

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

۱۲-۱۱

زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخ نیسانی



منتقى اقوال الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

کرکری

جایی عظیم

سغمبیران

له قورتانی پیروژدا

بنا بصره دوی

نور محمد عبد

ورگیندن

اکاوه‌ها و بلرز

الشعر

یۆدابه زاندى جورما كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتايپهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com



www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)



له گه ل پتچمبه ران
له قورشان پيروزدا

سه به سس نه زنجیره‌ای هزری هاد و هزری هاد

⊗ ده و نه مند کردنی کتبخانه‌ی کوردیه به گزگترین و کاریگرترین ده‌تی و کتبخانه

که مرشحه‌نی سررینی هزری هاد و چهره‌ی مسلا مین .

⊗ ناشنا کردنی خوننه رو لاوی موسلماننی کورده برده و کتبخانه‌ی

که سه پچاوه‌ن بو ووشنیری ئیسلامی و سازینه‌ری برابونی ئیسلامین .

⊗ اشاره زاکردنی راسته و خوی لاوی کورد بهم سه پچاوانه ، نازاکردنی

گشت کتوت و بهند و بوخونی ته سکی حزبیایه‌تی و تاکره‌وی و به ونگه‌ریایی .

⊗ بناغه‌یک بنی بونیادنانی که سایه‌تیک ئیسلامی به هیتر بوهره‌تاکلیکی

موسلماننی کورد ، ناتوانانی نه بجا مدانی نه و گوزار کار یانه‌هبنی ، که خوای

په روه ردگار پنی ی سپاردوه .

ده که ل ریز و ته قدیرمان بو پر و برای نوسه رانی نه زنجیره‌یه ، مره‌چش‌نیه

یتیمه‌پا به‌ندی هم مویر و بوخونه‌کانیان پین .

باده ستوریشمان له وه درگرتن فرمایشته که ی خوای په روه ردگار ینت .

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

الْقَيْنِ

لکه ل پڼه مېرغان

وزلګه

له قورناني پيروزدا

نوسيني

عفيف عبدالفتاح طبارة

پيداچونه وهی
نهوا محمد سعيد

وهرگيړانی
کاوه هاوړاز

به شى يه کهم و دوهم

چاپی سنيهم



ماڻي لھ چاڀدانھوھي پاريزراوھ ٻو
نوسينگھي تھ فسير

ناوي ڪٽيٻ به عارهي: مع الأنبياء في القرآن الكريم
ناوي نوسهر: عفيف عبدالفتاح طبارة
ناوي ڪٽيٻ به ڪوردي: له گهل پيغه مبهراڻ له ڪورثاني پيروردا
ناوي وهر گيهر: ڪاوه مصطفى محمد اهاورازا
پيت چنيهر: جمعه صديق ڪاڪه
نه خشه سازي ناوهوه: شنو حمدامين
پيداچونهوهي: نهوا محمد سعيد
بلاو ڪردنهوهي: نوسينگھي تھ فسير بو بلاو ڪردنهوهو
راگه يانندن/ هوليئر
خهرت: نهوزاد ڪوئي
بهرگ: امين مخلص
نوره و سالي چاپ: سيپهه ۱۴۳۰ھ - ۲۰۰۹ز
تيراز: ۲۰۰۰ دانه

له ڪٽيخانھي بهريوه بهرايه تي گشتي روڻشبيري و هونهر ژمارھي سپاردني ۳۲۰ اي سالي ۲۰۰۴ دراوه تي

التفسير

هوليئر - شھقامي دادگا

ت : ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۲۲۱۶۹۵

tafseerooffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

به خوشحالیه وه چاپی سییه م ئه م کتیه به به هایه
پیشکش به خوینه ری هیژای کوردستان ده کهین. به
باشمان زانی ههردوو بهرگه که ی چاپی یه که می له یه ک
به ره گی قه شه تک و به ته صمیمیکی نوئ وه بخهینه
به ردهستی خوینه ران.

دیاره له بهر داکوکی و داواکاری خوینه ران ههستاین به
چاپکردنه وهی، ئه گینا عه ودالی ده رهینانی به ره هه مه
تازه کانمانین.

به هه ر حال ئیمه ره زامه ندی خوینه رانمان مه به سه.
هیواداریش ئه م کاره مان وه به ره ره زامه ندی خوا بکه وی و
خوینه رانیش لی به هه ره مه ند بن.

الفی

لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١١﴾

سورة يوسف

أُولَئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا
قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتَدٌ

سورة الانعام

پیشک

به پښتو نوسی ماموستا " محمد شریف سکر "

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول محمد، وبعد..

بښگومان له سهرده می کون و نویدا زور کس له نووسهران و زانایان دهریاره چیروک و به سهرهاتی پیغه مهران نووسیوانه... به لام هندیك جار شتوازو بهرنامه ی نووسینه کانیان له یهک چووه و وهک یهک بووه.

هنديك چیروکیشیان پر بوون لهشتی نهفسانه و دهسهلبهستی جووله کهو "إسرائيلیات". هر بویهش هه موو شو چیروکانهیان به بهرارود له گهل راستی یهکانی قورثانی پیروژدا شو حهقیقه ته بڅ خوینهری ثاسایی دهردهخن که هه موویان له یهک پله و ناستدا بوون.

جی داخیشه هندیك له کتیبه پشت پی به ستراره کانی تهفسیرو میژووش لهو شته نهفسانه و پووجه لانه به درنه بوون. له بهر نه مه ئه رکی دانهر و نووسره وردین و ساغ که ره وهکان گران بووه.

نووسه ری ئه م کتیبه ش زور به پهرؤش و سووربووه له سر نه وهی که ده بیئت ئه م چیروکانه چهن د چیروکیکی قورثانی بن.

بڅ ئه م کارهش له کاتی نووسینی چیروکی پیغه مهرانی خوادا (دروودی خودایان له سره بیئت) قورثانی پیروزی کردوه به تاکه سهراوهی رؤشن که ره وهی ریگای کاره کهی. چونکه ههر ته نه نا قورثان شو سهراوه راست و جیگیریه که له هیچ کاتیکی پیش خوئی و دواي خویره وه و له هیچ گوښه و که ناریکیه وه شتی نابه جیو - باطل - ی تی نه که وتوه.

جگه له وهش نووسه ر پشتی به میژووه راست و سهلیت راوه کان به ستوه. واته له هندیك شویندا (که زوره ی کتیبه که یه) ته نه نا پشتی به قورثانی پیروژ به ستوه گهر مه به ست و پیدایستی و ناتاجه که ی تیدا به دی کردیئت.. پاشان پشتی به میژو (تاریخ) یش به ستوه گهر روون کردنه وه و شیکاریکی له قورثان دا نه دی بیئت. به م رهنکه کتیبه که ی نووسه ری به ریژمان (عقیف طباره) وهک شو کتیبه پشت به قورثان به ستوه یه که دلؤ دهروون پی شادو ناسوده یه. کتیبی (له گهل پیغه مهران... له قورثان دا) یه که مین کتیبیک نیه که ئه م شتوازه راست و دروستی وه بهر نابیئت، به لکو پیش نه وهش، (شیخ عبدالوهاب النجار) - خودا لئی خوشبیئت - ئه م مه نه هجی وه بهر ناوه که له کتیبه که یدا (قصص الانبیاء) - خودا

پاداشتی لہسہر بداتہوہ - داهیتان (ابداع) ی تیدا نواندوہ۔ بہ لآم شہوہی نووسیویہ تی تہنہا زانایانی شارہزاو پسپور توانای وردہ کاریو ساغ کردنہوہ بیان ہدیہ ، چونکہ چندین لیدوان و ولآم و رہت دانہوہش ہلڈہ گریٹ، بیگومان خوینہری ہاوجہرخیش بہ ناسانی شہو جوڑہ کتیبانہی بو ناخویندریتہوہ۔ سہرہ پای شہمش - شیخ عبدالوہاب النجار - لہو کتیبہی دا باسی ژیاننامہ (سیرۃ) ی پیغہمبہری نیسلام - محمد ﷺ ی نہ کردوہ۔ بہ لآم دانہری شہم کتیبہ بہشیوازیکی تازہو نایاب لہ ژیاننامہ ی پیغہمبہری نیسلامی کوئیوہتہوہو خوینہری شہمپڑی لہزور لایہنی دیکہی پلہو پایہ ی پیغہمبہر - محمد ﷺ بہرہمہند کردوہ۔ واتہ لہو لایہنانہی ناگادار کردوہتہوہ کہ لہ لای زور کہس نہزانراو نادیاربون۔ جا لہو باوہرہدام شہم کتیبہ بہپوختی، نایابترین لیکولینہویہ کہ تانہمرؤ نوسراوہ، چونکہ ہموو جوڑہ چین و تویشریکی خہلکی بہ (خاص) و عہوامہوہ خویشحال دہکات۔

دیارہ من لہقواناغہکانی نویسنی شہم کتیبہ ناگاداریوم و دہیان سہرچاوشم لہ لای نووسہر بینیوہ لہو سہرچاوانہی کہ سودی لئوہرگرتوون لہنووسین و بہرہمہ ہینسانی شہم کتیبہی دا کہہولؤ کویشیکی زوری لہم پیناوہدا بو خستوتہگر تاکو بہم تہرزہ جوان و ریک وپیکہ بیخاتہ روو۔

دانہریش بہرنامہیہکی تایبہتی خوی لہ دانانی کتیب دا ہدیہ، ہرہوک لہمہوہریش لہ کتیبہکانی تری وک (روح الدین الاسلامی) و (اليهود في القرآن) و (روح الصلاة) دا رہنگی داوہتہوہ۔

شہم بہرنامہ تایبہتہشی بہروبوومی خوی ہہبووہو بہلگہش لہسہر شہم راستیہ شہویہ ہر کتیبیکی زیاتر لہجاریک یان دووجار چاپ کراوہتہوہو تہنانت کتیبیکیان (نؤ) جار چاپ کراوہتہوہ۔ شہمش نشانہی شادمانی خوینہرانہ بہبونیادو چہمکی کتیبہکانی۔

نووسہر دہیہویت لہم کتیبہی دا سن نامانج بہجی بگہیہنیت:

یہکہم / خوینہری شہمرؤ فیری قورنانی پیروز بکات بہ گیرانہوہی چیرؤک و بہسہرہاتی پیغہمبہران - چونکہ باس و خواس دہربارہی پیغہمبہران پروہریکی فراوانی لہ قورنان داگیر کردوہ، شہو نایہتانہش کہ لہمہر ہر پیغہمبہریک دہدویت بہسہر چہند سوورہتیکدا دابہش بوون۔

دانہریش ہاتوہ ہہموو شہم نایہتانہی لہ یہکہیہکی بابہتیانہ (وحدة موضوعية) دا کوکردوہتہوہو ٹینجا بہشیوہیہکی تہواو و ریگہیہکی نوئی بیگریؤ گؤل نایہتہکانی شی کردوہتہوہو تہفسیری کردوون۔

بەمەش بێجگە لە گێڕانەوه‌ی چیرۆکه‌کان گەنجینه‌یه‌کی پاشه‌که‌وتی دیکه‌ی له (لێکدانەوه‌ی قورئانی پیرۆز) و (فەرمانه‌ شه‌رعی یه‌کان) و (په‌وانبێژی ی قورئانی) دا خستۆته‌ سه‌ر چیرۆکه‌کان.

دووهم / ده‌رهاوێشتنی چه‌نده‌ها په‌ندو وانه‌و هیکمه‌ت له‌ چیرۆکی پێغه‌مبه‌ران، چونکه‌ مه‌به‌ست له‌ گێڕانەوه‌ی به‌سه‌رهاتنی پێغه‌مبه‌ران وه‌رگرتنی په‌ندو عیبه‌ته‌. هه‌روه‌ك خوداش له‌م باره‌یه‌وه‌ فەرموویه **﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ...﴾** یوسف / ١١١. دانەڕیش هه‌ولێو ته‌قەللای زۆری داوه‌ له‌ ده‌رهێنانی ئه‌و په‌ندو عیبه‌ته‌ و ده‌رسانه‌دا وه‌ك چه‌ندین ده‌رسی په‌روه‌رده‌یی و گیانی و ده‌روونی و كۆمه‌لایه‌تی كه‌ هه‌یج كه‌سیكی تر پێش خۆی به‌زۆربه‌ی ئه‌و ده‌رسانه‌ نه‌گه‌یشتوه‌، چونكه‌ نووسه‌ره‌ كۆنه‌كان هه‌نده‌ گرنگییان به‌ده‌رس و په‌نده‌كان نه‌داوه‌و مه‌سه‌له‌ی ده‌رهێنانیشیان بۆ ئاستی زیره‌كیو داناییو تێگه‌یشتنی خۆتیه‌ر به‌جێهێشتوه‌. دياره‌ ئه‌مه‌ش خۆتیه‌ران ده‌خاته‌ سه‌ر چه‌ند ئاستیكی جیاواز له‌ رووی زانین و په‌ی پێ‌بردنێ وانه‌و عیبه‌ته‌كانه‌وه‌، به‌لام نووسه‌ره‌ تازه‌كان به‌ پێنمایی خودا چه‌ندین وانه‌و په‌ندیان له‌تێگه‌یشتنیان دا ده‌رهێناوه‌. دانهری ئه‌م كۆتیه‌ش به‌شیوازی تایبه‌تی ی خۆی ئاماژه‌ی بۆ كاری ئه‌وانیش كردوووه‌ چه‌ندین وانه‌و په‌ندو هیکمه‌تی تازه‌ی خستۆته‌ سه‌ریان كه‌ په‌یوه‌سته‌ به‌ هه‌موو جوړه‌ بوارێكی ژيانەوه‌و ئه‌و ده‌ردی فسادێو گوهراییه‌ش چاره‌سه‌ر ده‌كات كه‌ ئه‌مرۆ به‌ راده‌یه‌كی گه‌وره‌ رووی له‌كۆمه‌لگه‌ی هاوچه‌رخ كردوووه‌ هه‌رپه‌شه‌ی فه‌وتان له‌شارستانیته‌ی نوێ ده‌كات هه‌روه‌ك له‌وه‌وبه‌ریش له‌قوناغه‌ جیاجیاكانی میژوودا رووی داوه‌.

له‌و ده‌ردو په‌تا كوشنده‌نه‌ش كه‌دانهر وانه‌و په‌ندی لێوه‌ هه‌لێنجان ، وه‌ك: (بێ‌پاوه‌ری به‌خودا- هاوه‌ل بۆ خودادانان - پێ نه‌زانین به‌ نيعمه‌ت - پۆچوون له‌تاوان دا - لووتبه‌رزێو بێ‌په‌روایی - تێكدان - به‌كۆيله‌ كردنی گه‌لان - ده‌ست باڵوێو زیاده‌ڕوویی - فروفیل و ته‌رازووبازی - زیناكردن و هه‌تیوبازی - چه‌ندان و چه‌ندان ده‌ردویه‌تای تر...) له‌دێره‌مانه‌وه‌ گه‌لانی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ش ئه‌م تاوانه‌ كوشنده‌نه‌یان ده‌ره‌ق به‌ خۆیان كردوووه‌ و له‌ئه‌نجامیش دا كه‌وتوووه‌ به‌ر ڕق و تووڕه‌ییو سزای سه‌ختی خودا.

سێ‌یه‌م / سه‌لماندنی ئه‌و ڕاستی یه‌ی كه‌ قورئان سه‌رووشیكی خودایی (وحي إلهي) یه‌و پاشان سه‌لماندنی ئه‌و ڕاستی ی پێغه‌مبه‌رێتی ی "محمد" ﷺ. دياره‌ دانهر به‌چاكی توانیویه‌تی ئه‌م ڕاستی یانه‌ به‌به‌لگه‌ی زانسته‌ی و ڕۆشنه‌وه‌ به‌سه‌لمێنیت، چونكه‌ به‌پێبازی شیاكاری یه‌وه‌ ئایه‌ته‌كانی قورئانی هه‌تاوه‌ته‌وه‌و شی ی كردوونه‌وه‌و ده‌رباره‌ی پێغه‌مبه‌ران داوه‌و له‌م گۆشه‌نیگایه‌شه‌وه‌ ئه‌و ڕاستییه‌ زانسته‌یانه‌ی نیو چیرۆكه‌كانیانی روون كردووته‌وه‌ كه‌ له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خودا - محمد ﷺ - سه‌رده‌مه‌كانی دواتریش دا نه‌زانرا‌بون ، به‌لام دوا‌یی

لہ سہ ردمی نوئی دا مرؤٹی هاوچہ رخ پیان گہشت لہ دواۓ پھی بردنی بہ نہینیی چائی و چوٹی و بوشاییہ کانی زہوی بہو شوینہ وارانش کہ ہزاران سال لہ مہ ویرہوہ نہ زانراو و شارراوہ بوون و لہ ژیر زہوی ناخیدا حشارد رابوون. نیر دواۓ زانایان توانیان ہممو ہیماو نیشانیہ کیان دہرخن و کرؤک و ناواخیان شیہ بکہ نہوہ. ہرہوہا شارہ زایی دانہری نہم کتیبہ لہوہشدا دہردہ کہویت کہ بو سہ لماندنی پیغہ مہریتی (نبوۃ) ی - محمد ﷺ باسی ژیان و سیرہی پاک و پیروزی کردوہو نہو بہ لگہو دہ لالہ تانہشی بہ دیار خستوہ کہ ہیچ گومانیکیان تیدا نامینیت لہ سہر نہوہی کہوا - محمد ﷺ بہ راستی پیغہ مہری خودایہ.

من لہ کوتایی نہم پیشہ کی یہ دا ناتوانم ہممو لایہ نہ باشہ کانی نہم کتیبہ لہم چہند لاپہرہ سنوردارہ دا (کہ نو سہر بوۓ دیاری کردبووم) دہر بخم...

بہ لام بہوہندہ وازدینم و تہواوکردنی نہم کارہ بو خوینہر جی دیلّم تا خوینہر خوۓ بہ تہنیا ہست بہم کؤشہ گہورہیہ بکات کہ دانہر خستویتی یہ گہر ، پاشان باخوینہر ہر خویشی لہو سوودو چیژہ روحی یہ ناگاداریت کہ لہم کتیبہ دایہ... خودا پاداشتی خیری دانہر کہی بداتہوہو ہر بہم کتیبہش سوود بہ ہر خوینہر ٲک بگہیہ نیت لہو خوینہر انہی کہ خوازیاری حہقیقہ تن و ہمولی رہ زامہ ندیی ی خوداش دہدہن.

وته‌ی وه‌رگێر

به‌ناوی خودای به‌خشنده‌و میه‌ره‌بان

سوپاس و ستایش بۆ خودای گه‌وره‌و بالاده‌ست.. درودو سلاو بۆ سه‌ر گیانی پێغه‌مبه‌رو هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانی به‌گشتی.

پێگومان (ژیانی پێغه‌مبه‌ران) هه‌ر ته‌نها وه‌ك چه‌ند به‌سه‌ره‌اتیکی دێرین و چه‌ند پروداوێکی میژووی به‌شه‌ری ناماژه‌ی پێنه‌کراوه‌، به‌لكو له‌هه‌مان کات دا صیاغه‌ی عه‌ق‌لی مرۆڤ و چه‌ندین وان‌ه‌و په‌ندو شوێنه‌واری کاریگه‌ری ده‌روونی ی دیاری کردوه‌. ژياننامه‌و (سیره‌ت)ی هه‌موو پێغه‌مبه‌ران به‌گشتی و ژياننامه‌ی دواين پێغه‌مبه‌ری خوداش به‌تایبه‌تی نه‌و چا رۆشنه‌یه‌ که هه‌میشه‌ له‌هه‌موو کات و سه‌رده‌می‌ک دا شه‌وه‌زنگی نه‌فامی و کفر و بی‌باوه‌ری ی ره‌وانده‌وته‌وه‌و مرۆڤه‌کانی له‌خه‌وی قوولێ جاهیلی و گومپایی بێدار کردوته‌وه‌، هه‌تا به‌و پێبازه‌ راسته‌ش له‌مانا قووله‌کانی ژيان و پێزو به‌های خۆیان تێبگه‌ن و، به‌چاکه‌یش په‌ی به‌و راستیه‌ دره‌وشاوه‌یه‌ به‌رن، که‌ناردنی نه‌و هه‌موو پێغه‌مبه‌رو نوێنه‌رانه‌ی خودا بۆ لای سه‌رجه‌م گرۆی ئاده‌می به‌مه‌به‌ستی بايه‌خ دانی ته‌واوه‌ به‌رپێکه‌خستنی هه‌موو کاروباریکی ژيان و ئاوه‌دان کرنه‌وه‌ی زه‌وی و په‌ستنی نه‌و خودایه‌ش به‌ته‌نها که هه‌ر خۆی شایسته‌ی په‌رستن و به‌نده‌یه‌تی بۆ کردنه‌.. ژياننامه‌ی پێغه‌مبه‌ران بۆ شیکاری هه‌ر مه‌سه‌له‌یکی وردودرشتی کۆمه‌لگه‌ی مرۆڤایه‌تی یه‌و لایه‌نیکی هه‌ره‌ دیاری نه‌و رێنمایی و هیدایه‌ته‌ خودایه‌یه‌شه‌ بۆ به‌نده‌ چاک و بۆ خوا سوله‌خواه‌کانی، تا به‌م په‌نگه‌ش ئاسوده‌و به‌خته‌وه‌رین و به‌ره‌مه‌ت و سۆزو به‌زه‌یی خوداش به‌هه‌رمه‌ندبن.. هه‌موو نه‌مانه‌ش له‌م فه‌رمایشته‌ی خودادا په‌نگ ده‌داته‌وه‌ که

تیا‌ی‌دا فه‌رمویه‌: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿يوسف/ ۱۱۱﴾

دیاره له چهرخی نوټش دا چننډین لیکولینه وه و دیراسات له کتیبه همه جوړه کان دا له سهر ژبانی پتغه مبه ران نووسراون و له سهر وو هم مووشیانه وه نه و کتیبانه ی که نووسره کانیاں بهراډه یه کی زور پشتیان به سهر چاوه شهرعی یه کان به ستووه به تاییه تیش (قورنات و سوننهت) ..

نهم کتیبه ش وه له ناوینشانه که یه وه دیاره به پله ی یه که م پشتی به قورناتی پیروز به ستووه و پوخته ی ژباننامه ی پتغه مبه رانی باس کردووه، واته باسی نه و لایه نه گرنگانه ی بانگه وازو جیهاد و رینمایه کردنی گه له کانیاں کردووه نه و نایهت و سووره تانه ی که چه قیان خستوته سهر نه و (مه سله چیروک نامیزانه) شی کردوته وه.

له راستیش دا له دیره زه مانه وه تا نه مړوو تا سبه ینیش روالهت و بونیادی کومه لایه تی و سیاسی و فدره نگی و سهر بازی و نابوری ی هر گهل و نه توه و کومه لگه یه که له چننډین بوازی بنه رته ی و سهره کی یه وه هاو شیوه ی یه کدی بوون و دهن، ساتیر له سهر هر بناغه یه کی عه قانیده و نایدیولژیش بیت، که و ابو ده شیت بلین چاخ له دوا ی چاخ نهم به سهره تانه ی نیو ژباننامه ی پتغه مبه ران وه که چنده ها په ندو غیرهت و چاگی و انه و درسی کاریگر گهلینک سوود و رینمایه و ناموزگاری به خه لکی و دانیش توانی هر شارو ناوچه یه که له هر کات و زه مانیک دا ده گه یهن، هر بویه ش بانگه وازکاران و لیکولیاران و په روه ردیاران و سهر کرده کانیاں بایه خی شیاوی خویانی پی ده دن. ته نانهت له سهر ناستی خویندن بالاش له چننډین زانکو په پمانگه ی تاییهت به دیراساتی فیکری و مړویی دا وه که مهنه جیک دیروست ده خوینرت، جا نهم کتیبه ی به رده ستیشتان وه که سه چاوه یه کی سهن گین و گرنگ له سهر چاوه به سووده کانی نه و بواره جیگه یه کی تاییه تی ی له کتیبخانه و زانسته مړویی یه کاند دا گیر کردووه هر له بهر نهم بایه خ و سهن گ و به ها گه وره یه شی حه زمان کرد بیکه ین به کوردی. هه لته هر به رتیزیکی ناگادار له کاری نووسین و ته رجه مه ش چاک ده زانیت که ته رجه مه کردنی کتیبیک لهم قهاروه بارستایی یه دا کاریکی نه ختیک دژواروپر به پرسیاریتی یه و منیش ویرای نه وه ی چنده سالیکه و له ناوه نده پروناکیری یه نیسلامی یه کان دا وه نووسه ریکی بوازی فیکری و سیاسی ناسراوین به لام به هاندان و پیشناری ماموستایه کی به رتزو خوشه ویستی وه که جهابی خاوه نی (نوسینگه ی ته فسیر) - مخلص یونس - و پاشان له بهر گرنگی و سوودمندی ی کتیبه که ش نه و بایارمه تی و کومه کی خودا کردمان به کوردی.

لهم کارهش دا پړسای وه پږگيراني ده قواوده قی کتیبه که مان وهك خوی (بی زیادو کهم و دهسکاری) په چاو کردوهو له شیکردنه وهی نایه ته کانش دا پشتمان به چهند کتیبی کی ته فسیری قورناني پيروز به ستوه، له هندیك جیگه شدا ته نها شیکاری نو سه رمان ته رجه مه کردو ته وه، سه باره ته به فهرموده کانش ته نها ماناو مه به سته گشتی یه کانی نهو فهرمودانه ی پیغه مبه ران (حمد ﷺ) - بهوردی نو سیه ته وه، نه گهر بیرو راو تیبینی یه کی تاییه تی ی خوی شمان له جیگه یه ك دا هه بو بیت نهوا له کوتایی ی تی بینی یه که وه له نیتوان دوو که وانه دا وشه ی (وه پږگير) مان داناوه.

جا وهك پیشتړ گوتمان له بهر گرنگی و تام و بوی تاییه تی کتیبه که به پتو یستمان زانیوه که ته رجه مه ی به کین بۆ سهر زمانی شیرینی کوردی و پاشان بۆ نه وهی له کتیبخانه ی کوردی دا وهك سه چاوه یه کی به که لك به کار به یتریت چونکه نه مه ژيان نامه ی گشت پیغه مبه رانه به پوختی له یه ك بهرگ دا و نو سه ر توانیویه تی به شیوازیکي نه کادیی و پړسای تو یژینه وهی هاوچهرخ ناماده ی بکات و له هه موو دیارده یه کی نه فسانه کاری و - خرافات - ی جووله که و - اسرانیلیات - خاوینی کاته وهو پروکاریکی جوان و راسته قینه ی ژيان نامه ی نهو بهنده هه لېژیراوانه ی خودا بخاته روو، جگه له کورت کردنه وهو پوخت کردنه وهی ژيان نامه ی دوا یین پیغه مبه ریش که دوا به شی کتیبه که یه و له سی قوناغ و لایه نی پۆلین کراوی دا دایرشتو ته وه.

خودای میهره بان پاداشتی ته وای نو سه ر بداته وهو پاداشتی هه موو نهو خوینه ره باوه رداره به پړزانه ش بداته وه که به ویه ری دلسوژی و وه فاداری یه وه پړزو به های ته وای بهم جوړه کتیبانه دده ن و هه رده م دهرس و وانه و په نده دیاری کراوه کانیان ده که نه چرای پوښ که ره وهی پړگه ی سه فهری دنیا یان و تویشووی ته وایشی بۆ پاشه کهوت ده که ن، پاشان دا واکارم له خوینه رانی به پړز نرای خیرو چاکم له لای خودای په روه ردار بۆ بکه ن و خوداش هه موان بخاته بهر په همه تی فراوانی خوی و پله ی بهرزی شه هاده ت و خۆ به ختکاریان پی به خشی ت.

بہ شکیہ کم

دہ روازہ یک

۱. بیتابہ یہ کی پیغمبر ریتی

۲. ناما بچہ کافی چہرہ کہ کا پیغمبر ران

به‌ندی یه‌که‌م

((پیناسه‌یه‌کی پینگه‌مبه‌ریتی))

(هه‌والبهران و پینگه‌مبه‌ران کین؟ - پینگه‌مبه‌ران و راستی و جودیان - تاییه‌مه‌ندییه‌کانی پینگه‌مبه‌ریتی - فه‌رمانی پینگه‌مبه‌ریتی ژماره‌ی هه‌والبهران و پینگه‌مبه‌ران - پتویست بوونی باوه‌ره‌یتان به هه‌والبهران سپاکی پینگه‌مبه‌ران - پینگه‌مبه‌ران پێشه‌نگی مروژن - موعجیزه‌کانی پینگه‌مبه‌ران)

هه‌والبهران و پینگه‌مبه‌ران کین؟

هه‌والبهران و پینگه‌مبه‌ران (الأنبياء والرسل)^(۱) ئه‌و که‌سانه‌ن که خودا هه‌لتی به‌ژاردوو له‌نی‌و نه‌وه‌کانی ئاده‌می دا تا‌کو بانگه‌وازی خودا به‌به‌نده‌کانی بگه‌یه‌ن... مرژده‌ش بده‌ن به‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌یتاوه‌و کرداری چاکه‌یان کردووه که‌باشترین پاداشت و خه‌لات له‌ژیانی دنیاو له‌ئاخیره‌تیش دا وه‌رده‌گرن ، هه‌روه‌ک هه‌ره‌شه‌ش بکه‌ن له‌وانه‌شی بێ‌باوه‌ی ده‌بن و کرداری خراب ده‌که‌ن که‌وا سزاو چاره‌نووسی سه‌خت و ناخۆشیان تووش ده‌بێت خودای مه‌زن له‌م پرووه‌وه فه‌رموویه: ﴿وَمَا تُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ۚ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الأنعام/ ۴۸).. واته: (ئێمه پینگه‌مبه‌راغان ته‌نها وه‌ک مزگینێ‌ده‌رو ترسینه‌رو وریاکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکی ناردوووه که‌مزگینێ‌ی به‌هه‌شت به‌باوه‌پداران ده‌ده‌ن و گونا‌ه‌بارو نه‌زانانی‌ش له‌سزای دۆزه‌خ ده‌ترسینه‌ن و وریایان ده‌که‌نه‌وه. جا هه‌ر که‌سێ‌ک باوه‌پینیت و کرداری

(۱) لێ‌رده‌ا ئێمه به‌رامبه‌ر وشه‌ی (الأنبياء) زاراوه‌ی (هه‌والبهران) مان داناهه‌، نووسه‌ری ئه‌م کتێبه له‌م په‌راویزه‌دا ده‌رباره‌ی وشه‌ی (الأنبياء) نووسیه‌:

(الأنبياء) کۆی وشه‌ی (نبی) یه‌. (نبی)‌یش له‌ وشه‌ی (نبأ) - هه‌وال - وه‌هاتوه‌. له‌ (شه‌رحی قاموس)‌یش داها‌توو: (النبي) به‌ - هه‌مه‌زه‌که‌وه - ئه‌و که‌سه‌یه که‌هه‌وال له‌لای خوداوه به‌به‌نده‌کانی ده‌گه‌یه‌نیت، چونکه خودا خۆی هه‌والی به‌و هه‌والبهره (نبی)‌یان به‌و نێ‌راوه‌ داوه، ده‌رباره‌ی خوا به‌یه‌ک دانان (توحید) و له‌ نادیار (غیب)‌ی خۆشی ناگاداری کردوووه پێ‌یشی راگه‌یاندوووه که‌ (شه‌و) نێ‌راوو هه‌والبهره. کاره‌که‌شی به‌ (نبوة) ناوبراوه. (نبوة) واته (رفع) که‌ مانای به‌رز و پایه‌ی بلندی ده‌گه‌یه‌نیت. که‌ به‌ (نبی)‌یش ناوبراوه له‌به‌ر پایه‌به‌رز یه‌تی له‌ ناست سه‌رجه‌م خه‌لکی ترده‌. دیاره پایه‌به‌رز یه‌که‌ش له‌پرووی کاروباری دنیا‌یی یه‌وه نی‌یه‌.

چاكي هه بێت ئەوا نەترسێكي لەسەرەو نەخەمباریش دەبن).

ئەو هەوالبەرەن و پێغەمبەرەنەش زانستیەن لەخوداوە بەهۆی عەقڵ و هەستە جۆرەجۆرەکانی تریان و لەچەند ڕێگایەکی شەو وەرگرتووە، لەو ڕێگایانەش: گەياندن بەدڵ و مێشك و ئاسۆی بیریان، یان بیستنی راستەخۆ لەفریشتە (مەلائیکە) یەكەوێ کە لەشپۆ و روخساریکی بەشەری دا خۆی دەنوێنێت... یان خەوبین (ڕۆیا) راست لەکاتی نووستن دا یان لەهەر حالەتێک لەو حالەتە ڕۆحی یانەوێ کە جگە لەمرۆڤی پێغەمبەر کەسی تر دەرکی پێ ناکات. ئەم شتێزە فێرکاری یەش کە پێچەوانە ی ڕێ و شوێنە ئاسایی یەکانە بە سرووش (وحي) ناودەبرێت.

جیاوازی نێوان هەوالبەر و پێغەمبەر (نبی و رسول):

فەرمانی (نبوة) پێ دەچێت کە تەنها بە خاوەنەکە ی (واتە بەهەوالبەرەکە ی خودا سپێررا بێت و لەو ساتەش دا بە هەوالبەر (نبی) ناودەبرێت، واتە "هەوالبەرێکی نێرراوی خودا"، لەوانەشە ئەم فەرمانە ئەرکی تریشی جگە لەگەياندن هەوالی خودا پێوێ لکێنرا بێت وەك ئەرکی راست کردنەوێ هەلس و کەوتی کۆمەلێک لەخەلکی، ئەم ئەرکە ی دیکەش بەپەيامێک (رسالة) ناودەبرێت و خاوەنی پەيامە کەش بەپەيامبەر (رسول) ^(١) ناودەبرێت. لەسەر ئەم بنچینە یەش هەر پەيامبەرێک لەهەمان کات دا نێرراو و هەوالبەر (نبی) یەش، بەلام هەر (نبی) یەك پەيامبەر (رسول) نی یە.

پێغەمبەرەن و راستیی و جودیان

فەلسەفە ی مەتریالیزم چەندەها گومانێ لەسەر بنەمای "پێغەمبەرێتی" خروشاندوو و نکوولێ ی لەبوونی پێغەمبەرانی ش کردوو، بەلکو تەنانت نکوولێ ی لەجیهانی (ڕۆحانی) و گیان پەروریش کردوو. بەلام هەر توێژەرەو و لیکۆلەرەو یەکی حەقیقەتی "پێغەمبەرێتی" کە بەوردی لەم راستی یە بکوولیتەوێ چەندین نیشانی جیگیر بەدی دەکات کە بێهیچ شک و گومانێک قەناعەتی لەسەر حەقیقەتی پێغەمبەرێتی پێ دێن.

(١) مانای (رسول) بەکوردی - پەيام بەرد بەلام دیارە ئەرۆ وشی (پێغەمبەر) لەناو زمانێ کوردی دا جێگیربوو، وشی (پێغەمبەر) ییش لە وشی (پەيام بەر) ی فارسی یەو بەکارهاتو، چونکە (پەيام) بە فارسی واتە (پەيام)... (وەرگێڕ)

بە واقعیش پەروای داوێ که لەزۆر وڵاتی جیهان دا چەندین ئایین هەبوون و چەندین پېغمبەریش (کە ژمارەیان نەزانراوێ) بانگەوازیان بۆ کردوون. دانیشتوانی ئەو وڵاتەنەش ئەو ئایینەیان لە ژێانی ماددی و پەروە و کەسە و کەسە لە گەشتی یەکانیشان دا لەسەر زۆر کاروباری (جێنی) یەکانیان دا لێک جودا بوون و کە لەمەسە لە گەشتی یەکانیشان دا لەسەر زۆر کاروباری بنەرەتی ی وەک (باوەڕ بە خۆدایەکی کردگار - خالق و جود - و بوونی ژێانیکی دوا ی ئەم ژێانە) کۆک و پێکەوتوو بوون، وایان پراگەیان دوو بە خەلکی که بە پێی ئەو ئایینە مەروە پاداشتی لەسەر کاری دنیای پێ دەدرێتەو، هەر وەک سزاشی لەسەر بە کرداری ژێانی دنیای دەدرێت.

ئەم چەمکە گشتگیرە بە لێکەوتنی بە پەڕە لەسەر ئەوێ، که (پېغمبەریتی) ئاتاجێکی پەروە بوو بۆ هەموو ئادەمیزادێک بە تەبایەتیش لەسەر دەمەکانی پراوردوودا، چونکە لەو سەردەمانە دا خەلکی جیهان ناگیان لە یەکتەر نەبوو بە هۆی ئەو ماوە دوورو درێژانە ی رێگا کەنەوێ که بە ئاسانی بۆیان نەبراوێ هەندێکیان ئاگاداری هەندێکیان نەبوون، پەڕە نەدی نێوان گەلانی لە ئارادانە بوو، نە پادێو تەلەفزیۆن هەبوو، نە پەڕە نەو گۆشەر، نە ئامرازێ گەیانندی خێرا کەوێ ئەمروێ جیهان بە یەکدی بگەییەت.

ئەو ئایینە هەندێکیان، تەنە مەروێ بەردەوامن و سەدان ملیۆن شوێنکە تووشیان هەییە که ئەمەش خۆی لە خۆی دا شایەتی دانێکە لەسەر بوونی "پېغمبەریتی"، چونکە — پېغمبەریتی — سەرچاوە ی ئەم ئایینە یە، هیچ ئایینیکیش بە بێ بوونی پېغمبەریک نەبوو.

ئێلهام لە لای ئازەل

پېغمبەریتی لە عەقڵەو دوور نی یە، ئەمروێ لە دنیا دا زانیاری لە لای هەندێک بونەوێ لە دەرهەوی پێگای هەستەو هەییە سەر بە خۆیشە لە (هەلۆ تەقەلای عەقڵی)، ئەمەش وەک "ئێلهامی ئازەل" لەم رووێ زانیانی "ئازەلناسی" پەرویان کردووەوێ که ئازەل، نە خاسە سادەو ساویلکەکان کاروباری خۆیان لە گەڕان بە دوا ی خۆراک و بنیات نانی خانەو کێکەوتن لەسەر هێلکەو لە ئامیزگرتنی کۆرپە دا بە ئێلهامیکی وەها پێک دەخەن کە لەسەر و پادە ی تێروانین و تێگەییشتەو یە.^(۱)

(۱) بۆ نمونە ئەو جانە وەرانی (حشرات) ی که بە (نیکرۆفۆر) ناو دەبرێت یە کەسەر دوا ی هێلکە کردن دەمرن واتە هەرگیز وەچە ی خۆیان نابینن، بەلام پێش هێلکە کردن ئەو پەڕی بایخ بە دانانی چەند لاشە یەکی دیکە ی جانە وەرانی لە تەنیش جێگای هێلکە کانیەو دەوات تا کو بێنە خۆراک بۆ ئەو بە چکانی خۆی لە هەر کاتێک دا که لە هێلکە کە دەچنە دەرهەو. جا ئێتر کێ زانین و ئێلهامی بەو جانە وەرانی داوێ که لە هێلکەکانیان دا

جا نه گهر زانايان خوځيان دان بهم ديارده يه دا بنين که ئيلهام بو ناژه لان هه يه، نهوا هينده له عه قله وه دوورو په نهانيش نى يه که خودا چنده که سيک له مرؤفه کان هه لېږت و به خواستى خوځى له چنده رېنگايه کى نه زانراو ناسايى يه وه فيتړى چنده شتيکيان بکات و بيانکات به پيغه مېهر و نيرراوانى خوځى بو لاي خه لگى.

ليکولينه وه روحي يه هاوچه رخه کان

زانستى نه مرؤش دان ده نيټ به وجودى جيهانيکى روحي و گيان په وروپيى سهر به خو و دابراو له مادده دا، نه مېش کارى دانانى (پيغه مېهر پيى) و (سرووش) مان به مه سله يه کى شياو بو ساغ و پوخت ده کاته وه.

زاناي نه له مانى دکتور (مسمير) سالى (۱۷۷۰ز) — "خه وليخستننى موگناتيسى" ى دوزى يه وه و به تاقى کردنه وه ش سېماندى که مرؤ هه تنها شامپرازيکى ماددى نى يه، به لکو گه غيښه و شامپريکه بو رچيک که له هه موو پرويه که وه پيچه وانى — مادده — يه و زاليشه به سهرى دا دواى نه وهى کارى ياسا سروشتى يه کان پوچه له ده کاته وه، پاشان ناوبراو به لگه ي پي هينا وه ته وه له سهر وجودى عه قلىکى شارراوهى مرؤ که بالاتره له عه قلى ناسايى و په يوه سته به جيهانيکى گيان په وروپيى "رؤحانى" يه وه.

نهم داهينانه ي زانا نه لمانيه که هه موو زانا مه ترياليسته کانى نه وه سهرده مهى ترساندو بو ماوهى يه که سهدى ته و اوپش بهر بهرکانى و دزايه تى يان ده کرد، به لام نه وه به وى راستى يه جينگيره کان يه وه توانى به سهر هه موو ناحزانى دا سهرکه ويټ و دان پيئاننى زانستيش بو خوځى ده سته بهر بکات. نيتر له نه نجامى سېماندن به به لگه ي هه ست پي کر او دا ده رکه وت که مرؤ ه تنها له و لاشه ژينه وهرى (حيوانى) يه ي دا به ند نى يه، به لکو له ناخى دا چندنين هينى شارراوهى بالا هه يه، که به ته و او و راسته خو و به پلى هه مېه جوړ په يوه ست به جيهانى رؤحى يه وه.

نهم په يوه ست بوونه رؤحى يه ي نيوان دهروونى مرؤ قايه تى و جيهانى نه وديو سروشت نه و راستى يه له عه قله کانمان نريک ده کاته وه، که خودا چنده رچيکى په يوه ست به خوځى له م جيهانه دا هه لده بېر پيى و سرووشى ويست و خواستى خوځى له گهياندى پييامى دا به (خه لگى

چندنين به چکه يان هه يه و نه و به چکه انش کاتيک له هيلکه دپنهدر ناتاجيان به خورا که و؟ نهى چون ده زانن که خورا کى پيئوستيان نه و چنده لاشه مردووهى جانهورانى تره؟ خو نه گهر له بهر دريژبوونه وهى بابه ته که نه بوايه نه و ده يان نمونه ي ديکه مان له م باره يه وه ده خسته روو.

خوځی)یان پېډه‌سپېریت له پیره‌وکردنی بیروباوه‌رو هه‌موو رېتساو ناراسته رپه‌وشتمه‌ندی یه‌کان، که خوځ‌گوزهرانی یان تېدايه.

له‌دوايش دا نه‌وه ده‌خېنه‌ روو، که خه‌ودیتنی راست (الرؤيا الصادقة) یه‌کېکه له نامراره‌کاني نه‌و سروشه‌ی که خودا پشت‌گیری پښه‌مبه‌رانی پې‌کردووه ، نه‌مه‌ش له‌راستی یه دان پېدانراوه‌کانه که هه‌ندیک کهس بینویانه و زانایانیش دانیان به راستی ی روودانی دا ناوه.

تاییه تمه‌ندییه‌کاني پښه‌مبه‌ریتی

(پښه‌مبه‌ریتی) به‌خشیشکی خودایی یه‌و خودای مه‌زن به‌ خواستی خوځی به‌ هه‌ندیک کهس له‌بنده‌کاني به‌خشېوه. نه‌م فرمانه به‌هوی عه‌قله‌وه ده‌ست مروؤ ناکه‌وېت، هه‌روه‌ک به‌کاروکاسبی و زوړی ی گوټرایه‌لئ (طاعة)یشه‌وه پیداناییت ، هه‌روه‌ها به‌ رپه‌چهلک و بؤماوه‌یی (وراثه)یش چنگ نه‌که‌وتووه، به‌لکو نه‌م فرمانه سپېراره به‌ هه‌ندیک کهس له‌وانه‌ی که خودا پالوتوونی و هه‌لبژاردوون و په‌وانه‌ی کردوون بؤ لای کومه‌لئیک کهس له‌ خه‌لکی.

که‌سېش به‌م فرمانه نه‌گه‌یه‌نراوه‌ ته‌نھا به‌ سرووشی خودایی و رېنمایي خودای په‌روه‌ردگار خوځی نه‌بووېت. خودای مه‌زن له‌م رووه‌وه فرمووېه: ﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّكَ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ (الحج/۷۵.. واته: (خودا له‌ نېو مه‌لایکه‌تان دا نېردراوانی وه‌ک (جوبرائیل) هه‌لده‌بژیریت و له‌نېو خه‌لکیش دا نېردراوانی خوځی هه‌لبژاردووه— بېگومان خودا بېسه‌ر و بینره). هه‌روه‌ها خودا فرمووېه: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ آل عمران/۳۳. واته: خودا ئاده‌م و نوح و نالی ئیبراهیم و نالی عیمران له‌نېو جیهانیان دا هه‌لبژاردووه پله‌وپایه‌ی پښه‌مبه‌ریتی پې به‌خشېون).

نه‌و بانگه‌وازه‌ش، که پښه‌مبه‌ران گه‌یاندوویانه له‌ زیره‌کی ی خوځانه‌وه نه‌بووه یان له‌ نازارچه‌شتن و خه‌مباری یانه‌وه بؤ نه‌و بارودوخه‌ ناهه‌مواره‌ی که کومه‌لگه‌کیانی تېدا ده‌ژیا ، یان له‌هه‌ستی ناسک و خاوتنیانه‌وه، له‌ هیچ هویکه له‌مانه‌وه نه‌بووه ته‌گه‌رچی خاوه‌نی عه‌قل و زیره‌کی و هه‌ستی ناسکیش بووېن ، هیچ پالنه‌رئیک له‌مانه به‌ته‌نیا هاندهرئیکي به‌گوړ نه‌بووه له‌سه‌ریان بؤ چاکسازي، به‌لکو تاکه‌سه‌رچاوه‌ چاوگی کرداریان (سرووش)و (په‌یام) بووه، له‌یه‌ر نه‌مه هه‌رگیز ناشیت که نه‌وان (واته پښه‌مبه‌ران) به‌ (دانایان) یان پېشه‌وایان یان چاکسازو راست که‌ره‌وان یان به‌ بلیمه‌تان وه‌سف و به‌راورد بکه‌ین...

خودای مەزن فرمویە: ﴿يُزِلْ أَلْمَلِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ
أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ النحل/۲.. واتە (خودا فریشتە (مەلانیكە) کانێ بەرپۆج
(بەسرووش و قورئان و پیغەمبەریتی) یەو و بەفرمانی خۆی و خواستی خۆی دەنیریت بۆ لای
هەر تاقم و هۆزو گەلیك و پێسیان پێ دەگەیهنیت لەسەر ئەوێ کە خەلکی ناگادارکەنەو لە
راستی یەو کەوا جگە لەمن - لەخودا - هیچ پەرستراویکی دیکە نییە و کەسێ تر شایانی
پەرستی نی یە، لەبەر ئەو لە من بترسن و لەسزای من خۆپاریزن).

لەبەر ئەمە پیغەمبەر ناكەوتیتە بەر چەند هۆکاریکی دەروونی ی ناوەکی یەو،
پەیامەكەشی بەپێی بارودۆخە كۆمەڵایەتی یەكە بەرپۆه نابات... خوداش فرمانی بە
پیغەمبەری خۆی (عەمەد) کردوو، کە گەلەكە ی بدوینیت: ﴿... قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ
مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَى إِلَيَّ﴾ یونس/۱۵. واتە: (ئەو - عەمەد - پێیان بڵێ
من بە هیچ شێوەیەك مافی ئەوەم نی یە کە قورئان بگۆڕم بەشتیکی دی یان بە پەیامیکی تر
لە خۆمەو، بەلكو تەنها پەیرەویی ی ئەو سرووشە دەكەم، کە بۆم دەنیریت).

گشتگیری پەیام

پاشان بێنگومان پەیامی خودایی بۆ هەموو مەزۆفیک نێرراو. گشتیە بە سەرچەم
بەشەریت چونکە خودای پەرەردگار خودای هەموو جیهان و جیهانیانە (رب العالمین) کە نەك
هەر خودای تاکە گەلیك بیت.. خودای پەرەردگار فرمویە: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ
رَسُولًا أَنْ يَأْمُرُوا بِاللَّهِ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ^(۱) فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ
عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ﴾ النحل/۳۶. واتە: (بێنگومان لە هەر نەتەوێك پیغەمبەرێكمان بۆ ناردوون و
لەریكە ی ئەوێ داوامان لێ کردوون کە تەنها خودا پەرستن و لەستەمکار دوورکەنەو، لەو
نەتەوانەش دا هەندێك کەس شایستە ی پێنوینی ی خودا بوو و هەندێك کەسێ تریش بەهۆی
گوناه و سەریچی ی خۆیانەو گومرایی و پێ لێ تێكچوونیان شایان بوو). ئەمەش
پێچەوانە ی ئەو بیروبوونە ی "بنو اسرائیل" کە نەك وڵاتی، یان دەکرد لەوێ خودا بەخواستی
خۆی هەر بەندەیه کی خستبیتە بەر نیعمەت و پەحمەتی فراوانی خۆی، بەلكو ئەوان (واتە بنو
اسرائیل) فرمانی پیغەمبەریتی - یان تەنها تاییبەت کردبوو بەخۆیان وەك ئەوێ گواپە ئیتەر
گەلانی تر لەخەلکی دروستکراوی خودا نەبن.

(۱) طاغوت/ بەهەر شتیکی پەرستراوی غەیری خودا دەگوتریت، وەك بت و شەیتان و ستەمکاران و هتد.

فهرمانی پێغه مبه‌ریتی

فهرمانه‌كانی پێغه مبه‌ریتی له‌سێ کاروباردا پوخت ده‌بنه‌وه:

یه‌گه‌م: بانگه‌واز بۆ باوه‌ر هه‌یتان به‌خودا و به‌یه‌ك دانانی خودا.

دووه‌م: باوه‌ر هه‌یتان به‌ پڕۆی دوایی (ئاخیره‌ت) و پاداشت له‌سه‌ر کاروکرده‌وه تیا ی دا.

سێیه‌م: پوون کردنه‌وه‌ی ئه‌و شه‌رع و یاسا و ده‌ستوورانه‌ی که بۆ چاکردنی باری مرۆڤ و به‌ختیاری یه‌تی له‌ دنیا و ئاخیره‌ت دا..

ئێستاش یه‌که‌یه‌که ئه‌م کاروبارانه‌ی فهرمانی پێغه مبه‌ریتی شی ده‌که‌ینه‌وه..

یه‌گه‌م / باوه‌ر به‌خودا:

باوه‌ر داری به‌خودا سرووش و خویه‌که (فیطره‌یه‌که) له‌ده‌روونی ئینسانی دا. هه‌موو ئینسانێک خۆی واده‌بینیته‌وه، که به‌کیشکراوه بۆ ژێر ده‌سه‌لاتی هه‌یژێک که بالاته‌ر له‌هه‌یژی خۆی. به‌لام خه‌لکی له‌م رووه‌وه بیرو بچوونیان وه‌ك یه‌ك نی یه‌و بیرو پای جیاواز و هه‌مه‌جۆریان له‌سه‌ر دیاری کردنی ئه‌و هه‌یژه‌ بالاته‌ری سه‌روو هه‌یژی خۆیان هه‌بووه، هه‌ندێک کهس به‌ (هه‌یژی سروشتی) ی لێک داوه‌ته‌وه، هه‌ندێکی تریش له‌جهد بێک دا ئه‌و هه‌یژه‌ی به‌دی کردوه که خۆی دایا شایوون... کهسانی دیکه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی تر ته‌فسیری هه‌یژه‌که‌یان کردوه... پێغه مبه‌رانی (دروودی خودایان له‌سه‌ر بێت) بۆ راست کردنه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رله‌ شیوان و گوهرایی یانه هاتوون، تاكو عه‌قل به‌ره‌و (باوه‌ر هه‌یتان به‌ وجودی خودا و یه‌کیه‌تی خودا) پێنموونی بکه‌ن. شیخ - ده‌هلوی - ده‌لێت: (یه‌که‌مین بانگه‌وازی پێغه مبه‌رمان و گه‌وره‌ترین ئامانجیشیان له‌هه‌ر زه‌مان و هه‌ر ژینگه‌یه‌ك دا راست کردنه‌وه‌ی باوه‌ر داری بووه به‌خودا و راست کردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندیش له‌نیوان به‌نده‌و خودای په‌روه‌ردگاری دا، هه‌روه‌ها بانگه‌واز بۆ گوێرا په‌یوه‌لی و، به‌ندایه‌تی پوخت و ته‌واو ته‌نها بۆ خودا (په‌رستی به‌ته‌نها خودا) و ملکه‌چ بوون به‌وه‌ی، که هه‌رخودا سوود به‌خش و زیان به‌خش و شایسته‌ی په‌رسته‌.. ئینجا پارانه‌وه و په‌نابردنه به‌ر خودا و هه‌ر جۆره به‌ندایه‌تی یه‌ك که ته‌نها بۆ خودا بێت..

هه‌له‌مه‌تی بانگه‌واز و چاکسازی پێغه مبه‌رمان چه‌قی خسته‌بوه سه‌ر ریشه‌کیشکردنی ئه‌و حاڵه‌تی (بت په‌رستی) یه‌ی که به‌ شیوه‌یه‌کی دیار و ئاشکرا له‌سه‌رده‌مه‌کانیان دا په‌ره‌ی سه‌ندبوو و له‌په‌رستی هه‌ر بت و په‌یکه‌ریکی داتاشارودا په‌نگی ده‌دایه‌وه وه‌ وایان لێ هاتبوو

پیاوچاكان و بە پیرۆز راگیراوانیشیان لە زیندوان و مردوان دەپەرست) ^(۱) خۆ ئەگەر (عەقلى بەشەرى) تەنھا راستى يەكانى هەست پى بكر دایە، ئەوا هەرگیز نیشانی خۆى نە دەپىكاو بەداواكارى پىويست نە دەگەشت، بەتایبەتیش لەو مەسەلەو كاروبارە - غەیبىيانە - دا كە مەرۆڤ نامادەيى بۆ زانين و پەى پى بردنيان نە دەبوو تەنھا بەو سرووشە (وەحى يە) نەبىت كە خودا بە پىغەمبەرانى گەياند. فەلسەفەى گرىكى (يۆنانى) و هەر فەلسەفەيەكى هاوشیویشى هەولئى گەرانیان بەدواى مەسەلەى پەرستى و دۆزینەوێى خودایەكى پەرستراو و كاروبارى (ئىلاهیات) دا داو و بەلام هەر تووشى كەم بىنى ی عەقل و بىروبوچوونى پووجەلۆ بىروپراى لىك جىاواز بوون. لەسەردەمى نوێش دا زانایان بىروپراى لىك جىاوازيان لە تەفسىرو شىكارى خۆياندا هەبوو كاتىك تەنھا پشتيان بەعەقلى خۆيان بەستوو. بەلام پىغەمبەران وتەى جىاكەرەوو يەكلایى كەرەوێان بۆ تەفسىرو ديارى كردنى ئەو هێزە خودایى يە هیناوه، كە عەقلىش دلىا دەكات.

دووهم/ باوەر بەرۆژى دوايى:

ئەمەش هەر لەفرمانەكانى پىغەمبەرىتى يە، چونكە لەو مەسەلە غەیبى يانەيە كە عەقل بەبى رىنمايى ي پىغەمبەران پەى بەحەقىقەتى نابات.

هەر مەرۆڤىكىش هەستىكى تەواو دەكات بەو مەسەلەيەى كە ئەم ژيانە بە كۆتايى هاتنى تەمەن كۆتايى پى نایەت بەلكو ديارە ژيانىكى دىكە هەيە، كە مەرۆڤ بە شىوێهەكى تر تىاي دا دەژىو دەباتە سەر. ئەم هەستە گشتى يەش كە بەرپووبەندى هەزرى زۆربەى خەلكى يەوە نووساوه بەگومرايى يەك لە گومرايى يەكانى عەقل دانانرىت، هەروەها بە خەياللىك لە خەيالەكانىشى دانانرىت وەك چۆن مەترىالىستەكان (ماددە پەرستەكان) واى دەگەيەنن.

پاشان گەر لەخانەى عەقل دا باوەر بەژيانىكى تر نەبىت ئەوا ئەمە لەپرووى دەروونىو كۆمەلایەتیشەو دەبىتە هۆى پرودانى كارەساتىك بۆ رەگەزى مەرۆڤايەتى، چونكە هەر مەرۆڤىك لەبەر ئەگەرى چەندىن پروداوو و نەخۆشى و چەوساندنەوو زۆلم و لەدەست دانى خۆشەويستىك دایە. باوەر هینانیش بەژيانىكى دىكەى باشتەر لەم ژيانەى دىا كە تىاي دا بە رىسای دادگەرى پاداشتى مەرۆڤ يان سزای بەریتەوو یاخود خۆشەويستان و پىاو چاكان پىكەو كۆپكاتەوو ئارامى و دلىايى و هىمنیش بختەو نىو دەروونە برىندارەكان، هەروەها باوەر هینان بەو ژيانەى تر كە لە مەرۆڤ دەپرسیتەو لەسەركردەوكانى، وىژدانىكى زىندوو لە ناخى مەرۆڤ دا

(۱) بروانە (حجة الله البالغة) ی - شىخ دەلوى

ده‌خولقيټيټ كه هانی ددهات بڼ خيرو چاكه‌كاری و له‌شه‌ر و خراپه‌شی دور ده‌خاته‌وه. هه‌روه‌ها مروژ له‌ناسینی باری پاستیو دروستی پاداشت و سزادا به بی پښموونی ی پښه‌مبه‌ران ده‌ست‌وسانه هه‌رچنده به‌پرو خیالی‌ش هه‌ولی ناسینی بدات.

سټی‌هم / پوون گردنه‌وه‌ی شه‌ریعت :

هه‌ر له‌فهرمانه‌کانی تری (پښه‌مبه‌ریتی) پښمایي‌کردنی خه‌لگی به بڼ سه‌ر شه‌و نا‌کارو کرده‌وه جوانانه‌ی که به‌ختیاری کامه‌رانی هه‌ردوو خانه‌ی "دنیا" و "ناخیره‌ت" یانی تی‌دایه، هم پښمایي به‌ش له‌رئی شه‌و شه‌ر و ریسو ده‌ستورانه‌ویه که له‌خوداوه وه‌ریان گرت‌وه. چونکه خه‌لگی به‌ته‌نیاو هه‌ر به عه‌قلی خو‌یان ناتوان شه‌و نا‌کارو هه‌لس و که‌وته شیاوانه ده‌سته‌به‌رکهن و له‌سه‌ریان پرون چونکه هڅا‌کارو سه‌رچاوه‌ی ره‌وشت و به‌رژه‌ونده‌ی ناره‌زووه‌کانیان به‌پله‌ی جیاوازن. بڼ نمونه له‌وانه‌یه (خراپه) لای هه‌ندی‌ک که‌س به (چاکه) دابنریت گه‌ر ده‌سکه‌وت و سوودی‌کی تی‌دا بی‌سن، له‌وانه‌شه‌ واز له چاکه بی‌سن گه‌ر دژی به‌رژه‌ونده‌ی و هه‌واو ناره‌زووه تایبه‌تی‌ه‌کانیان بی‌ت. گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش له‌م پرووه شه‌و هه‌موو زولم و ستم و ده‌سدریژیو پیشیل کاری‌ی مافی بی‌هیزه‌کانه که شه‌مرو ديارده‌یه‌کی دزیوه له‌م جیهانه‌داو، که وای راده‌گه‌یه‌نن گوايه گه‌شتونه‌ته پله‌یه‌کی به‌رزی پیشکه‌وتن و شارستانی‌تی.

له‌به‌ر شه‌مه په‌یامی پښه‌مبه‌ران پوون گردنه‌وه‌ی شه‌و کاره‌چاکانه‌یه که مروژ سازو ناماده ده‌کات بڼ گه‌یشت به په‌زامه‌ندی خوداو بڼ چا‌کردنی کومه‌ل، پاشان وریا‌کردنه‌وه‌ی له‌و کاره خراپانه‌ی که‌دبته هڅی بی‌زاری و توورپیی ی خوداو شی‌واندنی کومه‌لگه‌ش.

بی‌گومان دیاری کردنی کاره‌چاک و خراپه‌کان و ده‌ستنیشان کردنی سوودو زیان و پاداش‌تو سزا‌کانیان مروژ هان ددهات بڼ کاری خيرو پالنه‌ری چاکه‌ی تی‌دا دروست ده‌کات.

ترساندنی خه‌لک‌ش له‌کاری خراپ هڅیه‌کی زور کاری‌گه‌ره له ده‌روونی ټینسانی داو ناردنی پښه‌مبه‌ران‌ش بڼ لای مروژه‌کان ری له سته‌مکاران ده‌گریټ و پاسا‌وی‌کیان بڼ شه‌وه‌ی خو‌یانی بی‌پار‌یزن له‌وه‌ی که‌خودا ری پاستی بڼ روون نه‌کردبته‌وه تا به‌پیی پی‌ویست له‌سه‌ری بروشت‌نایه. قورثانی‌ش هم پاستی یه‌ی نا‌شکرا کرده‌وه، هه‌روه‌ک خودا تی‌ای دا فهرموویه:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ النساء/ ۱۶۵ واته: (پښه‌مبه‌رانمان وه‌ک مزگی‌نی ده‌رو ترسی‌نه‌ر بڼ ناردوون تا‌کو دوا‌ی ناردنی پښه‌مبه‌ران برو‌ییانوویه‌ک بڼ خه‌لگی نه‌مینیت له‌سه‌ر شه‌وه‌ی خو‌یان به دوورگرن له سزا. خوداش به تواناو دانایه له پښمایي‌کردنی خه‌لگی و رټک خستنی سیستمی ژیان‌یان دا). له

نهريت و سوننه تی خوداش وا بووه كه هيچ كه سيك له بنده كانی سزانه دات هه تا دواي شهوي پيغه مبهريكيان بو ده نيتریت، ههروهك فهرمووشيه تی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الاسراء/ ۱۵)... واته: (ئيمه هيچ كهس و تاqm و گه ليكمان سزانه داوه هه تا له پيش شهو دا پيغه مبهريكيان بو نه ناردين و هه وئى زورى له گه ل دانه دابن و نه وانيش سه رييجى، يان له په يامه كه ي كرديت).

ژماره ی هه والبهرو پيغه مبهران

هه والبهرو پيغه مبهران زورن ... به لام نهوانه ی كه قورثان باسى كردوون ته نها بيست و بيتنج (۲۵) پيغه مبهرن كه ده بيت باوه پ به هه موويان به نيتریت:

۱- نادهم	۲- نيدريس	۳- نوح	۴- هود	۵- صالح
۶- نيراهيم	۷- لوط	۸- نيسماعيل	۹- نيسحاق	۱۰- يه عقوب
۱۱- يوسف	۱۲- شوعهيب	۱۳- نه يوب	۱۴- ذو الكفل	۱۵- موسا
۱۶- هارون	۱۷- داود	۱۸- سوله يمان	۱۹- نيلياس	۲۰- نه ليه سهع
۲۱- يونس	۲۲- زه كرييا	۲۳- يه حيا	۲۴- عيسا	۲۵- موحه ممد

(دروودو سلاوى خودا له سه ر هه موويان بيت)...)

جگه لهم پيغه مبهرا نه ش چهنده ها پيغه مبهري تر هه بوون كه قورثان ناوى نه بر دوون، به لام ناماژه ي بو كردوون، نه ویش لهم فهرمايشته ی دا كه پيغه مبهري خو ی (عمد) ی پى دواندوه و فهرموويه تی: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ (النساء/ ۱۶)... واته: (له پيغه مبهران هه نديكيانمان بو باس كردوویت و له مه و پيش چيروكيكمان بو گيپراويته وه و چيروكى هه نديكى ديكه شيانمان بو نه گيپراويته وه).

پيغه مبهرا نيش هه موويان له رووى فەزڵ و گه وره يى يه وه له يه ك ناست و پله دا نين، به لكو خودا به هو ی هه نديك بارودوخ و سه رده مه وه پله و (فضل) ی هه نديكيانى له هه نديكى تريانى زياتر داناوه، وهك فهرموويه: ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ (الاسراء/ ۵۵)... ههروه ها خودا پله ی دواين پيغه مبهري (عمد) ی له سهرو پله ی هه موو پيغه مبهرا ني ديكه ی پيش خويه وه داناوه چونكه بو هه موو خه لكى سه رزه وى ی (بى جىساوازی) ناردوه، له كاتيک دا پيغه مبهرا ني پيشووى بو چهنده گه ليكى تاييه تی ناردوه. لهم پرووه خودا كه پرووى گفتارى له

پښغه‌مبه‌ر (محمد ﷺ) كړدووه فەرموویه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ السبا/۲۸. واته: (نهی محمد ﷺ ټیمه تۆمان وهك مزگینى‌ده‌رى به‌هه‌شت و وریا‌كه‌ره‌وه و ترسینه‌رى خه‌لكى له دۆزه‌خ بۆ سه‌رجه‌م گړۆى ئینسانى‌و هه‌موو خه‌لكى سه‌رزه‌وى ناردووه. به‌لام زۆربه‌ى خه‌لكى به‌هۆى ړوو وه‌رگيږانیانه‌وه له‌هه‌ق نه‌م را‌ستى یه‌ نازانن).

هه‌روه‌ها پښغه‌مبه‌رى نیس‌لام (محمد ﷺ) دواين پښغه‌مبه‌ر بووه كه كوټایى په‌يامى خودای پى هینراوه‌و شهرع و ړتساو ده‌ستوورى ته‌واوو هه‌مه‌لايه‌نەى هیناوه، خودا فەرموویه: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ الأحزاب/۴۰

پښغه‌مبه‌رانى خاومن "عه‌زم"

هه‌ندىك له پښغه‌مبه‌ران له‌قورئان دا به (أولوا العزم) ناوبراون، واته خاوه‌نانى ئارامى زۆرو جیگړو ده‌روون پته‌و له‌سەر ناینه‌كه‌یان. خودا فەرمانى به پښغه‌مبه‌رى نیس‌لامیش (محمد ﷺ) كړدووه كه له جیهاندا شوین پى نه‌وان هه‌لبگريټ و بیانكات به پيشه‌نگ (قدوة) بۆ خۆى، هه‌روه‌ك پى فەرمووه: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ الأحقاف/۳۵... نه‌وان به (أولوا العزم) ناوبراون چونكه (عه‌زم) و وره‌يان زۆر به‌هیز بووه و تاقی‌كړدنه‌وه‌كانیشیان زۆر سه‌خت و دژوار بووه‌وه جیهاده‌كه‌شیان قورس گران بووه، نه‌وان كه له نایه‌ته‌كه‌دا به‌و سیفه‌ته ناوبراون (نوح، ئیبراهیم، موسا و عیسا) بوون جگه له‌وه‌ى كه -محمد-یش ﷺ به یه‌كیك له‌وان ده‌ژمی‌ردیټ و به (أولوا العزم) دانراوه، چونكه له نیو هه‌موو پښغه‌مبه‌ران دا جیهاد و ئارامى و قوربانى‌دانى زیاترى هه‌بووه. هه‌روه‌ها خوداش ړتزو ستایش و وه‌سفیکى وه‌هاى بۆ داناوه كه به‌و ږاده‌یه بۆ هېچ پښغه‌مبه‌رىكى پيش نه‌وى دانه‌ناوه.

پښوېست بوونى باوه‌ره‌ینان به پښغه‌مبه‌ران

نیس‌لام كاری (باوه‌ره‌ینان به پښغه‌مبه‌ران) ی به گۆشه‌یه‌ك له گۆشه‌كانى عه‌قیده‌ى نیس‌لامى داناوه، خودای مه‌زن فەرموویه: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ وَإِزْهَمُوا سَمْعِيْلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ

رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿البقرة/۱۳۶﴾. واتە (بلىن باوەرمان هیناوه بەخوداوە بەوەی بۆمان نیراوتە خوارووەوە بەوەی بۆ ئیبراھیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یەعقوب هاتۆتە خوارووە، هەروەها بەوەش کە بۆ موسا و عیسا هاتوووە کە بۆ پیغەمبەرانی تریش لەخودای پەروردگاریناوە هاتوو، ئیمە جیاوازی لەنیوان هیچ کەسیکیان داناکەین و تەسلیمی فرمائی خودا و مل کەچی ئەوین). هەروەها خودای مەزن لەدیاری کردنی عەقیدەى باوەرداران دا دەفرمویت: ﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ ۚ﴾ ﴿البقرة/۲۸۵﴾. واتە: (پیغەمبەر باوەرپی بەوە هیناوه کە لەخودای پەروردگاری یەو بەی نیراوتە خوارووە، هەموو باوەردارانی تیکرا باوەریان بەخوداوە فریشتەکانی و کتیبەکانی پیغەمبەرانی هیناوه هیچ جیاوازی یەک لەنیوان یەکیک و یەکیکی تر لە پیغەمبەرانی خودادا ناکەین).

موسلمانان باوەریان بەهەموو پیغەمبەرانی خودا هەیدو پێزی تەواویان دەگرن و حورمەت لە گەورەیی و پلەو پایەشیان دەنن، جا هەر کەسێک باوەر بە پیغەمبەرێک لەو پیغەمبەرانە نەهێت یان قسەى سووک و نابەجێیان پێ بلیت ئەو باوەرپی بەو شەرعی -محمد- ﷺ نەهیناوه. خودای مەزن لەم بارەىوە فرمویە: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ ۖ وَيَقُولُوا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا ۚ وَالنَّاسِءُ ۙ﴾ -۱۵۰- واتە: (ئەوانەى باوەریان بەخوداوە پیغەمبەرەکانی نی یەو دەیانەوێت جیاوازی بگەنە نیوان باوەر بە خوداوە باوەر بە پیغەمبەرانی یەووە دەلێن - باوەرمان بە هەندیکى هەیهووە باوەر بە هەندیکى تریان ناهێنن و دەیانەوێت لەو نیوەندەدا دەربازێک بۆ خۆیان بدۆزنەو، ئەوا بە راستی ئەوانە کافرو بێ باوەرین).

ئىسلام بە پێى ئەم ئاراستەو پێنمایانە بناغەیهیکى بۆ یەکترناسین و بڕایەتی یەکیتیى نیوان گەلانى سەر زەوى دارشتووە، چونکە (خەلکى) هەر کاتێک باوەریان بەهەموو پیغەمبەرانی هینا ئەوا لێک گەشتیان ناسان تر دەبێت لەوەى کە جیاوازی و ناکۆکی یان لەنیوان دا بێت. ئەمەش خاسیەتیکی جوان و بەهادرە لە خاسیەتەکانی ئىسلام کە ئەگەرى لێک نزیک بوونەوێ نیوان خۆی و ئاینەکانی دیکەى ناسان و شیواکردووە، ئەویش لەکاتێک دا کە (باوەرەیان بە پیغەمبەرانی خودا) و (پێزگرتیان) لەسەر شۆتکەوتوانی (واتە لەسەر موسلمانان) پێویست کردووە.

پاکي و بڼي کهم و کوربي پيغه مبهران

حیکمت و دانایی خدا و ابووه که پیغمبره کانی خوی به ته و او ترين کس دابنیت، چ له رووی خولقاندن و چ له رووی ټاکارو خولقه تیشه وه، هرودها باشتري زانستیان پي به خشیت و له بهر پترين بنه ماله بن و راستگوترين کسي نیو کومه لیش بن.. جگه له مانهش خدا نه و پیغمبرانهی خوی له هه موو خهوش و نهنگی یه کی ټاکاری و جهسته یی پاراستوه، وه نه خۆشی یه (دوورخه روه کانی خه لکی) ^(۱) یان نه و نه خۆشی یه (ساری) و هه میشه یی پانهی که خه لکی لی یان ده ترسن.

خودا پیغه مبهرانی خستوته ژیر سهرپرشتی خوی و له ژیر سایه ی (بایه خ و ریتموونی) یشدا دایناون، بۆ غمونه لم باره یوه سهاره ت به محمد ﷺ فرموویه: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور/ ۴۸ واته: نهی پیغه مبهر بۆ فرمانی په روه دگارت خوراگرو به نارام به و دلنیاش به تۆ له ژیر چاودیری و سهرپرشتی مان دایت و کس ناتوانیت نازارت پي بگه یه نیت).

هرودها دهر باره ی سهرپرشتی کردنی -موسا-ش (دروودی خودای له سهر بیت) فرموویه: ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَى عَيْنِي﴾ طه/ ۳۹ واته (من خوشه ویستی تاییه تیم به تۆ به خشی ټاکو له ژیر چاودیری و پاریزگاری ی من دا په روه رده بکرتیت). بهم په نگه خودای پاک و بڼه هاوتا نه کی په روه رده و پيگه یاندنی نه و پیغه مبهرانهی خوی له نه ستوگر توه و (له که وتنه نیو گوناوه و سهر پيچی) ی پاراستون، چونکه ژيان و گوزهر انیان هر بۆ خویان نه بوه، به لکو غمونه و پيشره و بوون و ریتمایي خه لکی یان پی کراوه و پي زانستیان پيشانی خه لکی داوه و په یه روه ی بهر نامه یان کراوه و پاشان رهوت و سونه تیان و یادو بیره و هری، یان له دواي کۆچی دوايیان بووه ته چراو، شهو زهنگی ژيانیان بۆ مرؤفایه تی روشن کردوه ته وه و ریتگای راست و به خته و هریان بۆ روون کردوونه وه، هر نه و انیش (واته — هر پیغه مبهران) نه و پي پيشانده رانه، که خودا فرمانی شوینکه و تنیانی پی کردوین. لم

(۱) نه خۆشی یه دوورخه روه کانی خه لکی وه (به له کی یان نیفلیجی یاخود نه مانی نه ندا میکی لهش یان هر خهوش و عه پيکی دیاری جهسته) ... خودا پیغه مبهرانی خوی له کم و کورپانهش پاراستوه چونکه حیکمت له نارندنی پیغه مبهران ریتمایي کردنی خه لکی بووه و نه م ریتمایي کردنهش ته نها به ټیکه لپون له گهل خه لکی و چونه ناو کومه لوه به نه غام ده گات، بۆیه ده بیت نه و پیغه مبهرو ریتمایي کارانه ساغ و سه لیم بوونایه چونکه گهر وانه بوونایه و عه پ و نه خۆشی یه کی دیاریان هه بویه لی یان دوور ده که وتنه وه.

پوهه شهوه دهرباره ی کومه لیک له پیغه مبه رانی فرموویه: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوَّةَ فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ﴾ (۸۹) ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فِيمَدَنُوهُمْ أَقْتَدَهُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (الأنعام/۸۹-۹۰) واته: (پیغه مبه ران که سانیکن که کتیب (یاساوبه رنامه) و حوکم و فرمانرپه وایو پیغه مبه رتیمان پی سپاردوون، جا نه گهر شو کافرو به دروخه رنه وانه باوه ری پی نه هیتن (واته کافران مه کهه) شهوا گه لیکی تر راده سپیرین (وه که خه لکی باوه رداري مه دینه) یان هر خه لکیکی دیکه ی شوینکه و توویان که بی باوه رنن. هر شه وانه ش خودا رینموونی ی کردوون ورئی راستی پیشان داون و توش رپیازی شهو پیغه مبه رانه بکه به پیشره وو سهرمه شق).

شهو پیغه مبه رانه له بهر زترین پله ی گوئی راپه لئی و خوا به رستی و به ندایه تی و چاکه کردندا بوون، ههروه که خودا دهرباره یان فرموویه: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾ (الانبیاء/۷۳) واته (پیغه مبه رانان کردوه به پیشه وایان که به فرمانی نیمه رینوینی خه لکی بکه، ههروه ها سرووشمان پی داون به کاری چاکه نویر کردن و زه کات و تمنها منیشیان- واته خودای خوین- په رستوه)

گهر به وردی سهرنجی نایه ته کانی قورشان بدهین ده بینن له کاتی وه سفکردنی هه ر: پیغه مبه ریک دا ته ووترین و بالاترین وه سف و سیفه تیان ده خاته پال، نیمه له کاتی باس کردنی به سهرهاتی هه ریه کیکیان دا ناماژه یان بو ده کهین. جا نه گهر پیغه مبه رانی خودا له و راده و سنوره به رزه ی ریک و پیکی و ره و شتمه ندی ی نینسانی دا نه بوون شهوا به هاو نه رزشیان له بهر چاوی خه لکی بچووک ده بووه وه که سیش به دهم بانگه وازیانه وه نه ده چوو، خو نه گهر (دور بیت له وروی شهوان) راستگو نه بوونایه و ناپاکی و خیانه تیان بکر دایه شهوا ره و تی ژیان و (سیره تی موباره کیان) ناشیرین ده بو و و متمانه ی خه لکیش پی یان لاواز ده بو و و نینجا گومر اکارو سهر شیوین ده رده چوون نه که رینمای کار و ری پیشاندر، به م په نگه حیکمه ت له نار دنیان دا نه ده ما، له بهر شهوه خودا سیفه تی ناپاکی و خیانه تی له هه موو پیغه مبه ران دور خستوه ته وه، ههروه که فرموویه: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ﴾ (آل عمران/۱۶۱) واته: (هیچ پیغه مبه ریک مافی ناپاکی کردنی نه بووه چ له بانگه واز و چ له بهر شه وندی و ده سکوت و بهر و بوومه کانیش دا) ..

قورثانی پير ژويزش به پيچه وانه ی سرده مه دیرینه کانه وه بۆ پيغه مبه رانی روانیوه، چونکه له وسه رده مه دیرینه نه دا خه لکی نه فام پيغه مبه رانیان به سيفه ته ناشیرینه کانی وهك (درؤو فریودان و سهریچی و تاوانی گه وړه) وه سف کړدوه، بۆ نمونه سيفه تی فریودان و چه واهه کاریان داو ته پال (یه عقوب)، (لوط) یشیان به تۆمه تی (زینا کړدن له گهل همدوو کچه که ی دا) تاوانبار کړدوو، جگه له وهش گوتویانه گوايه (هارون) داوای له (نیسرائیلیه کان) کړدوه که گویره که بپه رست. ده باره ی (داود) یش گوتویانه گوايه زینای له گهل ژنی (نوریا) ی سر کړده ی دا کړدوه. له مهر چه زره تی (سلیمان) یش گوتویانی گوايه نه و بۆ رازی کړدن ژنه کانی خزی (بت) ی په رستوه.

به لām قورثانی پير ژو به توندی نه و هم مو گومان و درؤو ده له سانه ی پوچه ل کړدۆ ته وه، نه مهش نا کاریکی جوانی قورثانه له بهرام بهر خه لکی سرده مه دیرینه کان دا که پيغه مبه رانی خودایان تیا دا به و ه سغه ناشیرینه باس ده کړد. دیاړه وه سف کړدن با به و خه وش و شو وړه یی پانه کار دانه وه ی خرابی له سهر دروونی مرؤقی (با وړدار و خوا په رست و خۆ پاریز) هیه و له دلی خزی دا ده لیت: (نه گهر حالی پيغه مبه رانی خودا نا و ابو بیت، نه و ا چی ده بیت گهر نیتمهش هه مان په فتاری نه و ان بنوین؟).

نه مهش که له بهر یتک ده بیت که پي ده چیت که سانی ده ورون نه خو ش و نه فس نزم بیقۆزنه وه بۆ خو خسته نیو گونا هو تا وانه وه، جگه له مهش که نه مه خزی له خوی دا پيچه وانه ی راستی و واقعیشه، هه وړه ک پيچه وانه ی پاکي و (عیصمه ت) و بی کم و کوړی ی پيغه مبه رانی خودا و دو وړه په ریز پانه له گونا هه گه وړه کان. چونکه له دیدی نیسلا مدا پيغه مبه ران (معصوم) ن، له گونا هانه و دو ورن له تا و ان و سهریچی. له وانه یه هه ندیک هه له ی زۆر بچو وکی په یوه ست به کاروباری دنیا و موماره سه ی رۆژانه له هه ندیک پانه وه رو ی دایت که گله یی و سهر زه نشتیان له سهر کراوه، به لām هه رگیز نه و هه له بچو کانه به کاروباری با وړداری (اعتقادی) یه وه یان به کاروباری ره و شتمه ندی (خلقی) یه وه په یوه ست نه بو و ن، به م پي بهش که و تنه نیو هه له یه که له هه له بچو وک و بی بایه خانه وه به مه سه له یه کی زه ق و خوشبار دانان ریت.

بیگومان پيغه مبه ران هه میسه خویان به که مته رخم ده ره قی خودا زانیوه، چونکه له هه مو که س زیاتر له شان و شکۆ و گه وړه یی خودا تی نگه یشتون. هه ر بۆ بهش هه رده م داوای لی بوردن و (استغفار) یان له خودا کړدوه له سهر که مته رخمی و دریغی یه کیان، نه که له سهر گونا ه و تا و ان که هه رگیز لی پانه وه نه وه شاهه ته وه.

پیغه مبه‌ران پیښه‌نگی مړوفن

جا له بهر شه‌وی پیغه مبه‌ران (دروودی خودایان له سهر بیت) له‌و (پله بلنده‌ی خواپه‌رستی) و له‌و (ناسته خوپار‌یزیه‌ی دور له ه‌واو ښاره‌زووی د‌ه‌روون و گونا‌هان) دا بوون، شه‌وا خوداش فرمانی پی‌کردوین که چاویان لی بکه‌ین و په‌یره‌وی ه‌لس و که‌وتی ژیانیان بکه‌ین و لاسایان بکه‌ینه‌وه، ه‌روه‌ک فرموویه: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبُهِدْنَهُمْ أَقْتَدَ﴾ الأنعام/ ۹۰ واته: (خودا هیدایه‌تی شه‌وانی داوه‌و توش شه‌و هیدایه‌ته بکه به پیښه‌نگ و مهنه‌جی کارت).

ه‌روه‌ها خودا فرمان به موسلمانان ده‌کات که پیغه مبه‌ری خوی - محمد ﷺ - بکه‌ن به پیښه‌نگ و پیښه‌وه (قدوة‌ی خویان، ه‌روه‌ک فرموویه: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرًا﴾ الأحزاب/ ۲۱ .. واته: له شه‌خصی پیغه مبه‌ری خودا دا پیښه‌وه‌ی پیښه‌نگیه‌کی چاک ه‌ه‌بووه بزتان و بوشه‌وانه‌ی به‌ته‌مای په‌زامه‌ندی خودا و سهر‌فرازی روضی دوا‌ین و یادی خوا زور ده‌ک‌ن).

خوداش له‌سوره‌تی (فاتحه) دا، که موسلمانان روضانه له‌نویزه‌کانیاندا چه‌ندین جار ده‌یلینه‌وه شه‌م نزایه‌ی داناوه: ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ الفاتحه ۶-۷ .. واته: (خودایه بماغ‌ه‌ره سهر رپ‌گه‌ی راست .. رپ‌گای شه‌وانه‌ی نیعمه‌تی خوتت پی به‌خشیون که پیغه مبه‌ران و پیاوچاکان و شه‌هیدان و راست‌بیزان).

له‌م نزایه‌دا سرووشیک له‌خوداوه بوشه‌واوه‌اران ه‌یه که ده‌بیت له‌ه‌موو په‌فتارو گفتار‌یکیان دا پیغه مبه‌ران بکه‌نه پیښه‌نگی خویان.

موعجیزه‌کانی پیغه مبه‌ران

ه‌هرکه‌سیکی خاوه‌ن باوه‌رپیش ده‌بیت پروابکات به‌وه‌ی که خودا پشت‌گیری پیغه مبه‌رانی کردووه و به‌چاود‌یری خودایی خوی‌شی به‌جوره ه‌وکاریکی و‌ها یارمه‌تی داون که ه‌هرگیز عه‌قلی مړوف له‌وه‌وپیش به‌خه‌یالی دا نه‌هاتوه، شه‌مش تا‌کو راستی شه‌و وتانه‌ی خویان بوشه‌و خه‌لکه بسم‌لینن که بانگیان کردوون بوشه‌واوه‌یتنایان به‌و په‌یامه‌ی پیاندا نیسراون بوشه‌و لایان. شه‌م (ه‌وکاره یارمه‌تی پیدراوانه‌ی خودا بوشه‌و پیغه مبه‌ران به زاراوه‌کانی) معجزات یان آیات یان بینات) ناوبراون، واته موعجیزه و به‌لگه‌و نیشانه‌ی به‌هیزو پروون که‌روه‌ه. شه‌م شتانه

وهك جوړه كرده ويهك دهر كه وتوون كه له سه‌روو توانای مړوؤ و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری وزه و زانست و زانیاریشیانوه بوون، هه‌روهك پێچه‌وانه‌و دژي رێسا تايه‌تی یه‌كانی مادده‌ و یاسا سروشتی یه‌ زانراو و باوه‌كان بوون، له‌نیۆ زاراوه‌كانیش دا زیاتر وشه‌ی (معجزات) به‌كاره‌یئێراوه، بۆیه‌ش به‌ (موعجیزه‌) ناوبران چونكه‌ چهند كرداریك یان پرو‌وداویكی ئه‌وتۆ بوون كه‌ مړوؤی ئاسایی توانای له‌ ئه‌نجامدانی دا نی یه‌، زانایانیش (موعجیزه‌)یان وا پێناسه‌ كردووه‌ كه‌ (مه‌سه‌له‌یه‌كی تێپه‌رێنه‌ری داب و نه‌ریته‌ و خودا له‌سه‌ر ده‌ستی پێغه‌مبه‌ریكی نێرراوی خو‌ی ئه‌نجامی ده‌دات تاكو به‌هۆیه‌وه‌ به‌لگه‌ی ته‌واو له‌سه‌ر راستی ی پێغه‌مبه‌ریتی یه‌كه‌ی بڅاته‌ (پرو) ... ئه‌م موعجیزانه‌ له‌ خودی خو‌یان دا شیاون و عه‌ق‌ل‌یش پ‌ر‌ی‌گری نه‌بوون و واقعی‌ش پشت‌گ‌ری‌ی كردوون. ئه‌وه‌ بوو چهند پیاویك (واته‌ پێغه‌مبه‌ران) هاتن و گو‌تی‌ان كه‌ ئه‌وان پێغه‌مبه‌رانی خودان و له‌رێی ئه‌م شته‌ دوور له‌ ئاسایی‌یانوه‌ كه‌ ئه‌نجامیان ده‌دا به‌ره‌ره‌كانی ی نه‌ته‌وه‌كانیان ده‌كردو خه‌لك‌یش به‌چاوی خو‌یان نه‌و شته‌ ئاناسایی یانه‌یان لی‌ بینین و به‌تێپه‌ربوونی كات زۆر كه‌س باوه‌ریان پ‌ی‌ ه‌ی‌ئ‌ان. ^(١) چونكه‌ پێغه‌مبه‌ر (واته‌: هه‌ر پێغه‌مبه‌ریك) ئه‌و په‌یامه‌ به‌خه‌لكی ده‌گه‌یه‌نی‌ت كه‌ خودا فه‌رمانی پ‌ی‌ كردووه‌. خه‌لك‌یش له‌وه‌رگرتنی په‌یام و باوه‌ر‌ه‌ی‌ئ‌ان دا چون یه‌ك نین... به‌لكو جیاوازان، بۆ نمونه‌ خه‌لكانی وا هه‌ن كه‌ سه‌رووشت و فیه‌ره‌تیان ساغه‌و هه‌ر كاتیك ر‌و‌وناکی حق بلاوی‌ت‌ه‌وه‌ په‌سه‌ندی ده‌كهن و دانسی پێدا‌ده‌نی‌ن، به‌لام كه‌سانی وا هه‌ن كه‌ فیه‌ره‌تیان شی‌واوه‌به‌هۆی نكوولی و لوتبه‌رزى یه‌وه‌ له‌ناست هه‌ق و ر‌و‌وناکی ی ه‌ه‌یدایه‌ت - دا كو‌ی‌رن.

له‌به‌ر ئه‌مه‌ش ه‌یكه‌مه‌تی خودا وابوو كه‌به‌دیارد‌ه‌و نیشانه‌یه‌كی به‌ه‌ی‌زی و هه‌ا پشت‌گ‌ری‌ی پێغه‌مبه‌رانی بكات تاكو زمانی سه‌ركه‌ش و لووتبه‌رزانی پ‌ی‌ لال بكات و بیانیان ب‌پ‌ر‌یت و به‌لگه‌و شایه‌تی یان له‌سه‌ر دروست بكات. موعجیزه‌ش له‌رێی به‌كاره‌ی‌ئ‌انی چهند زانستیک و وه‌به‌رنانی چهند هۆیه‌كه‌وه‌ دروست ناب‌ی‌ت وه‌ك ئه‌و زانست و هۆیانه‌ی كه‌ له‌ سی‌ح‌ر‌بازی دا به‌كارد‌ی‌ن و چهند هۆ ر‌ی‌سایه‌کیان بۆ دانراوه‌و هه‌ندیك كه‌س ده‌توانن فیه‌ری بن و چهند سی‌ح‌ریكی وابكه‌ن كه‌ به‌روا‌ل‌ه‌ت له‌كاری (خوارق) و تێپه‌رێنه‌ری داب و نه‌ریته‌ ئاسایی یه‌كان ب‌ج‌ی‌ت به‌لام نه‌ك له‌وان ب‌ی‌ت.

(١) بێگومان زۆر كارومه‌سه‌له‌ی تێپه‌رێنه‌ری عاده‌ت هه‌بووه‌ كه‌ خودا له‌سه‌ر ده‌ستی هه‌ندیك كه‌س له‌ پیاوچاكان به‌دی ی ه‌ی‌ئ‌ان، به‌لام ئه‌م كارانه‌ به‌بانگه‌شه‌و ده‌عوای پێغه‌مبه‌ریتی یه‌وه‌ به‌ند نین به‌لكو به‌ناوی كه‌رامه‌ت (الكرامة) هه‌و ناسراون، هه‌روه‌ك ئه‌و شتانه‌ی بۆ (مه‌ریه‌می دا‌ی‌ك‌ی عیسا) به‌دی ده‌هات كاتیك له‌سه‌ر به‌رمالی نو‌ی‌ز كرده‌كه‌ی میوه‌ی هاوینی له‌زستاندا بۆ ده‌هات و میوه‌ی زستانیشی له‌ هاویندا بۆ ده‌هات.. هه‌روه‌ها دواى ئه‌وه‌ی (عیسا) ی لی‌ ده‌بی‌ت دارخو‌رماكه‌ی ته‌نیشتی را‌ده‌و‌ش‌ی‌نی‌ت و خو‌رمای (خه‌سته‌وی) ی لی‌ به‌رده‌بی‌ت‌ه‌وه‌ له‌ كاتیك دا له‌وه‌و پ‌ی‌ش یه‌ك ده‌نكه‌ خو‌رمای پ‌ی‌وه‌ نه‌بووبوو.

جۆرەكانى موعجيزە

موعجيزەكانى پېئەمبەران چەند جۆرىكن، ۋەك:

موعجيزەي گەردوونى (كونى) ۋەك تەقىنەۋەي ئاۋ لەۋبەردەۋەي كە موسا گۆچانەكەي خۇي پىي داکىشا كاتىك گەلەكەي داۋاي ئاۋى خواردنەۋەيان لى كەرد، يان ۋەك بەسىبەر كەردنى ھەمور لەسەر (بنى اسرائيل) لە شىئىكى نادياردا، يان ۋەك دوو كەرت بوونى دەريا كە بۆ - موسا - و برانى ئاۋ لەو كەرتەۋەي كە موساۋ شىئىكەۋوتوانى لى ي پەرىنەۋە لىئى دەرچوون بۆ رزگار بوون لە دەست (فیرەۋن).

ھەندىك موعجيزەي پېئەۋانەي ياسا سروشىيە ناسراۋەكان، ۋەك ئەۋ ئاگرەي كە كافران بۆ سوتاندنى (ئىبراھىم) ھەلىيان گىرساندبوو بەلام ساردو ھىمەن و بى ۋەي بوو بۆ سەر ئەۋ پېئەمبەرەۋ زىيانى پىي نەگەياند.

چەند موعجيزەيەكى (كت و پرى) كە بە پىي پىۋىست رادەي بۆ دانراۋە. ھەر لەخواست و دانايى خودا وابوۋە كە موعجيزەي ھەر پېئەمبەرەك پەيوست بىت بە دياردەيەكى باۋو بەرلاۋى ئەۋ سەردەمەۋ ئەۋ كۆمەلگەيەي كە پېئەمبەرەكەيان بۆ نىراۋە تاكو كاريگەري زياترى ھەبىت لە پشتگىرى كەردنى پېئەمبەرەكەۋ كاري بەھىزىشى لە وابەستەبوونيان دا ھەبىت، ئەمەش ۋەك موعجيزەكەي (عيسا) - سلاۋى خوداي لى بىت - لەبارەي زىندوۋ كەردنەۋەي مردوانەۋە چونكە لەۋ سەردەمەدا جۈلەكەكان نكولتى يان لە گيان (روح) دەر كەرد، يان ۋەك موعجيزەكەي (موسا) - سلاۋى خوداي لى بىت - كاتىك گۆچانەكەي بوو بە مارتىكى گەۋرەۋ ھەمۋو داردەست و گورىسەكانى ئەۋ سىحريزانەي قوت دا، ئەۋ سەردەمەش خەلكى مىسر لە (سىحر) و (سىحريازى) دا شارەزابوون و ئەۋ كەردارە ببوۋ بە شتىكى ئاسايى لە نىۋاناندا.

موعجيزەي پېئەمبەرانى پىش (محمد ﷺ) بەۋ شىۋەيە بوۋە چونكە خەلقى خەلكى لە زەمانەدا لە رادەيەكى پىگەيشتنى ۋەھادا نەبوون تا بتوان قەناعت بە نمونەۋ نىشانەكان بىن و باۋەر بە (بەلگەي خەلقى) بىش بىن. لەۋ قۇناغانەدا خەلكى تەنھا باۋەريان بەشتى ئاسايى و تىپەرئەرى عادەت بوۋە لەدىدگاي چاۋانانەۋە باۋەريان ھىناۋە بەۋ موعجيزانەي كە رىگاي رۋانىنى بۆ دەرختوون و پىي يان سەيرو سەمەرە بوۋە چاۋيان پۇشن كەردوونەۋەۋ بوۋەتە ھۆيەك بۆ قەناعت ھىنانيان بە راستى ي پېئەمبەرئىتى.

موعجيزه‌ی "محمد" ﷺ

موعجيزه‌ی پیغه مبهزان بهو شتویه بهو تا به شهریه ت گه‌یشته ته‌مه‌نی تیگه‌یشت(سن الرشد) و عه‌قلی پیگه‌یشت و نیراده‌ی خوداش وابوو که تیر پدیه گشتگیره‌کمی له‌سهر ده‌ستی (محمد) ﷺ بگه‌یه‌نیت و به موعجيزه عه‌قلداری یه نه‌مره‌کش پشتگیری بکات، واته بهو قورثانه‌ی که مرؤذ عاجزو ده‌سته‌وسان بوو له دارشتن و ره‌وانبیزی دا، جگه لهو هم‌موو ریتمای و زانست و مه‌عرفیه‌ش، که تیای دا بوو، که (محمد) ﷺ به‌ره‌به‌رکانی عه‌ره‌بی پی کرد له‌سهر نه‌وه‌ی گهر بتوانن تاکه سووره‌تیکي وه‌ک خوی بینن و نه‌یشیان‌توانی، له‌کاتیک دا نه‌وان لهو سه‌رده‌مه‌دا به قسه‌زان و زمانپاراو له‌هونه‌ره‌کانی ناخوتن دا ناسراو‌بوون.

موعجيزه‌ی پیغه مبه‌ریش (محمد) ﷺ به‌وه له موعجيزه‌کانی پیتشو جیا‌ده‌کریت‌هوه که موعجيزه‌یه‌کی به‌رده‌وام و نه‌مر و هم‌میشه‌بی یه تاکوتایی دنیا و هر لیکول‌ه‌ره‌وهو خوازیاریکي راستیش ده‌توانیت هه‌ستی پی بکات و نه‌نجامی ته‌واوی لی و ده‌هست خات، به‌لام موعجيزه‌کانی پیغه مبه‌رانی پیتشو چند رووداو‌یکي نه‌و سه‌رده‌مه‌ بوون و ته‌نها نه‌و که‌سانه‌ی هاوچه‌رخي خویان بینویانه‌و که‌سانی دواي خویان نه‌یاندیوه، هه‌روه‌ها ته‌نها له‌پری گپ‌رانه‌وهو بیستنه‌وه پی‌یان گه‌یشتوه، نه‌مه‌ش کاریگه‌ری لاوازی هیه، نه‌خاسه له‌م سه‌رده‌مه‌ش دا که گومان و شوبه له‌سهر ناینه‌کان زور‌بوون. له‌به‌ر نه‌مه هه‌لویتستی نیسلام به‌رام‌به‌ر موعجيزه‌کان (روو وه‌رگپ‌رانی خه‌لکی بووه له داواکردنیان) و له‌جیاتی نه‌مه‌ش هاندانیان بۆ ورد‌بوونه‌وهو تیغ‌کرین له پهایمی نیسلام و لهو ریتمای و یاسا و ده‌ستوره‌ی که له‌قورثانی پېرژدا ره‌نگیان داوه‌ته‌وه. هه‌ندیک که‌س له گوماندارانی نه‌و سه‌رده‌مه‌ش داواي (چهند موعجيزه‌یه‌ک)^(۱) یان له -محمد ﷺ- ده‌کرد چونکه گومانیان له‌پدیه‌کمی هه‌بوو، له‌به‌رام‌به‌ر نه‌م داوايه‌ش دا وه‌لامی خودای مه‌زن نه‌وه بوو که سه‌رنج له قورثان بدن و لهو پروون کردنه‌وهو

(۱) خۆ سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش هیتشتا خودای گه‌وره چهند موعجيزه‌یه‌کی له‌سهر ده‌ستی -محمد- ﷺ پيشانی خه‌لکی داوه وه‌ک هه‌لقولاندنی ناو له‌نیوانی په‌نجه‌کانی‌یه‌وه کاتیک ده‌ستی کرد به کاسه‌ی ناوه‌که‌دا. هه‌روه‌ها تیرکردنی ژماره‌یه‌کی زۆر له خه‌لکی به‌خزاکي که‌م، جگه له‌پیشینی ناشراکردنی هه‌والی چهند رووداو‌یکي داهاتووو باس کردنی سه‌فه‌ره‌کمی بۆ (بيت المقدس) له شه‌وه‌ی‌یه‌که (اسراء) داو چهندین موعجيزه‌ی دیکه‌ش.

به لگه عدقلی یانهشی بکۆلنهوه که ده باره ی سرووشی خودایی بوون. خودا فرمویه:
﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ
(۵۰) أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً
وَذِكْرًا لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ العنکبوت/ ۵۰-۵۱. واته (بی باوه ران گوئیان: نهی بوچی
پیغه مبه ر له -خودا- که یه وه چند موعجیزه یه کی ههست پیئکراوی بو نایه ته خواره وه؟ تۆش
نهی پیغه مبه ر پی یان بلئی: به راستی بیگومان موعجیزات و به لگه ونیشانه گرنه گه کان ته نها
له لای خودان و منیش ته نها ترسینه رو وریاکه ره وه یه کی ناشکرام. دهی ئایا هیئنده یان به س
نهییه که کتیییکی گرنگی وه ک قورئانمان بو ناردوونه ته خواره وه بو یان ده خویندریته وه و یاساو
بنه ماکانیان تی ده گه یه نریت. بی گومان له ناردنی نهم کتیبه دا بو نه وان په همت و به زه ییی
خودا هه یه و یادخستنه وه و په ندو نامۆزگاریش بو باوه رداران هه یه).

به ندى دووهم

((ئاما نجه گانی داستانی پيغه مبه ران))

(مبه رست له چيرۆكى پيغه مبه ران - مهنه جى قورئان له چيرۆكه كانيدا - شيرازى گيرپانه وى چيرۆكى پيغه مبه ران - رازى دووباره بوونه وى چيرۆكه كان - جياوازي نيوان قورئان و تهورات له چيرۆكه گانی پيغه مبه ران دا)

مه رست له چيرۆكى پيغه مبه ران

چيرۆكى پيغه مبه ران له گرنگرينى نهو هوکارانه يه كه قورشان په نای بر دوو ته بهر له (مشت و مر) له گهل سه رپيچى كارانى دا - و - له مژده دان به ره زامه ندى خودادا - و هوشارى دان به خه لكى له سه ركيشى و ياخى بوون - و له ليك دانه وى بنه ما گانی بانگه وازى ئيسلامى و ئاما نجه كانيشى دا - و له سه قام گير كردنى دلئى پيغه مبه ر (ﷺ) و نهوانهش كه شوينه كه وتوى بوون - وله به لگه هيئانه وهش دا له سه ر راستى پيغه مبه ريتى ي - محمد (ﷺ) كه نهو له خوداى په روه ر دگارى يه وه په يام به خه لكى ده گيه نيئت)..

جا كاتيك پيغه مبه ر (سلاو و درودى خوداى لئى بيت) به م چيرۆكه نايابانه ي پيغه مبه رانى پيش خويه وهو بهو شيكارو باس كردنه به پيژانه وه بۆ لای خه لكى هات و وهك پيغه مبه ريكى نه خوينه وه وارش كه له سه ر ده ستى زانايان (احبار) يه هوودى و راهيبانى نه سرائى كه سانى تر هيچى نه خوينه دبوو، نهوا به مبه گه روه رترين به لگه ي ده خسته روو له سه ر نه وى كه نهو په يامى هيئاويه تى - سه رووشيكى خوداى يه . هه ندك ئايه تى قورئانيش له پيشه كى و سه رته تى هه ندك چيرۆكه وه يان له دامين و په راويزى چهند چيرۆكيكه وه ئاماژه ي بۆ ئه م مبه رسته كردوه ، هه روهك خودا له دواندى پيغه مبه رى خوى - محمد (ﷺ) دا فەرموويه تى: ﴿ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ﴾ يوسف/۳.. واته (ئيمه له رپى گای ناردى ئه م قورئانه وه باشترين چيرۆكت بۆ ده گيرپينه وه هه رچنده له مه وپيش تۆ لئى يان بئى ناگابوويت).

ههروه ها خودا فەرموويه: ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُنْقِذِينَ﴾ هود/۴۹. واتە: (باس و خواس و بهسەر هاتی پیغه مبه‌ران لهو هه‌والآنه‌ی نادیار (غەیب)ن، که بۆ تۆمان به‌سرووش ناردوو هه‌ له‌وه‌ به‌ریش نه‌ خۆت و نه‌گه‌له‌ که‌شت زانیاریتان ده‌بار هیان نه‌بووه‌).

باشان مەبه‌ست له‌ چیرۆکی پیغه مبه‌ران ڕوون کردنه‌وه‌ی ئەو راستییە‌ی تریشه‌ که‌ ئاینه‌کان هه‌موویان له‌ خوداوه‌ نیراوان، هه‌ر له‌سه‌رده‌می -نوح- هه‌و تا سه‌رده‌می پیغه مبه‌ری ئیسلام- محمد ﷺ، باوه‌ردارانی که‌ باوه‌ریان به‌ پیغه مبه‌رانی خودا هه‌یه‌ هه‌مویان تیکرا یه‌ك نه‌ته‌وه‌ن و خودای تاک و ته‌نه‌اش په‌روه‌ر دگاری هه‌موویانه‌، له‌نیوان ئاینه‌ ئاسمانییه‌کانیش دا (یه‌هودی و مه‌سیحی و ئیسلام) هیچ ده‌غیه‌و شانازی به‌سه‌ر یه‌ کترکردنیک نییه‌، به‌لکو هه‌مویان ئایینی خودان و له‌یه‌ك سه‌رچاوه‌ هه‌لقولان. هه‌ر پیغه مبه‌ر و هه‌والبه‌ریکیش که‌ هاتییت بۆ ته‌واوکردنی په‌یامی پیغه مبه‌ره‌که‌ی پیش خۆی به‌ په‌یامیکی ته‌واوکه‌روه‌ هاتوه‌، خوداش له‌رووی گفتاری دا بۆ - محمد - ی پیغه مبه‌ری ﷺ فەرموویه: ﴿سَرَّعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِمُوا الدِّينَ وَلَا تُلَفِّرُوا فِيهِ﴾ الشوری/۱۳ واتە: (خودا بۆ ئێوه‌ ئایینیکی داناوه‌ که‌ به‌ نوحیسی سپاردبوو، ئەو سرووشی که‌ بۆ تۆمان ناردوو هه‌ ئه‌وه‌ش که‌ نیراهیم و موسا و عیسا‌مان پێ پاسپاردبوو ئه‌ویه‌ که‌ کاروباری ئایینی مه‌نه‌جی ژیا‌نتان به‌چاکی جێ به‌جێ بکه‌ن و نا‌کو‌ک ولێک جودا مەبن تیای دا).

مه‌نه‌جی قورئان له‌ چیرۆکه‌کانیدا

قورئان کاتیک چیرۆکی پیغه مبه‌ران و چیرۆکی تر ده‌خاته‌ ڕوو، (که‌ره‌سه‌و ماده‌ده‌ی چیرۆکه‌کان له‌رووداوه‌کانی میژوو و کاره‌ساته‌کانیه‌وه‌ وه‌رده‌گریت، به‌لام به‌شیوازیکی نه‌ده‌بی دایان ده‌پژیت و به‌ پێیازیکی سۆزبه‌خشانه‌ (عاطفی)یش ده‌یانته‌یتته‌وه‌ که‌ مانا‌کانیش ڕوون ده‌کاته‌وه‌و مەبه‌سته‌کانیش به‌هێزده‌کات و ئەو کاریگه‌رییه‌ش له‌سه‌ر ده‌روونه‌کان ده‌خولقییت که‌ شوینه‌واریکی سه‌زیتکردن و به‌کیشکاری به‌جێ دیلیت و له‌ویشه‌وه‌ سۆزو ویژدان ده‌خروشییت).^(۱)

(۱) پروانه کتیبی (الفن القصصي في القرآن). د. محمد احمد خلف الله - ص (۱۲۲)

ههروهها له بازنه ی میژوویی یهوه ده یخاته نیو بازنه ی ئایینی یهوه .
 لهم سه مه ته شه وه (تجاه)، که قورئان مه به سته یه تی (راست نی یه وا له قورئان بخوازیته که
 چیرۆکه کانی له هه موو روو و لایه نه کانی هه وه ره بگرته یه و پۆلین و خالبه ندی له ئاماده کردن و
 هینانه وه ی روو داوه که دا بۆ رێک خستایه و تیگه یشتنی چیرۆکیش له قورئانه وه به ته نیا کاریکی
 گرانه گهر که سێک له وه و پێش له سه رچاوه یه کی تره وه شاره زایی یه کی له سه ر چیرۆکه که په یدا
 کردیته، چونکه قورئان هینده ی له چیرۆکه که وه رگرته وه که نیازه کانی ئامۆژگاری و
 په روه ده کردنی بۆ به دی دینیت. جاری واش هیه پوخته ی چیرۆکه که به لایه نه پێکه وه
 به ستراوه کانی و به شه پێک گه یه نراوه کانی یه وه ده گێرته وه که هه موو روو داوه کانی له یه که جیگا
 پێکه وه به ستوته وه و سه ره تاو کوته ی ی پێک گه یاندوه تا دوایی پێ ده هینیت هه روه که له
 سووره تی (یوسف) دا ده بیینن. به لām له زۆریه ی جاره کان دا به شیک له چیرۆکه که ده گێرته وه
 چونکه له و به شه دا مه به سته که به دی دیت. هه ندیک جاریش قورئانی پیرۆز به کورتی ئامازه بۆ
 چیرۆکێک ده کات که پێویست به درێژه دان نه کات، ئه ویش به پشت به ستن به ناسراوی و ناوبانگی
 چیرۆکه که ... بۆ غمونه ئایا نه ت دیوه که جاری وا هیه و تاربیژیک (خطیب) له وتاره که ی دا
 چیرۆکێک ده کات به به لگه ی چهند وته یه کی، به لām هه موو چیرۆکه که به جاریک له و جیگایه دا
 ناگێرته وه، به لکو به شیک له وتاره که ی دا باس ده کات، ته نانه ت جاری واش هیه ته نها
 ئامازه بۆ ناوی چیرۆکه که ده کات به بی نه وه ی له و جۆره باس کردانه دا که م و کوپی یه که
 بکه ویتته وتاره که وه یان به ره هه لستی یه که به رامبه ر و تاربیژه که دروست ببیت. ^(۱)

شیوازی گێرانه وه ی چیرۆکی پیغه مبه ران

دیاردیه کی رۆشن که سه رنجی خوینهر به لای شیوازی قورئان له گێرانه وه ی چیرۆکه کان و
 باس کردنی هه ر مه سه له یه کی تر دا رابکێشیت ئاسه واری نێودل و کاریگه ری یه تی له
 ده روونه کان دا، ئه ویش له کارایی ی ئه و ره وانبیژی یه وه ی که له جوانی ی بیژه کان (الفاظ) و
 قه شه نگه ی رێک خست و شکۆ به های و اتا کانی هه وه سه رچاوه ده گریت، چونکه تۆ هیه چ
 بیژه یه کی تر له بیژه کانی قورئان ره وان ترو تیروته سه ل ترو شیرین تر نابینیت، هه روه ها نه
 دارشتنیک له و دانان (تألیف) ه ی قورئان ده بینیت و نه ده قێک یان چهند رسته یه که ده بینیت که
 وه که ده قه کانی قورئان له و چیرۆکانه و غه یری چیرۆکه کانی ش دا ئه وه نده پێکه وه لکاو و رێکخراو و

پېك ھاتوبىن. سەبارت بە ماناكانىشى ئەو لەھىچ خاوەن عەقلىك پەنھان و شارراوھ نى يە كە ھەر قورئانە ئەگەر عەقلى شايەتى لى لەسەر پېشكەوتنى بەشەكانى و بەرزى پلەكانى بەخشش لەوھەسەف و پېئاسەكانى دا بۆ بدات).^(۱)

(باقلانى) دەلالت:

(شىوازی قورئان شىوازىكى تايبەت بەخۆيەتى كە ھىچ شىوازىكى تر وەك ئەو نىيە، ھەر وەھا جودايە لە شىوازە باوو زانراوھەكان)^(۲). پاشان دەلالت: (لە زمانى عەرەبى دا لەوھەبەر و لەمەودواش ھەرگىز دەقلىك نەبووھە نايبت كە لەرووى پەوانبىزىو كارتىكرەنەوھ ھاوتا و ھاوشانى بىت و بتوانىت جوانى شىوازەكە لەگەل ئەو درىزى يەى بەش و بابەت و شىوازەكانى دا پيارىزىت و پەل بۆ ئەو ھەموو لايەن و مەسەلە ھەمەجۆرانەى (فەرمان بەچاكە) و (رېگىرى لەخراپە) و (بەلەين) و (ھەرەشە) و (چىرۆك گىرەنەوھ) يە بەھاوئىت).^(۳)

تايبەتمەندى يەكى ترى قورئان ئەو ئىقاعە مۆسىقى يەيە كە بەشىوھەكى تايبەتى لە (يەكگرتنى وشەكانەوھ) دىتە ئاراوھە ئاوازىكى ديارىكراوى جىگىر لەكۆى چەند بېرگەيەكى دەنگدار پېك دەھىنن وەك چۆن لەدوا وشى كۆتايى ھەر ئايەتەك و لە سەداى دەنگ و گۆرانی ھىماكانى سەريانەوھ سىستىمىكى ديارىكراو سەرھەلەدات. چونكە ئەو وەستانە كورە (فاصلە)ى نىوان كۆتايى ئايەتەك و سەرھەتاي ئايەتەكى دى كلىلى سەنگى قورئانىو مۆسىقاى پەخشانەكەيەتى.

ئەم رەوانبىزى و بەلاغەتە قورئانى يەش ئەوھەندە چەمەك و ماناى رېئىمىونى لەئەستۆ ناوھ كەعەقلى و ھۆشى عەرەبى لەسەرھەتاي ئىسلام دا بەلاى خۆى دا پاكىشاو گەرەترىن ھاندەريشيان ھىدايەت بوو. نووسەران و شاعىرانىش لەو سەردەمەو ھەموو سەردەمەكانى تردا شايەتى، يان لەسەر بالادەستى و بى ھاوتايى قورئان و دەقەكانى داوھ كە مەحالە دەقەكى ترى ھاوئىنەى ھەيبت.

رازى دووبارەبوونەوھى چىرۆكەكان لە قورئاندا

ئەوھى جى سەرنج و رامان بىت لە چىرۆكەكانى قورئان دا ئەوھىە ماناى چىرۆكەك لەچەندىن شوئى سۈررەتەكانى قورئان دا دووبارەبوونەوھ، بەلام ئەم جۆرە دووبارەبوونەوھىە بۆ ھەموو بەشەكانى چىرۆكەكە نى يە، بەلكو دووبارەبوونەوھى ھەندى ئەلقەيەتى، ھۆى ئەمەش

(۱) بيان اعجاز القرآن. - الخطابي - ص ۲۸

(۲) اعجاز القرآن ص ۶۰ ومابعدها.

(۳) اعجاز القرآن ص ۶۷

نمويه: (بيگومان و اتا نده بې و هونړی يه کان مبه ستيکی قورئانه لهو چيرؤکانه داو شو مهسه لانه شه که به دوايان دا ده گپيت، ههروه که چهند مهسه له يه کی وايشن که وایان لي کراوه هر پروداويک به چهند شيويه کی جيا جيا وينديان بگيريت و به چنده برکيه کی ليک جوداش به پتي بارودوخ و بونهو مونسه به کان گوزارشتيان لي بگريت)^(١).. که و ابو مبه ست له چيرؤکه کان گپرانوهی چهند مادده يه کی ميژووي نسی يه، به لکو په ندو وانهو ناگادار کړندهويه له گوناو و سرپيچي له فمرمانی خوداو مژده دانیشه به پر زامندي خودا. ثم کاروبارانش له هر جياگيه که دا به شيويه که باسکراون، ليړه شوه هه مبه پرنگي هاتوته کايه وه. چونکه هه مبه پرنگي و هه مبه چشنه يی مبه سته کانیش (بی هيچ گومانیک) ده يته هو سهره لدانی شوو و فزومه نده بې يه هه مبه جوړه کان. بؤ نمونه جاری واهيه شيوازی گپرانوه که له جياگيه کدا به دريژي هاتوه، به لام له هندیکی جياگي تر دا به کورتی بووه جگه له جياوازی ماوهی نيوان نايه ته کان و هه مبه جوړی برگو و ده سته واژه کاریگه رو شيرينه کان تا کو به لاغمت و هونره بالا کانیشی له ده برين دا رهنک بده نه وه. هه رثم دو باره بونهو کاریگه رهش به لگيه کی پوښنه له سر نه وهی که قورئان سروو شپکی خوداي ييه و هر که ستيکی زاناو شاره زای نه يتي يه کانی (پاراوی زمانی عه ربی) هستی پنده کات. چونکه شاعيريش يان نووسر گهر و ته يه که دو باره بکاته وه و تهی دووه می به پله ی و ته که ی يه که می پاراو ناييت، به لکو نيشانه کانی لاوازی و گرانی و ليک ترازانی پيوه ديارده ييت. که چی شيوازی قورئان له و په ري پاراوی و (فصاحت) دايه و له هه مو شو به شه دو باره بوانه ی چيرؤکه کان و له هر مهسه لهو بابته يکی تری دو باره بوودا، پيوسته ثاماره يه که بؤ شو راستی يه تيريش بکه مين که بيگومان له دو باره کړنده ودا شويته واريکی گرنه هيه و کارده کاته سر کومه ل و پوله کانی کومه ليش، چونکه گهر شتيک دو باره بيته وه به شيويه که له يرو هو شې خه لکی دا ره که داده کوتيت که ده بيته هو و هر گرتن و په سند کړدن. ثمه ش راستی يه کی پرشنگداره.

جياوازی نيوان قورئان و تهورات له چيرؤکی پيغه مبه ران دا

(قورئان لم لايه نموه ريچکه ی - تهورات - ی نه گرتوته بهرو وک - تهورات - تيکرای هوال و به سهرهاتی پيغه مبه ران و هوال به رانی نه گپرانوه، به لکو هندیکی لي هه لېژاردون و چيرؤکه کان يانی گپرانوه و نه نيت نهواني تری لي نه گپرانوه. ههروه که خوداش له پروی

(١) پروانه (الفن القصصي في القرآن) - د. محمد احمد خلف الله.

گفتاری دا بۆ پیغه مبهري خوی - محمد ﷺ - فرمویه: ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ﴾ النساء/۱۶۴ .. واته: (چیرۆك و داستانی هه ندیك له پیغه مبهراغان بۆ گیتراویتوه و چیرۆکی هه ندیکی دیکه شمان بۆ نه گیتراویتوه).

جا کاتیك خودا گیترا نه وای به سه رهاتی هه ندیك له پیغه مبهرا نهی هه لبارد به مبه سستی باس کردنی هه وائی هه موویان نه بووه، به لكو نه و به شانیهی له چیرۆك و به سه رهاتی هه ندیکیان هه لبارد ووه كه له گهڻ (بارودوخێ بانگه وازه ئیسلامی یه كه وه لویستی پیغه مبهرا ﷺ بهرامبه ر گه له كهیدا گوڤا بیته. هه ر بۆیهش كه به هه مان درێژه پێدان و شیکاره ی - ته ورات - نه بووه، پاشان قورئانی پیرۆز ئاماژه ی بۆ نه و سه رده مانه نه کرد ووه كه پیغه مبه ره کانی تیدا ژیاون، نه مهش هۆکارێکی تری بنچینه یی یه له پێك خستنی چیرۆكه کان و له جیاوازیی له گهڻ - ته ورات - دا .. هه مو نه مانهش به لگهن له سه ر جیاوازی ی هه ره گه ووه له نیتوان چیرۆكه کانی قورئان و چیرۆكه کانی (ته ورات) دا. (ته ورات) مبه سستی میژوویی هه بووه، به لام قورئان مبه سستی له په ند و عیبه رت و، مزگینێ دان و هه ره شه و ریتنمای و هیدایه ت و شی کرد نه وای بنه ما کانی بانگه وازی ئیسلامی و په ت دان نه وای نه یاران و سه قام گیر کردنی دلی پیغه مبهرا ﷺ و شوێنکه و توانی^(۱) بووه.

خوداش هه ر له قورئان دا مبه سته له گیترا نه وای چیرۆکی پیغه مبهرا نی بۆ دیاری کرد وین: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ یوسف/۱۱۱ ..

هه ره وها خودا له ناخواتن و فره مایشتی دا بۆ پیغه مبه ره کهای - محمد ﷺ - فرمویه: ﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِي بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ هود/۱۲۰ .. له م نایه ته دا رسته ی (وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ) ئاماژه ی بۆ نه وای كه قورئان چهن د پرو داویکی راست و واقعی ی له میژو ووه هینا وه تاكو وته ی جیا که ره وه (القول الفصل) ی هه ق له ناهه ق پرو و کاته وه بۆ شوێنکه و توانی نایینه کان له و مه سه له و کێشانه یان دا كه ده رباره ی حه قیقه ته ی پیغه مبه ران و په یامه که یان و به رگری لیکر دنیانه له و تۆمه ت و درۆ ده له سانه ی كه بۆیان دروست کرا بوون.

(۱) (الفن القصصی فی القرآن) - د. محمد احمد خلف الله.

به شى دووهم

ناده م ورور کورین
ئیل دیس ورور کورین

۱- دروستکردنی ناه م و پرتزلیتانی

۲- ناه م و ئیل دیس

۳- چه ندوانه و پرتزلیک

۴- بینه مبریتی ئیل دیس

به ندى يه كه م

((دروست كردنى نادهم و پيرلینانی))

(دەرکه وتنى نادهم - پلهر پایه ی نادهم - پیرلینانی نادهم - کړنوش بردنی مه لائیکه و سرکیشی ی نیلیس.)

"دەرکه وتنى نادهم"^(١)

چیرۆکی خهلق کردنی (نادهم) بهو گفټ و گو به ناولبانگه ی نیوان خوداو مه لائیکه ته کانی ده ست پئ ده کات که له چهند جیگاهه کی قورثان دا هاتووه... لهو گفتوگۆیه دا خودا هه والی نه وه به فریشته کان (ملائکة) ی خوی ده دات کهوا له سهر (زهوی) جینشینیک بۆ خوی داده نیټ، که (نادهم و وه چهو نه وه کانی یه تی) و بالاده ستیان ده کات له زهوی دا و ده یانکات به خاوه نی ده سه لات تیای دا، به لام فریشته کان له بیستنی ئهم هه واله سه رسام ده بن، چونکه نه وه ی ده بیته جینشینی خودا له سهر زهوی یه که ی، ناتوانیت ولات و مولکیتی که ورو فراوان دامه زرنیت و به ریوه ببات، که له رووی په همت و پاکی یه وه وه مولکه فراوانه که ی ناسمان به ریوه بجیت، چونکه خودا پیش "نادهم" یش خه لکی تری له سه رزهوی دا دروست کردووه و به لام ههر کرده وه ی خراپیان له سهر زهوی دا هه بووه، له بهر ئهمه فریشته کان دوا ی بیستنی هه واله که رووده که نه خودای په ورو دگاریان و ده لین: (تایا له سه رزهوی ئهو مروثانه داده نیټ که به (خراپه و به دکاری) زهوی ده شیوین و خوی تی تیدا ده پړن له کاتیک دا ئیمهش به پاک و بئ گهردو پیرۆزت راده گرین له ههر شتیکی وا، که شایسته ی شکو و پرتز نی یه و بۆ شوکرانه بژیری و

(١) تی بینی: قورثان زاراوه ی (پیغه مبه ریتی) ی بۆ - نادهم - به کارنه هیناوه وه که نه وه ی که بۆ پیغه مبه رانی دوا ی - نادهم - ی به کارهیناوه، به لام نه وه ی دیاری کردووه که خودا به بئ میانگیر و (واسطه) یه ک وت و ویژی له گهلدا کردووه "فه رمان به چاکه" و "پنگیری له خراپه" و "احلال" و "حرام" ی بۆ دیاری کردووه، نه مهش خوی له خوی دا مانای پیغه مبه ریتی ده گه یه نیټ. ئیمهش له سهر ئهم بناغه یه چیرۆکی نادهم ده خهینه روو ههروه که چۆن له قورثان هاتووه، ئهمهش ههر له چوارچیه ی خسته پرووی هه موو چیرۆکه کانی تری پیغه مبه ران دا به بئ ی چاخ و میژوی مروث.

سوپاسگوزار بيشت به گه وره و مزنت داده نيټين؟) فريشته كان نه مهيان به خوداي خوځيان ده گوت چونكه به حوكمي پاكيزه يي ي خوځيان، خوځيان به باشت ده بيني له و مرؤفه دروست كراوه ي كه ده بيشته جي نشين، هه روه ها خوځيان به شايسته ترو له پيشتر داده نا بو جي نشينايه تي زه وي، به لام خودا له وه لامي پرسياره قه تيس ماوه كه يان دا رازونه يتيه شارراوه كه ي نه و مه سه له يه و حيكه مه تي خهلق كردني ثاده ميشيان پي راده گه يه نيټ كه (نه وه ي خودا خوځي ده يزانيت نه و فريشته نه نايزانن). هه روه ك فهرمويه: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ جَاعِلٌ فِى الْاَرْضِ خَلِيْفَةًۭۙ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِيْهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيْهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَنَحْنُ سٰۤاۤبِحٌۭ ۙ﴾ ^(١) مُحَمَّدُكَ وَنَقَدِسُ ^(٢) لَكَ قَالَ اِنِّىْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿البقرة ٣٠/.

پله و پايه ي ثادهم

خوداي مه زن دواي خهلق كردني ثادهم ناوي هه موو شتيكي له گه ل حه قيه قه و خاسيه ته كانى دا فيرده كات تاكو له سه ر زه وي بالاده ست بيټ و سوودى ته واويشيان لى بينيټ. پاشان خودا ده يه ويټ نه وه پيشاني فريشته كان بدات كه نه م بوونه وره تازه يه له كاروبارويان كه م ده كرده وه له وان زياتر زانست و زانيارى ي هه يه و ده بيټ به چاوى خوځيان نه و ديارده يه بينن. هه ر بويه داوايان لى ده كات، ناوي چه ند شتيكي ديارى كراو و خاسيه ته كانيان پي بلټت گه ر نه وان به گومان و بوچوونى خوځيان واى داده نيټن گوايه له ثادهم زياتر شايسته ي جي نشينايه تي سه ر زه وين.. به لام له وه لام دا ده سته وسان ده بن و داواي لى بووردن له خوداي په روه رد گاريان ده كه ن و ده لټن (خودايه نيټه هه ر به و پاك و بيټ گه ردى و پيروزي يه ت راده گرين كه هه ر شايسته ي خوټه و هيچ به ره له لستى يه كيشت به رامبه ر خواسته ي خوټ ناكه ين چونكه هيچ زانستى كه مان پي نى يه ته نها نه وه نه بيټ كه خوټ فيټر كردبين و پيټ به خشيبين، هه ر خوځيشت زانو و ئاگادارى له هه موو شتيكه داو دانايټ له هه ر كاريكه دا كه ده يكه يټ).. پاشان خوداي پاك و كاريه جي داوا له (ثادهم) ده كات كه فريشته كانيش فيټر بكات و له و زانسته ي خوځيان پي بگه يه نيټ، بويه پي ده فهرمويټ: (نه ي ثادهم هه والى نه و

(١) نسبج: (تسبيح) واته دوورخسته نه وه ي سيفه تي جه سه دارى له (ذاتى) پاكى خودا.

(٢) نقدس: (تقديس) واته دوورخسته نه وه ي كرداره كانى خودا له سيفه تي خراب كردن.

راستی یانەیان پێ بۆی که من پرسیارم لێ کردبوون) ئاده‌میش وه‌لام ده‌داته‌وه‌و پله‌ی خۆی له‌سه‌ر فریشته‌کان ده‌رده‌خات که‌خودا پێی به‌خشیوه‌. ئیتر لێره‌دا خوداش پروی گفتار ده‌کاته‌وه‌ فریشته‌کان و ده‌فرمویت: (نایا من پێم نه‌گوتن که هه‌ر خۆم ده‌زانم چی له‌ناسنامه‌کان و زه‌وه‌ی دا هه‌یه‌ له‌و شتانه‌ی که‌جگه‌ له‌خۆم که‌سی تر نایانزانیت، هه‌روه‌ها ئاگادارم له‌هه‌ر وت‌وه‌و گفتاریکتان و له‌هه‌ر نه‌هینی یه‌کی نیو دڵ و ده‌روونه‌کانیشتان؟).

بوخته‌ی ئهم باسه‌ی پێش‌روش له‌م ئایه‌تانه‌وه‌ وه‌رگه‌ڕاه که‌خودا تیا‌یان دا فرموویه‌:

﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ ^(١) ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣١﴾ قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾ قَالَ يَتْلُو آيَاتِهِمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنْني أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿البقرة/٣١-٣٣﴾.

پێزلی‌نان له‌ ئاده‌م

قورئان باسی ئهو ماده‌یه‌مان بۆ ده‌کات، که (ئاده‌م)ی لێ دروست کرا، هه‌روه‌ک خودا فرموویه‌: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقُ بَشَرًا مِّن طِينٍ﴾ ^(٢) / ص ٧١. واته (ئهی پێغه‌مبەر ئهو چیرۆکه‌ بۆ بێ‌باوه‌ره‌کانی -مه‌که‌- بگێڕه‌وه‌ که‌کاتی‌ک خودا له‌سه‌ره‌تاوه‌ پروی کرده‌

(١) ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا﴾ واته‌ خودا ناوی هه‌موو شتیکی فێری ئاده‌م کرد، مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی (أَسْمَاء) لێره‌دا ناوبراوه‌کان (المسمیات) -ه‌، واته‌ خودا زانیاری شته‌کانی به‌بێ‌دیاری کردن و ده‌ست‌نیشان‌کاری یه‌ک خسته‌ دڵی - ئاده‌م - سه‌وه‌. خوداش به‌گه‌ڕیه‌ توانای ناماده‌یی خودی مرۆڤ زانستیکی پێوستی خستۆته‌ دڵیه‌وه‌ که‌ ده‌رباره‌ی راستی شته‌کان و پێساو ده‌ستوره‌کانی خودان که‌ له‌ژێر حوکمی زانست و یاسا‌کانی قازانج و زیان دان. واقعیش پشت‌گه‌ڕی ئهم بېروا‌یه‌ ده‌کات، چونکه‌ په‌گه‌زی به‌شه‌ری به‌ (میرات) ئهو ناماده‌یی به‌ سروش‌تیه‌ی له‌ (ئاده‌م)ی باوکی یه‌وه‌ به‌تێپه‌ربوونی چاخه‌کان بۆ ماوه‌ته‌وه‌. هه‌ر به‌مه‌ش نه‌هینی‌یه‌کانی ئهم زه‌وی یه‌و یاسا‌کانی شیوه‌ی پێکهاته‌ی رۆژه‌روژ به‌پێی توانای کۆت‌ه‌رۆڵ کرد‌ن‌سان ده‌دۆزنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ به‌دی هێسانی فرما‌یشته‌که‌ی خوداش (إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) (من له‌سه‌ر زه‌وی جێنشینم داناوه‌).

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی زانسته‌که‌ی ئاده‌م گوترا‌ییشه‌ خودا له‌ناخی ئاده‌مدا زانستیکی خولقاندووه‌ ده‌رباره‌ی ناوی هه‌موو بو‌ونه‌هه‌ران و گیانه‌وه‌هه‌ران و ناسنامه‌کان و زه‌وی و ئاژه‌ل و رووه‌ک و چیاو ده‌ریا‌کان و هه‌رشتیکی تر له‌و شتانه‌ی که‌ هاو‌زه‌مان و هاو‌زیا‌نی خه‌لکی دنیا ده‌بن و دانیش‌توی نیو دنیا ئاتاجی به‌ ناسین‌یان ده‌ییت تاکو به‌ناسانی بتوانیت ژیا‌نی تێدا به‌سه‌ر به‌ریت. نه‌خاسه‌ ئهو که‌سه‌ش جێنیشینی خودا ده‌ییت له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ی خودا.

(٢) آنه‌بونی: (آخرونی): هه‌واڵم پێ‌یده‌ن، ئاگادارم که‌ن له‌ناوه‌کان.

فریشته‌کان و پى گوتن ئەوا من مەرۆڤىك لەقور دروست دەكەم، قور واتە: (ئەو خۆلەى، كە بەناو تىكەل كراوەو شىلراوە)... ھەروەھا خودا لەم ڕووە ھەرموویە: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾ الحجر/ ۲۶.. واتە: (ئىمە مەرۆڤمان لەقورىكى بۆش و ڕەنگ ڕەش و لەسەر شىو و تەرزى ئىنسانىك دا دروست كرد)... ھەروەھا ھەرموویە: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ الرحمن / ۱۴ واتە (خودا مەرۆڤى لەو قورە وشكە دروست كرد، ەك ئەو قورەى كە تارادەى ڕەقبوونەو دەسویتیتریت)...

بەپى ئەم ئایەتانە خودا ئادەمى لەقورىكى ڕەش لەسەر پەیکەر و تەرزى مەرۆڤىك دروست کردووە تا ئەو كاتەى كەقورە كە بەراڤەى كى وەھا ووشك بووەتەو كە ئەگەر فووى پیاكرايە دەنگى دەهات، قوناغ بە قوناغیش گۆرانكارى ی بەسەر قورە كەدا ھیناوەو پاشان لەرۆحى خۆى فووى پیاڤا کردوووە ئیتەر بووەتە مەرۆڤىكى پىك ھاتوو لە گۆشت و خوین و ئىسك و ئەو ئەندامانەى كە بزوتن و ھەست بەرھەم دینن و بەخواستى خودا و تىفكرىنى مەرۆڤىش لە جەم و جۆولدا دەبن.. پاش ئەم خەلق كردنە خودا ھەرمان بە فریشتەكانى دەكات كە كړنووش بۆ ئادەم بەرن (كړنووشى ڕێزلىنان) ئەك (كړنووشى پەرستن) چونكە خودا ھەرمان بەھىچ كەسێك ناكات كە جگە لەخۆى دروست كراوێكى تر بپەرستن. خودا ھەرموویە: ﴿وَلَا قَالَ رَبُّكَ الْمَلَكُ إِلَيَّ خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾ (۲۸) فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾ الحجر/ ۲۸-۲۹. لەم ئایەتانەدا بەسێ خەلات خودا ڕێزى لە - ئادەم- نا:

یەكەم/ بەدەستى خۆى خەلقى كرد.

دووەم / لەرۆحى خۆى فووى وەدەبھێنانى پیاڤا كرد.

سێ یەم/ ھەرمانیشى بەفریشتەكانى كرد، كە كړنووش(سوژدە)ى ڕێزى بۆ بەرن.

کړنووشی مه لانیکه و سه رکیشی ی "نیبلیس"

فريشته كان (مه لانیکه) ی خدا هر هه موویان بۆ به جی هیئانی فرمانه که ی خودای په روه د گاریان کړنووشیان بۆ -ئاده م- برد، تنه ا (نیبلیس) نه بیت که ملی نهداو به نهریتی خۆ بهزل زاین و نکوولی کردنه وه قایل نه بوو کړنووش بۆ -ئاده م- بیات.. خودا له م پرووه له (نیبلیس) ی پرسى (هه رچه نده خودا خۆی زانیو ناگاداری هه موو شتیکیشه) لى ی پرسى دهرباره ی هۆی سوژده نه بردنى بۆ -ئاده م- دواى نه وى که فرمانیشی پى کردووه، که چى (نیبلیس) به وه پاساو بۆ خۆی دینیتنه وه گوايه له پرووی پیکهاته و ماده دى جهسته یی یه وه له -ئاده م- باشته و خۆی له (ناگر) دروست کراوه به لام -ئاده م- له (قور) دروست کراوه و ئیتر به رای خۆی ناگر له قور باشته و به ریزتره، به م رهنکesh نه و په رى لووتبه رزی پیشان دا. له م کاته داو به هۆی هم بهزل زاینه وه ی، خودا له به هشت دهری ده کات و نه فیه تیکى نه به دى و هه میسه ییشی هر به هۆی خۆ به گه و رده انانیه وه تا رۆزى دواى لى ده کات. خودا له م پرووه و هه فرمانیشی: ﴿ فَسَجَدَ ^(۱) الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰمِعُوْنَ ^(۷۳) اِلَّا اِبٰلِیْسَ ^(۲) اَسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِیْنَ ^(۷۶) قَالَ يٰۤاِبٰلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیْدِیْ اَسْتَكْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِیْنَ ^(۷۵) قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْنِیْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ ^(۳) ^(۷۴) قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا ^(۴) فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ^(۷۷) وَاِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ^(۵) ۷۸-۷۳/ص

(۱) کړنووش بردن (سجود) له بنچینه ی زمان دا صل که چى یه (تذلل) له گهل خۆدانه واندن به شیوه ی سه رخواړ کردنه وه. پاشان له شروع دا به مانای (دانانی ناوچه وى له سه رزه وى به مبه بستی په رست و به نده یته) به کارهاتووه. به لام له م نایه تانده ا مه بستی له کړنووشه که ریزلینانه ..

(۲) ابلیس "نیبلیس" ناویکی بیانی (اعجمی) ی غهیره عه ره بى یه بۆ (عه له م). به لام "ابوعبیده" گوتوویه تى که ناویکی عه ره بى یه و له وشى (ابلاس) وه وهرگیاوه به مانای دوورخستنه وه له خپرو چاکه یان بئ ثومیدی له رجه تى خودا (الأبعاد عن الخیر او الیأس من رحمة الله).

(۳) دیاری کردنى نه و چه مکى که ناگر له قور باشته له بهر نه و په یه چونکه ناگر خاوه تیشکى هه لا تووی به رزو جوان و هاوشانى سه روشتى نه ستیره و هه ساره ناسمانی یه کانه، به لام قور تاریکه، هه روه ها چونکه ناگر کارو کاریگه ربى ی به یزى هه به، به لام خاك و خۆل تنه ا کارلیکراوى (انفعال) و په سند کردنى له سه ره.

(۴) "منها" واته (من الجنة) واته له به هشت دهریچو.

(۵) (تنیینى/ تفسیری نه م نایه تانه ی پیشو له و پرگه یه ی پیش نایه ته کان و لیکنده وى نه م وشانه ی په راویزه کانی نو سه ردايه. "وه رگیر"

به ندى دووهم

((نادم و ئیبلیس))

(دەرکردنی ئیبلیس له بههشت - خەلق کردنی (هواء) - فریودانی نادم له لایم ئیبلیسوه - هه‌له‌ی نادمه - لی‌بورډن له نادمه و دەرکردنی له بههشت - نه‌و بههشته‌ی که خودا نادمی تیا دانابوو.)

دەرکردنی - ئیبلیس - له بههشت

سزای ئیبلیس له‌سەر سه‌رکێشی و خۆ به‌گه‌وره‌دانان و سه‌رپێچی کردنی له‌کرنووش بردن بۆ نادم - " دەرکردنی بوو له بههشت " به‌سه‌رشۆری و پيسواکرای - به‌لام داواکاری ی ئیبلیس - له بهرامبه‌ر ئەم سزایه‌-دا له خودای په‌روه‌ردگار نه‌وه‌بوو، که تا پۆژی قیامه‌ت مۆله‌تی پێ بداو به‌زیندوویی بیهیلتیه‌وه، خوداش له‌به‌ر حیکمه‌تیک " که‌ته‌نیا خواست و ئیراده‌ی خۆی تیا‌دابوو " داواکاری یه‌که‌ی - ئیبلیس - ی په‌سندکردو بۆ جی‌به‌جی‌کرد... (ئیبلیس) له‌مه‌ر هۆی داواکاری یه‌که‌ی گو‌تی (خودایه له‌به‌ر نه‌وه‌ی له بههشته‌ت دەرکردم و سزات دام به‌و حوکمه‌ی که له‌ناوم ده‌بیت له‌ دۆزه‌خ دا، ئەوا سویند ده‌خۆم که نه‌وپه‌ری هه‌ول و کۆششم ب‌خه‌مه کار بۆ گومراکردن و له‌پێ‌لادانی نه‌وه‌کانی - نادم - و له‌ پێ‌گه‌راسته‌که‌ی تۆش دووریان خه‌مه‌وه، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ش ده‌بیت هه‌موو شتوازو نامرا‌زیک به‌کاربینم، هه‌روه‌ها له‌هه‌موو پوو و ئا‌راسته‌یه‌که‌وه ب‌خه‌مه سه‌ریان و کاته‌کانی بێ‌ناگایی و غه‌فله‌ت بوون و لاوازیان به‌هه‌ل ب‌زانم تا‌کو ده‌گه‌مه نیازی گومراکردن و تیکدانیان، ئیتر زۆریه‌ی به‌نده‌کانت وای ب‌که‌م پێ‌نه‌زان بن و سوپاسگوزار نه‌بن، به‌لام خودا به‌رپه‌چی دایه‌وه‌و فەرمووی: (به‌سه‌رشۆری و سه‌رگه‌ردانی و دەرکراو له‌ره‌حه‌ته‌ی خۆمه‌وه پ‌رۆ ده‌روه‌ه له بههشته‌ت، سویندیش ده‌خۆم که‌من دۆزه‌خ پ‌ر ب‌که‌م له‌ تۆو هه‌موو ئەوانه‌ی شویت ده‌که‌ون. ئەمه‌ش ده‌قی و توتویژه‌که‌یه هه‌روه‌ک له‌قورثان دا دیاری کراوه‌ خودا تیا‌ی دا فەرموویه: ﴿ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ^(١) ١٣ ﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ^(٢) ١٤ ﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ^(٣) ١٥ ﴾ قَالَ فِيمَا

(١) (الصاغرين) واته سه‌رشۆزه‌کان، بێ‌ده‌سه‌ل‌اته‌کان.

أَعُوذُ بِكَ (۱) لَا أَقْعُدَنَّ لَمْ (۲) صِرْطَكَ الْمُسْتَقِيمَ (۳) ثُمَّ لَا تَنْهَهُنَّ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجْعَلْ أَكْثَرَهُمْ شُكْرِيكَ (۴) قَالَ أَخْرَجْ مِنْهَا مَذْمُومًا (۵) مَذْحُورًا (۶) لَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ (الأعراف/ ۱۳-۱۸) ..

قورنانی پیرۆز له جیگایه کی تر دا دواى هه له خه له تاندنی - نادم - له لایه (ئیبیلیس) هه وه ده رکردنی (ئیبیلیس) له به هه شت و به لاین دانی به وهی گوايه له سه ره نهو سزایه هه موو ناده میزادیک له سه ره ری لاده دات، به لام لیته دا قورن (واته لهه جیگایه و چه ندین جیگای تر دا) به لاین و سوربوونی (ئیبیلیس) به رام بهر به نده راست و چاکه کانی خودا پوو جهل ده کاته وه نهو مژده هیه شه به با وه داران ده گی به نیت که فیل و ته له که ی - شهیتان - به رام بهر خواناسان و به نده با وه داره کانی خودا هیچ کاریگه ری یه کی نی یه، هه وه که خودا لهه نایه تانه دا ده فره مویت: ﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ قَالَ ؕ اَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِیْنًا (۱۱) قَالَ اَرَاۤءَ بَنٰکَ (۱۲) هٰذَا الَّذِیْ کَرَّمْتَ عَلٰی لَیْنٍ اٰخَرَتٰی اِلٰی یَوْمِ الْقِیَمَةِ لَآحْتَنٰکَ (۱۳) دُرِیَّتَهُۥ اِلَّا فٰلِیْسًا (۱۴) قَالَ اَذْهَبْ (۱۵) فَمَنْ یَبْعَکَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُکُمْ جَزَآءً مَّوْفُوْرًا (۱۶) وَاسْتَغْفِرْ (۱۷) مَنِ اسْتَطَاعَتْ مِنْهُمْ (۱۸) وَاَجْلِبْ عَلَیْهِمْ (۱۹) بِحِیْلِكَ وَرَحٰلَکَ (۲۰) وَشَارِکُھُمْ فِی (۲۱) ۱۱-۱۶﴾

- (۱) (ببعثون) له وشه (بعث) سه وه هاتوه، واته نهو رۆژهی که خودا خه لکی له گۆزه کانیانه وه زیندوو ده کاته وه.
- (۲) (أعوذ) له سه رچا وهی (اغواء) سه وه یه به مانای (تیاچوون). گوتراویشه دانانی گومراییه له دلدا که نه مه شه بیرو با وه ری پوو جهل دروست ده کات.
- (۳) (لأقعدن لهم) پسپۆزانی ریزمان له ویر وایه دان، که نامرایی (علی) لیته دا لا برا وه وای داده نین به نه ره تی رسته که (لأقعدن لهم علی صراطك المستقیم) بیت، واته: (ده بیت له سه ره ریگه راسته که ت بۆ سه یان بۆ دابنیم و لایاندهم).
- (۴) (مذمومًا) واته (محقورًا) سه ره شوو بۆ ترخ.
- (۵) (مذحورًا) واته ده رکراوو دوور خراوه.
- (۶) (أرايتك) واته (هه واهم پین یده) ناگادارم که ... هۆیه که یم پین بلن.
- (۷) (لأحتنک) واته رایانده کیشم به رهو گونا ه و یاخی بوون.
- (۸) (أذهب) واته برۆ به لای کارو خواستی خۆ ته وه.
- (۹) (استغفر) وشه (استغفران) لیته دا بۆ به که م گرتنه، واته فریویداو خسته نه دا وه وه که بۆی نابوو وه.
- (۱۰) (بصوتك) واته بهو بانگه شه یه ت بۆ سه ری پچی کردن له فره مانای خودا توانای فریودانی هه ره که سیکت هه بهو فریو یده بیانه ره ناو داوی خۆ ته وه چونکه هه ره دۆزه خ جی تۆ نهوانیشه.
- (۱۱) (وأجلب عليهم) واته (هه ره ی له فره فیل و ته له که بازی ده یزانی و ده توانیت بۆیان کۆیه ره وه).
- (۱۲) (بجیلك ورجلك) واته هه ره (سواره) و (پساده) یه که بن له سه ری پچی کردنی خودا له شویتکه وتوانی - ئیبیلیس -

الْأَمْرَ وَالْأَوَّلَ وَعِذُّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ﴿٦١﴾ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا ﴿٦٢﴾ (الْأَسْرَاءُ/ ٦١-٦٥ ...)

واته: (خودا به فریشته کانی گوت "همووتان به شپوهی خۆچه ماندنوه به - نادهم - سلاوی لی بکهن وپړزی لی بنین"، فریشته کان هموویان هم فرمانه یان جی به جی کرد تنهها - نیبلیس - نه بیت که به نکوولی کردنوه گوتی (چون کړنوش بو که سیک دبه هم که له قور دروست کردوه) خواجه تو هوئی نهوم پی بللی که بوچی - نادهم - ت له سهر و منه وه داناوه داوای کړنوش بو بردنیم لی ده کهیت؟ بوچی له من به پړترو باشرت داناوه له کاتیکدا من لهو باشرت؟ جا نه گهر به هوئی هم کړنوش نه بردنمه وه - که فرمانی توم تیا دا پشت گوئی خست - بم هیلیه وه تا پوژی دواپی تاکو هممو نه وه کانی هم مروقه (نادهم) به فریودان و گومرا کردن له نوبه رم تنهها نهو چند نه وه که مه نه بیت که به هوئی خوا به رستی و وریایی یانه وه ده یانپاریزیت و له گونا به دووریان ده کهیت، نه گهر هم داوایم و هر گیت و بو هم مبهسته بهیلتیه وه، نهوا منیش له سهر هم مبهسته و ناکامه کانی شی سور دهم).

خوداش له گهل ولامی داواکه ی دا به هره شه کردنوه لهو جوړه وه چهو نه وانه ی ناده میزاد فرموی: (ده پړ به لای کارو نیازه که ته وه و هر که سیکش له وه چهو نه وه ی نادهم گوئی رایه لی ی تر بکات نهوا دوزه سزای تو نه وانیسه، نه مهش سزایه کی ته و او پر به پیستی کرداره کانیانه).

پاشان خوی مهن له سهر هره شه که ی به رده وام بو و فرموی: (چنده توانیت سور به له سهر له ری لادان و هاندانی نه وه کانی نادهم له سهر گونا وه یاخی بوون، هروها نه و په ری کورونه و یان و فریودانیان دا بو فساد - هاو به شیان به - هوول و ته قه للا بده له هممو جوړه شیوازیکی فریودان دا و له مالو سامانی حرام و بی باوهر کردنی کور و نه و یان و فریودانیان دا بو فساد - هاو به شیان به - پاشان به لینی درو پوچه لیشیان پی بده) ...

نینجا خودای پهر و رده گار بو روون کردنوه ی نهو ولامی خوی ده فرموی: (هر به لینی که شه یان بیخاته دلی گونا هکارو یاخی یانه وه تنهها فریودان و رازاندنه وه ی کرداره نابه جی کانه. دنا بهنده خوا یست و دلسوزه کانی خودا، که باوهر پیکی به تینیان هیه هیچ بواریک به - شه یان - ناده و - نیبلیس - هیچ توانو دهسه لاتیکی به سه ریاندانی یه، چونکه تنهها پشتیان به خودای خو یان به ستوه و هر خوداش به سه بو پشت پی به ست و به پشتیان دانان).

خەلق كوردنى ھەواء

خودای مەزن كەئادەمى دروست كرد ھاوسەرى ژيانىشى بۆ دانائو داواى لى كەرد كە لە بەھەشت دا پێكەو دانیشن و ژيانى تىادا بەرنەسەر. زانايان ئىخىيلاف و بىرپارەى ھەمەجۆريان لەسەر كاتى خەلق كوردنى ھاوسەرەكەى ئادەم ھەيە، ھەندىكيان دەلین: كاتىك خودا - ئىبلىس-ى لەبەھەشت دەرکردو - ئادەم-ى تىادا نىشتەجى كرد، ئادەم خۆى لەبەھەشت دا مابوو ھەو كەسێك نەبوو كە ھاوژین و ھاوشینی بێت، بۆیە خودا خەوى لى خست و پاشان پەرأسوویەك لە پەرأسووەكانى لای چەپى لى كەرد ھەو لەجىگایدا گۆشتى بۆ دانائو ئىتر لەو پەرأسووە ھەو - ھەوا-ى دروست كرد.

كاتىك ئادەم لەخەو ھەستا دىتى ئەوا ئافرەتێك لەلای سەریەو دانىشتوو. ئىنجا لى-ى پرسى: (تۆ كىیت؟) ئەویش گوتى (من ئافرەتم). گوتى (ئەى بۆچى دروست كراویت؟). ھەواش گوتى (تاكو لەگەلم دا بۆیت).. لەقورئانىش دا ئامارەيك بۆ ئەم لایەنە كراو، ھەروەك خودا فەرموویە: ﴿الَّذِي خَلَقَكَ مِنْ نَفْسٍ وَطَعٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ النساء/ ۱ واتە (ئەو خودایەى كە ئێوەى لەیەك نەفسەو ھەو دروست كردو لەو نەفسەشەو ھاوسەرى خۆى بۆ دروست كرد). ھەروەھا فەرموویە: ﴿وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ الأعراف/ ۱۸۹.

فریودانى ئادەم لەلایەن ئىبلىسەو

كاتىك خودا ئادەم و ھاوسەرەكەى لەبەھەشت دا دانا رێگەى دان كەتام و چىژ لەھەموو شتىكى ئێو بەھەشت وەرگرن و بەئارەزووى خۆیان لەھەموو بەروبوومیكى بھۆن، تەنھا لەبەروبوومى درەختێك نەبێت و فەرمانىشى پى كردن ھەرگیز لى-ى نزىك نەبنەو و تامى بەرەكەشى نەكەن، دەنا گەر وابكەن ئەوا بەو سەرىچى كەردنەى فەرمانى خودا ستمەمىكى گەورە لەخۆیان دەكەن و بەم پێیەش سزای لەسەر وەردەگرن. "ئىبلىس" لەدلى خۆىدا بەمە دلشاد بوو چونكە دەروازىەكى تێدەھەینی كە لى-ى یەوە بچیتە ئێو دەروونى ئادەم و ژنەكەىو، ئەمەشى كرد بەبابەتى گەت و گۆو ئاخاوتن لەگەلئانداو دەستى كرد بە لیدوان بۆیان و فریودانیان تاكو لەبەروبوومى درەختە قەدەغە كراو كە بھۆن و پاشان ئاكامى ئەویش دەرکەوتنى ئەو بەشانەى عەورەتیا بێت كە داپۆشرا بوون و شاراراو بوونەو. "ئىبلىس" زیادەپۆیى یەكى زۆرى كرد لەھاندانیان و سووربوونى لەسەر خواردنى بەروبوومى درەختەكە بەو فیلەى گوايە خودا بۆیە نەپەشتوو لەو درەختە بھۆن تاكو نەبنە مەلئىكەو لەبەھەشتى

پیرازو نیعمهت دا به نه مری نه میننه وه. ئینجا گه لیک سۆیندی بۆ خواردن له سه ر نه وه ی گوايه نه و زۆرو دلسۆزو به په رۆشه بۆیان و نامۆزگارییان ده کات.

خودای گه وه له م به سه رهاته دا فرمویه: ﴿وَيَكَادُمُ السَّكَنُ أَنْتَ وَرَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ سِتْنَمًا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ﴾^(۱) فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۱﴾ فَوَسْوَسَ^(۲) لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءِ إِلَهُمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ^(۳) أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿۲۰﴾ وَقَاسَمَهُمَا^(۴) إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِرٍ ﴿۲۱﴾ الأعراف/ ۱۹-۲۱.

هه له ی ئاده م

دیاره - ئاده م و حه و- نه وه یان له بیر چووبو، که ئیبلیس "دوژمنیان وه فریویان ده دات، هه ر بۆیه ش که و تنه نیو دا وه کانی پیلانه که وه وه له دره خته که میان خواردو جا هه ر، که تامه که شیان چه شت یه که سه ر عه وه ته هه ردووکیان بۆ یه کتر ده رکه وت، چونکه له وه وپیش نه عه وه ته ی خۆیان و نه عه وه ته ی به کتریشیان نه دی بو، ئیتر له به ر زۆری ی شه رم کردنیان که و تنه کۆکردنه وه ی هه ندیک گه لای دره خته کان و خۆیان پێ داده پۆشی. له و ساته وه خته ش دا خودا بانگی لی کردن و به توندی سه رزه نشتی کردن له سه ر نه و گونا هه یان و به گله یی یه وه فره موی: (ئه ری نه وه من داوام لی نه کردن، که له و دره خته نه خۆن و پیم پانه گه یان دن که شه یان دوژمنیکی دیارو ناشکراتانه)؟!

بێگومان "ئاده م و حه و" هه ستیان به راده و بارستایی نه و گونا هه یان کرد له ده ره چوونی له فره مانی خودا، بۆیه زۆر زۆر په شیما بوونه وه وه له خودا پارانه وه وه به م نزایه وه وه رووی

(۱) ده ربه ری ناوو جۆری دره خته که (الشجرة) خیلاف وجیبا وازی بیرو را له نیو وته ی زانیان دا هه یه، هه ندیکیان گووتیا نه (گه م) یان (دارخورما) بووه، گو تراویشه (داری هه نجیر) بووه، هه ره وه گو تراویشه که دره ختی خۆشه مویستی بووه، جگه له چه ند بۆ چوونیکی دیکه. به لām با شتر وایه ناوی هه یچ دره ختیکی بۆ دیاری نه که ی، چونکه خودای گه وه خۆی هه یچ ناویکی بۆ دانه ناوه.

(۲) وه سه وه سی شه یان لێره دا به مانای خوربه ی خراپ و چربه ی نه ینی ده گه یه نی، چونکه وه سه وه سی شه یان بۆ مرۆ نه وه یه که خه لکی چه ند خوربه یه کی خراپ به دلایان دا دیت له و خوربه و خه یالانه ی که له رووی جهسته ییو گیانی و هه لئس و که و تیشیا نه وه زیانیان پێ ده گه یه نی.

(۳) (تکونا ملکین) که مانای "بۆ نه وه ی بینه دوو فره شته" ده گه یه نی، مه به ستی له وه بووه که چۆن مه لانی که و فره شته کان چه ن دین خاسیه ت و تایبه ته ندیی ی وه (هینز و ته مه ندریژی و نه که و تنه به ر گۆزانی کاریه نازاریه خش و وه پسکاره کان یان هه یه تۆ و حه واش با و ابن گه ر له دره خته که بچۆن.

(۴) (قاسمهما) واته سویندی گه وه ی بۆ خواردن که راستگۆ دلسۆزه بۆیان و به سوینده فریوی دا بوون.

دوعایان کرده پهروهردگارو گوتیان: (خودایه ئیمه بهو سه‌رپیچی کردن و ده‌رچوونه‌مان له‌فرمانی تو سته‌مان له‌خومان کرد، جا تو‌ش لی‌مان خو‌ش بهو به‌زه‌ییت پی‌مان دا بی‌ته‌وه، خو‌ شه‌گه‌ر لی‌مان خو‌ش نه‌بی‌ت و به‌زه‌ییت پی‌مان دا نه‌یه‌ته‌وه به (لوطف) و به‌خششی خو‌ت لی‌مان نه‌بو‌ریت شه‌وا له‌زه‌ره‌رمه‌ندان و ره‌نج به‌خسه‌سار ده‌بین)...

له‌م پروه‌شه‌وه خودا له‌به‌سه‌ره‌اتیان دا فرمو‌ویه: ﴿فَدَلَّيْنَاهُمَا بِمُرُورٍ^(۶) فَلَمَّا ذَاكَ الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا^(۷) وَطَفِقَا^(۸) يَخْتَصِمَانِ^(۹) عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ^(۱۰) وَنَادَيْتُهُمَا^(۱۱) رَّبُّهُمَا أَلَمْ يَكُنْ لَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ أَقْلٌ لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ^(۱۲) ۞ قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَنَا تَغْفِرٌ لَنَا وَتَرْحَمًا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ^(۱۳)﴾ الأعراف/ ۲۲-۲۳.

لی‌بوردن له‌ناده‌م و ده‌رکردنی له‌به‌ه‌شت

خودای گه‌وره ته‌ویه‌و پاشگه‌زبو‌نه‌وی - ناده‌م - ی په‌سند کرد: ﴿فَلَقَىٰٓ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَتَابَ^(۱۴) عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/ ۳۷.. واته (خودا) چهند وشه‌یه‌کی نزاو پارانه‌وه‌ی خسته دل‌ی ناده‌مه‌وه‌و فی‌ری دا‌وای لی‌بوردن کردنی بو‌و و خوداش دا‌واکه‌ی په‌سند کردو ته‌ویه‌ی لی‌ و ده‌رگرت، بی‌گومان خودا هه‌ر خو‌ی و ده‌رگری ته‌ویه‌یه‌و می‌هه‌ره‌بان و به‌ره‌همیشه‌).

به‌لام د‌وای و ده‌رگرتی - ته‌ویه - خودا (ناده‌م و حه‌وا) ی له‌به‌ه‌ه‌شته‌وه بو‌ سه‌ر زه‌وی دابه‌زاندو هه‌وال‌ی شه‌وه‌شی پ‌چ‌دان که وه‌چه و نه‌وه‌یان ده‌بی‌ت و له‌نی‌وان نه‌وه‌کانیان دا د‌زایه‌تی دروست ده‌بی‌ت (گه‌ر خو‌یان بده‌ن به‌ده‌م خو‌په‌سندی و ئاره‌زو‌په‌رستی یه‌وه)، هه‌وره‌ها شه‌وان

(۱) (فدلاهما بغرور): له‌م په‌سته‌یده‌ا وشه‌ی (دلاهما)، که‌مانای (پ‌ی‌ نیشاندانیانه بو‌ خو‌اردن له‌به‌ری دره‌خته‌که) مه‌به‌ست پ‌چ‌ی شه‌ویه که تامیان چه‌شته‌وه، گوترا‌ویشه (پ‌نیشاندانه‌که (الدالة)) جو‌رته‌ته، واته جو‌رته‌تی نا‌ونه‌ته‌به‌ر بو‌ خو‌اردن له‌به‌روبو‌ومی دره‌خته‌که. وشه‌ی (بغرور) یان (غرور) که‌کش به‌مانای فریودانه به‌شتی پ‌وچه‌ل و به‌تال... گوترا‌ویشه (واته: خسته‌وینی نه‌و د‌و‌خی تیا‌چ‌وون و هه‌لاکه‌ته‌وه).

(۲) ده‌رباره‌ی "فلما ذاکا الشجرة بدت لهما سواتهما"، شیخ رشید رضا- وای بو‌ چو‌وه که (ئاره‌زو‌وی جنسی له‌لای هه‌ردو‌کیان (ناده‌م و حه‌وا) دروست بو‌وه، شه‌ویش به‌کارب‌گه‌ری خو‌اردن له‌ دره‌خته‌که، به‌لام خ‌یرا نا‌گادار بو‌ونه‌ته‌وه له‌وه‌ی که لی‌ یان په‌نهانی بو‌وه به‌م ره‌نگه‌ش له‌ ده‌رکه‌وتنی عه‌وره‌تیان شه‌رمه‌زار بو‌ون و هه‌ستیان به‌پ‌ی‌وستی ی داپ‌و‌شینی کردو‌وه.

(۳) (طفقا): ده‌ستیان کردو‌وه به‌شاردنه‌وه‌ی.

(۴) (يخصمان): واته گه‌لا به‌گه‌لا یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک خسته‌ویانه‌ته سه‌ر عه‌وره‌تیان.

(۵) فتاب علیه: واته خودا ته‌ویه‌ی لی‌ و ده‌رگرت، به‌لام -تاب العبد- واته به‌نده‌که گه‌رایه‌وه بو‌ سه‌ر گوترا‌په‌لی‌ خودای خو‌ی، چونکه ریشه‌ی (توبه) -رجوع- واته گه‌را‌نه‌ویه‌.

له‌سه‌رزه‌وی نیشه‌جی ده‌بن و ئاوه‌دانێ ده‌که‌نه‌وه‌و ماوه‌یه‌کی که‌می تیا‌دا به‌سه‌ر ده‌بن که ته‌مه‌نی ژیا‌نی دنیا‌یه‌وه‌و دوا‌ی ئه‌وه‌ هه‌ر که‌سه‌ بۆ لای خودا ده‌گه‌رێته‌وه‌. خوداش له‌ماوه‌ی ژیا‌نیان دا پێ‌ی راست و هوشیاریا‌یان پێشان ده‌دات، جاهه‌ر که‌سه‌نێک دوا‌ی پێ‌یازی خودا بکه‌وێت ئه‌وا ناکه‌وێته‌و نی‌وه‌له‌وه‌ گونا‌هه‌کانی دنیا‌وه‌، هه‌روه‌ک به‌ده‌به‌ختیش نابێت تیا‌ی دا. خودا‌ی مه‌زن پێ‌ی فه‌رموون: ﴿قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۚ﴾ ﴿٢٤﴾ قَالِ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿الأعراف/ ٢٤-٢٥﴾.

هه‌روه‌ها پێ‌ی فه‌رموون: ﴿قَالَ اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَىٰ﴾ ﴿طه/ ١٢٣﴾.

ئهو به‌هه‌شته‌ی، که‌ خودا ئاده‌می تیا‌دا دانابوو

زانایان بی‌پروای جیا‌جیا‌یان له‌باره‌ی ئه‌وه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ هه‌یه‌ که‌ له‌قورئان دا باس کراوه‌و خودا ئاده‌می تیا‌دا نیشه‌جی کردبوو و دوا‌یش فه‌رمانی لێ‌ ده‌رجوونی پێ‌دا‌بوو، بی‌پروایان وایه‌ که‌ داخۆ له‌سه‌رزه‌وی یا‌ن له‌ناسمان دا بوو‌یت؟ پای راسترو یه‌ک‌ل‌کراوه‌تر ئه‌وه‌یه‌، که‌ پێ‌ی ده‌جێت ئه‌وه‌ به‌هه‌شته‌ له‌سه‌ر زه‌وی بوو‌یت، چونکه‌ خودا ئاده‌می له‌سه‌ر زه‌وی دروست کردوه‌و هه‌روه‌ک فه‌رموویه‌: ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً ۚ﴾ ئیتر خودا باسی گواسته‌نه‌وه‌ی ئاده‌می بۆ ئاسمان نه‌کردوه‌. پاشان له‌لایه‌کی تروه‌و خودا وه‌سفی به‌هه‌شته‌ به‌لێن له‌سه‌ردراوه‌که‌ی ئاسمانی به‌ به‌هه‌شتی نه‌مری (جنة‌ الخلد) کردوه‌، جا ئه‌گه‌ر ئه‌م به‌هه‌شتی نه‌مری‌یه‌ به‌وایه‌ که‌ خودا ئاده‌می تیا‌ دانابێت ئه‌وا "ئیبلیس" جو‌رنه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌بوو که‌ به‌ ئاده‌م ب‌لێت: ﴿قَالَ يَتَكَاذِبُ ۖ هَلْ أَتَاكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَىٰ﴾ ﴿طه/ ١٢٠﴾. واته‌: (نه‌رێ - ئاده‌م - پێ‌نماییت نه‌که‌م بۆ خواردن له‌ به‌روبوومی دره‌ختی نه‌مری که‌ هه‌ر که‌سه‌نێک بیه‌خوات نامریت و بۆ مو‌لکێنیکیش که‌ هه‌ر گیز له‌ناو ناچیت و کو‌تایی نایه‌ت)؟. به‌هه‌شتی نه‌مری (جنة‌ الخلد) یش خانه‌ی پر نازو نیعه‌مه‌ته‌، نه‌ک ئه‌رك پێ‌سپاردن، خوداش ئه‌وه‌ ئه‌ركه‌ی به‌ - ئاده‌م و هه‌وا - سپارد که‌ له‌ به‌ری ئه‌وه‌ دره‌خته‌ دیاری‌کراوه‌ نه‌خۆن. (جنة‌ الخلد) که‌ له‌ ئاسمان دا‌یه‌ وه‌ها بۆ شایسته‌بوانی وه‌سف‌کراوه‌ که‌ ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فَيَفِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئه‌مه‌ له‌کاتێک دا که‌ ئاده‌م و هه‌وا له‌به‌هه‌شتی‌ک دا ده‌رکراون که‌ تیا‌ی دا دانرابوون، به‌مه‌ش وا پروون ده‌بیته‌وه‌، که‌ (ئه‌م به‌هه‌شته‌) ئه‌وه‌ به‌هه‌شته‌ به‌لێن پێ‌دراوه‌ نه‌بووه‌، که‌ له‌قورئان دا باسی کراوه‌و له‌پروژی

تاخیرت دا خودا بۆ باوه‌داره چاکه‌خاوزه‌کانی داناوه. له‌روویه‌کی‌ تریشه‌وه‌ گهر نهم‌ راستی‌ یه‌ بسه‌لینین‌ ده‌بینین‌ کاتیڤ (ئیبلیس) ئاماده‌ نی‌ یه‌ کړنووشی‌ ڕیز بۆ (نادهم) بیات، نه‌فره‌تی‌ لی‌ ده‌کړیت و له‌به‌هه‌شته‌که‌ ده‌رده‌کړیت، جا‌ نه‌گهر نهم‌ به‌هه‌شته‌ش به‌هه‌شتی‌ نه‌مری‌ (جنه‌ الخلد) به‌که‌ بوايه، نه‌وا هه‌رگیز نه‌یده‌توانی‌ له‌کاتی‌ ړق و تووړه‌یی‌ ی‌ خوا‌دا له‌سه‌ری‌ بگاته‌ نه‌و به‌هه‌شتی‌ نه‌مری‌ یه‌و به‌خوړه‌ دروست‌ کردن بۆ نادهم و هه‌وا وه‌سوه‌سه‌ی‌ خۆی‌ بکات و فريويان‌ بدات.

له‌مه‌وه‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت نه‌و به‌هه‌شته‌ی‌ که‌ خودا نادهم‌ی‌ تیا دانا‌بوو نه‌و به‌هه‌شتی‌ نه‌مری‌ یه‌ نه‌بووه، که‌ له‌ئاسمان‌ دایه‌. هه‌روه‌ها نه‌و به‌هه‌شته‌ی‌ که‌ خودا نادهم‌ی‌ تیا‌دانا‌بوو له‌پارچه‌کانی‌ تری‌ زه‌وی به‌رزترنه‌بووه‌ داروده‌خت و به‌روبووم و سی‌به‌رو هه‌ر نی‌عه‌تیی‌کی‌ دیکه‌شی‌ هه‌ر تیدا هه‌بووه، هه‌روه‌ک خوداش وه‌سفی‌ کردووه‌ فرموویه‌: ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَىٰ ۖ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَىٰ﴾ ھه‌/١١٨-١١٩. واته‌: (تۆ له‌م به‌هه‌شته‌دا نه‌برسیت ده‌بی‌ت و نه‌بێ به‌رگ و بێ‌پۆشاک ده‌بی‌ت، نه‌ توووشی‌ گه‌رماو تینویتی ده‌بی‌ت و نه‌به‌ر گه‌رمیی‌ خۆر ده‌که‌ویت).. که‌چی‌ کاتیڤ نادهم و هه‌وا به‌ پیلانه‌که‌ی‌ شه‌یتان له‌ده‌رخته‌که‌ ده‌خۆن داده‌به‌زنه‌ سه‌ر خاکی‌ به‌دبه‌ختی‌و ماندوویی‌و گرفتاری‌و ته‌جربه‌ی‌ سه‌ختی‌ ژيان.

جا هه‌رکه‌سیڤ بۆ به‌لگه‌ی‌ بوونی (نادهم و هه‌وا) له‌به‌هه‌شتی‌ نه‌مری‌ ئاسمان‌ داو فه‌رمان‌ پێ‌کردنیا‌ن به‌دابه‌زین‌ (ه‌بو‌ط) بۆ سه‌رزه‌وی‌ نایه‌تی‌ ﴿قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾ دیاری‌ ده‌کات، واته‌ گه‌ر هه‌ر که‌سیڤ وشه‌ی‌ دابه‌زین‌ (ه‌بو‌ط) به‌که‌ بکات به‌به‌لگه‌ی‌ به‌هه‌شتی‌ نه‌مری‌ ئاسمان، نه‌وا له‌وه‌لام دا پێ‌ی‌ ده‌لێن که‌ وشه‌ی‌ (ه‌بو‌ط) به‌مانای‌ گواسته‌نه‌وه‌ دیت له‌ ناوچه‌یه‌که‌وه‌ بۆ ناوچه‌یه‌کی‌ دی، هه‌روه‌ک چۆن خوداش فه‌رمانی‌ به‌ - موسا- (سلا‌وی‌ خ‌وای‌ لی‌ بی‌ت) و گه‌له‌که‌ی‌ کردووه، که‌ له‌ ولاتی‌کی‌ گه‌وره‌ بگه‌رسینه‌وه‌: ﴿أَهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَآسَأْنَهُ﴾ البقرة/٦١. واته‌ (روویه‌که‌نه‌ -یان- بگوازنه‌وه‌ بۆ ولاتی‌کی‌ گه‌وره‌ چونکه‌ له‌وێ پێ‌ویستی‌یه‌ کانتان ده‌ست ده‌که‌ویت).. هه‌روه‌ها خودای‌ مه‌زن کاتیڤ فه‌رمان به‌ پێ‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی‌ خۆی‌ (نوح) ده‌کات به‌که‌شتی‌ یه‌که‌وه‌ له‌و ناوچه‌یه‌ بگوازنه‌وه‌و ده‌رب‌چه‌ن پێ‌یان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ أَهْبِطْ بِسَلَمٍ مِّنَّا﴾ هه‌ود/٤٨.

بەندى سى يەم

((چەند وانەو پەندىك))

(پزىلەننى مرۆڤ - ئاكامى لوتبەرزى - داوايەك بۆ شكۆمەندىي گيان - ئادەم يەكەم كەس نەبوو كە نىشتەجى زەوى بويىت - پوانىنى زانست بۆ ماددەى مرۆڤ - وانەيەك بۆ خوپاراستق لەخراپە .)

پزىلەننى مرۆڤ

يەكەك لەو تىرو تواغانەى لەئىسلام دراوئ ئەو يە گوايە پزىى لەمرۆڤ نەناو و پلەو پايشى بەرز نەکردۆتەو، ھەر وەك لەكتىبى "شارستانىتى ئىسلام" ى خۆرھەلاتناسى نەمسايى (ج. أ. گرۆنباوم) دا ھاتوو كە نووسەر دەلييت: (ئىسلام لەسەرھەتاي سەرھەلدانى يەو دانى بە پزىى مرۆڤ دانەناو تەنھا بەنەختىكى دانەيىت. قورئانىش دەيەويت مرۆڤ بەو قەناعەتە بگەيەنييت كە بەچاوى سووك سەيرى بنەرەتە جەستەيى يەكەى خۆى بكات). ھەر كەسيك بەوردى سەرنج لەم وتەيەى - گرۆنباوم - يان ھەر وتەيەكى ھاوشىوئەى بذات دەيىنييت، كە بەسەرھەتاي ئادەم لەقورئان دا ولە سەرھەتايەو تە كۆتايى ى بەسەرھەتەكەى، وەلامىكى تەواو بۆ ئەو جۆرە تىرو تواغانە، قورئانى پېرۆز بە پاددەيەك لە پلەوپايە و قەدرى مرۆڤى بەرزکردوو تەو، كە ھىچ فەلسەفەيەك، يان ئاينىك، يان ھىچ رېبازىكى كۆمەلەيەتى بەو پاددەى پزىلەننە نەگەيشتو، سەبارەت بەو تواغانەى دىكەش، كە گوايە قورئان دەيەويت مرۆڤ قانع كات بەو ى سووكايەتى بەبنەرەتە جەستەيى يەكەى بكات، ئەو ھەر خودى ئەو كەسە، كە بەوردى سەرنج لەقورئان دەدات دەيىنييت چۆن قورئان مرۆڤ لەلاوازى و بىدەسلەلاتى خۆى ئاگاداردەكاتەو، چونكە سەرنجى بەلاى ئەو راستى يەدا پادەكىشىت كە لە خۆل يان لەقور يان لە ئاوان (نطفة) دروست كراو و زانستيش دانى بەم راستى يەدا ناو. قورئان بۆيە ئەم راستى يە بەبىر مرۆڤ دەخاتەو تەكو ئارەزووى لەخۆيايى بوونى لى داپرنييت و بەم پىيەش لەسنورى خۆى تى نەپەرپىت و واى لى بيت باو و بەخوداى خالقى نەھيىنييت و لەتاواندا رۆيچيت و خۆى لەسەروو ھەموو ئەوانەى دەوروبەريەو دابنييت.

خودای مه‌زن له‌به‌سه‌ره‌هاتی ئادهم دا هه‌والی ئه‌وه‌ی پێ‌داوین، که‌به‌یه‌ مرۆڤی خه‌لق کردووه، تا‌کو جێنشینێک بێت له‌ سه‌ر زه‌وی و ئاوه‌دانێ بکاته‌وه‌و گیان به‌به‌ر شته‌ بێ گیانه‌کانی دا بکات و بیا‌نجوولێنێت و مادده‌و که‌ره‌سه‌ خاوه‌کانی به‌کاربێنێت و جوانکاری و داهێنانیان تێدا به‌دی بێنێت و به‌م په‌نگه‌ش، تا به‌رزترین ئاست خۆی پێش‌خات پێ‌یان ... ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً﴾ هاوکات له‌ گه‌ل ئهم

هه‌والده‌ا پرووی گفتار له‌نه‌وه‌ی ئاده‌می ده‌کات وده‌فه‌رمووت: ﴿هُوَ الَّذِیْ خَلَقَ لَکُمْ مِّنْ اَرْضٍ جَمِیْعًا﴾، واته‌ (هه‌ر خودایه‌ که‌ هه‌موو شتیکی پێ‌یست و تایبه‌تی به‌ژیا‌نتانی له‌زه‌وی دا بۆ خولقاندوون. گو‌مانیشی تێدا نی‌یه‌ که‌ خودا هه‌موو ئه‌و نامپه‌رو که‌ره‌سه‌و شت و مه‌که‌ پێ‌ویستانه‌ی سازکردووه‌ که‌ پێ‌گا بۆ مرۆڤ خۆش ده‌کهن له‌کاری جێنشینیی ی دا، ناوی هه‌موو ئه‌و که‌ره‌سه‌و نامپه‌رازانه‌شی فێرکردووه‌: ﴿وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ کُلَّهَا﴾ واته‌: (خودا ئه‌و شتانه‌ی فێری ئاده‌م کردو په‌ره‌ی به‌میزاج و به‌هه‌رو هۆیه‌کانی زانیسی راستی یه‌کانی داو ناووسی‌فه‌تی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ دیاری کرد که‌ ئاتاجی پێ‌ یان ده‌بێت).

دوای ئه‌مه‌ دیمه‌نیکی تری رێژلێنانی -ئاده‌م-ی مرۆڤمان دیته‌ به‌رچاو، ئه‌ویش فه‌رمان کردنی خودایه‌ به‌ فریشته‌کان (ملائکه‌)، که‌ کپنووشی رێزی بۆ به‌رن وه‌ک سلاولێکردنیکی به‌شکو‌یانه‌و به‌گه‌وره‌دانان نه‌ک کپنووشی په‌رستنی و به‌ندایه‌تی بۆ کردنی. ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُمْ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهُمْ سٰجِدِیْنَ﴾.. دیاره‌ له‌کاتی باس کردنی به‌سه‌ره‌هاتی رێژلێنان له‌ئاده‌م دا هه‌مان پێ‌زو ته‌قدیر که‌ له‌ئاده‌م نه‌راوه‌ له‌نه‌وه‌کانیشی نه‌راوه‌. خودا له‌م باره‌یه‌وه‌ فه‌رموویـــه‌: ﴿وَلَقَدْ کَرَّمْنَا بَنِیْٓ اٰدَمَ وَحَمَلْنٰهُمْ فِی الْاَلْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنٰهُمْ مِّنَ الطَّیِّبٰتِ وَفَضَلْنٰهُمْ عَلٰی کَثِیْرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِیْلًا﴾ (الاسراء/ ٧٠..

واته‌: (بێ‌گومان ئێمه‌ رێژمان له‌نه‌وه‌کانی ئاده‌م ناوه‌و هه‌موو که‌ره‌سه‌و نامپه‌رازیکی هه‌لگرتن و گواسته‌نه‌ویان له‌وشکانی و ده‌ریادا بۆ فه‌راهه‌م هێناوه‌و له‌خۆراک و خواره‌مه‌نی باش پۆزیمان بۆ ته‌رخان کردووه‌و به‌سه‌ر زۆریه‌ی مه‌خلووقاتێ تریشمان دا پێ‌زو -فضـل-مان پێ‌داوه‌). که‌وا بوو له‌م ئایه‌ته‌دا پێ‌زو ته‌قدیر بۆ هه‌موو تاکێکی گرو‌ی نێسانی دیاری کراوه‌، چونکه‌ خودا به‌ (بنی‌ آدم) ناودێریان ده‌کات... واته‌: (ئاده‌میزاد)، یان (نه‌وه‌ی ئاده‌می)... ئیدی جیاوازی له‌نی‌وان په‌گه‌زی‌ک و په‌گه‌زی‌کی دیکه‌دا نی‌یه‌، هه‌روه‌ک له‌نی‌وان په‌نگ و په‌چه‌له‌کیشیان دا نی‌یه‌، سپی پێ‌ست بن، یان په‌شپێ‌ست، ئاری بن یان سامی ته‌نانه‌ت له‌نی‌وان نێرومی و به‌هێز و لاوازی دا جیاوازی نی‌یه‌.

ه‌روه‌ها وردب‌ه‌روه له‌م پسته‌يه‌ي نيو نايه‌ته‌كه ﴿وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَحْشِ وَالْبَحْرِ﴾ نهمه وينه‌گرتنيكي ديمني پايه‌بلندي يه ومروفيش له‌هر شوييتك دايتت خرمه‌ت كراوه، چونكه خردا هؤي گواسته‌وه‌و هات وچوكردي له‌وشكاني و ده‌ريادا بو بديده‌ست كردوه. نه‌وه بوو له رابردودا ناژهلان بو وشكانيو پاچوري بچوك بو نيو ده‌ريا نامرازي گهيانندن و گواسته‌وه بوون. به‌لام نهمرو نيمه وشي (حملناهم) ي نايه‌ته‌كه له‌سهر رووبه‌ريكي فراوانتري واتاكه‌ي ده‌يينين و زياتر لوتي تونده‌گين، نه‌ويش به‌و سرووش و ئيلهامه‌ي كه‌خودا به‌مروفي به‌خشيوه‌و به‌هؤيه‌وه توانيو به‌ فروكه‌و شه‌منده‌فه‌رو ئوتومبيل و كه‌شتي ي گه‌وره دروست بكات. پاشان وردب‌ه‌روه له‌م پسته‌يه‌ي تري نايه‌ته‌كه ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ نهمه‌ش وينه‌گرتنيكي نه‌و ناسته بالايه‌ي مروفه له‌چونيه‌تي خوراك و خواردنه‌وه‌ي دا، ه‌روه‌ها فه‌رمايشته‌كه‌ي تري خوداش ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ روون كردنه‌وه‌يه‌كي جواني شان و شه‌وكه‌تي مروفه كه ريزو -فضل-ي به‌سهر هم‌موو گيانه‌وه‌ران و مه‌خلووقاتي ديكه‌دا ه‌يه‌.. به‌م په‌نگه‌ش ه‌ه‌ستكردني مروفه به‌و راستي يه‌ي كه جينشيني خودايه له‌سهرزه‌وي و فريشته‌كانيش كړنووشيان بو بردوه‌و شايسته‌ي ريزلينان بووه‌و شكوو -فضل-ي به‌سهر زوريه‌ي مه‌خلووقاتي خودادا دراوه، گرنكترين هانده‌رن بؤي له‌سهر به‌رزبونه‌وه‌ي گيان و كه‌لك وه‌رگرتن له نامرازه هيزبه‌خشه ناكاري و په‌وشي يه‌كان. نيت نهمه له‌كوئو شه‌و فه‌لسه‌فه تازه داتاشراو نامويانه له‌كوئ كاتيك بو مروفه ده‌روان به‌چاري به‌دييني و په‌شييني يه‌وه سه‌يري ده‌كمن و به‌نه‌گبه‌ت ترين و به‌دبه‌خت ترين مه‌خلوقي له‌قه‌لم ده‌دن و په‌چهلوك و بنه‌چه‌ي بو جانوه‌ريكي بيزراو يان كرميكي پيس ده‌گيپ‌نه‌وه، كه له‌زبلخانه‌ي ژيان دا گوزه‌ران ده‌كات ه‌روه‌ك (سارتمه) گومان ده‌بات و وا ده‌لئت... يان وه‌ك (نيتشه) ده‌لئت، كه گوايه مروفه مه‌يمونيك بووه‌و خودا خولقاندويه‌تي بو نه‌وه‌ي له‌ژيانه نه‌به‌دي يه دريژو جه‌نجالي يه‌كه‌ي دا گه‌مه‌ي پي‌بكات.

دياره نهم روانينه ده‌رده‌دارانه هم‌موو ئوميديك له‌ناخي مروفه دا ده‌كوژييت و ده‌يكاته نيشاني تيره‌كاني بي‌ئوميد و په‌شييني، له‌كاتيكدا روانيني قورئان بو مروفه هم‌مو ئاوات و خواست و شكويه‌كي تيدا دروست ده‌كات و واي لي ده‌كات ه‌ه‌ست به واتا به‌ره‌زه‌كاني سه‌ره‌ري و نابرومه‌ندي بكات.

ناکامی لوټبه‌ريزي

هر له‌و به‌سه‌ره‌اته‌ي -ئاده‌م- وه‌ وانه‌يه‌كي تر وه‌رده‌گرين ده‌رباره‌ي دووركه‌وتنه‌وه له‌سيفه‌تي لوټبه‌ريزي و خو لي لاداني، نه‌ويش دواي نه‌وه‌ي كه خودا ناکام و ده‌ره‌نجامه‌كه‌ي بو

دیاری کردوین، چونکه -ئیبلیس- کاتیک خۆی به گهوره زانی و ملی به فهرمانی خودا نه داو سه‌ری بۆ کهچ نه کرد، خوداش له بههشت دا به سه‌رشۆری ده‌ری کرد، هه‌روهه فهرموویه: ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ﴾ الأعراف/١٣. واته (ده‌برۆ ده‌روهه له بههشت چونکه بۆت نی یه لووتبه‌رزو خۆیه‌زلزان بیت تیا ی دا، له‌به‌ر شه‌وه ده‌بیت لی ی ده‌رچیت و ئیتیر تۆ له‌ریسواکراو و سه‌رشۆره‌کانیت). له‌م ڕوه‌وه پی‌نغه‌مبه‌ریش ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ فهرموویه ((مَنْ تَوَاضَعَ لِلَّهِ رَفَعَهُ اللَّهُ وَكَبَّرَ وَضَعَهُ اللَّهُ)).. واته (هه‌ر که‌سیک له‌به‌رخودا خۆ به‌که‌م گرو له‌خۆبووردو بیت شه‌وا خوداش له‌ پله‌و پایه‌و ڕیزی به‌رز ده‌کاته‌وه، به‌لام هه‌ر که‌سیک خۆی به‌گه‌وره دانیت خوداش بچوک و سه‌رشۆری ده‌کات). هه‌روه‌ها پی‌نغه‌مبه‌ر ﴿فَإِذَا لَهَيْسَكَ كَارُوكَ لِيَكْدَانَهُ وَآتَا لِيُوتِبَهُ رُزًى وَكَبَّرَ وَخَافَ لِيُوتِبَهُ رُزًى لَآدَانَهُ لَهْ هَقٌّ وَ مَافَ يَشْتَبِلُ وَغَمَطُ النَّاسِ)) اخ‌رجه مسلم.. واته (لووتبه‌رزو خۆیه‌زل زانین دا فهرموویه: ((الْكِبَرُ بَطَرُ الْحَقِّ كَرْنَهُو بِه‌سووک سه‌یرکردنی خه‌لکیشه)). له‌و فهرمووده‌یه‌دا وشه‌ی (غمط الناس) مانای به‌که‌م گرنتی خه‌لک و که‌م کردنه‌وی ڕۆل و وه‌و ڕیزیان ده‌گه‌یه‌نیت، که‌وا بوو (کی‌ر) و خۆیه‌زل زانی (له‌سه‌ر شه‌م پی‌نوه‌ره) خۆیه‌سندی و من گه‌رابی یه‌کی وه‌هاشه‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌یه‌ویت خۆی به‌ په‌رستراویکی سه‌ر زه‌وی بچوینیت و مل به‌هه‌قیك نه‌دات و نامۆژگاریش له‌که‌سیک‌ه‌وه وه‌رنه‌گریت. چونکه به‌ (نی‌دی‌عای خۆی) نایه‌ویت سه‌ر به‌که‌سیکی تر بیت یان له‌ژێر فهرمان و راسپاردی له‌خۆی به‌رزتردابیت. به‌م پی‌یه‌ش سته‌مکارکی به‌زه‌برو زه‌نگیشه‌ ده‌ره‌قه‌ی هه‌موو شه‌و که‌سانه‌ی که‌ له‌ژێر ده‌ستی دا ده‌بن و که‌ هه‌یچ ڕیزو خێرو بی‌ڕیک‌یشیان پی‌ ڕه‌وا نایینیت، چونکه خۆی له‌وان به‌شایسته‌تری هه‌موو شه‌و ڕیزو خێرو به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ داده‌نیت.

هه‌ر بۆیه‌ش له‌قورئان دا ئاکامیکی سه‌خت و دژوار بۆ لووتبه‌رزو و کی‌ر دانراوه، چونکه بابای خۆ به‌زل زان له‌خوداوه بی‌زراوه: ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ﴾.. واته (بی‌گومان خودا که‌سانی خۆیه‌زل زان و لووتبه‌رزو خۆش ناویت) به‌مانای ڕقی لی یانه‌و دیا‌ره گه‌ر خوداش ڕقی له‌هه‌ر که‌س و تاقمیک هه‌بیت چاره‌نووسیان خراپ ده‌بیت، هه‌روه‌ها شه‌م ڕه‌وشته‌ ناپه‌سنده‌ سزایه‌کی سه‌ختی له‌به‌رامبه‌ردا هه‌یه‌ جگه‌ له‌وه‌ش که‌ له‌کۆمه‌لی باوه‌رداران ده‌رده‌کریت بۆ نیتو کۆمه‌لی نه‌فرت لی‌کراوان...

له‌به‌ر شه‌مه‌شه‌ خودا به‌م شی‌ویه‌ ڕووی هه‌ره‌شه‌ له‌ "ئیبلیس" ی خۆیه‌زل دانهر کردو فهرمووی: ﴿قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ﴾ ﴿وَلَا عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ﴾ ٧٧-٧٨. واته: (شه‌ی ئیبلیس له‌به‌هشت ڕۆ ده‌روه‌ه چونکه ئیتیر تۆ له‌هه‌موو خێرو که‌رامه‌تیک داب‌راویت و تارۆژی سزاو لی‌په‌رسینه‌وه‌ی ناخیره‌تیش نه‌فرتی منت له‌سه‌ره‌). هه‌روه‌ها لووتبه‌رزو ده‌بیتشه‌ هۆی که‌م بوونه‌وه‌ی عه‌قڵ. له‌م باره‌یه‌وه (ئیمام جعفر- ی صادق) خودا لی خوشبیت گوتویه:

(گهر چه نديك له سيفه تي لووتېرزي بچيته دلي مروښه وه بهو راډه يه ش له عه قلي كه م ده كاته وه).

داوايهك بو شكومه نډي گيان

له به سهراته كې شادم دا داوايهك له مروښ كراوه بو شكومه نډي گيان و زال بوون به سهر هوكاره كاني خراپه له نيو دېرووني دا، چونكه خودا له روحي خوي به ناده مي به خشيوه: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّيْ خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِيْنٍ ﴿٧٨﴾ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ فَقَعُوْا لَهٗۤ سَجْدًا ۙ﴾. نينسان ههروهك - قورنانيش ناماږه ي بو كړدوه - له مادده يهك دروست كراوه، كه قوپړه له لاشه ي مروښدا خوي دهنوييت، له ماسولكه كانيو نه ندامه كاني له شي و له گوشت و خويني دا.. زانستيش داني بهو داناوه كه لاشه ي مروښ له هه مو شو تو زوگان و ماددانه پي كه اته وه كه لاشه ي زه ويان لي پي ك ديت. پي كه اتني مروښ له مادده چه ند فاكته ريكي لي دهيته وه، وه هوكري مروښ به خود (ذات) به مروښي يه كه يه وه بو چه زكردني له خوراك و خواردنه وه و پښاك و نيشته گهو مال و سامان و پله وپايه و چالاكي ي جنسي. ههروه ها مروښ له سروشتي ماده كه يه وه پهل ده اويت بو نازاردان و ليدان و كوشتن و توله سه ندنه وه و خوين سندن و خو زال كردن و گوره بوون. جا وهك چو ن مروښ لهو مادده يه دروست بهو به لام رازي فوو (نفخه) يهك له گياني خودا (روح الله) به بردا كراوه ﴿فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ﴾... گيان به بردا كردني مروښ (نفخ الروح) رازو نه يتي يه كه له لايه ن خودا خويه وه، كه له مروښ دا دانراوه تاكو بيات به ره و باوه رهيان به خوداي خه لقه ندي و بو سوپاسگوزاري و گه رانه وه ش بو لاي. ههروه ها بانگيشي ده كات بو به دي هيتاني نيراده ي خودا له م دنيا يه داو خورازان دنه وه به ناكاري به هادارو جواني وهك دادگهري و راستگويي و چا كه كردن و خو شويستني هق و چا كه. خوداش دهراره ي به نده باوه رداره كاني ده فرموي: ﴿اُوَلٰٓئِكَ كُتِبَ فِيْ قُلُوْبِهِمُ الْاِيْمٰنَ وَاَيَّدَهُم بِرُوْحٍ مِّنْهُ ۚ﴾ المجادلة/ ۲۲.. واته (خودا به روحي خوي كه روناكي يه كه وده بخته دلي باوه ردارانه وه نيمان و باوه ر له دلياندا جيگرو به هي ز ده كات).. مبه ست له گيانه، كه (روح) يش تنها شو ريانه ني يه كه به هزي مروښ دا بيت چونكه رياني زيندويتي نه ندازه يه كي هاويه شي نيوان مروښ و ناږه ليشه. كه وابهو شه پله ي شكومه ندي و گيان بلنديش ني يه گهر گيانه كه تايه ت بيت به رياني زيندويتي (حيواني) يه وه و خوداش فرماني به فريشته كان نه ده كړد كه كړنوش بو مروښه گيان به بردا كراوه كه (شادم) بهن.. ههروه ها

لەقورئانىش دا باسکردنى گيان بەبەردا كىردنەكە بەمەبەستى دەسپىكردنى ژيانى زىندەوهرى لەبەدەن دا نى يە. چونكە ئىنسان لە-چەمكى قورئان-دا بەفېطرەتى خۆى "ماددى و رۆحىيەشە" و (پازى ئيمان بەخودا و گەپانەو بە لاى خودا و شكۆى رەوشتەندى)^(۱) ى لەگەل (خۆ بەلكىش كىردن بۆ زەوى و سەرکردنە سەر تام وچىژى زىندەوهرىتى ى)دا كۆكردووتەو.

لەم باسەى پىشوووەو لەو چەمكى قورئانەو بەمان دەرەكەوئىت، كە باوەرو رەوشت (ئيمان و ئەخلاق) لەگىشتگىرتىن و اتاكانيان دا شتىكى دابراو لەمرۆڤ نىن هەرەك شتىكى واش نىن كە لەدەرەوئى قەوارەكەيەو بەسەرى دا سەپىنرايىت، بەلكو هەردووكان (واتە باوەرو رەوشت) لەقوولايى فېطرەت(سروشت)يەو سەرچاوە دەگىرن، ئەوئىش بەهۆى ئەوئى خودا لەپۆخى خۆى بەبەردا كىردووە. هەر لەمەشەو جودايى و پىچەوانەيى ى قورئانمان لەبۆچوونە گەندەلەكەى (دۆركايى جولوگە)و بە پۆون دەيىتەو كە-دۆركايىم-دەلئىت: (بىگومان كۆمەلەى رىسا رەوشتى يەكان هېچ وجودىكيان لەخودى خويان دا نى يە)، هەرەها پىچەوانەبوونى قورئانمان لەگەل تەفسىرە مەترىالى يەكەى مېژووش دا بۆ پۆون دەيىتەو، (كە ئەو تەفسىرە ماددەگەرايى يە) دەلئىت: (بىگومان بەها رەوشتى يەكان شتىك نىن، كە لەقەوارەى مرۆڤەو سەرچاوەيان گىرتبىت، بەلكو رەنگدانەو يەكەى ئەو گۆانكارىيە ئابوورى و كۆمەلەيەتى و مەترىالى يەن كەمرۆڤى تىيادا دەرئى و لەدەرەوئى قەوارە مرۆيى يەكەيەو بەسەرى دا سەپىنراو). جودايى و پىچەوانەبوونى قورئان لەگەل ئەم پىيازە مەترىاليانەدا مەسەلەيەكى سەيرو نامۆ نى يە، چونكە لەپاستى دا ئەو جۆرە لىنگدانەوانە بەبۆچوونى خويان سروشت و فېطرەتە چاكەكەى مرۆڤ و هەلس و كەوتىشى دەرپوخىنن، چونكە لەسەر بناغەى تەفسىرو لىنگدانەو يەكەى زىندەوهرى و حەيوانيانەيە بۆ ئەو مرۆڤەى، كە رىچكەى -داروينىزم- رەچەلەكەى بۆ حەيوان دەباتەو لەزۆريەى پىيازە ئەوورپى يەكانى سەدەى نۆزدەش و بنەماكانى سەدەى بىستەميان دا پەيرەو كرا. ئەم تەفسىرە داروينى يەش مرۆڤ لە-مرۆڤايەتى يەكەى خۆى دادەبرىت و لە نىو چالە هەرە قوولەكانى حەيوانىيىتى دا نەروئى دەكات.

"ئادەم" يەكەم كەس نەبوو كە نىشتەجى زەوى بوئىت

ئايىنى ئىسلام لەهېچ ماوەو سەردەمىكى دا دژى زانست و بەتال كەرەوئى نەبوو بەلكو هەمىشە ئامىزى بۆ برپارو دەسكەوتەكانى كىردۆتەو. زانستى (نەنشرۆپۆلۆژيا)ش باسى ئەو دەكات كە لەپىش -ئادەم-دا چەندان جۆرى تر لە مرۆڤ لەسەر زەوى نىشتەجى بوون. لەمەشدا

(۱) هەر لەقورئان دا جەخت لەسەر ئەم راستى يە كراو كە خودا تىاي دا فەرمويە: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾.

دووه/ بۆچوونی دووهمی زانیانی تەفسیر لەسەر وشەی (خليفة) ی نێو نایەتە کە ئەوەیە "خودا بۆیە ناوی (خليفة) ی لای ناوە تاکو خەڵاتەتی خودا بکات (واتە جێنشینایەتی بکات لە حوکم و فەرمانڕه‌وایی ناو خەڵکی داو مافی هەلسوکەوتیشی لەسەر زه‌وی و بالادەستی بەسەر مەخلوقاتێ تردا پێداوه. بەم رەنگە دەبینین چۆن قورئان شان بەشانی لیکۆڵێنەوه‌کانی ئەو

زانىستە دەرواۋات كە ھەۋالى بۈۋى كۆمەللىك لەبەشەرمان لەپىش دروست كىردى ئادەم دا پى
دەدات كەلەسەر زەۋى نىشتەجى بۈۋى و دۋايش قىيان تى كەتۈۋە.

روانىنى زانىست بۇ ماددەى مروۋ

قورئان باسى ئەۋ ماددەيەشى بۆ كىردۈۋىن، كە ئادەم و نەۋەكانى لى دروست كىراۋن.
﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾، لەم نايەتەدا (طين)-قورە-كە
بنەرەتى ئەۋ شتەيە، كە مروۋى لىۋە دروست بوۋە، وىراى ئەۋەش قورەكە بەچەندىن قۇناغ دا
رۇشتىت تاكو مروۋەكەى لىۋە پەيداۋوۋە. قور(طين)ىش ۋەك زانراۋە لە خۇلى تىكەل كىراۋ بە
ئاۋ گىراۋەتەۋە. خۇداى مەزن فەرموۋىە: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْنُونٍ﴾
مەبەست لە (جأ مسنون)ىش ئەۋ قورە رەشەيە، كە بۇنەكەى دەگۇرپىت. (بىضاۋى)
لەتەفسىرەكەى دا دەللىت: (ئەۋ قورە گۇراۋە رەش داگىراۋەيە، كە بەھۋى درىۋخايەنى ى ئاۋەۋە
لەسەرى رەش بوۋەتەۋە. قورئان بەراشكاۋى دەللىت: كە خەلق كىردى ئىنسان و بنەرەتىشى
لەخۇل و ئاۋە. خەلق بۈۋى ئىنسانىش لەخۇل مەسەلەيەكەۋ واقىع پىشتىگىرى دەكات و
زانىستىش دانى پىدادەنىت. بۆ غۈۋنە گەر پارچەيەك لەلاشەى مروۋ بگىرىت و چەند كىردارىكى
شىتەل كارى ى بەسەردا ئەنجام دەيت دەبىنىت پىك ھاتوۋە لەھەمان ئەۋ ئۇرگان و ماددانەى،
كە خۇلى زەۋى لى پىك دىت. ھەروەھا جگە لە خۇل دەربارەى ئاۋەكەش زانايانى
زىندەۋەرناسى لەۋ باۋەرەدان، كە ژيان لەناۋ ئاۋى سۈيرى ئۇقيانوۋسەكانى زوۋدا دروست بوۋە،
بەلام چەند كەسىكى كەم لەۋ زانايانە لەسەر بىردۆزەيەكن، كە دەللىت: ژيان لەناۋ ئاۋى شىرىن
دا دەست پىكراۋە. ژيان تەنھا لەنىۋ ئاۋدا دەست پى نەكراۋە، بەلكو بەبى ئەۋەى (زۆر لە
وردىبىنى ى زانىستىانە) لادەين دەتوانىن بلىن، كە ژيان ھەرگىز لەنىۋ ئاۋدا دەستى پى
نەكردوۋە، چونكە ھەموو شىۋەكانى ژيان بەھۋى (پروٲوپلازم)سەۋە بەردەۋام دەبن و
مومارەسەى چالاكى خۇيان لەناۋى دا دەكەن. يەكىك لەفەرھەنگەكانىش (پروٲوپلازم) بەۋە
پىناسە دەكات، كە (ماددەيەكى شىرىنى ئاۋى ى نىو شلەيى يەۋ بەبناغەى يەكەمى ئەۋ ژيانە
سروشتى يە دادەنرەيت، كە ھەموو زىندەۋەرە گىانلەبەرەكانى تىرى لىۋە گەشە دەكەن) ئەۋ
ماددانەش، كە (پروٲوپلازم)يان لى پىك دىت لەناۋدا دەتۈنەۋە يان پىۋەى دەنۈوسىن، چونكە
ئاۋ شىتىكى بىنچىنەيى يە بۆى. پروٲوپلازمىش شىتىكى بىنچىنەيى يە بۆ ژيان. ژيان و ئاۋىش
لەم ھەسارەيەدا دوو شتى پىكەۋە لكاوۋ ھۆگرى يەكترن ھىچيان لەۋى تر جىانايىتەۋە، خۇداس

ناماژهی بۆ ئهم راستی یه کردووه و فرموویه: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ۝۳۰﴾
 الأنبياء/ ۳۰. واته (تاومان وا لی کردوه که هر شتیک له دنیا دا ژیان و هو ی ژیا نی تیدا بیت
 بهوه وه په یوه ست و زیندوو بیت).

وانه یهك بۆ خوپاراستن له خراپه

له م چیرۆكه دا خدای مهزن هه والی دوژمنایه تی کردنی "ئیبلیس" بهرامبهر باوكمان
 "ئادهم" پښ ده گه یه نیت، ههروهك پرونی شی کردۆتوه که چۆن هه لی خه له تاندوه به خواردن
 له دره خته ی که نه ده بو هه ر لی شی نزیک بیتوه، که چی به وه خستی یه ناو هه له و سه ریچی
 کردن له فرمانی خدایه وه به درۆ و فرۆفیل وای لی کرد له به هه شت ده رب کریت، شه ویش وهك
 سزایهك بۆ سه ریچی کردنی له فرمانی خدا. به لām له و کاته وه دوژمنایه تی یه که ی (ئیبلیس)
 بهرامبهر -ئادهم- بهرده وام بووه نه براه ته وه. تارۆژی ناخیره تیش له دژی نه وه کانی -ئادهم-
 بهرده وام ده بیت..

هه ر بۆیه خدای نه وه کانی ئادهم له فیل و ته له که ی شه یان ناگارد ه کاته وه: ﴿يَتَّبِعْ آدَمَ لَا
 يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ ۝۲۷﴾ الأعراف/ ۲۷. واته (هۆ نه وه کانی
 ئادهم وریابن شه یان گو مرآتان نه کات و ته فره تان نه دات، وهك چۆن باوك و دایکتان -ئادهم و
 حهوا- ی فریوادو له به هه شت ده ری په راندن).

دیاره شه یان به و جوړه ئادهم و حهوا ی له به هه شت ده ره په راندوه که به هۆی فریودانیانه وه
 خستبوونیه بهر سزای خدای له به هه شت ده ری کردن. وهك له مه و پی شیش باس مان کرد خدای له
 رۆحی خۆی ی کردوه به بهر ئادهم داو به م په نگهش مرۆڅ په وشته کانی چاکه و داد په روه ری و
 خیر خوازی ی تیادایه. به لām که وتۆته بهر نه گه ری فریودانی نه و شه یانه ی که هه ول ده دات نه م
 په وشته بهر زانه ی دا پۆشیت و به ره و خراپه ی بیات. له مه وه نا کۆکی ی نیوان چاکه و خراپه
 (خیر و شر) له مرۆڅ دا دروست بووه نه مهش تا قی کرد نه وه یه که بۆی و هه له سه نگاندنی
 ناخیه تی. جا نه گه ر مرۆڅ بهرامبهر ههوا و ئاره زوه کانی دهروونی بووه ستیت و به سه ریاندا زال
 بیت نهوا به نیعمه ت و په زامه ندی خدای شاده بیت و ده یخاته به هه شته وه. به لām گه ر خۆی
 بدات به ده م ههوا و خراپه وه ده بیت به یه کیك له زه ره مه ندان.

لیره شدا وا باشه نه ختیک ده رباره ی (شه یان و وه سه سه کانی و کاریگه ری ی له سه ر مرۆڅ)
 بدوین، تا کو خوینه ری بهر پز سلی لی بکاته وه و جیهادی نه فسی خۆی بکات و نیتر بگاته پله ی
 شکۆمه ندی گیان و سه ره وه ری پۆح، که به خته وه ری دنیا و قیامه تی ی تیدایه.

سروشتى ئىبلىس و شەيتانەكان

(ئىبلىس) باوكى ھەموو شەيتانەكان و يەكەم پەگەزىشيانە. ئەو خۆىو نەوۋە ۋەچەكانى ئەو ھەلگەراۋانەن كە سەر بەجىھانى جۈنكەن "جن" .. ھەرۈك خوداش لەبارەيانەوۋە فەرموۋىيە: ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ الكهف/۵۰. واتە (تەنھا-ئىبلىس- كەلەكۆمەلەى -جن- بوو كېنۈشى پىزى بۆ نادەم نەبردو لەفەرمانى خوداى خۆى دەرچو). (جن) جورىكەن لەو پۇجە عەقلىدارە ناديارو ياخى يانەى، كە ۋەك مەرۋى بەگۈپرايەلى و بەندايەتى پاسپىراۋن، بەلام لە (ماددەى بەشەرى) داپراۋن و بەر ھەستەكانى مەرۋى ناكەون و بەشىۋەى خۆيان نايىنرەن و بەۋىنە راستەقىنەكەشيان بەرچاۋى مەرۋى نەخراۋن. خودا لەبارەى (ئىبلىس) ۋە فەرموۋىيە: ﴿إِنَّهُ يَرْنَكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾ الأعراف/۲۷. واتە (ئىبلىس خۆى و كۆمەلەكەى بەنەوۋە سەربازانەوۋە دەتانبىنن، بەلام ئىۋە نايانىنن). ھەرۋەھا -جن- یش لەناگر دروست كراۋن، ﴿وَلَبَّانَ خَلَقْنَهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ﴾ الحجر/۲۷. واتە (جن- یشمان لەوۋەپىتىش بەر لەدروست كردنى نادەم لەناگرىكى گەشى بى دوۋكەل دروست كەردوۋە) .. ھەرۋەھا لەچىرۆكەكى قورئان دا (ئىبلىس) پروو دەكاتە خوداۋ دەلەيت: ﴿خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ﴾. واتە (مەن لەناگر دروست كەردوۋە). (جن) چەند دەستەو تاقمىكى جۆراۋجۆريان ھەيە، لەنىۋيان دا چاكەخاۋو خواپەرست ھەيە، ھەرۈك گومپراۋ بىۋاۋەپىشيان تىدايە... ﴿وَأَنَّا مَتَّ الصَّلَاحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَائِفًا قَدَدًا﴾ الجن/۱۱ ..

(۱) يىگومان ئىمە كە جن و شەيتانەكان نايىنن ماناى ئەوۋە نىيە كە ئىتر وجوديان نەبىت، چونكە لەسروشت دا زۆر شت ھەيە لەھەستەكانى مەرۋىش ناديارن، زانايانىش گەشتۈنەتە ئەو پاددەيى ھەندىك لەو شتە شارراۋانە لەماۋەيەكى كەم لەمەۋبەرەۋە بدۆزنەۋە ۋەك مىكرۇبەكان و كارەباۋ چەندان شتى تر. جا ناي ئەو شتانە لەۋبەر نەبوۋن و ئەو كاتە ھاتۈنە وجودەۋە كە مەرۋى دۆزىاننەۋە؟ نەخىر... ھەرگىز ھىچ مەرۋىكى عاقلۋا نالەيت.. ديارە ھىشتا چەندىن شتى دىكە ماۋن و مەرۋى نەى دۆزىونەتەۋە بەنھىتى يەكانى نەگەيشتۈۋە. جن و شەيتانەكانىش لەو جىھانە ناديارانەن كە قورئانى پىرۆز ھەۋالى وجوديانى پىن داۋىن. ھەريەكە لەم دوۋانەش (جن وشەيتان) لەو بوۋنەۋەرەنەن كە نەكەۋتۈنەتە ژىر ھەستەكانى مەرۋىۋە. واتە ھەستەكانى (يىنن و بىست و بۆن كەردن و دەست لىدان و... ھتد).

(۲) نار السوموم: بەبلىسەى گەشى ناگرىك دەگوتىت كە دوۋكەلى نەبوۋە گوتراۋىشە (دۆزەخ) چەند كۈنىكى بچۈكى ھەيە لەو كۈنەشەۋە ناگر دەرەجىت. (ۋەرگىز).

(۳) طرائق قەدا: واتە چەند پىچكەيەكى ھەمچەش و لىك جودا.

شه يتانه كان دوزمنانی مروؤن

-نبيليس- چ خوی و چ نهو شه يتانانہی که له گهلۍ دان نهو دوزمنه سهرسه ختانهی مروؤن که بهر دهوام خوويان گرتوه به زياد کرن و به هيز کردنی هونامرازی خراپه و شه پانگيزی له دهروونی نينسان دا. خودای مه زن فەرموويه: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ (١٧٨) إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿البقرة/ ١٦٨- ١٦٩. واته (خه لکينه دواي پيچکه و ناسه وارو فەرمانه کانی شه يتان مه که ون، چونکه به راستی نهو دوزمنيکی ديارو ناشکر اتانه، ههروه ها نهو به چرپه و وه سوه سه کانی خوی هانتان ده دات بو به دکاری و ناشيرينترين کاری خراپ و واشتان لی ده کات شتيک ده ربارهی خودا بيلين که نايزانن). خودای پهروه دگار بو ههرو مروؤنيک شه يتانيکی داناه که وه سوه سهی بو ده کات. واته (له ناخه وه دهروونی ده دوتيت و خه يالی ده خاته سهر نهو شتانهی که هيچ سوود و بهر ژه وندي يه که په وای تيداييه بو) و خراپه شی له بهر چاو ده پازينيت وه وه به کاری ناپه سئو ناله بار فريوی ده دات، دياره نه که ههرو مروؤنی ناسایی، به لکو پيغه مبه رانیش ههريه که يان خودا شه يتانيکی بو داناه، له و تاقيرنه وانه ياندا. ههروه که فەرموويه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ (١١٢) الانعام. له پيغه مبه ريشه وه ﷺ گيراوه ته وه که فەرموويه: ((ما منكم من أحد إلا وقد وكل به قرين من الجن. قالوا: وایک یار رسول الله؟ قال: وایای الا ان الله اعانني عليه فأسلم، فلا يأمرني إلا بخير)) رواه مسلم، واته: (هيچ که سيک له نيوه جيانه کراوه ته وه له وهی که هاوړي يه که له په گزی (جن وشه ياتين) بو دانه نراييت. گو تيان: ته نانهت بو توش دانراوه نهی پيغه مبه ری خودا؟ فەرمووی: ته نانهت بو منيش ته نها به وه نه بيت که خودا يارمه تی داوم له سه ری و موسلمان بو و ته نها به خيرو چاکه فرمانم پي ده کات).

شه يتانه كان سه رچاوهی خراپه ن له دنيا دا

ههروه ها شه يتانه كان بانگه کرانی شهرو تیکدانن له سه ره زهوی. ههرو شه يتانه که نه فسی مروؤ ناره زووی له ههرو شتيک بيت بو جوان ده کات و وخوشه ويستی ی جنس و پله و پايه شی له لا به هيز ده کات، جگه له خواستی خو سه پانندن و سته مکاری و شيواندنيش. ههرو شه يتانه که دوزمنايه تي و رق و کينه له نيو خه لکی دا په ره پي ده دات و برا له برا جيا ده کاته وه و مي رد له زن ده کات و ته نانهت هوزو تيره و کومه له هه مه جوړه کانی نه ته وهی نيسلا ميش له يه که

داده بږیت. خودای مهزن فرمویه: ﴿وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ﴾ (الأسراء/ ۵۳).. واته (به بنده کاتم بلئی که باشتړینی قسه و گفتاریان هه بیت، چونکه به پراستی شهیتان له پړی قسه ی نابه جی یانه وه نیوانیان تیک ددهات و شهرو فیتنه و نازاوه بیان له نیودا دهوروژنییت). جا شهیتانیش نیوانی پرواداران به وته ی رڼ و نازاردر تیک ددهات که هه ندیک جار له هه ندیک که سه وه ده بیسترتیت بی نه وه ی هوشیاری به کی هه بیت له سر زیان و ناسه واری نه و ته رڼ و ناخوشانه. هه روه ها نیوانی نیمانداران به وه لامی نه و ته رڼ و نازاربه خشانه ش تیک ددها که له بهرامه بیان دا ده گوترینه وه، نیدی که شی سوزو خوشه ویستی ده بیت به دوژمنایه تی و ناکوکی... به لام و ته ی خوش و جوان شهیتان دوور ده خاته وه و زامی دلانیش ساپیژ ده کات.

هر شهیتانه نه و به دگومانی په ده خاته دلی مرؤفه وه که گوايه به یارمه تی دانی هه ژاران و ده سگریژی کردنیان مال و سامان له ناوده چیت، به مه ش فرمانی به ده سگریته وه و چا وچنؤکی و به خیلی پی ده کات و وای لی ده کات سوورییت له سر به ندرکدنی پاره و مالی و نه دانی زه کات به وانه ی شایسته و نه دارن.. هه روه ک خوداش فرمویه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (البقرة/ ۲۶۸). واته: (بیگومان شهیتان به وه سه وه کانی خوی و اتان تیده که به نییت گوايه خمرج کردنی پاره و سامان له پړی خیردا ده بیت هوی نه مانی سامان و هه ژاریتان بو په یدا ده بیت، هه روه ها شهیتان به و وه سه وانه فرمانتان به کاری به دره فتاری و چا وچنؤکی پی ده کات).

مه ی خواردنه وه و قوماکرندیش له و کرداره هر گنده لانه که شهیتان فرمان به کردنیان ده کات و سووره له وه سه وه سه کردنی دا بو خه لکی، چونکه دوو نامرازی دیارن له نامرازه کانی سه ریچی و تیکدان و دوژمنایه تی ی نیوان خه لکی و لادانیان له یاد و (ذکر) ی خودا.

له م باره به سه وه خودای مهزن فرمویه: ﴿إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠﴾ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ (المائدة/ ۹۰-۹۱)

واته: (بیگومان مه ی قوماکره ستی به روستی به رده و شتی به پیروز دانراو به بخت گرتنه وه چه ند کاریکی پیس و چه په لن له کاروباری شهیتان و نیوه ش ده بیت لی بیان دوورکه ونه وه تاکو له زهره ری دنیاو سزای ناخیره تیش پژگارب. به پراستی شهیتان ده ویت له پړی مه ی خواردنه وه و قوماکرندنه وه دوژمنایه تی و ږق و کینه بخته نیوانتانه وه له یادی خودا و نیوه کانتان

دابړيت. جا ئايا ئيتړ دهست لهم كارانه هه لډه گرن؟ دهست بلاوى و به فيرؤ خه رج كردنى پارو
پووليش يه كيكه له سيفه ته كاني شهيان و فرمانى بؤ مرؤفيش پى ده كات. چونكه دهست
بلاوى ده بيته هؤى پي نه زانين به نيعمهت و باوه رنه مان به به خششه كاني خودا، هه روهك
فهرموويه: ﴿ إِنَّ الْمُبْدِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ﴾
الاسراء/ ٢٧.. واته (به بى شك كه سانى دهست بلاو هاوړيؤ هاوړي بازي شهيانن، شهيانينش
له وپه پرى سپله ييؤ نكولئى كردنى نيعمهتى خودا دابوه).

ئمو تيكلچوونه جنسي يهش كه نه مړؤ له دنيا دا بلاوؤ ته وه به تايه تيش به هؤى داهينانى
جل و به رگى تنك و ته سكي وه هاوه كه شويته پروته كاني جهسته ي ئافرهت و جوانى يه سهرنج
راكيشه كاني درده خات و خه لكيش بؤ به دره فتارى هانده دات هه ر له فرمان پيدانى پنهانى ي
شهيانن. هه روه ها ئمو تيك چوونى ره وشتي يه ي له جيهان دا بلاوه، كه له نه نجامى كردنه وه ي
يانه كاني شه وانه و خانه ي رووت و قوتانه وه پهرى سه ندوه و پساوان و ژنان تيايان دا به بى
پوشاك ده بى نرين و ئمو به دكارى و زيناو داوئين پيسى يانه ي نيو باره كان و تلياك كيشان و ره وتى
شيوانكاريان هه مووى له وه سوه سه كاني شهيانن. خوداش پيش پرودانى ئهم هه موو
به دكار يانه و پيش بلاو بوونه وه كه له كه بوون و زؤر بوونيشيان هه والئى پى داووين و ئاگادارى
كردو وينه وه، هه روهك فهرموويه تى ﴿ يَبْنِىْ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تَرَهُمَا ﴾ الاعراف/ ٢٧.. واته: (ئى نه وه كاني ئادم
ورايين شهيان فريوتان نه داو گومر اتان نه كات وه كه ئمو فريودانه ي كه دايك و ساوكى ي
ئيوه "ئادم و حهوا" ي پى له به هه شت در كردن كاتيك به ته فره دانيان له خواردنى به رى
دره خته كه جل و به رگه كه ياني له بهر دامالين و وايان لى هات كه نه وان واته -ئادم و حهوا-
عه ورتى يه كتر ببينن و شهيان پى بينن).

شهيان هيچ ده سه لاتيكي به سهر مروؤى باوه درداردا نيه

باوه ر پؤشنايي يه كى زؤر ده خاته درونه وه و دلش پرده كات له نوور. جا نه گهر دلؤ دروون
رؤشن بووه ئمو هيچ وه سوه سه و ته فره دانتيكى شه پر خوازانه ي شهيان له ئارادا نامينيت،
هه روهك خوداش فهرموويه: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ (١٨) انه.
ليس له سلطان على الذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون (النحل/ ٩٨-٩٩.. واته (كاتيك

قورئانت خویند په نابگره به خودا له دهست شهیتانی دهرکراو و نه فرت لی نکراو و بلئی (اعوذ بالله من الشیطان الرجیم) چونکه شهیتان هیچ دهسه لاتیکی به سر نه وانه دا نییه که باوه ریان هیناوه و پشیمان به په روه ردگاری خویان به ستوه).

هه روه ها فهرموویه تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الأعراف ۲۷. واته: نیمه شهیتانه کاغان کردوه به دوست و هاوړئی بی باوه ران).

هیچ شتیکیس له ویردو یادو زیگری خودا به هیتر نی یه بۆ دهر په راندنی شهیتان له ناو دل داو چاودیری کردنی له ناشکراو نه پنی دا. زیکرو یادکر نه وی خوداش چا و روشن ده کاته ووه خو شه و یستی هق و هوکاره کانی چاکه شی له دهر وون دا به هیتر ده کات. مهیلی خراپه و شتی پووجه لیشی تیدا لاواز ده کات تاوای لی دیت شهیتان هیچ دهر وازه یه بۆ چونه نیو دهر وونه و به دی ناکات..

خودای مه زن فهرموویه: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ^(۱) طَافٌ مِّنَ الشَّيَاطِينِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ (الأعراف ۲۰۱.. واته: (ته قوا کارو خوا په رستان نه گهر خه یالیک یان وه سوه سه یه کی شهیتانیان تووش بییت لهو خه یالانه ی، که مرؤ هه لده نیین به ره و یاخی بوون و سهر پیچی، یه کسر نه و به یان به بیر دپته ووه، که نه م خه یال له شهیتانی دوژمنیانه ویه و نامر پایکی گومر کار یه تی. نه و به یان به بیر دپته ووه، که سزای خودا هیه بۆ هه رکه سیك گهر دوا ی شهیتان بکه ویت، به لام پاداشتی ته و او بۆ هه رکه سیك که گوپرایه لئی فهرمانه کانی خودا ده کات، نیتر له سر بینایی و چا و روشنی هه لئس و کهوت ده کهن و خاوه نی نه و چاوه هه ق بینش ده بن که جیاوازی نیوان چاکه و خراپه و هق و ناهه قی پی ده کهن و دوایش خورپه و وه سوه سه ی شهیتان له خویان دوورده خه نه ووه).

زور پیو یستیشه لیره دا نامازه بۆ نه و راستیه بکه یین که شهیتان هه رگیز ناتوانیت مرؤ له خسته به ریت تنها کاتیک نه بییت که مرؤ روو له یادی خودا و زیکرو ویره کان و هره دگی ریت، له م باره یه ووه خودا ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَعْسُ^(۲) عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقَصْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ (الزخرف ۳۶.. واته (هه ر که سیك خوی بی ناگاکات له زیکرو یادی خودا نه و خوداش

(۱) (مسهم) "وشی (مس) به هه ر خراپه و نازارو زیانیک ده گو تریت که تووشی مرؤ ده بییت.

(۲) (یعش) له عه ره بیدا ده گو تریت (عشی الرجل) واته کاتیک بهر چاوی خوی تاریک ده کات، لیره شدا مه به ست له تاریکی دل و چاوه.

شهیتانیکى لىٰ نزیک ده کاته وهو ده بیته هاوړئى، دیاره به پیچمه وانه شه وه گهر که سیټک بهرده وام بیت له سهر یادو زیکری خودا، خوداش شهیتانى لىٰ دوور ده خاته وه).

* * *

پوخته ی قسان لیږه دا نه وه یه له جیهانی نادیاردا دروستکراو ټکی په نه نایش هیهو ناوی "شهیتان" ه که ههسته کاڼان دهرکی پی ناکهن، به لام کاریگه رییى له سهر دل و دهر ووغان هیه، ته نانهت په یوه ندی پتوه ده کات و هوکارو نامپازی خراپه شی تیدا به هیژ ده کات.. خوداش له قورئاندا هم په یوه ندی یه به (وسواس-و-نزغ-و-مس) ناوبردووه له مه وپیش مانای هره یه که یاڼان لیټک دایه وه. ئیمه شوینه واریان له دهر ووغاندا ده بینین نه گهرچی سهر چاوه که شی پی نه زانین. کاتیکردنی نهو شهیتانانهش له روچه کان وه کاتیکردنی میکروبه کانه له جهسته کاندا، میکروبه هلی ههر جوړه لاوازی یه کی جهسته ده قوزیتوه، گهر مرویش ههر سستی یه که له خوږ راست و ههر بی ناگیی بوونیک لهو میکروبه بانه دا بنوینیت، واته که مته رخم بیت له به کارهیتانی نامیره پزیشکی یه کان و دهرمانه کان دا، نهوا میکروبه کان دزه بو ناو جهسته ی ده کهن و ههولئ له ناوبردن و کوشتنی ددهن. دیاره شهیتانه کانش به ههمان شیوه ههول ددهن، به لام ئیمه ده توانین خوځمانيان لىٰ بپاریزین بهرینگی به هیژکردنی روخ و گیامان به نامپازی (باوهری تهواو به خوداو به چاودیریى له سهرمان و به پارانه وه لىٰ ی و به ندایه تی ی پوخت و په رستنی تهواو ههر بو خودا وازهینان له به دکرداری به ههمو جوړیکى ناشکراو نادیارى یه وه)، تاکو سیفته جوانه کانی چاکه و خو شه ویستی ی هق و رقه به رایه تی ناهق له دهر وون دا بجه سپین.. بهم په نگهش قه لا کانی دهر وون پته و ده کرین به رامبه نهو شهیتانانه ی که بانگه شه بو خراپه و به تال ده کهن. حکمه تیش له ناگادار کردنه وه ی قورئاندا بو ئیمه که له شهیتان بی ناگا نه بین نه وه یه چاودیری فیکرو خه یال و حهزه کاڼان بکهین و لىٰ یان بیدار بین وه چوځ چاودیریى جهسته مان و نه خوشی یه کانی ده کهن و له گهل وجودی ههر نازاریکی جهسته یی دا په نا ده بینه بهر چاره سهر به نامپازی پزیشکی. جا ههر کاتیک ههستمان به وجودی (مهیلیکی دهر ووغان بو خراپه یان به تال) کرد نهوا په نا ده بینه بهر خودا دهر ووغان بهم فرمایسته راست ده کهینه وه: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (الأعراف/ ۲۰۰). واته: (ههر کاتیک له شهیتانه وه و هه سوه سى فرمان به گونا هیکت پی درا یه کسهر په نا بهره بهر خودا،

چونکه بن گومان خودا بیسه رو ناگاداری بارودوختانه). ههروه ها خودا فرمویه تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝۱ مَلِكِ النَّاسِ ۝۲ إِلَهِ النَّاسِ ۝۳ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝۴ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝۵ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾
 ﴿الناس/۱-۶. واته: (بلی پهنا ده به مه بهر خودای پهروه دگارو خالق و ههلسورینه ری کاروباری خه لکی. خودای حاکم و خاوه نی خه لکی. خودای په رستراوی راسته قینه ی خه لکی. په ناده گرم بهم خودایه له خراپه ی شه و هه سوه سه کاره ی دیت و ده پواته وه و دیته وه و خورپه و هه سوه سه ی فرمان به کاری خراپه ده خاته دلی خه لکی یه وه. سا ئیتر شه و هه سوه سه کارانه له کومه له ی (جن) بن یان کومه له ی نینسان من هه ر پهنا به خوا ده گرم لوییان).

له قورئان دا ته نها شه یتان به سه رچاوه ی و هه سوه سه و خورپه ی نه فس دانه نراوه، به لکو چه ند مروئیکیش هه ن کت ومت وه که شه یتانه کان هه لس و که وت و په فتاریان هه یه و له فریودانی خه لکی و هاندانی خراپه و شه پانگیزی دا وه که شه یتان وان، شه جوره مروئانه ش به شه ندامانی حیزی شه یتان داده نرین، ههروه که خوداش فرمویه: ﴿أَسْتَعِذُّ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَهُمْ ذَكَرَ اللَّهُ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَائِرُونَ﴾ المجادلة/۱۹. واته: (شه و موشریک و بن باوه پانه شه یتانیان به سه ردا زال بووه و خودا و زیگری خودای بیرردونه وه، شه وانه له کومه له و حیزی شه یتان، حیزی شه یتانی ش بیگومان زه ره مه ندو په نجه پون).

ته و به کردن شه یتان راوده نی ت

بیگومان شه یتان توانی (نادم و هه و) به هوئی (خواردن له دره خته که) وه هه لئه له تی نی ت و بیباخته چالی شه و کرده یه ی، که لی یان قده غه کرابوو. به لام ثاره زوه کانی خیر و چاکه خوازی له دلی (نادم و هه و) دا بیدار بوونه وه دوی شه و ی که وتبوونه نیو داوه که وه. هه ر شه و ثاره زوه جوانانه ی چاکه خوازی شیان بوو که سه رکه وت به سه ر خورپه و هه سوه سه کانی شه یتان دا وای لیکردن بگه رینه وه بو لای خودا و تویه بکه ن و په شیمان بوونه و یان رابگه یه ن و بلین: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ الأعراف/۲۳. واته:

(خودایه ئیمه سته ممان له خومان کرد و نه گهر توش لیمان نه بووریت و به زه بیت پیمان دا نه یه تموه نهوا له خه ساره تمه ندان و په نجه رڼیان ده بین). خوداش (تهوبه) ی لی په سند کردن و به دهم نزاو پارانه وه که شیان هه هات و دووعای لی و هرگرتن: ﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَةً فَتَبَّ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ النَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/۳۷. واته: (کاتیک شادم په شیمان بوو بووه وه خودای په روه رد گاریشی نیلهامی چند وشه کی بو داواکردنی لی بوردن پی گه یاندو شهویش به و شانه وه تهوبه ی کردو گه پرایه وه بو لای خودای خو، بیگومان خوداش و هرگری تهوبه و لی بوردو وه میهره بان و به به زهیی یه بو بنده کانی).

بیگومان هر به تهوبه و په ژیوان بوونه وه چاکه به سهر خراپه و خیر به سهر شهردا زال ده بیت، هر کاتیک خیریش به سهر شهرو خراپه دا زال ده بیت نهوا شهیتانیش ده به زیت و مرؤفیش به هیدایهت و رینموونی خودا به هرهمه ند ده بیت. جا نهی مرؤفی باوهردار.. نه گهر هات و (خوانه خواسته) پیت هه لخلیسکا و گونا هیکت کرد تنها نه و رینگه یهت له به ردهم دایه که (نادهم) ی باوکت پیش خوت و بهری ناو که رینگه ی تهوبه و ده سپتکردنه وهی ژیانیکه باشتر و پاکتره. هر بهم شپوهیهش له ده سه لاتی شهیتان و وه سه وه و خورپه فریوده رییه کانی ده رباز ده بیت.

دووم/ وتی دووهمیش دهرباره ی هژی ناکۆکی یه که ی نێوان (قابیل) و (هابیل) ئهوه یه ده لێن گوایه (ئادهم) سلاوی خودای له سه ربیته - هه موو جارێک له کاتی منالێبونی (حه وای هه وسهری دا خودا دوو مندا لێ پێ دده دا، واته دوانه یه کی کورپو کچی پێ ده به خشی. ئه وه به و یه که م جار (قابیل) له گه ل کچی که دا به شپوه ی دوانه (توأم) له دایک بوون، دوا ی ئه وانی ش (هابیل) له گه ل کچی کی تر دا به دوانه له دایک بوون. ئه و کچه ی له گه ل (قابیل) دا له دایک به و و جوانترین

نافرەت بوو، ئادەمیش دەییست بیکات بە ھاوسەری (ھابیل)، بەلام (قابیل) ئەوێ پێ ناخۆش بوو، بەلکو گوتی (من زیاتر شایستەم ئەو کچەم دەبێت لە من مەرە بکریت، چونکە (ھابیل) دەبێت ئەو خوشکەم پێ بدریت، کە لەگەڵ خۆی دا لەدایک بوو. ئەم فەرمانەش لەخوداوە نییە بەلکو تەنھا بپرورای خۆتە^(۱)).

(ئادەم) ییش (سلاوی خوای لی بێت) پرۆی کردە کۆرەکانی و پێی گوتن (کەوا بوو ھەریە کەتان قوربانی یەک پێشکەش بەخودابەکن و ھەرکە سیکتان قوربانی یەکەم لی وەرەبگیریت ئەوا منیش ئەو کچەم لی مەرە دەکەم).

ئەوانیش قوربانی یەکانیان پێشکەش کرد و خودای مەزنیش تەنھا قوربانی یەکەم (ھابیل) ی پەسەندکرد، نیشانەم پەسەندکردنە کەش ئەوێ بسو لەناسمانەوێ شاگرتکی ناردە خواری و قوربانی یەکەم قووت داوبردی.

(قابیل) کەزانی قوربانی یەکەم رەتکراوە تەوێ لەداخ و ھەسوودی دا براکەم خۆی کوشت. سەبارەت بەوێرە گرتنی قوربانی یەکەم (قابیل) قوربان لەناماژە یەکدا ھۆبە کەم پرۆن کردۆتەو، ھەر وەک تیای دا فەرموویە: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقْبِلُ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنَّي أُرِيدُ أَنْ نَبْنُوَ بَايِعِي وَإِنَّمَا فَتَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ المائدة/ ٢٧-

٣٠. واتە: (ئەم پێغەمبەر داستانێ ھەردوو کۆرە کەم ئادەم (قابیل و ھابیل) یان بۆ بخۆنەرەوێ بەراستی بۆیان بگێرەوێ کاتی کە ھەردووکیان بۆ نزیک بوونەوێ لەخودا و لەرەزامەندی خودا قوربانی یان پێشکەش کرد، بەلام لەیەکیکیان پەسەندکرا و لەوی تریان پەسەندەنەرا، و ئەوێ لی ی پەسەندەنەرا پرۆی کردە براکەم پێی گوت (دەبێت بکۆژم) ئەویش گوتی (من بێ تاوانم، ھیچ زیانی بکەم لی نەداویت، خوداش تەنھا لەخواپەرستان و تەقواکاران قوربانی وەرەدەگرێ. جا ئەگەر دەست درێژکەیت بۆم و بکۆژیت ئەوا من لەرەتدانەوێ تۆدا دەستم درێژناکەم بۆت تاب

(۱) لەھەندێک تەفسیردا و ھاواتووە کە پێی شەریعەتی ئەو سەردەمە سەرەتای ژیانی مەزناوەتی کۆرە بۆ نەشیاوێ ئەو کچە بخوازیت کە بەدوانە لەگەڵ خۆی دا لە دایک بوو. (ھەوا) ش لەھەر جارتکی مەنالبوونیدا بەسکی کە دوانە یەکی کۆرە کچە دەبوو ئەم دووانە نێرومێ یەش بەیەک نەدەشیان، بەلکو ھەریە کەیان دەبوو بە ھاوسەری یەکی کە لەدوانە یەکی تر، بەم رەنگەش (قابیل) بۆی نەبوو ئەو کچەم لەگەڵی دا لەدایک بوو بخوازیت، بەلکو دەبایە خوشکەم (ھابیل) بخوازیت. بەلام وادیارە خوشکەم خۆی جوانتر بسو، بۆیە سووربوو لەسەری. (وەرەگێی).

کوژم، من بیگومان له خودای په‌روه‌ردگاری جیهانییان ده‌ترسم، من ده‌مه‌وێت گونا‌هی کوشتنی من و گونا‌هه‌که‌ی پیشووش له‌نه‌ستۆ بگرت که به‌هۆیه‌وه قوربانی یه‌که‌ت لی‌ په‌سند نه‌کراو به‌م پێیه‌ش بیه‌ته یه‌کی‌ک له‌دۆزه‌خی یه‌کان، شه‌وه‌ش سزای سته‌مکارانه‌). ئیتر ده‌روونه شه‌پ‌خوازه‌که‌ی (قابیل) کاری کوشتنی برا‌که‌ی بۆ ئاسان کردو کوشتی ی. به‌و تاوانه‌ دزی‌وه‌ش سه‌رگه‌ردان و زه‌ره‌رمه‌ند بوو و بووه یه‌کی‌ک له‌خه‌سه‌ره‌مه‌ندان).

با نه‌ختیک هه‌له‌سته به‌که‌من له‌به‌رده‌م شه‌م فه‌رمایشته‌ی خودادا: ﴿فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگومان هه‌ر خودی وشه‌ی "تقوی" (۱) له‌م فه‌رمایشته‌دا که له‌سه‌رزاری (هابیل) شه‌وه له‌کاتی دواندنی برا‌که‌ی‌دا باسکراوه‌و ئاراسته‌یی کردبوو، به‌س بووه بۆ شه‌وه‌ی خواستی شه‌پ‌خوازی و خراپه‌کاری له‌ده‌روونی (قابیل) دا پێشه‌کش کات.. به‌لام شه‌م نه‌گه‌ره زۆر دووربووه له‌به‌دی‌هاتنی کرده‌یی ی نیو ده‌روونی‌کی یاخی ی وه‌ک ده‌روونی (قابیل) دا چونکه (قابیل) خاوه‌نی "تقوی" و "طاعة" نه‌بووه. واته‌ "له‌خواترس" و "گوێراپه‌لی فه‌رمان" نه‌بووه، هه‌ربۆیه‌ش خودا قوربانیه‌که‌ی لی‌ وه‌رنه‌گرتوه، ئیدی شه‌وه‌ چکۆسی و (حه‌سوودی)‌یه‌ی که هه‌موو رووبه‌ندی دلی داگیر کردبوو و دلی پرکردبوو له‌رق و کینه، وای لی‌ کردبوو سووری‌ت له‌سه‌ر کوشتنی برا‌که‌ی. دوا‌ی شه‌مه‌ دینه‌ سه‌ر فه‌رمایشته‌که‌ی تری خودا که له‌سه‌ر زاری برای مه‌زلووم و بی‌چاره‌وه حال و هه‌له‌وستی ده‌گێرتیه‌وه ده‌فه‌رموێت: ﴿لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسٍ بِكَ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ المائدة/۲۸. لێره‌ش دا ده‌روونه چا‌که‌خوازه‌که‌ی (هابیل) مان پێشان ده‌دری‌ت که ئاوێته‌ی "تقوی" شه‌وه خواستی چا‌که‌و خێرخوازی کۆنترۆلی کردوو چونکه نایه‌وێت به‌خراپه‌ به‌رامبه‌ر خراپه‌ به‌جۆلێته‌وه‌و (کوشتن)‌یش له‌ په‌وشت و سیفه‌ته‌کانی شه‌وه‌ نی‌یه، چونکه (هابیل) له‌خودای په‌روه‌ردگاری جیهانییان ده‌ترسیت. هه‌ر که‌سێ‌کش له‌خودا بترسیت ده‌ستدریژی بۆسه‌ر که‌س ناکات. (ترسان له‌خوداش) گه‌وره‌ترین پێگه‌ له‌تاوان کردن له‌سه‌ر زه‌وی دا. جانه‌گه‌ره په‌روه‌ردیار و چا‌که‌سازی خوازان بزانه‌ن چۆن خه‌لکی رێنمایی ده‌که‌ن بۆ (باوه‌رێنه‌ن به‌خودا) و (به‌چاودێری و ناگاداری خودا له‌کاروبارو هه‌لس و که‌وتیان) و (سل‌کردنه‌وه له‌ سه‌رپێچی کردنی) شه‌وا کۆمه‌لگه‌یه‌کی پته‌وی و هه‌یان بۆینه‌یات ده‌نریت، که ناشتی و ئاسووده‌یی با‌لی به‌سه‌ردا ده‌کی‌شیت. به‌لام (قابیل)، که

(۱) وشه‌ی "تقوی" مانایه‌کی زۆر گه‌وره‌یه‌ر فراوانی هه‌یه‌و اتا‌کانی (ترسان له‌ خودا) و (خێراستنه‌ له‌سزای خودا) و (په‌په‌وه‌ی کردنی فه‌رمانه‌کانی) و (دوورکه‌وتنه‌وه له‌و شتانه‌ی قه‌ده‌غه‌ی لی‌‌کردوون) و (وریایی و بێداری) و.. چه‌ندان واتای تری له‌م جۆره‌ ده‌گێته‌وه (وه‌رگێت).

(پەشتى شەرخاۋى)ى بەسەردا زال بېو كىدارە چەپەل و ناشرىنەكەى شەنجام دا: ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ المائدة/۳۰. ناكۆكى يەكەش لەنىۋان (قابىل) و (ھابىل)دا نەبۈۋە، بەلكو لەنىۋان (قابىل)و دەرۋونە شەرخاۋەكەىدا بۈۋە، شەو دەرۋونەى كە فەرمانى بەخراپە پىئ كىدوۋە، ناكۆكى لەنىۋان خۆى و ئارەزۋە خراپەخاۋى يەكانى وخواستە پىسەكانى دابۈۋە. ئىنجا ھەر دەبۈۋە، كە (قابىل) پەنا بەرىتتە بەر ئەم ھەۋاۋ ئارەزۋە شەرخاۋەكەى تەك داباغرىكىتتەۋە خۆى لەدىلى ى و ئەسارەتپان پىئ قورتاركات. ۋەلى لەبەردەم بىئ دەسلەتتى خۆى ۋ پۈچۈنى ئارەزۋەكانى دا دەستەۋەسان دەبىت و لەنگەرى خۆى بۇ راناگىرىت و تاۋانكارىشى دەگاتە پادەى كۈستنى براكى. ئەم تاۋانەش توندوتىۋىرتىن غۈۋنەى ھەسۋودى يە.. (ھەسۋودى)ىش يەكەم گوناھ بۈۋە كەسەرپىچى خۇداى لەئاسماندا پىئ كراۋە، ھەۋرەك يەكەم گوناھى سەرپىچى لى كىرنىشى لەسەرزۋى دابۈۋە. ئەۋەبۈۋ لەئاسماندا- ئىبلىس-ھەسۋودى بە-ئادەم-بىرد، بەلام لەسەر زەۋىدا -قابىل- ھەسۋودى بە-ھابىل- بىرد.

ۋانەيەك لەقە لەرەشەكەۋە

كاتىك (قابىل) براكى كۈشت، نەيدەزانى چى ى لى بىكات و لاشەكەى لەۋىدا كەتۋو.. خۇداش لەۋكاتەدا دوۋ قەلەرەشى ئارەدە خوارەۋە كە شەريان لەگەل يەكتىردا دەكردو لەئەنجامى شەۋوكۈشتارى نىۋانىان دا يەككىيان ئەۋى دىكەيانى كۈشت، دۋاى كۈشتنى، بەدەنۈۋكى خۆى بەھەردوۋ قاچىشى چالكىكى بۇ ھەلەكەندو ھەلدايە ناۋىۋى ناشتى. جا كاتىك (قابىل) دىتى ئەۋا قەلەرەشە بىكۈرەكە قەلەرەشە كۈزراۋەكە دەنىۋىت، ئەۋىش دلى نەرم بوۋ و قايل نەبۈۋ كە پەھى لەۋ قەلەرەشە كەمىر بىت و خىرا تەرمى براكى لەۋىر خاك دا شارەدەۋە لەھەمان كاتىش دا دلى پىپوۋ لەھەسەرت و پەشىمانى لەسەر كىدەۋە نابەجىكەى ^(۱) بۆيە لەدلى خۆىدا گۈتى (تۈبلىى من بەزەبىم لەۋ قەلەرەشەش كەمىر بىت؟!).. "ھەمان ھەست" لەقورنانش دا گىراۋەتەۋە، كە خۇدا دەربارەى كۈتابى بەسەرھاتەكە دەفەرۋىت: ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوَاءَ أَخِيهِ قَالَ يُوَلِّجُ أَعْجَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوَاءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ﴾ المائدة/۳۱..

(۱) گۈتراۋىشە كاتىك (قابىل) براكى دەكۈۋىت و نازانىت چى لەتەرمەكەى بىكات، خۇدا قەلەرەشىك دەنىۋىت كە چال ھەلدەكەنىت و خۇل دەكات بەسەر تەرمى كۈزراۋەكەدا. كاتىك (قابىل)ى بىكۈۋىش دەبىنىت كە چۇن خۇدا رىز لەكۈزراۋ دەنىت دۋاى مەردى، ئىتەر دلتەنگ و پەشىمان دەبىت.

به ندى پښه م

((پښه مبه ریتی ئیدریس))

ئیدریس (سلاوی خوی له سر) په کڼکه لهو پښه مبه رانه ی کناویان له قورثان دا هاتووه. خودا له باره یه وه فەرموویه: ﴿وَأَسْمِعِمْ وَأَدْرِمْ وَذَا الْكِفْلُ كُلُّ مَنْ الصَّادِرِينَ﴾ (الانبیاء/۸۵). ههروها فەرموویه: ﴿وَأَذْكُرِ الْكِتَابِ إِدْرِمْ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ (۵۶) وَرَفَعْنَهُ مَكَانًا عَلِيًّا^(۱) مرم ۵۶-۵۷. واته: (ههروها له م کتیبه دا (قورثان) باسی (ئیدریس) به یاد پښه وه که به راستی شو راستگو و سهر راست و پښه مبه ریتک بووه، نیمه ش له دنیاو له ناخبره تیش دا پله و پایه یه کی به رزمان پی داوه).

قورثان - ئیدریس - ی به رهو شته جوانه کانی (نارام گری و راستگوئی و پایه به رزی) وه سف کردووه. پوخته ی و ته ی زانایان دهرباره ی شم پښه مبه ر نه وه یه که شو په کم که سه (جبریل) ی مه لایکه ت سرووشی بؤ هی ناو ته خواره وه به مبه سستی رښمونی و هی دایه ت دانی نه وه کانی (قابیل) تا کو له گومرایی و بی باوه رپیان پاشگزه بڼه وه بگه رښه وه بؤ لای خودا - تهویه - بگن و پاشان به پی شریعه ته کی بجو لښه وه. به لام قورثان به درژی باسی ژیان و به رنامه ی پښه مبه رایه تی په کم نه کردووه. ههروها سهرچاوه یه کی پشت پی به ستر او و جیگیری میوویش دهرباره ی ژیانی نی یه. دیارترین سهرچاوه ش دهرباره ی دوا بیت کتیبی (تاریخ الحكماء)^(۲) په که لیته دا چند پر گه یه کی لی ده خینه روو، به لام نه که بهو پیودانگه ی که به چند راستی په کی جیگیری دابنښن، به لکو تنه ا له دهر ووی زانباری به خښه وه: (هکیمان بیرو پای لیک جودا و جیاوازیان دهرباره ی شوینی له دایک بوون و ژیانی - ئیدریس - هیه، هندیک زانایان ده لښن: شو له - میسر - له دایک بووه و ناوی (هرمس - ی همرسان) یان لی ناوه، واته (پادشای پادشایان) و له (منف) له دایک بووه. گو توشیانه (به زمانی یونانی (هرمیس) - هو له عهره بی دا کراوه به (هرمس)^(۳) له لای (عیرانی یه کان) یش به (خنوخ) ناوبراوه

(۱) (ورفعناه مکانا علیا) واته خستمانه پله یه کی به رزه وه - پله ی به رز (مکانا علیا) واته: شهره ف و پله ی پایه ی پښه مبه ریتی و ریزی نریکی له خودا وه. خوداش ناو وری - ئیدریس - ی له نیو خه لکیدا به رز راگرتووه، وه ک چون به پښه مبه ری خوشان (محمد ﷺ) ی فەرمووه: (ورفعنا لک ذکرک). گو تراویش مه به ست له (مکانا علیا) نه وه په که خودا به رزی کردو ته وه بؤ ناسمان. له هردو کتیبی فەرمووه راسته کان (الصحيحین) دا به لگه ی پشتگیری کردن و به هیز کهری شم و ته یه هیه.

(۲) لیته دا له (مختصر الزوزنی) یه وه وهرمان گرت که به (المنتخبات الملتقطات) ناوبراوه له کتیبی (اخبار العلماء) ی (جمال الدین ابی الحسن علی بن یوسف القفطي) یه وه یه.

(۳) هرمس: یان هورمس یان هورمیش نازناو ټکه وه ک چون دو گو تیت (قهیسه ر) یان (کیسه را).

لەمەرەيىشدا كراۋە بە (اخىوخ). خۇداش لەقۇرئانە پۇشنىە عەرەبى يەكەي دا بە (ادىرىس) ناۋى بىردوۋە.. ئىنجى (ھىرمىس) واتە (ئىدىرىس) لە -مىسىر- دەرچوۋە ۋىسەرانسەرى زەۋى دا گەپراۋە دۋاۋى بۇ مىسىر گەپراۋەتەۋە و خۇداش بۇ لاي خۇي بەرزى كىردوۋەتەۋە، ئەمەش دۋاى ھەشتاۋ دوو سال لەتەمەنى.. كۆمەللىكى دى لە (ھەكىمان) دەلئىن: (ئىدىرىس) لەبابل لەدايك بوۋە لەۋى پىگەيشتوۋە ۋىساۋە. لەسەرەتاي تەمەنى دا زانستى لە (شىث)ى كۆپى (ئادەم) ۋەرگرتوۋە كە باپىرى باپىرەي بوۋە. كاتىك-ئىدىرىس- گەۋرە دەيىت خۇدا ئەركى پىغەمبەرىتى ى پى دەسپىرىت، ئەۋىش پىگە بەخراپەكارانى نىۋ نەۋەكانى ئادەم نادات كەسەرىپچى لەشەرىعەتەكەي (ئادەم وشىث) بىكەن. ژمارەيەكى كەمىيان گۆپرايەللى ى دەكەن، بەلام زۆرىبەيان بەقسەي ناكەن و پەپەرەۋىي نامۇژگاريسەكانى ناكەن. ئەۋىش خۇي- شۋىنكەۋتوۋەكانى لەۋ ناۋچەيە دەرەچەن و مىلى پىگە دەگىرەبەر، تا دەگەنە مىسىر، لەۋىش خۇي و ئەۋانەي لەگەللى دابوون بانگەۋاز بۇ پى ى خۇدا دەكەن و خەللى بانگ دەكەن بۇ فەرمان بەچاكە و پىگىرى لەخراپەۋ گۆپرايەللى بەندايەتلى بۇ خۇدا. ھەرۋەك گوتراۋىشە (ئەۋ بانگەۋازى بۇ (ئايىنى خۇدا) و (پىيازى خۇبەيەك گىرتن) و (پەرىستىنى خۇداي خالىق) و (پاكۇكردنەۋى دەروون لەسزاي ئاخىرەت بەكارى چاك لە دىيادا) كىردوۋە، جگە لەھاندانى خەللى لەسەر خۇگرتنەۋە (زۈھد) لەدىيادا و كاركردن بەدادگەرى، ھەرۋەھا فەرمانى پىكردوون بە جۆرە نوپۇزلىك كە خۇي بەچەند سىفەت و كىدارىك بۇ پوون كىردوۋنەۋە فەرمانى بەرۋۇگرتىش پىكردوون كە لە ھەمانگىك دا چەند رۇزىكى دىارىكراۋ بەرۋۇۋو بىن، پاشان داۋاى جىھادى لى كىردوون بۇ بەرەنگار بوۋنەۋەي دوژمىنانى ئايىنەكەيان، جگە لە بەخشىنى زەكاتى مال و سامانىيان ۋەك كۆمەكىك بۇ نەداران. لەسەر نقيىم (فەس)ى ئەنگۈستىلەكەشى نوسرابوۋ (باۋەرپەخۇدا سەرگەۋتن دەستەبەر دەكات). لەۋ شۋىنەش دا كە نوپۇزى مەردوۋى لەسەر دەكرد نوسرابوۋ (بەختىار ئەۋ كەسەيە كە بەخۇي دادەچىتەۋە، ھۇي شەفائەت و تىكاكارى لاي خۇدايشى كىردەۋە چاكەكانىيەتى) لەۋتەكانىشى:

➤ ھىچ كەسىك ناتوانىت بەرادەي (نىعمەت بەخشىنى خۇدا بە عەبەدەكانى) سوباسى خۇدا لەسەر نىعمەتەكانى بىكات.

➤ ئەگەر نىزان لەللى خۇدا كىرد، نىزاتان پاك بىكەنەۋە، ھەمان نىيازى پاكىشتان لە نوپۇزكردن و پۇرۋوگرتىتان دا ھەيىت.

➤ ھەسۋەدى بەخەللى مەبەن لەسەر خۇشەختىيان لەھەندىك شتى دىيادا چۈنكە چىۋوتامى ئەۋ شتانەيان ماۋەيەكى كەمە.

➤ ھەر كەسىك بەبەشى خۇي قەناەت نەكاۋ لەۋە تىپەرپىت ھىچ شتىك دەۋلەمەندى ناكات.

➤ ژيانى مۇۋ لەدانايى دايە.

به ششی سئیم

نوح و روی که بین

۱- چهره کی نوح

۲- رفاوه که

۳- چه ندوانه و به ندیک

(۱) ئەمەش ھەروەك لە ھەردوو كۆتیی (صحیح) دا جیگەرەو لە پیڤەمبەرەو ﷺ لە (حدیث الشفاعة) وە ھاتووە کە فرەموویە: (بیگومان -نوح- بە کەم پیڤەمبەرێکە کە بۆ خەلگی سەر زەوی نیرۆایێت) ھەندیک لە زانایانی ش لە کاتی لیکدانەوی فرەموودە کەدا پەیا می -ئادەم- بە یە کەم پەیا م و ھی -ئیدریس- یش بە دووم و پاشان -نوح- بە سی یەم پیڤەمبەر دادەنێن.

(۲) (لاتنرن) واتە دەسەرداریان مەبن.

وَأَطِيعُوا ٱلَّذِينَ يُخَوِّضُكُمْ وَيُؤْخِرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ إِنَّ أَجَلَ ٱللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُونَ
كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿نوح/۲-۴﴾

خۆ به‌زڵ زانینی بێ باوه‌پان

به‌لام گه‌له‌که‌ی -نوح- به‌ده‌م نامۆژگاری یه‌که‌یه‌وه نه‌چوون و ئاوڕپێکی وایان له‌هه‌رپه‌شه‌وه ناگاداری خودا نه‌دایه‌وه، ته‌نانه‌ت نکوولی ی نه‌وه‌شیان لێ ده‌کرد که نه‌و پێغه‌مبه‌ریک (واته‌ نێڕاوێک) بی‌ت بۆلایان، نه‌مه‌ش له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک، وه‌ک:

یه‌که‌م: نه‌ویش " واته‌ نوح " مرۆڤێکه‌ وه‌ک خۆیان که‌ هه‌روه‌ک نه‌وان ده‌خوات و ده‌خواته‌وه‌ نێر (به‌پرای نه‌وان) چۆن که‌سیک وه‌ک نه‌وان مرۆڤ بی‌ت پێغه‌مبه‌ر ده‌بی‌ت؟ چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر "له‌دیدو‌پۆچوونی نه‌و گه‌له‌دا" ده‌بوا‌یه مه‌لانیکه‌یه‌ک بوا‌یه نه‌ک له‌په‌رگه‌زی به‌شهر بی‌ت.

دووه‌م: نه‌وانه‌ی دوا‌ی که‌وتبوون له‌بێ‌که‌س و چه‌وساوان بوون، مه‌به‌ستیان له‌م که‌سانه‌ش نه‌و هه‌ه‌ژانه‌ی نێو چینه‌کانی کرێکاران و جوتیاران و خاوه‌ن پیشه‌ ساکاره‌کان بووه‌. نه‌م جو‌ره که‌سانه‌ش له‌لای نه‌و گه‌له‌ وا وه‌سف ده‌کران گوایه‌ به‌بێ‌ تێپامان و تێفکیرین و بیرکردنه‌وه‌ دوا‌ی -نوح- که‌وتوون و دیا‌ره به‌که‌سانی خاوه‌ن هه‌یه‌ت و پیاوما‌قوولیان دانه‌ده‌نان.

سه‌ی‌یه‌م: خه‌تابارکردنی -نوح- و باوه‌پاران به‌ تۆمه‌تی -درۆکردن- له‌م خه‌تابارکردنه‌شیاندا دل‌تیا‌نه‌بوون چونکه‌ له‌سه‌ر " گومان" هه‌لیان چینی‌بوو.

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ^(۲) الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ أَنَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا أَنَّا بِآدِي الرَّأْيِ^(۳) وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿هود/۲۷﴾ له‌نایه‌تیکی دیکه‌شدا خودا وێنه‌ی خۆبه‌زڵ دانانی نه‌و گه‌له‌ له‌و به‌ته‌نگه‌وه نه‌هاتنی بانگه‌وازی (نوح)مان پێشان ده‌دات و رو‌خساری دزی‌وی گوم‌رایشیان ده‌رده‌خات، هه‌روه‌ها وێنه‌ی (نوح)یشمان وا پێشان ده‌دات که‌ پیاو‌پێکی به‌ئارام و به‌سو‌ژه‌و

(۱) زانایان نه‌م نایه‌ته‌یان کردۆته‌ به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ (به‌گو‌ت‌رایه‌لی‌ی خوداو چاکه‌کاری و گه‌یاندنی) صله‌ی په‌حم - ته‌مه‌نی مرۆڤ زیاد ده‌بی‌ت).

(۲) (الم‌لأ): واته‌ که‌سانی پیاوما‌قوول و - نه‌ش‌راف - و خاوه‌ن پله‌ی کۆمه‌لایه‌تی.

(۳) (أراد‌لنا): واته‌ هه‌ژاره‌ ناست نزمه‌کامان و بێ هێزو لاوازه‌کامان.

(۴) (بادي‌ الرأي): به‌پرای سه‌رپه‌یی و بێ تێفکیرین دوات که‌وتوون.

ههول ددهات نهو وههم وبچوونه ههلهيه لهعهقلیان دهریبتیت و پئیان دهلیت: (گهلز برپوا بکهن من نهو گومرای یه تیدانی یه که ئیوه گومان دهبن لهسهری، من سهرم لی تیک نهچوه.. من نیراویکم) (رسول) لهپهروهردگاری جیهانییانهوهو نهو پاسپاردوه فرمان و حوکمانهتان پئ دهگهیهنم که به من داناردوویه بۆ راست کردنهوی کاروبارتان.. من بهوه ناموزگاریتان دهکهم که بهختیاریتانی تیدایهوه هوشداریشتان پئ دهدهم لهسهر بهدیهختیبتان، بیگومان نهو زانستهش که خودا پئی بهخشیوم ئیوه نایزانن). پاشان - نوح - نهوهیان بۆ پروون دهکاتهوه که هیچ شتیکی سهیرو سهمههه نی یه گهر (بیایوکی وهک خۆی) لهنیو نهوانهوه بیبت بهپیغهمبهرو به پهندو ناموزگاری رینمونیان بکات و ناگاداریشيان بکاتهوه لهسزای سهختی خودا گهر سهریچی ی لی بکهن، ههروهها بانگیشيان بکات بۆ پئی شادیون بهرهمهتی خوداو رازی بوونی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۶۰) ﴿قَالَ يَنْفُورُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۶۱) ﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِي بِيَدِي فَأَصْحَكُمُ وَأَعْلَمُ مِنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۶۲) ﴿وَعَجَبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ جُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الأعراف/ ۶۰-۶۳).

بهردهوامی نوح لهسهر بانگهوازهکە ی

-نوح- ههر بهردهوام بوو لهسهر بانگهوازهکە ی بهمههستی قهناعت پیکردنی گهلهکە ی. نهوه بوو ههر وت و ویژی لهگهلا دهکردن و دهیدواندن و پئی دهگوتن: (سهری باشه ئیوه بیروراتان چی دهبیبت لهسهر حال و بارودۆخی من لهگهلتان دا گهر خودا بهلگه ی رۆشنم بۆ بنیريت و پیغهمبهریتی و پهيامم پئی بهخشیت و بهرهمهت و بهخشی خۆی رینماییم بکات، بهلام ئیوه خۆتان لهم رینمای یه هیدایهته خودایی یه کویرکهن و بهنهزانن و لهخۆبایی بووتتان پرووی لی وهرگیرن و بهمال و سامان و پلهو پایهتانهوه بنانن، جا ئایا لهم بارودۆخه دا دهشیت من بهزۆر ناچارتان بکهه لهسهر وهگرنتی دین و رینمای ی خودا لهکاتیکدا ئیوه ناتانهویت؟! ههروهها من داواتان لی ناکهم که لهبرامبههه گیانسدنی پهيامی خوداو پهندو ناموزگاری یهکانم دا (کری)، یان پاداشتیکی وهک مال و پلهو پایهم پئی بدن، بهلکو پاداشتی من تمهنا لهلای خودای میهرههانه).

وادیاره گوتار(خطاب) ی - نوح- بۆ گهلهکە ی کاریگههه ههبووه، بهلام دیتیان کهوا

شویتنکه‌وتوانی له‌هه‌ژاران و بێ‌ده‌سه‌لاتان و له‌نیوان نه‌مان و نه‌و گه‌له‌ش دا چه‌ندین جیاوازی قه‌به‌ی دارایی و کۆمه‌لایه‌تی هه‌بوو، هه‌ربۆیه‌ش نه‌و مه‌رجه‌ گرانه‌یان له‌سه‌ر -نوح- دانا که (بۆ نه‌وه‌ی باوه‌ری پێ‌پێتن ده‌بی‌ت نه‌و هه‌ژارو بێ‌ده‌سه‌لاتانه‌ له‌خۆی دوورخاته‌وه‌و له‌دینه‌که‌ش ده‌ریان کات)..

به‌لام -نوح- له‌وه‌لامی مه‌رجه‌که‌یان دا پێ‌یان ده‌لی‌ت: (من هه‌رگیز که‌سیکیان -له‌و باوه‌ردارانه- ده‌رناکه‌م به‌وه‌ی داواکاری ئێ‌وه‌ ورق هه‌ل‌گرتنتان لێ‌یان، چونکه‌ نه‌وان نزیکن له‌لامی خوداو رۆژی دوا‌یش به‌سه‌ره‌به‌ری ده‌چنه‌وه‌ به‌رده‌م خودای خۆیان و پاداشتی خۆیان‌یان لێ‌ وهرده‌گرن. به‌لام ئێ‌وه‌ وا ده‌بینم که‌ گه‌لیکی نه‌زان و نازانن مرۆ‌ف به‌چی لای خودا به‌خته‌وه‌ر ده‌بی‌ت..

گه‌لۆ هه‌یج که‌سیکیش ناتوانی‌ت من پر‌گار‌بکات و سزای خودام لێ‌ قه‌ده‌غه‌ بکات گه‌ر نه‌و باوه‌ر‌دارانه‌ ده‌رکه‌م دوا‌ی نه‌وه‌ی باوه‌ری پاستیان به‌ په‌یامه‌که‌م هه‌یناوه‌.. مه‌گه‌ر ئێ‌وه‌ نازانن نه‌م شویتنکه‌وتوانه‌ی من په‌روه‌رد‌گاریکیان هه‌یه‌و سه‌رخه‌رو یارمه‌تیده‌ریانه‌؟.. پاشان من پێ‌تان نا‌لێم خاوه‌نی گه‌نجینه‌کان (خزائن)ی ناسامم و به‌نا‌ره‌زووی خۆم هه‌لس و که‌وتیان پێ‌وه‌ ده‌که‌م. نا‌شلی‌م له‌غه‌یب و نادیار ده‌زانم، هه‌روه‌ک نا‌شلی‌م من یه‌کی‌کم له‌ مه‌لانیکه‌ته‌کان تا‌کو دوام که‌ون، چونکه‌ من ته‌نها مرۆ‌قی‌کم.

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ی که‌ ئێ‌وه‌ به‌چاوی سووک و بێ‌حورمه‌ت‌یان سه‌یر ده‌که‌ن - که‌باوه‌ر‌داره‌کانن- ده‌رباره‌ی نه‌وان نا‌لێم (خودا پاداشتی خه‌ریان ناداته‌وه‌) تا‌کو به‌م وته‌یه‌ ئێ‌وه‌ی پێ‌پێزی که‌م، چونکه‌ هه‌ر ته‌نیا خودا خۆی به‌نیازی دڵسۆزی ئێ‌و ده‌روونیان ده‌زانن. جا نه‌گه‌ر من به‌گوێه‌ی خواست و داواکاری یه‌کانی ئێ‌وه‌ بچوولێ‌مه‌وه‌ گومانی تێ‌دا نه‌یه‌ که‌ ده‌که‌ومه‌ ئێ‌و گرووبی سته‌مکارانه‌وه‌: ﴿ قَالَ يَقَوْمِ اَرَبَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى يَمْنَةٍ مِّنْ رَبِّيْ وَءَاٰتَنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ فَعَمِيْتُ عَلَيْكُمْ اَنْلَزْتُكُمْ هَا (۱) وَاسْتَعْزَمْتُ لَكُمْ هَا (۲) وَنَقَوْمٌ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا (۳) اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِطَارِدٍ اَلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلْكُوْا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّيْ

(۱) (ان‌لزم‌کم‌ها): واته‌ نایا ناچار‌تان بکه‌ین له‌سه‌ر وه‌رگرتنی؟! نه‌مه‌ش یه‌که‌م ده‌قی نا‌شکرایه‌ له‌ناینی

خودادا که‌به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هه‌گیز نا‌شیت ناین به‌زۆ‌رکاری‌و به‌ناچار‌کردن بگه‌یه‌نریت.

(۲) (لا ا‌سألکم‌ علیه‌ ما‌لا): واته‌ داوا‌ی کرێ‌یه‌کتان لێ‌ نا‌که‌م. له‌م دووره‌په‌ریزی‌یه‌ی - نوح - له‌وه‌رگرتنی "کرێ‌ له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌ی" رووکاریکی پیرۆ‌ز هه‌یه‌و شایانی لێ‌ وورد‌بوونه‌ویه‌، هه‌روه‌ها نیشانه‌یه‌که‌له‌نیشانه‌کانی‌است‌گۆ‌یی‌وله‌خۆ‌پێ‌انی و له‌خۆ‌بوردنی بۆ خزمه‌تی پێ‌بازی په‌روه‌رد‌گاری، نه‌مه‌ش ره‌وشت و په‌فتاری هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوداو تێ‌کرای پیاو‌چا‌کان و چاک‌سازانی‌ش بووه‌.

أَرْبَكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُ مَنْ يُنصِرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣٠﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي ﴿٣١﴾ أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾ هود/۲۸-۳۱.

نکوولی کوشنده

قسه کانی -نوح- کاریگه‌ری له‌سەر ده‌روونی گه‌له‌کە‌ی نه‌بوو، به‌لکو به‌وپه‌ری سه‌رکیشی و به‌بره‌ره‌کانی‌یه‌وه په‌دیان دایه‌وه و گوتیان (هه‌ی نوح تو زور دژایه‌تیت کردین و درێژه‌شت پێ‌ی داوه‌و جا نه‌گه‌ر له‌بانگه‌وازات دا راستگۆیت ده‌ نه‌و سزایه‌مان بو بینه‌ که هه‌ره‌شه‌مان لی ده‌که‌یت له‌سه‌ری. -نوح- یش له‌وه‌لامی نه‌و به‌به‌رکانی به‌یان دا گوتی (نه‌م کاره‌ ته‌نها به‌ده‌ستی خودایه‌، چونکه هه‌رخۆی سزاکه‌تان تووش ده‌کات گه‌ر بیه‌ویت، گه‌ر ویستیشی وابوو نه‌وا هیچ رێگه‌ریکی له‌به‌رده‌م دا نییه‌. هه‌روه‌ها نه‌و نامۆژگاری‌یه‌ی که‌من پێ‌م گه‌ياندن سوودی نابیت بۆ‌تان گه‌ر خودا خواستی واییت (به‌هۆی خراپه‌ی خۆتانوه‌ که هه‌ق په‌سند ناکه‌ن) له‌سه‌ر گومپایی‌یه‌که‌تان بته‌نیه‌یتته‌وه نه‌گه‌رجی من له‌ملاوه هیوای خێرو خۆشیشتان بو بخوازم. هه‌رخودای پاک و بێ‌هاوتاش په‌روه‌ردگارتانه و هه‌ر بۆ‌لای نه‌و له‌پۆزی دوا‌یدا ده‌گه‌رینه‌وه‌و نه‌و کاته‌ش له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانتان لیتان ده‌پرسیتته‌وه‌: ﴿قَالُوا يٰنُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَاٰنِنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿٣٢﴾ قَالَ اِنَّمَا يٰۤاٰیٰكُم بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِیْنَ ﴿٣٣﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصْحِیْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِیْدُ اَنْ یَّغْوِیَكُمْ ﴿٣٤﴾ هود/۳۲-۳۴.

(۱) (تذکرون): نه‌ری نه‌وه په‌ندو عیبه‌ت وه‌رناگرن؟

(۲) (تزدری): واته به‌چاوی سووک و عه‌یب و عاره‌وه بۆ‌یان ده‌روانن.

(۳) (بمعجزین): ئیوه زه‌فه‌رنابه‌ن و نه‌گه‌رجی زۆریش بن سه‌رکه‌وتوو نابن.

(۴) (یغویکم): گوتراوه (به‌مانای یه‌لکه‌کم - ه‌ واته له‌ناوتان ده‌بات) گوتراویشه: به‌مانای (یضللکم) واته گومپاتان ده‌کات.

سکالا له‌لای خودا

دواى نه‌وهى نوح به‌ده‌ست گه‌له‌كه‌يه‌وه زۆر وهرس و زوير بوو، په‌ناى برده به‌ر په‌روه‌ردگار و داواى لىٰ كرد فرياي كه‌ويت له‌و نازاراندا كه به‌ده‌ستيانه‌وه ده‌يچيټت، نه‌وه‌بوو گوتى (خودايه بانگه‌وازي گه‌له‌كه‌مم كرد بۆ باوه‌ره‌ينان به‌ تۆ وازه‌ينان له‌بت په‌رستق. زۆر رږدو سووريش بووم له‌سر باوه‌ره‌يتان، له‌م پي‌ناوه‌ش دا هيچ بۆنه‌و موناسه‌به‌يه‌كم له‌كيس نه‌داوه‌و تيايدا ده‌عوتم كردوون، سائيتر به‌شهو بوويټ يان به‌ رږډ، به‌لام له‌باتى نه‌وهى به‌و (رږډى بانگه‌وازو داواكارانه‌م لىٰ يان بۆ په‌رستنى تۆ) بيټنه‌ سر پټى راست و په‌وان، كه‌چى ياخى بوون و سه‌ريټچى كردنيان زياتر بووه، من ه‌ر جاريك بۆ په‌رستنى تۆ بانگم كردبن تاكو له‌ گونا‌ه‌كانيان ببووريت، كه‌چى نه‌وان له‌جياتى نه‌وهى گوټم بۆ راډيرن ده‌ستيان ده‌خسته‌ ناو گوټچكه‌كانيانمه‌و تا نه‌بادا گوټ يان له‌بانگه‌وازه‌كه‌م بيټ، له‌مه‌ش دا زياته‌ر پويان له‌روو وهرگيران داكردوه‌و كراسه‌كانيان به‌سه‌روگوټيان دا دده‌ا تا نه‌ميين و گوټ يان له‌و بانگه‌وازه‌ش نه‌بيټ كه‌ بۆت ناردوون. بي‌گومان نه‌وان سووربوون له‌سر روو وهرگيرانيان له‌ بانگه‌وازي خودا وخويان زۆر به‌زل ده‌زاني له‌به‌رامبه‌ر شوي‌نكه‌وتنم و به‌دمه‌وه‌هاتنى په‌يامه‌كه‌مدا. پاشان خودايه من جار له‌دواى جار بانگم كردوون بۆ په‌رستنى تۆ، بانگكردنيشم به‌چندين شيوازي ه‌مه‌ره‌نگ و ه‌مه‌جور بووه، بۆ نمونه ه‌نديك جار به‌ناشكرا له‌ كپرو كپرونه‌وه‌كانيان دا بانگم كردوون، ه‌نديك جاريش به‌جياجيا و يه‌ك به‌يه‌ك بانگم كردوون، پيم ده‌گوتن: (داواى لي‌خوشبوون له‌په‌روه‌ردگارى خوتان بكهن، ته‌وبه‌ له‌كفو سه‌ريټچى يه‌كان بكهن، چونه‌كه‌ خوداى مه‌زن ته‌وبه‌ي به‌نده‌كاني وهرده‌گريټ و له‌گونا‌ه‌انيش ده‌بووريت، پاداشتان له‌سر ته‌وبه‌كانتان ده‌داته‌وه‌و زه‌وى و زارتان له‌دواى وشكاني و بې داهاى بۆ ته‌رو پاراوو به‌پيت ده‌كاته‌وه و به‌مال و سامانيكى زۆر رزق رږزيتان پي ده‌داته‌وه‌و ني‌وه‌ش سوودو به‌خشى زورى لي‌وه‌ ده‌سته‌به‌ر ده‌كهن. ه‌روه‌ها خودا كورونه‌ويه‌كى زورتان پي ده‌به‌خشيت كه‌ پالېشتى به‌هيټ ده‌بن بۆتان، جگه‌ له‌وه‌ي چندين باخ و دارستان و بيستانى پر به‌روبووميشتان بۆ خوشگوزرانتان فراهه‌م دينيت له‌گه‌ل چندين رووبارو جوگه‌له‌دا بۆ ناودانى زه‌وى‌يه‌كانتان:

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعًا ﴿٧﴾ إِذَا نَادَيْتُمْ وَاسْتَغْفَرُوا لِجَنَّتِهِمْ ﴿٨﴾ وَأَصْرُوا وَاسْتَغْبَرُوا اسْتِغْبَارًا ﴿٩﴾﴾

(۱) (واستغشوا شيابهم): واته كراس و پو‌شاكه‌كانيان به‌سر ه‌موو لاشه‌يان دا دده‌ا به‌تاييه‌تى سه‌ريان، تاكو گوټ بۆ - نوح - نه‌گرن و شه‌رمه‌زاري بكهن.

ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٩﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَيَبْنِ وَجَعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ ﴿١٢﴾ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٣﴾ نوح/۵-۱۲.

ناوهر پیدانه وهیان به لای توانای خوادا

نوح- دواى نهوئى سوودى "داواى لیخوشبوون لهخودا-استغفار" ی بۆ گه له کهى پروون کرده وهو جگه له وهش ناکام و بهر و بوومى له به خته وهرى ی نیو دنیاش دا بۆ به دیار خستن، سه رنجی پاکیشان به لای قودره ت و توانای خوادا تا کو به میان با وه پینن، نه وه بوو پیى گوتن: (نه رى ئیوه چۆن له گه وه ریی و ده سه لاتی نه و خودایه ناترسن که به چنده قوناغیک و له ریگه ی پله کانی -هه ر له- ناو لینجه که وه تا خوینه مه ییوه که و، تا گوشتباره هیناونى و خه لقی کردوون پاشان له ویشه وه ئیسقان و گوشتی خستوونه سه ر ﴿مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا﴾ ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ نوح/۱۳-۱۴.

پاشان (نوح) بهرده وام ده بیته له سه ر دواندنیا و ناوهر پیدانه وهیان به لای قودره تی خوادا له سه روویانه وه که چۆن نه ستیره گه رۆ که کانی دروست کردو وه مانگی له ماوه ی سووپانه وه کانی خۆی دا سووپاندۆته وه تا کو زه وی بیان له شه ودا بۆ پرووناک بکاته وه، هه ر وه که چۆن خۆریشی کردو وه به چرای رۆژگارو ئیوه ی له سه ر زه وی نیشته جی کردو وه خۆراکیشتانى له و پرووه کانه وه ده سه بهر کردو وه که له و خاکه وه ده پروین، پاشان هه ر ده تاغاته وه ئیو نه و خاکه له پاش مردنتان وه پری نداشتن و (دفن) کردنتانه وه، دوایش له رۆژى قیامه ت دا بۆ حساب و لیپرسینه وه زیندووتان ده کاته وه هه ر وه ها سه یر که ن چۆن زه وی ی بۆ ته خت و ناسان کردوون تا کو ریگای فراوانی بۆ به ده ست هینانی رزق و به دی هینانی نامناجه کانی ترتان لیوه پاکیشن:

﴿أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ ﴿٣﴾ طَبَاقًا ﴿٤﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ ﴿٥﴾ فِيهِ نُورًا وَجَعَلَ

(۱) (مدراراً): واته يهك بهدواى يهك (ممتابع).

(۲) (جنات): که کۆ (جمع) ی (جنه، يه،) لیته ددا واته (چهند باخ و بیستانیک).

(۳) (سماوات): لهعه بهریدا وشه ی (سماء) بهوه دهگوتریت که له سه روو مرۆشه وه بیته و سیبه رى له سه ر بکات و بهو فه رزا فراوانه ش دهگوتریت که چواره رى زه وی گرتوه.

(۴) (طباقا): دهگوتریت (طابق طباقا مطابقة) واته ههنگاوێک لێی نزیک بووه ته وه بیان وای لى کردو وه که له سه ر يهك رێژه وین.

الشَّمْسُ سِرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٩﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿٢٠﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿٢١﴾ لَتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٢﴾ نوح/ ۱۵-۲۰

هه‌ره‌شه‌کردنیان له نوح

کۆمه‌لیکی که‌م نه‌بیته‌ هیچ که‌س له‌و ماوه‌ درێژه‌دا به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌ی -نوح- هه‌وه‌ نه‌چوو، هه‌روه‌ك قورئانی‌ش ناشکرای کردووه‌ ﴿ وَمَا أَمِنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾ هه‌ود/ ۴۰. که‌واته‌ زۆربه‌یان به‌ده‌نگیه‌وه‌ نه‌چوون و بگه‌ به‌درۆشیان ده‌خسته‌وه‌وه‌ ته‌نانه‌ت وه‌سفی (شیتی)یان ده‌دایه‌ پال - نوح - و به‌جۆره‌ها ترساندن و نازاردانی‌ش پێ‌یان له‌گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی ده‌گرت.. ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ﴿٢٣﴾﴾ القمەر/ ۹. هه‌روه‌ها هه‌ره‌شه‌ی به‌ردباران (به‌جهم‌کردن)یان لێ کرد: ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴾ الشعراء/ ۱۱۶. به‌لام - نوح - هیچ باکی له‌م هه‌ره‌شه‌و گوهره‌شه‌یه‌ نه‌بوو، به‌لكو به‌باوه‌ره‌ پته‌وو پۆلاینه‌که‌یه‌وه‌ به‌روه‌رویان بووه‌وه‌و گوتی: (گه‌لۆ.. نه‌گه‌ر وجودی من له‌نیوانتان دا (بۆ گه‌یاندنی په‌یامی په‌روه‌ردگارم پێتان) بووه‌ته‌ شتیکی ناره‌حته‌ له‌ سه‌رتان، نه‌وا من وای نابینم و، به‌لكو هه‌ز به‌رده‌وام و جیددیم له‌سه‌ر بانگه‌وازه‌که‌م و پشتم به‌خودا به‌ستوه‌. جا ئیوه‌ش چیتان بۆ ده‌کریت بیه‌کن و له‌سه‌ر کاری خۆتان سووربین و شه‌وه‌ی به‌خه‌یالتان دا دیت پێم بکه‌ن و به‌سه‌رمی بێنن، ئیتر پشت به‌هاوبه‌شه‌کانیشتان به‌سه‌ت له‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌وه‌ خاوه‌نده‌ باطل و بێ‌ناوه‌رۆکانه‌ هه‌یه‌، باهیچ په‌نهایی یه‌کیش له‌دژایه‌تی کردنم و نازاردانم دا نه‌ییت، به‌لكو به‌ناشکرا پێی به‌ره‌و رووم بینه‌وه‌و هیچ مۆله‌تیکی دواخستنم بۆ دامه‌نێن. به‌لام دلنیا‌بین هه‌رگیز ئیوه‌ ناتوانن نیازی خۆتان له‌ دژی من به‌دی بێنن، چونکه‌ خودای په‌روه‌ردگارم به‌ره‌حه‌تی خۆی سه‌ره‌ره‌شتی ی من ده‌کات، جا ئه‌گه‌ر هه‌ر روو له‌و بانگه‌وازه‌م وه‌رگێرن شه‌وه‌ هیچ زیانیك به‌من ناگه‌یه‌نیت، چونکه‌ من بۆ مه‌سه‌له‌ی (به‌ده‌ست هیسانی پاداشتی خۆم له‌ ئیوه‌) ئه‌م کاره‌م رانه‌په‌راندووه‌، به‌لكو پاداشتی ی من هه‌ر له‌لای خودا خۆیه‌تی که‌ فه‌رمانی

(۱) (فجاء): واته‌ فراوان، کۆی (فج) به‌ که‌ به‌ریگایه‌کی فراوان ده‌گوتریت.

(۲) (ازدجر): واته‌ پێی لێ گیرا به‌جینیولیدان و هه‌ره‌شه‌ی په‌جمردنی گه‌ر واز نه‌هینیت.

پیکردووم ته‌نھا ملکه‌ج و فرمانبرداري خوي یم: ﴿وَأَنذَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
يَقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي ^(۱) وَتَذِكْرِي بِمَا نَبَأَ اللَّهُ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا
أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ^(۲) ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ^(۳) ﴿۷۱﴾
فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿۷۲﴾ یونس/ ۷۱-۷۲.

-
- (۱) (کُبرُ): لیتره‌دا واته: (گهر ئهرکی پیغه‌مبه‌ریتی ی من له‌سه‌رئیه قورس و نار‌ه‌هت بووه‌و پتی وهر‌س بوون، ئه‌وه من بایکم له‌وه نی یه).
- (۲) (مقامی): واته (اقامتی) به‌مانای ژیان و گوزه‌راهم له‌نیوتان دا.
- (۳) (غمّة): واته هیچ ناتاجیکم به‌وه نی یه که کارده‌انه‌وه‌تان شار‌راوه‌و نادیار بیت ویتویست به‌دله‌پاوکی و واق ورمایش ناکات.
- (۴) (اقضوا الي ولا تنظرون): واته به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر به‌دی هیئتانی ئه‌و نیازانه‌ی نیو دلتان به‌رامبه‌ر به من و چی ده‌که‌ن بیکه‌ن و هیچ دوام مه‌خه‌ن.

به ندى دووهم

((لافاوکه))

(نزاکردن له به دروځه روان - دروست کړدنى کهشتى پژگاريوون - ده سپيکړدنى لافاوکه - پروودانى لافاوکه - سهرنگووم بوونى کورپه کى (نوح) - (نوح) داواى پژگاريوونى کورپه کى ده کات - کوتايي پهاى لافاوکه - دابه زين له کهشتى يکه - دوزينه وى چمند شويته واريکى لافاوکه له عيراقدا)

نزاکردن له به دروځه روان

دواى شه وى (نوح پيغه مبهراڼ) (سلاوى خواى لى بيت) شه وپه رى کوششى له پيتاوى رينمايى کړدنى گه له که يدا خسته گه ر دواى شه وش هم موو رينگيه کى به رده مى بو راست کړدنه وپان ته نگ ده بووه، تير په ناي برده وه بهر په ورو دگارى خو و سکا لاي له ده ست گه له که ي له لا کړد: ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمٌ كَذِبُونَ﴾ (۱۷) فافتح بيني وبينهم فتحا ويحي ومن معي من المؤمنين الشعراء/ ۱۱۷-۱۱۸. واته: (-نوح- گوتى: خودايه گه له که م به درويان خستوو موه، جا تو ش حوكمى خو ت له نيوان من و نه وان دابده و خوم و شه و پروادارانى له گه لم دان پژگاريكه).

همروه ها نزاى تياچوونى له و گه له ي كړد: ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَبَّارًا﴾ (۱۸) إِنَّكَ إِن تَذَرَهُمْ بِيُضْلُوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿نوح/ ۲۶-۲۷. نزاكې - نوح - همروه ك له م نايه ته دا هاتوه ماناى شه و ده گيه ني ت داوا له خودا ده كات كه تاكه كه سپيكي ش له كافران له سه رزه وى نه هيت، چونكه گهر خودا واز له كافران بينيت و نه وانيش له گومرايى خويان دا رويچن شه و كه ساني تريش له سه ر هق لاده دن و گونا هى خويان له هه موو شوي تيك بلاوده كه شه و فسادو خراپه يان به ميرات بو و چه و كوپو شه و كاني شيان به جى ديلن، چونكه شه وان همر مندل و شه وى كافرو به رفته رفته ده خه شه و.

(۱) (ديارا): واته همر كه سيك كه نيسته جى خانويه بيت، واته كه سيان لى مه هيله روه.

دروستکردنی کەشتی پرگاربوون

خودا نزاكەى نوح-ى پەسەندكرد و دوو عاكەى بەجێگەيانەد... بەلام پێش ئەوێ گەلە بەدرۆخەرەو سەر كەشەكەى لە ناو بیات خواستى پەرەردگار و ابووكە بەپەيامى خۆى ھۆیەكانى پرگاربوون بۆ (نوح) و باوەرداران سازكات..

ئەو بوو خودا سەروشتى بۆ نارد كە ئێتر كەسى دى باوەرناھێنیت و ناییت بەھۆى پەفتارى بەدرۆخستەئەوێ كافران و ئازار بەدەست چەشتیانەو دلتەنگ بێت، چونكە خودا ھەموویان سەرنگوم دەكات. ھەربۆیەش خودا فرمانیدا بە (نوح) كەبا كەشتى یەكی پرگاربوون دروست بكات. ھەوائى ئەوێ پێدا كەلەكاتى دروست كردنى كەشتیەكەدا لەژێر سەرپەرشتى پارێزگارىی خودا خۆى دا، ھەروەھا داواى لى كردبانگى ھیچ كەسێك لە كافران بۆ پرگاربوون نەكات داواى ئەوێ پرژدبوون لەسەر كفو بێ باوەرپیان، چونكە حوكمى سەرنگوم بوونى بەسەردا داو. (نوح) دەستى كرد بەدروست كردنى كەشتیەكەو ھێنانى تەختەو دارووزمارو، وەك دارتاشێك كاری دەكرد. ئەم گۆرانكارىیەش لەھەلس و كەوتیدا كە لە (بانگەوازكارىكى دینی خودا) وە ببوو بە (دارتاشێك) ھۆیەك بوو بۆ سەرسام بوونی كافران و پاشان گالته پێ كردنى. (نوح) یش لەبەرامبەر گالته پێكردنیان دا پێى دەگوتن (ئەگەر ئێو گالته بەمن و بەو باوەردارانەى لەگەڵم دان دەكەن، ئەوا ئێمەش بەم زوانە گالته تان پێ دەكەین، چونكە من ئەزەم چیتان بەسەر دیت و چ سزاوتیا چوونێك چاوەڕێتان دەكات، ئێدى ئەوسا دەزانن كێیە تەووشى سزایەكی وەھا دەبێت كە لە دنیا دا سەرشۆرو سەرگەردانی دەكات و لە ناخێرەتیش دا تەووشى سزایەكی ھەمیشەیی و نەپراوە دەبێت:

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِرَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (٣٦) وَأَصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا (٣٧) وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ (٣٧) وَبَصَّغُ الْفُلَکَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأْ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا

(١) (فلا تبتئس): واتە "هێندە دلتەنگ و پەڕێشان مەبە."

(٢) (بأعیننا): واتە لەژێرچاودێری و سەرپەرشتیمان دایە.

مِنَّا فَإِنَّا نَسْحَرُ مِنْكُمْ كَمَا نَسْحَرُونَ ﴿٣٨﴾ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ ^(۱) وَيَحْمِلْ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ^(۲) ﴿٣٩﴾ هود/ ۳۶-۳۹.

ده سپيکردنی لافاوکه

(نوح) له دروست کردنی که شتی یه که بسووه وه و ئینجا نیشانه کانی ده سپيکردنی سزا در که و تن، که ته قینه وهی ناویو له ژیر زهوی یه وه، خوداش خیرا فره مانى به (نوح) کرد که له هر جوریکى گیانه وه ران و ناژه لآن جووتیک (واته: نیرو مێ یه که) له گهل خۆی له که شتی یه که دا هه لگريت تاکو دواى سه رنگوم بوونی هه موو زینده وه رانی سه رزه وی بمیننه وه و زاووزی بکه ن و به م په نگه ش جوړو ره گه زیان له سه ر زه وی بمینیت و قریان تی نه که ویت. هه روه ها خودا فره مانى نه وه شی به (نوح) دا، که هه موو که س و کاروخ زمان و ناشنایانی له باوه رداران له گهل خۆی له که شتی یه که دا هه لگريت ته نها دوو که سیان له و (که س و کاره نزیکانه ی) هه لئه گريت چونکه باوه رپان به خودا نه هینابوو، نه و دوو که سه ش یه کیکیان هاوسه ره که ی (واته ژنه که ی خۆی) و دوو هه میشیان یه کیک له کوپه کانی بوو. بێگومان دياره خودا فره مانى پێ دا بوو نه و چه ند باوه رداره ی تریش هه لگريت که له خزم و که س و کارى نه بوون و ژماره شیان که م بسو، (نوح) یش که شتی یه که ی ناماده کردو به ئیما ندارانى گوت (سواربن و خۆتان به یادی خودا سه رفراز که ن وله کاتی پوشتنی که شتی یه که وه له کاتی وه ستایشی دا ناوی خودا بێتن، ته به رپوک به ناوه پیرۆزه که ی بکه ن) چونکه خودی که شتی یه که تاکه هۆی ده سه که و تنی پزگاری نییه، به لکو هه موو دلایان نا راسته ی خودا بکه ن و هه ر خوداش لیخوړو راگیرکاری که شتی یه که یه. جگه له مه ش (نوح) به یادی خسته نه وه، که خودا زۆر لیبوردو و به په حه به رامبه ر به نده باوه رداره کانی، به تاییه تیش کاتیک له و تیاچوونه پزگاری کردوون، پاشان دواى نه وه ی ناوه که

(۱) جوان ورد به ره وه له ده سه ته واژدی (عذاب یخزیه) واته: (سزایه که سه رشوړی ده کات) هه ندیک سزا (عذاب)، که پیغه مبه ران و موجهیدانی پړی خودا به ده ست سه ته مکارانه وه ده یچپوژن نه و هه ر نه و سزایه یه، که (سزاداران) ده گه یه نیته پله ی به رزی ئینسانی و هه ر نه م سزایه ش سزایه کی شیرین کراو سه ره رزی یه له لای نه و ئالوده بوانه ی، چونکه له دواى نه م سزایه ژبانیکى خۆشی و شادمانی هه میشه یی له ناخیره ت دا هه یه، به لām نه و سزایه ی، که ته ووشی سه ته مکاران ده بیته سزایه کی سه رشوړکه ره له دنیادا په رده یان له سه ر روو هه لده مالتیت. جگه له وه ش، که له پوړی دوایش دا سزایه کی ئیجگار سه دخت ترو کاریگه رتریان تووش ده بیته.

(۲) (مقیم): واته (دام) به مانای سزایه کی هه میشه یی و نه گۆر.

گهیسته ناوه‌راستی شه‌پۆلیکی زۆر توندی وه‌هاوه که‌له قه‌به‌یی و به‌رزى دا له‌ناست قه‌به‌یی و به‌رزى چیاکان دا بوو، که‌شتی یه‌که ده‌پۆشت:

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ ^(۱) قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ^(۲) ۞ وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَحْرُنَهَا وَفَرَسَهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ^(۳) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ ۖ هود/ ۴۰-۴۲.

بوودانى لافاوه‌که

هه‌وره‌ها قورشان هه‌والی نه‌وه‌شی بۆ گه‌یراوینه‌وه که کاتیک -نوح- نرای له‌کافران کرد له‌لای خودا داوای لی‌کردبوو که تۆله له‌گه‌له‌که‌ی بسینیت، خوداش نزا‌که‌ی گه‌یرا‌کردو له‌ناسمانه‌وه بارانیکی زۆربه‌لیش‌وای وه‌های ناره‌خواره‌وه که هه‌رگیز له‌وه‌پیش زه‌وی بارانی وای به‌خۆوه نه‌دی بوو، هه‌روه‌ک خودا فه‌رمانی به‌زه‌ویش کرد که‌له‌هه‌موو به‌شه‌کانیه‌وه ئاو به‌ته‌قی‌نیت‌ه‌وه ئیدی ئاوی ئاسمان و ئاوی زه‌ویش یه‌کیان گرت و کۆبوونه‌وه تا نه‌و لافاوه‌ گه‌وره‌یه‌ی لی‌ پیک بیت که خودا به‌و نه‌ندازه‌یه داینا‌بوو بۆ له‌ناو‌بردنی بۆ‌باوه‌پان، نه‌مه‌ش له‌سه‌ر داوا‌کاری ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی، جگه له‌ساز‌کردنی رۆی پر‌گار‌بوون بۆ (نوح) و نه‌و باوه‌پارانه‌ی له‌گه‌له‌ی دا بوون به‌هۆی نه‌و که‌شتی یه‌وه‌ی که‌به‌چاودێری و پارێز‌گاریی خودا ده‌پۆشت. خودا نه‌م به‌سه‌رهاته‌ی دیاری کرد‌وه‌و فه‌رموویه:

﴿ فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ^(۱) فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ ^(۲) ۞ وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ^(۳) ۞ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ^(۴) ۞ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا ^(۵) جَزَاءً لِّمَن كَانَ كَفِرًا ۖ القمر/ ۱۰-۱۴.

(۱) (وفار التَّنُّور): سه‌رچاوه‌ی نه‌م فه‌رمان (فعل) به‌که له (فور- و - فوران) -هه‌وه‌یه مانای به‌رزبوونه‌وه‌ی به‌هێز ده‌گه‌یه‌نیت، نه‌م و ته‌یه‌ش کاتیک بۆ ئاو به‌کار‌دێنریت نه‌گه‌ر هه‌لقولیت و پڕواتو به‌رزیت‌ه‌وه. وشه‌ی (تنور) -یش مانای سه‌ر‌ووی زه‌وی ده‌گه‌یه‌نیت، که‌واته (فار التَّنُّور) واته: (زه‌وی له‌هه‌موو جێگا جۆربه‌جۆره‌کانیه‌وه ئاوی هه‌لقولاند).

(۲) (ماء منهر): بارانیکی نیج‌گار زۆری خه‌را و به‌لێزمه.

(۳) (ذات الواح ودسر): مه‌به‌ست له‌م وه‌سغه که‌شتی یه‌که‌یه. (دسر) کۆی (دسار) -ه مانای یزم‌ار ده‌گه‌یه‌نیت. گو‌تر‌ا‌یشه (دسر) لایه‌نه‌کانی که‌شتی یه‌که‌یه.

(۴) (تجری باعیننا): واته: که‌شتی یه‌که له‌سه‌ر ناوه‌که به‌چاودێری و پارێز‌گاریی ئێمه ده‌پۆشت.

سه رنګوم بونی کوره که ی "نوح"

(نوح) له سه ره تاي لافاو ه که دا کوره که ی خۆی بیر که و ته وه و سۆزی باوکایه تیش وای لی کرد بانگی لی بکات بۆ سوار بونی نیو که شتی یه که له گهل ته وای که س و کاری دا، بیگومان نه و کوره ش به هۆی سور بونی یه وه له سه ر کفر دوو ربو له که شتی یه که وه، بۆیه (نوح) پی ی گوت (کورم سوار به له گهل مان دا تا کو له سه رنګوم بوون پرزگاریت، له گهل نه و کافراندا مبه که دانیان به دینی خوادا نه ناوه). .. به لام نه و کوره به دهم هاواری باوکی یه وه نه هات و سوو ربو له سه ر یاخی بوون، سه به رت به روودا وه که ش وای گومان ده برد که نه وه چه ند کاره ساتی کی ناسایی سروشتی بیت، له به ر نه وه به ته ما بوو به بی سوار بونی که شتی یه که پرزگاری بیت، ئینجا به باوکی شی گوت (من په نا ده به مه به ر چیا یه که نه وای لافاو ه که ی پی ناگات و له سه رنګوم بوونیش پرزگار بيم) به لام باوکی وه لامی دایه وه و پی ی گوت (هیچ هیزیک نی به بتوانیت که سیک له و سه رنګومی یه پرزگار بکات، که خودا وه ک سزایه ک بۆ بی باوه رانی داناوه). وه لی کوره که هر نه یو یست به دهم هاواره که ی باوکی یه وه به جیت، گومانیشی وابوو، که به ته قه لای گه یشتنه سه ر لوتکه ی چیا که له غه رق بوون پرزگار ده بیت. به لام هیزی ناوه که وه له جوونی شه پوله کان نه و کوره گومراو بی باوه ری لول دا:

﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَئُ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ﴾^(۱) ﴿قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَفْعَلُنِي مِن مَّاءٍ قَالِ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ﴾^(۲) وَقِيلَ يَتَّزِضْ آبُلَىٰ مَاءٍ لِّكَ وَنَسَمَاءَ أَقْلَىٰ وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَىٰ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿هود/ ۴۲- ۴۴﴾

(۱) لهم باره یه وه گوتراوه: (نوح) به کفر و بی باوه ری ی کوره که ی خۆی نه زانی بوو، واته کاتیک بانگی ده کرد بۆ نیو که شتی یه که نه یه دزانی، که باوه ری نه یه ناوه، چونکه کوره که ی نه و بی باوه ریتی و کافریتی یه ی خۆی له لا ناشکرا نه کرد بوو. ده نا نوح پی ی نه ده گوت (لاتکن مع الکافرین)، واته: (له گهل کافران دا مبه).

(نوح) داوای پژگاربوونی کوره‌کهی دهکات

سۆز و به‌زه‌یی یه‌کی زۆر له‌دۆلی - نوح - دا خرۆشا کاتێک دیتسی ئه‌وا خه‌ریکه‌ کوره‌کهی له‌ناوده‌چیت. بۆیه به‌ملکه‌چی یه‌وه له‌خودا پاراپیه‌وه که کوره‌کهی پژگار بکات.. ئه‌ی مه‌گه‌ر له‌وه‌پیش خودا خۆی به‌ئێنی پژگارکردنی خۆی و که‌س و کاریشی پێ نه‌دا‌بوو؟ ئێ خۆ کوره‌که‌شی یه‌کێکه‌ له‌و که‌س و کاره‌ی و خوداش به‌ئێن له‌سه‌ر هه‌ر شتێک بدات ده‌بیاته‌ سه‌ر، چونکه‌ دادخوازترینی حاکه‌مانه. به‌لام خودا له‌وه‌لامی - نوح - دا هه‌وائی ئه‌و راستی یه‌ی پێ ده‌دات که (کوره‌کهی بێ‌باوه‌ره‌و مادام بێ‌باوه‌ریشه‌ ئه‌وا به‌یه‌کێک له‌که‌س و کاری دانانریت له‌وانه‌ی که خودا به‌ئێنی پژگاربوونیا‌نی پێ‌داوه‌، چونکه‌ کوره‌کهی نه‌ک هه‌ر باوه‌ری نه‌هێناوه‌ به‌لکو سووریش بووه‌ له‌سه‌ر کفرو بێ‌باوه‌ری، جگه‌ له‌وه‌ش چه‌ندین کرداری نا‌هه‌مواری هه‌بووه‌). پاشان خودا پێگه‌ له‌ (نوح) ده‌گریت، که داوایه‌ک نه‌کات نه‌گه‌ر دانیانه‌بیته‌ له‌ شیاوی و په‌وایی ی ئه‌و داواکاری یه‌ی، هه‌روه‌ها ئاگاداریشی کرده‌وه‌ له‌وه‌ی نه‌که‌وتیه‌ نێو کۆمه‌لی نه‌زان و سته‌مکارانه‌وه‌ (ئه‌وانه‌ی شه‌فاعه‌ت له‌سه‌ر سزای خودا ده‌که‌ن نه‌گه‌رچی تاوانباره‌که‌ کورپشیا‌ن بیته‌) هه‌روه‌ک نابیت، که - نوح - وه‌ک ئه‌و جوژه‌ که‌سانه‌ (سۆزی باوکایه‌تی) یه‌کهی به‌سه‌ر خواستی حوکه‌می خوادا له‌سه‌ر زāl و له‌پشته‌ر بیته‌، بێ‌گومان -نوح- به‌م نه‌ه‌ی و ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ی خودا په‌شیمان بووه‌وه‌ له‌و (داواکاری یه‌ی تاییه‌ت به‌پژگارکردنی کوره‌کهی) و دانی به‌ گونا‌هه‌که‌شی داناو گوتی (خودایه‌ من هه‌ر په‌نا به‌ تۆ ده‌گرم و خۆم ده‌خه‌مه‌ ژێرسایه‌ی پشتیوانی و پارێزگاری‌ی تۆوه‌ گه‌ر له‌مه‌ولا داوای شتێک لی بکه‌م که پێ‌ی پازی نه‌بیته‌. جائه‌گه‌ر لێم نه‌بووریت و به‌ فضل - و به‌خششی خۆت په‌هم پێ نه‌که‌یت ئه‌وا له‌ که‌سانی خه‌ساره‌ت‌ه‌ندو په‌نجه‌پۆیا‌ن ده‌م):

﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ، فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْمُنْكَرِينَ﴾
 (۱۵) قَالَ يَنْتُحِ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ ﴿۱۶﴾ فَلَا تَنصُرْ لِكَ يَهُ عِلْمٌ لِي

(۱) (انه عمل غير صالح): نه‌مه‌ وه‌لامی خودایه‌ له‌به‌رامبه‌ر نزای - نوح - دا ده‌سه‌ره‌ی پژگاربوونی کوره‌کهی هه‌ر له‌مه‌شدا ئاماژه‌یه‌کی ئاشکرا هه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ناشیت م‌رو‌فی باوه‌ردار داوای ئه‌و شتانه‌ له‌ نزادا بکات که‌پێچه‌وانه‌ی پێ‌ساکانی خودان له‌نێو مه‌خلووقات‌ی دا، هه‌روه‌ک ناشیت داوای شتێک بکات که به‌پێ‌ی (شه‌رع) حه‌رام کرابیت.

أَعْظَكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْتَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَلَا تَعْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿٦٧﴾ هود/ ۴۵-۴۷.

کوټایي هاتنی لافاوه که

کاتیک به هوی سخته و کاریگری ی لافاوه که وه هه موو کافران له ناوچوون و نه مان،
خودا فرمانی به زوی کرد که ناوه که ی قوت بداته وه و فرمانی به ناسمانیش کرد که چیدی
باران نه باریتیت و دهستی لی هه لگرتیت، بهم په نگهش ناو له زهوی دا نه ما دوی نه وهی خودا
برپاری له ناو بردنی سته مکارانی داو که شتی یه کهش له سهر چپای ناو براو به (چپای - جودی -)
گیر سایه وه. له و چرکه ساتانه دا به زمانی "قودره تی خودایی" یوه به و کافره له ناو چوانه گووترا:
(هه له ناو چوو و دوو رین له په حمه و لیخو شبوونی خودا، نه ی کافرانی گومرا)) هه روه ک
خودا ش له وه سفی شه و چرکه ساتانه دا فرمانویه: ﴿وَقِيلَ يٰكَافِرُ اَنْتَ اَبْلَغُ مَاءٍ لِّكَ وَتَسْمَاءُ اَقْلَى
وَعِضُّ اَلْمَاءِ وَفُضِيَ اَلْأَمْرُ عَلَی الْغُودِي ﴿٦٧﴾ وَقِيلَ بَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ هود/ ۴۴. واته
(فرمان کرا به زهوی و پئی گوټرا (نه ی زهوی ناوه که ت هه لمزه و نه ی ناسمان توش ده ست
هه لگره له باران). نیدی ناو که م بسوه وه و چوو ژیر زهوی یه وه و کاری ته فرو توونا کردنی
بئی باوه پان نه نجام درا، پاشان که شتی یه که له سهر چپای (جودی) گیر سایه وه و جیگیر سو،
له دوی دا گوټرا: (هه پرکراوو له ناو چوون گه لی سته مکار).

دابه زین له که شتی یه که

دوی نه وهی که شتی یه که له سهر چپاکه راوه ستاو زویش ناوی لافاوه که ی هه لمزی، خودا
فرمانی به (نوح) کرد، که له که شتی یه که دابه زیت و بجیته سهر زهوی. نه ویش له سهر خاکی
"موصل" دابه زی و خیر و بهر که ت خدو ش به سهر خوی و شه باوه پدارانه ی له گه لی دابوون
پرژاو به سهر شه و هه مونه وه پاکانه ش دا رژاوه که چه ندین نه ته وهی باوه پداریان لی بۆ ته وه و
به رده وام لی شیان دروست ده بیته وه، هه ندیک نه ته وه ش تنها له دنیا دا تام وچیژی خوشی یه کانی

(۱) (جودی): که چپایه که له کوردستانی تورکیا، به لام دانه ری شم کتیبه له م په راویزه دا ده لیت: (جبل
بالموصل کان معروف فی القديم). (وه رگیت)

ژیان ده چیژن، به لّام به پیت و به ره که تی خودا شاد ناین چونکه له سهر پئی راست لاده دهن و شهیتان فریویان ده دات و ده یانبات به ره و سزای خودا چ له دنیاو چ له پژوی دوايش دا. ههروهك خوداش فرمویه: ﴿قِيلَ يٰنُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِّنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ يَمَسُّهُمْ مِنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ هود/۴۸. واته: (فرمان کرا به نوح و پئی گوته: (ئهی نوح به ناشتی و ناسایشی نیمه وه له که شتی به که دابهزه و به چهنه خیره به ره که تیکی جیگیریشه و به خۆت و نهو گهل و نهوانه ی که له تۆوه پیداده بنه وه. چهنه گهلکی دیکهش له نارادا دهن که خۆشی و نازو نیعمه تیان پی دده دهن و به لّام به هۆی بی باوه پری سته مکاری خویانه وه تووشی سزایه کی سهختیان ده کهین).

پوخته ی چیرۆکه که

خودا له کۆتایی چیرۆکه که دا رووی گوته (خطاب) ی ده کاته دوايين پیغه مبهری خۆی - محمد ﷺ - و ده فرمویت (ئه م چیرۆکه ی که ده رباره ی (نوح) و گه له که ی بۆمان گیرایته وه له هه والکانی نادیار (اخبار الغیب) ه. تۆش نه خۆت و نه گه له که شت ئه م چیرۆکه تان به م شتیه راست و دروست و لیکن ده وه یی له مه ویتش نه بیستبو که وا به سرووش بۆمان نار دوویت، جا تۆش ئه ی (محمد) له سهر نازاردانی گه له که ت نارام بگره وه ک چۆن (نوح) له پیتش تۆدا نارامی گرت، چونکه بینگومان سهره نجامی کاری تۆش هه ر سهر که وتنه وه ک (نوح). سهره نجامی باشیش هه میشه بۆ خوا به رستانه): ﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقَابَ ۞ (۱) لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود/۴۹.

بینگومان خودا به لینه که ی به جی گه یاندو پیغه مبهری خۆی (محمد ﷺ) ی به سهر دوژمنانی دا سهر خست وه ک چۆن له وه و پیتش -نوح- ی سهر خستبو. نهو به لینی سهر خستنه له گه وه ترینی نهو به لینه یه که ده رباره ی قورنان ده هینرینه وه که وا سرووشیکی خودایی (وحی الهی) یه و نار دنی -محمد- ش ﷺ راستی یه کی ته واو حه قیقه تیکه، چونکه خودا له و سرووشه دا (که قورنانه) هه والی چهنه کاروباریکی نادیارو نه زانراوی راگه یاندوه که پروده دهن و دوايش به راستی روویان داوه، دیاره نادیار (غهیب) یش که س نایزانیته تنه ا خودا نه بیت.

(۱) (العاقبة): سهره نجام و عاقیبه تاته سهر فرازی له دنیا داو سهر که وتنی ناخیره ت.

دۆزینه وهی چهند شوینه واریکی لافاوه که له عیراق دا

ئه وهی له قورثان و فهرموودهی پیغه مبه روه زانراوه ده رباره ی به سه رها ته که ده لاله ت له سه ر
ئه وه ده کات که لافاوه که ته نها گه له که ی (نوح) ی گرتۆ ته وه، ئه مه ش وا ناگه یه نی ت که
لافاوه که به گشتی هه موو ناوچه کانی سه رزه ی گرتیی ته وه، چونکه هیچ به لگه یه کیش نی یه
له سه ر ئه وهی مرۆڤ له هه موو ناوچه کانی زه ی دا ژیا بن، به لکو له ناوچه یه کی تایه تی و
سنوورداردا ژیا ون، ئه ویش ئه و ناوچه یه یه که به ر لافاوه که که وتۆ وه. هیچ که سیکیش له زانا یان
جوړنه تی ئه و تیروا نی و بزچوونه ی نه بو وه له سه ر ئه وهی ده شیت گه ر به لگه یه کی مادی
به ده ست خریت بز سه لماندن ی پرو دانی فیعل ی لافاوه که، چونکه وا دیاره (دۆزینه وهی چهند
ناسه واریکی میژووی بز سه لماندن ی پرو دانی لافاوه که وه که) له مه حال و نه شیا وه کان بیت.
کاتیک (سیر لیۆنارد وولی) یش له سه ره تای سالی (۱۹۲۰ ز) دا هات بز عیراق و
سه رکر دابه تی وه فدیکی نی تراوی ده کرد که مۆزه خانه ی به ریتانیا و زانکو ی "به نسل فانی" ی
ئه مه ریکا ش به شدار بوون تیای دا به مه به ستی بیر کرد نه وه له چۆنیه تی و شوینه واری لافاوه که
نه بو، به لکو مه به ست له ناردنی ئه و وه ده گه ران بو به دوا ی به شیک له میژووی پاردو دا. ئه و
چالانه ی له چهند به رزایی یه که هلی که ند بوون که ماوه ی چوار میل له سه روو (ئوور) سه وه ن
له جیگایه که دا که به ناوی (تل العبد) ناسرا وه هه وره ها ئه و چالانه ش که له شاری (ئوور) دا
هه لی که ندن له و جیگایه ی که چهند گۆرستانیک ی شاهانه ی تیدا بو، هه موو ئه و چالانه بوونه
هۆی دۆزینه وهی چهند چینیک له قورا و به قولا یی یه کی گه وه، که بریکی زۆری له قاپ و
ده فره گلینه کان و که ره سه به ردینه پارێزرا وه کانی داپۆشی بو، له و ئامرازو ئامیرانه ی که
له چاخ ی به ردین (العصر الحجري) دا به کاره یێزان، هه وره ها چهند په یکه ریک له قویری سوور کرا و
چهند پارچه یه که له و دیواره به قور سواغ درا وانه ی که شوینه واری داری چیغان پیوه بو وه به
پاله په ستۆ له سه ریا ن دانرا ون. پشکنینی میکرۆ سکۆیش ده ری خستوه که هه ر ئاوه که ئه و
قویرو لیتا وانه ی (به ته ری یان به وشکی) خستۆ ته ژیر چهند چینیک ی زه ی یه وه
کو ی کرد و نه ته وه، ئه مه ش چهند ماده یه کی تیدا بو وه که ئا و له ناوچه ی ناوه راستی پرو بیاری
(فورات) سه وه رای مالتی ون. هه موو ئه مانه ش به لگه یه که دروست ده که ن که دژی وجودی
لافایک نی یه که وا له سه رده میکی دوور له وه و به ره وه هه موو ئه و ناوچانه ی داپۆشی بو.
توێزینه وه کانی (سیر لیۆنارد) ئاماره بز ئه وه ده که ن که به رزایی لافاوه که له (بیست و پینج

پس) که متر نه بووه.

هر به پای (سیر لیونارد) لافاوه که هه موو دنیای نه گرتوته وه، به لگو لافاویکی به هیزی باران بووه که سه رتاپای دۆلی نیوان (دیجله) و (فورات)ی گرتوته وه هه موو نه و ناوچه قهره بالغه ناوه دانه ی که وتوته نیوان چیاکان و بیابانه وه سه رنکووم کردووه.

نهم ناوچه یهش به نیسبهت دانیشته وانه کانیه وه به هه موو دنیا دانراوه. دانیشته وانی نه و دۆله ی نیوان دوو رووباره کهش دوا ی لافاوه که به سه رهاتی لافاوه که یان له سه ر دوازه ته خته (یان تابلو) نووسی بووه وه وتیایدا باسی سه رنکووم بوونی گشت دانیشته وانی نه و ناوچه یه یان کردووه که ته نها پیاویکی خوا به رست و کهس و کاری و چند که سیکی که م و هه ندیک له گیانه وه ران و ناژه لان پرگاریان بووه به هژی نه و که شتی یه وه ی که پیاوه خوا به رسته که (واته -نوح-) دروستی کردووه و سواری بوون، هر نه مانیش به ته نها پرگار بوونیان بو نوو سرا بوو.^(۱)

(۱) نهم چند دیره که مه ی دوا یی له کتیبی (نه و زهوی بهی له سه ری ده ژین) - رۆژ مۆر- وه رگێرانی (اسماعیل حق). ل ۲۶-۳۵ وه رگێراوه

به ندى سييهم

((چند په ندو وانه يه ك))

(په وانبيژي قورئان له وهسفي لافاوه كدا - چند پاستي يه كي زانستى قورئان -
 يه كسانى له ننيوان چينه كان دا - وانه يه ك له هيزي خوراگرى - كوده تا به سر
 په يوه ندى يه نادرسته كانى كه سايه يي خرمابه تى دا)

په وانبيژي قورئان له وهسفي لافاوه كدا

لافای "نوح" دیارترین پوډاوی میژوی ییو توندترین کاریگریشی لهده روونی
 نینسانی دا هیه، نه خاصه لهو پوهووی دژوارترین سزایه لهو سزایانه ی کهوا خودا توشی
 کافرانی کردووه، هدهوکه له نیشانه کانی قودرته یی هاوتای خوی گه وره شه: ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ لَمَّا
 كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ سُلَالًا وَلَئِذَا تَدَارَكَ السَّيْلُ أَخَذَ نُوحٌ ذُرِّيَّتَهُ كُلَّهَا فَنَازِلًا فِي السَّفِينَةِ وَالنَّاسُ فِي الْفُلِ يَدْعُونَ نَارًا تَأْكُلُ أَمْوَالَهُمْ وَالنَّاسُ يَدْعُونَ نَارًا تَأْكُلُ أَمْوَالَهُمْ وَالنَّاسُ يَدْعُونَ نَارًا تَأْكُلُ أَمْوَالَهُمْ﴾
 أَلَيْسَ الْفِرْقَانِ ۳۷.. واته (هدهو ها گه لی (نوح) کاتیک پیغه مبه ریان به دروخته وه به ناووباران
 سه رنگوومان کردن و کردمانن به په ندو عیبرت بوخه لکی وسزایه کی سه ختیشمان له ناخیره ت دا
 بو سته مکاران ناماده کردووه).

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ۝ (۱) فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ
 فَأَنْصِرْ ۝ (۲) فَنَحْنُ أَتُوبُ السَّمَاءِ بِمَا مَكَّنَّمْهُمُ ۝ (۳) وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ
 قُدِّرَ ۝ (۴) وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ۝ (۵) تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَنْ كَانَ كُفِرَ ۝ (۶) الْقَمَرُ ۹-۱۴.
 واته: (پیش شم بې باوه رانه ی سهرده می تو (نهی پیغه مبه ر) گه له کی -نوح- شو به نده
 نیراووی منیان به دروخته وهو باوه ریان پی نه هیناو گوتیان شمه کابرایه کی شیتو دهریان
 کرد و نه یانه یشت، که په یامی خودایان پی بگه یه نیئت. شویش (واته نوح) هاواری له خودای

په‌رو‌رد‌گاری کردو گوتی ئەوا من بە‌زێ‌تراوم و تۆ‌لەم بۆ‌ ب‌سی‌نەر‌ه‌وه، ئێ‌مه‌ش له‌ تۆ‌لە‌ی دا ده‌روا‌زه‌کانی ئاسمان (واته هه‌وره‌کاغان) به‌گه‌رخ‌ست و ئاوێ‌کی زۆ‌رو بارانیکی به‌لێ‌زمه‌مان به‌س‌م‌دا باراندن، هه‌روه‌ها چه‌ندین کانێ‌مان ته‌قاند‌ه‌وه‌و زه‌وی‌مان لێ‌ک هه‌لته‌قاندو ئێ‌تر ئاوی زه‌وی‌و ئاوی بارانه‌که‌ش پێ‌که‌گه‌یش‌ت له‌س‌ر به‌جێ‌هێ‌نانی فه‌رمانێ‌ک که‌له‌وه‌پێ‌ش ده‌رمان کرد‌بوو بۆ‌ س‌زادانی ئە‌و که‌له‌ سه‌مه‌کاره‌ به‌ سه‌رن‌گوم کرد‌نیان. (نوح) ی‌ش‌مان سواری ئە‌و پاپۆ‌ره کرد که‌به‌ته‌خته‌و ب‌زم‌ار به‌شێ‌وه‌یه‌کی مه‌ح‌که‌م دروست ک‌رابوو، به‌لام که‌شتی یه‌که‌ له‌ ژێ‌ر سه‌ره‌رشتی و چاو‌دێ‌ری ئێ‌مه‌دا ده‌رۆ‌یش‌ت. ئە‌و سه‌رن‌گوم کرد‌نه‌ش س‌زایه‌ک بوو بۆ‌ ئە‌و که‌سانه‌ی کافر بوو‌بوون). چه‌ند قه‌شه‌نگه‌ ئە‌و وێ‌نه‌یه‌ی، که‌ قورئان بۆ‌ لافاوه‌که‌ی کێ‌شاوه‌.. بارانی‌ک له‌ئاسمانه‌وه، به‌لام نه‌ک وه‌ک باران بێ‌ت، به‌ل‌کو ئاوێ‌که‌ ئێ‌ج‌گار زۆ‌ر که‌ لافاوێ‌کی به‌هێ‌زو لوول ده‌ری هه‌ر شتێ‌ک بێ‌ت، له‌م‌لاوه‌ زه‌ویش ئاوی به‌خو‌ر لێ‌وه‌ هه‌ل‌قو‌لێ‌ت، نه‌ک هه‌ر له‌یه‌ک جێ‌گایه‌یه‌وه، به‌ل‌کو له‌ چه‌ندین جێ‌گای هه‌مه‌جۆ‌ری یه‌وه، هه‌روه‌ها ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌و زه‌وی یه‌وه چه‌ندین کانی‌اوی به‌هێ‌ز به‌ته‌قێ‌ته‌وه‌و لافاوه‌که‌ به‌هێ‌زتر‌که‌ن.. جا ئە‌گه‌ر له‌قورئان دا وا به‌ها‌ت‌بایه، که‌ (ئێ‌مه‌ کانی یه‌ک‌انی زه‌وی‌مان ته‌قاند‌ه‌وه‌- وف‌جرنا عیون الارض) ئە‌وا مانای خوا‌زراوی نه‌ده‌به‌خشی، چون‌که‌ "زه‌وی" هه‌مووی یه‌که‌پارچه‌ ببوو به‌ چه‌ند کانی یه‌ک... پاشان ب‌پ‌روانه ئە‌وا: ئاوی زه‌وی و ئاوی ئاسمان به‌یه‌ک ده‌گه‌ن تا‌کو له‌ناکامی ئە‌وه‌وه‌ لافاوه‌ گه‌وره‌که‌ ر‌ووب‌دا‌ت. به‌ناو‌راستی ئە‌و لافاوه‌ش دا پاپۆ‌ره‌که‌ به‌ئێ‌مان‌دا‌ره سه‌رن‌شینه‌کانی یه‌وه‌و به‌هێ‌منی و چاو‌دێ‌ری و ئاگاداری ی‌خودا ر‌ێ‌گاده‌پ‌رێ‌ت.

پاشان خوێ‌نهری به‌رێ‌ز.. سه‌رن‌غی ورد ب‌ده‌ له‌شێ‌وازی ئە‌و ئایه‌تانه‌و ئە‌و ئیقاعه‌ مۆ‌سیقی یه‌ی تێ‌یدان و چۆ‌ن (به‌ئاسانی ی‌ بێ‌ژه‌) (لفظ) و شیرینی ی‌ قالدیه‌کانی) ئاخاوتنی پێ‌ رێ‌که‌ ده‌خرێ‌ت، هه‌روه‌ها به‌وردی سه‌رن‌ج ب‌ده‌ له‌دانان و ر‌ێ‌که‌خ‌ستنی ئێ‌وانه‌ جیا‌که‌ره‌وه‌کانی^(۱) کۆ‌تایی ئایه‌ته‌کانی که‌ له‌س‌ر سی‌ستمێ‌کی دیاری ک‌راوه‌ هێ‌زێ‌کی دی‌که‌ی له‌ده‌ره‌پ‌رین و کار‌تێ‌کردنی ده‌روون به‌قورئان داوه‌.

ب‌پ‌روانه چۆ‌ن خودا وه‌سفی کۆ‌تایی هاتنی لافاوه‌که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا به‌و ده‌ره‌پ‌رینه‌ ئە‌ده‌بی‌یه‌ دێ‌نێ‌ته‌وه‌ که‌ گه‌شتۆ‌ته‌ بلندترین پله‌ی ر‌ه‌وانبێ‌ژی (بلاغه‌)، هه‌روه‌ک فه‌رموویه: ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَكَسَمَاءُ أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَطُغِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ

(۱) نێ‌وانی جیا‌که‌ره‌وه‌ (فاصله‌): زاراوه‌یه‌که‌ به‌و وشه‌یه‌ ده‌گوتێ‌ت که‌ ئایه‌تیکی قورئانی پێ‌ کۆ‌تایی دێ‌ت. پله‌ی نه‌مه‌ش له‌ئایه‌ته‌که‌دا وه‌ک پله‌ی سه‌روا (قافية‌) ی‌ شیع‌ره‌و کارایی مۆ‌سیقی ی‌ خۆ‌ی له‌رێ‌که‌خ‌ستنی گوتاردا هه‌یه‌.

الْظَّلْمِینَ ﴿هـ/۴۴﴾. واته: (فهمان کړاو به زه وی گوترا ناوه که ی خۆت قووت بدیره وه و هلمزه ره وه، به ناسمانیش گوترا توش ده ست له باران بارین بگره وه. نیدی ناو که م بووه وه و نه ماو فرمانه که ش جی به جی کړاو سته مکاران سهرنگوم بوون و پا پوره که ی -نوح- یش له سهر چیا ی -جوودی- راوه ستاو جی گیر بوو، له وساتانه دا به گه لی سته مکاران گوترا: هر له ناوچن و نه میتن).

نو که سدی لم نایه ته ورد ده بیته وه ده بینیت، که دیمه نی لافاوه که به کورت ترین بیژو کاریگرترینی و سف ده کات، بۆ نمونه جوانی به سته وه (حسن النسق)^(۱) ی تیدا به دی ده که یت چونکه خودا پرسته کانی پیکه وه گری داوه به پیتی (وا) ی گه یان دن و له سهر شو ریک خستنه ی که په وان بیژی به که ناتاجی پی ده بیته. خوداش به دیاری کردنی گرنګترین دیارده ی لافاوه که ده ستی پی کردوه و نه ویش دهر چوونی خه لکی نیوکه شتی به که یه بۆ سهر و شکانی، نه مه ش تنها له کاتی نه مانی ناو له سهر زوی دا ده شیت، هه ریژه ش خودا فرمان به زه وی ده کات که ناوه که ی هلمزه وه، هه روه که له فرمانی شته که ی دا هاتوه: (ابلعی ماء^(۲)).. پاشان دیاره گهر هر ته نیا زه وی ناوه که هلمزه و به لام بارانه به لی شاوه زوره که نه بریت نه وا خه لکی که شتی به که له کاتی دهر چوون و دابه زینیان دا نازاریان پی ده گیشته، له وانیه نه و ناوه ی له ناسمانه وه ده اته خواره وه قهره بوی نه و ناوه بوویت که زه وی قووتی ده دا، له بهر نه مه ش خودا به م فرمانی شته ی (ویا سماء اقلعی)^(۳) فرمانی به ناسمان کرد که (به سه و راوه سته له ناردنی باران). لیره ش دا به جوانی رامینه له و جیناس و ثیقاعه مؤسیقی به ی نیوان همرودو وشه ی (ابلعی) و (اقلعی) که قورثان بیژو ی (ابلعی) ی له جیاتی (ابتلعی) هلمزه راودوه چونکه کورت و زیاتر ریکه وتوو له گهل وشه ی (اقلعی) دا.. هه روه ها سهر که چوون قورثان کاتیک فرمانی (هلمزه -ابلعی) ی هیناوه به دوا ی دا نه یگو توه (نیر نه ویش هلمزه ی) یان بۆ ناسمانیش هر به م شتیه، واته نایه ته که به م جوړه نه بووه (یا أرض ابلعی

(۱) جوانی به سته وه (حسن النسق) / نهویه، که بگژ (متکلم) چند وشه یه که له پخشان و چند دیره شیرتک بیت که هه مویان یه که له دوا ی یه که یه کگرتو و پیکه وه به ستراوین به شتیه که ی ساغ و جوان کړاو، نه که دزیو و پر له خه وین و تیکه دهری سیمو ناوهرژکی مبه سته کان بیت.

(۲) (ابلعی ماء): له م فرمانه دا پروانه چوون قورثان ناوی خستو ته پال زه وی، نه مه ش له بهر په یوه ستی ی ناو به زه وی په یوه له بهر نه وه ش که له بهر نه دا له زه وی په یوه و خور ده یکات به هلم و ده بیته هه وریک و پاشان ده که باران دهر ژتته وه زه وی.

(۳) (یا سماء اقلعی): له م فرمانه دا نه وه دهر ده کویت که له زانستی په وان بیژی دا به (مه جاز) ناسراوه، حقیقه تی و ته که ش نه مبه یه (یا مطر السماء اقلع) واته: (نه ی بارانی ناسمان به سه خۆت بگره وه و مه بارئ).

فبلعت، ویاسماء اقلعي فأقلعت)، چونکه ئەمە خەیاڵی ئەو دەخاتە هزری مرۆڤەو کە ئەگەری سەریچی و یاخی بوون لەشان و شکۆی بەرزی ئیلاهی لەنارادا دەبێت، بەلکو قورئان تەنها هێندە فەرمووە (یا أرض ابلعي) ... (ویاسماء اقلعي)، چونکه فەرمانی ئیلاهی ڕەت ناکرێتەووە گەردوونیش سەرپا هەمووی ملکهچی ئەم وشەییەتی (کن فیکون) واتە (ببە.. دەبێت).

لەدوای ئەمە خودا ناماژە بۆ ئەنجامی پێویستی ئەو فەرمانە دەکات بەم ڕستە خەبەرییە (وغیض الماء)^(١) واتە (ناوەکە ڕۆشت و بزیوو)، وشە (غیض)یش ناماژەییە بۆ پرانی ماددەیی ناو لە ناخی زەوی و پرانی بارانی ناسمانیش، دەرمانە بۆ ئەو کە بزیوو بەند نەدەبوو. پاشان خودا ئەو نیازەیی لەلافاوەکە هەبوو بەم ڕستە (وقضي الأمر)^(٢) ڕوون دەکاتەووە ماناکەشی ئەوێە کە هەر کەسێک خودا بپاری لەناوچوونی دابوو، لەناوچوو و هەرکە سێکیش کە خودا قەدەری ڕزگار بوونی بۆ دانابوو ڕزگاری بوو. ڕستە "وقضي الأمر" ئەو شعورە پەخش دەکات کە لەناو بردن و ڕزگار کردن بەپێی فەرمانێکی جێبەجێکراو ڕیبار (قضاء) بێکی ئەو خودایە بوو کە هەرگیز ڕیبارو فەرمانی ڕەت ناکرێتەووە.

هەورەها قورئان ڕاوەستان و لەنگەرگرتنی پاپۆرە کە لەسەر چیای (جودى) بە بێژە (استوت) وەسف دەکات، واتە (بەڕێکی جێگیر بوو) چونکه لە ڕێک جێگیربوون (استواء) دا هەوایی دانیشتیکی تەواوی وای تێدایە کە هیچ خواری ولاری وجوڵەییەکی تێدا نییە، (بەو جێگیربوونەشی) دڵی خەلکی نێو کەشتییە کەش هێمن بۆتەووە دەرچوون و دابەزینیشتیان بەبێ ترس ناسان کراوە، ئەمەش بەپێچەوانەی وشە لەنگەرگرتنە چونکه مانای لاریوون هەڵدەگرێت. لەدوایش دا قورئان ئایەتە کە بە ڕستە (وقیل بعداً للقوم الظالمین) کۆتایی دینیت کە نازکردنیکە لە دژی قەڵاچۆبان و وەسف کردنیشتیان بەستم (ظلم) تاکو ئەو کەسانە دواي ئەوان دەژین بزائن کە هەموو ئەوانە قەڵاچۆکران شایستەیی لەناوچوون بوون، ئەمەش بۆ ئەوێ نەبادا و هەمیک بێتە کایەو لەسەر ئەوێ لەناوچوون (بەبارە گشتییەکە) ئەو کەسانەش دەگرێتەووە کە شایستەیی سزا کە نەبوون.

(١) (وغیض الماء): ئەمەش لەزانستی پەوانبێژی دا بەهونەری (ئیشارەت) ناسراوە ئەوێە دەبێت بێژە کەم دەلالەت لەسەر مانای زۆریکات.

(٢) (وقضي الأمر): ئەمەش لەزانستی پەوانبێژی دا بەناوی هاوواتاکان (الأرادف) ناسراوە ئەوێە بگۆ (متکلم) مانایەکی بۆی وەو شێوێە تەعبیری لێتە کات بەلکو بەبێژەییەکی دی تەعبیری لێ بکات کە هاوواتای مەبەستە کەو و شێتە کەوتە بێت.

چه ند راستی یه کی زانستی ی قورنان

قورنان له وه سفکړدنې توانای خودا به سهر نهم گهر دوونه دا گوزارشت (تعبير) ټکی ورد به وه سغه د به خشیت که گه لی عه رب چواره سده له مه وپیش به جۆړیک تی دی ده گیششتن و شه و ټیگه یشتنه یان گونجاو بوو له گهل شو پی بردن (ادراك) هیان دا که عه قلیان پی دی گیششتبو، کت و مت وه چون مروثی مه د نه یه خوازی نه مړو به فیه میکی تازه وه پیشوازی ده کات و نهم فیه هم و ټیگه یشتنه یی به زانست و زانیاری به هاوچه رخه کانی وه یه تی، هه روه که به و داهیتانه زانستیانه شه وه یه که له بواری نهم گهر دوونه دا پی دی گیششتوه. نمونه ش له م باره یه وه له قورنان دا زوره، به لام لیره دا تنها دوو نمونه ی زانستی ده خینه پرو که دهر باره ی چیرۆکی (نوح) هاتوون:

یه که م/ نایه تی ﴿وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيْهِ نُوْرًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا﴾ نوح/ ۱۶. واته (خودا له نیو ناسمانه کان دا مانگی کردوه به پروناک که ره وه ی زه ی له کاته کانی تاریکی داو، خوریشی کردوه به چرایه کی روشن که ره وه ی له ناو به ری تاریکی).

له م نایه ته دا خودا شو راستی یه دهرده خات که خور له چرایه کی پرشن گدار (السراج الوهاج) ده چیت، واته چرایه کی روشن که ره وه ی دا گیر ساو به بلنسه یه که به (روژن زهیت) و (کحول) دهریسکیته وه، چراش پروناکیه کی خوی (ذاتی) ی هیه، زانست (علم) یش پرونی کردوته وه که (خور) توبه له (کته) یه کی گازی گرگرتوه و زه ی خوی له چند کارلیک و ته قینه وه یه کی ناوکیه وه وهرگرتوه. له مه دا زانست له گهل قورنان ته باو هاوپرایه که خور له بلنسه یه کی ناگرین پیک هاتوه. نهم بلنسه یه ش و زه ی خوی له چه قی ناو خوی ی خوی وه وهرده گریت.

هه روه ها قورنان وه سفی مانگ (قمر) ی به "پروناکی" کردوه، که و ابو نه می ش توبه له یه کی تاریکه و روشنایی یه کی وهرگیراو (مکتسب) ی هیه و لی یه وه پهنک ده داته وه، زانستیش نه مه ی سه لماندوه که مانگ هه ساره یه کی تاریکه و روشنایی ی خوی له خوره وه وهرده گریت.

دووم/ نمونه ی زانستی ی دووم له چیرۆکی - نوح - وه شو نایه ته یه که له قورنان دا له سهر زاری - نوح - خوی دا هاتوه ﴿وَاللّٰهُ اَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ نَبَاتًا﴾ نوح/ ۱۷. له م نایه ته دا وارا گیه نه راوه که خودا نیتمی له پرووه کیشه وه (نبت) دروست کردوه و به رده و امی ژیانیشمان له سهر پرووه که به ننده. نهم نایه ته ش حقیقه ټیکی زانستی یه، هه روه که له کتیی (ساو موعجیزه ی سروشته) ی نووسر (تؤمسون کینگ) دا هاتوه و تیای دا ده لیت: (زانایانی زینده ورناسی گیشتنه ته شو دان پیانانه ی که هه مو گیانه وهران له نیوانیان دا من و توش و

گشت به کتريايهك لهسەر خواردنى پرووهك و بهرهمه رووهكى يهكان دهژين، يان لهسەر خواردنى گۆشتى ئه و گياندارانهى كه پرووهكيان خواردووه، بۆ نمونه ماسى يهك دهخۆين و ئه و ماسى يهش لهسەر خواردنى چهند ماسى يهكى بچووك ژياوه، ئه و ماسى يه بچووكانهش لهسەر خواردنى ماسى ي بچووكتر يان لهسەر خواردنى چهند كرميگ ژياون يان لهسەر زيندهوهانى ترو، كه ئه و زيندهوهانهش به پرووهك ژياون.. ئيدى لهههر شتيگ وردبينهوه و ئهلقه بهئهلقي زنجيرهكهى ژيانى ليكهدينهوه دهبينين لهوسهرى كۆتايى يهكهيهوه ههر دهچيتهوه سهر پرووهك. كهوا بوو پرووهكهكان بنكه و بناغهى ههرهمى ژيانن، كه رهگهزى مرۆيى (جنسى بهشهرى) لوتكهى ههرهمهكهى داگيركردووه). بهم رهنگهش دهبينين قورشان بهكورتى وهسفى خۆراكى مرۆڤ و ئه و رهگهزو نۆرگانه خۆراكى يانهشى كردووه كهپيان دهژى. ههرهك زانستيش له چهرخى نوڤدا دانى پيداناوه)...

يهكسانى له نيوان چينهكان دا

قورئانى پيرۆز ههر لهسهردهمى - نوح - وه سروشتى كۆمهلگى بهشهرى بهسهر دوو چين دا دابهش كردووه، چينى يهكهم چينى دهولهمنندان و گهوره پياوان و دهسهلاتدارانن كه له سهردهمى نوڤدا به دهرههگ و بۆرژواكان ناوبراون، چينى دووهميش كرتكاران و ههژاران و چهوساوهكانن، كه ئهوانيش لهم سهردهمهدا بهچينى -پرۆليتاريا- ناو دهبران. جا قورئانيش له بهسهرهاتهكهى - نوح - دا وڤتهى ئه و ديارده راستهقينيهمان پيشان دهوات، كه ههر چينى ههژارى زهجهمتكىش و كارگهر بهدهم بانگهوازى پيغهمبهرانهوه چوون، چونكه لهو بانگهوازهدا دادگهرى و يهكسانى و سۆز و بهزهريان بهدى كردووه و بهم پيسايناهش يهكسانى دهخرितه نيوان ئهوان و دهولهمندانهوه و ههموو شتيكيان لهگهڵ زالمان و زهوت كاران دا پى دهكهن به دوو بهشهوهو ناهيتلرئيت بپهش و مهحرووم بن. دياره چينى ئهشراف و دهولهمنندان لهبانگهوازى -نوح- ياخى بوون و بهم جۆره وتانهش بهرپهرچى بانگهوازهكهيان داوتهوه:

﴿وَمَا نَرْزُقُكَ إِلَّا بِالَّذِينَ هُمْ أَرْزَلْنَا بِأَيْ هُود/٢٧.. واته: (ئهو كهسه بهناو پياو ماقوول و گهورهپياوو دهولهمننده بپاوهرانهى گهلهكهى (نوح) لهو لامي بانگهوازهكهىدا پىيان گووت: بۆچى باوهړت پى بينين، ئاخري ئيمه دهبينين مرۆقيكييت وهك خۆمان و دهشبينين تنهنا كهسه بچووك و گهمره و بى دهسهلاتهكلمان باوهريان پى هيناويت لهوانهى كه بى بيركردنهوهو تيفكرين دوات كهوتوون).. ئهم وتهيهى ئه و كهسه بپاوهره دهسهلاتدارانهش

وهسفینکی شتوازی بیرکردنوهیان دهکات که ئاویتتهی لووتبه‌رزو بی باکی یه، ئەوان (هه‌روه‌ک قورئان له‌سه‌ر زاریان ده‌یگێژیتته‌وه) له‌کاتی دواندنی چینی هه‌ژارو نه‌داریش دا بی‌یان گوتسون: ﴿وَمَا زَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَذِبِينَ﴾ هود/۲۷.. واته: (ناشبین ئیوه فه‌زلیکتان به‌سه‌ر ئیمه‌ی ده‌وله‌مه‌ندو نه‌شراف دا هه‌بیت، به‌لکو ته‌نانه‌ت واگومان ده‌به‌ین ئیوه درۆزن و هه‌له‌هه‌تینه‌رن بن). به‌مانای گوايه ئەم ده‌وله‌مه‌ندو خۆبه‌نه‌شراف دانهرانه له‌و هه‌ژارو نه‌دارانه باشترو به‌ریزترن و ئیدی ده‌رفه‌تیک نی یه بۆ به‌یه‌کدی گه‌یشته له‌هه‌ر بیروباوه‌ڕێک یان خه‌باتیکی هاوبه‌ش دا.

واش ده‌رده‌که‌ویت، که چینی بالاده‌ستان به‌لێنیان به -نوح- دابیت له‌سه‌رئه‌وه‌ی گه‌ر ئەو کرێکارو ره‌ش و رووت و بی ده‌سه‌لاتانه له‌ کۆرو نه‌نجومه‌نی خۆی ده‌رکات ئەوا ئەمان له‌ گه‌لی دا داده‌نیشن و بانگه‌وازه‌کی په‌سنده‌که‌ن.. به‌لام ئەم ره‌فتاره هه‌رگیز له‌پیغه‌مبه‌ریکی وه‌ک (نوح) نه‌وه‌شاهه‌ته‌وه‌و به‌لێنه‌که‌یان له‌توهرناگریت و پێشنیاره‌که‌شیان ره‌ت ده‌کاته‌وه‌و ئەم وته‌یه‌یان به‌روودا ده‌دات: ﴿وَيَقُولُوا لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِن آجَرَىٰ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلَقَوْنَ رَبَّهُمْ وَلِكِنِّي أَرْكُزُ قَوْمًا يَجْهَلُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُوا مَنْ يُنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ هود/۲۹-۳۰. واته (من هه‌رگیز نه‌وانه ده‌رناکه‌م که‌باوه‌ڕیان بی‌هێناوم، سانیتر له‌هه‌ر چینیک بن، چونکه به‌پاستی ئەوان به‌ خودای په‌روه‌ردگاریان ده‌گه‌ن، به‌لام ده‌بینم ئیوه گه‌لیکی نه‌فام و نه‌زانن. جانه‌ی گه‌لی خۆم گه‌ر له‌به‌ر خاتری ئیوه ئەو باوه‌رده‌ره هه‌ژارانه ده‌رکه‌م دوایی کێ ده‌توانیت من له‌سزای خودا پرژگارکات، ده‌ی، ئایا بیرناکه‌نه‌وه‌و تێ ناگه‌ن؟). پاشان (نوح) به‌رده‌وام ده‌بیت له‌سه‌ر پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی بیرو بۆچونه‌کانیان: ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ هود/۳۱. واته: (هه‌روه‌ها نالیم ئەوانه‌ی که ئیوه به‌چاوی سووک و بی‌پێزی بۆیان ده‌روان و که له‌چینی هه‌ژارو که‌م ده‌ستانن، نالیم خودا پاداشتیکیان ناداته‌وه، تاکو ئیوه به‌م قسه‌یه‌م رازی به‌که‌م، چونکه هه‌رخوداش ناگاداری نیدۆل و ده‌روونیانه)..

قورئانی پیرۆز له‌چواره‌ سه‌ده له‌مه‌وه‌به‌روه‌ کاری کردوه بۆ رووخاندنی ئەو جیاوازی‌یه‌ نابه‌جیه‌ کۆمه‌لایه‌تی‌یانه، ئەویش له‌و رێسایانه‌دا که به‌چه‌ندین ئایه‌ت دیاری کردوون و داوای یه‌کسانی ی ئیوان خه‌لکیان کردوه. بێگومان خودای مه‌زن له‌به‌سه‌ره‌هاتی (نوح) دا

ویستوویه تی نهوه پروون بکاتهوه که دهوله مهندان و دهستپویشتهوان هیچ سیمایه کی باشترو جیاکه رهوه یان له کهسانی دی زیاتر نی یه، چونکه شه و کۆمه لگه مروؤفی یه کی خودا خواز یاریه تی کۆمه لگه ی چه سپاندنی یه کسانه ی نیوان خه لکی یه له ماف و نه رکه کان دا. به باشتردانانی هه ندیک کهس له خه لکییش له هه ندیک تریان ته نها له سه ر بناغه ی زانست و ته قواو له خواترسانه، هه روه که له سه ر بناغه ی شه و خیر و چا که زیاده یه شه که هه ر تاکینکی کۆمه ل بۆ کۆمه لگه که ی بکاته دیاری..

خوداش له قورئاندا لهم باریه وه فهرموویه: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ..﴾ الحجرات/ ۱۳. واته (بینگومان به ریزترین کهستان له لای خودا به ته قواترین تانه). هه روه ها فهرموویه تی: ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ الزمر/ ۹. واته (ئایا وه که یه که یه کسانن نه وانه ی ده زانن و زانست و باوه رپان هه یه له که ل نه وانه دا که نه زان و بی زانست و بی باوه رپن)؟!.

جا قورئان وای داناوه گهر پیاوانی خاوه ن سامان و دهوله مه ند گوئ بیستی دهنگی هه ق بن، په پیره وکاری هه ق بن شه و ململاتی و ناکوکی نیوان چینه کانی کۆمه ل له نارادانه ده بو.

وانه یه که له هیزی خوراگریدا

له و سیفه ته جوانانه ی که مروؤ خویان پی پرازیته وه شه و خواست و ئیراده ی خوراگری یه به هیزیه که به هیزیه به ره و پروی هه موو کۆسپ و ناره حته ی یه کی سه ر رینگه ی پی ده بیته وه، پیغه مبه ره که ی خوداش (نوح) (سلاوی خوی لی بیت) پله یه کی به رزی له هیزی خوراگری و سووربوون و به رده وامی شه و بانگه وازه یان پیشان ده دات که ماوه یه کی زۆر درێژی خایاندوه بی شه و ئیراده یه کی لاوازیته یان عه قیده یه کی به لرزیته. له و وینه دیارانه ی شه به سه رهاته ش که قورئان ده رباره ی شه ئیراده پۆلایینه ی خوراگرته ی ده دویته به رده وامی بی پسانه ویه ته ی له بانگ کردنی گه له که ی دا بۆ سه ر ریبازی خودا به شه و به رپۆژ و به ناشکراو نه یینی، به لām شه گه له زۆریه هه ره زۆریان بانگه وازه که یان په سند نه کردو به ده میه وه نه ده چوون، ته نانه ت وایان لی هاتبوو که تۆز قالی که گوئیان بۆ پانه ده گرت و ته ماشاشیان نه ده کرد، دیاره شه مه ش دواپله ی پروولی وه رگیران و نازاردانی هه ست و شعوری بووه.. جگه له مه ش له که داریان ده کردو به شیت

و بئـ عـه‌قلیان وه‌سـف ده‌کـرد: ﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ﴾^(۱) فَتَرَىٰ صُورَهُ حَتَّىٰ حِينَ الْمَوْمُونِ/۲۵.. واته: (گه‌له‌که‌ی نوح- به‌و پێغه‌مبه‌ری خ‌زیا‌ن ده‌گوت ئەم کابرایه‌ شیتته (یان جنۆکه‌ شیتیان کردوو‌ه) وجانی‌وه‌ش پاره‌وست و دان به‌خۆدا‌بگرن تا ئەو کاته‌ی چاک ده‌بیتته‌وه‌و واز له‌م شیتتی یه‌ دیتیت).

هه‌ر سه‌باره‌ت به‌ پته‌وی و تۆکه‌میی خواستی خۆراگری ی (نوح) وینه‌یه‌کی دیکه‌مان له‌م پرووه‌ دیته‌ به‌رچاو که‌کاتی هه‌ره‌شه‌ی زۆری له‌گه‌له‌که‌یه‌وه‌ لێ ده‌کرا، که‌چی ئەو به‌چه‌له‌نگی و نازایه‌تی یه‌وه‌ به‌رامبه‌ر هه‌ره‌شه‌کانیان ده‌وه‌ستا و له‌ بانگه‌وازی خ‌و‌ی پاشگه‌ز نه‌ده‌بووه‌وه
﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ الشعراء/۱۱۶.. واته: (ئه‌ی (نوح) گه‌ر وازنه‌هینیت و کۆتایی به‌م بانگه‌وازه‌ت نه‌هینیت ئەوا به‌شی‌وازی به‌ردباران کردن ده‌تکوژین، که‌ ناشیرینه‌ترین و درنده‌انه‌ترین شی‌وازی پیاوکوشتنه‌). به‌لام بێگومان نوح- له‌به‌رده‌م ئەو هه‌ره‌شه‌یه‌دا پاشگه‌ز نه‌بووه‌وه، به‌لکو په‌نای برده‌ به‌ر خ‌و‌ای په‌روه‌ردگاری ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ﴾^(۱۷) فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَبَحْنًا وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء/۱۱۷-۱۱۸.

واته: (خودایه‌ وای ده‌بینیت گه‌له‌گه‌م به‌دروژیان خسته‌موه، جاتۆش حوکی خ‌و‌ت له‌نیوان من و ئەوان دا بکه‌و خ‌ۆم و ئەو باوه‌ردارانه‌ی له‌گه‌لم دان پزگاریکه‌ له‌زولم و سته‌میان). له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌ر ده‌رباره‌ی هینزی ئیراده‌ی به‌ئارامی و خ‌و‌راگری ی "نوح" وینه‌یه‌کی رۆشنی دیکه‌مان له‌هه‌لس و که‌وتی ده‌که‌ویتته‌ به‌رچاو، ئەویش له‌کاتی دروست کردنی که‌شتیه‌که‌دا که‌گه‌له‌که‌ی گالته‌ی پێ ده‌که‌ن، که‌چی ئەو زۆر به‌هینیی سینه‌فراوانی‌یه‌وه‌ چاوپۆشیان لێ ده‌کات و به‌په‌ری ئارامی و دلتیاییشه‌وه‌ به‌ته‌مای سه‌رکه‌وتنی خودایه‌که‌ که‌ پێی به‌ه‌خشیت:
﴿وَبَنَصْنَعُ الْفُلَٰكَ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأٌ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ﴾^(۲۸) فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحْمِلْ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ هود/۳۸ و ۳۹.. واته: (نوح- سه‌رقالی دروست کردنی که‌شتیی پزگاریبون بسو و هه‌ر جاریکیش چه‌ند که‌سێک له‌بێ باوه‌ران به‌لای دا تێپه‌رینایه‌ گالته‌یان پێ ده‌کردوسه‌ریان باده‌دا له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ تادویتی هه‌ر بانگه‌وازی بۆ ئیمان ده‌کردن و ئەم‌پۆش بۆته‌ دارتاش و که‌شتی

(۱) (به‌ جـنـة): واته (شیتتی)یان (شیتیتی) یه‌کی هه‌یه‌.. وشه‌ی (جنـة) له (جنون)سه‌وه‌ هاتوو‌ه‌ یان له (جن)یشه‌وه‌، واته (جنۆکه‌).. که‌وابوو واژه‌ی (به‌ جنـة) مانای ئەوه‌ش ده‌گه‌یه‌نیت، که (جنۆکه‌ی له‌گه‌لدایه‌و شیتتی ده‌که‌ن).. (وه‌رگێڕ)

دروست ده کات.. -نوح- یش له وه لامي نه و گالته پیکردنه یان دا ده یگوت (گهر ئیوه گالته مان پی ده کمن نه و ییگومان له راستیدا ئیمه گالته به ئیوه ده کمن و ده زاین بهم زوانه چیتان به سر دیت، نه و ساش چاک ده زانن که کئی به تووشی سزای سه رشوپکر ده بیست و پاشان له ناخیرهت دا سزایه کی هه میسه بی ی شایسته ده بیست)؟!.

جا داخو هۆکاری دروست بوونی نه و خواسته به هیزه ی خۆراگری و سووربوونی و نه و ره گ و ریشاله تونده ی خۆراگری ی نیو دهروونی (نوح) ی پیغه مبه ری خودا له کوئوه هاتبن؟ ییگومان چاوگی هه موویان نه و باوه ره به هیزو پته وه ی بوو به خودای په ره وردگاری و پشت پی به ستنی بووه که له هه موو ته نگزه و بارگرانی و نازار چه شتنیکدا پشتی پی به ستوه.

کوده تا به سه ر په یوه ندی یه نادروسته کانی که سایه تی و خزمایه تییدا

ییگومان "په یوه ندی که سایه تی و لیک نزیکی ی خانه واده یی و خزمایه تی" هه میسه و هه رده م له گرنگترین نه و هۆکاره بزوتنه رانه ی مرۆډ بووه که جیی بایه خ و به ته نگه وه هاتنیان بووه و بریکی گه وه ی سۆزی شه خصی و قوربانی دانیشی بو ته رخان کردوه، ئیسلامیش بایه ختیکی فره و دیاری بهم لایه نی په یوه ندی که سایه تییه داوه چونکه میزاجی مرۆډ و به ره وه نه دییه کانیشی له سه ر ئاوړ لی دانه وه واپه راندنی نه رکه کانی نه م په یوه ندییه چه ساسه هاتونه ئاره و.

وه لی مه رجیکی به ره تی له په یوه یی کردنی په یوه ندی خزمایه تی و که سایه تی دا هه یه تاکو مافه ته وای خۆی پی بدریت، نه ویش باوه ره یتان به خودا و جی به جی کردنی فره مانه کانی شه ریعه ته که یه تی، چونکه مرۆفی موسلمان نابیت که سانی بی باوه رو سه ریچی کارو گونا هبار بخته ریزی خۆشه ویستانی یه وه و خۆشی ی بوین ته نانه ت گه نه و جوړه که سانه له نزیکترین که سو کاری یان خزمانی بن.. هه ره وک خوداش له م باره یه وه له قورئان دا فره موویه:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ^(۱) اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ ۖ﴾ المجادلة/ ۲۲.. واته: (نابیت که سانی که گه باوه ریان به خودا و پۆزی دوا یی هیتابیت بی باوه ران و سه ریچی کارانیان خۆش بویت ته نانه ت گه نه و جوړه که سانه باوکیان یان کوریان

(۱) (حاد الله): واته: (عسی الله) به مانای (سه ریچی یان له فره مانی خودا کردوه).

یان براین یان له هژوزو شیره تیان بن، چونکه کهسانی خاوهږ باوهږ خدا نیعمه تی نیمانی پښ به خشیون و له دل و دروونیان دا نهو نیمانه ی به هیږو جیگیر کردوه، هر که سیکیشیان خوش بویت تنها له پیناوی خداو سرخستنی دینی خداو خوشیان دهوین).

له داستانه که ی "نوح" یش دا نمونه یه کی دیاروو زیندوو و زور گرنګمان پیش چاو ده خات له کاتیک دا سوزو به زه یی پیاها تنه وه یه خه ی - نوح - ده گریټ کاتیک ده بینیت نهوا خه ریکه کوره که شی له لافاوه که دا نغرو بیت و بهو سوزو عاتیفه ی باوګانه یه داوا له خودای مه زن ده کات و لی ی ده پار پتیه وه نهو کوره ی له تیاچوون قوتار کات، به لام خدا له سر نهو داواکاری یه گلہ یی لی ده کات و کاری پارانه وه که شی بهو جه هل و نه فامی یه داده نیت که هر گیز ناشیت به ناوینم یه رفتار یه وه بلکیت، وه که دیگرتیه وه ده فرمویټ:

﴿وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ. فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ﴾
 ﴿١٥٠﴾ قَالَ يَنْتُحِ إِنَّهُ. لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ. عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَنْتَلِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ. عِلْمٌ إِنِّي أَعْظَمُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾ هود/ ٤٥-٤٦.. واته: (کاتیک لافاوه هه ستابوو - نوح -

هاواری بږ خوا برود داوای پژگاریونی کوره که ی ده کرد و گوتی: (خواهه بینګومان کوره که م له کهس و کارو خانه واده ی منو تو ش به لیتن هه ربه جی گیه نه راوه ده رباری پژگاریونی که سو کاری من. هر خوشت داد گه رترین حاکمیت)، به لام خدا له وه لامی هاوارو داوا که ی دا فرموی (نه ی نوح نهو کوره که سی تو نیه وه له نه هلی تو نیه، چونکه خاوه نی کرده وه ی خراپه که بی باوهږ یه، نیت داوای شتیکم لی مه که که زانست له سهری نیه و نازنیت په وایه یان نا؟ من ناموزگاریت ده که م که نه بیت به یه کیټ له وانه ی نازان). نیاز لهو بنه ما جوان و بی وینانه ی که قورئان له پشت نه م نایه تانه وه دایانده ریټیت نه وه په رتیمای ی مرؤف بکات بږ کردارو هلس و که وتی چاک ویټیست که هر نه م کردارانه ش به دی هینهری به خته وهرین له ناخیرت دا، واته: هیچ شه فاعه ت و پدیوه یندیه کی که سایه تی و لیکنزیکی، کارایه کیان نیه له پژگار بوون له سزای خدا گهر نه و که سه شه فاعه ت بږ کراوه نزیکه بی باوهږ یاخی بیت، هر له قورئاندا ته نکید له سر نه م راستیه ش کراوه ته وه، وه خودای مه زن فرمویټ:

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرَأَتٍ نُّوحٍ وَأَمْرَأَتٍ لُّوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ﴾ التحريم/ ١٠. واته: (خودا بږ نمونه ی نه وانه ی بی باوهږ بوون ژنه که ی - نوح - و

ژنه که ی - لوط - ی به وینه هیئاوه ته وه بۆیان، شه دوو ژنه له ژیر عیصمهت و سه ره رشتی هاوسه ری دوو بهنده پیغه مبه ره که مان دابوون، به لام ناپاکیان لی کردن و هاویر و باوه پریان نه بوون، شه دوو پیغه مبه رش نه یان توانیوه له لای خودا شتیك له سزایان کهم که نه وه یان شه فاعهت و سوودیکیان پی بگه یه نن، چونکه ژنه کانیان دوژمنی خوداو په یامه کانیان بوون، له سزای شه وهش دا ناگر به قیسمه تیان بوو و پی یان گوتراوه برۆنه نیتو ناگری دۆزه خه وه له گه ل دۆزه خه یه کان دا).

له پروداوی له ناو وچوونی هاوسه ری (نوح) و هاوسه ری (لوط) به هۆی گونا هباری و سته م و لادانیان له ریگای راسته وه په ندیکی کاریگه ری قورنانی هه یه و شه وه که: (که سایه تی و لیك نزیکه هه چه ندیک پته وو سۆزدارو مه حکه م بیت به لام ناشیت بۆ مرۆف سوودمه ندییت شه گه ر مرۆفه که بی باوه رو به دکار بییت.. زۆر جاریش خه لکی به هه له له چه مکی ریگای رزگار بوون تیگه یشتوون و به مهش تووشی گومرایی بوون، چونکه وایان زانیوه گوایه رزگار بوون له خۆ شو یستنی پیاوانی نایینی و خۆ لی نزیک کردنه وه یان دایه به (دیاری بۆ بردن و گوێ پرایه لی کردنی کویرانه ی فه رمانیان) بی شه وه ی شه رکی خۆ چا کردن و لیپرسینه وه ی ویژدانیان له شه ستۆ بگرن. شه تیگه یشتنه هه له یه ش خراپه ی ده ره قی دین کردوه و بووه ته هۆیه که له هۆیه کانی دواکه و تن و مت بوون و تیك دان، له جیاتی شه وه ی له گرنگ ترین پالنه ره کانی چاکسازی و پیشکه و تن و شکۆمه ندی بییت.

بہشی چوارہم

ھوٹ وروک کیرین

صالح وروک کیرین

۱- جیرؤکی ھور

۲- جیرؤکی صالح

۳- جہ ندوانہ و بہ ندیک

سهره تايه ك

داستان گيږه وان و شاره زاياني ميژوو و دهنگ و باسي گه لان ميلله تي عهره بي ديريانيان بؤ
سي چين دابهش كردوه:

عهره بي "بانده" عهره بي "عاربة" عهره بي "مستعربة"
له عهره بي "بانده" دا چندين گه لي وهك (عاد) و (ثمود) هه بوون. گه لي (عاد) له وه چهي
(عاد-ي كوري -عوص-ي كوري -إرم) بوون.

گه لي (ثمود) يش له وه چهي (ثمود-ي كوري -جاشر-ي كوري -إرم) بوون. نيره م-يش
كوري (سام-ي كوري (نوح) بووه. هؤي ناوبردنيشيان به عهره بي "بانده" له بهر نه وه يه نه وان
تيباهه بوون و له نيتوچوون و هيچ كه سيكيان له وه وه چهي له سهر زه وي نه ماوه، هه روه ها هؤي
ناوبردني (عاد) و (ثمود) به عهره بي "عاربة" له ماناي جيگيري و پرگ داکوتانيان له
(عروبه) دا وه رگيراهه.^(۱) به يي ي راويوچووني داستان گيږه وان (رواة) دوو چين له گه لي "عاد"
هه بوون به ناوي عادي يه كه م (عاد الاولى) و عادي دووم (عاد الثانية).

- عادي يه كه م به سامترين و به هيترين نه ته وه بسوون و له چندين هؤز و تيره پيښك
هاتبوون و ماوه ي پتر له هه زار سال ژياون. قورثانيش ثاماره ي بؤ نه و پروداوه كردوه، كه
خودا "عادي يه كه م" و "ثمود" ي له نيتو بردوه: ﴿وَأَنذَرْتُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۖ وَتَمُودًا
فَآ أَبَقَ﴾ النجم/۵۰۵.

خوداي مه زن پښغه مېرنيكي به ناوي (هود) وه بؤ گه لي (عاد) نارد كه له خيالي (عبدالله-ي
كوري -خلود-ي كوري -عاد-ي كوري -عوص-ي ارم) بسوه. (خلود) يه كيك بسوه له وه

(۱) ده رباره ي هؤي ناوبردني چيني سي يه مي عهره ب به عهره بي (مستعربة) ش دوو مانا هه يه: يه كه ميان
نه وانمن كه بوون به عهره ب و ده رچه له كيان له نيتو ميلله تي عهره ب دا ون بووه، دووه ميش: ماناي نه وه نه وه يه
ده گه ينيټ كه له كوراني (اسماعيل) ي كوري (ابراهيم) بوون. (سلاوي خودا يان له سهر بيت). پروانه (المعجم
الوسيط) ص ۵۹۱. (وهر گيږ)

ھۆزانەى (عاد) كە ژمارەيان (واتە ژمارەى ھۆزەكان) بەپاى ھەندىك لەشارەزايانى ئەم بوارە
يازدە ھۆز بوو. ھەرۈەھا خوداى پەرۋەردگار پىتغەمبەرىكى بەناوى (صالح) ەو ەو ەو گەلى
(ئەمۇد) پەوانە كرد كە لە خىلى (صالح) ى كۆرى-عبىد-ى كۆرى-أسف-ى كۆرى-ماسخ-ى
كۆرى-عبىد-ى كۆرى-خادر-ى كۆرى-ئەمۇد-ى كۆرى-جاثر-ى كۆرى-إرم) بوو.

به ندى يه كه م

((چیرۆكى هود))

(خانووه کانی (عاد) و خواوهنده کانیان - بانگه واز بۆ خدا - بهیر خستنه و هی به خشه کانی خدا - وت ویز له گهل بت په رستان دا - بانگه واز ټیک بۆ گه پانه وه - پرگار یونی باوه داران و له ناوچونی بی باوه پان)

خانوهه کانی (عاد) و خواوهنده کانیان

له قورثان وا ده فامر یته وه که خانوو و شوینی نیشته چی گه لی (عاد) له دژلی (أحقاف) ناوچه ی (حضر موت) دا بووییت. خودا فهرموویه: ﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾ (الأحقاف/ ۲۱). وشه ی (أحقاف) کوی (حقف) ه ومانای ناوچه ی لماوی ده گیه نیټ. له قورثان دا ناوی مهوقیه که ی دیاری نه کراوه. به لام زانیانی هه والی گهلان ده لټین: (مهوقیه که ی له نیوان - یه مهن - و - عومان - دا تا - حضر موت - و - شحر - ه). گه لی (عاد) شاریکیان بنیات نابو ناوی (نیره م)^(۱) بوو که له قورثانیس دا باسی کراوه: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ﴾ (۱) ﴿إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ﴾ (الفجر/ ۶-۷). واته (نایا نه ت زانیوه خودای په روه رد گارت چی ی کرد به گه لی (عاد)؟ واته بهو گه لی که - هود - ی پښه مېریان بۆ په وانه کراوه و ناوی باوکیان (عاد) بووه و هۆز ټیک بوون له (نیره م) واته لهو شاره ی به بینا و ساختمانی بهرز و مه حکم ناویانگی ده کرد بوو، خانوهه کانیان به چه ندین ستوون (عه موود) ی پته و راگیر ابو).

زانیانی شوینه واره کان به پیی چه ندین کرداری پشکنین و لیکن ټلینه وه ی وردیان پی له سه ر نه وه داده گرن که شوینی (نیره م) چای (ره م) بیت که وا (۲۵) میل له خۆره لاتی شاری (عه قبه) ه وه دووره، چونکه بیگومان له ته نیشت چیا که وه چه ندین شوینه واری دیرینی

(۱) "ابن خلدون" له میژوه که ی دا رای وایه، که گوايه شاریک به ناوی (نیره م) ه وه له کایه دا نه بووه، به لکو نه مه له شته نه فسانه یی به کانی نیژدستانه کانه و ته فسر نووسه که م نه زمونه کان باسی ده که نه، ده نا وشه ی (نیره م) که له فهرمایشتی خودا (ارم ذات العمداد) داهاتوه مانای هۆز ده گیه نیټ نه ک شار و ولات.

سدرده می جاهیلی دوزراوه تهوه.

ههروه ها زانایانی ههوال و کاروباری گهلانی کۆن دهلّین که گهلی (عاد) سئ بتيان په رستوه، یه کيکیان ناوی (صداء) بووه و دووه میش ناوی (صمود) بووهو سئ یه میشیان ناوی (هباء)^(۱) بووه. شه می پیشوو کورته باسک بوو ده رباری گهلی (عاد) تاکو بیکهینه دهروازه یه کی لیدوان ده رباری پیغه مبهری خودا (هود).

بانگه واز بو خودا

(هود پیغه مبهر) بانگی گهله که ی کرد بو په رستنی به ته نه ها و وازهینان له په رستنی بته کان، چونکه شه مه ریگای خو پاراستنه له سزای پژی قیامت. له م باره یه وه خودا فهرموویه:

﴿وَالِیٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَکُمْ مِنْ إِلَهِ غَیْرِهِ ۚ أَفَلَا تَنْقُوتُ﴾ (الأعراف/ ۶۵، واته: (بو لای گهلی - عاد-) هودی برایانمان بو په وانه کردن، که په یامی خودایان پی بگه یه نبیت و پی یان بلیت: (گهلۆ ته نه ها خودا په رستنی چونکه جگه لهو هیچ په رستراوینکی دیکه تان به هق نی یه، دهی نایا له خوا ناترسن و خو تان له سزای سه ختی ناپاریزن؟). ههروه ها خودای مدزن فهرموویه: ﴿وَإِذْ کَرَّأَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَیْنِ يَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ ۚ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّیْ أَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ عَظِیْمٍ﴾ (الأحقاف/ ۲۱. واته: (ههروه ها باسی داستان ی برای گهلی عاد (هود) به بیرینه وه کاتیک په وانه کرا بو لایان و گهله که ی خو ی له پیش خو ی و دوی خو ی بو هوزو گهله کانیا ن نیرابوون و هه مویان داوایان شه وه بوو که: ته نه ها خودا په رستنی و په راستی من ترس و نیگه رانیم له سزای پژی کی گهوره هه یه بو نیوه). گهلی (عاد) بیروباوه ریان وابوو گوایه بته کان چند هاوه لیک (شرکاء) ی خودان و له لای خودا نزاو شه فاعه تیان بو ده کمن. به لام (هود) له وه لامیان دا پی ی پاده گه یانندن که (نیوه له م نی دیعایه تان دا درۆ ده کمن، چونکه کهس شایانی په رستنی نی یه ته نه ها خودا نه بیت، ههروه ک له سوورته ی (هود) دا خودا فهرموویه: ﴿وَالِیٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَکُمْ مِنْ إِلَهِ غَیْرِهِ ۚ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ﴾ (هود/ ۵۰. واته: (بو گهلی عاد، هود- ی برایانمان بو ناردن که پی گوتن: شه ی گهلی خو م ته نه ها خودا (الله) په رستنی، چونکه بیجگه لهو هیچ په رستراوینکی دیکه تان نی یه، بیگومان نیوه ش که هاوه لسان بو خودا داناوه درۆ تان

(۱) میژووی (طبری)، تاریخ الطبری / بهرگی یه که م.

ههلبه ستووه له سه ر نه وهی که گوايه خودا هاوه لیکي هه بیته. به لام داخو کارایی نه م بانگه وازه له سه ر گه لی (عاد) چهند بوو بیته؟

بیگومان نه وان به چاوی سووک سهیری - هود - یان ده کرد و پیزیان لی نه ده گرت و به (شیت و گه مژه و درۆزیان وه سف ده کرد). دیاره - هود - یش نه و سیفته و تۆمه تانه ی رته ده کرده و به چاکسی بۆی روون ده کرد نه وه که نه و خۆی پیغه مبه ریکی ره وانه کراوی خودای په روه ردگاری جیهانیانه و ته نها نامۆزگاری و پینمایی یان پی ده گیه نیته و به ته مای هیچ ده سکه و تیکی تاییه تی نی یه لی یان. ههروه ک خوداش به سه رهاته که ی له قورئان دا گیراوه ته وه وه ره موویه: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّكَ لَنزِلُكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَنْظُرُكَ مِنْ الْكَذِبِ﴾ (۱۱) قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِ سَفَاهَةٍ (۱) وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ

الْعَالَمِينَ ﴿۱۷﴾ أُولَئِغُكُمْ رَسَلَتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿۱۸﴾ الأعراف/ ۶۶-۶۸. واته: (گه ره پیاوان و ده سه لاتداره چاوسوره که ره وه بی باوه ره کانی نه و گه له به (هود) یان گوت (تیمه به گه مژه ده تبیین و واش گومان ده بین درۆ بکه یته). نه ویش پیی گوتن (نه ی گه لی خۆم هیچ گه مژه یی یه کم تیا دانی یه، به لکو من پیغه مبه ریکم له خودای په روه ردگاری جیهانیانه وه بۆ لای ئیوه نیرووم و په یامه کانی خوداتان پی ده گیه نه م، هه ره وها من په ندو نامۆزگار یان به نه مانه ته وه پی راده گیه نه م و پی پیشانده ریکی سه ر راستام).

به بیر خسته نه وه ی به خششه کانی خودا

"هود" (سلاوی خودای له سه ر بیته)، له هه ولدانی زۆری دا بۆ قایل کردنی گه له که ی به گه رانه وه بۆ سه ر پی ی راست، به رده وام بوو له سه ر دواندیان و له به شیکی دیکه ی نه و هه ولانه ی دا ده بیست نیعمته و به خششه زۆره کانی خودایان به بیر پییته وه .. نه وه بوو پیی ده فره موون: نه ری نه وه لاتان سه یرو سه مه ره یه گه ر پینمایی و نامۆزگاری یه کانی خودای په روه ردگار تان له سه ر زمانی یه کینک له خۆتانه وه - که منم - پیتان بگه یه نریت و له نا کامی خراپ وریاتان کاته وه به هۆی نه و گومرایی یه وه ی ئیوه تی ی که وتوون؟ ئایا به بیرتان دا

(۱) (لیس بی سفا هه): که ماناکه ی (واته: هیچ گه مژه یی و عه قل سووکی یه کم نی یه) وه لامی پیغه مبه ری خودا - هود - ه بۆ گه له که ی، نه م وه لامه ش له وه ی به نه ده بی و پیزیاری دایه چونکه نه ییسته وه وه ک خۆیان بدویت و بوو شیویه وه لامیان بده ته وه له کاتیک دا هه ر خودی نه و نه یارو ناحه زانه شی له وه په ری نه فامی و گه مژه یی دابوون، له م هه لئس و که وته ی (هود) دا خو ره وشی گه وه ره پی شه ری (قدوة ی چاک به دی ده کریته.

نايهتموه خودا کردوونی به میراتگری زهوی له دوی گهلی (نوح)، که خودا بههوی گوناھهکانیانهوه لهناوی بردن، یان سهیر کهن چون خودا هیزی زیاتری له جهستهتان و لهدهسهلاتیشتان دا پی داون، ثم نیعمهتہش نهوتان لی دهخاوت که باوهر بهخودا بیتن و سویاسی ی لهسهر بکهن نهک سیلهو پی نهزان و بیباوهرین. جا ناموزگاری من بوتان نهویه که نیعمهت و بهخششی خودا بهیاد بیتنهوهو له بیریان مهکن تاکو بهختیاری دنیاو ناخیرهتیشتان دهستهبر کهن، ﴿أَوْعِبْتُ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَأَذْكُرُوا ءَالَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الأعراف/۶۹.

بهلام گهلهکی (هود) مافی سویاسگوزارییان بهرامبر نهو ههموو بهخشش و نیعمهتهی خودا بهجن نهگهیاند، بهلکو لههواو ثارهزوهکانیان دا نغزوبون و لهسهرزهویش دا لوتبهرزو بی پهروابوون. (هود)یش پی گوتن: (باشه نیوه، که لهسهر ههر بهرزایی یهک ساختمانیکی گهوره بو شانازی بهخوزه کردن و بی هوودهیی بنیات دهنین و جوانترین کوشک و تهلاریش دروست دهکن وهک نهوانهیی بهتهمای نهمریو ژیاننی ههمیشهیی ی سهرزهوین و نهگهر پهلاماری خهلیکش بدن زور بوتوندو تیژی و زورداری یهوه پهلامار دهدهن و زهبر دههشینن لهکاتیک دا تووره دهن و پهحم ناکهن، بچی لهخواناترسن و ناگهرینهوه بو سهر ری ی راست؟ دهبیته لهخوا بترسن و گوئی رایهلی ی فرمانهکانی بکهن و پهیرهوی نهو ریگارپاستهش بکهن، که من نیوهی بو بانگ دهکم. گهلی خوم بترسن لهو خودایهیی که نهو ههموو خیرهویه فرهیهی بو فراههم هیئاون چ لهمال و منال و نهوه بیته یان لهولاخ و گیانداران و نهو ههموو باخ و بیستان و جوگوو کانی و پروبارانه. جا نیوهش چی دی بهرامبر بهو ههموو نیعمهت و بهخششانهی خودا بیباوهرو پی نهزان و بیباک و لووتبهرزو زوردار مهن، دهن گهر واین نهوا سزای سهختی ریزی دواپی شایستهتان دهبیته و لهناوتان دهبات):

﴿ أَتَنْبُونَ بِكُلِّ رِيحٍ ^(۱) ءَايَةٍ ^(۲) تَبْثُوثُ ^(۳) وَتَتَّخِذُونَ مَصَافِحَ ^(۴) لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ^(۵) ﴾

(۱) (ریح): واته شوینی بهرزو.. بهرزایی.

(۲) (آیه): واته کوشکیکی بهرز و پتهو که له نالا(علم) بهجیت. (علم)یش بهیداخه یان منارهیه یان چیاو

ههر شوینیکی بهرزایی یه.

(۳) (مصافح): واته هوزو نهستیکی ناو، گوتراوه کهمانای قهلاکانیش دهگریتهوه.

(۴) (تخلدون): واته بویه وا دهکن تاکو لهدنیااا بهتهمای نهمریو ژیاننی ههمیشهیی بن.

وتو ويژ له گه ن بت يه رستان دا

﴿قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾﴾ إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَبْنَاكَ ^(١) بَعْضَ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٣﴾ مِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونَ ﴿٥٤﴾ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٥﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

(۱) (اعتراك): (مَسَك) واته تووشت بووه. خراپه‌ی هه‌ندیك خواوه‌ندمانت تووش بووه.

حَفِیْظٌ ﴿ هود/۵۳-۵۷.

پاشان نهو گهله داخ و نیگهرانی یه کی زۆریان له (هود) و له بانگه‌وازه‌که‌شی ده‌بریری و تهنانه‌ت له زۆری ی نامۆزگاری یه‌کانی بیزار بیوون، به‌م ره‌نگه‌ش وازیان له‌پهرستنی خواوه‌نده‌کانیان بۆ پهرستنی خودای په‌روه‌دگار نه‌هینا که (هود) بانگی ی ده‌کردن بۆ نهو پێگه‌یه، به‌لکو به‌ره‌به‌ره‌کانی ی نه‌وه‌شیان ده‌کرد که مه‌حاله‌ هه‌ره‌شه‌ی نهو سزا سه‌ختانه‌یان به‌سهردا به‌یتریت، (هود)یش له‌و ساته‌وه‌ختانه‌دا پێی گوتن: (هه‌ر ده‌بی‌ت رق و توو‌په‌یی خوداتان به‌سهردا بیاری‌ت و چاره‌پێی سزای خودابن، نه‌وا منیش له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا چاره‌پوانم): ﴿ قَالُوا اٰجَعْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَلَا نَرٰ بِكَ تَعْدَنًا لِّنَا كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ اَتُجَدِّلُوْنِیْ فِیْ اَسْمَآءِ سَمَیْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْظِرُوْا لِیْیَ مَعَكُمْ مِّنَ الْمُنْظِرِیْنَ ﴿ الاعراف/۷۰ و ۷۱.

له‌م ده‌قه قورئانه‌دا ده‌بینین جو‌ره‌ به‌ندکاری یه‌کی رۆحی بالێ به‌سهر گه‌له‌که‌ی (هود)دا کێش‌اوه، چونکه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه‌ی باوو‌یاپیرانیان هه‌موو سه‌ره‌به‌ستی یه‌کی تیروانی‌ت و‌بیر کردنه‌وه‌ی لێ زه‌وت کردوون، هه‌روه‌ها ده‌بینین هێزی به‌لگه‌که‌ی (هود) له‌ چ ناستیکی بالادایه‌ کاتی‌ک هه‌موو خواوه‌نده‌کانیان ده‌کات به‌ چهند ناوێکی به‌تال که‌ له‌جیهانی راستی‌دا هه‌یج شتی‌کی ناوبراو (مسمیات)یان تیدا به‌دی نا‌ک‌ریت، هه‌روه‌ک له‌را‌ده‌ی نه‌و شتانه‌ش دا‌ نین که‌ ناوه‌کانیان لێ‌ بن‌ریت، چونکه‌ هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک له‌سهر خواوه‌ندی (الوهیة)ی نه‌و بتانه‌ نی‌یه‌و هێژیکیشیان نی‌یه، که‌ وجودی په‌رستیان به‌سه‌لمینی‌ت.

بانگه‌وازی‌ک بۆ‌گه‌را‌نه‌وه

گه‌له‌که‌ی (هود) توو‌شی سێ سالی له‌سه‌ریه‌کی بێ‌بارانی بوون دوا‌ی بانگ کردنیان بۆ‌ سه‌ر پێی‌ راست و‌ پ‌وو‌ لێ‌ وه‌رچه‌رخانیان. ئهم سێ سالی وشکانی و‌ باران نه‌بارینه‌ش وه‌ک نامه‌یه‌کی ئا‌گادار کردنه‌وه‌ بوو ده‌رباره‌ی نزیک بوونه‌وه‌ی هاتنی سزایه‌ک له‌سه‌ریان. له‌و ساتانه‌ش دا (هود)ی پێغه‌مبه‌ری خودا هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌نامۆزگاری کردنیان و‌ هوشیار کردنه‌وه‌یان و، پێی‌ گوتن: (ئێوه‌ له‌خوداتان پیا‌رینه‌وه‌ و‌ نزا له‌لای خودای خالقتان بکه‌ن که‌له‌و گونا‌هانه‌ی پێش‌وتان خوش بی‌ت، پاشان به‌تۆبه‌کردن بگه‌رتنه‌وه‌ بۆ‌ لای خودا، گه‌روا بکه‌ن نه‌وا تۆبه‌شتان

لې ودره گيريت و بارانی به ليشاوی زړو بې زياتان بڼو د نيريت و به وده دا هاتی چاندن و کشتو کالتان زړو دهيت. جگه له وده هيتی زياتر ده خاته سر هيتان، جا تکتان لې ده کم له م بانگه وازهش ږو ودره گيرن و له سر کفو سته مکاری سوورمه بن):

﴿وَنَقُومُ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ نُؤْتُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مَحْرِمِيكَ﴾ هود/۵۲.

رڼگار بونی باوه داران و له ناوچونی بې باوه داران

دوای برانی باران بڼو ماوهی سځ سال و دوای نهوهی گه له کهی - هود - نکوولی بیان له پدیامی پښه مېهره کهیان کردو هر بهر ده وام بوون له سر کفو گو مپایی و ږوچوونیان له تاواندا، فرمانی خدا له مېر دابه زاندنی سزای سخت له سهریان جې به جې کراو له و سزا سخته دا خودا (هود) و نه و باوه دارانهی له گه لی دا بوون رڼگار کردو گه لی تاوانبارانیان له ناویرد: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا^(۱) نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ هود/۵۸.

دهربارهی چونیتهی رڼگار بوونی - هود - یش قورثان نهوهی بڼو ږوون نه کردو وینه ته وه، به لام هندیک له میژوونو وسان پې بیان وایه که مه سه لهی رڼگار بوونی - هود - به هوی دور که وینه وهی له گه له کهی بووه دوای بې هیوا بوونی لې بیان له ودرگرتنی بانگه وازه کهیان و ږوشتنی له گه ل نه وانهی باوه ږپان پېی هیتابو بڼو شاری (مه کهکه) و زیان تیای دا بڼو ماوه یه ک تا کاتی کوچی دواپی ی له وې به خاک سپاردنیشی هر له وې^(۲). سزاش بڼو سر گه لی (عاد) نه وه بوو خودا بڼو ماوهی حوت شه و هشت ږوژی له سهریه ک ږه شه باو زریانیک سیختی بڼو ناردن و هه مویانی تفروتونا کرد و لاشه کانیان به سر زهوی دا بلا و بووه وه وک چون دارخورمای ناو به تال له ږگ و ږیشه وه هله ده که نریت و هیچیان لې نامینیت، نیدی له و گه لهی که له ناوچوون هیچ نه ده بینرا تنه ناو و نیشته گاکانیا ن نه بیت. خودای مه زن دهربارهی نه م سزایش فرمو یه: ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ^(۳) عَاتِيَةٍ^(۴) سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَنَعًا لِّيَالٍ وَتَمْنِيَةً أَيَّامٍ

(۱) (أمرنا): واته فرمانی خدا به هاتنی سزا.

(۲) پروانه (احبار مکه - للأزرقی): ۳۰/۱.

(۳) (ریح صرصر): واته: بایه کی ټیجگار گهرم یان زړو سارد.

(۴) (عاتیة): واته نه وېری توندو به هیت.

حُسُومًا^(۱) فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ^(۲) فَخَلَّيْ خَاوِيَةً^(۳) فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿۸﴾ هەر لعم بارهیه وه خودا مه زن له نایه تیکی دی دا فهرموویه ﴿۷﴾ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۹﴾ مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْنَاهُ كَالرَّمِيمِ^(۴) ﴿۱۰﴾ الذاریات/ ۴۱ - ۴۲ . واته: (بۆ سزادانی گهلی- عاد- بایه کی به هیزی له ناویه رمان بۆناردن، که توخو وه چهشیانی لی نه هیشت و بایه کی وه هابوو، که هیچ شتیکی نه ده هیشته وه، تا له ناوی ده بردو لیکی هه لده وه شانده).

(۱) (حسوما): یهك له دواى یه کی له بن هیتهر.

(۲) (اعجاز): واته رهگ و لق و پۆپ.

(۳) (الرمیم): وشکی وردیوو وهك پروه کی زهردی وه ریو.

(١) بروانه (تأريخ العرب قبل الإسلام. للدكتور جواد علي. ج ١).

که له خاک دروستی کردوون و یارمه‌تی داوون، که نهو خاکه شاه‌دان بکه‌نه‌وه و هـو
نامرازه‌کانی ناوه‌دان کردنه‌وه‌شی بۆ سازکردوون. جاکه‌وا بوو مادام خودا خاوه‌نی نه‌ویه‌خشش و
(فضل) و چاکانه‌یه له‌سهرتان، ده‌بیت نیتوه‌ش وه‌ک شه‌رکی سه‌رشانتان داوای لی‌خوشبوونی لی
بکه‌ن له‌سهر نه‌و گوناوه سه‌رپیچی یانه‌ی پی‌شووتان و تۆبه‌ی له‌لابکه‌ن و دل‌تیاش بن خودا
لی‌تان نزیکه‌و نزای نزاکار گیراده‌کات و له‌گوناوه‌ی تۆبه‌کار ده‌بووریت گهر باوه‌ری پی‌هینابیت و
له‌نزاک‌ه‌ش دا دلسۆزو پاستگو بیت: ﴿وَالِیْ ثَمُوْدَ ^(۱) اَخَاهُمْ صَلِحًا قَالْ یَقَوْمُ اَعْبُدُوا اللهَ مَا
لَکُمْ مِنْ اِلَهِ غَیْرِهِ هُوَ اَنْشَاَکُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرْکُمْ فِیْهَا فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَیْهِ اِنَّ رَبِّیْ قَرِیْبٌ
مُّجِیْبٌ ﴿هود/ ۶۱.

زیاده‌پۆیی ی کوشنده

گه‌لی - شه‌مود - پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خودایان به‌درۆخته‌وه‌و به‌ده‌م بانگه‌وازی خواپه‌رستی و خوا
به‌یه‌ک‌گرتن و له‌خواترسانه‌وه نه‌چوون له‌کاتیک دا نه‌و (واته: صالح) پی‌غه‌مبه‌ریکی سه‌رپاست و
ده‌سپاک بوو و هیچ پاداشت و کرێ یه‌کی له‌سهر گه‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی لی‌یان نه‌ده‌ویست.
یه‌کێک له‌داب و نه‌ریته‌کانی نه‌و گه‌له نه‌وه بوو زیاده‌پۆیی یان کرد له‌تام و چۆنه هه‌ست
په‌رستی یه‌کانی خۆیان دا وه‌ک خواردن و خواردنه‌وه دانیشتن له‌خانوی گ‌رنگ و قه‌شه‌نگ دا.
(صالح) ی پی‌غه‌مبه‌ریشیان به‌ره‌ه‌لستی ی نه‌و داب و نه‌ریته‌یانی ده‌کرد و پێی ده‌گوتن: (نایا
واگو‌مان ده‌که‌ن گوایه خودا ده‌سبه‌ردارتان ده‌بیت له‌سهر نه‌و حاله‌تی نازو نیعمه‌ته زیاد
له‌پرا‌ده‌یه‌و له‌خۆشتان دل‌تیا که سزای خوداتان توش نابیت؟ نایا هه‌روا به‌نا‌ره‌زووی خۆتان له‌و
باخ و بیستان و کارێز و پووبارانه و له‌و به‌روبووم و خورما شیرین و پێگه‌یشتوانه بخۆن و خانوو
نیشته‌گای جوان و گ‌رنگ له‌به‌ردی داتاشراوی چیاکان دروست بکه‌ن و به‌بێ‌باکی و نامه‌ستولانه
تیایان دا بژین و پاشان سوپاسی خودا نه‌که‌ن له‌سهریان و ک‌پ‌نووشی به‌ندایه‌تی ی بۆ نه‌به‌ن
له‌سهر نه‌و هه‌موو نیعمه‌ته گه‌ورانه؟ ده‌نیت له‌خودا بترسن و گوێزپه‌له‌ی ی من بکه‌ن له‌و
فه‌رمانانه‌دا، که پ‌ینمایی ی نیتوه‌ی پێ ده‌که‌م. هه‌روه‌ها گوێزپه‌له‌ی ی فه‌رمانی نه‌و ده‌ست
بلا‌وانه مه‌که‌ن که زیاده‌پۆیی له‌سهر خۆیان به‌ک‌فه‌رو سه‌رپیچی و یاخی بوون ده‌که‌ن، نه‌وانه‌ی
که‌خراپه‌و به‌دکاری له‌زه‌وی دا بلا‌وده‌که‌نه‌وه‌و پ‌ینگاه‌کی چاکسازی نازانن: ﴿كَذَبَتْ ثَمُوْدُ
الْمُرْسَلِیْنَ ﴿۱۱۱﴾ اِذْ قَالَ لَهُمْ اٰخُوهُمْ صَلِحْ اَلَا نُنْقُوْنَ ﴿۱۱۲﴾ اِنِّیْ لَکُمْ رَسُوْلٌ اٰمِیْنٌ ﴿۱۱۳﴾ فَانْقَرُوا اللهَ

(۱) (والی ثمود): واته بۆ‌لای گه‌لی شه‌مود - صالح - ی بریایان بۆ ناردن. واته له‌ک‌ه‌س و کاری خۆیان.

وَأَطِيعُونَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤٥﴾ أَتَتَزَكُّونَ فِي مَا هُنَّاءٌ آمِنِينَ ﴿١٤٦﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٤٧﴾ وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿١٤٨﴾ وَتَنَجُّونَ مِنَ الْجِبَالِ يُّوْتًا فَرِهِينَ ﴿١٤٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٥٠﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٥١﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿الشعراء/ ١٤١-١٥٢﴾

هر له وته کانی دیکه ی (صالح) نهوه بوو که پی ی ده گوتن:

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجُونَ الْجِبَالَ يُّوْتًا فَاذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ﴾ (١) وَلَا تَعْتَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿الأعراف/ ٧٤﴾. واته (هروه ها نهوه به یاد پیښنه وه که خدا دوا ی گه لی عاد نیوه ی نیشته جی کردو لهزه ویش دا جی چاکی بؤ کردنه وه که له قه دیال و دهشتاییه کانی زهوی دا کوشکی جوان دروست ده کهن و له چیاکانیش خانوو دروست ده کهن و له به ردی شاخ دایده تاشن. جا نیوه ش نیعمه ت و چاکه ی خدا به یاد پیښنه وه له سهر زهوی خراپه و ناشووب مه نیښنه وه له سهر فسادو خراپه به رده وام مه بن).

"نه مود" داوای موعجیزه یه که ده کهن

نه مودی یه کان باوه رپان به و بهرنامه یه نه هینا که (صالح) ناموژگاری ی پښ ده کردن، نهو ریگه راسته شیان نه گرت بهر که پیشانی دابرون، به لکو هر به خه له فاویان داده ناو گوايه عه قلی تیک چووه و سیحریش هه موو هوش و هه ست و نه ستی داگیر کردووه وای لی کردووه تا خوی به پیغه مبه ریکی ره وانه کراوی خود ابرانی ت. نهوان داوایان لی کرد موعجیزه یه کیان بؤ به لگه له سهر پیغه مبه ریکی یه که ی پیشان بدات و بیسه لمینیت که به راستی پیغه مبه ره. نهویش له بهرام بهر نهو داوایه دا حوشت ریکی هینا که خودا به شیوه یه کی نااسایی و ناوازه (غیر

(١) (طلعها هضیم): واته بهروویوومه که ی نهرم و گه یشتووه.

(٢) (فارهین): واته شاره زان له داتاشینی به ردو بیناسازی داو زیاده روو لووتیه رزن.

(٣) (ولا تطیعوا امر المسرفین): لهم فرمانده نا ناماژیه که بؤ نهو راستی یه گرنگه هیه که باشتر وایه له دنیا دا به راده ی پیویستی ی ژبان سرؤ هه ول بدات نه که هه موو هه ولیکی هر بؤ بهر ژوه ونډیسه دنیا ییه کانی بیت و تام وچیزی خواره مهنیو هه و او نارزه ووه نه فسییه کانی زیاده کات.

(٤) (آلاء الله): واته به خشش و نیعمه ته کانی خودا.

مألف^(۱) خه لقی کردبوو و فرمائی پی کردن، که خراپی دهرهق نه کهن و نابیت نازار بدریت و دهر بکریت و سواری پستی بین و سهری برن، ههروه ها خودا رۆژیکی دیاری کردبوو بۆ ناودانی حوشره کهو بۆ نهوانی تریش رۆژیکی تری دانابوو، هه ره شهی سزای سهختیشی لی کردن گهر دهر سدریژی بکه نه سهر و تنی ی گه یاندن، که ساغی و سه لامه تی ی حوشره که بهنده به سه لامه تی ی نهوانه وه: ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۵۳﴾ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ﴿۱۵۴﴾ قَالَ هٰذِهِ نَاقَةٌ لِّمَا شَرَّبْتُمْ وَلَكُمۡ شَرْبُ یَوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿۱۵۵﴾ وَلَا تَمْسُوْهَا یَسُوْءٍ فِیْآخِذْکُمْ عَذَابُ یَوْمٍ عَظِیْمٍ﴾ الشعراء/ ۱۵۳-۱۵۶. ههر لهم باره یه وه خودای مه زن فرموویه: ﴿إِنَّا مُرْسِلُوۡا النَّاقَةَ فِیْنَهُ لَھُمْ فَآرَیْقِبُهُمْ وَاصْطَبِرْ ﴿۱۷﴾ وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَیْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مَّحْضَرٌ ﴿۱۸﴾﴾ القمر/ ۲۷-۲۸. واته (نیسه حوشری کمان داناهو و ناردوه) بۆ تاقیکردنه ویان و توش (نهی صالح) چاوه روان و چاودیری سهره نجامیان بهو شارامیش له سهر نازارو نه شکه نجهمیان بگره و پهله مه که. پیتشیان راگه یه نه ناوی نهو بیرهی لوتیان ده خوارده وه دابهش کراوه له نیوان نهوان و حوشره که دا (رۆژیک بۆ نهوان و رۆژیک بۆ حوشره که یه) و ههر لایه نهش له رۆژی سهره (نۆبه ی خۆی دا ناماده بیت).

ته قینه وهی دوزمنایه تی

حوشره که بۆ ماوه یه که له نیویان دا مایه وهو له گزویگیای سهره وهی ده خوارد. به لام رۆژیک ده جووه سهر ناوه کهو رۆژیکی تریش ریتی لی ده گیرا. بیگومان راگرتنی له سهر نه حالهش به پیی ویستی زوربه ی خه لکی بوو له گه له که ی (صالح) چونکه له وه دا راستی پیغه مبه ریتی (صالح) یان بۆ دهر که و تیبوو. نه مهش چینی پیوا ماقوولان و ده سه لاتدارانی نهو گه له ی ترساندبوو و له نه مان و تیاچوونی مولک و ده سه لاتیان دهر ترسان. ههر بۆ یهش له ناخه وه رقیان له حوشره که هه ستاو هه لویستی رکه به ریو دوزمنایه تی یان بهرام بهر (صالح) و باوه رداران گرته بهر، (صالح) یش ههستی بهو هه لویسته شه رخوازیانه ی نهوان کردو پییشی گوتن: (نه ی

(۱) ههر دهر یاری نهو شیوه نااسایی یه ی خهلق کردنی حوشره که گوتراوه که نهو حوشره له بهردیکی که و ره وه دهر جووه.

(۲) (کل شرب محضر): واته (ههر به شه ناویک خاوه نه که ی بهندی ده کات بۆ خوارده وهی لهو رۆژی دا که بۆی تهرخان کراوه). واته له رۆژی سهری خۆی ناماده ده بیت.

گهلی خۆم بزجی پهله له داوای ئه و سزایه ده کهن که پشش تهویه کردن هه ره شه تان پئی لی
 کراوه؟ بزجی داوای لی خوشببون له خودای پهروه دگارتان ناکه تان تاکو په هیکستان
 پیکات؟!... که چی نه و گهله به دبه خته له وه لام دا وتیان (ئیمه تووشی نه گبه تی و شوومی
 بووین به هۆی تۆ نه وانه ی باوهریان له گهلتا هیتاوه، ههروه ها تووشی بی یارانی و په نجه روپی
 بووین له و رۆژه و ی که به و بانگه وازه وه هاتووینه لاماڼ).. (صالح) یش گوتی: (له راستی دا
 شتیکی نه ووتۆ بۆ نه گبه تی و شوومی له نارادا نی یه، چونکه هه موو هۆیه کانی چاکه و خراپه و
 خیر و شر له لای خودا وه یه، خوداش به م ناره ته تی یه تاقیتان ده کاته وه تاکو باوه رپیتن و بزانن
 هه ر خودا پشت و په ناتانه: ﴿قَالَ يٰ قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا
 تَسْتَفْهِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (١٦) ﴿قَالُوا أَطِغْنَا بِكَ﴾ (١٧) وَيَمْنُ مَعَكَ قَالَ طَغْيُكُمْ عِنْدَ
 اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّفْتِنُونَ﴾ (١٨) ﴿النمل/ ٤٦-٤٧.. ده سه لاتنداره پایه داره لووتبه رزه کانی نه و
 گهلهش سه رزه نشتی باوه ردارانیان ده کرد له سه ر باوه ره یئانیان به -صالح- و به رنامه که ی به لام
 نه و باوه رداره بی ده سه لاتانهش له چینی هه ژاران و چه وساوان بوون و دا کوکی یان له هه لویتستی
 خویان ده کرد و بزشیان دوویات ده کرد نه وه که نه وان باوه رپان به په یامه که ی -صالح- هیتاوه:
 ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ
 أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صَالِحًا مُّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾ (٧٥) قَالَ
 الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿الأعراف/ ٧٥-٧٦.

سه ره برینی حوشره که

ده سه لاتنداران و سه رانی نه و گهله چی دی به و حاله ته دا چاویان به دیتنی باوه رداران
 هه لئه ده هات. ته نانه ت به و جودی حوشره کهش له نیوانیان دا. له وانه شه هیتنه زل بوو ییت که
 ناژه له کانی نه وانی ترساند ییت، یان ناوه که ی لی زهوت کرد بن له کاتی زۆربوونی ئاتاج دا به
 ناو، هه و ره ها وادیاره له وهش ترسابن ژماره ی باوه رداران به هۆی نه و حوشره وه زۆر ییت،
 وادیاریش بووه نه مانه هه مووی وای لی کرد بن هه ولی کوشتنی حوشره که بدن سه ره رای نه و
 ناگاداری و هۆشدار یی له لایه ن پیغه مبه ره که یانه وه ئاراسته یان کراوه ده رباره ی سزادانیان و

(١) (اطیرنا بك): وات ئیمه شووم ونه گبه ت بووین به هۆی تۆوه.

(٢) (تفتنون): واته تاقی ده کرینه وه.

هه‌ره‌شه لێ کردنیانیشان به‌تیاچوون گهر به‌خرابی توخنی حوشره‌که بکه‌ون، که‌چی نه‌وان بێ‌باکانه حوشره‌که‌یان سه‌ربرێ و داواشیان له‌پیغه‌مبه‌رکه‌یان کرد که نه‌و سزایه‌ی هه‌ره‌شه‌ی پێ لێ کردوون پیتی خات بۆیان تاكو بۆیان به‌سه‌لمی‌نیت، که نه‌و خۆی پیغه‌مبه‌رێکه له‌لایه‌ن خوداوه بۆیان په‌وانه کراوه. له‌ناست نه‌و به‌ره‌به‌رکانی کردنه‌یاندا به‌رامبه‌ر فه‌رمانی خودا (صالح) هه‌والی پێ دان که‌وا سزای خودا دواى سێ رۆژ پێ‌یان ده‌گات و به‌سه‌ریاندا جیبه‌جێ ده‌کریت:

﴿ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَقْنَانَا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ الْأَعْرَافُ ۷۷. هه‌ر ده‌رباره‌ی واده‌ی سزاكه‌یان خودا فه‌رمویه: ﴿ فَعَقَرُوهَا ۝ ۱﴾ فَقَالَ تَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝ هُودُ ۶۵.

پیلان دانان بو‌کوشنی صالح

له‌نیۆ گه‌لی - شه‌موود - دا نۆ پیاوی ده‌سه‌لاتدار هه‌بوو که هه‌ریه‌که‌ی چه‌ند که‌سیکیان له‌گه‌ڵدا بوو و هه‌ر یه‌که‌شیان سه‌ر سه‌خت ترین بێ‌باوه‌ی و به‌ده‌کارترین که‌س بوون له‌سه‌ر زه‌وی و پێکه‌وه له‌نیۆخۆیان دا کو‌بیوونه‌وه پیلانیکیان دانابوو بو‌کوشنی (صالح). سو‌یندیشیان به‌خودا خواردبوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که به‌نه‌هینی خۆی و که‌س و کاره‌کانیشی بکوژن، پاشان گهر لایه‌نگران و خزماتی بێن و به‌دوا‌ی بکوژانیان دا بگه‌ڕێن و داوا‌ی خۆینه‌که‌ی بکه‌ن، شه‌وانیش نکوولی له‌تاوانه‌که‌یان بکه‌ن و پێ دابگرن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی گوايه نه‌وان نه‌ ناگاداری کوشنی بوون و نه‌ به‌شداریشیان تیدا کردوه.

نه‌و نۆ پیاوه‌ ده‌سه‌لاتداره‌ که سه‌رانی گه‌لی - شه‌موود - بوون نه‌خشه‌که‌یان وا دا‌پێژابوو تا به‌شیوه‌یه‌کی کت و پری (صالح) و که‌س و کارو خانه‌واده‌که‌ی بکوژن، به‌لام خودا ناگاداری نه‌و

(۱) خودا کاری سه‌ربرینه‌که (عقر)ی خستۆته پال هه‌موو نه‌و بێ‌باوه‌ی خۆبه‌زل دانهرانه، خۆ نه‌گهر هه‌ر ته‌نیا یه‌که‌ که‌سیشیان کاره‌که‌ی شه‌نجام دا‌بیت یه‌کیکه‌ له‌وان چونکه‌ خودا له‌جێگا‌یه‌کی تری قورئان دا فه‌رمویه: (فَتَنَّاوَا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ) واته‌: (نه‌وان که‌سیکی سه‌رشیت و بێ‌په‌روایان له‌خۆیان بانگ کردو کاره‌که‌یان پێ‌سه‌پاردو نه‌ویش حوشره‌که‌ی خسته ژێر شمشیره‌که‌یه‌وه و به‌جۆرته‌وه سه‌ری بری)، جا نیتر نه‌و بێ‌باوه‌رانه به‌پیلان دانان و قایل بوونیان به‌په‌را‌ندنی کاره‌که‌ به‌شدان له‌جێ به‌جێ کردنی تاوانه‌که‌دا. له‌مه‌ش دا په‌ندێک و هه‌رده‌گرین ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی گه‌لیک هه‌موویان هاوکارو پشتیوانی یه‌کتان له‌چا‌کو خراپه‌دا و هه‌ر کاتێکیش له‌خراپه‌یه‌ک بێ‌ده‌نگ بوون و له‌تواناشیان دا هه‌بوو روویه‌رووی بنه‌وه نه‌وا خودا به‌سزای تێکرایسی و گشتگیر سزای هه‌موویان ده‌دات له‌سه‌ر نه‌و بێ‌ده‌نگی یه‌... له‌و باره‌یه‌شه‌وه خودا له‌قورئاندا فه‌رمویه: (وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً) - الانفال/ ۲۵.

نیا زه په لټه یان بوو و نیراده ی وا بوو نهو پټغه مبه رهی خوی و خانه واده که شی پر زگار کات لهو پیلانه، تیا چوونیش هر یو نهو پیلانگړانه بوو که نه یا ترانیو بوو له کوږ ووهو چوڼ له ناو ده برین:

﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ شَعَثَةٌ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴾ (۴۸) ﴿ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ (۱) لَنُبَيِّتَنَّهُ (۲) وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾ (۴۹) ﴿ وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَمَكْرَنَا مَكَرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴾ (۵۰) ﴿ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ إِنَّا دَمَرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (۵۱) ﴿ فَبَلَكَ يَوْمَهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا إِنَّا فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴾ النمل ۴۸-۵۲.

له ناو چوونى گهلى "شه مود"

له ناو بردنى - شه مود - به چه خاخه (صاعقه) بووه، هرهو كه خودا لهو باره يه وه فدرمويوه:

﴿ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴾ الذاريات/ ۴۴. وشهى (صاعقه) بهو دهنكه گوره يه ي ناگرى كى ناسمان ده گوتريت كه پينك ديت له شور شينكى كارهبابى ي نتيوان دوو بارگى جياوازى كارهبابى ساردو گهرم يان پوزه تيف و نينگه تيف (موجب وسايب)، جا نه گهر هه وري كى بارگى (موجه ب) ي كارهبابى ي له زوى نزيك ببيتته وه، شهوا ته زويه كى كارهبابى ي بهو كارتير كرنه دروست ده بيت و بهر بارگى (ساليب) ي كارهبابى ي ده كه ويت و به تال بوونه وه (استفراغ)، يان يه كگرتن (اتحاد) له ته نيكي سهر زوى دروست ده بيت و يه كسهر ههر شتيكي سهر نهو شوينه ده سوو تينيت، دره خت بيت يان مرؤف، هرهو ها گهر بهردى گوره شى لى بيت وردى ده كات و گهر بيناو ساختمانيش لى بيت ده پرووخت.

پاده ي شه وهى كه چه خاخه (صاعقه) ويرانى ده كات په يوه سته بهر پژه ي برى به تال كړدنه وه كه و پاده ي هيزى ههردوو بارگه كارهبابى يه كه شه وه. قورشان له هه نديك شوين دا له بريتي وشهى (رجفة) واته: زمين له رزه ي توند) و وشهى (طاغية) واته: دهنكى بهر زى به هيز) و وشهى (صيحة) واته: دهنك و هاواري زور گوره ي به كار هيناوه ﴿ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ ﴾ هود/ ۶۷. ﴿ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهِلَّ بِهَا لِبَطْنِهَا بِالْطَّاغِيَةِ ﴾ الحاقة/ ۵۰. ﴿ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴾ الأعراف/ ۷۸..

(۱) (تقاسموا بالله): (حلفوا اليمين) - سوئنديان خوارد.

(۲) (لنبيته): به شهو هه لده كوتينه سهرى.

جا له بهر نه وهی چه خماخه (صاعقة) دهنگیځی گه وره دروست ده کات به وشه ی (صیحة) ش
 ناوبراوه، له وانه شه لهرزه یه کی وای له گه لډا بیت که لیه بوم له رزه بچیت و هه موو دلیک
 به پروودانی لهرزینه که ی بلهرزینیت و پاچله کینیت. له وانه شه له جی ی خویه وه پهل بهاویت و
 زیاده پژیی بکات (یطغی) تا کو جی یه کی دیکه ش بگریته وه، به مه ش ناوبریت به (طاغیه). جا
 نه وه سفانه ی تر/ که قورثان به چنه د گوزراشتیځی دی بو (صاعقة) ی داناوه ده برینیځی
 دروست و ته واره که وه سفی شوینه وار و هژکارو دیارده کانی ده کات.

به‌ندی سی‌یه‌م

((چەند پەند و وانه‌یه‌ك))

(میان‌په‌وی له‌بژێویدا - بانگه‌واز بۆ شۆرش له‌دژی زۆردارانێ مله‌وێ - وانه‌یه‌ك له‌بژێویدا - ناکامی خۆیه‌زل دانان تیاچوونه - داوای لێخوشبوون و تۆیه‌کردن و شۆتینه‌واره‌کانیان)

میان‌په‌وی له‌بژێویدا

له‌پێنمایی یه‌ جوان و به‌ها‌داره‌کانی قورئان بۆ بنیادنسانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی ساغ و یه‌ک‌گرتوو نه‌وه‌یه‌ داوای پێکی و میان‌په‌وه‌یی له‌بژێوی دا لێ کردوون و پێگهی ده‌ست به‌لا‌وی و په‌رش و به‌لا‌کردنی نیعمه‌تی لێ گرتوون، هه‌روه‌ك له‌ ئایه‌ته‌که‌دا له‌سه‌ر زاری (هود) هاتبوو: ﴿ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ ءَايَةً تُبْنُونَ ﴿١٢٨﴾ وَتَخْذُونَ مَصَافِحَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴾ الشعراء/ ۱۲۸-۱۲۹ .. پێغه‌مبه‌ری خودا (هود) - سه‌لا‌وی خودای له‌سه‌ر بێت - له‌و وته‌یه‌ی دا پرسیا‌ریان لێ ده‌کات و ده‌لێت: (بۆچی ئه‌و هه‌موو کۆشک و ته‌لاره‌ گه‌وره‌ له‌شۆینه‌به‌رزه‌کان دا دروست ده‌که‌ن؟ ئایا بۆ نه‌وه‌یه‌ تا‌کو را‌ده‌ی ده‌وله‌مه‌ندی و ده‌ست پۆشیتوو‌یی‌تان به‌زان‌ریت وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ته‌مای مانه‌وه‌و نه‌م‌ری بن له‌سه‌ر زه‌وی؟) .. (هود) ی پێغه‌مبه‌ر له‌کاری بینا‌وساختمانی گه‌وره‌دا سه‌رزه‌نشتی گه‌له‌که‌ی ده‌کات، چونکه‌ ئه‌وان ئه‌و جو‌ره‌ خانووبه‌ره‌یه‌یان به‌مه‌به‌ستی نیشته‌جێ بوون و هه‌وانه‌وه‌ بنیاد نه‌نا‌بوو، ده‌نا سه‌رزه‌نشتی نه‌ده‌کردن له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌، به‌ل‌کو به‌حه‌زو ئاره‌زو‌ویان له‌شانازی به‌خۆه‌کردن و لو‌تبه‌رزی و خۆبه‌گه‌وره‌زانی‌نه‌وه‌ ئه‌و کۆشک و با‌له‌خانه به‌رزانه‌یان بنیات نا‌بوو، ئه‌وه‌ش نه‌ریتی‌کی عه‌به‌سی و ده‌ست به‌لا‌ویی یه‌کی بێ‌زرا‌وه‌ چونکه‌ له‌پشت ئه‌و کارانه‌وه‌ به‌ته‌مای نه‌م‌ری بوون له‌زه‌وی دا وێ‌رای ئه‌وه‌ش که نه‌م‌ری (خلود) مه‌حاله و خۆشی ی دنیا‌ش که‌مه‌.

(صالح) ی پێغه‌مبه‌ری خوداش - گه‌له‌که‌ی وریا ده‌کاته‌وه‌و نیعمه‌ته‌کانی خودایان بیرده‌خاته‌وه‌و به‌تایبه‌تیش نیعمه‌تی شاره‌زایی له‌سه‌ر دروست کردنی خانوو له‌ چیا‌کان داو له‌ داتا‌شینی به‌ردی ئه‌و چیا‌یانه‌دا، هه‌روه‌ها سه‌رزه‌نشتیان ده‌کات له‌سه‌ر پێ نه‌زانینیان نکو‌ولێ

کردن لهو نیعمه ته، چونکه بهو په فتاریان خوځیان بهزل وگوره ده بینی، خودای زاناو کار به جی
 هه موو شهو مانایانه ی له یهک وشه ی وهک (فارهیڼ) دا کوڅو ووه ته وه، وهک فهر موو یه تی:
 ﴿اَتُرْکُوْنَ فِیْ مَا هَهْنَا ءَامِنِیْنَ﴾ (۱۶۳) فِیْ جَنَّتِ وَعِیُّوْنَ (۱۶۷) وَرُزُّوْعٍ وَنَحْلٍ طَلْعُهَا هَضِیْمٌ (۱۶۸)
 وَنَحْتُوْنَ مِنْ اَلْجِبَالِ یُّوْتَا فَرْهَیْنِ (۱۶۹) ^(۱) فَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَطِیْعُوْنَ (الشعراء/ ۱۴۶-۱۵۰).

نه مړېش له م سدرده مه مان دا چند زوړن شهوانه ی بؤ فخروشانازی و پروپامایی کوڅک و
 ته لاری بهرز بهرز و گوره بنیاد دهنن و بهی باکی و بی هوده یی ده جوړلینه وه. چند زوړیسه
 شهو پاره و مالیه کی که له بهر ده سستی شهو ده ست بلاوانه دایه. چند ده ش ناتاجیان به راویشکار و
 تی گه یه نره تا کو پړی به بهر ده ردانی شهو پاره و سامانه یان لی بگرن و نه هیلن شهو هه موو
 عه به سیهت و زیاده رویی یه یان لی بووه شیته وه. ناخر میللهت چ سوودی کی پی ده گات بهو
 کوڅکه گوره و رازیتراوه ی که ملیونه ها دینار و دؤلاری تی ده چیت و ته نها پیاوکی
 دهوله مه ندیش خوځی و ههوانه وه لی ده بینیت و بهه زاران خه لکی دیکه ش له کرکیاران و
 پشه گهران له چواره دوری دا خزمهت بکن و خوځیان بره تیڼن. بهلام هیچیان خوځراکی ته واو و
 خانویه کی باش و بهرگی ریک و پیکیان نه بیت، شهی وا باشر نه ده بوو گهر شهو پیاه
 دهوله مه نده خاوهن کوڅکه له خانویه کی مام ناوه ندی دا بړیایه و هه موو شهو پاره و سامانه
 زوړه ی له کاروباری ژیا نی میللهت دا به کار بیڼایه بؤ به گهر خسته وه ی کشتوکال و پشه سه زی و
 پیوستی یه گرنه گه کانی تری خه لکی. نایینی نیسلام شهو چه مکه داد گهر یتیه کومه لایه تیه ی
 له دل و دهر وونی شوینکه و توانی و په پړه و کارانی دا جیگیر کردوه تا کو کومه لگه ی نیسلامی
 له سر کوڅکه راست و دروسته کانی داد په روه ری کومه لایه تی بنیات بنریت و پاشان تا کو
 دهسه لاتداران و حاکمانی کومه لگه ی نیسلامی له وپه پری شهو غوونی و بیداری دا بن بؤ
 ناگادار بوون له هره فرد و دهسته و تاقمیک که پاره و مائی میللهت بؤ هه واو هه وهس و
 ناره زووه گهنده له کانیان به کار بیڼن، چونکه مال و سامانی دهوله مه ندان (به تیروانین و یاسای
 قورنان)، نه گهر چی له مولکداریتی ی تایه تی دا بیت، بهلام سووده که ی سوودی کی گشتی یه

(۱) (فارهیڼ): له ده ربړین (تعیر) دا به (اسمی - فاعل - ی فارهیڼ) شهو نیعجازی کی معنه وهی تیدایه،
 چونکه فهران (فعل) که به پی پی گورانی دهر وازه (باب) که ی ده گوتیت، بؤ نمونه فیعلی (فَرَّه) له ده روزه
 (باب) ی (کَرَم) شهو مانای زانایو شاره زایی (حَق) ده گه ی نیت، له دهر وازی (فَرَح) ی شهو مانای (أَشْرُو بَطْر)
 واته (لوتبه رزی و خو بهزل زانین) ده گه یه نیت. نه مه ش هه روه که له قاموس دایه، ناوی بکه ر (اسم
 الفاعل) که ش ده لالت له سر هه روه مانا که ده گات.

بۆ میلله‌ت، چونکه‌ خودا له‌ پاسپارده‌ی دا بۆ باوه‌رداران ده‌فه‌رموویت: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ^(۱) أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَمًا^(۲)﴾ (النساء/۵). واته‌ (پاره‌و سامانی گه‌مزه‌و نه‌فامه‌كان - كه‌پاره‌ی گشتی ی هه‌موانه‌- مه‌ده‌نه‌ ده‌ست خۆیان كه‌ به‌ ئاره‌زووی خۆیان هه‌لس و كه‌وتی پێوه‌ بكهن، چونكه‌ خودا نه‌و پاره‌و سامانه‌ی كردۆته‌ هۆی به‌رپێوه‌بردنی ژیان و گوزه‌رانتان).

بانگه‌واز بۆ شۆرش له‌دژی زۆرداران له‌له‌پوردا

خودا له‌سه‌ر نه‌وه‌ سه‌ره‌زنه‌نشتی گه‌لی (هود) ده‌كات كه‌ په‌یڕه‌ویی ی فه‌رمانی زۆرداره‌ مله‌پوره‌كانی خۆیان كردوه‌و به‌و كرداره‌شیان شایسته‌ی ته‌فروتو نابوون و بـه‌بـه‌شی له‌ره‌حه‌تی خودا بـوون: ﴿وَلَا عَادَ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ^(۳)﴾ (٥٩-٦٠). ئه‌م ئایه‌ته‌ بانگه‌وازیكه‌ بۆ ڕزگاربوون له‌ژێر ڕكێفی زۆرداره‌ مله‌پوره‌كان كه‌ قورئان له‌به‌ر گوێی په‌یڕه‌وکارانی دا سه‌دای به‌هێزی پێ‌ده‌زرنگینیته‌وه‌ تاكو خۆیان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی هه‌ر خۆسه‌پینێکی بـی‌ په‌حم و به‌زه‌بره‌نگ و هه‌ر زۆرداریکی به‌ره‌ه‌ستکاری هه‌ق ڕزگارکهن كه‌ دان به‌مافیک دانائین. فه‌رمایشته‌كه‌ی قورئانی پیرۆزیش (كل جبار عنید) ته‌عبیریکی وردو گرنگه‌، چونكه‌ خودا دوو سیفه‌تی بۆ زۆرداری خۆسه‌پین تیا‌ی‌دا کۆکردوه‌ته‌وه‌، سیفه‌تی (جبار) و سیفه‌تی (عنید).. (جبار)یش به‌و كه‌سه‌ زۆرداره‌ خۆبه‌زل زان و دل‌په‌قه‌ ده‌گوتریت كه‌ (دیارت‌رین نه‌ریتی) نكوولی كردن (عناد) به‌ له‌پیناوی به‌رگری كردن له‌ناهه‌ق (باطل) و پۆچوون و سه‌رنگووم بوون تیا‌ی‌ دا.

ئیس‌لام قایل ناییت كه‌ شوینكه‌وتوانی خۆی جله‌وی ژیا‌نیان بده‌نه‌ ده‌ست چه‌نده‌ سته‌مكارێکی لووتبه‌رزو نه‌وانیش بیانكهن به‌كۆیله‌ی خۆیان و هه‌موو جو‌ره‌

(۱) (السفهاء): (گه‌مزه‌و نادان و نه‌فامه‌كان) ن به‌و ده‌ست ب‌لاوه‌ پاره‌دارانه‌ش ده‌گوتریت كه‌ پاره‌ومالی خۆیان له‌ریگی نادروسته‌وه‌ خه‌رج و په‌رش و ب‌لاوه‌ ده‌كهن، نه‌ویش، یان به‌هۆی تیکچوونی خو‌ره‌وشتیان و لاوازی ی عه‌ق‌لبانه‌وه‌ یان به‌هۆی خراپی و ناراستی ی شێوازه‌كانی به‌كاره‌ینانه‌وه‌.

(۲) (قیام): واته‌ خودا ئه‌و مال و پاره‌یه‌ی كردوه‌ به‌هۆی ڕاگرتنی له‌نگه‌رو هاوسه‌نگی بژێوی و گوزه‌رانتان و بنیات نانی به‌ر‌وه‌نده‌یی‌هه‌كانتان.

(۳) (جبار): مرۆفی ده‌سه‌لاتداری لوته‌رزو په‌تکه‌ره‌وه‌ی هه‌ق و په‌سند نه‌کهری. گوتراویشه‌ ئه‌و كه‌سه‌یه‌ كه‌له‌کاتی هه‌ل‌چوون و تو‌وره‌یی‌ دا له‌خه‌لك ده‌دات یان ده‌یکوژیت.

(۴) (عنید): نكوولی کار له‌هه‌ق و خۆبادان به‌و هێزو ده‌سه‌لاته‌وه‌ی كه‌ هه‌یه‌تی.

سزاوئه شهكه نجه يه كيشيان پي پچيژن و به پي ي هه واو ئاره زووه كانيان به كار يان بي سن، به لكو به پي چه وانه وه ئيسلام شوي ته كه وتواني خو ي هان ده دات له سهر شه وه ي كه به پرو ي شه سته مكارانه دا راپه رن و گو ي به هيژو ده سه لاتيان نه دهن، چونكه به جي هي تاني ئاره زو ي زور داران پي چه وانه ي باوه ري راسته قينه يه، باوه ريش ريزو كه رامه ت به ده روون ده به خشيت و مرؤ له ههر ده سه لاتيكي ملهور (غشيم) رزگار ده كات، باوه رداران يش هيچ پاسا ويكيان بو ژي ره ده ستی و لاوازی نی یه، چونكه زورن، به لام ده سه لاتدارانی سته مكار و بي باوه ر كه من، خو شه گهر به راستی باوه رداران خوازياری رزگاری بن شه وا له پي ناوی دا قوربانی ده دهن و ده ستيشيان ده كه وي ت، بي گومان خودای مه زن و بالاده ستيش له قورئان دا مژده ي شه وه ي به باوه رداران داوه، كه چاره نووسی سته مكاران ههر زهر مه ندي و له ني تو چوونه: ﴿وَحَابَ﴾^(۱) كَلَّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿ابراهيم/ ۱۵.

بي گومان گه لي (عاد) يش بزيه فه وتان، چونكه گو ي له مست و په يره واري فه رماني ههر (جبار) و (عنيد) يك بوون، به نه فره ت ليكراوي ي دنياو رؤ ي دوايشيان وه له ناو چوون و هه موو كه سي كيش شه چاره نووسه ي تووش ده بيت گهر ملكه چي هه واو ئاره زووكاني ههر سته مكار يكي لوو ته رزو دوژمنيكي هه ق بيت.

وانه يه كه له بو يري دا

ههر له داستانه كه ي (هود) دا وانه يه كه له سهر بو يري و جو رنه ت و خو به خت كردن له پي ناوی بيرو باوه ردا به دي ده كري ت، شه وانه يه چرايه كه بو ههر چا كه خوازو چا كسا زي كه كه نه فسي خو ي ته رخا ن (نذر) كر دي ت، بو بيرو باوه ره كه ي شه وه تا (هود) پر به گه رو ي هاوار له گه له كه ي ده كات و پي نا ن ده لي ت: ﴿إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ﴾^(۵۱) مِّنْ دُونِهِ فَكِدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ ﴿هود/ ۵۴-۵۵. واته: (من خودا ده كه م به شا يه ت له سهر به رائه ت و بي تا واني م له و شيرك و ها وه ل بو خوادانانه ي ئيه، ئيه وش ده كه م به نا گادارو شا يه ت له سهر شه بو به ري تي و به رائه ته م له ره قتاره كه تان، ده ئيه وش خو تان و خوا وه نده كان تان به هه موو هيژو توانا تانه وه چي تان پي ده كري ت به رام به ر به من، بي كه ن و ته نانه ت بو تا كه سا تي كي ش لي م رام وه ستن). به چاكي سه رنج بده له و فه رما يش ته ي خودا له سهر زا ري (هود) (فكي دوني جميعا)، كه (هود) ده يه وي ت شه راستي يه بخاته گو ي يانه وه كه وا شه به هيچ

(۱) (خاب): زهر مه نديو فه وتا وه.

شپوهيك لى، يان ناترسيت و باكى نى يه لهو همموو فروښلېان گهر همموويشيان پټكه وه كږبنه وهو پيلان و فرښل ريك خن، ههروها له سزاو نازاردانيان ناترسيت سپره راي شهوى كه نهوان به هيزترو زورتريش بن، ثم بوږى و چاونه ترسى يه ش نيشانه يه كى جوانه له نيشانه كاني نهو باوه دارانه دلييان پرې له نيمان و همموو ههست و نه نديشه يه كيشيان بو خوشويستنى چاكسازى يه .. نيدى هيچ ترس و بيميكيان له شاگرداني ناههق نى يه، چونكه باوه داران عه قيديه كى وهايان ههيه كه ده ترانن هه م ترس و زولم و زوردارى يه كى پى لا بدن. رازى ثم بوږى يه (هود) يش نهويه كه نهو پشتي به خوداى خوى به ستووهو به گه له كيشى ده ايت: (إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ) .. دياره هه كه سيكيش پشت به خوداى پهروه دگارى به ستيت و په نا بو خالقي خوى به ريت كه سپرچاوهى گشت هيزيكه له وجوددا نهو شايسته ي نهويه خودا ترسه كى به نارامى بو بگوريت و لاوازيه كيشى به (هيز) بو بگوريت. مروفي خاوه باوه رى چاكسازو بانگه وازكار نانا جيكى هينگار فره به خوداو بهو پشت به خوا به ستنه ههيه چونكه دلنيايى و خو راگرى و رازى بوونى به هه ر جوړه قورباني يه كى له پينناوى په زامه ندى خودا پى ده به خشيت.

ناكامى خوږه زل دانان تياچونه

ههروها له چيروكى (هود) دا به روونى سپره نجامى دژواى نهو گهل و نه ته وانه ديارى كراوه كه بى باوه رو لووتبه رزو له ستم دا روچو بوون .. به كيك لهو گه لانه (عاد) بووه كه قورنان سپره نجامه ناخوشه كميان بو وه سف ده كات: ﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ مَّحْسَبَاتٍ لِّنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْرَىٰ وَهُمْ لَا يُصْرُونَ ﴿١٦﴾﴾ فصلت/ ١٥-١٦. واته: (گهلى عاد به ناههق له سپر زهوى خويان به زل دانان گوټيان (داخو كى له نيمه به هيزتره؟ به لام نكولى يان له به لگه و نيشانه روښنه كاني نيمه ده كرد. له سپر شهو نيمه ش په شه بايه كى توندى ساردو وه سپر كمران بو ناردن له چمند روژيكى شوم و زور ساردو پر ته پ و توژدا تاكو سزاي سپر شوري و بى ده سلا تيان له ژباني دنيا دا پى بچيزين، بى گومان سزاي روژى دوايشيان توندتر و سپر شوري كارتړه و هيچ سپر خهرو يارمه تى ده ريكيشيان ناييت).

گهلى (عاد) يش له زهوى دا لوته رزو خو به زل زان ده رچوون و به هيزى خويان فريويان خوار دبو، بهم پى يه ش روويان له رينمايى ي خوداو رى ي راست وه رگيړاو خوداش

سەرشۆر و ریسواو سەرگەردانی کردن. لەناوی بردن و تەفروتناوی کردن. ئەمەش بێگومان بەندیکی کاریگەر و قورئان دەبێت بەر چاواغان تاكو بەتینترین وانەی لی وەرگیرێ.

ئەو ئیدیعاو خۆهەلکێشانی ئەو سەردەمە گەلی (عەد)یش هەمان ئیدیعاو خۆهەلکێشانی دەوڵەتە گەر و زەهێزەکانی ئەمڕۆشە کە بەپرۆیاگەندە زانست و مەدەنیەتەوه لەخۆیان بایی بوون، ئەو دەوڵەتەکانە کە بەهۆی دەست پۆشستوویی و هێزی ماددی یانەوه فەرییان خواردوو و بەهۆیەوه لەپێی هەق لایان داوه گەلە کەم دەست و بچووکەکانیان کردوو بەکۆیلەیی خۆیان و سەروەت و سامانیان زەوت کردوون و تەنەت لەپێناوی دەست بەسەرداگرتنی ئەو سامانەدا هەموو شتێکی نابەجێ و ناپەرەیان گرتۆتەبەر چ لەشیوازەکانی فیتنەگیر و نازاوەنەوه، چ لەشیوازەکانی کرینی و یژدانی چەند کەسیکی نەفس نزم، یاخود پەرتەهەزەوه و لێک داپێنی دەستەو کۆمەلە تێکشەرەکان تەنها لەپێناوی دەسکەوتەکانیان و بەرژەوهندی یە ئیمپرایستەکانیان دا، زمانی حالیشیان دەلێت: (مَنْ أَشَدُّ مِنْ قُوَّةٍ) هەر وەک کە لەناوەتی ژمارە (١٥)ی سوورەتی (فصلت)یش دا هاتوو.

بەلام دەبا نەختیک چاویک نین و بێرێکەنەوه و ناوێک لەمێژووی نزیک بەدەنەوه کە کاریگەرترین بەندی لەخۆگرتوو... نایا دەرسیکیان لەو سەرەخامە تالە ئێلمانیای - هیتلەر - هەو وەرێگرتوو کە سەرەپای دروشمەکانی خۆبادان بە هێزو قووەتەوه و خۆبەزل دانان لە زەوی دا دەشیان گوت: (ئێلمانی لەسەروو هەموانەوه) کەچی ناکیان دواي ئەو هەموو دروشمانە هەر مالتوێرانی و لەناوچوونی زۆری لایان بوو جگە لەو بەزین و سەرشۆرییەش کە لەلایەن سەرکەوتوانی جەنگی جیهانیەوه تووشیان بوو.

داوای لیخوشبوون و تۆبەکردن و... شۆینە وارهەکانیان

خودای پەرەردگار چەند یاسایەکی بۆ جیهانی ماددە داناه تا بەگوێرەیی ئەو یاسایانە کاروباریان بەرێوە بچێت، هەر وەها چەند یاساوپێسایەکیشی بۆ جیهانی کۆمەڵگەیی بەشەری داناه تاكو بەپێی سیستمێکی تۆکمە و مەحکەم ژبانی کۆمەڵایەتی بەرێوە بێت... لەو پێسایانەش ئەوانەن کە قورئانی پێرۆز جەختی لەسەرکردوون و کەوا: (ئەگەر گوناھان و کەمتەر خەمیەکان و سەریپێچی کردن لەنێو هەر نەتەوێک دا تەشەنە بستیێن دەنە هۆیک بۆ بەدبەختی و لەنێوچوونی ئەو نەتەوێکە هەر وەک چۆن بەسەر گەلی (هود) و (صالح) داھات. خوداش لەپێی نێرراوان و پێغەمبەرانی یەو هەمیشەو چاخ لەدواي چاخ و نەو لەدواي نەو فەرمانی بەگروێ نادەمی کردوو، کە دەست لەتاوان هەلگرن و داوای لیخوشبوون بکەن لەسەر

نمو خه تاو گونا هانهای پېشویان و تویه ی له لا بکن تا کو به خشش و نیعمه ته کانی خودایان ده سکه ویت و بهر همت و بهر هی بهر همد بن و خزان لهرق و تووړه یی ی بپارېزن. نه وهش (هود) ی پښه مېهری خودایه ناموژگاری گه له کهای ده کات بهو شیوه یی، که قورثان بزمان ده گپړتته وه و دهیکاته پښ نمونی یه ک بؤ نیمه ش: ﴿وَيَنْقُورُ آسْتَفْرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾ هود/۵۲. واته: (نهی گه لی خؤم داوا له خودای په روه ردگارتان بکن که له گونا هانهای پېشوتان خؤش بیت وپاشان بگه رېته وه بؤ لای و تویه ی له لا بکن، نپوه گهر واپکن نمو خوداش بارانیکې زوژتان بؤ ده باریتیت و له مەترسی یه کانی و شکانی و بی بارانی در باز دهن و خپرو پیری کشت و کال وېژو بیتان زوړ ده بیت و هیژیکې زیاتریستان بؤ ده خاته سهر نم هیزه ی نیتستان).

هروها قورثان چونه تی ناموژگاری کردنی (صالح پښه مېهر) بؤ گه له کهای دیاری ده کات: ﴿قَالَ يَنْقُورُ لِمَ تَسْتَغِيْرُونَ بِالْسَيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ النمل/۴۶. واته: (بوچی داوای لیخو شېبون له سهر گونا هه کانتان له په روه ردگارتان ناکه نه تا کو بهر ره همت و بهر هی ی خودا بکه ون)؟! هروها (صالح) پښان ده لیت: ﴿فَاسْتَغْفِرُوْهُ ثُمَّ تُوْبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي قَرِيْبٌ مُّجِيْبٌ﴾ (۱) هود/۶۱. واته: (داوای لیخو شېبونی لی بکن و، پاشان بگه رېته وه بؤ لای خودا چونکه گه رانه وه داوای لیخو شېبون نامپارزیکن بؤ گیرابون وپه سند کردنی نزا وپارانه وتان). گونا هیش نه که هدر ناره وان، به لکو زیان به جهسته و عه قل و سیستمی کو مه لایه تیش ده گه به نیت. کاتیک زیانیشی زوړه که گونا هکاره که سووریت له سهری، جائه گهر گونا هبار خپرا هوشیاریتته وه داوای لیخو شېبون له خودا بکات له سهر نمو گونا هانهای پېشوی و نمو خراپه و بهدکاری یانه ی نه نجامی داون ولېشيان په شیمان بیتته وه نمو فساد و ناهه مواریهش بنېر دهن و شوینه واریان ده سرپیتته وه، له سهر بناغهی نه وهش چاک بوونی تان و کو مه ل مهیسه ر ده بیت.

(۱) دانهری نم کتبه نم ثایه ته ی وه خوی نه هپناوه، به لکو له نپوان دوو کهوانه ی گه ورده ا رسته یه کی وه (واستغفروا ربکم انه قریب مجیب) هپناوه له دوا ی کهوانه که شوه ماناشی بؤ لیک داو ته وه و نازانم هه لای چاپ بیت یان به ثایه تی دانایت بهو جوړه صیاغیه، به لام دوا ی پشکنینی ته و او له (مفردات القرآن) ی (سیوطی) بؤم ده رکوت که صیاغهی ثایه ته که وه نمو به شهی ثایه تی (۶۱) ی سوورته ی هووده. (وه پگیز)

ئەمەش پېساو سوننەتى خودايە دەربارەى خەلكى خۆى وبەپۆشنى بۆ ھەر لىكۆلىارىكى
 مېژووى دەولەتان دەردەكەوئىت گەر بىھوئىت لەھۆيەكانى پرووخان و بەزىنى دەولەتان بکۆلىتەوہ.
 ئەو دەولەتانەش، كە رژدن لەسەر ستم و خراپەكارى، ئەوا خوداش ھەر لەدنیدا بەلاوازى و
 پەرتەوازەبى و وئىران بوونى خانووبەرەو نىشتەگايان سزايان دەدات، ئىدى دەسلەت و
 سەرەوريش لەدەست دەدەن و كۆمەلىشىيان لىك ھەلەدەوشىت و تەماعاران و چاوپنۆكە
 داگیركەرەكانىش دەستيان بەسەردا دەگرن و لاوازى و سەرشۆرى و ژێردەستەيان پىدەچىژن.

به ششی پنجم

نورانی لایه / ئیبراهیم

نورانی لایه / ئیسماعیل

نورانی لایه / لوط

۱- ئیبراهیم و بتیه رستی

۲- ئیمانی ئیبراهیم

۳- جبرؤکی ئیسماعیل

۴- له خاسیه ته به رزه گانی ئیبراهیم

۵- چه ندوانه و به ندیک

۶- جبرؤکی لوط

۷- چه ندوانه و به ندیک

به‌رایه‌ی :-

"ئیه‌راهم ... باوکی پیغه مبه‌ران"

ئیه‌راهم (سلاری خودای لی بیّت) له لای شوینکه وتوانی هه‌ر سیّ ئایینی (یه‌هودی - و - مه‌سیحی - و - ئیسلام) پله‌و پایه‌یه‌کی گه‌ره‌ی هه‌یه و ناوه‌که‌شی هه‌میشه به ریزلێنان و نزاو شکۆداری یه‌وه به‌ستراوه‌ته‌وه... چونکه یه‌کێکه له پیغه مبه‌رانی خاوه‌ن -عه‌زم- وله پێناوی بانگه‌واز بۆ په‌رستنی خودا و به‌یه‌ک دانانی دا جیهادی کردووه و خۆی خستوه‌ته به‌ر مردنیش له پێناوی ئەو بیروباوه‌ره‌ی که ئیمانی پێ هێنا‌بوو. ژیا‌نیشی زنجیره‌یه‌ک قوربانی دان بووه بۆ خودای په‌روه‌ردگاری و له‌م پروه‌شه‌وه نمونه‌یه‌کی زیندووی بۆ هه‌موو گهلانی دوا‌ی خۆی له‌سه‌ر دڵسۆزی و فه‌نا‌بوون بۆ خۆشه‌ویستی خودا خستۆته‌په‌روو.

هه‌روه‌ها پله‌و پایه‌ی "ئیه‌راهم" و به‌رزیه‌ی شان و شکۆی له‌وه‌ش دا ده‌دره‌وشیته‌وه که (باوکی پیغه مبه‌رانه) و هه‌ر کتێبێک له‌ ئاسمانه‌وه بۆ سه‌ر پیغه مبه‌ریک له پیغه مبه‌رانی دوا‌ی خۆی نێ‌راییته‌ خواره‌وه له وه‌چه‌و په‌یه‌وه‌کاران و په‌چه‌له‌کی خۆی بوون^(١). ئەمه‌ش جێ‌و مه‌قامێکی وه‌ها‌یه بۆ -ئیه‌راهم- که هه‌یج جێ و مه‌قامێکی دیکه‌ی پێ‌ناگات، چونکه ئەو (واته ئیه‌راهم) دوو کورێ هه‌بووه و خودا کردوونی به پیغه مبه‌رو ناویان (اسماعیل) و (اسحاق) بووه. (ئیسماعیل) باپه‌ره‌گه‌ره‌ی پیغه مبه‌ری ئیسلام (محمد) ﷺ و باپه‌ره‌ی عه‌ره‌بی "حیجاز" ه و عه‌ره‌بی -حیجاز- یش بنه‌چه‌و (نه‌سه‌بیان) بۆ هه‌ردوو کوره‌که‌ی -ئیسماعیل- (واته بۆ -نابت- و -قی‌ذار-) ده‌گه‌رێته‌وه.

قورنانی پیرۆزیش ئاماژه‌ی بۆ باوکایه‌تی (ابو‌ة‌ی) -ئیه‌راهم- له عه‌ره‌ب دا کردووه، هه‌روه‌ک خودا تیا‌ی دا پ‌رووی گفتاری کردووه‌ته ئیماندارانی عه‌ره‌ب و فه‌رموویه: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكَ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ ۖ﴾ الحج/٧٨.. واته: (خودا له به‌رنامه‌ی ئەم دینه‌دا هه‌یج کارێکی قورس و زیاد له توانای خۆتانی پێ نه‌سه‌پاردوون، به‌لکو هه‌روه‌ک شه‌ریعه‌ته‌که‌ی (ئیه‌راهم) ی باب‌ه گه‌وره‌تانه‌و له‌مه‌وبه‌ر هه‌ر خۆی ناوی (موسلمان) ی لی ناو‌ن). (ئیسحاق) یش خودا کورێکی پێ داوه ناوی (یه‌عقوب) بووه که

(١) ب‌روانه کتێبی "البدایه والنهایه" ی -ابن کثیر- به‌رگی یه‌که‌م. لاپه‌ره (١٦٧).

(٢) شاره‌زاییی په‌چه‌له‌ک (نه‌سه‌ب ناسان) په‌چه‌له‌کی پیغه مبه‌ر ﷺ به‌رای تێک‌رای و یه‌ک ده‌نگی ی خۆیان -ده‌به‌نده‌وه بۆ (عدنان) ی -کورێ- (أدد) و -عدنان- یش په‌چه‌له‌کی ده‌جێته‌وه سه‌ر (ئیسماعیل) ی -کورێ- (ئیه‌راهم).

(٣) ب‌روانه: (تاریخ الطبری) به‌رگی (١) لاپه‌ره (٢٢١).

به نازناو (لقب) ی - ئیسرائیل - ناوده بریت و هه موو پۆلهو نهوه خواپهرسته کانی (بنی اسرائیل) یش به نهوه وه چهی نمو داده نریت، لهو نهوه خواپهرستانهش دا چه نندین پیتغه مبهه ره هه بون و (عیسا - کوری - مریهه) دوا یینیانه و ههروهک (ئینجیل) ده یگ پیته وه که به شوپنکه وتوانی خۆی گوتوه: (نیبراهیم باوکتانهو دلخۆش بووه به وهی که نهم پۆزگاره ی من بیینت جا بینیویه تی و خۆش حال بووه پی).^(۱)

قورئانی پیرۆز ئاماژه ی بۆ نهوهش کردوه، که - نیبراهیم - باوکی پیتغه مبهه رانی دوا ی خۆیه تی، ههروهک خدای مه زن له م پروه وه فهرمو یه: ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَذَكَرْنَا وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشُفَ وَلُوطًا ﴿٨٦﴾ وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾﴾ الانعام / ٨٤ - ٨٦ ...

واته: (کوپانی صالح و به پیزی وهک - ئیسه حق - و - یه عقوب - مان به نیبراهیم به خشیوه و پیتنمایشمان بۆ خوا په رستی کردون، وهک چۆن پیتنمایی ی - نوح - مان له وه به ره (بۆ هه مان مه به ستی خواپه رستی و بانگه واز بۆ کاری چاک) کردبوو، له نه وه کانی (نوح) یش - داود و سوله یان - ی کوری و - ئه ییوب - و - یوسف - ی کوری - یه عقوب - و موسا و - هارون - ی براگه وهی و، پیتنمایی کراوانی چاکه خوازو چاکه کاریش پاداشتیان هه ره لای ئیتمه یه، ههروه ها له نه وه کانی دیکه ی - نوح - پیتغه مبهه رانی وهک - زه که ریا - و - یه حیای کوری زه که ریا - و (عیسا - ی کوری - مریهه) و - ئیلیاس - هه بون، که هه موویان به چاکه خوازی و زوه دو خواپه رستی ناسزابوون، ئینجا دوا ی نه وان - ئیسماعیل - ی کوری نیبراهیم و - ئه لیه سه ع - و - یونس - و - لوط - ی برازای - نیبراهیم - هاتون. خوداش هه موویانی به مه قامی (پیتغه مبهه ریتی) له خه لکی تر جیا کردونه وه و فەزلی نه وانی به سه ره خه لکی تر دا به وه داوه).

له م ده قه قورئانی یه وه نه وه مان بۆ پروون ده بیته وه که "نیبراهیم" باپه ره ی هه موانه، باپه ره ی جوله که و گاوو، موسلمانیه ... پیتغه مبهه رانی نه م سی ئاینهش له بنه چه دا پێک ده گه نه وه، چونکه له بنچینه و نه سلێکی جیگیر و بۆ یه ک نیازی هه ول و ته قه لایان داوه، نه ویش کارکردن بووه به و فرمان و راسپاردانه ی، که خودا بۆیانی نارده و ته خواره وه و که پیتش هه ره شتیکی دیکهش ده رباره ی په رستی خودا بووه به ته نها.

(۱) (یوه ننا / ٨ : ٥٦).

(۲) (لوط) برازای نیبراهیم بووه. هه ره بۆیهش به ده لاله تی نمو تیکه لاوی یه له نیو نمو نه وه و هه چانه دایه.

به ندى يه كه م

((ئيبراهيم ودياردهى بتيه رستى))

(پيگه يشتنى "ئيراهيم" له خاكى "بابل" دا - "ئيراهيم" و خواوهنده كانى "بابل" - ئيراهيم دا وا له باوكى دهكات واز له بتيه رستى بتييت - ئيراهيم بته كان تيك ده شكينييت - دادگايى كردنى "ئيراهيم" - فته خيكى زانستياندى قورئان)

پيگه يشتنى ئيبراهيم له خاكى - بابل - دا

به بهر اوورد له نيوان نهوى له (سفر التكوين)^(۱) دا هاتوووه نمو شوينه واراندهش، كه زانايانى (شوينه واراناسى) دوزياننه تهوه دهگهينه نمو دهره نجامدى، كه سهرده مى (ئيراهيم) ناگه پريتهوه بو هزاره دوه مى پيش زابين ههروهك چهندين سال و عهوام واگومان ده برا، به لكو بو سه دهى نوزده (ياخود باشتربلين) بو سه دهى ههژده^(۲). شاروچكهى (نور - كلدانى) يش لانكهى - ئيراهيم - بووه كه نه مړو به ناوى (مغير) ناسراوه ده كه ويته دهشتى باشوورى نيوان ههردوو پروبارى (ديجله و) (فورات) سهوه. پاشان (سفر التكوين) نهوه مان بو ده گيريتهوه كهوا ئيراهيم له گهل باوكى دا چوون بو نزيك شارى (حاران)، كه ده كه ويته نهويه پرى خوژناواى نيوان ههردوو پروبار.

سه رچاوه عه ره به يه كانيش واى باس ده كه ن كeshوينى هاتنه دنياى (ئيراهيم) له (بابل)^(۳) بووه. ميژوونووس (ياقووت)^(۴) يش له وه سف كردنى خاكى بابل داده ليت: (كه وتوتنه نيوان - ديجله و - فورات - سهوه و نهو خاكه يه كه پى ده گوتريت: سواد.^(۵) له دايك بسوونى

(۱) (سفر التكوين) يه كه م به شه لهو پيئنج به شهى كتبه كهى - موسا - . (وه رگيپ).

(۲) (دائرة المعارف) - للبستاني - ماده (ابراهيم).

(۳) تاريخ الطبرى - (ج ۱ - ص ۱۶۲).

(۴) معجم البلدان (بابل).

(۵) "سواد" بهو گوندو شاروچكانه ده گوتريت كه له چواره وورى شارى كهى گه ووه دايه. بو غوونه، كه گوتراوه (سواد العراق) واته نهو خاكهى نيوان (بصرة) و (كوفة) و گوندو كۆمه لگه كانى چواره وورى. (وه رگيپ)

(ئىبراهيم) يىش له سەر دە مى حوكمراڭى ى - نرود - ى كورى - كنعان - ى كورى - كوش - دا بووه).
مىژووش سەلماندوويەتى كە لەو زەمانەى - ئىبراهيم - ى تىدا ژياوه لە عىراق دا، شارستانىەتى
" بابل " له - عىراق - دا بالادەست بووه.

ئىبراهيم و خواوەندەکانى بابل

بەلام داخۆ بىروباوەرى خەلکى - بابل - چى بوويّت؟ زانىنى ئەو بىروباوەرەيان يارمەتيمان
دەدات بۆ تىگەيشتن لەو نايەتە قورئانىيانەى كە باسى بىروباوەرو عەقيدەى گەلەكەى -
ئىبراهيم - دەكەن. لە كتيبى "قصة الحضارة" داها تووه كە: (خەلکى بابل چەندەها خواوەنديان
هەبووه، چونكە - بەراى خۆيان - لەهەر شارتيكيان دا خواوەنديكيان بۆ پاراستنى شارەكە
هەبووه. لەكەرت و ناوچەو ديهاتەكانيشيان دا چەند خواوەنديكى بسچووكيان هەبووه بۆ
پەرستنى دئسووزى بۆ نوانديان سەرەراى ئەو هەش كە بەشيوەكەى پەسمى ملكەچى خواوەندى
گەرەترينيان بوون. پاشان وردە وردە ژمارەى خواوەندەكان كەم بوونەوه دواى ئەو هەى خواوەندە
بچكۆلەكان و ليك دەدرانەوه كە ئەوان چەند روخساريكى خواوەندەگەرەكەن يان چەند
سيفەتيكيان. بەم پەنگەش خواوەند (مردك) بوو بە خواوەندى (بابل) و گەرەى خواوەندە بابلى
يەكانى تريش. پادشاكانيش هەستيان بە ئاتاجيكي هيجگار فرە دەكرد بۆ ليخوشبوونى
خواوەند، هەربۆيەش چەندين پەيكەريان بۆ دەتاشىو تفاقى ناوماڭ و خوارەمەنى و شەربەتيان
له دەورى دادەنا).^(١)

جا لەو ژینگەيدا كە (فرە خواوەندى) بالى بەسەر داكيشابوو و چەندەها پەيكەريان بۆ
چەسپاندبوون و ديهانپەرستى، خوداى پەرورەدگار هوشى ساغ و پاستى ى تەواوى بە
"ئىبراهيم" بەخشى بوو، ئەويش بە راى راست و سرووشى (وەحى) پەرورەدگارى خۆى
زانىبوو كە بىنگومان خودا (الله) يەكەو هەرخۆى كاربەدەست و دەسەلاتدارى سەر ئەم
گەردوونە. لەبەرئەمە ديهويّت پىنمايى گەلەكەى بكات و رزگاريان بكات لەوشتە بوچەل و
بەتالانەو بە ئامۆژگارى و پەندو وتەى جوان رووى ئاخاوتنى تى دەكردن و داواى واز هينان لەو
حالتە نابەجى يەى لى دەكردن.

خوداش ئەم بەسەرەتەى له قورئان دا باس كردوووه فرمويە: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ
رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا

(١) قصة الحضارة - ول ديورانت - ج ٢ - ص (٢١١) وما بعدها.

عَكْفُونَ^(۱) ﴿۵۲﴾ قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَيْدِينَ ﴿۵۳﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۵۴﴾ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿۵۵﴾ قَالَ بَلْ زَكَّرُكُمْ رَبُّا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُمْ ﴿۱﴾ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۲﴾ الأنبياء / ۵۱-۵۶

واته: (ښارگوټان نيمه بڼ پوچه ل کړنده وې بت پرستۍ و ښېر کړدنې کفر و شيرک له وده وېر واته: بهر له پیغه مبه ريتي - موساو هارون) ښيراهيمان بڼ شو کاره هلېژاردو شو و ژيری و عدقل و فدهمه پيويست و شايسته يه مان پي دا که هر شاياني پیغه مبه راته، نه ویش بهم عدقل و فدهمه ناوازه يه وه، که هر نيمه ده زانين شاياني پیغه مبه ريتي يه پړوی کړده باوکی و گه له بت پرسته که شی و پي ی گوتن: (نهری شو بڼ واز له بت پرستی يه ناهيتن و سر قالی بوون که هيچ سوودو زياننکيان نی يه)؟ نه و انيش گوتيان (نيمه هر له زووه ديو مانه که باب و باپيرانان پرستويانان و شوين پي ی نه و انان له کاره دا هل لگرتوه)، ښيراهيميش پي ی گوتن: (دهی کهوا بو نيوه خوتان و باب و باپيرانان له گومړای يه کی پړون و دياردان) گه له که ی له وه لاهم دا به توروي يه وه پي یان گوت: نایا تو په دياميکی راست بڼ هي ناوين يان گالته مان له گهل دا ده که يت)؟ نه ویش گوتی: (نه خير به راستی ده و پي و خوداتان خودای شو ناسمانانو زوی يه که دروستی کردون و منيش بڼتان ده سمليتنم)). کهوا بو پاساوی شو گه له بڼ پرستنی بته کانيان شو بو: نه و ان باب و باپیرانی خویان و ديوه که هر پرستويانان و نیدی نه مانيش ده ييت شوين پي یان له مه دا هل لگرن و لاسای يان بکه نه وه. نه مه ش هر شو بيانوه نا به جی و لاوازه يه که تیکه ده ران و خراپه کاران له هه مووزه مان و سهرده ميک دا له بهر بهر دکانی کړدنې چاکسازان و راستکه ره وان دا ده ری ده برن، به لاهم چند لاوازه شم بيانوه! که به قلای خویانی پي ی په ک ده خمن و وه ک ناژه لانيش جلوی کاروباری خویان ده دهنه ده ست که سانی پيش خویان !!

(ښيراهيم) ويستويوه تی گه له که ی له بت پرستی قوتار کات، هه روه ها له و نه فسانه و شته گنده ل و پوچه لانه ی له نا کامی شو بت پرستی يه وه سر هه لده دهن، تا کو بيانگه يه نيټ به و حقيقه ته گه وره يه که پيويسته گشت مروفتيکی سر شم هه ساره يه خوازياری يټ، واته بهرستنی خودای تا ک و تنيا و هيچ شتيکيشی به هاو له بڼ دانه نيټ، هه ربه م حقيقه ته ش ښيراهيم گه له که ی خوی ده دواند: ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ﴿۷۵﴾ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ

(۱) (عاکفون): (بهرده وام بوون له سر خهريک بوون به پرستنيانه وه).

(۲) (فطرهن): (خلقه ن) - (دروستی کردون).

أَلَا قَدْ مَوْنٌ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾ الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي يُبَسِّئُنِي ثُمَّ يُجْبِينِ ﴿٨١﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خِطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٢﴾ الشعراء/ ۷۵-۸۲ .. واتە: {ئىبراهيم} دواى پرون كرده وى بى كەلكى و پوچەلى ى بت و دياردهى بتهپرستى، به گەلەكەى گوت: (نەرى ئىتو به وردى سەرنجەتەن لەو پەرستراوانەتان داوھ كە خۆتان و باب و باپىرانتان پىتوھى خەرىك بوون لە دىر زەمانەوھ؟) خۆ ئەگەر منىش بە تكاو داواى ئىتوھەو جۆرە شتانە بپەرستم و بە گەورەو پىرۆزىيان بگرم ئەوا دوژمنى سەرسەختم دەبن و لە پۆزى قىيامەتیش دا سوودىنكم پى ناگەيەنن، تەنھا خوداى پەرورەدگارم (اللھ) دەپەرستم چونكە ھەر خودا دروستى كردووم و پىنەمىي كردووم بۆ پى راست و ھەر خوداشە پزق و پۆزىم لە خواردن و خواردنەوھ پى دەدات و ھەموو جۆرە نىعمەتەيكى بۆ مەيسەر كردووم، ديسان ھەر خودايە لە كاتى نەخۆشىو ناساغى يەكم دا شىفاو ھۆيەكانى چارەسەرم بۆ داين دەكات. ئىنجا ھەر خوداش خۆى لە دىناو لە پۆزى تەواو بوونى ژيانى دىنام دا من دەمرىنەيت و پاشان لە پۆزى دوايى دا زىندووم دەكاتەوھ، ھەرەھا ھىواو تكام ھەر لە خودايە كە لىم خۆشەيت و لە گوناھم ببوورىت لە پۆزى دوايى دا}.

نەمەيە باوھرى - ئىبراهيم - باوھرى ئەو كەسەى كە بە ھەموو گيان و ھەست و ھۆش و جەستەيەوھ خۆى بە خوداى پەرورەدگارى سپاردووھ .. ئەم باوھرەشە ھەموو خەم و پەژارەيەك لە دل دەردەكات و دلتيابي و كامەرانى ى زۆرى پى دەبەخشەيت. ئەم باوھرە نەفس (دەروون) لە (خۆتەسليم كردن بە ئەفسانەكان) پزگاردەكات و ناھىلەيت پەنابەرەيتە بەر و ھەم و خەيال .. چونكە ھىچ رازق و پۆزى دەرو شىفابەخش و ژىيەنەرو مەرىنەرىك و لىخۆشەبوويەكى تاوان و گوناھانىش نى يە تەنھا خوداى پەرورەدگارى جىھانىيان نەيەت.

(ئىبراهيم) داوا لە باوكى دەكات واز لە بت پەرستى بىنەيت

باوكى ئىبراهيم لەبت پەرستى دا لەپىشەوھى ھەموو بت پەرستان دا بوو، تەننەت يەكەك بوو لەوانەى بتيان دەتاشى و دەيانفرۆشت. ئىبراهيم ئەم پەفتارەى باوكى ى لەلا ناخۆش و قورسىش بوو، چونكە نزىكترىن كەس بوو لى يەوھ و خۆشەويستىرەن كەسىش بوو لە دللى دا، ھەر بۆيەش بەئەركى خۆى دەبينى، كە دەبەيت بەتايەيتى ئامۆژگارى بكات و لەسەرەنجامى بى باوھرى يەكەى ئاگادارى كاتەوھ. بەلام داخۆ (ئىبراهيم) بەج شىوازيك قەسەى بۆ باوكى

کردییت؟ بێگومان به زمانیکه خوش و بهویهری ئه ده ب و نهرم و نیا نهو به به لگهی عه قلی یه وه
 بۆ دواو و به پهرستی یه که ی به کاریکی پوچه ل و بی هوده بۆ خستۆته پروو. ههروه که خوداش
 به سه رها ته که ی له قورنانی پیرۆزدا گیراوه ته وه وه فهرمو یه: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِرَبِّهِ ۖ أَنَّهُ كَانَ
 صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝ (۴۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ۝ (۴۲) يَتَّبِعْ
 إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ۝ (۴۳) يَتَّبِعْ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ
 إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا ۝ (۴۴) يَتَّبِعْ إِنِّي خَافُ أَنْ يَمْسَكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ
 لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ۝ (۴۵) قَالَ أَرَأَيْتَ أَنْتَ عَنِ الْهَى يَتَّبِعُ إِبْرَاهِيمَ لَئِنْ لَمْ تَنْهَ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي
 مَلِيًّا ۝ (۴۶) قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ فِي حَفِيًّا ۝ (۴۷) وَأَعْتَزِلُكُمْ وَمَا
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا ۝ (۴۸) فَلَمَّا اعْتَرَلَهُمْ
 وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُمُ اسْمَٰحَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا ۝ (۴۹) مريم: ۴۱-۴۹..

واتاو شیکاری نایه ته کان: به راستی و ته یه که و سۆزو و یژدانی بیسه رانی ده هه ژنییت. سه رنج
 به له وه ی چۆن - ئیبراهیم له سه ره تای هه ر نامۆزگاری یه کی دا و ته کانی به نامرازی
 بانگکردن (نداء) ی (بابه گیان: یا اُبت) ده ست پێ ده کات بۆ خۆ لێ نزیک کردنه وه ی زیاترو
 بزواندنی دلێ له گهل به کاره ی نانی ئه ده بیکی زۆرو هه لئس و که وتی جوان.

(ئیبراهیم) سه ره تا به لگهی عه قلی ده خاته بهر چاوی باوکی و پێ ی ده لیت: {بۆچی
 شتیکی بێ گیان و بێ به ست و نه ست ده پهرستی که نه (ده بیستی) و نه (ده بینیت) و نه
 (توانای نه وه شی هیه چاکه یه که یان خراپه یه که ت تووش بکات}؟! پاشان هه ر نامۆزگاری
 ده کات و به نه ریتی هاوسۆزی نواندنی شی بانگی ده کات بۆ لای هه ق و باوکی به نه فامی ره ها
 وه سف ناکات، نه بادا باوکی نه وه به (سووکایه تی به بیرو پا کانی) دا بینیت و له سه ر نه وه ش پروی
 لێ وهر گیریت.

ههروه ها ئیبراهیم خۆی به خاوه ن زانستیکی زۆر دانانی ت تا کو خۆی له سه روو باوکی یه وه
 ده رنه خات و به مه ش لێ ی ته ره نه ییت. به لکو پێ ی گوتوه: (من هه ندیک زانستم پێ یه که
 له خودای په ره ردگار مه وه بۆم ها تو وه به لām هه مان شت بۆتۆ نه ها تو وه به پێ ی نه و زانست و
 زانیاریانه ش په ی ره ویی نامۆزگاری و پێنمایی یه کام به که، چونکه من پێگای راست پێشان
 ده ده م. شه یتانی ش که سه ر پێچی ی له فهرمانی خودا کردوه نه و تا که دوژمنه ته که دوو چاری
 نه م گومرایی یه ی کردوویت و به مه ش ده تگه یه نیت به سزای سه ختی خودا).

کهچی باوکی به پهلوه و سهرسورمانه وه پئی ده لیت: (ئای چهند سهیره! ئه ری ئه وه
(ئیبراهیم) تۆ پرووت له بته کان وهر گێژاوه و به ته مانیت بیان په رستیت. ده سا ئه گهر له م هه لئس و
کهوت و بیرو ریاهت پاشگه ز نه بیته وه که ده رباره ی رێگرتن له بت په رستی یه، ئه و به رده ربارانت
ده که م. جا بۆ ئه وه ی ژیا نیت پارێزرا و بیته، ئه و ون به له به رچاوم و لیم دوور که وه بۆ ما وه یه کی
زۆر ئه گهر رزگار بوونت ده ویت)..

ئیبراهیم له به رام به ر هه ره شه ی باوکی و ده رکردنی دا ته نها به وه ی (سلام علیک) وه لامی
دایه وه به مانای: (له من هه وه هه یچ ناخۆشی یه کت پئی ناگات و هه یچ نازاری تکیشت ته ووش نایهت،
به لکو له لایه ن من هه وه ساغ و سه لیم ده بیت، له خوداش ده پارێمه وه لیت خۆش بیته و سزات
نه دات. هه روه ها خودای په روه ردگارم هه رده م وای راهی ناوم که رێزم لی بنیته و نزاو پارانه وه م
گه ربا کات. جا ئه گهر به هۆی (ئه وه ی بانگت ده که م بۆ با وه ر هه نسان به خودا) نازارت پئی
بگات، ئه وای ئی سدی خۆم له تۆو میلله ته که شت دووره په ریز ده گرم، هه روه ک خۆم له و
خوا وه ندانه شتان به دوور ده گرم تا کو هه ر ته نها خودای په روه ردگار به رستم نه وه ک به په رستنی
ئه و خوا وه ندانه وه ک ئی وه به ده به خت و په نچ به خه سار م)..

بێگومان ئه م نزاو له خودا پارانه وه یه ی (ئیبراهیم) بۆ لێخۆش بوون له باوکی، له کاتی که دا
بو وه که به لیتنی په سندر د و و گه رابوونی نزاکانی پئی درا وه، که هه شتا (ئیبراهیم) بئی ئومید
نه بو وه له باوکی و وا به ته ما بو وه با وه ر بێنیت، به لام دوا ی ئه وه ی به پروونی بۆی ده رکه و
که وای باوکی دوژمنی خودایه و نایه ویت ده سه ردار ی بت په رستی بیته، ئیدی ئه ویش (واته -
ابراهیم) بۆ لایه نی و بۆ به ری بوونی خۆی لی را گه یاند، هه روه ک له قورئانیش دا هاته وه: ﴿وَمَا
كَانَ اسْتِغْفَارُ اِبْرٰهٖمَ لِاٰیِهٖ اِلَّا عَن مَّوْعِدَةٍ وَعَدَهَا اِیَّاهُ فَلَمَّا بَیِّنَ لَهُ اَنْهُ عَدُوٌّ لِّلّٰهِ
تَبَرَّأَ مِنْهُ اِنَّ اِبْرٰهٖمَ لَذُوْ حَلِیْمٍ﴾ التوبه/ ۱۱۴..

" ئیبراهیم به ته کان تیک ده شکینیت "

-ئیبراهیم- له دلی خۆی دا بریارێکی په نهانی ی بۆ شکاندنی ئه و بتانه دانا بوو که
گه له که ی ده یان په رست، ئه وه بوو سویندی له سه ر تیک شکاندنیان خوارد و ئه مه ش رێگه یه کی
کرده یی (عملي) بوو که ویستی گه له چه واشه کرا وه که ی تی بگه یه نیته و به لگه ی په وانی
خۆیان بخاته روو له سه ر ئه وه ی که وای ئه م بتانه هه یچ زه ره رو قازا ئه کیان نی یه و ته نانه ت
نا توانن نازاری که سی کیش بده ن گه ر زیانیکیان لی بدات. دیاره (به لگه ی کرده یی) یش
کاری گه ربی یه کی گه وه ی له سه ر ده روونی خه لکی هه یه و زیاتریشه له گاری گه ربی

ناموژگاري و پښنمايي به زمان. (نيراهيم) بږ دهره تيكي گونجاو ده گه را تاكو نيازه كهي خوي به دي بينيت، نو دهره تهش له رږژيكي وادا هاته پيشه وه كه به (جهږني گه له كهي) داده نراو له شار ده چونه دهره وه بږ شاهنگ گيران. له و رږژه دا باوكي پي ي گوت (نيراهيم) شه مږ جهږنو بږچي له گهلان نايه يته دهره وه به شداري شاهنگه كه مان ناكه يت و خوت دلخوش ناكه يت؟، شهويش چند ههنگاو ك له گهلان دا رږزيشت، به لام هه زو بيانويه كي ره واي بږ په يدا بو تا به هږويه به توانيت خو بيان لي دوا بخت و نه چيت له گهلان، شه وه بو ته ماشايه كي شه ستيره كاني كردو گوتي: (من له دهره كه وتني شه ستيره دا شه وه ده خوښمه وه كه له سهر ليواړي نه خوښي - تعاون - و خهريكه توو شم ببيت)، گه له كهي له وه ده ترسان كه (نيراهيم) بهم نه خوښيه شه وانيش تووش كات، جا بږ شه وي ميكرويه كهي شه وانيش نه گريته وه وازيان لي هينا تا له گهلان دا نه چيته دهره وه بږ شاهنگي رږژي جهږنه كيان.

شهويش له وږي يهي ليوه رږزيشت بو گه رايه وه بږ شه جي يهي بته كانياني لي بو و سوو ريش بو له سهر تيك شكانديان. چا كه دهره تي بږ ره خسا چو بږ شه په يكه رخانه يهي بته كانيان لي دانا بو. بته كان هه نديكيان له ته نيشت يه كتره وه بوون و گه وهره ترينيان واته (گه وره كه يان) له بيتش هه موويانه وه بوو.

(نيراهيم) بيني ي له بهر دم بته كان دا برچيكي زور له خواردن و خوارنده وه دانراوه كه گه له كهي به نيدديعاي قورباني و خو لي نزيك كردنه ويان پيشكه شيان ده كردن، شهويش به گالته پي كردنه وه رووي كرده بته كان و لي ي پرسين: (شهري بږچي ناخون؟) كاتيك هيج بتيكيش له وانه وه لامتيكي نه دايه وه دووباره لي ي پرسينه وه: (شهوه بږچي دهنگتان نايه ت؟) ئينجا دهستي راستي بږ لار كردنه وه هه مووياني به ته وړيك شكاندو وردواشي كردن. ته نها بته گه وره كه ياني هيشته وه (واته گه وهره ترين خواوهنديان) و ته نانه ت ته وره كه شي به دهستي شه بته گه وره يه دا هه لواسي و دوايي په يكه رخانه كهي به جي هيشته.

ثم به سهر هاته ي پيشو شيكاري ثم نايه تانه بوون كه ده بخويننه وه:

﴿وَإِن مِّن شَيْعَةٍ﴾ ^(۸۶) إِذْ جَاءَ رَبُّهُ، يَقْلِبْ سَلِيمٍ ^(۸۷) إِذْ قَالَ لِأَيُّهَا وَقَوْمِيءَ مَاذَا تَعْبُدُونَ ^(۸۸) أَيْفَاكَ ءَالِهَةٌ دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ^(۸۹) فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ^(۹۰) فَظَنَرَ ظَنَرَةً فِي

(۱) (من شيعته) - له كږمه لي - نوح -، واته له وانه يه كه په يره وي مهنه جي (نوح) يان كردوه له خوا به يكه گرتن و ئيمانداري دا. (ضمير ي ه) له (شيعته) دا بږ (نوح) ده گه رپته وه، چونكه چند نايه تيكي پيش ثم نايه تانه باسي به سهرهاتي (نوح) ده كمن.

النُّجُومِ ﴿٨٨﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿٨٩﴾ فَنُوحُوا عَنْهُ مُمْرِينَ ﴿٩٠﴾ فَرَاعَ إِلَاءَ الْهَنِيمِ ﴿٩١﴾ فَقَالَ لَا تَأْكُلُونِ ﴿٩٢﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٣﴾ فَرَاعَ عَلَيْهِمْ صَرِيحًا بِالْإِيمَانِ ﴿٩٤﴾ الصَّافَاتِ ٨٣-٩٣... ههروه ها له قورئان داهاتوه: ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ ﴿٩٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذَا ۖ ﴿٩٨﴾ إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ الانبياء/ ٥٧-٥٨..

(ئىبراھىم بە تىك شكاندن ئىمەتەتەنە بەلگەھەكى ھەستەدارى لەسەر پوچەلى و بى ھوودەبى بىت پەرستى خستە بەرچاوى گەلەكەى كە: نەگەر چەند خواوەندىكى راستەقىنە بوونايە ئەوا بەرگرييان لەخۆيان دەکردو زيانيشيان بەھەر كەسێك دەگەيانەد كەنيازيكى خراپى لى ىان ھەبوايە).

ئىمپراتۆر (ھىدىوشى) ئىمپراتۆرى پيشووترى - ژاپون- لەم ھەقىقەتە تىگەشت و لى ىاگادار بوو، ئەو بوو ناوبرا پەيگەريكى زلى بۆ (بووزا) بنيات ناو ھىشتا كارى بنيات نانى بەتەواوتى بەئەنجام نەگەيشتبوو كە سالى (١٥٩٦ز) بومەلەرزەك پەيگەريكى يەكسەر ئەو بەتەشى بۆ وردوخاش كەرد. لەم بارەيەو گيڤاويانەتەو كە (ھىدىوشى) ئىمپراتۆر بەتە وردوخاش بوو كەى دايە بەر تىرو بەسووكايەتى پى كەردنەو پى گوت: (خو من پارەو پوولنىكى ھىجگار زۆرم تىادا خەرج كەردىت و كەچى نەت تەوانى ھەر تەنھا پەرستگاكەى خۆيشت بياريزيت) (٩٩).

دادگايى كەردنى ئىبراھىم

ئەو گەلە دواى ئەو ىاھەنگيان بەپۆزى جەژنەكەيانەو گيڤا گەرانەو بۆ نىو شارو ديتيان بەتەكانيان چى بەسەر ھاتو، بەمەش ترسيان لى نىشت و لە نىو خۆيان دا پەرسىاريان دەبارەى زانىنى ئەو دەست وەشپنە ستەمكارە دەكەرد كە شتە پەرزەكانيانى پيشپىل كەردو. ھەندىكيان گوتيان: (بىستومانە لاوتك بە خراپە باسى بەتەكان دەكات و ناوى -ئىبراھىم- و نەريتى وايە كە عەيب و عاريان لى بدۆزيتەو و گالتەيان پى بكات، ھەر ئەويشە گومانى ئەو كەردارەى لى بكەين). ھەواتى دەستريۆى كەردنە سەر بەتەكان بە ھاكمان گەيشت و ئەوانيش بەسەريازەكانيان گوت: خيرا - ئىبراھىم - بىنن تا لەبەر چاوى خەلكى دادگايى ى بكەين. ئەو

(١) (فراغ الى اهتمهم): واتە بە پەلە و پەنھانى چو بۆ لای خواوەندەكانيان.

(٢) (جذا): واتە چەندىن پارچەى وردو بچوك، وردوخاش كراو.

(٣) قصة الحضارة / ول ديورانت ج ٥ / ص ١٣٣.

که سانهش با بېنه پېش و شایه تی بدن له سهر شو قسانه ی - نیبراهیم - کاتیک لای شهوان خوش و عهیی له بته کان دوزیوه ته وه به لئینی سهره نجامی خراپی پی (داون) ..

- نیبراهیم - هینراو حاکمان لی یان پرسى: (نهری شهو جه نابت وات له م خواوه ندانه مان کردوه نهی - نیبراهیم -؟!) له وه لای می نم پرسیاره دا - نیبراهیم - ههست به وه ده کات که ئیدی دهرفته پیویست هاتوته ناراه بو گه یاندنی مهبهستی خوی و گه یشتن بهو حقیقه ته ش که داوای دان پپانانی لی ده کردن. بویه به شتوازیکی دانایانه وه لای می پرسیاره که یان ده داته وه بهو رسته یه ی: (که تیک شکینه ری بته کان بته گوره که یانه و شایه تیش له سهر شو کرداره پاشاوه ی بته کانی دیکه یه، پشیمان ده لیت ﴿فَسْتَلَوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطُوقُونَ﴾ ... (ده لی یان پپرسن گهر شهوان قسه ده که ن)، چونکه (بتی گه وړه) تووړه بسوه له وه ی شو هه موو بته بهچو وکانه پپدرستی و له کاتیکدا نهویش له هه موویان گه وړه تربیت، ههر بویه شکاندوونی).

شو گه له ش بی بیرکردنه وه و تی فکرین ده که ونه نیو شو دؤخی بی ناگایی یه وه ی که به په له به یه کدی بلین: (نیوه به پپرستی شو بته اندی ناتوان قسه بکه ن زولمتان کردوه و به تاوانبار کردنى - نیبراهیم - یش سته متان کردوه)، به لای م دواى شه مش لووتیان به راستی یه که داده ژهنیت و خیرا سهریان له شهرمه زاری دا باده دهن و ده گپرته وه سهر مشتمو پیکی تر له گهل - نیبراهیم - داو پی ی ده لین: (تو خوت ده زانیت نم بته ده نگیان لیوه نایه و ناتوان قسه بکه ن، نیت چون داوای شه وه مان لی ده که یت پرسپاری ناخاوتنیان لی بکه ین و داوایان لی بکه ین بزمان بدوین دهریاره ی نه وه ی به سهریان دا هینراوه ؟) ...

له وکاته ش دا به لگه و پاساوی نیبراهیم به جوانی ده نگ ده داته وه له زهنگی گوچکه کانیان ده دات و زمانیان لال ده کات و به م وه لای مه کاریگه ره قسه یان پی ناهیلیت:

﴿ قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾ (۱۱) أَفِ لَكُمْ

وَلَمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿الانبياء/ ۶۶-۶۷﴾. واته: (تایا نیوه له جیاتی خوا پپرستی و عبادته ی خودای په وړه دگاری جیهانیان شو بته بی ههست و بی گیان و بی ده سه لاتانه دپپرستی که توانای سوودو زینایکیان بۆتان نی یه ؟ به راستی من زور په ست و به داخ له کاره پیس و ناهه مواره تان و له خوتان و شو بته اندی، که له جیاتی خودا (الله) ده یانپه رست. ده ی نیت توزقالتیک عه قلتان نی یه که بیربکه نه وه و په شیمان بنه وه ؟).

نم نایه ته له ههر چاخ و سهرده میک دا بی نرخی و نفس نرمی ی شه وانه دهرده خات که بت و په یکه ره کان به پیروز داده نین وله جیاتی خودا ده یانپه رست. به لای م نه گهر نه فامی (جهل) له دهررونی خه لکی دا خوی بچه سپینیت و ده مارگیری ی کویرانه ش دلان داگیرکات، نیدی

دەروونەكان دەگەنە ئاستىكى بىزراو لەھەلسەنگاندنى باری راستى ى شتەكان دا. لە بەر ئەوھە كاتىك دەبينن گۆلەيان دەكەوتتە لىژى و پەردە لەسەر پرويان ھەلدەمالریت و ھىچ بەلگە و بىيانووبەكيان بەدەستەوھە نامىنیت، يەكسەر واز لە وت و وىژو دەمەتەقى و موناقەشەى بەرامبەر دىنن و پەنادەبەنە بەر ئەو ھىزەى كە پىسواى و شەرمەزارى يەكانيان بۆ دادەپۆشیت. ئەو گەلە بى باوھەش دواى وت و وىژ لەگەل (ئىبراهيم) و دواى نەمانى بروپىيانوويان، حوكمى مەرگيان (بە سوتاندن) بەسەردادا و ويستيان بىسووتىنن. بەلام خودا بە تواناو قودرەتى خۆى رزگارى كردو فەرمانى ساردى و سەلامەتى ى بە ئاگرەكەش كردو پى ى فەرموو: ﴿كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ئاگرەكەش بە فەرمانى خودا ساردو سووك و ئاسان بوو لەسەرى، واتە ھىندەش ساردنەبووھە كە سەرمای بىت.

خودا لەم بارەيەوھە فەرمووبە: ﴿قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ آيِنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ (١١) ﴿قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِنَاهِتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ (١٢) ﴿قَالَ بَلْ فَعَلُهُ كَيْدُهُمْ هَذَا فَتَلَّوْهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾ (١٣) ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (١٤) ﴿ثُمَّ نَكَّسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾ (١٥) ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ (١٦) ﴿أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (١٧) ﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَعَلِينَ﴾ (١٨) ﴿قُلْنَا يَبْنَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ الانبياء/ ٦١-٦٩.

لە جىگەيەكى دىكەى قورئان داو لە وەسفى ئەو شىوھە دادگاسى كردنەوھى (ئىبراهيم)دا خودا بە شىوھەكى كورت و كارىگەر فەرمووبەتى: ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرْفُوقَ﴾ (١٤) ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾ (١٥) ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ (١٦) ﴿قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ﴾ (١٧) ﴿فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ﴾ الصافات/ ٩٤-٩٨.

جا خوێنەرى بەرێز نەختىك لە ئاست ئەم ئايەتەدا ھەلۆستە بكە: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُونَ﴾. واتە: (ئەرى ئەوھە ئىوھە ئەو بتانە دەپەرستى كەبەدەستى خۆتان داياندەتاشن و دروستى دەكەن؟).. (بە كورتى يەكى سەرسوپھىن) و (باسكردينكى ئاشكرا) قورئان پوچەللى و بەتالى ى بت پەرستى پروون دەكاتەوھە.. ئەمەش وەك دەبينىت ھىچ نووسەر و ئەديب و راگەيانەرىك ناتوانىت بەو پروون كردنەوھە كورت و پوختە مەبەست بىتكت، ئەمەش تەنھا لەتايەتەندىەكانى قورئانە. لەم پرووھەوھە وتەيەك ھەيە كە لەپەندە بەناوبانگەكانى (چىن)ەو

ده لیت: (هیچ که سیک له وانه ی په یکه ره کان داده تاشن خواوهنده کان ناپه رستن، چونکه ده زانن لهچ ماده ده یه که داده تاشرین)!! به لام جیاوازی یه کی نیجگار زور له نیوان هه ریه که له ره وان بیژی قورثان و په نده چینی یه که دا هدی، چونکه قورثان هه مان مانای به کورت کړنده وه بې ونه که ی خوی پروون کړدووه ته وه و هم کورت کړنده ویهش به لگه یه که له سهر نه وه ی که قورثان سرووشیکی خودایی یه.. دوا ی نه مهش سهرنج له م فهرمایشته ی تری خدا بده ﴿وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: خدا خو یان و کاره که شیانی دروست کړدووه، به مانای نه وه ی خدا له مرؤډ دا ناماده یو توانای بؤ کار کړدن تیدا خهلق کړدووه، هه روکه نه وه ماده ده یه شی خهلق کړدووه که بته کانی لی دروست ده کرا، نیر چون (مرؤډ) ی خهلق کراوی خدا مه خلوقیکی دیکه (که بته گانه) ده پهرستیت؟ نه ی وا راسترو شایسته تر نی یه که نه وه خودای خالقه ی به رستیت، نه که بتیکی دروست کراو و داتاشراو؟!

فه تحیکی زانستیانه ی قورثان

هه رکس به وردی سهرنج له و نایه ته قورثانیانه ی پی شو بدات ده بینیت باسی چند پرو دوا یکی واقعی و راسته قینه ی میژووی ده کات که زانست (علم) یش ده رکی پی کړدوون و دانی به حقیقه تیان داناوه. بؤ نمونه قورثان نه وه باس ده کات که (تیراهیم) بؤ ناسمانی روانیوه: ﴿فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ﴾ (۸۸) ﴿فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ﴾ واته (ته ماشای نه ستیره کانی کړدووه له هه لاتیان دا نه وه ی خو یندو ته وه بؤ گه له که ی که و خه ریکه تووشی نه خوشی یه کی ترسناک ده بیت). له م نایه ته دا نه وه راستی یه میژووی یه تیده گه ین که خه لکی نه وه زه مانه به نه ستیره خو یندنه وه خه ریک بوون، (تیراهیم) یش نه و پاکانه یی به گو یره ی بیرو بؤ چوونه کانی خو یان بؤ هیناونه ته وه له سهر نه وه ی له گه لیان دا نه چیته ده ره وه ی شار بؤ ناهه نگه که یان تا به مهش ده رفه تی شکاندنی بته کانی بؤ مه سهر بیت.

(ویل دیورانست) له کتبه که ی دا (قصة الحضارة) ده لیت: (بابلی یه کان دیراسه ی نه ستیره کان یان بؤ نه وه نه کړدووه تا کو نه خشی ریگا کانی کاروان و پاپوره کان یان بکیشن، به لکو زیاتر دیراسه یان کړدووه، که یارمه تی یان بدات له پی شینی کړدن داهاتووی خه لکی و چاره نو سیان دا. به مهش وا دیاره نه وان (نه ستیره خو یندنه وه) بوون زیاتر له وه ی گه ردووناس بن. جا نه و کوشش و ته قه لایانه ش که بؤ زانینی داهاتو له ری زانینی جم و جوول و هات و چو ی نه ستیره کانه وه ده خریته گه ر تنها ناره زوویه که له و ناره زوانه ی بابلی یه کان).^(۱)

ھەرۋەھا قورئان دەر بارەى داب ونەر تەھ کانی گەلەھەى (ئىبراهيم) دەدوئیت کە چۆن قوربانى يەکانيان لە خۆراك پێشکەش بە خواوەندەکانيان دەکەن: ﴿قَرَأَ^(۱) اِلٰى اِلٰهِمِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ﴾.. بە مانای -ئىبراهيم- کاتێک گەیشتە ئەو پەرستگایەى خواوەندەکانى گەلەھەى تێدا بوون و (دیتى خۆراکیان لەلایە) ئەو خۆراکەى پێشان دان وداوای لێکردن بێخۆن لەکاتێکدا دەیشى زانى ئەوانە بێ گیان و ھەست ونەست، بەلام لاسایى گەلەھەى دەکردەو ھاگائەى بەو داب ونەر تە نالەبارە دەھات. (ویل دیوران) لەو کتیبەى پێشوو دادەلێت: (پادشاكان وا ھەستیان دەکرد، کە ئاتاجێكى زۆریان بە لێخۆشبوونی خواوەندەکان ھەبە، بۆیە پەیکەرى زۆریان بۆ دادەمەزراندن و ناو پەرستگاكانیشیان پرده کرد لە نوێن و تفاقى ناومال و خواردەمەنى. خواردن و خواردنەوھش زۆرتەرىنى ئەو نامپرازى قوربانى کردن وخۆ لێتەزىک کردنەوھى خۆيان بووھ لە خواوەندەکانيان)^(۲).

پاشان قورئان باسى ئەوھمان بۆ دەگێرێتەوھ کە (ئىبراهيم) ھەموو بتەکانى شکاندووە تەنھا بتەھەرە گەرەھەى کەیان نەبێت ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا اِلَّا كَبْرًا لَهُمْ﴾، لەم دەقەى قورئانیشەو تێدەگەیت کە گەلەھەى -ئىبراهيم- چەندەھا خواوەندیان ھەبوو، لەگەڵ ھەموو ئەو خواوەندانەش دا خواوەندێكى گەرەھەیان ھەبوو کە (ئىبراهيم) ھێشتوتى یەوھ نەیشکاندووە. ھەرۋەھا (ویل دیوران) لەو کتیبەى دا دەلێت: (مردك- بەگەرەى خواوەندەکان لەلای خەلکى -بابل- دادەنرا، لە تەنیشت ئەو خواوەندەشیانەو چەندین خواوەندى دیکەیان ھەبوو).

بێگومان ئەم راستیانەى کە قورئان ھەرخۆى بەتەنیا باسى کردوون و زانستیش لە نزیکوھە دانى پێداناون، سەرکەوتنیكى زانستیانەى قورئانە، چونکە لە سەردەمى پێغەمبەرى ئىسلام (محمد ﷺ) داو لە ژینگەو دەرووبەرىشى دا نەزانرابوون. (راستى و نەیتى یە شارراوھەکانیشى) ماوھەكى کەم لەمەوبەر دۆزاونەتەو، ئەویش دواى ئەو زانایان لە خاکی (بابل) دا چەندین چالان ھەلکەندو بەدواى ئاسەوارى کۆن دا دەگەرپان و پاشان چەندین تابلۆیان دۆزیسەو لەو تابلۆیانەى کە بە زمانى (مسمارى) پیرویاو پرەکانى خەلکى ئەو سەردەمەى (بابل) یان لەسەر نووسرابووھ، ئینجا ھێما و نیشانەکانى سەر ئەو تابلۆیانەیان لێک جیا کردەوھو شیکاریان کردو لە ناوھەرۆکەکانیان تێگەیشتن.

(۱) (فراغ الى المتهم): واتە بە پەلە و پەنھانى چو بۆ لای خواوەندەکانيان.

(۲) ھەمان سەرچاو.

به ندى دووهم

((نيماني نيراهيم))

(به لگى (نيراهيم) له سر پوچه لى فره خواوه ندى - به لگه له سر پوره دگاري تى
خوداى تاك و ته نيا - تواناى خودا له سر زيندو كړدنه وى مردوان)

به لگى " نيراهيم " له سر پوچه لى فره خواوه ندى

ليکولینه و میژووی یه کان ده ریان خستوه که لهو زه من و ژینگه یی نیراهیمی تیدا
ژیاوه خه لکی (خوړ و مانگ و نه ستیره کانیان) په رستوه. - نیراهیم-یش (سلاوی لی بیت) که
نیمانی به خودای تاك و ته نیا هینا بو هیچ هه لکی فراموش نه ده کرد بۆ قسه کردن له گهل
گه له که یو دهر باره ی په رستراوه کانیان ده مه ته قی ی له گهل داده کردن و بیان ددوا، یه کیک لهو
ده مه ته قی و وت و ویزانه ی له گهل یان دابونه بو ده یو یست بهروونی باسی پوچه لى و به تالی
کاری په رستنی خوړومانگ و نه ستیره کانیان بۆ بکات و بوشیان درخت که په رستراوی
راسته قینه همر خودای تاك و ته نهایه ..

له م باره یوه خودای مهن فرمووېه: ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
قَالَ لَا أَجِبُ الْأَفْلِكِ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ
يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا
أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَائِفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الانعام/ ۷۵-۷۹.

(ماناو شیکاری نایه ته کان: بیگومان خودا هندی که لهو نه نیت یانه ی (مولکی گه ورو
گه ورونی به فراوانی ژیر ده سلا تى خزی) که به لگن له سر پوره دگاري تى یه که ی، پیشانی
(نیراهیم) ددا تاكو لهو باوهر داره دلنیاو به یه قن گه یشتوانه بیت که نیمان له دلیان دا
جیگیر بووه به لگش بخاته به رده می گه له که ی له سر راستی ی نهو باوهر پوخته ی. به سر
هاته که ش ناو بووه: نهوا شه و داهاتووه په رده کانی داداوه ته و (نیراهیم) یش له نیتو کومه له

كەسكى گەلەكەي دا دانىشتوو دە پىكەو سەرگەرمى قسەوباس وگفت وگۆي شەوانەن. لەو شەو دەدا (ئىبراھىم) بە سووكە نىگايەكەو تەماشاي ئەستىرەيەك لەو ئەستىرە گەرۆكانە دەكات كە لەئاسمان دا دەدرەوشانەو دەلەكەي دەيانپەرست، ئىنجا پرويان تىدەكات و بەگرمانىكەو پىيان دەلەيت (ئەو خودامە) واتە با ھارپاي ئىو ېم و واى دانىين مەن لەسەر بىرپاي ئىو، بەلام ھىندەش ناخايەنەت ئەو ئەستىرەيەكەل دەھاتنى رۆژدا لەبەرچا و دەبەيت و ئاوا دەبەيت، خىرا لەو ساتەدا (ئىبراھىم) بەھاونشىنانى شەو دەلەيت (مەن باوەر بەپرستراوئىك ناھىيەم كە دەرگەوئەت و پاشان بىز بىيەت).. ئەمەش شىوازيكى دانايى بە كە -ئىبراھىم- ھەلى بىژاردو، ئەو لەو شىوازيكى دا پەرستراوكانىيانى بەسووك و بىي نىرخ دانەناو و بىرپاوەرەكانىشيانى لەسەرەتادا بەخراب و ناھەموار لەقەلەم نەداو نەبادا لىي بتەكنەو دەو دزايەتى بكن و گوئىي خويان بئاخنى لەئاست بىستنى بەلگەكەي دا، بەلگو (بەگرمان) خوي كەردە ھارپا و ھابىرو بۆچونيان تاكو مەمانەيان دەستەبەر بكات و جىي و تەكانىشى لە نىو دل و دەروونيان دا بكاتەو بىتوانەت لەوئەلەيان بكاتەو شۆينەواری ھەلەيان لە بىرپاوەرەيان دا بۆ دىيارى كات، ئەو بىرپاوەرەي لەدەرگەوتنى ئەستىرەيەك دا بەندە كە بىزدەبەيت و ئەمەش گۆراني تىدايە، گۆرانىش لەھالەتى ھاتن و نەمانى ئەستىرەكەدا پىچەوانەي خوايەتى كەردن و پەرستراوئىتى بە.

ھەرەھا (ئىبراھىم) لە نىو كۆر و كۆمەلەيىكى دىكە لەگەلەيان دا كۆدەبەيتەو دەبەيت ئەو مانگ لەبەشت ئاسۆيەكەو ھەلەيت و (بە رۆشنايى خوي) تاريكى شەو راو دەنەيت، ئىنجا بەھەمان گرىمانى پىشوو دەلەيت: (ئەو خودامە) وەك پىشانەدانى ھارپايىيەك بۆيان لەو بىرپاوەرەيان دا كە (باواي دانىين ئەمەيان خودايە)، بەلام مانگىش ھىندە ناخەيەنەت كە لەبەر چاوان گوم دەبەيت. لەو كاتەش دا خىرا (ئىبراھىم) دەلەيت: گەر بىتو ئەو خودايەي خەلقى كر دووم رىنمايەم نەكات ئەو لەكۆمەلەي گومرايان دا دەم).. ئەو لەم دان پىنانەدا دوو نامانجى رەچاوكردو: يەكەم: پوچەل كەردنەو پەرستنى مانگ.

دووم: بەلام لەراستى دا پەرستراوئىكى دىكە ھەيە كە خودا (الله) تەك و تەنياو بىي ھاوہەلەو دەروونى خەلكى رىنمايە دەكات و ناھىلەيت گومان و پارايىي بەگاتە قوولايى دەروونەكانيان.

ئىنجا لە كاتى سەرلەبەيانى دا، واتە لە رۆژى دواتردا خۆر ھەلەيت و لە ناوجەرگەي ئاسماندا بەجوانى دەرەكەوئەت و پىرەشنگ و تىشكى زىرىنى پەخش دەكات، -ئىبراھىم- يىش بەو كەسانەي لەگەلەي دانىشتوون دەلەيت: (هَذَا رَأْيِي هَذَا أَكْبَرُ) ئەمەيان خودامە، ئەمە گەرەترە لە ئەستىرەكان و لە مانگ.. بەم بىي بە ھىدى ھىدى و ايان لىي دەكات گوئىي لىي بگرن و ھارپا و ھابىرو بۆچونى بن لەدواي ئەو و تەو گرىمان رەت كەردنەو ھەي پىشوو و نكۆلى

کردن له په رستراویتی (الوهیه)ی شهو شتانهی تر. ئیدی له کاتی ئاوابوونی خویش دا - ئیبراهیم - شهو بهر نه بامه ی نیازی بووه پی یان پاده گهنیت که (خو به دور گرتنه له په رستراوه کانیا) چونکه شهو هه سارانه ی دهرده که ون وپاشان ون ده بن هه ده بیت خولقیته ریکان هه بیت، نهویش خودای پاک وپی خه شه.

جا دوا ی شهوی - ئیبراهیم - خو ی (بهری و به دور ده گریت) له په رستراوه کانیا روویان تی ده کات وپی یان ده لیت: (من هه مو نیازو مه به ستیکی خو م په رستنی خودای تاک وته نیا ته رخان کردوه، شهو خودایه ی ئاسمانه کان و زهویی دروست کردوه، هه روه ها من خو م لهو گو مایی یه دور به ریز گرتوهو شهو په رستراوه پر پیو وچ و به تالانه تا م فه را موش کردوهو هاوه ل بۆ خوداش دانایم و له پا ل خودا شتیکی تر نا په رستم. له لایه کی دیکه وه شهوی لهو نایه تانه ی پی شوو وردیته وه راستی یه کی پۆشنی زانستی له قورئان دا به دی ده کات، شهویه قورئان ده رباره ی شهو شته په رستراوانه ی سه رده می (ئیبراهیم) ده دویت وه (ته ستیره کان و مانگ وخو ر) که چه ند په رستراویکی کۆن بوون و زانست دانی به وجودیان داناوه دوا ی شهوی به هوی ئامرازه کانی گه ران و هه لکه ندن و دۆزینه وه ی چا ل و ئاسه واره دیرینه کانه وه له میژووی گه لان و نه ته وه کانی کۆلیه ته وه. هه ر له سه رده می - ئیبراهیم - دا ده رکه وتوه که په رستنی مانگ له شاری (ئوور)، واته له شاره که ی - ئیبراهیم - دا بووه ناوی (نانار) یان له مانگ ناوه. هه روه ها خو ریش په رستراوه ناوی (شماش) یان لی ناوه، په رستنی ته ستیره کانیش له کایه دا بووه ناودار ترینیان ته ستیره ی (زه ره) بووه که ناوی (عه شتاری لی نراوه، ته ستیره ی - مه ریخ - یش ناوی (مه ردوخ) ^(۱) ی لی نراوه.

قورئان - وه ک تی یینی ده که ی - ئامازه بۆ چه ند پر ووداویکی راسته قینه ی میژوویی ده کات له سه ر زمانی (ابراهیم پیغمبرهه). شهو پر ووداوه میژوویی یانه ش به هه ندیک لهو هه وال و چیرۆکه نه زانراوه غه بیی یانه داده نرین که بۆ پیغمبره ی خودا (محمد ﷺ) ها توون وشایه تی بۆ قورئانیش ده دن له سه ر شهوی سروشیکی خودایی (الهی) یه.

به لکه له سه ر په روه دگاریتی خودای تاک وته نیا

له سه رده می - ئیبراهیم - دا (نه مروود) پادشا بووه، شه م پادشایه ئیددیعیای خوا به تیو په رستراویتی بۆ خو ی کردوه. بانگه وازی (ئیبراهیم) یشی پی گه یشتیو له سه ر شهوی ده بیت ته نها خودای تاک و بی هاوه ل به رستریت وهه ر په رستراویکی دیکه ی غه یری خودا (الله)

(۱) پروانه کتبی "ابراهیم ابو الانبیاء" ی - ماموستا (عباس عمود العقاد) ص (۱۶۸، ۱۶۹) هه روه ها کتبی (قصة الحضارة) ی ویل دیورات - ج ۲ - ص ۲۱۴.

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّي
الَّذِي يُعْجِبُ وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُعْجِبُ وَإِمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَسِ مِنَ الْمَشْرِقِ
فَأَتَى بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَاطِلِينَ ﴾ البقرة/ ٢٥٨

واتا و شیکاری نایه ته کان: (نایا نه ت بینووه ههوائی نهو کهسه ت نه بیستووه که له ناست به لگه کانی نیمان دا کوژیرووه کهچی مشتومری له گهژ -نیبراهیمیش- دا کردوو ده رباره ی پرستراویتی و تاک و ته نهایی خودا، هۆکاری مشت و مپه کهشی، نهو مولک و سامان و ده سه لاته دنیایی یه ی بوو که خودا پی ی دابوو و ببوو مایه ی له خۆبایی بیرون و لووت به رزی و خۆ به زل دانان و شانازی به قودرته یه وه. نه م پادشایه داوای له نیبراهیم -کرد سیفه ته کانی نهو خودایه ی خۆ پی بلتت که بانگه واز بۆ پرستنی ده کات، نه ویش له وه لām داو ده رباره ی سیفه تیکی خودا گوتی که خودای خۆی نهو خودایه یه خه لکی ده ژیه نی ت و ده مریتیت ﴿رَفِیَّ اَلَّذِی یُحِیْ وَیُمِیْتُ﴾ خودای پاک و بیّ خهوش بناغه دارژی ژیان و به دی هی نه ریه تی، هه ر نه ویش به فیعلی ژیان له مرؤ ده سی نیته وه. به لām پادشای (فریوخار دوو به هیژی خۆی) به جۆریک نکوئی ی لی کرد که گوتی: من خه لکی ده ژیه م و ده یا غری م ﴿اَنَا اُحِیْ وَ اُمِیْتُ﴾، (نیبراهیم) یش گوتی: (چۆن ده توانیت؟) پادشا گوتی: (دوو پیوا که شایانی کوشتن دینم و به کیکیان ده کوژم و بهو کوشتنه شی مانای وایه مراندوومه، پیای دی دووه می ش لی ی ده بوورم و نایکوژم و به مه ش مانای وایه ژیان دوومه). بیگومان نه م قسه یه ی پادشاکه به هه لده داچوون و شیواندنن حه قیقه ته چونکه کرداری ژیان دنی راسته قینه ته نها به هی تانه نارای مه خلوقیتی کی زیندوو له نه بوو (عدم) سه وه ده بیت. له بهر نه وهش ده بینن (نیبراهیم) له سه ر نهو و ته یه ی پادشا که ناتاجی به لؤژیک (منطق) مه مشتومری له گه لدا ناکات، به لām بۆ یه کلایی کرد نه وه و براند نه وه ی نهو مشتومری وه دم کوت کردنی پادشا ریگه یه کی به سوودترو پته وتر ده گری ته به رو پی ی ده لیت: (ده ی باشه نه وه خودا خۆر له رۆژه لاته وه هه ل دینیت تۆش نه گه ر پاست ده که میت له خۆر ناوا وه هه لی بی نه). ئیّ خۆ نه م پادشایه پرو پاگهنده ی نهوه ی بۆ خۆی ده کرد هاویه شی خودایه، هاویه شی و شه را که تیش ده بیت یه کسانن قودرته و توانای تیدا ره نگ بداته وه و مادام واییت ده بیت نه م پادشا ئیددیعاچی و خۆ به خوادانه ره توانای خۆی له سه ر گۆرینی رهوتی خۆر بنو نیت، که چی له ناست نه م داوایه ی - نیبراهیم - دا راچله کی و وه لām میکی نه درکاند).

له م ده قه پيشووی قورثان دا که به راشکاوی باسی نيسدي يعای خو به خوادانانی پادشايه،
 فته چيکی زانستيانه یې بۆ قورثان به دی ده کریت، له موزه خانه یې (اشمولی) - ټینگلته را - شدا ناوی
 نه و خانه وادانه هه یه که حوکمی - بابل - یان کردووه له دوا یې (لافاهه کی سهرده می نوح) - هوه -
 له و تابلویانه ش دا که پارتراون وله نیو شوینه واره دیرینه کان دا دژر ا برونه وه هاتووه که
 گوايه: (نم پادشایانه له ناسمانه وه هاتوونه خوار ی بۆ سهر زهوی و حوکم کردنی سهر زهوی،
 دوا ی نه وه ی خودا زهویی پاک کرد و ته وه وه له خراپه و شیواندن پالا و توویه تی، هه روه ها نم
 پادشایانه چهند خوا وه ندی کی ناسمانین و پیوسته خه لکی بیان په رستن، دیاره وه زانراویشه
 (نیراهیم) له پژگاری حوکمی به کی که له پادشاکانی - بابل - دا ژیاوه. نه مهش بیگومان
 فته چيکی زانستیانیه بۆ قورثان چونکه له ژینگه یه ی پيغه مبهری خودا (محمد ﷺ) ی تیدا
 ژیاوو و له چواره سه ده وه نه زانراوه، که (نیراهیم) له ناوچه یه که دا ژیاوه و پادشایانی نه و
 ناوچه یه پروپاگنده ی خاویه تی و په رستراو ټیپیان بۆ خو یان کردووه. نه مهش به لکه یه کی پژنه
 له سه رنه وه ی که قورثان سرووشیکی خودایی یه.

توانای خودا له سهر زیندو و کرده ی مردوان

باوه ی به پژی دوا یی به و پاداشتی چاکه و سزای خراپه یه ی نه و پژوه به زیندو و کرده ی
 مردوان که خودا تیای دا زیندوویان ده کاته وه، به رده و ام تا نه مپژو تا کو تایی دنیا ش له
 گرنه گرتین مه سه له کانی باوه پ هینان. مه تر یالیسته کان (ماده په رسته کان) یش چهند
 گومانیکیان له سهر نم باوه پ و عه قیده به خر و شان دووه که هندی که که له باوه پلا وازه کان والی
 ده که نه نکو و لی له بوونی ناینه کان بکه نه. قورثانیش له چندنین جیگادا وه لامی نه و که سه
 دوو دل و گوماندارانه ی دا وه تمه وه که به دی هاتنی پژی دوا یې (اليوم الآخر) به دوو ر داده نین و
 گوايه خودا له وه ده سته و سانه، له کاتی که دا خودا توانای به سهر هه موو شتی که له گه ر دووندا هه یه و
 هیچ شتی کی له لا گران و ناسه نگ نی یه، چونکه وه چۆن مر و قی له سه ره تادا خه لق کردووه
 تواناشی له سهر زیندو و کرده ی بۆ پژی قیامت هه یه، وه لامی کی قورثان بۆ نه و جوړه
 که سانه له وه سف کردنی قودره تی خودا دا نه وه یه: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ﴾.

نیراهیمیش - سلوی لی بیت - هه رچه نده باوه پری هه بو به توانای خودا له سهر
 زیندو و کرده ی مردوان له پژی دوا ییدا، به لام داوا ی نمونه یه کی به رچا و هه ست پیکراوی
 له و باره یه وه له خودای په روه ر دگار کرد تا کو نارامی و دل نیایی له ده روونی دا بچه سپین،
 خوداش نه و داوا یه ی بۆ به جی هینا و توانای خو ی پیشان دا، هه روه که قورثانیش به م جوړه
 بۆ مان ده گپ رته وه: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أُولَئِمُ تَوَمِّنٌ قَالَ بَلَىٰ

وَلَكِنْ لَّيَطْمِينَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿البقرة/ ۲۶۰﴾

واتە: (ھەرۋەھا - ئىبراھىم - داۋاكارى يەككى لەخودا ھەبوو و گوتى: (خودايە پىشانم بدە تا بزانم چۆن مردوان زىندوو دەكەيتەو؟) خوداش لىي پرسى: شەي مەگەر باۋەرەت بەو نەھىتەو؟ ئەۋىش گوتى: بەلى چۆن باۋەرم نەھىتەو بەلام ھەر بۆ ئەۋەي دلتىاۋ ئارام بىم). خوداش بۆ ۋەلامى داۋاكەي پىي فرمىو: (دە كەۋا بوو چۈر بالئەدە بىئەو پارچە پارچەيان بىكەو ھەر بەشەك لەو پارچانەش بىخەرە سەر چىايەك، ئىنجا بانگيان كەرەو دەبىنىت بەخىرايى دىئەو بۆ لات و زىندوو بوونەتەو. بىم رەنگەش بزانە خودا بالادەست ودانايە).

ھەر كەشەك بەۋردى سەرنج لەم فرمايشتەي خودا بدات بۆي دەرەكەۋىت كەۋا (ئىبراھىم) ھىچ گومانىكى لە (باۋەر بە قودرەتى خودا و زىندوكرەنەۋەي مردوان بۆ پۇژى دوايى) نى يە، بەلكو داۋاي وىنەيەكى لە وىنەكانى دلتىايى (يەقىن) كىردوۋە لە خوداي پەرۋەردگارى خۆي پرسىو (چۆن مردوان زىندوو دەكەيتەو: كىف تىمى الموتى) نەك (ئايە) مردوان زىندوو دەكەيتەو: ھەل تىمى الموتى؟، پرسىارەكەشى ۋەك پرسىارى ئەو مەۋقەيە كە دەيەۋىت دلارام ودامەزراۋ بىت وىۋارەك بۆ گومان وپرايى لە نىئە دەرۋونى دا نەھىلتەۋە. ھەرۋەھا پرسىارى عەقلىكەو دەيەۋىت خواست ۋەزى خۆي لە داۋاكارى پوون بوونەۋەي ئاشكرى حەقىقەت دا تىر بىكەت، ھەر بۆيەش لەم داۋاكارى يەدا بە ناۋى عەقلمەو پرسىار لە پەرۋەردگارى دەكەت ۋە ھەر بە ناۋى عەقلىشەۋە ۋەلامەكەي چىنگ دەكەۋىت. شەي داخۇ ۋەلامى پەرۋەردگارى چى بىت؟ بىنگومان خوداش لە ۋەلام دا فرمانى پىكرەۋەو پىي فرمىو: (چۈر بالئەدەي زىندوو بىئەو لاي خۆت رايانگەرە تا بە تەۋاۋى دەيانناسىت ۋە بالئەدەي تىران جىادەكەيەو، پاشان دواي سەر بىرنيان پارچە پارچەيان بىكەو ھەر بەشەكەشيان لەسەر چىايەكى نىزىك لەيەك دابنى، ئىنجا بانگيان كەرەو دەبىنىت زۆر بەپەلەۋخىرايى بە فرىن ۋە پىادە دىئەو بۆ لات ۋىيانيان ۋەك جارى پىشۋو بە بەرداكرەۋەتەۋە، ئەۋەش بزانە خودا ھىچ شەتەكى لە دەست دەرناچىت ۋە تۋانا بالا دەستە، ھەرۋەك خاۋەن ھىكمەتەكى بىۋىنەشە لە ھەموو كارۋارىكەدا).

(تىمام پازى) وتەيەكى بەپىزى لەسەر ئەم بەسەر ھاتە ھەيە تىيىدا گوتۋىە: (مەبەست لەۋە دىارى كىردنى نمونەيەكى ھەست پىكرەۋە لە گەراندەۋەي گىيەنەكان دا بۆ جەستەكان بەپىنگايەكى ئاسان). كە لاي خودا زۆر ئاسانە..

به ندى سى يەم

((چىرۆكى ئىسماعىل))

(كۆچ کردنى "ئىبراھىم" بۆ مىسر - خودا "ئىسماعىل" به (ئىبراھىم) دىبەخشىت - كۆچ کردنى (ئىبراھىم) به "ئىسماعىل"ى كۆپىيەو بۆ دۆلى (مەككە) - ھەلقولانى ناوى (زمزم) - قوربانىدان به "ئىسماعىل" - "ئىبراھىم" و ھاوسەرەكەى "ئىسماعىل" - "ئىبراھىم" و "ئىسماعىل" - كەعبە بنیات دەنتن)

پىغەمبەرىتىى "ئىسماعىل"

خوداى مەزن به دەقتىكى قورئانى ئاماژەى بۆ پىغەمبەرىتىى ئىسماعىل-کردووو
 فەرموويه: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ مەرىم/ ٥٤..
 "ئىسماعىل" لەنىو ئەو ھۆزە عەرەبى يانەى دا كە تىياندا ژىاوە بانگەوازی خەلكى ى بۆ
 خواپەرستى کردوو. لە بەسەرھاتى لە دايك بوون و ژيانى "ئىسماعىل" دا ھەندىك پرووداوى
 گرنىگ و سەرنىج پاكىش ھەبوووە لەم پرگانەى "بەندى سى يەم"ى ئەم بەشەى كىتبەكەدا
 باسيان دەكەين.

كۆچ کردنى "ئىبراھىم" بۆ "مىسر"

(ئىبراھىم) - ماوھىەك لە شارۆچكەى (ھەرران)دا مايەووە لەو ماوھىەدا (سارە)ى كچى
 مامى خواست. بەلام لەو شارۆچكەىە زۆر وەرس بوو لەبەر ئەوێ دانىشتوانەكەى بەدەم
 بانگەوازەكەىەو نەچوون و باوەرپان پى نەھىنا تەنها (لوط) و چەند كەسىكى كەم نەبىت،
 ھەبۆيەش برىارى دا ئەو شارە بەجىبىلەت، ھەروەك قورئانىش ئاماژەى بۆ ئەمە کردوو:
 ﴿فَقَامَ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ العنكبوت/ ٢٦..
 (لەو شارۆچكەىەدا تەنها-لوط- و چەند كەسىكى كەم باوەرپان پى ھىناو بەدرۆيان
 نەخستووە. ئەویش (واتە - ئىبراھىم) برىارى جى ھىشتىيانى داو گوتى: ئەوا لەبەرخودا من
 ئەم شارۆچكەىە لە - عىراق - جى دىلەم و كۆچ دەكەم بۆ شوئىنىكى دىكە كە خودا فەرمانى كۆچ
 بۆ کردنى پى داوم (واتە بۆ شام). ھەر خوداى پەرورەدگار شىمە كە بە تواناو دانايە).

ھۆى ئەم كۆچەش ئەو دوژمنايەتى يە سەخت وتوندو تيزەى بت پەرستان بوو بەرامبەر (ئىبراهيم) و ئەو چەند كەسە ئيماندارەى لەگەلى دابوون چونكە بت پەرستەكان بەدەم بانگەوازە كەى (ئىبراهيم) سەو نەدەچوون و ئىبراهيميش خۆى لى بەرىو بە دوور گرتن و پروى لى تەرگىران.

خودا ستايشى ئەم ھەلۆستەى (ئىبراهيم) ى بەرامبەر گەلەكەى كردووەو لە قورئانى پىرۆزدا باسى كردووەو ھانى باوەردارانىشى لەسەرچاويلەكردن وشوین پى ھەلگرتنى داوەو فەرموویە: ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْغَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبْنَيْهِ لَا اسْتَعْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ

أَتَيْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ الممتحنة/ ۴.. (لە ھەلۆست و ئاكارى (ئىبراهيم) ـ و ئەو ئيماندارانەى لەگەلى دابوون سەر مەشق و پێشەنگىيەكى چاك بۆ ئێو ھەيە لە خۆبەرى كردن و بە خۆ دوورگرتنتان دا لە گومرايان كە كاتىك بە گەلەكەى خۆيان گوت: (ئيمە بى تاوان و بەرپىن لە خۆتان و ئەو بتانەى دەيانپەرست، ھەروەھا نكوولئ لەو كارەتان دەكەين و خۆماتنان لىئەدەبپين. بەمەش دوژمنايەتىو پى و كينەى ھەميشەى كەوتۆتە ئىوانمانەو ھەتا ھەتايە ناحەزتانين مەگەر تا ئەو كاتە نەبێت كە پەشيمان ببنەو ەو باوەرپە خوداى تاك و تەنيا بپن).

ئىدى "ئىبراهيم" و ئەو ئيماندارانەى لەگەلى دا بوون بەرەو خاكى (شام) كەوتنە پى كە بە خاكى (كنعان) ناو دەبراو ماوہيەكى كەم تىاي دا مانەو، چونكە تەنگانەيەكى سەختى و ھەا پروى لەو ناوچەيە كرد كە ھەرەشەى برسيتى ى لە خەلكەكە دەكرد، زۆربەى دانىشتوانەكەشى دوور كەوتنەو ەو پرويان لە شوئنانى تر كرد بۆ پەيدا كردنى بژيوى خۆيان بيان بۆ دۆزىنەو ەى گژوگياو شوئنى لەو ەراندى ئازەلەكانيان. لەگەل ئەو خەلكەش دا (ئىبراهيم) لەوئ دەرچوو و بەرەو ولاتى (ميسر) پۆيشت و ماوہيەك تىاي دا ژيا.

خودا "ئىسماعيل" بە "ئىبراهيم" دەبەخشيت

(ئىبراهيم) لە "ميسر" سەو گەرايەو ە بۆ "فەلەستين" و ژنەكەشى لەگەل دابوو، ھەروەھا كەنيزە (جاریە) يەكى ژنەكەشيان لەگەل بوو ناوى (ھاجر) بوو. ئىبراهيم لە ناخەو ە ھىواى ئەو ەى دەخواست كە كورپكى ھەبېت، ھەر بۆيەش لە خودا پارايەو ە كورپكى صالح و چاكى پىبەخشيت: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ الصافات/ ۱۰۰.. واتە: (خودايە بەسۆزو بەزەيى

خوت کورپټکم له کورپه چاک و گوټرایه‌ل و صالحه‌کان پسې بېه‌خشه. وادیاربوو (ساره) ی هوسه‌ریشی هه‌ستی به‌و خه‌یال و نه‌ندیشه‌یه‌ی "ئیه‌راهم" ی می‌ردی کردبوو، بۆیه‌ پئی ی گوت: (خودا منالئی به‌من نه‌داوه‌و له‌به‌ر نه‌مه‌ وای به‌چاک ده‌بینم -ه‌اجه‌ر- ی که‌نیزه‌م بخوازیټ، به‌شکم خودا کورپټکت له‌و ژنه‌ پئی بېه‌خشیت، بی‌گومان (ساره) ی هوسه‌ری، ژنیکی به‌سالا چوو و به‌ته‌مه‌ن و نه‌زوکیش بوو و به‌ته‌مای نه‌وه‌ نه‌بوو کورپه‌ بیت. (ئیه‌راهم) یش، ه‌اجه‌ر- ی خواست و بووه‌ هوسه‌ری. له‌م هوسه‌ره‌ش (ئیسماعیل) یان بوو که‌له‌ (سفر التکوین) دا وه‌سفی به‌م جو‌ره‌ کراوه‌: (واما اسماعیل فقد سمعت قولک فیه‌ وه‌اعنذا ابارکه‌ وانمیه‌ واکثره‌ جدا جدا وبلد اثني عشر رئیساً واجعله‌ أمة‌ عظیمه‌) ^(۱). واته‌: (سه‌باره‌ت به‌ -ئیسماعیل- نه‌وا نزاکه‌تم په‌سند کردو گوی بیستی داوا کاریه‌که‌ت بووم و وا پیرۆزو به‌پیت و به‌ره‌که‌تی ده‌که‌م وگه‌شه‌ی پئی ده‌که‌م و زۆر زۆر زیادی ده‌که‌م و دوازه‌ سه‌روکیشی لی ده‌بیته‌وه‌و ده‌یکه‌م به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌). نه‌مه‌ مزگینتییه‌ که‌ سه‌باره‌ت به‌ نه‌ته‌وه‌ (امه‌) که‌ی (عه‌مد) یش ﷺ چونکه‌ (عه‌مد) له‌ وه‌چه‌ی (اسماعیل) به‌و عه‌ره‌بی (حیجان) یش هه‌ر له‌و وه‌چه‌یه‌ن هه‌ر چه‌نده‌ نه‌و به‌لینه‌ی (ده‌باره‌ی بوون به‌ نه‌ته‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌) له‌ نه‌وه‌ی (اسماعیل) دا ته‌نها له‌سه‌ر ده‌ستی (عه‌مد) ﷺ و نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌دی هات.

کوچکردنی "ئیه‌راهم" به‌ "ئیسماعیل" ی کورپه‌وه‌ بۆ دۆلی "مه‌که‌ه"

دوای نه‌وه‌ی خودا کورپټکی وه‌ک (ئیسماعیل) به‌ (ابراهیم) ده‌به‌خشیت له‌ (ه‌اجه‌ر) ی هوسه‌ری دووه‌می، ئیتیر نه‌م هوسه‌ره‌ (واته‌ ه‌اجه‌ر) ده‌ست ده‌کات به‌ خو هه‌لنان و شانازی به‌م کورپه‌وه‌، به‌مه‌ش په‌ژاره‌و ده‌مارگیری له‌ ده‌روونی (ساره) ی هوسه‌ری یه‌که‌می دا ده‌بزوینیت و (ساره) داوا له‌ (ئیه‌راهم) ده‌کات که‌ نه‌و دوانه‌ (ه‌اجه‌ر- و -ئیسماعیل) له‌به‌ر چاوی دوورخاته‌وه‌ چونکه‌ وای لی هاتوو ناتوانیت ژیان له‌گه‌ل (ه‌اجه‌ر) دا به‌سه‌ر به‌ریت. ئیه‌راهمیش به‌فه‌رمانیکی جی ی خواست و ئیراده‌ی خودا نه‌و داوایه‌ی (ساره) ی خیزانی به‌جی دینیت. نه‌ویش له‌ کاتی که‌دا که‌ خودا نه‌و فه‌رمانه‌ به‌ سه‌رووش بۆ -ئیه‌راهم- ده‌نیریت و که‌ ده‌بیت (ه‌اجه‌ر) و (ئیسماعیل) له‌گه‌ل خوئی دا ببات بۆ (مه‌که‌ه)، له‌و کاته‌ش دا (ئیسماعیل) منداڵیکی شیره‌خۆزه‌ بوو. (ئیه‌راهم) نه‌و منداڵه‌و دایکه‌که‌ی بۆ سه‌فه‌ر سازداو له‌گه‌لیان دا که‌وته‌ ریۆ ته‌نها خواست و ئیراده‌ی خوداش ریگه‌ی پیشان ده‌دا. هه‌ر ریگایان ده‌بریۆ هینده‌ رۆشت. تاكو خودا فه‌رمانی پیدان به‌ راوه‌ستان له‌ خاکیکی چۆلی دوور له‌ بیناواوه‌دانی، واته‌ له‌ جیگه‌یه‌ی که‌ ده‌بوو له‌ ئاینده‌یه‌کی نزیک دا مالی خودا (بیت الحرام) ی تیا دا بنیاد بنریت.

(ئىبراهيم) منداڭلەكە (هاجر)ى گەياندە ئەو شۆينە چۆل و وشك و بىرىنگەى كە نەكەسى لى بوو نەئاو و دارو درەخت و گژوگيا. پاشان بەجى ھىشت و گەراپەوہ. لەو كاتەدا (هاجر) بەپەلەو بەھەللەداوان داوى كەوت و پىي گوت: (ئەرى بۆ كۆى دەجىت؟ بۆ كىمان جىي دىلىت لەم دۆلەچۆل و وشك و بىرىنگەدا؟) .. ئەم پىسپارائەى چەندەھا جار لى دووبارەو چەندبارە دەكردەوہو داواى سۆزو بەزەپىي لى كردو ئەویش لەھەنگاوانانى خۆى بەردەوام بوو. ئىنجا (هاجر) لى ي پرسى: (نايا خودا فەرمانى بەمە پىي كردووئىت؟) (ئىبراهيم) گوتى (بەلى)، ئىتر (هاجر) ھىمن بووہو وگوتى: (كەوابوو خودا فەرامۆشان ناكات)، لەگەل ئەم وتەدەدا گەراپەوہ بۆ ئەو شۆينەى كە (ئىبراهيم) خۆى و كۆرەكەى تىادا دانابوو.

(ئىبراهيم) خۆشى زۆر خەمبار بوو و بەدەم رۆو خەرىك بوو دلى پارەپارە بىت لەبەر دوور كەوتنەوہى لە ھاوسەرىو كۆرەكەىو لە خەفەت و پەژارەدا. خواستى خوداش لەسەر و خواستى ئىبراھىمەوہ بوو. ئەویش خۆى داوہ دەست خودا بەدەم گەراپەوہو لى دەپاراپەوہو بەم وشانەى كە قورئان بۆمان دەگىزىتتەوہ دووعا و نزاى لەلاى خودا دەكرد:

﴿ رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الشَّرْعِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٧﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا تُخْفِي وَمَا تُعْلِنُ وَمَا يُخْفِي عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴾ ابراهيم/ ۳۷-۳۸ ..

مانا و شىكارى ئايەتەكان: (خودايە ئەوا من ھەندىك لەكەس و ئەوہم لەدۆلى (مەكە)دا نىشتەجى كردوہ كە ھىچ سەوزايى و كشتوكالىكى لى نى يەو لەلاى ئەو مالتەوہ كە لەمەولا بۆت بنىاد دەنىم و كەپزىو بەھاي گەورەى دەبىت و كەس ناتوانىت بەچاوى سووك و بى حورمەتى بۆى پروانىت خودايە من تەنھا بۆيە ئەوانم لىرەدا نىشتەجى كرد تاكو نوۆزىكەن لەلاى ئەو مالتەوہو ئەركەكانى پەرستش تەنبا بۆ تۆى تاك و تەنھا جى بەجى بكەن. جا خودايە دل و دەروونى ھەندىك كەسيان بەلادابەرەو باسۆزو رەھمان بۆيان ھەبىت و رۆزىشىان لەم شۆينەدوورە دەست و چۆلەوانى يەدا بە ھەندىك جۆرى ميوەو بەروبووم پىي ببەخشە تاكو لەسەر نىعمەتەكانت سوپاسگوزارو شوكرانە بۆرت بن... خودايە تۆ لە نەينى و ناشكرامان ئاگادارىت و دەزانىت چەندە خەم و پەژارەم بۆ كەس و كارو ئەوہ كەم لەدل داحەشارداوہ، ھىچ شتىكىشت لى پەنھان و شارراوہ نى يە گەر ھەر چەند بچووكىش بن و تەنانەت لەزەوى يان ئاسمانىش دابن).

هه لقولانی ناوی "زمزم"

"هاجر" خوی دایه بهر فرمانی خودا نارامی گرت. بهر دوهام لهو خوراک وئاو هشی ده خوارد که - شیراهیم - بوی بهجی هیشتهبوو تا تهواو بوو و هیچی پی نه ماو تینووی بیوو، کوره کهشی تینوو بوو، نهویش ههر بوی دهروانی کاتیک کوره کهی تینویتی زوری بۆ هینا بوو و پاده چله کی له تینوان دا. بیگومان هم دیمه نه دلته زینهی زور له لا ناخوش بوو وچی دی خوی بۆ پانه گیراو وای لی هات سه رسام و بی چاره بیست وبهم لاولادا بپروات وبسورپتهوه بی شهوهی بزانیست بۆ کوی دهچیت، ههر ههنگای دهناو پای ده کردو خه ریک بوو له هوش خوی بچیت و بیوورپتهوه. لهو ساتانه دا (هاجر) چوه سهر شوینیکی بهرز- که به (صفا) ناسراوه - وده پروانی بۆ شهو شوینه تاکو ناو بیینیت، بهلام هیچ شتیکی نه دی، ئینجا هاته خوارهوو وهک مرؤفیککی شپرزوه ماندوو ههول و تهقه لایه کی زوری دا تاکو چوه سهر شوینیکی دیکه بهرز، که به (مهروه) ناو دهریت ولهویش زوری روانی و ناوی دهست نه کهوت، دواپی گه رایهوه بۆ (صفا)ش ههر ناوی بهدی نه کردهوه... هم هات وچیهی نیتوان (صفا و مهروه) حهوت جاری خایاند^(۱). پاشان له دوا جارد که پروی کردبووهوه (مهروه) گوی لی له دهنگیک بوو وئاو پی بۆ دایهوه دیتی شهو فریشتهیه که له فریشته کان (ملانکه) له مهو قیعی (زمزم) دایهوه به بالی خوی زهوی ی هه لکه ند تا ناو دهرکهوت.^(۲)

(هاجر) ههر که هم دیمه نه گرنگی بینی زور خوشحال و شادمان بوو و خیرا خیرا مشتی له ناو پر ده کردو دهیکرد به دهمی کوره که یهوه خویشی لی تیرکرد. کاتیک ناو هه لده قولا مهله کانیش پرویان تیکرد... کۆمه له که سیکیش له هۆزی (جورههه) له نزی که شهو شوینهوه دهویشتن و دیتیان شهو (بالنده به سه ریا و لهو دهو روبه رده ده سو رپتهوه) و له یه که تریان پرسی: (شهو بالنده به سه ر ناو یک دا ده سو رپتهوه، شه ری زانیوتانه ناو له م دۆله دا هه بیست)؟ گو تیان: (نه خیر).. ئینجا یه کیکیان نارد بۆ زانینی هه وال که وه گه رایهوه بۆ لایان ومؤده ی بوونی ناوی پیدان. نهوانیش چوون بۆ لای (هاجر) و پی یان گوت: (گهر به سویت له گه لته دا ده بین و به خوشی له گه لته ده زین و ناوه کهش با ناوی خۆت بیت). شهویش به خیرهاتنی لی کردن و ئیدی له ته نیشتیهوه جی نشین بوون هه تا (ئیسماعیل) گهوره بوو و بالغ بوو و نافره تیکی (جورههه می) ی لی خواستن و ههر له وانیشهوه زمانی (عه ره بی) فی ربوو.

(۱) پیغه مبهراڼ (ﷺ) فرمویه: (له بهر نه مهش خه لکی له حه ج- دا هات وچی له نیتوان دا ده کهن).

(۲) گو تراویشه: (ئیسماعیل به هه ردوو پی ی خوی یان به هه ردوو دهستی زهوییی ده پشکنی و لهو کاتانه دا ناو له ژیر هه ردوو پی یان دهستی یهوه هه لقولاوه).

قوربانی دان به "ئیسماعیل"

(ئیبراهیم) نه گهر چی "ئیسماعیل" ی له - مه ککه - جی هیشتبوو، به لام له بیری نه چوو بوو و پشت گویشی نه خستبوو، به لکو جاروبار سهردانی ده کردن و ده گه رایه وه. (ئیبراهیم) له یه کیک لهو سهردانانه دا خهونیک ده بینیت که تیای دا خودا فرمانی پئده کات (ئیسماعیل) ی کوری سهربریت. خهو بینین (رؤیا) ی پیغه مبه رانیش راسته چونکه وهک (سرووش) و له پلهو پایه ی (نه مریک) دایه که له خوداوه بو ی بیت. له بهر نه مه (ئیبراهیم) بریاری دا سوور بیت له سهر راپه راندنی فرمانی خودا، هیچ هویه کیش لهو بریاری پاشگه ز نه ده کرده وه، وهک نهو هویه که (ئیسماعیل) تاقه کورپه تی، یان وهک نهو هویه که خزی کهوتوته ته مه نی پیری یه وه، هیچ شتیک له مانه پاشگه زی نه ده کرده وه.

قورنانش به سهراته که مان بهم شیوه به بو ده گپه ته وه: ﴿٩٨﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿٩٩﴾ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٠٠﴾ فَبَشَّرْنَاهُ بِعَلِيمٍ ﴿١٠١﴾ فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعَىٰ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَأَنْظِرْ مَاذَا تَرَىٰ ﴿١٠٢﴾ قَالَ يَبْنَؤُا أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿١٠٣﴾ فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّاهُ لِلْجَبِينِ ﴿١٠٤﴾ وَتَدَبَّرْنَاهُ أَن يَتَابِرَاهِمُ ﴿١٠٥﴾ قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكُ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّ هَذَا لَمَوْ أَلْبَلَأُوا الْمِثْلُ ﴿١٠٧﴾ وَتَدَبَّرْنَاهُ بِذَبِجٍ عَظِيمٍ ﴿١٠٨﴾ وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْأَخْرَبِ ﴿١٠٩﴾ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿١١٠﴾ كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١١١﴾ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِنْ الصَّالِحِينَ ﴿١١٣﴾ الصافات/ ٩٩-١١٢..

(واتاو شیکاری نایه ته کان): له مان نایه تانه دا خودا له به شیکی چیرۆکی "ئیبراهیم" نه وه باس ده کات کاتیک خاکی گه له که ی جی دلیت داوا له په روه ردگاری ده کات کورپکی (صالح) ی پئبدات، خوداش داواکاری یه که ی په سند ده کات و مزگینسی ی کورپکی هیمن (غلام حلیم)^(١) ی پسی ده دات که (اسماعیل) ی یه که م کورپه تی. جاکه نه م کورپهش پسی ده گات و گه شه ده کات و ده چپته نهو ته مه نه وه ی که ده توانیت خزی ههول بدات و توانای کارکردنی

(١) (حلیم): له وشه ی (حلیم) وه یه، (حلیم) دژی بی عه قلی و جهل و گه مژه یی یه.. هه روه ها (حلیم) مانای به نارامی و شکۆمندی و سه لاری ده گه یه نیت له گه ل وجودی هیزو توانادا.

هېښت، (ئیراهیم) له نووستنی دا خهون به ووه ده بېښت نهوا خودا فرمانی پښه کات کورپه کهی خوی (واته: ئیسماعیل) سهرپریت هر چنده تنها نهو کورپه تاقانه شى هیه، (ئیراهیم) پش مهسه له که ده خاته بهرچاوی (ئیسماعیل) تاكو نیمانی تاقی بکاته وهو بهم شیوهش له بهر دلای دا کاره که له بارترو ناسان تریش بیت له وهی که به زور وستهم سهری بریت.. (ئیسماعیل) - سلاوی لی بیت- له وهلامی باوکی دا ده لیت: (بابه گیان نهو فرمانه ی خوداپی ی داویت نه نجامی بدهو به پشیتوانی خودا - ان شاء الله - ده مېښت یه کیکم له خورپاگران وقایل بوان به ویست وئیراده ی خودا.. ئیدی که همدو وکیان خویان ده ده نه ده ست فرمان وپریاری خودا به تمای پاپه راندنی نه مری خودا دهن، (ئیراهیم) کورپه کهی به پرودا ده خات (واته) دهم وچاوی ده خاته سهر زهوی و به سک دا ده یخات) تاكو له پشته وه سهری بریت و پوخساری کورپه کهی له حالته ی سهرپرینی دا نه بېښت، ئینجا چه قوکه به ملی دا دتیت، به لام نایریت (واته: چه قوکه نایریت)...

لهو ساته حه ساسه میژووی یه دا خودای په ووه ردگار بانگی ئیراهیم ده کات وپی ی ده فرمویت: (نه ی- ئیراهیم- ده ست هه لگره له سهر برینی کورپه که ت چونکه مه به سستی تاقیکردنه وه که تمان ده ست که وت ولیمان رادیت، که گوپرایه لیت و فرمانی خودای خوت به چاکی راده پرېښت، نه مه نهو تاقیکردنه وه گه ووه دیارو پښنه بوو که باوه پوئیمانی تۆمان پی هه لسه نگاند وتوش تیای دا سهرکه وتوو بوویت، جاله بریتی کورپه که ت نه م به رانه ی بۆمان داناویت سهربرپه ویکه به فیدای کورپه که ت).

سهربرپراو کی ده بوو؟

به گویره ی ده قی قورئان سهربرپراوه که (ئیسماعیل) ده بوو، چونکه به سهرهاتی سهربرپراوه که ی باس کردوه و، پاشان خودا مژده ی کورپکی تری به - ئیراهیم- به خشیوه که ناوی (ئیسحاق) ه: ﴿ وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴾ هاتنی مژده ی کورپکی تر (اسحاق) دوی دیاری کردنی به سهرهاتی سهرپرینه که به ناشکراو راشکرای یه که (ئیسحاق) کورپکی دیکه یه و جودایه لهو کورپ پیشو که (ئیراهیم) به سهرپرینی تاقی کراوه ته وه. به لام جوله که کان ئیددیعیای نهو ده که ن گوايه سهربرپراوه که (ئیسحاق) بووه چونکه له لای نهوان (سفر التکوین) - ئیسحاق- به سهر برپراوه که داده نیت و لهو به سهر هاته دا سهره تا باسی پیناساندنی ده کات و فرمایشتیکی خودا دیاری ده کات گوايه به (ئیراهیم) ی فرمویت

(كۆپە تاقانەكى خۆت كە خۆشت دەۋىت و (ئىسحاق) لەگەل خۆت دا بىبە بۆ خاكى - مۆرىە).^(١) نىمام (ابن كئىر) - پەحمەتى خوداى لى بىت - لەۋەلامى ئەو ئىدىيەيەى جوولەكەكان دا گوتوۋىتەى: (لەو ئىدىيەيەيان دا بىتۆە (لفظى) - ئىسحاق - بەنابەجى دانراۋە، چونكە - ئىسحاق - كۆپى تاقانەو كۆپى يەكەم نەبۋە، بەلكو - ئىسماعىل - بوۋە، بەلام جوولەكەكان ئەۋەيان بەپىچەۋانەۋە باس كىرۋوۋە لە بىر ئىرەيى (جەسۋودى) بىردىيان بە - عەرەب -، لەبەرئەۋەى - ئىسماعىل - باۋكى ئەو عەرەبانەى، كە لە (حىجاز) دا نىشتەجى بوون ويەككە لەۋانىش (عەمدى - پىغەمبەرى خودايە ﷺ)، (ئىسحاق) ىش باۋكى - يەعقوبە - واتە (ئىسرائىل) كە جوولەكەكان لەپەچەلەكى ئەۋەن وىستۋويانە ئەۋە پلەۋ پاىەىە بۆخۆيان بەكىشكەن، بەم پەنگەش دەسكارىيى^(٢) فەرمايشتى خوداىيان كىرۋوۋە بۆيان زىاد كىرۋوۋە^(٣).

ئىبراهيم و ھاۋسەرەكەى ئىسماعىل

پۇژىتەكىيان (ئىبراهيم) لەسەردانىك لەۋ سەردانانەى دا كەدەچۈۋ بۆ - مەككە - چۈۋ بۆ مالى (ئىسماعىل) و بەلام ئەۋە لەمالەۋە نەبۋە، بەلكو تەنھا ھاۋسەرەكەى بىنى و ئەۋىش نەيدەزانى ئەم مىۋانە باۋكى مېردەكەيەتى (خەزۋورىەتى)، (ئىبراهيم) ھاۋالى - ئىسماعىل - لى پەرسى و ئەۋەنش لە ۋەلام دا پى ي راگەيانە مېردەكەى چۈۋ بۆ راۋ، پاشان دەربارەى حال و بارۋدۆخى گۈزەرانىان لى ي پەرسى، ئەۋىش گوتى (ئىمە لەبارگىرانى و نارەحەتى داين) واتە سكالائى ناخۆشى ي گۈزەرانىانى لەلا كىرە. ئىنجا - ئىبراهيم - لى ي پەرسى: (ئايا مىۋان پادەگىت؟ ئايا خۋاردن و خۋاردنەۋەت لەلا ھەيە)، ئەۋىش گوتى: (نەخىر ھىچم نىيە و كەسىشم لەمىۋان لەلا نى يە) .. واتە مىۋانم ناۋىت. (ئىبراهيم) ئەم ئافەتەى بە كەبىبانۋىيەكى چاك پەسند نەكرد چونكە ئەۋەى لى بىنى كە نارازى يە بەۋ بەشەى خودا پى ي داۋەۋە ۋەپس بوۋە لەزىان لەگەل مېردەكەى دا. جگە لەۋ چاۋچىۋكى يەش كەۋاى لى كىر پىز لەۋ ھاتن و مىۋاندارىتى يەى نەگىت. ھەربۆيەش دۋاجار "ئىبراهيم" پى ي گوت: (ئەگەر مېردەكەت ھاتەۋە سلاۋى مەنى پى بگەيەنەۋە پىشى بلى با شۋىنى بەر دەرگاگەى بگۆرىت) .. (ئىبراهيم) پۇشەت و (ئىسماعىل) بەجىا ھاتەۋەۋە ايشى دەبىنى كە لەماۋەى دەرچۈۋنى لەمال دا شتەك

(١) الفصل (٢٢) آية (٢).

(٢) قورئانى پىرۋز لە زۆر ئايەتدا باسى ئەۋە نەرىتە ناھەمۋارەى جوولەكەكانى كىرۋوۋە كە زورىەى كىتبى خوداۋ فەرمايشتەكانىيان دەسكارى كىرۋوۋە. واتە (تەۋرات) دەسكارى كراۋە.

(٣) البداية والنهاية. ج ١. ص ٥٩.

پرووی داییت، بویه له هاسره که ی پرسى: نه رى نه مړو که سيک نه هات بؤ لات؟ شهویش له وهلام دا گوتى: (بهلى پياوړى پير هات و ناواو ناواوو و پرسى دهر باره تى لى کردم و منیش پيم راگهياند که له ماله وه نييت و دهر چووبوويت) .. ههروه ها له هاسره که ی پرسى: (نهى باشه هيچ راسپارده يه کى پى نه داوويت)؟ گوتى: (بهلى زور سلاوى لى ده کرديت و داواى لى کردم پيشت بلنم که پيش دهرگاه که بگوريت) .. نينجا (نيسماعيل) گوتى: (ده کهوا بوو نهوه باوکم بووه و فرمانيشى پى کردووم ليت جيا بيه وه نيدى توش پرؤ بؤ مالى باوکت) .. بهم رهنکه ته لاقى داو ژنيکى ترى هينا. دواى ماوه يه کى تر (نيراهيم) هاته وه بؤ مالى (نيسماعيل) ي کورى و نهو جارهش له مالى خوى دا نهى بينى، بهلام هاسره تازه که ي بينى که به گهرمى پيشواى لى کردو زور به خيرهاتنى کرد، (نيراهيم) لى ي پرسى (ميوان راده گريت)؟ گوتى (بهلى) و به ميوانى په سندرکو و پړزى له هاتن و ميوانداريتى ي گرت، نينجا پرسى دهر باره ي بارو وڅخى ژيان و گوزرانيان لى کرد، شهویش له وهلام دا گوتى: (نيمه حالمان زور باشه وله فدره خو رزق و رۆزى فراوان دا ده ژين وسواس بؤ خدا). سواس وستايشى زورى خداى له لا کرد (نيراهيم) يش پى ي گوت: (نه گهر ميړده که ت هاته وه زور سلاوى منى پى بگهيانه و پيشى بلنى با شوينى پيش دهرگاهى جيگير کاو بيه ليت هوه) .. نينجا مالئاواى لى کردو و پيشت. نيواره ي نهو وړه (نيسماعيل) گهرايه وه بؤ ماله وه و هاسره که ي هوالى هاتنى پياوړى به سالاچوى پى گهياندو و سفى شيوه و پوخسارى بؤ کردو راسپارده که شى پى گوت، (نيسماعيل) يش پى ي وت: (نهوه باوکم بووه و فرمانى پيکردووم تى له لای خوم بهيتمه وه ههرگيز ليت جيا نه بيه وه). نيت به دريژاى ته مهنى ژيانى له گهل دا برده سهره بووه دايکى مندا له کانى.

"نيراهيم" و "نيسماعيل" - که عبه - بنيات ده نين

(نيراهيم) ماوه يه کى دوورو دريژ (نيسماعيل) ي نه ديبوو، دواى نه م ماوه وړه بؤ کارى کى پرؤزو گهوره هاته وه بؤ لای. نه م هاتنه وه يه شى به فرمانيتى خوداى مه زن بوو بؤ بنياد نانى "که عبه" له - مه که - تا کو ببيت ه که مين مال بؤ خواپه رستى.

(نيراهيم) له و ناوچه يه دا به دواى - نيسماعيل - دا ده گهرا تا بينى يه وه له نزيک ناوى (زمزم) هوه که خهريکى تاشينى تيرىک بوو، بهره و پرووى وړشت و (نيسماعيل) ي کوريشى به په له رايکرد بؤ بهره و پيره و چوونى و توند باوه شيان به يه که دا کردو ههريه که شيان بليسه ي گرى خوشه ويستى و خوشحالى ي گهوره يان بؤ يه کتر دهر پرى.

ئیبراهیم دواى ئەوەى بە دیداری کۆرەکەى گەشت و جى وېرى ی بۆ خۆش بوو، هەوالى ئەوەى پى گەياند کەوا خودا فرمانى پى کردوو خانوویەک بۆ عیبادەت و پەرستنى خودا لەو جیگەیدە دروست بکات، ناماژەى بۆ جیگەکەشى کرد کە لەسەر گردیکی بەرزى نزیک خۆى بێت. (ئىسماعیل) یش گوتى: (ئەوەى خودا فرمانى پى کردوویت ئەنجامى دەو منیش لەم کارە پێرۆز پربایەخەدا یارمەتیت دەدەم).

ئینجا (ئیبراهیم) دەستى کرد بە بنیات نانی خانووەکەو-ئىسماعیل-ى کۆپىشى بەردى دەدایە دەست، پاشان (ئیبراهیم) پى ی گوت: (بەردىکى چاکم بەرى تايخەمە سەر گوشتەکەو جى ی زانیارى و ناگادارى بێت بۆ خەلکى. لەو ساتەدا (جیریل) سرووشى بەردەپەشەکە (الحجر الاسود)ى پى ڕادەگەینیت، ئەویش هەلى دەگریت و لەشوینى خۆى دا دايدەنیت، لەگەڵ هەر بەشتیکى کارى بنیات نانەکەشیان دا دەیانگوت: (خودایە ئەم کارەمان لى قبوول کە بەراستى تۆ خۆت بيسەرو زانایت). ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾.

کاتیک چینهکانى خانووەکە بەرز بووبوووە (ئیبراهیم)ى پیرەمێردى بەسالاچوو نەیدەتوانى بەردەکە بەرز بکاتەو، بەلکو چوو سەر بەردىکەبە (مەقامى ئىبراهیم)^(۱) ناو دەبریت و ئیتر هەر کە لایەکى دیوارەکەى تەواو دەکرد ئەو بەردى ژێر قاچى دەگواستەو بۆ تەواو کردنى لایەکیتر ولەسەرى دەوێستا. کە لە بنیاتنانى هەر دیوارىکیش دەبوو، دەستى دەکرد بە دروست کردنى دیوارىکى تر.

بەم پەنگە تا کارى بنیات نانی هەموو دیوارەکانى (کەعبە) تەواو بوو، ئەو بەردە پەشەش لەدێر زەمانەو بەدیوارى پێشەوێى کەعبەو نووسابوو هەتا سەردەمى جێنشینی (خەلافەت)ى (عمرى کۆرى خطاب) -خودا لى ی پازى بێت- کە دواجار نەختیک لە مالهە بەردى یە دواو تاكو نوێوخوینان لە کاتى نوێژدا سەرغیان بەلای دا نەچیت.

قورئانى پێرۆز لەم ئایەتە ڕۆشناندا ناماژە بۆ کارى بنیات نانی کەعبە دەکات: ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنَا وَانْخَدُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلِّينَ وَعِهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ﴿١٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٦﴾ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ

وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۲۷﴾ البقرة/۱۲۵-۱۲۷.

لهم نايه تاندها خدا شو نعيمته ده خاته وه يادی عهر به موسلمانان کان کهوا مالنه حورمدهت داره که (البیت الحرام) ی بؤ کردوونه ته چا وگیک (مثابه)^(۱) واته سرچاوه ی جی نزرگه یه که بؤ خه لکی که به مده بستی عیبادت و خواهرستی سهردانی بکن. ههروه ها خدا کردوویه تی به شوینیکي دلنایو هیمنی بؤ هه ترساویک (خائف)، چونکه هه که سیک بچیتنه ناو شو (هه رهمه) وه هیچ که سیک ناتوانیت نازاری بدات. شم مه سه له یه ش له دیر زه مانه وه چه سپاوه و پیروزی و قودسیه تیکي وه ها بهو مالئى خدا دراوه که هیچ که سیک بؤی نه بووه و بؤی نی یه په رژی نی پیروزی یه که ی به زینیت.

ده رباری مه قامی ئیبراهیمیش واته شوینی تیا راوه ستانی، که خودافه رمانی دواوه (بکریته جینگایه که بؤ نویژ کردن) گوتراوه شو به رده یه که (ئیبراهیم) له سهری وه ستاوه بؤ بنیات نانی که عبه، گوتراویشه هه مو شو هه رهمه یه که له چوارده وری که عبه دایه.

ئینجا خدا لهو نايه تاندها ناماژه بؤ راسپارده (وصیه) ی خوی ده کات بؤ (ئیبراهیم) و (ئیسماعیل) ده رباری پاکو کردنه وه ی مالنه که له پیسی ناکاری یی وه که به دکرداری و به دخویی، ههروه ها له پیسی مه عنه ویی وه که هاوه بؤ خوادانان (شرک) و بت په رستی، تا کو به پاک و خاوینی بؤ ته واف کارانی (به چوارده ورا سوورپاوانی) و، خه لوه ت نشینانی خوا په رستیو، مل که چ وکړنوش بؤ خوا به رانی بمینیتنه وه.

پاشان قورنان ناماژه بؤ نزاکه ی (ئیبراهیم) ده کات، که تیای دا له خدا ده پاریته وه شو شاره ی که مالنه که ی خودای تیادا ده بیت بکات به شاریکی هیمن ودانیشته وانه که شی که باوه رپان به خوداو پوزی دواپی هیئاوه به هره مه ندکات له رزق و پوزی ی به روه ووم و خیره فیه رکانی زه وی. خوداش نزاکه ی گیرکردو هه والیشی پی داکه ته نانه ت رزقی شو که سانه ش ده دات که له م دنیا یه دا به رزقی خدا نازان ودانی پیدانانین و سپله و پینه زان و شوکرانه بؤیری رزق و نعيمته ته کانی نین، به لام له پوزی قیامه ت دا ده یاغاته بهر سزای دوزخ و دژوارترین چاره سهر.

به ئی... خودا نزاکه ی -ئیبراهیم- ی گیرکردو داواکاری یه که ی به جی گه یانده شاری

(۱) (مثابه) زاروا یه که و مانای (مه به ست) و (جی نزرگه) ش هه لده گریته له گهل بؤ گه رانه وه ی دا. به هو ی (بوون به چا وگ بؤ خه لکی) یشوه کاریکي زانراوه برپار له سهر راستی و (تصدیق) ی سهردانی سهردانکارانی ده دات، جگه له مه یل و هو گری ی رچیان بؤی و هه زکردنی که سانی تر له سهردان کردنی و هیوا خواستیان به گه یشتن بهو نه رکی سهرلی دانه.

(مەككە)ى كرده ولاتىكى ئارام وھيىمن و ھەر كەسك ويستىتى دەسدرىزى ى بكاۋە سەر،
خودا لەناوى بردوۋە ھەروھە ئەو نزايشى گىراكرد دەر بارەى بەخشىنى رزق وپۇزى يەكى زۆر
بەدانىشتوانەكەى ھەموو جۆرە ميوەو بەروبوومىك كە لەگشت ولاتىكەوۋە بۆى دەر بىت. لە
كۆتايى ئايەتەكان دا خودا باسى ئەو دەكەت چۆن (ئىبراهيم وئىسماعيل) مالاكە بىيات
دەننن وىناغەو دىوارەكانى بەرز دەكەنەو، بەدەم ئەو كارانە شەوۋە لەخودا دەپارپنەوۋە كە ئەو
ئەركە پىرۇزو گەورەيەيان لى قبوول وپەسندكات.

به ندى چوارهم

((له خاسيه ته بهرزهكانى ئىبراهيم))

(پلهو پایه ی " ئیبراهیم " - له نزاكانی " ئیبراهیم " -
" ئیبراهیم " موسلمانى نایینه روه - به خشنده یی " ئیبراهیم ")

به اورديك له نيوان تهورات و قورئان دا له سهر چيرۆكى ئىبراهيم

ههركه سيك بهرورد بكات له نيوان نهو شيوه گيرانه وه يه چيرۆكى (ئىبراهيم) له (العهد القديم) و نهو شيوه هاتنه چيرۆكه كه له قورئانى پيرۆزدا، جياوازي يهكى گه وهى تيدا بهدى دهكات، بۆ نمونه گهر له (العهد القديم)^(۱) دا هه ته نهها (ژيانى ئىبراهيم و گهشت و پرووداوه كانى و به لىنى خوداش بۆ خۆى و نه وه كانى ده باره ي كردنه جىنشينيان له زهوى دا) باس كرابيئت، به لām قورئان چهند ناماژه يه كى كورت بۆ ژيانى شەخصى و تاييه تى ي "ئىبراهيم" دهكات و له كاتى نهو ناماژه كورتانه شى دا چهند لايه نيكي گرنگترى داستانى (ئىبراهيم) ديارى دهكات، وهك باس كردنى پله و پايه و ريزى "ئىبراهيم" له لای خوداو جيهاد كردنى له پرى خوداو شيكر دهنه وى بونى دى نه فسى ي و تيشك خستنه سهر رهوشتى به رزى قوربانى دانى .. ههروه ها قورئان ده باره ي نهو په يامى خوايه يهك گرته ي كه (ئىبراهيم) بانگه وازى بۆ ده كردو نهو به لگه - عه قلى - يانه ي بۆ پوچه لكر دهنه وى كارى بت په رستى ده بخستنه روو، ده دويّت. جگه له وهش ده باره ي خۆباريزى و له خواترسانى ئىبراهيم و له خواپارانه وهى و باوه پرى قوول و دلسۆزى و خوا ويستى يه كه ي ده دويّت كه نهو جوړه باسكردنه هه رگيز له (عهد القديم) دا نايينريّت. نه مهش تاييه تمه ندى يه كى ته نهها قورئانه له باس وليّدوان دا ده باره ي ژيانى (ئىبراهيم) و ريزو پايه يه كى واى بۆ داده نيّت كه له وه و بهر هيج كتيبيكى ديكه له كتيبه ئاسمانى يه كان بهو ئاقاره نه گه يشتوه .

(۱) (العهد القديم) به تهورات و نهو كتيبه كوئانه ده گوتريّت كه پيش هاتنه دىاي (عيسا) - سلاوى
لئىيّت - نووسراونه ته وه، (عهد الجديد) يش بهو كتيبانه ده گوتريّت كه له دواى نهو نووسراونه ته وه.

پلەو پایەى "ئىبراهيم"

ئىرەدا بۇ خوتنەرى بەرپىز ھەندىك لەو سىفەت و پەوشتە بەرزانەى (ئىبراهيم) دىارى دەكەين كەلە قورئانى پىرۆزدا باس كرارون و خودا بە ھۆيانەوہ نمونەىەكى پۆشنى بۇ پىنمايىو گوى پايەلىو سوياسگوزارى وينا دەكات..

خوداى مەزن فرمويە: ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝ شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ آجِبْتَهُ وَهَدْتُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝ وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۝ وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ النحل/ ۱۲۰-۱۲۲ لەم ئايەتەندا خودا وەسفى "ئىبراهيم" وەھا دەكات كە نەتەوہىەك (ئومەتەك) بوو، واتە بە تەنھا خۆى نەتەوہىەك بوو لە نەتەوہكان چونكە ھەموو خاسىەت و نەرىتە جوانەكانى تىدا كۆ ببوونەو، ھەر ئەم وشەىەش وەك وتارىكى درىژى دەگمەنە لە ستايش كردنى كەسىتى ى "ئىبراهيم" دا، چونكە ھەموو ئەو پەوشتە جوان وئاكارە پاك وخواپنەنى كە بەرپۆەى جياجيا لە نىو خەلكى دا بلاون خودا لە پىغەمبەرەكەى دا (ئىبراهيم) كۆى كردوونەوہ بەمەش بووہ بەو پىشەنگەى شوين پى ى ھەلبگرىت و پەپرەوى سوننەت وئاكارى بكرىت. ھەرۋەھا خودا واشى وەسف دەكات ﴿حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بەماناى "ئىبراهيم" ئەو خواپست وخوا بەيەك گرەبووہ كە تەنھاوہ بوختى ھەر خوداى خۆى پەرستووہ ھىچ كەسىكى نەكردوہ بە ھاوہش و ھاوہلى خودا. پىش ئەم سىفەتەش بە ﴿قَانِتًا لِلَّهِ﴾ دايناوہ، واتە مل كەچ و گوتراپەلى ھەر فرمانىكى خودا بوو، لەگەل ئەمانەش دا ﴿شَاكِرًا لِّأَنْعُمِهِ﴾ واتە شوكرانەبرىژو سوياسگوزارى بەخششەكانى خودا بوو، لەبەر ئەوہ شاىستەى ئەو پلەيە بووہ: ﴿آجِبْتَهُ وَهَدْتُهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واتە خودا ھەلى بژاردووہ بۇ لەئەستۆنانى پەيامەكەى سازو نامادوہ پىنمونوىى كردووہ بۇ گرتنەبەرى پىگای راستى ھەق كە گەيەنەرىتى بەرەزامەندىى خودا.. تا ئەو شوينەى خودا دەفرموىت ﴿وَمَا آتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾، واتە خودا لە دنيادا ناوويادو زىكرىكى باشى بۇ داناوہ لەئاخىرەتىش دا لەو پياو چاكە نىعمەت پى بەخشاوانە دەبىت كە نىعمەتى بە ھەشتى خودا و پەزامەندى يەكەى دەست دەكەوت.

ھەر دەربارەى وەسفى پەوشتە بەرزەكانى "ئىبراهيم" خودا لە قورئان دا فرمويە: ﴿وَإِذْ أَبْلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَتٍ فَأَتَمَّتْهُنَّ أَقْلَامُهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ

عَهْدِي الظَّالِمِينَ ﴿البقرة/ ۱۲۴﴾. له‌م ئایه‌ته‌ش دا خودا وه‌سف‌ی ئه‌و حاله‌ته‌ی "ئیه‌راهییم" ده‌کات کاتیك (به‌چه‌ند راسپارده‌یه‌کی شه‌رعیو چه‌ند فرمانکاری‌یه‌ک به‌چاکه‌و به‌ربه‌ستکاری‌یه‌ک له‌خراپه‌) تاقی کردۆته‌وه‌و ئه‌ویش هه‌مووی به‌ته‌واوی جیه‌جی کردووه‌و مافی ته‌واوی تیدا گه‌یاندوون، داوی ئه‌م هه‌لسه‌نگاندنه‌ خودای په‌روه‌دگاری پئی ده‌فرمویت: (ئه‌وا من ده‌تکه‌م به‌ پیشه‌وایه‌کی خه‌لکیو ئه‌وانیش پابه‌ندی سوننه‌ت و پرستات ده‌بن) له‌و ساته‌دا -ئیه‌راهییم- داوا له‌ خودا ده‌کات که هه‌ندیك له‌ نه‌وه‌کانیشی بکات به‌پیشه‌وا، خوداش له‌وه‌لامی داواکه‌ی دا ئه‌وه‌ی پئی راده‌گه‌یه‌نی‌ت که هه‌رگیز سته‌مکاران ئه‌و پیشه‌وایه‌تی‌یه‌یان ده‌ست ناکه‌ویت، له‌م فرمایشته‌دا ئاماژه‌یه‌ک بۆ ئه‌و راستی یه‌ کراوه‌ که له‌نی‌و ئه‌و نه‌وانه‌ی دا چاک و خراپ هه‌یه‌.. لی‌رده‌دا سه‌رنج ده‌ له‌چۆنیه‌تی ئه‌و هه‌واله‌ی خودا به‌ (ئیه‌راهییم) ده‌گه‌یه‌نی‌ت سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که پیشه‌وایه‌تی (امامه‌) ده‌ست سته‌مکاران ناکه‌ویت چونکه‌ شایانی ئه‌وه‌ نین که خه‌لکی جله‌وی خۆیانیان بده‌نه‌ ده‌ست و به‌پیشه‌واو سه‌رکاری خۆیانیان بزائن. هه‌روه‌ک ئیراده‌ی خوداش وایه‌ هه‌موو خه‌لکی رقیان له‌سته‌مکاران بی‌ت و کاروباری خۆیان نه‌خه‌نه‌ به‌ر چنگیان. زولم و سته‌میش له‌دید‌ی قورئان دا به‌زاندنی سنووری یاسا‌کانی خودا په‌یره‌ونه‌کردنی فرمانه‌کانیه‌تی، هه‌روه‌ک خودای مه‌زنیش فرموویه: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنفَ بِالْأَنفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَاللسَّنَ بِاللسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَن تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَن لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ المائدة/ ۴۵..

هه‌روه‌ها خودای مه‌زن ده‌رباره‌ی خاسیه‌ته‌ به‌رزه‌کانی "ئیه‌راهییم" فرموویه: ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ مريم/ ۴۱.. به‌ مانای: (ئه‌ی محمد باسی داستانی ئیه‌راهییم بۆ گه‌له‌کات بگێژوه‌ به‌شکم په‌ندو وانه‌ی لێ‌وه‌ریگرن، ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی به‌ (صدیق) وه‌سف کراوه‌ که راستگویی (صدق) یکی زیاده‌ له‌ راده‌و ئیجگار زۆری هه‌بووه‌)، بئێگومان "ئیه‌راهییم" یش شایانی ئه‌م وه‌سف و نازناویه‌ له‌به‌ر راستگویی ی زۆرو فره‌ی خۆی، جا سه‌رنج ده‌ له‌ چۆنیه‌تی ئه‌و وه‌سف‌ی خودا که پیش ئه‌وه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ر وه‌سف‌ی بکات به‌ راستگویی وه‌سف‌ی کردووه‌ تا‌کو به‌های راستگویی‌مان پیشان بدات، چونکه‌ له‌ کۆمه‌له‌ به‌هێزو پته‌وه‌کانی راگیرکاری پیغه‌مبه‌ریتی یه‌... له‌ وه‌سف‌ینکی دیکه‌ی (ئیه‌راهییم) دا خودا فرموویه: ﴿وَابْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾ النجم/ ۳۷.. واته‌: "ئیه‌راهییم" هه‌موو فرمان و کارو باریکی

سەرشارنى كە خوداپىتى سپاردووه بەجى ھىناو ھەموو خەسلەتتىكى باوهر لاقەكانى تەواو كرد، ھىچ فەرمانىكى گرنگ فەرمانىكى سوپاسگوزارىيى لە بىرنەدەبردەووه ھىچ كارىكى گەرەش لە كارىكى بىچووكترى دانەدەپرې. ھەروەھا خوداى مەزن (بە فەرمايشتىكى دىكەى) پلەوپايەى - ئىبراهيم - دىارى دەكات و دەفەرموئىت: ﴿وَأَتَّخِذَ اللَّهُ ابْنَاهُ خَلِيلًا﴾ النساء/١٢٥. واتە: خودا ئىبراهيمى بەتايبەتى ھەلبىشاردووهو پالائوتوويەتى و پىزىز كەرەمەتتىكى واى پىنداوه وەك پىزىز كەرەمەتى ئەو (ھاوپىر يانەى كە زۆر يەكتريان خۆش دەوئىت) بەيەكتىرى دەبەخشن. دەربارەى ماناى ھاوپىر (خليل) گوتراوه: ئەو خۆشەويستەى كە ھىچ (خەلەل) و كەلەبەرىك لەخۆشەويستى يەكەى دا نى يە. گوترايشە ئەم ھاوپىر يەتى يە تەواو خۆشەويستى و كۆتايى و ئەوپەرى دەگرىتەو، خوداش لەنۆبەندەكانى دا ھەرە چاك وپوختەكانى خۆش دەوئىت، (ئىبراهيم) يىش خۆشەويستى ى تەواو و بى كەم وكووپى بۆ خودا ھەبووه خوداى خۆى زۆر زۆر خۆش ويستووه، لەبەر ئەمەش بەرھەلستى ى باوكى و گەلەكەى خۆى لەپىتناو خوداى پەرورەدگارى دا كردووه، خوداش بۆ ئەمە خۆشى ى ويستووه بە (خليل) واتە: (ھاوپىر ى دەسپاك و ئەمىن)ى داناوھ.

لە نزاكانى "ئىبراهيم"

دووعا و نزاكردن لە ئىسلام دا وا ناسراوه كە كرۆك و مۆخى بەندايەتى يە، جاوەك چۆن مەرۆك بە مۆخوھە بەندە، خواپەرستى و بەندايەتپىش بەنزاو پارانەووه بەندە. چونكە نزاو (داواكردنى پىيوستى) لەخوداى پەرورەدگار يەكەمىن روالەتى مەرۆك و بەندايەتى بۆ خوداكردنى و جەلەودانە دەست فەرمانىيەتى، ھەر لەسەر جۆروشيوھى نزاكەش حەقىقەتى مەرۆك دەرەدەكەوئىت كە داخۆچى لەخودا دەوئىت؟! چەند دەسكەوتىكى ماددى و دىيائى ى دەوئىت يان پلەوپايەى پۆحى و مەعنەوئى؟!

قورئانىش ھەندىك لەو نزاينەمان بۆ دەخاتە روو كەلەسەر زارى (ئىبراهيم) ھاتوون و خوئىنەريش لەو نزاينەوھ بەرزىو گيان بلىندى (ئىبراهيم) وئەو پلەوپايە مەعنەوئىيەى بۆ دەرەدەكەوئىت كە ھەلئى بژاردبوو و واى لى كرەبسو لەلاى خوداى پەرورەدگارى خۆشەويست ببئىت، چونكە ئەو (واتە ئىبراهيم) لەنزاكانى دا داواى كەرەسەيك لەكەرەسەكانى دنيا ناكات، بەلكو نزاى ئەو، نزاى مەرۆكىكى باوهردارە كە خوداى خۆى ناسيوو ئىدى ھەموو شتتىكى دىكەى لەبەر چاو بچووك بوو، ھەر كەسيكىش تامى باوهرى چەشتبئىت ئەوا ھەر زياتر داوادلەكات (واتە باوهرى زياتر) داوا دەكات..

ئەمەش ھەندیک لەو نزایانە ی "ئیراھیم" ە کە فوونە ی وانە یەکی نایابن بۆ بڵندە ی گیان.. ﴿ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّلَاحِ كَ (۸۳) وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ (۸۴) وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ (۸۵) وَأَغْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ (۸۶) وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ (۸۷) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸) إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (۸۹) الشعراء/ ۸۳-۸۹ ..

لەم ئایە تانەدا (ئیراھیم) لە خودای خۆی پاراوە تەو ە حیکمەت و دانایی یەکی وای پێبەخشیت کە بە ھۆیە و ە پیرۆز و ە قیەمی راستی بۆ دەرکەوێت و لە ناراست و ساخ تەکانی جیاکاتەو، و شە ی (حکم) لە ئایە تە کەدا مانای ئەو ەش دەگە یە نیت کە داوای لە خودا کرد بێت بیکات بە ھە کەم (دادوەر) ی نیتوان خەلکی لە سەر ھەق، ھەر و ە ھا لێ ی دە پارێتە و ە ریتە مونی بکات بۆ کاری چاک و چاکە خوازی تاکو لە پرزی پیاو چاکان دا دابنریت و لە داوای مردنی بە باشی باسی بکریت و لەو کە سانەش بێت کە پرە زامە ندیی خودایان لە پرۆزی دوا یی (ناخیرەت) دا دەست دە کەوێت و بە ھە شتی پر نازو نعی مەت شاد دە بن، ھەر لەو نزایانە ی دا داوای لە خودا کرد و ە کە لە باوکی خۆش بێت و لەو بێ باوەر ی و گو مپرای یە ی ببو ریت^(۱). ئینجا لە پرە و ە ردگاری داوا دە کات لە پرۆزی حساب و زیندو و کردنە و ە دا بە سزا و چارە نووسی خراپ سەر شو پر سەر گەردانی نە کات، لەو پرۆزە دا کە ھیچ مال و سامانی ک فریای گونا ھار ناکەوێت ھەر چە ندی لێ کۆ کرد بێتە و، ھەر و ە ک کە کو رنە و ە کانیشی ناتوان سوو دیکی پێگە یە ن ئە گەر چی خواناس و پیاو چاکیش بوو بن، بە لکو لەو پرۆزە دا تە ھا دلیکی ساغ و سە لیم و (پارێزراو لە بێ باوەر ی و دوو پرووی و لە نە ریتە پێزرا و ە کان) سوو دە ند دە بێت و مرو ئی باوەر دار بە و دلە ساغ و خا ویتە و ە بە خودای خۆی بگات...

ھەر و ە ھا (ئیراھیم) و (ئیسما عیل) پێکە و ە بەم جۆرە لە خودای پرە و ە ردگاریان دە پارانە و ە: ﴿ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ دُرِّيَّتِنَا أُمَّةٌ مُسْلِمَةٌ لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ (۱۲۸) رَبَّنَا وَانْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِالْحَقِ كِيمِ (البقرة/ ۱۲۸-۱۲۹) ..

واتای ئایە تە کان: (خودایە ریتە مونی مان بکە بۆ ئەو ی دوو کە سی دلسۆزو ملکە چی فرمانت بین، نە و ە و ە چە کانیشمان بکە بە کۆ مە لێکی دلسۆز بۆ خۆت، ھەر و ە ھا شیوازی

(۱) ھەر و ە ک لە بە ندی یە کە می ئەم بە شە دا (بە شی پێنجەم) ناما زە مان کرد بۆ چۆنیە تی ئەو نزو داوا کاری لێخۆشبوونی (ئیراھیم) لە خودا بۆ باوکی لە کاتی ک دا بوو کە ھیشتا لێ ی ناو مێد نە بوو و (واتە لە باوکی ناو مێد نە بوو) و ھەر بە تە مای ئەو ە بوو بە دەم بانگە وا زە کە یە و ە بێت، بە لām لە داوای دا کە زانی ی دوژمنی خودایە خۆی لێ بەر ی کردو دوو عای لێخۆشبوونی بۆ نە کرد. (وەر گێر).

عیبادەت و بەندایەتی کردمان فێرکەو تۆیەو گەرانبەمان لێ پەسەندکە، بێگومان تۆ لەبەر ئەوەی بەرەحم و مېهرەبانیت لەگەڵ بەندەکاندا (تۆیە) لە هەڵەکارو گوناھبارە تۆیەکارەکان وەرەگرت. ئەو خۆدای پەرورەدگارمان لە نێو ئەو وەرەچەو نەوانەماندا پێغەمبەرێکیان بۆ پەوانە بکە تاکو ئەو نایەت و بەلگەو نیشانانەیان (دەربارەیی بوون و تاك و تەنەیی تۆو گەرەیی شان و شەوکهتی تۆ)یان بۆ بخوێنیتەووە ئەو شەریعەتەیی نێو کتیبە بە سرووش بۆ نێراوە کەشتیان فێرکات و ئەو حیکمەتەشیان فێرکات کە پازوێنتی یەفرمانە شەریعی یەکان و مەبەستەکانی و سوودو کەلکەکانیان لە خوگر تۆو و وێنجا بەم پەنگەش دڵ و دەررونیان لە هەموو داب و نەڕیتیکی خراپ و گشت سیفەتیکی ناپەسەند پاک بکاتەو.

بێگومان خۆدای بەرەحم و پەرورەدگار ئەو نزایەیی (ئیبراهیم-و-ئیسماعیل)ی گیرا کردو ئەوە بوو لە نێو وەرەچەو نەوانەکانیاندا پێغەمبەرێکی لەخۆیان بۆ ناردن کە (محمد ﷺ) بوو، لەم پەرەووە فەرموویە: ((أنا دعوة إبراهيم وبشارة عيسى))^(۱).. واتە: (من بانگەوازی کە - ئیبراهیم- و مزگینیی یەکە - عیسا-م).. (محمد ﷺ) ئەو پێغەمبەرە بوو کە دڵ و دەررونی عەرەبی لەسیفەتە ناپەسەندەکان پاک کردەووە فێری کتیبە کەیی کردن (کە -قورئان- بوو) و فێری حیکمەتیشی کردن، کە (سوننەتی پێغەمبەریتی بوو)، لەماوەی چەند سالتیکی دیاری کراویش دا کردنی بەنەتەو یەکی یە کەگرتو و وێکەو بەسراوی وا کەچاکەو پەروەستی جوانیان لەسەرانبەری گیتی دا بلاو کردەووە دواي ئەوەی لەو دەوێر (لەپیش ئیسلام دا) ئەوەنەتەو گومراو بێ بەرنامەیی بوون کە کەوتبوونە نێو قورەپەشی بەدکاری و لەمەیدانەکانی شەڕخوایش دا وێڵ بوو بوون.

نزایەکی دی لە نزاو دوو عاکانی -ئیبراهیم- ئەمە بوو: رَبَّنَا عَلَيْنَا نَحْنُ وَإِلَيْكَ مُبَارَكٌ ۖ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا ۖ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (الممتحنة/ ۴-۵) .. واتە: (ئەو خۆدای پەرورەدگارمان کاروبارمان هەر بەتۆ سپاردووەو پشتمان هەر بەتۆ بەستوووەو تەنها بۆ لای تۆ گەرایی نەتەو لەعیبادەتماندا چونکە چارەنوومان لەروژی قیامەتدا هەر بۆلای تۆیە... خۆدایە گیرۆدەیی ئەو فیتنەو بەلایەمان نەکەیت کە بێ باوەڕان ئازارمان پێ بگەینەن و لەڕۆژی تۆ لامان دەن، یان ئێمە خۆمان مایەیی فیتنەو بەلایین بۆ بێ باوەڕان بە هۆی ئەوەی پێشەنگ و نمونەییکی خراپ بین بۆیان و لاسایی ی کوێرانەمان بکەنەووەو بێتە هۆیکە بۆ لادانیان لەو هەق و پێگە راستەیی کە پێویستە پەرەویی بکەن... خۆدایە لیتمان خۆش بەو لەو گوناھیی زیادە روویی یانەمان ببوورە، بەراستی تۆ بالادەست و دانایت).

"نیراهیم" موسلمانان ئاینپه‌روه

زۆر کەس له‌خه‌لکی عەوام وای تێ گه‌شتوون کە وشە (ئیسلام) ناویک بێت پیغه‌مبه‌ری خودا (محمد ﷺ) له‌ ئاینه‌که‌ی ناییت و خۆی یه‌که‌مین کەس بێت نهم ناوه‌ی داهینا بێت، بێگومان نهم بۆچوون و تێگه‌شتنه‌ هه‌له‌یه، چونکه‌ به‌پێی ئه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی که‌ قورئان ناشرای کردووه‌ پیغه‌مبه‌رانی خودا هه‌موویان موسلمان^(۱) بوون له‌سه‌روو هه‌مووشیانوه‌ (نیراهیم) که‌ نهم ناوه‌ (واته‌ ناوی ئیسلام) ی بۆ ئاینه‌که‌ی هه‌لبژاردوووه‌ وشه‌ی (موسلمان) یشی بۆ شوێنکه‌وتوانی داناوه‌ وه‌چه‌و نه‌وه‌کانیشی پێڕاسپاردوون. جا ئه‌و عه‌ره‌بانیه‌ی باوه‌ریان به‌ په‌یامه‌که‌ی (محمد ﷺ) هینابوو و ئیسلامیان له‌سه‌ستونا له‌م نایه‌ته‌دا ته‌نکید له‌سه‌ر (موسلمانیت) یه‌که‌یان کرایه‌وه، هه‌روه‌ک خوداتیایدا فه‌رمویه‌: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ﴾ الحج/۷۸.. واته‌: (خودا له‌م ئاینه‌دا هیچ ته‌نگی و بارگرانی یه‌کی وای به‌سه‌ردانه‌داون که‌ تواناتان له‌سه‌ری نه‌بیت، جا ئێوه‌ش پایه‌ندی شه‌ریعه‌تی خوا به‌یه‌ک گرته‌که‌ی (نیراهیم) ی باوکتان بن که‌ له‌وه‌وه‌یشت له‌زووه‌وه‌ ئێوه‌ی باوه‌رداری به‌ (موسلمان) ناوبردوووه‌.

(محمد) پێش ﷺ فه‌رمانی پێکرا بوو په‌یره‌ویی (شه‌ریعه‌تی خوا به‌یه‌ک گرته‌ی) - نیراهیم - بکات که‌ له‌سه‌ر بنه‌مای (په‌رستنی خودای تاک و ته‌نها) پێک دێت، هه‌روه‌ک خودا له‌ ڕووی گفتاریدا بۆ (محمد-ی پیغه‌مبه‌ری خۆی) ﷺ فه‌رمویه‌: ﴿ثُمَّ أُوحِيَ إِلَيْكَ أَنْ أَنْتَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا^(۲) وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ النحل/۱۲۳.. واته‌: (پاشان سه‌رووشی ئه‌وه‌مان به‌تۆش داوه‌ که‌ په‌یره‌ویی شه‌ریعه‌تی پوختی (نیراهیم) ی ئاین په‌روه‌ری خوا وه‌ن تاکه‌ ئاینی ڕاست بکه‌ که‌ هه‌رگیز هاوبه‌ش و هاوه‌لی بۆ خودا دانه‌ناوه‌وه‌ هه‌رده‌م خودای تاک و ته‌نها ی خۆی په‌رستوووه‌).

مانای ئیسلام

ئه‌ی باشه‌ (ئیسلام) چی یه‌؟ حه‌قیقه‌تی مانا که‌ی له‌چی دایه‌ که‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی خوداش چه‌مک و مه‌فه‌ومه‌ که‌یان په‌یره‌وکردوووه‌؟ (ابن تیمیسه‌) -خودا لێ ی خۆشبیته‌- له‌ پێناسه‌کردنی -ئیسلام- دا ده‌لێت: (ئیسلام ئه‌وه‌یه‌ مڕۆژ ته‌نها خۆی ته‌سلیم به‌ خودا بکات نه‌ک به‌ غه‌یری خودا، هه‌ر خودا بپه‌رستیت و هه‌یج شتێک نه‌کات به‌ هاوبه‌ش و هاوه‌لی، هه‌روه‌ها

(۱) ڕه‌وانه‌ کتێبی (روح الدین الاسلامی) که‌ کتێبیکی دیکه‌ی نووسه‌ری نهم کتێبه‌یه‌ / به‌شی (معنی الاسلام) له‌ کتێبی ناوبراودا.

(۲) (حنیفا): واته‌ ڕوو و هه‌رگیز له‌هه‌ر ئاینێکی به‌تال و بێ‌ناوه‌ڕۆک به‌مه‌به‌ستی په‌یره‌وکردنی ئاینی ڕاست.

پشت بەخودای تاك و تەنیا بېهستیت و تەنھا تكاو داواكارى و ترسى لەو ھەبیت... بەتەواویش خودای خوش بویت و ئەو خوشەوێستى یەى لە راددەيەك دابیت كە ھىچ مەخلوقیتكى بەو جۆرە خوش نەوێت، تەننەت خەلكیشى لەبەر خودا خوش بویت و لەبەر خوداش رقى لەھەندىکیان بېیت، دۆستایەتیش لە پیناوى خودا و سەرخستنى دینەكەى دابكات، ھەرەك چۆن دوژمنایەتیشى لەگەڵ ھەندىك كەس دا لەپیناوى خودا و سەرخستنى رېبازەكەى دابیت. جا ھەر كەسێك خۆى بەزل بزانیت و ڕوو لەخواپەرستى وەرگێریت ئەو ھە موسلمان نىيە، ھەرەكەسێكیش لەگەڵ پەرستنى خودادا شتێكى دىكە بپەرستیت ئەویش ھەر موسلمان نىيە^(۱)..

ئەمەيە ئىسلام و ئەوەيە ماناكەى. ئىدى سەير نى يە گەر خودا بەم مانايە ستایشى ئەو كەسانە بكات كە رەچاوى دەكەن و سىفەت و ناكارو كرداريان پى دەرازیننەو و لەو بوارەش دا شۆين پى باپیرەگەرەيان (ابراھىم عليه السلام) ھەلدەگرن: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ النساء/۱۲۵، مانا و مەبەستى ئەم ئايەتەش ئەوەيە ئەو كەسەى ڕووى عىبادەت تەسلىم بە خودا دەكات ئەوەيە عىبادەت و بەندايەتتى خۆى تەنھا تايبەت بە خودا دەكات و لەكارو بارى عىبادەت دا تاكە مەبەستى (رەزامەندى خودايە)، چاكەكار (مەحسن)یش ئەو كەسەيە كارەكانى چاك دەكات و كارى باش ئەنجام دەدات. كارى باش (حسانات)یش كارى چاكسازى و كردەوێ شىاوە. ئىسلامیش ئەو پەيمان و پىروانامەيەيە كە (مرۆڤ بەگيان و دەروون دل و گفشارو ئارەزوو كەنىو تورپەيىو قايىل بوونىيەو) لەتەرازووى خودادا دادەنێت. (ئىبراھىم)یش بە گەلەكەى دەلێت: ﴿وَبَدَأَ يَتَنَبَّأُ وَيُنَبِّئُكُمْ الْمَدَاوُ وَالْبَعْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُوْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ الْمَمْتَحِنَةُ/۴.. ھەرەھا دەلێت: ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ الانعام/۷۹، ئىسلام بوون و موسلمانىتى "ئىبراھىم" - سلاوى لى بىت - ناوا بوو، لەبەر ئەمەش خودا بە ھۆى ئىسلام بوونىيەو ھەلى بژاردوو و فەرموويە: ﴿...وَلَقَدْ أَصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ (۱۳) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ

(۱) پىروانە (كتاب النبوات)، ص (۸۷).

(۲) مەبەست لەوشەى ڕوو (وجە) لەم ئايەتەدا دەم و چاوانى يە، بەلكو ڕووى دلە، چونكە ڕووكەى دەم و چاوى ڕوخسارى گۆناى مرۆڤ ھەربە دلەو بەندەو دلى مرۆڤ ڕووى لەكوێ بىت ئەو گۆناو دەم و چاوشى ڕووى لەو شۆينەيە.

لَرْبِ الْعَالَمِينَ ﴿البقرة/ ۱۳۰-۱۳۱﴾. واتە: (بێگومان نێمه -ئێبراهیم-مان بۆ گەیانندی پەيامان هەلبژارد لەدنیادا، لەپۆژی دوايش دا لەپیارچاکان و صالحانە، چونکە کاتێک خودای پەرورەدگاری فرمائی پێ کردو پێی فرموو: (عیبادەت بۆ من پوخت و تەرخان کەو جلەوی خۆت پێبیسپێرە)، ئەویش گوتی: (ئەوا خۆم دایە دەست خودای پەرورەدگاری جیهانیان و ئیسلام بووم راگەیاند).

بەخشندەیی "ئێبراهیم"

خواستی خودا وابوو گەلەکی (لوط) لە نێو بەریت لەسەر ئەو بەدرەفتاری یەیان کەپێش خۆیان کەسی تر لەخەڵکی پێی نەگەیشتبوو، ئەو گەلەدا پیاوان خۆیان تووشی خووبەکی ناپەسند و نااسایی ی جنسی وەک نێربازی (لوط) کردبوو، لەبەر ئەم خووەشیان سزای سەختی خۆدایان لەسەر شایستە بوو، ئەو بوو خودای بالادەست چەند مەلایکیەکی نارد بۆ تەفروتن و ناکردنیان، بەلام ئەو مەلایکیانە فرمائی پێ کرابوو پێش ئەوێ سزا کە جێ بەجێ کەن وەک چەند میوانێک لەشیوەو روخساری چەند کورپێکی گەنج دا سەردانی (ئێبراهیم) بکەن.

(ئێبراهیم) یەش ناسرابوو بە بەخشندەیی و بەسۆزی و نازەلگرتنی میوان، گەر تاپازدە پۆژ میوانێکی نەبوابە دڵی تەنگ دەبوو، ئەم میوانانەش دواي ئەو ماوەیە سەریان لێدابوو، بۆیە بەدیتیان زۆر دڵشادبوو و چوو دەروە بۆ لای خانەوادەکی و گۆڕەکیەکی قەڵەوی سەرپێو بەناگەر سووری ی کردەو، تا پەنگی گۆشتەکی لەناکامی کولابی دا سوور هەلگەراو پاشان خستە بەردەمیان. بەلام دەستی ئەو میوانانە نەگەشتە گۆڕە کە سوورکراوە کە، (ئێبراهیم) یەش دیتی ئەم میوانانە هیچ ئارەزوویەکیان لەخۆراک نی یە، بەمەش کەوتە گومانەو لێیان و ترسی لێ نیش کاتێک هیچیان لەگۆشتە کە نەخوارد، هەر بۆیەش لەم ڕووە لەگەڵیان دا دواو پرسیاری هۆی نەخواردنی لێ کردن، ئەوانیش لەو ئەلام دا هەواڵیان دایە کە ئەمان چەند مەلایکیەکی خۆدا ناردوونی بۆ تۆڵەسەندنەو لەخەڵکی بەدرەفتاری (سەدوم) و (عامورة)، کە لەقورئان دا بە گەلی (لوط) ناویان هاتوو. لەوساتەدا (سارە)ی هاوسەری "ئێبراهیم" یەش پێکەنی کاتێک میوانەکانی ناسیو کە هیندەشی نەبرد ئەو میوانانە مزگینیی کورپێکیان پێگەیاندا کەوا خودا کورپێکی بەناوی (ئیسحاق) پێ دەبەخشیت و ئەم کۆرەش (واتە ئیسحاق- یەش) خودا کورپێکی بەناوی (یعقوب) پێ دەبەخشیت.. کەچی (سارە) لەم مژدەییە سەرسام بوو و پێی گوتن: (چۆن من بەم پیری یە منداڵم دەبیت کە پیرەژنیکم و ئەم مێردەشم (ئێبراهیم)

هەر پێرو بەسالا چوو؟ مەلانیکیەکان لەوێ لایەم دا گوێیان: (چۆن تۆ لەم مژدەییە سەرسام وواقی و
 پەماو دەیت؟ ئەمە بەقودرەتی ئەو خودایەییە کەهیچ شتیکی لا ناستەنگ وگران نی یە وەهەر
 خوداش ئێوی (بەنەمالەیی ئیبراهیم) ی بەتایبەتی خستۆتە بەر پەحمەت و بەرەکاتی خۆی.
 پاشان ئیبراهیم کە دلتیا بوو لە حەقیقەتی سەردانی ئەو میوانانەو لەو مژگینی یەیی بەخشیینی
 (ئیسحاق) ی کۆری و (یەعقوب) ی کۆرەزای پێی، ئینجا دەستی کرد بەگفتوگۆ لەگەڵیان
 دەربارەیی لێکۆڵینەوێ هۆی سزای خودا بۆ گەلی (لوط) بەو ئومێدی بەشکم خودا بەچارای
 سۆزو بەزەیی بۆیان بڕوانیت، قورئانیش ناماژەیی بۆ ئەو دەمەتەقی یە کردوووە و بەدریژیش لە
 (سفر التکوین) دا هاتوووە.

خودای مەزن لە قورئان دا پوختەیی ئەم بەسەرھاتەشی لەم چەند ئایەتەدا گێڕاوەتەووە
 فەرموویە: ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ
 بِعِجْلٍ حَنِيفٍ ﴿٦٩﴾ فَمَا رَآهُمُ إِلَّا قَوْمٌ يَمُوتُونَ ﴿٧٠﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ
 أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧١﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٢﴾ وَأَمْرُهُمْ
 شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٣﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ
 إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٤﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا
 بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٥﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ
 أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٦﴾ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَأُوحِيَ إِلَيْهِمْ أَنْ يَدْعُوا بِهِمْ قَوْمُ لَهُمُ أَنْبَاءُ غَيْبٍ ﴿٧٧﴾

مەژدۆر ٦٩ - ٧٦.

به ندى پښه مې

((چه ند په ندو وانه يه ك))

(دلفراوانی "نیراهیم" - وانه يه ك له نازايه تی - قورئانی دان به خو و
به كور له پیتناوی خوا دا - بت په رستی و هاوشپوه كانی)

دلفراوانی "نیراهیم"

(نیراهیم) ټو سهرمه شقه پښتایی به خشه بووه که هه میسه پښه مېهرانی دیکه ی خدا و باوه دارانیش له هه موو چاخ و سهرده میك دا په پره وکاری پښازو شوین كه وتوی پښازه كه ی بوون. تهنانه ت ټو غوونه و پښه نكه جوان و به هاداره شه كه خدا خستویتی یه بهرچاوی هه موو ټاده میزادیك. خو ټه گهر بمانه ویت و هسفیكي وا بو (نیراهیم) دانین كه ههر شایانی خوی بیت ټو له وهسفی (دلفراوانی) باشترو وردتر له ده رپرین دا به دی ناكه ین، ټو دلفراوانه ی كه نایه ت و نیشانه ی بهزی و ناسکی و نهرم و نیانی و به سوزی بووه و، ساغ و پاریزراویش بووه له ههر رق و كینه و نهریكي بیژراو. ټی چون (نیراهیم) هه لگری ټم و هسف و نهریته جوانانه نی یه كه ههر خوی بانگه وازی بو ساغیو سه لامه تی دل كرده و و ده به راهی چاره نووسی مرقیش له پوژی قیامت دا گوتویه: ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ (۸۸) ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ الشعراء/ ۸۸-۸۹... به راستی گفتاریكي قه شه نكه و له پله یه كي شكوداری ټه وتو دایه كه هیچ تیوریكي فلهسفی بی ناگات و هیچ (پښازینكي په وستمه ندى) یش ناتوانیت لی ی بهرتر بیت، چونكه ټو گفتاره ی باوكی پښه مېهران (نیراهیم) (كه خدا له سهرزازی ټو له نایه تی (۸۸-۸۹) ی سووره تی (الشعراء) دا هیئاویه تی) ټو نیازه پاكه بو ټاده میزاد دیاری ده كات كه پیویسته بیخه نه بهر گلینه ی چاوانیان له پیتناوی ریزو شكوی مرقایه تی و به ختیاری ی هه میسه یی دا و ټه مهش بایه خ دانه به ساغی و سه لامه تی دله كانیان و پاكتاو كردنیان له خراپه و گوناكه كاری.

پیگومان ناوه ندى گه وره یی له -نیراهیم- دا دله گه وره كه ی بووه كه چیگه ی سهرجه م خه لكی ی تیدا بوته و، چونكه خوی بو به ختیار كردنیان ته رخا كرده بو به ی جیاوازی سا نیر له خزم و كهس و كاره نریكه كانی بووین یان هیچ په یوه ندى یه كي خزمایه تی ی پیوه نه بوونایه،

چونكى ئەو سۈر بۈە لەسەر گەياندنى خىرو چاكە پىيان و رزگار كىردىيان لەو بت پەرستى يەي، كە لەنىويان دا بىلاويويوۋە و بەندايەتى يەك بوو كەوا عەقْل ۋە ھۆش زەوت كىردىبون و كىردىبونى بەنىچىرى دياردە ئەفسانەيىو شتە پوچەل ۋە بەتالەكان.. بەندايەت يەك بوو بەچەند ئەركىكى زەرەرمەند شىرەزى كىردىبون و ملەكەچى ئەو ھۆش كىردىبون كەئامادەن ھەموو جۆرە قورىانى يەك لە خواردن ۋە خواردنەو و سەرىپىنى ئاژەل بەفەرۆ بەدن بۆيان.. ئەو بەندايەت يەك (عيبادەت) ھەش دەبىتە ھۆى رىق ۋە توورەيى خۇداى تاك ۋە بالادەست ۋە تۆلەسىن، چونكە ئەو پرو وەرچەرخانە لە پەرستىنى خۇداى خالق بۆ پەرستىنى چەند شىتىكى كۆيرو كەرو بى ھۆش. ھەر بۆيەش دلە گەورە كەي "ئىبراهيم" ناتوانىت باوكى بەو ھالەتەو بەنىت كەوا لەگومرايى دا سەرنگووم بوو و سەرگەرمى بت پەرستىيە، بەلكو خىرا ھەولەدات بەبەلگەي عەقْل ۋە لۆژىك (منطق) پىنمايى بىكات ۋە پى راستەقىنەي بەندايەت يەو ھەم پەرستى پىشان بدات. بەلام ئەو باوكەي كە عەقلى تەسك ۋە داخرايو و ۋەك بەردى ئىتھابوو، بەسزى (سەخت ۋە ھەرەشەي بەرد باران كىردن) بەرەبەرەكانى دەكرد.. ئەم كۆرە بە ئارام ۋە ژىرەشى لە ۋەلام دا پىي دەلىت: ﴿ قَالَ سَلِّمْ عَلَيْكَ سَأَسْتَغْفِرُكَ رَبِّي ۚ ﴾ مەرىم/۴۷.. ئەم داواي لىخۆشبوونەي (ئىبراهيم) بۆ باوكى لە داواي ھەرەشە لىكردنى و بەروودا ھەلپزانى، بەلگەي لەسەر دلەسۆزى و پەرۆشى بۆ باوكى دەلالەت يە پۆشنىشە لەسەر ناواخنى دلەكى گەورەي ۋە ھا كە بە (خۆشەويستى سۆز بەزەي) كاردەكات ۋەلى دەدات.

دلە گەورە كەي (ئىبراهيم) پۆلەكانىشى خستۆتە نىو ئەو سۆز ئەوينەو لەخودا بۆيان دەپارپتەو كە لە (بت پەرستى) بىيان پارىزىت و بەدورىان خات: ﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴾ ابراهيم/۳۵..

ھەرۋە ھەلا گەورە كەي "ئىبراهيم" سۆز پەرۆشى بۆ ئەو كۆرە ئەو پۆلەي خۆشى زۆرەو سەرفرازى و سەربەرزى بەشپەيەك بۆ خواستون، كە ئەم جۆرە خواستە ھەموو ھەست و نەستى داگىر كىردوۋە. تەنانت كاتىك خۇدا پىشەوايەتى ي پى دەبەخشىت قايىل نايىت ھەر خۆي بەتەنھا خاۋەنى ئەم خىرو بەخششە بىت، بۆيە داوا لەپەرۋەردگارى دەكات ھەمان پلەش بە پۆلە ئەو كەنى بىەخشىت: ﴿ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ۚ ﴾ البقرة/۱۲۴.

ئەم دلە گەورەيەي جگە لەمەش واى لى دەكات داوا لەخودا بىكات ھەردەم بەپراگىركارى نوپو نوپو خوينى دابىت، چونكە نوپو گىنگىرەن ھۆكارى نىك بوونەو ھەم مەروۋە لەخودا پەرۋەردگارى. ۋە نەبىت ئەمە ھەر بۆ خۆي داوا كات، بەلكو داوا دەكات خۇدا ئەم پۆلە كۆرە

نه وانه يشی له سمر هه مان کرداری نو یوژکردن راگیرو دامه زراوکات: ﴿رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءً﴾...

ئينجا دلّه گه وړه کې (نيبراهيم) سۆز بۆ گه له که شی ده پيژيوت سهره پای شه وې نازاريکی زوريشی دده دن وخويانی لى دور ده خه نه وه، به لّام شه دوعای فه وتانيان له سمر ياخی بوون لى ناکات و داواى سزای په له شيان بۆ ناکات، به لکو ده يانسپيژيت بهر همت و لينخوشبوونی خودا: ﴿رَبِّ اِنَّهُمْ اَصْلَلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَبْعَثْ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾.

نهم دلّه گه وړه يه ی -نيبراهيم- هه زناکات سزا بهر که س بکه ویت ته نانه ت گهر شايسته شی بيت شه تا چهند مه لانيکه يه ک هاتوونه لای و هه والی گهياندى سزا به گه لى (لوط) ی پى ده گه يه نن. به لّام شه خيرا ته له کانی دلى ده له رينه وه و خه ده خوات بۆ شه و کاره ساته ی که تووشی شه گه له ده بيت، هه ر بويه ش گف وگو يه ک له و باره يه وه له گهل خودا ده کات، تا کو به شکم ره هه تيک به و ياخی يانه بکات و به وه پاشگه زينه وه و تووشی شه و کاره ساته توندو تيزه نه بن، هه وړه ک خودا له باره يه وه هه رمويه: ﴿يُجَدِّدُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ (٧٤) ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ﴾ (٧٥) (٧٤-٧٥) واته: (نيبراهيم- ده رياره ی سزا که ی سهر گه لى (لوط) له گهل مان دا ده ودا تا به ندریتی مروژ دوستانه ی خوى بواريک بۆ هه لگرتنى يان دواختنى سزا که به دى بکات، به راستى -نيبراهيم- له سهرخو و خه هه لگرو گه راوه يه)، بۆ شيکارى شه سى سيفه ته ته ماشاى په راويزه کانی نايه ته که بکه.

وانه يه ک له نازايه تی

پيگومان له ژيانى -نيبراهيم- دا وانه يه کى کاريگه ر له نازايه تی و بو يری و فيداکارى له پيناوى عه قیده و بيروباوه ردا هه يه، چونکه شه و پوه پرووى شه گه لى ده وه ستيت که کردارى بت په رستى يان تيدا بلا و بووه ته وه، بيروباوه ريان به نادانى داده نييت و به به لگه و غوونه ی

(١) (حليم): واته (به نارامه و هه ز به زووسزادان و سزای خيرا ناکات).

(٢) (أواه): واته (ناه و نالو و خه مى زوره له و پرودا و ناره حه تی ياندی که تووشی که ساني تر ده بيت و به تاوانی خويان سزابدرين سهره پای شايسته بوونيشيان، به لّام - نيبراهيم - به و ندریتی هه ست ناسکى يه ی خوى به زه يشی پى يان داده يته وه).

(٣) (منيب): واته له هه ر مه سه له و کارواريک دا بۆ لای خودا ده گه رپته وه و تزیه ده کات.

بەھىزەۋە داۋاي ۋازھىتەن لەۋ بت پەرستى يەيان لى دەكەت، ئاي چ داۋايەكى گرانەۋ
 بانگەۋازىكى چەند قورسە !! خۆ ھېچ شىكەش لەلای مەۋلە كارى گۆزىنى (شەۋ بىرۋاۋەپە
 بۆ ماۋەيىيە) گرانتر نى يە كە لەدل ۋەدەروونى خۆى دا ئەۋەپەرى بايەخى بەپىرۋەزەدانان و
 شەكۋدار كەرنى پىداۋە، ھەروەك ھېچ شىكەش ھىندەي (بەپۇچەل دانانى بىرۋاۋەپەكانى)
 تەۋرەي ناكەت.. لەبەرئەمە ئەركەكەي "ئىبراهيم" زۆر سەخت ۋەزۋارىۋەۋە ئاتاجى
 بەئازايەتە سەنگىنىۋ ئارامى يەكى ۋەھابوۋە كە بەھۆيانەۋە تەۋانىت بەرگەي رۋ وكىنەي
 ئەۋ گەلەي خۆى بگرىت كە يەكەم كاردانەۋەي لەباۋكى خۆيەۋەيەتەي ۋ بە ھەپەشەۋە تەۋرەي
 يەۋە پى ى دەلىت: ﴿ئەگەر ۋاز لەم قەسەۋ باسانە نەھىتت بەردبارەت دەكەم ۋ، دەپرۆ تا
 ماۋىت لىم دورور كەۋەرەۋە: ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ وَأَهْجُرَنِي مَلِيًّا﴾ مەرم/۴۶.. (ئىبراهيم)
 ھېچ گۆي يەكى بىسەرى لەنئە گەلەكەي دا بەدى نەكەت، بەلكو لەبىرىت ئەۋەي گۆيى بۆ بگرن
 ۋ پەپەۋەي پەيامەكەي بگەن بەرھەلستىۋ دۆژمنايەتەيەن كەرد دەريان كەرد، بەلام ھەمەۋ
 ئەمانە لەۋ مەستەي خۆيى پاشگەزەنە كەردەۋە ۋ ھېچ ترس ۋلاۋازىيەك بەدلەي دا نەھەت،
 بەلكو چەكىكى كاريگەرترە بەھىزترى بەرۋويان دا ھەلەكەش، چەكىك كە بىرۋاۋەريان
 لەنئەبەرەيت ۋ بونىادى شتە بەپىرۋەزگىراۋە كانىشيان ھەلەكەيىت.. ئەۋەش چەكى بەرەنگار
 بوۋنەۋەي (باطل) بە بەدەست ۋ بازوۋ كەشۋىنەۋارىكى قەۋل تەرى لەبەرەنگار بوۋنەۋەي زەمان
 ھەيە، چۈنكە بەرەنگارى بەقەسەۋ ۋ ۋەيژ بە تەنيا سوۋدى نى يە لەگەلەيان دا، چەكى
 (بەدەست ۋ بازوۋ بەرەنگار بوۋنەۋە) ئەۋ چەكە كەردەيى (عەمەلى) يە بوۋ كەتە كانىيانى
 پىشكاند.. بىگومان ئەنجامى ئەم كارەش لەبەر چاۋان ديارە: يان مەردنى زانراۋ، يان قەناعەت
 پىتەننى قەۋمەكەي بە ۋاز ھىتەن لەبت پەرستى.. ئەمەش شىۋازىكى كەردەيى ۋ (عەمەلى)
 بوۋ كە (ئىبراهيم) ۋە بەرى نا تاكو ئەۋ پاستى يە بۆ گەلەكەي بىسەلەيتت كە ئەۋ
 پەرستراۋانەيان ناتوان بەرگى لەخۆشيان بگەن، نىدى چۆن دەتوان بەرگى لەۋان بگەن ۋ
 چاكەۋ خراپەيەكيان پى بگەيەنن (ۋەك عەقىدەيان ۋابو).. تاكە شىۋازىكى بىۋەنە بوۋ كە
 "ئىبراهيم" ۋىستى ئەۋە بۆ گەلەكەي دەرخەت كە ئەۋ پەرستراۋانەيان نەدەيىست ۋ نەدەيىن ۋ
 نەدەۋىن، كاتەك پەرسىيارىشى لى دەرگىت دەربارەي ئەنجامدەرى كارەكە (ۋاتە كارى شكاندنى
 بتەكان) ۋەلاميان دەداتەۋە بەۋەي كە (ئەنجامدەرى كارەكە بتە ھەرەگەۋرەكەيانەۋ پەرسىيارىشيان
 لى بگەن گەر ئەۋ بتانە قەسەدەكەن): ﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْتَوْهُمْ إِن
 كَانُوا يَظْهَرُونَ﴾. ديارە ئەم كارەش رەتەكى نىجگار تەۋدى گەلەكەي تەقاندەۋەۋە گىيانى

تولهيان تيدا وروژاو حوكمي (سوتاندن تا مردن) يان به سهردادا، به لام (تيبراهيم) له م ساته دا نه په شوکاو توشي سه غلته يه كي وهاش نه بو كه له هوش خوي بچيت و بپوريتوه، به لكو له بهر ده م شو كومه له نه فام و بي مه بده شه باطل خوازي گه له كهي دا (به دلتيابي له چاره نووسي و به گياني پر له ورو متمانه به خدا) وه ستا. به راستي نه مه دهرسيكي گه ورو به هاداره بو بانگواز كاراني چاكسازي تاكو خوياني پي به هيتزكن و خانه كاني گومان و ترس و لاوازي ي تيدا بتويننه وه و بيانكهن به چهنده ورونيكي چاواقيم وپوړترو به هيتزتر.

قورباڼيدان به خو و به كوره وه له پيناوي خوا دا

نو قورباڼي دانهي كه خدا فرماني پي به "تيبراهيم" كرد "واته سهربريني كوره كهي خوي -نيسماعيل- و، به دمه وه هاتني (تيبراهيم) و (نيسماعيل) يش بو جيبه جي كردني فرمانه كه به وپهري قايل بوون و له خويور دنه وه، له گه وره تريني پرووداوه كاني ميژووي قورباڼي دان وله به هادار تر نيشيانه، نه خاسه گهر لهو گوشه نياغيانه وه بو ههر دو كيان (تيبراهيم و نيسماعيل) پروانين كه خستبووني يه نيو واقعيكي چاوه پروان نه كراوه وه. بو نمونه سهرنج بده له (تيبراهيم) ي په روض بو كورونه وه كه له تمه مني پيري دا له كهنيزه يه كه (هاوسهري دووه م) منالتيكي بووه و نه م مندا له ش گيان و خويني دلي و هيواي ژيانو ميراتگري ناوو ناو نيشانيه تي و كه چي شو خدا فرماني پي ده كات بيكات به قورباڼي تاكو باوه و نيماني پي تاق بيكات ه وه و را ده ي به دمه وه هاتني فرمانه كهي وپله ي گويپا يه لشي بينيت. (تيبراهيم) يش له م باره يوه و بو جيبه جي كردني نه م كار ه ترسناكه له گهل كوره كهي دا ده و پي و دلشي خهريكه له خه م وپه ژاره دا له جي خوي دهر چيت، به لام (نيسماعيل) ي كوري به سانايي وه لام ي ده داته وه و ده ليت: (تي بابيه گيان چ فرمانتيكت پي دراوه بيكه، (ان شاء الله) ده بينيت من خو راكرم): ﴿يَتَابِتْ أَفْعَلٌ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾. قه له ميش ده سته وسانه له ناست وه سفي ناوه روكي نه م و ته يي دا كه پازي بووني ته ووي (بو قورباڼي دان به نه فس له پيناوي خوا دا) تيدا رهنك ده داته وه. قورباڼي داني كوره كesh به خوي.

به راستي نه مه بلندين وپنه ي باوه و شكودار تر نيشيانه له ميژووي مرؤفايه تي دا، چونكه باوه چهنه پرويا گانده و شيدديعا يه ك ني يه كه زمان بياخويته وه بو خه م به باكردي ماوه يه ك ني يه، ههروه ها تيوريك لهو تيوزانه ش ني يه كه عه قل به ووي دوزينه ووي په نهان و

نادياره كانى دا وىل بىت، بەلكو باوهر (الايمان) جىگىرى و خۆ مەحكەم كىردنى تەواوہ لہو ئىرادەيەى خوادا كەبەندە بەجىبە جى كىردنى پاسپاردەو فەرمانە كانىو قورىانى دان بە ھەر شتىكى بەنرخ و گەورەو گران بەھا لەپىناوى خودادا. ئاى ئەمىرۆ چەند پىويستمان بەم دەر سە گەورانەيە لە زەمانىك دا كەمال و كورپو نافەرەت جى بى بايەخى تەواوى مەرۆف و لەھەموو شتىك لەلای خۆشەويستىر و تەنانەت لەلای ھەندىك كەس وەك پەرستراويان لى ھاتووہ لەجياتى خودا.. ئاى مەرۆفیش چەند بچوك و بى نرخە گەر كاتىك پەيوەست بىت بەباق و بىرىقى دىناى فانىو براوہوہو چاو لەو پاستى يە نەمرە بپوشىت، كەھۆى وجودو سەرچاوى بەردەوامى ى ژيانى يەتى.

بىتپەرستى و ھاوشىوہ كانى

ھاوارىك بابلى ھەژاندو نزىكەى سى و ھەوت سەدە لەمەوبەر (ئىبراھىم) سەداى پى دايەوہ بۆ پىشەكىش كىردنى بىتپەرستى.. ھاوارىك بەردەوام لەھەموو چەرخىك و ھەموو ژىنگەيەك دا سەداى خۆى دەر زىنگىنىتەوہ، چونكە بىتپەرستى، ئەو پەرستشە بىنرخ و پوچەلەيە كەسووكايەتىو بىخورمەتى كىردنى بەعەقلى ئىنسانى تىدايەو دەرەنجامى ئەفسانەو و ھەم وشتە بەتال و پوچەلەكانەو ئاسەوارە كانى لەدەر وونى چەند كۆمەلگەيەك دا تا كۆتايىيە كانى (سەدەى بىستەم)ى ناسراو بەسەدەى زانست و پروناكى ھەرمابوو. بۆ نمونە ھىشتا تا ئەمىرۆش ھەندىك ئاين لەجىھان دا بىپارى چەسپاندنى چەند بىتىكى وەك ھىمايەك بۆ شتە بەپىرۆز گىراوہ كانى داوہ، ھەر لەئەستىرە كانى ئاسمانەو تا ئاژەلە كانى كىلگەو ئالندە كانى ئاسمان و تەنانەت تا مەيموون و مارو فىل و مانگا كە بەپىرۆزىان دەرگىر و بىتيان بۆ دادەتاشن و دەيانپەرست..

جا داخۆ شىكارو پاساوى بەردەوامى ى بىتپەرستى لەم زەمانەمان دا چى بىت كەعەقلى ئىنسانى تىاىدا بە چاوپۆشتىو پەي كىردنى رىگاي پاست گەيشتوہ؟! گەر بە دواى زانىنى ئەو ھۆكارە شارراوہ پالئەرانەى مەرۆف دا لەسەر (بت پەرستى) بگەرپىن دەبىنين بەندىن بەھۆكارى لاسايى كىردنەوہى باب وىاپىرانىانەوہ. قورئانىش بە راشكاوى لەچواردەسەدە لەمەوبەرەوہ ئەم پاستىيەى جىگىر كىردوہ كاتىك دەر بارەى ئەو سەردەمەى (ئىبراھىم) دواوہ كەبت پەرستى ى تىدا بلاووتەوہو كە گەلە بت پەرستەكەش ئەو شىكارو پاساوانەى لاسايى كىردنەوہى كۆيترانەى باب وىاپىريان لەپەرستنى بىتەكانيان دا خستۆتە پروو، ھەروەك خوداى مەزن لە بارەيانەوہ

فهرموویه: ﴿وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ﴾ (٦٦) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُهَا مِنْكُمُ الْغَنَاءَ ﴿٧١﴾ قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ ﴿٧٢﴾ أَوْ يَنْفَعُونَكَ أَوْ ضُرُّونَ ﴿٧٣﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿الشعراء/ ٦٩-٧٤﴾. واته: (نهی-محمد- تۆش چیرۆکی - ئیبراهیم - بۆ بێ باوه ده کانی نیتو گه له کهی خۆت بگێره وهو بۆیان باس که کاتیک (ئیبراهیم) بانگهوازی باوکی و گه له کهی کردووه و پێی گوتوون: (نهم شتانه چین که ده یانپهرسته؟) نهوانیش گوتوویه (نه مانه چهند بتيکن ده یانپهرستين و سه رده وام خوومان به پهرستیانوه گرتوه)، نهویش لی ی پرسیون (دهی کاتیک دووعایان لا ده کهن و لی یان ده یانپهرسته گوی بیستی دووعا و پاپانه و تانن؟ نایا هیچ سوودیکتان پێ ده گه یه ن و هیچ زیانیکیان بۆتان ههیه گهر نه یانپهرسته و وازیان لی بێنن)؟، نهوانیش له وه لام دا گوتوویه: (بۆیه نهم بتانه ده پهرستين چونکه باب و باپیرانیشمان هه ر وا دیوه)، واته جا ئیمهش ده بیست لاسایی نهوان بکه یه وه) بێگومان هه ر ته نها نهو وه لامه ی گه له کهی ئیبراهیم ده رباره ی بت پهرستیه که یان کهوا به (هۆکاری لاسایی کردنه وه ی باب و باپیرانیانه نه که به هۆکاریکی دی)، دان پیا نانیکی ناراسته و خۆیه بهو حه قیقه ته دا که به تکهانیان هیچ سوود و زیانیکیان نی یه. ههروه ها قورئانی پیرۆز ئاماژه بۆ پاکانه یه که تری بت پهرستیه که یان ده کات: ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ دُونَ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾. ﴿العنکبوت/ ٢٥﴾. واته: (ئیبراهیم - دوای رزگار بوونی له ناگره که - به گه له کهی خۆی گوت: نیتوه که نهو بتانه له جیاتی خودا ده پهرستن بۆ نهو نی یه باوه ریکتان پێ یان هه بیست یان قه ناعه تیکتان پێ یان هینا بیست، به لکو بۆ پاراستن و هیشتنه وه ی نهو په یوه ندی و خۆشه ویستی یه ی نیوان خۆتانه له سه ر حسابی حه ق و بیرو باوه ری راست کاتیک لهو پهرستگایانه پیک ده گه ن و کۆده بنه وه له ژیا نی دنیا دا چاوتان به یه کدی ده که ویت) دیاره نهم رواله ته کۆمه لایه تی یه له نیتو نهو ده سته و تاقم و کۆمه لانه دایه که عه قیده و بیرو باوه ریه گرنگ و به جیددی ناگرن.

مرۆفی نه مرۆی شارنشین و شارستانی خوازیش چه نده ها جوۆری تازهی له بته ره مزو هیماداره کان دا هینا وه له جیاتی خودا ده یانپهرستیت، لهو بتانهش (که سیستی پهرستی) یه که سه روک و پیتشه واکان له وانه ی که هیزو ده سه لات و پر و پا گانده که سیستی (شخصیه) یانی وه که چهند پهرستراویک بۆ دا رشتو نه وه، تا له جیاتی خودا به پهرست رین و چه ند وه هم و ته فسانه یه کیشی بۆ هۆنی نه وه که وای لی کردوون خۆیان له پله ی خوا به تی دا ببیسن و قسه و گفتا ریشیان به چهند راستی یه کی وها دا بنریت که هیچ بواریک بۆ به ره له سستی و به ناراست دانیان نه بیست.

يەككىكى تر لەو بتانەى كە مرۆڭ خۆى ئەمپۆ دروستىى كردوو (بتى نەتەووە دياردەى نەتەووە پەرستى) يە وەك ئەو كەردەووەيەى (نازى يەكان) كاتىك (نەتەووە) يان بە سەرچاوەيەكى پەهاى ياساو قىەم دادەناو ئىنتىماى يەكەم و سەرەكى يان بۆى هەبوو و تەنەت دروشمىكى دژ بە حەق و دادگەرىى مرۆڭايەتياى بۆ دانا بوو وەك دروشمى (ئەلمانىا لە سەررو هەموانەووە) و بوو هۆى هەلگىرسانى جەنگى دووەمى جىهانى و لەم جەنگەش دا نزىكەى حەفتا مليۆن مرۆڭ بوونە قورىانى. خۆ ديارە نىشتىمان نرخ و بەهاى خۆى هەيە، بەلام نەك تا پادەى بە پىرۆزدانىانى پەها (مطلق) و نيازى بالاو سەرەكى. چونكە نامانجى بەرزتر و بەهادارتر كە پىويستە مرۆڭ هەول و تەقەللای بۆ بدات تەنھا پەرستنى خودای تاك و بى هاوەلەو پەپەرەوى كردنى ئەو پاسپاردەو فەرمانانەيەتى دەريارەى (پىزگرتن لە مرۆڭ و خۆشەويستنى و هەلس و كەوت لە گەل داكردنى بەدادو مافپەرەوى، بى گوى دانە پەنگ و پەگەز).

بهندی شه شه م

((چیرۆکی " لوط "))

(به د رەفتاری گەلە کە ی " لوط" - - پە یامی " لوط" - فریشتەکان
له ڕینگە یان دا بۆ " سە دو م" - - فریشتەکان له میوانداریی " لوط"
دا - - سزای خودا بۆ گەلە کە ی " لوط")

به د رەفتاری گەلە کە ی " لوط"

له مە و پیتش باسی ئە وە مان کرد (ئێ بر اهیم - سلّوی لّی بیّت) له شاری (حەر پران) - مە و
(کە دە کە ویتە باکووری ولّاتی دوو ڕوویار واتە - عیراق - وە) کۆچی بۆ (فە لە ستین) کرد و وە له گە لّ
هە و سەرە کە ی و ئە و کە سە نە ی با وەر یان پّی ی هینا بوو له سەر ووشیانە وە برازا کە ی خۆ ی (لوط) -
ی کوړی - هار ان). پاشان (ئێ بر اهیم) و (لوط) دوا ی بلا و بوونە وە و تە شە نە سە نە دنی بر سیّتی له
فە لە ستین، چوون بۆ (میسر). ئینجا له پاش ئە وە ی بار گرانیی بر سیّتی یە کە سووک دە بیّت
و هە و اڵە کە بە وانی ش دە گات، له (میسر وە) دە گەر پّنە وە و ئاژە لّێکی زۆریشیان پّتە دە بیّت کە
پادشای (میسر) پّی ی بە خشی بوون.

دیاره ئە م ئاژە لّە نە ش پّی وستیان بە مێرگ و لە وەر گایە، جالە بەر ئە وە ی لە وەر گە کان کە م و
تە سک دە بن و ئاژە لّە کانی هەردووکیان بە تە و اوە تی جیّ یان تیا دا نایّتە وە، ئیتر بە هۆ ی ئە مە وە
چە نە دین هە را و نا کۆکی له نیوان شووانە کانی (ئێ بر اهیم) و شووانە کانی (لوط) دا ڕوودە دات،
(ئێ بر اهیم) وای بە باش دە زانیّت بۆ نە هیشتنی ناتە بابیی، زە و ی یە کە له گە لّ (لوط) دا دابە ش
بکات، له م ڕو وە شە وە دا و ا له (لوط) دە کات کام لایە ی دە ویت هە لّی بژێ ریت، ئە ویش پارچە
زە و یی (ئە ر دە ن) هە لّ دە بژێ ریت کە له هەردوو شاری (سە دو م) و (عە موورە) و ناوچە کانی
دە ورو بە ریان پّیک هاتبو و خۆشی له شاری (سە دو م) دانیش ت. خە لّکی ئە م شارە بە دکارترین
خە لّک و بّی با وەر پّترینیان بوون، هەروە ک کە بّی وێژدان ترین و بّی شەرم ترین خە لّکیش بوون،
جە ر دە و پّیگر یوون بۆ دزی و پا وەر ووت، بە کۆ مە لّ له شو ئنی کۆبوونە وە ی خۆیان دا کاری
نا بە جیّ و نا شیرینیان دە کرد، له هێچ کاریکی نا شیرین نە دە گەر پّانە وە، بە دکر داری یە کی تازه شیان
دا هینا بوو کە لە وە وەر هەر هێچ کە سیّک له ئە وە ی ئادە م نە ی کردبوو، ئە وە ش نیر یازی (لیواط) بوو.
خودا ش بۆ رێ نمایی کردن و رێ گای ڕاست پیشان دانیان پّیغم بەری خۆ ی (لوط) ی بۆ ڕە وانه کردن
تا کو له نا کامی خراپی کرد وە کانیان نا گاداریان بکاتە وە و بیان تر سیّتیّت له سزای سەختی خودا.

په یامی " لوط "

(لوط) گه له کدی خۆی بانگ ده کرد بۆ باوه رهیڤان به خوداو به سزای خودا دهیترساندن و هانی دهدان له سهر و ازهینان له گوناوه به دکاری... ههروه ها پئی ی گوتوون: {من پیغه مبهری خودام بۆ لای ئیوه، دهسپاک و نه مینم له گه یاندنی په یامی خودا، جا ئیوهش له سزای خودا وریابن و نهوهی من فرمانتان پئی ی ده کم جی به جی ی کهن، ئی خۆ من هیچ کری و پاداشتی کم ناویت له سهر بانگ کردنی ئیوه بۆ پیگی راست و دروست، چونکه پاداشتی من تهنها لای خودای خاوهنی (مالیکی) جیهانیان و پهروهره دگاریانه، ئیتر بۆتان پهوانی به سروشت و میزاجی خۆتان تیک بدهن و به پیچهوانه ی ژیا نی ناسایی یهوه پهتاریکهن و کاری ناشیرین و به دکرداری له گه ل (نیرینه دا) بکهن و بهم پهنگهش نهو ژنه هاوسه رانه ی خۆتان فرامۆش کهن که خودا بۆی خولقاندوون، چونکه داخوازی راسته قینه و ناسایش نهوهیه (نیر) په یه ون دی به (می) وه بکات له (په یه ون دی به کی شهرعی ی هاوسه ری دا). ئیدی چۆن ئیوه نه ریت و میزاجی خۆتان ده شیوتین و نه م به دکرداری به نه غام ده دن؟ به راستی ئیوه به م سه ریچی به گه وره یه له سنوور تیه ریون}... به لام نهو گه لهش له جیاتی نهوهی به ده م داوا و بانگه وازی پیغه مبه ره که یانه وه بجن، هه ره شیان لی کردو پئی یان گوت: (نه ی لوط - گهر واز له م گه یه یو سه رزه نشت کردنانه ت نه هیئت نهوا له م ولاته ت ده رده که یه). (لوط) یش گوتی: (من دژی نهو کرداره تانم، رقم له م کارانه تان ده بیته وه)..

نه مه ی پیشو و شیکار و واتای نه م نایه تانه بوون که خودا تیا یان دا فرموویه:

﴿كَذَبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ﴾ (١٦٠) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦١﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٢﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٣﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٤﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٦٥﴾ قَالُوا لَنْ لَمْ نَنْتَه يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ ﴿١٦٦﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٦٧﴾ الشعراء/ ١٦٠-١٦٩..

سه ره رای تاوانی (نیربازی نه م گه له چه ندین تاوانی دیکه شیان نه غام ده دا، وه ک کرداره ناشیرینه کان به ناشکرا له نیو کۆپو کۆمه له کانیا ن دا و پیگرتن له گه شتیاران و پروت

(١) (عادون): واته (دهسدریژکارو تیه ری نه ری یاسا کانی خودا).

(٢) (القالین): واته (زۆر رقم لی ی ده بیته وه).

کردنهيان و زهوت کردنی پارهو ماليان و پاشان دهسدریژی کرده سهر شاپروو و نامووسيان، دياره (لوط)يش به توندی بديرهه کانی ی نهو هه موو تاوان و بهدرهفتاری يانهی گهله کهی ده کردو له سزای سهختی خودا ناگادارو وریای ده کردهوه. بهلام نهو گهله هه لگه پرابوونهوه و خویان بهزل ده زانی و لووتبهرز بوون و به (لوط)يان گوت: (نه گهر راست ده کهیت و راستگوتیت لهو هه ره شهیهت دا ده بارهی هاتنی سزا بۆمان نهوا ههر زوو به پهله بۆمان بينه)..

نهمهی پيشووش واتای نهم نایه تانهیه که خودا تيايان دا فرموویه: ﴿وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الْفَاحِشَةُ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ (۲۸) ﴿إِنَّكُمْ لَأَنْتَوْنَ الرِّجَالُ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيَكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَنْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ العنکبوت/ ۲۸-۲۹...

فریشته کان له ریگه یان دا بۆ "سه دوم"

له مموو پيش له داستانی (ئیراهیم) دا باسی نهوه مان کرد که فریشته کان (ملانکه) کاتیتیک وه که چند میوانیک لای نهو لایان دا، له پوخساری چند کورپیکي نهوجهوان داخویان پيشان دابوو، به کیتیک لهو هه والانهش که به (ئیراهیم) یان گه یاند نهوه بوو نهوان بهرپوهن به رهو له ناو بردنی گهله کهی (لوط) به هوژی رۆچوونیان له بهدرهفتاری دا. نهویش بهم هه واله دلتهنگ بوو کاتیتیک زانی ی نهم فریشته نه خه لکی شاری (سه دوم) له نیو ده بهن چونکه (لوط) ی برازای خوی تیدایه. ههر بۆیهش به فریشته کانی گوت: (ئی خۆ-لوط-ی لی یه)، شهوانیش گوتیان (به لی)، نیتمهش ده زانین -لوط-ی لی یه، بهلام تیاچوونه که تهنها بۆ نهو کافرانهیه که باوهرپه خودا ناهیتن. دهنا -لوط- و کهس و کاری و نهو تیماندارانهش له گه لی دان هه موویان پاریزراوو رزگارکراون له وسزایه تهنها هاوسهره کهی-لوط- نه بیته که تووشی هه مان سزای کافران ده بیته سهره پای نهوهی ژنی-لوط-یش بیته ههر رزگاری نابیت، چونکه کردهوی به دو ناهه مواری هه بووه، خیانتهی له میرده کهی کردهوه، زۆر سوور بووه له سهر بهریره کانی و بۆ باوهری)..

نهم گفتم و گۆیهی پيشووی نیوان (فریشته کان) و (ئیراهیم) واتای نهم نایه تانهیه که خودا تيايان دا فرموویه: ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا^(۱) إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى^(۲) قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ

(۱) (رسلنا): واته: (مه لانیکه کاغان).

(۲) (البشری): مه بهست مرگینی دانه به (ئیراهیم) کهوا خودا کورپیکي به ناوی (نیسحاق) پی ده به خشیته.

هَذِهِ الْقَرْيَةُ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ
بِمَنْ فِيهَا لَنَنْجِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرَانَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَيْرِ ﴿٣٢﴾ العنكبوت/ ۳۱-۳۲..

فرىشتهكان له ميواندارى - لوط - دا

فرىشتهكان (ئىبراھىم)يان جى ھىشت ويەرهو شارى "سەدووم" كوۋتنە پىۋ لەوئىش بوونە
ميوانى (لوط) بەلام ئەو نەيدەزانى ئەمانە چىن و كىن.. ھەروەھا ھەستى بەشەرمەزارى و
بارگرانىيەكى زۆرىش دەکرد لەو ھاتنەيان دا، چونكە ئەوان (واتە ئەم ميوانانە) زۆر جوان و
پرووگەش بوون و دەرەسا لەوھى گەلەكەى دەسدرىژى بەكنە سەر ئابروويان، ديارە نەركى
ميواندارىتييش وادەخوازىت كە بيانپارىژىت لە ھەر ئازارو سەستەمىك و، لە ھەر كارىكى
ناخۆش وناپەچىش بە دوورىان كات. ئەو مەترسى يانەشى بە بىرداھات كەلە ئەنجامى
ميواندارىتى يانەو تووشيان دەبىت، ھەر بۆيەش لەدلى خۆى دا گوتى: (ئەمپۆ پۆژىكى
سەخت وناخۆش وپەرلە ئازارە). بىنگومان ھەوالى ھاتنى ئەو ميوانە جوان وقۆزانە بۆ لای
(لوط) لە نىو ئەو گەلە بەدکردارەدا بۆلۆبووبووە وخىراو بەھەلەداوان بەرەو مائەكەى (لوط)
دەچوون ولەچار دەورى گردببونەو و بەتەماى ئەنجامدانى بەدپەفتارى بسون لەگەل ئەو
ميوانانەدا. (لوط)يش دىتى ئەوا بەدکرداران تىكپالە دەورى مائەكەى كۆبوونەتەووە لەنەيازە
گەندەلەكەشيان تى گەيشتبوو، لەبەرنەمە داواى لەسەرانى گەلەكەى كرد كچەكانى خۆى
بخوازن (وھ پيشاندانى مامەلەيەكى باش لەگەلئان دا) لە جياتى ئەوھى توخنى ميوانەكانى
بەكون بۆ مەبەستى بەدپەفتارى، ھەروەھا ھىواى ئەوھى لى خواست كەلە نىو ئەو گەلە
بەدكارەو سەرانى ملھورپان دا پياوئىكى ژيرو عاقل ھەبىت ومل بە ھەق بدات ولە ناھەق
پاشگەزىيەتەووە يارمەتیشى بدات لەسەر ھوشيار كۆرنەوھى گەلەكەى ودوورخستەوھيان لەو
گومراپى يە.

كەچى ئەو گەلە بە وتەكانى (لوط) قايل نەبوون، بەلكو پى يان گوت: (تۆ چاك دەزانىت
ئىمە ھىچ ئارەزوويەكمان لە خواستنى كچەكانت نى يەو بەتەماى زەواج نىن لى يان، بەلكو -
خۆت بى شك- چاك دەزانىت چىمان دەوئىت). ئىنجا -لوط- ناچاربوو بەناشكرا ھەوالى ئەو
مەترسىيە بە ميوانەكانى بگەيەنەت كە خەرىكە پروويان تى دەكات، بۆيە بە راشكاوى پى-
گوتن: (ئەگەر بە ھۆى مانەوھى زياترتان لەلام ھىزو تواناى ئەوھم ھەبوايە بۆ بەرەورپرو
بوونەوھى ئەو بەدپەفتارانە، ئەوا سى ودووم لى نەدەكردو بەرگرىم لى دەكردن، خۆ ئەگەر

(۱) الغابرين: واتە يەكێك لەوانەى ماونەتەووە شايستەى سزاكەن.

کۆمهڵیکى بههیزیشم له خزم و کهس و کارو لایهنگر ههبرایه بۆ پشت پى بهستنیان له کارى پاراستنى ئیوهدا نهوا پهنام بۆ دهبردن، بهلام بهداخهوه هههچ تهگهبرو ڕینگهچارهیهکی نهوتۆ بهدی ناکهم بۆ بهرهنگاریبونهوهیان و بهرگری کردن له ئیوه)..

ئهم ناخاوتن و دهمهتهقی یانهی پيشووش تهفسیرو شیکاری ئهم نایهتانهی ترن که خودا تیايان دابهشیکى بهسهر هاتهکهی تیدا گێپراوهتهوهو فەرموویه:

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَیْهِمْ ^(۱) وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا ^(۲) وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ^(۳) وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ ^(۴) إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَتَقَوْمٌ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي ^(۵) هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ ^(۶) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعِيفِي ^(۷) أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ^(۸) قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ^(۹) قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ ^(۱۰) هود/۷۷-۸۰.

(۱) (سە ئی بهم): واتە (هاتنی فریشتەکان بۆلای - لوط - بووه هۆی ئەوێ ناخۆشی یەکی بۆ دروست بێت چونکە وای بۆدەچوو ئەمانەش مەزۆن وە مەالی ئەودا دەکەونه بەر دەسەریزیی بەدەرەفتاران ، بەلام لەپراستی دا فریشتە (مەلەنگە) بوون).

(۲) (ضاق بهم ذرعاً): واتە (دەتەنگ و پەڕێشان بوو).. بۆ غومە له زمانی عەرەبی دا گەر بگوتریت: (ضقت بالامر ذرعاً) واتە (له وزو توانا تانە بووهو دەرەقەتی نەهاتوویت). (لوط) پش بۆیه دڵتەنگ بووه چونکە نەیتوانیوه میوانەکانی بپاریزێت.

(۳) (یهرعون): (یسرعون): واتە (بەپەلهو هەلەداوان دەهاتن بەمەبهستی یینینی ئەو میوانە جوانانەو دەسەریزی کردنه سەر ئاڤروویان).

(۴) (هؤلاء بناتى): (لەوانەیه هەندیک کەس پرسیارێک بەخەیاڵیان دا بێت دەرپارەى ئەوێ چۆن - لوط - کچهکانی خستۆتە ڕوو بۆ زەواج لەو بەدەرەفتارانە و پشینیازی ئەوێ بۆ کردوون، له وهلامی ئهم جۆره پرسیارانەش دا گوتراوه (- لوط - بۆیه وای کردووه تەنها وە مامەڵە یەکی جوانی سەرزارەکی، نەك بەمەبهستی گەشتنە سنووری عەمەلی یەکی، ئەمەش بۆ ئەوێ شەرمەزارین و تەریق بنەره و دەست له میوانەکانی هەلگرن)، گوتراویشە (مەبهست له کچهکانی خۆی "بناتی" واتە نافرەتانی نەتەوهکەى به تیکرا) چونکە هەر پیغمبهه رێک باوکیکە بۆ نەتەوهکەى).

(۵) (هن أطهر لکم): واتە خواستنی ئەو کچانەو ژنەتێنان پاکتره له کردهوێ (نێریازی).

(۶) (لا تخزون في ضعيفي): واتە به هۆی میوانەکاڤهوه عەیب بارو لهکدارم مەکەن.

(۷) (آوي الى ركن شديد): واتە پهنا بهرمه بهر بههێزێک و خۆمى پێتسەرخەم. پیغمبهه رى ئیسلام ﷺ سەرسامى ی خۆی لەم وتەبەى (لوط) پيشان داوه، ههروهك لهو فەرموودهیدا که (بخاری) گێپراوتی یهوه پیغمبهه رى ﷺ فەرموویه: (خودا له - لوط - خۆش بێت لهسەر ئەوێ پهناى دەرپه بهر (بههێزێک) له کاتیك دا بههێزه که هەر خودای پەرهور دگاری خالقیشى بووه) ((یغفر الله للوط انه كان لياوى الى ركن شديد وهو ربه وخالفه)).

سزاي خودا بۆگەلەكەي - لوط -

لە كاتىك دا ھەراو ھورپاۋ بەيت وبالۆرە لەبەردەم مالى (لوط) دا پەرەي دەسەند وئەۋىش نەيتوانى بوو ئەو گەلەي خۆي قايل كات بە پاشگەزبونەۋە لەو نيازە خراپەيان، لەو ساتانەدا فرىشتەكان (كە لەرۇخسارو سىماي چەند مەزۇقىكى گەنج وجوان دا خۇيان دەنۋاندو مىۋانى - لوط-بوون) ھەموو ئەو بەدپەرەفتارانەيان توۋشى كۆيرى وناينايى كرد، ئەۋەش دۋاي ئەۋەي خەرىك بوون نيازە نارەۋاكەيان جىبەجى بگەن ۋەيتەندەي نەمابوو كە توخنيان كەون، بەلام ھەر كە كۆيرىيان كردن ئيتەر پەرش وبلاۋبونەۋە لىك جىابونەۋە بەسەر شۆرى وپسۋايى گەرانەۋە بۆنەو شۆينانەي لى يانەۋە ھاتبوون، ھەرۋەك خوداش فەرمۋىيە: ﴿وَلَقَدْ زَادُوا عَنْ ضَيْفِهِمْ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرُ﴾ القمر/۳۷.. واتە: (ئەو گەلە بەدپەرەفتارەداۋايان لە -لوط- كرد رى يان بەدات بەدكردارى لەگەل مىۋانەكانى دا بگەن، بەلام ئىمە كۆيرمان كردن لە سەردەستى ئەو مىۋانانە وكارىگەرى و شۆينەۋارى پرواينى سەر چاۋانغان سۈپىيەۋە، دە ئيتەر ئەي بەدكاران بچىۋن ئەو سزايانەو ئاكامى ئاگادارى و ورياكردەنەۋەكانم).

پاشان ھيتەندەي نەبەرد كە فرىشتەكان خۇيان بە (لوط) ناساندو پەردەيان لەسەر حەقىقەتى ئەرك و كەسىتتى خۇيان لادا ۋەۋى ھاتنىشيان بۆ ئەو شارە پى پراگەيان لە دۋاي ئەۋەي چاۋى خەلكە بەدپەرەفتارەيان كۆيركرد بە فەرمانى خودا، تاكو نەتوانن دەرپازو قوتارىين، جگە لە پزگاركردى (لوط) یش لەشەرۋ خراپەيان، لەم بارەيەۋە بە (لوط) يان گوت: (ناتوانن ھىچ ئازارىك بە خۆيشت بگەينەن، تەنانت ناتوانن لەسەر ئىمەش سەرزەشت و خەتابارت بگەن، جا تۆش خۆت و كەس و كارو ئەۋانەي ئىمانيان ھىناۋە ئەمشەو لەم شارە دەرچن و كەستان ئاۋر بۆ دۋاۋە نەداتەۋە تاكو پادەي ئەۋە سزا سەختە بە چاۋى خۆي نەيىنيت و زىيانىكى پى نەگەيەنيت، بەلام ھاسەرەكەت كە ناپاكى لى كەردوويت ناييت لەگەلتان داييت، چونكە ھەر دەييت بەر ئەۋە سزاسەختەي تياچوون بگەويت كەتۋوشى ئەو گەلە دەكرىت، ۋادەي جى بەجى كردنى سزاي لەناۋەردنىشيان بەرەبەيانى سبەينى يە و ئەم ۋادەيەش نىكە). كاتىك ئەۋە سزايەي كە خودا دايىناۋو بۇيان وپريارى جى بەجى كردنى دابوۋ ھاتەدى، ئيتەر بەرزى و نزمى ي ئەۋە شارەي كەگەلەكەي (لوط) تىدا نىشتەجى بوو ۋەك يەك لى كراۋ بەسەريەك دا تەخت كرا، ھەرۋەھا لەئاسمانىشەۋە بەردباران كران بە جۆرە بەردىك كەلەقۇرى توندو كۆيۋەي لەسەريەك ۋەرق ۋەردىن پىك ھاتبوو ۋەك لەدۋاي يەك ۋە شىۋەيەكى وردو پىك خراۋ ۋەك باران بەسەريان دا دەبارى بە پى ئەۋە سزادانەي كە خودا پريارى دابوۋ، ديارە سزاي خوداش

نزیکه له ستمکارانی به دکردارو لی یان دوورنی یه..

خودای گوره فهرموویه: ﴿قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ^(۱) بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ^(۲) وَلَا يَلْنَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَكُ إِتَهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ^(۳)﴾ فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا^(۴) جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ مَنضُوبٍ^(۵) مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ

بِعَبْدٍ هود/ ۸۱-۸۳.. نهو پارچه زهوی پیهش که بهر نهو سزا سهختهی خودا که وتووه نه مړو به ده ریای مردوو (البحر المیت) ناسراوه، یان به ده ریای (لوط) (بحیره لوط).

هندیک له زانایان رایان وایه گوايه نه (ده ریای مردوو) به پیش نهو پرووداوه له نارادا نه بووه، به لکو له ناکامی نهو بومه له زهیه بووه که سه روخوارو باکو وروباشووری نهو ولاتهی وهک یهک لی کردوووه تهختی کردوووه بهم هویه وه نزیکهی (چوار سه د مهتر) نرم تر بووه ته وهی له پرووی ده ریای. لهم سالانهی رابردووش دا چهند هه والیک بلا وکرانه وه ده ریای دوزینه وهی چهند ناسه واریکی شاره کانی گه له کهی (لوط) له سه ر لیواری ده ریای مردوو.^(۵)

(۱) (أسر): واته شه وره ییان پوښکه. له (سري) وه هاتووه، واته له بهشی یه که می شه وداروی.

(۲) (بقطع من الليل): واته له بهشیکي تاریکی شه ودا، یان له دوا یین بهشیدا.

(۳) (جاء أمرنا): آی (عذاب الله): واته کاتیک وادهی سزادانمان هاته پت شه وه.

(۴) (منضود): واته یهک له دوا ی یهک، خیرا خیرا دهنیران له و بهرده گلینه پته ووه ره وه.

(۵) پروانه کتیبی (قصص الانبیاء) ی ماموستا (عبدالوهاب النجار).

به ندى جهوتهم (چند په نندوانه يه ك)

(ناگادار كړدنه وه له نيريازى - زيانه ته نندروستى په كانى نيريازى -
سزى خودا بؤ نيريازان - بهرگرى كړدن له ميان)

ناگادار كړدنه وه له نيريازى

له چيرؤكى - لوط - دا تاوانى (نيريازى) به كارى كى زؤر دزيؤو ناشيرين دانراوه وه په شى
تونديشى له خوداوه تيدايه له سمر سزى سخت له دنياو پرؤزى دوايى دا بؤ نه نجام ده رانى.

(نيريازى) يش له ناشيرين ترين و گهنده ليرينى بهد په فتارى يه كانه، چونكه به لگه يه كى پروون
ودياره له سمر وجودى فسادو نه خوشى له ميزاجى مرؤفايه تى دا... مه ترسى يه كى گه وره شى
له سمر كؤمه لگى به شهرى هيه وه مرؤف شورده كاته وه بؤ ناستيكى نرمى ثاره زوى ناژه ليانه وه
ته نانت خوار ناژه ليانه ش.

قورئانى پيرؤز بايه خيكي زؤرى به باس كړدى مه سه له كه داوه له چه ندين شويندا
سمر زه نشتى نه نجامده رانى نهو تاوانه گه وره يه كى كړدوه و ريسواى كړدوون. گه له كهى - لوط - يش
كه نيريازى (لواط) يان تيدا بلاو بوو بووه وه، به چه ندين سيفه تى بيزراو ناشيرين له قورئاندا
وه سف كراون. خودا له شويتيك دا به ده سدرؤ كارو ته جاوز كار وه سف يان ده كات: ﴿أَتَأْتُونَ
الذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ٥٥ ﴿وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ﴾
الشعراء ١٦٥ - ١٦٦ .. له مانايه تاندها سمرنج له وشى (قوم عادون) بده، به مانايى نهوان
ته جاوز كارو تپه پرته رى سنوره كانى شهر يه تى خودان، هه روه ها ده سدرؤ كارو تپه پرته رى
هه به هه اوقيه ميكي راست و دروستن، بهم پى يه ش بوون بهو تاوانبارانه كى ده بيت
تاوانه كى ان بنبر بركيت بهو سزايه بهر پرچيان پى ده دريتسه وه... له شويتيكى ديكه كى
قورئان دا خودا به جهل وه سف يان ده كات: ﴿أَيُّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿النمل ٥٥﴾، جهل وه چون مانايى نهو نه فامى يه ده گريته وه كه دژى زانست
(علم) ه، مانايى به دكارى و شهره انگيزيش ده گريته وه، مرؤفى به دكارو لاساريش نايست

بواریکی له بهردهم دا بئینیت بۆ ئهوهی به ئاره زووی خۆی هه ئسووریت و پهلاماریدات و تهپو و شک پێکهوه بسووتینیت، به لکو ده بئیت ری له هه ئس و کهوتی بگێریت و له سه ره به دکاری و لاساری یه کانی سزابدریت. ههروه ها خودا به سیفه تی (زیاده پۆیی) وه سفی کردوون:

﴿إِنَّكُمْ لَأَقْوَنَ الرِّجَالِ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ الْبَسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ الاعراف/ ۸۱..

به مانای له ههواو ئاره زوودا زیاده پۆیی یان کردووه و لهو سنوورانه ش تیپه پریون که خودا بۆ بهنده کانی کیشاون. زیاده پۆیانیش نهو ده و ست و هاو پۆیانیهی شهیتانن کهوا کۆمه لگه که یان ده شیوتن و، که پئو یسته به رهو پرویان بووه ستین و پێگه له زیاده پۆیی یان بگرین.

کاتیک ده بینن قورنان به توندی دژی ئهم به دره فتاری یهیه، که چی ده بیسین و ده بینن (مرۆفی پێشکه و تووخواز و شارنشین) له کۆتایی سه دهی بیست داو له (سی یه کی دوایی ی ئهم سه دهیه دا) له هه ندیک ولاتانی خۆرئاوا دا به ئاشکرا دهستی کرده وه به نه بام دانی ئهو به دره فتاری یه به پاساوی سه ره بهستی ی تاکه که سی و به قوستانه وهی چاوپۆشی ی (ده سه لاتداریتی ی یاسا دانانیش لهو ولاتانه دا)، که به راستی له لای ئیمه جیگای سه رسوپمان و سه یر لی هاتنه.

جا نایا سه ره بهستی ی شه خصی و تاکه که سی مانای (پۆی دان بهو جۆره ئاره زووه ی) (نیربازی) ده گه یه نیت، که ئاکاری ئافره تانیش تیک بدات به هۆی روو و هه رگێرانی پیاوان لی یان و، ئینجا سیستمی خێزانیش تیک بدات؟ ئهو سیستمه ی که ستوونه که ی له سه ره به یرسیاریتی و سۆز و به زه یی راوه ستاوه.

نایا سه ره بهستی ی شه خصی مانای په ک خستنی ئهو تۆوه ده گه یه نیت که خودا بۆ ئاوه دان کردنه وه ی گه ردوونی داناوه و هه ست و ئاره زووه کانیش به بی پێکخه ریک پشت گوێ بخه رین؟ بێگومان ئهمه ش بونیادی کۆمه ل و ئاسایش وه یمنی یه که ی به تهوا وه تی له ناو ده بات.

زیانه ته ندروستییه کانی نیربازی

(نیربازی) سه ره رای زیانه کۆمه لایه تی یه کانی، چه ندين ئاسه واری خراپی له سه ره ته ندروستی ی مرۆ هیه، چونکه وه کو زینا چه ندين نه خۆشی تووشی مرۆ ده کات، وه که نه خۆشی یه کانی (زوهری - و سیلان - و زامی نه رم وشل) و نه خۆشی یه کانی پێست وه که هه ساسیه تی پێست و خورانه جۆرا و جۆره کانی تری. ههروه ها (نیربازی) چه ند نیشانه یه که له سه ره (کۆم) دروست ده کات وه که لاوازی ی ماسوله کی گوشین تا ئهو را ده یه که توانای خۆرا گرتن له سه ره پیسای کردنی نامینیت و به بی خواست و ئیراده خۆی پیس ده کات، جگه له درانی کۆم و نه مانی ئهو ده زووله خوینانه ی چواره دریان گرتووه، پاشان قوول ده بیته وه تا له شیوه ی قووجه کینک ده چیت. کۆمیش پره له چهنده ها میکروبی وه ها، که ده چنه نیو نه ندامه جنسی

یه کدی تاوانباری نیربازه وهو له سهر بۆری وکونی میزکردن ئاوسان (التهابات) دروست ده کهن. له وانده شه کارلێکراوه که (مجنی علیه) نیره مووک بییت گهر له کاتی مندالی یه وه شم خووه ناشیرینهی گرتبییت، ههر بۆیه ش پیاوه تی ی زیاتر له خۆی دا پیشان ده دات تاکو شه و کهم و کوری یه ی خۆی پسی دا پۆشیت.. بهم پهنگه ش بۆمان ده رده که ویت خودای مه زن ههر فهرمانیکی به مرۆ کر دبییت له سهر ههر کاروبارو مه سه له یه که ته نها بۆ ساغی و به ختیار ی خودی مرۆ بووه، ههر شتیکیش زیانی مرۆفی تیدا نه بو بییت لی ی ههرام نه کردووه.

سزای خودا بۆ نیربازان

جی ی باسی شه قورئان به پرونی باسی شه سزا سەخت وتوندو تیژه ی کردووه که تووشی نه بجامه رانی شه جۆره به در په فتاری یه هاتوه تاکو گهل ونه ته وه کانی دیکه ش له مه ترسی شه کرداره ناشیرینه وریا بی نه وهو خۆیان له شه رو خراپه کانی بپاریزن.. (سه دووم) واته شه ناوچه یه ی که شه به در په فتاری یه ی تیدا بلاو ببوو وه که وته بهر شه سزا سەختی که له قورئان دا کاره ساته که یان دیاری کراوه، ههر وه که خودا تی ی دا فهرموویه: ﴿فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهًا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حَجَارَةً مِّنْ سِجِّيلٍ﴾ الحجر/ ۷۴.. واته: (ولاته که یانمان ژیره و ژوور کردو سه روو خوار یان وه که لی کردو له ئاسمانی شه وه به به ردی گلینی به ناگر سوور کراوه به رد بارانمان کردن).

بیگومان قورئانی پیرۆز هه موو گهلانی سه رزه وی له م کرداره پیس و گهنده له ناگادار ده کاته وهو داوایان لی ده کات لی ی بی دهنگ نه بن و بنیری بکه ن تاکو تووشی هه مان سزای سەختی گهل که ی (لوط) نه بن، چونکه قورئان له کاتی که دا باسی داب ونه ریتی گهل که ی (لوط) وسزا تونده که یانی کردووه، دوی شه وه ش شه پرسته یه ی هیناوه: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ هود/ ۸۳.. به مانای "بیگومان سزا دوورنی یه له وه که سانه ی هه مان په فتاری گهل که ی (لوط) ده کهن، به لکو سزای خودا شایسته ی ههر که سی که ده بییت گهر هه مان کرداری نه وان شه بجام بدات".

شه ههر په شه خودایی یه به تی په ربوونی چاخ و سه رده مه کان کارایی و مه ودای فراوانی خۆی هه یه و پی سایی کی نه گۆره بۆ ناگادار کردنه وه ی گهلان له ئاکامی فه سادی و به دکاری، شه هه موو به لاو کاره ساته ی له سه رده می نویش دا به سه ر هه ندیک له گهلانی سه رزه وی دا هات به هۆی مه ی نه تی یه کانی هه ردوو جهنگه جیهانی یه که وه هیشتا له بیر نه چوونه وه و سام و ترسیان له هزی دنیا دا ماوه، هه روه ها شه هه موو کاره ساته سه رووشتی یانه ی (وه که بومه له رزه و لافاوو گه رده له ول و گپ کان ... هتد) په ندی زۆریان بۆ (په ند وهر گران) تیدا به.

ئىسلام و سزاي نىربازىي

لەم پرووھە ئىسلام سزاي توندى بۆ ھەر كەسك دانائوھ گەر كرداری (نىربازىي) ئەنجام بدات. ھەندىك لە زانايانى ئىسلامىش بىرورايان وايە كەوا مرۆشى (لىواط كار) دەبىت بەردباران (پەجم) بكرىت سا ئىتر ژنى ھىنايىت يان نا، ئەم ھوكمەش راي ھەريە كە لە پىشەوايانى بەرپىز (ئىمامى شافىعى - و - ئىمام ئەھمەد - سى كورى - ھەنبەل - و كۆمەللىكى زۆر لە پىشەوايانى ترىشى لەسەرە، بەلگەشيان لەم بارەيەو ئەو ھەرموودەيەيە كە (امام احمد) و پىسپۇراني سوننەت (أهل السنن) لە (ابن عباس) ھەو ئەويش لە پىتغەمبەرەو ﷺ گىراويانەتەو كە تىاي دا ھەرموويە: ((من وجدقوه يعمل عمل قوم لوط فاقتلوا الفاعل والمفعول به)) واتە: (ھەر كەسنىكتان بىنى خەرىكى ھەمان كرداری گەلەكەي - لوط - بوو ئەو لەو ھالەتەدا بکەرو كارلىكراویش بكوژن). بەرپاي ئىمام - ابو حنىفە - (پەجمەتى خوداي لى بىت) دەبىت لىواط كار لەسەر لوتكەي بەرزى چىايەكەو بەرىدريتەو پاشان بەردباران بكرىت وەك چۆن گەلەكەي (لوط) ئاوايان بەسەرداھات، ئەمەش بۆ جىبەجى كەردنى ھەرمایشكەي خودا: ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ ھود/۸۳.

بەرگري كەردن لە ميوان

ھەر لەم بەسەرهاتەي "لوط پىتغەمبەر" دا - سلاوى خوى لى بىت - وانەيەكەي بە كەلەكەي دىكە ھەيە لە رىزلىنەن لە ميوان و بەرگري لى كەردن بە ھەموو جۆرە ھۆكارو ئامرازىكى شىاو. بىگومان ميوانىش لە ژيانى ئىنسانىيەت دا برايەكمانە كەبە شىوہەكەي كاتى پەنامان بۆ دىنىت بە مەبەستى بەدى كەردنى نىشتىگايەك بۆ تىدا ھەوانەو و پشودانى لەنارەھەتى و ماندويىتى سەفەر، يان بە مەبەستى داواكەردنى ژەمەخۆراكىك بۆ قوتار بوون لەھالەتى برسىتى، ياخود داواي پارىزگارى دەكات لە دەسدرىزى يەك كە خەرىكە دەكرىتەسەرى. ئەو (واتە ميوان) برايەكمانە لەلایەنى مرۆيى يەو و جەلەوى كاروبارى خۆي و ھەموو گرفت و كىشەيەكەي خستۆتە بەردەستمان. جا ئىتر ئەو كەركىكى جوامىرى و مرۆفە دوستى و سۆز پەرورەي يە گەردەركرىت و دەرگاكان بەرووي دا دا بخرىن؟ - لوط - سى پىتغەمبەرى خوداش لەكەسىتى (شەخسىەتى) خۆي دا ئاكارى بەرزى (رىز لەميوان نان و بەرگري لى كەردن و قوربانى بۆدانى بەنرخترىن شت) پىشان دەدات، ئەويش كاتىك دەبىنىت كەوا ميوانەكانى (كەمەلانىكە

بوون) و به لām له شتوهو روخساری چهند لاوێك دا خۆیان ده رخستبوو، ههست به دروست بسوونی نهو گرفت و بارگرانی یه ده کات که به هۆی میوانداریتی کردنیان هه تووشی ده بیته، هه چهنده بیگومان دهیتوانی هه له سه ره تاوه به میوانیان په سندنه کات و ده رگای ماله که ی به پروویان دا داخات و خۆی له نه گه ری هاتنه ئارای نهو گرفت و تهنگ و چه له مانه به دوور بگریت که تا نهو کاته لهو جوړه نا په حه تیانه به دوور بووه، که چی وێرای نهو ههش ده بینین چۆن پی شوازی له میوانه کانی ده کات و ده روونیشی زۆر بی ئارام و نیگه رانهو چاوه پێی رووداوی زۆر ده کات وله دلای خۆیشیدا ده لیت: (به راستی نه مه پۆژێکی زۆر سهخت و ناخۆشه): ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ هود/ ۷۷. وهک چاوه روانیش ده کرا نهو گه له به ده په فتاره به په له خۆیان ده گیه ننه لای ماله که ی به نیازی ده سدریژی کردنه سه ر ئابرووی میوانه کانی.. (لوط) یش بۆ به رگری کردن لی یان گرنگ ترین و به نرخترین قوربانی یان بۆ ته رخان ده کات که که چه جگه رگۆشه کانی خۆیه تی و نهو پی شنیاره ده خاته به رچاوی هه موو نهو به ده په فتارانای که هاتوونه به ر ده رگای ماله که ی به راشکاوی پێ یان را ده گیه نیته که وا ناماده یه که چه کانی خۆی (به پێسای زهواج و به شهودان) ماره به ریت لی یان له جیاتی نهو ی بهو شتوازه نائینسانی و به دکاری یه ده سدریژی بکه نه سه ر ئابرووی میوانه کانی.

پاشان که ده بینیت نهو به ده په فتارانه هه ر سوورن له سه ر نیازه خراپه که یان، به ر ده کاته وه چۆن به رگری یان لی بکات و به هیز به به رچیان بداته وه، بۆ نه م مه به سه تهش ده یه ویت هیژی خۆی و هیژی میوانه کانی شی یه ک خات و به رگری یه کیان پێ بکات. پاشان ده یه ویت به راوردیان پێ بکات له گهل هیژی دوژمنه کانی دا و ده بینیت هیژه که ی خۆیان نهو هنده نی یه و ده سه تهو سنان له به رگری، ئیتر لهو ی دا ئومید ده خوازیت گه ر هیژیکی گه وه ره تری هه بوایه و به رگری ی له میوانه کانی پێ بکرا یه .. ﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَيَّ رُكْنٌ سَدِيدٌ﴾ هود/ ۸۰.

که وا بوو له مه دا وانه یه کمان بۆ دیاری کراوه ده بهاری ریتز له میوان نان و پاراستنیو به رگری لی کردنی.. هه ر له م پروه شه وه نهو زاسپارده و ئاکاره به رزی پیغه مبه ری خۆشان (محمد ﷺ) به بیر دیته وه که چۆن به وه پێی په رووشی و سوور بوونه وه جه ختی کردو وه ته سه ر ریتزان له میوان و نهو هشی به با وه داریتی یه وه په یه وه ست کردو وه، هه وه ک فه رمو یه: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه)). واته: (هه ر که سێک با وه پێ به خودا و پۆژی دوا یی هینا بیته ده بیته ریتز له میوانی بگریته).

بہشتی شہ شہ

یٰسحاق — ندوی احمدی دین

یہ عقوب — ندوی احمدی دین

یوسف — ندوی احمدی دین

۱- جہر ذکی یسحاق و یہ عقوب

۲- یوسف و فنیٰ براگانی

۳- یوسف و جہر دایہ کاری رزنہ کہ

۴- یوسف لہ زیندا ندا

۵- یوسف .. دوزیری بادشا

۶- یوسف و ناسینہ دوی براگانی

۷- بہرہ ک کہ بستہ دوی یہ عقوب و یوسف

۸- جہ ندوانہ و بہ ندیک

بہندی یہ کہہ

((چیرۆکی "ئیسحاق" و "یہعقوب"))

(پیغمبر رتیی (نيسحاق) و (يعقوب) - کورته يه ک له ژبانی
(نيسحاق) و (يعقوب) - نه وه کان - پیغمبر رتیی (يوسف))

پیغمبرِ یتیم "ئیسحاق" و "یہعقوب"

نیسحاق - سلّوی خودای لیّ بیّت - کوړی (نیبراهیمه) - سلّوی خودای لیّ بیّت - له "ساره" یی هاوسه ری یهوه، له کوړ و نهوه کانی (نیسحاق) یشهوه پیغه مبه رانی (بهنو نیسرائیل) هاتوون، له پیّش هه مووشیا نهوه (یه عقوب) ی کوړی - سلّوی لیّ بیّت، پیغه مبه ریّتی (نبوة) یش له نهوه کانی "نیبراهیم" وه (واته له هه ردو کوړه که ی خو ی - له نیسما عیل و نیسحاق - وه بووه)، هه وه ک خوداش فمرویه: ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ العنکبوت/ ۲۷ ..

ههروه‌ها خودا له‌قورئان دا باسی پیڼغه‌مبه‌رتی ی (نیسحاق) ی کردوو هه‌که له‌پیڼغه‌مبه‌ران و له‌چاکان(صالحین)هه‌و خودا ره‌حمت و به‌ره‌که‌تی خوی به‌سه‌ردا رشتوو هه‌که چۆن باوکیشی به‌وه به‌هره‌مهنه‌ کردوو هه‌که له‌لایه‌که‌کانیش مژده‌یان به (ئیبراهیم) داوه له‌سه‌ر بوون به‌ باوکی شه‌و کوره، هه‌روه‌که فه‌رموویه: ﴿وَشَرَّكَهُ يَاسْحَقُ ابْنًا مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ (١١٣) وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن دُرَرِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿الصفات/ ١١٢-١١٣.. واته: (دوای شه‌وی خواستی خودا و ابوو که نیعمه‌تی خوی بۆ ئیبراهیم زۆر وته‌واو کات و -ئیسماعیل- ی پئی ببه‌خشیت، دوای شه‌مانه‌ مژده‌ی به‌خشینی (نیسحاق)مان پئی گه‌یاند که‌خودا شه‌ویش به‌ یه‌کیک له‌ پیڼغه‌مبه‌ره‌ صالح و چاکه‌کانی داد نه‌یت. هه‌روه‌ها ئیمه‌ به‌ره‌که‌تی دین و دنیا‌مان به‌ -ئیسماعیل و نیسحاق- به‌خشی، له‌نه‌وه‌کانی هه‌ردوو‌کیشیان دا پیاو چاک و مرۆفی صالح هه‌بووه له‌هه‌مان کات دا مرۆفی به‌دکارو زۆرداریش هه‌بوون که به‌ناشکرا به‌هۆی

به‌دکاری‌یه‌وه سته‌میان له خۆیان کردووه).

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگار باسی پیتغه‌مبه‌ریتی ی (یه‌عقوب)یشی کردووه و له‌م باره‌یه‌وه پروی گفتارو فه‌رمایشی کردۆته پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد ﷺ) و فه‌رموویه: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ﴾ النساء/۱۶۳. واته: (نیمه سرووشی (وه‌حی)ی پیتغه‌مبه‌ریتییمان بۆ تۆ (نهی محمد) ناردووه، وه‌ك چۆن له‌مه‌وپیش بۆ (نوح) و نه‌و پیتغه‌مبه‌رانه‌ی دوا‌ی - نوحمان - ناردووه، هه‌روه‌ها بۆ (ئیه‌راهم) و (ئیسماعیل) و (ئیسحاق) و (یه‌عقوب) و هه‌ردوا‌زده (كو‌پو نه‌وه‌كانی) - یه‌عقوب - یش ناردووه).

هه‌روه‌ها خودای مه‌زن له‌م فه‌رمایشته‌ی دا ستایشی "ئیه‌راهم" و "ئیسحاق" (۱) و "یه‌عقوب"ی کردووه و فه‌رموویه: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٦١﴾ وَإِنَّمْ عِنْدَنَا لِمَنْ أَلْمُصْطَفَيْنَ الْآخِرِ ﴿٤٥﴾ ص ۴۵ - ۴۷. خودای مه‌زن له‌م نایه‌تانه‌دا فه‌رمان به (محمد)ی پیتغه‌مبه‌ری خۆی - ﷺ - ده‌كات كه به‌نده‌كانی تری خودا له‌پیتغه‌مبه‌رانی وه‌ك (ئیه‌راهم و ئیسحاق و یه‌عقوب) - وه‌نوانی تر به‌یاد بێنیتته‌وه، له‌گه‌ل باس كردنی نه‌و سیفه‌ته به‌رزانه‌یان له‌ هێ‌زو له‌خواپه‌رستی و له‌هه‌موو نه‌و نیعمه‌تانه‌ش كه له‌ په‌یامی پیتغه‌مبه‌ریتی یه‌وه پێ‌ی به‌هه‌روه‌ر ببوون. به‌راستی خوداش هه‌موو نه‌م پیتغه‌مبه‌رانه‌ی پالا‌وتوووه به‌ هۆی سیفه‌تێ‌کی جوان و به‌رزه‌كه‌وه هه‌لبێ‌ژاردوون كه زی‌كو‌ریادی به‌رده‌وامیان بووه له‌سه‌ر پۆ‌ژی ناخیره‌ت و هه‌رده‌م به‌یادی خۆیان هێ‌ناوه‌و به‌یادی خه‌لكیشیان هێ‌ناوه‌ته‌وه‌و خۆیان و خه‌لكیان لێ‌ ناگادار‌كردۆته‌وه، له‌به‌ر نه‌مه پیتغه‌مبه‌ران له‌نێ‌و هه‌موو پۆ‌له‌كانی په‌گه‌زی خۆیان دا هه‌لبێ‌ژاردووه ده‌سنیشان كراوی خودا بوون. له‌و ده‌قه قورئانی‌یه‌دا وانه‌یه‌كیش بۆ باوه‌رداران به‌دی ده‌كریت له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی ده‌بیت پۆ‌ژی دوا‌یی (ناخیره‌ت) جێ‌ ئومێ‌دی به‌رچاوانی بیت و به‌کاری چاك و په‌نجی به‌رده‌وام بۆی تێ‌ بكوشیت تاكو نزیک بوونه‌وه له‌ خوداو په‌زامه‌ندی و په‌حه‌مت و میه‌ره‌بان‌ی یه‌كه‌ی ده‌سگیربیت.

(۱) به‌زمانی (عیبری) - یص‌حک - یشی پێ‌ ده‌وتریت، به‌مانای (یضحک) واته (پێ‌ده‌كه‌نیت)، بۆ‌یه‌ش وانا‌ونراوه چونكه دای‌کی (اسحاق) له‌دای‌ی خۆی دا پێ‌كه‌نیوه كاتێ‌ك فریسته‌كان مژده‌ی كو‌پێ‌کی پێ‌ده‌ده‌ن و نه‌ویش پێ‌هه‌ژنێ‌كه و پیر‌بووه و له‌ته‌مه‌نی منال‌بوون تێ‌په‌ریوه، ته‌نانه‌ت له‌وكاته‌دا ته‌مه‌نی خۆی گه‌شتۆته نه‌وه (۹۰) سا‌ل و ته‌مه‌نی می‌رده‌كه‌شی سه‌د (۱۰۰) سا‌ل بووه.

کورته یه که له ژبانی "ئیسحاق" و "یهعقوب"

قورثان شتیکی نهوتوی دهربارهی ژبانی شهخصی وتایهتیی "ئیسحاق" باس نه کردووه، ههروه که دهربارهی (یهعقوب) ی کورپشی هیچ شتیکی وای باس نه کردووه تنها شهوه نه بیته که (یهعقوب) له ژبانی دا (یوسف) ی کورپی لی ون ده کریت، له گڼل تهواوی شهو پروداوو به سهه هاتانه دا که له چیرۆکی (یوسف) دا (سلاوی لی بیته) هه مووی باس ده کهین، به لام لیته دا پوختهی شهو باسانه ی (اهل الکتاب) ده خهینه پروو که چۆن شهوان (واته شوینکه وتوانی نایه کانی تری وه که نایینی یههودی ومهسیحی) دهربارهی (ئیسحاق) و (یهعقوب) دیارییان کردووه:-

(کاتیک - ئیبراهیم - ههست به نزیک بوونه وهی وادهی کۆچی دواییی خۆی ده کات، هیشتا - ئیسحاق - ی کورپی ژنی نه هینابوو و باوکیشی نهیده ویست ئافرهتییکی - که نغانی - ی جاھیل و نامۆ به هۆزه که یانی بۆ بخوازیته. له بهر شهوه - ئیبراهیم - خزمهتکار (خادم) یکی خۆی که جیسی متمانهی بووه و کاروباری ناو مالیه که ی پێ سپاردووه، راده سپیتریت به وهی بجیت بۆ شاری (حاران) له - عیراق - و کچیکی له هۆزه که ی خۆی بۆ بهینیت. خزمهتکاره کهش به جاودیری و سهه پرشتری خودا به پرێ ده که ویت تا کو ده گاته (حاران) و کچی (بتوئیل) ی کورپی (ناحور) ی برای (ئیبراهیم) ی بۆ هه لده بیتریت که ناوی (رفقه) بووه و کچی برای ئیبراهیم (کچه برازا که ی ئیبراهیم) بووه و له گڼل خۆی دا ده بهینیت و ده گه پرتتهوه، ئینجا له (ئیسحاق) ی ماره ده کهن. (ئیسحاق) دوای بیست (۲۰) سال له زهواجی خۆی دوو کورپی (دوانه) ی له ژنه که ی ده بیته، یه کیکیان ناوی (عیسو) بووه که عه ره به کان به (العیص) ی ناوده بهن، دووه میشیان له کاتی له دایک بوونی دا وا دیتته ده ره وه که دهستی به قوله پی ی قاچی برا که یه وه گرتووه و ناوی ده نیین (یهعقوب)، ههروه ها به ناوی (ئیسرائیل^(۱)) ییش ناسراوه.

(ئیسحاق) - سلاوی لی بیته - (عیص) ی له (یهعقوب) زۆرتر خۆش ده ویست چونکه

(۱) (ئیسرائیل) وشهیه کی لیکدراوه له (ئیسرا) و (ئیل)، (ئیسرا) به مانای (بهنده) یان - هه لپو تر او - یان - مرۆف -، یان کۆچه ر، دیت، (ئیل) ییش به مانای خودا، که وابوو وشه ی (ئیسرائیل) مانای بهنده ی خودا (عبدالله) یان هه لپو تر او ی خودایه، گوتراوشه مانای جهنگاوه ر، یان سه ربازی خودایه، ههروه ها گوتراوه مانای فرمانده ی موجهید له گڼل خودایه.

نۆبەرەبوو و لەپیش ئەودا لەدایک بوو، کەچی دایکیان (رفقە) یەعقوبی زیاتر خۆشویستوو چونکە ئەو بچووکتر بوو. لەبارەى ئەم دوو کۆرەو بەسەرھاتیکیش دەگێرێنەو کەوا جارێکیان (ئیسحاق) ئارەزووی لە خۆراکێک دەبێت و داوا لە (عیص) دەکات ئەو خۆراکەى بۆ بهێنێت. بەلام (یەعقوب) لەگەل دایکى دا لەسەر ئەو پێک دەکەون کە پیش (عیص) خۆراکەى بۆ (ئیسحاق) ببات، ئەمۆش دەخوات و دوغای بۆ دەکات. (عیص) بەمە دەزانیت و لەبراکەى زویر دەبیت و ھەرەشەى لى دەکات، دایکیان ھەست بەم ھالەتەى نۆتایان دەکات و فەرمان بە "یەعقوب" دەکات سەردانى براکەى خۆى (لابان) بکات، واتە: براى (رفقە) و خالى (یەعقوب) لە خاکی (حاران) لە -عیراق- و لەوێ لای ئەو بمێنیتەو تا کۆرەق و توورەییى براکەى ھێور دەبیتەو، ھەرەھا کچیەک لە کچانى ئەو خالەى بخوازیت. (رفقە) داوا لە (ئیسحاق) ی مێردیشى دەکات کە ئەمۆش لەلایەن خۆیەو ھەمان فەرمان بە (یەعقوب) ی کۆریان بکات و بەو نیازە راپیسپێریت و دووغاشى بۆ بکات.

(یەعقوب) پش کار بەم فەرمانە دەکات و دەچیت بۆ لای (لابان) ی خالى و لەلای دەمێنیتەو ھەو خزمەتى دەکات تا لە بەرامبەر ئەو خزمەتکردنەى دا (راحیل) ی کچى پێبدات، بەلام خالى لەجیاتى ئەو کچە، (لینە) ی کچە گەرەى پى دەدات. سەر لەبەیانى پۆزى دواى بەخالى دەلێت: (من -راحیل- م لى خواستبوویت)، چونکە چاکتر و جوانتریش بوو، خالیشى پى دەلێت: (ئیمە عادت و داب و نەریتمان وانى یە، کە کچى بچووک پیش کچى گەرە بەشو بەدەین، خۆ ئەگەر ھەر ئەو خوشکەیان دەوێت ئەوا دەبیت ھەوت سالى تریش لەلام کاربەھیت نینجا پیت دەدەم). ئەمۆش ھەوت سال کار دەکات و جگە لە (لینە)، (راحیل) یش دەخاتە پالى، واتە ھەردوو خوشکە کە پێکەو لەیەک کات دا ھاوسەرى دەبن، ئەم دیاردەى ھەش لەرێساو شەریعتى ئەو کاتەیان دا ھەبوو.

(لابان) یش (کەخەزوورى یەعقوب و خالیشى بوو) دوو کەنیزە بە ھەریە کە لەو دوو کچەى خۆى دەبەخشیت، ئەو کەنیزەى بە (لینە) ی دەبەخشیت ناوی (زلفا) بوو و ئەو شیان کە بە (راحیل) ی دەبەخشیت ناوی (بلمە) بوو، کچەکانیشى (واتە ھەردوو ژنە کە یەعقوب) ھەر یەکەو کەنیزەى خۆى بە (یەعقوب) ی مێردیان دەبەخشن. بەم پەنگەش (یەعقوب) چوار ژنى دەبیت و لەو ژنانە دوازدە کۆرە دەبیت:

■ بۆ نمونە لە (لینە) ی ژنى ئەم کۆرەنە ھەبوو (پاڤۆیین) و (شەمعوون) و (لاوى) و (یەھووزا) و (یەساکر) و (زوبۇلون).

■ لە (راحیل) یش، (یوسف) و (بنیامین) ی ھەبوو.

■ له (بلهه)ش، (دان) و (نفتالي)ی بووه.

■ له (زلفا)ش، (جاد) و (نمشير)ی هه بووه.

دواي تپه رپووني بيست سال به سهر مانه وي (يهعقوب) له لاي (لابان)ی خالي، داواي لي دهكات مؤلته تي بدات كه بگه رپته وه بۆ لاي كهس و كارى خۆي، خاليشي مؤلته تي شه وي پي ده دات. (يهعقوب) بۆ شو مه به سته خۆي بۆ گه رانه وه نامه ده دات، به لام هه كه له خاكى (كهنعان) واته: له - فه له ستين - نزيك ده بپته وه هه والي شه وي پي ده گات كه وا (عيسق)ی براى، (به چوار سه د پيا وه وه له دژي وه ستا وه خۆي بۆ ساز كړدوه)، نو يش له مه ده ترسي ت و دووعاى سه لامه تي ده دات، ئينجا ديارى يه كى گه وه بۆ برا كه ي نامه ده دات و به چه ند پيا وي كى دا بۆي ده ني ريت. (عيسق) كاتيك شو ديارى يه جوان و گه وه يه يه برا كه ي ده بينيت دلي نهرم ده بيت، هه ر بۆ يه ش ناوچه كه بۆ برا كه ي چۆل ده دات و ده روا ت بۆ چيا كانى (سهر). ئيتر (يهعقوب) دپته وه بۆ لاي (نيسحاق)ی باوكى و له شارۆچكه ي (حبرون) له گه لي ده ژي كه نه مړۆ به شارى (الخليل) ناو ده برت.

(نيسحاق) سه دو هه شتا سال ژيا وه له نو نه شكه و ته دا ني ژرا وه كه (نيبراهيم)ی باوكى تي دا ني ژرا وه له شارۆچكه ي " خليل " .

نه وه گان

نه وه گان (الاسباط) شو دوازه كور و كوره زايانه ي (يهعقوب)ن كه وا به (اسباط) ناسراون و به هه ريه كه يان (سبط) ده گوتريت، واته كور، يان كورى كوره كه ي. (سبط) له جووله كه دا وهك تيره يه كى عه ره به و هه ر نه وانيش (واته - جووله كه گان) خويان بۆ يهك باوك ده گي رنه وه. هه ر كور ي كيش له كوراني (يهعقوب) باوكى نه وه (سبط) يكه له نه وه گاني (بني اسرائيل)، چونكه هه موو (بني اسرائيل) له دوازه كور و نه وه كه ي (يهعقوب) نه وه په دابوون و ژوربوون.

له م نه وان هه ش دا به م شپوه يه پيغه مبه ريتي ده ركه و توه:

■ له نه وه ي (لاوى) دا پيغه مبه ريتي له (موسا و هارون و شه لياس و شه ليه سه ع) دا

ده ركه و توه.

■ له نه وه ي (يه هو ز) دا پيغه مبه ريتي له (داود و سوله يمان و زه كه ريبا و يه حيا و

عيسا) دا ده ركه و توه.

■ له نه وه ي (بنيامين) دا پيغه مبه ريتي له "يونس" دا ده ركه و توه.

پیغه مبه ریتی ی - یوسف -

یه کیځ لهو کورپو نه وانه ی - یه عقوب - که خودا نه رک وپله ی پیغه مبه ریتی ی پی سپاردووه "یوسف" ه، له قورثان دا له زاری یه کیځ له باوه پدارانه وه که ناموژگاریی گه له که ی کردووه به م جوړه ئاراسته یان ده کات و پیغه مبه ریتی ی (یوسف) یان به بیردینیته وه، هاتووه که: ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَن يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا﴾ هغافر/۳۴. واته: (نه وه ی که له بنه مال ه ی فیرعه ون) باوه پری هینابوو به گه له که ی گوت: نه ری له یادتانه له مه پيش پیغه مبه ریتی وه که - یوسف - یش بۆ لای باب ویاپیراتنان به چندنین به لگه و ده لاله تی ناشکرا (له سر راستی ی په یامه که ی و راستگویی ی خو ی) نیړرابوو و بانگی ده کردن بۆسر ری تی راست، که چی به رده وام له گومانیتی شارراوه ی نیو ناخی خو تان دا بوون له سر نه و په یامه ی بۆی هینابوون، ته نانه ت کاتیک مردیش نه و گومانه ی نیو ناخی سینه تان ده رپری و نیفاق و دووړوویی ی خو تان ناشکرا کردو نکوولیتان له و په یامه کردو گوتتان: نیدی له مه ولا خودا هیچ پیغه مبه ریتی دی که نانیرتی).

هه روه ها خودا سووره تیکی قورثانی به سووره تی (یوسف) ناو بردووه تیای دا به پروونی باسی ژیا نی و مهینه تی و تاقیکردنه وه ی له گهل براکانی دا ده کات، جگه له تاقی کردنه وه ی به ژنه که ی (عهزیز - ی میصر) و، چوونه نیو زیندان و، بانگه وازکردنی بۆ خودا و، پاشان ده رچوونی له زیندان و، لیکدانه وه ی خه ونه که بۆ پادشا و، له نه ستوگرتنی پۆستی وه زاره تی دارایی و ئینجا هاتنی براکانی بۆ - میسر - به هوی وشکانی و بی بارانی یه وه، دواتر ناسینه وه ی براکانی جگه له ساته کانی دوا یی ی به سر هاته که، هه روه که له م به ندانه ی داهاتوودا به دریی له به سه رهاته که ده وین.

﴿١﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ﴿١﴾ قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُءُوسَكَ عَلَيَّ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلِّفُ لَكُمْ الْفِتْنَةَ إِنِّي نَظَرْتُ بِرُؤُوسِ السَّيِّئِينَ

لِّلْإِنْسَانِ عَذْرٌ مُّبِينٌ ﴿٥﴾ وَكَذَلِكَ يَجْنِبُكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ﴿٦﴾ وَيُؤْتِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَمَّهَا عَلَىٰ أَبَوَيْكَ مِن قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٦﴾ ﴿٦﴾ لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ ءَايَاتٍ لِّلْسَائِلِينَ ﴿٧﴾ ﴿يوسف/ ٤-٧﴾

پیلان گێڕان لە "یوسف"

کۆرەکانی "یەعقوب" دیتیان باوکیان ئیجگار زۆر (یوسف) و (بنیامین)ی برا گچکەیان خوش دەوێت، بەشیوەیەکە کە هیچ کۆرپێکی تریان هێندە لای باوکی خوشەویست نەبێ، هەر بۆیە بەمە پەست و توورە بووبوون، چونکە (بەراویۆچوون و ئیددیعیای خۆیان) ئەمان چەند کەسیکی بەهێزو بازوون و یارمەتی باوکیان دەدەن و ئەو پیت و بەرەکەت و سوودە بۆ باوکیان پەیدادەکەن زۆر لە سودی ئەو دوو کۆرە بچووکە زیاترە بۆی، هەر وەها بەو ئیددیعیای خۆیان گواپە باوکیان بەهەڵدا چوو و لە هەق و راستی دوورکەوتۆتەو بەهۆی ئەوەی یوسف و برابچووکەمی پیش ئەوان خستوو لە سۆزو خوشەویستی دا.

لەبەر ئەمەش نیازی خراپ لە دەروونیان دا سەری هەڵدا و یەستیان بە پەنھانی گێچەلێک بۆ (یوسف) بنێنەو و لە نێو خۆیان دا پێک کەوتن لەسەر ئەوەی لەناوی بەرن و خۆیان لێ قوتارکەن، سا ئێر بە کوشتنی راستەوخۆی بیّت، یان بەجێ هێشتنی لە خاکێکی دووری وەها کە هەرگیز پێی گەرانیوە و هاتنەو نەزانیت (ئەمە گەر هاتو لەمەردن پزگاری ببوو لەو شوێنە دوورە)، ئەو کۆرانی و گومانیان دەبرد کە بەم کارەیان دەکەوێت بەر خوشەویستی باوکیان و هیچ نەیارو پیشپێکی کارێکی دیکەیان لەم پرۆوە نامینیت، ئەویش دوا ئەوەی لەپاش ئەنجامدانی کارە خیانەتکاری یەگەیان تۆبە دەکەن و بێن بە چەند کەسیکی چاک و پیاو ماقوول، دیارە رایان و بوو کە خوداش تۆبەیان لێ وەرگرت و باوکیشیان پاساویان لێپەسند دەکات.

(١) (تأویل الاحادیث): واتە (شیکارولیکدانەوی خەون)... تەئویل کردن روون کردنەوی هۆکارو عیقلەتەکیە. (أحادیث) — ئەو پرۆدوو بەسەر هاتانەش دەگرتەو کە لەکاتی خەوتن یان بیداریش دا دێنە کایەو. مەبەست لەوانە "کاتی بیداری" تێگەشتن و زانینی مەبەست و چەمکی کتێبە ناسمانیەکان و وەتە خەلکی و رێپازو یاساکانە.

(٢) (آیات للسانین): واتە بەسەر هاتی (یوسف و براکانی) چەندین پەندو نیشانە تێدایە لەسەر قودرەتی خودا و سۆزو بەزەیی بۆ بەندەکانی، بۆ ئەو کەسانە پرسیار دەربارە پرۆدوو مێژوویی یەکان دەکەن و لەناکامە و سەرەنجامەکانی دەکۆلنەو بەدوای پەندو عیبرەت و وانەکانی دا دەگەڕێن.

یه‌کێک له‌و کورانه پێشنیارێک ده‌خاته به‌رده‌می براکانی سه‌باره‌ت به‌وه‌ی با (یوسف) نه‌کوژین، به‌لکو دوور له‌چاوانی خه‌لکی فری ی ده‌ینه بنی قوولایی ی بیریکه‌وه، به‌شکم نه‌وساش کاروانێک بێت و ده‌ری بیننه‌وه له‌گه‌ل خۆیان دا بیه‌ن، به‌م پێ یه‌ش نیازی خۆیان (که دابرینی یوسف له‌باوکی) به‌دی بێنن وله‌ گوناھی کوشتنیش به‌دوورین..

براکانیشی ئهم رایه‌یان په‌سندکرد و ده‌ستیان کرد به‌ جیه‌جی کردنی کاره‌که‌یان.. شه‌وه‌بوو سه‌ره‌تا چوونه‌لای باوکیان و به‌فروفتی له‌ داوی شه‌وه‌یان له‌ باوکیان ده‌کرد رینگه‌یان بدات (یوسف) له‌گه‌ل خۆیان دا بیه‌نه ده‌ره‌وه، ئه‌مه‌ش داوی هه‌ست کردنیان به‌وه‌ی که باوکیان یوسفیان لی دوور ده‌خاته‌وه..

ئه‌وان به‌ باوکیان گوت: (ئه‌ری بابه‌ تۆ چ گومانێکت له‌ ئێمه‌ په‌یدا کردوه که‌وا یوسفمان لی دوور ده‌خه‌یه‌وه هه‌ست به‌ ئارامی و ده‌وانه‌وه ناکه‌یت کاتێک له‌گه‌لمان دایه؟ ئێمه‌ بۆتی دوویات ده‌که‌ینه‌وه که‌ خۆشمان ده‌وێت و سۆز به‌زه‌ییمان بۆی هه‌یه، جا سه‌به‌ینی له‌گه‌ل ئێمه‌دا بیه‌نێره بۆ ئه‌و مێرگانه تاکو له‌وی یاریان له‌گه‌ل دا بکات و نه‌ختێک ببزویت و وه‌ک ئێمه‌ چێژ له‌خواردن و خواردنه‌وه وهرگرێت. خۆ ئێمه‌ش ئاگامان لی یه‌تی و وه‌ک خۆمان ده‌پارێزین و زیاتریش سوورین له‌سه‌ر پاراستنی).

باوکیشیان که‌ زیاد له‌ راده‌ ئه‌و کورپه‌ به‌جووکه‌ی خۆی خۆشه‌ویست، وه‌لامی بۆ کورپه‌کانی شه‌وه‌بوو که‌ زۆر خه‌مبارو دله‌نگ ده‌بێت گهر (یوسف) لی ی دوور که‌وێته‌وه ترسی شه‌وه‌شی هه‌یه گهر بێ خه‌م و دله‌یی بێت لی یان (واته‌ له‌و کورپانه) ئه‌وا له‌وه ده‌ترسێت ئه‌وان لی ی بێ ناگا بن و گورگ بیه‌خوات.

ئه‌وانیش سوێندیان بۆ باوکیان خوارد له‌سه‌ر شه‌وه‌ی نه‌هێلن ئه‌و جوژه کاره‌ساتانه‌ رووبدات و هه‌ر ناخۆشیه‌کیش به‌دی بێت مایه‌ی عه‌یب و شه‌رمه‌زاری ده‌بێت بۆیان. له‌به‌ر شه‌وه‌ زۆر سوور بوون له‌سه‌ر پاراستنی یوسف و وه‌ک باوکیشی خۆیان به‌په‌رۆش پیشان ده‌دا (ته‌نانه‌ت له‌ویش به‌په‌رۆشتر) تاکو له‌به‌ر چاری خه‌لکی وه‌ک کۆمه‌لێکی شکست و په‌نجه‌پۆ ده‌رنه‌که‌ون..

ئهمی پێشوو پوخته‌ی مانای ئهم فهرماشته‌ی خودایه‌ له‌م ئایه‌تانه‌ی سووره‌ته‌که‌دا:

﴿إِذْ قَالُوا لْيُؤَسِّفْ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ غَضَبَةٌ ۚ إِنَّ أَبَانَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٨ أَفَلَوْلَا يُؤَسِّفُ أَوْ أَطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ ۝٩ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوْهُ فِي غَيَابَتِ الْجُبِّ يَلْقَاهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ ۚ إِنَّ كُنْتُمْ

(١) (عصبة): (جماعة) "كۆمه‌لێك"، كۆمه‌له‌ كه‌سێك.

(٢) (السيارة): له‌ (سیر) شه‌وه‌ هاتوه‌، واته‌ ئه‌وانه‌ی به‌رێدا ده‌پۆن.

فَعِلِينَ ﴿١٠﴾ قَالُوا يَبْنَائَنَا مَا لَكَ لَا تَأْمُرُنَا عَلَىٰ يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصِحُونَ ﴿١١﴾ أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْنَعْ وَيَلْعَبْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ﴿١٢﴾ قَالَ إِنِّي لِيَحْزُنُنِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا لَخَّيْرُونَ ﴿يوسف/ ١٤-٨﴾

"يوسف" له بیره کهدا

"یہ عقوب" پری به کوره کانی ددهات که (یوسف) له گهل خویاندا بهرنه دهشت ودهر، نهوانیش بردیان و به پری شو پیلانه وردونه خسه بو کیشر اوهی که له نیو خویاندا له سهری ریکه وتبون فری یان دایه نیو بیره که وه. لهو ساتهش دا خودای گه ورو میهره بان نه وهی خسته نیودل و زهینی - یوسف - وه که لهو حالته رزگاری ده کات و بی شرام و نیگه ران نه بیته، هه وروها رۆژیکش دیت که نهم هه والته به براکانی بگهیه نیته وه سه بارهت بهو رهفتاره نائینسانیهی دهره قی کردیان، له کاتیکش دا پی یان ده گهیه نیته، که نهوان هه موویان له بهرده می دا راهه ستیتران و نهو به پری شاتاجیشیان پیته تی و به خه یالی شیان دا نایهت که نهمه (یوسف) خویه تی، نهویش له بهر پایه به رزی ی (یوسف) لهو رۆژهدا.

براکانی (یوسف) دوی نه غام دانی کاره کیان سه رله نیواره ی شو رۆژه ده گه رینه وهو خویان به دلته نگ و غه مگین پیشان ددهن ودهنگی هاوارو گریانیشیان لی به رزه ده بیته وهو ده چنه لای باوکیان و پی ده لئین: (باه گیان نه مرۆ نیمه سه رگه رمی پیش پکی ی پاکردن و تیره ندازی بووین و (یوسف) مان له لای کهل و پهل وشت و مه که کاغان دانا بوو تا کو پاریز گاریان لوتیکات به لام گورگ خوارد بووی و نیمه ش لئی دوور بووین. هه رچه نده تو باوه ره قسه کانیشمان ناکه تیته، چونکه به وه تاوانبار مان ده که تیته، که رهمان لی بوو بیته گه رچی نه وهی ده یلئین راست و رهوانیش بیته).

نینجا کراسه که ی (یوسف) وانیشان ددهن که به خوین رهنگ کراوه، به لام کاتیک (یہ عقوب) چاوی به کراسه که ده که ویت، ده سه به جی درۆکه یانی بو درده که ویت، چونکه شو خوینه ی به سه ر کراسه که دا کراوه خوینه ی کوره که ی نیبه و کراسه که ش نه دراپوو، یان ده شیت (یہ عقوب) به حوکی ناسین وشاره زایی ی له (ناخی کوره کانی) شو درۆ ده له سه یه یانی بو

(۱) (لناصحون): له (نصح - و - نصوح - و - نصح) وه وه، به مانای ساغ کردنه وهو پاکو کردنه وهی کردار و گفتار. واته نیمه له گهل - یوسف دا - بی نیازو پاک و سه رپراستیین.

ناشکرا بوو، همدې په یان ده لیت: (بیګومان نیوه د ورونی خوتان کارنکی ترسناکی بڼه مې سرگردن و نه مې پېژندوون. منیش به شپږمه کی پکې وپنک نارام ده گرم که هیچ وېرس بوون وېنومیدي یه کی تېدانه بیت. تنها له خوداش داوای یارمته دی ده کم بڼه درختنی باری پاسته قینه ی نهو قسه ویاسه پوچه له تان، جگه له خوراکرتن له بهر باری گرانې نه م تاقیرکړنه ویه ی دوربوونم له -یوسف- ..

نم به شپې پیشووی داستانه کش پوخته ی لیکدانه وې نه م نایه تانه بوو که خودا تیا یان دا ده فرمودیت: ﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَن يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝١٥﴾ وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِيقُ وَنَرْكَبُكَ يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْلَعِنَا فَأَكْلَهُ الدِّبُّ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ﴿١٧﴾ وَجَاءُوا عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ الْفُسْكَمُ أَمْرًا فَصَبِرْ جَمِيلٌ ۚ وَأَلَّهُ الْمُسْتَغَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۝١٨﴾ یوسف / ۱۵-۱۸.

رڼگارګردنی "یوسف" و فروشتنی به وزیره کې پادشا

کاروانیک له بهر دم بیره که وه تی د بهر پیت (که بهر وه -میسر- ده چون) و که سیکیان بڼلای بیره که د نیرن تا کو تاویان بڼ بیت، نهویش سه تلکه کی ده ستی شوړده کاته وه بڼ خواره وه و (یوسف) یش خوی پې دا هله د واسیت وله بیره که دپته دهر وه. نم پیاوه ناو دهر هینه ش زور زور دلشاد ده بیت و به په له ده گېرېته وه بڼ نیو هاوړیکانی تا به خوشحالی یه وه پتیا یان بیت: (مژده مژده نهو کورنکی نهوجه وانه "غلام") .. نهوانیش -یوسف- له ناو کهل وپه له کانیان دا ده شانه وه به شت ومه کیکی خویانی دا دهنین له وشت ومه کانه ی که ده یان فروشت. کاروانچی یه کان (یوسف) له -میسر- به چند دره مېکی کم ده فروشن تا خیرا له کول خویانی که نه وه نه بادا کهس وکاری پتیا یان بگن ولتیا یان بستینه وه. کپاره که کش وزیر پادشا^(۱) ده بیت، هر که ده یکریت دهنیریته وه بڼ ماله کی خوی و هاوسره که شی (که ناوی زوله غا) یه راده سپریت به وې چاک بیت له گه لی داو پې ی ده لیت: (به چاکی هلس وکوتی له گه ل دا بکه و ریزی زور لی بگره تا کو ژیان وگوزهرانی له لمان خوش ده بیت و بڼ نهوې سوودمان پې بگه یه نیت، یان بڼ نهوې بیکه یین به کورې خومان وکورمان بیت).

(۱) نم وزیره ناوی (فوطیفار) بووه نهو کڅگادار (عزیز) هی سر کڅگاو گه غینه کانی (میسر) بووه له سرده مې یه کیک له پادشاکانی (هیکسوس) دا.

بەندى سىيەم

(("يوسف" و نەرىتى چەواشەكارىي ژنەكە))

(ژنەكەى "عزیز" يوسف فریودەدات - يوسف وئافرەتەكان)

ژنەكەى "عزیز" يوسف فریودەدات

خودای مەزن پرىكى زۆرى لە جوانى و قەشەنگى بە "يوسف" بەخشىبوو، ئەم جوانى يەش ھۆيەكى بەلاومەینەتى ی تاقىكارى يەكانى ژيانى بوو.. (زولەيخا)ى ژنى (عەزیز)، (واتە ژنى وەزیری پادشا)ش بەچاوى مێیینەیی ی خۆى ئەم جوانى يەى (يوسف)ى دەبینى و دلێ بۆى لى دەداو ھەست و نەستیشى گری گرتبوو. نەخاسەم كە ئەم كۆرە جوانەى بەبەندە (عەبد)ى خۆى دادەناو ملکەچى فەرمان و ئیشارەتى خۆى بوو، ھەربۆيەش ئەو ھەموو سۆز و ئەوین و ئارەزووى لە دلێ دا بەرامبەرى دروست ببوو بەلاوہ ئاسان بوو.. بێگومان ئەم ژنە خۆیشى ژنیكى گەنج و نەرم و نیاو و لەسەرەتای تەمەنى لاوى و جوان وشۆخ و شەنگ بوو..

ماوہیەك لەو حالەتى ئالوودەبوونەى دا مایەوہو دوودل ببوو لەدەرخستنى ھەست و سۆزى خۆى بۆ "يوسف".. بەلام ھیندەى نەخایاند كە عاتیفە و سۆزى بەجۆشى بەسەردا زال بوو و لاوازی ی سروشتیشى ھەموو شعورو ھەست و نەستىكى لى داگیرکردو لەھەلیك دەگەرا كەجامى سۆزو ئارەزووى بەسەردا قەلپ كاتەوہ..

ھەربۆيەش پۆڤتیکیان ھەلى وجودى (يوسف)ى بەتەنھا لە ماڵ دا قۆستەوہو دەستى كرد بەجیبەجى كردنى نیازەكەى.. سەرەتا كەوتە فریودانى بەئال و گۆر كردنى خۆشەویستى و جوولاندنى ئارەزووى و خستنەرووى جوانى يەكانى و ئەندامە ھەست بزوینەكانى جەستەى (نەمەش دواى ئەوہى كە ھەموو دەرگاكانى ماڵەكەى توند داخستبوو) و پێشى گوت: (دەى پروم تىبکەو وەرە بە لام دا ئەوا منیش خۆم بۆ سازکردوویت)..

(يوسف)یش بەنەرىتى لەخواترسانى خۆى و ەك كەسىكى زۆر پەست و توورە لى ی دوروكەوتەوہو نكۆلى ی لەو كردارەو سەرپێچى ی لەفەرمانەكەى كردو پى ی گوت: (من پەنام

برده بهر خودا تاكو له گونا هېم پاريزيټ. ئيدى چوڼ گونا هېم ده كم له كاتيځ دا خودا ميړده كې توى بۆ په خساندم كه نه وېش گوره ي منوه پريزى لى ناوم وشويڼى حهوانه وه و پله و مه قاميكي چاكي له نيو ماله كې دا پي داوم. نه خير شتى وانا كم چونكه بهر پاستى هه كسيك ستم و خيانت بكات له بهر امبه ر چاكيه ك دا كه له گه لى دا كراوه سهركه وتوو و سهرفراز نايټ).

به لام خودا دلى نه و ژنه ي كويړ كړد بوه وه و هيج بايه خيكي به و ته كاني يوسف- نه دا، به لكو هه سوو بوو له سه ر نه وه ده ستي له گه ل دا تيكه لاو بكات. ته نانه نه فسي سهركيشي خوى فه رمانى نه وه ي پي كړد كه په لامارى بدات (له وساته ش دا -يوسف- پروناكي ي راسته قينه ي خوداي به دي كړدو خوى به نوو ره ي خودا پاريزاوو به ره مهنه كړدو مهيل وهه واي نه فس نه يتواني زه فهرى پي ببات و بهر بهر كاني (گونا وياخي بوونى) پيشان دا بهم په ننگه ش خودا خراپه ي زيناكارى و ناپاكي (خيانت) ي لى دوور خسته وه، چونكه له و بهنده خوايست و خواپه رستانه بوو كه (به بوختى و بى گري و گول و پيچ و په نا) و به دل سو زى يوه خوداي خويان ده په رست.

له گه رمه ي خوراپسكاني -يوسف- دا و بۆ ده رباز بوون له چنگي نه و نافرته جوش سه ندوه، خوى گهيانده لاي ده رگاي ژووره كه تا به په له له ژيړده ستي هه ليټ، نافرته كه ش خيرا به دواي دا راي كړد تا نه هيلټ له و ژووره ده رچيټ و كراسه كې له دواوه راكيشا بۆ هيئانه وه نيو ژووره كې، به لام كراسه كې دراو تواني ي ده رچيټ بۆ ده روه ..

له و چركه ساتانه ش دا كت و پر هه ردووكيان لاي ده رگاكه ميړده كيان بيني كه ده هاته وه بۆ ماله وه. له و ساته دا خيرا ژنه كه ده سپيشخه ربي ي كړد بۆ تومه تبار كړدى (يوسف) به تاواني هه ولى په لاماردانى و ده سدر يزي كړنه سه ري، ئينجا داواي زيندانى كړدى ده كړد. (يوسف) يش نكوولى ي له و تاوانه كړدو گوتى كه وا نه و ژنه خوى هه ولى په لاماردانى داوه ويستويه تى خيانت له ميړده كې بكات و نه مېش (واته يوسف خوى) بهرگري له خوى كړدوه و ده لامى داواكې نه داوه ته وه.

له كاتيځدا (يوسف) وژنه كې (عه زيزى ميسر) خه ريكي تاوانبار كړدى يه كدى بوون، كه سيكي نريك (ناسياو) ي نافرته كه به سه ر نه و قسه وباس ومشت ومه يان دا هات و دواي تيگه يشتن له رووداوه كه، حوكميكي خوى تيا دا داو گوتى: (نه گه ر كراسه كې نه م كوپه له پيشه وه "له بهر وكيه وه" درايټ نه وه بيگومان ژنه كه راست ده ليټ له م ئيدد عايه ي دا، چونكه ماناي وايه كوپه كه هيرشى بردو ته سه ري و بهره و پروي چووه و ژنه كه ش بهرگري له خوى كړدوه و كراسه كې بۆ دراندوه. خو نه گه ر كراسه كې نه م كوپه له دواوه درايټ نه وه ماناي وايه ژنه كه په لامارى داوه و نه و ته نها بهرگري له خوى كړدوه و هه ولى ده رباز بوونى داوه و بهم پي يه ش ژنه كه درو ده ليټ له و ته كاني داو هه ر كوپه كه راست ده ليټ و راستگو يه.

میږدی ژنه‌که ته‌ماشای کراسه‌که‌ی (یوسف) یدتی که‌وا له‌دواوه‌ دراوه‌و گه‌یشته‌ نه‌و ر‌استی یه‌ی به‌ژنه‌که‌ی خۆی ب‌ل‌یت: به‌ر‌استی نه‌م کرده‌ویه له‌ف‌وف‌یل و مه‌ک‌ری ژنانه‌ و مه‌ک‌رو ته‌له‌که‌ب‌ازیشیان گه‌وره‌و گ‌رانه‌). د‌یاره نه‌م میږده‌ حه‌زی کرده‌وه‌ نه‌و ک‌رداره شه‌رمه‌زاریو ناب‌روبه‌رانه‌یه په‌رده‌پ‌وش ب‌ک‌ر‌یت و ب‌شار‌یت‌ه‌وه‌، هه‌ر ب‌زیه خ‌یرا به‌ یوسف ده‌ل‌یت: (نه‌مه‌ی که‌ تو‌وشت هات له‌ب‌یرخ‌وتی به‌روه‌و ب‌یشاره‌وه‌ وله‌لای که‌س با‌سی مه‌که‌). به‌ژنه‌که‌ی خ‌زیشی گ‌وت: (ت‌وش دا‌وای ل‌یخ‌وش‌بوون له‌خودا ب‌که‌ ب‌و نه‌م گ‌ونا‌ه‌ی که‌ ک‌ردت و ت‌وبه‌ی ته‌واو له‌لای خودا ب‌که‌، به‌ر‌استی له‌م کاره‌ت دا له‌گ‌ونا‌ه‌کاران‌یت).

نه‌مه‌ی پ‌ی‌شو ته‌فس‌یری نه‌م نایه‌تانه‌ی لای خواره‌وه‌ی به‌ش‌یک‌ی ت‌ری سووره‌ته‌که‌یه که‌ خودا نیای دا ف‌رمو‌ویه: ﴿وَرَوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَعَلَقَتْ الْأُتْرَبَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ كَذَلِكَ لَصَرَفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۝٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ

(١) (انه ر‌بی): گ‌وت‌راوه نه‌مه دو‌ول‌یک‌دانه‌وه‌ی هه‌یه، یه‌که‌میان: مه‌به‌ستی له‌و گه‌وره‌یه‌ی خ‌ویه‌تی که‌ (عه‌ز‌یزی می‌س‌ره) واته (وه‌ز‌یری گه‌نجینه‌و دارایی ی ول‌اته‌که‌یه‌و) نه‌م له‌مال‌ی دایه‌و ج‌ی ی ک‌رد‌وت‌ه‌وه‌، دو‌وه‌می‌شیان: مه‌به‌ستی له‌خودای په‌روه‌رد‌گ‌اریه‌تی که‌نه‌و ه‌و‌کارانه‌ی ب‌و خ‌ول‌قاند‌وه‌.

(٢) (ول‌قد حمت به‌ وه‌م بها): زانایان له‌م باره‌یه‌وه‌ چ‌مند بی‌رو‌ایه‌کیان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ (ه‌مت به‌) که‌ ب‌و‌ژنه‌که‌یه‌و (ویست‌ویه‌تی کاره‌که‌ی له‌گه‌ل داب‌کات یان ز‌و‌ری ل‌ی ب‌کات تا نه‌و کاره‌ی له‌گه‌ل داب‌کات) ئ‌ین‌جا یوسف‌یش (ل‌ولا آن رای برهان ر‌به‌) واته‌ گ‌ر نه‌و ر‌وش‌نایی ی ر‌یگ‌ار‌استه‌ی خودای به‌دی نه‌ک‌ردایه‌و به‌ر‌ین‌مایی ی خودا هه‌ل‌س و‌که‌وتی نه‌ک‌ردایه‌و سام و‌گه‌وره‌یی ی خوداو فه‌رمان و‌چا‌ود‌یری ی هه‌می‌شه‌یی ی خودای له‌ب‌یر‌کردایه‌ نه‌وا (هم بها) نه‌و ک‌رداره‌ی له‌گه‌ل دا‌ده‌ک‌رد. واته‌ به‌دی‌ک‌ردنی رو‌ونا‌کی ی پ‌ت‌گ‌ای ر‌استی خودا که‌ل‌یر‌ده‌ا به‌ (برهان ر‌به‌) گ‌وز‌ارشی ل‌ی ک‌راوه‌ نه‌یه‌پ‌شت‌وه‌ نه‌و خه‌یال و (هه‌مم) و ب‌و‌چ‌ونه‌ پ‌ی‌ت‌چه‌وانه‌یه‌ی هه‌ب‌یت. ر‌ایه‌کی ت‌ریش له‌ر‌ای زانایان نه‌وه‌یه: (یوسف) به‌پ‌ال‌ته‌ری خو‌وی سروشتی ی خ‌وی (که‌خ‌ویه‌کی ناسایی ی هه‌موو م‌رو‌ف‌ت‌یکه‌) خه‌ر‌یک بو‌وه هه‌مان خه‌یال په‌یره‌و کات، به‌لام به‌د‌یت‌نی (برهان ر‌به‌) پ‌ی ی که‌وت‌نه‌ ن‌یت‌و هه‌له‌و سه‌ر‌پ‌نجی ی ل‌ی به‌ست‌راوه‌. مه‌به‌ست له‌ (برهان ر‌به‌) یش واته‌ چا‌ود‌یری هه‌می‌شه‌یی ی خودا له‌سه‌ری و ده‌ر‌که‌وت‌نی چا‌ود‌یری به‌که‌ به‌عیصمه‌ت و‌پ‌ار‌است‌نی. مام‌وستا (محی الدین بن عربی) یش له‌م رو‌وه‌ وه‌ ده‌ل‌یت: ("ه‌مت به‌" ب‌و به‌ک‌یش‌کردن و "هم بها" ب‌و به‌ر‌گی‌کردنه‌) مام‌وستای (علامه‌) ش (ابن ح‌زم) ده‌ل‌یت: (ه‌مت به‌) مه‌به‌ستی کوشتن و (وهم بها) ش هه‌مان مه‌به‌ست بو‌وه‌.

الْكَذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قُدٌّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّا رَأَى قَبِيضُهُ قُدٌّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿٢٩﴾ يوسف/ ۲۳-۲۹..

یوسف و نافرەتەکان

هەواڵ و قسەو باسی (ئالودەبی ئەو ژنە بە یوسف) کەوتە سەرزاری کۆمەڵە ئافەرەتییکی ناشارو لەکۆرپو کۆمەڵەکانی نیوخۆیان دا دەیانگوتەو لەلای یەکتەر باسیان دەکردو دەشیان گوت: (ژنەکە ی "عزیز" کۆرە خزمەتکارەکە خۆی هەڵناوە بۆ کاری نابەجێ و ویستوویەتی بەدکاریی لەگەڵ دابکات، بەلام ئەو کۆرە بەدەم داخوای یەکیەو نەچوو. وادیارە ئەو ژنە هیندە حەزی لەو کۆرە یە کە ئارامی لەبەر بریو و دلی پارەپارە کردوو و گەشتۆتە قولاپی دلی، جا تۆبڵۆی پێویست بەو هەموو بێ ئارامی و خۆشیت کردنەبکات و پەلاماری بدات، بەراستی بەگرتنەبەری ئەم شێوازە، کەوتۆتە نیو گومرایی یەکی تەواوو دوورکەوتنەو لەهەق)..

ئەم قسانە ی چینی ئافەرەتان کە لەنیو خۆیان دا ئاوا باسی ژنەکە ی (عەزیز)یان دەکرد و بەنەریتی ژنانە ی خۆیان توانج و پلاریان تێ دەگرت بەخودی ژنەکە ی (عەزیز) گەشتەو و پێی راگەیه‌نرا کە لە نیوژنان دا چۆن باسی دەکریت.. دیارە ئەویش بەمە پەست دەبیت و دەیه‌ویت (یوسف) و (جوانی یوسف) پیشانی ئەوانیش بدات تا چیدی بەناهەق لەخۆرا سەرزنەشتی نەکەن و پاکانەش بۆ هەلوێستی خۆی بهێنیتەو..

بۆ ئەم مەبەستە رۆژێک داوەتیان دەکات و شوێنێکی نەرم و خوشیان بە (سەڕین و دۆشەک) و (کەرەسە ی جێ ی پالداوەو قاچ راکێشان و ئەنێشک دادانەو) بۆ رێک دەخات و زیادە رۆیی یەکی دیاریش لەشیوازی رێزێنن و ئامرازی هەواندنەو دا پیشان دەدات، هەر وەک چۆن ئەمە هەمیشە داب و نەریتی دەست رۆیشتوان و دنیاپەرستانە.

بانگێکراوانیش داوی ئەو ی دین و دادەنیشن و لەجێ ی خۆیان دا جێگیر دەبن، ژنەکە ی (عەزیز) فەرمان بەکەنیزەکانی دەکات خۆراکیان بۆینن، خۆشی چەند چەقۆیەک دینیت و هەر ژنیێک و چەقۆیەکی پێ دەدات تاکو بەدەستی خۆیان گوشت و خۆراک و میووە سەوزەکانیان لەت لەت بکەن بەپێچەوانە ی ئەو عادیەتی کە دەبوا یە چەقۆکان لەسەر مێزێک بوونایە بۆ لەت کردنی خۆراکەکان و دەشبوایە کەنیزەکانی بۆی لەت بکردنایە، بەلام دیارە لەمەدا مەبەستیکی گرنگی هەبوو.

نافره ته ميوانه کانش چه قوکانيان به دهسته وه ده گرن و خوارده مهنی يه کانيان پی لهت و پټ ده کمن وبه دم نان خوار دني شهوه خهريکی قسه ی خوش وپيکه نين و گالتو گپ دهن. لهو ساته ناسکانه دا (زوله يځا) ی ژنی (عه زيزی میسر) خیرا فهران به (يوسف) ده کات که بچیت بولای نافرته کان وخوی پيشانيان دات تا له نزيکوه بيسين. شهوانيش هر که چاويان به "يوسف" ده که ویت ته زوويه کی توند ده يانگریت و راده چله کن بهو جوانی يه له راده بهدرو بی وينه يه ی (يوسف)، هر بويه ش لهو وه خته دا کت وپر هه مويان بی شهوی ناگيان له خويان بيت دهستی خويان به چه قوکان بريندار ده کمن له بهر زوری ی سرسوپرمان و له هوش خوچوونيان به ديتنی (يوسف) له کاتی لهت کردنی خورا که کانيان دا. ته نانت له بهر پامان وورد بونه وه يان له جوانی ی شهو کوره و سرنج لی دانی زوريان هه ست به نازاری زامه کانی ده ستیان ناکهن. شهوان بهم شيويه شهو جوانی يه به گوره ده گرن چونکه له سهروو جوانی ی ناسایی ی مروقه وه بووه. پاشان ده ليتن: (شهو مروقه نی يه، به لکو فريشته يه کی به پيره به جوانی ی ناخی و ته وایی و بی کهم و کوپری ی په وشته کانی).

ژنه که ی (عه زيز)، که ده بينيت ميوانه کانی هاو ديدو هاو به شى بوون له سه رسوپرمان و هوگريی يان دا به "يوسف" و که هه مان هه ست وغه ريزه يان هه يه، خیرا لهو ساته دا (ناخی دلی خو) شى ده کاتوه بويان و به ناشکرا نیازی خويان پی ده گيه نييت وپيشيان ده ليت: شهو شا شهو کوره نهوجه وانه (فتی) يه يه که سه رزنه شتی منتان له سه ر خو شويست وحه زلی بوونی ده کرد. ئی خو ئيوه شى بهو جوانی يه ی خو ی مه ست و سه رسام کردو شيتی کردن و له بير خوتانی برنده وه تاوای لی هات خوتان زامدار کرد... شا شهو شهو نهوجه وانه يه که ويستم په لکيشی کهم بو راپواردن و که چی نه يه شت... ئيستاش له سه ره هه مان نیازی خوم سوورم و سويند ده خوم له سه ر شهوی گهر گوپرايه ليم لهم فهرانه م دا نه کات شهو له زيندانی توند ده که ين تا کو- سه رکزو ئيه انه کراو- بيت).

به لام (يوسف) له بهر دم شهو هه رده شو گوره شانه دا وری به رنه داو ته نانت له هيج يه کيک لهو نافرته انه شى رانه ده بينی گهر لهو باره يوه ناموژگار ييان بکات تا شهوانيش گو ی لی بگرن و سوودی لی وهر گرن. بويه په نای برده بهر خودای په روه ردگاری ولی ی پارايه وه که زيندانه که ی بو بره خسينيت، چونکه ژيانی نيو زيندانی به باشتر ده بينی وه که له سه ريپچی کردنی خودا. پاشان داوای له په روه ردگاری کرد، که هه ر خراپه و زيانتيکی شهو مه کرو ته له که بازی يه ی نافرته کانی لی دوور خاته وه تا کو نه که ویت به رمه ترسی ی مه يل کردن له داواکاری يه کانيان و بهم رنه گش بيت به يه کيک له نه قام و گه مژه له ری لاده ره کان. خوداش نزاو پارانه وه کانی گيرا کردو گونا و تاوانی لی دوور خسته وه، چونکه هه ر خودايه که بيسه ری نزاو پارانه وه ی په نابه رانی يه تی...

نه مهش دهقی نایه ته کانی تایبته بهم به شهی داستانه که یه:

﴿وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرْوَدُ فَتَنْهَى عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۚ إِنَّا لَنَرِيهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكًا وَهَاتَتْ كُلَّ وَجْدَةٍ مِّنْهُنَّ سِيكِنًا وَقَالَتْ أُخْرِجْ عَلَيْنَّ فُلْمًا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿٣١﴾ قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَوَدْنَاهُ عَنِ نَفْسِهِ ۖ فَلَا تَصْعَقُ مِّنْهُ ۖ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا ءَامُرُهُ لَيَكْسَحَنَّ وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِرِينَ ﴿٣٢﴾﴾ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٣﴾﴾ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿يوسف/ ٣٠-٣٤﴾

(١) (شغفها حبا): واته: (خۆشه و بستی ی نهو کوره په ردهی دلی ی بریوه و گه شتوته قوولایی یه کانی).

(٢) (أعتدت): واته (سازي کردو و پټکی خست).

(٣) (استعصم): واته (خوایاری — عیصمهت — پټی نه دان بوو و به توندی بهرگری کردو نه بهیشت).

(٤) (الصاعرين): واته: (ملکه چ و ئیهانه کراوان).

بەندی چوارەم

(("یوسف" لەزیندان دا))

(تۆمەتبار کردنی "یوسف" و زیندانی کردنی - "یوسف" بانگەواز بۆ پەرستنی خودای
تاک و تەنھا دەکات - "یوسف" خەونی هەردوو هاوێڵەکی لێک دەداتەوێ)

تۆمەتبار کردنی "یوسف" و زیندانی کردنی

کاتێک هەوالتی ژنەکی "عەزیز" و -یوسف- لەسەرانیسەری شاردا بلایبووێوە، عەزیز و
بنەمالەکیشی رایان وابوو کە بۆ ئەوەی لەعەیب و عار و قسەو باسی سەر زمانی خەلکیش
پزگاربێن، تەنھا کاری زیندانی کردنی "یوسف" ڕێگەچارەییەو دەبێت تاوانەکەش بخریتە پال ئەو،
سەرەپای ئەوەی کە بەشیوەیەکی ڕوون و ئاشکرا بێ تاوانی و دەسپاکی و داوین پاکی ی-
یوسف- یشیان بۆ دەرکەوتبوو.

بارودۆخی "یوسف" لەکاتی چوونە نێو زیندانی دا تێکەڵەییەکی پێکھاتوو لە "خەم" و
"شادی" بوو.. خەمەکی بۆ ئەوەبوو چونکە بەستم و بەناھەق دەخریتە زیندانەوێوە
لەدەرەنجامی ئەم گرتەش دا لەوانەیە لەپزێوو حۆرمەتی کەم بیتەوێوە، بەتایبەتی لەلای ئەو
کەسانەی لەحەقیقەت ئاگادارن.. شادیو خۆشحالییشی بۆ ئەوەبوو کەوا لەمالی گەورە
خۆی (عەزیزی -میسەر) دەرەچیت و لەمەکرو ئاشووب دوور دەکەویتەوێوە.. بەلام چوونە نێو
زیندانییشی سەرەتای خێروچاکەیک بوو بۆی: (وَرَبِّ مَحَنَةٍ صَنَعْتُهَا مَنَحَةً).. (لەوانەییە لەناخی
مەینەتی یەک دا خەلاتێک هەبێت)، ئەوەبوو هاوکات لەگەڵ زیندانی کردنی یوسف دا دوو
کورپی نەوجەوانیش لەدارودەستە پادشا دەخرێنە زیندانەوێوە، یەکیکیان: سەرۆکی ئاوکیشەکان
بوو و ناوی (نەبۆ) بوو، دووهمیشیان سەرۆکی نانەواکان بوو، کەناوی (مەلحەب) بوو. ئەم دوانە
بەتاوانی - پیلان گیران لەدژی پادشا گیرابوون.

دوای ماوەیەک لەزیندان وناسینی (یوسف) هەریەکەیان خەونێک دەبینیت و بۆ (یوسف) ی
دەگیرێنەوێوە.. یەکەمیان دەلێت: لەخەونم دا دیتم تریتم دەگوشی تا (مە)ی لی دروست بکەم،
دووهمیشیان دەلێت: (منیش خەونم بەووەدی کە ناام لەسەر سەرم هەلگرتبوو و بالندەش لی ی
دەخوارد).. ئەم دوو کورپە داوا لەیوسف دەکەن هەردوو خەونەکیان بۆ لێک داتەوێوە دوای ئەوەی

بۆيان دهرکه وتبوو زانستی ته فسیرکردنی خهونی ههیهو له گهل نه مهش دا سیفه تی خۆپاریزی و چاکه‌خوازی ی تیدایه ..

(یوسف) یش له گهل نه وه دا ناماژه بۆ نیعمه تی خودا ده کات له لیکدانه وهی خهون دا، دان به نیعمه تیکی دیکهش دا ده نیت که زانستی نادیاره کان (مغیبات) به خودا سروشتی زانیانی پێداوه، بۆ نمونه ده توانیت جۆری نهو خۆراکه یان پێ بلیت که له زیندان دا پێیان ده دریت پێش نهو هی بینن و بزنان چی یه. خوداش نه م سه له غه یییانه ی به تایه تی بهو سپاردوه، چونکه ته نه ا خودای به شیوه یه کی بوخت وبی گهر د پهرستوه و هیچ کهس وشتیکی نه کردوه به هاوه لی ونه یشی هیشته وه هاوبهش و (شه ریک) بۆ خودا دابنریت، هه ره ها، چونکه خۆی دووره پهریزگرتوه له پربازه چه ته که ی نهو گه له ی باوه ریان به بوونی خودا نی یه و باوه ریش به رپۆزی دوا یی ناهینن:

﴿ ثُمَّ بَدَأْ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْأَلْبَتِ لَيْسَ جُئْنُهُ حَتَّى حِينٍ ﴿٣٥﴾ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِنِي أَخَصْرُ حَمْرًا وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِنِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْنَأُ بَنَاتٍ وَإِنَّا نَزِدُكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُزْقَانِ بِهِ إِلَّا بَنَاتُكُمَا بَنَاتٍ قِيلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَا رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴾ يوسف / ۳۵-۳۷.

"یوسف" بانگه‌واز بۆ په‌رستنی خودای تاک و ته‌نها ده‌کات

زیندانیانی نهو گرتوخانه یه زۆر هاوسۆزو هۆگری (یوسف) سوون و پزیزکی زۆریشیان به هۆی لیکدانه وهی خهونه کانیانه وه له ده گرت که له م کلاو رۆژنه یه شه وه هه ندیک له هه واله کانی نادیار (غه یب) ی فیزکردن، (یوسف) یش نه مه ی به هه لیکی له بارو پتویست ده بینن تا له م پێ یه وه ناسنامه ی خۆیان بۆ ده رخت که له چ بنه ماله یه کی په سه نه و شه رکی راسته قینه ی سه رشانی به رامبه ریان چی یه، ئیدی ده ست ده کات به نامۆزگاری کردیان وبانگ کردنیان بۆ سه رنایینی خودای تاک و ته نه ا، پاشان روون کردنه وه ی پووجه لی ی (پربازی هاوه ل) بۆ خوادانان، که هیچ به لگه ونیشانه یه کی نی یه پشتی پێ به سه ستیت.

(یوسف) به م شیوه یه ده یدواندن ویی ده گوتن: (من هیچ نایینیکم دانه هیناوه و دانه پشته وه، به لکو شوینکه وتوو ی نایینی راسته قینه ی باب وباپیرانم (ابراهیم و اسحاق و یعقوب) م که خودا ریتنمایی ی کردوون بۆ سه ر باوه ری راسته قینه و نهو عه قیده راست و دروسته ی که ده رباره ی په رستنی خودایه به ته نه ا. نه مهش فه زل وبه خششی خودایه له سه ر ئیمه و

له سه ره له كيش كاتيك ئيمه ی بۆلای خه لكی نارد تاكو رینموونی یان بكهین بۆ سه ر ئایینی راست. به لām زۆربه ی خه لكی ئهم فەزل و به خشه خودایی یه به سوپاس وشوكرانه بژیری و باوه ره ی نهانه وه و نه ناگر، به لكو به بی باوه ری و نكوولی كرده وه به ره ره كانی ی ده كهن)...

پاشان "یوسف" له دواندنی هه ردوو هاوړی ئیوزیندانی به رده وه ام ده بیته وپی یان ده لیته: (ئایا چه ند خودایه ك بۆ مرۆڅ باشه كه مل بۆ هه ره كه یان كه چ كات، یان شه و خودا تاك وپی هاوه له ی كه به سه ره هه مو شتیك دا بالاده سه ؟ شه و خواهنده هه مه چه شن ولێك جودایانه ی ئیوه ده یانه په رسته له جباتی (الله) ته نه ا چه ند ناویكن كه ئیوه خۆتان و باب و باپیرانتان بۆ شه وه هم و خه یالانه تان داناون كه هه یج و جودیكیان له واقیع دانی یه، ته نه ات هه یج بیانوویه ك یان به لگه یه كی (عه قلی) یشتان له سه ره شه رعه ته ی په رستیان به ده سه ته وه ئیه بۆ قه نه ات په ی نه یانی هه ره كه سیك كه له جباتی خودا (الله) بیانه په رستیته. لیره شه دا حوكمی جیاكه ره وه له سه ره (زانینی خودای هه ق و نه وه ی شایسته ی په رسته نه) هه ره بۆ خودا (الله) خۆیه تیو فه رمانی كرده وه كه ئیدی غه یری خۆی نه په رستریته و مل بۆ هه یج شتیکی تر كه چ نه كریته. جیا هه ره شه مه یه ئایینی راست و په وان كه به چه نه ده ا ده لاله ت و به لگه وه بۆ مرۆڅ پروو بووه ته وه. كه چی زۆر كه سه له خه لكی نایانه ویت به م به لگه ره وشنانه رینمای بیكرین و په ی به م راستیه په رشنگداره شه نابه:

﴿وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِيِ إِذْ هَمُّوا۟ بِإِثْرِهِمْ ۖ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ مَا كَانَلَآ أَن تُشْرِكَ بِلِلّٰهِ مِن شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِّن فَضْلِ اللّٰهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يٰصٰحِبِ السِّجْنِ ۖ اٰزْبَابُ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ اَمِ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِن دُوْنِهٖۤ اِلَّا اَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاٰبَاؤُكُمْ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ ﴿٤٠﴾ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ اَمْرٌ اِلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اِيَّاهُ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَمِيْمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾ يوسف / ۳۸-۴۰.

- یوسف - خه ونه كانی هه ردوو هاوه له كه ی لیک ددهاته وه

یوسف دوا ی شه وه ی په ندو ئامۆژگاری یه كانی بۆ هه ردوو هاوړیكه ی نیو زیندانی ته واو ده كات، دپته سه ره وه لāmی په سپاره كانیان له سه ره لیکدانه وه ی خه ونه كانیان، بۆ ته فسیری خه ونی سه ره كی ئاوکیشه كان، پی ی ده لیته: (تۆ هه ره خۆشبیته وچاوت پروو بیته شه و من مژده ی زرگار بوونت پی دده م و مژده ت لی بیته پادشا له ژیا نتا ده ته یلته شه وه له به ره به رانه ت وپی

تاوانیت لهو پیلاندها که تۆشی تیدا تاوانبار کرابوویت، بعم زوانهش نازاد ده کریت و له سهر کاری جارانت وه که ئاوکیشی پادشا ده مینیه وه... ده رباره ی لیکدانه وه ی خهونی سه روکی نانه واکانیش، ده لیت: (به لام تو نه ی سه روکی نانه وایان ده بیت لیم بیو ریت گهر به راستی و راشکاوانه خهونه که تۆ ته فسیر بکه م، چونکه ده بیت له کاروبار و چاره نووسی خۆت ناگادار بکریت، تهویش تهویه به پئی تهو خهونه ی دیوته پادشا حوکی کوشتنت به سهردا ده داو له دار ده دریت و بالندهش دوا یی له سهرت ده خۆن، چونکه بۆیان روون ده بیته وه که تۆ به شداریت کردوه لهو پیلاندها له دژی پادشا)...

پاشان "یوسف" رووده کاته ههردووکیان وپی یان ده لیت: (ئیت خدای مهزن پریاری خۆی بهم رهنگه داوه که من بۆم روون کردنه وه، ته م پریارهش هیچ ریگرو به رههستیکی له بهردهمدا نابیت. منیش له خۆمه وه به ئاره زووی خۆم نادویم، به لکو به پئی ی سرووش وئیلهامی خدای پهروهردگارم ده دویم له مهر لیکدانه وه ی ههردوو خهونه که ییته)...

سه روکی ئاوکیشان پریاری نازادبوونی بۆ دیت و له کاتیکدا خه ریک بوو له زیندان ده رده چوو، (یوسف) داوای لیکرد به سه رهاتی خۆی (واته: به سه رهاتی یوسف و مه سه له ی زیندانی کردنی) به پادشا بگه یه بیت کاتیک پئی ده گات، له گهل باس کردنی تهو زویم وسته مه ی لی ی کراوه تا کو له کاروباری بکوئیته وه چاو به کیشه که ی دا بخشیته وه بۆ پادشا روون بیته وه، که یوسف - بئی تاوانه و پاشان تهو زویم وسته مه ی له سه رلابات که به ناره و ده رهقی کراوه. به لام سه روکی ئاوکیشه کان له بهر خوشحالی ی له راده به ده ری خۆی به بۆنه ی له زیندان ده رچوونی به وه له بهر کاروباری زۆریشی له بیری ده چیت، که باسی (یوسف) و گرفته کانی له لای پادشا بکات. دیاره ته مه ش خو به که مو له زۆریه ی خه لکی دا هیه کاتیک له دوا ی ته نگانه یه که ده که ونه خۆشی و شادی و ناسو ده یی یه وه هاوړی یانی ته نگانه یان بیرده کهن. بینگومان به هۆی تهو له بیر چوونه وه یی سه روکی ئاوکیشه کانیشه وه (یوسف) چهند سالتیکی تریش له زیندان دامایه وه، ههروه که له نایه ته که دا وشه ی (بضع سنین) ها تووه و مانای نیتوان (٣-٩) سال ده گه یه نیت...

ته م دیرانه ی پیشووش پوخته ی مانای ته م فره مایشته ی خودایه له م نایه تانه ی به شیکی دیکه ی سووره تی "یوسف" دا: ﴿يَصْحَبِي السَّجْنُ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الْأَطْيَرُ مِنْ رَاسِهِ ۚ فُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ فِيهِ تَسْتَفِيَانِ﴾ (١١) وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِّنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ﴿٤١﴾ يوسف / ٤١-٤٢.

(١) (بضع): واته (چه ندیک) که بۆ ماوه ی نیتوان (٣ - ٩) سال ده گه یه نیت.

به ندى ينجهم

((یوسف.. وزیر ی یادشا))

(خونی پادشا - سرور کی ناوکشہ کان لہ لای "یوسف" - "یوسف" خونہ کھی پادشا لیک دہداتہوہ - لیک لئوہ لہ لائیکہ - پادشا و ہارہ تی دارایی بہ "یوسف" دہسیریت)

خهونی یادشا

دواى ئەمۇ چەند سائەتى، كە (يوسف) لەزىندان دا بەسەرى برد خواستى سەرپەرشتى ى ئىلاھى وابو لەزىندان دەرېچىت و بەرزترىن پلەى دنيايىشى پىئ بسپىرتى، خوداش گەر ئىرادى لەسەر شتىك ھەبىت ھۆكارەكانى بۆ دەستەبەردەكات. پادشا^(۱) جارىكيان لەكاتى نووستىدا، خەونىك دەبينىت و بىئارامى دەكات وترس ويىمى لئەدەنىشىت، ديارە خەونىكى سامناك بوو، بۆيە چەندىن (كاهىن) و ھەكىم كۆدەكاتەوھە پىيان دەلئىت: (من لە خەونم دا دىتم ھەوت مانگاى لەرۇ لاواز ھەوت مانگاى قەلەم دەخۆن. ھەروھە ھەوت گولەگەنى سەوزو ھەوتى وشكم بىنى، گەلۆ ئىوھەش ماناى ئەم خەونەم بۆ شى بکەنەوھە گەر تواناى تەفسىرکردن. و روون کردنەوھى مەبەستەكەيتان ھەبە)..

ئەو كۆمەلەش كە گوئى يان بۆ پادشا گرتبوو بەو خەونەى ناوبراۋ پەشۈكان وسەريان لىتىنىك چۈو و ئەو سەر لى تىنكچۈنەشيان پىتو دياربوو. لەنىو خۇشيان دا راۋىتۋىتىكان كردو دوايى ۋەلامىكى وای پادشايان دايەۋە كە لەجەھل و نەقامى ى خۇيانەۋە سەرچاۋەى گرتبوو، ۋەلامەكەشيان ئەۋەبوو گوايە ئەم جۆرە خەۋانە ھىچ پىۋدانگىتىكان بۆ دانانىت لەكاروبارو ھەلس و كەۋتى پۆژانەدا، بەلكو تەنھا چەند تىكەلەيەكى ھەندىك لەخەۋنە بۆش وبىئ ناۋەرۆكەكانە كە لەئەنجامى چەند خەۋخەيالىكى پادشا خۇيەۋە دروست بوون وناماژە بۆ ھىچ شتىك ناكەن.. كەچى لەگەل ئەمەش دا ئەو كاھىن و ھەكىمانە دانيان بەۋەدانابوو كە ئەۋان

(۱) ثم پادشاهی لهو بیانینا به، که -میسر-یان داگیر کرد و هو لهوانش به، که ناوی (هیکسوس)، بیان لئی نراوه، واته: (پادشاهان کان)، هندیگ میژو نووس به عمره بیان داده نین، هندیگی تریش به (فینیقی) بیان داده نین.

ویرای‌ئو قسانه‌شیان هیچ زانستیکیان له‌باره‌ی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌وه‌نی یه‌..

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعٌ سُتُلُكٌ خُضِرٌ وَأُخْرَى يَأْتِيهَا الْمَلَأُ أَفْتُونٌ فِي رُءُوسِي إِن كُنْتُمْ لِلرُّءُوسِ تَعْبُرُونَ﴾ (١٢) قَالُوا أَضْغَنْتَ أَحْلِمَ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ ﴿يوسف/٤٣-٤٤﴾

سه‌رۆکی ئاوکیشه‌کان له‌لای یوسف

سه‌رۆکی ئاوکیشه‌کان کاتی‌ک گۆی ی له‌پرسیاری پادشا بوو ده‌رباره‌ی خه‌ونه‌که‌ی و ئاگاداری وه‌لامی کاهین و ده‌سته و دایه‌ره‌که‌شی بوو له‌شیوازی لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌یدا که جگه‌ له‌ پیشاندانی نه‌فامییان له‌بابه‌ت ته‌فسیری خه‌ونه‌وه‌ ته‌عبیریان له‌هیچ شتیکی دی نه‌ده‌کرد، خیرا ئه‌م (دیمه‌نی گه‌ت و گۆو لیدوان له‌خه‌ونه‌) یادگاره‌کانی رابردووی به‌بیره‌ینیه‌وه‌ و روخساری (یوسف)ی که‌وتبووه‌وه‌ به‌رچار. هه‌روه‌ها له‌و ساته‌دا سه‌رۆکی ئاوکیشه‌کان لیته‌اتوویی و شاره‌زایی ی (یوسف)ی له‌ ته‌فسیره‌کانی خه‌ون دا بۆ ده‌رکه‌وت، هه‌ر بۆیه‌ش کت و پر روو ده‌کاته ئه‌و کۆمه‌له‌ی که‌ چوار ده‌وری پادشایان داوه‌ پێیان ده‌لێت: (من ده‌توانم که‌سی‌کتان بۆ ده‌سنیشان که‌م که‌ ئه‌و خه‌ونه‌تان بۆ ته‌عبیر کات ئه‌ویش کورپێکی نه‌وجه‌وان (فتی)یه‌یه‌ و ناوی -یوسف-ه‌و من و سه‌رۆکی نانه‌وايان له‌گه‌ڵ ئه‌ودا له‌زیندانه‌دا بووین، ئه‌مه‌ش به‌و به‌لگه‌یه‌ی ئێمه‌ هه‌ردووکه‌مان (واته‌ خۆی و سه‌رۆکی نانه‌واکان) هه‌ریه‌که‌مان خه‌ونی‌که‌مان دی‌و بۆمان گێڕایه‌وه‌ ئه‌ویش که‌ بۆی لیکدانه‌وه‌، راستگۆو زیه‌رک بوو له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونه‌کاغان دا، چونکه‌ هه‌ردوو خه‌ونه‌که‌مان وا ده‌رچوون و به‌پێی لیکدانه‌وه‌که‌ی ئه‌و به‌دی هاتن. جا نه‌گه‌ر جه‌نابی خاوه‌ن شکۆی (پادشامان) ده‌منیریت بۆ لای -یوسف- ئه‌وا ده‌چم بۆ لای و ته‌فسیری هه‌ره‌ راست و دروستی له‌سه‌ر خه‌ونه‌که‌ی بۆ دێنمه‌وه‌).

پادشاو هه‌موو ئه‌وانه‌ی چوار ده‌وریشی قایل بوون به‌وه‌ی ئه‌و کابرایه‌ (سه‌رۆکی ئاوکیشه‌کان) بنێرن بۆ لای (یوسف) له‌زیندان دا. ئه‌ویش سه‌ردانی یوسفی له‌زیندانه‌که‌ی دا کرد دوا‌ی ئه‌و ماوه‌ درێژه‌ی که‌ لێتی دا‌برابوو و له‌زیندان ئازاد کرابوو جارێکی تر دیداری کرده‌وه‌، به‌لام گومانی ئه‌وه‌شی هه‌بوو که‌ گله‌یی لێ بکات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دوا‌ی له‌زیندان ده‌رچوونی باسی -یوسف-ی له‌لای پادشا نه‌کردوووه‌ گرفته‌که‌ی پێی نه‌گه‌یاندوووه‌، له‌به‌ر ئه‌مه‌ خیرا پاساوی ئه‌وه‌ی بۆ دێنیته‌وه‌ که‌ به‌هۆی چهند رووداوێکی تایبه‌ت به‌خۆیه‌وه‌ بیرى چو بوو باسی کێشه‌و گرفته‌کانی -یوسف- بۆ پادشا بکات. دوا‌ی ئه‌م پاکانه‌یه‌ش هۆی سه‌ردانه‌که‌ی بۆ روون ده‌کاته‌وه‌وه‌ پێی ده‌لێت: (ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌هه‌موو وته‌یه‌کت دا راستگۆ بوویت

خەونێکمان هەیه کە خەڵکیکی تر دیویانەو بۆمان لێک بدەروە، خەونەکەش ئەمەیه "حەوت مانگای قەلەویان لەخەوا دیو، کە حەوت مانگای لەپولەواژ دەیانخۆن، هەروەها حەوت گۆلەگەنی سەوزیان لەگەڵ گۆلە گەنی وشک دا پێکەوبینیو لەهەمان خەون دا. جا یوسف تۆش حەقیقەتی ئەم خەونەو هەواڵە شاراوەکیان پێی بلێ تا منیش بەخاوەنەکی بگەیهنەو بەشکم ئەوانیش گرنگی ی ریزو پەلو پایە ی تۆ لە زانست دا بزانن)...

ئەم چەند دێرە ی پێشەوش شیکارو واتای ئەم دوو ئایەتی سوورەتەکیە کە خودا تیا یان دا فەرموویه: ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ^(۱) أَنَا أَنْتُمْ كُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۖ﴾^(۱۵) یوسف أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عِجَافٍ^(۲) وَسَبْعِ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَةٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿یوسف/ ۴۵- ۴۶.

یوسف خەونەکی پادشا لێک دەداتەو

"یوسف" کە گۆی لەم جۆرە خەونە دەبیست بۆی دەردەکەوێت ئەو هەواڵی چەند کارەساتێکی ناخۆشە لەداهاتوودا. ئەویش وێرای ئەوێ لەسەرەتای لێک دانەوێ خەونەکەدا هەواڵی ئەو کارەساتانەیان پێی دەلێت، بەلام لەهەمان کاتدا چەند چارەسەرێکی پێویست و شیاویشیان بۆ دەخاتە روو، تا بتوانیت لەو قەیرانە کوشندەیی ئەو پۆزگەرە (میسر) دەربازبن. "یوسف" بۆ تەفسیری خەونەکی "پادشا" بەسەرۆکی ئاوکیشەکان دەلێت: (بەگوێرە ی ئەم خەونە ولاتی "میسر" حەوت سالی پر لەداهاتی دەغل و دان و خێرو پێری کشتوکالی ی بەسەردادیت، بەلام دەبیست ئەو زەوی و زارانەتان سال لەدوای سال بەردەوام بکێلن و گەنم و جۆی تێدا بچێنن و کوششیکی زۆر بچەنە گەرۆ ئەوێ دەیدروونەو لەنێو گۆلەگەنەکانیان دا بیانھێلنەو دەستیان پێو بگرن و هێندە ی لێ مەخۆن تەنھا کەمیکی وای نەبیست کە سەغڵەتی و نارەحەتییان نەهێلێت، چونکە دوا ی ئەم حەوت سالی پر خێرو خۆشیو داهاتە، حەوت سالی (وشکانی و بێ داهاتی) یتان تووش دەبیست و ئەوێ لەو وێش هەتتان گرتووەو پاشەکەوتتان کردبوو بەکاری دێنن و هیچی وای لێ ناھێلێتەو مەگەر تەنھا ئەوێ نەبیست کە بیست بە تۆو بۆ چاندنن. دوا ی ئەم حەوت سالی نەهاتی و نەبونی یەشتان سالیکی بەداهات و پر خێرو بێرتان بۆ دیت کە خەلکی بە (باران) دەبووژێنەو زەوی و زاریش بە

(۱) (ادکر بعد أمة): واتە: (دوا ماوەیەکی زۆر پێری کەوتەو).

(۲) (عجاف): کۆ (جمع) ی (عجفاء) و (عجف)ە، واتە: ئەو ئاژەڵە هەرە لەرو لاوازی، کە وێنە یی بە لە لاوازی دا.

بەرھەم و داھاتی زۆر دەبوژیتەووە خوێراک و ھەر شتیکی وەک (تەری و زەیتوون) کە پێن
 وشەرەبتیان ھەبێت بۆ خەلکی دەستەبەر دەکات.

همروهك خوداش فمرمويه: ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ﴾^(١)
 إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿١٧﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا
 تَحْصِنُونَ ﴿١٨﴾ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْرِضُونَ ﴿١٩﴾ يوسف / ٤٧-٤٩.

لِيَكُونُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَتْنَةً

سەرۆکی ئاوکیشه کان تهفسیری خهونه که ی بۆ پادشا برده وه پادشاش زۆری پئی شادمان
 ببوو و زانیشی که ئهو لیکندهویه له گهڵ خهونه که ی دا ده گونجیت و ئه وهش به لگهیه له سهر
 تهواوی و کاملی ی عه قلی لیکنده وه که ی، بۆیه فهرمانی کرد بیهینن بۆ لای خۆی تا داوی
 پروون کردنه وه ی چهند لایه نیکی گرنگی ئهو خهونه ی لی بکات. نیژراوی پادشا چوو بۆ لای -
 یوسف- و ئهو خواسته ی پادشای پئی گه یاند، به لام (یوسف) زۆر به رۆشی چوونه دهره وه ی زیندان
 نه بوو، به لکو داوی کرد ئهو تۆمه ته ناره وایه ی له سهر لابریت که به ناهق خراوته پالی، دهن
 ههر سوره له سهر مانه وه له زیندان دا. داواکاریشی له نیژراوه که ئه وه بسو بگه ریته وه بۆ لای
 پادشاو داوی لی بکات له و پیلانه بکو لیته وه که له دژی ههلبه سترابوو و ئهو ئافره تانهش بانگ
 بکات که له داوه تی ژنه که ی (عه زیزی میسر) دا ئاماده یبون و دهستی خۆیان تیدا برپیوو لی یان
 بیرسیت هۆبه کانی زیندانی کردنی چی بوون تا کو چهند شاهیدیکی ئهو کیشه یه ی بن.

تبرارووه کهش گه پایمو وه په یامی -یوسف- ی به پادشا گه یاند. دیاره پادشا کهش سی و دووی نه کردووه له یکتو لینه وهی نه وهی داوای کردبوو. بو نم مه به ستهش نوینه ری خو ی بو لای نه و نافرته داو و تکرارانه دهنیریت و داوای پروو کردنه وهی حقیقه تی نه و مه سه له یی -یوسف- یان لی ده کات، له و کاته دا ژنه که ی (عزیز) یش له گه لیان دا ناماده ده کریت. نه و (واته: نوینه ری پادشا) به نافرته کان ده لیت: (نهری بوچی نیوه ویستو تاتانه -یوسف- فریو بدنه و تووشی هه لای بکه ن؟ نایا دیو تانه مه بلیتکی به لای نیو ده ها هو بی ت؟ نایا پیکه نیوه بو تان؟ نایا هیچ

(۱) (فدروه في سنبله): (که مانای شهویه لهنیو گوله گفنه کدی دا بیهیلنسه وه) شهوی شه مانایته باسی کردووه زانستی نویش پی گه یشتووه که هیشتنه وهی دانه ویله لهنیو گوله گفنه کانیاں دا له کاتی هه لگرتن و پاشه که وت کردنیاں دا شیوازیکی پاراستنیانه له فاکنتره سره شتی به کان و له میرووه زیانه خشه کان، جگه له مهش دانه ویله که بهم شیوازه هه موو سیفیه و ماده ده خوراکیه کانی ده پاریز ریئت. جا که وه ابو (عمد) پیغه مبر (ﷺ) که قورثانی خودای بو هاتوه له کوئ شه راستیه زانستینیه له خووه هیناوه گهر خودا بوئی نه نار دیتته خواره و؟ شی خو (تورات) یش باسی شه مهی نه کردووه تا بگوتریت له توراته وه هیناویته، به لکو به راستی شه مو عجزیه کی زانستی قورثانه و به لگیه له سر راستی پیغه مبریتی به کدی حمدریش (ﷺ).

گالت‌ه‌و گه‌پیکي له‌گه‌ل کردوون هه‌تا ښو‌ه‌ش به‌ته‌مای فریودانی بن و جورته‌تی داوالیکردنی نه‌و کاره‌تان هه‌بویت که بۆ ښو‌ه‌ جوان و شیاو نی یه؟..

له‌وه‌لامی نه‌م پرسیارانه‌دا ئافره‌ته‌کان گوتیان: (پاک و ښه‌گه‌ردی هه‌ر بۆ خودایه‌و ماشالا له‌پاکي و ئابرومه‌ندی -یوسف- ښمه‌ هیچ خراپه‌یه‌کمان لی نه‌بیستوه‌ و نه‌دیوه)..
له‌و ساته‌وه‌خته‌دا (زوله‌یخا)ی ژنی (عه‌زیزی میسر) وای به‌چاک زانی که ښه‌گومان ژیری و دانای له‌وه‌دایه‌ دان به‌ واقع دابښت، چونکه هه‌ر سووریت له‌سه‌ر نکوولی کردن شه‌و نه‌و ئافره‌تانه‌ شایه‌تی له‌سه‌ر شه‌و و ته‌و هه‌لوسته‌ی پیشووی ده‌ده‌ن که به‌راشکاوی گوتبووی (من داوای به‌دکرداریم له‌ -یوسف- کرد و گه‌ر خواسته‌که‌م جی‌به‌جی نه‌کات زندانی ده‌کریت).

یان له‌وانه‌شه‌ ویزدانی خو‌ی له‌دوای شه‌و شایه‌تی دانه‌ی ئافره‌ته‌کان له‌سه‌ر پاکي و پاکداویني ی -یوسف- بیدار بوویتته‌وه‌و هیچ ښه‌گه‌یه‌کیشی له‌و بارودوخه‌دا له‌به‌رده‌م نه‌ماښت ته‌نها دان نان به‌راستی دا نه‌ښت که‌وا (نه‌م - خو‌ی) هو‌لی له‌خسته‌بردنی -یوسف-ی داوه‌ تا هه‌لښت بۆ کاری ناشه‌رعی، به‌لام -یوسف- له‌به‌رامبه‌ر شه‌و جوړه هه‌وله‌دا خو‌راگرو سه‌نگین بووه‌و به‌م پی‌یه‌ش راستگویی له‌تومه‌تبارکردنی ژنه‌که‌دا به‌و جوړه هه‌ولانه‌.

پاشان ژنه‌که‌ی -عه‌زیز- به‌لگه‌ی بۆ شه‌م دان پیا‌نانه‌ی به‌وه‌ش هینایه‌وه‌ که ده‌یه‌ویت (یوسف) تی‌ښه‌یه‌ښت و بزانیته‌ که‌وا (نه‌م ژنه‌ خو‌ی) هه‌رگیز هه‌زی نه‌کردوه‌و زیندانی کردنی (یوسف) بکات به‌ه‌و‌یه‌ک بۆ تومه‌تبارکردنی بۆ ه‌ښتنه‌وه‌ی تومه‌ته‌که‌ پټوه‌ی و بۆ خیانه‌ت لی‌کردنی له‌کاتی نادیار بوونی دا، چونکه خودا ری به‌سه‌رگرتنی پیلانی خائینان نادات.

له‌دواښدا ژنه‌که‌ی (عزیز) ده‌یه‌ویت داوای لی‌بورتن له‌سه‌ر شه‌وه‌ بکات که نه‌فسی مړو‌څ خوازیارو په‌رو‌شی خراپه‌کاری یه، ته‌نها شه‌و نه‌فسه‌ نه‌ښت که خودا ده‌یاریزیت و چاودیری ی ده‌کات به‌ره‌م و به‌زه‌یی خو‌ی.. خوداش لی‌بورده‌و میه‌ره‌بانه‌ بۆ ته‌ویه‌کاران..

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْتِنِي بِهِ؟ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَيَّ رَبِّكَ فَسَأَلَهُ مَا بَالَ الْإِسْوَءِ الَّذِي قَطَعَنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَذِبِينَ عَلِيمٌ ﴿٥٠﴾ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ ﴿٥١﴾ إِذْ رَوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَن نَّفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْنُ حَصَصَ ﴿٥٢﴾ الْحَقُّ أَنَا رَوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمَصْدُوقِ ﴿٥٣﴾ ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ﴿٥٤﴾ وَمَا أَكْبَرُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾﴾ يوسف / ٥٠-٥٣.

(١) (ما خطبک): (ماشانک) واته (کارتان به‌وه‌ چی بو)؟.. چ په‌یوه‌سته‌یه‌کتان پټوه‌ی هه‌بو؟

(٢) (حصص): واته ده‌رکه‌وت و جی‌گی‌بوو.

یادشا و هزاره‌تی دارایی به -یوسف- ده‌سپیریت

پادشای -میسر- راستی ی بی تاوانی ی -یوسف- و داوین پاکى یشى بۆ روون بسووه،
بهمهش متمانەى زیاتر بوو پئى و هەزى کرد زیاتریش لى ی نزیك یتەوه، بێگومان پیشتیش
زیرەکی و یتێگەشتووی -یوسف-ى بەهۆی لیكدانهوی خەونەكەیهوه بۆ دەرکەوتبوو، جگە
لەو راویژو تەكبیرهش كە بۆی كردهو سهبارەت بەرزگاریبوون لەو تەنگژە ئابوورییهی كە لەو
پژژگاره‌دا تووشی -میسر- ببوو. پادشا كە (بەرەگەز-ئاسایی- بوو) وای دەبینی كەوا لەنیوان
خۆی و -یوسف-دا پەیه‌ندی یەکی خزمایەتی لەرووی رەگەزەوه هەیه... هەموو ئەو
هۆكارانەش ئاسەوارێكى بەهێزی لەدەروونی پادشادا جێهێشتبوو وای لى كردهو (یوسف)ی
زۆر زۆر خوش بویت و هەلیبژێرت بۆ هەندێك كاروباری گرنگی خۆی.

نیراوی پادشا چوو بۆ لای -یوسف- تا (نه نجامی لی کۆلینه وه دان پیا نانی -زوله یخا- ی به بئ تاوانی یه که ی دا) پئ بگه یه نیت جگه له گه یان دنی شه مه به سته ی پادشاش به یوسف سه به رت به وه ی که ده یه ویت جله وی کاریکی پئ بسپیریت. (یوسف) یش بئ هیچ گومان و پارایی به ک خواسته که ی پادشای جیبه جئ کردو چوو بۆ لای.. له و دیداره دا پادشا پئی گوت: (بیگومان من زۆر سه رسام و شادمانم به تۆ). ئینجا به گوتاری به ئین و دنیا کردنه وه رووی کرده یوسف و پئی وت: (تۆ -ئه ی یوسف- به راستی له لای ئیمه ریزو پله و پایه یه کی گه وره ت هه به له هه موو شتکیش دا متمانه ت پئ ده که ی).

(یوسف) بهم پلهو پایه گه‌وره‌یه‌وه هه‌ستی به‌لیپ‌سراویتی ی سه‌رشانی ده‌کرد له‌ناست هه‌ر ته‌نگانه‌یه‌ك دا كه به‌سه‌ر هاوولاتیانی -میسر- دا بی‌ت له‌سالانی بی‌بارانی و نه‌داری دا (وه‌ك) ئه‌وه‌ی نه‌بادا كه‌سانی به‌هیزو ده‌ست رۆیش‌تو ستم له‌هه‌ژارو بی‌هیزه‌كان بكه‌ن) وه‌ك چۆن پێش‌تر ستم له‌خۆی كرابوو، یاخود (سووكایه‌تیان پێ‌يكه‌ن) وه‌ك ئه‌و سووكایه‌تی یه‌ی به‌خۆی كرابوو.. له‌بهر ئه‌مه‌ هه‌زی كرد كه كاروباری داها‌تووی ئه‌و خه‌لكه‌ بی‌هیزو كه‌م ده‌سته له‌ئه‌ستۆی خۆی بگه‌ڕیت و خۆی پسته‌وخۆ له‌خه‌مه‌تیان دا بی‌ت تاكو زو‌لم و ستم‌میان له‌سه‌ر لا‌بیات. ئینجا دا‌وای له‌پادشاه‌كرد بیه‌كاته‌ به‌ باوه‌ر پێ‌كراو (ئه‌مینه‌دار) ی گه‌نجینه‌كانی و‌لات، تا ئه‌ركی (سه‌ره‌رشته‌ی‌كردن و هه‌ل‌گه‌رتنی خۆراك و پاشه‌كه‌وت كردنی بۆ سالانی وشكانی و نه‌هاتی) بگه‌ڕێته‌ ده‌ست. چونكه ئه‌م كاری سه‌ره‌رشته‌یاری‌یه‌ ئاتاجی به‌ده‌سه‌پاکی و زانست و شاه‌زایی یه‌و ئه‌میش (واته -یوسف-) هه‌موو ئه‌م مه‌رجانه‌ی تێدا‌یه‌و پادشاه‌ش لی‌ی

پاديون. له سهر ټو بنچينه يهش پاشا قايل بوو بهو سهر په رشتياري تي يه و ئيدى -يوسف- هم موو کاروباري کي نابووري ي -ميسر- ي له نه ستو گرت و ده سه لاتي شي بو دانا له سهر خا کي -ميسر- تا کو به ويست و داخوازي ي خوي هه لس و که وتي تي دابکات و بهر ژوه نديي گشتي پياړي ت. دياره نه مه ش خواستي خودا خويه تي له کاري بنده چا که کاني داو ني عمه تي خوي بهو بنده چا که نه ي ده به خشيت که ده يانپاليوي ت و هه ليان ده بري ت بو ټو کاره گرن گ و مه زنانه، له دنياش دا پاداشتيان له سهر ټو کاره چا ک و به نه مه کانه ده داته وه که ټه نجاميان داوه، پاشان له روژي دوايي (ناخيره ت) دا پاداشتي کي چا کتر له وه ي دنياشيان ده داته وه، ټو پاداشته ي روژي دوايي بو نيمانداران و خوا په رستانه که نيماني راستيان پي هينا وه و له خوداي خويان ده تر سن و خويان له هه موو جوړه گونا ه و سهر پي چي يه ک و سزاي خودا ده پاريزن..

﴿وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِي بِهٖۙ اَسْتَخْلِصُهٗ لِنَفْسِيۙ فَلَمَّا كَلَّمَهٗۙ قَالَ اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِيْنٌۭ اَمِيْنٌۭ﴾ (٥٤)
 قَالَ اَجْعَلْنِي عَلٰى خَزَايِنِ الْاَرْضِۙ اِنِّيۙ حَفِيْظٌ عَلِيْمٌۭ﴾ (٥٥) وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَۙ فِي الْاَرْضِۙ يَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُۙ يَشَآءُۙ نُّصِيبُ بِرَحْمَتِنَاۙ مَنْۭ يَّشَآءُۙ وَلَا نُضِيعُۙ اَجَرَ الْمُحْسِنِيْنَۙ﴾ (٥٦) وَلَاۤ اَجْرُ الْاٰخِرَةِۙ خَيْرٌۭۙ لِّلَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ﴾ يوسف / ٥٤-٥٧...

به ندى شه شه م

((يوسف و ناسينه وهى براکانى))

(براکانى "يوسف" له ميسر - گهړانه وهى براکان بۆ لای "يعقوب" ى باوکيان - "يوسف" بنيامين" ى براى به بارمته ده گریت - براکانى "يوسف" داواى په حم و به زه يوى لى ده کهن)

براکانى "يوسف" له - ميسر -

ليکدانه وه کهى (يوسف) بۆ خهونى - پادشا - وا ده رچوو که راسته وه بېت شه و ماوهى خوشى و ناخوشى و بارگرانى يه به دى بېت، نه وه بو يه کهم جار حهوت سالى پر له داهاتى کشتوکالى و پر له خيروبهره کهت هاته پيشه وه (يوسف) يش به سه ليقه و ته گيبرى خۆى سه ره رشتى کاروبارى ثابورى و دارايى ى ده کردو به روبومى زورو زياد له پيويستى نامار ده کردو له گه نينه دا دايدنه. ئينجا وهك چاوه پروان کراو بو حهوت سالى وشك و بى بارانى و بى داهاتى پرووى تى کردن و برسييتى و گرانى ى خسته وه، به تاييه تيش له چه ند ولاتيکى دراوسى يان دا (وهك له ست)، چونکه خه لکى نه ولاتانه ى ده ور به ريان خويان بۆ شه و جزره سالانه ناماده نه کردبو و هه والى قات و قرييان نه زانيبو. بيگومان (يعه عقوب) و کوپه کانيشى وهك هه ر خه لکى تر تووشى بارگرانى ته نگانه ى ژيان بوون، به لام - يعه عقوب - بيستى که رزق و ورزى له لای خه لکى ميسر هه يه وه و پيش خويان بۆ ورژگاريکى ناوا ساز کردوه، هه ربويه ش هه موو کوپه کانى بانگ ده کات (ته نها - بنيامين - ى کوپه بچووکى نه بېت) و داوايان لى ده کات بچن بۆ ميسر و نه وه ى هه يانه له کهل و په لى بازارگانی و له زيو و له شتى تريش له گهل خويان دا بيبه ن تا له وى بيگورنه وه به گه م و جۆ.

براکانى - يوسف - به ده م نه م داواکارى يه ى باوکيه نه وه دين و ده چن بۆ "ميسر". دياره چه ند که سيکيشيان بۆ چاوه پروانى کردنى گه يشتيان دانراوه کاتيک شه وان به و شيويه نااساييه و به و ژماره به کهم دانه تراوه يانه وه (که جى سهرنج و پامان و هۆى دروستبوونى به دگومان بيشه لى يان (خويان ده کهن به ناوشاردا، بويه ده سه جى ده يانگرن و ده يانه ن بۆ لای - يوسف - له کوژکه که ى دا. (يوسف) يش له و کاته دا ده يان ناسيته وه به هۆى روخسارو په نگ و

پرويان و قسه و گفتاريان و جل و بهرگه فلهستينيه کانيانه وه. بهلام ثهوان (يوسف) ي برايان ناناسنوه، ثهويش له بهر زوري ثهو جياوازي و گوږانکاريانه ي به سهر ي داهاتووه و له بهر زوري ي تپه پووني ماوه ي له يه کتر دابرايان و گوږاني رهنگ و روخساريشي.. بيچگه له وهش به هوي وجودي -يوسف- له وهزاره تي -دارايي- و بهو جل و بهرگه تايه تي يه شپه وه، ههروه ها به زماني ديريني -ميسر- له گه ليان دا ده دواو ناويشي گوږرابوو، چونکه له جياتي -يوسف- پادشاي ميسر ناويکي تازه ي بۆ دانابوو و ناوي لي نابوو (صفنات فعينع).^(١)

(يوسف) براکاني خوي به ميوان دانا (له جياتي نه وه ي به شيويه يه کي دي هه لئس و کهوتيان له گه ل بکات) و دواي ريزلي نانيان و گه نم جوي به زياده وه و پتر له مافي شياري خويان بۆ کيشان (واته لهو سهنگه ي تاي ته رازووه که زياتري بۆ کيشان) و ته نانه ت خوراكي رپگاشي پي دان و هه موو پيداويستيه کي سه فهر ي بۆ دهسته بهر کردن. کاتيک براکاني خويان بۆ رويشتن سازده کرد، پي گوتن: (برايه کي بچووکتان هه يه که له باوکتانه وه براتانه، بۆم بهيئن له جاري داهاتووتان دا که دين بۆ ميسر ﴿اَتُوْنِي بِاُحْ لَکُمْ﴾^(٢) يوسف/ ٥٩. گهر براکاتان نه هيئن نه وه کوڤ و ته گهره دينمه سهر ئه م کارانه تان و جاريکي تر بيئنه وه بۆ -ميسر- هيج دانه وي له يه کتان بۆ ناکيتم، ههروه ها ناگاداريشتان ده که مه وه له وه ي گهر ئه م داوايه م جي به جي نه کن رپ نادهم پي بنينه وه ناو ولا ته که م).

کاتيک يوسف نهو داوايه ي له ميوانه کاني (واته براکاني) کردو ناگاداريشي کردنه وه له ناکامي جي به جي نه کردني داواکي و نه هيئناني براکيان له لاي باوکيانه وه، نه وانيش پي يان

(١) (صفنات فعينع): دوو وشه ي کوني ميسري يه ماناي (خوراكي ژيان) يان "خوارده مني زيندوه کان" ده گه يه نيئت، به ليکنده وه يه کي تريش ماناي "رژگارکري جيهان" ده گه يه نيئت، هه ردوو ليکنده وه که ش نهو مه به سه ده به خشن که - يوسف - هوکاري ده سه به ربووني رويي زيندوان و خوراكيان و رژگاربوونيان بووه له مردن، نهويش بهوکاره ي خوي که گه نم و جوي هه لگرتووه له گه نجينه ي ناوه بۆ زه مني نه داري و بي باراني. (٢) ئه م رسته يه (اَتُوْنِي بِاُحْ لَکُمْ) من ابيکم) هه ر که به باوکيان گه يان دوه يه کسه ر هزره نه نديشه ي (يه عقوب) ي باوکياني جوولاندوه و خستوتي يه گومان و پرسيا ره وه له وه ي که ناخو ئه م پياوه ميسري يه ي سه ره رشتياري سه رگه نجينه کاني (ميسره) چ نيازتيکي له م داوايه ي دا هه بيئت؟ ده نا کي پي ي گوتوه که ئه م کورانه برايکيان له باوکيانه وه هه يه؟ نه ي ئه م هه ش چ به يوه ندي يه کي به وه وه هه يه؟ نه ي باشه نهو هويانه چين که هانده ري بوون بۆ ئه م داواکاري يه؟ له وه ده چيئت ئه م داواکاري يه ي - يوسف - وه ک برووسکه نامه يه ک نيئت له خويه وه بۆ باوکي يان هيمايه ک نيئت و که س نه زان نيئت شي بکاته وه تنها - يه عقوب - نه نيئت، ئه مه جگه له وه ي که - يوسف - هه موو پيداويستيو که ره سه يه کي سه فهر بۆ براکاني دابين ده کات و ته نانه ت نهو به زياده يه ي له گه نم و جۆ بۆي کيشايوون به خورايي ده ياندا تئ. (يه عقوب) له م هه موو هيماو نيشانانه نه وه تئ ده گات کهوا - يوسف - ي کوږي له - ميسر - ه، به لگه ش بۆ ئه م جۆره تيگه يشته ي - يه عقوب - نه وه يه کاتيک کوږه کاني (بۆ جاري سي يه م) به ته ماي سه رداني - ميسر ده بن. پي يان ده نيئت: (يَبْنِيْ اَزْهٰوًا فَتَحْسَبُوْا مِنْ يٰوُسُفَ وَاٰخِيْهِ)، واته: (کوږه کاني خو م برونه وه به دواي هه والي - يوسف - و براکي دا بگه رين)..

گوت: (نيمه ش به شتوازيكي وردو دانايانه له گهل باوكمان دا خهريك ده بين تا لهو خواسته ي خوي وازديتيت و پيمان ددهات برا بجو كه كه مان بو (ميسر) بيتين. دلنياشت ده كه ين له وه ي نيمه نهو داواكاري يهت جي به جي ده كه ين)... جا له ساتي كدا به ته ماي روشتن بسون. (يوسف) فرماني به كارمه نداني خوي كرد كه به پنهاني نهو نرخه ي بو گه نم و جو كه هينا بويان بڅنه وه نيو كه ل و په له كانيان بي نه وه ي نهوان (واته براكاني) لهو ساته دا هه ست به وه بكه ن كهوا وه زيري دارايي ي ميسر به خورايي نهو هه موو گه نم و جو پيداويست يه زوره ي پي داون، به مېش -يوسف- دهويست براكاني هه ر كاتي ك ده گه نه وه بو فه له ستين و نرخه گه پتر اوه كه له نيو شتومه كه كانيان دا ده بين، هه ست به گومان باشي (حسن الظن) ي لي بكه ن و بزنان كه به راده يه كي هيگجار زور به خشنده و ده ست بلاوبوه له گه ليان دا. (يوسف) بويه نه م كار ي دوايي ي كرد تاكو براكاني هان بدات له سه ر نه وه ي بگه پتر نه وه بو لاي و بشزانن نهو به سو زو به زه ي يه بويان و با نه وانيش خيرو چا كه ي زياتري لي رابينن...

نه م نايه تانه ش پوخته ي نه م به شه ي به سه رها ته كه يه، كه خودا تيايان دا فه رمويه:

﴿وَجَاءَ إِخْوَهُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ (٥٨) ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمَهَازِهِمْ قَالَ أَتَأْتُونِي بِأَجْ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ (٥٩) ﴿فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ (٦٠) ﴿قَالُوا سَتَرُوْهُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ﴾ (٦١) ﴿وَقَالَ لِفَتْنِهِ اجْعَلُوا بَضْعَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ يوسف / ٥٨-٦٢.

گه رانه وه ي براكان بو لاي - يه عقوب- ي باوكيان

براكاني -يوسف- بهو خوراك و داهاته ي هينا بويان گه رانه وه بو لاي باوكيان و دهنگ و باسي سه فره كه يان و نه وه ي له نيوان خويان و وه زيري دارايي نهو ولا ته دا پروي دابو بو باوكيان گي رايه وه، جگه له باس كردني نهو هه موو ميوانداريتي و ري زلي تان و بايه خ پي دانه شيان. پاشان داواكاري يه كه يشيان پي گهيانده كه نه گه ر جاري داهاتو نهو برا بجو كه يان (بنيامين) له گهل خويان دا بو ميسر نه هينن نهوا هيچ خوراك و ده غل و دانكيان بو ناكيشيت. له بهر نه م ناگادار كردنه وه يه ش داوايان له باوكيان كرد پي يان پي بدات له گه شتي دووه ميان دا (بنيامين) يش له گهل خوياندا بهر ن تاكو نهو خوراك و گه نم و جويه ي ناتاجيان

(١) (أوفي): واته (زوري ده كه م، زيادي ده كه م)...

(٢) (المنزلين): ميوانداران، واته من (چاكتريني ميواندارانم و ميوان به چاكي راده گرم)...

پي‌يه‌تي ده‌ستي‌ان كه‌وېت. شه‌وشي‌ان بؤ باوكيان دوو‌پات كرده‌وه كه‌ شه‌وان چاو‌دي‌ري و پاريزگاري لي‌ ده‌كهن.

له‌كاتي بيستي‌ني شه‌م داوايه‌دا (يه‌عقوب) چهن‌د ياداوهری يه‌كي رابردوی له‌دلا ژيايه‌وه و رۆژگاري داواكردي -يوسف-ي كه‌وته‌وه بير، بؤيه له‌ وه‌لامی شه‌م داوايه‌ش دا جاري‌كي دی خه‌م و په‌ژاره دلي‌ بريندار كړدو روي‌ي تي‌كردن و گوتي: (چون متمانه‌تان پي‌يكه‌م؟ وه‌ك جاري پيشوو؟ كه‌ -يوسف-ي برای بچووكتان ون كړدوه و پابه‌ند نه‌بوون به‌به‌لینه‌كه‌تانه‌وه بؤ پاريزگاري كړدن و نه‌تانپاراست؟ له‌مه‌ش دا هه‌ر په‌نا به‌خوا ده‌گرم بؤ پاراستني كورپه‌كه‌م چونكه‌ خودا به‌هي‌ترين و چا‌ك‌ترين پاريزه‌رو ميه‌ره‌بان‌تيني ميه‌ره‌بانانیشه‌).

براكاني -يوسف- هيشتا به‌وه‌شي‌ان نه‌زانيبوو كه‌ وه‌زي‌ري دارايي ي ميسر نرخي ده‌غل و دانه‌كه‌ي بؤ ر‌ه‌ت كړدونه‌وه و پاره‌و ماله‌كه‌ياني له‌ه‌گه‌كانيان دا داناه، به‌لام دواي كړدنه‌وي‌ان ديتيان كه‌ هه‌موو پاره‌و مالي‌ نرخي ده‌غل و دانه‌كه‌شي‌ان لي‌ وه‌رنه‌گي‌راوه، ئيت‌ر شه‌مي‌ان كرده‌ هوپه‌كي له‌بار بؤ دلته‌رم كړدن باوكيان تاكو قايل بيت به‌ناردني (بنيامين) له‌گه‌ليان داو بؤ هيتاني خوراك له‌ (ميسر). به‌ته‌واو‌يش دلتي‌ايان كړد له‌وه‌ي زور سوورده‌بن له‌سهر بايه‌خ پي‌داني، له‌سهر وو شه‌مانه‌شه‌وه بووني كورپه‌ بچووكه‌كه‌ له‌گه‌ليان دا به‌نه‌فه‌ري‌كي تر داده‌نريت و باري‌ خوش‌تري‌كي دی له‌خوراك زياد ده‌كات بزيان، چونكه‌ وه‌زي‌ري دارايي برياري دابوو هه‌ر پياوي‌ك له‌باري خوش‌تري‌ك زياتري پي‌ نه‌دات له‌و داهاته‌.

به‌لام شه‌و مه‌رجه‌ي خسته‌ه سهر كورپه‌كاني كه‌ له‌كاتيكدا (بنيامين) ده‌نريت له‌گه‌ليان ده‌بيت په‌ميان به‌خوداي په‌روه‌ر‌دگار بدن له‌سهر شه‌وه‌ي شه‌م كورپه‌ بچووكه‌ي بؤ به‌هيننه‌وه هيج به‌ره‌بستيكش ر‌ي‌ي شه‌وي‌ان لي‌ نه‌گري‌ت مه‌گه‌ر مردن نه‌بيت يان مه‌گه‌ر دوژمن چواره‌وري‌ان بگري‌ت و ر‌ي‌ي هيتانه‌وه‌يان لي‌ بگري‌ت، نه‌وانيش مه‌رجه‌كه‌ي باوكيان په‌سندكردو سوينديان خوارد به‌خوا كه‌بيپاريزن.

(يه‌عقوب) به‌و په‌ميانه‌ي كورپه‌كاني هي‌ور بووه‌وه دواي شه‌وه‌ي جوړه راستيه‌كي له‌ وته‌كانياندا به‌دي كړد، به‌مه‌ش واى لي‌ هات قايل بيت به‌ناردني (بنيامين) له‌گه‌ليان دا، پاشان به‌زه‌بي به‌هه‌موويان داهاته‌وه شه‌م به‌زه‌بي يه‌ي واى لي‌كرد ناموزگاري‌ان كات به‌وه‌ي كاتي‌ك ده‌چنه‌ ناو (ميسر)ه‌وه له‌چهن‌د ده‌روازه‌په‌كي جياجياوه بچنه‌ ناوه‌وه تاكو سه‌رنجي خه‌لكي به‌لاي خويان دا رانه‌كي‌شن و چاواني پاسه‌وانان چاو‌دي‌ري‌ان نه‌كهن، چونكه‌ له‌وانه‌په‌ شه‌مه دلته‌نكيان بكات گه‌ر به‌ كو‌مه‌ل پي‌كه‌وه له‌يه‌ك ده‌روازه‌ي شاره‌وه بچنه‌ ناوه‌وه، شه‌وي‌ش (واته‌ يه‌عقوب) تواناي شه‌وه‌ي نيه‌ه زه‌ره‌رو زياتي‌كي له‌و چه‌شنه‌يان لي‌ دووربخاته‌وه، به‌لكو ته‌نهما خوداي تاك و بالاده‌ست تواناي دوورخسته‌وه‌ي نازارو زياتي هه‌يه‌...

نهمه‌ی پيشوو پوخته‌ی واتاو شیکاری نهم چند نایه‌ته‌ی تره له‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌دا که‌خودا تیا‌بان دا فەرموویه: ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أٰبِهَيْهِمْ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا نَّكْتُلْ وَاِنَّا لَهٗ لَحٰفِظُوْنَ ﴿٦٣﴾ قَالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا ءَامَنُكُمْ عَلٰى اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ فَاَللّٰهُ خَيْرٌ حٰفِظًا وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِيْمِ ﴿٦٤﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَعَهُمْ وَجَدُوا بِضَلْعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يٰٓاَبَانَا مَا نَبْغِيْ هٰذِهِ بِضَلْعُنَا رُدَّتْ اِلَيْنَا وَنَمِيْرُ اَهْلَنَا ۝۱﴾ وَنَحْفَظُ اَخَانًا وَنَزِدَادُ كَيْلٍ بَعِيْرٌ ذٰلِكَ كَيْلٌ يَّسِيْرٌ ﴿٦٥﴾ قَالَ لَنْ اُرْسِلَہٗ مَعَكُمْ حَتّٰى تُؤْتُوْنِ مَوْثِقًا مِّنَ اللّٰهِ لَآ اَنْتَنِیْ بِہٖۤ اِلَّا اَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا ءَاتَوْہٗ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِیْلٌ ﴿٦٦﴾ وَقَالَ يَبْنَیْ لَا تَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَّحِدٍ وَاَدْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِقٍ وَمَا اَغْنٰی عَنْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَیْہِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَیْہِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ﴿٦٧﴾ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَبْثٍ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ مَا كَانَ یُغْنٰی عَنْهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ اِلَّا حَاجَةً فِیْ نَفْسٍ یَّعْقُوْبَ فَضَّلَهَا وَاِنَّہٗ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنٰہُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿یوسف/ ۶۳-۶۸﴾.

"یوسف" - بنیامین - ی برای به‌بارمته ده‌گریت

براکانی - یوسف - چوونه‌وه بۆ (میسر) و گه‌یشتنه‌وه لای "یوسف" له دیوانی خۆی داو (بنیامین) ی برا گچکه‌شیان له‌گه‌ل‌دابوو، شه‌ویش میوانداری‌کردن، پاشان به‌ته‌نیا و به‌جیا له‌براکانی دیکه‌ی له‌گه‌ل (بنیامین) ی برای دا دانیشته و به‌راشکاوی خۆی پی‌ناساند‌وه‌وه پی‌ی گوت که نه‌و (یوسف) ی برای ونبوو‌یه‌تی.. ئیدی شادی و خوشحالی یان به‌و دیداره ناوازه‌یه له‌پاده‌یه‌کی وادابوو که به‌هیچ شتێک گوزارشتی لی ناکریت.. نه‌وان هه‌ردووکیان باسی رابردوی خۆیان بۆ یه‌کدی کرد، که تووشی چ خه‌م و خه‌فته و نازاریک بوون به‌هۆی رق و کینه‌و فروفیتلی براکانیا‌نه‌وه..

(یوسف) له‌و دیداره‌دا به‌براکه‌ی گوت: (له‌مه‌ولا هیچ په‌ست و توو‌په مه‌به له‌سه‌ر نه‌و په‌فتاره نامرویی یانه‌ی ده‌ره‌قی ئی‌مه کردوو‌یا‌نه، چونکه شه‌وته‌تا خودای مه‌زن ده‌سه‌لات و پله‌و پایه‌و ریزی پی به‌خشیم و شه‌وه تۆش نی‌سته له‌به‌ر سایه‌ی چاودیری و سه‌ره‌رشتیاریی من دایت)..

(۱) (غیر اهلنا): واته: خۆراک بۆ کەس و کارمان دیتین.

ئينجا (يوسف) وای پي خوش بوو ئهم برايەى لای خوی بهیلتیتوه وهك پي خوشکردن بۆ ئهو مەرجهى كه ده بیئت دایك و باوكیشی بهیتن بۆ میسر. شیوازی وه بهرئراویشی بۆ ئهو مەبهسته (واته بۆ هیشتنه وهی براكهی له لای خوی) ئهو بوو كه تۆمەتى دزی کردنى بخاته پال و بهو هۆیه وه دهبه سهرى كات تاكو ههر لای خوی بیئت و هاوریى ته نهایی بیئت، (بنیامین) یش بۆ رازی کردنى (يوسف) ی برای ئهو تۆمەت خستنه پالەى په سندن كرد. دیاره تۆمەتبار کردنى (بنیامین) یش به (دزی کردن) تۆمەتبار کردنى هه مو براكانه، چونكه ئهو سهرشۆریان ده كات و كلاویان لار ده كات و بۆ ته مى کردنیشان له كه سیئتى و گه وره یی، یان كه م ده كاته وه، هه روه ها ئهم تۆمەتبار کردنى (بنیامین) ئهو برایانه ی ده خاته نیو ته نگۆیه كى شه رمه زاریى ی بهرده م باوكیانه وه، جگه له وهى خەم و په ژاره یه كى زۆریشیان تروش ده كات بۆ تۆله لى کردنه و یان له سهر ئهو بهدكارى یه ی ده رهق (يوسف) کردبوویان، ئه و تا ئه ویش به فیلتك له سهر ئهو فیله ی زوویان سزایان ده دات. بۆ دروست کردنى ئهم فیله ش (يوسف) وهك جارى پيشوو گەم و جویان بۆ ده كیشیئت و بارىكى زیاتریشان به وۆى وجودى كه سیكى تروه (كه بنیامینه) بۆ داده نیئت. به لام به ده ستى خوی ئهو ته رازوو په سمى یه ی كه خۆراك و دانه ویله یان پي ده كیشا ده خاته نیو كه ل و په له كانى (بنیامین) ی برایه وه، واته (به ئانقه ست ونى ده كات و له فهرمانبه ره كانى خوی ده شاریتته وه تا بهدواى دا بگه رپن و بزائن كى دزیویه تی).

فهرمانبه رانى (يوسف) بهدواى ته رازوو كه دا گه ران و نه یاندۆزى یه وه، جا له بهر ئه وهى له و ساتانه دا ته نه ا شتیان بۆ ئهو برایانه پي كیشابوو، خیرا بی هیچ گومان و دوو دلئى یك ئه وانیان به دزینی ته رازوو كه خهتابار كرد، بۆ ئهم مەبهسته یه كىك له و فهرمانبه رانه ی (يوسف) هاوارى لى كردن و پي ی گوتن: (هۆ كاروانه كه راوه ست ئیوه دزیتان کردوو)، ئهو برایانه به ییستنى ئه مه ترسیان لى نیشت و به ره و رووى هاواره كه رۆیشت و لییان پرسین كه داخۆ چى یان لى ون بوویئت، هاواركاره كه ش پي گوتن (بهدواى ته رازوو په سمى یه كه دا ده گه رپن و خه لاتى كیش دانراوه بۆ ئهو كه سه ی ده ی دۆزیتته وه، خه لاته كه ش بارى حوشتريكه له خۆراك). براكانى - يوسف - سویتدیان خوارد له سهر ئه وهى پي تاوان و بی ئاگان له دزی و بهدكارى، فهرمانبه رانى - يوسف - لى یان پرسین (سزای ئهو كه سه چى یه كه تاوانى دزی کردنى ئه نجام دایئت؟)، كورانى (یه عقوب) له بهر پي تاوانى ی خویان له وه لامدا گوتیان: (سزای ئهو كه سه ی ته رازوو كه ی دزی بیئت ئه وه یه وهك بهنده یه ك (رقیق) بگيریت، چونه ئه مه سزای عادیلانه یه بۆ ئهو گونا هكاره ی دزی له و كه سه کردوو كه چاكه ی له گه لدا کردوو). بیگومان ئهم سزایه ش له شه ریه تی بنه ماله ی (یه عقوب) دا بۆ دز دانرابوو.

ئینجا دواى ئەم وت و وێژە فەرمانبەرەکان دەستیان کرد بە پشکنینی کەل و پەلی براکان پیش (بنیامین) تاكو وا دەرەنە‌که‌وێت کە نەخشەیه‌ک بۆ (مەسەله‌ی دزی یە‌که‌) داڕێژراوه‌، پاشان کەل و پەله‌کانی (بنیامین)یان پشکنی و تەرازوووه‌که‌یان تێدا بینی و لى‌یان دەر‌هێنا.

براکانی (یوسف) کاتی‌ک تەرازوووه‌که‌یان له‌وى‌دا دۆزی یه‌وه‌، یه‌ک‌سه‌ر راچ‌له‌کین و واقیان و‌رما، چون‌که‌ وایان ده‌زانی که‌ تووشی چه‌م‌خا‌خه‌یه‌کی ترسناک بوون. به‌م ره‌نگه‌ش فێله‌که‌ی (یوسف) سه‌ری گرت و به‌بریارى براکانى مافى نه‌وه‌ی هه‌بوو که‌ (بنیامین) به‌ بارمه‌ بگریت، واته‌ به‌و بریارو مه‌رجه‌ی که‌ به‌پێى شه‌ریعه‌تى خوێان (نه‌و که‌سه‌ی تەرازوووه‌که‌ له‌کە‌ل و پەله‌کانى دا بێت وه‌ک به‌نده‌یه‌ک ده‌گیریت).

خوداش به‌م شێوه‌یه‌ کاره‌که‌ی بۆ (یوسف) پێک خست، چون‌که‌ نه‌یده‌توانی براکه‌ی خوێ به‌پێى شه‌ریعه‌تى (میسر) بگریت، به‌ل‌کو له‌ (میسر) به‌یاسایه‌کی تر سزای دزیان ده‌دا، به‌لام بێ‌گومان خودا رێنمایی (یوسف)ی کرد نه‌و جوژه‌ رێژو شۆینه‌ بگریت‌به‌ر بۆ هێشتنه‌وه‌ی (بنیامین)ی ب‌رای له‌ لای خوێ.. به‌م پێ‌یه‌ش خودا به‌ وێست و خواستی دانایانه‌ی خوێ هه‌ر که‌سێکی بویت به‌زانست و دانایی و راوێژی جوان پایه‌بلندی ده‌کات، وه‌ک چۆن نه‌و به‌هرانه‌ی به‌ یوسف دا‌بوو، له‌سه‌روو هه‌موو زانسته‌ندێ‌کی‌شه‌وه‌ که‌سێکی له‌و زاناترو داناتر هه‌یه‌، خوداش له‌سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌یه‌، ده‌با هه‌یج مرۆفێک له‌خو‌بایی نه‌بێت به‌و زانسته‌ی هه‌یه‌تى.

﴿وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۚ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السَّقَايَةَ فِي رِجْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ﴿٧٠﴾ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِم مَّاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٧١﴾ قَالُوا تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ ۖ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٧٢﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿٧٣﴾ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ ۖ إِن كُنتُمْ كَاذِبِينَ ﴿٧٤﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَن رُّجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۖ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٧٥﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۖ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۚ ﴿٧٦﴾ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ ۚ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٧٧﴾﴾

(١) (كدنا ليوسف): مەبەست لەم رەستەیه ئەوه‌یه له‌به‌رامبه‌ر ئەو فێله‌ی زوودا کە‌له -یوسف-یان کرد‌بوو خوداش به‌فێله‌یکى له‌و چه‌شنه‌ سزای دان.

براکانی - یوسف - داوای رهم و به زه یی لیږده کهن

به دهره یتانی ته رازووه ره سمی یه که له گهڼ وپه له کانی (بنیامین) دا براکانی یوسف زور شهرمه زار بوون، به لآم به پاکانه یه کی ناهه مواری وها خویان په رانده ووه که ته نه ا (بنیامین) نه بیت هم مو کومه له که ی خویان به بی تاوان دانین، پاکانه شیان توانج دانیک بوو له و برا گچکه یه یان و له - یوسف - یش، به ووی گوتیان (شتیکي سهر و سه مره نویه گهر ثم کورپه بچو که ی له گه لمانه، دزی بکات (چونکه (زپریرایان بووه) شه و بیکگومان برایه کی تریشی^(١) له موه بهر دزی ی کردبوو (واته یوسف که له دایک و باوکوه برای بوو نه ک زپرا).

(یوسف) به م تواخه په نهایی یه یان بیدار بووه ووه له دلی خوی دا پی ی گوتن: (تیوه خوتان خراپترین رفته تاران هه بووه و که مترین ریتان هه بووه به ووی هه لبه ستنی ثم درویه تانه ووه، هر خدا خوی ناگادار یش له و پروپاگنده و ئیدیعایانه تان).. واته (یوسف) به ناشکرا وه لامی نه دانه ووه له دهر وون و ناخی دلی دا ناوا وه سفی ده کردن.. ئهی نایا وانی یه؟ نایا شه برایانه خویان چهند دزیک نه بوون که (یوسف) یان له باوکیان دزی و فری یان دایه نیو بیره که ووه؟

لهم کاته ش دا (براکان) هیچ ریکه چاره کیان له به رده م دانه بوو بۆ رزگار کردن (بنیامین) ته نانه ت له حیاتی هیچ باج و شتیکی تریش بویان دهر باز نه ده کرا تا بتوانن پابه ندین به و په یمانه ی به خودایان دابو له به رده م باوکیان دا. هر بویه ش ده ستیان کرد به داوای رهم و به زه یی له (یوسف) و زور تکایان لی کردو پی یان گوت: (ثم کورپه نه وجه وانه ی له گه لمان دایه باوکیکی به سالا چووی پیری هه یوه زوری خوش ده ویت و نه گهر به بی شه و بچینه ووه زور خه مبارو دلته نگ ده بیت بوی، نیمه ش په یمانان به خودا دابو که بیپاریزین، جا له حیاتی شه و یه کی کمان بگروه له جیکه ی داینی شه و به رده لاکه، نیمه لهم پرووه هر چاکه و یارمه تی و به خشنده بیت لی راده بینین)..

(١) گوتراوه: (راحیلی دایکی - یوسف - کاتیک له گهڼ (به عقوب) دا ولآتی نیوان دوو پروویاری (واته عیراقی نه مړی جی هیشتووه و بهر ووه (فله ستین) ریشتونن په یکه ریکي بچو کی له گهڼ خوی دا برده ووه که له زپر دروست کراوه هی (لابان) ی باوکی بووه لی ی ون بووه (واته لابان) ی باپیری یوسف لی ی ون بووه) و گه راوه به دوا ی دا و نه بد زویه ته ووه نه له لای (راحیلی) ی کچی بووه نه له لای که سیکی دی، چونکه (دایکی یوسف) شه و په یکه ریز پینه ی له کورتانی شه و خوشتره دا حه شار دابو که سواری پشتی بیوو. کاتیک (به عقوب) و خیزانه که ی ده گنه (فله ستین) شه و په یکه ربه به ده ست یوسف ووه ده بیت و یاری پی ده کات چونکه له و بوو که شوشه یه ده چوو که مندا لان یاری پی ده کهن، گووتووشیانه گوايه (یوسف) په یکه ربه زیزنه بچکوله کی له مالی باپیری دزیوه. به لآم له راستی دا (یوسف) هیچ رفته ریکي له و چه شنه ی به مندا لیش نه نواندووه هیچ شتیکی له که س نه دزیوه.

(یوسف) لهوډلامی داواکەیان دا پێی گوتن: (پەنا دەگرم بەخودا لهو دی کهستم لهبێ تاوان بکەم و یهکیکی تر تانی لهجیدا دانیم، شهوش هەر مهحاله گەر بهپێچهوانه ی حوکمی شەریعتە که تانەوه ههلس و کهوت کهم که سزای به (بەندەدانانی) ئهم جوژه تاوانکاری داناو، جگه لهمانهش یاسای پادشای (میسر)یش ڕێ نادات بێ تاوانیێک لهسەر تاوانی کهسێکی دی سزا بدهم. خو ئهگەر وا بکەم ئهوا یهکیک دهم لهسته مکاران)..

براکانی دواى نه‌وى له‌قه‌ناعه‌ت پى‌هێنانى (يوسف) بى‌ئومىڤ بوون و نه‌يان‌توانى يه‌کى‌کى تريان له‌جياتى -بنيامين- دابنێن، به‌جيا له‌نيۆ خۆيان دا کوڤه‌بنه‌وه‌و ده‌ست ده‌که‌ن به‌راوێژکردن ده‌رباره‌ى هه‌لوێستى خۆيان به‌رامبه‌ر باوکيان. له‌شه‌نجامى راوێژه‌که‌يان دا قايل ده‌بن به‌و بېرواڤيه‌ى (راڤوێڤى) براگه‌وره‌يان که گوتبوو: (نايىت ئه‌و مه‌سه‌له‌يه‌تان له‌بېر بچيێت که‌په‌يمان‌تان له‌سه‌رى به‌خودا دا له‌به‌رده‌م باوک‌تان دا ده‌رباره‌ى پاراستنى -بنيامين- و گه‌رانده‌وه‌ى به‌ساغ و سه‌لامه‌تى.. چونکه ده‌رباره‌ى -يوسف- ييش له‌مه‌هه‌و پيش په‌يمانى پاراستنى‌تان پى‌داو به‌لام به‌هون کردنى ئه‌و کوڤه (هه‌ره خۆشه‌ويسته‌ى) خه‌م و خه‌فه‌تيکى زۆرتان پى‌دا. ئيستاش من خۆم له‌ئاست مه‌سه‌له‌يه‌کى شه‌رمه‌زارکارى ئاوا دا ده‌بيێت له -ميسر- بيمه‌وه‌و به‌مه‌لاولا دا نه‌چم هه‌تا ئه‌و کاته‌ى باوکم له‌پوى پاسته‌قينه‌ى بارودۆخه‌که‌مان تى‌ده‌گات و مۆله‌تى گه‌رانه‌وه‌م پى‌ده‌دات، يان خودا به‌حوکمى ئيلاهى ى خۆى ئيراده‌ى گه‌رانه‌وه‌م بۆ ده‌ره‌خسېنىت و، هه‌ر خوداش دا‌ده‌گه‌رترين حاکمه).

برا گهواره که میان دواى دهر پړېښى نهم پايه به براکانى تړى ده لیت: { ښووه به یې من بگه پښتووه
 بولای باوکم و حقیقه ته ی رووداوه که ی پې بلین و هه والی نه و هشی پې بگه یه نن که - بنیامین -
 ی کوړی (ته رازووی په سمی ی میسر) ی دزیووه به ییاسای (به عه بد دانان) حوکم دراوه. هه موو
 نه مه شمان به چاوی خو مان دی، خو ته گهر له (غیبه) مان بزانیاییه و هه والی نه و رووداوه مان
 پیش (روودانی) پې بگه یه نرایه نه و هه رگیز له گهل خو مان دا نه نمان دهر د}.

ههروه‌ها پێی بلێن: (بابه گيان نه‌گهر تۆ گومانته له‌م هه‌والانه هه‌يه كه پێمان گه‌يانديته
ئه‌وا ده‌توانيت بۆ ئێكۆلېنه‌وه به‌دواداچوونی وتوه هه‌واله‌كافان چهند نێرراویكی خۆت په‌وانه‌ی
-میسر- بکه‌یت تاكو شایه‌تی ئه‌و خه‌لكه‌ی ئه‌ویشت بۆ بێننه‌وه، هه‌ر خۆیشت به‌ته‌نیا
ده‌توانیت ئه‌و هاوڕێیانه‌ی سه‌فه‌ری ئه‌م جاره‌مان بانگ که‌یت که له‌کاروانه‌که‌دا له‌گه‌ڵیان دا
بووین وگه‌راونه‌ته‌وه و په‌رسیاریان له‌و باره‌یه‌وه لێ بکه تاكو راستی قسه‌ی ئێمه‌ت بۆ روون
بێته‌وه).

تا بئیرہ پوختہ لیکن گداندہ وہی ٹہم چہند ثایہ تہی دیکہی تاییہ تہ چیرۆکی (یوسف) بو کہ
خودا لہم بہ شہی سورہ تہ کہدا فہرموویہ: ﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ﴾

فَاسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ﴿٧٧﴾ قَالُوا يَتَّيْمِنُ الْغَزِيرُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٧٨﴾ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مِنْ وَجَدْنَا مَتَعِنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذَا لَطَلِمُوا ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ^(١) قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٠﴾ ارْجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَتَّيْمِنُ أَبْنَاؤُنَا إِنَّكُمْ أَنْتُمْ سَرَقْتُمْ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ﴿٨١﴾ وَسَلِّ الْفَرِيَّةَ ^(٢) أَلَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ ^(٣) الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾

یوسف / ٧٧-٨٢.

(١) به جوانی سه رنج بده له په وانبیزی نیتو شم پرسته یه: (فلما استیأسوا منه خلصوا نجیاً)، واته: (کاتیك براکان له-یوسف- نانو میډ بوون له نیوخویان دا به جیا راوژیان کرد)، (استیأسوا): واته (نانو میډی که وته قوولای دده رو نیانه وه و تیا یدا جیگیر بوو)، (خلصوا) ش واته (له گوښه یه که دا هه موو براکان به جیا و دوور له خه لکی کوږیو نه وه بز راوژتیک له سر نهو مه سه له یه)، (نجیاً) واته: (به نه پنی که و تنه بیرو را گوزینه وه) .. که و ابو نهو پرسته یه له ترویکي په وانبیزیو شیعازی کورت کردنه وه دایه، چونکه به چنده وشه یه کی که و یتنه ی حال ته ی نهو برایانه ده گرت که نانو میډی و په شبینی له ده روو نیان دا چه سپاوه و خه لکی لویان دوور که و توتسه وه، خو یان بیرو را کانی خو یان تاوتوی ده که و، نهو هه لویسته ش ناماده ده که و بز چاویکه و تنه وه ی باوکیان. جا ئیتر وشه کانی نیتو شم پرسته یه وه که نهو گوهرو مرواری به وایه که هیچ و یتنهو هاو شیوه کی نییه و به لگوو ده لاله تیشه له سر پاراوی ی زمانی قورثان و تو که یی و هیژی مه منطقه که ی، له گم شوینی قورثانیان دا (پاراوی په وانبیزی) له پرسته یه کی وه شم پرسته قورثانی یه دا پیکه وه کوږیو نه وه. (٢) (القریة): له قورثان دا وشه (قریة) به همر ناوچه یه کی ناو دهانی ی به چوک یان گه وره ده گوترت لیره ش دا واته دانیشت رانی ناوچه که. چونکه (عمره ب) ناوی شوینه که ده بن و ده شبانه ویت بز انن کتی تیدایه. (٣) (العیر): واته کاروانیک له حوشر، لیره دا واته نهو کاروانچی یانی که نهو حوشرانه یان به کاره یناوه له کاروانه که یان دا.

بەندی حەوتەم

((بەیەك گەیشتنەوێ "یەعقوب" و "یوسف"))

"یەعقوب" نیچیری خەم و پەژارە - براكان "یوسف" دەناسنەو -
 "یەعقوب" هەوالی ساغی و سەلامەتی "یوسف" ی پی دەگات -
 پێك گەیشتنەوێ پر شەوق و و شادی و.. بەدیھاتنی خەوندەكی "یوسف")

"یەعقوب" نیچیری خەم و پەژارە

براكان (تەنھا -بنیامین- و برا گەورەكەیان نەبیّت) ئەوانی دی هەموویان ھاتنەوێ بۆ لای "یەعقوب" ی باوكیان و هەوالی ئەو پروداهێ تازەیی بەسەریان دا ھاتبوو پێ گەیاندا، ئەم ھەوالەش سەرلەنۆی خەم و خەفەتەكانی نیو دلی و وروژاندەو، ئازارە دەروونیەكانیشی دوو ھیندە دی زیاتر بوو بۆ لەدەست دانی كۆری دووھەمی، باوەرپیشی پێ نەکردن، چونكە درۆو دەلەسە ی زۆری لی بیستبوون، ھەر قسە یەكیان بۆ بكردا یە لای ئەو جێی باوەر نەبوو، تەنانەت گەر بەپراستیژیشت بدوانا یە چونكە دەردەدارو مەینەتباری كارەساتی پێشتر بوو بەھۆی سەرنگوم كردنی براكە ی تریان (یوسف) ھەو، ھەر بۆیەش (یەعقوب) لەكاتی بیستنی ئەم ھەوالە تازەیدا بەپراشكاوی تاوانباری كردن و پێی گوتن: (بێگومان ھەواو ئارەزووی نەفستان كاری لەكۆڵ كردنەوێ (بنیامین) ی بۆ پازاندوونەو، وەك چۆن لەمەوبەر ھەمان بەلاتان بەسەر براكە ی تریدا ھینا، (واتە بەسەر -یوسف- دا). دەنا ئەو وەزیرە ی میسر (واتە -یوسف- لەكۆی دەیزانی -بنیامین- لەبەرانبەر وھا تاوانێكداو بە شەریعەتی ئێسە بەبەندە (عەبد) دەگیرێت گەر ئێوە بریارو فەتوای واتان لەوێ بۆ نەدایەو پیلانتان نەسەر نەگیرا یە).. ھەر وھا (یەعقوب) بەكۆرەكانی دەلیت: (من لەبەرانبەر ی ئەم كێشە یەش دا ھیچ تەگبێرو پێكە چارە یەك شك نابەم تەنھا ئەو نەبیّت بەجوانی و دانایانە ئارام بگرم و ھەر بەتەمای رەحم و بەخشندەیی ی خودا بم و داوای لی بكەم ھەموو كۆرەكام بۆ بگێرێتەو، چونكە ھەر خودایە كە بەزانست و عیلمی خۆی لەھەموو شتێك ئاگادارەو ھێكمەتی لەھەموو كاروباریك دا ھە یە).

ننجا (یہ عقوب) پروی لی وەرگیران و خەم و پەژارەش هەموو جەستە ی داگرتبوو و داخ لەدوای داخیش پروی تێ دەکرد.. کارەساتی (بنیامین) کارەساتی -یوسف- ی بیر دەخستەووە دە یگوت: (ئای چ داخ و خەسەرت و ماتە می یە کم بۆ -یوسف- هە یە). ڕەشپنە ی چاویشی لە زۆری و توندی ی خەم و پەژارەدا سپی بوو بوو و نە ما بوو، جگە لەو ڕق و توور پەیی ی که لە کورە کانی ی هەبوو بێ ئەو ی دەری بریت و قسە یە کی ناخویشان پێ بلیت..

ڕۆژان هات و ڕۆشت و (یہ عقوب) یش خووی بە ئە حزان و خە ما کانی هەو گرتبوو و ببوو بە هاو ڕێیان. کورە کانی شی ترسی ئەو یان هەبوو که بەم هەموو خەم و خەفە تەو توشی ڕووداویکی ناخۆش ببیت، بۆ یە پێ یان گوت: (گەر ئەو نەندە بیر که ی تەو لە (یوسف) ئەوا خەم و ئازارو ناپەرە حە تییت زیاد دە کات تا وای لێ دیت خەم و خەفەت هەموو جەستەت دە توینیت تەو بەرەو مردنت دە بات)..

ئەم و تە یە ی کورە کانی هیچ کارایی یە کی لە سەری نە بوو، بە لām وە لāmی دانەووە پێ ی گوتن: (من سکالای خۆم لە لای ئێو نە کردووە. بە لکو سکالای ئەو خەم و پەژارەو داخانەم تە نەها لە لای خودا دە کم و هەر لە خودا دە پارێمەو، چونکە ئەو ڕە حە تە زۆرو فراوانی که لە خوداوە بە دی ی دە کم و دە یزانم ئێو نایزان).

بێ گومان باو ڕو متمانە بە خودا هیوا دە ژێ نیت تەو، خەم و پەژارەش نە ی توانی (یہ عقوب) بێ هیوا کات لە گەر انەو ی هەردوو کورە کە ی بۆ لای، چونکە ئەو ی لە هزر دا جێ گێر ببوو که هەردووکیان زیندوون و ماون، بۆ یە فەرمان بە کورە کانی دە کات بگەر پێ نەو بۆ -میسر- و بگە نەو بە برا گەرە کە یان و لە گهل ئەودا هەموویان بە دوای (یوسف) و برا کە ی دا بگەر پێن و لە سۆزو ڕە حە تی خوداش بێ ئومید نە بن، چونکە تە نەها بێ باو ڕان و سەر گەردانە کان لەرە حە می خوا بێ ئومیدن..

ئە مەش ئایە تە گانی تایبەت بەم بە شە ی داستانە کە یە که خودا تیایان دا دە فەر مویت:

﴿ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ ^(۱) أَنْفُسُكُمْ أَمْراً فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعاً إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيَّ يُوسُفُ وَأَبِیضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزَنِ ^(۲) فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذَكَّرُ يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ

(۱) (سولت لکم): واتە (بۆی جوان و ئاسان کردوون).

(۲) (وابیضت عیناه من الحزن): واتە لە خەم و خەفەت دا پەردە یە کی سپی ی وەها ڕەشپنە ی چاوی دا پۆشی که گلێ نە کە شی سپی بوو، ئەو یش لە بەر زۆری ی فرمیسک).. بێ گومان لە نا کامی پەژاری قوول دا حالە تیکی دەروونی (نفسی) ی وا پەیدا دە بیت که بە هۆ یەو پالە پە ستۆ (ضغط) لە سەر هەردوو چاوی مەرۆ ف زیادە بیت و

حَرَضًا^(۱) أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي^(۲) وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ^(۳) وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾ يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ^(۴) إِنَّهُ لَا يَأْتِئُشُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٧﴾ يوسف/ ۸۳- ۸۷

براکان - یوسف - ده‌ناسنه‌وه

کوپړه‌کانی (به‌عقوب) بۆ به‌جی‌هیڼانی فەرمانه‌کە ی باوکیان و به‌مه‌به‌ستی گه‌ړان به‌دوای (یوسف) و براکە‌ی دا، چوونه‌وه بۆ (میسر) بۆ دۆزینه‌وه‌یان و ده‌سکه‌وتنی ئه‌مو دانه‌ویله‌و خۆراکه‌ش که پیتو‌یستیان پتیه‌تی. دیاره هەر چوونه‌وه بۆ لای وه‌زیری دارایی و گه‌نجینه‌کان (واته بۆ لای یوسف) له‌دیوانی وه‌زاره‌ته‌کە‌ی دا، بۆ ئه‌وه‌ی داوای په‌حم و به‌زه‌یی ی لێ بکه‌ن له‌کاری نازاد‌کردنی (بنیامین) ی برا بچوکیان دا، له‌سه‌ره‌تای ئه‌م داخوای یانه‌شیان دا، باسی ئه‌و هه‌ژاری و که‌سانی و مه‌ینه‌تیانه‌ی خۆیان بۆ کرد که خه‌لکی ناوچه‌که‌یانی ته‌نگه‌تاو کردووه، ئه‌مه‌ش به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی دلی نهرم بیت بۆیان و ئه‌مانیش به‌ئامانجه‌که‌ی خۆیان بگه‌ن، ئه‌وه‌بوو پتیه‌یان گوت: (ئە‌ی شازاده (ئە‌ی عه‌زیزی میسر) .. ئیتمه‌ خۆمان و خه‌لکو که‌س و کارمان تیکرا تووشی بارودۆخیک‌ی سه‌ختی برسیت‌ی هه‌ژاری بووین، ئه‌م جاره‌ش ئه‌وه‌ی هیڼاومانه‌ بۆ لاتان (به‌مه‌به‌ستی نرخ‌ی خۆراک و دانه‌ویله‌) چه‌ند شت و مه‌کیکی که‌مه‌ له‌وه‌ی ماومانه‌و شایانی ئال و گۆریش نی یه‌ له‌به‌ر ناسازی و گوځانجیان، به‌لام ئیتمه‌ هەر به‌ته‌مای سنگ فراوانی و خیرومه‌ندی ی تۆین و لیت راده‌بینین که ئه‌م جاره‌ش گه‌م و جۆی ته‌واومان

(گلوکۆما) ی به‌سه‌ردا دینیت، یان که له‌نیو خه‌لکی دا به (ناوی شین) ناوده‌بریت، به‌مه‌ش پوونی و بریقه‌و پرشنگی هه‌موو پروکاری پتستی چاو نامینیت و چاوه‌که ورد‌دورده‌ بی‌هت د‌بیت تا به‌ته‌واوته‌ی هیزی نامینیت و ده‌ک سپی د‌ه‌رده‌که‌ویت، جا پروانه‌ قورنان چۆن وه‌سف‌ی حاله‌تی (به‌عقوب) ده‌کات به‌شپوه‌یه‌ک که زانستی ئه‌م‌پروش پشتگیریی ده‌کات. دیاره ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سرووشیک (وحی) ی خوداییه‌ نه‌ک ده‌سه‌له‌به‌ستی مرقطیک بیت.

(۱) (حرَضًا): واته (خه‌ریکه له‌سه‌ر لیواری تیاچوون بیت).

(۲) (بَثِّي): وشه‌ی (بث) به‌مانای سه‌ختترین خه‌م که‌خاوه‌نه‌کە‌ی ئارامی له‌سه‌ر ناگریت و له‌نیو خه‌لکی دا باسی بکات.

(۳) (إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ): بزانه‌ هاو‌پتکی و پتکه‌وه‌ گوځانی وشه‌کانی ئه‌م نایه‌ته‌ له‌ سانایی دارشت و شیرینی بیته‌کانیان که چ شوینه‌واریک‌ی گه‌ره‌ی له‌ده‌روونی مرو‌ف و چ کاریگه‌ری یه‌کیشی له‌دلاندنا هه‌یه.

(۴) (رَوْحِ اللَّهِ): واته (ده‌رگای رزگاری و په‌حه‌تی خودا) ... هیواو ئومیدو متمانه‌ به‌خودا...

بؤ بکیشیت و نه وهی زیاد له مافی خۆشمانه وهك به خشش و (صه ده قهیهك) پیمان بدهیت، بېگومان خودای میهره بانیش پاداشتی خیر و مه ندو به خشنده كان به چا کترین خه لات ده داته وه). (یوسف) بؤی دهر کهوت براکانی سکالای حالی بارگرانی ی خویان به جوریک ده کهن که گوزارشت له بارودوخې تنه گانه و ژیا نیکې پر له زه حمت ده کات و نه و دلّو دهر وونه ر هق و بئې ر ه ه مانه شیان بؤ چن د دلّ و دهر وونیکې نهر م و ناسک و هیمن گور راون، نه ویش به م خه م و مهینه تی و بئې چاره یه یان دلّی نهر م بو و لیبور دن و له خوبرانی تیدا خرؤشا، ههر بؤیه ش برپاری دا که سیټی راس ته قینه ی خویان بؤ دهر خات و خویان پی بناسیټ ته وه تا کو نه و انیش و دایک و باوکی شی بخاته پالّ خوی و وایان لی بکات له مه ولا بکه ونه نیو شادی و کامه رانی و خۆشگوزهرانی یه وه، جا خیرا که سیټکی له فرمان به رانی نارد به دوا ی (بنیامین) ی برای دا، پاشان پرووی تی کردن و گوتی: (نایا ده زانن وهه ستان به گه وره یی نه و تا وانه کردو وه که دهر هق (یوسف) و برا که ی کرتان؟ نایا گهنده لی و چه په لی ی نه و کاره ناشیرینه ی خۆتان بؤ دهر کهوتو وه که له سه رچا وهی جه هاله ت و زور داری و که وده نی یه وه نه غامتان دا؟ نایا له یاد تانه (یوسف) تان له باوکی دابر ی و فری تان دایه ناو تاریکایی بی ره که وه؟ دهر باره ی (بنیامین) یش نه وه دیاره چۆن دلته نگ و خه م بار تان کرد به هو ی له ده ست دان ی برا که ی (شقیق) یه وه (واته برای له دایک و باوکی یشیه وه) و چیژی شیرینی ی ژیا ن تان لی زه وت کرد تا کو له و کاره ساته دا ها ویه ش و ها و خه می بیټ...)

براکان له کاتی بیستنی قسه کانی (یوسف) دا فیکری خویان له چه قی مه به سته کانی نزیک کرد بو وه و به وردی سه رنجیان له هیما و نیشانه کانی گۆنای ده داو به جوانی گویان له نه غمه ی دهنگی گرتبو و تا وایان لی هات له و قۆناغی نه ناسینه یانه وه گومان له که سیټی نه و که سه بکه ن که بۆیان ده دویټ و ناخو یوسف یان نا؟! له بهر نه مه خیرا به په شو کاوی یه وه لی یان پرس ی: (نایا تو یوسفیت)؟ (یوسف) یش له وه لامدا بؤ به راست دانانی گومانه که یان گوتی: (به لی، من یوسفم، نه م کوره ش (واته بنیامین) برا که مه، خودای په روه ردگار به نیعمه ت و به زه یی خوی له و مه ترسی یانه پاراستوینی و به هه مو به خشش ټکی (رېزو ده سه لات و ده وله مه ندی) به هره مه ندی کردو م. نه وه ش هه مو ی پاداشتی خودا خویه تی له سه ر نه و ته قوا و خۆپاریزی و خۆپا گری یه م له و تا قی کرد نه وه و مه ی نه تیانه دا، خوداش بېگومان پاداشتی چا که کاران ون ناکات)..

(یوسف) هیشتا دوا یی ی به م وتانه ی نه هی نا بو که بۆیان دهر کهوت نه م بیا وه به راستی برا ون بو وه که یانه و یه کسه ر له و ساته وه خته دا ر ه نگیان زه رد بو و له تر سان و سه ریان دا خست و شه ر مه زار بو ون، پاشان ویستیان پا کانه یه ک ر ټک خه ن تا کو خویان بئې تاوان که ن و له سزای

براکهيان پزگار بن، به لآم هيچ پاکانه و پاساويکيان بۆ رتيك نه خرا. به لکو تنه نها پتيگای دان بيانانی راسته قينه يان له بهر دهم دابوو که پي يان گوت: (ده سا وه لآهي خودا توی به هوئی خوپاريزی و خوپراگری و چاکه خوازی و پله و پایهی بهرزه وه له ئيمه به چاکتر داناهو وه فه زلی توی به سهر ئيمه دا به و په وشانه ت داوه له کاتيکدا ئيمه گوناهاکاري و خوپاريز (به ته قوا) و (خوپاگر) و (به نارام) نه بووین و له گفتارو کردارمان دا هه له مان دهره هق کردوویت. داوای ليبوردين له خوداو له خويشت ده کهين، توش به سوزو نهرم و نيان به له گه لمان داو له م تنه گانه يه دا سزامان مه ده) ..

(يوسف) يش پي گوتن: (نه مړۆ هيچ گله يیو سهرزه نشتيکتان له سهر کرداره کانتان لی ناکريت، منيش داوای ليبوردين و په همه تان له خودا بۆ ده کهم، خوداش بهر په همتري نی بهر په همانه). ئينجا -يوسف- هه والی ته ندروستی باوکی لی پرسی و ئه وانيش گوتيان که باوکی چاوی له ده ست داوه (واته کویر بووه) به هوئی سه ختی و زۆری ی ئه وه هه موو خه م و په ژاره يه وه که له رووداوه کانی (يوسف) دا به سهری هاتوه. (يوسف) يش کراسه که ی خوی بهر اکانی داو داوای لی کردن بيخه نه سهر دهم و چاوی، چونکه به وه چاوی چاک ده يته وه .. جگه له مه ش داوا له بهر اکانی ده کات جاری داهاتوو له گه ل تيکرای که س و کاریان دا بينه وه بۆ (ميسر).

ئه مه ی پيشوو شيکاری واتای ئه م ئايه تانه ی به شيکی ديکهی به سهراته که بوو که خودا له سووره ته که دا گيپاوتي يه وه وه فرمويه: ﴿ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلُنَا الْأَنْزَرُ وَجِئْنَا بِضِغَعٍ مُّرْجَةٍ ^(١) فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ^(٢) قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ^(٣) قَالُوا أَيْ نَافِكَ لَأَنْتَ يُّوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتَى وَيَصِيرُ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ^(٤) قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَاقَبْتُمْ لَكُمْ وَهْوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ^(٥) قَالَ لَا تُخْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا تُخْشَوْنَ يَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ^(٦) أَذْهَبُوا بِقَمِيصِي ^(٧) هَذَا فَالْقَوُهِ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأَتُوفَى بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ^(٨) يوسف ٨٨-٩٣.

(١) (مزجاة): واته (خراب و بي که لک)

(٢) (لا تشریب): واته: (هيچ گله يیو گازانده يک نه ماوه).

(٣) (قميصي): بۆ ئه م وشه يه ته فسيريکی ديکه ش له پړوی زمانه وان يه وه هيه، بۆ نمونه وشه ی (قميص) به و پله بهرزه به هاداره ش و اتاکراوه که (يوسف) له (وه ژاره تي دارایی) يه وه ده ستی که وتوو ه يان به و

"يہ عقوب" هه والی ساغی و سه لامه تی ی -یوسف- ی پنده گات

براکانی "یوسف" گوږپایه لای شو فەرمانه ی (یوسف) یان کردو ئه رکی جیبه جی کردنیشیان له نه ستوگرت. بۆ ئهم مه به سته ش سوارپشتی و لاخه کانیان بوونه وه و ژۆر به په رووشی و خیرایشه وه به ره وه فله ستین (بۆلای باوکیان) ده روشتنه وه، هاوکات له گهل نه وه دا کراسه که ی (یوسف) یشیان بۆ هه لگرتبوو، جگه له هه لگرتنی مزگینیی ده ست به کاربوونی له پوستی وه زاره تی دارایی ی شو و لا ته دا.

جا کاتیك کاروانه که یان له خاکی (میسر) نه ختیك تیپه ری بوو (یہ عقوب) یش هه ستیکی شاراره ی له لا خولقابوو له سه ر نزیك بوونه وه ی واده ی چاوپیکه وتنه وه ی به (یوسف) ی کوږی... (واته وه کچۆن له غه یبه وه شو هه والای به دل دا هاتبیت) هه ر بۆیه ئهم هه واله به که س و کاری خۆی و به نه وه کانی (کوږزا کانی) ده گه یه نیئت و پێیان ده لیت: (من هه ست به بۆن و به رامه خۆشه که ی -یوسف- ده که م و پیم وایه هه موو گیان و جه سته ی داپویشیوم، خۆ نه گه ر له به ر نه وه ش نه بیئت که له م قسه یه م دا به شتیك خه وشبارم که ن نه و له بهاری یوسفه وه هه والی زیاترم پێ ده وتن. به لām نیستا شو زیندوو وه واده ی به یه که گه یشتنه وه شمان نزیك بۆته وه)...

دیاره تا شو ساته کوږه کانی (یہ عقوب) نه گه یشتبوونه وه بۆ لای که (یہ عقوب) ئهم هه والای به که س و کارو نه وه کانی دیکه ی ده گه یاند... به لām هیشتا له قسه کانی نه بوو بووه وه که نه وه کانی به گله یی و سه رزه نشته وه سویندیان بۆ خوارد له سه ر شه وه گوايه شو (واته یہ عقوب) هه ر دووره له واقیع و به رده وام له خه و و خه یال دا نه رۆ بووه به هۆی زیاده روویی کردنی له خۆ شو یستنی (یوسف) و خووگرتنی به باس کردنی هه میشه یی به وه.

که چی (یہ عقوب) وێپای نه وه ی په حنه و سه رزه نشتی نه وه کانیشی له لا گران بوو بیئت، هینده بایه خی پێ نه دان و چاوی لی پۆشین و گوئی به و ناخاوتنه وشک و کورتبینی یه یان نه دا، به لکو له ناست شو قسه ره ق و ناخۆشانه یان دا بێ ده نگ و خۆراگر بوو، خۆراگری و بێ

پاسپارده یه ش و اتاکراوه که له پاشاکه ی (میسر) به وه وه ری گرتوه... له عه ره یدا گه ر بگوتریئت (من قمصک هذا القميص) واته: کێ ئهم پله و پایه به رزه ی پێ داویت؟ مه به ست له (فالقوه علی وجه أبي) یش (کراسه که به دن به دم و چاوی باوکم دا) مه به ست له مه ش واته (زانبار و ناگاداری بکه ن له خاله ت و پله و پایه ی هه نوکه ی من و هه موو زانیاری به کی له سه ر من پێ بگه یهن). مانای وشه ی (بصیرا) یش (هه روه که له کتیبه کانی زمانه وانی و فه ره نگ) دا هاتوه مه به ست له چاوساغی و بینایی (دل) یان به مانای زانسته که زانستی له سه ر یوسف ده بیئت... واته له سه ر چاوپوشتنی (بصیره) ده بیئت به خالی (یوسف) ی کوږی و ناگادار ده بیئت له بارو دۆخه کی.

ده‌نگی‌یه‌كه‌شی وه‌ك وه‌لامیك و ابوو بۆیان. (یه‌عقوب) هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و هه‌سته‌ پاك و پره‌یوایه‌ بوو بۆ چاوه‌یوانی‌كردنی كاتی چاوپێكه‌وتنه‌وه‌ی كۆپه‌كه‌ی تا نه‌و ساته‌ی هه‌لگه‌ری كراسه‌كه‌ی (یوسف) هات و مزگینتی‌ی ساغی و سه‌لامه‌تی‌ی (یوسف)‌ی پێ‌گه‌یاند.

جا كاتێك كراسه‌كه‌ به‌سه‌ر گۆنای دا درا خۆشی و شادی یه‌كی وه‌ها پرۆی تێ‌كرد كه‌ ژیانێكی نوێ‌ی به‌گیانی به‌خشی یه‌وه‌و به‌خواستی خوداش چاوی بۆ گه‌راییه‌وه‌و چاوی هه‌له‌اته‌وه‌ به‌ دیت. پاشان مزگینتی‌ی ده‌ر(البشیر) هه‌موو حاڵه‌ت و كاروباریكی (یوسف)‌ی بۆ باس كردو پێ‌یشی گوت كه‌ یوسف داوای لێ‌ ده‌كات (یه‌عقوب)‌ی باوكی به‌خۆی و كه‌س و كارو سه‌ره‌جه‌م نه‌وه‌كانی یه‌وه‌ بچن بۆ لای له‌ میسر.

له‌و ساته‌دا (یه‌عقوب) پرۆی كرده‌وه كه‌س و كارو نه‌و نه‌وه‌و كۆپه‌زایانه‌ی له‌چوار ده‌وری بوون وپێ‌ی راگه‌یانندن كه‌ بیركه‌نه‌وه‌ له‌پاستی‌ی پێ‌شینی یه‌كه‌ی و حه‌قیقه‌تی هه‌ست كردنه‌كه‌ی به‌وه‌ی نه‌و به‌جۆریكی وه‌ها له‌په‌حه‌مت و میه‌ره‌بان‌ی‌ی خودا تیگه‌یه‌شتوه‌و ده‌ركی پێ‌كرده‌وه كه‌ نه‌وان ناوا ده‌ركی پێ‌ناكه‌ن. نه‌وانیش زۆر داوای لی‌بوردنیان لێ‌ كرد له‌سه‌ر نه‌و هه‌له‌یسته‌ ناله‌بارو قسه‌ په‌ق و ناخۆشانه‌یان و تكاشیان لێ‌ كردله‌لای خودا داوای لی‌خۆشبوونیان له‌گونا‌هه‌كانیان بۆ بكات، (یه‌عقوب)‌یش به‌لێ‌نی پێ‌دان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی داوای لی‌بوردنیان له‌خودا بۆ بكات و بۆیان په‌یاریته‌وه‌ كه‌خودا له‌و گونا‌هانه‌یان خۆش بی‌ت چونكه‌ ته‌نها خودای تاك و ته‌نیاو بی‌هاوه‌ل لی‌بوردوه‌و به‌په‌حم و میه‌ره‌بانه‌...

﴿وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ^(١) قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِبْحَ^(٢) يُوسُفَ لَوْلَا أَن تَفْدِنُونِ^(٣)﴾ ١٤ ﴿قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ^(٤) فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ^(٥)﴾ ١٥ ﴿قَالُوا إِنَّا بَانَا أَسْتَغْفِرَ لَنَا دُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ^(٦)﴾ ١٦ ﴿قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ يوسف/٩٤-٩٨.

- (١) (ولما فصلت العير): واته (كاتێك كاروانه‌كه‌ له‌باره‌گای - یوسف - ده‌رچوون له‌ - میسر - وشه‌ی (فصلت) له‌جیابونه‌وه‌ (فصل)‌یه‌وه‌ هاتوه‌، بۆ نمونه‌ ده‌گوتریت (فصل القوم عن المكان و انفصلوا عنه) به‌مانای (فارقه‌) واته (نه‌و كه‌سانه‌ له‌و جێگه‌یه‌ جیابونه‌وه‌، لێ‌ ی نه‌مان).
- (٢) (ربح): به‌مانای (هێزو پله‌و پایه‌و ده‌وله‌ت و سه‌ركه‌وتن)‌یش دیت.
- (٣) (تفندون): (واته‌ به‌گه‌مژم ده‌ده‌نیت، یان خه‌له‌فاو، یاخود به‌درۆم ده‌خه‌نه‌وه‌). چاوكی فه‌رمانی (تفند) (بۆ تێك چوونی عه‌قل و بیه‌و هۆشیش به‌كاردیت).

پيک گه‌یشتنه وه‌ی پر شهوق و شادی و به‌دی هاتنی خه‌ونه که‌ی -یوسف-

دوا‌ی نه‌وه‌ی (یه‌عقوب) نه‌و داوا‌یه‌ی پيگه‌یشت، خي‌را فەرمانی به‌کوپه‌کانی کرد هه‌موو که‌ره‌سه‌و ئامپازيکی سه‌فه‌ری بۆ ئاماده‌که‌ن تا‌کو به‌خوشي و شادی و به‌زوو‌ترین کات به‌دیداری (یوسف)‌ی کوپ‌ی بگات، نه‌وانيش به‌په‌له‌ خويان و سه‌رجه‌م که‌س و کاری ني‌و بنه‌ماله‌که‌يان که‌ ژماره‌يان هفتا (٧٠) که‌س بو‌و ئاماده‌ کرد بۆ سه‌فه‌ر به‌هه‌موو که‌ره‌سه‌و ئامپازيکی پي‌ويسته‌وه، کاتيک (یوسف)‌يش له‌لای خويه‌وه هه‌والی هاتنيان و به‌پړی که‌وتنيانی پي‌ گه‌یشت خي‌را خوي‌و چه‌ندين پياو‌ماقولي نه‌و گه‌له‌ی سازکرد بۆ پي‌شوازی‌کردن و به‌پيره‌وه‌چوونيان له‌سه‌ر سنووری (ميسر).

بنه‌ماله‌که‌ی -یه‌عقوب- که‌یشتنه (ميسر) وديتيان نه‌وا (یوسف) له‌پي‌شوازی کردنيان دايه‌.. (دياره‌ لی‌رده‌دا ناتوانين را‌ده‌ی نه‌و خوشي و شادی یه‌ی "یه‌عقوب" وه‌سف که‌ين له‌ئاست چاو‌پي‌که‌وتنه‌وه‌ی کوپه‌که‌ی دا، چونکه‌ نه‌م وه‌سفه‌ له‌سه‌رووی وزه‌و توانای نوسه‌ره‌ويه‌وه له‌ وزه‌و تيني‌دا ني‌يه‌ باسی بکات و مافی ته‌واوی پي‌بدات، نه‌خوازه‌لا له‌پاش نه‌و ساوه‌ دو‌ورو‌دي‌ژه‌ی ليک‌ دا‌بران و دوا‌ی هاتنه‌ئارای نه‌و رۆژگاره‌ش که‌ (یوسف) تيای دا‌خواه‌نی ده‌سه‌لات و پله‌و پایه‌و دارایی یه‌).

(یوسف) دايک و باوکی خسته‌ پال‌ خوي‌ و له‌جيگه‌یه‌کی به‌رزو به‌هاداردا داي‌نیشان‌دن و داوا‌شی لي‌کردن ئيدي له‌ (ميسر)‌دا به‌هي‌م‌نی و ئاسووده‌یی به‌ يارمه‌تی و کۆمه‌کی خودا گوزه‌ران به‌رنه‌سه‌ر. پاشان که‌ژاوه‌که‌ به‌ني‌و -ميسر-‌دا ده‌رۆشت تا‌کو گه‌یشتنه‌ بنکه‌و باره‌گای حکومه‌ت و چوونه‌ ژووره‌وه. له‌وي‌ش -یوسف- باوک و دايکی له‌ته‌ني‌شت خويه‌وه له‌سه‌ر کورسی فەرمانه‌روایی داي‌نیشان‌د وه‌ک ريزلي‌نانيکی زي‌اتر و بايه‌خ پي‌دانی شايسته‌يان. (یه‌عقوب) وکوپه‌کانيشی له‌و خوشي و شادی یه‌دا هه‌ستيکی گه‌وره‌و فره‌يان به‌و هه‌موو ريزو شکۆيه‌ کرد که‌ خودا له‌سه‌ر ده‌ستی (یوسف) بۆی به‌دی هي‌تابوون. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌مه‌دا به‌ عاده‌ت و ريسي‌ای ره‌چاو‌کراوی خويان سلاويکيان لي‌ کرد، سلاوه‌که‌ش جو‌ره‌ خو‌ چه‌ماندنه‌ويه‌که‌ بو‌و که‌ به‌گو‌يره‌ی دا‌بو نه‌ري‌تی نه‌و سه‌رده‌مه‌ خه‌لکی ئاوا به‌و جو‌ره‌ سلاويان له‌ سه‌روک و فەرمانه‌روايان ده‌کرد. نه‌م سلاوه‌ش يادگاری خه‌ونه‌که‌ی له‌ده‌روونی (یوسف)‌دا ووروژانده‌وه که‌ به‌ من‌دالی بيني‌بو‌ی، بۆيه له‌دوا‌ی وه‌پير که‌وتنه‌وه‌ی خه‌ونه‌که‌ی، به‌باوکی گو‌ت: (ئه‌مه ته‌فسيرو لي‌ک‌دان‌وه‌ی نه‌و خه‌ونه‌مه‌ که‌ به‌من‌دالی بينيم و بۆم گي‌رايه‌ته‌وه‌و پي‌م گو‌تیت (من له‌خه‌و‌م دا

ديتم ؤهوا (يازده ؤهستېره) و (خوړ) و (مانگيش) كړنووشم بو دهبه ن) .. جا ئيستاش خوداى پهره ردگارم ؤم خونهى بو بهدى هينام، ههروه ها خودا ريزى زورى لئ نام و چاكه ي له گه ل داكردم، ؤهويش به و شيويه ي كه بئ تاوا نيمى سه مانندو له زيندانيش نازادى كردم و ئيوه شى له دهشت و ژيانى بيابان نشيني هوه بو ئيره هينا تا له -ميسر- پي ك بگه ي نه وه دواى ؤهوى (شهيتان) په يوه نديى نيوان من و براكانى تيك دا .. هه موو ؤه مانه ش به بئ ويست و ئيراده ي خوداى ميه ربان به ؤه نجام نه ده گه يشت، چونكه خودا به سوزو به لوظفه له گه ل به ننده كانى داو زاناو ناگاداره له هه موو شتيك دا، ههروه ك داناو به حيكه تيشه له هه لسو وړاندنى هه موو كاروباريكى مه خلوقاتى دا) ...

(يوسف) دواى ؤهوى قسه كانى ته واو كردو به تيرو ته سه لى ده رباره ي هه موو ؤهو نازو نيعمه تانه ي خودا دوا كه پئى به خشيوه، پرووى كرده خوداو به زمانى شوكرانه بژيړى و سوياس گوزارى يمه وه له خودا پارايه وه گوته: (ئه ي پهره ردگار من چه ند منه تبارو قه رزاري به رباره گاي توم!! من ده بيت دان بنيم به و چاكه و به خششه زورانه ت دا، تو بيگومان حوكم و ده سه لاتيكي وات پئى به خشيوم كه پئويسته سوپاست بكه م له سه ريان .. ئه ي ؤه و خودايه ي كه بئ ؤهوى نمونه يه كي پيشرت له لا بووييت (ناسمانه كان و زهويشت) به م شيوه جوان و بئ وينه يه دروست كردوه، تو خاوه نى كاروبارو سه ربه رشتياري نيعمه ت و پادا شتى منى له دنيا و ناخيره ت دا، جا به و شيويه ش بولاي خوتم بگيړه وه كه له سه ر هه ست و گيانتيكى قايل بو و ته تسليم بوو به وه بم كه بو هه موو پيغه مېهران و به ننده چاكه كانى ديكت داناوه، ؤهوانه ي ته نها سه ربوتو داده نه وينن و ته نها ملكه چى فرمان و شه ريعه تى تون. ههروه ها بمخه ره نيو كومه لى ؤهوانه ي رينماييت كردون بو چاكه و چاكه خوازي له به ننده خواويست و دلسو زه كانت) ...

﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُسُفَءَ أَوَىٰ إِلَىٰ أَبِيهِ^(١) وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ ءَامِنِينَ

﴿١٩﴾ وَرَفَعَ أَبُوبِهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتُوبُ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَاكَ مِنْ قَبْلُ قَدْ

(١) (أبو به): واته (دايكي و باوكى) .. به لام داخو دايكي "يوسف" كئى بووييت كه له و كاته دا چوه بو (ميسر)? گوتراوه: (راحيل) دايكي بووه، به لام له (سفر التكوين) دا و اباسكراره كه له و پوژده دايكي نه بووه، چونكه (يوسف) ته منى ده سالان بووه كه دايكي وه فاتي كردوه، گوتراويشه: (ئه و دايكه له گه ليان دا چوه بو ميسر و به دايكي دانراوه ناوى -بلهه- بووه كه له وه پيشت كه نيزه يه كي دايكي بووه دايه نى -يوسف- بووه له ماوه ي ژيانى دايكي و دواى مردنيش. دايان (مريبه) ش له عورف و داب و نه ريتى عه رب دا به دايك بانگ ده ريت له بهر ؤهوى ئهركى دايك را ده پريتييت.

جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِنَ الْبَدْوِ ^(۱) مِنْ بَعْدِ أَنْ
 نَزَغَ ^(۲) الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ^(۳)
 رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ يوسف/ ۹۹-۱۰۱ ...

(۱) (البدو): البادية.. واته (دهشت و میږگینکی فراوان که خه لکی خپله کی و دپها تی تیدا بزین)..

(۲) (نزغ): (واته: شتواندی و فیتنه یی و گیره شتوینیی کرد).

(۳) بهم نایه تهی دواپی (واته به نایه تی ژماره (۱۰۰) ی سوره ته که) قورئان شو چیرۆکه ی کورت و پوخت
 کردۆته وهو تیایدا ناماژهی بۆ گرنگترین رووداوی نیو شو چیرۆکه کردووه.

به ندى هه شتمه

((چه ند پهن دو وانه يهك له چيروكى - يوسف - هوه))

(وانه يهك له سهر باوهړ له "يهعقوب" هوه - بهلگه له سهر تاك و ته نيایى ی خودا -
زيانه كانى تيكه لاوبوونى همدوو ره گمز - وانه يهك له سهر داوین پاکی - بهر نه جامى نارام گرتن
- سوودی چا كه كردن - نابروومندى و ناكارى جوان - ليږودن له كاتى دهسه لاتداريتى دا -
دادگمریتى ی باركان له نيوان پوله كانيان دا)

وانه يهك له سهر باوهړ له (يهعقوب) هوه

باوهړه پنهان به خودا گموره ترين شوينه وارى له دهر وونى نينسانى دا هه يوه له كاتى پروودانى
كاره ساتيك دا سه بوروى نارامى ی پى دبه خشيت، هه روه ها دلنيا ييشى بؤ دهره خسي نييت
تاكو به هوى نه ووه خوړاگرو به وره بيټ له بهر دهم هه پرووداوو مه ترسى يهك دا كه تووشى
بيټ. ثم باوهړه له هه لس و كهوتى (يهعقوب) دا به جوانى رهنگى داوه ته ووه، نه ویش
له زنجيره يهك كارو هه لويستى دا له ماوه ی ژيانى و له شيوازی پيتمايى كردنى پوله كانى دا... بؤ
نموونه كاتيك هه والى له ناوچوونى خوزه ويست ترين كورى خوى پى ده گات كه گوايه گورگ
خواردو يتى، (پروانه قورساى خفه تى ثم پرووداوه له سهرى چه نده) و داخوچ زام و
كاردانه و هه كيش له دهر وونى دا دروست بكات؟!

بيگومان ديتمان و بؤمان دهر كهوت (يهعقوب) له بهرام بهر نهو پرووداوه دلته زينده دا په نا
بؤ خودا ده بات و نارام له سهر نهو به لا يهش ده گريت، به لام به چ شيويه كى نارام گيرى؟
بيگومان بهو نارامه جوانه ی كه هيچ نيگه رانىو دلته راوكن و سكالايه كى تيكه ل ناييت...
ده بينين بهم وته نايابهش ده رى ده بريټ: ﴿فَصَبْرٌ جَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾...
واته: (سهر يكي جوان و هيچ وهرس بوون و پرتهو بوله يه كى تيدا نه بيټ و خوداش په ناو
پشتيوانم يټ له ناست نهو نيديعاو درؤو ده له سه ناشكرايه تان دا)...

له لايه كى ديكه شه وه (يهعقوب) هه روا ده بينين كه به باوهړ يكي قول و پر له سؤزى
سهر بهر شتى ی نيلاهى يه وه باوهړ داره وه به متمانه و دلنایى يه وه خوى پى سپارد ووه، نه خاصه

کاتیک کورپه کانی داخوازی یه کی دیکه ده خه نه وه بهرچاو و داوای لږده کهن پریان بدات (بنیامین) (زبرایان) و (کورپه بچوکی خوی) له گهل خویان دا بهن بۆ (میسر)، شهویش هیشتا مارانگازو دهروونی زامداره بهو کاره ساته ی پېشووی -یوسف- و، گومانیشی له هه مو جم و جوول و هه لئس و کهوتیکیان دا هه یه و، له خه م و نازاری جودایی -یوسف- دایه، داخو چوڼ وه لامی ئه م داواکاریه تازه ییان بداته وه؟ بېگومان به چهند وشه یه که وه لامیان ده داته وه که هه ریه که یان باوه ری به هیزی لی په خش ده بیته ... باوه ری به سوژو لوتفی خوداو متمانه به دادگری و په هه متی خودا له کاتی قایل بوونی دا به ناردنی (بنیامین) ی جگه رگوشه ی له گهل یان دا، واته به م وشانه وه لامیان ده داته وه: ﴿قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ .. واته: (خودا به هیزترین و باشتترین پارێزهره وه هه ر خویشی به ره هه ترینی به ره هه مانه).

هه ره وه ها ده بینین (یه عقوب) پشته به خودا به ستوه وه به مهش نارامی و هیمنی یه کی دهروونی له فهرمان و بریاری خودایی یه وه بۆ دهسته به ره ده بیته، شهویش کاتیک کورپه کانی پاده سپی ریت به وه ی له گه شتی دووه میان دا بۆ (میسر) ته نها له یه که ده رازه وه نه چنه نیو شه و لاته وه، به لکو له چهند ده رازه یه که وه تاکو سه رنج و ناوړی پاسه وانانی شار له سه ریان جیگیر نه بیته و گومان یان لی نه که ن و خراپه یه کیان ده ره هق نه که ن، نه خوازه لا ئه مان خه لکی (فه له ستین) و له نیوان خه لکی (فه له ستین) و خه لکی (میسر) یش دا دوژمنایه تی هه بووه.

(یه عقوب) هوی ئه م راویژو ته کبیر بۆ کردن و هوژداری پیدانه ی وا لیک دایه وه که شه و ناتوانیته هیچ قه زاو قه ده ریکی خودایان له سه ر لابات: ﴿وَمَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ مَوْلَىٰ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾، چونکه گه ر خودا خواستی ناخوشتی یه کی له سه ریان هه بیته، شه و ئه م راویژو ئاموژگاری کردنه شی سوودمه ند نابیت بۆیان.

پاشان (یه عقوب) له سه ر ئاموژگاری یه که ی به رده وام ده بیته و به م رسته یه ده یان دوینیته که (باوه ری زۆرو خودانه ده ست ئیراده ی خودا) ی لی هه لده قولیت: ﴿إِنْ أَنُكَلِّمُ إِلَّا اللَّهَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ... لیره دا (یه عقوب) وانه یه که مان فیر ده کات له سه ر شه وه ی ده بیته له پشت به خوا به ستینیش دا شه و ئامراز بگرینه به رو وریاو ئاگاداریش بین له زه ره وزیان، چونکه سروشت له ره وتی خوی دا سیستمیکی بۆ داناوه که پاده و ژماره ی (هو خولقی نه کانی) به پی ی هویه کان بیته. مروقی ئیماندار و خاوه ن باوه ریش شه و که سه یه که هویه کانی رزگار بوون به کار بییته و له هه مان کاتیش دا متمانە ی به قه ده ری خودا هه بیته .. ئاگاداری و وریایو خو پارێزیش شه و ئۆقره و نارامی به ده روونی به شه ری ده به خشن له کاتی روودانی ناخوشتی یه که دا.

ناموژگاري يه کهى (يه عقوب) يش بو کوره کاني نارامى و هيمنى ى به (يه عقوب-خوى) به خشى و واى لى کرد نه و نه د داخ و حه سره ت هه لته کيشيت و به بى نوميديش خفه ت نه خوات له پرووداويکى کت و پرى ى (قه زاو قه دهر) گهر تووشى کوره کاني بيت، به تايه تيش که نه و له پرووده هيته لاوازو ره شين نه بووه هيچ سستى و دريغى يه کيشى له وه به رناني هوو نامرازي گونجاودا نه کردووه، چونکه کاتيک نرکى خوى به جى گهيانده، نيدى کاريگه رى پرووداوه کت و پرى يه که شى له سهر کم و سوک بووه.

سهرنج بده له حاله تيکى دیکه ى ... (يه عقوب) هه والى کت و پرى (به به نده گرتنى - بنيامين-ى کوره کچکه ى له -ميسر- وه پى ده گه يه نريت .. نه م پرووداوه له ناکاوه تازه يه ش کاره ساته کهى (يوسف) ي بيرده خاته وه و به نداوى خه م و په ژاره کاني ده ته قينيته وه. کاتيک که س و کاره کانيشى گله يى نه وى لى ده که ن گوايه بووه به هاورى و هاوده مى خه م، ده بينين و ايان تى ده گه يه نيت که سکا لى هه ر خه م و دهرديکى به نازارى ته نها له لای خودا ده کات: ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ ... له م پرسته يه ش دا جواناترين واتاى "باوه رو خوراگرى" له بهرام بهر نه و کاره ساتانه دا دهرده وشينه وه که زورجار خه ريکه بيروهو شى مروژ له ناوده به ن يان که مروژ به ره و هه رس و پرووخان ده به ن ... به لام مروژيکى نيما ندارى وه ک (يه عقوب) له کاتي بيستنى هه والى نه هاته نه وى دووه م کورى بچووکى دا به وانى ده و روبه رى ده ليت: ﴿إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي﴾ واته (من خه مى هه ره گه و ره گرام ده خه مه به رده مى خودا و سکا لى کاروبارم هه ر لای نه و ده کم، چونکه خودا هه رخوى به ره حم و ميهره بانه و تواناى له سهر لابردي خه مه کم هه يه، جا نيت من سکا لى خو م نابه مه به رده مى نه و به ندانه ى که له ناست کيشه کيشى روژگارو ناره حه تى يه کاني دا هيچ هيزو توانايه کيان نى يه) ..

دواجار هه ر له لايانه وه ديمه نيکى تر له گه شبينى نوميده وارى (يه عقوب) به باوه ره پسته وه که يه وه به دى ده که ين، نه ويش کاتيک کوره کاني راده سپيرت به سوراغ کردنى (يوسف) و (بنيامين) و هه ولى دوزينيه وه يان، نه وه تا پى يان ده ليت: ﴿يَبْنِي أَذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَأْيَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ﴾ ..

(يه عقوب) به م وتانه (بارى دهر وونى) ي مروژى نيما ندار ديارى ده کات و داواى لى ده کات له ره حه مت و به زه يى ى خودا بى نوميد نه بيت، چونکه بى نوميدى (ياس) پى نه زانين و بى باوه رى يه به نيحه تى ژيان و به خاوه نى نيحه ته که ش (که خودايه)، چونکه ژيان و نيراده ى مروژ ني فيليج ده کات و ده سته وسانيشى ده کات له خوخته سهر رى کاروانى ژيان، به لام باوه ر (نيما ن)

دورژمنی سهرسهختی بئ ئومیددی یه، بگره ئیمان ههرخزی ئومیدوه هیوايه بهرهمهتی خودا، سائیتیر تهنگانو بگره و بهرده ههرچه ندیک زۆرو چرپیت و، بارودوخ و زهمانهش ههر چه ندیک گران و ئالۆز بن، ﴿فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ له دواي ههر ناخوشی یه که خوشی هیه له دواي (تهنگانو بارگران) یش ئاسودهیی و ئازادی هیه..).

به لگه له سهر تاك و ته نیایی خودا

یه کیهتی و تاك و ته نیایی (وحدانی)ی خودا یه که مین ئامانج و پیرۆزترین و بالا ترینی شهو ئامانجانه شه که ئیسلام له پیناوی به دیه پینانی دا هاتوه.

ههر که سیك بهوردی و به دیراسه یه کی گشتگیری و هه مه لایه نه له قورثانی پیرۆز بکۆلێته وه سهرنجی به لای چه ندين به لگه ی هه مه جۆر و هه مه چه شن داده چیت له سهر تاك و ته نیایی خودا، جگه له و به لگانهش قورثان ره خنه ی له هه مو شه و بیروباهه ره ده سکردو مرۆفکردانهش گرتوه که دانیان به تاکیتی و یه کیهتی خودا دانه و له جیاتی شهو ته کیه لی (شیرک) و هاوبهش بۆ خودا دانان بوون و بایه خێکی گه وره یان به خه یال و نه فسانه و شتی پووج و بئ ناوه رۆك داوه.

قورثان ههر ته نها ره خنه ی له پووجه لی شه و بیروباهه ره ده سکردو داتا شرانوه نه گرتوه، به لکو به چه ند به لگه یه کی (عه قلی) و لۆژیکی (منطقی) یش ره خنه ی خۆی ده سه لینیت و عه قلی مرۆف و الی ده کات جگه له دان پیدانان هیچ ده ربازیک به دی نه کات.

قورثانی پیرۆز کاتیك ده رباره ی ژیا ننامه ی پيغه مبهراڼ ده دویت که خودا ره وانه ی کردوون بۆ ریتنمایی کردنی خه لکی، له سه رزاری شه وانه وه شه و په ندو ئامۆژگاریانه یانمان بۆ ده گیریت وه که له بانگه وازیان دا بۆ تاك و ته نیایی ی خودا ئاراسته ی گه له کانیان کردوون و بۆ وازه یانیان له (هاوه ل بۆ خودا دانان - شرک) و پاشان خسته نه پرووی شه و به لگه پروون و ئاشکرایانه ی گه واهی له سه ر وجودی خودا ده دن..

به م ره نگهش قورثان چیرۆکه کانی کردوه به ئامرازیک بۆ چه سپاندنی عه قیده ی یه که خوا به رستی (توحید) له دل و ده روونه کان داو ده ره یانی شه و بیروباهه ره ده سکردانهش لی یان و ریشه کیش کردیان.

لیره دا نمونه یه که له سه ر زاری "یوسف" دینی نه وه کاتیك ئامۆژگاری هه ردوو هاوړی زیندانییه که ی ده کات و پێ یان ده لیت: ﴿ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيَهٗ إِلَّا بَنَاتُكُمَا بِتَابِإِيَهٗ

قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ تُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْدَحُّ السَّيْحَانُ ۖ أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَلِيُّدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَشْهَرًا وَآبَاءَكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنِ الْحُكْمُ لِلَّهِ أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿يوسف/ ٣٨-٤٠﴾

لهم نايه تانه دا (يوسف) چق ده خاته سهر پټيازي راست و ده لټيت كه شه و خوي ناييتكي دانه هيناوه، بهلكو له سهر پټيازو بيروباوه پري شه و باب و باپيره خواهرستانه يتي كه خودا پټنمايي كړدوون بؤ سهر عه قيدوه بيروباوه پري پاسته قينه، واته بؤ خوا به يه ك گرتن و پهرستنې خوداي تاك و ته نياو بڼ هاوډل. ثم عه قيد هيش له زه مانټكه وه بؤ زه مانټكي دي ناگورپټ و هه ريك عه قيد هيه، چونكه ناشيت و ماقوول نسي يه له ههر پوژو سهرده ميك و عه قيد هيه كه هه بووييت، خوداي مه زنيش عه قيد هيه كي واي بؤ پټغه مبه راني خوي دانه ناوه كه له پټغه مبه ريكه وه بؤ پټغه مبه ريكې دي گورايټ. چونكه يه كيه تي و تاكي تي ي خودا بانگه وازيكه هه موو پټغه مبه ران تيكرې به شاربوون له جهخت كړدنه سهرې و داكوكي لي كړدني دا، ههر بيروباوه پټيكش دژو پټچه وانه ي عه قيد هې پټغه مبه ران بووييت شه و له نايانه كه شيان دا نامويه.

ئينجا ده بينين يوسف به هه ردو و هاوډل زيندانۍ يه كه ي ده لټيت: (ده ي ناييا شريك و هاوبه ش بؤ خوادانان (به و هه موو بيرو ديدو بؤ چونه دژبه يه ك و به و خواوه نده هه موو جوړو هه مبه رن گانه وه) باشتره يان خوابه يه ك گرتن و پهرستنې خوداي تاك و بڼ هاوډل؟) بيگومان بووني (فره خواوه ندي) عه قلې مروؤ تيگ ددهات و هه موو شتيكي بؤ تيگهل و پټكهل ددهكات و ده يخاته نيؤ گيژاوه بڼ سهر بونه كاني نه فسانه و خرافات ويؤنه پري و په سمه وه همي يه كانه وه، هه روه ها كومه لي مروفايه تيبش ليك داده پرپټ و خه لكې ددهكات به دوژمني يه كتر، نه وېش له ناكامي شه وي ههر هوژو ده سته و تاقميك خواوه نديك بؤ پهرستن دياري ده كهن كه جودايه له خواوه نده كاني گهل و هوژو تيره كاني دي، له كاتيكدې "خودا به يه ك گرتن و يه ك خواپهرستي" مروؤ له كوټ و پټوه ندي شتي پروپوچ و نه فسانه پرگار ددهكات و نامانچ و كاري هه موو ده سته و كومه له كاني خه لكې يه ك ده خات و هه وډل و ته قه لا بؤ يه ك نيازي پيوژر پريك ده خات، نه وېش خويه كلا كړدنه وه بؤ خوداي تاك و دلسوژي له شوټنكه وتني خوداو به رنامه كه ي و پياده كړدني ههر كاريكي چاكي پټويست بؤ شه و مبه سته.

پاشان (يوسف) له‌سهر قسه‌كاني به‌رده‌وام ده‌بيت و پټيان ږاده‌گه‌يه‌نيټ و ده‌ليټ: (ئهو بتانه و هم‌موو ئهو شتانه‌ي کردووتان به‌خواوه‌ندي په‌رستراوتان که له هه‌ر ديارده‌يه‌کي سروشتي بن و هم‌موو ئهو کردارو ده‌سه‌لاتانه‌ش، که بۆتان داناون، هه‌موويان زاده‌ي بيري خۆتان و ناوليټراوي خۆتان... جا چۆن ده‌بيت خۆتان چند شتيک بکه‌ن به‌خواوه‌ند له‌و شتانه‌ي داهيټراو و داتاشراوي ده‌ستي خۆتان و هيچ به‌لگه‌و نيشانه‌يه‌کي گونجاويان له‌سهر نيه‌ي تاکو شه‌رعيه‌تيکي پټ بده‌ن..

ئهو خودا په‌رستراوه‌ش که پټويسته‌و هه‌قه به‌رستريت هه‌ر (الله) خزيه‌تي به‌ته‌نيا. په‌رستني خودا (الله)ش به‌ته‌نيا، ئهو ريگا راست و دروسته‌يه که پټويسته سه‌رحه‌م گرو‌ي به‌شه‌ري بيگره‌به‌ر. وه‌لي مخاين زۆربه‌ي خه‌لکي ئه‌م راستي يه نازانن و لي‌ي ناگادارنن، ئه‌ويش به‌هۆي ئهو نه‌زانن و گومرايي يه‌ويه که (ئه‌وانه‌ي جله‌وي فيکرو بيو هو‌شيانيان له‌ده‌ستدایه) به‌سه‌ريان دا هيتاون.

زيانه‌كاني تيکه‌لاويوني هه‌ردوو ږه‌گه‌ز

له‌چيرۆکي (يوسف)دا له‌م ږوه‌شه‌وه ديمه‌نيک به‌دي ده‌که‌ين، ديمه‌ني هه‌ولډاني ئافره‌تيک بۆ به‌هه‌له‌دايردني پياويک، ته‌نانه‌ت هه‌ول و خووي هه‌ميشه‌يي ئهو ئافره‌ته بۆ به‌ده‌ست هنانی نيازه ناره‌واکه‌ي، ئافره‌تيش هه‌رچه‌نده مه‌خلووقيکي لاواز و بټي هيتريت، به‌لام به‌حوکه‌ي جواني و فروفيټلي فريودان و ږاکيشاني پياو به‌لای خۆي دا ده‌شيت بيتته ئهو که‌سه به‌هيتري که نابزه‌زيتريت.

ئهي ئايا ئهو هۆيانه چي بوون که وای له ژنه‌که‌ي -عه‌زيزي ميسر- کرد هه‌ولتي له‌خسته‌بردني "يوسف" بدات؟ پيگومان تيکه‌لاوي ژنه‌که له‌گه‌ل -يوسف- و وجودي هه‌ميشه‌يي (يوسف) له‌ناو کو‌شکه‌که له‌لای ئهو ژنه له‌و هۆکارو پالنه‌رانه بوون که گري خۆشه‌ويستيان به‌ردايه نيۆ دلي ژنه‌که.. له‌به‌ر ئه‌وه ده‌بينن مه‌يل و ئاره‌زووي ده‌چيته سه‌ر ئهو کوږه جوان و به‌ويقاره‌وه ده‌يه‌ويت به‌ له‌ش و لاري خۆي و ده‌رخستني جواني‌يه‌كاني جه‌سته‌ي هه‌لي خه‌له‌تيتيت، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش داواي ئه‌نجامداني ئهو کرداره‌ي لي ده‌کات، که هه‌رام و ناره‌وايه بۆ هه‌ردووکیان، ئه‌ويش (واته يوسف) ږټي پټ نادات و له‌به‌ر سه‌ربه‌رزي و ږيزي خۆي و ترسان له‌خودا خۆي نادات به‌ده‌م هه‌واو ناره‌زووه‌که‌يه‌وه.. که‌وابوو پيکه‌وه‌بووني پياوو ژني نامه‌حه‌رم له‌جيتگايه‌کدا دوور له‌چاوډيري که‌س و کارو کومه‌ل ده‌بيتته هۆي ئهو زيانه گه‌ورانه‌ي که ئاکامي ناله‌باريان هه‌يه، هه‌روه‌ک کاربگه‌ربي خراپيشي له‌سهر دواږو‌زي پياوو ژن ده‌بيت، له‌به‌ر ئه‌مه ئاييني ئيسلام به‌توندی خه‌لکي ناگادار و وريا ده‌کاته‌وه له‌پيکه‌وه مه‌نه‌وه‌ي پياوو ژن له‌جټي چۆلدا به‌بټ وجودي که‌سيکي نزیکي ژنه‌که وه‌ک باوکي، يان مامي، يا خالي..

وانه يهك له سهر داوین یاکی

لەم ڕووه‌شەوه لەچەرۆکی (یوسف) دا خۆپارێزی و خۆپارێزیی کەم و ینەیی گەنجیکی جوان و قۆزی وەک (یوسف) بەدی دەکرێت لەبەر دەم ئەو تاقیکردنەوه سەختەیی کەوتنەبەر تەماعی شەهوەت و لەخستەبردن دا، لەمەش دا وانیەکی کاریگەر هەیە لەسەر داوێن پاکێ و بەرەنگاربوونەوی ئارەزوو و سەرکەوتن بەسەری دا، ئەوەش بەگەرەترین پەندو نۆونه دادەنرێت بۆ ئەوی چەندەها کۆری لاوی دی شوێن پێی هەلبێگرن، لەوانەیی مەبەستیان گەشتنە بە (ناستیکی بالایی شکۆ ڕیزی ئینسانی). "ئارەزووی جنسی" ییش ئەو هێزە توندو سەرشیتانەییە کە چەندین گەرەپیاوی میژووی کۆن و نوێ لەپادشایان و سەرۆکان و سەرکرده‌کانی سوپا بەچۆک داهاوتون لە بەردەمی داو ملیان بۆ کەچ کردووه، بەلام سەرکەوتن بەسەر ئەم هێزە ئارەزووی جنسیی دا کلیلێ گەرەپیی و شکۆی راستەقینەیی گەرەپیاوانە، نەخاسە گەر ئارەزووه‌که هاوکاتی ئەو جۆره (بارودۆخ) و (لەخستە بردن) و (هەرەشانه) بێت، کە بەسەر (یوسف) داهاات.

سهرنج بدهو بیرکهرهوه... ئەوا ژنهکەمی وهزیری پادشا دهرفتهی مانهوه لهگەڵ (یوسف) دای چنگ کهوتوووه خۆیشی ژنیککی زۆرجوان و جهحیلله و ههموو جوانی و ئەندامه سهرنج پراکیشهکانی جهستهی و ههموو شیوازو پێساکانی مهکربازی و فریودانیش بهکار دیتیت، ئینجا بهئاشکرا داوای بهجیهێنانی ئارهزوهکهی لی دهکات. ئەو جۆره بارودۆخ و ههل و مهرجهش که -یوسف-ی تی کهوتبوو وای دهخواست گوێپڕایهێی ژنهکه بکات و بهپهله لهو سووربوون و پهروشییهوه بهدهم ئارهزوه جۆش سهندووهرهکهی ئەو ژنهوه بجیت، چونکه (یوسف) خۆی لهو کاتهدا له ههرهتی لاوی و سهرتای و الآبونی دهروون بۆ خۆشهیستی و کلپهسهندنی ئارهزووش دایه.. لهسهروو ئەمانهشهوهم ئەم لاوه لهمالی ژنهکه دایه و لهژێر دهسهلات و هیزیشی دایه و نهگهر گوێپڕایهێی نهکات مهترسی ی نازاردانی ههیه، واته ئارهزوو و ترس (رغبه و رهبه)ی پێکهوه لهیهک کات دا خرابووه بهردهم.. دیسان لهلایهکی تروه ترسی ئەوهشی نابیت نهگهر ژنهکه ناپازی بیته یان سهزره نشتی بکات، چونکه ئەو ژنه خۆی داواکارو دهسپیشخهرو ئارهزوبازو ههموو دهرگاکانی داخستوووه چاودێرو سیخوڕانیشی دوورخستوووتهوه. وێرای ئەمانهش (یوسف) بۆ ئەو ژنه کڕابوو و بهندهو (ملوک)ی بوو و مافی چوونه ژورهکهی و چوونه دهرهوه لهگهڵدا مانهوهشی ههبوو، بێئهوهره کهستێک نکوولتی لهو مافانه ههبوایه..

دیاره ئەو مافانەش ھاپوێ یەتی و ھاوسۆزی و خۆشەویستی زیاد دەکەن و گەرنگترین و بەهێزترین ھۆکاری بەجێھێنانی ئازەزووی ژێکە بوو، کەچی لەناست ھەموو ئەم ھۆکارو پائەنرو زەمینەسازی یەدا (یوسف) رووی لی وەرەدەگیرێت و بەبەیی ئەمرکی باراستنی شەرف و

نواندنی دلسۆزی و وه فاداری بۆ مێرده که ی که (نابیست خیانه تی لی بکات) پی سی ده لیست: ﴿مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾.. هاندهری وه فاداری یه که لێردها به ستراوه به چاودێری ی خودایی یه وه، ههر نهم چاودێری یه ش وای له ده روونه پاک و ته میزه که ی (یوسف) کرد، که خۆی به پاکی به یی لیت ته وه توخنی نه و گونا نه گه وره یه نه که ویت له گه ل ژنی به رپرسه گه وره که ی دا. ههروه ها هه لویستی کی دیکه ی هاوشی وه ی نه مه ی پی شوو له چیرۆکه که دا به دی ده که یی که پله و پایه ی -یوسف- ی پی به رزده بی ته وه، نه وه بوو کاتی ک خافه که ی (واته ناغا ژنه که ی) جاری کی دی وه شیوازی کی بی شهرمانه پیلان ده گیریت و له گه ل چهند ژنی کی داوت کراوی هاوپی دا ده یانه ویت مه یل و ئاره زووی به لای خۆیان دا به کی ش که ن و دوایش هه ره شه ی ده سگیر کردن و زیندانی کردنی لی ده که ن گهر داوا که یان ره ت کاته وه، هه لویستی ره و شتمه ندانه ی (یوسف) له به رامبه ر نه وه هه ره شه و گو ره شانه ش دا ههر واده بیت، که به و په ری پاکدا وینی و سه رب لندی یه وه پرویان لی ورده گیریت و ژیا نی نیو زیندان (که ژیا نی سه رکزی و ژێرده سته یی و نازار چه شتنه) هه لده بیزیت له جیا تی (ژیا نی نیو نازو نیعمه تی بی باکی و دنیا په رستی و رۆچوون له هه واو ئاره زوودا) له خواش ده پاریت ته وه، که نه و ژیا نه ی نیو زیندانی له جیا تی نه و ژیا نی سه رکدرنه سه ر ئاره زووبازی یه بۆ مه ی سه رکات و زیندانی له چاره بنو سیّت.. ﴿رَبِّ السَّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ﴾..

به ره نه جایی ئارام گرتن

په ندی کی دی له و په ندو وانه به سوودانه ی له چیرۆکی -یوسف- وه ده ری دین ئارامگری و خۆ چاک کردن به سه بر و ئارامی، تا کو ئارام گرتن (صبر) بیت به تویشووی مرۆف له گه شتی ته مه نی دا و پاشان به ره نه جایی چاک و به پیزی لی وه ده ست که ویت. بیگو مان ئاده می زاد که دیت ته خانه ی ژیا نی دنیا وه چهن دین گرفتیش له (ده رده سه ری و پرو داو و نی ش و نازار و هه ژاری و نه خۆشی) تووش دیت، جگه له مانه ش له ده ست دانی خۆ شه ویستی ک له که س و کار و ناشنایان، یان به دی نه هاتنی ئاواتیک، یاخود زیان کردن، بۆ هه موو نهم گرفت و ده رده سه ری یانه و هاوشی وه کانی دیکه شیان ئاتاجی ههر به ئارام گرتن و دان به خۆدا گرتنه تا کو به سه ریان دا زال بیت، به م پی یه ش سه رکه وتن و سه رفرازی و به ختیا ربی ده سته به رکات.

ژیا نی -یوسف- زنجیره که گیر و گرفته که ناکام و به ره نه جامة که یان سه رکه وتن و شوینی شایسته و پایه به رزی و ژیا نی کامه رانی یه. سه رتای ژیا نی (یوسف) به وه ده ست پی ده کات که له که س و کاری دوور ده خریت ته وه فری ده دریت ته ناو به ره وه و پاشان له وێ پر زگاره دریت و

بازرگاني ي پټوه ده کړيت و دوور له کس و کاري ده ژي، جه لهو هم موو خه م و سازاره په ننگ خواردووه ي نيو دلي له سر دابرائي له کس و کاري و له سر فروپيالي براکاني، ټينجا ده که وټه نيو قونساغي کي تفت و تالوه کاتيک به زولم و زورداري له پاداشتي داوين پاکي و نه مانه تپاريزي دا له زيندان توند ده کړيت، له وانه يه نه م جوړه نازارو مهينه تي يانه هه نديک کهس به ره و بي نوميدى و بي باوه ري به ياساکاني هه ق و ادپه روه ري هه لنييت و وای لي بکات خوي بخاته ناوباوه شي به دکاري و خراپه وه، به لام خه يالي (يوسف) به لاي هيچ شتيک لهو خه سلته ناشيرينانه دا ناچيت، به لکو به رده وام جيگير ده بيت له سر ريساو بيروباوه ره که ي به نارام و له خويوردو ده بيت له سر به لاو مهينه تي يه کاني، به ته ماي ره هم تي خوداي ميه ره بانيه تي و چاوه پرواني په وينه وه قهيرانه که يه تي که به زورو ستم بوي خولقي ترابوو، باوه رو قه ناعه تيشي به خوداو عه داله تي خودا هه بوو، له هه مان کات دا، له تاريخايي يه کاني زيندان دا بانگه وازي بو پرستني خوداي تا ک و ته نيا ده کرد، نيدى هه موو نه و ناخوشي و دهرده سريانه تو زقاليک له (باوه رو متمانه ي به خودا) پاشگه زي نه کرده وه. له پاداشتي نه و جوړه باوه رو متمانه يه ش دا خودا به ره ري ليکدانه وه خه م (تفسير الرؤي) ي پي به خشي بوو، تا نه و به ره يه بکاته هويک بو رزگار بوني له زيندان و له نه ستوگر تي به رزترين پله و پايه ي دنيايش، که له پيرو شکو ده سلات و خوشي يه کاني ژيانيشي به ره مه نديو، بيگومان (يوسف) خويشي نه و به ره مه ي نارامگر تنه ي ديارى کردوه (که ناکارو که سي تي ي خوي پي رازانده وه) و به م چنه و شيه گوزارشتي لي کردوه، که (خودا له سر زاري نه و له نايه ته که دا فهرموويه تي): ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾...

سوودي چاکه کردن

له چيرؤکي (يوسف) دا به هادار کردن و خوشه ويست کردنى (نه ريتي چاکه کردن) به دى ده کړيت له گهڼ ديارى کردنى شوينه واره جوان و به که لکه کاني له به ده سته ينيانې به ختياري دنيا و ناخيره تيشدا.. به لام چاکه کردن (تيحسان) چي يه؟ نيدى چ مانايه کي هيه؟ چاکه کردن (احسان) پيچه وانه ي خراپه کردن (إساءة) يه، هه روه ها ماناي به تين کردنى کارو جوان کردنيه تي.. يه که م سوودي چاکه کردن که خودا له چيرؤکي (يوسف) داو دهر باره ي (يوسف) دياريي کردوه، نه و يه که فهرموويه تي: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾.. که و ابو به پي نه م نايه ته (يوسف) نه م عيلم و حيکه ته ي له به رامبر په فتارى

چاکه کردنی پېشتري دا پې دراوه، نهك له بهر خوښه ويستی يه كي ناسايی. دياره نيعمه تي عيلم و
حيكه مېتېش باشرين نيعمه تي ژيانن بۆ كه سانی خاوهن دهروونی گه وړه و هه رگيز له گهل
نيعمه تي مال و سامان دا به راوردنا كړيت.

خودا چي ي به (يوسف) به خشي؟ بيگومان پله و ده سلاّت و فرمان په وايي له پاداشتي
ئحسان و چاكه كردنی دا پې به خشي... ﴿وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ
يَشَاءُ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ يوسف/ ۵۶. ئهم نايه ته
به ئينيكې ئيلاهي به له سهر نه وهی هه ر كه سيك چاكه كار (محسن) بيت خودا ده سلاّتي حوكمي
له سهر زه وي پې ده به خشيّت و ده بخاته به ر په جهه تي خوی له و پوه وه، ئهم به خخش
(عطاء) هه ش به كه سيكي ديارى كراوه وه په يوه ست ني يه، به لكو به وه سغه كه وه به ستر اوه.

هه ر له و نايه ته دا به جواني سه رنجي ئهم رسته يه ش بده: ﴿وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾
سه ركه چ ته ئسيرو شوي نه واريكي شيريني له سهر نه فسي به شهري هه يه، ئهمه ش مه ره مېكي
ساريژكاري زام و بري نه كانه بۆ ئهو مرؤفه چاكه كارو له خو بوردوو و دلگه وړانه ي ناراميان
له سهر مه ينه تي به كانيان گرتو وه هؤيه كي هانده ريشانه بۆ به رده وام بوون له سهر خه بات و
تيكوشانيان له رپي چاكه كردنيان دا، جا مرؤف به و كاره چاك و خزمه ته به سوودو جوانانه ي كه
بۆ كوّمه لگه ي خوي ئه نجاميان ده دات ده گاته پله ي بلندو ناويانگي جوان و پي زانيني خه لكې
له وانه ي كه چاكه كه يان له گهل دا كراوه، هه ر كه سيكيش كاري خوي به چاكي بكات، واته
پته ووو ريك و پيك و بي خه وش ئه نجامي بدات ئه و خه لكيش زياتر روو ده كه نه سه ر كارو
به ره مېو متمانه ي پي ده كه ن و ريزيش له هه ول و پيشه كاني ده نين، ده ي ناي پاداشتي چاكه
هه ر چاكه ني يه؟ ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾...

ئهو ده رباره ي سوودي چاكه كاري له دنيا دا، به لام گوماني تيدا ني يه كه خه لاّت و پاداشتي
چاكه كاري له رپوي دوايې (ناخيرت) دا زور له و سوودو به ره مانه ي دنياي زياترو گه وړه ترن،
هه روهك خوداي په روه رگار خوي له پاشاوه ي مه به سته كه و له و نايه ته ي دواتر دا ئهمه روون
ده كاته وه و ده فرمويّت: ﴿وَلَا جَزَاءُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ﴾، چونكه پاداشتي ناخيرت پيروزترو
گه وړه تريشه له پاداشتي دنيا.

نابرومہندی و ٹاکاری جوان

ههروهه له چیرۆکی "یوسف" دا دەرستیکی کاریگەر ههیه ده‌باره‌ی پارێزگاری له ئابرووی چاک و به‌رگری‌کردن له ر‌ه‌وشت بۆ ئه‌وه‌ی هیچ په‌له‌یه‌کی ناشیرینی پ‌ی‌وه نه‌لکێت و ت‌ووشی خراپه‌یه‌که نه‌بێت. کاتێک (یوسف) وه‌ک ئه‌و م‌ر‌و‌فه سه‌نگینه‌ی که چه‌وساوه و سته‌م لێ‌ک‌را‌بوو و بۆ ماوه‌یه‌کی ز‌و‌ر‌یش له‌تاریکاییه‌کانی زیندان دا بوو بێ ئه‌وه‌ی گوناھێکی کردبێت، کاتێک بریاری ئازادبوونی پێ ده‌گات و داوای ئه‌وه‌ی لێ ده‌ک‌ر‌یت به‌دیداری پادشا بکات، ه‌ینده په‌ر‌و‌شی ده‌ر‌چوون نابێت و به‌و م‌ژده‌یه‌ش شاگه‌شکه‌و شادمان نابێت، به‌ل‌کو قایل ن‌یه له‌زیندانه‌که ده‌ر‌چ‌یت هه‌تا ئه‌و ت‌ۆمه‌ته‌ی له‌سه‌ر لاده‌به‌ن که به‌ناه‌ق دوايان خستبوو، هه‌ر ب‌ۆیه‌ش به‌ن‌ۆینه‌ره‌که‌ی پادشا ده‌ل‌یت: (من هه‌رگیز له‌زیندان نایه‌مه‌ده‌ر هه‌تا د‌و‌ای ئه‌وه‌ی له‌ک‌یشه‌که‌م ده‌ک‌ۆل‌ر‌یت‌ه‌وه‌و ئه‌و بوختانه‌ی بۆم هه‌لبه‌ستراوه به‌در‌ۆ ده‌خ‌ر‌یت‌ه‌وه‌).. ک‌یشه‌که‌شی له‌ت‌ر‌ف‌ره‌دان و مه‌ک‌ربازی ئاف‌ره‌ته‌کان دا به‌ندبوو.. ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتُوْنِیْ بِهٖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُوْلُ قَالَ اَرْجِعْ اِلَی رَبِّکَ فَسَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِیْ قَطَعْنَ اَیْدِیْهِنَّ﴾.. جا کاتێک پادشا که له‌و ئاف‌ره‌تانه‌و له‌ ژنه‌که‌ی (عه‌ز‌یز-ی میسر)یش ده‌ک‌ۆل‌ت‌ه‌وه‌و له‌ئه‌نجامی لێ‌ک‌ۆل‌ینه‌وه‌دا به‌رائه‌ت و داوین پاکی و پرو‌سپ‌یت‌تی ئه‌م لاوه‌ی بۆ ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌وسا (یوسف) قایل ده‌ب‌یت به‌ده‌ر‌چوون له‌زیندان به‌سه‌رب‌لندی و به‌ئاب‌رووی به‌رزو بێ‌تاوانی به‌وه، ئه‌مه‌ش تا‌کو له‌باره‌یه‌وه نه‌گوت‌ر‌یت گوايه له‌سه‌ر تاوانێک گیراوه‌و پادشاه به‌لوتفی خ‌ۆی لێ‌ی خ‌ۆش‌بووه‌و ف‌ه‌رمانی ئازادبوونی له‌زیندان بۆ ده‌کر‌د‌وه‌و. هه‌روه‌ها به‌پ‌ێ‌ی لێ‌ک‌ۆل‌ینه‌وه له‌و ک‌یشه‌یه ئاب‌روومه‌ندی و ر‌ه‌وشت‌به‌رزایی (یوسف) روون ب‌ۆته‌وه‌و ته‌نا‌ه‌ت پادشای پ‌ێ‌ سه‌ر‌سام و خ‌ۆش‌ح‌ال بووه‌و.

له جاري يه كه‌م دا كاتيک پادشا زانيويه‌تي ئهم لاوه‌ي نيتو زيندان شاره‌زايه له ته‌فسيركردني
خه‌ون و له‌راويږو داناني ريځو شويني گرنګ دا بڼو به‌ره‌نگارپوونه‌وي كاره‌سات و ليقه‌ومان،
ده‌ليټ: ﴿اَتُوْنِي بِهٖ﴾، واته (ئهو كابريره‌م بڼو بينن). به‌لام كاتيک دواي ليكزيڼه‌وه (له‌كيښه‌و
تۆمه‌ته بڼو هه‌لبه‌ستراوه‌كه‌ي) به‌رائه‌ت و پاكي -يوسف-ي بڼو ږوون ده‌بيته‌وه ده‌ليټ ﴿اَتُوْنِي
بِهٖ اَسْتَخْلَصُهٗ لِنَفْسِي﴾ واته (ئهو پياوه پاك و بڼو تاوانه‌م بڼو بينن تاكو به‌تايبه‌تي بڼو خۆمى
هه‌لبژيرم و ده‌سنيشان كراوى خۆم بڼو). به‌ماناي تاكه‌كه‌سى سه‌رپاست و جڼى متمانې
خۆى بڼو. ئه‌وه بوو كاتيک (يوسف) گه‌يه‌نرايه لاي، يه‌كسه‌ر (وه‌زاره‌تى دارايى و
گه‌نجينه‌كان) ي بڼو سيارد دواي ئه‌وه‌ي شاره‌زايى و بڼو تاوانى و داوښن ياكې لڼو به‌دى كرده‌بوو.

لیبوردن له کاتی دهسه لاتداریتی دا

ههروهه له داستانی -یوسف- دا دهرستیک ههیه بۆ چاوپۆشیی ولیبوردن له گوناهاکارو سهودا له گهڵکردنی به چاکهوه له گهڵدا جوولانهوهی به باشی له جیاتی نهوهی خراپه ی دهرهق بکریت یان تۆله ی لی بکریته وه . (یوسف) یش کاتیک براکانی ناسینی یه وه وه پێیان گه یشته وه دهیتوانی تۆمهتباریان کات به ههر جوړه تاوانیک تاکو بیاخاته زیندانه وه وه هموو جوړه بازارو نه شهکه نه هیه کیشیان له بهرامبه ر نهو پیلانه یان دا پێ بچیتیت، به لām به شکوی بالای دهروونی و به سنگ فراوانی و خۆلادان له فیکری تۆله سهندن نه یویست خۆی بخاته نیو نهو ناسته نزمه ی که کهسانی ساده ساکار به پنی داب و نه ریتی خۆیان تیایدا سه رنگووم ده بن. بێگومان خۆ (یوسف) ده سه لات و هوکمی له ده ست دابوو، ژیا نی نهو که سه انه ش که خراپه یان دهرهق کردبوو له به ر ئیشاره تیک و وته یه کی دابوو، دهیتوانی به فهرمانیک تۆله له هه موو نهو که سه انه بکاته وه که هه ریه که ی به جوړیک خراپه یان دهره قی کردبوو. به لām له بهرامبه ر خراپه که یان دا (نهو) به چاکه له گه لێان دا هه لس و که وتی کردبوو.

سه‌باره‌ت به‌براکانیشی هه‌ر به‌چاکه له‌گه‌ڵیان دا ده‌جووتیته‌وه‌و زیاد له‌مافی خۆیان گه‌م و جوو خۆراکیان بو ده‌کێشیت و نرخه‌که‌شیان به‌په‌نهانی بو ده‌گیرێتته‌وه‌، ئه‌مه‌ش له‌کاتی‌که‌دا به‌که‌ خۆی پێ‌نه‌ناساندوونه‌ته‌وه‌و براکانی نازانن ئه‌م وه‌زیره‌ی میسر (یوسف)ی بایانه. له‌ده‌وایش دا که یوسف خۆی پێ‌یان ده‌ناسێتته‌وه‌و براکانیشی ده‌زانن ئه‌مه‌ وه‌زیره‌ی پادشایه‌، خێرا له‌و ساته‌داو له‌و دۆخه‌ ترسناک و به‌سامه‌دا هه‌ست به‌پاراده‌و بارستایی نه‌و تاوانه‌یان ده‌که‌ن که ده‌ره‌قه‌ی ئه‌و برا بچوکه‌یان نه‌خامیان دا‌بو، هه‌ر بۆیه‌ دان به‌هه‌له‌که‌یان داده‌نێن و پێ‌ی ده‌لێن ﴿تَاللّٰهِ لَقَدْ ءَاثَرَكَ اللّٰهُ عَلَيْنَا وَاِنْ كُنَّا لَخَطِيْٓئِيْنَ﴾: واته (ده‌سا به‌خودا بێ‌گومان ده‌رکه‌وت که خودا خۆی تۆی به‌هۆی ته‌قواو خێباریزیو خۆراگری و چاکه‌کردنه‌وه له‌ئێمه به‌باشترو به‌رێژترداناو که‌چی ئێمه‌ش تاوانمان ده‌ره‌ق کردیت و ته‌قواو سه‌برو ئارامان له‌گفتارو په‌فتاردا نه‌بو).. له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م دان پێ‌دانانه‌ روون و ناشکرایه‌ی براکانیدا ده‌بینین (یوسف) به‌چه‌ند وته‌یه‌کی شیرین وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌ که پهرن له‌ سۆزو هه‌ستی بایانه و چاوپۆشین له‌و تاوانه‌ی به‌رامبه‌ری کردوویانه‌، هه‌روه‌ک (ده‌لێت): ﴿ قَالَ لَا تَخْزِيْٓبِ عَلَيْکُمْ

اَلْيَوْمَ يَغْفِرُ اللهُ لَكُمْ ﴿١٠﴾ واته (نهمړو هيچ گله يېو گازانده يه کتان لي ناکهم و داوا له خوداش ده کهم ليتان ببوريت).

دادگه ريتي باوکان له نيوان پوله کانيان دا

دواچار له چپړوکی (يوسف) دا وانه يه که له سر (چونيه تي ي مامه له ي باوکان له گهڼ پوله کان دا به دادويه کسانې) به دي ده کريت.. مندا ليش به سروشتي خو ي ده مارگړو حه سه دکاره و ناتا جيشي به سوزو نازی باوک و دايکيه تي، جا پشتگو ي خستني له هر بارودوختکداو که مته رخمي له لاواندنه وي همت و نه ستی دا رقيکي شارو دي به رامبه راکاني له دل دا ده خولقي نييت. خو په سندی و ده مارگريش به خي راي له نيوان براکان دا په داد ده بيت، چونکه گه ر دايک و باوک تاکه پوله يه کيان به جيا له پوله کاني تر خوش بويت و نازی زياتري پي يده نه وه ده بيته هو ي هه لگير ساندني ناگري دوزمنايه تي له نيوانيان داو به رده وام به دري ژايي ته مه نه له کلپه سندن دايه، دوايش ده بيته هو ي پچراني په يوه ندي له نيوان خيزانه کان دا. له م چپړوکه ش دا (يوسف) به تاييه تي نزیکه له دلي (يه عقوب) ي باوکی يوه چونکه (يه عقوب) نيشانه کاني پيغمبهه ريتي ي له -يوسف- دا به دي کردبوو، هر له بهر نه مه ش له براکاني دي که ي به باشت دادة ناو فزلي هو ي به سر دا ده دان. نه مه ش رق و کينه ي براکان له و پروه وه ده وروژنييت و نيشانه کانيشي له ودا ده رده که مون که دواي نه وه ي (يه عقوب) گو ي بو -يوسف- ي کوره گچکه ي ده گريت له کاتي کدا خه ونه که ي بو ده گيرتته وه که چه ندين پيشبيني و موعجيزه له سر پايه به رزي و شکو مه ندي ي ناينده ي له و خه ونه دا به دي ده کات، داواي لي ده کات هر گيز نه م خه ونه بو براکاني نه گيرتته وه نه بادا فيل و ته له که يه کی بو پتک خن: ﴿قَالَ يَبْنَى لَا نَقْصُصُ رَأْيَاكَ عَلٰى اِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوْا لَكَ كَيْدًا﴾...

بہ شہ و تم

شوعہ یب / ندوی خلیفہ
 یسویب / ندوی خلیفہ
 ذوالکفل / ندوی خلیفہ

- ۱- جہر ذکی شوعہ یب
- ۲- جہر ندوانہ و بہ ندیک لہ شوعہ یب و
- ۳- جہر ذکی یسویب
- ۴- جہر ندوانہ و بہ ندیک لہ یسویب و
- ۵- یغہ مہریتی ذوالکفل

به ندى يه كه م

((چیرۆكى شوعه یب))

(گومرایی خه لکی "مه دیهن" - گالته کردنی گه له که به (شوعه یب) - هه ره شه کردن له "شوعه یب" - له ناوچوونی خه لکی "مه دیهن" - گه لی نیتو دارستانی چر "اصحاب الایکه")

"شوعه یب" یه کیکه له چوار پښغه مبهره عه ره به که (هودو صالح و شوعه یب و محمد ﷺ). له وه سفی (شوعه یب) دا وا گیراوه ته وه که به وتارییژ (خطیب) ی پښغه مبهراڼ ناوبراوه به هۆی زمانپاراوی و ره وانپیژی و راست پیکانی نیاز و مه به ست له بانگ کردنی گه له که ی دا بۆ باوه ره ینان به په یامه که ی.

گه له که یشی خه لکی (مه دیهن) بوون که شاریکه و ده که ویتته ناوچه ی (معان) به وه له ده وره ی (شام) وله سه ر پئی (حیجاز) و نزیک ده ریACHE (لوط).

خه لکی تهو گونده عه ره ب بوون و رچه له کیان ده چیتته وه سه ر - مه دیهن - ی کوری (ابراهیم الخلیل). کارو پیشه ی پۆژانه شیان بازرگانی به وه چونکه شاره که یان ویستگه یه کی دیاری بازرگانی و مه له ندی هات وچۆی کاروانه کان و بازرگانه کان به وه.

گومرایی خه لکی مه دیهن

خه لکی - مه دیهن - باوه ریان به خودا نه ده هیئاو، شتی تریان ده په رست، له سه وداو ئالویری و کرپن و فروشتن دا خراپترین خه لک بوون. نه گهر شتیکیان بفروشتایه، له کیشان به وه ته رازووه که یان که م ده کرده وه به ناته وای ده یانکیشا.

خودای مه زن پیاویتی که له خۆیان بۆ ناردن که (شعیب) ی پښغه مبهرو نیردراوی بو، ته ویش بانگی کردن بۆ په رستنی خودای تاک و ته نها. بیگومان خوداش به چه ند موعجیزه یه که پشتگیری ی کرد بوو. هه ره ها (شوعه یب) رینگه ی تهو کرداره ناشیرین و نا به جی یانه ی لی

گرتن و فهرمانی پیکردن به دادگه‌ری و ده‌سپاکی و، له‌سه‌ره‌نجامی سته‌مکاری ی ناگادارکردنه‌وه و بۆی دووپات کردنه‌وه که نه‌و مال و سامانه‌هه‌ل‌له‌ی خودا پی‌یان ده‌به‌خشیت باشته‌ بۆیان له‌و مال و سامانه‌ی به‌هرامی کۆی ده‌که‌نه‌وه‌ گهر به‌ چاکی بپروا به‌م وتانه‌ی بکه‌ن و باوه‌ر به‌و په‌یامه‌شی بی‌تن که بۆ نه‌و مه‌به‌سته‌ پی‌یان ده‌گه‌یه‌نیت. پی‌یشی راگه‌یانندن، که نه‌و خۆی توانای نه‌وه‌ی نی یه‌ له‌و به‌دکرداری یانه‌ بیانپارێزیت، به‌لکو نه‌و ته‌نیا تینگه‌یه‌نه‌ر و نامۆزگاریکی سه‌رپاسته‌ بۆیان.

له‌م پروده‌وه‌ خودا فهرموویه: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَتَقَوَّمُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا أَلْمِيزَالَ وَالْمِيزَانُ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَتَقَوَّمُوا أَلْمِيزَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ يَقِئْتُ اللَّهَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾ هود/٨٤-٨٦..

واته: (بۆ خه‌لکی-مه‌دیه‌ن- که به‌دکارو سته‌مکاریبون (شعیب)ی برایانمان بۆ ناردن، که‌پێی ی گوتن: (ئه‌ی گه‌لی خۆم ته‌نها خودا بیه‌رست چونکه‌ جگه‌ له‌و هیچ خودایه‌کی په‌رستراوی راسته‌قینه‌تان نی یه‌، هه‌روه‌ها له‌کڕین و فروشتن دا فروفیل مه‌که‌ن و کاتی‌ک خۆراکی‌ک یان هه‌ر پێویستی یه‌ک بۆ خه‌لکی ده‌کیشن له‌ ته‌رازوه‌که‌ مه‌گره‌وه‌ و به‌ناته‌واوی مه‌یکیشن، چونکه‌ من به‌راستی بۆم ده‌رکه‌وتوه‌، که ئێوه هیچ ناتاجیکتان به‌و فروفیل و گزی و ته‌رازوبازی یه‌ نی یه‌، به‌لکو له‌خێرو خۆشی و دارایی دا ده‌تانبینم. گه‌روا بکه‌ن نه‌وا ده‌ترسم تووشی سزای سه‌ختی رۆژێکی پر ترس و بیم و له‌ناوه‌ر بن که نه‌و رۆژه‌ له‌هه‌ر چوار لاوه‌ ترس و بیم گه‌مارۆی خه‌لکی ی داوه‌. جا ئه‌ی گه‌لی خۆم ته‌رازوو و کیشانه‌و پێوانه‌ به‌ریکوییکی و دادگه‌ری و هاوسه‌نگی جێ‌به‌جێ‌که‌ن و شت و مه‌ه‌کی خه‌لکی به‌سووک و که‌م سه‌یر مه‌که‌ن و نرخ‌ی که‌ره‌سه‌کانیان مه‌شکێنن، چونکه‌ به‌مه‌ شێواندن و فه‌ساد‌ی به‌دی دینن و ناشی‌ت ئێوه له‌سه‌ر زه‌وی کاری تیک‌ده‌رانه‌ی وه‌ها توندوتیژ نه‌نجام بدن. به‌لکو له‌راستی دا نه‌و پارو پوله‌ هه‌ل‌له‌ی که‌ خودا به‌قیسمه‌تی کردوون باشته‌ بۆتان له‌و پارو پوله‌ هه‌رامه‌ی که‌به‌و کاره‌ نا‌ره‌وايه‌ی ته‌رازوبازی په‌یدای ده‌که‌ن گهر باوه‌رتان به‌م وته‌یه‌و به‌و قیسمه‌ت و به‌شه‌ دیاری کراوه‌شتان هه‌بی‌ت. جانی‌تر منیش نه‌و پارێزه‌رو چاودێره‌ نیم که‌ هه‌موو تاوانه‌کانتان بپێژیم و سزاتان بده‌م له‌سه‌ری، به‌لکو ته‌نیا نێرراویکی خوداو نامۆزگاری کاریکتانم).

هر لم بارهيوه خودا له گيتړانه وي چيرؤكه كه يان دا فهرموويه:

﴿وَالِى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَوُا آلَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ^(١) مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ (الأعراف/٨٥..)

واتاى نهم نايه تهى سوورتهى (أعراف) يش واتاى نايه ته كاني پيشووى سوورتهى (هود) ه- .
به دكاري و گومرايى يه كهى شو گله شو بوو له سره رتيگاي مالى (شوعهيب) و هر
رتيگايه كى دى راده وه ستان و چاودتري ي هات و چوى شو كه سانه يان ده كرد كه ده چوون بولاى
(شوعهيب) تاكو له رتيبازى خودايان دورخه نه وه. ههروهه پلارو تيروتوانجيان له پهيامه كهى
ده داو پاشان هره شهيان له باوه رداران ده كرد. (شعيب) يش له سره شو رهفتارانه سرزنه نشتى
ده كردن و ناماژى يو ناله بارى و ناشيرينى ي رهفتاره كانيان ده كردو، دواى نهمه ش نيعمه ت و
به خششه بې پايانه كاني خوداى بهير ده هينانه وه، وه شو نيعمه ته هه ره ديارو بهرچاوهى
له دواى كه مى ژماره يان خودا زورى كردبوون و چندين كورو نه وهى ديكه يان لى پيدا ببوو و
پاشان له دواى هه ژاريو نه دارى خودا ده وله مهندي كردبوون..

له به ناناگه هينانه وه ياندا--شوعهيب- سرغچى شو گله ي به لاي شو راستى يه دا راکيشا
كه ده بيت پهنو دهرس و هرگرن لهو سزا سهخته ي خودا تووشى به درهفتاراني پيش شوانى
كردوه.

نينجا به راشكاوى پيروراي خوى يو دربرين و پيى گوتن: (نيوه دابهش بسوون به سه ردو
تاقم دا، تاقميكتان باوه رتان به خودا هيناوه و بانگه وازه كهى من به راست داده نيئ، تاقميكي
ديكه شتان باوه به خودا ناهيتن و بانگه وازه كه به درو ده خه نه وه، نيدى منيش خودا ده كه م
به حكه م و دادوه له نيتوانان دا له سره شو مه سه له يى تياى دا ناكوكين، خوداش باشترين
حاكمه له مه سه له يه دا..)

نهم نايه تانهى ده يخوينه وه به شيكى ترى به سه ره اته كه يه كه له م ديرانى پيشودا شيكارو
واتايان خرايه روو: ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ

(١) (بَيِّنَةٌ): ليژدها مه به ست له وشى (بَيِّنَةٌ) - موعجيزه - يه. چونكه (شوعهيب) موعجيزه يه كى واى يو
دانراوه كه به لگه بووه له سره راستگويى يه كهى، به لام قورثان جوړو چوڼيه تى و ماهيه تى شو موعجيزه يه
(شوعهيب) ي يو باس نه كړدووين.

مَنْ ءَامَنَ بِهِ وَتَبِعُونَهَا عِوَجًا وَاذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرَكُمْ
وَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَاِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا
بِالَّذِي اُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ
الْحَاكِمِينَ ﴿٨٧﴾ الاعراف/٨٦-٨٧

گالته کردنی گه له که به "شوعه یب"

ئهو گه له گالته یان به قسه کانی "شوعه یب" ده هات و لووتبه رز بی به روابوون و به دهم بالۆره وتن و گالته جاری به وه بی یان ده گوت: (ئهری کابرا ئهم نوێ و دیانه تهی خۆت ناوا کاری تی کردوویت و کردووتی به رابه ریک بۆ ئیمه و تا داوای وازهینانی ئهو بتانه مان لی بکهیت، که باب و باپیرانمان له مه ویشت هه ر په رستوویانن، پاشان سووریش بیت له سه ر ئه وه ی نه هیتیت به ئاره زووی خۆمان هه لسوکه وت و مامه له به یاره و سامانمان بکهین، ئهری تۆ چۆن ناوا له گه لمان ده جووتیه وه له کاتیکدا به سیفه ته کانی ئارامی و ژیری و هۆشه ندی له لای ئیمه ناسراویت؟).

له وه لامیان دا (شوعه یب) پی ی گوتن: (ئهی گه لی خۆم هه ر خۆتان بیربکه نه وه له وه ی ئه گه ر من له سه ر رییازیکی روون و ناشکراو دلتیایی ی باوه رداریتی به خودای په ره رده گار بم و خوداش رزق و رۆزی ی باش و ته واوم پی بدات، نایا بۆم هه یه له گه ل ئهو هه موو نیعمه تانه ی خودا خیانه ت له په یامه که یو سه ریچی له فره مان و رێگری (أمر و نه ی) یه کانی بکه م؟ من بیگومان به م په ندو ئامۆزگاریانه م بۆ ئیه ته نه ا چاکسازی و خۆش کردنی باری ژیا نی خۆتانم مه به سه ته و هینده ی له ته وانام دا بیت له م رووه وه هه ولتی چاککردنی ئیه وه ده دهم، دیاره گه ر به یارمه تی و پشتیوانی ی خوداش نه بیت من له گه یاندنی هه ق دا سه رکه وتوو نام، هه ر بۆیه ش پشت به خودای تاک و ته نه ا ده به ستم و هه ر بۆلای ئه ویش ده گه ریمه وه).

پاشان له به شیکی تری و ته کانی دا (شوعه یب) پی ی گوتن: (ئهی گه لی خۆم نابیت ئهو ناکوکی و دژایه تییه ی به رامبه ر من هه تانه هانده رتان بیت بۆ رژدی و نکوولتی و سوور بوون له سه ر بی باوه رپی به مه ش هه مان سزای سه ختی گه له که ی (نوح) یان گه لی (هود) یان گه لی (صالح) یان گه له که ی (لوط) تان تووش ببیت، ئی خۆ کات و شوینی له ناوچوونیشیان هینده له ئیه وه دوور نی یه، ده ئیتر په ندو عیبه رتیان لی وه ربگرن تاکو هه مان سزای ئه وان تووشی ئیه وش نه بیت. هه ره ها داوای لیخۆشبوون له خودا بکه ن تا له گونا هه کاتان ببوریت. دوا ی

نمودهش به پېشمانی يېوه بگهړینهوه بولای و بړ سهر رېبازه پاسته کې، داوای لیږدورن له سهر نمو رډفتاره نادروستانه و نمو تاوانه ناشیرینیانه تان بکه. بېنگومان په روه دگاری من په حمت و بهزیی ی زوره بړ بهنده توبه کارو گهړاوه کانی:

﴿قَالُوا يَسْعَيْبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرُكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَى بَيْنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَخْلِفَكُمْ إِلَيَّ مَا أَنَهَيْتُكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾ وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي ﴿٨٩﴾ أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ﴿٩٠﴾ وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ ثَابِرُوا إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي رَجِيمٌ وَدُودٌ﴾ هود/ ۸۷-۹۰..

ههړه شه کردن له - شوعه یب -

نموه هه لویست و حالتی (شوعه یب) بوو له بانگه وازه کې و بانگ کړدنی گهله کې دا، به لآم کهسانی خو بهزل زان و لووتبه رزی نیو گهله کې ههړه شیان لی کړدو بهرقی کویرانه و توپه یی یوه پېیان گوت: (نیمه خوت و نموانه ی باوه ریشیان پی هیناویست له م شاره مان دهرده کین و ههړده شبیت دهرتان کین، مه گهر له کاتیک دا نه بیت که په شیمان بنه ووه بگهړینه ووه بړ سهر نمو ناینه ی خومان که وازتان لی هیناوه).

(شوعه یب) بهر په چی دانه ووه پېی گوتن: (نهری چوڼ ده گهړینه ووه بړ سهر نمو ناینه ی که له بهر (ناته و اوای و شیواوی و ناشایسته یی) پقان لی ی ده بیت ووه. نموه مه حاله و هه رگیز نابیت، چونکه گهر بېینه ووه سهر نمو ناین و رېبازه چه وته ی نیوه نموا درو ده له سه بړ خودا هه لده به ستین و درو له گڼل رېبازه پاسته کې دا ده کین دواي نموه ی که خودا هه ر خوی نیمه ی خستو ته سهر پئی پاست. له بهر نموه بومان ناشیت به خواست و ثاره زوی خومان بېینه سهر ناینی نیوه، تنها به خواست و ثیراده ی خودا نه بیت، که (نیمه ش له کاتی گومرایی و پرو له همق وهر گپران دا) بېینه ووه بړ سهر ناینه که تان، نمه ش هه ر زور زور دووره و هه رگیز ناشیت نیمه ی نیماندارو خوا بهرست پئی ی گومرایی بگرینه بهر و بېینه سهر دینی ده ستکردی نیوه،

(۱) (لا یمرنمک): (لا یسبکم) واته هاندری تاوانکاری و گونا هکاریتان نه بیت.

(۲) (شقای): (معاداتی) واته بهر بهر کانی کردنتان بهرام بهر به من.

چونکه خودای پهره دگارو ئاگاداری کاروبارمان قایل نابیت و لیمان پازی نابیت بگه پینه وه
 بۆسر ریچکه پووجه له که تان، هه رخوداش به زانستی خۆی و به عیلم و ئاگاداریی خۆی هه موو
 شوینیکی ته نبوه به سهر هه موو لایه که دا بالاده سته، ئیمه ش داوای لی ده که بین و لی ی
 ده پارینه وه، که به ریباره راست و هه ق خوازی یه که ی خۆی دادوه ری له نیوان ئیمه و نیوه دا
 بکات و هه رخۆشی دادگه رترینی دادوه رانه).

﴿قَالَ أَلَمْأَلَّا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنًا أَوْ
 لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَاهِنِينَ ﴿٨٨﴾ قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ
 إِذْ بَعَثْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
 عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا أَفْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاصِحِينَ﴾ الأعراف/ ٨٨-٨٩..

جاریکی تر گه له که ی ده ستیان کرده وه به هه ره شه لی کردنی و گوايه نه گه ره له به رخا تر ی هۆزو
 تیره وه که س و کاری نه بیت به ردارانی ده که ن، دیاره -شوعه یب- خاوه نی هیه هیزو ده سه لاتیکی
 واش نه بوو که به ربه ست بیت له به رده م کاری کوشتن و به رداران کردنی دا، به لکو شه و خاترو
 خۆترانه یه ش منه تیکی ده سکردی خۆیان بوو. هه ر بۆیه ش (شوعه یب) بی پیچ و په ناو به وه ی
 به تینه وه پی یان ده لیت: (ئاخر نه ی گه لی خۆم ئایا هۆزو تیره که م خاتریان زۆتره، یان خودا
 زیاتر شایسته ی شه و خاترگرتنه یه که زۆر به ده سه لات ترو به هیزتره له هۆزو تیره و شه و کۆمه له ی
 دوام که و توون و که ده بیت فه رمانه کانیشی پهیره ی بکریت، له کاتی که دا نیوه پشت گویتان
 خستوون و راسپارده کانی خوداتان فه رامۆش کردوه و پشتتان لی هه لکردوون؟ به راستی خودای
 په روه دگارم ئاگاداره له گشت کرداریکتان و هه موو شتی که ده زانیت و مامه له له گه ل هه ر
 مرو فیک دا به گویره ی کارو کرده وه که ی ده کات):

﴿قَالُوا يَشْعَبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ
 لَرَجَمَنَّكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعِزِّينَ ﴿٩١﴾ قَالَ يَقَوْمِ أَرْهَطِيْ أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ
 وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِنَّ رَبِّيْ بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ هود/ ٩١-٩٢..

له ناوچوونی خه لکی "مه دیه ن"

برپاری -تیلاهی- بۆ له ناوچوونی خه لکی -مه دیه ن- ده رچوو، له نا کامی سه رکیشی و یاخی
 بوونیان له ریازی خودا، به لām خودا به ره همتی خۆی -شوعه یب- و باوه ردارانی له و سزا سه خته
 پژگار کرد و بی باوه رانی ته فروتوونا کرد، نه ویش به و سزا سه خته ی که چه خماخه و
 هه وه تریشقه (صاعقه) یه کی توندو به هیزی بۆ هه لکردن و له هه مان کات دا بومه له رزه یه کی

قایم و بههیزیشی له گهل دابوو (که به ههروه تریشقهو به بومه له رزه کهش) وای لی کردن تیکرا هه موویان به سهردهم و چاویان دا تهخت بن و بکهون و له ناو بچن. ئیدی کوتایی بهمه سه له کهیان هات و ئاسه واریشیان نه ماو ته نانهت له نا کام دا واده زانرا که هه رگیز لهو خاکه شدا نه ژیاون. دهی هه ر ته فروتونا بن خه لکی مه دیه ن و هه ر دوور بن له پره جمهت و سۆزی خودا وه ک چون گه لی (ئه مود) یش پێش خۆیان له و په جمه ته دوور بوون: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ جَنِيحًا ۝۹۴﴾ ۹۴. ۹۵-هه و/د ۹۴-۹۵.

کاتیکی-شوعه یب-حالی له ناوچوونی ئه و گه له ی خۆی بینى و سه ییری کرد چییان به سه رهاتوه به ده م خۆبه یی کردن له سستی نه نواندن و دریغی له گهل نه کردنیانه وه گوئی: (ئای گه لی خۆم... خۆ من به ته وایو بئ تهم ومژ فرمانه کانی خودا و په یامه که ی په روه ردگارتانم پێرا گه یانندن و گه ر ئیوه کارتان پێیکردنایه ئه و! به خته وه رو شادمان ده بوون، هه روه ها زیاد له پاده ش ئامۆژگاریم کردن، که چی ئیوه هه ر له سه ر چه وتی و گو مپایی مانه وه، ئیدی چون خه متان بۆ بخۆم و چون له پێناتوان دا دلته نگ ده م دوا ی ئه وه ی هه ر سوور بوون له سه ر بئ باوه ری و یاخی برون!!! ﴿فَقُولْ عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمُ لَقَدْ أَتَلَعْتُكُمْ رَسُولًا مِّن رَّبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ ۹۳-الاعراف ۹۳.

گه لی نیو دارستانی چر (اصحاب الایکه)

خودای مه زن دوا ی ئه وه ی خه لکی -مه دیه ن-ی ته فروتونا کردو (شوعه یب) و باوه رداره کانی قوتار کرد، (شوعه یب) ی په وانه کرد بۆلای (اصحاب الایکه) که گه لیک بوون له پارچه زه وی یه کی به پیت دا ده ژیا ن و دارو دره ختیکی زۆرو چریان هه بوو و ئاوکی زۆری هه لئولای ژێرزه ویشیان هه بوو، ناوچه کهشیان له نزیک شاری -مه دیه ن- وه بوو و له م خاکه ش دا کۆمه له که سیکی له خه لکی ی هه بوون له سه ر هه مان پێچکه ی خه لکی (مه دیه ن) بوون له به دکاری و تاوانباری دا.

(شوعه یب) پێی گوتن: (بێگومان من له خودای په روه ردگاری جیهانیانیه وه نیراوم بۆ پێنموونی و پێ پیشاندانی ئیوه و به ته مانهت و ده سپاکی یوه په یامی خوداتان پێ ده گه یه نم و پێی راستی خوداتان پیشان ده ده م. ئیوه ش خۆ بپارێزن له سزای سه ختی خودا و گو پێایه لی ی من بکه ن به و شیوازی فرمانه کانی خودا په یه ره بکه ن. هه روه ها من له به رامبه ر ئه م کاری پێ پیشاندانه دا هیه ک کرێ و پاداشتی کم له ئیوه ناوێت، چونکه پاداشتی من ته نها له لای خودای

پهروه ردگاری جیهانییانه)..

یه کیکی تر لهو ئاموژگاریانهی (شوعه یب) بۆ ئه و گه له ئه وه بوو پێی ده گوتن: (به چاکی و به ریکوپینکی کیشانه و پیتوانه به جی بگه یهن و به دادگه ریو ته رازووی هه ق کاروباری خه لکی به رپۆه به رن و هه یج شتیک له مافه رهاکانیان که م مه که نه وه، به دکاری و خراپه ش له زه وی دا مه که ن و تیا ی دا رۆمه چن، له سزای خودا به ترسن که ئیوه ی دروست کردووه و که نه ته وه به هیزه کانی پێش ئیوه شی دروست کردووه)..

ئهم په ندو ئاموژگاریانه کاریان نه کرده سه ر دۆ و ده روونی ئه و گه له، به لکو له وه لامی (شوعه یب) دا گو تیان: (تۆ پیغه مبه ر نیت، به لکو ته نه ا یه کیکی ت له و که سانه ی به ر سیه رو جادوو که وتوون و وات لی ها تووه به م جو ره ورپنه بکه یت و ئه م قسا نه هه لبرکیکی ت.. تۆ ته نه ا که سیکیت وه ک ئیمه و له ژیا نی به شه ری دا وه ک ئیمه مرۆفیت، چاچۆن خۆت له ئیمه ی مرۆف به و په یامه جو ئ ده که یه وه؟ هه ر بۆیه ئیمه به درۆزنیکت داده نی ئین له پرو پا گانده و ئیدیه اکانت داو، به راستگۆت دانایی ئین له و مه سه لانه دا که بانگمان ده که یت بۆ لایان. خۆنه گه ر بانگه وازکاریکی راسته قینه و بێ گری و گۆل بیت له و په یامه دا که بانگه وازی ئیمه ی بۆ ده که یت ئه و له خودای خۆت داوا بکه له ئاسمانه وه سزایه کمان بۆ بنی ریه خواره وه)..

(شوعه یب) له وه لامیان دا گو تی: (خودای پهروه ردگارم هه رخۆی زانا و ناگاداره له و به دکاری و سه ریچی یانه تان و هه رخۆیشی ده زانی ت شایسته ی چ سزایه کن که له کاتی دیاری کرایی خۆی دا بۆ تان بنی ریه خواره وه)..

دیاره ئه و گه له به رده وام بوون له به درۆخستنه وه ی (شوعه یب) و باوه ر پێ نه هی نا ئیو به دکاری دا، له به رامبه ر ئه وه ش خودا گه رمایه کی توندو تیژی به سه ردا هی نا ن که هه ناسه یان ته نگ بوو و تووشی ته نگه نه فه سی یه کی ئه تۆ بوون وایان لی ها ت را که ن و ده ربه چن بۆ ده شت و ده ر تا کو هه ناسه بدن و هه وایه کی باش و فێنک هه لمرن، له ویش هه ورێک بالی به سه ردا کیشان و مژده ی خێرو خۆشیان لی چاوه روان ده کرد و خێرا هه موویان له ژیری دا کۆبوونه وه تا کو له به ر سی به ره که ی دا به مۆینه وه، به لام هه و ره که چه ند بروسکه و چه خماخیه کی توندی تی گرتن و له ناوی بردن، ئه و رۆژه ش رۆژیک ی به سام و پڕ له سزای سه خت و پڕ له ترس و بیمی زۆر بوو...

﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ^(١) الْمُرْسَلِينَ ﴿٧٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا نَنْقُونَ ﴿٧٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

(١) (الأيكة) یان (الأيك) مانای دارو دره ختی زۆرو دارستانی چر ده گه یه نیت که لق و بۆیان تیکه لی یه کتر بوییت، ئه م وشه یه کۆ (جمع) ی (تکسیر) ه و تا ک (مفرد) ه که ی (أیکه) یه.

﴿١٧٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٧٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾
 أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾^(١) وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٢﴾ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِيلَ^(٢) الْأَوَّلِينَ ﴿١٨٤﴾
 قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿١٨٥﴾ وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَظُنُّكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿١٨٦﴾
 فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا^(٣) مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨٧﴾ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨٨﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٨٩﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٩٠﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿الشعراء/١٧٦-١٩١..﴾

(١) (المخسرین): واته ثوانی له کیشانه وپتوانه ددزن و که می ده که نه وه و بهت و اوای شته که ناکیشن.

(٢) (الجيله): واته خه لک و گه لانی پيش نيره.

(٣) کسفا: واته چوند به شيك له سزا.

به ندى دوو دم

((چهند په ندو وانه يه ك))

(بنه ماكانى چاكسازى - كاريگري نوږو - هاندان له سر د سپاكى)

بنه ماكانى چاكسازى

له به سهره اته كه ي "شعيب" دا قورناني پيروز شو شپوازه جوان و دروسته مان بو دهرده خات كه پيوسته مروفي چاكه خوازو چاكساز بيگريته بهر تاكو كاريگريه كي به ته وژمى ه بېت له چاكه كردن وراست كړدنه وهى كومه لگه كه ي دا. خوداى مهن له زارى (شعيب) - هوه ده گيرپته وهوه د هغه مويټ: ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ .. نه ختيك هه لويسته بكه له ناست نه م فرمايشته ي خودا: ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَنكُمْ عَنْهُ﴾ كه له سر زارى (شعيب) - هوه هيتاويه تىو شو وېش لم و ته يدها نه وه بو گه له كى دوپات ده كاته وه كه هه مان په فتارو هه لس و كه وتى ته وان نانوښن له كاتيک دا داواى نه هيشتنى ده كات لى يان.

ليړه دا وانه يه كي بو مروفي راست كه ره وهوه چاكه خواز تېدايه دهر باره ي نه وهى ده بېت زور به وردى و هوشيارى يوه ناگادارى هه ر گفتارو په فتاريكى خوى بېت و گفتارى به په فتاري يه وه بيه ستيت و پېچه وانه ي يه كتر نه بن. چونكه په فتارو هه لسو كه وت كاريگري زياتريان له قسه ي پروت و سهر زاړه كي هه يه، هه ر وتارو حيكه م و په ندو ناموزگارى يه كي كاريگريش كه عه قلى خه لكى و هه ست و نه ستيان به كيش ده كات ناسه وارى گه وړه و كارايى يه كي نه وتويان له دل و دهر وونى گوى بيستانى دا نايټ گه ر شو خه تيب و وتاربيږو بانگه وازكاره خوى يه كه مين كه سى په پيره وكاريان نه بېت و كار به رپساكانى نه كات و يه كه م فرمانكاريان به چاكه و رى له خراپه گريان نه بېت، هه ر بويه ش خودا سهرزه نشتى گه ليك ده كات له سر نه وهى له كاتيک دا فرمان به خه لكى ده كن بو چاكه كردن، كه چى خويان به و فرمانه وه پابه ند نابن، هه روه ك فرموويه تى: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ البقرة/ ۴۴ ..

له‌به‌شی دووه‌می نایه‌ته‌که‌دا له‌زاری (شوعه‌یب) -هوه ﴿إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ خواستی -شوعه‌یب- به‌دی ده‌کریت له‌چاکسازی و نیصلاح دا که تاکه خواستی‌که ته‌نها له‌به‌رخاتری خوای گه‌وره‌یه و دووره له‌هر نیازیکی ماددی یان به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کی تایبه‌تی و شه‌خصی. ئامانجه‌کانی پیغه‌مبه‌ران له‌هموو قوناغه‌کانی میژوودا ئاوا بووه، هر ئه‌مه‌ش ئامرازی به‌ده‌ست هینانی سه‌رکه‌وتن بووه و هر ئه‌مه‌ش ئه‌و رینگا راست و دروسته‌یه که ده‌بیت مروّفی چاکه‌خوازو بانگه‌وازکاری (چاکسازی) بیگریته به‌ر بۆ گیشتن به‌سه‌رکه‌وتن و بۆ هه‌لبژاردن و به‌جی‌گیانندی چه‌ندین به‌ها و بنه‌مای جوان و بالا له‌وانی باوه‌ری پێیانه. جا بیگومان هر مروّفی چاکه‌خواری راستگۆو دا‌پراو له‌هر نیازو ئاره‌زوویه‌کی نه‌فسه، که له‌ئه‌نجام دا سه‌رکه‌وتوو. به‌لام نیازو ئاره‌زووه تایبه‌تی یه‌کان زۆرجار هر خۆیان په‌رده له‌سه‌ر پرووی خاوه‌نه‌کیان لاده‌دن و شکست دینن و ده‌گۆرپن و دوايش په‌نجه‌پووی و خه‌ساره‌مه‌ندی یان تووش ده‌بیت.

ئیدی چۆن حه‌قیقه‌ت سه‌رناکه‌ویت له‌کاتێک دا هر خودای (خالقی گه‌ردوون) و (به‌رپه‌یه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی) دا‌رپه‌ره‌ری بووه و هر حه‌قیقه‌تیشه که نایه‌ته‌که له‌کو‌تایی ی دا ئاماره‌ی بۆ ده‌کات: ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾.

کاریگه‌ری نوێژ

هه‌روه‌ها له‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی (شوعه‌یب) دا ناسه‌واری نوێژ له‌سه‌ر هه‌لسوکه‌وتی مروّژ دیاری کراوه، وه‌ک چۆن گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) هۆی بانگه‌وازه‌که‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ریان بۆ نوێژه‌کانی ده‌گێ‌رایه‌وه: ﴿قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ﴾.

بیگومان گه‌له‌که‌ی (شوعه‌یب) تییینی کاریگه‌ری ی نوێژیان له‌سه‌ر (شوعه‌یب) و شوینکه‌وتانی کردبوو که چۆن ئه‌و نوێژه‌یان بارودۆخی بۆ گۆرپیرون و له‌په‌رستنی غه‌یری خودا پزگاری کردبوون بۆ په‌رستنی خوداو له‌فروفتلی سه‌وداو مامه‌له‌ی کیشانه‌و پێوانه‌ش دووری خستبوونه‌وه و بۆ ده‌سه‌پاکی و دادگه‌ری، هه‌ر بۆیه‌ش به‌لووت به‌رزى و په‌لارو بالۆره‌گوتنه‌وه ئه‌م قسه‌یه‌یان پێ‌گوتن: (ئه‌رئ ئه‌وه نوێژه‌که‌تان داواتان لێ ده‌کات واز له‌په‌رستراوه‌کانی خۆمان و باوو باپیرانمان بێنین؟) چونکه له‌هه‌زی خۆیان دا بریاریان وایه که نایانه‌ویت ئه‌و حاله‌ته‌ی خۆیان به‌گۆرن.

به‌ئێ بیگومان نوێژ باری ده‌روونی و نه‌فسی ی شوینکه‌وتانی (شوعه‌یب) ی گۆرپیوو،

چونکه نوێژکردن و پهیره ندى به خواوه به ستن (صلاة) بۆ مه به ستنى دروست كړدى ويژدانپكې پاك و بېگه رده له نيتو مړۆډ دا، نهم ويژدانه خاوينهش ههست و نه ستنى پاريزكارى (تقوى) و چاردينى (مراقبه) ى نفس له مړۆډدا ده بزوينيت و به رده وام پړۆژى دادگايى و ليپرسينه وى بيرده خاته وه، نه و پړۆژى كه خوداى مه زن له باره يوه فهرموويه: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾ آل عمران/ ٣٠. واته: (پړۆژى ليپرسينه وه و قيامهت نه و پړۆژه يه هه موو مړۆډنيك ده زانيت چى كړدوو و چ جوړه مه جكه مه و سزايه كى بۆ ئاماده كراوه؟ نه و يش به هوئى نه و نامه و په راوى كړده وانه يه تى، كه پيشانى ده دريت و كه هه موو خراپه و به درپه قارى يه كانى تيا دا نوسراوه، ئيدى له و كاته دا ده زده كات له نيوان نه و پړۆژه و خوى دا ماوه يه كى زور دوور هه بيت و هه رگيز پى نه گات)... له بهر نه مه نويز به ربه ستنى گونا ه و به دكارى يه و رينگرى كارى ناشيرين و ناپه سنده، نويز مړۆډ له م جيهانه پر له شه پۆلى فيتنه و گونا هه و رزگار ده كات و ده يگه يه نيته ئاسوى فراوانى په همه تى خودا و هه وارى پان و به رينى دلتيابى. له م پروه شه وه قورثان به م فهرمايشته ى خودا كار يگه ريبى نويزى ديارى كړدوه: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ العنكبوت/ ٤٥. واته: بېنگومان نويز به رگرى ده كاو رى نادات (به كارى نابه جى و هه ها كه ده گاته راده ى زيناو شه روا ل پيسى) و كارى نابه جى و هه هاش كه (هيچ ياساو داب و نه ريت و عه قلىكى ساغى به شه رى رى پى ناده ن وه ك كوشت و تيكدان و ئاشووب نانه وه)..

جا داخو له رۆژگارپكې وه كه نه مړۆډدا كۆمه لگه ى به شه رى چهنه ئاتاجى به و نويزه راست و درسته هه بيت كه مړۆډ له خوداى خوى نزيك ده كاته وه و له ژيز چنگى هه موو په رستراو پكې پوچه ل و به تال و له ژيز چه پوكى هه موو ده سه لاتيكي سته مكار رزگارى ده كات و پاشان له هه موو به دكارى و فه سادتيكيش ده يياريزيت كه ته شه نه ى سه ندوه و چاره سه ركردى ئالوز بووه.

هاندان له سه ر ده سپاكى

هه ر له و ئامۆژگارى يانه ى له چه رۆكه كى -شوعه يب- دا به دى ده كه ين بانگ كړدى گه له كه يه تى بۆ ده سپاكى و پاراستنى سپارده (أمانة) و دادگه رى له كرين و فروشتن و وازه يتان له گزى و ته رازووبازى و كه م كړدنه وى سه نكى كه ل و په لى فروشراوو، ده ست هه لگرتن له خراپه و شيواندن له سه ر زه وى. چونكه نه و ته رازووبازى و خراپه كارى يانه ده بنه هوئى رق و تووره يى خوداى تۆله سين و خوخته نه بهر سزاي توندوتيزى، وه ك چۆن خودا سزايه كى توندى بۆ گه له كه ى -شوعه يب- ناردو به هوئى به دكارى خويانه وه ته فروتووناي كړدن. دياره هه ميشه

(شوعه یب) گه له که ی وریا ده کرده وه له و کاره ناهه مواران، ههروه که خوداش له سه رزاری نه و پیغه مبه ره یه وه له فهرمایشته که ی دا ناگاداریان ده کاته وه .. ﴿..نَنْقُصُوا أَلْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ﴾^(۱) إِنِّي أَرْزُقُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَقْوُوا أَلْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ هود/ ۸۳-۸۵.

ئه وه ی شایانی باسیشه زۆریه ی ده وه ته پیشکه وتوه کانی ئه مپۆ زۆر سوورن له سه ر پارگرتنی کێشانه و چاودێری ی سه نگه کان و سزادانی یاری پێ کارانی به سه ختی .. نایینی ئیسلامیش هه میشه له دانانی پێساو سیستمه پێویست و شیاهه کانی کۆمه له گه ی به شه ری دا ده سپێشکارو پێشه نگه ی هه موو یاسایه کی دی بووه، سه ره پای ئه مه ش ئیسلام هه ر به وه نده وازی نه هێناوه، به لکو به رزترین به هاو شکۆی به کاروباری سه وداو ئالویری یی نیوان خه لکی داوه و داواشی لی کردوون به چاری سووک سه یری که له په لی یه کتر نه که ن و به نا په و له نه رخ و سه نگه ی که منه که نه وه ..

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾. وشه ی (أشياء) لێره دا هه موو جوړه هه ست و نه ستیکی به کارهاتووی نیو گشت مامه له یه کی خۆبه خۆی خه لکی ده گرێته وه وه هه موو شتیکیش ده گرێته وه له و شتانه ی بو کێشانه و پێوانه به کاردین، ههروه که چه مک و واتا مه عنه وه یه کانی رێزگرتنی خه لکی و رێزلیتانی شان ده گرێته وه به پێی رۆل و به خه ش و ئه و قوربانی یانه ی خۆیان له کۆمه له دا. پاشان دانانی هه ر که سێکیش له و په لیه دا که شایسته یه تی به گوێره ی پسپۆری و وه و توانا زانستی یه کانی.

﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ راسپاردیه که له خودا وه که خێرو به ره که ت له هه موو لایه که وه کۆده کاته وه له بو ته ی په ندو وانه به رزه کانیش دایه. چه ند پێویسته یه ئه مپۆ هه موومان هه میشه ئه م په ندو به رزه بلێنه وه وه به پێی ئا راسته و رێنمایی یه کانی بجوولێنه وه تاکو به روو بوومی شیرینی ده سه که وت و چا که سازی یه کانی کۆمه لی لی بچینه وه وه هه موو ئه و به ره هه مانه ی لێوه ده ست خه ین که له ناخی خۆی دا بو ی هه لگرتووین.

(۱) ههروه ها له فوونه کانی فیل و گزی بازی له ته رازو داو له کرین و فروشتن دا ئه وه یه ئه مپۆ هه ندیک سه وه زه فروش و دووکاندار له سه روو سندوقه کانی میوه و سه وه زیانه وه میوه ساغ و جوانه کانیان دانا وه له ژێریشیانه وه ئه و میوه سه وه رزیو شتوا وانه یان دانا وه که که س نایه و پێ تاکو کرپاره کانیان چه واشه بکه ن، جا زۆر پێویسته ده سه لاتداران و حکومه تی هه ر و لات و ناوچه یه که به ده ستیکی به هێزو ئاسن له و که سانه بدنه و ئه و فروفیل و ته رازووبازی یانه شیان بنێ بکه ن که ته شه نه ده ستیته و داب و نه ریتیکی ته قلیدیش داده هێتیته و ئابرووی وولاته که ش ده رووشینیته، جگه له و وروژاندنی خه شم و قینی خودای بالا ده ست له خۆیان.

به ندى سى يه م

((چیرۆكى نه یوب))

(مهینه تی ی "نهیوب" - "نهیوب" له قورئان دا - سوینده که ی "نهیوب")

مهینه تی "نهیوب"

"نهیوب"^(۱) لهو پیغمبرانه یه که قورئان ناماژهی بۆ پیغمبره ییتیان کردووه، ههروهک
خودا له روو کردنه گفتاری دا بۆ محمد ﷺ باسی کردووه و فرموویه:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ...﴾ النساء/۱۶۳.

"نهیوب" زۆر پارێزکارو به تهقوا بووه به پهرحم و به سۆزبووه بۆ ههژاران و، خه مخۆرو
له خوگرێ ییوه ژنان و ههتیوان بووه، پێزی زۆری له میوان دهگرت و بانگی گه له کهشی بۆ
پهرستنی خودای تاک و تهنیا دهکرد. زانایانی "تهفسیر" و "میژوو" وای دهگێرینهوه که
"نهیوب" خاوهنی مال و سامانیکی زۆر بووه له ههموو چەشن و جورێک له نیعمهت و بهندهو
که نیهو له ناژه و مهرومالا و لهزهوی و زاری فراوان، که له خاکی (بشینة)ی ناوچهی (حوران)
بووه. جگه له مانهش خاوهنی کوڕو نهوهو کهس و کاریکی زۆرو بنه ماله یه کی گه ورهش بووه..
له ناکاودا ههموو ئهم نیعمهت و مال سامان و کوڕو کهس و کارانهی لێ دهستینریتهوهو لهش و
لاریشی تووشی چەندین جورە دهردو به لا دهبیته. هیچ ئەندامیکی ساغ له جەستهی دا نامینیته
تهنها دلی و زمانی نهبیته که زیکرو یادی خودای گه وره ی بیکات، بیگومان نهویش
له ههموو ئهو به لاو میحنه تانهی دا به نارام و خۆراگر بوو و باوهری به پادا دشتی نهو خۆراگری

(۱) "نهیوب" له وهچهی "ابراهیم" به (سلاوی خودای له سه ریته)، دایکیشی (کچی لوط - سلاوی خودای
لی بیته، هاوسه ریشی ناوی (لیا) بووه که کچی (یهعقوب) بووهو گوتراویشه ناوی (ره جه) ی کچی (نیفرانیم)
بووه، ههروه ها گوتراوه (مه نشا - ی کچی - یوسف - ی کوپی یهعقوب) هاوسه ری بووه. (ابن جریر - ی طبری -
یش) وای دیاری کردووه کهوا "نهیوب" کاتیک کۆچی دوا یی کردووه ته مهنی نهوهو سێ (۹۳) سال بووه،
گوتراوه که له وهش زیاتر ژیاوه. (ابن عباس) له م باره یه وه گوتویه: (بۆیه به "نهیوب" ناوبراوه چونکه
له ههموو حا لهت و بارودۆ خێک دا هه ر بۆ لای خودا گه راوه ته وهو هه ر په نای به خودا گرتوه).

یهی هه بوو... شهوو پۆژ له بادی خودادا بوو و ئیوارو به یانی بۆساتیک خودای له بیر نه ده کرد... نه خۆشی یه کهشی به جۆریکی وا پهری سه ند که هیچ که سیك نهیده توانی له لای دانیشیت. به لکو وه که له ریوایه تیکی میژوویی دا هاتوو هه موان لی ی دور که وتنه وه و تاکه هاو نشینیک و هاوخمیکی نه ما. ته نانه ت له شاره کهی خۆی براهی ده ره وه له سه ره نوێلکه یه کی ده ره وه ی شار فری دراو خه لکیشی لی دابراو، که سینک نه ما بوو تا سۆزیک بۆ بنوینیت، ته نها هاو سه ره کهی خۆی نه بیئت که هه رده م چاودێری ده کردو بایه خی ته وای پی ده داو، چاکه و له خۆبوردویی و سۆزی له وه وه به ری "ئه یوب" ی میژدی له یاد نه کردبوو و، به وه به ری پێزو پێزانینه وه له خزمه تی دابوو. هه روه ها به رده وام هات و چۆی ده کردو فرامۆشی نه ده کردو کاروباری بۆ راده په راندو یارمه تی ی ده دا له سه ر به جی که یان دنی پیوستیه که یو به پیی به رژه وه ندیی ئه و ده جولا یه وه، له گه ل ئه وه ش دا ئه م هاو سه ره ی "ئه یوب" له حالیکه هه ژاری که م ده رانه تی دابوو و بۆ چاره سه ری ئه م گرفته ش په نای ده برده به ر ئیش کردن و خزمه تکاری خه لکی به کری، تاکو خۆراک بۆ میژده نه خۆش و په ککه وه ته که ی په یداکات و باره قورس و گرانه کانی له نه ستۆ بگریت، بیگومان ئه م ژنه شی (وه که خۆی) به نارام و خۆراگر بووه له سه ر ئه و کاره ساتی له ده ست چوونی ما و کوپو نه وه یه و له سه ر ئه و هه موو ده ردو په تایه ش که تووشی میژده که ی بووبوو، جگه له ده سکورتیو نه بوونیو خزمه تکاریش بۆ خه لکی له وای ئه و هه موو نیعمه ت و به ختیا ری یه ی پێشوویان.

هه موو ئه م ده ردو نه بوونی و مه ینه تی یانه ش وره و خۆراگری پتری بۆ "ئه یوب" زیاد کردو به (احتساب) و باوه رو قه ناعه ت به پادا شتی مه ینه تی یه وه خۆی راده گرت و سوباس و شوکرانه بژێری خودای ده کرد، ته نانه ت به شیوه یه که خۆی راگرتوو که هه میشه نمونه له سه ر خۆراگری یه که ی له هه ر مه سه له و کاروباریکی له و جۆرانه دا ده هیتریته وه. هه روه ها نمونه ی له سه ر هه موو ئه و به لاو میخنه ته هه مه چه شنانه ی پی ده هیتریته وه.^(۱)

ده رباره ی ماوه ی مه ینه تی یه که شی، زانیان و ته و بیرو پای لیک جودایان هه یه، هه ندیکیان ده لێن (۳۰) سی سا ل له و مه ینه تی یه دا بووه، هه ندیکیشیان ده لێن (حه وت سا ل و چه ند مانگی ک بووه)، هه ندیکێ دیکه شیان ده لێن (هه ژده سا ل له و مه ینه تی یه دا بووه).

ده رباره ی به سه ره اتیشی ئه وه گێژرا وه ته وه که هاو سه ره که ی پی ی گوتوو: (ئه ی "ئه یوب" گه ر له خودای خۆت بپاریتته وه ئه و رزگارت ده کات له م به لا یانه).. ئه ویش له وه لا میدا گوتویه تی: (من حه فتا سا ل به ساغ و سه لامه تی ژیاوم و ئه گه ر حه فتا سا لی دیکه دوای ئه مه به نه خۆشی و نا ره حه تی بژیم ئه و هه ر که مه بۆ خۆراگرتنم تیای دا).

هر له باره ي ئه و حالته ته يوه گيړاوه ته وه که هر جاريك نازاريك يان به لايه كي نو ي پروي تي كرديت گوتوويه تي: (خدايه تو خوت ليت سهندوومه وه وخت پيت به خشيوم). هه روه ها ميژوونووسه كان چندها رووداوو داستانيان له "نهيوب" گيړاوه ته وه و له م پروه سووديان له (كتيبي نه يوب- سفر ايوب) وه رگرتوه يان له (تفسير يه هوود بو ته ورات كه به (هجاد) ناوده بريت و هم سرچاوانه ش جي پست پي به ستان و متمانهي زاناياني نيسلام نين، چونكه چندين شتي نابه جي و ناراستيان تي كه لکراوه و چندها رووداي هه لبه ستراويشي تي ناخراوه.

هه نديك له رافه كاران (مفسرون) ي قورثانيش په خنه يان گرتوه له و ميژوونووسانه ي كه جوړي ئه و درو به لايانه ي "نهيوب" يان ديارى كړدوه. له م باره يوه ماموستا (احمد المراغي) له تفسيره كي دا ده ليت: (هرچي گيړاوه ته وه له راده و نه نذازي ئه و مهينه تي يه ي تووشي- نه يوب- بووه كه گوايه گه شيتي ته راده ي ئه و ي خه لك ي لي ي دووركه ونه وه و، خوياني لي بياريزن و، له پله و پايه و شكوي پيغه مبهريتيان دابه زانديت و برديتيان بو دهره وي شارو، له سر نو ليكه فري يان داييت و، نيتر جگه له هاوسره كه ي خوي كسي دي سهرداني نه كرديت و هر نه ويش خوراك و كهره سي پيويستي بو برديت، هه مو هم قسه و باسانه له و هه وال ده و ده له سه هوزراوانه ي جووله كه كانه، كه به (اسرائيليات) ناوده بريت و كه جي هيچ پروا پيكردن و متمانه پي بوونيك نين، چونكه هيچ به لگه يه كي پست پي به ستراوي به هيزيان ني يه كه راستي يه كه ي بسه لينيت، هه روه ها، چونكه يه كي له م هرجه كاني پيغه مبهريتي ئه و يه ناييت پيغه مبهره كه ئه و جوړه نه خو شي و دردانه ي هه بيت، كه ده بنه هوي دووركه و تنه و ي خه لك ي له ده وري، له بهر ئه و ي هر كاتييك حال و ته ندروستي ي ئاوييت ناتوانيت پهيونده ي به خه لكه وه بكات و ريساو حوكمه كاني خودايان پي بگه يه نيت).^(١)

"نهيوب" له قورثان دا

قورثاني پيرؤز به گوږه ي پيويست باسي نه خو شي يه كه ي "نهيوب" ي كړدوه و ناماژه ي بو شيوازي له خوا پارانه وه كه شي كړدوه كه چن له لاي خودا نزاي كړدوه و پاشان خوداش نزاكي گيراكړدوه و چاره ي نه خو شي يه كه ي كړدوه و شيفاي پي به خشيوه و ژله و كه س و كاره كانيشي بو گيړاوه ته وه، له م باره يوه خوداي مهن فهرموويه:

﴿وَأَتُوبُكَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسِيئٌ الضَّرِّ﴾^(٢) وَأَنْتَ أَزْهَمُ الرَّحِمَاتِ ﴿٢٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ

(١) تفسير المراغي، للأستاذ احمد مصطفى المراغي.

(٢) (الضَّرُّ): به (ضَمَّةٌ) به ده روو نارېحه تي ي نيوده روو و هه ربارگراڼي يه كي هاو شيو هيان ده گوږيت.

فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ^(۱) رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ ﴿الأنبياء/ ۸۳-۸۴..

هروه ها خدا فرموده: ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ^(۲) وَعَذَابٍ ﴿۴۱﴾ أَزْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ﴿۴۲﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذَكَرَ لِلْأُولَى الْأَلْبَبِ ﴿۴۳﴾ وَخَذَ يَدُكَ ضَعْفًا^(۳) فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ^(۴)﴾ ص/ ۴۱-۴۴..

لهم ثایه تانه ی سورته ی (ص) دا خودا ثاماره بۆ به سه رها تی "نهیوب" ده کات و له زمان ی نه ویشه وه به مه به ستی له ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ﴾ نه وه سه وه سه خور به ساته وه ختی یانه به که له کاتی نه خو شی یه که ی دا به دلی دا ر هت بوون و په نای به خودا گرتوه له (قورسی ی نه وه به لاو مه نه تی یه) وه له (بنی ثومیدی له ره همه تی خودا) وه له (وه پس بوون له ژان و نازاری نه خو شی) که نه مانه هم مو ی چند و سه سه یه کن به دلی مرؤف دا ر هت ده بن له کاتی نازارو نه خو شی دا، هه ریو ه ش له به رام به ر نه مانه دا په نای به خودا گرتوه که له وانه بیپار یژیت و به دووری کات، سا نیت به هژی لابر دنی به لاو مه نه تی یه کانی وه بیت یان به ناسان کردنی هژی به کانی لابر دن و ده ر کردنی نه وه سه سه وه خور به له ناکاوانه به سه برو نارامی یه کی جوانه وه.

بۆ چونی ته تی و شیوازی چاک بو نه وه و شیفا وه رگرتیشی، خودا به م شیوه یه رینموونی کردوه و، پی ی فرموده: ﴿أَزْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾. واته: (نه ی نه یوب به قاچت له زهوی بده و بیت بکیشه به زهوی داو نه وه ی خودا فرمائی پیکردو ویت جیبه جی که)، نه وه بو هه ر که پی ی دا به زهوی دا خودا کانیاو یکی ساردی بۆ هه لقولاندو فرمائی پی کرد له و ناوه خوی بشوات و لی ی بخواته وه، "نهیوب" نه وه فرمانانه ی به جی که یاندو خودا ش به و

(۱) (وآتیناه اهلهم ومثلهم معهم): گوتراوه کهوا کس و کارو خانه واده ی "نهیوب" هه موویان له ناکاودا مردوون ته نها هاوسه ره که ی نه بیت، دوا یی خودا زیندووی کردو نه وه هینده نه وانی تریش کورو که سوکاری تری پی به خشیوه. گوتراویشه خودا پاداشتی له سه ر نه مان ی نه وه کس و کاره ی به چندن پۆله یه کی دی داوه ته وه له دنیا دا له جیاتی نه وان چندن مندا لیک ی دیکه ی پی به خشیوه.

(۲) (بنصب): واته به ماندویتی وگرانی.

(۳) (ضعفا): واته ده سکیک گیای وشک یان ده سکیک په یمانه.

(۴) (أواب): (واته زۆریه نا ده باته به رخودا و بۆ لای خودا ده گرتیه وه)، بیگومان خودای مه زن به فرما یشتی (نعم العبد) ستایشی "نهیوب" ی کردوه، چونکه سیفه تی (أواب) ی داوه ته پال، نه م ستایشه هه ر مرو فیک ی خاوه ن باوه ری وه اش ده گرتیه وه که به شیوه یه کی زۆر په نا به خودا بگریت و بۆلای خودا بگه رتیه وه.

هؤيه وه هممو نازارو نه خوښي يه كي له سر لابرډ لهو نه خوښي يانه ي كه دهره وه ناو ه وي جهسته ي تنيبوو.

ماموستا (المراغي) له تفسيره كهيدا ده لئيت: (له م ثايه ته دا ثاماره يه ك بؤ جورى شو نه خوښي يه كراوه كه له نه خوښي يه كاني پيست (الأمراض الجلدية) بووه، وه نه خوښي يه كاني نه كزما و گهړي و گولي و پيست ناوسان و... هتد، نه ك نه خوښي يه كي ناو ه كي بوويت وه نه خوښي يه كاني گده و گورچيله و سى و... هتد، دياره شو نه خوښي يانه ي پيستيش له ش ماندو و ده كن و توند ترين نازاريشي ده دن، به لام نه خوښي ي كوشنده نين.

هر لهو ثايه ته دا ثاماره و پيناسه يه ك هديه بؤ جورى شو ناو ه ي له ژير پي يه وه هه لقولاوه كه له ناو يكي كبريتي بووه و سوو د يكي زؤرو شيفابه خشي بؤ هم جوره نه خوښي يانه هديه. پاشان هروكه له فمرماني به كاربردي ناو ه كه دا هاتووه باسي لى خواردنه وه شي كراوه، وه چؤن نه مړوش چندان جور له م كانياوانه له نه وروپا و له (ميسر) و ولا تاني دي كه دا هديه و گرماو (همام) يان لى دروست كراوه چندها زستانه هوار (مشتي) و نه خوښخانه ي بؤ نه خوښي يه كاني پيست و نه خوښي يه ناو ه كي (باطني) يه كاني شيان لى بنيات نراوه.

سوينده كه ي "نه يوب"

جاريكيان "نه يوب" له ماو ه ي نه خوښي يه كه ي دا سوينديك ده خوات له سر شو ه ي گه ر له نه خوښي يه كه ي چاك بووه وه سه د قامچي له هاوسه ره كه ي بدات، له بهر شو ه ي جاريكيان له هه نديك نركي سه رشاني دا سستي ي نواندبوو، به لام دوا ي چاك بوونه وه دلي نهم ده بيت، چونكه ژنه كه ي به چاكي خزمه تي كردبو و سستي يه كه يشي هينده نه بوو، خوداش سوينده كه ي "نه يوب" ي به سوو ك ترين سزاي هاوچه شن بؤ برده سر، شو يش به و جور ه ي داوا ي لى كرد ده سكيك له گؤوگيا ي وشك يان ده سكيك په يمانه به ده سته وه بگرييت و به يه ك جار له ژنه كه ي بدات، نه مه له را ده ي شو سه د قامچي يه دا بووه به م هؤيه ش سوينده كه ي بر دؤ ته سر بى شو ه ي نازاري هاوسه ره كه ي بدات، نه م شيوازي سويند بر دنه سره ده ربازيكي بى وه به بؤ هر كه سيك له خوا بترسييت و به ته قواييت و گوپرايه لي ي فرمانيه كاني خوداي خو ي بكات، به تايه تيش له هه لسو كه و تيكي له م چه شنه ي سويند بر دنه سر دا دهره هق به و هاوسه ره به نارام و راستگؤو هاوزام و چا كه خوازه ي...

هر بؤيه ش خودا به "نه يوب" ي فهرموو: ﴿ وَحُذِّ بِدِرِكَ ضِعْفًا فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنَتْ ﴾... (نه ي "نه يوب" ده سكيكي بچو كه له گؤوگيا ي وشك - يان په يمانه - به ده سته وه بگه ره به يه ك جار له ژنه كه ي پي يه و سوينده كه ت مه شيكينه)...

به ندى چوار هم

((چهند وانه يهك له "نهيوب" هوه...))

(خوږاگرتن له سهر ميه نه تي - په نابردنه بهر خودا - تيمار كردن - نهرمي له گهل هاوسه ردا)

خوږاگرتن له سهر ميه نه تي

له داستاني "نهيوب" وښو ميځنه ته ي تووشى بووه وښو شيوازي له خواپارانه ووه دواو كړدنې چاك بوونه وويه ي، وښو نيعمه ته ي خوداش له هه لگرتنى به لاو چاك بوونه ووه ي له نه خوښى ي دواى وښو ماوه يوه پاشان له و به خشش و نيعمه ته چهندان هيڼده پي دراوانه ي دواى چاك بوونه ووه ي دا، له هه مو ښمانه دا چهندين دهرس و وانه بواوه داران هه يه تاكو "نهيوب" بكهن به پيشه ننگ (قدوة) ي خوږيان له ههر به لاو نارېحه ته يهك دا كه تووشيان بيبىت، چونكه پيغه مبهراڼيش له به لاو ميځنه ت بې بهش نه بوون، ته نانه ت ههر پيغه مبهراڼ تووشى سه خت ترين به لاو كار ه سات هاتوون، پاشان جوړه كانى دى له خه لكى، هه روهك پيغه مبهري خوداش - محمد ﷺ - فهرموويه ((أشد الناس بلاء: الأنبياء، ثم الصالحون، ثم الأمثل ثم الأمثل، يبتلى الرجل على حسب دينه، فإن كان في دينه صلابة زيد في بلائه))^(١) .. واته (له نيرو خه لكى دا پيغه مبهراڼ به پله ي يه كه م تووشى توند ترين به لاو كار ه سات بوون، دواى ښمانيش پياوچاكان، پاشان چاكران و چاكران، مروښ به گوږه ي ناين و راډه ي ديندارى يه كه ي تاقي ده كړي ته وه، هه تا راډه و پله ي ديندارى و ښمانه كه ي زياترو به هيژ تربيت، وښو به لاو نارېحه ته يه كانيشى زياترو ده بن)..

لهم فهرمووده يوه بوښمان دهرده كه وىت كه به لاو كار ه سات ماناى نه گبه ته ي و به دبه ختى ناگه يه نيټ، چونكه چ (به ختياى) وچ (به دبه ختى) يش لهم دنيا به دا په يوه ست نين به كړده وه چاكه كان، يان خراپه كانه وه، بېگومان دنياش خانه ي خه لات و سزادان نيه، به لكو خانه ي تاقي كړده وه، كينلگه يه كى روى دوايشه، بهرهم و ناكامى خوږاگرتنيش به ده ست هيڼانى پاداشت و خه لاتى كړده وه چاكه كانه به چهندان هيڼده، "نهيوب" يش كاتيڅك به وه تاقي

کرایه وه که هه موو مال و سامان و کس و کاری لی سه نرایه وه و چه ندین نازارو نه خوشی پروی له جه سته ی کرد، خو ی راگرت و شوکرانه بژییری خودای ده کرد، له ناکامی نه مه دا خوداش په حمی پی 'کردو به زه یی پی دا هاته وه و ساغی و تهن دوستی ی بو گپرایه وه و چه ندان هیئنده ی تر له مال و سامان و کوپروکس و کاری پی' به خشی یه وه ... هه ر بویه ش خودا له دوی چیرۆکه که ی "نه یوب" وه فرموویه: ﴿وَذَكَرَ لِلْعَبْدِ﴾ (نه وه یادخستنه وه یه که بو خواپه رستانی دی تا کو نارام بگرن وه "نه یوب" و نه و پاداشته گوره یه شیان وه که نه و له دنیا و ناخیره ت دا ده سگیر بیت). جا نه گه ر بنده کانی خودا و خواپه رستان مهینه تی و نارامی "نه یوب" به یادی خو یان بیئنه وه که باشتین نینسانی سه رده مه که ی خو ی بووه، نه و خو یان به (نارام گرتن له سه ر نا په حه تی یه کانی دنیا) پاده هیئن.

هه روه ها نارام گرتن له په وشتی پیغه مبه ران و چه کی پارێزکاران و چاکسازان بووه و هه ر پیغه مبه رو، پیشه و او، چاکسازیک ته نها به نارام گرتن سه رکه وتوون. جی ی باسیشه قورنانی پیرو ز بایه ختیکی زوری به نارام گرتن و وه سف و ستایش کردنی داوه و له پله و پایه ی به رز کردو ته وه و ستایشی زوری خاوه نانی نه م په وشته به رزه ی کردوو به م پاده یه ش ستایشی هیچ په وشتیکی دیکه و خاوه نانی هیچ په وشتیکی دیکه ی نه کردوو، له قورن دا نزیکه ی حه فتا جار باسی نه م په وشته به رزه کراوه و، که چی ناوا گرنگی به باسی په وشتیکی باشی دی نه دراوه. پیغه مبه ری پیشه ویشمان - محمد ﷺ - به م په وشتی نارامگرتنه ی راسپاردووین و فرموویه: (الصبر نصف الإيمان) ... واته: (نارام گرتن نیوه ی باوه ره). هه روه ها فرموویه: ((ومن يصبر يصره الله وما أعطي احد عطاء خيراً وأوسع من الصبر)). واته (هه ر که سیکی خو ی به نارام گرتن پا بهیئیت و به رگه ی باره گرانه کانی بگریئت، نه و خوداش یارمه تی ده ری ده بیت له و نارام گرتنه دا، هیچ که سیکیش نی یه، که جگه له (نارام گرتن) به هره یه کی به سوودترو گه وره ترو زو رتری ده ست که وتبیت). په ندیکی به ناوبانگ و پر مانای عه ره بیش ده لیت: (الصبر مطية النصر) .. واته: (نارام گرتن جله وگری سه رکه وتنه).

په نابردنه بهر خودا

هه روه ها له به سه ره هاته که ی "نه یوب" دا وانه یه کی به سوود هیه ده رباره ی په نابردنه بهر خودا و نزا و پارانه وه لی ی، وه که چون "نه یوب" نزا ی له لا کرد. ئینجا مل که چ کردن بو خودا و دووعا کردن به ناوه جوان و پیروزه کانی و به سیفته به رزه کانی تا کو نه و به لایه ی که تووشمان بووه لایبات له سه رمان.

تيمار کړدن

هر لهو به سه رهاته ی "نه یوب" وانه یه کی دی به دی ده کریت دهر باره ی پتویستی ی تيمار کړدن و به کاره یتانی دهر مان چونکه خودای مه زن فهرمانی به "نه یوب" کړد لهو ناوه بخواته وه خو ی لی بشوات که له ژیر پی یوه هه لقولا، بیگومان خودا به بی نه وهش له توانای دا هه بووه شیفای بو بنیریت له جیاتی نه وهی داوای گرته بهری نهو شتوازو نامراره ی تيمار کړدن ی بکات.

نهرمی له گهڼ هاوسه ردا

ديسان له م داستانه ی "نه یوب" دا وانه یه کی تر دهر ده هاویریت له باره ی پتویستی هه لسوکو ته ی چاکه وه له گهڼ هاوسه ردا، "نه یوب" له کاتی ده له مهن دی و ساغی و تندرستی دا باش و به نه مه ک بو له گهڼ ژنه که ی دا. ژنه که شی له ماوه ی نهو نه خو شی و نار هه ته ی یانه ی دا به چاک ی هه لسوکو ته ی له گهڼ دا کړدوه و له زور به ی هه ره زوری ساته وه خته کانی دا به هانایه وه چوه، ته نها چند هه له یه کی که م نه بو بیت که وه ک هه مرؤقینکی دی جوړه سستی یه کی که می نواندوه و نه وهش به بهر اور د له گهڼ نهو هه مو نارام و هه ول و به ته نگه وه اته نه ی دا جی سزادانیکی نهو تو نه بووه ... به لام له کاتی نهو هه له وردو به جو کانه ی دا "نه یوب" سویندی لی خواردوه کهوا داوای چاک بوونه وهی ده بیت ته می ی کات، به لام هر داوای چاک بوونه وهی له نه خو شی یه که خودای گه وره فهرمانی پی کړدوه که سزایه کی نازار به خشی نه دات وه و ه فاداری یه ک بو ی، له جیاتی نه وهش خودا مؤله ته ی ری وشوینیکی ناسانی پی داوه بو نه شکاندن ی سوینده که ی، نهویش وهک پیشتر گوتمان نهو بووه که ده سکینکی گزوغیا یان په یحانه ی به جووکی پی که وه به ستوه و به یه ک جار داویتی له ژنه که ی به نه وهی نازاری پی بگه یه نی ت.

پیغه مبهه ریتی ی "ذوالکیفل"

خودای مه زن فهرموویه: ﴿وَلِإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ (٨٥) وَاَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ الانبیاء/ ٨٥-٨٦. واته (پیغه مبهه رانی وهک نیسماعیل-نیدریس-ذوالکیفل-هه ری که یان له پیغه مبهه رانی به نارام و خوراگر بوون، نیمه نهو امان خستوته بهر سایه ی سوزو په هه تهی خومان و نهوان له چاکان وصالحان بوون) ..

ههروه ها خودا فهرموویه: ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ﴾ ص/۴۸. واته (نهو پیغه مبه رانه ی تریش به یاد بیتنه وه، وهك (اسماعیل) و(اليسع) و(ذوالکیفل) که هه موویان له چاکان و هه لَبْزِیَراوان بوون)..

(ابن کثیر)-خودا لی ی خوشبیت-ده لیت: (لهو نایه تانه دا وا دهرده که ویت که -ذوالکیفل- پیغه مبه ر بوویت نهویش به پی ی نهو ناوه ینان و جوره ستایش کردنه ی که قورنان له گه ل نهو پیغه مبه رانه ی ترده ناوی هیئاوه، تاکه به لگه ی به ناویانگیش له م پرووه هه نه وه یه). به لام قورنان نه به کورتی و نه به درژی باسی چۆنیه تی بانگه وازو به یامی نه م پیغه مبه ره و باسی نهو گه له ی نیراوه بۆ لایان نه کردوه و باسی ژیانیشی هه نه کردوه. شاره زایانی میژووش وای داده نین که نه م پیاوه کوپی "نه یوب" بوویت -سلاوی خودای لی بیت- و، ناویشی له بنه رته دا (بیشر) بوویت و خودا وای "نه یوب" کردبیتی به پیغه مبه ره و ناوی (ذوالکیفل) ی لی نابیت چونکه مه رجی هه ندیک عیبادت و فهرمانی له نه ستۆ گرتوه و مه رجه کانیشی بردۆته سه ر.^(۱)

(۱) گوتراویشه نهو-واته ذوالکیفل-پیغه مبه ر نه بووه، به لکو عبیدیکی صالحی خودا و بانگه وازکاریکی چاکه بووه نه رکی دادوه ری کردن و به جی گه یاندنی هه قی له نیو گه له که ی دا له نه ستۆ گرتوه و نهو نه رکانه شی به چاک ی راپه راندوه و به م هۆیه شه وه ناوی (ذوالکیفل) ی لی تراوه، چونکه که فاله تی نهو نه رکانه ی کردوه. وهك چۆن (یونس) به (ذوالنون) ناویراوه و (ذوالنون) یش مانای (ذوالحوت) یان (ذوالسمکه) ده گه یه نیت، چونکه ماسی به گه ورده که (واته نه هه نگه که) له ده ریادا قووتی داوه، هه روه که له به شه کانی داهاتوی نه م کتیه دا (إنشاء الله) به ته وای ناماژه ی بۆ ده که ین. (وه رگیتی)

بہشی ہشتہم

موسا — ددوی خلدی زبے

ہارون — ددوی خلدی زبے

- ۱- مریا نامہ ی موسا پریش پیغمبر ریتی
- ۲- پیغمبر ریتی موسا و ہارون
- ۳- تیکوستانی موسا و کہ لہ کی
- ۴- چارہ نوس خرابی فیرون و کہ لہ کی
- ۵- لہ بیگارا بہرہ و خاکی روان
- ۶- چہ ندوانہ و بہ ندیک لہ چیرزکی موسا و
- ۷- چیرزکی موسا و عہدہ صافہ کی خورا

سه ره قايه ك:

پيغه مبه ريتی - موسا - و - هارون -

موسا پيغه مبه ريكه، يه كيكيشه له پيغه مبه رانی خاوهن (عه زم). خدای مه زن فهرموويه:

﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ مريم/ ۵۱. واته (ههروه ها له - قورنان - دا به سه رهاتی - موسا - به ياد پيغه وه و بيخوينه وه كه نه و (واته: موسا) هه لېژارد و پالا و ته كراوی خودا بو و وه ههروه ها (پيغه مبه ريكی هه و الېه ر - بو و). نه م پيغه مبه ره نازنا و (لقب) ی دوتنراوی خودا (كلیم الله) یه، چونكه خودا به بی (شامپاز و هوكاريكي ناراسته و وخو) دواند و ويه تئو قسه ی له گهل دا كرد و وه. ههروه ك فهرموويه: ﴿قَالَ يَمُوسَىٰ إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلِمِي فَخُذْ مَا آتَيْنَاكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِينَ﴾ الأعراف/ ۱۴۴. واته:

(نه ی - موسا - من تو م هه لېژارد و وه له نيو خه لکی دا پالا و توميت به م په يامه ی كه به سروسو بوم نارد و وي و به و ته و دواندنې راسته و وخو له گهل تا، جاتوش نه و ی پيم دا و يت له په يام و پاسپارده و لاپه ره كانی - ته و رات - و هه رېگه و سوپاس گوزاری خودای په روه رد گارت به).

(هارون) يش (سلاوی خودای لی بيت) به رېه چه له ك برای - موسا - يه و خودا نه و يشی ره وانه كرد و وه هه پالېشت و ياریده ده ريك بۆ (موسا)، به تايبه تئ له كاتيك دا (موسا) ی ده نارد بۆ لای فيرعمون تا په يامی خودای پي راگه يه نيئت. دانانی (هارون) به ياریده ده ر و پالېشت له سه ر دا واکاری يه کی (موسا) بو و كه ناراسته ی خودای په روه رد گاری كرد و وه:

﴿وَأَجْعَلْ لِّي زَوْجًا مِّنْ أَهْلِي﴾ ﴿٢٩﴾ هَرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرًى طه/ ۲۹ - ۳۱. واته: (موسا دا وای كرد خودايه له كه س و كاری خو م يه كيك بكه يت به پالېشت و ها و كارم كه نه و يش (هارون) ی برام بيت تاكو خو می پي به هيتزېكه م و له م كاروباره م دا به شداری كه م و ها و به ش و ها و خه می كاره گرانهانی پيغه مبه ريتيم بيت).

خوداش دا واکه ی - موسا - ی جيبه جئ كرد و (هارون) ی له گهل دا نارد و، به رېه جه ت و به خشنده یی ی خو ی پهل ی پيغه مبه ريتيشی پي دا، (واته: به - هارون) ..

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَّحْمِنَا أَخَاهُ هَرُونَ نَبِيًّا﴾ مريم/ ۵۳.

چه وسانه‌وی (بنو اسرائیل)

له‌مه‌وپیش له‌چیرۆکی (یوسف) دا (سلاوی خودای لی بیئت) نه‌وه‌مان باس کرد چۆن (یوسف) که‌وتبووه پیش (باوکی و کوپو نه‌وه‌کانی باوکی) بۆ گوزهران کردن له‌ولاتی (میسر)، پاشان ههر له‌و سهرده‌مه‌ی خزیان دا داوای له‌پادشای (میسر) کردووه باوکی و خانه‌واده‌که‌ی له‌خاکی (جاسان) دا نیشته‌جێ بکات که ده‌که‌وێته باکووری (به‌لبیس) هه‌وه‌ی یه‌کیک له‌شاره‌کانی ناوی (سقط الحنة) یه... دیاره‌ ئهم داواکاری یه‌ی (یوسف) به‌هۆی نه‌وه‌وه بووه که نه‌و خاکه‌ شیاو بووه بۆ له‌وه‌پاندنی ناژه‌ل. نه‌وانیش (واته: که‌س و کاره‌که‌ی یوسف) به‌کاروباری به‌خێوکردنی ناژه‌ل و له‌وه‌پاندنی یه‌وه‌ خهریک بوون، ئهم بارودۆخه له‌سهرده‌می (پادشا شوانه‌کان) دا بووه‌و له‌و رۆژه‌گاره‌ دا خه‌لکی به‌شوانکاره‌یی یه‌وه‌ سهرقال بوون...

له‌دوای نه‌وانیش رۆژگار گۆرراوه‌و (أحمس-ی یه‌که‌م) هات که یه‌که‌م پادشای (خیزیانی هه‌ژده‌ پادشایی) یه‌که‌ بووه که هه‌موو (پادشا شوانه‌کان) یان ده‌رکردووه. پاشان (رع‌مسیس-ی دووهم) هاتووه و کاتیکی دیتی (بنی اسرائیل) به‌ره‌و زۆریوون ده‌چن و ژماره‌یان زیاتر ده‌بیئت و وه‌چه‌و نه‌وه‌یان زیاد ده‌کات، ترساوه‌ له‌وه‌ی بینه‌ پالێشتیک بۆ دوزمنانی (میسر)، له‌به‌ر نه‌مه‌ هه‌ولێ وه‌پس کردنیانی داوه‌و له‌قورستین کاردا به‌کاری هێنان و تاكو هێزیان که‌م و لاوازا کاته‌وه‌، جگه‌ له‌وه‌ی ته‌قه‌للایه‌کی هێجگار زۆری داوه‌ له‌په‌رته‌وازه‌ کردنیان دا بۆ چهند ده‌سته‌و تاقمیک، له‌م باره‌یه‌وه‌ گوتراوه‌: (کاهین و جادوگره‌که‌کانی نه‌و سهرده‌مه‌ هه‌والی نه‌وه‌یان به‌فیرعه‌ون داوه‌ که له‌ داها‌توودا نه‌و موک و ده‌سه‌لاته‌ی هه‌یه‌تی له‌سهر ده‌ستی یه‌کیک له‌کوپه‌ تازه‌ له‌دایک بووه‌کانی نه‌و ماوه‌یه‌ی که‌ تیای دا ده‌ژیان له‌ناو ده‌بریت)...

فیرعه‌ونیش به‌بیستنی ئهم هه‌واله‌ ده‌ترسیت و فەرمان ده‌دات به‌کوشتنی ههر کوپێکی تازه‌ له‌دایک بووی (بنو اسرائیل)، هه‌تا ژماره‌یان زۆر نه‌بیئت... دیاره‌ پیرانیش له‌و ماوه‌یه‌دا زۆریان لی ده‌مرد به‌هۆی ماندوو بوونی زیاد له‌توانایان له‌کاردا. له‌به‌ر نه‌مه‌ سه‌رانی (قیبتیه‌کان) چوونه‌ لای (فیرعه‌ون) و پێ‌یان گوت: (شه‌وا مردن به‌زۆری رووی کردۆته‌ پیره‌مێردو به‌سالا‌چووه‌کانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل (بنی اسرائیل) و تو‌ش مندا‌له‌ کو‌ریه‌کانیان ده‌کو‌زیت و، به‌م پێ‌یه‌ش خه‌ریکه‌ کاره‌کانیان بکه‌ونه‌ سه‌رشانی ئیهمه‌و جگه‌ له‌خۆمان که‌سیکیان لی نامینیته‌وه‌ بۆ به‌رده‌سته‌یو خزمه‌تکاری)...

ئینجا (فیرعه‌ون) یش فەرمانی دا که سالتیک مندا‌لان بکوژن و سالتیکی تریش وازیان لی بێنن، تاكو هه‌موو نه‌وه‌کانی (اسرائیل) له‌نیو نه‌چن، له‌و ساله‌ش دا که (نۆره‌ی نه‌کوشتنی

مندالّه تازه له‌دايك بووه‌كان (بوو)، (هارون) له‌دايك بوو، بۆيه وازی لی‌ته‌ینراو نه‌کوژراو له‌نامیزی باوك و‌دایکی دا به‌خێو کړا.

به‌لام (موسا) له‌و سالددا له‌دايك بوو، كه نۆزه‌ی واته سالی سهربرینی مندالان بوو، له‌به‌ر نه‌مه هه‌ر كه هاته دنیاه، خیرا دایکی له‌به‌رچاوان شاردی‌یه‌وه، ئیتر هه‌والی له‌دايك بوونی به‌(فیرعه‌ون) نه‌گه‌شت.

خودای مه‌زن ئاماژه‌ی بۆ نه‌م سته‌مه گه‌وره‌یه‌ی فیرعه‌ون کردوه كه ده‌ره‌ق نه‌وه‌ی (ئیسرائیل) و سهربرینی مندالّه‌كانیان نه‌جمای داوه... هه‌روه‌ك فیرمویه:

﴿تَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَّبَاِ مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ ۖ بِالْحَقِّ لَقَوْمٌ يُؤْمِنُونَ﴾ (٢) ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِّنْهُمْ يُدَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (٤) وَرُبُّدُ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِيكَ اسْتَضِعُّوْا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ أَيْمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ القصص/٣-٥.

واته: (له‌هه‌وال و به‌سه‌رهاتی موسا و فیرعه‌ون باری حه‌قیقه‌ت و پراسته‌قینه‌ی پووداوه‌کانی نێوانیان بۆ ده‌گێڕینه‌وه تاكو هۆیه‌کی په‌ند و هه‌رگرتن و پێنمایی ی زیاتر بێت، بۆ نه‌و كه‌سانه‌ی باوه‌ریان پێ هیناوت و نه‌وانه‌ش له‌مه‌ولا باوه‌ر پێ دینن. بێگومان فیرعه‌ون کابرایه‌کی سته‌مکارو پۆچووی نێوزۆلم و كفرو تاوان و خۆبه‌زل زانین بوو و جیاوازی ده‌خسته نێوان دانیشه‌توانی و لاته‌كه‌یه‌وه و هه‌ك یه‌ك سه‌وداو مامه‌له‌ی له‌گه‌ل دا نه‌ده‌کردن، به‌لكو كرده‌بوونی به‌چهند ده‌سته‌و تاقمێكه‌وه، نه‌وه‌بوو هه‌موو میسری یه‌كانی له‌خۆی نزیک كرده‌بووه كه‌چی گه‌لی (به‌نوئیسرائیل)ی ده‌چه‌وساندوه‌و كۆپه‌كانیانی سه‌رده‌بری و ئافه‌ته‌كانیانی بۆ كۆیلايه‌تی و به‌دکاری لای خۆیان ده‌هیشه‌سته‌وه، تاكو نه‌و گه‌له قه‌ركات، به‌راستی فیرعه‌ون به‌م په‌فته‌ره گنده‌لانه‌ی له‌دژی (بنو اسرائیل) یه‌كێك بووه له‌و زۆرداره تێكه‌ده‌و گومرایانه‌ی كه كاروباریان هه‌ر شێواندن و گێره‌شیوینی بووه. به‌لام ئیسه‌ش له‌دژی نه‌و زۆرداره خواستی پێویستمان له‌سه‌ر نه‌وه بووه كه چه‌وساوان و بچ‌ده‌سه‌لاتان به‌هێزكه‌ین و فه‌زلی سه‌ره‌هه‌زی و ده‌سه‌لاتیان پێ‌به‌ه‌خشین و پاشان بیانكه‌ین به‌پادشاو سه‌ركرده‌پیشه‌وايان، هه‌روه‌ها بیانكه‌ین به‌جێگه‌یه‌وه‌و مه‌یراتگری ته‌ختی فیرعه‌ون و مولك و مه‌مله‌كه‌ته‌كه‌ی).

(١) (فیرعه‌ون): نازناویك بوو به‌كاردده‌یترا بۆ هه‌ر پادشایه‌ك له‌پادشاكوئه‌كانی (میسر).

(٢) (یسته‌حی نسا‌هه‌م): واته‌(ئافه‌ته‌كانیان ناكووێت و ده‌یانها‌یه‌تیه‌وه تاكو بیانكات به‌چهند كۆیله‌یه‌کی

بەندی یەكەم

((ژياننامەى -موسا- پيش پېغەمبەرئىتى))

(بەختکردنى "موسا" لەکۆشكى شاهانەى "فیرعەون" دا -

"موسا" بەهانای (ئیسرائیلییەك)سە دەچیت -ئاشکرا بوونی "موسا" و ڕاکردنى - "موسا" لە خاكى "مەدینە" - ژنهنانی "موسا")

بەختکردنى "موسا" لەکۆشكى شاهانەى "فیرعەون" دا

"موسا" لەدواى هاتنه دنیاى، چەند مانگێك لەئامیزى داىكى دا مایهوه. پاشان كاتێك داىكى ترسى ئەوى لى نىشتبو كه فیرعەون بەنهنىنى ى هاتنه دنیاى ئەو كۆرەى بزانیئت و بیکوژیت و نەهیلێت لەئامیزىدا بېنیتەوه، خێرا بە سرووش و ئیلهامى خودا سندوقێكى سازکرد تاكو "موسا" ى كۆرەى ساواى تىبجات و بە(زفت) ڕەنگى سندوقەكەى گۆرې و بۆیەى كرد تا بیناسیتەوهو، وئینجا بەسندوقەكەوه "موسا" ى هەلدايه ڕووبارى نیلهوه، ئەمەش لە ساتەوهختێكدا بوو كه خودا ترس و نیگەرانیى لى دوورخستبووهو مژدەى تهواوى پىداپوو، كه "موسا" ى جەگەرگۆشەى بۆ دەگیرێتەوهو، لەئایندهش دا دەيكات بەیهكێك لەپېغەمبەرەن. جا لەو ماوهیدا، كه سندوقەكە بەناو ئاوهكەدا دەڕۆشیت چەند كەسێك لەدەست وپتوهندى (فیرعەون) بەدیيان كردو دەریان هیناو بردیانەوه بۆ مالى (فیرعەون)، لەویش سندوقەكەیان هەلپچرى، ژنەكەى (فیرعەون) چاوى بە مندالێك كەوت تىاى دا (واتە "موسا")^(۱) و یەكسەر خوداش لەو چركەساتانەدا خۆشەویستى ئەو مندالەى دەخاتە دلەوهو دەزانیت گەر (فیرعەون) ى مێردى بییىنیت و بزانیئت (كۆرە) دەسبەجى دەیکوژیت، وەك چۆن هەموو كۆرانی (بنى اسرائیل)ى كۆشتبوو، هەر بۆیەش بەو مێردە ستەمكارەى دەلیت: (ئەم كۆرە دەبیتە هۆى خۆشى و شادى من و تۆ، لەبەر ئەوه مەیکوژە بەشكم سوودمان

(۱) سەبارەت بەموشەو ناوى(موسا) گوتراوه كه وشەیهكى (لێكدراو)سە لەدوو بڕگەى (موو)و(شا) پێك دیت، (موو) لەزمانى میسرى یە كۆنەكان دا مانای (ئاو) دەگەینیت و (شا)ش مانای (درەخت) دەگەینیت، بۆیەش وا ناوئراوه، چونكه كاتێك داىكى پى گەشتۆتەوه لەنیوان (ئاو)و(درەخت)دا بێنراوتەوه، هەروەها گوتراوه ئەم ئاوه (موسا) لە وشەى (مس)سە وهگرێاوه، كه وشەیهكى كۆنى میسرى یەو مانای(مندال) دەگەینیت.

پېـښـگـه يـه نـيـت يـان تـاـکـو بـيـکـه يـن بـه کـورې خـۆ مـان و چـي تـر ئاـوا بـي کـور و هـجـا خ کـو يـر نـه يـيـن).
(فـيـر عـهـون) ي مـيـر ديشـي بـه و رايـه قـايل بـو و بـۆ ژـنـه کـه ي خـۆ ي هـيـشـتـه و هـ.

بـه م رـه نـگـه "مـوسـا" لـه و مـهـر گـه سـا تـه ر ز گـار ي بـو و، بـيـگـومـان فـيـر عـهـون و (هـامـان) ي
و هـز يـري شـو سـه ر بـاز ه کـانـي شـيـان نـه يـانـد ه ز انـي کـه قـه د هـر چ شـتـي کـي لـه نا خـي خـۆ ي د ا بـۆ حـه شـار د ا و ن
ئـه و مـنـد ا لـه ي کـه لـه ئا و ه کـه يـان د ه ر هـيـنـا و ه د ه بـيـت بـه د و ژ مـنـيـان و بـه سـه ر چـا و ه يـه کـي خـه م و
نـيـگـه ر انـيـيـان و، بـه هـۆ کـار ي کـي لـه نا و چـو و نـيـان لـه ئا کـامـي بـي يـا و ه ر ي و ر و چـو نـيـان لـه سـتـه م د ا.

ئـه مـه بـو و حـالـي "مـوسـا" لـه سـا تـه کـانـي هـه لـد انـه نـيـو ر و و بـار و د هـر هـيـنـا نـه و هـ يـد ا، ئـهـي دا خـۆ
حـالـي د ا ي کـي چـۆ ن بـو و يـت ؟! بـيـگـومـان د ا ي کـي هـه ر کـه ئـه م کـۆ ر پـه يـه ي هـه لـد ه د ا تـه نـيـو
ر و و بـار ه کـه و ه، خـيـرا کـچـه کـه ي خـۆ ي (وا تـه: خـوشـکـه کـه ي مـوسـا) بـه د و ا ي ئا سـه و ا ر ي سـنـد و و قـه کـه د ا
د ه نـيـر يـت و لـه مـه و د ا يـه کـي د و و ر ه و چـا و د يـر ي د ه کـات تـا د ه بـيـنـيـت چـۆ ن هـه لـد ه گـيـر يـتـه و ه بـۆ مـالـي
(فـيـر عـهـون) د ه بـر يـت، بـۆ يـه بـه هـه لـه د ا و ان هـه و ا لـه کـه بـه د ا ي کـي د ه گـه يـه نـيـت و ئـه و يـش بـه يـيـسـتـنـي ئـه و
هـه و ا لـه و لـه تـر س و بـي تـار ا مـي د ا هـۆ ش و عـه قـلـي لـه لـا نـامـيـنـيـت و دـلـي لـه هـمـه مـو و شـتـي ک خـالـي
د ه بـيـتـه و ه و هـيـچـي تـيـد ا نـامـيـنـيـت تـه نـهـا يـا د و فـيـکـري مـوسـا نـه بـيـت و خـه ر ي ک بـو و لـه و پـه ر و شـي و
بـي تـار ا مـيـه يـد ا نـه يـنـيـه کـه ش ئا شـکـرا کـات و پـه ر د ه لـه سـه ر مـه سـه لـه کـه ي خـۆ ي هـه لـد ا تـه و ه، بـه لـام
خـودا دـلـي جـيـگـيـر د ه کـا تـه و ه د ه ي کـات بـه مـر و قـي کـي ئـيـمـانـد ا ر و پـشـت بـه سـتـو بـه پـه يـمـانـي خـودا و
د لـنـيـا د ه بـيـت لـه و ي کـه خـودا کـۆ ر پـه کـه ي بـۆ د ه گـيـر يـتـه و ه.

جـا کـاتـيـک "مـوسـا" لـه مـالـي فـيـر عـهـون د ا بـو و چـه نـد يـن شـا فـر هـتـي د ا يـه ن و خـا و ن کـۆ ر پـه ي
شـيـر ه خـۆ ر ه ي بـۆ د يـنـن تـا کـو لـه مـه مـکـي خـۆ يـان شـيـري پـي بـد ه ن، بـه لـام ئـه م مـنـد ا لـه شـيـري هـيـچ
کـه سـيـکـيـان نا خـوات. لـه و مـا و ه يـه ش د ا خـوشـکـه کـه ي د ه گـا تـه لـا يـو بـه د ه سـت و پـيـتـا و نـد ه کـه ي
(فـيـر عـهـون) و ژـنـه کـه ي د ه لـيـت: (مـن ژـنـيـک د ه نـاسـم کـه د ه تـوا نـيـت شـيـر بـه و مـنـد ا لـه بـد ات و ر يـم بـد ه ن
بـانـگـي بـکـم بـۆ تـان). ئـه و انـيـش ر ي ي پـي د ه د ه ن و قـايل د ه بـن بـه و ي بـيـنـيـر بـه د و ا ي د ا، (د يـبـار ه
مـه بـه سـتـي ئـه م کـچـه (د ا ي کـي مـوسـا) بـو و ه)، ئـيـنـجـا خـيـرا د ه چـيـت بـه د و ا ي د ا ي کـي د ا و د ه يـهـيـنـيـت
بـۆ لـا يـو - مـوسـا - يـش ز و و هـۆ گـري د ه بـيـت و مـه مـکـي د ه گـر يـتـه د ه م و هـمـو و د ا يـه نـه کـانـي تـر پـه ت
د ه کـا تـه و ه. بـه م رـه نـگـه د ا ي کـي "مـوسـا" بـه تـه و ا و ي بـۆ ي ر و و ن د ه بـيـتـه و ه کـه پـه يـمـانـي خـودا ر ا سـت و
ر ه و انـه، د و ا ي ئـه و ي سا و ا جـگـه ر گـۆ شـه کـه ي بـۆ د ه گـيـر يـتـه و ه.

ئـه مـه ي پـيـشـو و شـيـکـار ي ئـه م ئا يـه تـا نـه يـه کـه د ه بـيـو يـنـنـه و ه خـودا تـيـا يـان د ا فـهـر مـو و يـه:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ إِذًا خَفَتْ عَلَيْهِ فَأَلَيْمٌ فِي الْبَرِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا

تَحَرَّفَ إِنَّا رَأَوْهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ^(۷) ۱۱ ۱۰ ۹ ۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱ ۰
 لَهُمْ عَذَابٌ وَحَرْنَا إِيَّاهُ فَزَعَوْهُ وَهَمَّنَ وَخَنَدَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ۸ وَقَالَتْ أَمْرَأْتُ
 فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنَ لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ۹
 وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَرْمُوسَىٰ فَدِرْعًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدَىٰ بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَيَّ قَلْبُهَا لَتَكُونَ
 مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۱۰ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ ۱۱ وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
 ۱۲ وَحَرَمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ
 لَهُ نَصِيبٌ ۱۳ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۴ ۱۳-۷/الفصل

شتیځی سروشتی و ناسایشه کهوا-موسا- دواى نهوې ماوې شیرخواردنې تهواو بووه،
 هر له مالې-فیرعون-دا بوییت و هر له ویش واته (له کوشکی شاهانې فیرعونه شدا)
 به ځیو کرابیت. جا کاتیک گه وره بووه پیگه یشتووه و هیژیکې گه غې ی بو خولقاوه خودا
 زانست و حکمه تیشی پی به خشیوه. خودا نهم جزره پاداشته هر به چاکه کاران و باوهر دارانی
 چاکه خواز ده به خشیته، هر وهک فیرموویه: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَالَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
 وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۴/الفصل.

- موسا - به هانای نیسرائیلی یهك-هوه ده چیت

موسا تا هر هرتی لاوی له مالې-فیرعون-دا به سه بردو جهسته یه کی به هیژو توانایه کی
 زوړی هه بوو. لهو حقیقه تهش بی ناگا نه بوو که نهو ځوی نامویه که له مالې فیرعونه شدا، چونکه
 نیسرائیلیه کهو یه کی که لهو گه له چه وساوویه. له بهر نه مهش هه ردهم پالېشتیک بوو بو
 نیسرائیلیه کان و شهرو خرابه ی گه له که ی فیرعونه لى دوور ده خستنه ووه بهرگری لى
 ده کردن.. بو نمونه: (پروژیکیان-موسا-له کوشکه که ی فیرعون ده چیته دهره ووه له ناکاودا

(۱) له (أصمعي) یوه گپراوه تهوه که نهو گوئی له که نيزه (جاریه) یه کهو له زمان پاراوی و په وانپیژیدای
 زوړ لیها توو بووه، پی گو تووه (به راستی جی ستایش و سرسورمانی و، ماشه لآ چند رهوانبیژیت).
 که نيزه کهش پی گو تووه (نهری داخو دواى نهم فرمایشته ی خودا هیچ پله و ناستیکې په وانپیژى ماییت:
 (واو حینا الی أم موسی.. تاوه کو(وجاعلوه من المرسلین) که له یه ک نایته دا دوو فرمان (أمر) و دوو
 قدهغه (نهی) و دوو هوالی (مرگینی دار) ومژده به خشی پیکه وه کوکردو تهوه.
 (۲) (عن جنب): (عن بعد) واته (له مهورا یه کی دوور وه).

خۆی ده كات به ناو شارد ا بئ ئه وهی كه سێك پهی بزانیئت و له وێ ده بینئیت دوو پیاو له گه له یه كدی به شه ر هاتوون و له یه كتر ده دن، یه كێكیان ئیسرا ئیلی یه وه له گه له كه ی خۆیه تی و، ئه وهی تریشیان له گه له كه ی فیرعه وه، له وه كاته دا ئیسرا ئیلی یه كه هانا بۆ-موسا-ده بات و داوای یارمه تی و به هانا وه هاتنی لی ده كات. موساش به هانا یه وه ده چیئت و مشته كۆله یه كی وه ها توند به كا برای (فیرعه ونی) دا ده دات كه یه كسه ر له ناوی ده بات و هه ناسه ی لی ده برئیت، به لām زوو له وه كرده وه یه په شیمان ده بیته وه وه به كرا رێكی-شه ی تانی داده نیئت-ودا وای لیخۆشبوون له خوداش ده كات له سه ر ئه و گونا هه ی كه كر دی ولی ی ده پا رێته وه تۆبه و په شیمان بوونه وه ی لی وه رگر ئیت و نه یكات به یار یه ده ریكی تاوانباران. خوداش لی ی ده بوور ئیت و تۆبه ی لی وه رده گر ئیت، هه ر وه كه له م به شه ی به سه رهاته كه ی دا فه رموویه تی:

﴿وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَةِ هَذَا وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَىٰ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ ۖ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ ۝١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّكَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَن أَكُونَ ظَهِيرًا ۚ لِّلْمُجْرِمِينَ﴾ القصص/ ١٥-١٧.

ناشكرا بوونی "موسا" و پاكردنی

بۆ پۆژی دووهم (واته پۆژێك له داوای كوشتنی كا برای فیرعه ونی)، "موسا" ده چیته وه بۆ ناو شارو له ناشكرا بوونی كرا ره كه شی ده ترسیئت، به لām ده بینئیت ئه و پیاو (ئیسرا ئیلی یه) ی كه دوینی به فریای گه یشتبوو و كا برای سه ر به خێلی فیرعه ونی له پێنا و دا به مشته كۆله یه ك كوشتبوو، ئه و خه رێكی شه ر كرا نه له گه له پیاوێكی تری فیرعه ونی دا و دووباره داوای به فریا كه وتنی لی ده كاته وه تاسه ری خات به سه ریا.

(١) (فوكزه موسی فقصی علیه): له سه ر ئه م رسته یه هه ندێك له خۆره له لاتناسان چه ند گوما نیكیان دروست كرده وه ده رباره ی ئه و روودا و ی گوایه-موسا-گونا هێكی گه وری به هۆی كوشتنی كه سێكه وه ئه نجام دا وه له كا تێك دا ئیسلام ئیدیعی پایكی و بئ گونا هێ و (عیصمه ت) ی پیغه مبه ران ده كات، ئیمه ش له وه لāmیان دا ده لێن: قورئان به پروونی باسی ئه و كا ره ساته ی كرده وه كه موسا مشته كۆله یه كی له كا برای سه ر به هۆزی (فیرعه ون) دا وه تاكو نه هیئیت ده ستدزیی بكاته سه ر پیاو (ئیسرا ئیلی یه كه). مشته كۆله ش له رێزما ن دا لێدانێكه به مه چه ك. موساش به مه چه ك لی ی دا وه مه به ستی كوشتنی نه بوو، جێی باسیشه بۆ زانیاری پتر (موسا) له وه كاته دا هیشتا نه بوو بوو به پیغه مبه ر (رسول) یان هه وابه ر (نبی) یه كی خودا.

(٢) (ظهیرا): (معینا) واته (یارمه تی ده ر)، (پشتیوان).

(موسا)ش رقی لهو کردهوه شه‌رانگیزیانه‌ی پیاوه ئیسرائیلییه‌که ده‌بیته‌وه که هه‌موو رۆژێک هه‌زی له شه‌رو هه‌راو هوریاوه له‌سه‌ر نه‌وه سه‌ره‌زنشتی ده‌کات و گله‌یه‌یه‌کی زۆری لێ ده‌کات. ئینجا ده‌که‌ویت به‌ ئیوانیانه‌وه‌و ناو‌پێشان ده‌کات بۆ براندنه‌وه‌ی نا‌کۆکیه‌که‌یان و پال به‌هه‌ردووکیانه‌وه ده‌نێت و له‌یه‌ک‌تریان دوورده‌خاته‌وه، که‌چی کا‌برای (ئیسرائیلی) که سه‌ر به هۆزه‌که‌ی -موسا-یه‌و رۆژێک له‌وه‌به‌سه‌ر پیاویکی له‌سه‌ر کوژراوه‌ و گو‌مان ده‌بات گوا‌یه‌(موسا) ده‌یه‌وێت نه‌و (واته ئیسرائیلی یه‌که) بکوژێت، هه‌ر بۆیه‌ پێی ده‌لێت: (ئه‌ری ده‌ته‌وێت منیش بکوژیت وه‌ک چۆن دوینی که‌سیکت کوشت).

پیاوه‌ فیرعه‌و نیه‌که‌ش هه‌ر که‌ شه‌م وته‌یه ده‌بیسێت وه‌ک دان پیا‌نانێکی راشکا‌وانه به‌رگویی ده‌که‌ویت، چون‌که له‌رۆژی پێش‌وه‌وه تا نه‌و کاته گه‌له‌که‌ی خۆی نه‌یان‌ده‌زانی کێ پیا‌وه‌که‌ی دوینیانی کوشت‌وه، به‌م شێ‌وه‌یه کا‌برای ئیسرائیلی هه‌والی ته‌واویان پێ ده‌دات و خێرا پیا‌وه‌ فیرعه‌و نیه‌که‌ش نه‌و هه‌واله‌ به‌ که‌س و کارو نێو هۆزه‌که‌یان ده‌گه‌یه‌نێت. شه‌وانیش هه‌موو خۆیان سازه‌که‌ن و به‌گورجی ده‌که‌ونه خۆ بۆگه‌ران به‌د‌وا‌ی -موسا-داو له‌نا‌وبر‌دنی.

له‌و ساتانه‌دا پیا‌ویکی دل‌سۆزی -موسا- له‌وه‌په‌ری شاره‌وه به‌په‌له‌و به‌هه‌له‌دا‌وان خۆی ده‌گه‌یه‌نێته‌ لای(موسا)ی ها‌ورپێی و له‌و خۆ‌سازانه‌ی گه‌له‌که‌ی(فیرعه‌ون)ی نا‌گادار ده‌کاته‌وه‌و نامۆ‌زگاریشی ده‌کات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی خۆی قوتار کات و له‌-میسر- ده‌رچیت تا‌کو ده‌ستیان پێی نه‌گات. (موسا)ش نامۆ‌زکاری یه‌که‌ی لێ وه‌رده‌گریت و به‌ترس و نی‌گه‌رانی یه‌کی ئاسایی و وریایی یانه‌وه هه‌لدیت و نزاش له‌لای په‌روه‌ردگاری ده‌کات که له‌ده‌ست گه‌لی سه‌ته‌مکاران ر‌زگاری کات.

شه‌م ئایه‌تانه‌ی خوا‌وه‌ه‌ش به‌شێکی تری به‌سه‌ره‌اته‌که‌یه که‌له‌م دێ‌رانه‌ی پێش‌وه‌دا لیک‌درا‌نه‌وه: ﴿ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ خَافًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُ. ^(١) قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ^(٢) فَلَمَّا أَنْ ارَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ^(٣) وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى إِنَّكَ أَلَمَلٌ يَا تَمْرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَى لَكَ مِنَ النَّصِيحَةِ ^(٤) فَخَرَجَ مِنْهَا خَافًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿ الْقَصَصُ / ١٨-٢١.

(١) (یستصرخه): (یستنصر به) واته (له‌دوورده‌وه به‌ده‌نگ و ها‌وا‌ریکی به‌رزده‌وه هانای بۆ ده‌بات و دا‌وا‌ی به‌فریاگه‌یشتنی لێ ده‌کات).

موسا له خاکی "مه دین"

دوای ماندوویونیکی زؤر-موسا-له میسره وه گه یشته خاکی "مه دین" و پروی کرده سرچاوه ی ناوه که ی تاکو تیئوتی یه که ی خوی بشکیت و تیژ ناو بخواته وه، لهو کاتهش دا دیتی نهوا خه لکینکی زؤر قهره بالغی یان له سهری دروست کردووه و پالپه ستوی له سهر ده که ن و هر که سهو پشتی به هیژی جهسته یی خوی به ستووه له پیشبرکی و نوره پری دا بۆ سهر کانیاوه که، له ته نیشث ناوه که شه وه دوو کچی بینی که رانه مه پر که یان ده له وه پراندو تی یان ده خورین تاکو له ناوه که نیک نه بنه وه. جا کاتیک نیک بووه تا لی یان بیرسیت بۆچی ناتوانن مه پر کانیان ناو بدن؟ نهوانیش له وه لام دا پی یان ووت: (ئیمه بۆیه هاتووینه ئیره تاکو مه پر کانان ناو بدهین، به لام له بهر نهو قهره بالغی یه زۆره ی پیاوان ناتوانن ناویان بدهین تاکو شوانه کان ده پۆن)...

نهو وه لامهش ده لاله تیکی پروونه له سهر وجودی نهو جۆره لاوازی و شهرم و نابرووه ی له نافرتهان دایه وایان لی ده کات که خویان دواجنه له به جی گه یاندنی کاروباریان لهو جۆره بارودوخانه ی پالپه ستوو قهره بالغی و تیکه لاوبوونی پیاوان و نافرتهان دا، ئینجا ههردوو کچه که هو ی نهو حالته ی خویان باس ده که ن و ده لئین: (بۆیه ئیمه خۆمان هاتووین بۆ له وه پراندن و ناودانی نهو ناژه لانه چونکه باوکمان پیاویکی پیرو به سالاچوه). نهو قسه یهش له وه کانیان دا وه که نهو یه که ویستبیتیان رهحم و به زهی له دلی-موسا-دا بچولئین. دیاره خیرا غیرهت و جوامیری (موسا) خرۆشاوه مه پر کانیا یی بۆ ناوداون و هیچ که سیکیش نه ییتوانیوه ری لی بگریت، چونکه له گهرمه ی نهو پالپه ستوو قهره بالغی یه دا هیژو توانایه کی وهایان تیډا به دی کردووه، که نه یاتوانیوه به رهنگاری ببنه وه ری تی چوونه پیتشه وه ی ناوه که ی لی بگرن.

دوای نه مه (موسا) چۆته به رسیبه ریک تاکو به سیته وه وه هیژی به به ردا بیتشه وه. به ده دم پشوودان و خۆحه ساندنه وه شه وه سوپاسی خودای له سهر نهو هیژو بازووه به تینه ی کردووه و گوتوو یه تی: (خودایه من سهره رای نهو هه موو هیژو توانا جهسته یی یه ی پیت به خشیوم هه ر هه ژارو فقهیری به ر قاپی تۆم و، هه رده م ناتاجم به تۆیه).

دوای ماوه یه کی که م یه کیک له کچه کان به پرووسوری و شهرم و شکۆزه دیت بۆ لای (موسا) و پیی ده لئیت، که باوکی بانگی ده کات بۆ لای خوی تاکو پاداشتی نهو کاری ناودانه ی بداته وه له یارمه تی دانی کچه کانی دا... (موسا)ش به خۆشی و سووربوونه وه داواکاری یه که ی باوکیان

جېبه جې ده کات. نهی مه گهر لهو کات و شړېنده دا هر خوی نامو وه ژار نی یه؟ که واپووه دېا ریځگاهه له گهل نهو کچه دا بېټچېته وهو بگاته لای نهو باوکه به سالآچووه یان. هر واشی کرد، نهو هبوو گه یشته لای نهو پیره میړدو له گهلې دانېشت و وت و ویشکی زوری له گهلدا کردو هه موو رازو نهی تنی یه کی خویشی بۆ باس کرد، پیره میړدی دنیا دیتو به سالآچووش هه لوښتیکی ناوازه ی جوا نه ردی و به خشنده ی له ناست دا هه بوو و دلنیاشی کرده وه له سهر رزگار بوونی له ده ست گهلې سته مکاران..

نهم نایه تانه ی ده یوښته وه قونایگی تری ژیان نامه ی-موسا-یه له پیش وهرگر تنی په یامی خودا دا.. ﴿١٦﴾ وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلَقَّاهُ مَذْيَبٌ ^(١) قَالَ عَسَى رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ^(٢) ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا رَدَّ مَاءٌ مَذْيَبٌ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ^(٣) ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ^(٤) ثُمَّ تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ^(٥) ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ ^(٦) قَالَتْ إِنَّكِ آتِي يَدْعُوكَ لِجَزْيِكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ القصص/ ٢٢-٢٥.

(١) (مدین): ناوچه یکه له ده ورو بهری که نداوی (عه قه به) وله نزیك کوثایی باکووری یه وه.

(٢) (عسی ربي ان يهديني سواء السبيل): واته: (تکا کارم له خودای پوره ردگارم که ږتیماسیم بکات بۆ سهر ږتی راست).

(٣) له م نایه ته دا کورت کردنه وه (ایجاز) هه یه، کورت کردنه وه ش واته که م و پوخت کردنه وه ی هه ندیک له بیږه کان (الفاظ) تا کو فرمایشته که کورت و کاریگر بیت، پوخت کردنه وه ش بهو شینویه ی که نهو ی چیرۆک ده گېږېته وه چند که رتیکشی لی ږیرت بی نهو ی هیچ شتیک له بنچینه و ناوړه ږکی بسړېته وه و پوخته ی چیرۆکه کش له چند دهسته واړه یکه دا کورت کاته وه، به لآم گهر لهو دهسته واړانه ږیرت نهو ا هه مان هیږی تری له مانا به خشیندا نامینیت، وه که له م نایه ته دا به کورتی فرمایشته کی خودا هاتووه (وجد علیه أمة من الناس يسقون)، واته (دیتی کومه له که سیک له سهر ناوړه که بوون و ناوړه و معړه کانیان ناوړه دا): (يسقون: أي يسقون أغنامهم ومواشيهم).. مبه یست له (تذودان) یش واته (کچه کان معړه کانی خویان له ناوړه که دوورده خسته وه) (أي تمنعان مواشيها عن الماء)، هر لهو فرمایشته ی خودا (فسقى لهما) واته (موسا) خیرا معړه کانی نهو دوو کچه به شهرم و ږن دهسه لاتهی ناوړه: (يعني سقى لهما غنهما).

(٤) (تمشي على استحياء): چند شیرینه نهم ږسته یو چند سانشه له بهر گوئ یه کاند!! نهم ږسته یه ده لاله ته له سهر بوونی باشرین سیمای (جوانی) له کچه کان دا که جوانی شهرم و هه یایه، قورثانی پیرۆزی ش نهم سیفه ته ی دیاری کردووه بۆ وه سف کردن و ستایشی نهو کچه به شهرم و شکوایه ی که خویان بهو سیفه ته بهرزه پازاندو ته وه.

ژن هینانی-موسا-

له بهر نهو هی-موسا-کورپکی گهنج و ژيرو په وشته رز بوو، چ نهو پیره میږده و چ ههردوو کچه کهیشی پی دښادو و خوشحال بوون، هه بویه ش یه کیک له کچه کانی گوتی: (بابه نهه پیاوه به کری بگره بۆ له وه پاندنی ناژه له کافان تا کو به ده رامه تی نهو کاره بریویان بۆ دابین کات، چونکه به راستی پیاوړی به هیژو ده سپاکیشه).

باوکه پیره کهشیان وای ده بیینی که ئیدی به مه به ستيکی خوازراوی خوئی ده گات، بویه به په له کهوته جیبه جی کردنی خواستی کچه کانی و بۆ نهه مه به سته ش مه رجینکی داناو داوای له (موسا) کرد که ماوهی ههشت سال کاریان له لاکات و شوانی مه ره کانیان بیت، له بهر امبه ر نهه کاره ش دا یه کیک له کچه کانی لی ماره ده کات، خو نه گه ر دواي نهو ماوهی ههشت ساله دوو سالی تریش زیاد بکات و له خزمه تیان دا بیت نهوه چاکه یه کی جوان و خیریکی زیاده یه که بۆ خوئی ده کات.

موسا نهو مه رجی په سند کردو داواکاری پی پیره میږده که ی به جی هیناو سه ریشکی کرد له سه ر نهو هی له هه ر ماوه یه کیان دا ناماده یه له خزمه تیان دا بیت واته له ههشت ساله که یان له ده ساله که دا. نیتر ههردو کیان له سه ر مه سه له که ریکه وتن...

خودای مه رن فرموویه: ﴿قَالَ اخذْهُمَا بِتَابَتٍ اسْتَجِرْهُٓ اِنَّ خَيْرَ مِّنْ اَسْتَجَرْتَ الْقَوِيُّ الْاَمِينُ ﴿٢٦﴾ قَالَ اِنِّي اُرِيدُ اَنْ اُنْكَحَكَ ۖ ﴿٢٧﴾ اخَذَى ابْنَتِي هَتَيْنِ عَلَيَّ اَنْ تَاَجُرَنِي ۖ ثُمَّ نِيَّ حِجَجٍ ۖ ﴿٢٨﴾ فَاِنْ اَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا اُرِيدُ اَنْ اَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۖ ﴿٢٩﴾ قَالَ ذٰلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ اَيَّمَا الْاَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللّٰهُ عَلٰى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۖ﴾ القصص/ ۲۶-۲۸.

(۱) (أنكحك): (أزوجك): واته (لیت ماره ده برم)، (دهیکم به هاوسه رت).

(۲) (تأجرتني): (تكون أجيرا لي): (واته کارمه نديکم بیت له کاری له وه پاندنی ناژه له کافان دا) نیشی شوانکاریان بۆ بکهیت.

(۳) (حجج): سنين: سالان، (ههشت ساله که).

به ندى دووهم

((پيغه مبه ريتي "موسا" و "هارون"))

(سهره تاي پيغه مبه ريتي - خدا فرمان به "موسا" ده کات بچيت بؤ لاي "فیرعون" - موسا و هارون پديامي خودايان ده گهيمن - وت و ويژيکي نتيوان "موسا" و "فیرعون" دهرباره پيرو دگارييتي خدا - "فیرعون" فرمان ده کات به بنيات ناني کوشکيک بؤ سرکه وتن بؤ ناسمان.)

سهره تاي پيغه مبه ريتي

(موسا) ماوه ي شو چهند ساله ديارى کراوه ي له خزمه تي (پيره ميږد) که که دا برده سهر، پاشان به خوي و هاوسه ره که يوه بهره باشور بهرې که وتن تا گه يشتنه کيوي (سيناء). له وي له شه ويکي موباره که دا خدا خواستي وابو که به (ريزو شکو) و (پيغه مبه ريتي) و (فرمايشتي خوي) - موسا - به هره مه نده کات. له و کاته ش دا (موسا) پوي لي هله بوو بوو و شه وي به سهر دا هاتبوو ونه يده زاني روو له کوئي بکات، هر له و جوړه حالته ي داو له دووره و ناگريکي به دي کردو به هاوسه رو خيزانه که ي خوي گوت: (له جي خوتان بمنيته وهو ليږه جيگيربن، چونکه وا له دووره و ناگريکي به دي کردو وه ده چم بونه وي گريکستان به کوته ره داريکه وه بؤ بينم تا کو (به روشياني يه که ي) ريگاي خومان بدوزينه وه، يا خود خوماني پيگهرم که ينه وه، يان پرسيار له که ساني نزيک ناگره بکه م دهرباره ريگامان و رينماييمان بکه ن بؤ سهر پوي خومان).

نينجا (موسا) بهره و لاي ناگره که روشت و هر که نزيک بووه يه که سهر گوئي له بانگيکي خودايي بوو که پي فیرموو: (راوه سته ئي - موسا - نه وه من (خوداي پيرو دگارتم) له گه لئا ده دويم، توش ده بيت له م جيگه يه دا پيلاوه کانت دا بکه نيت (له بهر ريزي شويته که) وه که به نه ده ي و له خو بورديکيش له توه، چونکه تو له دولتي پاک کراوه ي (طوي) داي).

هر له و تش دا - موسا - تم فرمايشته گوره يه ي له خوداي خويه وه بيست دهرباره مژده ي بوون به پيغه مبه رو له نه ستواني کاروباره سه گينه کاني، هره وه خوداي پي فیرموو: (شه ي موسا من تو م بؤ کاري پيغه مبه ريتي هله بزار دووه و گوئ بگره به چاکي له مه ي به سروش بو ت ديت: من هر خوم خودام و ناوم (الله) يه و هيچ خودايه کي په رستراوي ديکه جگه له من ني يه و توش هر تنه ي من په رسته و گوپرايه لي من به، نه وه ش بزانه که روژي قيامت به ي هيچ

گومانیک دیت و ده بیت هم موو که سیک عاسه بهو دادگایی له سهر کرده و کانی بکریت، توش نه هیلیت هیچ شتیک نهو رۆژت له بیرباته و هو پئی کارو کرداری چاکت له پیناویدا لی بگریت. ههر که سیکش باوهر بهاتنه دی و ها رۆژیک نه کات نهوا خوی شایسته ی سزا سهخته که ی ده کات)..

پاشان خودا هه ندیک له موعجیزه کانی خوی پیشانی-موسا-دا، وه که نهوی داوای لی کرد که گۆچانه که ی دهستی (واته داره دهسته که ی) فری داته سهر زهوی و خیرا بییت به ماریکی راسته قینه ی گه و ره خوی لوول کات و بچوولیت و بزویت و ترس و بیم بخته دلی بینهرانیسه وه. ههروه ها خودا داوای لی کرد دهستی بخته گیرفانی یه وه دوایی دهری بینیتته وه سهیری کات چۆن رهنگی دهستی سپی هه لگه راوه به شیوه یه که دهروه شیته وه پرشنگ ده دا که وه مانگ و خۆر ره ونه قتیکی تاییه تی وهرگرتوه ..

ئینجا خودا فرمانی پی ده کات که ده بیت بهم دوو موعجیزه گه و ره یه وه (داره دهسته که ی و دهستی نیوگیرفانی) یه وه بچیت بۆلای فیرعه ون و په یامی خودا و پئی راستی پی راگه یه نیت، چونکه به راستی نهو پادشایه له سنووری خوی تی په ریوه له زولم و ستم دا پۆچوه .

جا له بهر نهوی کاری به ره و روو بونه و ی سته مکاریکی وه (فیرعه ون) یش پیو یستی به و په ری نازایه تی و چاوقایی و چه له نگی یه، (موسا) داوای له پهروه ردگاری کرد که سینه ی فراوان کات بۆ وهرگرتن و له نه ستۆنانی نهو په یامه گه و ره گرانه و ده رکردنی ههر خه م و په ژاره یه که له سینه ی و یاریده ده ریشی بیت له زمان ره وانی و ده برینی و ته کانی دا، ههروه ها (هارون) ی براشی له گه ل دابنریت و بیکاته پالپشتیک بۆی له گه یاندنی نهو په یامه قورسه دا، خوداش نه م نزاو داواکاریانه ی (موسا) ی په سند کردو ههرچی داوای کردبو پی به خشی بۆ ئاسان کردنی کاره که ی.

له م نایه تانه ی خواره وهش دا که (خوینه ری خۆشه ویست) ده یاغوییتته وه، خودا وه سفی سه ره تایی په یام و بوون به پیغه مبه ری موسای تیدا ده کات و به شیوه یه که له گوزارشت و ده برینی بی ویتنه وه سفی ده کات که سام و شکۆی مقامی به رزی پهروه ردگاریتی (ربوبیه ی) خودا ده ره دخت:

﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۚ إِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدَلٍ عَلَى النَّارِ هُذًى ۖ فَلَمَّا أَنهَا نُودِيَ بِمُوسَى ۖ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۚ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾

خودا فرمان به (موسا) دهکات بچیت بۆلای فیرعهون

ئىنجا خودا نىيراۋانى خۇي (ۋاتە موساۋ ھارون)ى راسپارد بەۋەي كەزۆر بەنەرم و نىانى و بەگفتارى سادەو شيرين (فیرعەون) بدوینن تاكو بەم شىۋە ئاخاۋتنە لەمیزاج و سروشتى زۆردارى يەكەي كەم بىتەۋەو ئەۋىش بەنەرمى گۆي بگريّت، بەشكەم وتەكان بەدل و دەروونى بگەن و ئەۋانىش بەۋتەي جوان و ناسك بجنە ناخي قولايى بيرو ھۆشى يەۋە و بەم رەنگەش

(٤) اشدد به ازری: یستم به هتږ بکه به هوږ نه وده.

لهخودا بترسیت، نهوهبوو (موسا و هارون) بهخودایان گوت (ئیمه لهدلرّهقی ودرندهبی ی-فرعهون-دهترسین و گومانان وایه گهر ئهم پهیامه ی پیښگهینهنن لهوانهیه بههوی رق و تورپهیی زوریوهه سزامان بدات یان زووتر دهستمان لی بووهشیئتیت)..خوداش لهولهلامی نهو وتهیهیان دا فهرموی: (مهترسن لهو کارهساته ی کهوا گومان دهبن بهسهرتان بیت، چونکه من خوم لهگهلتانم و دهبیستم و دهبینم و لهزولمی نهو دهتانپاریزم)..

پاشان خودا داوای لی کردن به "فرعهون" بلین: (ئیمه دوو نیراوی نهو خودایهین که توش بهندهیهکیت لهبندهکانی، نکه بهپه ی ئیددیعیای خوت خواوهندنیک بیت. جا بۆت رهوا نییه که نهوهی "ئیسرائیل" بهدیل و کویله دابنیتی و نازادیان لی زهوت بکهیت، بهلکو دهبیت نازاد و سهربهستیان کهیت، تاکو بتوانن به نازادی و بهخواستی خویان لهگهل ئیمه دا بپن، ههروهها مافی نهوهت نییه نازاریان بدهیت لهکاری قورس و گران دا و بیان چهوسیتییهوه. ئیمهش بهلگه ی تهواوو روژشمان پییه لهسر نهوهی که راسپیرواین بهگهیانندی ئهم وتانه بهتو.. ناشتی وبهختیاریش بو نهو کهسهیه که دوا ی هق دهکهویت و پهیرهوی دهکات ویاوهر بهخودای تاک و تنها دینیت)..

نهمه ی پيشووش بهشیکی دیکه ی بهسهرهاتهکه بوو ، که خودا فرمانی خوی بهوان دهکات و، دهفرمویت: ﴿ اَذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نِيَا فِي ذِكْرِي ۝١٢ اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝١٣ فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّسَانًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ۝١٤ قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُقْرَطَ عَلَيْنَا أَوَّانٌ يَّطْفِئُنَا ۝١٥ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ۝١٦ فَأَنبَأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ ۝١٧﴾

المُدَّة ٤٢/٤٧.

"موسا" و "هارون" پهیامی خودایان دهگهیهنن

"موسا" و "هارون" بهدهم فرمانی پهروهردگاریانهوه چوون و پهیامه کهیان گهیان، لهو وتانهی، که "موسا" به-فرعهون-ی گهیان نهوه بوو نهو بیجگه لهوتهی هق دهبراره ی خودا، هیچی تر نالیت.خوداش بهچهنده(تاییه تمهندی و موعجیزهیهکی بهدهر لههیزو توانای مروژ)پشتگیری کردوه بوشایهتی و بهلگه لهسر نهوهی، که بهراستی نهو پیغهمبهری خودایه،ههروهها داوای له-فرعهون-کرد ری بدات(بنو اسرائیل)لهگهلی دا برۆن بو (فهلهستین)..

خودای مه زن له م باره ښه شوه فرمویه: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يٰفِرْعَوْنُ اِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۰۱﴾ حَقِیْقٌ ﴿۱﴾ عَلٰی اَنْ لَا اَقُوْلَ عَلٰی اللّٰهِ اِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنٰتٍ مِّنْ رَبِّكُمْ فَارْزُقْ مَعِیْ بِیِّنٰی اِسْرَءِیْلَ ﴿۱۰۴﴾﴾ (الأعراف/ ۱۰۴-۱۰۵).

(فیرعون) وټه کانی (موسای-به خپو کراوی پیشووی خویان) ی له لا سه یرو سه مه ره بسو، بویه له وه لآمی وټه داواکاری په که ی دا ده ستی کرد به مننه ت باران کردنی-موسا-و باس و خواسی چاکه له گهل کردنی و به خپو کردنی نیومالئی خوی له کاتی مندالئی ی دا، دیاره شم هم مو مننه ت و پیاهو تی یانه ش وای لیّ ده خوازن که ده بیّ به وه فاو به نه مه ک بیت بؤ (فیرعون) و له جیاتی شم بانگه وازه خوی به دوور بگریټ له هر هویه که وه پسی بکات.

پاشان (فیرعون) وه ک هر زوردار ټکی هه لپه رست و خپه سندی دی (موسای) به وه تاوانبار کرد که پیو ټکی له گهل ی (فیرعون) کوشتو وه به و کاره ش که تاوان ټکی کوشتنه گونا هبار بو وه ناکه و ټته به ر په حمه تی شو خودایه ی داوای په رستن ی لیّ ده کات و شایانی نه وه ش نیه که پرو پا گهنده ی (له نه ستونانی نه رک ی په یامی خودا) بؤ خوی بکات و خوی به پښه مېهرو نی رراوی نه و دانیت.

موسا-له وه لآمی نه و قسانه ی-فیرعون-دا نه وه ی دوو بات کرده وه که نه و هر گیز مېه به ستی کوشتنی کابرای (فیرعون) نه بو وه، به لکو تنه نا مشته کوله یه کی پیادا کی شاهو نه یزانیوه نه وه ده بیټه هوی مردنی، پاکانه ی خوی شی له هه لآتنی دا نه وه بو پئی گوت: (نیدی من ده تر سام سزام بدنه له سه ر کوشتنیک که هر گیز له وه پپش خوم بؤ ناماده نه کردو وه. هر بویه ش له-میسر- ده رچووم و هه لآتم له ده ستان. دوا ی نه مه ش خودا حی که مه ت و زانستی پی به خشی م و هه لی بژار دم بؤ کاری پښه مېه ریتی).

له وه لآمی نه و مننه ت بارانه ی (فیرعون) دا، که گوا یه به مندالئی به خپو یان کردو وه، گوتی: (نه ری تو مننه تی چیم به سه ردا ده که یت؟ نایا تنه نا به خپو کردنی من له مندالئی دا به نازو نیع مه ټیک داده نیټ له کاتیک دا ټیکړای نه وه کانی (بنو اسرائیل) ت دیل و یه خسر کردو وه؟ خو نه گهر له تافی مندالیم دا چاکه یه کتان له گهل من دا کرد بیټ نه و له هه مان کاتدا تا نه مړو سه رجه م رو له کانی گه له که ی من (بنو اسرائیل) به ده ست سه رشوړی و ژیر ده سته یی ژیر حو کمی تو وه ده نالینن، منیش به و دیار ده یه دلته نگم و هاو زام و هاو تا زاریام و سوورم له سه ر چا کردنی بارود وخیان) ..

نهم وت و ویژه‌ش به‌شیک‌ی دیکه‌ی چیرۆکه‌که بوو که شیکاری نهم چند نایه‌ته بوو:
﴿قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِتْنًا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِتْنًا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝۱۸﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ
وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝۱۹﴾ قَالَ فَعَلْنَاهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝۲۰﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ
فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝۲۱﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَى أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿الشعراء/ ۱۸-۲۲.

وتووێژیک‌ی نیوان "موسا" و "فیرعه‌ون" ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگاریتی-خودا-

(فیرعه‌ون) په‌یامی (موسا) ی به‌شتیک‌ی نامۆ غه‌ریب داناو ده‌ستی کرد به‌دهمه‌ته‌قیو
مشت و مړ له‌سهر په‌روه‌ردگاریتی (ربوبیة) ی خودا و له‌موسای پرسى: (ما رب العالمین)،
موساش به (فیرعه‌ون) و ده‌ست و پتیه‌نده‌کانی گوت: (په‌روه‌ردگاری جیهانیان په‌روه‌ردگاری
ناسانه‌کان و زوی و هه‌موو نه‌و شتانه‌ی له‌نیوانیان دایه‌ گه‌ر ئیوه‌ په‌ی به‌رازی توانای خودای
تیادایه‌بن).

له‌و کاته‌دا فیرعه‌ون ناوړیک‌ی به‌لای لایه‌نگرانیدا دایه‌وه‌و به‌سهرسامی‌یه‌وه‌ گوتی: (نه‌رئ
گویتان له‌و قسانه‌یه‌؟) (موسا) ش به‌ره‌ده‌وام بوو له‌وته‌کانیداو گوتی: (په‌روه‌ردگاری ئیوه
په‌روه‌ردگاری باب و باپیرانی پشینیشتانه) که نه‌و کاته (فیرعه‌ون) هه‌ر له‌تاراش دانه‌بووه.
له‌وه‌لامی نهم وته‌یه‌ش دا (فیرعه‌ون) خۆی بۆ پانه‌گیراو وای له‌قه‌له‌م دا، که (موسا)
شیته، چونکه ده‌رباره‌ی چند مه‌سه‌له‌یه‌کی نادیار ده‌دویت. به‌لام (موسا) له‌دریژه‌ی وته‌کانی دا
گوتی: (خودا په‌روه‌ردگاری خۆره‌ه‌لات و خۆرناواو هه‌موو نه‌و ناوچانه‌ی نیوانیشیانه‌ گه‌ر ئیوه
ژیرو هۆشه‌ندبن).

نهمه‌ش به‌شیک‌ی دیکه‌ی به‌سهره‌هاته‌که‌یه‌ له‌قورنان دا، که خودا تیای دا ده‌رباره‌ی نه‌و
ده‌مه‌ته‌قی‌یه‌ی نیوان (فیرعه‌ون) و (موسا) ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۲۳﴾
﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝۲۴﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ۝۲۵﴾
﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ۝۲۶﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَدَىٰ أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝۲۷﴾ قَالَ رَبُّ
الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ ﴿الشعراء/ ۲۳-۲۸.

جا (موسا و هارون) کاتیک دیتیان نه‌وا فیرعه‌ون به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یانه‌وه‌ ناچیت و پرووی
لی وهرده‌گیریت هۆشدارییان پێدا له‌سهر نه‌وه‌ی که‌وا خودا سرووشی بۆ ناردوون له‌سهر هه‌والی
سزادانی هه‌ر که‌سینک له‌وانه‌ی به‌ره‌ره‌چی بانگه‌وازه‌که‌یان ده‌داته‌وه‌و په‌سندی ناکات.

له‌و ساته‌دا (فیرعه‌ون) ده‌رباره‌ی حه‌قیقه‌تی په‌روه‌ردگاره‌که‌یان په‌رسیاری لێ کردن، نه‌وانیش تی‌یان گه‌یانده‌ که‌ خودای په‌روه‌ردگار نه‌و خودایه‌یه‌ که‌ هه‌موو شتیکی دروست کردووه‌و ژیا‌نی به‌هه‌ندیک له‌دروستکراوان و مه‌خلووقاتی داوه‌ و پاشان رێنموونی کردوون بۆ پاراستنی نه‌و ژیا‌نه‌یان به‌پێی نه‌و شتوا‌زو خواست و غه‌ریزه‌ تایبه‌تیانه‌ی که‌له‌ناخیان دا خولقاندوونی.

پاشان فیرعه‌ون په‌رسیاری ده‌رباره‌ی حال و کاروباری نه‌ته‌وه‌کانی پێش خۆیان کرد که‌ داخۆ چی‌یان په‌رستبێت و ئایا ده‌که‌ونه‌ به‌ر په‌حه‌مت یان سزای خودا؟ دیاره‌ (فیرعه‌ون) به‌م په‌رسیاره‌ ویستویه‌تی به‌به‌تی گه‌ت و گو‌که‌ بگۆرێت به‌وه‌ی، تا (موسا) دوورخاته‌وه‌ له‌ناوه‌رۆکی مه‌به‌سته‌ بنچینه‌یه‌یه‌که‌ی خۆی، یان بۆ نه‌وه‌ی داوای زانست و زانیاری له‌سه‌ر هه‌ندیک مه‌سه‌له‌ی غه‌یبی لێ بکات. به‌لام (موسا) له‌وه‌لامی نه‌و په‌رسیاره‌دا کاری زانیسی بارودۆخی نه‌ته‌وه‌کانی پێش خۆیان ده‌باته‌وه‌ بۆ عیلمی خودا که‌ هه‌ر خودا خۆی ده‌زانیت چی‌یان په‌رستوه‌و چاره‌نووسیان به‌کوێ گه‌یشته‌وه‌؟ چونکه‌ زانست و زانیاری له‌و باره‌یه‌وه‌ ته‌نها له‌لای خودایه‌و له‌ (لوح المحفوظ) دا نووسراوه‌و خوداش له‌حوکم و بریاری دا هیچ هه‌له‌یه‌که‌ ناکات و (سبحان الله- له‌هه‌موو نه‌و جووره‌ شتانه‌) هه‌روه‌ها هیچ که‌سیش له‌به‌نده‌کانی خۆی له‌بیرناکات له‌هه‌ر کات و شوێنیک دا بووبن.

پاشان (موسا) هه‌ندیک له‌نیشانه‌کانی قوده‌ته‌ی خۆی بۆ ژماردن که‌ هه‌موویان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر وجودی خودا هه‌موو که‌سیکی ژێرو هۆشه‌ند ده‌رکی پێ‌ده‌کات، وه‌که‌ پا‌خستنی زه‌وی و به‌یده‌ست کردنی بۆ خه‌لکی و باراندنی ناو له‌و ئاسمانه‌وه‌ و سه‌وزبوونی چه‌نده‌ها جووری پروه‌که‌ و گۆگیا‌و دارو دره‌خت به‌و ناوه‌و ژیا‌نی مرو‌ڤ و ئازهلێش به‌و به‌روبوومانه‌ی زه‌وی و به‌ ناو به‌زه‌وی یه‌که‌ش...

﴿ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَّبَ ۚ وَتَوَلَّىٰ ۚ ۝١٨ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ ۝١٩ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ ۝٢٠ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝٢١ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي ۖ فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝٢٢ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا ۖ وَوَسَّلَ لَكُم فِيهَا سُبُلًا ۖ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن نَّبَاتٍ شَتَّى ۝٢٣ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُم ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝٢٤ ٥٤-٤٨ طه﴾

(١) (مه‌دا): واته‌ پام و ئاسانی کردووه‌ وه‌که‌ بێشکه‌و جۆلانه‌، واته‌ خودا زه‌ویی وه‌که‌ پێخه‌ف و شوێنی نووستن بۆ مرو‌ڤ په‌خساندووه‌.

"فیرعهون" فرمان دهکات به بنیات نانی کۆشکیک بۆ سه رکه وتن بۆ ئاسمان

"موسا" به پەپەری پێژدی و سووربوونه وه زۆر ههول و تهقه لای دا که (فیرعهون) بانگ بکات بۆ باوه پهیئان به خودا له نیو کۆر و کۆمه لای خۆی دا و له م پوهوه زۆر له گه لای دا خهریک بوو. به لām له بهر نه وهی (فیرعهون) به یۆچوونی خۆی وای گومان ده برد، که ئهم باوه پهیئانه له شان و شه وکه تی داده به زینیت و ترس و سامی له لای خه لکی که م ده کاته وه پێزو شکۆی کال ده کاته وه، بۆیه فرمانیکێ بۆ وه زیره که ی خۆی (هامان) ده رکردو داوای لێ کرد ته لاریکی به رزی بۆ بنیات بنیت تا کو پروانیت بۆ (خودا که ی موسا) و بیناسیت.

دیاره (فیرعهون) به و پاده یه ش نه فام و ساویلکه نه بووه که هیوای ئه وه به خوازیت و به ساختمانیکی بلند ئاسمان به یه ده ست کات، به لām به م کاره ی ویستویه تی ئه و گه له ی خۆی فریو بدات و چه و اشه یان بکات تا کو هیچ شک و گومانیکیان له توانای - فیرعهون - بۆ دروست نه ییت. ئه ی ئاخۆ فیرعهون دوا ی ته و ابوونی کۆشکه که و دوا ی سه رکه وتنه سه ری و روانینی بۆ ئاسمان چیی به و خه لکه ی چواره وری خۆی راگه یان دیبیت؟ رافه کاران و خاوه نانی (ته فسیر) له م پوهوه ئه و یان باس کردوه کاتیک (هامان) ئه و کۆشک و ته لاره بلند ه ی ته و او کردوه و هیئنده ی له توانای دا بو ییت به رزی کردۆته وه، (فیرعهون) یش دوا ی ئه وه چۆته سه ر بانیژه ی دوا یین باله خانه ی کۆشکه که و تیریکی ئاراسته ی ئاسمان کردوه و گوایه له کاتی هاته نه وه ی تیره که ی دا (سه ری تیره که) خویناوی بووه ^(۱)، ئینجا (فیرعهون) هاواری کردوه و گو تویه تی: (ناگادار بن ئه و خودا که ی موسام کوشت).

ئهم چه ند دیژه ی پێشوو قۆناغیکێ داستانه که بوو و ته فسیرو شیکاری ئهم چه ند نایه ته ش بوو که ئه و به شه ی داستانه که ده گیر نه وه و خودا تیای دا فه رمویه تی: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ كَبْرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٌ ۝٣٥﴾ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَنْهَمْنُنْ أَبْنِي لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝٣٦﴾ أَسْبَابَ السَّمَوَاتِ ۝٣٧﴾ فَأَطْلِعْ إِلَّآ إِلَهَ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ كَذِبًا ۝٣٨﴾ وَكَذَلِكَ زَيْنُ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ وَصَدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۝٣٩﴾ غافر/ ۳۶-۳۷.

(۱) بێگومان فیرعهون له وه پێش به ده ستی خۆی تیره که ی به خوین ره نگ کردبوو تا بنجینه و نه سلێ مه سه له که له و گه له به شاریت نه وه.

(۲) (اسباب السموات) به مانای (ابواب السموات)، واته ئه و ده رگایانه ی ئاسمان و نه ورێگایانه ی به ره و نه وێ ده چن.

(۳) (تباب): واته: (له ناوچوون و خه ساره قه ندی).

به ندى سى يه م

((ټيکوشاني "موسا" وگه له که ی))

- (موعجيزه کاني "موسا" وياوه پښتاني سحر بازه کان - خو راگر تنى "موسا" و شونتکه وتوانى -
 باوه پردار ټيکى بڼه مالئى (فيرع مون) هژده که ی بڼاگا ديتيټه وه - باوه پرداره که بانگه واز يو رزگارى ده کات -
 به خټوه نازينى فيرع مون.)

موعجيزه کاني "موسا" وياوه پښتاني سحر بازه کان

مشتومړى نيوان "فيرع مون" و "موسا" له سهر (مه سله لى په يامه خودايى يه که ی) که وته قوناغي ټيکى توندتره وه (فيرع مون) داواى له "موسا" کرد به لگه يه که يو سله ماندى راستى قسه کاني بخاته روو. "موسا" ش خيرا له و کاته دا دارده سته که ی ده ستى فرى دايه سهر زه وى يه که سهر بوو به و ماره گه وره يه که به راستى ده جو لا يه وه که س گومانى له جو له ويزاوتنى نه بوو، هره وه ها "موسا" ده ستيشى له گيرفانى دهره يئاو به و سپيتى و پرشنکه به تينانه لى پيشانى دان که ته ماشاچياني سهر سام ده کرد.

فيرع مون و ده ست و پټوه نده کانيشى نه و يان بينى و به لام به نانقه ست و به ده مارگيرى خو يان به رده و ام بوون له سهر به درو خسته وه لى "موسا" و، نه و دوو ديارده يه شيان به سيحرو نه فسانه بازى دانا، له نيو خو شيان دا راوټريان دهر باره لى "موسا" کرد و پټيان له سهر نه وه داده گرت گوايه نه و يش سيحريز ټيکى شاره زايه و مه به ستى له م سيحريز يه ش ده رکردنى نه مانه له خاکی (ميسر) تا کو خوى بکات به پادشاي وولاته که يان.

نينجا (فيرع مون) له و راوټر کارانه لى خوى پرسى که يو مه سله لى "موسا" چى بکه ن؟ نه و راوټر کارو پياو ما قو ولا نه لى چوار ده وریشى ناماژ لى نه و يان يو فیرع مون کرد که يو ماو هيه که تریش (موسا ويرا که ی) له لای خو يان به ټلنه وه هتا ده نيرن به دواى سيحريزه کاني خو يان داو له سهر انسه رى (ميسر) نه وه کو يان بکه نه وه تا له به رده م (موسا) دا هه مان سيحري وه که نه و پيشان بده ن. چونکه گهر نه و موعجيزه يه لى "موسا" پيشانى دابوون و که نه وان به سيحريان داده نا، هر که سي ټيکى دى هه مان هوندرى ناوا پيشان بدات و تواناى نه وه لى هه بيت، نه وه بيگومان موعجيزه که ی (موسا) له بار دهبات و بانگه وازه که شى پو وچهل ده بيته وه.

(فیرعهون) به پئی ئو بیروپایه هه موو لایه نگر و کارگوزارانی بۆ سهرانسهری (میسر) نارد به دوای سیحربازه کانی وولات دا و ژماره یه کی زۆریان لی گه یاندنه کۆشکی پاشا بۆ به به ره کانی کردنی (موسا). به لام پێش ئه وه داوایان له فیرعهون کرد که کرێ یه کی زۆریان پیدات گهر به سهر (موسا) دا سهر که وتوو بن له کاری سیحربازی دا. (فیرعهون) به و مهرجه قایل بوو و په یانی پێدان که تنانهت ده یانکات به کهسانی نزیک له خۆی.

جی پیا سایشه له و سهرده مه دا (سیحرو ئه فسانه کاری و جادوو گهری) بایه خێکی گه وره یان له وولاتی (میسر) دا هه بووه و پادشاه سهر کرده ان گرنگی یه کی تاییه تیایان پێ ده داو خه لاتیان به سیحربازان ده به خشی. ئاسه واری ئهم دیاردانه له م دوایانه دا له لایه ن ده زگای شوینه وارناسی (میسری) یه وه دۆزراونه ته وه.

واده ی پۆزی دیاری کراو بۆ پێک گه یشتنی (سیحربازه کانی فیرعهون) و (موسا) هاته پێشه وه و جه ماوه ریکی زۆریش له خه لکی ئه و وولاته بانگ کرابوون بۆ مه یدان ی پێک گه یشتنه که و بینینی سیحرو جادوو، ئه و پۆزه ش به پۆزی خۆرازانده نه وه (یوم الزینه) ناسرابوو، واش داده نریت که به پۆزی (وه فاداری ی رووباری نیل^(۱)) ناوبراییت، ئهم پۆزه ش گه وره ترین جه رنی ئه و گه له بووه له و زه مانه دا، (موسا) که سیحربازه کانی بین ی له وت و وێژیکی کورتی نیوانیان دا لی یان پرس ی: (ئایا یه که م جار ئیمه ده ست به غایشی سیحره کاغان بکه یین یا تۆ؟) (موسا) سووربوو له سهر ئه وه ی ده بیت ئه وان یه که م جار سیحری خۆیان پیشان بده ن.

که ره سه کانی ئه وانیش چه ند گوریس و دارده ستیک بوو و هه موویان فری دایه سهر سه کۆی شانۆکه و ئه و جیگایه یان (به پئی سیحری خۆیان) پرکرد له ماری هه مه جۆر به نیرو می و گه وره و بچوکیانه وه، هه تا موسا و ئه و جه ماوه ری له و پێش ئاماده بوون وایان ده زانی دین و ده چن و ده جوولینه وه و بازار ده گه یه نن، ههر بۆیه ش خه لکه که له دیمه نی ئه و هه موو ماره زۆر ترسان و سام و دلهر اوکی یه کی زۆریان لی نه یشت.

دیاره فیرعهون و گه له که ش ی به وه شاد و دلخۆش بوون و دلنیا بوون له سهر که وتنی سیحربازه کان و (به دیدو بۆچوونی خۆیان) وایان ده زانی موسا ناتوانیت به رامبه ریان بووه ستیت و بیانبه زینیت... به لام خودا سروه ی به -موسا- دا که دوای ئه وان دارده سه ته که ی خۆی فری داته سهر زه وی، ئه ویش فری داو ده سه به جی له و ئا بوو به ماریکی گه وره و خیرا خیرا که وته قوت دانی هه موو ماره کانی ئه وان و له ماوه یه کی که م دا هه موو درۆ چاوه ستی و فروفیلێکیان له کاری سیحربازی دا پووجه ل کرده وه.

(۱) یان به پۆزی (شکاندن ی به ره یه ستی که ند او له -میسر-) (داده نریت، بروانه قاموسی (المعجم الوسيط) به رگی یه که م. (وه رگیر).

فیرعه ون و گه له که ی زۆر سهریان سوږماو سیحربازه کانیش بزیان دهرکهوت که به پراستی نهو دی (موسا) نه نجامی دا هه رگیز سیحر نی یه و سیحر ناتوانیت پۆلی ئاوا بگیتیت، به لکو هه ر ته نیا هیژیکه خودایی یه که دیمه نی ئاوا نمایش ده کات، هه ر بۆیه ش سیحربازه کان له وئ دا کړنووشیان بۆ خودا بر دو گوئیان (نه و) ئیمه باوه پمان به خودای په ورده گاری جیهانیان هیئا، به خودای موسا و هارون).

فیرعه ونیش به چاکو و دلنایی یه وه بۆی روون بووه وه که بینگومان له م پۆی په سمه ی پۆی چوژنی (زینة) دا (موسا) ی بۆ نه به زینراوه، به لکو له پراستی دا - موسا - نه و ی به زانده وه، به لام ویستی که به زین و شکستی په رده پۆش کات و لاریی له سه ر بکات، بۆ نه م مه به سته ش بئ شه رمانه به هه موو سیحربازه کانی گوت: (موسا خۆی گه وره و مامۆستای ئیوه یه له سیحر داو هه ر خۆی فیزی سیحربازیی کردوون، بۆیه به سه رتان دا سه رکهوت و به سیحره که ی خۆی سیحری ئیوه ی له ناو برد) ... (فیرعه ون) و پرای نه م قسه یه ش چاک ده زانی، که (موسا) هه رگیز نه وانی نه ناسیوه، تا نه و رۆژه سیحربازه کانی نه دیوو. جا دیاره گومانیشی تی دا نی یه که مرۆفی به زیو و دۆراو هه میشه پاساو یکی سه یرو سه مه ره بۆ خۆی دینیتته وه.

(فیرعه ون) دوا ی نه و قسه یه به توندی هه ره شه ی له سیحربازه کان کردو هیژو زه بری کاریگه ری خۆی پیشان دان و پئی گوتن (ته ری چۆن باوه پتان به - موسا - هیئا پيش نه و ی داوا ی مۆله ت له من بکه ن).

به م قسه یه ی دوا یش خۆی وا ده له نگاند گوا یه مافی هه لسو کهوت و هه لسو و پاندنی په وتی ئیدراک و مه عریفه یانی هه یه وه هه ر خۆی په فتار به ناخی ده رووونی نه وانی شه وه ده کات، هه روه ها خۆیشی وا ده رده خست گوا یه خه ریک بووه پۆی نه و باوه ره یئانه یان پى بدات، به لام نه وان به و باوه ره یئانه یان تاوانیان نه نجام داوه، چونکه پيشتر مۆله تیکیان له (فیرعه ون) نه خواستوه. پاشان هه ره شه ی ده ست برین و قاچ برینی لى نکردن، جگه له هه ره شه ی له قه ناره دان و هه لواسینیان به لقه کانی دارخورما وه.

سه ره رای نه م هه موو هه ره شه و گو په شه یه ش سیحربازه کان تۆزقالتیک له و باوه ره یئانه یان پاشگه ز نه بوونه وه، به لکو گوئیان: (ئیمه بۆ لای په ره ورده گارمان ده گه رپینه وه و سزای تۆش ته نها له به ر نه ویه که نیماغان به موسا هیئا و پرومان پى کرد و ملکه چی به لگه و نیشانه روون و هه ق ده ر خه ره کانی خودای خۆمان بوین).

ئینجا نه و باوه رداره تازانه به ده ستی دوعا و پارانه وه وه روویان له قاپی باره گای خودا کردو له نزاکانیان دا گوئیان (نه ی خودای په ره ورده گاری ئیمه ئارامی یه کی زۆر و گه وره مان پى بیه خشه بۆ به رگه گرتمان له سه ر سزاکانی فیرعه ون و به ملکه چی ته واوو خۆته سلیم کاری هه موو رپساو ریبازه که ت بمانریتیت).

نهمی پیشووش گنپانه‌وی نه‌لقه‌یه‌کی تری داستانه‌که‌و شیکاری نهم نایه‌تانه‌بوو که نهم به‌شهی داستانه‌که ده‌گنپانه‌وو که خودای په‌رو‌ده‌گار تیایان دا فەر‌موویه: ﴿قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَإِنِ إِنِّي أَصْدَقُ مِنَ الْمَلَأِ﴾ (۱۶) ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ﴾ (۱۷) ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِ﴾ (۱۸) ﴿قَالَ الْمَلَأُ (۱) مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ (۱۹) ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ (۲۰) ﴿قَالُوا أَأَتِجَاهُ أَهْلَهُ﴾ (۲۱) ﴿وَأَرْسِلَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ (۲۲) ﴿يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحِيرٍ عَلِيمٍ﴾ (۲۳) ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ (۲۴) ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ (۲۵) ﴿قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ﴾ (۲۶) ﴿قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ (۲۷) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ (۲۸) ﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۹) ﴿فَغُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ﴾ (۳۰) ﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَنَاتِ الْعَالِينَ﴾ (۳۱) ﴿قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۳۲) ﴿رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ (۳۳) ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ ءَاْمَنَتمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُتُمْوهُ﴾ (۳۴) ﴿فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ (۳۵) ﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضْلِبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۳۶) ﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ (۳۷) ﴿وَمَا نُنْقِمْ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (۳۸) ﴿الأعراف/ ۱۰۶-۱۲۶..

(۱) (الملأ): (الاشراف) واته (بیاو ماقولان و کهسانی ناسراو و خاوهن پلهو پایهی کۆمه‌لایه‌تی).

(۲) (أرجه): واته کاره‌کی دواجمه بیهیله‌وه.

(۳) (انقلبوا صاغرين): به‌سه‌رشووی زه‌لیلی گه‌رانه دواوه و دۆراندنیان.

(۴) (المکر): الخداع؛ واته فروفیل، تهره‌دان، چه‌واشه‌کاری.

(۵) (من خلف): له ههر لایه‌ک له‌لایه‌کانی جه‌سته‌وه، وه‌ک برینیی ده‌ستی راست له‌گه‌ل برینیی قاجیی چه‌پ

دا، یان به‌پنجه‌وانه‌وه.

(۶) (مسلمين): له‌وشه‌ی (اسلام) سه‌ویه واته خۆته‌سلیم کردنی مرۆڤ به‌گیان و جه‌سته و هه‌ست و

نه‌سته‌کانیه‌وه به‌خوداو خۆیه‌کلاکردنه‌وی بۆ خودا و هیچ خوداو په‌رستراویکی تر جگه له (الله) نه‌په‌رستیت و له‌هیچ روویه‌که‌وه دانیان پێ دانیه‌ت.

خوږاگرتنی-موسا- و شونیکه وتوانی

(فیرعہون) به چاوی خوی شو به لگوو نیشانه به هیژانه ی که (موسا) پیشانی دان، بینو به لام هر به رده وام بو له کفرو بی باوه پی داو سووربوو له سر لاری و نکوولی کردن. که سانی به ناو پیاو ما قوولو (اشراف) ی که له که شی سه رزه نشتیان کرد له سر شهوی چاوی نو قاندوه له و دیارده یی که وا (موسا و شونیکه وتوانی) ته نها خودا ده پرستن و به م هوی شه وه (په رستنی فیرعہون و خواو ونده کانی) یان فراموش کردوه. به رای شو (که و ره پیا وانه) شه وه هو کارنکی تیکدان و فساد ی سر زهوی بو.

فیرعہونیش شوانی هیمن کرده وه به لینی دا له سر شهوی، که گوتی: (چون چاویان لی دهنو و قیتیم؟ ده بیت هم مو کورپه کانیان بکورم و ثافه ته کانیان بکویلا یه تی به یلمه وه). نیر دهستی کرد به جیبه چی کردنی شه وه پر شه ناله باره ی و توندتر که و ته سزادان و چه وساندنه وهی خه لکی.

بیگومان (بنو اسرائیل) یش سکالای حالی خویان له لای (موسا) کرد له سر شهوی چه ونده که وتو ونه ته بهر زولم و ستمی له راده به در ی- فیرعہون- "موسا" ش داوای لی کردن نارام بگرن له سر شو به لایه ی تووشیان بو وه ته نها پشت به خودا بیه ست و داوای کومه ک و یارمه تی لی بکه ن. په یانی شی پی دان که نه گهر شو ان به ته قوا و پاریز کارو له خواترس بن شو سه فرازو نازاد ده بن. به لام نه مه له نازاری به لا و نارپه ته یه کانیانی که م نه کرده وه، به لگو به غه مباری یه وه گووتیان: (نیمه له پیش شه ودها به م په یامه وه بییت بو لامان، نازار ده دراین، وه ک چون دوا ی بوونیش به پیغه مبه ر هر نازار ده درین). (موسا) ش هاو خه میو هاو سوزی بو در برین و پی گوتن: (نیوه به و ته قوا و خو پاریزی یه تان له کوفرو گومرای) تکا و نزا له لای خودای په روه ردگار تان بکه ن به شکم خودا دوژمنه که تان له ناو به ری و بتانکات به جینشین له سر زهوی و له و لا ته ی به لینی پی داو، پاشان دوا ی شه مه ش تا قیتان بکاته وه و بینیت و (بینن) چ کارو کرده وه یه که نه نجام ده دن و، تا پاداشتت بده ته وه یان سزاتان بدات له سر یان..

﴿وَقَالَ الْكَلْبُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ سَنُقْبِلُ آبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ (١٢٧) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ

عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَ كُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٧﴾ الأعراف / ١٢٧ - ١٢٩.

باوه‌پداریکی بنه‌ماله‌ی (فیرعه‌ون) هۆزه‌که‌ی به‌ناگادی‌نیته‌وه

(فیرعه‌ون) چی دی له حه‌وسه‌له‌و توانای دا نه‌ما که-موسا-و شوینکه‌وتوانی به‌و شیوه‌ بی‌نییت، بۆیه‌ خۆی هۆزه‌که‌شی ده‌ستیان کرد به‌پیلان دانان بۆ کوشتنی "موسا" و له‌ریشه‌ هی‌نانی شه‌وی به‌تێکدان و فه‌سادیان ناوده‌برد. .. خودای مه‌زن له‌م باره‌یه‌وه‌ فه‌رموویه‌:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ غافر / ٢٦..

جا کاتیک هه‌موویان سه‌رقالی ئال و گۆڤ کردنی بیروپا و دانانی پێ و شوین بوون له‌خۆسازدان دا بۆ کوشتنی (موسا)، پیاویکی نیمان دار له‌بنه‌ماله‌ی (فیرعه‌ون) که‌ نیمانه‌که‌ی شارده‌بووه‌و، ویژدان و غیره‌تی جواغه‌ردانه‌ی ده‌بزویت و به‌وپه‌ری چاوقایی و نازایه‌تییه‌وه‌و به‌روونی به‌رگری له‌-موسا-ده‌کات و به‌ناشکرا پێ‌یان راده‌گه‌یه‌نیته‌ که‌ (ناییت پیاویک بکوژن له‌به‌ر شه‌وی ده‌لیت (الله په‌ره‌ردگارمه‌) به‌تایبه‌تیش که‌ بۆ شه‌م (وته‌یه‌ی) چه‌ندین موعجیزه‌ی له‌سه‌ر راستگۆیری خۆی هی‌ناوه‌ته‌وه‌، خۆ گریمان-وا‌ی دانپین-گه‌ر شه‌و درۆش بکات شه‌وا زیانی‌ک به‌ئێه‌ ناگه‌یه‌نیته‌، به‌لام شه‌گه‌ر راستگۆییت شه‌وا تووشی هه‌ندیک له‌و سزایانه‌ ده‌بن که‌ هۆشدارییی پێ‌داون له‌سه‌ریان).

هه‌روه‌ها شه‌و پیاوه‌ باوه‌پداره‌ به‌هۆزه‌که‌ی گوت: (ئێه‌ شه‌گه‌رچی شه‌م‌ڤۆ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و هه‌یزیش بن له‌زه‌وی دا، شه‌ی کێ ده‌توانیت سزای خودامان لی‌ دوورخاته‌وه‌ کاتیک به‌ره‌و روومان ده‌بیته‌وه‌).

که‌چی (فیرعه‌ون) به‌ره‌له‌ستی شه‌م پیاوه‌ باوه‌پداره‌شی کردو ئیدی‌عای شه‌وی بۆ خۆی ده‌کرد گوایه‌ رێنمایی ی گه‌له‌که‌ی ده‌کات بۆ سه‌ر رێی پاست و به‌جێ.

پاشان پیاوه‌ باوه‌پداره‌که‌ی نیو بنه‌ماله‌ی-فیرعه‌ون-له‌درێژه‌ی وته‌کانی دا سزای سه‌ختی خودا و زه‌بری کاریگه‌ری له‌م دنیا‌یه‌دا به‌بیر ده‌خستنه‌وه‌، وه‌ک چۆن هه‌ر له‌دنیا‌دا گه‌لانی پێش‌خوێان به‌هۆی کرده‌وه‌ نابه‌جێ و ناشیرینه‌کانیا‌نه‌وه‌ تووشی شه‌و سزا سه‌خته‌ بوون و که‌وتونه‌ به‌ر رق و خه‌شی خودا. جگه‌ له‌مه‌ش له‌ سزای دژواری ڤۆژی ناخیره‌تیشی ناگادار کرده‌وه‌، شه‌و ڤۆژه‌ی که‌ بێ‌باوه‌پان هه‌ولێ هه‌لاتن له‌ده‌ست سزای خودا ده‌دن و به‌لام هه‌یج ده‌روازه‌یه‌کی‌ش بۆ

هه‌لاتن له‌و سزایه به‌دی ناکهن.

ئهم پیاوه باوه‌رده‌ره له‌به‌شیکێ دیکه‌ی وته‌کانیدا ئه‌وه‌شی به‌یاده‌یتانه‌وه که بانگه‌وازی پئغه‌مبه‌ران به‌دریژایی میژوو له‌ئارادا بووه‌و ئهم بانگه‌وازه‌ی (موسا)ش مه‌سه‌له‌یه‌کی تازه‌و ریزه‌په‌ری یه، به‌لکو له‌وه‌یه‌ر (یوسف)یش به‌و به‌لگه‌و نیشانه‌ی پئغه‌مبه‌ریته‌ی سه‌لمانده‌نی رێگای راسته‌وه بۆ لای باوو باپیرانتان نێژراوه و ئه‌وانیش گومانیان له‌راستی وته‌کانی ده‌کردو ته‌نانه‌ت کاتێک کۆچی دوا‌یی کرد، ده‌یانگوت (ئێتر له‌مه‌ولا دوا‌ی-یوسف-خودا پئغه‌مبه‌ریکی تر نانێت)، له‌دوا‌یدا ئه‌وه‌ی بۆ روون کردنه‌وه که ئهم هه‌لوێسته خراپه‌یان ده‌بیته‌ هه‌وی گوماریی و سه‌ر لێ تێک چوون. چونکه کاتێک له‌په‌ڕی راست لاده‌ده‌ن خوداش ده‌روونیان به‌پرووناکی هیدایه‌ت ڕۆشن ناکاته‌وه‌و دلیان له‌وه‌ها رێگایه‌ک وه‌رده‌گیریت.

ئهمه‌ی پێشوو گیرانه‌وه‌ی به‌شیکێ تری ئهم چیرۆکه‌و واتا و شیکاری ئهم ئایه‌تانه‌ش بوو که خودا تیا‌یان دا فهرمو‌یه: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ ﴿٢٨﴾ يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٩﴾ قَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ يَقَوْمِ إِيَّيْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ ﴿٣٠﴾ مِثْلَ دَابِ ﴿٣١﴾ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعِبَادِ ﴿٣٢﴾ وَيَقَوْمِ إِيَّيْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ ﴿٣٤﴾ مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِرٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٥﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٦﴾﴾

مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ﴿٣٦﴾﴾

(١) بَأْس (عذاب): سزای سه‌خت و که‌وته‌به‌ر توو‌په‌یی ی خودا.

(٢) دَاب: (ج‌زاء): سزا (سزا له‌سه‌ر ئه‌و داب و نه‌ریته ناهه‌مواره‌یان له‌به‌درو خسته‌وه‌ی پئغه‌مبه‌ران دا).

(٣) يوم التناد: (پوژێ قیامه‌ت). (تناد) واته‌ بانگ کردن بۆ پوژێ چه‌شرو بۆ کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی و محاسه‌به‌کردن‌یان.

(٤) (تولون مدبرین): واته‌ ئێوه‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه‌و ته‌قه‌للای را‌کردن ده‌ده‌ن.

باوه‌داره‌که بانگه‌واز بۆ پزگاریی ده‌کات

فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی زیاتر پۆچووبوون له‌گومرایی داو ئهو پیاوه باوه‌داره‌ش به‌رده‌وام بوو له‌بانگ کردنیان بۆ سه‌ر ریگه‌ی هه‌ق و راست و په‌وان، بۆ ئهم مه‌به‌سته ئامۆژگاری کردن که به‌م دنیا بپاوه‌و فانی یه‌ ته‌فره‌نه‌خۆن و کار بۆ (پۆژی دوایی و خانمێ مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی) بکه‌ن، چونکه له‌وێ خودا ئه‌گه‌ر سزای کاری خراپ وه‌ک خۆی و به‌پاده‌ی خۆی بدات، به‌لام بێگومان به‌باشترین شیوه‌ پاداشتی کاری چاکه ده‌داته‌وه‌و مرۆفی چاکه‌خواز هه‌ز له‌ هه‌ر شتی‌ک بکات پێی ده‌به‌خشیت.

پاشان ئهو پیاوه ئیمانداره گله‌ییی لێ‌کردن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌کاتی‌ک دا ئهو بانگیان ده‌کات بۆ سه‌ر پێی ئیمان و خواناسی، که‌چی ئه‌وان داوا له‌م ده‌که‌ن بێته سه‌ر پێی کفرو بپاوه‌ری یه‌که‌ی خۆیان. ئهو خواوه‌ندانه‌ی که ئه‌وان بانگه‌واز بۆ په‌رستنیان ده‌که‌ن هه‌یج سوودی‌کیان له‌دنیا‌دا پێ ناگه‌یه‌نیت و، له‌پۆژی قیامه‌تیش دا شه‌فاعه‌تی‌کیان بۆ ناکات، چونکه هه‌موان هه‌ر بۆ لای خودا ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌.

ئینجا ئاگاداریشی کردنه‌وه له‌وه‌ی که وه‌ختی‌ک دێته پێشه‌وه و یادی ئهو په‌ندو ئامۆژگاریانه‌ی ئهم ده‌که‌نه‌وه‌و، ئه‌میش کاروباری خۆی هه‌ر به‌خودا ده‌سپێریت.

دیاره ئهو گه‌له له‌سته‌مکارو بپێمانه بیران له‌کوشتنی ئه‌میش کرده‌وه، به‌لام خودا له‌و کرده‌وه خراپه‌یان پاراستی و چاره‌نووسی‌شی هه‌ر سه‌فرازی و به‌ختیاری بوو له‌کاتی‌کدا چاره‌نووسی بنه‌ماله و هۆزی فیرعه‌ون به‌ده‌بختیو چاره‌په‌شی بوو.

قورئانی پیرۆز ئهم بانگه‌وازو هاواری پیاوه باوه‌داره‌که‌ی به‌شیوازیکی وه‌ها قه‌شه‌نگ و جوان دارشتوه که دله‌سۆزی و راستگۆیی لێ‌وه په‌خش ده‌بیست و وات لێ ده‌کات (به‌قه‌ناعه‌تیکی ته‌واوو به‌باوه‌ری زۆر به‌سه‌رچاوه خوداییه‌که‌ی) هه‌و بیه‌خونییه‌وه‌و پاشان (هه‌ستپێکردنیکی پۆچی) و (ته‌وژمینکی به‌کیشکردنی ئاسمانی بۆ گه‌یشتن به‌خودات) تێدا ده‌خروشینیت..

فهرموو جارێ هه‌مو ئایه‌ته‌کان بخویننه‌وه که ئهو دایه‌لوگه‌ت بۆ ده‌گێرنه‌وه: ﴿ وَقَالَ الَّذِي ءَامَنَ يَقَوْمِ اتَّبِعُونِ اِهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٣٨﴾ يَقَوْمِ اِنَّمَا هٰذِهِ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

مَتَّعٌ^(۱) وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ^(۲) مَن عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِنْهَا وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنفَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ^(۳) وَيَنْقَوِرُ مَا لِي أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي إِلَى النَّارِ^(۴) تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْغَزِيرِ الْفَقْرِ^(۵) لَا جَرَمَ أَنَّمَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدًّا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ^(۶) فَسَتَذَكَّرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأُفَوِّضُ أُمُورِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ^(۷) فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكُرُوا وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ^(۸) غافر/۳۸-۴۰.

به خووه نازینۍ-فیرعه ون-

فیرعه ون هر پرږدو ده مارگیر بوو له سهر نه فامی و گومرایی یه که ی و (ده سه لاتی پادشایی) یش هوش و هست و نهستی لی داگیر کردبوو، له م پیناوه شدا هه موو بنه مال هه هوزه که ی کوزکرده و جار ی به ناویان دا داو پیی گوتن: (نهری گهلو من پادشای میسرو خاوه نی نه مرو نه می (پی پی دان و قه ده غه کردن) نیم؟ نایا روبرای (نیل) و لق و جوگه له کانی به نیو کوشک و ته لارو باخه کاتم دا نارون؟ نه ی من باشترنیم له م پیاوه بچووک و بی ده سه لات و بی که سه ی که هیچ خزمه تکارو به رده ستیکی نی یه (مه به ستی له -موسا- بووه -سلاوی خوی لی بیت-). من باشترنیم له م پیاوه لال و زمان گیراوه ی که خه ریکه نه توانیت ته عبیر له واته و مه به سته کانی خوی بکات؟

(۱) (انما هذه الحياة الدنيا متاع): واته (نعم دنیا به تام و چیژیکی که مه و خه لکی بز ماوه یه کی که م ده بیچین. یاشان به کوتایی هاتنی ته مه نتان نه م تام و چیژه ش کوتایی دیت، یان به نه مانی هو به کانی به ده ست هیتانی نه و تام و چیژه، وه که نه بونی مال و سامان یان له ده ست دانی ته ندروستی و هاو شیوه کاتیان.

(۲) (دار القرار): واته خانه ی جیگی ربون و مانه وه به ونه مری تیایدا).

(۳) (وان المسرفین هم اصحاب النار): واته نه وانه ی له (زولم و زورداری و هابه شی بز خوا دانا ن) دا له سنور تیپه ربون و رچوون تیایدا نه وانه م که خودا ده یاغاته نیو ناگری دوزه خوه.

پاشان (فیرعهون) له درێڤه‌ی جاپرو هاواره ناسازه‌که‌ی دا ده‌یگوت: (نهم کابرایه هیچ سیمایه‌کی سه‌رۆکایه‌تی ی تیا دیار نی یه، ئیتر چۆن ده‌تانه‌وێت شوێنی که‌ون بئ‌شه‌وه‌ی چه‌ند بازنده‌ی که‌ی زێڤی بۆ نێررایه‌ته خواره‌وه‌و خۆی پئ‌ برازینیه‌وه وه‌ک خۆرازانده‌وه‌ی پادشایان؟ نه‌ی بۆچی فریشه‌کان(ملائکه) له‌گه‌ڵی دان نایه‌ن تا پۆل پۆل له‌دوایه‌وه‌ برۆن و نالوده‌ی بن و گه‌واهی (شایه‌تی) له‌سه‌ر راستگویی ی بده‌ن و پالېشت و یاریده‌ده‌ری بن، وه‌ک چۆن ده‌سته‌ودایه‌ره‌ی پادشاو کارگوزارانی له‌دوایه‌وه‌ ده‌پۆن؟).

(فیرعهون) به‌م قسه‌ پووجه‌ل و به‌تالانه‌ عه‌قل و هۆشی ئه‌و گه‌له‌ی به‌یده‌ست کردو ئه‌وانیش گوێرایه‌لێیان کردو ملکه‌چی بوون، چونکه‌ گه‌لێکی دوور له‌خواو نه‌فام بوون و گوێرایه‌لێی فرمانی خودایان نه‌ده‌کرد...

ئهم چه‌ند دێره‌ی پێشوش ته‌فسیرو راڤه‌ی ئهم چه‌ند نایه‌ته‌یه که‌ خودا به‌شێکی داستاکه‌ی پئ‌ گێراوه‌ته‌وه‌و فهرموویه: ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَنْتَوِمِ الْإِنْسَ إِلَىٰ مُلْكِ مِصْرَ وَهَٰذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرَىٰ مِن تَحْتِي أَفَلَا بُصِرُونَ ﴿٥١﴾ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ ﴿٥٢﴾ فَلَوْلَا أَلْفَىٰ عَلَيْهِ أَسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَأِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿٥٣﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَتْسِقِينَ ﴿٥٤﴾﴾ الزخرف/ ٥١-٥٤..

بهندی چواره م

((چاره نووس خراپی فیرعه ون و گه له که ی))

(نهو کاره ساتانه ی که خودا تووشی کردن - دهرچوونی (بنو اسرائیل) و له ناوچوونی "فیرعه ون" و
گه له که ی - چاره نووسی هۆزه که ی "فیرعه ون" له رۆژی دوا یی دا)

نهو کاره ساتانه ی که خودا تووشی کردن

په ندو نامۆژگاری ی جوان و وتی به سوودی (موسا) کاری نه کرده سهر (فیرعه ون) و
نه یو یست سوودی کیان لی ببینیت، به لکو (فیرعه ون) خوی و گه له که شی زیاتر له خویان بایی
بوون و لوت بهرز بوون له زهوی داو باوه ډارانی شیان زیاتر نازار ده داو له زولم و ستم دا
پوچو بوون.

له بهرام بهر نه م ره وشته دا (موسا) پروی کرده خودای په روه ردگاری و لی پاپایه وه و گوتی:
(خودایه بېگومان تو هه موو هۆو نامراییکی خوشگوزه رانی دنیات به فیرعه ون و
گه روه پیاوانی هۆزه که ی به خشیوه ههر له که ره سه و که ل و په لی جوانکاری و خورازاندنه وه ی نیو
دنیاه تا مال و سامان و جل و بهرگی گران به ها و کۆشک و باخچه ی هه مه پرنه گ و ده سه لات و
حوکمداری. به لام نه ی په روه دگار نه وان له جیاتی سوپاسگوزاری و پیزانین به م نیعمه تانه،
گومر ابوون و پرویان کردۆته کفرو بې باوه ری، له هه مان کات دا خه لکیشیان له باوه ره یتان و
نیمانداری دوور خستۆته وه، ده ی خویاه تو ش پارو مالیان له ناویه ره و ناپووتیان و دلیان ره قتر و
په شترکه تا شایانی نیمانداری نه بن و تا به چاوی خۆشیشان سزای سه خت ببینن).

(موسا) به م وتانه دووعا و نزای له لای خودا لی کردن و (هارون) ی برایشی به جی ی
متمانه ی خوی دانابوو، له کاتی خورتندی دووعا کانی دا نه ویش هاوارزو هاویرورای ته وای بوو
له و داواکاری بیانه دا. خوداش له وه لامی دوعا کانیاندا پی ی فرمون: (نه و دوعا کانتانم گیرا
کردو داواکاریه کانتان بۆ به دی ده یتنم، نیوه ش بهر ده وام بن له سه ر رۆیشت به و پښگا راسته دا و
پښچکه ی نه و نه فام و بې باوه ډانه فرامۆش که ن که پښگه ی راست و هه قی پروون کراوه ی نیوه
نازانن، واته (نه و پښگه یه ی که بۆ نیوه پروون کراوه ته وه نه وان پروی لی ورده گیړن و نایه نه ویت
هیچی لی بزائن)..

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾ (۸۸) قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۸۹﴾

خودای میهره‌بان نراکمی-موسا-ی گیرکردو دووعاو داواکاری یه‌کانی به‌دی هیئناو دهستی کرد به‌سزادانی فیرعه‌ون و گه‌له‌کمی، نه‌وه‌بوو سه‌ره‌تا به (وه‌ری بی‌بارانیو وشکه‌سالی) و (که‌م کردنه‌وی به‌روبوومی کشتوکال و دارودره‌خت) سزای دان به‌و نه‌می‌ده‌ی که نه‌مه بی‌یته هویه‌ک بۆ به‌خودا چوونه‌وهو به‌ناگاهاتنه‌وه‌یان له لاوازی و بی‌ده‌سته‌لاتییان و له‌ده‌سته‌وسانیو بی‌چاره‌ییی (فیرعه‌ون) ی پادشای خویه‌خواه‌وند دانه‌ریان له‌به‌رامبه‌ر هی‌زی خودادا، تا به‌م ره‌نگه‌ش په‌ندو عبیره‌ت وه‌ریگرن و به‌ده‌م بانگه‌وازه‌کمی-موسا-وه بچن، به‌لام به‌سروش‌ت و نه‌ریتی لوتبه‌رزیان هیچ په‌ندو عبیره‌تییکیان ره‌چاو نه‌ده‌کرد له‌و کاره‌ساتانه‌ی تووشیان ده‌بوو.

نه‌وان گهر بکه‌وتنایه‌ته نیو خۆشیو زۆریی داهات و به‌روبوومه‌وه ده‌یانگوت: (نیمه‌ خۆمان شایسته‌ی نه‌وه‌ین، چونکه له‌خه‌لکی تر چاکترین) خۆ نه‌گهر تووشی وشکه‌سالی و نه‌داری و بی‌بارانی ببونایه یاخود کاره‌ساتییکیان لی‌بقه‌ومه‌ایه خیرا به‌و په‌ری ره‌شبینی‌یه‌وه (موسا) و شوینکه‌وتووه‌کانی-یان تاوانبار ده‌کرد و نه‌وانیان به‌شووم و نه‌گه‌ت داده‌نا له‌نیو خۆیان داو گوايه هه‌ر تووشی شوومی و نه‌گه‌تییان ده‌کهن. به‌لام نه‌وان نه‌یانده‌زانی که (نه‌و خیروبیره‌ی روویان تی‌ده‌کات) یان (نه‌و شه‌روخراپه‌یه‌ی تووشیان ده‌بی‌ت) هه‌مووی له‌لای خوداوه ته‌قدیر کراوه‌و راده‌و ماوه‌ی بۆ دانراوه.

﴿ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴾ (۱۳۰) فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ ۖ أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۱﴾

به‌لام نه‌ریته شه‌رخوازه‌کمی فیرعه‌ون و گه‌له خراپه‌کاره‌کمی ری‌ی پی‌نه‌دان ملکه‌چی نه‌و ری‌ساو ده‌ستووره‌ روژشنه‌ی (موسا) و به‌لگه‌و نیشانه‌کانی بن، که راستی ی په‌یامه‌کمی ده‌سه‌لماند. به‌لکو هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌خراپه‌و تاوانکاریاندا.

له‌م قوناغه‌ی سزادانیشیان دا خودای مه‌زن چهند جوړه کاره‌ساتییکی تری بۆ ناردن، بۆ نمونه لافاوئیکی گه‌وره‌ی بۆ ناردن که هه‌موو که‌لوپه‌ل و کینلگه‌کانیشیان داپۆشیت، هه‌روه‌ها

کولله زه ردی کی زوری شی بو ناردن تا کو بهر هه مه کانی ده غل و دانیان بو بخون. ههروه ها سن و کیسه له شی بو ناردن (که جانه وه ری که بهر و بوومی کشتو کالی ده شیوینی و زیان به مروؤ و به ناژه لیش ده گه یه نی ت)، پاشان بۆ قی کی ئیجگار زوری بو ناردن، که له هه موو جی گه یه کی گشتی و تایه تییان دا بلاو بوو بونه وه و ژیا نی لی و هرس کرد بوون و نارامی و هیمنی لی تی ک دابوون، دوا ی نه مه ش ده ردو په تایه کی وای بو ناردن، که وای لی کرد بوون خوین له ده م و لوتیان ه وه ده رچی ت و به م هۆیه شه وه ناوه کانیان پیس ده بوو له ش و لاریشیان له رو لاواز بوو بو.

ئه وان هه ر جاری ک سزایه ک له و سزایانه یان توش ببوایه خیرا به (موسا) یان ده گوت: (نه گه ر خدا نه م سزاو به لایه مان له سه ر هه لگرت نه و باوه ری پی دین و (بنو اسرائیل) ی له گه ل دا ده نی رین و نازادیان ده که ی)، که چی هه ر که خدا سزا که ی له سه ر لاده بردن نه و به لینه ی خو یان ده شکاندو باوه ریان پشت گو ی ده خست.

ههروه ک خوداش له گیرانه وه ی نه م به سه رهاته یان و باس کردنی قوناغه کانی سزادیان دا فره مویه: ﴿وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتَانَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ يٰمُؤْمِنِينَ ﴿١٣٢﴾ فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ عَائِلَتِ مُفْضَلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يٰمُوسَىٰ اَدْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيَن كَشِفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ ۚ ﴿١﴾ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُم بِلِغْوِهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿١٣٥﴾﴾ الأعراف/ ١٣٢-١٣٥.

دهر چوونی (بنو اسرائیل) و له ناوچوونی (فیرعه ون) و گه له که ی

خودا فره مانی به (موسا) کرد، که ده رچن له -میسر-، شهویش له گه ل گه له که ی خو ی (بنو اسرائیل) دا شه ویک به نه یی له خاکی -میسر- وه به ره و (فه له ستین) رۆشت.

(فیرعه ون) به وه ی زانی و خیرا کار به ده ستانی خو ی بو هه ری مه کانی تری ولاته که ی نارد بو کۆ کردنه وه ی خه لکی به زو رو سه تم تا کو سو پایه کی گه وه پیک بی ن و دوا ی (بنو اسرائیل) که ون و بیان گرنه وه پی ش نه وه ی بو (فه له ستین) رابکه ن.

(فیرعه ون) له م کاره ی دا هیچ ترس و نی گه رانی یه کی پی شان نه دا و ته نها نه وه ی له نی و خه لکی -میسر- دا بلاو کرد وه گوایه: (هه لاتوه کان چه ند که سی کی که من و هیچ حسایی کی

وايان بۆ ناکریت و مه ترسی یه کی نهوتۆیان نی یه. به لّام تووړه یان کردوین و به هۆی شهوی مالّ و سامان و زیرو خشلی ثافه ته کاغمانیان دزیوه ده بیت تۆلّیان لئیکه ینه وه دوايان کهوین. نیمه ش هه رده م به وردی و وریایی یه وه چاودیری ی جم و جووړو هه لّسوکه و تیاغمان ده کرد).

(فیرعه ون) به خۆی و سه ربازانی سوپاکه شیه وه کهوتنه دواي (موسا) و (بنو اسرائیل) و میسریان به هه مو باخ و بیستان و گه نغینه کانی ئالتوون و خانووه خوښ و رازاوه کانیا نه وه جی هیشت تاکو نهو باوه ردارانه بگره وه، به لّام بیگومان هه مو نهو شتانه یان بۆ (هه تاهه تابه) و به هه میشه یی جی هیشت گهرجی واشیان زانییت گوايه به شتیه کی کاتی به جی ده هیلن، چونکه هه رگیزاو هه رگیز نه گه رانه وه بۆ نیشتمان که یان و له جیاتی خویشیان (بنو اسرائیل) بوون به خواوه نی هه مو نهو نیعمه تانه له (فله ستین) دا.

چونکه هه روه که له م دیرانه ی دوايی ی چیرۆکه که دا باس کراوه (بنو اسرائیل) کاتی که به یشتنه که ناری (ده ریای سور) له سه ر که ندای (سوئس)، (فیرعه ون) و سه ربازه کانیشی له گه لّ هه لّتنی خوړ له ده مو به یانی نهو پۆژه وه به دوايان وه بوون، له و کاته ش دا نه مان (واته بنو اسرائیل) وایان زانی له ناوده چن و فیرعه ون ده یانگریت، هه ر بۆیه ترس و دلّراوکی یه کی ته وایان لئ نیش و به (موسا) یان گوت: (نه ها نه و فیرعه ون پیمان ده گاته وه هیهچ تواناو ده سه لّاتی که مان له به رامبه ری دا نییه و ده ریاش له به رده مان دایه، جا چی بکه ین؟)..

له وه لّامیان دا- موسا- گوتی: (هیچ ترسی که تان نه بیت چونکه خودای په روه رگارم له گه لّ دایه و پښگی رزگار بوونم پیشان ده دات).

له وساته وخته ش دا خودا سروشی شهوی به (موسا) دا که دارده سته که ی به ده ریادا بکیشیت، نه ویش وای کردو ئای ده ریاکه پارچه پارچه بوو و درزی تی که وت و دوازه پښگی وشکانی لئ په یدا بوو، واته به ژماره ی هه ر دوازه کوړو نه وه که ی (بنو اسرائیل). ئاوه که ش له نیوان نهو پښگیان ده و هک چیا به رزی لئ هاتبوو. ئیدی (بنو اسرائیل) به و پښگه کراوه تهخت کراوانه یان دا پۆشتن و له ده ریا په رینه وه.

هه ر له و ساته دا خه ریک بوو فیرعه ون و تاقمه که ی بگه نه نهو جیگه یه کی که (بنو اسرائیل) لیوه ی رۆشت، و رپښگه یه کیان له ده ریاکه دا به دی کردو خو یان پیا کرد تا دوايان که ون، به لّام ده سه جی (ئاوه که) یه کی گرتوه و پښگه کان داخرانه وه ئای ده ریا فیرعه ون و سه ربازه کانی لول داو هه موویانی خنکاندو سه رنگووم کرد، به م په نگه ش خودا- موسا- و هه مو نه وانه ی له - بنو اسرائیل- له گه لی دا بوون پزگار کرد.

قورثانی پیرۆز باسی له ناوچوونی فیرعه ون و سه ربازه کانی له چه ندین ئایه ت دا کردوه، که له و ئایه تانه دا چه ندین په ندو عبیره ت هیه، جگه له وه ش ئایه ته کان به چه ندین شیوازی داړشتن و په وانبیۆی و هونه ری خراونه روو، بۆ نمونه له هه ندیک جیگه ی قورثان دا وه سفی

کاره ساته که به چهند ئایه تیکی کورت و پرمانا دیاری کراوه، که به خیرایی به دوای یه کدا دین، له هه ندیک جیگه ی دیکه ش دا به چهند ئایه تیکی دریش وه سفی کاره سات و به سه رهاته کان و قوئاغه کانیاڼ کراوه تاکو مرؤ لى یان وردیته وه وه لویسته له ناستیاڼ دا بکات و به فیکری خوی چهق بخاته سهریاڼ و سهر شو مانا جوان و قوولانه ش که له خویاڼ گرتوون.

هه ندیک لهو ئایه تانه ش ماناکه ت به پوختی و به کورتی پی ده دات و له شیکارو ته فسیری دریش دوورت ده خاته وه. جا بهم هه مه رهنگی و هه مه چه شنی یهیشیاڼ (ئیقا عیکی موسیقی) ی هاو شیوه ی شیعو په خشانی سه روا دار (سجع)^(۱) ده خو لقی نیست که نه شیعو و نه په خشانی سه روا داریشه.

نهم ئایه تانه ش که ده یخوینییه وه به شیکی نهم داستانه بهو شیوه هونه ریا نه وه سف ده که ن:

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعَبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ۝۵۲ ﴿۵۲﴾ فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَلَائِكِ حَاشِرِينَ ۝۵۳ ﴿۵۳﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۝۵۴ ﴿۵۴﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۝۵۵ ﴿۵۵﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَاذِرُونَ ۝۵۶ ﴿۵۶﴾ فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝۵۷ ﴿۵۷﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامِرٍ كَرِيمٍ ۝۵۸ ﴿۵۸﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۵۹ ﴿۵۹﴾ فَأَتَبَعُوهُمْ تُشْرِكِينَ ۝۶۰ ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَعْمَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَمُدْرِكُونَ ۝۶۱ ﴿۶۱﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۶۲ ﴿۶۲﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ۝۶۳ ﴿۶۳﴾ وَأَزْلَفْنَا ثَمَ الْآخِرِينَ ۝۶۴ ﴿۶۴﴾ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۝۶۵ ﴿۶۵﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝۶۶ ﴿۶۶﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ الشُّعْرَاءُ ۝۵۲-۶۷..

ههروه ها (قورئان) له جیگه یه کی دیکه ی دا به شیوه ده پرینیکی تر وه سفی نهو گۆرانکارییه ی حالی فیرعوون و گه له که ی ده کات له ژیاڼی پر نازو نیعمه ته وه بۆ له ناوچوون و ته فروتوونا بوون، ههروه که لهم ئایه تانه دا به دی ده کریت:

-
- (۱) وشه ی (سجع) له زمانی عهره بی دا بهو رستانه ده لێڼ که کو تایییه کانیاڼ سه روا (قافیه) ی هاو پړکی یه کدییاڼ هیه وه که سه روا ی (شیعو) به لام کیش (وزن) ی دیره کان وه یک یه نین.
- (۲) (مقام کریم): واته (خانوی خو ش و دیارو رازا وه له هه موو روویه که وه).
- (۳) (کل فرق کالطود العظیم): واته: (هه ره به شیکی نا وه که له نینو ینگا کان دا وه که شاخیکی گوره بوو).
- (۴) (وآزلفنا ثم الآخرین): واته: (لهم کاته دا فیرعوون و کۆمه له که یماڼ له موسا و گه له که ی نزیک کرده وه و بهم پی یه له ده ریا که ش نزیکماڼ کرده وه) تاکو رینچه کی خو یاڼ وه رگرن و به هه مان ریتی موسا و گه له که ی دا برۆن. به لام موسا و گه له که ی ده رچوون و فیرعوون و کۆمه له که یماڼ له نا وه که دا هیشته وه و خنکا ندماڼ).

﴿ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴾ (٣٢) وَاتْرِكِ الْبَحَرَ رَهْوًا (٣١) إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ﴿٣١﴾
 كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٣٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٣٦﴾ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا فَكَيْهِنَ ﴿٣٧﴾
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٣٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿٣٩﴾
 وَلَقَدْ بَجَعْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ أَلْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿٤٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ
 الْمُفْسِرِينَ ﴿الدخان/٢٣-٣١..﴾

نينجا قورئان باسی ناکامه چاکه کهی خۆراگرتنی (بنو اسرائیل) دهکات که له شه نجامی
 چهوسانه وهیان و خۆنه دانه دهست فیرعهون و ږهت کردنه وهی زولم و سسته مه وه خودا سه ری
 خستبوون و دوژمنانی بۆ له ناویردوون، ههروهک له م ئایه تانهی قورئان دا فه رموویه:

﴿ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِفَ الْأَرْضِ وَمُكْرِبَهَا الَّتِي
 بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴾ (٤١) ﴿الأعراف/١٣٧..﴾

پاشان قورئان که سیستی ی (فیرعهون) دهرده خات و په رده له سه ر ناخی دهروونی هه لده داته وه
 له کاتی سه رنگوم بوونی دا و ئاماژه بۆ هه یشتنه وه و مانه وهی ته رمه که شی دهکات له دنیا دا، که
 تا شه مږوش شه و ته رمه وهک خۆی ماوه ته وه..

شه وه بوو فیرعهون په ی شه وهی گیانی ده رچیت ئیمان هه شار درا وه که ی نیو دلی خۆی ناشکرا
 دهکات و باوه ږدینی ت تا کو خودا له و مه رگه ساته ږزگاری کات، به لام خودا له وه لام دا شه وهی
 په ږاده گه یه نی ت، که چۆن ږزگاری دهکات له کاتی ت که دا شه و ژورداره تا شه و حال ته هه ر له یاخی
 بوون و سه ر په یچی دا بووه باوه ږی به په یامه که ی موسا نه هینا وه و دژایه تیشی کردوه.

به لام خودا هه والی شه وهی په ددهات، که ده بی ت شه و ته رمه ی به یل تیه وه و لاشه که ی
 به مروه و بی و بی شه وهی هه یچ گوږانکاری یه کی به سه ردا بی په یسانی خه لکی بدات تا کو بی ته
 به لگه و نیشان ه بۆ که سانی دوا ی خۆی. ژۆر که سیش له خه لکی په ناگان له و به لگه و نیشان ه و
 عیبه ر تیان لی وه ر ناگرن!

(١) (رهوآ): واته (ساکن). .. به مانای (هه یمن و کراوه ده بی ت وهک باری ئاسایی خۆی دوا ی شه وهی موسا،
 به دار دهسته که ی خۆی لی ددهات ولی ی ده په ږنه وه)

(٢) (نعمه کاناوا فیها فاکهین): واته: له خوشگوزهرانی و حال تکی ږله نازو نیعمه ت و ئاسوده یی دابوون.

(٣) (وما کاناوا منظرین): واته (مۆله تیان په نه درا بۆ کاتی تکی تر و هه یچ تویه دووعایه کیان لی وه رنه گیرا).

(٤) (یعرشون): واته (شه و کۆشک و ته لارو خانووبه ره هه مه ږه ننگ و پاراوا نه شیانمان بۆ تی کدان، که بنیاتیان

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَرْقُ قَالَ ءَأَمَنْتَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتَ بِهِ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ ءَأَلْفَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ یونس/ ۹۰-۹۲.

لهم نایه ته دا سهرنج بده لهو فهرمایشته ی خودا: ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ ءَايَتِنَا لَغَافِلُونَ﴾. نهم به لگهو نیشانه (آیه) یهش موعجیزه یه کی زانستیانه ی (قورئان) سهو شایه تی دانیکه بۆ قورئان له سهسره ئهو راستی یه ی، که سرووش (وحی) یکی خودایی یهو بینگومان (محمد) یش ﷺ پیغه مبه ری خودایه، چونکه نهم نایه ته نامازه بۆ (هیشتنه وهی لاشه ی مردووی- فیرعه ون- به پارێزایی) ده کات تاکو خه لکی بیینن و به بیینی نهم ته رمهش عیبه رت و دهرس وهرگرن، نه خاصه ئه وانه ی که خۆیان به خواهه ند داده نین.

بۆ روون کردنه وهی زیاتری نهم لایه نه نامازه یه که بۆ (تهورات) یش ده که یه که باسی نهم رووداوه ی کردووه و ده یگێڕیته وه چون (فیرعه ون) ی- میسر- به توندی (بنو اسرائیل) ی چهوساندۆته وه به کاری هینان له بنیات نانی ههردوو شاری (فیتۆم) و (ره عمسیس) ^(۱) دا. نهمهش له ناسه واری ئه و چاله دێڕینه وه ده رکه وتوووه زانراوه که دوو شاری ئاوا هه بوون و به فهرمانی شا (رهعه مسیسی دووهم) بنیات تراون. دوا ی نهمهش (تهورات) ده لیت: (پادشای- میسر- مرد). ^(۲)

دیاره نهمهش له کاتی هه لاتنی (موسا) بۆ (مه دیه ن) و له پیش بوونی به پیغه مبه ردا بووه. دوا ی مردنی ئه و (شایه) کوربه که ی چۆته سهسره حوکم، واته (مینفتاح- ی کورپی- ره عمسیس- ی دووهم). بهم پێیهش (مینفتاح) ئه و فیرعه ونه بووه که له میسر ده رچوووه دوا ی (موسا) که وتوووه خنکاوه دوا ی ئه وه ی (موسا) له لایه ن خودا وه نیترابوو بۆ لای به مه بهستی بانگه واز بۆ نایینی خودا و نازاد کردنی (بنو اسرائیل) و پێی دانیان بۆ- فه له ستین- . لاشه کهشی تا ئیستا پارێزراوه وه ک چون قورئان باسی کردبوو. به لام تا سالی (۱۹۰۰- ی زاینی) ئه و ته رمه نه دۆزرا بووه وه، واته دوا ی سیازده سه ده له هاتنی قورئان ئه و مه سه له یه

(۱) سفر الخروج: الفصل الأول - الآية: ۱۱

(۲) سفر الخروج: الفصل الثاني - الآية: ۲۳.

زیاتر بۆ خەلکی سەرزه مین پۆشن بووه و ده تهرمه که ی له ناوچه ی (الاقصر) له نیو چاله کان وله گۆری (المنحطب الثاني) دا دۆزرایه وه، شه مپۆش شه و تهرمه ی (فیرعه ون) له مۆزه خانه ی (میسر) دایه .

ئه وه ی شایانی باسیشه وه که له شوینه واری گۆزه که ی (منفتاح) شه وه ده که وتوه به و شیویه گۆزه که ی سازو ناماده نه کراوه، که شایسته ی پادشایه کی وه که شه بوو بیت، چونکه (مردنی شه) رووداو یکی چاوه روان نه کراو بووه که به م شیویه بخنکیت وهه موو سه ربازه کانی له ناوچه ن، تا گۆری تایبه تی ی بۆ ناماده بکه ن.

چاره نووسی هۆزه که ی (فیرعه ون) له رۆژی دوا ییدا

ئه مه بوو ناکام و سه ره نجامی هۆزه که ی - فیرعه ون - له دنیا دا، که له ده ریادا خنکیتنران و سه رنکووم کران. به لام له رۆژی دوا یی (آخرة) دا سزای زۆر سه خت تریان بۆ دانراوه و قورسانی پیرۆز باسی شه و سزایه ی قیامه تیشی فه رامۆش نه کردوه که سزای شه به دیی دۆزه خه و شه و رۆژ به هه میشه یی له سه ریان ده بیت، دیاره هه ر که سیکی باوه ردا ریش به سه رنجی ورد په ندو عیبه رته ی زۆری له یه دی ده کات، هه روه که خوداش له به ره یانه وه فه رمویه :

﴿ فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿٤٥﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾ وَإِذْ يَتَحَاجُّونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ۖ غافر/ ٤٥-٤٧ ..

به ندى پښجه م

((له ريگادا به رهو خاكي ژوان - ارض الميعاد -))

(پاشماوهى بټپه رستى له نيو (بنو اسرائيل) دا - نيعمه ته كانى خدا بو (بنو اسرائيل) - وادهى ديداريكى (موسا) له گهل خودادا - (بنو اسرائيل) و پرستنى گوږه كه - سزادانتيكى (بنو اسرائيل) و ... پاشان ليبورديان - بهر زكړنه وهى چپاكه به سر (بنو اسرائيل) دا - روو وهرچهر خاندنى (بنو اسرائيل) له چوونه نيو خاكي پېرؤزه -
رئ لى ون بوونى (بنو اسرائيل).)

پاشماوهى بټپه رستى له نيو (بنو اسرائيل) دا

بيگومان "موسا" چندين مه ترسى ي به وى (بنو اسرائيل) و له پښاوى بانگ كړدنيان دا بو پرستنى خدای تاك و ته نيا تووش ببوو. به لام ته نيا شو موعجيزانهى كه خدا شوى پى به هيز كړدبو بهس بسوون بو شوو هى هر گهر د و خلتو پاشماوهيه كى بټپه رستىيان تيدا بنېرېكړت.

وه لى سهر پاي نه مېش جاروبار سهر يان ده كړده وه سهر شو دياردهى بټپه رستىيهى كه له وه بهر له گهل ميسرى يه كان دا خوويان پيوه گرتبوو.

بو نمونه كاتيك له ده رياكه پرينه وه به لاي گه ليك دا تپه رين كه سهر قالى بټپه رستى بوون، جا داوايان له "موسا" كړد بټيكيان بو ترخان كات وه چوون شو گه لېش (بت) يان هه يه وده يه رستن.

"موسا" له سر شو داواكار يه يان سهر زه نشتى كردن و شو پاستى يه يى بو دوو پات كړدنه وه كه وا شو گه لې به لاي دا تپه رېبوون و (بټپه رستن) له سر ثاينتيكى ناته واوو پووجه لى و له هر كارو كړده وه كى به نديا يه يان دا په نجه رؤو زهرمه نندن، بهم په ننگه ش چاره نو سيان هر تياچوون و سزى سه خته.

پاشان "موسا" سهر سامى ي خوى دهر پرى له سر شوو چوون ده بيت شو وان داواى په رستراوېكى دى جگه له خدای په وهر دگارى جيهانيان بكن كه به تاييه تى رتيزى لى ناون و

فەزلى داۋن بەسەر نەتەۋەكانى تىرى ئەو زەمانەيان داۋ بەتايىبەتەندى يەكانى(سرووش بۆ ناردن) و (سەرپەرشتى كردنيان) لەنەتەۋەو گەلانى تىرى جيا كردبوونەو..

ئەم ئايەتەنى دەپيۆننەۋە ئامارە بۆ ئەو نەرىتەيان دەكات، ەك خودا تىايدا فەرمويە:

﴿وَجَنُوزَنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ^(۱) عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمْوَسَىٰ أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ^(۲)﴾ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ^(۳)﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْنِيَكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿الأعراف/ ۱۳۸-۱۴۰﴾

نېمەتەكانى خودا بۆ (بنو اسرائيل)

(بنو اسرائيل) بەردەوام بوون لەرۆشتە تا گەشتنە بەشى خۆرەلەت و بەلام ناويان دەست نەدەكەوت بۆ خواردنەۋەى خۆيان و ئاۋدانى ئاژەلەكانيان. بۆيە خىرا سكالای خۆيان بە "موسا" راگەيانندو بەدەم پرتەو بۆلەۋە داۋای ناويان لى كرد. ئەۋىش بۆ ئەو مەبەستە فەرمانى لەخوداۋە بۆ ھاتبوو كە بەدارەكەى دەستى لەبەرد بدات و، كاتىك لى ى دا، دوازدە كانياۋى لى تەقيىەۋە^(۲) و ھەر تىرەيەك كانياۋىكى بەركەوت و كاروبارى خۆيانيان پى بەجى ھىتا.

داۋى ئەمەش گەشتنە دەشتەكانى نېمچەدورگەى (سيناء) و لەۋىش خۆر گەرميەكى ھىندە بەتېنى ھەبوو و ھېچ خانووبەرە و نىشتگەيەكەش نەبوو كەتيايدا دانېشن و تەنانەت ھېچ دارو درەختىكىشى لى نەبوو تا لەژىر سېبەرەكەيدا وچانىك بەدن. بۆ ئەمەش سكالای حالى خۆيان لەلاى "موسا" كەدەۋە كە چەندە ماندوو و نازەحەت بوون، "موسا"ش لەخودا پارايەۋە بۆيان وخوداش ھەورىكى سپى پاك و بىگەردى بۆ ناردن و لەگەرمای خۆر پاراستنى.

لەبەر ئەۋەش، كە خۆراك وتویشۋەى پىگەيان بەرەو تەۋابوون دەچوو "موسا" داۋای لەخودا كەدەۋە كە جارىكى دى خۆراكيان بۆ داين بكا تەۋە، خوداش گەزۆۋە بەلندەى بۆ ناردن

(۱) (يعكفون): واتە: سەرقاڭىبوون، لەۋشەى (عكوف) ەۋيە بەماناى پووكرەنەكارىك و خەرىك بوونى ھەمىشەى پىتەۋى بەمەبەستى (بەگەۋەدانانى).

(۲) ئەم كانياۋانە كەوتوونە بىبابانى خۆرەلەتى كەنالى (سوئس) ەۋە نزيكىشن لەشارى (سوئس) و بەكانى يەكانى موسا) ناسراون، ئەمرۆ ئاۋى ھەندىكيان كەمبەۋنەۋە ھەندىكىشان كۆيىرەۋە.

که له قورئان دا به (مَنَّ) و (سلوی) ناوبراون. (مَنَّ = مَنَّ) که ماده یه کی شیرینه و له ناسمانه وه دهباریته سهر بهردو گهلای درهخت و وهک بارانیکی سووک و کهم به هیواشی دیته خواره وه بۆ سهریان (واته بۆ سهر بهردو درهخت) و، و تامیشی وهک ههنگوین شیرینه، (سهلوا = سلوی)ش بالداری (کورکوره) یان (شهلاقه) (سومانی) یه و به شیوه یه کی چرو پۆل پۆل یهک له دوا ی یهک دین و به هوی زۆری ژماره یانه وه زهوی داده پۆشن.

جا خواش کاتیکی به فەزڵو به خششی خۆی ئەو نیمه تانه یان پێدان فەرمانی پێکردن لهو خۆراکه باش و خوشانه بخۆن، به لām ئەوان بهو نیمه تانه یان نه ده زانیو له جیاتی شوکرانه بژیی له سهریان که چی داوای خۆراکی تریان ده کرد و هه زیان له وانه نه بوو. بهم پێیهش زوڵم و ستمیان له خۆیان کرد، ههروهک لهم ئایه ته ده بخوێنیه وه:

﴿وَقَطَعْنَهُمْ أَثْنَى عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَمَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ ^(۱) مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَبِئَتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ الأعراف / ۱۶۰

واده ی دیداریکی "موسا" له گهل خودادا

"موسا" ههوالی به (بنو اسرائیل) له- میسر- گه یاندبوو کهوا خودای مهزن- فیرعه ون- له ناو ده بات و کتیییکیش بۆ ئەمان ده نیریت ده باره ی (فرمان پێکردنیان به چهند کاریک) و (پێگرتیشیان له چهند کاریکی تر) وهک بهرنامه یه که پتویسته په پیره ویی بکهن و له سهری بپۆن.

جا کاتیکی خودا- فیرعه ون- ی له ناو برد، "موسا" داوای له خودای پهروهردگاری کرد ئەو کتیه یان بۆ بنیریت. خوداش بۆ ئەو مه بهسته فەرمانی به "موسا" کرد به جیت بۆ لای راستی قه ده پالی چپای (طور) و سی (۳۰) پۆر لهوئ بمینیته وه و خه ریکی به ندایه تی و خوا په رستی بیت.

"موسا" ئەم فەرمانه ی جیه جی کردو کاتیکی سیهم روژی ته و او کرد، خودا فەرمانی پێ کرد ده (۱۰) روژی تریش لهوئ بمینیته وه و به پۆزوو بیت بۆ مه بهستی ته و او کردنی خوا په رستی و عیباد ته که ی.

(۱) (انبجست): (انفجرت) به مانای: ته قینه وه، یان هه لقولا...

ههروه‌ها "موسا" به‌له‌وه‌ی به‌ره‌و شه‌و کاری خواپه‌رستی‌و له‌ خواپارانه‌وه‌یه‌ برپات، (هارون) ی‌برای له‌جێ‌ی خۆ‌ی داناو له‌پاسپارده‌یه‌کی پێ‌ویست دا پێ‌ی گوت: (برام تۆ له‌نیو گه‌له‌که‌م دا جێ‌نشینم به‌و کاروباریان به‌رپوه‌به‌ره‌و کاریان بۆ چاک و پێ‌کوپی‌ک به‌کو، و‌ریاش به‌ له‌وه‌ی په‌یره‌وه‌یی پێ‌بازی تێ‌که‌ده‌ران و گو‌م‌رایان به‌که‌میت وه‌وشیاربه‌ له‌فروفتی‌ل و ته‌له‌که‌بازیان). دوا‌ی شه‌وه‌ی "موسا" چل پۆژه‌که‌ی ته‌واو کرد، خودا به‌فه‌رمایشتی دێ‌رین و شه‌زه‌له‌ی خۆ‌ی دواندی و به‌م دواندنه‌ش پله‌و پایه‌یه‌کی وه‌های پێ‌ داوه‌ که له‌خه‌لکی جیا‌کردۆ‌ته‌وه‌.

موسا له‌کاتی بیستنی فه‌رمایشتی خودای په‌روه‌ردگاری دا خواستی‌کی هینگجار توندو به‌جۆشی تێ‌دا خرو‌شابوو بۆ دیتنی خوداو، داوا‌ی له‌په‌روه‌ردگاری کرد خۆ‌ی پیشان بدات تا‌کو (بیبینیت)، خوداش پێ‌ی فه‌رموو: (هه‌رگیز نامبینیت) (لن ترانی).

پاشان خودا له‌سه‌ر شه‌و داوا‌کارییه‌ ویستی به‌پروونی "موسا" ناگادار کاته‌وه‌ له‌وه‌ی بێ‌گومان شه‌و داوا‌ی شتی‌کی گه‌وره‌ی شه‌وتۆ‌ی کردوه‌ که چیا‌کانیش به‌رگه‌ی (هه‌لگرتنی شه‌و داوا‌یه) ناگرن و ناتوانن خودا ببینن، جا بۆ شه‌وه‌ی زانیاری ته‌واو له‌م باره‌یه‌وه‌ بۆ "موسا" ناشکراکات پێ‌ی فه‌رموو: (تۆ ناتوانیت بۆ من بروانیت و هه‌رگیز وه‌ی (بۆ من پوانینت) نابیت، به‌لام بروانه‌ بۆ شه‌و شاخه‌ که ئیستا نه‌ختی‌ک له‌نوری خۆ‌می پیشان ده‌ده‌م و، که زۆر له‌تۆش به‌هێ‌زترو توند‌ترو، سه‌یری که چی به‌سه‌ردیت و گه‌ر له‌جێ‌ی خۆ‌ی مایه‌وه‌و، توانی خۆ‌ی راگرت له‌به‌ر دیتنی نوری من و هه‌یه‌ت و شان و شکۆ‌م دا، شه‌وا تۆش ده‌توانیت ببینیت، خۆ شه‌گه‌ر چیا‌که زوه‌و توانای شه‌وه‌ی نه‌بوو تۆش واز له‌مه‌ بێ‌نه).

کاتی‌ک خودا نه‌ختی‌ک له‌نوری خۆ‌ی پیشانی چیا‌که‌دا به‌که‌سه‌ر وردوخاش بوو و له‌گه‌ڵ زه‌ویشدا ته‌خت بوو، له‌م ساته‌وه‌خته‌دا "موسا" که‌وته‌ سه‌رزه‌وه‌ی له‌هۆش خۆ‌ی چوو وه‌یچ هه‌ست و نه‌ستی‌کی له‌به‌ر سام و بیمی شه‌و پروداوه‌ گه‌وره‌یه‌ تیا نه‌ما، به‌لام که هۆشی به‌به‌ردا هاته‌وه‌ گوتی (خودا‌یه شه‌ی په‌روه‌ردگار من هه‌رده‌م به‌پاک و بێ‌خه‌وش و گه‌وره‌ت را‌ده‌گرم به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌ر شایسته‌وقابیلی مه‌قامی به‌ری شکرێ‌ تۆ‌بیت و داوا‌ی لی‌بوردن و وه‌رگرتنی تۆ‌به‌ت لێ‌ده‌که‌م، جا وا من خۆ‌م به‌یه‌که‌م باوه‌رپێ‌ی به‌گه‌وره‌یی تۆ له‌م زه‌مانه‌دا داده‌نێ‌م).

دوا‌ی شه‌مه‌ خودای بالا‌ده‌ست و په‌روه‌ردگاری جیهانیان له‌به‌شی‌کی دیکه‌ی ئاخواتنی دا بۆ "موسا" پێ‌ی راگه‌یانده‌ که هه‌لێ‌بژاردوه‌ له‌نیو هه‌موو خه‌لکی داو سیفه‌تی زیاتری پێ‌به‌خشیوه‌ بۆ له‌نه‌ستۆ‌نانی ته‌رکی پێ‌غه‌مبه‌رپێ‌ی، بۆ شه‌م مه‌به‌سته‌ش په‌یامه‌کانی خۆ‌ی (واته‌ - اسفا‌ری ته‌وا‌رت) ی‌پێ‌ ده‌دات که پ‌ر‌ن له‌ په‌ندو ئاموزگاری‌و پ‌ی‌ساو شه‌حکامی پێ‌ویست بۆ (بنو اسرائیل).

فهرمانیشی پېی کرد که گهل که ی خوی به چاکترین و گه وره ترین رېساو نه حکامیه وه پابندکات، واته له سهر نه خشی داریژراوی باشتین رېسایان برون، بۆ نمونه گهر رېسایه که لهو رېسایانه بۆ دوو کار بوو و به لآم کامیان پاداشتیکی زیاتری هه بوو با نه وه یان نه بجام بدهن. پاشان خودا نهو گهل ی "موسا" واته (بنو اسرائیل) ی له وه ناگادار کرده وه که له فهرمانه کانی دهر نه چن، دهنه ده که ونه بهر سزای سهخت وه که چون کهسانی تری له یاخییان و له فهرمان دهر جوانی سزا داوه و ته فروتونای کردوون...

نه مه ی پېشو ته فسیرو شیکاری نه م نایه تانه ی لای خواره ویه که به شیک تری داستانه که ده گیر پته وه خودا تیا یان دا فهرمویه: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ قَتْمٍ مِيقَتَ رَبِّهِ أَزْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلُقْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۱۲) وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا بَهِجَى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۳) قَالَ يَمُْوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْنُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۱۱۴) وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿الأعراف/ ۱۴۲-۱۴۵﴾

(بنو اسرائیل) وپه رستنی گویره که

وه که پېشتریش باسان کرد ناسه وارو خلته ی-بته رستی-له نیو دلی (بنو اسرائیل) دا مابوو، نهویش به هوی به سه ربردنی ته مه نیکی زوریان له گهل میسری به کان دا، رواله تیکی نه م سیفه ته شیان له گویره که په رستی دا رهنگی ده دایه وه، گویره که په رستراوه کانیشیان گهر بوردنایه له-میسر-دا، لاشه یان مومیا ده کردو له گورستانیک تابه تی نزی که له (شوینیکی گهر مکر او) یان له (کووره که) که به (سرایبوم) ناوده برا ده نیژران.

پیاویتیکی فیلبازیش له نیو (بنو اسرائیل) که له قورثاندا به (سامری) ناوبراوه نه م دیاردهیه به دهر فته تی که ده زانیت بۆ نه وه ی فریویان بدات، نه وه بوو ناوبراو گویره که یه کی بۆ

هینابوون و پئی گوتبوون: (ئەمە خوداتانەو خودای "موسا" شەو لیڤرەدا لەبیری چوووە و رۆشتوو بە دیداری و لەم ماوە درێژەی بزربوونی دا بەووە خەریکە).

بێگومان "موسا" بەر لەرۆشتنی بۆ دیداری خودا بەگەلەکی خۆی راگەیانددبوو کەوا لەسی رۆژ زیاتری پێناچیت، بەلام ئەو کاتەی خودا (دە رۆژی تریشی بۆ دەسپێکردنەوێ رۆژوو لەسەرداناوو و ماوەی بزربوونی درێژی کیشابوون، ئەوانیش لەو وەرە عەزمەیی پیشوویان تیدا نەماوو و، بەدواکەوتنی موسا سست و لاوازیو بوون و گوتبووشیان: (بەرپاستی) (موسا) لەوادی خۆی دواکەوت و بەلێنەکی بۆ نەبردینە سەر).

ئێتر لەم ساتە وەختەداوو کە (سامری) نیازی خراپ لەدەلی دا جوولاًو ئەم هەلە قۆزتەووە بۆ جێبەجێکردنی نیازە خراپەکی چەند خشلو گەوهریکی لەو ژنانە (بنی اسرائیل) سەند کە لە-میسر-ەو هینابوویان و بەخۆیانەو کردبوو و هەموو خشلەکانیان هەڵدایە ناگرەو تا توانەووە ئینجا پەیکەری گۆیەرەکی لێ دروست کردن و بەرپێگایەکی تایبەتی ئەندازەبیش دایتاشیو کۆنیکێ لەم سەرییەو بۆ ئەو سەری تێکرد تا ئەگەر (با) پیاویدا برۆشتایە دنگیکێ وەک دنگی مانگا لەدەمیەو دەرەچوو. (سامری) کە دیتی (بنو اسرائیل) گۆی بۆ دەگرن و لێ ی کۆبوونەتەو خێرا فەرمانی پێکردن کە بپەرستن.

لەو کاتەدا (هارون) بەپەلە بەرەنگاریان بوووەو تێی گەیاندن کە ئەوان فریودراون و زۆر هەول و تەقەللاشیدا بۆ ئەوێ تا لەپەرستنی گۆیەرەکە پاشگەزیان کاتەو، بەلام نەیتوانی و ئەوانیش پێیان راگەیان کە سوور دەبن لەسەر پەرستنی هەتا "موسا" دیتەو بۆ لایان.

لەولاشەو "موسا" لەماوەی دیدار و تۆیۆی لەخزمەت خودا ئەو هەوالە لەخوداوە پێ دەگات کەوا (سامری) گەلەکەتی تەفرەداووە لەئاینی خۆیانێ دوورخستوونەو گومرای کردوون.

"موسا" بەمە زۆر زویر و پەست دەبیت و لە توندترین حالەتی دلتەنگی و توورپیی دا دیتەو بۆ لایان و پێیان دەلێت: (ئەری خودای پەروردگار تان بەلێنیکێ پیرۆزو گەورەیی پێنەدان دەربارەیی ئەوێ-تەوارت-تان بۆ دەریت کە رێی راست و پووناکی تیدایە بۆتان؟ ئەم ئایا نازان خودا ئەو بەلێنەیی بەدیپێناو، یاخود بەهۆی دەرپوونەوێ ماوەی بزربوونم لێتان ئیمانەکەتان بەکوفرو بێباوەری گۆیەرەو؟ یان هەر ویستوتانە کرداریکی خراپ ئەنجام دەن و خودا لەخۆتان زویر بکەن و، بەمەش ئەو پەیمانەتان بشکێنن کە بەمەتان دا دەربارەیی خۆراگری و مانەو لەسەر ئیمان و باوەرداری؟).

ئەوانیش لەو لایە ئەو پرسیارانەدا بە "موسا" یان گوت: (ئیمە بەخواست و ئارەزووی خۆمان ئەو پەیمانەمان نەشکاند کە بەتۆمان داوو، بەلکو (سامیری) هات و گومرای کردین و

بیرۆرایه کی دهربرې و پئی گوتهن گوايه بههوی نهو ئالتون و خشله کی په پیمان و له میسری یه کافان سه ندووه کهوتینه بهر پق و توورپیی ی خودا، چونکه نهه خشله هه مووی بووه به چهند گوناھێک له سه رشانان و له سه رمان لاناچیت هه تا نه گهرپیتته وه بۆ لامان، به لکو هه تا نهه گوناھانه مان له سه ربوایه گهرانه وهی تۆش دوا ده کهوت، بیرۆرای نهویش وابوو که ده بیست هه موویان فری دهینه ناو ئاگره وه تاكو خودامان رازی بهکین و تۆش به گهرپیتته وه بۆ لامان، ئیتر باوه رمان پئ کرد و هه موو خشله کافان فری دایه ناو ئاگره وه، (سامری) بهه رهنگه له گه لمان جوولایه وه خویشی هه رچی هه بوو له زیرو زیو فری دایه ناو ئاگره که وه، ئینجا له وه موو خشله کی نیو ئاگره که وه په یکه ره گویره که یه کی بۆ دهره یانین و پئی گوتهن: (نه مه نهو خودایه تانه که ده بیست بیهرستن، هه وره ها خودای موساشه که ئیستا لی ی بی ئاگایه و چووه له کیو (طور) بیدۆزیتته وه و نازانیت لی ره یه).

داخو عه قلی نهو گه له چهند کهه و سووک و ناته واو بوو یست، تۆ بلئی نه یان زانیست که نهو په یکه ره هه یچ سوودو زیانیکی نی یه و ناتوانیت سوودیان پئ به گه یه نیت یان زیانیان لی دوور خاته وه؟ ته نه نه توانای وه لام دانه وهی قسه یه کیشیان نه بووه چونکه ماده ده یه کی بی گیان و بی ده نگ بووه.

پاشان "موسا" رووی کرده (هارون) ی برای به توندی رای ته کاندو توند ریش و قژی راکیشا و به توورپیی یه وه پئی گوتهن: (ئه ری بۆچی کاتیک نهو خه لکه ت لهو حاله تی گوهراییه دا بینی و دیت نهو مه یلیان به لای په رستنی گویره که که دایه و ته فره دراو، بۆچی خیرا نه هاتیت به دوام دا و پیم به گه یته وه هه والی نهو بارودۆ خه یانم پئ به گه یه نیت؟)

(هارون) یش له وه لامدا پئی گوتهن: (له وه ده ترسام که وابزانیت من گه لی -بنو ئیسرائیل- م بهش بهش کردووه به شیکیان دوا تۆ کهوتن و به شیککی تریشیان دوا سامری کهوتن، هه وره ها له وهش ترسام تۆ پیم بلئی: من تۆم له نیویان دا جئ هه شتووه که چی تۆش هاتوو یست به دوام دا. له کاتیک دا فه رمات پی کردم که له نیویاندا بمیتمه وه و ئیتر منیش چاوه ریم کردیت هه تا گه راپته وه.)

دواي نهه "موسا" گله یی و گازانده یه کی هه یگجار فره ی له -سامری- کرد که ببیوه هوی ری لی تیک دانیان. که چی -سامری- له وه لامی دا گوتهن: (من له هه موو کهس زیاتر ده مزانی تۆ له سه ره قه یه و په یه روه یم کردبوویت و هه ندیک له دینه که شتم وهر گرتبوو، به لام دوا یی وازم لی ته ناو گه رامه وه بۆ سه ر-گویره که په رستی- نه مه ش نه فسم پئی کردم و بۆ جوان کردبووم تا وام لی هاتبوو که نهو کرداره نه خام بهه م)..

ئيتير "موسا" پئى گوت: (دهبرؤ وا كهوتيته بهر سزاي خودا و سزاکهش نهويه له دنيا دا هه تا ماويت دهبيت بلئيت - لا مساس - (واته دهستم لئمه ده))، چونكه بهوه سازاريكي زوري ده چهشت گهر ههر كه سيك دهستي لئ بدايه يان دهستي بهر ههر جيگيه كي جهسته ي بكهوتايه. ساميري - له دنيا دا وای لئ هاتبوو بههر كه سيك بگهيشتايه ده بوو پئى بگوتايه (لا مساس) - واته دهستم لئ نه دهيت -.

دهرباره ي سزاي ناخيره تيش "موسا" پئى گوت: (رؤزي دوايش واده ي سزايه كي كار يگه رتر هه يه بؤت و ناتوانيت لئى ده ربازييت).

پاشان "موسا" بهره و په يكهري گويزه كه كه رويشت و سووتاندى و هه موو خؤله مييشي پاشاوه ي سووتاوييه كه ي به نئو دهريدا بلاوكرده وه.

له ملاشه وه (بنو اسرائيل) زور په شيمان بوون لهو گوناوه گه وره يه ي كرد بوويان و له خوداي مهزن پارانه وه لئيان خوش بييت و لئيان ببورييت. خوداش بؤ وهرگرنتى نهو نزايه يان سرووشي بؤ "موسا" نارد كه دهبيت بؤ به جي گهياندى توبه كه يان خويان بكوژن، واته خؤكوشتنه كه يان بهو جزره بييت كه هه موو ثاره زويه كيان كپ كه نه وه و دهرونيان له خراپه و بهدكاري پاك كه نه وه و خويان له ههر حمزه و ثاره زويه كي نفهس دا برن، به ماناي نفهسي خويان له وه دا بكوژن نهك به جهسته خويان له ناويه رن، نهوسا خوداش توبه و په شيمانيان لئ وهرده گرنت و نزاكاني ليخؤش بوونيان گيرا دهكات.

نه مه ي پيشوو قوناغيكي ديكه ي نهو داستانه پر دهرس و پهنده ي قورنان و شيكاري نه م نايه تانهش بوو كه خوداي زاناو كار به جي تيايان دا فهرموويه:

﴿ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۚ ﴾ (٨٥) فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ۚ ﴿٨٦﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْرَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْتَهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۚ ﴿٨٧﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

قَالَ يَهْدُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ (۹۲) أَلَا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۖ (۹۳) قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا يَرَأُونِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۖ (۹۴) قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يُسْمِعُنِي ۖ (۹۵) قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ۖ (۹۶) قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَنَّهُ ۖ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۖ (۹۷) إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ۖ طه/ ۹۳-۹۸

بۆ مهسه له ی خوځوشتنه کهشیان بهو په ننگه ی که له هه موو نارو زوویه کی نفوس خوځیان دا برن و نهو نارو زوانه بکوژن له جینگه یه کی تری قورناني دا ناماژهی بۆ کراوه و خودا تیا یی دا فدرموویه:

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ ۖ يَقَوْمِ إِنَّا كُنْمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتَّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ ۖ﴾ (۱) ﴿فَاذْكُرُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/ ۵۴...

سزادانیکی "بنو اسرائیل" و پاشان لیبور دنیان

(بنو اسرائیل) بزیان دهر کهوت که به راستی نهوان زولمیان له خوځیان کردووه و گونا هیکه گه ورهشیان به هوی په رستنی گویره که کهوه نه غام داوه، "موسا" ش هفتا پیاوی لی هه لېژاردن تا له گهڼ خوځی دا بیانات بۆ چیا ی (طور) - واته بۆ نهو شوینه ی که خووی پیوه گرتبو له کاری په رستنیو زیکرو یاد کردنه وه دا - نه م پیاوانه شی بویه برد بۆ نهوئ تاکو ملکه چی و گوړپایه لی بۆ خودا پیشان دهن و په شیمانی خوځیان دهر برن له سر گونا هه کانیان. جاکا تیک گه شته نهو جینگه یه خودای مه زن له گهڼ "موسا" دا قسه ی کردو دواندی. که چی تا قمتیک لهو پیاوانه باوه دریان بهوه نه هینا که نهوه (خودایه) - هو له گهڼ - موسا - دا ده دویت، به لکو هه لگه پانه وه یاخی بوون و گوتیان (نه ی - موسا - نیمه باوه ږت پی ناهینین هه تاکو خودا به چاوی خو مان و به یی وجودی به ربه ستیک ده بینین) ..

هەر داوای ئەم داواکاری یە نابەجێ یەشیان خودا بەدەنگی هەورو بروسکەیهک سزای دان و خستنی بەزەوی داو کوشتنی، پاشان داوای ئەو مردنەیان زیندووی کردنەوه، چونکە بێگومان "موسا" زۆر بۆیان پاراێهوە داوای لەخوا کرد چاوپۆشی بکات لەوکارە ناهەمواری هەندیک کەسی بێ عەقل و گەمژەیی نێو خۆیان و بابەهۆی ئەو پەفتارە نادروستەیی ئەو چەند کەسە نادان و سەرکێشەوه سزای هەمووان نەدات، ئەوەبوو خوداش لێ یان خۆش بوو ژیانی پێدانهوه.

ئینجا لەم ساتەدا "موسا" داوای پەحەت و میهرەبانیی خودای بۆ گەلەکەیی کرد، لەوەلامی ئەم داواوەدا خودا هەوالی ئەوی پێگەیاندا کە مەسەلەیی (لێبوردن و پەحەت بۆ ئەوان) بەندە بەخواستی ئیلاهییی خۆیەوه. هەروەها هەوالی ئەویشی پێگەیاندا کە پەحەت و بەزەیییی خۆی بۆ کەسانی لەخوا ترس و بەتەقوا نووسیوه، ئەوانەیی کە زەکاتی مāl و سامانیان دەدەن و باوەڕ بە ئایەتەکانی خودا دێنن و پێساو فەرمانەکانی پەیرهو دەکەن..

خودای مەزن فەرموویه: ﴿وَاخْتَارَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ^(۱) سَبْعِينَ رَجُلًا لِّيمِيقَاتِنَا^(۲) فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ^(۳) قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُوكِتُمَا فَعَلَ السَّفْهَاءُ مِنَّا إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنتَ وَلِنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ^(۴) وَكَتَبَ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ^(۵)﴾ الأعراف/ ۱۵۵-۱۵۶.

هەروەها خودا دەربارەی دەنگە بەهێزەکەیی ئەو هەورە تریشقەیهەش کە لەشاخەکەیی داو لەراندبوویەوه ئەوانی بەسەرزهوی داخستبوو، فەرموویه: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ^(۶) وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ^(۷)﴾ البقرة/ ۵۵-۵۶.

(۱) (قومه): واتە لەقەومەکەیی، لەهۆزەکەیی چەند کەسیکی هەلبێژارد.

(۲) (لمیقاتنا): واتە بۆ ئەو کاتەیی کە خودا دایناو و تێبین و داوای لێبوردن بکەن لەسەر ئەو کاری گۆڕێهە پەرستەنی کە هەندیک کەسی نەفام و گەمژەیی نێو خۆیان ئەنجامیان داوو.

(۳) (الرجفة): واتە لەرزینەوهی بەهێز، مەبەست لەلەرزینەوهی چیاکەیه بەو دەنگە بەهێزە هەورە بروسکەکە.

به‌رزکردنه‌وه‌ی چیاکه به‌سه‌ر (بنو اسرائیل) دا

"موسا" هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ر راست کردنه‌وه‌ی (بنو اسرائیل)، به‌لام جار له دوا‌ی جار به‌ره‌لستی و دل‌په‌قی زیاتری لێ ده‌بینن، تا وای لێ هات خودا هه‌ره‌شه‌ی له‌ناو بردنی لێ کردن و شاخی (طووری) له‌سه‌ر سه‌ریان به‌رزکرده‌وه، نه‌وانیش هه‌نده ترسان وایان ده‌زانی ده‌که‌وێته خواره‌وه به‌سه‌ریان دا، بۆیه ده‌سه‌جێ په‌نایان برده‌وه به‌ر خوداو لێ ی پارانسه‌وه که نه‌و مه‌ترسی یه‌شیان له‌سه‌ر هه‌لگریت.

خوداش فه‌رمانی پێ کردن که به‌چاکی و به‌وپه‌ری دل‌سۆزی‌یه‌وه نه‌و فه‌رمان و نه‌حکامه‌ی بۆی ناردوون پابه‌ند بن پێنانه‌وه بێ نه‌وه‌ی هه‌یج نا‌په‌زایی و پرتسه و بۆله‌یه‌کیان لێوه بێت، هه‌روه‌ها دیراسه‌ی هه‌موو نه‌و شتانه‌ی نیۆ کتیبی خودا بکه‌ن و لێی بکۆلنه‌وه و لێی تی‌بگه‌ن و کاری پێ بکه‌ن و، نابیت لێ ی بێ‌ئاگاو غافل بن، تا‌کو به‌م شیوه‌یه بگه‌نه پایه‌ی پارێزکاران (متقین) و خواپه‌رستانی راست.

جا کاتێک خودا نه‌و خه‌مه‌شی له‌سه‌ر لا‌بردن دووباره له‌ پێی خودا لایان دا‌یه‌وه. خو نه‌گه‌ر فه‌زل و ره‌حه‌متی هه‌کیمانه‌ی خودا نه‌بوا‌یه نه‌وا هه‌ر په‌نجه‌پۆو خه‌ساره‌تمه‌ند ده‌بوون:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا بَعْدَ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ البقرة/٦٣-٦٤..

پوو‌وه‌رچه‌رخانی (بنو اسرائیل) له‌چوونه نیۆ خاکی پیرۆزه‌وه

خودا فه‌رمانی به "موسا" کرد که (بنو اسرائیل) ببات بۆ خاکی پیرۆز (واته بۆ- فه‌له‌ستین)، تا له‌وێ نه‌شته‌جێ بن.

"موسا" بۆ جێبه‌جێ کردنی نه‌م فه‌رمانه سه‌ره‌تا به‌چه‌ند وته‌یه‌کی پێویست گه‌له‌که‌ی دواندو هه‌موو نیعمه‌تی‌کی خودای به‌بیر هه‌نانه‌وه، وه‌ک نه‌و نیعمه‌ته دیاره‌ی که چه‌ندین پیغه‌مبه‌ریان له‌نیودا ده‌رکه‌وتوه خودا بۆی په‌وانه کردوون تا‌کو له‌گومرایی پزگاریان کات و پێی راستیان پێشان بدات، هه‌روه‌ها نیعمه‌تی نازادی ی پێ‌داون و پزگاری کردوون دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ژیا‌نیکی کۆیلا‌یه‌تی و به‌ندایه‌تی ژێر ده‌سه‌لاتی (فیرعه‌ون) و تا‌قه‌که‌ی دا بوون، جگه له‌هه‌موو نه‌و نیعمه‌ته زۆرانه‌ی که به‌تایبه‌تی پێ‌یان دراوه له‌خه‌لکی تری زه‌مانی خۆیانی پێ

دياره همميشه لههر كۆمهلهو دهستهو تاقميك دا جگه لهوجودى كهسانى خراب لههمان كات دا چهند كهسيكى بهئدهد و پيكرپيكتيش ههبون. لهنيو شوو خهلكهش دا دوو پياو (لهوانهى كه خودا لهسهر تهقواو بهنديايتى راست بههرهمندي كردوون و هيدايتى داوون) پوو دهكهنه گهلهكهيان و ناموزگاري يان بهوه دهكهن، كه پي-يان دهليين: (ئيوه بچنه سهر شو گهله(واته لهخاكي پيروژدا)و ههلكوتنه سهر ناوجهرگه ي شارهكهيان لهدهروازه ي شارهوهو ئيـدى

کتوپر نه وړان ده ترسڼ و سام و بيمیکي زور ده که وېته نيودليانه وه و ده بزڼ، نيوهش به سهریان دا سهرده که ون، به لام له کاره دا ده بیت پشست به خودا به به ست گهر نيوه به راستی باوهرتان پیی همدیه).

وهلی (بنو اسرائیل) نهو ناموزگاری یه شیان په سندنه کرد و له وه لام دا قسه یه کی هینده نابه جی و ناشیرینیان درکاند که بونی پیسکه می ی و یاخی بوون و ترسټوکی ی لیوه ده هات، قسه که شیان نه وه بوو که قورثان له نایه ته به ناوایانگه کی دا بسوی گیرا وینه ته وه و گوتبوویان ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَتْلُودُونَ﴾. واتسه (نهی موسا تو خوت و خودا کهت برژ و بجهنگن له گهل نهو گله می ناو خاکی پېرژداو، نیمه ش و لیوه دانیش تووین). نه مه ش دواين (ویستگهی سووپی ژیان موسا له گهل گله کی) دا بوو، دواين هه ول و ته قه لای نهو سهره دريژوی بوو که نه وه ی به چاری خوی دیتی: پوو وهرچه رخانه گله کی بوو له چوونه نیو خاکی پېرژوه.

نهی داخو "موسا" (له دواي نهو هه موو کوشه قورس و پر له زه هه ته ی دا بسو راست کرد نه وه ی گله کی) و له ناست یاخی بوونی به رده وامیان دا چ هه لویست و کاردانه وه کی بوو بیت؟ نایا جگه له باسی حالی خوی له لای خودا هیچ ریگه یه کی تری گرتوته بهر؟ نهو هه رده م لهو جوړه حاله تانه و به تاییه تیش له دواين حاله ت دا وپاش بیستنی نهو قسه نابه جی به پروده کاته خودا و لی ی دپارپته وه و ده لیت: (نهی په روه ردگار به راستی من هیچ ده سه لاتیکم له سهر که س نی یه ته نه ا له سهرخوم و برا که م نه بیت. ده توش نهی خودایه به حوکی دادوه ری و عه داله تی خوت دادوه ری له نیوان من و نهو به دکارو یاخیانه دا بکه.) خوداش به دهم نه م داواکاری یه وه دیت و نزی گیرا ده کات و هه والی نه وه شی پی ده دات که ده بیت خاکی پېرژ (الأرض المقدسة) هه تاکو (چل سال) حرام بیت لی یان و ده بیت له بیابانی (سیناء) و لهو ماوه دريژدها بین و بجن و پریان لی تیک چیت و ناوه دانی نه بینن. هه روه ها خودای مه زن داوای له "موسا" کرد که هیچ دلته نگ و خه مبار نه بیت بو نهو گله نه فامه ی له فرممانه کانی خودا ده رچوون و گوپراپه لیان نه کردوه.

نه م برگه یه دوايش شیکاری نه م نایه تانه بوو که نه م به شه ی دوايی داستانه که ده گیرنه وه و خودا تیا ياندا ده فرمویت:

﴿قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمْ عَلَيْهِمْ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾﴾ قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَن

نَدْخُلَهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ
 رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا
 مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
 الْفَاسِقِينَ ﴿المائدة/٢٣-٢٦..﴾

بەندی شەشەم

((چەند پەندوانە یەك لە چیرۆکی "موسا" وه))

- (راست کردنەوی گەلان دواي تێکچونیان - ناکامی بێ باوەری و ستەمکاری - تۆکمەیی و پتەویی بیروباوەڕ - سەرکەوتنی هەق بە سەرناھەق دا - نازادی گەلان - بانگەواز بۆ خەبات - لەرپشە ھێنانی ستەم - نازادبونی پرواداران - دەرچوون لە ژێر پکێفی داب و نەری - ناخوێن بەوتە نەرم - باوەڕ ھێنان لەرێی عەقلەو - پووچەل کردنەوی عەقیدە میسری یە کۆنەکان - پیرۆز راگرتنی خودا و پێڕلێنانی تەواو و شایستە)

راست کردنەوی گەلان دواي تێکچونیان

بێگومان ئەو گەلانە ی کە ژیان لە ژێر چنگی زولم و ستەمکاری دا بە سەر دەبەن و مامەلە ی توندو ناخۆشیان لە لایەن حاکمەکانیانەو لە گەلدا دەرکێت، ئەوا رەوشت و ئاکاریشیان تێک دەدرێت و فێری سەرشۆڕی و زەلیلە دەبن، بەم پێیەش زیاتر حوکمی ستەمکاران بەرقەرار و بەھێز دەکەن.

خۆ ئەگەر ئەو حوکمە پر لە غەدرو ستەمە بۆ ماوە یەکی دوورو درێژ بخایەنێت، ئەوا خوو و ڕەوشتە شێواوەکانی نیو خەلکییش زیاتر ڕەگ دادەکوێت و دەچەسپێت و، بەمیراتیش بۆ ئەو کانی دواي خۆیان دەھێلنەو، تەنانەت ھەر ئەم جۆرە خوو نەریتە تێک چوانەش سروشت و کەسیتی ی خۆیان و ھەر مەزۆفیکە ی دادەپێژنەو.

سیمای ژیا نی (بنو اسرائیل) و بارودۆخی گوزەرانیان ئاوابوو، زولمی فیرعەو نەکان سروشت و فێطەرەتی ئەوانی تێک دا بوو لە -میسر- دا و مۆرکی سووکایەتیو سەرشۆڕی و ترسنۆکی پێو نابوون، تا ئەو کاتە ی خودا "موسا" ی بۆ ڕەوانە کرد و بانگی کرد بۆ جیھاد و تێکۆشان لە کاری چوونە نیو خاکی پیرۆزەو، بەلام دەر و نە زەلیل کراوەکانیان کە بەمەلکەچی و بەندایەتی ڕاھاتبوون ڕێی جیھادی پێ نەدان، ھەر بۆیەش قورئان باسی ئەو سزایەمان بۆ دەکات کە خودا خستە سەریان و ماوە ی چل ساڵ لەو بیابانە دا ھێشتنیەو و ڕێیان لێ ون ببوو و داواي لە "موسا" ش کرد ھیچ خەفە تێکیان بۆ نەخوات: ﴿ قَالَ فَإِنَّهَا مُخْرَمَةٌ

عَلَيْهِمْ^(۱) أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٤﴾. ئەمەش ئەو پەرۋەردە خۇدایىيەيە كە پەرۋەردگارى جىھانىيان ئەوانى پى گۆش كەرد، واتە بۆيە ماۋەي ئەو چل سائە لەبىيان دا ھىشتىنەۋە تاكو سىفەتە جوانەكانى (ئازايەتى و دلێرى و بەھىزى و متمانە بەخۆكەردن)يان تىدا دروست بىيەت، ئەو ئەۋە (جىل)ە كۆنە بېرۆن و نەمىنن كە (مەلكەچى سەتمەكارى بىۋوون و كۆيلايەتيان لەلا شىرىن و ئاسايى بىۋو) و دواى ئەمان نەۋەيەكى نوئى گەشەبەكن كە (خو) نەرىتى جوامىرى و ئازايەتى ى خىلەكى و چاۋقايى)يان تىدا بچەسپىيەت و لەھەمان كاتىش دا بەدادگەرى و پىنمايى شەرىعەت بەختەۋەرىن.

خوداى داناو بالا دەست بەم شىۋەيە پەرۋەردەي كەردن تا تواناى ئەۋەيان پى بەدات و سازيان كات بۆ چۈنە نىۋو خاكى پىرۆزەۋە، بەم رەنگەش تواناى خۆكۆتەرۆل كەردن و بەدەمەۋە ھاتنى خىراى ئەرك و فەرمانە شەرىى يەكانيان ھەبىيەت و تامى ژيانى راستەقىنەش بىچىژن.. ژيانى مەروڧىكى ئازادو بەرپىزو بەھىز، نەك ژيانى كۆيلەيەكى سەركزو داماو.

ئىمەش دەبىيەت پەندو عىيرەت لەم پەرۋەردە خۇدایى يە ۋەرگرىن و ئەۋەش بەچاكى بزانين، كە بىگومان راست كەردنەۋەي گەلان دواى تىك چوونيان بەپىنگەياندى نەۋەيەكى نوئى ۋەھا ئەنجام دەدرىت و دەبىيەت ئەم ئاكارە بەرزانەيان تىدا بچەسپىيەت:

۱/ يەكەمىيان ئازايەتى ى كەسانى دەشت و دەر، واتە ۋەك دانىشتوانى دەشت و چىياكان ئازاو دلېرو ئازادى خوازو خاۋەن بازوۋى پۆلاين بن.

۲/ دوۋەم ئاكارى ھەرە بەرزو جوانىش كاركەردنە بەشەرىعەتى خوداو خۆپراگرتن لەسەر پىنگە راستەكەي و پىيادەكەردنى رىبازە عادىلانەكەي.

با لىرەدا نەختىك چاۋ لىك نىين و بەۋەردى بىرىكەينەۋە لەبارودۆخى كۆمەلگەي ئەمپۆمان و ئىنجا بەچاۋى تىفكرىنەۋە پىروانين بۆ ئەو فەسادو گومراپى يەي كە سەرچەم گىرۆي بەشەرى و كۆمەلگەكانىيانى تىك داۋە و داخۆ چ ھۆكارىكى ئەۋەندە تىكەدەر و گىرەشىۋىن بۆ ئەم مەبەستانە بەگەر خرابن؟

بىگومان ديارترىنى ئەو ھۆكارانەي كە لاۋان و ئەۋەي نوئى بەرە ئەم فەسادىيە ئاراستە كەردوۋە ئەمانەن: (فەلمە سىنەمايى يەكان، بەرنامە ھەست ورووژىنەكانى تەلەفزيۇن، پۆژنامەو گۆشارە تىكەدەرەكان)، (جگە لەو ھۆكارە ديارانەي كە پۆژانە بەكارديتيرين و لەخەلكى پەنھانىين)..

جا ئايا كارىكى راستە گەر چاۋ لە ھەموو ئەو ھۆكارانە بنووقىنين و واز بىنين تا بەرھەم

(۱) (عمرە عليھم): واتە (ھەرامە لىيان)، مەبەستى لە (بەيت المقدس) بە كەتا ئەۋچل سائە نەچنە ناۋى يەۋە.

هێنەرمان و دەرھێنەرانی فیلمە کوشتەکان و، کاربەدەستانی سەر پڕۆژنامەو گۆڤارەکان بەهەواو ھەوەسی خۆیان ھەلسوکەوت کەن و ھەر خەریکی تێکدان و زیادکردنی داھاتی مادیی کێشەنەوێ پارەو پوول بن، تەنانتە کە لەسەر حسابی گومرا کردنی نەتەوێ لاوازکردنی پۆلەکانی و خاوو خلیچک کردنیان بێت؟

ئەو ئایا کارێکی راست و دروستە گەر لاسایی فیلمە بیانی یە سەرشیۆینەکان بکەینەو، واتە: ئەو فیلمانی، کە زۆریی کۆمپانیا بەرھەم ھێنەکانیان لەژێر دەسلاتی جوولەکەدا یە؟ ئایا دەشتێ پەپەرھیی ئەو پێپازو شێوازانی ناوەرۆکی فیلمەکانیان بکەن و وەختێکی زۆر بەتەماشاکردنی فیلمە چەواشەکاری یەکانیانەو بەسەربرین؟

ئەو بۆچی حکومەت و کاربەدەستانی ولاتە عەرەبی و موسڵمانەکان ھەولێ بەرھەم ھێنانی فیلم و شانۆگەریی بەسوود و پەرورەدیی نادەن و، پاشان ئەو فیلمە نابەجێیانەش قەدەغەکەن کە عەقڵ و ھۆشی خەلکی تێک دەدەن و ناکاریان دەشیۆین؟

بۆچی حکوماتی ولاتە عەرەبی و موسڵمانەکانی تر سانسۆر (چاودێری) یەکی توندو شیواو ناخەنە سەر ئەو فیلمانی کە لەدەرەوێ ولاتەکانیانەو دەھینن و بانگەشە بۆ رووت و قووتی فریودان و تێکدانی پەشتی پۆلەکانی نەوێ دەکەن؟

بۆچی ئەم حکومەتانە ولاتانی (موسڵمان نشین) ئەو پڕۆژنامەو گۆڤارانە تەمە ناکن بیان داناخەن کە عەیب و عاری خەلکی دەرەخەن و چەند مەسەلە یەکی ئاپرووچوون دەقۆزنەو و وێنە ئافرەتی رووت و نیمچە پۆشتە لەلایەرێ یە کەم دا بلاو دەکەنەو تاکو لەلایە کەوێ ھەواو ھەوێ چەند کەسانێکی بەدەرەفتار تێرکەن و لەلایەکی تریشەو بەرەو بەبازرگانی یە ھیچ و پووج و بێ بەھاکەو خۆشیان بەدەن؟

بۆچی حکوماتی عەرەبی سەمای خۆرەلاتی (الرقص الشرقي) و سەمای بیانی لەبەرنامەکانی تەلەفزیۆن لاناخەن کە تەنھا بۆ خۆشانندی ئارەزووی جنسی خەلکی یە؟ ئەم جۆرە سەمایە تەنھا بۆ بزوانندی ئارەزوو ناژەلێ یەکانی کەسانی نەفامە، بەتایبەتیش ئارەزووی لاوان کە لەناکامی نەوێ زیانیکی زۆر بە دەروون و شیوازی ھەلسوکەوتیان دەگات. یان بۆچی ئەو فیلمە پۆلیسی و جاسوسیانە قەدەغە ناکن کە دەوری کوشتن و تاوانکاری زۆری تێدا دەبینرێت و بەم ھۆیەشەو کار لە فیکرو ھەلسوکەوتی گەنجەکان دەکەن و ھیستریای دزی و تاوانکاری و پاوو رووت لەبێرو ھۆشیان دا پەرە پێ دەدەن؟

ھەورەھا بۆچی حکوماتی ولاتە موسڵمانەکان بەرپەستیکی پێیست ناخەنە بەردەم ئەو ھەموو مۆدیلی جەل و بەرگانەو کە لەدەرەوێ ولاتەکانیانەو دەھینن و شوینە ئاپروودارەکانی جەستە ئافرەتان و ئەندامە سەرنج راکیشەکانیان دەرەخەن و کە ھەموو ئاینێک دژی ئەو ریسواکردنە بوون؟ بێگومان ئەم جۆرە جەل و بەرگانە بە مۆدیلە ھەمە

چەشنەكانیانەوہ گپری ئارەزووی لاوان و ھەست و نەستیان خۆش دەكەن و دەرس و دەوری قوتابخانەشیان لی تێك دەدەن و تواناكانیان ئیفللیج دەكەن لەکاری سوودبەخش بۆ خۆیان ونەتەوہكەشیان و پەکیان دەخەن..

ئەری توخوا ئەمە شارستانیەتە!! نەخیر، بەلکو چەند لایەنیکی دەردەدارو بۆگەنی ئەو شارستانیەتە شێواوەی خۆرئاوایە کە ھەرەشە خراپترین کارەسات لەکۆمەلگای ئادەمیزاد دەکات.

ئاکامی بێباوەری و ستەمکاری

مرۆڤ ھەندیک جار چەند پرسیارێکی بەخەیاڵ دادیت لەسەر کارەساتی سروشتی و ناسروشتی و ھەموو ئەو رووداوو پێشھاتانەی تووشی دەبن، لەو کارەساتانەش وەك: (ئەو بۆمەلەرزانی کە ھەموو شتێك لەناودەبەن، ئەو لافاوانەی کە سامانی نەتەوہیی لەدەست دەدەن و پەرش و بڵاوی دەكەن و ھەزاران كەس دەكوژن و ئاوارە دەكەن، ئەو گەردەلوول و گێژەلووکە توندو یەك لەدوای یەكەنە کە ھەرچی مرۆڤ بێباتی ناوہ تەمەنی تێدا بەسەر بردووە تێك دەدەن، ئەو جەنگ و شەڕ و شۆڕانەی کە سەرکەردە بەتەماح و چاوەنژۆکەکان ھەلیان دەگیرسێنن و جگە لە ئاکامی وێرانی و مائەکاولی ھیچی تریان لی بەدی نایەت)..

مرۆڤ لەدلی خۆی دا پرسیار لەھۆو فاکتەری ھەموو ئەم رووداوو کارەساتانە دەکات و وەلامی بڕنە (قاسم) ی وای چنگ ناکەوێ- کە قەناعەتێکی پێبینیت. دیارە ئەمەش بەرەو رەشبینی دەبات و وای لی دەکات کە لە گۆشەنیگایەکی رەشەوہ بۆ ژیان بڕوانیت و خۆشی گۆزەرانی لی سەنیت و ئارامی ی دەروونیشی لی بشیوتینیت.

وەلامی ئەم پرسیارانەی مرۆڤ دەبارە ی ئەو سزاو ئازارانەی کە تووشی مرۆڤ دەبن لەقورئان دایەو ھەر قورئان توانای وەلام دانەوہیانی ھەیەو لەچەند جێگایەکی دا ئەم وەلامانە بەرچاودەكەن، بەتایبەتیش لەچۆرۆکی "موسا" دا، کە بەروونی ئاماژە بۆ ھۆکارەکانی ئەو کارەساتانە دەکات و جەخت لەسەر دیارترینی ئەم ھۆکارانە: (بێباوەری) و (ستەمکاری) و (گوناه کردن) دەکات.

ستەمکاری و بێباوەری (ظلم و کفر) ییش دوو زاراوەن لە قورئان دا بۆ گوزارشت (تعبیر) لە (باوەر نەھێتان بەخودا) یان (ھاوێل بۆ خوادانان) و ڕوو وەرچەرخان لەشەریعەتیو، دەرچوون لە سنووری پێساکانی ئەو شەریعەتەو ئەنجام دانسی گوناھێ زۆرو ھەمەجۆرو تاوانکاریو شەرخوازی، ھەرەك خوداش لەقورئانەکی دا دەفەرموێت: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبْنَاهُمْ

شَكِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ آل عمران/ ۵۶. واته: (تهوانه ی بیاوه ربوون سزایه کی سهختیان دده دم چ له دنیا داو چ له رۆژی دوايش دا).

همه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ أَهْلَكْتُمْ لَمَّا ظَلَمْتُمْ وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ (الكهف/ ۵۹، واته: (خه لکی شهو ناوچانه-گوند بن یان شار-به هوی خراپه و به دکاری و بیاوه پری ی خویانه وه له ناومان بردن و واده ی له ناوبردنی شیانمان دیاری کردبوو).
خودای مهن زن جوړه کانی له ناوبردن و نامراره کانیشی باس کردووه و فهرمویه:

﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (العنکبوت/ ۴۰..)

خودای گه ورو بالاده ست له م نایه ته دا چهنډ جوړیک لهو سزایانه ی خوی دیاری ده کات، که داینا بوون بۆ گهلان و نه ته وه یاخی یه کانی پيشوو، یه کیک لهو گهلانه ی به گهرده لولویکی توند له نیو بردووه که ورده زیخ و چه وی پیوه بووه، گهلینکی دیکه شی به چه خماخه وه هوره بروسکه ته فروتوونا کردووه، ههروه که نه ته وه یه کی تری به قوولایی زه وی دابردووه تیای دا رۆچوون. جگه له وه ی که چهنډ کهس و گهلینکی به (له ناودا خنکان و نغروبوون) سزاداووه له ناوی بردوون. له داستانه که ی "موسا" ش دا خودا به سه رهاتی شهو سزادانه مان بۆ ده گیریتته وه که تووشی (فیرعه ون) و گهل که ی بوو به هوی سته مکاریان و پروو وه چه رخیان له تیمان و باوه پهیئان، ههروه که ده فهرمویت: ﴿وَأَسْتَكْبَرُوا^(۱) وَجُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهمْ إِلَینَا لَا یَرْجَعُونَ﴾ (۲۹) فَأَخَذْنَاهُ وَجُودُهُ، فَنبَذْنَاهُمْ فِي الْیَمِّ فَأَنْظَرَ کَیْفَ کَانَ

عَلَقِبَهُ الظَّالِمِينَ﴾ (قصص/ ۳۹-۴۰.. واته: (فیرعه ون خوی و س هربازه کانیشی له زوی دا لوتبه رزو خوی به زل زان بوون و به ناوه او خویان فهرز ده کرد و وایان ده زانی بۆ لای خومان ناگه پرنیینه وه، نیمه ش له توله ی شهو نه ریتته ناله بارانه ی سته مکاریو بیاوه پریان دا خوی و سه ربازه کانیمان سزادا و لده ریادا خنکانه مان، جا پروانه سه ره نجامی سته مکاران چۆن بووه ؟).

هه روه ها قورثان وه سفی نا کامی بارودوخیان ده کات کاتیک له ده ریاکه دا سه رنګوم ده بن و یه که یه که هه موو شهو بیستان و کۆشک و ته لارو که ره سه نامراره زانی خۆشگوزهرانیان

(۱) (استکبر هو): مه به ست له فیرعه ونه، واته شهو خوی به زل گرت.

ده بئيريت تاكو پەندو ناموژگارى لى بختە روو: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٢٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَنَكِيمِينَ ﴿٢٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿٢٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ الدخان/ ۲۵-۲۹.. واتە: (ئای چەند باخ و بېستان و كانیاو و جۆگەلەى سازگاربان بەجى هېشت.. ئای چەند كىلگەو زەوىو زارو كۆشك و تەلاریان بەجى هېشت.. جگە لەو ژيانە پرلەنازو نىعمەتەى كە بەخۆشى و شادمانى بەسەریان دەبرد، بەلام ديارە بەهۆى بەدكارى وبى نىمانى خۆيانەو هەمويمان لى سەندنەو و دامانە دەست گەلىكى دى- واتە (بنو اسرائيل) بۆ ئەم چارەرهشىو سەرەنجامەشيان هېچ كەسيك نە لەناسمان و نە لەزەوى بۆيان دلتنەنگ و خەمناك نەبوو، هەروەها سزاكەشيان لە وادەى خۆى دوانەخرا)..

بەوردى بپوانە بۆ ئەم پستەيهى دوايى قورئان دەربارەى ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ و سەرنج بەدە لەو ديمەنە پەوانببۆيەى قورئان دەربارەى چارەنووسى ئەو ستمەكارانە: (نە ئاسمان و نە زەوى بۆيان نەگريان) ئەم ديمەنە پەوانببۆيەى يەش ئەو كۆتايىيە پر لە بەدبەختى و ئازار بەخشەى ستمەكاران بەرجەستە دەكات كە تىاي دا هېچ مەخلوقتيك خەمبار نەبوو بۆيان تەنانەت گەر بۆ گيان (جماد)يش تواناي ئاخاوتن (نطق)ى هەبوايە بۆيان پەست و دلتنەنگ نەدەبوو.

جا كاتيك قورئان ئەم پرووداوانە لەميژووى ديريەن دەگيرتتەو ئەم نیازانەى هەيه:-

- ۱- داوا لە خەلكى دەكات تەماشای ميژووى كەسانى پيش خويان بكەن و بەچاوى سودبينين و دەرس لى وەرگرتنەو ميژوو بخوينەو.
- ۲- لىكۆلینەو و دیراسە کردنى هۆکارەکانى لەناوچوونى چەند نەتەوێهەك و مانەوێ چەند نەتەوێهەكى دى لەپاڤردوودا.

۳- پۆشن کردنەوێ ئەو حەقیقەتەى كەوا بەختيارى و سەرفرازى مرۆفەتەنھا بەنىماندارى و کردەوێ چاك بەدى دیت، گوناه و تاوانكاريش سەرنجاميكي خراب و كوشندەيان هەيه لەسەر پەگەزى ئادەمیزاد.

قورئانى پیرۆز بەشیوێهەكى گشتى ئەم نیازانەى دووبات کردۆتەو، هەروەك لەم فەرمايشتەى خوداش دا پەنگ دەدەنەو:

﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَءَانَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ يُدُونِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ

واقی^(۱) ځغافر/۲۱.. واته: (نمری) باشه شو خه لکه به سهر زهوی و ولات و ناوچه کانی تردا نه گهړاون تاكو پروانن بڼ ناسه واری گهلانی سته مکاری پیش خویان که به چ سهره نجام و چاره نوو سیک گیه نراون؟ خو شو هوږو نه ته وانه ی پیش شوان هیږو توانا ده سه لاتیان له مانیش زیاتر بووه و شوپنه واری بینا سازی و ناوه دانیشییان له وان دیارترو گرنګ تر بوون به لام به هو ی گونا هه کانی بی شماری به دکاریانه وه خدا سزای دا ون و له ناوی بردوون بی شه وه ی پاریریزیکیان هه بیت و له سزای خدا به دووریان کات).

توکمه یی و پته ویی بیروباوه

بیروباوه ی ساغ و عه قیده ی راست گهر به چاکی له ده روون دا به چه سپیت و له دل دا جی گهر بیت شووا هیچ هیږیکسی مادی جی پی لهق ناکات و لای نابات. نه مه شه ده رسیکو له سحر یازه کانی فیرعه ونی و ده رده گرین کاتیک به قه ناعه ته وه باوه به په پیامه که ی "موسا" دینن و، له کاتیکیش دا هه رده تر سنا که ی فیرعه ونیش ده بیست له سهر شه وه ی گهر نه گهړینه وه شووا هه ریه که وقاچ و ده ستیان ده بریت و پاشان هه لیان ده واسیت به داردا:

﴿لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضِلَّ بَيْنَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الأعراف/۱۲۴).

ناخو چو ونه لاسی فیرعه ونیان دایته وه؟ تو بلوی له هه رده که ی ترسان؟ نه خیر به لکو به م و ته گه ورو گرنګه وه لاسیان دایده که ده روونی مروقی تیدا راده چله کیت به هو ی شو قوریانی دان و له مردن نه تر سانه وه که له پیناوی بیروباوه له دوو تو ی خوی دا هه لی گرتوه: ﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا نَقَمُ مِمَّا إِلَّا أَنْتَ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْ رَبَّنَا أَفَرِحَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ (الأعراف/۱۲۵-۱۲۶.. واته: (له بهرام بهر هه رده که ی فیرعه ون دا سحر یازه کان گو تیان نیمه هه ده بیت بڼ لای خدا به گهړینه وه و برین، توش بویه خه تبارمان ده که بیت چونکه باوه رمان به موسا هیناوه، که به لگه ونیشانه رو شنه کانی خودای بڼ هینا وین و ملکه چی شو به لگمو موعجیزانه بووین، پاشان پرویان کرده خوداو گو تیان: شی په ورو ده دگاری نیمه نارامی یه کی زوړو به تینمان پی به خشه تاكو به هو یه به رگی سزای فیرعه ون بگرین و بهو سزایه له بیروباوه که مان په شیمان نه کاته وه، هه وروها له سهر شو باوه په بماغرینه که به ته واده تی خو مان ته سلیمی هه مرو حوکم و فرمانه کانت کردیت).

(۱) (واق): واته پاریریزیک که له سزای خدا بیان پاریریت.

با هه‌لۆیسته‌یه‌کی کورت له‌بهرده‌م ئهم ئایه‌ته پڕۆزه و اتا به‌رزه‌کانی دا بکه‌ین، سه‌یرکه چۆن سی‌حری‌بازه‌کان ده‌دوین و ده‌لین: ﴿إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ .. واته: ئیمه بۆ لای خودای په‌روه‌ردگارمان ده‌گه‌ڕێینه‌وه-ئهم بیروباوه‌په‌ش نازارو کاریگه‌ریی کاره‌سات که‌م ده‌کاته‌وه، چونکه زوو بێت یان دره‌نگ مرۆڤ هه‌ر بۆ لای خودا ده‌گه‌ڕێته‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر زووتر بۆ لای خودا بگه‌ڕێتێرتێته‌وه، ئه‌وا هیچ زیان و که‌م و کووپی یه‌کی تێدا نی‌یه، مادام ئه‌وه به‌خواستی خودا خۆیه‌تی و بۆ گه‌یشته‌ به‌دیداری خوداو به‌ده‌ست هێنایی په‌زامه‌ندی و پاداشتی.

هه‌روه‌ها به‌وردی پڕوانه بۆ ئهم وته‌یه‌ی تریان که نزای تێدا ده‌که‌ن و ده‌لین: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ چونکه به‌راستی هه‌ندیک جار ئه‌و ژان و ئازاره ناخۆشانه‌ی که مرۆڤ به‌هۆی نه‌خۆشی و هه‌ژاری و چه‌وسانه‌وه‌وه ده‌یجێژێت یان به‌هۆی له‌ده‌ست دانی که‌سیکی خۆشه‌ویستی‌یه‌وه له‌وانه‌یه له‌سه‌ر راسته‌هێلی (باوه‌رو یه‌قینی به‌خودا) ی لابده‌ن و به‌هه‌رچار پهل دا بیه‌خه‌نه دۆزه‌خی بی‌باوه‌پێ و په‌شبینی یه‌وه. جا نزاکه‌ی ئه‌و سی‌حری‌بازانه‌ی که تازه ئیمانیا هینابوو له‌بنج و بناوانی دا و ره‌و تینیکی پۆلایینی هه‌شارداوه له‌سه‌ر به‌رگه‌گرته‌ی ئیش و نازاری سزاکانی فیرعه‌ون و له‌سه‌ر به‌رده‌وام بوونی بی‌پسانه‌وه له‌و پێپه‌وه ئیمانی و باوه‌رداریتی یه‌ی که هیچ باکی له‌ناکام و ئه‌نجامی نی‌یه گه‌ر هه‌رچی یه‌ک و هه‌ر چۆنیکیش بێت.

ئیش و ئازاره کاریگه‌ره‌کانیش توندترین و قورسترین ئه‌و شیوازانیه که نه‌فسی به‌شه‌ری ی پێ تاقی ده‌کرێته‌وه. ئه‌وه ئه‌زمووینک و تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی خودی جه‌وه‌هه‌رو ناوه‌پۆکی عه‌قیده‌یه و خۆیندنه‌وه‌ی پله‌ی جێگیربوونیه‌تی له‌ده‌روون دا.. هه‌ر بۆیه‌ش قورئان به‌جێدای ئیمانداران وریا ده‌کاته‌وه له‌و ئیمانه‌ رووکه‌ش و لاوازه‌ی که خۆی ناگرێت له‌به‌رده‌م پروداوو گۆرانکاری‌یه‌کانی سه‌رده‌م داو هیچ سوودێکی نه‌ له‌دنیاو نه‌ له‌ پۆژی دوایدا پێ ناگه‌یه‌نیت، ئه‌ویش له‌م ئایه‌ته‌دا:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ ^(۱) فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ﴾ الحج/ ۱۱ .. واته: (هه‌ندیک که‌س کاری خواپه‌رستی به‌دلنیاوی یه‌قینه‌وه ناکات، به‌لکو له‌سه‌ر بارێکی به‌رژه‌وه‌نده‌پرستانه‌ی خۆی په‌په‌رویی ئایینی خودا ده‌کات، بۆ نمونه گه‌ر به‌هۆی باوه‌ر و

(۱) (علی حرف): واته له‌سه‌ر رووکاریکی ئاینه‌که به‌ئارام و جێگیرنی یه و به‌بجۆوکه‌ترین تاقیکردنه‌وه‌ی وه‌ک رووداوێکی کاتی یان نازاریک ده‌پووخیت و له‌پێ لاده‌دات.

خواهبرستی یهوه سوودو بهرژه وهندی یه کی تایبه تی دهست کهویت ئهوا شادو دلتیا دهییت، بهلام گهر تووشی تاقیکردنهوهو نارههتی یه کی بیته لهسهر ئیمانه کهی، ئهوا لهو باوه پداریتی یه ی پهشیمان دهییتهوهو رهشبینی دهردبریت. بهم رهنکه دنیاش و پوژی دواشی لهدهست دهچیت ولهخیرو بیرو همدوکیان بی بهش دهییت، ئهههش خهسارهقهندی و رهههه پوژی یه کی ناشکرایه بو ئهو جوزه دهروون لاوازانه).

سهرکهوتنی ههق بهسهر ناههق دا

چیرۆکی "موسا" راستی یه کی دیکه مان بو دووپات دهکاتهوه دهبراه ی ئهوه ی ناههق "باطل" هه رچه ندیکه بالادهست بوویته و دۆست ولایهنگرو شوینکهوتوانی زۆری لهدهوری خۆی کۆکردیتهوه، هه ر دهیته لهدوا بی دا لهبهردهم ههق دا بههزیت.

جا ئهو سیهربازانه ی لهوهوپیته شتیکی بهتالو ناههقیان پیشان دهداو خه لکیان پی چهواشه و چاوهست دهکردو عهقل و هۆشیان داگیرکردبون، نهیانه زانی که خودا پشتگیری "موسا" ی پیغه مبهری بهموعجیزه یه کی بههیزتر لهو سیهری ئهوان دهکات، ههروهک قورئان بۆی گیراوینهوه: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَلْقِ عَصَاكَ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾ فَوَقَّ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾﴾

ئهوهش ساتهوهختیکی کورتهو قورئان تیای دا ململانی ی ههق لهگهل ناههق دا پیشان دهکات که هیته ی پی ناچیت ناههق (باطل) که لهبهردهمیا بهچۆکا دیت و دهکهویت. دیاره سیهربازهکان خویان لهههموو کهس زیاتر دهیانزانی لهسهر ناههقن و ئهوه ی دهیکه ن پووچه له، ههروهه لهههموو کهسیکیش زیاتر تیگهیشتبون، که ئهوه ی "موسا" هیناویهتی بۆیان ههقهو راسته، هه ر بۆیهش ئهوان لهپیتهنگی ئهو کهسانه بوون که باوهریان بهخودای موسا هیئا.

دیاره (فیرهون)یش هه رهه ی تهمن کردن وسزای سهخت و نازاربه خشیان لی دهکات. ئهوانیش هیچ بایه خیک بو هه رهه که ی دانائین، به لکو بهدل و دهروونی پر لهباوه پیا نهوهو بهگیانیکی بهزی باوه پداریتی یهوه که هیچ بواریکی بو گومان لیکردنی تیدا نهماوه وهلامی دهده نهوهو ده لئین: ﴿إِنَّا ءَامَنَّا بِرَبِّنَا لِنَعْفَرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ ۚ ۷۳﴾. واته: (ئیمه باوه رمان بهخودای پهروه دگاری خۆمان هیئا تاکو له گونا ه و خه تا کاغمان خۆشیته و لهو سیهره شمان ببوریت که تو بهزۆرو ستهم ناچار ت کردبوین بو به کارهینانی).

(أخفش)^(۱) ی زانا له وه سفیکي جوان وږه وانی خوی دا دهر باره ی (ږوداوی باوه پهیښانی سحر بازه کان) گووتویه: (له کاتی ږووه ږوو بونه وه که ی نیوان - "موسا" و سحر بازه کان- دا دوو دیمه نی خوځمایش کردن (القاء) ی سحر بازه کان دهینریت، یه که میان: نه ویه کاتیک گوریس و دارده سته کانیان فرې دده نه زه ی ﴿فَالْقَوَا جِبَاهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ﴾ که بږ پیشان دانی بږ باوه ږیو نکوولی کردن بووه له پهیامه که ی "موسا". دووه میشیان: له کاتیک دا باوه ږدینن به موسا که نه واره گه وره یی له دارده سته که یه وه پیدا ده بیت و هم موو ماره کانی نه وانه ده خوات و نه وانیس سوژده بږ خودا ده بن: ﴿فَالْقَوَا السَّحَرَةُ سَجِدِينَ﴾، (واته له و کاته دا سهریان بږ سوژده بردن و سوپاسی خودا داده نه وینن).. جا به وردی تیبینی ی نه و جیاوازی یه فره گه وره یی نیوان هردوو حالتی خوځشان دان و نمایش کردن (القاء) ی سحر بازه کان بکه).. واته: جیاوازی ی نیوان هردوو نایه تی ﴿فَالْقَوَا جِبَاهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ﴾.. ﴿فَالْقَوَا السَّحَرَةُ سَجِدِينَ﴾^(۲).

نازادی گه لان

هر له و چیرۆکه ی "موسا" دا بریاردانی (مافی چاره نووسی و نازادی گه لان و مافی ږزگار بوون له ده ست کویلا یه تیو ژبانی ژیر حوکی سته مکاره ده سله تداره کان) به دی ده کریت. نه و هس له و فرمایشته ی خوا دا ږهنگ ده داته وه دهر باره ی (بنو اسرائیل) و نیعمه تی له سهریان و یارمه تی دانیان کاتیک له سهر شوږی به ندایه تی فیرعه ون ږزگاری کردن، نه و به ندایه تی یه ی که ماو یه کی زوړو دریژ زوخوا و تالوایان لی چه شت، وه که ده فهرموی: ﴿وَرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ القصص/۵۰. واته: (خواستی دانایانه ی نیلاهی نیمه و ابو که فزلی ږزگار بوون و سهر به رزی به و چه وسوانه به دین و بیانکه دین به پیشه وایان و میراتگر و جیگره وانی فیرعه ون له مولک و ده سله لاتی دا).

نهم ده قه قورنانی یه جاری نه و ږیسا به رزه شهرعی یه به گوئی دنیا داده دات که هیچ نه ته ویه که مافی به کویله کردن و سهر شوږ کردنی گه لیکي تری نیسه و هیچ ناتاج و پاساو یکیشی نی یه، که بیخاته ژیر هیژو هژموون و کونترولی خو یه وه و سامان و داهاتی

(۱) (الأخفش): له زانا به ناویانگه کانی زانستی ږیزمانه له زمانی عهره بیدا.

(۲) ږروانه هر دوو نایه تی (۴۴ و ۴۶) له سوورده تی (الشعراء).

زهوت کات. خو نه گهر واکات نهوا خودا له کومه ک و پشتيوانی کردنی شوو گله ستم لیکراوه دایه و سرخه ری ده بیټ و له کۆت و پیوهندی کزیله کردن و ستم کاری پزگاری ده کات. میژووش له لاپهړه کانی دا چنده ها به لگمی تۆمار کردوه له سر شوو گهل و نه توهانی که له ژیر رکینی ستمه مکاران دهرچوون و نازاد بوون، بیگومان سه ره نجامی شوو ستمه مکارانه ش سهخت و دژوار بووه، به تابه تیش کاتیک چه سواوه ستم لی کراوان به پرویان دا راپهړیون و په لاماریان داون و به توندترین شیوه توله یان لی کردوونه وه.

هر له سر زاری "موسا" ش ئیدانه و نارېزایی له سر سیاسه تی به کزیله کردن دهرپراره، نه ویش لهم نایه ته ی قورثان دا ﴿وَلَا تَكُ نِعْمَةٌ تَنْهَاهُ عَلَىٰ أَنْ عَبْدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ الشعراء/۲۲.. "موسا" کاتیک نهم و ته یه ی به فیرعه ون ده گوت که شوو باسی به خپو کردنی (موسا) ی ده کردو منته ی به سر دا ده کرد گوايه مندالیکې بی که س بووه له کۆشکی شاهانه ی دا په روه رده کراوه، بویه "موسا" ش پی دی ده لیت: (ناخر تو چوون منته م به سر دا ده که هیت له کاتیک دا هه موو پوله کانی گله که مت به عه بدی خو ت داناوه سزایان ده دهیت و ده یان کوریت؟) ..

له واتاو مه به سستی نهم و ته یه ش دا هه لته تیکې بویرانه هیه له سر دیارده ی بنه دایه تیو به کزیله کردنی خه لکی و، پاشان وریا کردنه وه ی فیرعه ونیشه لهو خپه زل زانین و خو فهرز کردنه و، په خنه یه کی توندو کاریگه ریشه له په فتاره نائینسانی یه کانیی.

بانگه واز بو خه بات

له داستانی باوه رهیثانی گله که ی "موسا" و خوړاگرتیان له بهر نازارو نه شکه نجه ی "فیرعه ون" داو، لهو پاسارده و ناموزگار یانه ی "موسا" ش بویان له سر (نارمگری و خه بات گپړان) وانه یه ک بو باوه رداران هیه تا کو له پیناوی عه قیده یان دا به رده وام بن له سر خه بات و تیکۆشان، جا شوو که سانه ش که باوه ریان به په یامه که ی "موسا" هیثابوو (فیرعه ون) زیاتر هه ولی نازاردان و کوشتنی ده دان، "موسا" ش هاوسوژی و هاوخمی بو شوو باوه ردارانه ی هوزه که ی دهرده بریو هانی ده دان له سر نارام گرتن و مژده ی سرکه وتنی پی ده دان: ﴿اَسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاَصْبِرُوا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ يُورِثُهَا مَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ لهم نایه ته دا "موسا" لایه نگر و شوینکه وتوانی خو ی راده سپیریت له سر خوړاگری کوئل نه دان و به پی ی شوو سیفه تانه ش به لینی سرکه وتنیان پی ده دات گهر به ته قوابن و خو یان له سر پیچی ی فرمانه کانی خودا بیارین. به لام شوو له ژیر باره گرانه کانی نازارو ژان دا ده نالینن و به دم هاوارو ناله یانوه سکالای حالی خو یانی پی ده گه یه نن چ له پش

کاتی بوون به پیغمه مبهری داو چ دواى نه وهش، ههروهك خودا له سهر زارى نهوان گيتراييتييه وه له قورئان دا: ﴿أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلِ أَنْ نَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾، "موسا"ش له وه لامى نهو هاوارو نالعو ساكالا يهيان دا باسى نه گهري له ناوچوونى دوژمنه كانيان بۆ دهكات: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ﴾... لهه وه لامه دا له خوښوردنيكي پوون و ناشكرا ههيه له وهى كه نابيت په له قاژه بۆ رزگار بوونى خيراو سهركه وتنى كتوپرى بكريت، چونكه له ناوچوونى دوژمن به دهستى خودا يه و گهر خودا خواستى وا بيت زوو له ناوچيت نهوا نهو كار ه پيش دهكات، گهر خواستيشى له سهر نهوه بيت درهنگ له ناوى بهريت نهوا كار كه دوا دهكات، به لام خودا به ليتنى نهوه يان پيچ دهكات كه زوو بيت يان درهنگ ههر له ناويان دهبات تاكو نه مان واته چه وساوه كانى (بنو اسرائيل) له سهر كارو كرده وهى خويان لهو ماوه يه دا هه لسه ننگينيت، ههروهك له پاشا وهى نايه ته كهش دا ده فهرمويت: ﴿وَيَسْتَخْلَفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ الأعراف/ ۱۲۹.

جا نه گهر نهو بوچوونه جوانه بكه ويته نيرو دلى پروا دارانه وهو پرو به ندى بيرو بوچوونيان داگيركات له سهر نهوهى كه به بى هيچ گومانتيك خودا به سهر دوژمنانيان دا سهريان دهكات گهر له خهبات و جيهاديان بهرده وام بن و كوژ نه دهن. گهر نهو بوچوونه ناوا رهگ داكويت له كانگاي هزرو بيريان دا نهوا گه وره ترين كاريگهريو رۆلى ده بيت له بهتين كردنى هيممهت و به هيز كردنى وره و عهزم و سپينه وهى ترس و له رز له نيرو دهروون و، رهواندنه وهى بى تو ميدي له نيرو دل دا.

له ريشه هينانى ستهم

سهركه وتنى "موسا" به سهر- فيرعهون- دا نمونده يه كى ناشكرايه له سهر ريشه كييش كردنى ستهم و قورئان ده بخاته بهر ديدى ههر نه ته وه يهك كه حاكمه كهى ستهمى زۆر بكات و نه ريتى (له ستهم دا رۆچوون) (طغيان)ى ههيت.

ديارده كانى (له ستهم دا رۆچوون)ى (فيرعهون)يش لهه خالانه دا رهنگيان داوه ته وه:-

۱- (فيرعهون) جارى خوايه تى و په رستراوتى (الوهية)ى خوى به نيرو ولات و گه له كهى دا راگه ياندبوو: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ القصص/ ۳۸.

۲- (فيرعهون) كوژ و زنجيرى خستبووه سهر بيروباوه ره كانى خهلكى و ئابلووقه عهق و هوشيانيشى دابوو و هيچ كهسيك له خهلكى بۆى نه بوو باوهر بهشتيك بينيت ته نها به

رېگه دانی - فیرعه ون - خوی نه بیت: ﴿... اَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَاذَنْ لَكُمْ...﴾ الأعراف/ ۱۲۳.

۳ - (فیرعه ون) نهو گه له ی بهش بهش کردبوو و خه لکی کردبوو به چنده تاقم و کومه لیکه وه تا کو به ناسانی ده ست بگریت به سهریان دا وه ک چون نیمپریالیزم و داگیر که رانی نه مړو هه مان سیاسه تی (پهرت کهو زال به) به سدر نه ته وه لاوازه کان دا پیاده ده کهن یان وه ک چون حاکمی سته مکارو دیکتاتور په نا بو نه م سیاسه ته ده بات له پیتناو بهرده واموی حوکمه زالمانه که ی دا: ﴿اِنْ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْاَرْضِ وَجَعَلْ اَهْلَهَا شِيعًا...﴾ القصص/ ۴.

۴ - (فیرعه ون) هه ردوو گوئی خوی له ناست بیستنی وشه ی (هه ق) دا که رکړد: ﴿وَأَسْتَغْبِرُ هُوَ وَحُنُودُهُ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ القصص/ ۳۹.

۵ - (فیرعه ون) بهو زولم و سته مه له پراډه به دهره ی خوی وای لی هاتبوو هه موو هؤکارو نامرازیکی زه برزو زهنگ و قړکردن وه بهر نیت و کورپی (بنو اسرائیل) و پیساوانی بکوژیت و ثافره تانیشیان به زیندوویی له لای خوی به یلیتنه وه: ﴿سَنَقُولُ اَنْبَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ الأعراف/ ۱۲۷.

قورثانی پېر ژویش دهره نجامی نهو (له سته م دا رڼوونه ی فیرعه ون و نهو خویه زل زانین و به درو خستنه وه ی به لگه و نیشانه کانی خدا) ی دیاری کردوه که چی ی به سهرهات و چ بهروبو میکی لی چنی یه وه: ﴿كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَاَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ آل عمران/ ۱۱۱.

نه مهش په ندو عیبه رتیکه بو نهو حاکمه زالمانه ی که له زولم و زورداری دا رڼوون و، دهرس و وانه یه کیشه بو گهلانی ژیر ده سته وچه وساو ه تا کو خوراگرابن و بهره و پروی زولم و زورداری بینه وه کوژ نه دهن چونکه له دواپی دا به یارمه تی و پشتیوانی خدا سهرکه وتن به ده ست دینن.

نازادېونی پرواداران

پزگارېون و نازادېی باوه پردارانمان له وه دا بو پروون ده بیتنه وه که خدا چون مؤلّت ده دات به "موسا" و نهو باوه پردارانه ی له گهل دابوون تا دهرچن له -میسر- و پاشان چون (فیرعه ون) سهریازه کانی سازده کات و له گهل یان دا دواي "موسا" و باوه پرداران ده که ون و له نزیک که ناری دهریا که وه به دبیان ده کهن، له و ساته ش دا هاوه لانی "موسا" نا ورده دهنه وه و ترسیان لیدنه نیشیت و بواری هه لاتی زیاتریشیان له بهرده م دا نابیت، چونکه ده بینن ته نها دهریا یان

له بهردهم دا ماوه و دهرياش همر شه پۆل ددهات و ئیدی و گومان ده بهن گوايه دوا ساتيانهو له نيو ده چن.

به لام "موسا" زۆر خۆراگرو بى خەم ده بىت له بهردهم ئهو جوړه ترسەى كه هه موو ههست و نهستىكى هاوه له كانى داگير كردبوو و هيچ پهستى و ماته ميني به كيش ده رنابريت، بهلكو ئهم پرسته به جۆشەى پر له بليسهى باوه پردارى دهرده بريت بۆيان و ده ئيت: ﴿إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِين﴾.

ئهم پرسته يهش نمونه يه كى زيندوو و قورنان ده بخاته بهرچاوى ئهو موجهيدانهى له پيناوى خوادا تيده كوژن و هانيان ددهات كه هيچ زويرو بى نوميده نه بن له كاتى رووداوو كاره ساته كان دا، بهلكو هه موويان يه كه بهيه كه له ناخى دهر وونيانه وه به وه پرى دلنيايي سه وه ئهم پرسته يه بلينه وه دلنيا بن له سهركه وتنى بهرى ههق به سه ر ناههق داو، متمانە شيان به وراستى به بهيز بيت كه خودا سه ر خهريانه. وهك چۆن "موسا" له ململانئى له گه ل (فیرعهون) دا به و ره و متمانە و دلنيايي يه وه رهفتارى كردوو و قورئانيش ده قى به سه رهاته كهى بۆ گيرايونه وه و خوداى مه زن فه رمويه: ﴿وَأَجَبْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ﴿٦٦﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ الشعراء/ ٦٥-٦٧.

دهرچوون له ژيړكيفى داب و نهريت

قورنان له جى به كى ترى ئهم چيړكه دا وينه زال بوونى داب و نه ريته باوه كان به سه ر گه لى (فیرعهون) دا دهرده خات، ئه ویش كاتيك "موسا" بانگيان دهكات بۆ سه ر پرى راست و ئه وانيش له وه لامى بانگه وازه كهى دا پسى ده لين: ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفَنَّا^(١) عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا﴾ يونس/ ٧٨. واته: (ئايا بۆ ئه وه هاتوويت بۆلامان و بانگه وازمان ده كهيت تاكو له سه ر داب و نه ريتى باب و باپيرانان نه هيليت و بامخه يه سه ر عاده تيكي دى؟).

بينگومان ده سه لاتى داب و نه ريت له لايه نى كۆمه لايه تي سه وه نرخ و سه نگی تايبه تي خۆى له لای همر نه ته وه يه كه هديه، له وانه شه ئهم ده سه لاتى داب و نه ريت هه نديك جار كۆسپ و به ربه ستيك دروست كات له سه ر پرى گه شه كردن و پيشكه وتنى ئهو نه ته وانه و ايان لى بكات هه رده م ملكه چ و وابه ستهى ئهو داب و نه ريتانه بن كه به ميراث له كه له پوورى باب و باپيران و پيشينه دي رينه كانيانه وه بۆيان ماوه ته وه، ته نانه ت گه ر دژ و پيچه وانهى راستى يه كانيش بن!

(١) لفتنا: واته تاكو (پوومان بى وهرچه رختيت بۆ سه ر داب و نه ريتىكى تر).

لەم ڕوودە ییگومان عادات و داب و نەریت چەند ھۆیەکی دواکەوتن و وشک ھەڵاتن و دۆگامبوونی ھەر گەلێکەو وای لێ دەکات توانای جەم و جوول و ھەنگاوانانی نەبێت لەمەیدانی پیشەری نەتەوکان دا و ناھێتیت ھارپەوت و ھارزەمانی گۆرانکاری یە کۆمەلایەتی یەکان بیت، چونکە گەورەترین زیانیشت کە ڕوودەکاتە کۆمەلگە بەشەرییەکان و ڕۆی گرتە بەری ڕینگای سەرکەوتنیان لێ دەگرت، (لاسابی کردنەوی کوێرانە ی باب و باپرانە).

لاسابی کردنەو ھەش لەھەندیک کۆمەلگەدا بوو تە ھۆی دەسدریزی کردنە سەر بانگەوازکارانی ھەق و ئەشکەنجەدانیان، وە کە چۆن زۆر لە پیغمبەرەکان و کەسانی چاکەخاوەن و پیاوچاک ئاویان بەسەرھاتوو و دەسدریزیان کراو تە سەر و توشی ئەشکەنجەدان بوون لەو کۆمەلە گەلانی کە نەیان تانیو ھەڵبڕی ڕکێفی داب و نەریتەکانیان دەرچن و لە داووکۆتەکانی قوتارین.

ھەروەھا لایەنێکی تری جوانکاری قورئان لەدەپیرین و دارشتنی پرسیار و ھۆیەکانی سەر سۆرمان دا ئەو یە باسی بێ سەلیقەیی و نایبایی خەلکی دەکات لەشۆینکەوتنی کوێرانە ی داب و نەریتەکانی باب و باپرانیان داو بەکارھێنانی ئەو داب و نەریتەکانیش بۆ دژایەتی کردنی چاکسازخوازان و بانگەوازکارانی ڕۆی ھەق، قورئان دەپرسێت: (چۆن دەبیت مەرۆف جەلەوی ژین و بیروھۆشی بداتە دەست ئەو باووباپرانە ی کە بەعەقلی ساغ نەجوولانەتەو ھەڵبڕی ھۆشەندیان نەگۆتۆتەبەر یان لەسەر نەفامی و گومراپی بوون؟) ئەم پرسیارەش واتای ئەم فەرماشتە ی خودا بەرجەستە دەکات:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أَوَلَوْ كَانُوا ءَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ البقرة/ ۱۷۰.

ئاخاوتن بەوتە ی نەرم

کاتیک "موسا" و (ھارون) فەرمانی خودایان پێ گەیشتبوو دەربارە ی بانگ کردنی (فیرعون) بۆ خواپەرستی، ئاتاجیشیان بەشیوازیکی بوو بۆ ئاسان بوونی ئەو بانگەوازەو نەریتەکانی، بەلام چ شیوازیکی؟ چۆن فیرعون بدوین؟ ییگومان خودا ئەمەشی بۆ مەیسەر کردن و فەرمانی پێ کردن کە بەو پەری نەرم و نیانی گەتاری شیرینەو (فیرعون) لەپەییامی خودا تی بگەین: ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَنَّا نَعْلَهُ، يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى﴾.

بەرستی رێنمایی یەکی گەورە بەسوودە، کە قورئان دیاری کردووە تا کو بیتە نوونە یەکی پەپەرە و کراو لەھەر چاخ و زەمان و بارودۆخیک دا، چونکە گەر ھاوکات لەگەڵ فەرمان بەچاکەو قەدەغە کردنی خراپە (الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر) دا نەرم و نیانییش

هه‌بیت ئەوا کارایی و شوینەواری لەسەر دەروونی مەرۆڤ زیاترە تاكو لەگومرایی خۆی بگەرێتەوهو دەست هەلگریت، هەروەها دەرفەتی بیرکردنەوه لەو بارودۆخی بۆ دەره‌خسینیت، کە تیای دا دەژی و بەوردیش لەو نامۆژگاریانە دەکۆڵێتەوه، کە پێی گەیه‌نراون.

هەر ئەم شیوازی نەرم و نیانی یەش رێزو گەورەیی ی بۆ دەنرخینیت و لەپەلە شیای دا دایدەنیت و ایشی لی دەکات نامادە وگوتراوە بۆ بیست و وەرگرنتی ئەو رێبازە جوان و پڕ لە خێرە ی کە دەخړیتە بەرچاوی، بەتایبەتیش گەر نیشانە ی قایلکاری و قەناعەت پێهینانی تێدارپەنگ بداتەوه (واتە لە شیوازە نەرم و نیانی یەکەدا)، بەلام دیارە شیوازی (زۆرکاری و دل‌پەختی قسە ی رەق و توورپیی) ئاسەواری نالەباریان هەیهو مەرۆڤی بانگکراو بۆ رێی راست زویردەکات وزیاتر هانیشی دەدات لەسەر یاخی بوون و تەکینەوهو دوورپەرزی و پاشان وەرەگرنتی نامۆژگاری.

باوەرهینان لەرێی عەقلەوه

هەر لەو چیرۆکە پڕ لەپەندو دەرسە ی "موسا" دا (شیوازی نایابی بەلگەهینانەوه لەسەر وجودی خودا) پیشان دراوه، بۆ نموونە لەم چیرۆکەدا بینیمان چۆن (موسا) دەچیتە لای (فیرعەن) و بانگی دەکات بۆ (باوەرهینان بەخودا) لەرێی عەقل و خستنه‌گەری فیکرو هۆشیه‌وه، واتە لە رێی سەرئەج دان لەسروشت و لەهەموو ئەو مەخلوقات و گیانلەبەر و شتە سەر‌سوپهینانە ی کە وای لی دەکەن بەهۆی لێکدانەوهو سەرئەج دان و پاشان بەقەناعەت هینانی تەواوهو (ئیمانی بەخودا) بۆ دروست ببیت.

سەیرکەن ئەوه (موسا) یە لەگەڵ (هارون) ی برای دا لەلای (فیرعەن) دانیشتون و ئەویش دەیه‌وێت بزانی‌ت کێ خودایانەو لی یان دەپرسیت: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَى﴾، (موسا) لەوه‌لامدا ناسنامەو ئەرك و گەورەیی ی خودای بۆ پێناسە دەکات: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى﴾، لەم نایەتەدا قورئان راپدەگەیه‌نیت، کە هەموو دروستکراوه‌کان و مەخلوقات خودا دروستی کردوون و بەسیستمیکی تایبەتی هیناوانیە ئاراه. هەر دروستکراو (مخلوق) یتکیش بەچەند تەبەقەندی یەکی ئاشکراو پەنھانی کە خودا پێی بەخشیون، جودایە لەوانی دی، پاشان ئیلھامی بەهەر مەخلوقیکی زیندوو داوه کە بەو دەستوورە تایبەتی یە ی بۆی داناوه گوزەران بکات.

هەر خودی ئەم نایەتەش چەندین کتیب بە زنجیرەو بەرگەکانیانەوه کورت دەکاتەوه لەو کتیبانە ی دەربارە ی زانستی زیندەوەرئاسی (ئاژەل و جانەوەر و میرو و وبالندەو گیاندارانی نیو ئاو) نووسراون. نووسەرانی ئەم کتیبانەو زانا شارەزاو پسپۆرەکانی ئەم بواره‌ش وای لی دەکات

بهوردی لهو هه موو زینده وهرانه بکۆلنه وهو سه رسامیش بن لهو هه موو رازو نه ئینی یه ی که له ناخی ژیا نیان دا دانراوه کاتی که بهوردی بۆ ژیا نیان ده روانن و، له شیوازی زاووزی و ژۆربوونی شیان ده کۆلنه وهو دیراسه ی (خۆپاراستنیان) و هیشتنه وه ی په گه زیان) و (به دهسته ئینیانی رۆزی) و (هه لسوکه وتی نیوان خۆیشیان) ده کهن، بێگومان شه و ئیلهامه ی که ژیا نی شه و زینده وهرانه به پێوه ده بات، یان با شتر وایه (به زاراوه ی قورئان بلیین) شه و (هیدایهت) و رینمایه یه ی که ژیا نی هه ریه که یان به شیوه یه کی تایه ته ی به پێوه ده بات به هه ترترین به لگه یه له سه ر (مه به ست له وجودی سروشت و شه و گه ردوونه ی که ده سکردی خودایه) و له سه ر (پووچه لای شه و تیزۆری- پیکه وت- ه ی که ماده ده په رست و مه تریا لیسته کان ده یکه نه پاساوی لیکنده وه ی په یدا بوونی گه ردوون).

دوا ی شه مه با بگه رپێنه وه سه ر خۆینده وه ی ره وتی دیداری نیوان (موسا) و (فیرعهن) و ببینی چۆن (موسا) دوا ی خسته پرووی شه و ئایه ته ی بوونی خودا ی ده سه لماند، چه ندین جۆری تری له دروستکراوانی خودا دیاری ده کرد: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّىٰ﴾ ﴿٥٢﴾ ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ طه/ ٥٣- ٥٤. واته: (خودا ی په وره رده گارمان شه و خودایه یه که زهوی و ده کو بێشکه و پێخه فی مندالان بۆ راخستوون و کردویه به جی ی حه سانه وه تان، هه ر له م زهوی یه دا چه ندین پێگا و جاده ی بۆ سازکردوون تا کو پێویستی یه کانی خۆتانی پێ به جی به ئین و، له ناسمانیشه وه بارانی بۆ ناردوونه خواره وه به هۆی ئاوی بارانه وه چهنده ها جۆر له گژوگیان و ده غل و دان و به رو بوومی کشتوکالی ی بۆ دهسته به رکردوون، ئیوه شه له و به رو بوومانه بخۆن و، له گژوگیای زهوی شه ناژه له کانتان به وه پێن، به راستی له هه موو شه م دروستکراوانه دا چه ندین به لگه و نیشانه ی رۆشن هه یه له سه ر بوونی خودا و په ره رده گاری ته یی خودا بۆ شه وانه ی خاوه نی عه قل و تی فکری ن و هۆشه مند و ژیرن).

جا تی بی نی بکه و سه رنج ده له وه ی چۆن ئایه ته که به م پرسته یه ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ کۆتایی پێهێناوه واته (به راستی له و هه موو دروستکراوانه و له و دیه نه گرنگانه دا چه ندین به لگه ی روون و پرشن گدار هه یه بۆ شه وانه ی خاوه نی عه قلن (أولی النهی). چونکه خولقاندنی شه م زهوی یه و هه موو شه و شتانه ی تیای دان چه ند به لگه یه کی دیار ده خه نه روو بۆ سه لماندنی شه و راستی یه حاشا هه لئه گره ی که هه یچ گوما نی کی لی نا کریت، واته بۆ سه لماندنی وجودی خودا، وجودی خالقی زهوی و بونه وه که هه موو عاقل و هۆشه مندی کی خاوه ن هۆشی ساغ قه ناعهت به م راستی یه دینی ت.

کاتیک (فیرعهون) یش نهم راستییی به درۆ ده خسته وه و لاری و سهرکیشی ی ده کرد و دانی بهو به لگه عه قلی یاندا نه دهنه، خوداش موعجیزه ی دارده سته که وشته کانی دیکه ی پیشان دا. جا قورثانی پیروژ بویه سهرنج و پروانینمان به لای تیفکرین و ورد بوونه وه لهو به لگه و نیشانانای نیو گهر دوون دا راده کیشت تاکو به هۆی نه مانه وه هه ست به قودره تی داهینان و جوانکاری خودا له خولقاندن دا بکهین و پاشان باوه ر هینانیشمان به خودا به قه ناعه ت و ته سلیم بوونیککی راست و هه ق خوازانه ی واوه بیت که به وردی دیراسه ی بوونه وه رو به لگه و نیشانه کانی تایبه ت به وجودی خودا بکهین، نه وه ش دیاره ریگایه که بۆ به لگه هینانه وه له سه ر خودا و پینمای ی خه لکی بۆ ناسینی خودا و هه ر ته نیا نیسلامیش گرتی تی یه بهر. که چی هه ندیک ثابینی تر شوینکه وتوانی به فهرمانی (باوه ریپنه، پاشان بیربکه ره وه) راده سپی ریت و، ئینجا بۆ قه ناعه ت پچ هینانیشیان په نا ده به نه بهر نه و موعجیزه وشته سه یرو سه رسور هینانه ی که له پیغه مبه رانیانه وه ده رکه وتوون و بۆیان ده گپ نه وه بهو شیوازه ی له گه ل بهر ژه وه ندی یه کانیاندا بگوئیت، له کاتیکدا نیسلام ریگه ی قه ناعه ت هینانی عه قلی کردۆ ته بناغه یه ک بۆ باوه رهینانی خه لکی.

"پووچه ل کردنه وه ی عه قیده ی میسرییه کۆنه کان"

ههروه ها لهو دیالۆگ (حواره ی نیوان "موسا" و (فیرعهون) دا ده رباره ی په وه ردگار ی تی (ربوبیه ی خودا جوانترین و به هیترین وه لām له سه ر دیارده و داب و نه ریته کانی (هاو به ش بۆ خوا دانان) ی میسرییه کۆنه کان به دی ده کهین، نه وه ش له م ثایه تی قورثان دا که خودا له سه ر زاری "موسا" دیاری کردوه و له به شیکی گفت و گو که یان دا فهرموویه:

﴿ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝۳۳ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝۳۴ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ۝۳۵ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝۳۶ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَرْسَلَ إِلَيْكُمْ لِتَمَجَّنُوا ۝۳۷ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ۝۳۸ قَالَ لَنْ أَخَذَتْ إِلَهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ۝۳۹-۲۹..﴾ الشعراء

نه وه ی له م ده قه قورثانی یه وردیته وه له یه که م چرکه سات دا وه سفیکی تی کرای یو هه مه گیر (شامل) بۆ (پهروه ردگار ی تی خودا له سه نهم گهردوونه) به دی ده کات، که هه ر خودا خۆی نه و تاك و ته نیا (واحد) یه که هه یچ که سیکی دی رکه بهرو به ره له ستکاری فیعلی نییه له مولکی دا. بیگومان هه ر زانایه کی لیکدوه وه ی (عه قیده دیرینه کانی میسرو بیروباوه ری خه لکی نه و سه رده مه) له ری تی نهم ده قه قورثانی یه وه ده بینیت چۆن قورثان وه لām یکی بوخت و

پرمانای بۆ سرجهم شو بیروباوهره دیرینانای خه لکی میسری کون دیاری کردووه و نه مهش خوی له خوی دا نامازه یه که بۆ شو راستی یه ی که قورئان هه والی چنه د شتیکی میژووویی راسته قینه ی به دنیا گه یاندوه پیش شهوی زانست (علم) په ی پی بردیت.

سه باره ت بهو نایه تانه ی پیشووش ده بینین حیواره که به پرسپاریکی (فیرعه ون) ده ست پی ده کات: ﴿وَمَا رَبُّ الْعَالَمِینَ﴾، (موساش) وه لامی ده داته وه: ﴿قَالَ رَبُّ الْمَسْمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا إِنْ کُنْتُمْ مُوقِنِینَ﴾. ثم وه لامی (موسا) (یان ثم وه لامی قورئان له سر زاری "موسا") رت دانوه یه کی دیاری شو عه قیده و بیروباوهره کونانه یه که له و سرده مه دا باو بوون و له نیو خه لکی دا بلاو بوون.

بۆ نمونه ش له و سرده مه دا خواهن دیکیان به ناوی (نوت) بۆ ناسمان دانابو و بیرو بۆچونیشیان وابو گوايه ثم خواهن ده نافره تیکی زور زل و گهره یه و جه سته ی له گهره یی دا لاریژته وه و شیوه ی نیمجه که وانه یه کی وه گومه زی وهرگرتووه و به سر زوی دا شور بۆته وه. هره وه ها خواهن دیکیان به ناوی (غیب) بۆ زه ویش دانابو (که به رای خویان میردی- نووت-) بووه.

خواهن دیکیان دیکه یان به ناوی (شو) هه بو که نوینه رایه تی شو پانتایییه وشکه (الفضاء الجاف) هی نیوان ناسمان و زه ویی ده ی کرد^(۱).

(مانگ) یش لای شو وان خواهن دیک بسو و دیرینترین خواهن دی په رستراویان بووه له (میسر) دا. به لام به پی نایینی په سمی شو زه مانه یان (خور) گهره ترین خواهن دیان بووه^(۲). پاشان له گهرمه ی گفت و گو که دا (فیرعه ون) به وپه ری واق وپمان و شانازی به خۆکردنه وه و ته کانی (موسا) ده داته بهر توانج و به شیوازیکی گالته جاری یه وه پروده کاته که سانی چواره وری خوی و لی یان ده پرسیت: ئه ری گۆتتان له م قسمو باسانه یه؟ ﴿أَلَا تَسْمَعُونَ﴾؟! وه لی "موسا" وپرای شهوی له ناخواتنی خوی به رده وامه و خودایان وا پی ده ناسیتیت که بنگومان خودای خویان و خودای باب و باپیرانیشیانه: ﴿رَبِّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِینَ﴾..

ثم و ته یه ش به ره ره چ دانوه یه کی بویرانه ی دژی خواهن دیتی ی فیرعه ونه هه ره که رت دانوه یه کی عه قیده ی دیرینی میسری یه کانیشه، شو عه قیده باطلی که چنه د خواهن دیک بۆ مردوه کانیش دانابو وه: (خواهن د (سکر) خواهن دنی گۆرستانی (منف/ سقاده) و (ختی

(۱) پروانه کتبی (میسر- مصر) له دانانی (دریوتون) و (جاک فاندیه)، وهرگیزانی بۆ عهره یی (الاستاذ: عباس بیومی).

(۲) پروانه (قصة الحضارة) ی (ول دیورانت) ج ۲ / ص ۱۵۶.

نه مینیتو)ی خواوهندی گۆرستانی (ایجو).^(۱)

ههروهها ئهو وتهیهی نیو ئایهته که (کهلهسر زاری "موسا" هاتوه) رینگه به پهرستی پادشا مردووه کانیشت نادات: (چونکه له کاتی مردنی پادشادا په رستگایه که له ته نیشته گۆره که میوه بنیات ده نراو فرمان به بهردهامیی په رستی ده کرا به وپیتودانگهی خواوهندیکی مردووه).^(۲)

به لām (فیرعهون)ی خۆبهزل زان به بهر بهر هکانیی (موسا)ی ده کردو بهم وه لāmه گالته جاری به وه سفی (موسا)ی پیغه مبهری خودای بۆ ده ست و پتوه ندو کهسانی چوارد هوری خۆی وا ده کرد گوایه (نیراویکی شیت) هاتوه بۆ لاتان: ﴿إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ﴾!.. (موسا)ش بی گۆی دانه ئهو گالته جاری بهی فیرعهون و بی ئهوی باکی لهو وته نابەجێ یانهی هه بیته بهردهوام بوو له سر ناساندنی زیاتری خودا و بهر په چ دانه وهی (فیرعهونیش)، ههروه که خودا له سر زاری ده یگێر پتیه وه: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾.

له م ئایه ته دا وشه ی (مه شرق) و (مه غرب) بۆ ده لالهت و گوزارشته له خۆرو رۆشناییه که ی، لهو سیستمه دیاره ی جیهان له خولانه وه ی زهوی به ده هوری خۆردا که وا له له خۆر ده کات له جیگه یه کی دیاری کراوی خۆیه وه هه ل بیت و پێی بگوت ریت (خۆره لات/ مشرق) و له جیگه یه کی بهرام به ریشه وه ئاوا بیت و پێی بگوت ریت (خۆر ناوا/ مغرب). وشه ی (وما بینهما)ش لهو ئایه ته دا ده بر پینیکه بۆ هه موو ئهو شار و دیهات و گژو گیای و هه ر ده که گیان له بهرانه ی که خۆریان له سر هه ل دیت و سوود له رووناکی و وزه ی گهرمی یه که ی و هه ر ده گرن. که وابوو هه موو ئهو وتانه ی "موسا" پهت دانه وه یه کی سه ره جم ئهو دید و پۆچوون و بیرو با وه ره چه سپا وانه ی ئهو سه ر ده مه ی خه لکی میسری دیرینه که بۆ هه ر ناوچه و شار و چکه یه که خواوه ندیک ی (تایبته به خۆی) یان بۆ دانا بوو، وه که خواوه نده کانی (أمن) و (اونور یس) و (اونویس) و (اوزیر یس) و (باست) و (هور یس) و (عنقت)^(۳).

به لām (فیرعهون) دوا ی ئه وه ی هه ی و هه لām یکی پێ نامینیت هه ره شه ده کات له "موسا" و پێی ده لیت: (گهر جگه له خۆم هه ر خودایه کی دی به رستیت ئه وا له زین دانت توند ده که م): ﴿لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾.

(۱) له کتیی (مصری) (دیروتون و جاک فاندیه) وه، وه رگێرانی (عباس بیومی).

(۲) هه مان سه رچاوه.

(۳) هه مان سه رچاوه.

قورنان لهم نایه تدها ناماژه بۆ (خواوه ندیتی فیرعه ون) ده کات و باسی ئه وه ده گێرپته وه که بێگومان، فیرعه ون خۆی به خواوه ندی پرستراو داناه، ئهم ناماژه قورنانهش حه قیقه تیکێ میژووویییه و کتیبه کانی میژووش ناماژه یان بۆ کردووه، ههروهک له کتیبی (قصة الحضارة) دا باس کراوه کهوا (پادشا) له لای میسری کۆنه کان خواوه ندیک (اله) بووه و ههردهم پرستراوه، بۆ نمونه کوپی (آمون - رع) ههه تهنها به گۆیره ی (مافی خواوه ندیتییه که ی) حوکمی - میسر - ی نه کردووه، به لکو به پهی مافی (به خواوه ند له دایک بوونی) حوکمی کردووه که گوايه ئه وه (خواوه ندیک) وه راژی بووه به وه ی زهوی تا ماوه یهک نیشتمانی خۆی بیت^(۱).

لهم باسه ی پیتشووه ده ده گینه ئه وه به ره نجامه ی کهوا میسرییه کانی سه رده می زوو چه ندین خواوه ندیان هه بووه جگه له به خوادانانی پادشایانیشیان، قورنانی پیرۆزیش به پروونیو به وردی ناماژه ی بۆ ئه وه حاله ته یان کردووه، ههروهک خودا ده فره مویت: ﴿وَقَالَ الْكَلْبُ مِنْ قَوْمِ قِرْعَوْنَ أَنْذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ...﴾ (الأعراف/ ۱۲۷). واته: (پاویژکاران و پیاوماقوولانی فیرعه ون پێیان گوت: (ئه ری تۆ موسا و گه له که ی نازاد ده که ییت وازیان له دیتیت که زهوی تیک بدهن و کاروبارمان بشیوینن و تۆش پشت گوێ خه ن و نه خۆت و نه خواوه نده کانیشت نه پرستن؟)

بێگومان ئه وه راستی یه گرنگانه ی که قورنان باسیان ده کات و ده یانخاته روو خۆی له خۆیدا ده سپێشکه رییه کی زانستیانه ی قورانه و پێش هه موو زانست و عیلمیکی دی باسی کردوون و بهر له قورنان نه زانراون و ته نانه ت (تا ماوه یه کی که م) ی میژووویی له مه وپیش که س نه یزانیبون، واته تا ئه وه کاته ی که چاله کان له (میسر) دۆزرانه وه وه هه لدرانه وه وه له نه ینییه کانی ئه وه شوینه واران ه کۆلژایه وه زاناکان هیماو ره مزه کانیان ناسییه وه و لیکیان جودا کردنه وه و شییان کردنه وه.

پیرۆز پاگرتنی خودا و پیرلینانی ته و او و شایسته ی

به راستی به شه ریته زۆر جار له قوناغه جیا جیا کانی میژوودا تووشی گومراییو هه له ی زۆری ده رهقه به خودا بووه له مه سه له ی عیباده ت دا دو چاری لادان و سه ره پۆیی بووه. بۆ نمونه هه ندیک جار به شه ریته و په وتی کاروانی مرویی (خالقی خۆی) به چه ند خه یال و وه همیک وینا کردووه و هه موو بیدعه و شتیکی داهینراویان تیکه لی شان و شکۆی خودا کردووه به چه ند رو خساریکی وایان چواندووه، که هه رگیز عه قلی ساغ په سندی ناکات، به م پهی یهش بیانوو و به هانایان داوه ته ده ست بۆ باوه رو مولحیدان تا به هه واو ئاره زووی خۆیان

هیرش بکه نه سهر ئاینه کان.

قورئانی پیرۆز ههردهم دژی ئهم دیاردانهیهو پاستی ی په‌های ده‌بارهی خودای خالق هیناوهو خودای به‌پاک و پیرۆز و بێ خهوش راگرتوهو به‌هیچ مه‌خلووقیکیشی نه‌چواندوه:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾ الشوری/ ۱۱۰. ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ﴾ عَمَّ/ ۱۱۰.

له‌چیرۆکی "موسا" له‌قورئان دا وه‌سفیکێ وردو تیروته‌سەلی "گه‌وره‌یی ی خالق" و به‌دییه‌نهری گه‌ردوون به‌دی ده‌که‌ین، وه‌سفیکێ دووره له‌و جۆره سیفه‌تانه‌ی، که جاروبار به (ته‌رکی خوڵقاندنی) یه‌وه ده‌لکێنن، (لاوازی) و (سستی) له‌هه‌ندیک پروه‌وه ده‌ده‌نه پال..

ئهو وه‌سفه تیرۆ ته‌سه‌له‌ش ده‌رباره‌ی گه‌وره‌ییی خالق له‌و ناخاوتنه‌ی نیوان (خودا) و (موسا) دا ده‌بینن کاتیک "موسا" داوا له‌ په‌روه‌ردگاری ده‌کات (خۆی) پیشان بدات و خوداش وه‌لامی داواکاری یه‌که‌ی به‌وه ده‌داته‌وه، که ئهو (واته "موسا") هه‌رگیز ناتوانیت (خودا) ببینیت، به‌لام خۆی بۆ چیاکه ده‌رده‌خات و... تا پاشاوه‌ی پروداوه‌که هه‌روه‌ک قورئان بۆمان ده‌گێڕینه‌وه‌که:

﴿قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرٰنِيْ وَلٰكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرٰنِيْ فَلَمَّا تَحَلَّىٰ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسٰى صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ سُبْحٰنَكَ بُنْتَ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ الاعراف/ ۱۴۳.

ئیدی ئه‌مه له‌کوێ و ئهو کتێبه شیواوانه‌ی جووله‌که‌کان له‌کوێ، که خودایان له‌وه‌په‌ری بێ‌ده‌سه‌لاتی و ده‌سته‌وه‌ستانی دا داناوه‌و، که (بۆ نمونه) وه‌بێتی کتێبه‌کانی ئه‌وان: (گوایه‌ خودا تا‌کو سهر‌له‌به‌یانی زۆرانبا‌زی ی له‌گه‌ل-یه‌عقوب-دا گرتوه‌و نه‌یه‌زانده‌وه).^(۱)

هه‌روه‌ک له‌کتیبه‌ی (قصة الحضارة) ش دا هاتوه‌و: (بێگومان "یه‌هوه") ی خواوه‌ندی نه‌ته‌وه‌ییی جووله‌که‌کان (به‌رای خۆیان) نازاو به‌زه‌بر بوو، به‌لام وا نه‌ده‌بینرا که له‌هه‌له به‌دووربیت، گومانیشیان وابوو که گوایه‌ ناشیرینترین کاری هه‌له‌ی ئه‌وه‌یه مرۆقی خه‌لق کردوه. هه‌ر بۆیه‌ش ده‌یبینیت دوا‌ی له‌ده‌ست دانی ده‌رفه‌ت په‌شیمان له‌سه‌ر خه‌لق کردنی ئاده‌م و، له‌سه‌ر رازی بوونیشی به‌وه‌ی (شائول، واته-طالوت) پادشا بیت و، پاشان ده‌بینن سات له‌دوا‌ی سات په‌ست و تووره‌و، تینوو بۆ خوین و، دوودل و ئاشارام و گۆراوه... ئه‌مه له‌کاتیک دا ئهو (واته خواوه‌ند) زیندووشه‌و ناهیلێت هه‌یج به‌شیکێ خۆی ببینیت ته‌نها په‌شتی نه‌بیت، پوخته‌ی گه‌تاریش له‌م باره‌یه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌یج نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ته‌ته‌وه‌ دێرینه‌کان (خواوه‌ندیکی ئاده‌می ی بۆ هه‌موو شتیک) وه‌ک ئهم خواوه‌نده‌ی-جووله‌که-نه‌بووه).^(۲)

(۱) بڕوانه (سفر التکوین) هه‌ردوو (فصلی) (دووه‌م) و (سێ‌یه‌م). لاپه‌ره (۲۴-۳۰).

(۲) بڕوانه (قصة الحضارة)، به‌رگی دووه‌م، لاپه‌ره (۳۴۰) نووسینی (ویل دیوران) گۆڕینی بۆعه‌ره‌بی (م. محمد بدران)

به ندى هه و ته م

((موسا و عه بده صالحه كهى خودا))

(گه یشتنى "موسا" به عه بده صالحه كه - "موسا" داواى زانست ده كات - "موسا" به ره له ستنى عه بده صالحه كه ده كات - پازو مېه ستنى عه بده صالحه كه له كرداره كانى - چنده وانه يه كه لم چيرؤ كه وه.)

گه یشتنى "موسا" به عه بده صالحه كه

جاريكيان (موسا) له وتاريكى دا بؤ گه له كهى دهر باره ي خوا به رستى و گوپرايه لى كردنى فھرمانه كانى خودا بؤيان ده دويټ و له كوتايى وتاره كهى دا پياويك لى ده پرسيت: (له نيټو خه لكېدا كى زاناتره)؟ (موسا) ده لټت: (من). خوداش له سهر شم وه لامه ي سه زه نشتى ده كات چونكه زانستى ههر به و نه داوه، به لكو عه بدى واى هيه كه له ویش زاناتره له و سهرده مه دا، له بهر شم خودا سروسى شو پاستى يه ي پى ده گه يه نيټ و ده فهرمويټ: (عه بديكم له ناوچه ي - پيك گه یشتنى ههر دوو ده ريا - هيه و له تو زاناتره). (موسا) ش لى ده پرسيت و ده لټت: (ئى پهروره دگار چؤن پى ده گهم؟) خودا له وه لامى داواكهى دا پى ده فهرمويټ: (ماسى يه كه له گهل خؤت هه لگرو بيه خره زه ميله يه كه وه له ههر شوينيك شو ماسى يه لى ون ببيت شو عه بده صالحه ش له وى يه)...

(موسا) بؤ جى به جى كردنى شو كار ه ماسى يه كى هه لگرت و كه و ته پى و كورپكى نه و جه وانى كارگوزارى خؤشى له گهل دا بوو، جا كاتيك گه یشتنه (ناوچه ي پيك گه یشتنى ههر دوو ده ريا) (موسا) دانيشت تا وچانتيك بدات، به لام له و چانه دا وه نه وزيك گرتى و نه ختيك خه وى لى كه وت، له و ماوه كه مھى خه وه كهى دا بارانتيك بارى و ماسى يه كه يان ته ربوو و كه و ته وه جم و جوول و، به مھش ژيانى ده ست پى كرده وه گه رايه وه بؤ نيټو ده ريا.

"موسا" داواى بيدار بوونه وى له وخه وه كه مھى فھرمانى به كورپه خزمه ت گوزاره كهى كرد كه پيكه وه ده ست به رؤيشتن بكه نه وه تاكو ده گن به و مېه سته ي خؤيان، اته: به عه بده صالحه كه، ينگومان كورپه كه ش له بيرى چوو بو هه والى له ده ست دانى ماسى يه كهى پى بگه يه نيټ. به لام كاتيك هه ستيان به برسيتى كرد (موسا) داواى لى كرد خؤراكه كه ناماده

کات(واته - ماسی یه که - که له وه و پیش برژانده ووشیان)، ئینجا لهو ساته وه خته دا کوپه که ماسیه که ی بهیر دیته وه وه وه والی ون بوون و له ده ست دانی به - موسا - ده که یه نیت.

(موسا)ش ئهم هه والیه وه وه مژده یه کی خوش بهرگوئی ده که ویت و به کوپه کارگوزاره که ده لیت: (ئه مه بوو ئامانجی ئیمه، ده بویه ئهم ماسیه مان لی ون ببیت، ده با بۆ ئهو جی یه بگه پیننه وه که ماسی یه که ی لی ون بووه) ..

جا کاتیک گه یشتنه وه بۆ ئهو جیگه یه ی که ئامانجی سه ره که ی سه فهره که یان بوو ئهو عه بده صالحه ^(۱) یان بینی که به پئی به لینی خودا وا بریار بوو (موسا) پئی بگات.

ئهمه ی پیشوو پوخته ی ماناو شیکاری ئهم ئایه تانه بوون که ئهو به شه ی سه ره تای چیرۆکه که ده گێرنه وه که خودا تیایان دا فرموویه: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا آتِبْرَحُ^(۲) حَتَّىٰ أَتْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا^(۳)﴾ ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا^(۴)﴾ ﴿۶۱﴾ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ ءَإِنَّا غَدَاؤُنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا^(۵)﴾ ﴿۶۲﴾ قَالَ أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ^(۶) وَمَا أَنَسِينِيهِ إِلَّا السُّنِيطُ أَنْ أَذْكُرَهُ، وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا^(۷)﴾ ﴿۶۳﴾ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ ءَآثَارِهِمَا قَصَصًا^(۸)﴾ ﴿۶۴﴾ فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا ءَالَيْتُهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِن لَّدُنَّا عِلْمًا^(۹)﴾ الكهف/ ۶۰-۶۵.

- (۱) لێره دا مه به ست له عه بده ی صالح مرۆڤیک ی به نده و کۆله ی که سیکی دی نی یه، به لکو مه به ست له به نده یه کی خودایه که هه رده م به نده یه تی بۆ خودا ده کات، مرۆڤه کانی ش هه موویان به نده و عه بده ی خودان.
- (۲) لا أبرح: واته به رده وام ده م له رۆیشتن.
- (۳) أمضی حقباً: واته (بۆ ماویه کی زۆر له زه مه ن) به رینگدا ده رۆم.
- (۴) سرباً: واته (ده ربا زیک) ی دۆزی یه وه بۆ ده رچوون لێوه ی به ره و ده ریا که.
- (۵) نصباً: واته: مانه ویتییو بارگرانی.

(۶) (حوت): هه رچهنده له زمانی کوردی دا مانای (نه هه نگ) ده که یه نیت، به لام له زانستی رێزمانی عه ره بیدا به هه موو جوژه ماسی یه کی گه و ره و بچوو کیش ده گو تریت، له م چهنده ئایه ته ش دا بۆ ماسی ی بچوو که به کاره ی نه راوه، یان بۆ جوړیک له ماسی. - سه ره گێر -

(۷) فارتد علی آثارهما: واته: هه ردوو کیان گه رانه وه بۆ سه ر نه و رینگایه ی پیشوویان و شوین پئی خویان هه لگه رته وه.

(۸) وعلمناه من لدنا علماً: واته: زانیاری یه که مان ده ریا ره ی خۆمان که (هه ندیک زانستی غه یب زانی یه) پئی به خشیبوو.

موسا داواى زانست دهکات

"موسا" کاتیک به عه به ده صالحه کهى خودا گه شت داواى لى کرد قایل بیست به وهى که له گهلدا بگه ریت و یاوه رو هاوسه فه رى ریتگای بیست، تا کو زانستی لى وه رگ ریت، عه به ده صالحه که له وه لām دا پى گوت: (تۆ ناتوانیت نارام له سه ر هاوړی یه تی و چند کرداریکی من بگرت له کاتیک دا هاوسه فه رى ریتگامیت)، هه روه ها پى گوت: (ناخر تۆ چۆن خۆت راده گرت و بى ده نگ ده بیت له ناست چند هه لسوکه وتیکی وه هادا که به رواله ت پیچه وانیه ریساو شه ریه تی تۆن؟)

(موسا)ش گوتی: (پشت به خودا ده مبینیت به نارام له سه ر هه لسوکه وته کانت و سه رپیچیش له هیچ فه رمایتیک ناکه م).

دووباره نه و پیاو چاک و عه به ده صالحه ی خودا داواى لى کردو پى گوت: (ئه ی-موسا- نه گه ر له گهل من ده گه ریت نه و نه و مه رجته له سه ر داده نیم که نابیت ده رباره ی هیچ کارو کرده وه یه کم پرسیارم لى بکه یت و بلیت-بو وات کردو بو وا چوویت-ونابیت هیچ جوړه قسه یه که له مانه بکه یت هه تا خۆم له دوا ییدا رازو نه یتى یه کانت پى ده لیم و مه به ستى هه لسوکه وته کانت بو پروون ده که مه وه:

﴿قَالَ لَهُ مُوسَىٰ هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِنَّا عِلْمَ رُشْدًا﴾ ^(١٦) ﴿قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ^(١٧) وَكَيْفَ نَصْبِرُ عَلَىٰ مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا ^(١٨) ﴿قَالَ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا﴾ ^(١٩) ﴿قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ^(٢٠) الكهف/ ٦٦-٧٠

موسا به ره لستى ی عه به ده صالحه که دهکات

"موسا" و عه به ده صالحه کهى خودا به سه ر پوڅى ده ریادا که وتنه رى و که شتى یه که به لایان دا تپیه رى، نه وانیش هه ردو وکیان دا وایان له خاوه نانی که شتى یه که کرد هه لیانگرن له گهل خو یان دا. داوا که یان په سندرکراو سواری که شتى یه که بوون. به لām له ماوه ی سواری بوونیان داو له نا کاو عه به ده صالحه که به نا نقه ست کو نیکی کرده دیواریکی که شتى یه که وه که له ته خته دروست کرابوو و ده کرا له دوا یی دا به نا سانى چاک بکریته وه.

(١) رشد: واته فیری زانستیکم بکه له زانستنه ی که خپرو چاکه ت لیه ده سگړ بوون.

(٢) خبرا: واته زانینی شت له رپی تاقیکاری و ته جره به وه.

(موسا) بهم کرداره‌ی عه‌بده صالحه‌که په‌شوکاو‌ئو په‌پمانه‌شی بیرچووه‌وه، که‌ده‌بار‌ه‌ی نارام‌گرتن و به‌ره‌ه‌لستی نه‌کردنی بوو له‌سهر هر کردارنکی‌ئم پیاوه‌چاکه‌ی خودا. بویه به‌ته‌وسه‌وه له‌ی پرسی: (چون کون ده‌که‌یته‌که‌شتی ی‌ئو که‌سانه‌ی پزنیان لی‌گرتوین؟ نایا ده‌ته‌ویت سهرنگوومیان که‌یت؟ به‌راستی ره‌فتارنکی نابه‌جیت نواند).

به‌لام له‌وه‌لامدا‌ئو به‌نده‌چاکه‌ی خودا په‌پمانه‌که‌ی نیتوانیانی بیرخسته‌وه. "موسا"ش خیرا هه‌ستی به‌هه‌له‌ی خوی کردو داوای لی‌کرد چاوپو‌شی له‌وه‌له‌یه‌ی بکات، چونکه‌بیری چووبوو.

داوای‌ئهمه له‌سهر‌رۆیشتن و هاوړی‌یه‌تی ی‌یه‌کدی به‌رده‌وام بوون و له‌پزگیان دا‌کوړنکی می‌ردمندالیان بینی که‌له‌گه‌ل‌هاوه‌له‌کانی دا‌یاری ده‌کرد. به‌نده‌چاکه‌که‌ی خودا‌ئو می‌ردمنداله‌ی به‌فیل له‌هاوه‌له‌کانی جیا کرده‌وه، تا‌گه‌یاندی یه‌شویننکی دوورو له‌وی کوشتی.

"موسا" له‌داخی‌ئم کرداره‌ش خه‌ریک بوو دل‌ی له‌ت له‌ت بیت و به‌تاواننکی درندانه‌ی ده‌بینی، هر بویه به‌وپه‌ری په‌ستی و توورپه‌ی یه‌وه به‌ره‌ه‌لستی پیشان دا و لی‌یشی پرسی: (ئه‌ری بوجی نه‌فسنکی پاک و بی‌تاوانت کوشت بی‌ئوه‌ی تاواننکی کردیت؟ به‌راستی تاواننکی دزیت نه‌نجام دا).

عه‌بده‌چاکه‌که‌ی خودا له‌ناست گفتارنکی و‌ها توندی "موسا" دا هر هینده‌ی بی‌کرا به‌وته‌ی پر نار‌ه‌زایی و سه‌ره‌نشتکاری یه‌وه بی‌بلیت: (ئه‌ری پی‌م نه‌گوتیت تو هیچ نارامی‌کت بز ناگپزیت له‌ناست‌ئو هه‌لسوکه‌وتانه‌م دا که‌له‌کاتی یاوه‌ری و هاوړی‌یه‌تی کردنی پزگام دا به‌رچاوت ده‌که‌ون؟!)

دووباره "موسا" په‌شیمان بوونه‌وه‌ی خوی له‌سهر‌ئم به‌ره‌ه‌لستی یه‌ی دواشی ده‌بري و گوتی: (گه‌ر له‌مه‌ولا پرسیارم له‌سهر هر شتیک لی‌کردیت، نیدی هاوړی‌یه‌تیم مه‌که‌و خوتم لی‌داپره، چونکه به‌راستی پاسای خو‌جیا‌کردنه‌وه‌ت هه‌یه و ناهه‌قت ناگرم).

پاشان به‌رده‌وام بوونه‌وه له‌رۆیشتن و هینده‌گه‌ران هه‌تا ماندوو و برسی بوون و، خو‌یان کرد به‌گون‌دیک داو، داوای خواره‌مه‌نی یان له‌خه‌لکی گونده‌که‌کرد، به‌لام خه‌لکی گونده‌که‌ناماده نه‌بوون می‌وانداریان بکه‌ن، به‌لکو به‌شیوه‌یه‌کی ناشیرین ده‌ستیان به‌رویان‌ه‌وه ناو خو‌راکیان بی‌نه‌دان. که‌چی له‌کاتی گه‌ران‌ه‌ویان له‌و گونده‌دیوارنکیان بینی خه‌ریک بوو هه‌ره‌س بیتیت، پیاوه صالحه‌که‌ش چاکی کرده‌وه و بنیاتی نایه‌وه.

"موسا" له‌ناست نهم هه‌لۆسته‌شی دا نه‌یتوانی بێ‌ده‌نگ بێت، به‌لكو به‌په‌له‌ پێی گوت: (بۆچی چاكه‌و پیاوه‌تی له‌گه‌ل گه‌لێكی ئاوا‌دا ده‌كه‌یت و دیواریان بۆ راست ده‌كه‌یه‌وه؟ ئێ خۆ ده‌ت توانی كرێی ئه‌و كارهیان لێ وه‌گریت تاكو به‌شی خۆراكه‌كه‌مانی بگرایه‌). ئیتر دوا‌ی نهم به‌ره‌هه‌ستی یه‌ عه‌به‌ده‌ صالحه‌كه‌ له‌ "موسا" جیا‌بووه‌وه‌و پێش ما‌لئاوایی لێ‌کردنی رازو نه‌یئێی یه‌كانی ئه‌و كرده‌رانه‌شی پێ‌پرا‌گه‌یان‌د، كه‌ له‌م بڕگه‌یه‌ی دوا‌یی ی دا ده‌بخه‌ینه‌ روو.

ئه‌مه‌ش ئه‌و ئایه‌تانه‌ی تاییه‌ت به‌م به‌شه‌ی چیرۆكه‌كه‌یه‌:

﴿ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْنَاهَا لِنُغَرِّقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا ^(١) ﴿٧٨﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ^(٢) ﴿٧٩﴾ قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا ^(٣) ﴿٨٠﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ أَقْتَلْتَنِي نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا ^(٤) ﴿٨١﴾ ﴿٨٢﴾ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ^(٥) ﴿٨٣﴾ قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَحِّحْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا ^(٦) ﴿٨٤﴾ فَانْطَلَقَا حَتَّىٰ إِذَا أَنَا أَهْلَ قَرْيَةٍ أَسْطَعَمَّا أَهْلَهَا فَاتَّبَعُوا أَن يُضَيِّقُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ. قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا ^(٧) ﴿٨٥﴾ قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِمَا أُوِيل مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ﴿٨٦﴾ الكهف/ ٧١-٧٨.

رازو مه‌به‌ستی عه‌به‌ده‌ صالحه‌كه‌ له‌ كرده‌رانه‌كانی

ئه‌و به‌نده‌ خواپه‌رست و پیاوچاكه‌ی خودا پێش ئه‌وه‌ی له‌ "موسا" جیا‌بێته‌وه‌، رازو نه‌یئێی مه‌به‌ستی هه‌موو ئه‌و كرده‌رانه‌ی خۆی بۆ روون كرده‌وه‌ كه‌ "موسا" -نه‌یتوانی لێ‌پیان بێ‌ده‌نگ بێت- ..

عه‌به‌ده‌ صالحه‌كه‌ گوتی: (سه‌باره‌ت به‌ كۆن كردنی دیواری كه‌شتییه‌كه‌ له‌به‌ر ئه‌و به‌و كه‌ ئه‌و كه‌شتییه‌ مولكی چهند هه‌زارێك به‌و و جگه‌ له‌وه‌ هیچ شتیكی تریان نه‌به‌و، زانیبووشم پادشایه‌كی دله‌رق هه‌یه‌و به‌دوا‌ی هه‌ر كه‌شتی یه‌كی چاك و بێ‌خه‌وش دا ده‌گه‌رێت تا زه‌وتی‌كاته‌ و ده‌ست بگرێت به‌سه‌ریا. منیش ویستم ئه‌و كه‌شتی یه‌ خه‌وشبار بكه‌م به‌و

(١) شینا إمرأ: واته‌ شتیکی ناله‌بارو کارێکی ناره‌وا.

(٢) نكرا: كرده‌اریکی ناشیرین و نا‌ئینسانی.

أَشَدُّهُمَا^(۱) وَیَسْتَخْرِجَا کَظَرَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِی ذَٰلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا^(۲) ﴿الکھف/ ۷۹-۸۲﴾

چەند وانه‌یک لەم چیرۆکەوه

لەم چیرۆکەدا چەندین پەندو وانه‌ی بەسوود بەدی دەکەین، وەک:

* هاندان لەسەر داواکردنی زانست و فێربوون و بەدەست هێنانی زانیاری پتر... لەم بەسەرھاتەدا "موسا" داوی پیاویکی صالح لەبەندەکانی خودا کەوتوو، چونکە زانیبووی زانستیکی وای هەیە کە خۆی نی یەتی و نایزانیت. دیارە پلەو پایە (پیغه مبه‌ریتی یە کەشی) ڕۆی ئەوێ لێ نەگرتبو کە بجیت بەداوی زانست و زانیاری دا بگه‌ڕیت.

* وانه‌یک لەسەر هێزی ئیرادەو سووربوون لەسەر گەشتی بەئامانج تەنانه‌ت گەر بەرەستەکان هەرچەندێک و هەر چۆنیکیش بن، هەرەک چۆن "موسا" باکی نەبوو لەوێ گەر بگاتە ناوچه‌یه‌کی دووری وەک (ناوچه‌ی پێک گەشتنی هەردوو دەریا) و یان بەردەوام ماوه‌یه‌کی زۆر دوورو درێژی بپریت: ﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا﴾^(۳). واتە: (هەر دەیت برۆم و هەنگاو هەلینم، تاکو دەگەمە بنچینه‌ی مەبەستم لەناوچه‌ی پێک گەشتنی هەردوو دەریا، یاخود گەر تەنانه‌ت سەردەمیکی زۆریشم لەزەمەن بپڕییت).

* وانه‌یک لەسەر ئەدەبی فێرخواز لەگەڵ مامۆستاکی دا، ئەم ئەدەبە جوانەش لەم وتەیه‌ی "موسا" دا رەنگ دەداتەوه: ﴿هَلْ أَتَبِعَكَ عَلَىٰ أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رُشْدًا﴾ لەم وتەیه‌ی دا (موسا) خۆی دەخاتە ئاستی خوێندکارێکی ئەو عەبدە صالحی خوداوه و مافی سەرپرشتیاری و پیشەرەوايه‌تی ی بۆ دادەنیت کە ئەگەر لە مەسەله‌یه‌ک بەئاگای بینیتەوه ئەویش زوو ئاگادارو بێدار بێتەوه، یان ئەگەر هەڵەیه‌کی بۆ دیاری کردو لەسەرپێچی یەکی وریاکردەوه، خێرا داوی لیبوردن بکات و بەلێنی گوێڕایه‌لی کردنی پێ‌بدات و سەرپێچی لێ نەکات.

(۱) ییلفا أشدهما: واتە: تاكو پێ‌ده‌گەن و هوشیار و عاقل دەبن.

(۲) پوخته‌ی ئەم چیرۆکە تەنها لە سوورەتی (کھف) دایە لە ئایەتی ژمارە (۶۰ تا ۸۲) ی ئەو سوورەتە کە لەم بەندە سەرپرشتیاری و لەو برێگه‌یه‌ی دا پاسی لێ‌وه‌کرا.

(۳) لەزمانی عەرەبی دا وشە "حقب" بە‌ماوه‌یه‌کی درێژی زەمەنی دە‌گوتریت، کە هەشتا ساڵ یان زیاتر بیت. (وەرگێڕ)

* وانهيك لهسەر ئهوهی بئگومان خودا باوهړی مړوؤ دهپاريزيټ و ناهيټيټ بههوی بارودوخی ژيانهوه کز ببټ يان لهناو بجټ وهك لهپرووداوی كوشتنی ئه و ميږدمنداله دا دهردهكهويټ كه لهبهړ ئهوهی لهسەر كفرو ستهمكاری گهوره دهبوو و ههر بهو كفرو ستهم و ياخی بوونهشی ههر يهكه لهباوك و دايكی خوئی ههراسان دهكردو ئيمانينانی دهشيواندو لهوانهيه ناچاريشی بگردنايه بؤ پاشگهز بوونهوه لهئيمانهكهيان.

* وانهيك لهسەر ئهوهش، كهوا خودا ههرگيز ههژاران پشت گوئ ناخات، بهلكو لهههر جهورو تنگ و چهلمهيهكي رۆژگار دهيانپاريزيټ و دواي بارگرانی تووشی خوشگوزهرانيان دهكات، وهك لهپرووداوی كون كردنی ديواری پاپورهكهدا پروون دهبيتهوه تاكو بهوه كهشتی يهكه خهوشبارو عهبيدار بكات، بهم پييهش پادشا زۆردارهكه دهستی بهسهردا نهگريټ.

* وانهيك لهسەر ئهوهی، كه بهراستی خودا (بؤ ريزليټان لهباوكه چاك و پياوباشهكان) سامان و نيعمهتی گهوره بهرؤلهكانيان دهبخشيټ و لهسەر ههنديك بهدکاری و لادانی كۆمهلگهكانيان ئهوان سزا نادات. بهلكو ژيانی خوش و ئاسوودهيان بؤ مهيسهر دهكات. وهك لهکاری راست كردنهوهو بنيات نانهوهی ئه و ديواره دا دهركهوت، كه لهژيري دا گهغينهيهكي بهنرخ ههبووهو مولکی دوو مندالي ههتيو بوون و باوكهكانيان ئه و سامانه بهنرخهی بؤ پاراستبوون.

به شى تويم

داود — نډۍ خملۍ ژبڼه
 سوله يمان — نډۍ خملۍ ژبڼه
 ئيليه سع — نډۍ خملۍ ژبڼه
 ئيلياس — نډۍ خملۍ ژبڼه
 يونس — نډۍ خملۍ ژبڼه

- ۱- طالوت و داود
- ۲- چېرژکى داود
- ۳- چېرژکى سوله يمان
- ۴- سوله يمان و بخارنى سه به
- ۵- چه ندوانه و په نډىک
- ۶- پينغه مېرېتى ئيلياس و ئيليه سع
- ۷- چېرژکى يونس
- ۸- چه ندوانه و په نډىک له يونسه وه

سەرەتایەك

(داود) پېغەمبەرێكە لە پېغەمبەرانی (بنو اسرائیل) و خودا لە یەك كات دا پېغەمبەرێتی و دەسەلات و پادشاییشی پێ بە خشی بوو، هەروەها خێر و بیری دنیا و ناخێرەتییی پێ دا بوو. ئەو كە پېغەمبەر و پادشاش بوو، یەكێكیشە لەو پېغەمبەرانی كۆتیبە ئاسمانی یەكانیان لە دوای (موسا) بۆ هاتووەتە خوارەو و بۆ خودی (داود) كۆتیبی (زەبوور)^(۱) نێرراوەتە خوارەو، هەروەك خوداش لەم بارە یەوە فەرموویە:

﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَىٰ بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (الأشراء/ ۵۵)

(سولەیمان) یش كۆپی (داود) ئەو خودا ئەویشی بە پەلە ی (پېغەمبەرێتی و پادشایی) گەیاندوو، دانایی و حێكمەتی زۆریشی پێ بە خشیو، تەنانت لە بەر زۆری دانایی و حێكمەتی نازناوی (سولەیمان) حێكمی بۆ دانراو.

(داود) یەكەم جار كە ناوی دەرکەوت و ناویانگی پەیدا كرد ئەو كاتە بوو كە سەربازێك بوو لە سوپای طالوت (شاول) داو ئەم سەركردە یەش (واتە طالوت) لەو زەمانەدا بەرەنگاری سەركردە ی دۆژمنان (جالوت-جلیات) بوو تەو و بە زۆرانبازی و شەپری دەستەو یەخە بە زاندوویەتی و كوشتوویەتی.

(بەلام داخۆ (طالوت) كێ بیت؟ ئە ی (جالوت) كێ یە؟ باشت وایە بەر لەو ی دەست بکەین بە باسی پېغەمبەرێتی ی (داود) و (سولەیمان) ئەم دوو سەركردە یە (طالوت-و- جالوت) بە خوێنەرەن بناسین و سەرەتایەکی پێ خۆشکاری تەرخان کەین بۆ گێڕانەو ی ئەو پرووداوانە ی كە هاوژەمانی ژیا نی هەردووکیان بوون.

(۱) (زەبوور) كۆتیبێكە دەربارە ی پەندو ئامۆزگاری و سوپاس و ستایشی خودا.

به ندى يه كه م

(("طالوت" و "داود"))

(به زینی (بنو اسرائیل) و سەندنې داره مه یته کهش لى یان - (بنو اسرائیل) داوای پادشایه کهن - بوونی "طالوت" به پادشا-نیشانه کانی پادشایى "طالوت" - "طالوت" سرباکه ی هله ده سه نگی نیت - سهرکه وتنى "طالوت" - "داود" و کوشتنى "جالوت" - مردنى "طالوت" و بوونی "داود" به پادشا)

به زینی (بنو اسرائیل) و سەندنې داره مه یته کهش لى یان

دوای مردنى "موسا"، (یوشع-ى کورې-نون)، که له نه وه کانی (یوسف) بوو کاروبارى (بنو اسرائیل) ى گرته ده ست و همر له گهل نه ویش دا (بنو اسرائیل) چوونه نیو نه و خاکه پېر وژه وى که نه وسا به لى نیان پېر درابوو، واته (خاکى-فهله ستین).

کاتیک چوونه نیو نه و ولاته وه یه که مین شاریک دا گریان کرد (نهریجا) بوو، گوتراویشه (نور شه لیم) بوو، خدا فرمانى پېر دا بوون کاتیک له ده رگای شاره که وه ده چنه ناو وه به و پېرى (ملکه چى و سهرکزی بڅ خدا) وه بچنه ناو شاره وه و همره ها بلین: (حطه) واته: (نه ی پېر وه ردگار داوای لیبوردنت لى ده که مین و گونا هه کاغان بڅ بسره وه). به لآم نه و گه له ی (بنو اسرائیل) سهر پېچیان له فرمانه که ی خدا کردو به لووت بېرزی و خڅ به زل زانینه وه چوونه نیو شاره که وه له جباتى نه وه ی داوای لیبوردنیش له خدا بکه نه به د رېفتارى یان نواند. خوداش لى یان زویر بوو و له ناسمانه وه سزایه کى له سهر نه و سهر پېچى یه بڅ ناردن و به و سزایه نازاریکى زڅرى دان...

همره که خوداش ده قى نه م پړوودا وه لم دوو نایه ته دا ده گپ ږېته وه: ﴿وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْبَلَدَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٨﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ

فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٥٨﴾ البقرة/ ۵۸-۵۹.

(يوشوع) كاروبارى (بنو اسرائيل) ى له (فهلستين) دا گرتە دەست و حوكم و دادوهرى ى له نيوان دا ده كردن تا ئهو كاته ى كۆچى دوايى ى كردو دواى خۇيشى تا ماوه يەك چەند دادوهر (قاضى) يەك حوكم و دادوهرى ى له نيوانيان دا كرد بى ئه وهى پادشايه كى به هيزو خاوهن ده سه لاتيان هه بىت.

دياره لهو ماوه يەش دا (بنو اسرائيل) هه ميه شه ده كه وتنه بهر شالاوى گهلانى دراوسيان و ده بوايه بهرگرى له خۇيان بكەن، بۆ ئهم مەبه سته ش داب و نه ريتىكى تايبه تيان هه بوو كه ئه گهر جهنگيان له گهل دوژمنانيان دا بگيرايه داره مه يتى په يمان (تابوت العهد) يان له بهر ده م خۇيان داده نا تاكو بيكه نه هۆيه بۆ سهركه وتنيان له جهنگ داو بهر زكر دئه وهى و رهو عه زميان. جارتيكان له جهنگى خويئاوى دا پروه پروه فله ستيني يه كان ده بنه وه، به لآم له بهر ئه وهى لهو ماويه دا خودا رقى له (بنو اسرائيل) هه ستابو به هۆى ئهو هه موو تاوان و خه تايانه يانه وه، لهو جهنگه دا به زين و خراپه ترين شكستيان تووش بوو و فله ستيني يه كان ئافره ته كانيان به كۆيله گرتن و پياوه كانيشيان له خاكى خۇيان شاربه در كرد و ته نانه ت (داره مه يتى په يمان) يشيان لى سه ندن و برديان بۆ مالى (داجون) ى خواوه نديان.

(بنو اسرائيل) له سه رده مى دادوهران دا له ژيانىكى ده شته كيانه (بدوى) دا ده ژيان و ده مارگرى يه كى هۆزه رستيشيان تىدا بوو، ئهم حاله ته تاكو سالى (۱۰۴۰) پ. ز- ى خاياندهو لهو كاته دا پيشه وايه كيان تىدا هه لكهوت كه هه موو هۆزو تيره كانيانى يه ك خست و له ژير يه ك ئالاڢا كۆى كردنه وهو جله وى فهرمان په وايى و حوكمداريانى گرتە ده ست خۆى و بووه يه كه م پادشا له نيئو (بنو اسرائيل) دا، ئهم پادشايه له ميژووى- جووله كه- دا به ناوى (شاوول) ناسراوهو له قورئانيش دا به (طالوت) ناوبراوه.

(بنو اسرائيل) داواى پادشايه ك دهكەن

(بنو اسرائيل) دواى ئهو شكسته يان و له ده ست دانى (داره مه يتى په يمان) تووشى لاوازى- سه رشۆرى ببوون، بۆ رزگار بوون له ده ست ئهو حاله ته چەند كه سيكى ناسراوو پياو ماقووليان ده چنه لاي (ساموئيل)، كه پيشه مبه رىك و دادوهرى كيش بوو و داواى لى ده كه ن پادشايه كيان بۆ هه لژيرىت تاكو له ژير ئالاى دا كۆينه وهو بتوانن جهنگ و كوشتارى دوژمنانيان بكه ن، (ساموئيل) يش گه له كه ى خۆى چاك ده ناسى و له ره وشت و كرداريان ئاگادار بوو و ده يزانى له جهنگ دا چەند بى ده سه لات و لاوازن، هه ر بۆيه لى ى پرسين: (له وانه يه ئه گهر جهنگتان

له سهر فهرز بکريټ شهر نه کهن، ثايا وانی يه؟) نه وانیښ نکوولی، يان لهو بډچوونه کردو گوتیان: (چون شهر ناکهين له کاتيک دا مافه کامان زهوت کراوه، دوژمنانمان له نيشتمانی خومان دهریان کردووين و، پږلوه نهوه کانين لى جيا کردووينه وه؟).

بيگومان نهو بډچوونه ی (ساموئیل) راست دهرچوه، نهوه بوو کاتيک خودا نهو خواسته ی بډ بدی هينان و جهنگيشی له سهر فهرز کردن پرويان لهو فهرزه وهرگيږا تنها کومه ليکي که ميان نه بيت، ههروهک خوداش دهر باره ی نهوه حالته يان فهرموويه:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَأِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴾ البقرة/۲۴۶.

بوونی "طالوت" به پادشا

(ساموئیل) هوالی نهوه ی به (بنو اسرائيل) گهياند کهوا خودا داواکاری به که يانی جبهه جی کردووهو پادشایه تی بډ داناون، نهویش "طالوت" هو له نهوه ی (بنیامین) ه، به لام نهو گه له دهستان کرد به پرتهو بږلوه به رهه لستیان له سهر (هه لږاردنی "طالوت") بډ پادشایی کرد، چونکه (پایان و ابو) "طالوت" خاوهنی بنه مالیه کی ناودار نییه، به لکو (هر به پای خویان) ده بویه که سیکی شایسته تر لهو هه بیت، دیاره نهوسا له نیو (بنی اسرائيل) دا ده بوو پادشا له نهوه کانی (یه هووزا) بیت و (پيغه مبه ریتی) یش له نهوه کانی (لاوی) بیت، به لام "طالوت" یه کینک بوو له پږله کانی (بنیامین) که به پږله کانی گهل و به خه لکی عهوام داده نران.

هڅبه کی تری به رهه لستی کردنیان له سهر دانانی نهو پادشایه نهوه بوو "طالوت" هه ژار بوو و مال و دارایی ی نه بوو، له لای جووله کهش مال و سامان به گه وړه ترین هڅی پایه به رزیو پیاو ماقوولی داده نریت.

(ساموئیل) لهوه لامی به رهه لستکارانی دا گوتی: (خودا "طالوت" ی بډ هه لږاردوون و چهند سیفه تیکی ودهاشی پی به خشیوه که شایانی پادشایه تی بیت، بډ نمونه سیفه تی زانایی زوری پی داوه دهر باره ی زانینی کاروباری سیاسی و به رتیه بردنی کاری فهرمانه یوایی به حیکه مت و چاوساغي یوه، ههروهها خودا هیزکی جهسته یی و واشی پی داوه که بتوانیت خوی

له‌جەنگ دا راگریت و به‌ره‌نگاری دۆژمان ببیته‌وه، پاشان بینگومان نه‌و خودایه‌ی که "طالوت" ی بۆ هه‌لبژاردوون هه‌رخۆی ئاگادارو زاناتره له‌کاروباری به‌نده‌کانی داو، هه‌ر خوداش خۆی هه‌لسۆپینه‌ری کاروباره هه‌مه‌جۆره‌کانی گه‌ردوونه به‌پێی خواستی ئیلاهی ی خۆی و، هه‌ر خۆشی مافی پاشایه‌تی به‌و که‌سه ده‌دات که شایسته‌یه‌تی و له‌به‌ر حیکمه‌تیکشه که جگه له‌خودا هیچ که‌سێک نازانیت چی به‌..)

نه‌مه‌ی پێشووش پوخته‌ی ته‌فسیری ته‌م نایه‌ته بوو که خودا له‌به‌شیکی نه‌و به‌سه‌رهاته‌دا فه‌رمویه: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ البقرة/۲۴۷.

نیشانه‌کانی پادشایی ی "طالوت"

قورئانی پێرۆز له‌به‌شیکی تری ته‌م به‌سه‌رهاته‌دا نه‌وه‌مان بۆ ده‌گێڕیته‌وه که (ساموئیل) ی پێغه‌مبه‌ر ده‌رباره‌ی نیشانه‌کانی پادشایی ی "طالوت" به (بنو اسرائیل) ی گوتوه: (له‌نیشانه‌کانی پادشایی "طالوت" نه‌ویه به‌ره‌و سه‌رکه‌وتنتان ده‌بات و، نه‌و داره مه‌یه‌شتان بۆ دینیته‌وه که سومبۆلی سه‌ره‌به‌زیتان و ئارامی دڵانتان و چه‌ند ئاسه‌وارێکی به‌جیماوی موسا و هاروون-ی تێدایه وه که نه‌و تابلۆ نووسراوانه (الواح)-ه‌ی که راسپارده‌کانی خودایان له‌سه‌ر تۆمار کرابوو، نه‌و داره مه‌یه‌ش مه‌لانیکه‌کان هه‌لی ده‌گرن و ده‌یه‌یتنه‌وه).

له‌م باره‌یه‌وه خودا فه‌رمویه: ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَن يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ البقرة/۲۴۸.

"طالوت" سوپاکه‌ی هه‌له‌سه‌نگینیت

"طالوت" گه‌له‌کی بانگ کرد بۆ جیهادکردن له‌پێناوی خودادا و هانی دان له‌سه‌ر جه‌نگ و کۆشتاری نه‌و دۆژمانه‌ی له‌وه‌وپێش ژێرده‌سته‌و زه‌لیلیان کړه‌بوون، دوا ته‌م بانگه‌وازی بۆ جیهاد، سوپایه‌کی گه‌وره له‌ژێر به‌یداخی "طالوت" دا کۆبووه‌وه و نه‌ویش بردنی

بؤ جه‌نگ له‌گهل شو وه‌له‌ستيني يانه‌ي، كه (جالوت)^(۱) سه‌ر كړايه‌تي ي ده‌كردن و به‌سه‌ر كړد ه‌يه‌كي شازاو چه‌له‌نگيش ناسرابوو، ته‌نانه‌ت هه‌وال و ده‌نگوياسي پاله‌وانيتي و سه‌ر كه‌وتنه‌كاني له‌نيو هه‌موو گهلاني دراوسي‌يان دا بلاويويوه‌وه و هه‌مويان لئي ده‌ترسان و خويان لي ده‌پاراست و توخني نه‌ده‌كه‌وتن.

"طالوت" سه‌ربازه‌كاني بردو له‌ولاتي خويان دووري خستنه‌وه‌وه له‌ناوچه‌ي دوژمن نزيك بوونه‌وه‌وه له‌وي‌دا "طالوت" ويستي شو سه‌ربازانه‌ي خوي تاقى بكاته‌وه‌وه پله‌ي (وره‌و خوراگريان له‌سه‌ر جه‌نگ) هه‌له‌سه‌نگي‌نيت ورا ده‌ي نارامي و گوي‌پايه‌لي كردنيان بزانيت، بويه له‌و كاته‌دا كه نه‌وان تووشى ماندوتي و تينوتي يه‌كي زوريش ببون پي‌ي گوتن: (نيوه له‌م سه‌ف‌ره‌دا به‌رووباريك دا تپه‌پ‌رده‌بن و خوداش به‌م رووباره‌ تاقيتان ده‌كاته‌وه تاكو (گوي‌پايه‌ل) له‌(سه‌رپي‌چي كار) جيا كاته‌وه، بويه هه‌ر كه‌سيك له‌ناوي شو رووباره‌ نه‌خواته‌وه‌وه تاميشي نه‌كات نه‌وه له‌ شويكه‌وتواني منه، به‌لام هه‌ر كه‌سيك‌تان زور تينوي بوو نه‌وه بوي هه‌يه كه پر هه‌ردوو ده‌ستي بخواته‌وه تاكو تينوتي يه‌كه‌ي پي بشكي‌نيت، جا هه‌ر كه‌سيك له‌و پر نه‌واوه زياتر بخواته‌وه نه‌وه له‌ شويكه‌وتواني من ني‌يه).

كه‌چي نه‌وان كاتي‌ك گه‌يشته‌ه لاي رووباره‌ كه‌ زوره‌يان سه‌رپي‌چيان له‌فهرمانه‌كه‌ي "طالوت" كړدو به‌جوړيك سه‌ريان نا به‌ناوي رووباره‌كه‌وه‌وه لايان ده‌خواردوه كه هه‌ناسه‌يان له‌سه‌ر نه‌ده‌دا بي‌نه‌وي بايه‌خيك بؤ فهرمانه‌كه‌ي "طالوت" دانين كه پري‌ي شو خواردنه‌وه‌ي ته‌واوي پي نه‌دابوون.

خوداي مه‌زن له‌م باره‌يه‌وه فهرمويه: ﴿فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ ۖ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ ۚ﴾ البقرة/ ۲۴۹.

(۱) له‌ته‌ورات (العهد القديم) دا به (جليات) ناوبراوه.

(۲) رازو حيكه‌ت له‌و فهرمانه‌ي طالوت -دا كه (نه‌ده‌وو سه‌ربازه‌كان زياتر له‌چنگيك شو له‌و رووباره بخونه‌وه‌وه ته‌نها تينوتي يان پي‌بشكي‌نن) نه‌ويه تاكو سويكه‌ي له‌سه‌ر به‌رگه‌گرتني هه‌موو جوړه‌ ناپه‌خته‌وي مه‌ترسي‌يه‌كي كوشار راپه‌ي‌نيت، له‌وانه‌شه بؤ نه‌خشه‌يه‌كي جه‌نگي و نيازكي پي‌ويستي له‌پشته‌وه بوويت، هه‌روه‌ك ماموستا (محمد ابو زهره) ده‌لي‌ت: (شو رووباره به‌ريه‌ستيكي جياكه‌روه‌ي نيوان (بنو اسرائيل) و دوژمنانيان بوو، (بنو اسرائيل) يش زور به‌ماندوويي تينوتي و ناپه‌خته‌ويه‌وه گه‌شتبونه سه‌ر رووباره‌كه، (طالوت) له‌وه ده‌ترسا گه‌ر بيت و له‌لای رووباره‌كه‌ي نه‌وه‌وه هه‌موو كه‌ره‌سه‌يه‌كيان پريكه‌ن له‌ناو و تي‌ريشي لي بخونه‌وه‌وه سك و گه‌ده‌شيان پي‌قورس كه‌ن و پالي لي بده‌نه‌وه‌وه پي‌كه‌وه‌وه بوو جوړه‌ خپونه‌ويه‌ي نزيك ناوچه‌ي دوژمنه‌وه‌وه لئي دانيشن و به‌م رهنه‌گش كتوپر دوژمن پي يان بزانيت و له‌رووباره‌كه‌ بويان بيه‌پ‌نه‌وه‌وه دووريان

سەرکەوتنى "طالوت"

"طالوت" لەگەڵ (ئەو ئيماندارانەى خۆيان لەسەر تێنويىتى و ماندويىتى راگرتبوو) لەرووبارە کە پەرينەووە خويشيان بە چەند کەسيىكى كەم و كۆمەلنىكى بچوك دەبينى، لەناست ئەو كۆمەلە زۆرانەى دوژمنانيان دا دواى ئەوێ لەمان (واتە لەم ئيماندارانە) زۆر كەس خۆيان دواخستبوو و لەگەڵيان نەچوووبون.

چەند كەسيىكىشيان كە بەهۆى ئەو حالەتە نااسايى و نابەرابەرى يەو لەژمارە زۆرەكەى دوژمن ترسابوون گوتيان: (ئەمرۆ ئيمە دەرەقەتى -جالوت- و ئەو هەموو سەربازەى ناينەين).

بەلام پۆلىكى ديكەيان لەزۆرى ژمارەى دوژمن نەترسان چونكە بەدلتياى يەو دەيانزانى كە هەر دەبێت بمرن و بەخوداى خۆيان بگەنەو، هەر بۆيەش گوتيان: (ئەرێ نەتازانايەو كە چەندەها جار چەند كەسيىكى كەم كۆمەلنىكى زۆريان بەزانندەو و بەيارمەتى خودا بەسەريان سەرکەوتوون. دەبا ئيمەش لەسەر حالەتى رووبەر و رووبونەوێ دوژمن خۆراگرو بەئارام بين، چونكە خوداش بئىگومان هەر لەگەڵ ئارامگرتوان دايمە پالېشت و سەرخەريان دەبێت).

جا كاتيك ئەو ئيماندارانە بەرەو مەيدانى كوشتارى (جالوت) و سوپاكەى دەچوون لەخودا پارانەو دليان پربكات لەسەبر و ئارامى و لەمەيدانى شەريش دا چەسپاويان كات و، سەريان خات بەسەر دوژمنانيان دا.

خوداش ئەو نزاو پارانەووە يەى موحاييدانى گيراكردو سەرى خستى، (داود) يىش (جالوت) يى كوشت و خودا كارى پادشايى (بنو اسرائيل) يى پى سپاردو زانست و دانايى يى پى سپارد.

بئىگومان خودا هەر خۆى سەرخەرى عەبدە صالح و سەر راستەكانىتى، خۆ ئەگەر خودا صالحان و چاكەخوازانى بەسەر تىكەدەران و بەدەرەفتاران دا سەرنەخستايە و تەنانت گەر خودا هەندىك لەشەرخوازانى بەسەر هەندىكى ديكەيان دا زال نەكردايە ئەوا زەوى ئاوەدان نەدەكرابەو، بەلكو سەرانسەرى زەوى يان دەشيان و خەلكيان گومرا دەكرد، بەلام خودا چاكەو فەزلى هينجگار زۆرو بەردەوامى بەسەر گشت خەلكى يەو هەيەو هەموانى بەنازو نيعمەتى هەمەجۆر بەهەرەوەر كردووە.

خەنەو. جا بۆيە (طالوت) ويستويە لەيەكەم ساتەوختى لەناكاودا بئراوەستان و پشوووان لەرووبارەكە يەنەو پيش ئەوێ دوژمنەكانيان هەست بەوجودى ئەوان بکەن. ئەم پى وشوینەش زۆر گونجاووە لەگەڵ تەكتيكە جەنگىيەكان دا، چونكە (پەلاماردانى غەفلەت گیرانەو لەناكاو) بەهێزترین و کارترین چەكە.

نهم بپرگهیهی پیشوش تهفسیرو شیکاری نهم چند نایه تهیه، که شهو به شهی به سه رهاته که ده گیرنه وهو خودا تیا یان دا فهرموویه:

﴿.. فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ ۚ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَم مِّنْ فِتْنَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَتُهُ كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ ^(۱) وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۲۵﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۲۶﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۲۷﴾﴾ البقرة/ ۲۴۹-۲۵۱.

(داود) و کوشتنی (جالوت)، یان (جولیات)

(قورئانی پیرۆز) به درێژی باسی (چۆنیهتی کوشتنی) (جالوت) ی به ده دهستی "داود" نه کردوه، به لām له کتیبی (العهد القديم) دا به درێژی باسی نهم پروداوه کراوه. ئیمهش لیڤه دا پوخته یه که لهو باسهی نیو شهو کتیبه (واته کتیبی العهد القديم) ^(۱) ده خهینه پروو: (فه له ستینی یه کان سه ربازه کانیان کۆکرده وه بۆ جهنگ له دژی (بنو اسرائیل). (شاوول) و پیاوانی (به نو ئیسرائیل) یش به رهو پرویان وهستان و ههر پۆلیکیان له سه ر چیا یه که جیگیر بووه و له نیوانیشیان شیوتیک هه بووه، چند رۆژیک تیپه پری شهو دوو سوپایه هیچ لایه یکیان جورته تی هیڤر کردنه سه ر شهوی دی ی نه بوو.

(۱) (کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله): واته: (چهندین جار وارووی داوه که کۆمه لێکی کهم به یارمه تی خودا سه رکه ون به سه ر کۆمه لێکی زۆردا). کۆمه لێ که میش هه رده م خودا به وه یارمه تی داون که وا به تارام و له سه رخو بوون و وه ریان به رزبووه و پابه ندی فهرمانی سه رکرده که یان بوون و، به م په وشانه یارمه تی خودا و سه رکه وتیان به ده ست هینا وه سه رکه وتوون به سه ر شهو کۆمه له زۆردا که ناتا وه وی کهم و کورپیان هه بووه له تارامی خۆراگری و یه کتیی ریزه کان و پابه ندی به فهرمانی سه رکرده یانه وه، به لگه ش له سه ر نهم راستیه زۆر لهو جهنگه نابهرابه رانه ی میژووی کۆن و نوێی جهنگه کانه که زۆریی ژماره (کثرة) گرنگترین هۆکار نه به له سه رکه وتنی سوپایه که به سه ر سوپایه کی دیکه دا. شه مه ش سونه ت و داب و نه ریتی خودایه بۆ به نده کانی و، قورئانی ش ده یخاته به رده یی ههر گه لێکی چه وساو وه ژێرده سه ته لهو گه لانه ی که ده یانه ویت سه ره ده یی سه ربه ستی ی خۆیان به دی بین.

(۲) کتیبی (العهد القديم) بهو چند کتیبه گه ورانه ده گوتیت که پیش له دایک بوونی (عیسا) سه لوی لی بیت-نوسراونه وه، دیاره (العهد الجدید) یش به وانه ی دوا ی (عیسا) ده گوتیت، هه ره وه له لای (نه سرائیه کان) و شه ی (العهد القديم) به-ته ورات-ده گوتیت. (وه رگیر)

دواى ئەو لەسەربازگەى فەلەستىنى يەكانەوھ پىياوئىكى كەلەگەت و زەبەللاخ كە ناوى (جوليات) بوو و خۆى چەكداركدبوو، ھاتە دەرەوھ و پمىكى گەورەى بەدەستەوھ گرتبوو و لە ناوھپراستى شىوھ كەدا پاوھستاو بە رەورپووى (بنو اسرائيل) ھاوارى كردو بانگى لى كردن با پىياوئىكى خۆيان بۆ زۆرانبازىي ى ئەو ھەلبۆئىرن و بىنئىرنە مەيدانەوھ بۆى، مەرچىشى ئەوھبوو گوتى: (ئەگەر ئەو پىاوه ھەلبۆئىراوھى ئىيوھ بتوانىت من ببەزىنىت ئەوادەبىنە كۆيلەو خزمەتكارتان، خۆ ئەگەر من زەفەرى پى بىم و بىكوژم ئەوا ئىيوھ دەبنە كۆيلەو خزمەتكارانى ئىمە).

كاتىك (شاوول) و سەربازەكانى گوى يان لەم قسانەى (جوليات) بوو، ترسيان لى نىشت و نەيانوئىرا بەرەورپووى بىنەوھو كەسەشيان تواناى زۆرانبازىي ى ئەوى نەبوو، ئەویش بەردەوام بۆ ماوھى چل رۆژ بەيانيان و ئىتاران خۆى بادەدا بەسەريان داو بەرەرەكانى ى دەكردن. (شاوول) پىيارو بەلئىنى دا لەسەر ئەوھى ھەر كەسىك لە (بنو اسرائيل) بتوانىت ئەو كابرايە (واتە جوليات) بكوژىت، پارەو مالىكى زۆرى پى ببەخشىت و كچەكەى خۆيشى لى مارەبكات.

لەشارى (بىت لحم) پىياوئىك كەناوى (يەسسى) بوو سى كورپى خۆى بۆ نىو سىپاكەى (شاوول) ناردبوو تاكو بچەنگن لەدژى فەلەستىنى يەكان، كورپى چوارەمىشى كەناوى (داود) بوو ناردبوو بۆ لاى براكانى بەمەبەستى زانىنى بارودوخيان. ئەم كورپە (داود) كاتىك سەردانى سىپاوا براكانى دەكات دەبىنىت ئەو پىاوه كەلەگەت و بەسام و زەبەللاخە (واتە جوليات) پۆژانە داواى زۆرانبازى و پىمبازىيان لى دەكات و خەلكى نىو ئەم سىپايەشيان خۆى لى بى دەنگ دەكەن و دەترسن و ناوئىرن وەلامىكى ئەو ھەموو جىئو و وتە ناشىرىنانەشى بدەنەوھ. ھەر بۆيە غىرەت و ئازايەتى لەدلى (داود) دا دەجوولئىت و داوا لە (شاوول) دەكات رئى بدات كە بچىت بۆ زۆرانبازى لەگەل ئەو دوژمنەدا.

(شاوول) ىش ھەسوودى پى دەبات و بەتوندى لەنەرىتى بى پاكى و بى پەرەواى ى ناگادار دەكاتەوھ، بەلام لەدواى دا مۆلەتى زۆران لەگەلدا گرتنى ئەو كابرايە پى دەداو قەلغانىكىشى دەكاتەبەر ھەرچەندە نازانىت پىئەوى پىروات، چونكە بە پۆشين و داكەندى ئەو جۆرە قەلغانە پانەھاتبوو، پاشان گۆچانەكەى بەدەستەوھ دەگرىت و پىنج بەردى لوس و خى لەشىوھە ھەلەبۆئىرئىت و دەيانكاتە نىو توتىشوھە كەيەوھو، قۆچەقانى يەكيش بەدەستەوھ دەگرىت.

كاتىك دەگاتە لاى (جوليات) و دواى مشتومر لەگەللى دا، (جوليات) خىرا ھەلەدەكوتئىتە سەر (داود) و دەيەوئىت پمىكى تى سەرەوئىنئىت، بەلام (داود) لەو بەدەست وىرەدتر دەيەت و زووتر بەردىكى لەقۆچەقانى يەكەيەوھ تى دەگرىت و دەيدات بەناوچەوانى دا (بەتەوئىلى) دا وئىدى كابرا زەبەللاخەكە دەكەوتئە سەرزەوى و دەچەمئەتەوھ. (داود) ىش دەسبەجى برووسك ئاسا

بازده‌داته سهری و به‌شمشیره‌کمی رېنگای لی ده‌ته‌نیت و سهری له‌جه‌سته‌ی جیا ده‌کاته‌وه.
 فله‌ستینی یه‌کان له‌وساته‌دا که ده‌بینن شه‌وا سهر‌کرده به‌زه‌برو زه‌نگه‌کیان کوژرا، ترس و
 بیمیکی زور دایانده‌گریټ و نا‌زاوه و پشیوی ده‌کویتته نیو ریزه‌کانیانه‌وه، پاشان هه‌ل‌دین و
 ههریه‌کمی به‌لایه‌ک دا راده‌که‌ن، به‌لام (شاوول) و سهر‌بازه‌کانی دوايان ده‌که‌ون و ژماره‌یه‌کی
 زوریان لی ده‌کوژن.

مردنی "طالوت" و بوونی "داود" به‌پادشا

"داود" دواي شه‌وی (جولیات)ی کوشت، حالو گوزهرانی له‌لای (شاوول) واته له‌لای
 طالوت) خوش سو و له‌پیش‌شه‌وی هه‌مو پی‌اوانی سوپای (بنو اسرائیل) داده‌نرا، به‌لام
 (هه‌سوودی) دلی (شاوول) داده‌گریټ و وای داده‌نیت گوايه (داود) رکه‌به‌ریکی ترسناکی بیټ،
 نه‌خاسمه که خوشه‌ویستی و سوژی هه‌موو رۆله‌کانی گه‌لی (بنو اسرائیل)ی بو خوی ده‌سته‌به‌ر
 کردبوو. بۆیه هینده‌ی پښ ناچیت شه‌م هه‌سوودی و چکۆسی یه‌ی (شاوول) ده‌بیټه‌ رقیکی
 کوشتنه‌وه چنده جارێک هه‌ولێ کوشتنی ده‌دات، به‌لام له‌وه‌ولانه‌ی دا تووشی نوشوستی
 ده‌بیټ.

دواي ماوه‌یه‌ک جه‌نگی (جلبوع) له‌نیوان (بنو اسرائیل) و (فله‌ستینی‌یه‌کان) دا به‌ریا
 ده‌بیټ و ئیسرائیلیه‌کان پشت هه‌ل‌ده‌که‌ن و راده‌که‌ن و، له‌دواوه‌ سی‌کوری (شاوول) ده‌کوژین،
 پاشان تیره‌اوێوه فله‌ستینی یه‌کان (شاوول) به‌دی ده‌که‌ن و تیریکی تی‌ده‌گرن و به‌سه‌ختی
 برینداری ده‌که‌ن. (شاوول) یش فرمان به‌ هه‌ل‌گری چه‌که‌کمی (واته: به‌چه‌کداره‌ پارێزگاره‌کمی)
 ده‌کات که‌خیرا شمشیره‌کمی ده‌ریټ و یه‌ک شمشیری لی بدات و بیکوژیت تا‌کو دوژمنه‌کانی
 نه‌یکوژن و سووکایه‌تی به‌لاشه‌کمی نه‌که‌ن، به‌لام (چه‌ک هه‌ل‌گه‌ پارێزگاری کاره‌که‌ی شه‌و
 فرمانه‌ی بو جی به‌جێ ناکات و نایکوژیت. ئیتر (شاوول) یش له‌وساته‌دا خوی شمشیره‌که
 به‌ده‌سته‌وه ده‌گریټ و ده‌یچه‌قیټیت و خوی به‌سه‌ر نووکه‌ تیژه‌کمی دا ده‌دات و خوی ده‌کوژیت.

(داود) دواي شه‌مه‌ چووه‌ بو (حبرون) واته شاری (الخلیل)ی شه‌مپۆ و له‌وێ پی‌اوانی
 (یه‌هووزا) هاتوون بو لای و کردوویانه به‌ پادشای مالی (یه‌هووزا). خه‌لکه‌ عه‌وامه‌کمی (بنو
 اسرائیل) یش گوێزپایه‌لی و پشتگیریان بو کوره‌کمی (شاوول) که‌ناوی (نه‌شبۆشت) بووه، پیشان
 داوه، به‌هۆی شه‌مه‌وه چنده جه‌نگێک له‌نیوان پی‌اوانی (داود) و پی‌اوانی (نه‌شبۆشت) دا به‌ریا
 بووه تا له‌ناکامی جه‌نگه‌کان دا کوره‌کمی (شاوول) کوژراوه‌وه دواي شه‌و کاره‌ساتانه (داود) بووه
 به‌ پادشای هه‌موو گه‌لی (بنو اسرائیل) و شه‌و رۆژه‌ی که‌بووه به‌پادشا (هه‌ر به‌پێی -العهد

القديم) تەمەنى سى سالت بووه، ماوهى پادشايى يەكەشى چلت سالت بووه... لە شارى (حبرون) هەوت سالت و شەش مانگ پادشا بووهو لەشارى (ئۆرشەليم) سى وسى سالت پادشای هەموو گەلى (ئیسرائیل) و-یەهووزا-ش بوه..

پاشان (داود) پيش ئەوهى بمریت (سولهيمان)ى كۆرى خۆى كردووه بەجینشینی خۆى، جا كاتیک-سولهيمان-چۆتە جىى باوكى و دەسبەكار بووه كاروبارى باوكى تەواكردووهو بەردەوام بووه لە (فەتخى) ولاتان و مەملەكەتى ژێردەسەلاتى خۆى لەسەر شیوازىكى نوێ پێك خستوووتەوهو پەيكەر(هیکل)ەكەى بنیات ناوهو حیکمەتیشى پێ بەخشاوه..

به ندى دووه م

((چيرؤكى "داود"))

("داود" ى دادوهر - حوكمندان له مەسەلەى كښلگه كەدا - "داود" ى خواپەرست -
مولك و حكيمه تى "داود" - موعجيزه كانى "داود" - كتيبه كەى "داود")

"داود" ى دادوهر

"داود" سلاوى لى بيت - رۆژگارى خوى بۆ چوار رۆژ دابهش كړدېوو: رۆژنىك بۆ به نډايه تى و عيبادەت.. رۆژنىك بۆ دادوهرى و قەزاوۀت.. رۆژنىك بۆ نامۆژگارى و رښوونى ى خەلكى.. رۆژنىكىش بۆ كاروبارى تايبه تى خوى.

جاريكيان له رۆژنىك لهو رۆژانهى دا كه نۆرهى كاروبارى تايبه تى ى خوى بوو كټوپر دوو كەس به بې ټاگادارېوونى پاسه وانانى له هه موو ديارو دەرگاو په نجه ره كانى ماله كەى تى دپه پړن و دچنه ژوروه وه بۆ لای له ميحرابه كەى دا، ټویش لهو حالته له ناكاو وكتوپرى يه دا لى يان دهرسيټ و واگو مان دهبات ټه مانه نيازىكى خراپيان لى ى هه بيت.

به لام نه وان به "داود" ده لىن: (مه ترسه، ټيمه دوو كەسى ناكۆك و ناحەزى يه كترين و يه كيكمان مافى ټوى ترى خواردووه بۆيه هاتووينه لات تاكو به ههق و دادگه رى حوكمى خۆت له نيوانان دا بدهيت، جا تۆش زولم له كەسمان مه كەو رښموونيمان بكه بۆ سهر رڼگای راست و پرووناك).

ټينجا ټه وى مافى خورابوو سكالای خوى خسته پروو و گوتى: (ټهم كابرايه "واته هاورپكهى" هاورپ و براى ټاينيمه و خاوه نى نه وه دونۆ (۹۹) سهر مهره و، منيش ته نها يه ك سهر مهرم هه يه و چاوى بريوۀته ټهو تاكه مهره ى من و، ده يه ويټ لىمى بسه نيټ و بيخاته پال مهره كانى خوى، دياره منيش زۆر تهقه لالام داوه ټهو داوايه ى به ناروا دانبيم به لام له وه دا شكستم خواردووه، چونكه به زمانى رهق و مشتومرى زۆر كۆلى پى داوم).

"داود" دواى بېستنى ټهو قسانه و بهو شيوه گيړانه و يه واى لى هات گلەيى له خاوه نى مهره زۆره كان بكات له سهر ټه وى مهرىكى هاورپكهى داگير ده كات، بريارو حوكميشى وابوو كه ټهم كابرايه سته مى كړدوه له داواكردنى ټهو تاكه مهره داو ټویش وهك چندين هابهش و

شهریکی دی ریځای سته می گرتوته بهرو گوايه زور کس ناوا په فتار ده کمن له کاتیکدا نه رکي پاسته قینه یان نهویه که به عه دالت بجوړلینه وه.

هروه ها "داود" له دریځی ناموژگاری په کانی دا گوتی: (نهو ته ماع و چاو تی پړینه ش نه ریتی زور کس له خه لکی په تنها باوه درارانی به ویژدان و چاکه خواز نه بیټ-که ژماره یان له کومه لگمی نینسانی دا که مه-).

هاوکات له گه ل وتنی هم وشانه دا "داود" خیرا بیدار بووه وهو به ناگا هاته وه له وهی کهوا بیگومان (هم دوو پیاوه ناحه زه ی په کدی) خدا خوی بهم جوړه ناردوونی بولای تا کو تاقی کاته وه پی یان و ناگاداریشی کاته وه لهو جوړه حوکم و بریارانه ی که له گه ل پلهو مه قامی نه ودا ناگو نجت و (نابیت تنها گوئ بز په کیکیان رادی ریت و نهوی دی فه راموش کات و په کسمر به بیستنی سکا لای لایه ک، لایه که ی دی خه تبار کات)، همر بویه ش کاتیک له م هه قیقه ته هوشیار ده بیته وه خیرا داوی لی خوشبون له پروه درگاری ده کات و کړنوش و سوژده بو خدا د بات تا کو خدا تویه په شیمانی په که ی لی وهر گریټ، خوداش تهو به ی لی وهر ده گریټ و سر له نوی له وهش دلنیای ده کاته وه که نهو همر نریکه لی یه وهو پاداشت و چاره نوو سیسی همر به هه شته.

هروه که له م نایه تانه ش دا ده قی به سمر هاته که هاتو وهو خدا فرمویه: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ﴾ ^(۱) إِذْ سَرَوْا بِالْمِغْرَابِ ^(۲) ﴿۲۱﴾ إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصْمَانِ بَعَثْنَا عَلَى بِعْضِ فَا حَكُمَ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ ^(۴) وَأَهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الْصِّرَاطِ ^(۵) ﴿۲۲﴾ إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْعَةً وَلِي نَجْعَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا ^(۶) وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ^(۷) ﴿۲۳﴾ قَالَ لَقَدْ

(۱) نبا الخصم: واته (چیروکی نا کو که کانه)

(۲) تسروا بالمغراب: واته له سروروی شوروی مال که وه دابه زینه خواره وهو خویان کرد به ناو مال دا. وشه ی (تسروا) که فرمان (فعل) یکی (ماضی) به له وشه ی (سور) وهو هاتو وهو (سور) به دیواری شورایه کی به رز ده گوتیت. وشه ی (میحراب) یش لیړه دا مانای ژور (غرفة) ده که یه نیټ.

(۳) بغی: سته می کردووه، له سنوری هق تی پړیوه.

(۴) لا تشطط: واته له هق تی مه پړهو سنووری مه به زینه.

(۵) سواء الطريق: پړی پاست.. بهرنامه ی هق.

(۶) اكفلنيها: واته بیکه به مولکی من.. دهستی لی هه لگرو ته نازولی له سهریکو من دانئ به خاوه نی (به که فیلی) که له نه ستوی خوی دایت.

(۷) عزني في الخطاب: واته به قسه ی زور و مشت و مړ کولی پی داوم و هه مو ریگه ی کی لی به ستو مده وه.

ظَلَمَكَ سُؤَالَ نَجِيكَ إِلَى نَجَاحِهِ وَإِنْ كَبِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ ^(١) يَنْبَغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ ^(٢) فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ﴿٢٤﴾ فَعَقَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِندَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ﴿٢٥﴾

دواى ئەمە خودا ویستویه گه‌وره‌یی ی ئەو به‌خششه بۆ "داود" ده‌رخات، که پێی به‌هره‌مەند کردووه، که ئەو‌یه کردوویه به‌جێنشین (خليفة) ی خۆی له‌سه‌ر زه‌وی، ئەم جێ‌نشینی و خه‌لافه‌ته‌ش هه‌ندێک جار وا له‌مرۆڤ ده‌کات تووشی سته‌مکاری یه‌ک بیه‌ت و هه‌واو ئاره‌زووی خۆی بکات به‌حاکم و دادوهر، هه‌ر بۆیه‌ش خودای مه‌زن داوای لی ده‌کات، که به‌ته‌رازووی هه‌ق و داد‌گه‌ری له‌نیوان خه‌لکی دا داد وهری بکات و ده‌یه‌ت له‌هه‌واو ئاره‌زووه‌کانی نه‌فس دوورکه‌وته‌وه، چونکه (ئاره‌زووی نه‌فس) پرووی مرۆڤ له‌و رێگا راسته‌ی خودا وهرده‌گیریت که له‌سه‌ر دادو عه‌دالته‌ی رها راگیراوه، جا ئەو که‌سانه‌ی له‌پێی راستی خودا لاده‌دن ئەو به‌یگومان سزایه‌کی سه‌ختیان له‌ پۆژی دوا‌ی دا بۆ دانراوه. ئەمه‌ش به‌هۆی ئەوه‌ی (ناکامی زولم و سته‌م و له‌پێ لادانیان) له‌بیر چوه‌ته‌وه...

ئەمه‌بوو پاسپارده‌ی خودا بۆ "داود"، هه‌روه‌ک فەرموویه: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَصِلُونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ ﴿٢٦﴾

حوکمه‌دان له‌مه‌سه‌له‌ی کینگه‌که‌دا

شه‌ویکیان رانه‌مه‌پێک ده‌که‌ونه نێو کینگه‌که‌یه‌که‌وه و شوانه‌که‌شیان له‌گه‌ڵدا نابیت، به‌ته‌واوی ئەو کینگه‌یه ده‌شیویتن، خاوه‌نانی کینگه‌که‌ لای "داود" سه‌کالای خۆیان ده‌که‌ن و پێی ده‌لێن: (ئە پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خودا، ئێمه زه‌ویی خۆمان کێلاوه‌ چاندووه‌ چا‌کردووه‌ تا ئە

(١) الخلطاء: واته‌ هاوبه‌شانی یه‌کدی، ئەوانه‌ی شه‌ریکی یه‌کترن له‌کاروباری موڵک و ماله‌داریتیدا.

(٢) وظن داود انما فتناه: واته‌ (داود زانی که ئێمه تاقیمان کردۆته‌وه). ده‌رباره‌ی ئەم تاقیکردنه‌وه‌یه‌ گوتراوه: (داود ئەو پۆڤه‌ی خۆی له‌خه‌لکی شاردۆته‌وه، له‌کاتی‌ک دا باشت وابه‌وه که دادوهر (قاضی) هه‌رده‌م بۆ کاری دادوهری ناماده‌یه‌ت و له‌نیوان خۆی و ناکۆکه‌کان دا هیچ شووروا به‌به‌سته‌یتێک داننه‌یت، ئەمه‌ش بووه‌ته‌ هۆی ئەوه‌ی دوو پیاوه‌ ناکۆکه‌ شوورای مه‌یحراب به‌ه‌زین و بچه‌ ژووره‌وه‌ بۆ لای- داود - هه‌ر ده‌رباره‌ی ئەم تاقیکردنه‌وه‌یه‌ گوتراوه: (بۆیه به‌تاقی کردنه‌وه‌ دانراوه‌ چونکه‌ گوێی له‌به‌کیکیان گرتووه‌ گوێی له‌وێ تریان نه‌گرتووه‌). به‌گه‌یه‌ته‌کی دی ده‌رباره‌ی ئەم تاقی کردنه‌وه‌یه: (داود ئەوکاته زانیویه‌تی ئەم (تاقی کردنه‌وه‌یه‌) که هه‌ست ده‌کات به‌وه‌ی له‌مه‌وقیعی پادشایی و ده‌سه‌لاتداریتیدا یه‌و ئەمه‌ش تاقیکاری و هه‌له‌سه‌نگاندنێکه‌ له‌خوداوه‌ و ترساوه‌ له‌وه‌ی نه‌بادا بکه‌وته‌ هه‌له‌وه‌ و زولم و سته‌م بکات وه‌ک زۆریه‌ی حاکمانی دی).

پروژهي وادهي درويته ي بووه، به لام رانه مهري شو هوژه به شهو تيي كه وتوو وتي دا
بلاو بوونه تهوو هه موويان خوار دووهو، هيچيان لي نه هيشتوو.

"داود" خاوه نه كانى شو رانه مهريه بانگ ده كات و لي يان ده پرسيت: (شيري قسه ي شو
جوتيارانه راسته؟)، شوانيش ده لين: (به لي).. ئينجا له جوتياره كان ده پرسيت: نرخي
به رو بوومه كه تان به چهند مه زنده ده كهن؟ (شوانيش نرخه كه ي خويان پي ده لين. پاشان له
ناژه لداره كانيش ده پرسيت: (شوي ئيوه نرخي مهريه كاتان به چهند مه زنده ده كهن؟) شومانيش
به نرخيك مه زنده ي ده كهن.

"داود" ده بينيت ههردوو نرخه كه ليك نزيكن و برياري دادوهري كردنه كه ي له نيوانيان دا
شهو بوو، كه به ناژه لداره كان ده ليت: (ده بيت ئيوه بو قه ره بوو كردنه وي زياني كيلگه كه يان شو
رانه مهريه تان بدن به جوتياره كان).

لهو كاته دا (سولهيمان) ي كوري ناماده ي دادگايي كردنه، كه ده بيت و پيشنياريك ده خاته
به رده مي باوكي (واته به رده مي دادوهري و پي ي ده ليت: (من بيروپايه كم له سهر شم كي شهيه
ههيه و وي به چاك ده زانم، كه با ناژه لداره كان مهريه كانيان به نه ده دست جوتياره كان بهو
مه رجهي شم جوتيارانه سوود له خوري و شيرو به ره مه كانى وه رگرن، له بهرام به ريش دا
كيلگه كه يان لي وه رگرن و بيكيئل و ايچين و ناوي بدن و بژاري به كن تاكو كشتوكاله كه
پي ده گات، جا كاتيك واده ي درويته كردني هاته پيشه وه با ناژه لداره كان كيلگه كه به نه وه
به جوتياره كان و له هه مان كاتيشدا مهريه كانيان لي وه گر نه وه)...

هه موويان تيكرا به (جوتياره كان و ناژه لداره كانيشه وه) بهو حوكمه پازي بوون و
مه سه له كه يان پي برانده وه.

"داود" يش گوتي: (كوپم چاك بوي چوويت، بهو حوكمه ت راستيت پيكاوه).

ئيت "داود" به پي ي شو فه توايه ي (سولهيمان) برياري خوي له نيوان ههردو ولايه ني ناكوك دا
ده كرد.

خوداي په وه ردگار له قورئاني پروژا ناماژي بو شم سه گوزه شته يه ي مه سه له ي كيلگه كه
كردوه و له باره يه وه فه رمويه:

﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْتَصِمَانِ فِي الْحَرْثِ^(١) إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ^(٢) غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا

(١) الحرث: الزرع؛ واته (كيلگه كه).

(٢) نفست فيه: واته (به شهو تيي دا له وه ران به بي شهوي شوانتيكان له گه لدا بوويت).

"داود"ی خوابیہ رست

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (١٧) إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ، يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ (١)
وَالْإِشْرَاقِ (٢) ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾

(۱) (فقه‌مناها سلیمان): واته: (سوله‌یان-مان له‌حوکه‌ه‌ی تن‌گه‌یاند بوو و شاره‌زای کاروباری حوکمرانی بیوو). نه‌م‌ش ناما‌زه‌یه بۆ‌ئوه‌ی که -سوله‌یان-حق‌ی پی‌کاوه‌و گهر وانه‌بوایه‌ خودا به‌تایه‌تی فه‌م و یتیکه‌یشتنی پښ نه‌ده‌به‌خشی. دپاره به‌خشی‌نی ئه‌و فه‌مه‌ه تایه‌تی یه‌ش به -سوله‌یان-ده‌لاله‌ت له‌سهر به‌ه‌له‌داچوونی "داود" ناکات، چونکه ههریه‌که‌و لای خۆبوه‌ه راستی ی پښ‌کابوو و مانای فرمایشته‌که‌ی خوداش (و کلا آتینا حکماً و علماً) نهم حقیقه‌ته ده‌گه‌یه‌نیت. لهم سرگوروشته‌یوه ئه‌و راستی یه‌ش به‌دی ده‌کریت، که پی‌گومان کۆششکاران (مجتهدین) معرج نی یه له‌هم‌وو مه‌سه‌له‌یه‌ک دا بتوان ه‌ق بی‌یکن. به‌لکو پی‌ویسته گهر له‌کاتی حوکم دان له‌سهر مه‌سه‌له‌یه‌کدا حوکمیکی راست (یان نزیک تر له‌راستی) یان خرایه به‌رچاو مشتومر نه‌کهن و له‌سهر حوکمیکی خۆیان سوورنه‌بن، به‌لکو هه‌مان ره‌فتاری "داود" یان هه‌بیته کاتیک له‌حوکمی خۆی پاشگه‌زده‌بیته‌وه‌و دان به‌و حوکمه‌ی (سوله‌یان)ی کوری دا ده‌نیت، هه‌روه‌ها لهم به‌سهراته‌وه‌ه شیایی کۆششکاری (جواز الاجتهاد)مان له‌ئه‌حکام و ب‌پیرادا بۆ‌روون ده‌بیته‌وه‌و زانای کۆششکاریش (موخته‌هید) له‌وانه‌یه‌و دوور نی یه له‌هه‌ندیک مه‌سه‌له‌دا هه‌له‌بکات، به‌لآم له‌به‌رامبه‌ر هه‌له‌کردنیش دا یه‌ک پاداشتی هه‌ر هه‌یه، خوداش هه‌رچه‌نده‌وای راگه‌یاندوه‌و، که (سوله‌یان) هه‌قی پی‌کاوه‌، به‌لآم ستایشی هه‌ردووکیشیانی پی‌کوه‌ه کردوه. واته (ستایشی داود و سوله‌یان)ی پی‌کوه‌ه کردوه‌و ره‌خنه‌ی له‌"داود" نه‌گرتوه.

(۲) العشی: بهو کاته ده گوتريت کهله کاتی خورئا و ابوون، تا بهر به یانه وهیه.

(۳) الأشراف: واته کاتی خوره لاتن.

هەروەها خودا بەسێفەتی (أَوَّاب) وەسفی دەکات، واتە (داود) بەردەوام (تەوبە) و داوای لیخۆشبون دەکات و لەسەر بچوکترین هەلە (تەوبە) دەکات و بۆلای خودای خۆی دەگەرێتەوە و لەهەموو کاتیکی (ناخۆشی و خۆشی) و (نهیینی و ناشکرا) پەنا هەر بەخودا دەگرت. بێگومان خودا (بەپێی ئەم نایەتانه) شاخەکانی بۆ بەیدەست (تسخیر) کردووە و ئەو شاخەنەش لەگەڵ "داود" دا شوو و پۆڕ بە (زمانیکی تاییەتی) کە مەروڤی ئاسایی پێی نازانیت تەسبیح و زیكری خودایان کردووە و خودایان بەپاک و پیرۆز و بێ خەوش پاگرتووە، شێوازی بەپیرۆزدانان و تەسبیحاتی شاخەکان کە - مەروڤی ئاسایی پێی نەزانێوە - کە "داود" پێی زانیوە بەهۆی ئەو (ئەندامە هەستیارانەیی جەستەیی) و ئەو زانست و بەهرە تاییەتیەییە بووە کە خودا پێی بەخشێوە.

هەروەها بۆئێوە کانیشت لەدەوری "داود" کۆدەبوونەووە لەکاتی تەسبیحات و بەپاک و بێ گەرد دانانی خوادا و بەشداری ئەو زیكرو تەسبیحاتانەیی ئەویان دەکرد.

هەروەك خوداش لەنایەتیکی دیکەدا بەم فەرمايشتەیی ناماژەیی بۆ کردووە: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجِبَالٌ أَوْبَىٰ مَعَهُ، وَالْأَطْيَرُ...﴾ السبأ/ ١٠.

مولك و حيكمةتی "داود"

لە جێیەکی تری قورئاندا خودا باسی ئەو نیعمەتەنەیی تری دەکات کە بە داودی بەخشێون و لەبارەیانەووە فەرموویە: ﴿وَسَدَدْنَا مُلْكَهُ، وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخِطَابِ﴾ (١) ص/ ٢٠. واتە ئێمە مولك و مەملەكەتی "داود" مان (بە سام) و پشتیوانی خۆمان و زۆری ی سەربازو نیعمەتی زیاتر) بەهیز کردو پەلەو پایەیی پیغەمبەرێتیمان پێ بەخشی و زانستیی تەواو و زانیاری لەسەر یاساو شەریعت و پێسای حوکمداریان بۆ دەستەبەرکردو توانای دادوەری و قەزاوەتیشمان بۆ مسۆگەرکرد کە بەهۆیەووە بۆتوانیت هەق لەناهەق جیا بکاتەووە کێشەیی نێوان ناکۆک و ڕکەبەرەکان یەکلایی کاتەووە بۆیاری پێویستیان لەهەر جۆرە مەسەلەیهك دا بۆ بدات.

موعجیزەکانی "داود"

پاشان خودا هەر سەبارەت بەچڕۆکی "داود" باسی چەند لایەنیکی گەرنگ و تاییەتی دیکەیی ژێانی دەکات و ناماژە بۆ چەند کاریکی ئاسایی و سەرسۆپهێنی دەکات کە مەروڤی ئاسایی ناتوانیت ئەنجامیان بدات، هەروەك فەرموویە: ﴿وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ (١) ﴿أَنْ أَعْمَلَ

(١) (فصل الخطاب): واتە زانستی برانندەوی ناکۆکیهەکان. ئەمەش بەو وتەیه دەگوتریت کە پوختەیی مەبەستەکە (بەبێ کورت کردنەوێهەکی ناتەواو) یان (بەبێ درێژکردنەوێهەکی ناریك) ببەخشیت.

سَيَغْتَرِي وَقَدَّرَ فِي السَّرِّ وَأَعْمَلُوا صَاحِبًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿سبأ/ ١٠-١١﴾. مانای ئەم نایەتە ئەوە دەگەینیەت کەوا بێگومان خودا ئاسنی بۆ "داود" بەبێ ناگر نەرم و شل کردۆتەوه (یاخود ئەو موعجزەیی بەدەستی خۆی فێر کردووە) و هێندە ئاسنە کە نەرم بوو تەو لەبەر دەستی دا تاوەک مۆمی لێ هاتوووە ئیدی بەبێ ئەوەی چە کوش یان ناگری بۆ بە کاریبێت ئیشی پێ کردوو، چەند قەلغانیکی وای لێ دروست کردوو کە بە توندو تۆلی دا پرشتوونەتەوه و ئەلقەکانی بەقەدەرێک و بەسەنگ و چۆهێ یە کسان پێکەوه بەستوون، دیارە ئەم جۆرە قەلغانە ڕۆی جم و جوول و بزواندنێ جهسته له پۆشەرە کە ناگریت و وەک ئەو جۆرە قەلغانە ناساییبە تر نەبوو کە لەیەک پارچە ناسن پێک هاتبوون.

قورثانی پیرۆز لە جێیەکێ تردا ئیشارەتی بۆ ئەمەش کردوو: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ^(١) لَكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ^(٢)﴾ (الانبیاء/ ٨٠). واتە (ئێمە "داود" مان فێری دروست کردنی پۆشاکیکتان کرد کە قەلغانە و لەناسن دروست دەکړیت تاکو هۆی خوێارستنتان بێت لەو شمشیر و پمانە دوزمنانتان لەکاتی جەنگ و کوشتاردا).

کتیبه کە "داود"

خودای گەوره له قورثان دا ناوی ئەو کتیبەشی دیاری کردووە کە بۆ "داود" ی ناردوووە بە (زەبور) ناوی بردوووە: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا﴾.

بەلام لای-أهل الكتاب-بەوشە (مزامیر) ناودەبرێت و ئەم وشەیه بەچەند قەسیدەیه ک دەگوێرێت کە لەچەند شیعرو و هونراوێهێکی ئایینی دا دەرکەوتوون و ئاوازیان بۆ دانراووە وەک سروودو بەستەیی ڕۆحی دەوترێنەوه و باسی گەورەیی ی خوداو دروستکراوە عەجیب و سەر سۆر هێنەکانی دەکەن، هەندیکیشیان بۆ فێربوونی پاسپاردەکانی خوداو باسکردنی پاداشت و سزاکانیەتی، زۆریەتی ئەو سروودو نزیابانە (مزامیر) بۆ "داود" دەگەڕێنێنەوه، هەندیکیشیان دواي خۆی دانراون، هەندیکێ دیکەشیان بەبێ پۆلێن کردن و پێکخستنی (هەمان) و (اتهان) و (سلیمان) و (اساف) و (جدوتهن) و (موسا) و (کوپانی قورح)ن.

(١) لبوس: بەپۆشاکی جەنگی (قەلغان) و بەهەموو جۆرە چەکیکیش دەگوێرێت.

(٢) باسکم: جەنگ و شەڕ و شۆڕتان.

به ندى سى يه م

((چيروكى سوله يمان))

("سوله يمان" و بيستنى قسه مى ميړوله كه - تاقيردنه وهى "سوله يمان" -
به بده دست كړدى (با) و (جن) له خزمهت "سوله يمان" دا - نه سپه كانى "سوله يمان")

"سوله يمان" و بيستنى قسه مى ميړوله كه

خوداى پهره ردگار "داود" و "سوله يمان" ي به چه ندين شت به هره مهنه كړد بوو، به
تاييه تيش زانستى حوكم و پړساكان، هم دوو پښه مبه رهش هه ستيان به راده ي گه وره يى و
زور يى نه و نيعمه تانه ي خودا كړد بوو و ده يانگوت: (سوپاس و ستايشى زور يو نه و خودا يه ي،
كه به خشش و- فضل- ي ته واورى رشتوه به سرمان داو له هه موو بنده باوه رداره كانى ديكه ي
به هره مهنه ندر كړدووين و زانستى كى فره ي پي به خشيوين).

كاتيك "داود" كوچى دوايى كړد، "سوله يمان" به ته نياو له نيټو هه موو كوره كانى ديكه ي دا
ميراتگرى- پښه مبه ريټى و- مولك- ه كه ي بوو، "سوله يمان" يش كاتيك كاروبارى مولك و
ده وله ته كه ي باوكى گرته ده ست هه موو سه ره ك هوزو پياوماقو ولاڼ و زانايانيشى كوكړده وه و
وتاريكى يو خوښنده وه و تياى دا به تاييه تى باسى هه موو نه و نيعمه ت و به خششه زورو
گه ورانه ي كړد كه خودا پي داوه دانى به هه موو (فضل) و چا كه يه كى خودا دانا.

"سوله يمان" گوتى (به راستى خودا به (فضل) و ميه ره بانى ي خوى له زور شت به هره مهنه دى
كړدووم.. فيرى زمانى ناژول و بالنده ي كړدووم و تواناى نه وه شى پي داوم كه له هه موو قسه و
باسيكيان تنبگه م، نه مه جگه له مولك و پښه مبه ريټى و پادشايى، بيگومان هم هه موو
نيعمه ته گه وره بى هاوتايانه ش هه ره له فزل و به خشنده يى خوداى پهره ردگار وه يه و، له كه س
به نهان نى يه).

هه ره ها رويكيان "سوله يمان" داوا ده كات كه هه موو سه ربازه كانى بچن يو لاي..
سه ربازه كانيشى به هه موو چين و تويژو ره گه زه جيا جيا كانيانه وه له (مروژ) و (جن) و

(بالتسده كان)، لای كۆده بنه وه و گوپراپه لئی ی خۆیانی له سه ر هه ر فه رمانیک بۆ دووپات ده كه نه وه. "سوله یان" به م سه ربازانه یوه ده كه ویتته پئی و ده رۆن تا ده گه نه دۆلیك كه میرووله یه کی زۆری تیا دا بوو. له و دۆله دا "سوله یان" گوئی بیستی میروله یه ك ده بیست كه به گشت هاوړیكانی ده لئیت: (هۆ میروله كان وریابن شه و "سوله یان" و سه ربازه كانی به ناوچه ی ئیوه دا ده رۆن و خیرا خۆتان له كونه كاتنان دا به شارنه وه تاكو پیتان پیا نه ئین و پانتان نه كه نه وه له كاتیكدا به سه رتان دا ده رۆن و هه ست به وجودی ئیوه ناكه ن).

كاتیک "سوله یان" گوئی له قسه كانی شه و میروله یه بوو زۆر شادو خۆش حال بوو به و ئیلهامه ی میروله كه و به و قسانه شی كه باسی به خششه كانی خودای له "پیغه مبه ریتی" و "داد گه ری" و "ره حه مت" تیا دا بوو.

ههروه ها دلشاد بوو به و تاییه ته ندیانه ی كه خودا پئی داوه، چ له مولك و ده سه لات و چ له هه ست كردن به قسه و ناخواتنی شه و میروله یه ی كه هیچ كه سیكی تر هه ستی پئی ناكات و قسه یان نایبستی.

هه ر بۆیه ش ده ستی كرد به نزو و پارانه وه له خودا و گوئی: (ئه ی پهروه ر دگا ر هه میشه وام لی بكه كه به ر ده وام بم له سوپاسگوزاری و شوكرانه بۆیری له سه ر نیعه ته كانه و، هه ر به و فه زل و سۆزو به زه ییه ش بمخه ره ریزی شه و بنده چاكانه ته وه كه په زامه ندیی تو یان به ده ست هیناوه). شه م پرگه یه ی پیشووش و اتاو شیکاری شه م چهند ئایه ته یه كه خودا تیا یان دا شه و لایه نه ی چیرۆکی "سوله یان" ی پئی گیراونه وه و فه رموویه:

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ۝١٥ وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَاءَتِيهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنْطِقِ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ۝١٦ وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ۝١٧﴾
 حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَتَاءَتِيهَا النَّملُ ادْخُلُوا مَسْكِنَكُمْ لَا يَحْطَمَنَّكُمْ

(١) یوزعون: سه ربازه كانی "سوله یان" كه دهاته نه لای، له یه كه م سه ربازوه له لای خۆی ده یه شته نه وه پاید ه گرت تاكو هه موو نه وانی تر دهاته ن و خرده بوونه وه تاكه سیان لی دوانه كه ویت له گه شته كه دا.

سَلِمَنْ وَجُودُهُ وَهُوَ لَا يَشْعُرُونَ^(۱) ﴿۱۸﴾ فَبَسَّ صَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي^(۲) أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدَتِي وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿النمل/ ۱۵-۱۹﴾

تاقیکردنه وده یه کی "سوله یمان"

جاریکیان خودای مهزن "سوله یمان" به نه خۆشی یه کی سهخت تاقی ده کاته وه وای لی دیت گهر بیویستایه له سهر کورسی یه کی دانیشتیت وه که جهسته یه کی بی گیان ده که ویت، به لام له دواپی دا چاک ده بیته وه.

له وانه یه هوی تووش بوونی "سوله یمان" بهم نه خۆشی یه له ناکامی سستیو که مته رخه می یه کی بوویتت دهره هق به نه نفسی خۆی وه که چۆن (هه نديک کهس له وانه ی زیده پړویی له تندرستیان دا ده کهن و بایه ختیکی پی نادهن) تووشی ده بن. جا ههر کاتیک مړوؤ تووشی نه خۆشی یه که بییت و هوی سهره کی ی نه خۆشی یه کهش زیده پړویی بوویتت له تندرستی ی دا

(۱) (لا یحطمنکم سلیمان وجوده وهم لا یشعرون): واته: (با "سوله یمان" و سهر یازه کانی پیتان پیانه نین و نه تاشیلن له کاتیکدا هه ستیشی پی ناکهن و له وانه یه نه تانیین)، شم و ته یه میرو له که پاکانه کردنیکه له جیاتی "سوله یمان" و سهر یازه کانی، چونکه گریان گهر نهوان میرو له کانیان بکوشتایه نهوا (به هله کوشت) ده بو و به نانه هقت نه ده بوو. بښگومان "سوله یمان" یش نهو گومانه میرو له که ی بهراست داناوه که له وانه یه نه یانیین و پیان پیانیین. دهن ههر به پی گومان و بچوونی میرو له که نهوان بهرهم و بهزه پی بوون و ههر گیز نه یانویستوه میرو له بکوژن، ههر یو بهش "سوله یمان" به بیستنی قسه کانی میرو له که له خوا ده پارتته وه که وای لی بکات زیاتر سوپا سگوزارو شوکرانه پژی ری خودا بیت..

لهم به سهراته ش دا تیینی یه کی جوان به دی ده کریت له سهر نهوی که پیو یسته (به هیز) بهزه پی به (بی هیز) دا بیته وه. لهم ده قه قورثانی یه شوه نه وه مان بۆ پوون ده بیته وه که میرو له ش له چهنه خانو یه کی تایهت به خویان دا ده زین، واته کۆمه لگهی تایه تی ی خویان هیه. ههروها نه وه شان بۆ ده ده که ویت که (وریایو بیداری) له پوشته گرنه کانی میرو له. ته نانهت زمانیک تایه تیشیان له نیو خویان دا هیه. جگه له مانه ش نهوی تانه مړو دهر یاره کی کۆمه لگهی-میرو له-زانراوه نهویه نهوان کۆمه لگه یه کی رنکوپینک و رنکخواریان هیه و به پاده یکی زۆرش زیره که و به سه ليقهن و زۆر هه زیان له کارکردن و تیکوشان و گرته بهری شتوای دانیانه یه له کاروباردا، کۆمه له جیا جیا کانی میرو له ههر دم هه زده کهن له جی یه که دا به یه کهن و له کاتیکه وه بۆ کاتیک تر جاروبار به دیداری یه کهتر بگهن و پینکه وه و توپو بگهن و پرسیار له سهر گه لیک مه سه له ی په یه وه ست به کاروباریان له یه کدی بگهن، جا بۆ نهوی زۆر له ناوه وۆکی باسه که مان دهر نه چن به وه نه ده واز دینن، دهنه گه لیک زانیاری ترمان دهر یاره میرو له دیاری ده کرد.

(۲) أوزعني: وام لوتیکه، هام بده، راگیرم که له سهر.

ئەوا پىتويستە داواى لىبوردن لەخودا بکات و بايەخى تەواویش بەبارى تەندروستى و خەوو خۆراك و پۆشاکى بدات..

دياره "سولهيمان" یش داواى ئەو نەخۆشى يە داواى لىبوردنى لەخودا کردوو هەر پەناى بۆ پەرورەدگارى بردوو، وەك خوداش لەم بارەيەوه فەرموویە: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا^(١) سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ^(٢)﴾ ③٢ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي... ③٤/ص ٣٥-٣٠.

ئەو نعيمەتە تاييەتياڤەى كە خودا بە "سولهيمان" ى بەخشيوه

(با) و (جن) لەخزمەت سولهيمان دا:

"سولهيمان" لەگەڵ ئەویدا كە داواى لىبوردنى لەخودا كرد لەسەر كەمەتەر خەمى نواندنى بەرامبەر تەندروستى و جەستەى، لەهەمان كاتدا نزاى كى تریشى کردو داواى لى كرد مولى و سامانیكى وەهاى پى بێخەشت كە هەرگیز بەهیچ كەسیكى تری نەبەخشیبێت، خوداش دووعاو پارانەوهى گیرا كرد و ئەم نعيمەتە تەنەى پى بەخشی:

یەكەم: قودرەت و دەسەلاتى لەسەر (با) پى بەخشی و (با) ى بۆ بەیدەست كرد كە بەفەرمانى "سولهيمان" خۆى پروات بۆ ئەو شۆینەى دەیهوێت.

دووەم: پام كردن و بەیدەست كردن (تەسخرى) (جن) و كۆمەڵەى (جن و شياطين)^(٣) لەخزمەتى دا بۆ راپەراندنى چەند كاروبارىكى گەنگ كە هەندىكیان وەستای بیناسازى كۆشك و قەلاى پتەو بوون و، هەندىكیشیانى بۆ چوونە نێو قوولایى دەریاكان بەكارهێناوه تاكو گەوهەر و بەردى بەنرخ و دۆرو مەرجانى بۆ دەربێنن، خودا لەهەمان كاتدا جنۆكە بى باوەرەكانیشى خستبووه ژێردەسەلات و كۆنترۆلى "سولهيمان" سەوهو ئەویش هەموویانى دەبەستەوه بۆ بەرگرتن لەشەرو خراپەیان.

وێرای هەموو ئەم مولى و دەسەلاتانەش كە خودا بۆ "سولهيمان" ى رێك خستبوو، مافى ئەوەتى پى دابوو بەئارەزووى خۆى هەلسوكەوت و رەفتاریان پێوه بکات و بەشى هەر كەسیكى تریشى لىبدا یان لەهەر كەسیكى بگریتهوهو بەشى كەسى لى نەدات..

(١) فتنا: واتە تاقییمان کردووه.

(٢) أناب: واتە گەراپەوه بۆ سەر تەندروستى و بايەخ دان بەبارى تەندروستى جەستەى.

(٣) وشەى (شياطين)، یان (شیطان) لەهەندىك مانای رافەكراوى نێو فەرەنگە عەرەبى یەكان دا بەواتای (جن) و هەر مەخلوقىكى یاخییش هاتووه.

له‌گه‌ل هه‌موو نه‌مانه‌ش دا پهلۆ پایه‌یه‌کی به‌رزیشی له‌لای خودا له‌دنیا دا هه‌بوو، له‌پڕۆژی دوايشدا باشتري پاداشت و شويی حه‌وانه‌وه‌ی هه‌یه که به‌هه‌شته، هه‌روه‌ك خودا فهرموویه:

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ (٣٥) فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ ذُفَاءً^(١) حَيْثُ أَصَابَ (٣٦) وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَنَّاءٍ وَعَوَّاصٍ (٣٧) وَآخِرِينَ مُقَرَّبِينَ^(٢) فِي الْأَصْفَادِ (٣٨) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ^(٤) أَوْ امْسِكْ^(٥) بِغَيْرِ حِسَابٍ (٣٩) وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى^(٦) وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿ص/٣٥-٤٠.

قورئان له‌جیگه‌یه‌کی تر دا به‌شێوه‌یه‌کی گه‌رنگ تر باسی چۆنیه‌تی به‌یده‌ست کردنی (با) بۆ سوله‌یمان ده‌کات که پێگه‌ی یه‌ك مانگی بۆ ماوه‌ی (له‌به‌یانی یه‌وه تا خۆرشاوا بونی تاکه پڕۆژیک) کورت کردۆته‌وه‌و به‌فهرمانی (سوله‌یمان) خۆی بۆ کوئی بیه‌وێت گواستویه‌تی یه‌وه‌و سه‌فه‌ری پێ کردوه.

ئهم مه‌سه‌له‌یش له‌پڕۆگاری ئهم سه‌ده‌مه‌ی ئێمه‌دا هی‌نده‌ غه‌ریب نی‌یه‌و مرۆڤ نه‌م‌پۆ زانستی بۆ سه‌فه‌ری دووریش به‌یده‌ست کردوه‌و له‌پێی داهێنان و دروست کردنی فرۆکه‌وه له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا له‌مه‌سه‌ری دنیاوه‌ بۆ شه‌و سه‌ری ده‌چیت، جگه‌ له‌ داهێنانی شه‌و مووشه‌کانه‌ی که مرۆڤ پێ‌یان گه‌یشه‌ سه‌رمانگ.

هه‌روه‌ها قورئان باسی شه‌وه‌ش ده‌گێڕێته‌وه‌ که خودا کانیایه‌کی له‌زه‌وی بۆ (سوله‌یمان) ته‌رخان کردوه‌و مسی تهاوه‌ی لێهه‌لقولاوه... جگه‌ له‌به‌یده‌ست کردنی (جن) له‌به‌رده‌ستی دا به‌فهرمانی خودا بۆ هه‌ر کارێک و یه‌ستبێتی. هه‌ر که‌سی‌کیش له (جن) و خه‌لکانی به‌رده‌ستی پرویسان له‌به‌جێهێنانی فه‌رمانی خودا وه‌گێڕایه‌ت (واته: گوێرایه‌لی ی (سوله‌یمان) یان نه‌کردبێت) شه‌وا خودا له‌پڕۆژی دوا‌ی دا ده‌ی‌ناخته‌ ناو ئاگره‌بلێسه‌داره‌که‌ی دۆزه‌خه‌وه. بێگومان شه‌و (جنی) یانه‌ له‌سه‌ر خواستی (سوله‌یمان) هه‌موو جوړه‌ کارێکی بیناسازیان شه‌ناج ده‌دا وه‌ك

(١) رخاء: واته‌ كزوه‌ هێواش و رام كراوه... خودا لێره‌دا وه‌سفێ هه‌موو جوړه‌(با)یه‌کی به‌ نه‌رم و هێواش (رخاء) کردوه‌، واته: ته‌نانه‌ت با‌ی به‌هێزو گه‌رده‌لوولیشی سووك و له‌سه‌ر خۆکردۆته‌وه‌و بۆ "سوله‌یمان" ی خۆش و ئاسان کردوه‌.

(٢) مقربین: به‌زنجیرو پێوه‌ند به‌ستراوه‌وه‌ به‌شێوه‌یه‌ك هه‌ریه‌كه‌و به‌وی دی‌یه‌وه‌ به‌سترا‌یبه‌ته‌وه‌ هه‌موویان به‌یه‌ك زنجیره‌ پێوه‌ند كرابن.

(٣) أصفاد: كۆ(جمع) ی-صفده، واته (پێوه‌ند، زنجیر).

(٤) فامنن: به‌نا‌ره‌زووی خۆت به‌شی هه‌ر كه‌سی‌كی لێه‌ده‌.

(٥) اَمْسِكْ: به‌نا‌ره‌زووی خۆت له‌هه‌ر كه‌سی‌كی بگه‌روه‌و نه‌یده‌یت پێی گه‌ر شایسته‌ی نی‌یه‌.

(٦) لَزُلْفَى: واته (نزیك خراوه‌ لی‌مان و به‌پێژه).

بنیات نانی په رستگه و کۆشک و ته لارو، داتاشینی په یکه رو، کیشانی وینه ی ناژه لای درنده و بالنده ش، جگه له دروست کردنی چه ند قاپیک بۆ خۆراک وهک حموزه گه وره کان و چه ند قابله مه یه کیش بۆ چیشیت لیتان که له بهر گه وره یی و بارستاییان نه ده جوولان.

خودای مه زن دوا ی باسکردنی ئهم نیعمه تانه، که به بنه مالمو نه وه کانی (داود) ی به خشیبو و داوای سوپاسگوزاریان لی ده کات و پی یان ده فرمویت: (ئهی خیلای (داود) هه ر گوێرایه لای خوداتان بکه ن و بیپه رست و وهک شوکرانه بژی ری و سوپاسگوزاری یه کتان له سه ر ئهو هه موو نیعمه ته ی پی ی به خشیون) ..

﴿وَلَسَلِّمَنَّ الْرِّيحُ غُدُوهاَ شَهْرًا وَرَوْاحُهاَ شَهْرًا ۖ وَأَسَلْنَا^(۱) لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ^(۲) ۖ وَمِنْ أَلْجِنِ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهٖ ۖ وَمَنْ يَزِغْ^(۳) مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ^(۴) ۖ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ^(۵) وَتَمْثِيلِ وَحِفَانٍ^(۶) كَالْجَوَابِ^(۷) وَقُدُورٍ^(۸) رَّاسِيَتٍ^(۹) أَعْمَلُوا ءَالَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ ۚ﴾ سبأ/ ۱۲-۱۳.

ئه سپه کانی - سوله یمان -:

نیعمه تیکای دیکه ی خودا بۆ - سوله یمان - ئهو ئه سپه ره سه نانه بوو، که هه ییوون و که جاروبار ده یخستنه به رچاوی خۆی ...

رۆژنیکان (سوله یمان) داوا له کارگوزارانی ده کات که هه موو ئه سپه کانی بۆ به یننه به رده ستی. جا که ده یانه یتن پوو له و که سانه ی چواره دوری خۆی ده کات و به زمانی سوپاسگوزاری و شانازی کردنه وه ده لیت: (من بۆیه ئهم جله به ئه سپه م خۆش ده ویت تا کو یاد و زیکری خودایان پی بکه مه وه دینی خودایان پی به رز را گرم، چونکه من له پیناوی دنیا دا خۆشم ناوین و بۆ ده وه له مه ندی و سامانداری نی یه).

پاشان ده ست کرا به پیشاندانی ئه سپه کان و هه موویان به به رده می دا رۆشتن تا کو

(۱) اسلنا: واته (تواند و ومانه ته وه).

(۲) القطر: واته (مس)

(۳) یزغ: واته (لابدات)

(۴) محارِب: کۆی وشه ی (میحراب) ه ولیره دا مه به ست له کۆشک و ته لار، یان له په رستگه، یان

له نیشته گه یه.

(۵) جفان: کۆی (جفن) هه و قاپه ده و تریت که خواردنی تیا دا ده نریت.

(۶) کالجواب: واته (وهک حموزه گه وره کان)

(۷) قدور: کۆی (قدر) هه و به مه جله سه ر دا پۆشراوه ده گو تریت که چیشتی تیا لی ده نریت.

(۸) راسیات: واته جیگیرو نه جوولاو.

ئەم كارەش بۆ چەند مەبەستىك بوە، وەك:-

(۵) طفق: وای لمّ کرد، دهستی یی کرد.

به ندى چوارهم

(("سوله يمان" و "شارژنى" سبهه))

(مەملەكەتى "سبهه" - گفتوگۆيك له نيتوان (به پو) و "سوله يمان" دا - نامەيك له "سوله يمان" هوه بۆ "بهلقيس" - وهلامى "بهلقيس" بۆ نامەيكى "سوله يمان" - تهخت و تاراجى بهلقيس له بهردهم "سوله يمان" دا - "بهلقيس" تهخت و تاراجى خۆى ده ناسته وه - "بهلقيس" له كۆشكى "سوله يمان" - كۆچى دوايى "سوله يمان")

مەملەكەتى "سبهه"

پيش نهوى بچينه نيو به سه رهاتى "سوله يمان" له گهل (شارژنى سبهه) هوه، پتيوسته چه ندى زانيارى به كى گشتى ده ربارهى شانشىنى (مەملەكەت) ى "سبهه" بچينه پوو. "سبهه" خاكىكه له (به مەن) و شارى (مه تره ب) ى تيدا بووه دوورى نيتوان ئهم شاره و شارى (صنعاء) ماوه ى سى پۆژ له پۆيشتنى پيادهيه. ئهم خاكهش بۆيه به "سبهه" ناوبراوه، چونكه شوينى نيشته جي بوونى كورو نه وه كانى (سبهه نى كورى - يه شجوب - ى كورى - يه عروب - ى كورى - قه حطان) بووه، ئهم پياوه (واته: "سبهه" ى كورى يه شجوب) بۆيه ئهو ناوه ى لى نراوه چونكه به كم كهس بوه له پادشايانى عه رب كه ديل و كۆيله ى راگرتوه^(١) و بۆ يه مەنى هيتان.

هەندىك له ميژوونوسان ده ئين: (ئهم پادشايه شارى "سبهه" و به ربه ست (سد) ى (مه تره ب)^(٢) ى بنيات ناوه). كاتيك: به ربه ستەكەى (مه تره ب) يش به وى لافاوه تونده كه وه هه لچووه و هه ره سى هيتاوه، خەلكى ئهو ناوچه يه به ناوچه كانى ترى ولات دا بلا بوونه ته وه و هه ر هۆزىك رووى كردۆته لايه ك. (عه رب) ده رباره ى ئهو په رته وازه بوونه ى دانىشتوانى "سبهه" په نديكيان دا هيتاوه بۆ هه ر گه لىكى په رته وازه و لىك دا برا و ده ئين: (ذهب القوم ايدى سبأ) يان (ايادى سبأ)، واته: (ئهو ميلله ته په رته وازه بوون)^(٣).

(١) معجم البلدان: لياقوت.

(٢) تاريخ العرب قبل الاسلام للدكتور جواد علي

(٣) معجم البلدان لياقوت.

له كتيبي (العهد القديم) دا ناوي ناوچه كه به "شبهه" هاتوه و سهنتهريكي بازرگانيش بووه، بازرگانه كانيان له گهل عيبراني يه كاندا سهوداو مامه لهي بازرگانيان كردوه، ههروهه به ساماني زۆرو وجودي ئالتون تياي دا ناسراوه^(١).

ههه له (عهد القديم) (له تهورات) دا نهو چيرۆكه يان وا گيپراوه تهوه گوايه شاژني "سهبهه" به كه ژاوهيه كي زۆر گهروهه سهرداني (سولهيمان) ي له (ئۆرشليم) كردوه و لهو كه ژاوهيه ي دا باري چهندين و شتري له (بۆن و بهرامه) و (زير و خشلي به نرخ)^(٢) له گهل خۆي دا بردوه و كردووني به دياي بۆ (سولهيمان) و شاژني (شبهه) واته: سهبهه) به (ماقده)^(٣) ناو ده بن.

بيگومان قورئاني پيرۆزيش به شيوهيه كي كورت و پيويست چيرۆكي سهردانه كي شاژني (سهبهه) بۆ لاي (سولهيمان) بۆ گيپراوينه تهوه بۆ نهوه ي ناوي (شاژنه كي) ي دياي كردب، بهلام تهفسيركاراني قورئان ده لّين ناوي (بهلقيس) بووه و يه كيك بووه له كچاني (توبه عي يه كان)^(٤).

گفتوگويه كه له نيوان - په پو - و (سولهيمان) دا

له مهوپيش باسي نهوه مان كرد كه خودا چهند بههريه كي گرنگي به - سولهيمان - به خشيپوو يه كيك له وانهش تواناي تيگه يشت له زماني بالنده بوو. بالنده ي (په پو) يش يه كيك بوو لهو گيانله بهرانه ي كه (سولهيمان) له لاي خۆي به ختوي ده كردن و به زماني تايه تي ي خۆيان ده يدواندن.

رۆژيكيان (سولهيمان) به دواي (په پو) هه كي دا ده گه ريت، به لام نايدۆزيت هوه و ناسه واريكي شي به دي ناكات، بۆيه هاوار ده كات و ده لّيت: (ئهري بۆچي نه مرۆ په پو) (هدهد)^(٥) له نيۆ بالنده كان دا نابنم؟ تۆ بلي ي بهس تهنيا لهم كاته دا بزر بووييت كه من هه والي ده پرسم؟ يان له زوهوه بزره و من ههستم به ناديار بووني نه كردوه؟ ئه ي باشه چۆن به بۆ ئاگادار بووني من بزر ده بيت؟.

(١) حزقيال - الاصحاح (٢٧) - الاية (٢٢) - الاصحاح (٣٨) - الاية (١٣).

(٢) سفر الملوك الثالث، الاصحاح (١٠)، الاية (٢).

(٣) تاريخ العرب قبل الاسلام للدكتور (جواد علي). (ج ٢) - ص ١٠٤.

(٤) (توبه ع) نازناوي پادشاگه و ره كاني (يه من) بووه، نه م وشه يش له ناوي (أبو كُرب - ي حيمه ري) ي پادشاي يه من تهوه داهاتوه، هه لك ي (مه كه) چاك ده زانن كه نهو گه له ي (أبو كُرب) چيان به سه رهات. (وه رگي).

(٥) هدهد: به كوردي (په پوسليمانكه) ي پي ده لّين: نه م بالنده يه ده نو كيكي باريك و دريژي هه يه و پۆنه يه كه به سه ري هه يه و له بارستايي كۆتر دايه و په رتيكي خهت خهت و په نگيني هه يه. (وه رگي).

(سوله يان) له گهل شو پرسپارانې دا توورهش بوو بوو و بړیاری دا سزای (په پو) ه که بدات بهو شیوه یی که له پهره کانی بېریت یاخود له قهقه سینکدا بهندی بکات، یان تنانته گهر گونا ه کی گهره بیت سهری بېریت، به لام گهر (په پو) پاساویکی شیایو ه بیت و به لگهی پیویست له سهر هو دیار نه بوونی بخته پروو شو لی ی ده بو ریت.

ماوهی بزربوونی بالنده کesh هیندهی نه بر دو دوی چهند ساتیکی کهم گه رایوه بو لای (سوله يان) و هو دیار نه بوونی پی راگه یاندو گوتی: (بیگومان من زانیاریم له سهر دیار ده یه کی نامو ده ست که وتوه که هیشتا تو هیچی له باره و نازانیت. ثم جار ه و ا هو الیکی راست و ته و اوم دهر باره ی (مهمله که تی سه به) بو هی ناویت... به راستی له وئ دیتم ثافره تیك حو کمی شو مهمله که ته ده کات و پادشایانو و خاوه نی ه موو جوړه هیزو نامرازیکی جهنگیو ده سه لاتداریتی یو له نازو نیعمه ت دا ده ژی، ه روه ها ته خت (عرش) یکی گهره ی ه یه و به گوهرو مرواری بو ی راز تر اوه ته وه، جا سهره پای نه وه ی که خودا شو ه موو نیعمه تانه ی به لیشاو به سهر خه لگی شو مهمله که ته دا رشتوه، که چی هیشتا دانیان به ودا نه ناوه که نه وه ه موو نیعمه ت و به خشی خودایه و تنانته باوهریان به خوداش نه هی ناوه و ناپه رست، به لکو له جیاتی نه وه (خور) ده پرست و کرنوشی به ندایه تی ی بو ده بن. دیاره شهیتانیش فریوی داو و دلیانی له سهر ری پاست و ره و ان لاداو. نه و انیش ریتموونی نه کراو بو سهر ری پاست و پرستنی خودای تاک و ته نیا. نه و ان شهیتان گومرای کردوون و دوری خستوونه وه له سوژده بردن بو شو خودایه ی که هر شو شایسته ی پرستنه و هر خوداشه ده زانیت چ پروه کی که له ناخی زه و ی دا حه شار دراوه و چ که غچینه یه کی بو خه لکی تیدایه و، بارانیش له تاسانه وه دهنیر ته خواره وه، هر خویشی ده زانیت چ رازو نیاز تیك له دل و دهر وونی خه لکی دایه و له ه موو کرداریکی ناشکراو نه ی نیان ناگاداره. بیجگه له م خودایه ش هیچ په رستاریکی دی نی یه و خاوه نی ته ختی گهره (العرش العظیم) ه.

کاتیک (په پو) قسه کانی ته و او کرد. (سوله يان) دهر باره ی شو مهمله که ته پی ی گوت: (نیمه لهو مه سه له یه ده کولینه وه و به دوی باری راستی ی قسه کانت دا ده چین و ده بیت بومان پروو بیتوه که داخو تو راست ده لیت له م وتانه ت دا یان له دروژنانیت، حوکم دانیشمان به سه رتا به گویره ی شو حقیقه تانه یه که له مه و لا بومان پروو ده بیتوه)...

ثم گفت و گو یی پیشووی نیوان (سوله يان) و (په پو) ه کی، شیکاری ثم نایه تانه ی لای خواره ویه که شو به شمی به سه رها ته که ده گپ ریتوه و خودا تیایاندا فهرموویه:

﴿وَتَقَعَّدَ الظَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدًى أَمْ كَانَ مِنَ الْغَايِبِينَ﴾ (٢٠) لَاعَذِبَتْهُ

عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذِيعَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ^(١) ﴿٢١﴾ فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ ^(٢) وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ ^(٣) ﴿٢٢﴾ إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَمَّا عَرَّشُ عَظِيمٌ ^(٤) ﴿٢٣﴾ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ^(٥) ﴿٢٤﴾ أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ ^(٦) فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ^(٧) ﴿٢٥﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ^(٨) ﴿٢٦﴾ قَالَ سَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ﴿النمل/ ٢٠-٢٧﴾

نامه يه كه له "سوله يمان" دوه بو "به نقيس"

"سوله يمان" بو دهر خستنی شو حه قيقه تهی كه (په پو) ناشكرای كرد، نامه يه كي پی داو فرمانی پی كرد فری داته بهر دهستی "به نقيس" ی شازنی "سه به" ، داواشی لی كرد له نزيكه وه چاودیریی شو ژنه و گه له كشی بكات و گوئیان لی بگریت و بزانیته شاخو چی ده لئین و چ وه لامیكیان بو نامه كهی هه به .

(په پو) بو جی به جی گه یاندنی شه فرمانه نامه كهی "سوله يمان" ی هه لگرت و بهر وه مهمله كه تهی "سه به" فری و هه لیدایه بهر دهستی (به نقيس). شه ویش نامه كهی هه لگرت وه و كردی به وه خویندی یه وه، پاشان هه موو پیاو ماقوولانی گه له كهی و سه ركرده كانی مهمله كه تهی كۆكرده وه پی گوتن: (گه لو من نامه يه كم له (شا سوله يمان) هه وه بو هاتوه وه شه

(١) سلطان مبين: واته (به به لگه يه كي روون و ناشكراوه).

(٢) أحطت بما لم تحط به: واته شه وی تۆ نه تزانیه من زانیومه.

(٣) عرش: واته كورسی ی پادشا، تهخت و سه كۆی فرمانر وهایی.

(٤) يسجدون للشمس: واته: (شوان سوژده یان بو (خۆر) دهبرد). سه باره به حاله تهی (خۆر بهر رستنی سه به نی یه كان) چهند لیکۆلینه وه یه كي زانستی ی نویش راستی ی شو حاله ته یان سه لماندوه، و هك دهر كه وتروه هه ندیک لهو خواوه ندانه ی سه به نی یه كان ناویان (عه شتر) و (ئیلیقه) و (هیس) و (ذات حمیم) و (ذات بوعدان) بووه، (عه شتر) یش كوری خۆر بووه، خۆریش به (دایکی عه شتر) ناسراوه به خواوه ندی بهر ده كهت و پیست و فەر دانراوه، (ذات حمیم) یش مانای (ذات الاشعة) ی بووه، واته خواوه نی تیشكه كان، شه و تیشكانه ی كه له ناویکی هینجگار گهرم دهجن، (ذات بوعدان) یش مانای ماوه یه كي دووری هه به، مه به ست له وه ش شو خۆر یه، كه له زه وی یه وه دووره، بو زانیاری زیاتر له م باره یه وه پروانه كیتی (تاریخ العرب قبل الاسلام) ی دكتور جواد علی- بهرگی دووم و بهرگی پینجه م. شه مه ش واته: (شه باسه میژوویی یه نی قورشانیش) به لگه یه كي زانستی ی دیرینی قورثانه و ده چینه پال هه موو شو موعجیزانه ی تر له دهر خستنی شو راستی یانه ی، كه له لای خه لگی نه زانراون.

(٥) الحباء: واته (گه نجینه) و (روه و و چیتراوه كان) ی زه وی.

(٤) اولوا باس شديد: واته زور زور ئازاوبه جهر به زه و دلیرن.

زيانه كانى جەنگيان بۆ روون كاتەو، نەخاسە لەسەر لایەنى تىكشكاو، لەم بارەيەشەو پىی گوتن: ئەى گەلى خۆم... ئەى پىياو ماقوولان و فەرماندەو سەر لەشكرانى سوپا. بىنگومان سوپاو لەشكرى پادشايان گەر پىيىنە نىو شارىك، يان (لادىيەكەو) ويران و خاپورى دەكەن و ھەموو پىناو ساختمانىكى بەسەر يەك دا دەدەن و بەتەواوى دەيشىوتىن، تەنات سووكايەتى و پىي حورمەتى بەدانىشتوانەكەشى دەكەن، خۆ ئەگەر ئەوانىش (واتە لەشكرى سولەيمان) رويەرووى خۆمان كەينەو جەنگيان لەگەلدا بكەوين ئەوا ھەمان كارەساتمان بەسەردىنن لەكاتىك دا گەر سەركەون بەسەرمان دا).

ئىنجا داوى ئەم قەسەيە (بەلقىس) بىروپاى خۆى لەو بارەيەو دەردەبرىت و پىيان دەلىت: (بەراستى من نيازەم وايە كە با سەرەتا چەند نىيراوئىكمان بەديارى يەكى گەورەو رەوانەى لای "سولەيمان" و گەلەكەى بكەين و بزەين رادەى كارىگەرى ئەو ديارى يە لە دلو دەروونيان دا چەندە؟ چونكە ھەميشە ديارى و شتى جوان كارايى يەكى زۆرى لەدلى پادشايان دا ھەيە واز لە شەروشۆر دىنن و رىز لەخواھەنى ديارى يەكەش دەگرن، جا ئەگەر "سولەيمان" ئەم ديارىيەمان لىوەر بگرت ئەو ديارە كەئەو خۆيشى پادشاھەكەو بەم جۆرە شتانە قايل دەكرىت كە پادشايانى پىي قايل دەبن، خۆ ئەگەر پىغەمبەرىش بىت ئەوا بەھىچ شىوہەكە بەديارى رازى نابىت و ھەموو خواست و نيازىكى ئەوہە ھەردەبىت پەيرەويى دىنەكەى بكەين، كەوابوو ناردنى ئەم نوئەرانەمان بۆ ئەوئ بەو مەبەستەيە كە ئەوان (واتە نوئەرەكانان) ھەوالىكى راست و دروست و دلىييمان لەسەر سولەيمان و مەملەكەتەكەى رادەى ھىزو لەشكرەكەى بۆ بەيئەو).

وہفدەكەى "بەلقىس" بەرەو فەلەستە كەوتنەرىو چەند ديارى يەكيشيان بۆ "سولەيمان" پىبوو، كاتىك گەيشتە ئەو ولاتە. دىتيان مەملەكەتىكى گەورەو چەندىن كۆشك و تەلارى تىدايەو سوپايەكى بەھىزى واشيان ھەيە كە مەملەكەتى (سەبەء) لەناستيان دا شتىكى جىى باس نىيە، وہفدەكە بەدىدارى "سولەيمان" گەيشت و ديارىيەكەى "بەلقىس" يان پىي گەيانە، بەلام "سولەيمان" رەتى كەردەو پىي راگەيانەن كە ئەو كاتىك نامەكەى بۆ ناردووە بەمەبەستى چاوتىرپىن لە (مال و سامان)، يان (ناردنى ديارى) نەبوو، بەلكو داواى ئەوہى لى كەردووە كە بىت بۆ لایو باوەر بەخودا بىيىت و پەيرەويى بەرنامەكەى بكات و واز لە (پەرسىنى خۆر) بىيىت.

لەم رەوہە "سولەيمان" بەوہفدەكەى گوت: (ئايە ئىوہ بۆ ئەو ھاتوون كە مالو سامانىكمان بەديارى بەدەنى لەكاتىك دا خوداى مەزن لەو مالو سامانەى ئىوہى باشت پىيەخشيوم؟ خودا مەملەكەتىكى ئاواى خستۆتە ژىر دەسلالتى مەوہو تەنات -جن- و-مرؤف- و-بالندە-

(۲) صاغرون: واته ملکه چ و زه لیلن.

"سولهيمان" لای خۆیهوه زانیوی کهوا "بهلقیس" به پۆیه به بۆ لای، لهم پرووه شهوه ویستی هه ندیک لهو موعجیزه تاییه تی یانه ی (که خودا پۆی داو) پیشانی بدات تاکو به لگه یه کی دیاربین له سه ر پێغه مبه ریتی یه که ی.

بۆ ئهم کاره ش پرووی کرده ئهو (جن) سه چالاکانه ی له چواره وری بوون و پۆی گوتن: (کامتان تهخت و سه کۆی فه رمان په وایی ی- بهلقیس- م بۆ دینن پیش ئه وه ی، که خۆی و گه له که ی بگه نه لام و باوه رپیتن، تاکو به وه توانا و قودره تی ئهو خودایه یان ببینن که بانگم کردوون بۆ په رستنی و ههروه ها تهخت و تاراجی پادشاهی ی خۆیشیان لێره ببینن، که چۆن گه یه نراوه ته ئێره له پیش خۆیان دا).

له وهلامی ئهم داخوازی یه دا (عیفریت- یك له جن)، که هه ره به هیژو چالاکه که یان بوو گوتی: (من تهخت و تاراجیت بۆ دینم پیش ئه وه ی لهم کۆبوونه وه یه ی ئه مرۆت هه لسیست، که دادوه ری و حوکی تیدا ده که یته). - جۆی باسی شه کۆبوونه وه وه مه جلیسی دادوه ری و فه رمان په وایی ی "سولهیمان" رۆژانه له به یانی یه وه، تاکاتی نیوه رۆ بووه بۆ راپه راندنی کاروباری خه لکی.

ههروه ها ئهم (عیفریته) گوتی: (من توانام له سه ر هه لگرتنی ئهو تهخت و تاراجه هه یه وه ده سپاکم له سه ر پاراستنی هه ر خشل و گه وره ریکی به نرخ، که تنی دایته). به لام یه کیك لهو فریشته (مه لائیکه ت) انه ی، که خودا یارمه تی "سولهیمان" ی پۆی ده دان و زانستی له سه ر کتێبه ئاسمانی یه کان هه بوو به "سولهیمان" ی گوت: (من له ماوه یه کی که می خیراتر له چاوتروکانیک دا ئهو تهخت و کورسی حوکم رانی یه ی بهلقیس بۆ ده هیتم).

ئینجا ده سه جۆ ئهو تهخته ی گه یانده لای "سولهیمان". لهو کاته ش دا "سولهیمان" که دیتی ئه و تهخت و تاراجی ئهو شازنه له به رده می دا دانراوه سوپاس و ستایشی خودای کردو گوتی: (ئهم سه رکه وتن و پشتیوانی کردنه له ناماده کردنی خیرای تهختی "بهلقیس" له به رده مدا هه ر له فزله و بهخششی خودایه و تاقیکردنه وه یه کیشیه تی بۆ من سه به رته به وه ی، که نایا له سه ر ئهو نیعمه تانه سوپاسی ده که م، یان حاشا و کوفرانه ی لی ده که م؟ جا من به راستی هه ر سوپاس و شوکرانه بژیری په ره رداگرم ده که م له سه ر ئهو هه موو به ره ره بهخششانه ی. دیاره و بێشک سوودی شوکرانه بژیریش هه ر بۆ سوپاسگوزاره که یه وه هه ر که سیك سوپاس بکات، خۆی قازانج ده کات)، چونکه سوپاسگوزاری مانای به ده سته ینانی نیعمه تی زیاترو به رده وام بوونیشی ده گه یه نیت بۆ عه بدی شوکرانه بژیر. خۆ هه ر که سیکیش سوپاسگوزاری خوداو شوکرانه بژیری نه بیت ئه وه دیاره بێگومان خودا بێباک و بێخه مه له بهنده کانیو هیچی لی

که م نابيته وه و هه ر خوداش به خشنده و ده ست بلاوه به فه زلو به خششي بو تيکرای مه خلوقاتي خوی:

﴿ قَالَ يَتَأْتِيَا الْمَلَكُ أَيُّكُم يَأْتِي بِعَرَشِي قَبْلَ أَنْ يَأْتُوْنِي مُسْلِمِينَ ﴾ (۳۸) قَالَ عَفْرِيْتُ مَنْ الْجِنِّ أَنَا مَا إِلَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ نَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيْ أَمِينٌ ﴿ ۳۹ ﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا مَا إِلَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ﴿ ۴۰ ﴾ فَلَمَّا رَأَاهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿ النمل / ۳۸-۴۰ 》

"به لقيس" ته خت و تاراجی خوی دهناسيته وه

"سوله يان" فهرمانی دا نه ختيك گوزانکاری به سهر سيمای ته خت و تاراجه کهي "به لقيس" دا بينن بو شه وي کاتيک ديت و ده خريته بهرچاوی و ليسي ورد ده بيه ته وه، ده ناسيته وه يان نا؟ يان نازانيت که نه وه عمرش و ته خت و کورسي ي پادشاهی يه که يه تي؟

جا که "به لقيس" هات و ته خت و تاراجی خوی خرايه بهرچاوی، نه ختيك راوه ستاو هه لوښته يه کی به سهرسامی و دوو دلی يه وه له ناستی دا کړدو دلنيا نه بو له وهی ناخو شم عمرشه هي خويه تي يان نا؟ چونکه چند نيشانه يه کی وای تيدابوو که وای لی بکات گومانی هه بيت له وهی که شم عمرشه کی خويه تي.

له وساته وه خته دا پرسياړی لی کړا: (نایا شم ته خت و عمرشه ی بوی دهر و انيت له و عمرشه ت ده چيت، که له ولاته کهي خوت به جيت هيشتوه؟).

شه ویش له وه لامدا گوتی: (وه که شو وایه)، ښنجا دواي سهرنجی ته و او و، ليوربوو دنه وهی به چاکي، به دلنيایی يه وه بوی دهرده که ویت، که شم هه ر عمرشه کهي خويه تي و هيټانیشی بو شم جيگه يه موعجيزه يه که له موعجيزه کانی "سوله يان"، چونکه شم ته خت و تاراجه به شيوه يه کی توندو مه حکم له و کوشکه داخراوهی دا هه لگيرابوو و کوشک و ته لاره که ششي به چاکي قفل درابوو.

هه ر بويه خيرا دواي ديتنی شم موعجيزه يه "به لقيس" به "سوله يان" ی گوت: (بيگومان ښمه له مه و پيشيش توانای خوداو راستی ي پيغه مبهريتي ی تومان زانېوو، شه ویش به هو ی هرکی (په پوه که وه و له ري ی شو هه واله تازانه شه وه که نوښه ر کاغان بويان هيټانينه وه دواي

(۱) قبل ان يرتد اليك طرفك: واته خيرتر له چاونو و قانيکت. يان له هه له يټانه وهی پيلووی چارت دواي نو و قاندي.

ناردنيان بۆ لاي ئىتوه. ئەو ھەوالانەش چەند بەلگەيەكى دى بوون لەسەر ئەم پراستی يەو ئىمە لەو کاتەو باوەرمان ھىناو، بەلام ئەو ھى کۆسپ و بەرەست بوو لەپرى ئاشکراکردنى ئيمانە کەمان و دەرخستنى دا ئەو ھى بوو ئىمە لەنىو گەلێكى بى باوەردا دەژىن کە تا بىنە قاقايان لەکفرو بى باوەرى دا پۆچوو و نەماندەتوانى تاکاتى نامادەبوونان لەلات دەرى پرىن. بۆيە شارەبوومانەو تا گەيشتىنە لاي تو)...

ئەم بېرگەيش واتاو پراستى ئەم چەند ئايەتەى تر بوون کە دەربارەى ئەم بەشەى چىرۆکە کە يەو خودا فەرموويە: ﴿قَالَ نَكِرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَنْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ (٤١) ﴿فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ﴾ (١) ﴿مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ (٤٢) وَصَدَّهَا (٢) مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿النمل ٤١-٤٣.

"بەلقىس" لەكۆشكى "سولهيمان"

"سولهيمان" بۆ ئەو ھى جوانترىن شىو ھى بىناسازى و شاكارىكى ئەندازيارى ھى وەھاش پىشانى "بەلقىس" بەدات کە ھەرگىز جگە لە "سولهيمان" کەسى تر نەبىووەو کە ئەو شارنەش نەبىووەو نەبىدو، فەرمانى بە وەستايانى شارەزاو پەسپۆرانی بىناسازى کرد كۆشكىكى بۆ دروست بکەن. ئەوانىش ئەو جۆرە كۆشكەيان بۆ دروست کردو، (ھۆلێكى ميوانداری) یشى بەتايبەتەى بۆ بنیات نرا کە پووبەندى زەوىيە کەى لەشوشەيە کى تەنک و تەخت و لووس دروست کرابوو و ئاويشيان بە ژێردا برد تا وەك ھەوزێكى ئاو دەرکەوێت.

"سولهيمان" لەبەشى سەرەو ھۆلە کەو لەسەر کورسى ھى پاشايەتەى لى ھى دانىشت و ناردى بەدواى "بەلقىس" دا بۆ چاوپێکەوتنى لە كۆشكە کەدا. جا کە بەلقىسيان ھىنا پىيان گوت: (بۆ ئىتو ئەم كۆشكەو بەدەيدارى "سولهيمان").

ئەویش کاتێک كۆشكە کەى بەو شىو ھى دى سەرى سوپما و واى دەبىنى گوايە پرە لەئاو، بۆيە کاتێک پىي نايە ژوورەو ھەر دوو قاچى ھەلکرد تاكو جەلەکانى تەپ نەبن (بەپراى خۆى)،

(١) وأوتينا من العلم: گوتراوە ئەم پستەيە لەقسەکانى (سولهيمان): واتە) زانستمان پىندراوە دەبارەى خودا و توانای خودا پىش ئەو ھى "بەلقىس" ئەو زانستەى پىندرايێت) گوتراویشە ئەمە قەسەى "بەلقىس" بوو و مانای ئەو دەگەيە نەيت گوايە لەپىش ئەو موعجىزەيەدا زانستى لەبارەى وجودى خوداوە ھەبوو.

(٢) وصدھا: (پرى لى گرت) ئاوەلناو (ضميرى) (ھا) لەوشەى (صدھا) بۆ فەرمانە کەى "سولهيمان" دەگەيەتەو واته سولهيمان پرى پەرستنى خۆرى لىگرتوووە حەقىقەتەى ئەو پىگايەى بۆ پوون کردۆتەو کە دەبێت بىگرتە بەر کە (پەرستنى خوداى تاك و تەنبايە). خۆ ئەگەر ئاوەلناوە کە (ھا) بۆ فەرمانى "بەلقىس" بێت ئەو مانای وايە ھۆى دەرەنخستنى باوەرە کەى لەو ھىش ئەو ھىو کە لەنىو گەلە بى باوەرە کەىدا بوو.

ئينجا به هوله كېدا رږشت و "سوله يان" يش خيږا د نياي كړد له وهی، كه نمرزی ژووره كه تېر نی یه و هه ولې دا نهو سهر سوړمانه ی تیا نه هیلېت و پښی گوت: (نهم هوله له شوو شه یه کی ته نك و ساف دروست كراوه) دياره "به لقيس" له وهو پيش نهو جوړه شوینانه ی نه دی بو و پيشيان رانه هات بو.

پاشان كه نهو هه موو رېژلینانه وژوو بڼوینه یه ی "سوله يان" ی بینو نهو حه قیقه ته رږشنه شی دهر باره ی خودا بڼوون بووه كه لې ی په نهان ببو، یه كسهر به زمانی پاران ه وهو پرووی كړده په روه ردگارو گوتی: (نه ی خودای په روه ردگارم، به راستی من به وهی په رستنی خوړه ستمم له خږم كړد، جا وا له گهل سوله يان داو (وهك نهو) ملكه چی هه موو فهران و بهرنامه كه تم، چونكه نه ی په روه ردگاری جیهانیان ههر خږت شایسته ی نهوه ی په رستریت)...
﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۚ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ النمل / ۴۴.

كوچی دوايي ی "سوله يمان"

قورثان بهم فهرمايشته ی خودا باسی مردنی "سوله يان" ده كات: ﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةٌ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَاتَهُ ۖ فَلَمَّا خَرَ بَيِّنَتْ لِمِجْنُ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾ سبا / ۱۴..

رافه كاران و خاوه نانی ته فسر چندين وتو و بیروپرایان دهر باره ی ته فسیری نهم دهقه قورثانی یه هیه كه هه نديك بیروپرایان دووره له وهی عه قل په سندی بكات. به لام نهوه ی كه شایانی باسه و له عه قله وه نزيك بیت نهم گيړانه وه یه ی ماموستا (عبدالوهاب النجار) ه، كه بهم شيويه پروداوه كه ی له چن د سهر چاوه یه کی په یوه سته وه گيړاوه ته وه:

("سوله يان" كاتيک ده مریت، (جن) پښی نازانن، دواي ناشتن و به خاك سپاردنی، كوره كه ی خوی كاروباری ولات ده گريته ده ست، لهو كاته شدا (جن) كه ان له شوینيكي دووری وهك (ته دمور) دېن و سهر گهرمی كاری خویان دېن و هيچ سستی یه كه له كار ه كانیاندا ناكهن له ترسی نهوه ی نه بادا "سوله يان" سزایان بدات.

به لام دواي ماوه یه كه یه كيك له (جن) به مردنی "سوله يان" ده زانیت چونكه ده بینیت نهوا گزچانه كه ی له سهر زهوی^(۱) كه وتووه و خيږا هه لې ده گريته وهو سهر ده كات كرم لې ی خوار دووه،

(۱) هه گرتنی گزچان لهو سهر ده مانده به نيشانه یه کی سهر و كايه تی دانراوه. جا هه كه سيك (وهك

ئىدى بەھۆى كرمە پريزبونى (كرم تى بونى) ى گۆچانە كەيەو ئەو لىك دەداتەو كەوا ديارە "سولهيمان" ماوہىكى زۆرە ئەم گۆچانەى لى كەوتۆتە سەرزەوى و، ئەمەش بەھۆى پروداوئىكى تايبەتى يەو بوو، يا بەھۆى مردنەو ياخود لەبەر نەخۆشى يەك جى ھىشتوو.

ئىنجا ئەو جنى يە بەدواى ھۆى پروداو كەدا دەچىت تا ھەوالى مردنى "سولهيمان" دەزانىت. بەمەش ھەموو جەنەكان بەيەقەن و دلىيى يەو ئەو پاستى يە حاشاھەنە گرەيان بۆ پروو دەبىتەو كە ئەگەر ئەوان لە ناديار (غەيب) يان بزانيابەو زانستى پروداو نەبىنراو كانيان ھەبوايە ئەوا لەو سزاي بى دەسەلاتى بارودۆخى زەلىلى يەيان دا نەدەمانەو). (واتە: سزاي كارى سەخت و مانەو لەو كارەدا لەماوہى مردنى سولەيماندا).

ھەروەھا دەربارەى ئەم پروداوہى مردنى "سولهيمان" گوتراو:--

(پروژىكيان "سولهيمان" لەمىحراہە كەى دا دەبىت و مردن يەخەى پى دەگريت و ئەویش لەو كاتەدا شانى دابوو بەسەر گۆچانە كەى دا. پاشان كرم دىت و دەست دەكەن بەخواردنى گۆچانە كەو بەشىكى لى دەخۆن و ئەو بەشە خوراوہش ھەرس دىنىت و ھاوسەنگىيە كەى تىك دەدات و دەكەوتە^(١) سەر زەوى. ئەمەش دەلالەت لەسەر مردنى دەكات. ئىنجا كەسو كارى دىن و ھەلى دەگرن و بەخاكى دەسپىرن.

بەلام پيش ئەو لەھۆى مردنە كەى دەكۆلنەو دواى لىكۆلینەو كەيان بۆيان دەرە كەوتە كە ماوہىكى (نەكورت و نەدرىزىشە) كۆچى دوايى ى كردوو. كاتىك ئەو (جنى) يانەى (لەكاروبارە قورسەكان دا بەكار دەھيتران) ھەوالى مردنى "سولهيمان" دەبىستە تى دەگەن كە ئەوان ئەگەر ھەوالى ناديارو (زانستى غەيب زانى) يان ھەبوايە تا ئەو ماوہىەى نيوان (مردنى سولهيمان) و (زانينى ئەوان بەھەوالەكە) لەو سزاي تەسخىربوون و سووكايەتى پى كراوىيەدا نەدەمانەو)...

و كە لەمىژووى بەسەر ھاتە كەشەو پروو بۆتەو "سولهيمان" كاتىك بۆ ناو مىحراہە كەى خۆى بچوايەو خەلۆەتى تىدا بگرتايەو بەتەنھا گۆشەگىرى ى بۆ خواپەرستى بكيشايە، ئەوا كەس نەيدەتوانى بچىتە لای، مەگەر كەسێك خۆى پى پى بدايە، وا ديارە كاتى مردنىشى لەمىحراہ دا زۆرى خاياندوو ھەتا لەدوايى داو لەپاش ماوہىەك بەو ھالى لەدنيا دەرچوونەيان زانيو ھەو بەخاكيان سپاردوو.

سولهيمان پادشا بووييت، ھەميشە گۆچانە كەى پى بوو قەت فپى نەداو ئەگەر ساغ و تەندروست بووييت. (١) (دەكەوتە سەر زەوى) ئەم پستەيە لەشىكاري ئايەتە كەدا بۆ ماناي وشەى (خەرى ناو ئەو ئايەتەيەو ماناي (موت) واتە - مرنیش - دەگەيەيت.

بەندی پێنجەم

((چەند پەندو وانهیهك))

(وانهیهك لەسەر دادگەری - کاتە بەباش دانراوەکانی خواپەرستی - هەولێدان بۆ دنیاو ناخیرەت - لەخۆپرسینەوه - پیادەکردنی سیستمی پراوتۆکاری - خۆپراگرتنی عەقیدە لەناست تەفرەداریتی مائ و سامان دا - وانهیهك دەربارە لەخۆبوردویی)

وانهیهك له سەر دادگەری

لەچەرۆکی "داود" دا دەرسیك لەسەر دادگەری هەیه، جگە لەدیاریکردنی ئەو چەمکانە کەدەبیەت دادگەرتییان لەسەر پیادەبەکریت تاكو حاکم و دادوەر نەکەونە نێو زوڵم و ستمەوه. ئەمەش لەو هاواری بەئاگاھێنانەوی خودا بۆ "داود" دا دەردەکەوێت کەبەو پێغەمبەرە لەخۆی دەفەرموێت: ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ٢٦﴾.

لەم نایەتەدا (وەك لەبەندی دووهمی ئەم بەشە کتیبەکەدا پاشەکرا) خودا پێغەمبەرە لەخۆی (داود) پادەسپێریت بەحوکم و دادوەری کردن لەنێوان خەلکی دا بەرپێبازی(حەق). واتە بەو رێبازی دادگەرانیە، کە هەموو کاروباریکی پێ راست دەکرێتەوه و نەتەوهی باوەردارانیش ئیصلاح دەکات.

بەلام ئەو ھۆکارو فاکتەرە چێن، کە وا لەحاکم دەکەن لەپێی ھەق لابەدات؟ بێگومان دیارترین ھۆکاری ئەو لەھەق لادانە شوێنکەوتنی ھەواو ئارەزوو، ئارەزووپەرستییە لەم خوونەریتە نالەبارانەدا ڕەنگ دەداتەوه:

(١) حەزکردن لە تۆلە سەندنەوه لەناحەزی خۆی.

(٢) خۆشیستنی دەسەلاتداران و خزمان.

(٣) زوڵم کردن لە بێھێزان و پرکەبەرانی خۆی.

(٤) تيرکردنی ته ماع و ئاره زووه کانی خۆيه سندی و زيادکردنی ناويانگ.

ئهم چوار نهريتهش ديارترين خاسيه تي هه نديك له قازي و حاكمه كانه. ههر بۆيهش خودا دواي پاسپاردنی (داود) به وهی، كه (بهرييازي) (ههق و دادگهري) حوكم له نيوان خهلكي دا بكات) پێی ده فهرموي: (دواي ههواو ئاره زووي خۆت نه كهويت = ولا تتبع الهوى). له دوايشدا قورئانی پيرۆز ئاسهواره کانی ههواو ئاره زووي ديارى كردووه و تيشكى خستۆته سهر ئه و ئاكامه ي كه مڕۆڤ له پێی خودا لاده دات، پێی خوداش به دی هینهري به ختياري و سهرکهوتنی گه وره يه له دنيا و قيامهت دا.

ههروهها ئاسهوايێكى تری شويكهوتنی ههواو هه وهس، ده چوونه له و پيازه راسته ي كه خودا نه خشه ي بۆ كيشاوه و بهم پێيهش كهوتنه بهر سزاي سهختي رۆژي دواييه. ئهم راسپاردهيي خوداش بۆ (داود) جوانتريني ئه و راسپاردانه يه كه قورئان ديارييي كردوون و، كه حاكم و قازي له كهوتنه نيۆ ههله وه ده پارتيزن و ناهيلن حوكمي توندو ناعاديلانه دهركن له و حوكمانه ي كه سهره نجاميكي ناله باريان بۆ سهر سيستمي ده ولت و پيرۆشكۆي دادوهري (قضاء) هه يه و ته نانهت بونيادي شيان له بناغه وه ههله ته كيئييت.

كاته به باش دانراوه کانی خوا په رستی

ههر له چيرۆكه كه ي "داود" وه چهند وهختي ك ده سنيشان كراوه بۆ عيبادت، ههروهك له دهسته واژه ي ئايه ته پيرۆزه كه وه ده فامرێته وه: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ، يُسَبِّحْنَ بِالْعُشِيِّ وَالْأَشْرَاقِ﴾ ١٨.

لهم ئايه ته دا ههردوو وهختي (العشي و الأشراق) به تاييه تي جيا كراونه ته وه بۆ ته سبيحات و زيكرى خودا و نوێژ و به خۆدا چوونه وه، كاتي (العشي) له وهختي خۆر ئاوابوونه وه دهست پێ دهكات، تا به ره بهيان و كاتي (اشراق) كه وهختي خۆر هه لانه، واته چيسته نهنگاو (ضحى). ته رخان كردنی ئه و دوو كاته بۆ يادي خودا ده لاله ته له سهر شكۆ گرنكي پێ دانيان، بۆيه شايسته ي ده سنيشان كردنيش چونكه هۆيه كه بۆ سوور بووني مڕۆڤي باوه ردار له سهر عيبادت و خوا په رستي له و دوو وهخته دا.

دياره چ (وهخت) و چ (شوین) يش كاريي ته واويان له چاكي و (فضل) ي ئه و عيباده ته دا هه يه كه تياياندا ئه نجام ده درييت. چونكه له كاتي ئاوابووني خۆرو دريژبوونه وه ي شه وگاردا دهروونه کانی خهلكي پوخت و ساف ده بنه وه و به وردی بۆ ئه و سروشته ده روان، كه چۆته باوه شي هيمنی يه وه ئه ستيره كانيش له ئاسمان دا به تيشكه رۆشن كه ره وه كانiane وه ده بينرين،

هه‌موو ئه‌مانه‌ش دڵۆ ده‌روون له‌و کۆت و پێوه‌ندانه‌ی (پۆژگاری جه‌نگاڵ و پڕ له‌زه‌حه‌ت و بارگراڤی کارکردن) نازاد ده‌کات و وای لێ ده‌کات به‌ گورجی ڕوو بکاته باره‌گای په‌وه‌ردگاری به‌ ته‌سبیحات و شوکرانه‌بژیری و به‌رزپاگرتنی شکۆ گه‌وره‌یی ی خوداوه‌.

هه‌میسان کاتی هه‌لاتنی خۆر له‌به‌یانیان دا، که‌ سه‌رووشت له‌دره‌وشاوه‌ترین ڕواله‌تی دا ده‌رده‌که‌وێت و تیشک و پڕشنگی خۆی به‌هه‌موو لایه‌ک دا ده‌پژینیت و هه‌موو گرووی مرۆڤ و باڵنده‌و ئازهلێ لێ به‌هره‌مه‌ند ده‌بی‌ت، هه‌موو ئه‌مانه‌ش هه‌ستیکی ڕۆحی له‌دلی مرۆڤ دا ده‌بزوینیت و داوای زیکری خودای کردگار و په‌رستن و به‌رز پراگرتنی لێ ده‌کات.

هه‌ول دان بۆ دنیاو ناخیره‌ت

زۆر که‌س له‌خه‌لکی وا تێده‌گه‌ن گوايه‌ ناشیت مرۆڤ (شان به‌شانی هه‌ول‌دانی بۆ ڕۆژی دوا‌یی) هه‌ول بۆ دنیا‌ش بدات، چونکه‌ دینداری (تدین) به‌پای ئه‌وان ڕوو له‌ دنیا وه‌رگیران و نه‌ویستنیه‌تیو، مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی ی نیو مزگه‌وت و شوینه‌کانی به‌ندا‌یه‌تی یه‌و، ڤه‌ت کردنه‌وه‌ی به‌ش و (نصیب)ی دنیا‌یه‌.

ئهم جۆره‌ وه‌هم و بۆچونه‌ نا‌پاستانه‌ش له‌هه‌ندێک کات و جیگه‌دا به‌جۆرێک بلا‌وبوه‌ته‌وه‌ تا گه‌یشته‌ته‌ ئه‌و ڤاده‌یه‌ی که‌ (بانگه‌شه‌چیانی کفرو بی‌باوه‌ڤی) ناشیرینه‌ترین (وه‌سف) بۆ (دین) دا‌بنین و بلین (نا‌ین ئه‌فینوی گه‌لانه‌)..

به‌لام مه‌تریالیسته‌کان نازانن که‌نیس‌لام دنیاو ناخیره‌ت پێکه‌وه‌ ده‌به‌ستینه‌وه‌و به‌ته‌واو‌کاری یه‌که‌دیان داده‌نیت. به‌پێی ڤێسا‌کانی نیس‌لام مرۆڤ ده‌بی‌ت به‌شی پێویستی خۆی له‌ (دنیا) وه‌رگیریت و تو‌یشوی ته‌وا‌ویش بۆ سه‌فه‌ری ڕۆژی دوا‌یی ی پاشه‌که‌وت بکات. هه‌روه‌ک له‌م فره‌مایسته‌ی خودادا ڤوون ده‌بی‌ته‌وه‌: ﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾.

هه‌روه‌ها نیس‌لام فره‌مان ده‌کات به‌دا‌بن کردنی ئه‌و نام‌پازو که‌ره‌سه‌ پێویستانه‌ی بنیات نانی هی‌ز وه‌ک چه‌ک و تفاق‌ی جه‌نگ‌ی بۆ پاراستنی نیشتمان له‌دو‌ژمنان، ئه‌مه‌ش هه‌ر به‌پێی فره‌مان و فره‌مایستی خودا ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾.

ئه‌مه‌یه‌ واتاو مه‌فه‌وومی (دین) له‌دی‌دی نیس‌لامدا و هه‌مان پاس‌پارده‌ی خوداشه‌ بۆ "داود" ده‌رباره‌ی چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نیو، وه‌ک ڤێنمونیو فی‌رکاری یه‌ک (بۆ ئیمه‌ش): ﴿أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً وَاقِدِرِي فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾. خودا له‌م فره‌مایشته‌دا فره‌مان به‌ "داود" ده‌کات که‌قه‌لغان دروست بکات. له‌و سه‌رده‌مه‌ش دا جه‌نگ و کوشتار به‌تیرو ڤم و شمشیر بووه‌،

قهلغانيش گرنگترين نامراز بووه بۆيهرگرى لهخۆکردن.

نهمرۆش لهم سهردهمه دا داوى داهينانى چه كه كوشنده كان په ره به چه كى بهرگرىش دراوه، پتيويسته ديندارانيش ههولى دروست كردن و به كارهينانى نهو چه كانه بدن و بهرگرىيان لهخۆيان پي بكهن له بهرامبهر نهو چه كه پيشكهوتوو و ويرانكارى يهى دوژمنان دا.

باشان بهوردى سهرنج بده له دواين پاسپاردهى نهو فهرمايشته ﴿وَأَعْمَلُوا صَالِحًا﴾ كه چۆن خودا داوى پاسپاردنى "داود" به دروست كردنى قهلغان فهرمان بهخۆى شوينكه وتوانيشى دهكات پابه ندبن به كارى چاكه وه بۆ بهرژه و هه ندى دى دىاو ناخيره تيان. چونكه دىاو ناخيره ت له ديدو تيراوينى (دين) دا پي كه وه گرئ دراون و يه كترىش تهواو ده كه ن. بينگومان (هيزى سهربازى) نه ته وه له دوژمنان ده پاريزيت و ناهيتليت بكه ويته ژير چنگى داگير كه ران. (هيزى رۆحى) يش كه له باوه رهينان و كارى چاكه دا رهنگ دهاته وه رينموونى دى نه ته وه دىندار دهكات بۆ سهر چاكه خوازى و ناهيتليت خراپه و بهر كردارى يان تيدا بلاويته وه.

لهخۆ پرسينه وه

ههروه ها له چيرۆكى "داود" دا وانه يه كه ده ربارهى لهخۆ پرسينه وه هه يه له سهر نهو هه له وه گونا و خه ياله خراپانه ش كه به دلى داهاتوون. ههروه كه له فهرمايشته كه دى خوداش دا بۆمان پروون بووه وه: ﴿وَلَقَدْ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ، وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ﴾. جا تو بلى مبهست له (فتناه) نهو بهت كه خوداى مهزن تاقي دى كرديته وه يان گيرۆدهى فيتنه (واته به لايه كه دى كرديته؟ ماناى هه مو نه مانه له ئارادايه. به لام مبهستى بنچينه يى له فهرمايشته كه دى خودا نهويه "داود" هه كه گومانى كهوتنه نيو هه لهى لهخۆى كردوه خيرا داواى ليخۆشبوونى له خودا كردوه و گهراوه ته وه بۆ لاي خودا.

نهى داخۆ حاالى نهو دادوه ره چى بهت كه تهواو لى دى پروونه به هه له دا ده چيت يان له هه ق لادهات؟ له مهش دا وانه يه كه كاريگه ره هه يه ده ربارهى سوور بوون له سهر لهخۆ پرسينه وه و خۆ گرته وه و خۆ نهويستى لهكاتى په دابوونى خه يالىكى نابه جى له هزدا، چونكه ده سبهردارى دهروون و جله و بۆشل كردنى ده بيتته هۆى شيوان و تيك چوونى نهو دهروونه.

جا نهى مرۆقى خاوهن باوه ره هه ر جاريك دهروونت داواى نه نجامدانى كاريكى نابه جى لى كرديت ياخود خه يالى نيره يى پى بردن يان رق و كينه يه كه بهرامبهر مرۆقيكى برات به دل داهات نهو پتيويسته په يره ويى دى "داود" ي پتغه مبهرى خودا بكه يت و خيرا داواى ليخۆشبوون له خودا بكه يت و به مملكه چى و كر نووش بۆ برده وه بگه ريتته وه بۆ لاي و تۆيه ي

له لا بکهیت تا کو خوداش لیت خوښ بیت، چونکه خودا له هه موو بیروخه یالیکش دهرسیتته وه،
ته نانت لهو خورپه و خه یال په نهانیو شارواو نهی نیو دلش دهرسیتته وه که مرؤ و ده زانیت
کهس لی یان ناگادارنی یه: ﴿وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ﴾.

بېگومان شه وهش شیوازیکی دانایانه یه له شیوازه کانی قورئان بو چا کردنی دل و دهر وون.
دیاره کاری نابه جی و خه یالی خراب گهر هه روا بی چاره سهر کردن فهراموش بکړین زیانیکی زور
له هه لسوکه وتی مرؤ دده ن و له سهر په فتاره کانیشی رهنګ دده نه وه.

لهم باره یه وه (عوسمان-ی کورې-عه فغان) (خودا لی ی رازی بیت) گووتویه تی: (ههر
که سیک نیازیکی ناله بار له دلی دا بشاریته وه و به ته مای به دکاری یه ک بیت، خودا پهرده له سهر
پرووی هه لده مالیت و به زمانی خویشی پیی ناشکرا ده کات).

شاعیر (زهیر بن ابی سلمی) ش لهم پرووه له دیره شیعریکی دا ده لیت:

ومهما تکن عند إمريء من خلیقه وإن خالها تخفی علی الناس تعلم

واته: (مرؤ ههر سروشت ومیزاجیکی هه بیت و به ههر جوړه خه یالو خیلقه یتیکشی و
بزانت له خه لکی په نهانه شهوا ههر ده زانیت).

پیاده کردنی سیستمی راپوژکاری

شه گهر حاکمان و داده وهران ته نه پشته به بیروپرای خویان به ست و راپوژو پرس و را له گهل
کاربه ده ست و په یوه نندیداران و شاره زو زانایان دا نه کمن شهوا دوور نییه شه نهریته یان بیتته
هوی دهر کردنی چهند حوکیکی و که کهم و کورپی یان تیدا بیت و زیانیکی زوریش
به بهر ژه ونندی یه کانی گهل بگه یه نیټ، میژوو چنننن نمونه ی لهم باره وه له خوژگرتوه. ههر
دادوهر یتیکش ته نه به پای خوی حوکی دابیت شهوا بوو ته سهر چاوه یه که له سهر چاوه کانی
یتیکدانی گهل.

شورواو راپوژکردنیش سیستمی له باری وایه که هوی به دی هینانی خیرو چاکسازی یه له
نیو گهلان دا، چونکه (بیروپرای به کومه ل) و (رای یتیکرای) پیک تر و راستره له بیروپرای
تاکه کهس و، چهند عه قلیکی یه کگرتووش به سوودتره له تاکه عه قلیک.

قورئانی پېرؤز لهم پرووه دهرسیکمان بو پیاده کردنی سیستمی راپوژکاری پیشکه ش
ده کات، شهویش کاتیک به سهر هاتی شاژنه که ی "سبهء" مان بو ده گیریتته وه به تاییه تیش لهو
ساته وه ختانه دا که هه ره شه که ی "سوله یان" پی ده گات له مهر هیرش بو سهر
مهمله که ته که یان و، داخو چ هه لویستیکی بو وه بهر نیټ؟ نایا ته نه به پای خویه وه پابه ندبووه

داواى جى به جى كردنى لى نكردون؟ نه خير به لكو هم مو پياوماقوولان و ريش سپيانى گه له كهى كۆكردۆته وه پى گوتون: (به پريزنه له م باره يه وه راويژيكم له گه له بكنه و فهرمانيكه بۆ ده سنیشان كهن، چونكه به راستى من هه رگيز به پيروپاى خۆم ره فئارم نه كردوو وه به پى پرس و راو ئاماده يى ئيوه پريارىكى سه ره به خۆم نه داوه): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ﴾، له مهش دا چه ق خراوه ته سه ره شو پرنسيپى راويژكارى يه كه ريساو ده ستوره كانى حوكم له جيهانى پيشكه وتنخوازا په پيره ويى ده كهن. به لام چهند ناويكى جوړاو جوړيان لى ناوه وهك-ئه نجوومه نى نوينه ران-په رله مان-ئه نجوومه نى پيران، ئه نجوومه نى گهل و چهنده ها ناوى ديكه..

راويژكردن كۆله كه يه كى پته وه له كۆله كه كانى حوكمى راست و دروست و خيرو بيژيكى زۆر بۆ ميلله ت به ده ست دينيت و له هه مان كات دا به دووريشى ده گريته له و زيانانه ي كه زۆر جار به هۆى هه واو ئاره زوو و ته ماعكارى چهند سه ركرديه كه وه تووشى ده بن، له و سه ركردانه ي كه به نياز و ئامانجى شه خصى و تاكه كه سى ي خويان ده جوولينه وه.

"پرانسيپى شوورا" شازنه كه ي "سه بهء" يشى پابه نكردبو به خۆيه وه هه ره ئه مه شه كه ئيسلام داواى پساده كردنى كردوو و كردووشيه تى به بنه مايه كه له بنه ماكانى حوكمى ئيسلامى.. ئه وه تا هه ره له قورئان دا خودا رووى فهرمايشتى ده كاته پيغه مبه ره كه ي خۆى (محمد ﷺ) و داواى راويژكارى و پرس و پاى له گه له هاوه لانى دا لى ده كات: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾. هه روه ها له جى به كى ترى قورئان دا خوداى په روه ردگار ستايشى نه و ئيماندارانه ده كات كه شوورا راويژكارىيان كردۆته ريسايه كى حوكم و ده فهرموت: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ يَبْنِيهِمْ﴾.

خوڤاگرتنى عه قيده له ئاست ته فره داريتى مالو سامان دا

خوڤاگرتنى عه قيده له و ته يه ي سولهيمان دا ده رده كه وى كاتيك نيراوانى "به لقيس" ديارى به كانى ده خه نه به رده ست و ئه و يش به و كه ره سه ده گمه ن و به رخانه ته فره ناخوات و پى بان ده لى ت: ﴿أَتَيْدُونَنِي بِمَالٍ فَمَا أَتَلَنَ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَتَاكُمْ﴾، به ماناى نه وه ي كه خودا پى به خشيوم له ره هه تى زۆرى له پله و پايه ي پيغه مبه ريتى و له زانست گه ليك چاكتر و باشتر له و مال و سامانه ي كه ئيوه بۆم دين. چونكه -مالو سامان- كه ره سه يه كى كاتى به و ديارده يه كى دنياى براوه يه.

مه به ستى "سولهيمان" له مه دا به گرنگتردانانى لايه نه رۆحى يه كانه له لايه نه مادى يه كان،

بۆ نمونه شو پټی نه گوتون: (شوهی خودا پټی به خشیوم زۆرتره لهوهی که ئیوه بۆتان هیانوم) به لکو گوتویه: (باشته لهوه): ﴿خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُم﴾، بېگومان له مهش دا مه بهستی لایه نه رۆحیه کانیته، چونکه له گۆشه نیگای باوه دارانه یه وه زۆر زۆر باشترو چاکتره له لایه نه مادییه کانی، بېگومان له سهرتهای ژيانی مرۆفایه تیه وه خه لکی به مال و سامان تاقی کراونه وه و گیرۆده ی بوون، هه ر شو مال و سامانهش پڕپیشاندهری هه موو په فتارو هه لئس و که وتیکیان بووه.

"به لقیس"یش گومان ی وابوو گوايه "سوله یان" وه که هه ر خه لکیکی دی ده که ویتته بهر کاریگه ریی مال و سامان و به وه ته فره ده دریت، هه ر بۆیهش دیارییه کی تاییه تیی بۆ ده نیریت تا کو له ناخه وه هه لیسه نگی نیت و په رده له سه ر که سی تیی و نامانجی بنچینه یی ی هه لدا ته وه و پاشان ئاسه واری شو تاقیکاری یه له ده روونی دا بزانی ت.. جا ئایا شو دیارییه هۆکاریک بوو بۆ بۆ ده نگ بوونی "سوله یان" و چاوپۆشی کردن له بانگه واز بۆ پټی خودا، وازه یان له وه هیر شه ی که هه ر شه ی له سه ر پټی ده کرد؟!

نه خیر!! به لکو "به لقیس" ته نها ئه م وه لاهه ی له "سوله یان" وه پټی گه یشته وه: ﴿فَمَا آتَاكَ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكَ﴾.. ئه مه وته یه که بووه له زاری "سوله یان" ه وه، پاشان تا کو بیه ته ده ستووریک بۆ که سانی دوا ی خۆی و بۆ شوه ی هه ر چاکه خوازیکی تری دوا ی خۆی یه به دل و به زمان بیه ته وه، گشت پێشه و او قازییه کیش له به رام به ر شو ئینکه وتوانی-باطل- و به رتیل ده ران دا خۆیانی پټ راگرن و بۆ ده نگ نه بن له به د کاری و خراپه کانیان و سه ربۆ ناهه قی و-باطل-یان نه له قین.

ئه م وته یی "سوله یان" بۆ جیگیر کردنی هه موو به هایه کی به رزو شکۆدارو، پابه ندی به هه قه وه، ږوو وهرچه رخان له هه موو سیمایه کی ته فره داری دنیا یه، سا ئیتر سیمای به زل دانان یان مال و سامان یان پایه ی به رزوگران بیه ت.

دیارییه که ی "به لقیس"یش له راستی و بنج و بناوان دا ته نها به رتیلێک بووه و یه ستوویه تی کاریکردنیکی له سه ر "سوله یان" پټ دروست کات تا کو وازیان لی بیه نیت و، له سه ر شو کوفرو گومراییو (خۆبه رستی)یه له مه مله که تی خۆیان دا بیه ننه وه. وه لی "سوله یان" سه ر زه نشی شیان ده کات له سه ر شو دیاری یه و ناخی شو وان ده خو ئین ته وه و پټ یان را ده گه یه نیت، که (شو ان خۆیان) به م دیاری یه یان دلخۆشن، (نه که سوله یان): ﴿بَلْ أَنْتُمْ حَدِيثُونَ﴾.

"سوله یان" به ږوال ته کهانی ئه م دنیا یه و شته فریو ده ره کهانی ته فره ناخوات و ته نه نه ت کاریشی تی نا که ن، چونکه شو له هه ولئ به دی هی نانی حه قیقه تیکی هی نه ده گه و ره و پېرۆز دایه، که هیچ به هایه کی (مه تریالی) هاو سه نگ و هاو تای نی یه.

وانه يهك ده باره ی له خوږدووی

لهم داستانه ی "سولهيمان" له گهل "به لقيس" دا وانه يه كي پښنیش له سهر (له خوږدووی) هه يه و سهرباری نه و هه موو پله و پایه و ده سه لاتش تووشی خوږه زل زانین ناییت و له سهر نه و زانسته زوراندهش له خوږی بایی ناییت..

نهم نه ریتهش له وتی په پو-ه که دا درده که ویت دوا ی نه و ی ماوه يه که برزده ییت و ده گه ریته وه و پئی ده لیت: ﴿أَحْطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ، وَحِثُّكَ مِنْ سَبِّ بْنِ يَقِينَ﴾... به و دی سهرنج بده له و حالته و سهر که "سولهيمان" ی پیغه مبه ر که خودای مه زن نه و هه موو دانایی و زانسته زور و جور به جورانه ی پئی داوه که چی هه ندیک هه وال که په پو-ه که زانیویه تی، نهم لی یان بی ناگابوه، نهم بالنده لاوازی که به و وتیه قسه ی له گهل دا ده کات وه که به ربه رکه کانی (تحدی) یه ک وایه له به رامبه ر "سولهيمان" داو مانایه کی زوریش ده گه یه نیت له به رامبه ر زانستی نه و دا، جگه له وهش وانه يه کی گه وری به و باوه ردارانیش دیاری کردوه له سهر نه و ی که هه رچه نده مروژ بگاته هه ر ناستیکی دیار و بالا له زانست و زانیاری دا، هه ر ده ییت له بی ده سه لاتترین مه خلووقاتی خوا دا زانیاریه کی بالاتر له هی خوږی به دی بکات، سائیر له هه ر جوړه بواریک له به واره کانی مه عریفه دا ییت.

به لام نه ی داخو هه لویستی "سولهيمان" له به رامبه ری - په پو-ه که دا چی بوویت؟ تو بلئی تووشی له خوږی بویون بوویت و نه و هه والهی - په پو-ه که ی فه راموښ کردییت "نه ی نایا (پایه بلندی و ده مارگیری شاهانه) وه که نه و سیفه تانه ی که سپادشاکان خوږیانی پیوه ده له نگینن- وای له "سولهيمان" کرد که له سهر نه و به ربه رکه کانی په سزای په پو بدات؟

نه خیر.. به لکو تاکه وه لامی "سولهيمان" له کاتی بییستنی نه و هه والهدا که په پو پئی ده گه یاند نه و هه بوو که له باری راستی و دروستی قسه کانی ده کولنه وه تا بزنان وایه یان نا؟! ﴿سَنْظُرُ أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾. نهمهش وتیه کی ره وانه به و په سندرکونی زانست له په پوه که وه و به دوا دا چوونی راستی یه کان. چونکه "سولهيمان" له ناخی خوږه هه سستی به هیچ که م و کووړی و شووړه یی یه کی خوږی نه کردوه گه ر به چاکی گوږ به دنگ ویا سه که ی نه و بالنده لاوازو به ده سه لات به گریت نه گه رچی خوږی پیغه مبه ریک ییت و بریکی زوریشی له زانست و زانیاری پئی به خشراییت، هه ر وه که خوداش وه سفی عیلمه که ی "سولهيمان" و "داود" ی لهم فه رمایشته ی دا کردوه و فه رموویه: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾...

ئهم نايه تهش به لگه يه، که له سهر بايه خي زانست و گه وره يي و پايه به رزي ي زانسته ندان و زانياران، ههروهک ئاگادار کردنهويه، که بو زانايانيش تاکو سوپاسي زوري خوداي مهزن بکهن له سهر نهو زانست و حیکمه ته ي، که به (فضل) ي خو ي پسي به خشيون و، په ي به گرنegi و به هاي به رزي زانستيش به رن و تي بگهن کهوا زانست له ئاستيکي بالاي وادايه، که هيچ هاوتاو هاووينه يه کي ني يه. له به شيکي تري نايه ته کهدا باسي به چاکترداناني زانسته نداني وهک "داود و سوله يمان" کراوه له ئاست زور کهس له بهنده کاني تري خوادا و هم به چاکتردانانه (تفضيل) ههش دياره ئاماژه يه که بو نه وه ي کهوا که ساني تر له خوار نه وانه وه دانراون، نه مهش هه به پي ي پايه بلندي و به هادارايي ي زانسته که يه، به م پي يهش سه رنجي زانايان به لاي نهو ئاکاره جواني له خو بو ردويي دا راده کيشيت و پيويسته نه و په ري خو به کهم گرو له خو پراو بن چونکه هه ر له ني تو عه بده کاني تري خوداو مه خلوقاتي دي که شي دا که ساي تر هه يه که له بواري زانست و زانياري دا له وان له پيشتر و ئاگادار ترن، وهک چون - په پو- له بواريکي خو يه وه ئاگادار تر بو له "سوله يمان" ده باره ي حالي نهو گه له ي خو ريان ده په رست.

به ندى شه شه م

((پيغه مه ريتي ئيلياس))

گهلى ئيلياس-يش له نه وه كانى گهلى (بنو اسرائيل) بوون، واته له وانسه د دور كه وتوونه وه بو نه و شاره ي كه نه مړو به ناوى شارى (به علمه بك) ناسراوه، شم گه له ش بتيكيان به ناوى (به علا)^(۱) ده پرست. خوداش پيغه مبه رى خوئ (ئيلياس) ي بو ناردن تا بانگيان بكات بو پرستنى خوداى تاك و بى هاو له.

(ئيلياس) پيامى خوداى به گه له كه ي گهياندو پنى گوتن: (نه رى بوچى خوستان له سزاي خوداو له رڼ و تووړه يى ي ناپاريزن و په پيره يى-فهرمان به چا كه و پڼگرى له خراپه-ناكهن؟ تايا (به علا) ي-بت-ده پرست و واز له پرستنى نه و خودا په روه ردگار تان دينن، كه هه موو جيهانى به جوانترين شيوه دروست كړدوه؟ تاكه خوداى شايانى پرست هه (الله) يه و، په روه ردگارى خوستان و باب و باپره پيشينه كانيشته: ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ﴾.

به لام نه و گه له بانگه وازى پيغه مبه ركه يان به دروخته وه و به ده ميه وه نه چوون. سزاي نه و كار ه شيان نه وه يه كه خودا له دنيا و ناخيره تيش دا خستونيه بهر خه شم و قينى خوئ به هوئ به دروډانانى بانگه وازى پيغه مبه ركه يان به وه ته نها نه و به نده چاك و دلسوژانه ي لى جيا كړدونه وه كه به راستى باوه ريان پى هينابو و نه چووبونه ريزى ياخى و بته پرستانه وه. يىگومان خودا به ريزيكي زوره وه باسى (ئيلياس) ي كړدوه و له سه رزاري نه وانسه ي دواى خوئ هاتوون ستايشى هه ول و ته قه للاى كړدوه چونكه له باوه رداره دلسوزو چالاك و په وشته رزه كان بووه، خوداى مهن لم نايه تانه دا هه هينده باسى ژيان و په يام و بانگه وازى شم پيغه مبه رى كړدوه و فهرموويه:

﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۳۶) إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ ۖ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۳۷﴾ أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ﴿۱۳۸﴾ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ ﴿۱۳۹﴾ فَكَذَّبُوا فَأْتَهُم مِّنْ حُضُرُونَ ﴿۱۴۰﴾

(۱) دهر ياره ي نه وه ي كه گوتراييت: (ئيلياس له شارى -به علمه بك-دا بووه به پيغه مبه ر) به و ته يكي راست و ساغكراوه دانانزيت. هه روه ك گوتراو يشه: (به علا-ناوى نافره تيك بووه كه له جياتى خودا ده يان پرست).
(۲) محضرون: واته بو سزا ناماده دهر كريت چ له دنيا و چ له پوژى دوايش دا.

﴿١٣٧﴾ اِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿١٣٨﴾ وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿١٣٩﴾ سَلَّمَ عَلَٰى اِلٰى يَاسِيْنَ ﴿١٤٠﴾ اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤١﴾ اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾ الصّٰفٰت/ ١٢٣-١٣٢.

((پيغه مبهريتي ي نه ليه سه ع))

(نه ليه سه ع) يش له پيغه مبهرانی (بنو اسرائيل) بووه و قورناني پيروز هيچ شتيكي وای له سر ژياني باس نه کردووه تنهها نه ونده نه بيت که ناوی له گهل کومه لیک پيغه مبهري تردا هیناوه، واته لهو پيغه مبهرانه ی که ده بيت باوهريان پي بهيتریت-ههروه که له دوو شويی وه که نايه تي ژماره (٤٨) ی سوورته ی (ص) و نايه تي ژماره (٨٦) ی سوورته ی (الانعام) له گهل چه ند پيغه مبهريکی تردا ناوی هاتووه:

﴿وَاذْكُرْ اِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْآخِيَارِ ﴿٤٨﴾﴾

﴿وَاِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُوشُفَّ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾﴾ الانعام/ ٨٦.

گوتراوه هم پيغه مبهره شاموزای (ئيلياس) بسووه دواي کزچی دوايی ی (ئيلياس) بانگه وازی بۆ پئی خدا کردووه داوای خواپهرستی ی له خه لکی کردووه له سر نهو بهرنامهو شهريعه ته ی، که (ئيلياس) پئی سپيترابوو، له سرده می نهودا تاوان و گوناهاکاريش زۆربووه.

به م رهنگه دهيين قورشان به شيکی که می له به سه رهاتي -ئيلياس- ديارى کردووه شامازويه کيشی به پيغه مبهريتي ی "نه ليه سه ع" داوه، له کاتيکدا کتیه کانی ميژوو به شيکی زۆريان له به سه رهاتي -ئيلياس- به شيوازی ده سه له به ستی جووله که کان باس کردووه و پرن له نه فسانه ی (ئيسرائيليات).

به لام له م باره يه وه ماموستا (طبري) رپوايه تيکی به سه رهاته که ی ديارى کردووه و ئيمهش له نيئو چه نده ها رپوايات و گيړانه وه ی تردا کورته ی شيوه گيړانه وه که ی نهو (واته: طبري) هه لده بژيرين، نه مهش نه که بهو پيژدانگه ی، که حه قيقه تيکی پوخت و بسى گري و گول بيت، به لکو تنهها له کلاو رۆژنه ی ناگادار بوونه وه ده يچه ينه روو:

-ئيلياس- "سلاوی خواي لى بيت" کاتيک داوای له (بنو اسرائيل) کرد که واز له بته پرستی يين و پابه ندى باوهرو خواپهرستی بن، به لام نهوان به دهم بانگه وازه که يه وه نه چوون و

(١) الياسين: کۆ (جمع) ی (ئيلياس) سهو مبهست له (ئيلياسين) يش نهو کومه له باوهرداره دلسوزانه يه، که له گهل (ئيلياس) دابوون، ههرويهش به کۆ (جمع) ناوی (ئيلياسين) واته ئيلياسه کان) يان بۆ دانراوه، چ بۆ (ئيلياس) خوی و، چ بۆ شويکه وتوانيشی.

وه‌لام‌یک‌ی داواکاری یه‌که‌یان نه‌دایه‌وه‌، -ئیلیاس- یش دووعا و ن‌زای له‌لای خودا کردو گوتی: (خودایه‌ نه‌وا (بنو اسرائیل) به‌رپه‌رچی بانگه‌وازه‌که‌یان دایه‌وه‌و ته‌نها پ‌یگای باوه‌ر‌نه‌ه‌یتان به‌تۆ پ‌ه‌رستنی غه‌یری تۆیان هه‌لب‌ژارد. جاتۆش نه‌ی خودای گه‌وره‌ و بالاده‌ست نه‌و نیعمه‌تانه‌ی پ‌یت به‌خشیون و نه‌و بارودۆخی خوشگوزه‌رانیه‌ی بۆت داب‌ین کردوون بی‌گۆره‌ به‌باریک‌ی تردا) ..

خوداش سرووشی پ‌ی‌داو وه‌لام‌ی وابوو که: (ئیمه‌ له‌مه‌ولا کاروباری ر‌زق و ر‌وزییان ده‌ده‌ینه ده‌ست تۆ و، خۆیشت سه‌ربه‌ست به‌ که‌ چۆن له‌وه‌دا فه‌رمانیان ده‌ده‌یت).

-ئیلیاس- یش گوتی: (ده‌ی خ‌وايه‌ بارانیان ل‌ی بگه‌روه‌ و ئیتر هی‌جیان بۆ مه‌بارینه‌). خوداش بۆ ماوه‌ی سی سا‌ل بارانیان ل‌ی ده‌گر‌یت‌ه‌وه‌و به‌هۆی نه‌مه‌شه‌وه‌ هه‌رچی ئاژده‌لو کشتوکا‌لیکیان هه‌بوو له‌ناو ده‌چ‌یت و خه‌لک‌یش ده‌که‌ونه‌ نی‌و زه‌حه‌مت و نا‌ر‌ه‌حه‌تی یه‌کی زۆره‌وه‌.

-ئیلیاس- د‌وای نه‌وه‌ی دووعای ل‌ی کردبوون، له‌به‌ر چ‌اویان وون بوو بوو و له‌هه‌رج‌یه‌ک‌یش بوایه‌ ر‌زق و ر‌وزی‌ی خۆی بۆ ده‌هات... ته‌نانه‌ت له‌م ر‌وه‌وه‌ کار گه‌یشتبووه‌ ر‌اده‌یه‌ک‌ له‌هه‌ر ما‌لیک‌ بۆنی (نان‌)یان بک‌ردایه‌ ده‌یانگوت: (ئیلیاس- ل‌ی‌ره‌یه‌) و به‌د‌وای‌دا ده‌گه‌ران و خ‌راپه‌یان ده‌ره‌ه‌ق خ‌اوه‌ن ما‌له‌کان ده‌کرد.

جاریکیان -ئیلیاس- ر‌وو ده‌کاته‌ ما‌لی ژنی‌ک که‌ کور‌پ‌یک‌ی هه‌بوو به‌ناوی (ئه‌لیه‌سه‌ع-ی کور‌ی -ئوخطوب) و نه‌م کور‌ه‌ش نه‌خۆشییه‌کی هه‌بوو، -ئیلیاس- دووعای خ‌ی‌رو چ‌اک بوونه‌وه‌ی له‌لای خودا بۆ ده‌کات و کور‌ه‌که‌ش چ‌اک ده‌بی‌ته‌وه‌و نه‌و نه‌خۆشی یه‌ی ت‌یدا نامینی‌ت، به‌م هۆیه‌شه‌وه‌ باوه‌ر به‌ -ئیلیاس- و په‌یامه‌که‌ی د‌ینی‌ت و په‌ی‌ره‌وی ده‌کات و پا‌به‌ند ده‌بی‌ت پی‌وه‌ی، بۆ هه‌ر شو‌ئینی‌ک‌یش ب‌چ‌یت له‌گه‌لی دا ده‌بی‌ت.

-ئیلیاس- ده‌که‌و‌یت‌ه‌ ته‌مه‌نه‌وه‌و پ‌ی‌رده‌بی‌ت، به‌لام (ئه‌لیه‌سه‌ع) هی‌شتا گه‌نج‌ه‌و له‌هه‌ره‌تی لا‌و‌یتی دا ده‌بی‌ت، ر‌ۆژن‌یک‌یان -ئیلیاس- به‌گه‌لی (بنو اسرائیل) ده‌ل‌یت: (نه‌گه‌ر وازتان له‌ ب‌ته‌رستی هی‌تا نه‌وا من‌یش له‌خودا ده‌پا‌ر‌ت‌مه‌وه‌، که‌ بارودۆخی ژیان و گوزه‌رانتان خۆش کات و له‌و ته‌نگانه‌یه‌ ر‌زگارتان کات)...

ئه‌وانیش هه‌موو ب‌ت و په‌یکه‌رو په‌رست‌راوه‌ د‌اتا‌ش‌راوه‌کانیان ف‌ر‌ی ده‌ده‌ن و له‌ناویان ده‌به‌ن، ئینجا -ئیلیاس- بۆیان ده‌پا‌ر‌ت‌ه‌وه‌و دا‌وای خوشگوزه‌رانییان له‌خودا بۆ ده‌کات. خوداش ته‌نگانه‌یان له‌سه‌ر هه‌ل‌ده‌گر‌یت و به‌ه‌انایانه‌وه‌ د‌یت و بارانیان بۆ ده‌بار‌ینی‌ت.

بەم پەنگە ولاتيان دەبوژیتەووە دەکەونەووە نیو خێرو خوشی. بەلام بە تەواوەتی پاشگەز نەبوونەووە لەو حالەتی بێباوەری یەمی تیسی دابوون و لەسەر باوەری پاست و پەیرەوکردنی شەریعەتی خودا جێگیر نەبووبوون، -ئیلیاس-یش، کە ئەو نەریته نالەبارەیی لێ بینین لەخودا پارایەووە، کە رۆحی بکیشیت و بیباتەووە بۆ لای خۆی تاکو قوتاریت لەدەستیان و چى دى بەدەستیانەووە نەتلیتەووە. خوداش ئەو دووعایەى گیراکردو رۆحی کیشاو بەرزى کردەووە بۆ لای خۆی.

بەلام دواى ئەو (ئەلیهسهع)ى بۆ پەوانە کردن وەك پیغەمبەرىك تاكو لەسەر بانگەوازه كەى بەردەوام بێت.

به ندى جه وټه م

((چيرؤكى يونس))

("يونس" بانگهواز بؤ خدا ده کات - "يونس" له سکى نه ههنگ دا - چاره نووسى
گه له کوى "يونس" - پرگار بوونى "يونس" و پيښمونى کردنه وى گه له کوى.)

"يونس" بانگهواز بؤ خدا ده کات

" نهينهوا" له خاکى - مووسل - دا پايته ختى ده ولته تى (ناشورى) بوو، واته شو ده ولته تى
دهسه لاتى به سهر زؤربى ولا تانى کيشوهرى "ناسيا" دا هه بوو، پايته خته کيشى ده ولته مه ندرتين و
گه وره ترين شارى خوره لات بوو لهو سهرده مه دا.

زؤربى ي رزق و پؤزى و، ده ولته مه ندى ي زياد له رادهو بئ سنووريشيان ببونه هؤى
گومر ابون و له خؤبايى بوون و به دکارى و گونا هکارىيان... سهر بارى شه مانه ش خه لکى
(نهينهوا) بته پرست بوون و باوه ريان به خوداى مه زن نه دهيتنا. ههر بؤيه ش شايسته ي سزاي
له ناوچوون ده بوون گهر خوداى ميهره بان بهر همه ت و سؤزى خؤى فريايان نه که و تايه، بؤ شه م
مه به سته ش خودا "يونس"^(۱) يان بؤ ره وانه ده کات، "يونس" يش (سلاوى خواى لى بيت)
بانگيان ده کات بؤ سهر نيمان و باوه ره نيمان به خودا و ته و به کردن و په شي مان بوونه وه
له به دکردارى يه کانيان. به لام شه وان ههر رؤد ده بن له سهر شه حالته تى بته پرستى و گومر ابي و
به دره فتارى يانه يان و به ده م بانگه وازه که يه وه ناچن. شينجا "يونس" ههره شه ي هاتنه
خواره وى سزا بؤ سهر يان لى ده کات، که دواى ماوه يه که ده که ونه بهر شه وسزايه.

"يونس" لهو پروايه دا بوو که ئيدى به ته واهه تى په يامى خوداى گهيانندوهو شه نه رکه ي،
که خودا پئى سپارد بوو به جئى گهيانندوهو. بؤيه به دلته نگى لهو شاره يان دهرده چيټ و به هؤى
(ياخى بوون و سووربوونيان له سهر بئ باوه رى) يه وه به جئى يانديټيټ...

(۱) "يونس" کوپى (مهتتى) يه، گوټراوه (مهتتى) ناوى باوکيه تى، گوټراويشه ناوى دايکيه تى، هه نديک
له (اهل الکتاب) يش به (يؤنان - ي کوپى نه متاى) ناوده بن.

"يونس" پەي و ابوو كه نه گهر ئەم شارە بەبێ مۆلەتێكى خودا جێبەجێت ئەوا خودا لێى ناپرسیتەوهو سزای لەسەر نادات، بۆیە هەر دەروژشت و رینگەى دەبرێ تا گەشتە سەر كەنارى دەریاو لەوێ پاپۆرێكى بینی كە ئامادەى سەفەربوو و خەریك بوو دەردەچوو، ئەویش خێرا داوا لەسەرنشینانى دەكات جێگەى كى بۆ بكەنەوهو لەگەڵ خۆیان دا بیسەن، ئەوانیش داواكەى جێبەجێ دەكەن و لەگەڵ خۆیان دا دەیبەن.

"يونس" لەسكى نەهەنگ دا

پاپۆرە كە دەستى بە ڕۆژێشتن كرد و چوو و ناوەراستى دەریاوه، لەو كاتە دا خودا گەردەل و لویكى بەهێزى لەسەر دەریا هەڵكرد و واى لێكرد شەپۆلەكانى بەتوندى بەرزبێت و مەترسێى سەرنوگوم بوون بھۆلقتێت، كەشتى یەوانەكانیش لەگەڵ هەموو سەرنشینەكانى تردا زۆر ترسان و گوتیان: (بەراستى كەسێكى گوناھبارمان لەگەڵ دایە، بۆیە وامان بەسەر دیت). ئینجا لەنیۆ خۆیان دا ڕاویژیان كرد لەسەر ئەوەى یەكێكان لەپاپۆرەكەوه هەڵدەنە ناو دەریا تاكو خۆیانى پێى بپاریژن، بۆ ئەم مەبەستەش بەشیوازی تیروپشك (قورعە ڕاكێشان) كەسێكان هەڵدەدایە ناو دەریاوه، ئەوەبوو لەئەنجامى ئەو تیروپشكەدا دەبوايە پێغەمبەرى خودا "يونس" بچەنە دەریاكەوه، "يونس" ییش باسێ بەسەرھاتى خۆى بۆ گێڕابوونەوه، ئەوانیش گوتیان: (ئەم كەسێكەو پیاوچاكێكەو هەرگیز ماقوول نەى، كە گوناھبار بێت و بەھۆى ئەوەوە تووشى ئەم گەردەل و لۆلە بووی، تیروپشكەكەش بە ڕێكەوت بەر ئەو كەوتوو). لەبەر ئەوە جارێكى تریش تیروپشكیان كردەوهو دووبارە هەر كەوتەوه سەر "يونس".

ئێتر "يونس" ییش خۆى ئامادەكرد بۆ داكەندنى جەلەكانى و خۆھەڵدانە نیۆ دەریاوه، بەلام ئەوان پێیان خۆش نەبوو خۆى فریادەت. هەر بۆیەش بۆ جارى سێیەم تیروپشكیان ڕاكێشاو ئەم جارەش هەر كەوتە سەر "يونس"، دیارە ئەوە بەخواست و ئیرادەى خودا بوو و بۆ مەبەستێكى گەورە بوو، دواجار هەڵدرايە ناو دەریاكەوه، لەو ساتەدا خودا نەهەنگێكى بۆ نارو "يونس" ی قووت دا.

خودا لەقورئان دا باسێ ئەم بەسەرھاتەى "يونس" ی گێراوەتەوهو فەرموویە:

﴿وَإِنَّ يُونُسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٣٦﴾ إِذْ أَبَقَ ﴿١﴾ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿١٣٧﴾ فَسَاهَمَ ﴿٢﴾ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿٣﴾﴾ فَأَلْقَمَهُ الْخُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿٤﴾﴾ الصافات/ ١٣٩-١٤٢.

(١) أبق: واتە (هەڵات... ڕای كرد) مانای بێرەتێ (أبق) ئەو جۆرە ڕاكردەنە كە كەسێك بۆ قوتاربون

چاره نووسی گه له کهي "یونس"

کاتیک "یونس" گه له کهي خزی به جی هیشت، نه وانیښ لی یان پروون بوو، که گیرژوده ی سزایه ک دهن و نیشانه کانی دهر که وتبون، خوداش نیازی ته و به کردنی خسته دلپانه وه تا بگرېښه وه له گونا هان. نه وانیښ له و کردارانه ی پېشوویان په شیمان بوونه وه و بهرگی پاکی باوړو شکو داریان پوښی و له خودا پارانه وه لی یان خوش بیت. هه روه ها پیاوان ژنان و پوښه کانیان تیکړا دهر گریان و مافی خورای هه موو که سیکیان ده گه یانده وه و ناسه واری زولم و سته می به کتریان دهر پی یوه، نه مهش به راستی بارودو ختیکی بی و ینه و به سام و گه وره بوو که به سهریان داهات و وای لی هات خوداش به رهمدت و به زه یی خوی سزای له سهر هه لگرتن. هه روه ک دهر باره یان فرمویه: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا اِيْمَانُهَا اِلَّا قَوْمٌ يُّوسُسُ لَمَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ اِلٰى حِينٍ﴾ یونس/۹۸.

به مانای دانېشتوانی هه راوایی و شارو شارو چکه یه ک باوړپان به خودا و پوژي دوایی هیثابیت نه و باوړه پنه نه کهيان سودمه ند بووه بویان، به لام هیچ گه لیک و ه کو گه له کهي "یونس" باوړپان نه هیثاوه که هه دوی باوړه پنه نیان خوداش سزای ژیر ده سته یی و سهرگردانی ی ژيانی دنیای له سهر لابر دوون و نازو نیعمه تی ژيانیښی تا کو تایی ته مه نیان پی به خشیون.

رنگار بوونی "یونس" و پښموونی کردنه وه ی گه له کهي

کاتیک نه هه نگه که "یونس" ی قووت دا، خودا نیلهامی به و گیانداره دا که هیچ نازاریکی "یونس" نه دات، "یونس" یش له بوشایی سکی نه هه نگه که دا ته خت بوو و وایشی زانی نیتر ده مریت. به لام ورده ورده هه چواره لی که و ته وه هه جووول و نینجا بوی دهر که و ت

له ده ست ناغایه کی یان له ده ست کزیلایه تی هه لیت.. بوی به "یونس" گوتراوه (أبق) چونکه به بی فرماني خودا دهر چوه یان له ده ست به ندایه تی (عبودیه) هه لاتوه. ، به لام به ندایه تی هه بۆ خودا بووه و به ندایه تی راسته قینه ش نه ویه مرؤفی خواپه رست واز له هه ر جوره هه زو ناره زوویه کی بیتیت و خزی بۆ خودا و خرمة تی رپیژه کهي ته رخان بکات.

(۱) الفلک المشحون: واته پاپوړی پر له بار.. یان پر له خه لک.

(۲) ساهم: واته تیروپشکی کرد. به شدایی قورعه پاکتشیان کرد.

(۳) المدحضین: واته له وانه بوو که تیروپشکیان به سهر دا ده شکیته وه.

(۴) ملیم: واته نه و کرداره ناهه مواره ده کات که هزی گله یی و گازنده یه و پوویه پووی په خنه ده بیته وه.

كهوا هيشتا زيندووه، خيرا كړنوشي بو خدا بر دو لي ي پارايه وه گوته: (خودايه پهرستگه يه كي وات بو وه برده نيتم، كه بوي نه بيت و هيچ كه سيكي دي ناوا نه پهرستبيت). پاشان تاجه ند پوژنيك له سكي نه ههنگه كدا مايه وه برده وام هه موو نان وساتي ك له زي كرو يادو به پاك و پيروز راگرتني خدا (ته سبيحات) دابوو و له سوژده گاي خوي دا ده پهرست. دواي نه مه نزي لاي په روه رد گاري كرد و داني كزولي و به ندايه تي ي به پهره رد گاري تي ي خوداي خوي دا نايه وه داني به وهش دانا كه سته مكار بووه له كاري به جي هيشتنن گه له كه ي دا به بي مؤلت داني خدا.

خوداش نزي اگردو ته ويه و په شيمان بوونه وي لي په سندن كرد و سرووشي به نه ههنگه كهش دا، كه "يونس" فرې داته دهره وه له سهر زه وي يه كي وشك و چوله واني داي نيته.

"يونس" كاتي ك له سكي نه ههنگه كه هاته دهره وه نه خو ش و دهره دار و ماندوو بوو، خوداش دره ختيكي چو پېر گه لاي وه كوله كه (يقطين) ي بو رواند، واته لهو گه لايانه ي، كه زور پان و دريژن وه گه لاي كاله ك و نهو پروه كانه ي له سهر زه وي به رزنا بنه وه، داريكي به م جوړه گه لايانه وه بو ده سته بهر كرد، كه سي به ريكي شي بو خورا ستن له گهر ماي خور بو په خساند بوو. له م حاله دا ماويه ك مايه وه تاكو چاك بووه وه و ترس و نازاري نه ماو دهره وني هيمن بووه وه، ئينجا خدا فهرماني پي كرد بگه رپته وه بو لاي نهو گه له ي خوي، كه به جي ي هيشتبون و ژماره يان پتر له سه د هه زار كه س ده بوو، نه و يش گه رايه وه بو لايان و بانگي كرده وه بو سهر رپگي ئيمان و خواناسي و په يامي خوداي پي گه يان دن، نه و انيش پري هيديا ته و خوناسي يان گرته بهر، ئيدي خودا نهو گه له ي خسته ژيانتيكي به خته وه رو ئاسوده وه، تا له ژيان دابوو.

هه روه ك فهرمويه تي: ﴿فَقُولَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ﴾^(١) ﴿لَلَّيْتُ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾^(٢) ﴿فَبَنَدْنَاهُ بِالْعُرَاءِ﴾^(٣) ﴿وَهُوَ سَقِيمٌ﴾^(٤) وَأَنْكَبْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِينٍ ﴿١١٦﴾ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿١١٧﴾ فَتَأَمَّنُوا فَمَرَّعْنَاهُمْ إِلَى حِينٍ ﴿الصافات/ ١٤٣-١٤٨﴾

(١) من المسبحين: واته له نويز خو ئيتان.

(٢) يوم يبعثون: واته پوژي دواي.

(٣) فبندناه: واته هينا مانه دهره وه، هه لمان دايه دهره وه.

(٤) العراء: واته چوله واني.. بيابان.. دهشت و سارا.

(٥) سقيم: واته نه خو شي.

ههروهها خودا له باره يانهوه فهرموويه: ﴿وَذَا النُّونِ^(١) إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا^(٢) فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ^(٣) فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ^(٤) أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾﴾

- (١) ذا النون: يان (ذوالنون) واته نازناوه که ی "یونس" وشعی (نون)یش واته (نههنگ) بۆیهش به (ذا النون) ناوبراوه چونکه نههنگه که قووتی داوهو بهسه رها ته که ی له گهل نهودا بووه.
- (٢) مغاضبا: واته له پیتناوی خوادا زویر ببوو لێیان. بیگومان مرۆفی باوهردار ته نهها له پیتناوی خوادا تووړه زویر ده پیت له خه لکی یاخی و بی باوه.
- (٣) لن نقدر علیه: گوتراوه مانای نهویه گوايه ("ئیبلیس" له خشته ی بر دوهو نهویه خستوته دلی "یونس" وه که هه رگیز ناتوانی ت سزایه کی بدریت و له توانای ئیمه دا نی یه) نه مهش وته یه کی ناپه سندن و ناماقو لهو دووره له هه زری پاک و نه ریتی به رزی پیغمبرمان، چونکه هه ر وتنی ئه م قسه یه کفر و بی باوه ری یه که، به لام زۆریه ی زانایان له باره ی مانای ئه م فهرمایشته وه (لن نقدر علیه) گوتوویه نه: (واته یونس گومانی وابوو که ئیمه تووشی بارگرانی و سزایه کی ته نگانه ی ناکه یین، گوتراویشه: (مه به ست له رسته ی (لن نقدر) ئه و قودره ت و توانایه و ئه و قه ده ره شه که دادوه ری و قه زاوه تی پێ نه نجام ده دریت). واته: ("یونس" له و پروایه دابوو، که ئیمه به سزایه ک حوکی ناده یین و داگایی ی ناکه یین).
- (٤) الظلمات: واته: "تاریکایی یه کان": (تاریکایی شه و-تاریکایی نیو سکی نههنگه که-تاریکایی ده ریا).

به ندى هه شتەم

((چەند پەندو وانه يەك له "يونس" هه))

(خواپەرستی) مڕۆڤ له تەنگانه ڕزگار دەکات - پەنابردنه بهر خودا له کاتی

تەنگانه دا - ئارام گرتن له کاری بانگه وازدا .

(خواپەرستی) مڕۆڤ له تەنگانه ڕزگار دەکات

یه کێک لهو وانهو دهرسانه ی له چیرۆکی "یونس" دا ههیه نهوهیه (به ندایه تی و خواپەرستی) له بارودۆخی شینهیی و هیمنی دا ئامرازێکی گرنگی ڕزگار بوونه له (بارودۆخی تەنگانه و ناپهههتی) دا.

خودای مهزن لهم به سه رهاته دا نه وه مان بۆ ڤوون ده کاته وه، که "یونس" پێش نه وه ی نه ههنگ قووتی بدات وتووشی نه و تەنگانه یه ببیت، هه می شه هه ر له یادی خودا و ته سییحات و عیبادت دا بووه، خودا له باره یه وه فرمویه: ﴿قُلْ لَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿١١٣﴾ لَلَّيْلِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، لهم فرما یشته دا وشه ی (من المسبحین) مانای (من المصلین) = واته له نوێژ خوێنان و کهسانی ده م به زیکرو دووعا) ده گه یه نیئت، چونکه "یونس" له کاتی خوشی و ئارامی دا نوێژی زۆری ده کردو هه رده م ڤووی له قاپی باره گای خوا بووه، خوداش له و تەنگانه یه ڕزگاری ده کات.

لهم باره یه وه فرمووده یه کی به ناو بانگی پیغه مبه ریش (محمد ﷺ) هه یه وه له (ابن عباس) سه وه و گیراوه ته وه که پیغه مبه ر ﷺ ئامۆژگاری ی نه و ی (واته - ابن عباس) ی کردو وه و فرمویه: ((إني معلمك كلمات: احفظ الله يحفظك، احفظ الله تجده تجاهك، تعرف الى الله في الرخاء يعرفك في الشدة)). واته: (من چەند وشه یه کت فێرده که م و به په یه وه ی کردنیان ڤات ده سپێرم: - مافی خودا بپاریزه خوداش دت پاریزی... مافی خودا بپاریزه و له هه مو وه ختی کا بپه رسته (خودا له پشتیوانی ی خۆت دا ده بینیت)... خودا له کاتی شینهیی دا بناسه و به رزو پیرۆزی ڤاگره خوداش له کاتی تەنگانه و باگرا نیته دا ده تناسی و ئاگای لیته و به هاته وه دیت).

به لّام بېنگومان له بېرکردنی خودا له حالته ټی خيړو خوښی و پر له نازو نيعمهت دا و پرو و ډرگيران له پړنگا پاسته کې، ده بېته هوې زویرکردنی خودا و به تنگه وه نه هاتنی له حالته ټی تنگه وه و نا نارامی دا...

وهك له به سهراته كهی (موسا و فیرعه ون) یش دا قورئان ناماژه ی به و راستی یه داوه، كه فیرعه ون له کاتی ناسایش و نارامی ی دا سته مکارټکی بی وینه و بی باوه و بووه و به و هه موو خيړو خوښی و نيعمه تانه ی خودای نه زانیوه و کاتیک ده که ویته ده ریاکوه و تووښی چاره رښی ی خوې ده بیت و خه ریکه سهرنگوم ده بیت، خيړا خودای بیرده که ویته وه و باوه پری پتی ده هیئت، هه وهك خودای مه زن له سهر زاری فیرعه ون (خوښه وه) قسه کانی هیئاوه و باسه که ی گپراوه ته وه: ﴿ءَاَمَنْتُ اَنْهٗ، لَا اِلَهَ اِلَّا اَللّٰی ءَاَمَنْتُ بِهٖ بَنُوْاۤ اِسْرَٔیْلَ وَاَنَاۤ مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ﴾، نه ی تو بلای نه و باوه رښی لی و ډرگیرا بیت؟ نه خيړ... به لکو پتی ی را ده که یه نریت، که نه و جوړه باوه رښه په سندنیه و تو له وه و پېش له کاتی خيړو خوښی و که یف و سه فات دا هه ریاخی و گپره شیوین بویت، ئیدی چون ده توانیت خودا ته فره بدهیت؟! ﴿ءَاَلْکُنْ وَقَدْ عَصٰیْتَ قَبْلُ وَاَنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ﴾.

په نابردنه بهر خودا له کاتی ته نگانه دا

هه روه ها له به سهراته ی "یونس" دا وانه یه کی تر بو ئینسان ی باوه ردار به دی ده کریت ډه رباری په نابردنه بهر خودا و دو عاو پرا نه وه و له حالته ټی تنگانه و خه م و بارگرا نی دا تا کو خودا نه و حالته ټی له سهر لا بات.

"یونس" له نیو سکی نه هه ننگه که دا هه ر په نا به خودا ده کریت و لی ی ډه پارېته وه و ده لیت: ﴿اَنْ لَاۤ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ﴾ (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِیْنَ.

له م نایه ته دا که له سهر زاری نه م پیغه مبه روه هاتوه، نه و (واته "یونس") وه سفی په روه رډگاری به م پرسته یه ده کات ﴿اَنْ لَاۤ اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحٰنَكَ﴾ نه م هه ش وه سفی کی تیرو ته سل و ته وای په روه رډگاری ټی ی خودا و پاک و بی خه وش را گرتنیه ټی له هه ر که م و کووړی و دریغی و بی ده سه لاتی یه، هه ر له دوا ی نه و پرسته یه شه وه وه سفی خو ی نا واده کات: ﴿اِنِّیْ كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِیْنَ﴾. واته: (من یه کیك بووم له سته مکاران، که سته مم له خوم کردوه به هو ی لاوازی نه ریتی مړی و که مته رځه میشم له به جی گه یان دنی مافی په روه رډگاری ټی ی خودا)

نهم پرستيه له ههمان کات دا دان نانه به گوناځي دا و ږاگه يان دني په شيماني و تهويه کردنه تاکو خودا نمو خد مه گوره يه و نمو بارگراني يه له سر هه لگريټ، خوداش نزاو داواي لي وهرگرتوه و ږزگاري کردوه.

دواي نهم پرستانه ش ږوانه بو شيوازي لکان دني نهم هه وال هه کوټايي ثايه ته که وه: ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، نهم په راويزه قه شهنگي ثايه ته که به ليني که له خوداوه بو باوه ږداران له سر نه وي که له خد و تن گانه ږزگاريان ده کات گهر به نديا هتي و عيباده تيان همر بو خوداييت و همردهم په نابهرنه بهرخودا، وهك چون "يونس" ږزگارکراوه به و خواپه رستيه راس ته قينه يه ي.

لهم باره يه شه وه فرموده يه كي پښه مېر ۞ هديه كه (سعد-ي كوري ابو وقاص) گير او ټيښه وه پښه مېر ۞ تيايدا فرموده يه: ((دَعْوَةُ ذِي النُّونِ فِي بطنِ الْحُوتِ: ﴿إِنِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ما دعا بها عبد مسلم قط وهو مكروب إلا استجاب الله دعاءه)). واته: (زاکه ي "يونس" له سكي نه ههنگه که دا ﴿إِنِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نزيه كي هيته گوره يه و كاري گهره كه نه گهر همر به نديه كي خواپه رستي موسلمان له کاتي تن گانه يه كي دا بيخو ټيښت و په ناي بي بياته بهرخودا نه و خوداش نزاو پارانه وي گيرا ده کات و به هانايه وه ديت).

نارام گرتن له کاري بانگه وازدا

وانه يه كي دي له به سره هاته که ي "يونس" دا نه ويه مروځي خاوه ن باوه ږ ده ټيټ به چاكي هه موو ږنمووني و ناموژگاري يه كي خودا جي به جتي بکات و به وپه ږي نارامي و دان به خودا گرتنه و بانگه واز بو ږي خودا بکات، تاكو خودا گير وده ي تن گړه و نار هه تي يه كي تر سناكي ناواي نه کات که همرگيز له وه وپيش به خه يالي دا نه ده هات گهر خودا به هو ي بي نارامي يه وه نه وي به سر ټيټ.

"يونس" په له ي کردوه له هه لاتن له و مهيدانه ي که خودا بو ي ديا ري کردوه و خو ي نه خستو ته بهر چنه د هر کي كي تر له نارام گرتندا. نه مه ش ږه فتاري كي نا ناسايي ي و ابو وه که شاياني نه وه نه بو وه پښه مېر ټي بي گريته بهرو په ناي بو بسات له يه که هه لويستي خراي گه له که ي دا، که ږوي لي وهرده گيرن و خراپه ي دهره هق ده کن.

كهواته هەر ده‌بوايه وانديه‌كى وا له خوداوه وه‌رگريت، كه بارى پاستى ي مه‌سه‌له‌كه‌ى بۆ ده‌ركه‌ويت، هەر ده‌بوو خودا ده‌رسىكى ترى دابات به‌و په‌نگه‌ى، كه له ته‌نگانه‌يه‌كه‌وه بيبات بۆ ته‌نگانه‌يه‌كى تال‌ترو توندتر، كه (نيو سكى نه‌هه‌نگه‌كه‌يه) و پاشان په‌همه‌تى خودا فرياي كه‌ويت و له‌و تاريكايانه‌ى نيو سكى نه‌هه‌نگه‌كه‌وه ده‌رى بيتيته‌وه بۆ سه‌ر زه‌وى يه‌كى وشكاني و له‌ويوه بگه‌رپته‌وه بۆ نه‌و شاره‌ى به‌جى هيشته‌بوو و ده‌ست بكاته‌وه به‌بانگه‌واز بۆ سه‌ر پى ي پاستى خودا به‌وره و متمانه‌يه‌كى به‌هيزتره‌وه به‌ده‌روونىكى كراوه و سنگ‌فراوانى يه‌كى زياتره‌وه.

ئيدى خوداش يارمه‌تى ي ده‌دات له‌و ئه‌ركه‌ پيرۆزه‌ى دا، خوداى مه‌زن له‌فه‌رمانيكى دا بۆ دواين پيغه‌مبه‌رىشى ﷺ داواى لى ده‌كات به‌ئارام و له‌سه‌رخۆ بيت له‌بواى بانگه‌واز كردن بۆ خوادا و وه‌ك "يونس" له‌ده‌ست گه‌له‌كه‌ى پانه‌كات و به‌بى‌مۆله‌تى خودا به‌جى يان نه‌هيلي‌ت:

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿١٨﴾ لَوْلَا أَن تَدْرَكُهُ نِعْمَةٌ مِّن رَّبِّهِ لَنُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿١٩﴾ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٠﴾﴾ القلم/٤٨-٥٠.

به شى ده يه م

زه که ریا / ندوی خلدی ژبته
یه حیا / ندوی خلدی ژبته
عیسا / ندوی خلدی ژبته

- ۱- چه رزکی زه که ریا و یه حیا
- ۲- چه رزکی مه ریم وله دایک بونی مه سیم
- ۳- به یامی عیسا
- ۴- چه ندوانه و به ندیک

بەندى يەكەم

((چىرۆكى - زەكەرىيا - و - يەحيا -))

به ندى يه كه م

((چيرؤكى - زه كه ريبيا - و - يه حيا -))

"زه كه ريبيا" داوا له خودا ده كات كه كورپكى پښ ببه خشيت -

مزگينى به خشينى "يه حيا" به "زه كه ريبيا" - پښتغه مبهه ريتى "يه حيا" و سيفه تكانى (

"زه كه ريبيا" داوا له خودا ده كات كه كورپكى پښ ببه خشيت

"زه كه ريبيا" يه كيكه له پښتغه مبهه رانى خودا و ته مهنى خوى له بانگه واز بؤ خودا و خزمه تى (په يكه رى پيرؤز)ى نيو - قدوس - به سه ربردوه، نه و همرده م هيو اى شه وى ده خواست خودا كورپكى پښ ببه خشيت تاكو له دواى خوى به رده وام بيت له سه ر بانگه واز كه ي بؤ پښى راستى خودا، پاشان له ترسى شه وى نه بادا گه له كه ي له دواى خوى گومرپاين. چونكه چهنه نيشانه يه كى گومرپاين له سه ر ده ركه و تېوو، به لام "زه كه ريبيا" به هوى پيرى و به سالآچووبى خوى و به هوى پيرى و نه زوكى ي هاوسه ره كه شيه وه هيو او ناواتى كز بوو بووه وه به ته م اى شه و نه ما بوو، كه مندا ليكيان بيت... كه چى سه ربارى شه وى "زه كه ريبيا"ى خاوه ن باوه ر و متمانى زور به خوداى په وره دگارى، ده يزاني، كه هيچ كوسپ و به ربه ستيك له به رده م قودره تى خودا يى دا نى يه و له ناراداييت، سا ثير كوسپى پيرى و په ك كه وته يى بن، يان هر جورپكى تر.

هوى دروست بوونى هم متمانېه ش زياتر له وه وه بووه كه رؤزيكيان "زه كه ريبيا" ده چيته نيو په يكه ره كه وه بؤ لاي (مهرهم) كه شه و رؤزى له وى به سه ر ده برده و ده بيت خوارده ن خوارده وه و ميوه ي ناوه ختى له لايه و لى ده پرسيت: (مريم تۆ هم هم موو نعيمه ته ت له كوئ بوو)؟ شه وى له وه لامدا پيى ده لئيت: (نهمه له لايه ن شه و خودا يه وه بوم ديت كه رزق و رؤزى ي خوى به بى حساب و ته قدير به هر كه سيك ده دا له وانه ي كه به خواستى نياهي ي خوى پيايان ده به خشيت).

"زه كه ريبيا" كه هم به لگه و نيشانه روشن و پرشنگدارانه ي خوداى گه وړه ي بؤ ده ركه و ت و ديتى چؤن خودا به كه رهم و به خشنده يى خوى رزقى (مريم) كچ و بى هاوسه ر ده دات، به مه زياتر هانى خوى ده دات له سه ر به تين كردنى هيو او توميدو، له خوداى گه وړه ده پارپتته وه و

ده لیت: (تهی پوره ردگار بیگومان وه که دهبینیت من پیاویکی به ته مهن و به سالآچوم و تووشی نه خوشی یه کانی پیری و که نه فتی بووم و تهوه هه موو نیسقانه کانیشم بی هیژو لاواز بوون و، تهوهش سهرم که نیشانهی پیری لی داوهو، ویرای هه موو ته مانهش بهوپه پری په روشی یهوه به ته مای تکاگردنم له تو که تم داوایه م په سندهیت و کورپیکم پی به خشیت، من له م نزایه مدا خوم به بی نومیدو بی بهش دانانیم، به لکو خوم به که سیکی به ختیارو (نزا وهرگراو) دهبینم، خودایه من بهم دوعایه م هیچ ته ماعیکم له دنیاو هیچ مه به سستیکی ئاساییشم له وهجه نهوهی ژور نی یه، به لکو دهبینم تهوا کهس و کارو خومانم خهریکه دهبنه شه پرخوازانی نیو که له کهم و دلنیا نیم لییان که کاروباری ئایینیان بو به پرتوه بریت و دوی خوم له (پاش مردنم) کاره کانی خدایکی به دادگری جیبه جی کهن، جا سه ره پای نه زوکی ی ژنه که شم به لام خودایه تو ههر به توانایت له سهر گیراگردنی دوعام و به قودرتهی خوت دهبانیت که کورپیکم پی به خشیت تاکو له زانست و ئاییندا میراتگرم بیت و میراتگری مه مله که تیش بیت له خیلای (یه عقوب) دا ههروه ها خودایه به گوپرایدل و خوشه ویستی لای خوتی دابنی...

ته مهی پیشوو شیکاری ته م ئایه تانه بوو، که سه ره تای ته م چیرۆکه ده گیرنه وهو فره مایشتی خودای که وره ی له دوو سووره تی وه (آل عمران) و (مریم) دا له خوگرتوه:

﴿فَقَبَلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُmann أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ آل عمران/ ٣٧-٣٨.

﴿ذَكَرَ رَحْمَتَ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ﴿٢﴾ إِذْ نَادَى رَبَّهُ، نِدَاءً خَفِيًّا ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ﴿٤﴾ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْتِ مِنْ وَرَاءِ ﴿١﴾ وَكَانَتْ أَمْرًا عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ﴿٥﴾ يَرِثُنِي وَيَرِثْ مِنْ آلٍ يَعْقُوبُ وَأَجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا﴾ مریم/ ٦-٢.

(١) خفت الموالی من وراثتی: واته من ترسی تهوه م لی نیشتوه که دوی خوم، واته (له پاش مردنم) خزم و کهس و کیره نزیکه کامم ده سه لات بگرته دهست و دین کزو لاواژکن و له بهینی بهرن.

(٢) ولایا: واته (کورپیک له پستی خوم)، که صالح بیت و جلهوی کاروبار بگریته دهست له دوی نه مانی خوم.

تبادلہ ماوہ .

كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْتَنِي مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا ۝ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝ ۱۱
 مِنَ الْمَخْرَابِ ۝ فَأَوْحَىٰ ۞ إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً ۞ وَعَشِيًّا ۞ مَرَّةً ۝ ۷-۱۱
 خدای مه زن له جیبیه کی تری قورئان و له فەرما یشتیکی تری هاوشیوهی دا ده فەرمویت:
 ۞ فَتَنَّا تَهُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمَخْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ
 وَسَيِّدًا وَحَصُورًا ۝ وَنَبِيًّا مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ ۳۹ ۞ قَالَ رَبِّ اَنْىٰ يَكُوْنُ لِىْ غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِى الْكِبَرُ
 وَامْرَاَتِيْ عَاقِرٌ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ۝ ۴۰ ۞ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِّيْ آيَةً قَالَ
 آيَتُكَ اَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمْرًا وَاَذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ
 وَالْاِبْكَرِ ۝ آل عمران/ ۳۹-۴۱.

بیغه به ریتی - یه حیا - و سیفه ته کانی

خواستی خدای گه وره هاته دیو ژنه که ی "زه که ریا" سکی پرپوو، جا که ماوهی سک پری
 (حمل) که که ی ته واو بوو - یه حیا - هاته دنیاوه، خدای گه وره ش چند به هر وه سیفه تیکی
 گه وره ی پی به خشیبوو وه زیره کی یه کی هیجگار زوړو، باش تیگه یشتن و، فەرمانیشی
 پیدا بوو که (تهورات) بخوینیتته وه به چوست و چالاکی و وهی به رزه وه کار به ناوه وړو و ریساو
 ده ستوره کانی بکات.

خدای گه وره - یه حیا - ی هه له مندالیه وه زاناو داناو بینا کردبوو بو تیگه یشتن له زانستی
 دین و په پیره ی کردنی حوکه کانی شه ریعته، هه روه ها خدای گه وره له ده ریای بی پایانی
 په همه تییه وه ده ورونیکی به سوزو دلکی میهره بانی به - یه حیا - به خشیبوو، هه روه
 له به دکاری و کرداری چه پهل و نابه جیش پاراستبووی و پاکی کردبووه و پاشان کردبووی به

(۱) ثلاث لیل سوا: واته سئ شوی ته واو

(۲) المحراب: شوی نویت کردن.

(۳) أوحى: واته نیشاره تی بو کردن

(۴). بكرة: ماوهی نیوان سپیده (فجر) و چیشته نگاو (ضحی) یه.

(۵) عشی: کوتایی وژگار تا کاتی خورئاو بوون.

(۶) حصورا: واته نهو پیاهوی خوی له ناره زووی نهفس ده گریته وه به لای ناهرته ناچیت، سه ره پای بووی
 وزه و تواناشی له و رووه. گوتراویشه نهو پیاهویه که زور خوی ده گریته وه له هه واو ناره زو و دور ده که ویتته وه.

عهبدیکی گوږپرایه ل و له ژيانیدا تاکه هله یه کی نه کرد...

جگه له وهش خودای گه وړه وای لی کردبوو که نه وپه ری چاک و به نه مهک و په وشتبه رز بیست له گهل باوک و دایکی دا...

نیدی - یه حیا - ش پیاوړی کی دل په ق و خویه زل زان نه بوو، به لکو له خوږوردوو و دلته رم بسو، به م په ننگه ش له خودای گه وړه وه سلای گهرم و هیمنی و دلنیایی له هر زیان و کاره ساتیک لی کرابو و هر له پوژی له دایک بوونیه وه و تا پوژی له دنیا ده چوونیو... تا پوژی دواپی (قیامت) یش لوی بی خه م و بهره مه ند بوو که بیگومان له و پوژده ا نه ویش زیندوو ده کریته وه تا کو حسابی خوی له بهر ده می خوادا له گهل بکریت

هه وړه ک خودای گه وړه ش ده ربارهی نه م به شه ی چیرۆکه کی فهرموویه:

﴿يَبْحَثُ خُذَ الْكِتَابِ يَقُوْطُ وَاٰتَيْنٰهُ الْحُكْمَ صَبِيْٓا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا ۝۱۱ وَزَكٰوَةً ۝۱۰﴾
وَكَاٰتٍ نَّفِيْٓا ۝۱۳ وَبَرًا يُّوْلَدِيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيْٓا ۝۱۴ وَسَلٰمٌ عَلٰٓيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوْتُ وَيَوْمَ يَبْعَثُ حَيًّا ۝۱۵-۱۲ مريم

(۱) وحناناً من لدنا: واته سۆزو په رحمت و نهوینیک له نيمه وه... به مانای خودا خستویتی په بهر سۆزو په همتی خوی.

(۲) زکاة: واته (خیرو بهر ده کت) مان پيداوه... یان له گوناها ن پالا و تو ومانه.

(۳) عصیا: سه ریچیکار له فرمانی خودای په وړه دگاری، واته یه حیا ناوا نه بوه...

بەندی دووەم

((چیرۆکی -مەریەم- و لەدایک بونی "مەسیح"))

(پلەو پایە "مەریەم" لەلای خودا - فریشتەکان مەزگێنی بە "مەریەم" دەگەیەنن -
"جیریل" و "مەریەم" - سکپربوونی "مەریەم" بە "عسیا" وە لەدایک بوونی "عیسا" -
"عیسا" لەسەر بێشکەوه دەدوێت)

پلەو پایە -مەریەم- لەلای خودا

(عیمران-ی باوکی "مەریەم") لەنێو (بنو اسرائیل)دا پیاویکی گەورەبوو و ژنەكەشی نەزۆك بوو و منداڵێکی نەبوو بوو. بەلام ئەم ژنە پەنای برده لای خودای گەورەو بەملکەچی و زەلیلی یەوہ لی ی پارایەوہ کە خودای گەورە کوپێکی پێ ببەخشیت، نەزری کردبوو گەر کاتێک خوا ئەو کوپە ی پێ دەبەخشیت تەرخانی کات (وەقفی کات) بۆ خزمەت و گوێزایەلی هەموو حوکم و فەرمانیکی خوداو خزمەت کردنی ماله پیرۆزەکە ی خودا.

خودای میهرەبانیش نزاو پارانەوہ ی ئەو ژنە ی (عیمران) ی گیرکرد. ئینجا ژنەكەش هەستی بە وجودی کوپەلەیکە لەنێو سکی دا دەکرد، بەلام کاتێک منداڵەکە ی بوو دیتی (کچە) دیارە کچانیش وەك کوپان بۆ خزمەتی پەرستگاگان دەست نادەن، بەلام هەر سوپاسی خودای کرد لەسەر ئەو بەخششە و ناویشی نا "مەریەم" و دوای لای خودای گەورە بۆ کرد کە ئابرو و شکۆی خوێ و نەوہکانیشی لە فرۆفێلی شەیتان بەدوور کات.

جا وەك چۆن ژنەكە ی (عیمران) نەزری کردبوو کە منداڵەکە ی تەرخان کات بۆ خوداو خزمەتی پەیکەرەکە، خودای گەورەش ئەو نەزرو دیاریە ی لی پەسندکردو قایل بوو بەوہ ی کە ئەو کچە لەخزمەتی پەیکەرەکە دا بێت وەك وەفاداری یەك بۆ نەزەرەکە و ئیتەر لەسەر رەوشت بەزری و داوین پاک ی پاراستیی.

لەلایەکی تریشەوہ وا دەردەکەوێت کاتێک (عیمران) مردووە ئەم کچە بچوک بووہو پێویستی بەسەرپەرشتی و لەخۆگرتنی کەسیک هەبووہ تاکو بەختی بکات و پەورەردە ی بکات، بۆ ئەم مەبەستە دایکی دەیسپێرت بەسەرپەرشتیاری پەیکەرەکە.

نه وانیښ له نښو خزیاندا ناته با دهن له سره شه وی کامیان "مهریم" له خوږگریټ و سهرپه رشتیاری بیټ، بویه په ناده به نه بهر شتوازی تیروپشک (قورعه) راکښان و له نه نجامدا نمرکی سهرپه رشتاریه که به "زه کهریا" ده سپړریت.

"زه کهریا" ش که میړدی پووری "مهریم" بووه میحرابیڅک بؤ "مهریم" داده نیت تا کو جگه له خوږی کهس نه چیت بؤ لای، ښنجا پښمایي ده کات بؤ سره خوا به رستیو به نډایه تی ی راسته قینه و له سره نه مه به رده وام ده بیټ تا پوژتیکیان دیارده یه کی عه جیب و سهرسوپه ښی بؤ دهرده که ویت، نه و به و هدرجاریک که ده چیت بؤ لای "مهریم" له میحرابه که دا، ده ښیت خوراکیکی له لایه و نه م خورا که ش هیچ که سینک بؤی نه ښناوه و جگه له "زه کهریا - خوږی" که سی دیش له و کاتانه دا نه چوون بؤ لای "مهریم". هر بویه به سهرسامیه ویه لی ی ده پرسیټ: (نهری "مهریم" تو نه مه ت له کوږی بوو؟) (مهریم) له وه لameda ده لیټ: (نه مه له لای نه و خودایه ویه که به ویستی خوږی ړز و پوړی به هر که سینک بدات، ده بدات)..

نه مه ی پیښو و و اتا وشیکاری نه م نایه تانه که خودای گه وره به شیکی چیرو که که بیان تیدا ده گپړیته وه و ده فرمویټ: ﴿إِذْ قَالَتْ أَمْرَأْتُ عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَكِنَّ آلَكَرَّ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُ أَنَّىٰ لَهِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُ مِنْ يَشَاءُ يَغْيَرُ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ آل عمران ٣٥-٣٧.

له لایه کی تریشه وه خودای مه زن ناماژه بؤ نه و ناته بای یه ی نیوان سهرپه رشتیاری نی پدیکه ره که ده کات، که به هوږی نمرکی له خوگرتن و سهرپه رشتی کردنی "مهریم" نه وه له نیوانیاندا دروست بووه و قورعه ی له سره راده کیښن، هه وره که لم فرمایشته ی دا که له ناراسته ی پیغه مبه ری خوږی محمد ﷺ کردوه و فرمویه: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُ أَفْلَهِمْ﴾ ^(١) أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾ آل عمران ٤٤.

(١) یلقون أفلامهم: واته تیره کانیان بؤ قورعه و تیروپشک هله ده دا تا کامیان نمرکی سهرپه رشتیو به و رده کردنی "مهریم" له نه ستو بگریټ. گوتراوه مده بست له و شه ی (أفلام) لم نایه تدا نه و قه له مانه شه که (ته ورات) بیان پچ ده نویسیه وه.

فریشته کان مزگینى به "مهریم" ده گه یه نن

"مهریم" کاتیک گه وړه بوو و وهک نافرته تانی پیگه یشتو بالځ بوو هو هولو کوششیکی هیگجار زوری بو خواپه رستی و به نډایه تی تهرخان کړدبوو. به وپه پری وزه تواناشیه وه عیباده تی خدای به شیوه یه که ده کړد که بی گومان لهو سرده مه دا هاوشان و هاو وینه ی نه بوو، ناسه واری شو ته قواو له خواترسانه شی به رهنګینک بو "زه که ریا" دهرده کهوت که هر به دیتنی زور دلشاد ده بوو، له بهر نه مهش فریشته کان (مه لانیکه) مزگینى ی نه وه یان پیدا، که خودا به تاییه تی هه لیباردووه له هه موو نافرته تانی دنیای به باشت داناوه و فرموویه:

﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفٰكَ عَلٰی نَسَاكِ الْعٰلَمِیْنَ﴾^(۱) **يَمْرُؤُا أَقْنِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِیْنَ** آل عمران: ۴۲، ۴۳.

هه وړه فریشته کان مزگینى ی نه وه شیان پیدا که خدای گه وړه کورپکی پی ده به خشیت و هر تنیا به وشه ی (به: کن) خه لقی ده کات (نه مهش جودایه لهو شیوازه باوو زانراوه ی زاووزی ی مړوځ) نه م کورهش ناوی (مه سیح ی کورپ مه ریم) هه خودا له دنیا دا پلهو پاییه کی به رزی پی ده به خشیت و خاوه نی ده سلات و ریزو شکو مهن دی ده بیت، جگه له مه له ریزی دوایشدا خاوه نی پلهو پاییه بلند و هاوشانی بنده هه لیباردووه له خودا نزیکه کان ده بیت و له گهل نه وان داده بیت، یه کی که لهو سیفه ته تاییه تیانه ی تری (عیسا) نه وه شه که له کاتیکدا مندالینکی ساویه، له پیشکه که ی دا قسه ده کات و به شیوه یه کی دانیانهش ده دوت که ته نانت کاتیک گه وړه ده بیت و وهک پیاوینکی ته وای لی دیت هر هیندهش توانای ناخاوتنی دانیانه ی ده بیت، واته هیچ جیاوازی یه که نه نیوان حاله تی مندالی و گه وړه یی ی دانیایت. هه وړه خودای گه وړه نه وی به یه کی که له پیاوچاکان و صالحان داناوه.

"مهریم" سه ری سوړده مینیت له وهی که کورپ ده بیت له کاتیکدا هیشتا خوی که چو شوی نه کړدوه، به لام فریشته کان هوالی تواناو قودره تی زیاد له پاده ی خدای پی پراده گه یه نن له سر هر کاروباریک که خواستی له سر بیت. جا خدای مه زن و بالاده ست بریاری له سر هر شتیکدا بیت و خواستی له سر دروست بوونی هر مه خلوقیک بوویت، نه وای پی

(۱) واصطفاك على نساء العالمين: واته (خودا به سر هه موو نافرته تانی جیهاندا فه زلی داوی و هه لی بژاردووی). مه به ست له وشه ی (العالمین) له وانه یه نافرته تانی سرده می "مهریم" خوی بیت یاخود تیکرای نافرته تانی دنیا و بهم رهنګهش "مهریم" له هه موو ژنانی دنیای پیش خوی و دای خوی باشت بوویت.

ده فەرمووت (بیه) و ئەویش دەسبەجێ (دەبی) .. (کن فیکون). هەر وەک لەم بەشە ی چیرۆکە کەدا
 فەرموویە: ﴿ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٥٥ ﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ ^(١) وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ^(٢) قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
 إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿ آل عمران/ ٤٥-٤٧.

ئەمە بوو ئەو حالەتە ئەو کە بەسەر مەریەم داھات هەر لە ناو سکی دایکیەو تەو هاتنە
 دنیایو، پەرەدەبوونی .. بەچاکیش تێبینی ئەو حالەتە ناسکەنی دەکرێت کە کاتیەک
 کۆرەیی نێو سکی دایکی بوو لە ژێر سایە خواپەرستی و پاکیزەیدا بوو تا کاتەکانی ژیانی
 دنیای و هەموو قوناغەکانی و هەتا گەشتتۆتە تەمەنی گەرەبوونیش. بێگومان ئەم
 گەشتکردنە پاکیزەییەش سەرەتایەکی ڕێخۆش کردن بوو بۆ مەسەلەیهکی بەسام و ھەببەت،
 واتە: بۆ ئەوێ خودای گەرەبوو بەخواستی ئیلاھی ی خۆی ھەڵبژێرت وەک دایکی کەسێک کە
 (بەرێساو نامرازە زانراوەکانی زاوژێ ئاسایی) لەم دایکە نەبێت، تاکو بێت بە بەلگەو
 نیشانەیهکی بەناوبانگی خودای گەرەبوو ھەر لایەنێکی شارراو و زیادەڕوویی تێدا کراویش ڕوون
 کاتەو بەو ڕەنگە کە گومانی گومانداران و زمانی ھەر درۆ ھەلبەستێکیش بێت، چونکە
 ھەموو ژیانی "مەریەم" ئەو جۆرە گومانە نابەجێیانە پووجەل دەکاتەو و لە کەلەبەرەکانی
 تۆمەتباریشی دوور دەخاتەو.

"جیبریل" و "مەریەم"

"مەریەم" تەرخان (وەقف) کرابوو بۆ خزمەتی پەرستگەو خواپەرستی تێیدا، ئەویش خۆی
 دوورە پەرێز گرتبوو لەخەلکی و بەتەنیا لەبەشی خۆرەلاتی پەرستگە کەو دەدەنیش و خودای
 تێدا دەپەرست.

لەم جۆرە حالەتە دا بوو کە خودا (روح الامین) ی خۆی (جیبریل) ^(١) ناردە لای. ئەویش
 (جیبریل) لەڕوخساری پیاویکی راست و ڕێک و بێخەوشدا لەلای دەرکەوت تاکو "مەریەم"

(١) عیسی: زاراوی بەعەرەبی کراوی (یەشووع-ە بەمانای گەرەبوو). (مەسیح) یش نازناوی بیو، گوتراو
 (بۆیە بە "مەسیح" ناوبراوە چونکە دەستی بەسەر ھەر کەسێکی دەردەدارو نەخۆش داھێناوە چاک
 کردۆتەو) .. گوتراویشە (بۆیە بە "مەسیح" ناوبراوە چونکە بەپێڕۆزی و بەرکەت مەسیح کراو). ھەر و ھا
 گوتراو: (چونکە بەرۆنی زەیت خۆی مەسیح کردوو و پێغەمبەرانیش ھەر بەو مەسحی خۆیان کردوو).
 (٢) المهد: واتە (بێشکە .. لانکە) ئەو جێیە کە منداڵی شیرەخۆری تیا پالەدەخرێت.

به‌لایه‌وه ئاسایی بێت و لێی هه‌له‌یه‌ت، به‌لام کاتێک "مه‌ریه‌م" شه‌و پیاوه‌ی بینێ به‌ ناده‌میزادێکی ده‌زانی و وای بۆ ده‌جوو گوايه ده‌یه‌وێت خراپه‌یه‌کی ده‌ره‌ق بکات، هه‌ر بۆیه‌ش به‌ نیه‌گه‌رانی یه‌وه پێی گوت: (من په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌شه‌رو خراپه‌ی تۆ و هانا بۆ خودا ده‌به‌م که به‌ره‌مه‌ی خۆی پاکو نابرووم به‌پاریزێت، جا نه‌گه‌ر تۆش پیاویکی له‌خواترس و به‌ته‌قوايت شه‌وا ده‌بێت لێم دوورکه‌وێته‌وه).

(جیبریل) یش پێی گوت: (من ناده‌میزادێک نیم به‌و ره‌نگه‌ی تۆ بۆی ده‌چیت، به‌لکو فریشته‌یه‌کم له‌ فریشته‌کان (ملائکة) و خودا ناردوومی بۆ لای تۆ تاکو کوڕێکی صالح و خوا به‌درست و بێ‌خه‌وش و گوێشکراوی نیو خێرو به‌ره‌که‌ت پێی به‌خشم).

"مه‌ریه‌م" له‌م وته‌یه‌ی (جیبریل) سه‌رسام بوو و لێی پرسى: (چۆن من کوڕێکم ده‌بێت له‌کاتێکدا هێشتا کچم و می‌زدێک نه‌هاتوه به‌لامداو، ئێ خۆ ئافه‌ره‌تێکی داوێن پێشیش نیم)؟! (جیبریل) له‌وه‌لامدا پێی راگه‌یاندا: (راستی یه‌که‌ ناویه‌ وه‌ك خۆت ده‌لێیت.. به‌لام خودای په‌روه‌ردگارت فه‌رمویه‌تی: (پێگومان دروست کردنی منداڵێک به‌بێ وجودی باوکێک کارێکی زۆر ئاسانه‌ له‌لام و تاکو بێته‌ به‌لگه‌یه‌ کیش له‌سه‌ر توانای زۆرو گه‌وره‌م، هه‌روه‌ها تاکو بێته‌ هۆی په‌حه‌تێک بۆ شه‌و که‌سانه‌ی، که پێی راستی پێی ده‌گرنه‌به‌ر. مه‌سه‌له‌ی دروست کردنی (عیسا)ش کارێکی به‌پار له‌سه‌ردراوی له‌مه‌وه‌پێشمان بووه‌ هه‌ر ده‌بێت به‌دی بێت)).

هه‌روه‌ك خودای په‌روه‌ردگاریش شه‌م قوناغانه‌ی چیرۆکه‌که‌ له‌م نایه‌تانه‌دا ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رموێت: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ ^(١) مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ^(٢) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا ^(٣) فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا ^(٤) فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ^(٥) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ نَقِيًّا ^(٦) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ^(٧) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ^(٨)﴾ مريم/ ١٦-٢٠.

هه‌روه‌ها خودای گه‌وره‌ له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموێت: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا

(١) انتبذت: (خۆی دوورخسته‌وه).. (دوو ره‌په‌ریزوخۆیه‌ناده‌ر بوو).

(٢) حجاباً: (په‌رده‌یه‌ك) بۆ خۆ چه‌شاردان لێیان.

(٣) روحنا: رۆحه‌كه‌ واته‌ (جیبریل) هه‌، بۆیه‌ش به‌ (رۆح) ناوبراوه‌ چونكه‌ گێانیپه‌روه‌ر (رۆحانی) بووه‌، گوته‌راوێشه‌ هه‌ر له‌ (رۆح) خه‌لق كراوه‌.

(٤) غلاماً زكياً: واته‌ (كوڕێکی پالاته‌ له‌هه‌ر تاوان و گوناوه‌ و كارێکی ناشیرین).

(٥) بغياً: (زیناکار) - له‌شفروش -

(٦) والّتي: مه‌به‌ست له‌ "مه‌ریه‌م" هه‌.

فِيهَا مِنْ رُوحِنَا^(١) وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿الأنبياء/٩١﴾.

بینگومان ئیمەش لەو ئایەتەدا بەلگەیهکی دیار و پۆشن لەمەسەلەلی لەدایکبوونی (عیسا)دا (بەبێ باوک) بەدی دەکەین و بەکاریکی هیجگار مەزنی بەرچاومانێ دەبینن، ئەو بەلگە دیار و پۆشنەش ئەوەیە: لەدایک بوونی (عیسا) بەبێ وجودی باوکی ئەو توانا و قودرەتە بێ ھاوتایەیی خودا ئاشکرا دەکات کە لەکاری خولقاندنی شتەکاندا پابەندی هیچ ئامراز و ھۆکاری ئێیە لەو ھۆکارانە کە جیھانیان لەسەر بەرپۆوە دەچیت و لەو سیستەمەشدا کە بۆ داناو...

ھەندیک کەسیش لە خەلکی (دروست بوونی "عیسا" بە بێ باوک) دەکەن بەلگەیکە لەسەر خودایەتی ی خودای مەزن، بەلام ھەندیکێ تر لە خەلکی ئەمە دەکەن ھۆیک بۆ تیر و توانج دان لە دایکی و گومان کردن لە وجودی "مەسیح". خودای گەرەش ڕوو لە ھەموو ئەو جۆرە کەسانە دەکات و پێیان دەفەرموێت: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(٢) آل عمران/٥٩.

گومانیشی تێدا نی یە کە کاری خەلق کردنی (ئادەم) لە کاری خەلق کردنی عیسا سەر سۆرھێن ترە، چونکە (عیسا) لەمێیەنە کە مەرۆ و -ھاوڕەگەزی خۆی- دروست کراوە، بەلام (ئادەم) لە (خاک) دروست کراوە.

سکیربوونی "مەریەم" بە "عیسا" وە لەدایک بوونی "عیسا"

خاتو "مەریەم" ی ڕوو سوور و پاک داوێن لەو ساتەوختەدا، کە (جیبریل-ی فریشتەیی خودا) فووی پێداکرد، سکێ پرپوو، دیارە "مەریەم" ئەوەشی لەخەیاڵدا بوو، کە داخو خەلکی بێ ئاگاچی دەربارەی کچیک دەلێن کاتێک سکێ پرپیت و، بێ ئەوەی مێردێکی ھەبێت مندالی دەبیت؟!

(١) فَنفَخْنَاهَا مِنْ رُوحِنَا: واتە (لە ڕۆحی خۆمان فووی نەنێیە کمان لە نەنێ یەکانی وجودی کۆزێلە لەسکی دا-تێ کرد) کە (عیسا) و ئیانە کە ی بوو، سەبارەت بەو فووی تێ کردووە زانایان بیروپرای ھەمە جۆرولیک جودایان ھەمە، ھەندیکیان دەلێن: (فووتێ کردنە کە لەخودا خۆیەو بوو، چونکە خودا شیوازی خولقاندنی (عیسا) ی بە (ئادەم) چواندوووە دەربارەی ئادەمیش فەرموویە: (وَنفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي). ھەندیک زانای تریش دەلێن: (ئەو فووی تێ کردووە (جیبریل) بوو). دوا ئەمەش ناتەبایی نێوان زانایان لە بیروپراوا لەسەر چۆنەتی فووتێ کردنە کە یە. بۆ ئۆنە ھەندیکیان دەلێن: (جیبریل- فووی بەباخەلی "مەریەم" دا کردووە (باخەل) (جیب) یش بەگرفانی کراس و بەفەتھە سێنەش دەگوترێت) تاکو فووە کە گەیشتۆتە نێو مندالان (پەحم) ی، گوتراویشە فووە کە لە دەمیەو بوووە گەیشتۆتە نێو سکێ ی شیدی دەسبەجێ لەو ساتەدا سکێ پرپوو).

(٢) من الممتزین: واتە (لەگومانەران).

ئەم جۆره بېرو خەيالانەش "مەريەم" ی زۆر ترساندو زۆر بێ ئارام و نینگەرانی کردو، ترستیکی زۆری لێ نیش و حەزی لەخۆداپران و گۆشەگیری دەکرد... بۆیه لەو کاتانەدا چو بۆ شوپینییکی دوور لەخەلکی و خۆی لێ شاردنەوه و لەبەرچاویان ون بوو.

ئینجا لەوێ کاتی منداڵبوونی هاته پێشەوهو ژان گرتی و لەبەر ئازارو ژانی منداڵبوونی پەنای برده بەر قەدی دارخورمایەك تاكو خۆی پێ حەشاردات و خویشی پێ پابگریت، هەر لەو ساتەشدا ئەوهی بێرکەوتەوه کەوا مۆر و پەلەیه‌کی ناشیرینی پێوه دەلکینن و خەلکی خەتاباری دەکەن، هەر بۆیه‌ش هیوای ئەوهی دەخواست کە بەر لەو رۆوداوه بمرایه یاخود هینده بێ ناو و بێ کەلک بوايه کە لای هیچ کەسێک شایانی باس کردن نەبوايه.

بەلام کتوپر لوطف و بەزەیی ی خودای پێ گەیش و سۆزو سەرپەرشتی خودا بانی بەسەر داکتیشاو دەنگی (جیبریل) ی لەنزیکەوه بیست کە لەخواروو خۆیه‌وه بوو و بانگی لێدەکرد هیچ خەمی نەبیت و خودا رزق و رۆژیشتی بۆ بریارداوه و با لەوه دلتیا بیت، هەر وه‌ها با قەدی دارخورماکە راوه‌شیت، چونکە خورمایەکی تەرو پێگەیشتووی بۆ بەرده‌داتەوهو بەناسانی و ئیشتیه‌واه بۆی دەخوړیت. پاشان پێی راگەیاندا لەناوی ئەو جۆگە لە پاکەش بخواتەوه کە لەژێر درەختەکەوه دەڕۆیشت، تاكو خۆی پێ هێور و دلتیا بکاتەوهو بیتەوه سەرباری ئاسایی ی خۆی و، هیچ خەم و باک و ترستیکی نەبیت.

پاشان (جیبریل) فێری کرد، ئەگەر هەر کەسێک سەرزەنشتی ی کرد و پرسبیری دەربارە ی ئەو منداڵە لێکرد و لێیان کۆلیه‌وه، کە داخۆ ئەمە ی لەکۆیوه هیناوه، با ئەویش هیچ وەلامێکیان نەداتەوهو هەر تەنها بە ئیشارەتێک بیاندوینیت و تێیان گەیه‌نیت، کە: (من خۆم لەقسەکردن گرتۆتەوهو نەزری رۆژووی قسەنەکردنم لەسەر خۆم داناه‌وهو دەبیت ئەم‌پۆ لەگەڵ کەسدا نەدویم)...

ئەم بڕگەیه‌ی پێشوی ئەم بەنده‌ش واتاو شیکاری ئەم نایەتانه‌ی قورئانه، کە خودای مەزن قورئانگیکی بەسەر هاته‌که‌یان تیدا دەگێڕتەوهو دەرەمۆیت:

﴿فَحَمَلَتْهُ فَانَبَذَتْ بِهٖ مَكَّانًا قَصِيًّا^(١) ۞ فَأَجَاءَهَا^(٢) الْمَخَاضُ^(٣) إِلَىٰ جِوْعٍ اَلْتَّخَلُّةِ ۞ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا^(٤) ۞ مَنَسِيًّا^(٥) ۞ فَادْنٰهَا مِنۢ نَحْوِهَا اَلَّا تَحْزَنِي قَدْ

(١) قصياً: دوور.

(٢) فَأَجَاءَهَا: ناچار ی کرد... زۆری بۆ هیناوه تەنگی پێ هەلجێ.

(٣) المَخاض: سەك نیشە وژانی توندی منداڵبوون.

(٤) نَسِيًّا: واتە: شتیکی لەبیرکراو و بێ‌یابه‌خی وا کە هەرگیز شایانی باسکردن و وەبیر هاتنەوهو دلتەنگ

جَعَلَ رَبُّكَ تَحَنُّكَ سِرًّا^(١) وَهَزَىٰ إِلَيْكَ مِجْزَعَ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِيًّا^(٢) فَكُلْ وَاشْرَبْ وَفَرِّ عَيْنًا فَإِمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَأْكُلَ الْيَوْمَ أَنْسِيًّا مريم/ ٢٢-٢٦.

"عیسا" له سهر بیشکه وه ددویتی

به پراستی دواى شهوى "مهریم" شهو منداله "عیسا" ی بووه بردویتی یه نیو گه له که شیه وه، وه ک پروداویتی هینده قورس و له ناکاو دیار بووه له لایان که هه موانی په شوکاندوه، چ شهوانی ناگاداری ته قواو خواپه رستی یه که ی بوون و چ شهوانهش که هیچیان دهر باره ی به ندایه تی و عیباده تی "مهریم" نه ده زانی، چونکه شتیکی سه یرو سه مه ره ی وای پیشان دان که تا شهو پروژش لای شهوان به کچیکی شوونه کردوو و بی میرد ناسرابوو، ههر بزیهش دیارده کتوپری و له ناکاوه که خوی له خوی دا هوکاریکی تاوانبارکردن بوو، چونکه (شتی کتوپری) بوار به بیرکردنوهو تی فکرین نادات، به تاییه تی کهوا به لگه ی خه تابارکردن له نارادایه و هوکاریش به بینراویتیکی ماددیه وه دیاره و هیچ پاکانه و پیچ و په نایه کی تیادا نه ماوه ته وه.

کار دانه وه ی خاتوو "مهریم" یش له بهرام بهر شهو گیزه لوو که یه دا شهو بوو په یه وه یی پاسپارده و رینمایى یه که ی (جیریل) ی کردو بی ده نگی ی خوی راگه یاندو به یشاره ت سهرغی شهو خه لکه ی بو لای کوړه پالخواوه که ی راکیشاو داوا ی لیکردن قسه ی له گه لډا بکه ن.

شهوانیش زیاتر تووړه بوون وپیى دا هه لشاخان له بهر شهوى وا تیده گه یشت گوايه "مهریم" گالته یان پی ده کات، چونکه له وه بهر نه یان دیوو مندالیک له نیو بیشکه وه قسه بکات لهو ته مه نه که مه ی دا، به لام "عیسا علیها السلام" وه لامی تیرو ته سه لی له سهر پاکى و بی تاوانى ی دایکى دانمو وه بوى سلماننن که خودا ده یه یتیه ناخاوتن و پیى گوتن: (من عه بدی خوام و له مه ولا کتیبى - ئینجیل - م بو ده نیو تی و ده مکات به پیغه مبه ریک و به سوودو

بوونی خه لکی نه بی ت کاتیک له بهر چاو نامیتیت و له ناو ده چیت.

(١) سړیا: واته (جوگه له ناو نیک) گوتراویشه مه به ست له "عیسا" یه، چونکه (سړی) به و پیواوه گه ورو دیارانه ده گوتری ت که خاوه نی ره وشت و نا کار و یله ی به رزن.

(٢) رطباً جنياً: به بهر و بوومی شهو دار خورمایه ده گوتری ت، که هیشتا ته و نه رمو وشک نه بووه ته وه، له روانه گه یکی زانستیه شهو سه لی تراوه که خورمای ته ورو خاوا مادده ی سهره کی ی خوراکی زوری تیده وه له شیه ی گیراوه یه کی (به ناسان هرس کراو) دایه و له وروی ته ندروستی یه وه سوودی زوری بو نافرته تانی زیستان هه یه.

موباره کم ده کات و ماموستای پښمایي کارۍ خپرو چاکه تان ده بم، هه روه ها خودای گه وړه
 فرما م پښ ده کات له سهر نو یز کردنۍ به رده وام و زه کات دانی مال و سامان له ماوهۍ ژيانم دا،
 جگه له وهۍ که فرمانیشم پښ ده کات چاکه له گهل دایکدا بکه م و ریزی ته و اوۍ لی بنیتم،
 دیسان خودای مه زن منۍ به که سینکی خویه زل زان و له خوا یاخی دانه ناوه و سه ریچیکاری
 فرمانی نام، هیمنۍ و سلام و ناسایش له سهر من بووه له پرژۍ هاتنه دنیام و له پرژۍ له دنیا
 دره چوون و له پرژۍ زیندوو بوونه و هیشم دا).

هه موو شم دیرانهۍ دوایش ماناو راځهۍ شم ثایه تانه ن که خودای گه وړه تیایاندا
 فرمویه:

﴿فَاتَّيْتُ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ، قَالُوا يَبْرِمُهُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا﴾^(۱) ﴿٢٧﴾ يَتَأَخَتَ هَرُونَ^(۲)
 مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَعِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
 الْأَمْرِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا
 كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالْصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا
 شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ مريم/ ۲۷-۳۳.

(۱) فریا: تاوانیکۍ زور گه وړه سهخت که مندالیکت بی باوک هه یه.

(۲) یا آخت هارون: واته (نهی خوشکه کهۍ هارون). دهربارهۍ وشهۍ (هارون) لیره دا جیاوازی بیرو را له نیو
 زانایاندا هه یه له سهر مانایي شو (خوشک و برابری یه) و داخو (هارون) کښیت؟ یو نمونه هه ندیک له زانایان
 ده لاین: (براکهۍ-موسا-یه). مېبه ستیش لهو قسه یی خه لکی شو سهرده مه به "مهریم" نه و بووه که (نیمه
 له کاری عیبادهت و خواپه رستیتدا وه (هارون)ی خواپه رستمان دیویت و به خوشکیکی شو خواناسهت له قه له م
 ده دین. بیگومان "مهریم" له کوپانی (هارون)ی برای (موسا) بووه به رچه له ک براو ته وه سهر (خوشک و
 برابری) یک له گهل (هارون) دا چونکه له نه وهۍ شو بووه، هه وړه ک چو ن به (ته میمی) یه که ده گو تریت: (یا آخا
 تیم) واته: نهۍ برای کهۍ (تیم). یان که به عه ره بش ده گو تریت: (یا آخا العرب) نهۍ برای عه ره ب. هه وړه ها
 گو تراده: لهو سهرده مه دا له نیو (بنو اسرائیل) دا خوا په رستیک هه بووه که هه خوی بو خواپه رستی ته رخان
 کردووه ناوی (هارون) بووه "مهریم" یشیان له کاری خواپه رستی دا به خوشکیکی شو داناوه، چونکه له سهر
 پښازی شو پیاره خودای په رستووه وه که شو خوی بو خزمهتی مالی خودا و عیبادهت ته رخان کردووه...
 واته وه که شو خوی وه قف کردووه.

به ندى سى يه م

((په يامى "عيسا"))

(گومرايى (بنو اسرائيل) - پښه مبهريتى ي "عيسا" - مزگينى دان به هاتنى "حمد" ﷺ -
شوينکه وتوانى "عيسا" - مو عيجيزه کانى "عيسا" - به ربه ربه کانى ي "جوله که" له دژى
"عيسا" - کو تايى "عيسا" - بانگه وازى "عيسا" بو خوا به يه کگرتن بووه.)

گومرايى (بنو اسرائيل)

کاتيك (بنو اسرائيل) له پړي راست لايان داو له سنوورى شهرى خودا تپه پرين و
سهرنگوم بوون له کوکړدنه وې مال و سامان چ له پړي حلال و چ له پړي حراميشه وه، نيت
خوداى گه ورهش گه ليک شتى حلالى لى حرام کردن لهو شتانه ي که له وه پيش حلال بوو
بويان، هه روه ها خوداى گه وره له م باره يوه هه رمويه تى:

﴿فَيُظْهِرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا^(١) حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَتِ أُحْلَتَ لَهُمْ وَبَصَدَهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كثيراً ۝ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ هُمُوا عَنْهُ وَأَكْلَهُمْ آمُولُ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ۝ النساء/١٦٠-١٦١.

هه روه ها نه وان له چنده بېر و باوه پړي پړى لايان دابوو، نه وه بوو کو مە ليکيان نکو ولييان
له پړى دوايى و زيند و وکړدنه وه ده کرد، به م پړي يهش نکو ولييان له سزاو ليپر سينه وه و پا داشت
ده کرد... نه مەش بووه هوى نغرو بوونيان له هه و او ثاره زووه کان داو روچوونيان له به دکارى و
هه وه سپه رستى دا بې نه وې هه ست به سزاو ليپر سينه وه بکه ن.

پښه مبهريتى "عيسا"

خوداى په روه ردگار عيساى کرد به پښه مبهري له تهمه نى (٣٠) ساليډا دواى نه وې سروشى
(وه جى) له په روه ردگار يوه پړي گيشت و فيرى (تهورات) و (نينجيل) ي کرد، هه روه خودا
خو د هه رمويى: ﴿وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۝ آل عمران/٤٨

(١) هادوا: واته (يهود) - جوله که کان.

﴿...وَأَتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ﴾ المائدة / ۴۶

جا دواى نهمه "عیسا" ده‌ستی کرد به‌مزگینى دان به‌خه‌لکى و به‌گه‌یاندنى په‌یامى خودا پی‌یان و بانگى کردن بۆ پابه‌ندى پی‌وهى و په‌یره‌وى کردنى، چونکه وه‌ک پی‌ی راگه‌یاندببون نه‌و بۆ نه‌وه هاتووه، که ته‌قللا بدات له‌پیناوى گیرانه‌وى جوله‌که‌کان بۆ سه‌ر ریى راست و به‌رگرتن له‌و گومراپوونه‌یان و، روونکردنه‌وه ره‌واندنه‌وى نه‌و نیختیلاف و نات‌ه‌بایه‌ش، که ده‌براره‌ی ره‌واو نار‌ه‌وا (حه‌لال و حه‌رام) له‌ نیوانیاندا دروست ببوو، پاشان نه‌و شتانه‌ی لی‌یان حه‌رام کرابوو، بۆیان حه‌لال‌کاته‌وه به‌فه‌رمانى خودا، هه‌روه‌ک خوداى گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۳﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ الزخرف / ۶۳ - ۶۴.

مزگینى دان به‌هاتنى (محمد ﷺ)

یه‌کیک له‌وه‌والانه‌ی له‌په‌یامى "عیسا" دا بوو مژده‌دانه به‌هاتنى پی‌غه‌مبه‌ریکی دیکه‌ی خودا له‌پاش خو‌ی که‌ناوى (ئه‌حمده‌-ه) واته: (محمد ﷺ)، هه‌روه‌ک خوداى گه‌وره له‌سه‌رزارى "عیسا" وه‌ ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌فه‌رمویت:

﴿وَاذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ الص‌ف / ۶۰ ..
واته: (عیسای کو‌ری "مه‌ریهم" گو‌تی: (ئه‌ی گه‌لی (بنو اسرائیل) بی‌گومان من پی‌غه‌مبه‌ری ره‌وانه‌کراوی خودام بۆ لای ئی‌وه‌و، باوه‌ره‌یت‌ه‌رو به‌راست دانه‌ری کتیب‌ه‌کانی پی‌ش خۆم و ته‌و‌راتیشم، هه‌روه‌ها مژده‌تان پی‌ده‌ده‌م ده‌براره‌ی هاتنى پی‌غه‌مبه‌ریک له‌دواى خۆم که‌ناوى (ئه‌حمده‌-ه).)

"عیسا" به‌زاراوه‌و بی‌ژه‌ی (پی‌غه‌مبه‌ر) ناوی مژده له‌سه‌ردراوه‌که‌ی ده‌ب‌رد، هه‌روه‌ها به‌ بی‌ژه‌ی "میسیا" و "فارقلیط" یش. بی‌گومان "فارقلیط" بی‌ژه‌یه‌کی ته‌ع‌ریب کراوی زاراوه‌ی یۆنانی (بیری‌کل‌توس) ه‌ که‌ له‌ ته‌رجه‌مه‌ یۆنانی یه‌که‌ی ئینجیلدا هه‌یه‌و مانای (بیری‌کل‌توس) یش به‌ زمانى یۆنانى واته (محمد واحمد)^(۱).

(۱) ده‌براره‌ی وشه‌ی (بیری‌کل‌توس) مامۆستای زاناو عه‌ل‌لامه‌ (عه‌بدال‌وه‌اب النجار) ی دانه‌ری کتیبی (قصص

شونځه وتوانی "عیسا"

"عیسا ﷺ" له بانگه وازه که یدا روږبه پرووی مشتمرو شه پر قسه ی (صدوقی یه کان) بووه وه، که تا قمیک بوون له جوله که کان و نکوولیان له روژی دوا یی (ناخیره ت) و سزاو پا داشته کانی ده کرد، هره وه ها روږبه پرووی سر کرده ناینی یه لاره کانیشیان بووه وه که به وژی بیرو پا چه و ته ناینی یه کانیانه وه له عه قیده ی راست لایان دابوو، وه (فریسی - نو سه رو کاهینان). به لام "عیسا" به و به لنگه به هیزو قناعت پی هی نه رانه ی وه هم مو یانی بی ده نگ کردو نار پکی ی رپیازه که شیان ی بژوون کردنه وه، سه ره پای شه وه له سه رنکوولی و بی با وه پریان هر بهر ده وام بوون.

جا کاتیک "عیسا" دیتی شه و ته و ژمی لاری و سه ریچی له نیوانیاندا په رده ده سینیت و نیشانه کانی بی با وه ریش زیاتر له دلیان ده چه سپیت، به ره و پروی هم مو یان وه ستاو پیی گو تن: (کی شونځه و ته وی من له گه رانه وه بژو سر ریازی خوادا؟) له وه لامدا خیرا شه و قوتا بیان هی که با وه ریان پی هینابوو، به نازایه تی و چاوقاییمه وه با وه ری خویان ناشکرا کرد هر چه نده که ژماره یه کی که میش بوون له چا و کژمه لانی بی با وه ردا، هره وه قورن بزمان ده گپ رپته وه ..

﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ (۵۴) رَبَّنَا ءَامِنَا بِمَا أُنْزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۵﴾ آل عمران/ ۵۲-۵۳ ..

له م نایه ته دا وشه ی (خواریون) مانای (ها وه لانی عیسا و قوتا بی یه نزیکه کانی ده گه یه نیت)، شه وانیش دوا زده پی او بوون و به زمانی هم سر ده مه به (مژده کاران = مبشرین) ناو ده برین - شه وانه بوون که (مه سیح) له ژیان ی دا نار دوونی بژو لای خه لکی شونځه کانی تر تا کو مژده ی هاتنی شه و ناینه تازه یه یان پی بگه یه نن.

(الانبیاء) پر سیاریک له دکتور (کارلو نلینو) ی روژه لاتناسی یتالی ده کات، شه ویش له وه لامدا ده لیت: (قه شه کان ده لیتن هم وشه یه مانای (نارام پی دراو) ده گه یه نیت. ماموستا (عبدالوهاب) پی پی ده لیت: (من پر سیار له دکتور پکی وه تۆ ده کم که (پروانامه ی دکتورات له نادابی زمان) دا هیه، نه ک پر سیار له قه شه یه ک بکم). شینجا دکتور دانی پی داده نیت و ده لیت: (مانای وشه که واته شه که سه ی هم مدو سو یاسی زوره). دوا یی ماموستا (النجار) لئی ده پر سیته وه: (نایا نه مه شایسته ی به با شتر دانان و نامرزی (أفعل) نی یه که وا له جیاتی (همد) - أحمد بیت؟) شه ویش ده لی (به لئ وایه) .. قورنانی پیرویش زیاتر شه و راستی یی سه لماندوه له م نایه ته دا (و مبشرا بر رسول یاتی من بعدی اسمع أحمد).

موعجزه کانی "عیسا"

له و سهرده مه دا پیاوړی نایینی ههستیان به مه ترسی یه ک ده کرد، که گه ماروی داو، چونکه نهوا "عیسا" هاتووو سهرزه نشتیان ده کات له سر پرچوونیان له ههواو ناره زوو په رستی داو له سووربوونیان له سر به دکاری، نهوه بوو دهستی کرد به پرده لادان له سر کاری نابه جی و نهینی یه کانیان و له نیو خه لکی دا پروی راسته قینه یانی باس ده کرد و ده رده خست.

نهوانیش به تیکرای دهنگ و ریکه وتنی نیو خویان بریاریندا به توندی دژایه تی بکه و به دروی بجه نهوه، بو نم مه به ستهش ویستیان شهرمه زاری بکه و داوای چهند به لگه یه کی به هیزیان بو سه لماندنی په یامه که ی لی ده کرد، خودای گه ورهش بو نهو کاره به چهند موعجزه یه کی گه وره پشتگیری کرد، وه کم نم موعجزانه:

١- له قور شیوه ی په یکه ریکی بالنده ی دروست کردو پاشان قووی پیا کردو، به فهرمانی خودا بوو به بالنده یه کی زیندووی راسته قینه.

٢- چا کردنه وه ی که سیک کی کویرو نایینا که هه له مندالویه وه به کویری له دایک بووه و باوکیشی کویر بوویت، بهوشیوه یی دهستی به چاوانی داده یینا و به فهرمانی خودا چاوی ده بیینیو چاک ده بووه وه.

٣- دهست هیئان به سر که سیکدا که تووشی نه خوشی به له کی بووه و په له ی سپی که وتوته پیستیوه وه به یارمه تی خودا چاکی ده کرده وه.

٤- زیندوو کردنه وه ی مردوان به فهرمانی خودا و (له ری ی بانگ کردنیان یان دهست لیدانیانه وه).

٥- خه لکی له ماله وه هه رچه کیان بخواردایه و پاشه کهوت کردایه، "عیسا" دهیزانی و هه والی نهو خوراک و پاشه کهوت کراوانه یانی پی ده گوتن.

خودای گه وره نم پینچ موعجزه یی باس کردووو له سر زمانی "عیسا" وه فهرموویه:

﴿إِسْرَءِیْلَ اِنِّیْ قَدْ جَعَلْتُکُمْ بَیَْٔةً مِّنْ رَبِّکُمْ اَنِّیْ اَخْلُقُ لَکُمْ مِّنَ الطِّیْنِ کَهَیْٔةِ الطَّیْرِ فَاَنْفُخُ فِیْهِ فَیَکُوْنُ طَیْرًا یُّدِْٔنُ اللّٰهُ وَاُبریْ اِلَیْکُمْ وَاَلَا تُبْصِرُوْنَ وَاُنْخِی الْمَوْتَیْ یُّدِْٔنُ اللّٰهُ وَاُنْیْسُکُمْ بِمَا تَاْکُلُوْنَ وَمَا تَدْخِرُوْنَ فِیْ بُیُوْتِکُمْ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیةً لَّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ﴾ آل عمران/ ٤٩ ..

"عیسا" موعجزه یه کی تریشی هه بوو که له سر داوای هه واری یه کان (قوتابی و

شونځه‌وتوانی) پيشان دا" نه‌وه بوو خوانتيك خوراك له ناسانه‌وه نيترايه خواره‌وه بو لايران تالهي بخون و به‌ته‌واوېش له‌باوه‌ريان دلنځيا بن و بزانن كه له‌سهر پړي پاستن و پاستي ي په‌يامه‌كه‌ي "عيسا" شيان بو بسه‌لميتريته.

"عيسا"ش نزاي له‌لای خودای په‌روه‌دگار كرد و لتي پارايه‌وه نه‌و قاپه‌يان بو بنيتريته خواره‌وه كه داوايان كرده‌وو:

﴿إِذْ قَالَ الْخَوَارِثُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٢﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَضْمِنَ قُلُوبُنَا وَنَقْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٥﴾﴾ المائدة/ ١١٢-١١٥.

حېكمه‌ت له‌موعجيزه‌كاني

ليزه‌دا خوښه‌ري به‌رېز پرسياريكي به‌خه‌يال‌دا ديت له‌مه‌ر نه‌وه‌ي بوچي موعجيزه‌كاني "عيسا" به‌و جوړه‌ بوون؟ ده‌رياره‌ي ليك‌دانه‌وه‌ي هو‌ي نه‌و جوړه موعجيزانه‌ش گوتراوه: بو خه‌لكي نه‌و رېوژگاره‌ي "عيسا" پتويست و شيابوون چونكه له‌و سه‌رده‌مه‌دا خه‌لكي لاريان له (رېوچ) هه‌بوو و باوه‌ريان به‌وجودي نه‌بوو، هه‌رېويه‌ش (مه‌سيح) به‌موعجيزه‌يه‌كي وه‌هاوه چوه بو لايران كه كاريكي نانا‌سايو سه‌رسورهيته‌ بوو و سه‌لميتنه‌ري پاستي په‌يامه‌كه‌شي بوو، له‌هه‌مان كاتيشدا جاريكي راسه‌قينه‌ و راسه‌گزيانه‌ي حه‌قيقه‌تي گيان (رېوچ) بوو و به‌لگه‌يه‌كي بنه‌ېر (قاطع)يش بوو له‌سهر بووني (رېوچ).

نه‌و قورې كه‌په‌يكه‌ري بالنده‌يه‌كي لي دروست كرده‌وو و فوي پياده‌كرد و كه به‌فه‌رمانی خودای گه‌وره‌ش ده‌بوو به‌بالنده‌يه‌كي زيندوو، ته‌نيا نه‌و پاستي يه نو‌ئيه‌ي بو ده‌سه‌لماننن كه‌وا شتيكي تر به‌نيو جه‌سته قورپنه‌كه‌دا رېوشته‌وه‌و له‌په‌گه‌زي خو‌يشي نيه‌و ژياني به‌به‌ردا كرده‌وه، جا نه‌و مرؤفه‌ي، كه‌مردبوو و كه‌عيسا بانگي ده‌كردو زيندوو ده‌بووه‌وه و له‌لامی بانگه‌كه‌ي ده‌دايه‌وه به‌لگه بوو له‌سهر نه‌وه‌ي كه‌وا گيانتيك له‌و جه‌سته‌يه‌دا جيگير ده‌بيت به‌پتي نه‌و بانگ‌كرده‌ي "عيسا" و ژياني تيدا دروست ده‌بيتته‌وه..

موعجیزه کانی "عیسا" به پیتی داناییو حیکمه تی بانگه وازه کهی بووهو بۆ پهروه رده ی گیانی و باوه ر به زیندوو بوونه وه بووهو، که بینگومان ژیانیکه تری دوا ی ئهم ژيانهی دنیا مان هه یه و مرؤفی چاکه خواز پاداشتی کاره چاکه کانی تیادا ده دریتته وه و مرؤفی خراپه کاریش له سهر خراپه کانی سزا ده دریت.

به ره ره کانیی جولە که له دژی "عیسا"

خودای مه زن به و موعجیزه پۆشن و گه و رانه پشتگیری "عیسا" ی کرد که بینگومان هه موو زمانیک له ناستیاندا لال ده بوو و هه موو خاوه ن گومانیکیشی دلنیا ده کرد و گومانی له دلدا نه ده هیشتته وه.

به لām جولە که کان که "عیسا" یان بۆ په وانه کرابوو دلرپه و په ست بوون لوتی و دژایه تی یان ده کرد و به هه موو شیوه یه که هه ولیان ده دا ری له خه لکی بگرن و نه هیلن گوئی رادیرن بۆ بانگه وازه کهی، تا له دوا ییشدا پیلانی له دژ بگین.

جا کاتیک زۆر ماندوو بوون له و فروفیتالنه داو شکستیان خوارد له نه هیشتنی بانگه واز کردنی و دیتیان وا ههر سووره له سهر گه یاندنی په یامه کهی و هه ژاران و بی ده سه لاتانیش به رده وام به دهم بانگه وازه یه وه دین و له ده وری کو ده بنه وه، ئینجا ده ستیان کرد به هاندانی پۆمه کان لی ی و وه می ئه و هه و لانه یان ده خسته بیرو دلپانه وه که گوا یه بانگه وازی "عیسا" بۆ له ناو بردنی مو لک و مه مله که تی (قه یسه ر) و پریشه کیشکر دنی ده سه لاته که یه تی..

له م پریشه یه شه وه توانییان حا کمی پۆم هان بده ن بۆ ئه وه ی فه رمانیکی تایبه ت بۆ ده سگیر کردنی "عیسا" ده رکهن و حو کمی له سیداره دان (له خاچ دان) یشی بۆ ده رکهن.. بۆ جیبه جی کردنی ئهم فه رمانه سه ربازه پۆمانییه کان ده ستیان کرد به گه ران به دوا ی "عیسا" دا، له و کاته شدا له نیو ها وه لانی دا پیاو یکی دووروو (منافق) هه بوو که درۆو ده له سه ی بۆ هه لده به ستن و دوو زمانی و سیخو ری له سهر ده کرد، به لām خودا پوخساری ئه و پیا وه دوورو وه ی به شیویه ک گۆری که له "عیسا" بجیت و ئیتیر به هو ی ئه وه وه سه ربازه کان گرتیان و وایان زانی "عیسا" یه، ئه ویش په شو کا و زمانی ته ته له ی ده کرد، خودای گه و ره ش به ئه مری خو ی بی ده نگه ی کردبوو وه یچی بۆ نه ده گوترا.. له بهر ئه وه حو کمی له خاچدانی به سه ردا دراو "عیسا" ش بینگومان خودا پر زگار بوونی بۆ نویسوو و نه که وته بهر ده ستیان.

قورثانی پرۆز راستیی ئهم به سه رهاته ی وه ها گیرا وه ته وه که خودای گه و ره پرسی نه دا وه "عیسا" بکوژن، به لکو له ده ست ئه وان پر زگاری کردوه، هه ره ک فه رمو یه تی: ﴿وَقَوْلِهِمْ إِنَّا

فَلَنَّا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا... ﴿النساء/ ١٥٧﴾

مانای نهم نایه ته نه وه ده گه یه نیټ که (نه وان به ئیدیعاً و پروپاگه ندهی خویشیان نه یان توانیبوو "عیسا" بکوژن یان له خاچی بدن هه روه کو ئیدیعای ده کهن، به لام پیاوه له وچو تیراوه که یان له خاچ دابوو و وایان زانیبوو "عیسا" یه که له خاچیان داوه، به لکو که سیټکی غه یری نه ویان له خاچ دابوو).

نهم به شوی نایاته که ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾ نه وه ده گه یه نیټ که (نه وانه ی گومانیان له م راستی یه هه یو له سهر نه و بیروپرایه ن گوايه "عیسا" خوی له خاچ درایت و سوورن له سهر نهم بچوونه، نه وه دياره به هله داچوون، چونکه هېچ زانستیکی به لگه دار و روون و ناشکریان له مېر سلمانندی بچوونه که یان نی یه، به لکو هر به دوا ی گومانیاندا وېلن).

قورثانی پير ژر دوا ی باس کردنی عيساو نه رك و په یامی سهرشانی، باسی مه سه له ی کوشت و له خاچ دانیسی کردووه و په نجه ی ناماژ ی بچوونه درېژ کردووه، که گومان و بچوونه هله کان له دوو مه سه له یه ی (کوشتن) و (له خاچ دان) نه وه سهریان هله داوه، نهم شپوه گپړانه وه یه ی قورثان راستی یه کی میژوویی یه و ته نانه ت له نیو خودی (مه سیحی یه کانیش) دا چند تاقمیک هه بوون نکوولیان له پرو دوا ی له خاچ دان و کوشتنی "عیسا" کردووه، وه (ساترینوسی یه کان) و (مه رکیونی یه کان) و (پار دیسیانی یه کان) و چندین هوزو تیره ی تریان له هوزو دهسته و تاقمانه ی که هه رگیز دانیان بهو گومانه سه یرو سه مه رانه دا نه ناوه که گوايه (مه سیح) له خاچ درایت و کوژرایت.

خو نه گه ر له پړی قورثانه وه نه بیټ نه و پيغه مبهه رکی نه خوینده واری وه کو (محمد ﷺ) چو ن هه موو نه و راستیانه ی ده زانی که تا نه و رژه له لای گه لی عه ره بی نه و سه رده مه نه زانراو په نهانی بوون؟ بین گومان نه مه ش له و به لگه روشن و پرشن گدارانه یه له سهر نه و راستی یه ی، که قورثانی پير ژر سروشیکی خودایی (وحي الهي) بووه هر خدا خوی ناردویتی یه خواره وه بچو لای (محمد-ی) په وانه کراوی ﷺ) تا کو نه و حقیقه ته ی جی خیلاف و ناته بابیو گومانداریان بوو بویان روون بکاته وه و چی دی له گپژاوی گومانه بی بنچینه کاندانه تلینه وه.

کوټایي "عیسا"

نهی باشه نه گهر "عیسا" له خاچ نه دراوه، داخو چی ی به سهر هات بیت؟

قورټان بهم فهرمایشته ی خودای گه وړه وه لایمی نهم پرسیاره ی داوه ته وه: ﴿وَمَا قُلُوهُ يَقِينًا﴾ (١٥٧) بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ﴿ کوټایي نایه تی ١٥٧ و سهره تای نایه تی ١٥٨ ی سوره تی النساء .. واته (نهوان- جوله که کان- و سته مکاران به دلتیایه وه نه یانزانیبوو که نه مه "عیسا" یه وه له خاچ دراوه، به لکو تنه نا به وه هم و گومانی مه زنده کاری ی خوټیان وایان دانابوو گوایه نه وه عیسا یه و کوټایان پښ هیټاوه).

هه وړه ها خودای گه وړه لهم فهرمایشته ی تری دا ده فرمویټ: ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا...﴾ آل عمران/٥٥ .. واته (خودا به عیسا ی فرموو: نه ی عیسا نهوا من بریاری چارنوس و کوټایي هاتنت دده دم و به رزت ده که مه وه بۆ لای خوټم و، ناهیلیم کهس به سهرتا زالیټ و بتکوژیټ و، ده ربارت ده کهم لوټیان و، پاکت ده که مه وه لهو کرداره چه پله ی که نهوان که ده یانه ویټ به مه به سستی له خاچ دانت توخت بکه ون)

سه بارت به رسته ی ﴿وَرَافِعُكَ إِلَيَّ﴾ لهم فهرمایشته ی خودا، زۆریه ی رافه کاران و موفه سیرین باسی نه وه یان کردوه کهوا بیگومان خودا "عیسا" ی به جه سته و رۆحه وه بۆ لای خوټی به رز کردوه ته وه. له چه ندین فهرمووده ی راست (صحیح) ی پیغه مبه ریشدا ﷺ هاتوه که "عیسا" وهك نیشانه یه كه له نیشانه کانی هاتنی رۆزی قیامت دیتته خواره وه بۆ سهر زهوی، وهك خودای گه وړه ده فرمویټ: ﴿وَإِنَّهُ لَلْصَّاعِقَةُ﴾، هاتنه خواره وه یشی بۆ ناوه راستی نه ته وه ی موسلمانانه و تیټکه لیان ده بیټ و حوکم به شه ریه تی نیسلام ده کات. له حوکم کردنیشیدا پشت به کتیبی خودا (قورټان) ده به سستیټ و ژیانی سهر زهوی خاویټ ده کاته وه داد و یه کسانیی تیادا بلاو ده کاته وه، دوا ی نه وه ی پرکراوو له زوټم و زۆرداری.

به لām به پیی بیروپای دووه می رافه کاران و موفه سیرین "عیسا" تا کاتی مردنی به گوټیره ی مانا رواله تی یه که ی نایه ته کهش وه فاتی کردوه و ټینجا به رزکراوه ته وه: ﴿بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ واته: (چه ند پله یه كه لای خودا به رزکراوه ته وه)، وهك چۆن له هه مان مه به سته دا خودا ده رباره ی (نیدریس) یش فهرموویه تی ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا﴾ مریم/٥٧ ...

جا نه گهر بشگوټریت: دوا ی نه وه "عیسا" بۆ کوټی رۆشته وه و چاره نووسی به کوټی

گه یشتووه؟ وه لامي نه مېش ناسانو و نه ویه که ییگرمان خودا نه دوا لایه نه ی چاره نووسی "عیسا" ی باس نه کردووه و بوی پروو نه کردو وینه ته وه، یت مېش زانیاری له م پرووه ه هر بؤ خودا ده گپینه وه و به یی به لگه باسی مه سه له یه که ناکه یین که خودا خوی هیچی وای له باره وه باس نه کردییت.

بانگه وازی "عیسا" بؤ- خوا به یه گگرتن- بووه

گهر به هوشیکی ساغ و ویژدانیکي هه قپه روه وه و نه و ټایه تانه ی باسی "عیسا" و ټایه که ی ده که ن، بخوینینه وه، نه و ا به راستی بومان درده که ویت قورشان جه خت له سر نه و حه قیقه ته رۆشنه ده کات که "عیسا" ش ه هر مرؤ ټیک بووه و پیغه مېهریکي خودا بووه و ناروویه تی بؤ رپنمایي کردنی گرو ی به شهر و، په یامه که شی بانگه واز بووه بؤ یه کتاپه رستی و خوابه یه که گرتن له به ندایه تی و خوا په رستی دا، به ندایه تی و عیباده تیش ته نها پاک و پوخت بکړیته وه بؤ خودا و هر خودا به ر سرتیت.

پاشان خوابه یه که گرتن له (ذات) و سیفه ته کانیدا که (ذات) ټیکي ماددی و ته به ننی کراوانه ی مرؤ فی نییه و له سیفه ته کانیشی دا هیچ هاو شپوه و پی چوینرا و (مشابه) ټیکي نییه و نه له که س بووه و نه که سی لی بووه و، هر وه که خودای گه وره ش خوی له رووی گفتاری ناراسته کراویدا بؤ مه سیحیه کان و (اهل الکتاب) ده فرمویت:

﴿يَتَّاهِلَ الْكَتَبُ^(۱) لَا تَقْلُوا فِي دِينِكُمْ^(۲) وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ^(۳) أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ النساء/ ۱۷۱..

واته (نهی شوینکه و توانی - نینجیل- یتوه زیاده رپی له دینه که تاندا مه که ن و نه و سنوورانه مه به زینن که خودا دایناوه و قسه و باسی به تال و ناهق له سر خودا مه لین وه که نه و ی گوايه خودا کور ی هیه و "عیسا" کور ی نه و بووه، چونکه به راستی (مه سیح)

(۱) یا اهل الکتاب: نامرأ ټیکي بانگ کردن (نداء) نه و بؤ مه سیحیه کان یان جوله که کان یان بؤ همر دولا یان پیکه وه به کار دییت.

(۲) لا تغلوا فی دینکم: واته له و سنوورانه تپه په پمېن که خودا دیاری کردون.

(۳) کلمته: واته نه و که سیه که به وشی (کن= بیه) و به یی وجودی نامرأ ی ناسای (بووه).

"عیسا" ی کورپی "مه‌ریه‌م" ته‌ن‌ها پی‌غه‌مبه‌ریک بووه وه پی‌غه‌مبه‌رانی دی و به وشه‌یه‌ک (کلمه‌ی (ببه = کن) هاتوته دنیاوه و نه‌م وشه‌یه‌ش مژده‌یه‌ک بووه بۆ "مه‌ریه‌م" و دوا‌یی گیان به‌یهر لاشه‌ی "عیسا" ی کورپیدا کراوه، ئیوه‌ش ده‌بی‌ت باوه‌ر به‌خودا و پی‌غه‌مبه‌ره‌کانی بی‌سن و مه‌ل‌ین (سئ خوا‌ه‌ند هه‌یه) یان خودا پی‌ک هاتووه له سئ (آقنوم) ی-باب و کورپو گیانی پی‌روژ، وازی‌نن له‌م قسه‌و باسه‌ پووچه‌ل‌انه‌و نه‌م وازه‌ینانه‌شتان باشترو به‌سوودتره‌ بۆتان، چونکه به‌راستی هه‌ر خودا (الله) تاکه په‌رستراوی‌که‌و پاک و بی‌خه‌وش و دووره له‌وه‌ی کورپی هه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها خودا خوا‌ه‌نی هه‌موو ئاسمانه‌کان و زه‌وی هه‌موو بوونه‌وه‌ری نی‌وانیانه و هه‌ر خۆ‌یشی به‌سه‌ بۆ پارێزگاری و پی‌وستی‌بی به‌هیچ یاریده‌ده‌رو جی‌گیرو وه‌کی‌ل‌یک نی‌یه). ..

هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌وه خودای گه‌وره فه‌رمو‌یه‌تی:

﴿وَقَالُوا^(١) اَتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا^(٢) لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا اِذَا^(٣) تَكَاذُ السَّمَوَاتِ يَنْفَطَرْنَ^(٤) مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَذَا^(٥) اَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا^(٦) وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا^(٧)﴾ م‌ر‌م/ ٨٨-٩٢.

هه‌روه‌ها خودای په‌روه‌ردگار فه‌رمو‌یه‌ی:

﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَاُمُّهُ صَدِيقَةٌ^(٨) كَاْنَا يَكْلُلَانِ اَلطَّلَعُ اُنْظَرُ كَيْفَ بُنِيتُ لَهُمُ الْاَلْبَتِ ثُمَّ اُنْظَرُ اَنْ يُّؤَفَّكُوْكَ^(٩)﴾ المائدة/ ٧٥

واته: (مه‌سیح-ی کورپی مه‌ریه‌م) ته‌ن‌ها پی‌غه‌مبه‌ریک بووه له‌دوا‌ی پی‌غه‌مبه‌رانی تر هاتووه به‌رنامه‌کانی پێش خۆی به‌تال بوونه‌وه‌و داوا‌ی پابه‌ندبوونی خه‌ل‌کی به‌و به‌رنامه‌و په‌یامه‌ تازه‌یه‌وه کردووه دای‌کیشی به‌ گفتارو کردار له‌گه‌ل خوا‌دا راستگو بووه هه‌ردوو‌کیان (عیساو دای‌کی) مرۆ‌ف بوون و خۆزاکیان ده‌خواردو دیاره به‌خواردنی خۆزاکیش وه‌ک هه‌ر مرۆ‌فی‌کی دی پاشه‌پۆکیان هه‌بووه، جا پ‌روانه چۆن به‌ل‌گه‌و نیشانه‌کاغان له‌سه‌ر نه‌و مه‌سه‌له‌یه بۆ پ‌رون ده‌که‌ینه‌وه‌و دوا‌یش پ‌روانه نه‌وان چه‌ند گو‌م‌پ‌ران و چۆن شه‌یتان له‌خه‌شته‌یان ده‌بات و ناهیل‌یت له‌م به‌ل‌گه‌و نیشانه‌ه‌ وردب‌ینه‌وه). ..

(١) قالوا: واته نه‌سرا‌نی‌یه‌کان (مه‌سیحی یه‌کان) واده‌ل‌ین.

(٢) اِذَا: واته کار‌ینی‌کی هه‌نگ‌جار به‌دو نا‌ش‌یر‌ین نه‌ه‌جام ده‌ده‌ن کات‌یک ده‌ل‌ین خودا کورپی بۆ خۆی دانا‌وه.

(٣) يَنْفَطَرْنَ: در‌ز‌یان ته‌ده‌بی‌ت و ور‌دو خاش ده‌بن.

(٤) صديقة: واته (خوونه‌ری‌تی نه‌و) پ‌است‌گۆ‌یی‌و پ‌است په‌روه‌ری‌یه).

لهو نایه تانه دا سه رنج بده چون خدای مه زن بیژهی (مه سیح) ی بهوشه ی (کورپی مه ریمه: ابن مریم) نه وه لکاندوهه تاکو خه لکی بیدار کاته وه لهو راستی یه ی کهوا "عیسا" کورپی "مه ریمه" نه نه ک کورپی خودا (سبحان الله).

له م پروه وه دکتور (عبدالحلیم محمود) ده لیت: (خودا کاتیک مه سیحی یه کان لهو راستی یه وریا ده کاته وه که مه سیح و دایکی خوراکیان ده خوارد ﴿كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ﴾، نه وه پرون ده بیته وه کهوا نه وه که سه ی خوراک ده خوات و به له شی دا ده پرا ته خورای و لی ی ده بیت به خوین و گوشت و ئیسک و، عه ره قیشی لی ده پرژیت و پاشان نه وه ی لی ی ده میته نه وه ده بیت به پاشه پرژیکتی زیاده وه له له شی ده ده ده بیت و گهر تی ی دا میته نه وه زیانی پی ده گه یه نیته .. جا وه ک پرون و ناشکرایه مه خلوقیکتی له م ته رزه هه ده بیت مرؤفیکتی ملکه چی هه ده جوړه پيساو داب و نه ریتیکتی مرؤبی بیت لهو پيسایانه ی که له پله و پایه ی پیغه ممبریتیشی که م ناکه نه وه که م و کوورپی ی بۆ دروست ناکه م) (١).....

پاشان قورئان رووداو یکی ناینده مان له م باره یه وه بۆ باس ده کات که له پرؤژی قیامه تدا نه م گنتو گوښه له نیوان خوداو عيسادا دیته ناروه، هه روه ک خدای گه وړه خزی له قورئاندا ناماژی پی داوه و فهرمو یه تی:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ (١) مَا يَكُونُ لِي أَن أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِن كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبَ (٢) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ المائدة/١١٦-١١٨.

واته سه بارت به و پروپاگهنده و ئیدعیایانه ی گه له که ی "عیسا" که گوایه -عیسا و دایکی- دوو خواوه ندن، سه بارت به مه خدای گه وړه له پرؤژی دواپی دا و به ناماده بوونی نه وه گه له و به مه به سستی سه رزه نه شت کردنیان، له "عیسا" ده پرست: (ته ری "عیسا" تۆ له دنیا دا به و خه لکه ت گوتبو و (خۆم و دایکم له جیاتی خودا بپه رست؟) "عیسا" ش له وه لامی خوی په وړه دگاری دا ده لیت: (خودایه پاکي و بی خه وشي هه ر بۆ تویه و چون بۆم هه بووه نه وه وته یه یان

(١) بروانه کتبی (التفکیر الفلسفی فی الاسلام) دکتور (عبدالحلیم محمود).

(٢) سبحانک: واته (زۆر زۆر به رزه پیرۆزه و به دوریت له وه ی که هاوه لته هدیته).

پې بلیم، خو گریان نه گهر پېشم گوته نه وا خوت زانیوته و هر خویشته ده زانیت چیم له دل و دهروونی خومدا حشارداوه، چونکه بیگومان هر خوت زاناو ناگاداری نادیاره کانیت، جا خودایه وه خوت ناگادار بویت من ته نه شه فهران و پاسپاردانهی توم له دنیا دا پې ده گه یاندن و هرچی تو فرمانت پې دابوو نه و هم پې را گه یاندن که ده بیت هر تو بهرستن، چونکه په روه رد گاری من و په روه رد گاری نه و انیشیت، هره وها من شایهت و ناگاداری کرداره کانیاں بووم له دنیا دا و بهوردی چاودیریم ده کردن هتا له ژياندا بسووم، به لام دوا یی که منت برده وه بۆ لای خوت و کوتایی به ماوهی گه یاندنی په یامه کم هات، هر خوت چاودیر و ناگاداری کاروباریان بویت و دوا یی نه وه من هیچ له باره یانه وه نازانم، جا نهی خودای میهره بان نه گهر له سر نه وه سزایان بدهیت نه وه هر بریارو هله سوکمه وتی خوته و هر خوت مانی هله سوکمه وت له سر عه بده کانت هیه و دیاره شایسته یی نه و سزایه شن، به لام خو نه گهر لی پان خوشبیت نه وه هم میسان هر بریاری خوته و نه و انیش هر عه بدو بنده یی تون و هر خویشته بالاده ست و دانیت و هه موو کاریکی نیلاهیانه ت له هیژو دهسلات و حکمه تیکی گهر وه سهرچاوه ده گرن).

له م نایه تانه دا رتبیازیکی جوان و به سام و شکوداری چونیته یی ناموژگاری و بانگه واز بۆ راست کردنه وه ییروبوچون هه ست پې ده کریت که ده باره یی حقیقه تی بارو دؤخی مروثیانه ی عیسا په عليه السلام.

له فهرانیشته که یی خودا که له سر زاری "عیسا" وه هاتوه و فرمو یه: ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ "دیمه نی حاله تیکی کرانه وه یی دهروونی و سایکولوژی یی "عیسا" پیشان ده دریت که پرپه تی له سوزو به زه یی بۆ گرو یی ناده می و، له هه مان کاتدا دان نانه به تواناو دهسلاتی خوداو به پیروزی و حکمه تیشیدا له سر مه سه له یی (سزادانی بنده کانی) یا خود (لی) خوشبو نیان).

بیگومان هم نایه ته شوینه واریکی گهره یی له نیو دل و دهروونه باوه رداره کاند هیه و له م باره یه شه وه له پیغه مبهری خودا (محمد ﷺ) وه گیراوه ته وه که شه ویکیان هه ستاوه بۆ نویژ کردن و تابه یانی نه و دوعایه یی نیو نایه ته که یی ﴿إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ...﴾ خویندوه و وتوه ته وه.

ثاينى "نه سرانى" و زورتريڼ ريزو خوښه ويستى بو ئيسلام

يه كيځ لهو راستى يه گرنگانهى كه زور كس نازانيتت نه وه يه ئيسلام به ته نيا ثاينى نه سرانى يه كانى به هوى ريزو خوښه ويستى يوه له هه موو ثاينه كانى دى جيا كړدوه ته وه، چونكه ثاينى "نه سرانى" له گهڼ نه وه شدا كه نكولئ له (خواه نديتتى مه سيح) و (له خاچ دان) و بروباهه پرى به سيان دانان (التثليث)^(۱) ده كات له هه مان كاتدا به ناشكرا رايگه ياندوه كه نزيك ترين ثاينه له ئيسلامه وه له پرووى سوزو خوښه ويستى بو نواندنيه وه، هه روك قورثانيش بهم فهرمايشتهى خودا دووپاتى ده كاته وه: ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا اَلْيَهُودَ وَالَّذِينَ اَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا اَلَّذِينَ قَالُوا اِنَّا نَصْرُكَ اِنَّكَ بِاَنَّا مِنْهُمْ قَتِيْسِيْنَ وَرُحْبَاكَا وَآنَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ﴾ المائدة/۸۲..

واته: (تهى محمد تو بيوگومان ده بينيت له نيو نهو كه سانهى-اهل الكتاب-دا نه وانهى خوښه ويستى و سوزيان زياتره بو باوه رداران نهو كه سانهن، كه گوتو يانه: نيجه نه سرانى يه كانين، هم و ته يه شيان له گيانتيكى له خوږدوويى و ميانپه وى و هه ست ناسكى يه وه يه و زووترش مل به هق ددهن، نه مه ش چونكه چهنډ پيشه واو زانايه كى وايان هه يه، كه به چاكي شوينكه وتوانيان په روه رده ده كهن و هينده سه رگه رمى دنياو خوښى و ثاره زووه كانى نين و بو خواپه رستى يه كلا بونه ته وه وه، كه جوله كه كانيش لووتبه رزو خوږه زل زان نين).

هه روه ها خوداى گه وړه له شوينكي ترى قورثاندا ستايشى نهو كه سانهى كړدوه كه به راستى شوينكه وتوى مه سيح بوون و له سه ر پيابه كه ي رويشتوون و به روه وش و ناكارى نهو جوولا ونه ته وه: ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً﴾ الحديد/۲۷.

جا دواى نه وهى باسى ليوه كراوه چ له م روانينهى قورثاندا بو (مه سيح-بو-دايكى) و دانان نان به پيودانگ و نه رزش و به رزى پله و پايه لاي خودا يان داو، چ له وجودى هم جوړه ريزو خوښه ويستى يه نيوان هه ردوو ثاينه كه ش دا، پيويسته هم جوړه باسانه موسلمان ه كان و

(۱) بروباهه پرى به سيان دانان، يان دانانى سى بنچينهى خواپه تى (التثليث) بهو سى كوچكه ي پيروزيه ده لئين كه له هر سى نه سه كه لاي خويان پيځ ديت واته له (باوك و كوړو روى پيروز) پيځ ديت و به (عه قيده-تثليث) ناوده بريت و گوايه له (ذاتى په رستراوتى) (الوهيه) دايه. (وه رگيږ)

مهسیحی یه کانیش هان بدات لهسه سۆزو خوشه ویستی یه کدی و هاوکاری ی نیتوانیان لهسه
به دی هینانی چاکه و بهرزه وهندیه په واکانی مرۆفایه تی و وهستان له دژی نهو کفرو بی یساوه پری و
نیلحاده ی که خه ریکه سه رانسهری جیهان ده گرتیه وه و تهنگ به کۆمه لانی نیمانداران
هه لده چنیت.

به ندى چواره م

((چەند پەندوانە يەك))

(خواستنى نهوې باش - پاريزكارى و سووده كانى - بانگواز بۆ سرخستنى ثابىنى خوا)

خواستنى نهوې باش

خواستن و ويستنى منداڼ خوويه كه له دهروونى مرؤفايه تى و نارووزيه كى ناسايى و سروشتيشيه تى به په مەك (غەريزه) مانه وې په گەز ناوده بريټ... بېگومان نيسلاميش فيطره و غەريزه مرؤفايه تى ي به دوور نه گرتووه و پيچه وانه شى نى يه، ههروهك له چيروكي پيغه مبهري خودا (زه كه رىيا) شدا سيماي سروشتى مرؤف ده كيشيت له خواست و خوشه ويستنى منداڼ و ههول بؤدانى دا. له مەشدا "زه كه رىيا" غوونى پيشه نكيكي چاك پيشان ددهات، چونكه پياويكي به ته مەن و به سالآچوووه و ژنه كه شى له ته مەنى شياوى سكيپرى و زاوژى دا نه ماوه، له گهل نهوهدا له قاپى ي په حمتى خودا ددهات و به نزاو پارانهوه داواى لى دهكات لهو ته مەندە نهويه كى چاكى پى ببه خشيت: ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾.

نەمە نامۆژگارى يه كه بۆ نيمه ش له سەر نهوې خوازيارى رۆلەى باش بين و سوورين له سەر پيگه ياندى و هچيه كى صالح و په وشبه رزو جى ي شانازيمان بن، نيمه ش له گفتارو كردارماندا سرمه شق و پيشه نكيان بين تاكو رۆلە كانان هوى خوشى و ناسوده يى ژيانان بن و پالېشت و ياريده ده ريشمان بن له هەر رووداو و كارساتيكددا كه تووشان ببيت، جگه لهوې له دواى مردن شمان گه نيمه يه كى به نرخی پاشه كهوت كراومان ده بن و به نزاو دوعا كانيان شادو به هره مەند ده بين.

هەر بۆيەش پيغه مبهري خودا محمد ﷺ فەرموويه تى: ((اذا مات الانسان انقطع عمله الا من ثلاث: صدقة جارية، او علم ينتفع به، او ولد صالح يدعو له)). واته (كاتيك ناده ميزاد ده مريت هه موو كارو كرده و هيه كى چاكه شى كوتايى پى ديت تنها له سى بواردا نه بيت: (۱) خيړتيكى به دره دوام وهك چاندى دره ختيك يان دروست كردنى مرگه وتيك يان هەر شتيكى هاوشيوه يان. (۲) به جيپه شتى زانستىك، يان گهياندى زانستىك كه سوودى بۆ خەلكى هەبيت، (۳) رۆلەيه كى چاك و خواناس كه نزاى له لای خودا بۆ بكات).

نډهوی جیې ناماڅه پېدانش بیت نډهوی "زه کهریا" کاتیک پروی کرده قاپی ی پډهمتی خوداوی لی ی دپاراپهوه که کوریکې پې ببهخشیت، لهوپړی ملکهچی و پېزانین بهنیمهت و بهخشندهیی خودا دابوو، دانی بهلاوازی و دهستهوسانی ی خوی دادهناو، بهتهمای بهدیهاپتني ناواتهکشی بوو.

نهمهش وانهیه که بۆ باوهږداران لهچنیهتی پهناپردنه بهر خوداوی لیپارانهوی بۆ هر شتیک که لئی دهخاؤن. پاشان لهکاتی گیرابوونی نزاو پارانهوهو بهدیهاپتني ناواتدا پتویسته مروؤ بهپادهیهکی زور سوپاس و ستایشی خودا بکات. خودای خوی بهرزو پېروز راگریست و بهپاک و تهواوی بزانتیت لههر کهم و کوروییهک، چونکه "زه کهریا" کاتیک دوعاکه ی گیرابوو بوو و مژدهی مندالیکې پې درابوو، نیشارتهی بۆ کهسوکارو شوتیکهوتوانی کرد که شهوانیش(وهک خوی) خودا بهپاک و پېروز راگرن و بهانیان و ئیواران همردهم (تسبیحات)^(١) بکمن.

وانهیهکی تر که لهم چیرۆکهوه دهری دینین نډهویه گهر مندالان لهنیو باوهشی کهسانی خواناس و بهتهقوادا پهروهرده بکړین نډهوا بهدوور دهبن له بهدکاریو، پاشان لههر جوره مهترسییهکیش دهپاریزرین، پېشپه و سهرمهشقیشمان لهم پرووهوه نډهوا جوره پهروهرده نایابهی "زه کهریا"یه بۆ "مهریهم". نډهوبوو نهم کچه کاتیک کهوته لای زه کهریا و شهویش بهو شیوازه راست و دروسته پهوهردهیی یه له مالی خودادا بهختیوی دهکردو لههمموو نامپازیکی خراپ و لههر جوره هوییهکی کاریگهری نالهباری دوور خستبووهوه... دیاره بهم پهنگهش کچیکې خواپهرستی وهک "مهریهم" دهگاته نډهوا پله بهرزهی لهخواترسان و نزیک بوونیش لهخوداوه. تهنانهت قورئانش بهم جوره ستایش و پریژینانه گهورهیه ستایشی دهکات و لههمموو نافرهتانی دنیای بهچاکتردادهنیت: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾.

پاریزکاری و سوودهکانی

خودای مهن رزق و رۆزی خملکی لهم ژیانی دنیاپهده بهپتی چهند هوکارو نامپازیک دابین کردووه. بهلام مروؤ بههول و تهقللای زورو سهختی خوی بهدهستی دینیت. نهم هوول و تهقللایهش بهشیکې دیاری هو ی دابین کردنی رزقی خودایه. هر بویهش خودای مهن

(١) تسبیحات: (التسبیح) گوتراوه لیرهده بهمانای بهپاک راگرتنی خودا لههر خهوشیکه، گوتراویشه مانای نویزی گهپاندووه لهلای نډهوان.

فهرمانی به باوهرداران کردووه که چهند کاتیک بؤ کوشش و کارکردن تهرخان بکمن: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾.

به لآم خؤ هه موو رزق و رؤزی یهک ههر تنها به هه ول و کارکردنی زؤری مرؤف به دی نایهت، چونکه بیتگومان خودای گه وره ههنديک جار به بی هؤکارو نامرازو، به خواستی نیلاهی ی خؤی به شیکي فرهی رزق به چهند که سیک له عه بده کانی خؤی ده به خشیت لهو عه بدانه ی که وا به پیی مه رام و دانایی یه کی خؤی پی یان ده دات، بی نه وهی نهو که سانه هه ولئیکي زؤریشیان بؤ دابیت، هه روهک خودای گه وره خؤی له م باره یه وه ده فره رمویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾.

رزق و رؤزی یه کانی خه لک بهنده به رازو نهینی ی خودای گه وره وهو ده ییه خشیت به ههر که سیک که خؤی خواست و قه ده ری له سه رییت و به پیی فره مان و حیکمه تیکي پیو سیستیشی بیت، ههنديک لهو رازو نهینی یانه ی زؤربوونی رزق که قورثان ده ری خستون نه وه یه: بیتگومان له خواترسان و پاریزکاری (التقوى) هؤیه کی به ده ست هیسانی رزقی پاکه، هه روهک خودای گه وره خؤی فره رمویه: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَنَحْنَاهُمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾.

هه روه ها له چرؤ که کی "مه ریهم" و "عیسا" شدا قورثان نهینی ته قواو له خواترسانی بؤ ده رخستووین. بؤ نمونه "مه ریهم" پاکترین خؤراکی بؤ ده هات و ده یگوت: (نه مه له خودا وه یه)، دیاره نه مه ش ههر له ناسه واره کانی نهو پاریزکاری و ته قواو له خواترسانه یه که خودا وهک ره وشتیکي پاک به تاییه تی پیی به خشیبوو: ﴿كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَكْرِمُ أَنِّي لِلَّهِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ رَزَقُكَ مِنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ له م نایه ته دا وشه ی (الحراب) سه رنجت راده کی شیت به لای نهو که شه عیبادی یه ی که مه ریهمی تیدابوووه ههر نه م که شه خاوینه شه که سیفه تی ته واوی (پاریزکاری و دوو ربوون له گونا هان) به و جوړه خوا به رستانه وه ده لکینیت.

هه روه ها بیر که ره وه لهو چرکه ساته ناسکانه ی، که "مه ریهم" مندا له کی هه لده گریت و له حاله تیکي ناخؤش و شه رمه زاری ناوادا چاوی به گه له کی ده که ویت، که به راستی مرؤف تیایدا ته ریق ده بیتتوه و چاودا ده خات و زمانیشی له گو ده که ویت له بهر گه وره یی و زؤری ی نهو ترس و له رمزی که له هه لوئستیکي پر له عه یب و عارو شووره یی ی شاواوه تووشی ده بیت.

به لّام خیرا له ویدا خدا نیلهامی نهوه به "مهریم" ده گیه نیت، که بؤ وه لّام دانه وې هر توانج و پلاریکی خد لکه که، با نیشارهت بؤ مندالّه کهی بکات، نه ویش به نیشارهت سهرنجی نهوان به لای مندالّه کهدا راده کیشتیت و، مندالّه کهش له نیو پیخه فده کی دا دیته قسه کردن و باشرین شایه تی و گفتار له سهر دایکی ده درکیشتیت، نه مهش هر موعجیزه یه کی "عیسا" بووه مایه ی پرزو کهرامه تیش بؤ دایکه ره و شته رزو پاک داوینه کهی بووه، چونکه خدا هر گیز عه بده چاک و پاریز کاره کانی فراموش ناکات و پشتیواییان لی ده کات.

هروهک له فرمایشتی به رزو پروریشی دا دهر باره یان ده فرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا...﴾ ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا﴾. کهوا بوو ته قواو خپاریزی له گوناو و له سزای خدا هوو نامر ازیکه بؤ په یدا بوونی رزق و خوشگوزه راڼو رزگار بوون له تن گانه. نیمهش زور زور پیوستان بهو سیفه ته به رزو جونا نایه تاکو ره وشت و ناکاری خو مانی پس پراز تینه ووه توتشوی سهری قیامه تانی لپړ کهین، بؤ نه وې چ له دنیاو چ له رژی دوا یی (ناخیرهت) یشدا به خته ووهو شادمان بین. چونکه به راستی هر (ته قواو خپاریزی) باشرین توتشوی کاروانی ژبان، هروهک خدای گورهش له م رووه ووه فرمان به ته قواکاران ده کات که توتشو یان پر کهن و پیا یان ده فرمویت: ﴿وَتَكَزَّوْا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾...

بانگه واز بؤ سهر خستنی ثابینی خودا

بانگه واز بؤ سهر خستنی ثابینی خودا لهو وتانه ی "عیسا" دا بؤ مان دهر ده که ویت کاتیک له گمل گه له کهی دا ده ویت و ههست به وجودی گومان و کهم و کووړی له باوړی هندیکیاندا ده کات و، هیلکی جیا که ووه له نیوانیاندا داده نیت: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟﴾ دیاره وه لّامی شوینکه وتوان (أنصار) یشی به راستی و بی پیچ و په نا نه ووه بووه: ﴿مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ عَامِنًا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا

أَنْزَلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾.

لهم نایه ته دا قورثانی پرورز دهستی ریزو گوره یی و ستایش بؤ نهو کومه له کهسه راده کیشتیت که باوړیان به "عیسا" هینا ووه نیمانه کشیان ناشکرا کردووه، ناماده ییان دهر بریوه بؤ سهر خستنی نایه کهو باکیان نه ووه له وې که چنده قورثانی و خبهخت کردنی بویت.

به راستی نه مهش نمونه یه کی قهشه نگی باوه پرداری و قوربانی دانهو، خودا ده پخته بهر دیده ی باوه داران تاكو شوین پتی نهوان هه لگرن و له سر تاكارو داب و نه ریتیان پرۆن، خودای گورهش له م باره یه وه فرمان به نیمانداران ده کات كه وهك شوینكه وتوه کانی "عیسا" بن و هه مان ههست و عه قیده و وره ی نهوانیان هه بیت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِثِ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِثُ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ ..

هه باوه ری راسته قینه شه مرؤفی باوه پردار هان ده دات بۆ سه رخستنی ئایینی خوداو بهرز راگرتنی شان و شکۆی و، گه یاندنی مژده ی سه رفرازی به خه لکی و، مردن له بهرگری لی کردنی دا و گرته بهری هه موو ری بازیکی خۆبه ختکاری بۆی... چونکه سه رخستنی ئایینی خودا سه رخستنی داد په روه ری و چاکسازی یه و، جینگیرکردن و چه سپاندنی هه ق و له ناو بردنی ستم و خراپه کاری یه.

به شى يازدهم

محمد

دوايين به شى نهم كتيبه يه و تايبه ته به ژياننامه ي
پيغه مبهري خودا (محمد) كه دوايين پيغه مبهريه بو گروي
به شهري و له سى لايه نه وه باسى ژياننامه (سيره) كه ي كراوه:

لديه في كرم

زياتتمى محمد لبروزى له دايكوبنيره

تاروزى كوچكردى له مكرم ده بوزيه نريب

لديه في دودوم

جيهادى پيغه مبهري له ربى بانگه وازدا

لديه في سى يه م

بوخته يرك له زيانى سه خسى وكونه نديره پيغه مبهري

لله في يوم كرم

زبان نامی حُجَّه کُنْ لَه رُزُی لَه دایکونیه ده

تا رُزُی کوه کُردنی لَه مَکَم ده بُو یه تریب

۱- گوزه رانی حُجَّه کُنْ یِتس بونی بر پیغمبر

۲- پیغمبر ریتی حُجَّه کُنْ

۳- نازار رانی پیغمبر رد بر داران

۴- بر ره سه ندنی بانگه وازی نیسلا می

۵- کوه کُردنی پیغمبر لَه مَکَم ده بُو یه تریب

به رايسى

نهم تويزينه وه كورته: بيگومان موسلماننه پيشينه كان (خودا لي يان رازي بيت و په حمه تي خودايان لي بيت) له هه وئې چرو بى وچانيان دا نهمه نديان له فهرمودوه و گفتارو ناكاري "محمد" نو سيوه ته وه و له ده يان و سه دان بهرگ دا تو ماريان كړدوه كه به "كتيبه كاني فهرمودوه" يان (كتيبه كاني سوننه) ناوده برين.

سه باره ت به باس و ليكولينه وه ش له ژياني (محمد) پيوسته سوود له (قورثاني پير ژود) وه ربگرين، كه سه رچاوه يه كي سه ره كي يه له سه رچاوه كاني تاييه ت به (سيره) ي پيغه مبهرو هره ها پوخته و سه رجه مې نه و ريساو عقيده و شه ريعه ته شه كه خودا به سروش (وحي) بزي روه انه كړدوه. يو زانيني نهم بوروب او ورو ريسايانه و شيكارو ورون كړدنه وه يان ئاتا جان به تويزينه وه يه كي وردو تيروته سل ده بيت، له گهل چندين كتيب دا..

' منيش له سه ره تاي نو سين و داناني نهم كتيب وه نياز و ابو ته نها ژياني پيغه مبهراڼي تر ناماده بكم و له كتيبكي سه ربه خو تاييه ت دا بيت، واته به ته ما بوم ژيان نامه ي (محمد) ي دواين پيغه مبهري خودا له گهل ژيان نامه ي نه و پيغه مبهراڼه ي له قورثان دا باسيان هاتوه پيگه وه دانه نيم له كتيبكي دا. به لام له بهر نه وه ي چندين كه س له هاوړي و برايام داوايان لي كړم و سوروبون له سه ره نه وه ي، كه پوخته يه كه له ژياني (محمد) يش بخه مه دوايه شي نهم كتيب وه، منيش دواچار بپارم دا نهم به شي دوايي به و باسه پرازينمه وه.

بو يه ش باسه كم ئاوا به كورتي نو سيوه و باسي گه ليك ورو داوي تري ژيان نامه (سيرة) كه يم نه كړدوه تاكو قهواره ي كتيب كه ش له مه ي ئيستا گه وره تر نه بيت. دياره خو شم هيڼده به م كارم قايل نيم، چونكه ناتوانم به م تويزينه وه كورته مافي ته واو به پيغه مبهري خودا بده م و به گويزه ي شايسته ي خو تده قديرو ريز له باسه كه ي بنيم، جي باسيه له و كتيب ه ترممان دا (روح الدين الاسلامي) به شيوه يه كي تيروته سل باسي ياساو شه ريعه تي پيغه مبهراڼ كړدوه و به م پي يه ش ده توانين بلين نه و باسه ته واو كاري نهم تويزينه وه كورته بيت..

چا كه و (فضل) ي "محمد" به سه ر مرؤفايه تي يوه: به راستي هيچ شتيك له دنيا دا ناگاته پله و ناستي نه و هه موو چا كه و رول و (فضل) ه ي (محمد) ي پيغه مبهري خودا له سه ر موسلمانان و تيكراي گروي مرؤفايه تيبش. هه ر بو يه ش خودا فهرماني به موسلمانان كړدوه كه هه رگيز نه و رول و فزل و چا كه يه ي "پيغه مبهراڼ" له ياد نه كمن و نه و رپايازه راسته شيان له بير

نه چيته وه كه پيشاني داون. ههروه ها هه ميشه بير له وهه موو ئهرك و زه جمهت و قورباني دانى پيغه مبهه بكه نه وه، كه له ريگاي گهياندى پهيامى خوداو به ختيار كردنى به شهريهت دا پيشكه شي كردوون.

خوداي پهروه دگاريش بو بهرز راگرتنى ئهه خاسيه تي فهزل و چاكه يي، فهرمويه تي: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ الأحزاب / ٥٦ .. واته: {پيگومان خوداو فريشته كانى دروودسلاو ده نيژن بو سهه گياني پيغه مبهه، ئيه وهش ئه ي ئهوانه ي باوه رتان به پهيامه كه ي هيتاوه دروودسلاوى بو بنين} .. لهم ئايه ته دا وشه ي (يصلون)، كه له (صلاة) وهه هاتوه ماناي (نزاو به موباره ك دانانه)، جا سلاو (صلاة) ي موسلمانان بو پيغه مبهه نزا كردنيانه بوي. سلاوى فريشته كانيش بو پيغه مبهه (داواي ليخوشبونو بوي)، سلاو درووديش له خوداو بو سهه گياني پيغه مبهه ماناي گهياندى په جمه تيه تي پي و ماناي ستايش كردنيه تي له لاي فريشته كانى خوي.

جا كاتيك موسلمان ده ئيت: ((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ)) واته: {خودايه له ريژوشان و شهو كه وتي پيغه مبهه له دنيا دا گهروه و زياد بكه به وي كه ياد كردنه وي و باس كردنى بهرز راگرييت و ئايه نه كه ي سهه بخرييت و هه مرده م كار به شهريه ته كه ي بكريت. ههروه ها له پرژوي داويش دا پله و پايه ي پيغه مبهه به وه زيادو گه وه بكه كه شه فاعهت و داواي ليخوشبون بو نه ته وه كه ي بكات و، نه جوو پاداشتي پرژوي داويشي زوړو بي شو ماركو، فهزل و چاكه ي بو هه موو خه لكى پيشين و داوين ده رخه و له سه روو هه موو كه ساني نزيك له خوته وه دايني} ..

بۆچوونيكى هه له :

سه بهاره ت به چوئيه تي سلاو (صلاة) بو سهه گياني پيغه مبهه ي خودا مانايه كي نابه جي و بۆچوونيكى ناراستى وه ها خراوه ته زه ينى هه نديك له و خوئنده واره هاوچه رخانه وه ي، كه زانباري به كي ئه وتزيان له باره ي چه مك و ماناكانى زمانى عه ره بي يوه نى يه وا تيگه يشتون گوايه ماناي ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ وه ئه نو ئاوه (صلاة) بيت كه لاي خه لكى باوو زانراون و گوايه مل كه چ كردن و كرپنوش بردن (ركوع و سجود) ي تي دايمو خودا به م په نكه سلاو (صلاة و سلام) له گياني پيغه مبهه كه ي بكات. به راستى ئهه (جوړه بۆچوونه) بي ساوه پري و نه فامى به كي ناشكرايه به رامبهه ئاييني ئيسلام. چونكه ((موحه مده)) پيغه مبهه يكي خوداو به نده يه كه له به نده كانيه تي. خوداش كاتيك فه رمانى پي كردووين

سلاوودروودی بۆ بنێرین: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ مەبەستی له‌وهیه نزاو دوو‌عای له‌لای خدا بۆ بکه‌ین وه‌ك رێژ لێنایتك له‌م پێغه‌مبه‌ره گه‌وره‌یه‌وه، بۆ پاك كرده‌وه‌ی دڵ و ده‌روونی موس‌لمانانیشه تاكو رابه‌یتێرین له‌سه‌ر جواترین و پاكترین په‌وشت و سوپاسی هه‌ر كه‌سێك بکه‌ن كه‌ چاكه‌یه‌كی له‌گه‌ل دا كرده‌وون. پێغه‌مبه‌ری خوداش گه‌وره‌ترین و زۆرترین چاكه‌ی له‌گه‌ل موس‌لمانان دا كرده‌وه‌و ده‌شیت بڵێن سلاوات دان له‌سه‌ر گیانی پێغه‌مبه‌ر مانای ستایش كردنی خودا و سوپاس كردنی پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یه‌تی.

مه‌سه‌له‌ی —سلاوات دان— له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر:

من له‌م باسه‌ی دوا‌یی ی كتیبه‌كه‌دا له‌چه‌ندین شوێن دا ناوی پێغه‌مبه‌رم هێناوه‌و دروودوسلاو له‌به‌رده‌م ناوه‌كان دا نه‌نوسیه‌ته‌وه‌. ئه‌مه‌ش بۆ مەبەستی كورت كرده‌وه‌ی دێره‌كان و پاشان تا خوێنه‌ری به‌رێژ خۆی له‌قولا‌یی ناخیه‌وه هه‌ست به‌و به‌رزێو شكۆی گیانه‌ی پێغه‌مبه‌ری پێشه‌وای بكات و له‌ناست هه‌ر ناویك دا سلاواتی بۆ بنێریت. هه‌روه‌ها سلاوات دان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خودا له‌هه‌ر كاتێك دا كه‌ناوی ده‌بریت فهرزیكی دیاری كراو نی یه‌.

زانایانی ئیسلام له‌م باره‌یه‌وه چه‌ندین حوكم و رێساو فره‌مانیان بۆ (چۆنیه‌تی سلاوات دان له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر) ده‌هاویشه‌توه‌. هه‌ندێكیان ده‌لێن: {ئهم سلاوات دانه كاریكی خۆشویستراوه (مستحبه)} هه‌ندێكی تریش له‌زانایان گوتویه‌نه: {ئهم كاره پێویست (واجب)ه به‌بێ دیاری‌كردنی جاره‌كان. به‌لام كه‌مترینیان یه‌ك جاره كه‌ پاداشتی لێوه ده‌سته‌به‌ر بیت}. هه‌ندێكی تریشیان ده‌لێن: {سلاوات دان له‌سه‌رگیانی پێغه‌مبه‌ر فهرزیكی ئیسلامی ی گشتگیر یه‌و به‌هه‌یج ژماره‌و جارو كاتێكی دیاری كراوه‌و نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه‌و ده‌بیت هه‌میشه له‌گه‌ل یادیه‌تانی ناوه‌كه‌ی دا سلاواتی له‌سه‌ر بدریت}. گوتراویشه: {له‌دوا‌ییین پركاتی نوێژ له‌دانیشه‌تی ته‌حیات خوێندن و له‌پێش سه‌لام دانه‌وه‌دا پێویسته}.^(١)

له‌دوا وته‌ی ئهم سه‌ره‌تایه‌دا ده‌لێم: خودایه‌ به‌ژماره‌ی گشت مه‌خلوقاتی خۆت سه‌لاوات و دروودی پر په‌حمه‌تی خۆت به‌سه‌رگیانی (عه‌مد)دا برژێنه و به‌و سه‌لاواته‌ش له‌پاداشتیو خه‌لاتی زیادكه‌و باشرین پاداشتی به‌تزاكانی ئێمه‌ بده‌ره‌وه‌...

((اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ خَلْقِكَ صَلَاةً تُكَافِيهِ عَنَا وَتُجْزِيهِ خَيْرَ الْجَزَاءِ))..

(١) بڕوانه : (القول البدیع فی الصلاة علی الحبيب الشفیع) سخاوی..

به‌ندی یه‌که‌م

((گۆزه‌رانی "محمد" پێش بوونی به‌ پێغه‌مبه‌ر))

(ڕه‌چه‌له‌ك و ناوه‌كانی - له‌دايك بوونی - دابه‌نه‌كاني - مردنی دايكي -
له‌لای باپيره‌و مامی - سه‌فه‌ری بۆ "شام" - ئاگا‌داربوونی له‌ "جەنگی به‌دكرداران و
په‌یمانی فضول" - خۆنه‌ریتی پێش پێغه‌مبه‌ریتی سی - زه‌واجی له‌گه‌ل "خه‌دیجه‌" دا -
دادوه‌ری كردنی له‌بنیات نانه‌وه‌ی "كه‌عبه‌" دا - كاركردنی له‌پێش پێغه‌مبه‌ریتی دا)

ڕه‌چه‌له‌ك و ناوه‌كاني

ناوی "محمد"ی كورێ-عبدالله‌-ی كورێ-عبدالمطلب^(١) ه. دايكيشی ناوی "ئامینه‌-
كچی-وه‌هب"^(٢) ه، هه‌موو باووباپیرانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ گه‌وره‌و پیاوماقووله‌ به‌رپێژه‌كان
بوون. جگه‌ له‌ناوی (محمد)^(٣) یش چه‌ندین ناوی دیکه‌ی هه‌یه‌ وه‌ك: أحمد-^(٤) و-پێغه‌مبه‌ر
(نبي)- و-ڕه‌وانه‌كراوی خودا(رسول الله)- و-ماحی-^(٥) و-عاقب-^(٦) و-المقفی-^(٧) و-
پێغه‌مبه‌ری ڕه‌حه‌مت- و- پێغه‌مبه‌ری "توبه‌"- و-پێغه‌مبه‌ری داستان- و-فاتح- و-ته‌ها- و-
سیاسین- و-مصطفی- و-رسول- و-پێغه‌مبه‌ری نه‌خوێنده‌وار(الرسول الأمي)- وچه‌ندین ناوی
به‌رزو به‌رپێزی دی.

(١) (عبدالمطلب) كورې - هاشم - كورې - عبدالمناف - كورې - قصی - كورې - حكیم - كورې - مرة - كورې -
كعب - كورې - لؤي - كورې - غالب - كورې - فهر - كورې - مالك - كورې - نضر - كورې - کنانه - كورې -
خزیه - كورې - مدرکه - كورې - الیاس - كورې - مضر - كورې - نزار - كورې - عدنان - كورې - أدد - و
ڕه‌چه‌له‌كی پیرۆزی پێغه‌مبه‌رش له‌كۆتاییدا ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر (اسماعیل-ی كورې - ابراهيم) سلاویان لی بیت..
(٢) (وهب)ی كورې (عبدمناف)ی كورې (زه‌ره‌)ی كورې (حكیم)ه، كه‌ (حكیم)یش پینجهم باپیره‌گه‌وره‌ی
پێغه‌مبه‌ره‌ . (بروانه‌ په‌راوێزی یه‌كه‌م).

(٣) وشه‌ی (محمد) له‌سیفه‌تێك (ناوه‌ئاویك)ه‌وه‌ دیت، كه‌ مانای سوپاس كراو و ستایش كراو (محمود)
ده‌گه‌یه‌نیت. به‌لام مانای زۆری و دووباره‌بوون (مبالغة و تکرار)یشی تێدايه‌، واته‌ (شه‌و كه‌سه‌ی دوا‌ی هه‌ر
حه‌مدو سوپاسێك هه‌مدی زیاتری ده‌كریت. نه‌مه‌ش ده‌لاله‌ته‌ له‌سه‌ر زۆری‌ی شه‌و كه‌سانه‌ی به‌چاكی و
به‌ستایشه‌وه‌ باسی ڕینگای راستی و ڕه‌وشته‌ گه‌وره‌كاني ده‌كهن.
(٤) (أحمد) له‌سه‌ر كیشی (افعل) ڕێژلێنانی هه‌مدی زیاتره‌. واته‌ شه‌و (حه‌مدو ستایشه‌ی كه‌شایسته‌ی شه‌و)
ڕێزو به‌های زیاتره‌ له‌هی كه‌سانی دی.

(٥) ماحی: واته‌ شه‌و كه‌سه‌ی كه‌خودا به‌هۆی شه‌وه‌وه‌ كفر و بۆه‌باوه‌ری بنێرده‌كات.

(٦) العاقب: واته‌ شه‌و كه‌سه‌ی هه‌یج پێغه‌مبه‌ریكی تری له‌دوا نایه‌ت.

(٧) المقفی: واته‌ شوێنكه‌وتوو و شوێن پێ هه‌لگری پێغه‌مبه‌ران.

له دايك بوونی

(عبداللہ) ی باوکی محمد ﷺ خوشه ویستترین کوری باوکی بوو له نیتو براکانی تریدا، نهوه بوو باوکی کاتیک ویستی ژنی بۆ بخوازیئت (نامینه-ی کچی وهه ب) ی بۆ خواست که له بهر پزترینی بنه ماله کانی قوره ش بوو، (نامینه) ش شوری به (عبداللہ) کردو دواي ماوه یه ک سکی پر بوو و پیغه مبهری خودای له سک دا بوو، لهو کاتهش دا هیئده ی نه برد که (عبداللہ) به مبهستی کاروباری بازرگانی له مه ککه ده رچوو و هر لهو سه فهرهش دا مردوله لایه ن خالوانی یه وه که کورانی (عدی بن النجار) بوون له شاری (یه سرب) نیژرا، (عبداللہ) له ته مه نی (۲۵) سالی دا کۆچی دوايی کرد.

کاتیک ماوه ی نو مانگی سک پری یه کهش ته و او بوو (نامینه) منداله که ی ده بیئت و نه مهش له بهر به یانی رۆژی دوو شه مه (۹) یان (۱۲) ی مانگی (ربیع الاول)^(۱) بووه له سالی فیل (عام الفیل)^(۲) دا.

(نامینه) خیرا که سیك ده نی ریئت بۆ لای (عبدال مطلب) ی خه زووری و (باپیره ی پیغه مبهر) تا کو مرده ی منال بونه که ی پی بگه یه نیئت، نه ویش زور شادو خوش حال ده بیئت و هر به نیلها میك له خودا وه ناوی ده نیئت (موحه مه د). نه م ناوهش له وه و بهر له نیتو عه ره ب دا بلاو نه بوو، ته نانه ت چه ند که سیکی که م هه لگری نه م ناوه بوون. له (عبدال مطلب) ی باپیریان پرسی بوو: (بۆچی تۆ ناویك له ناوه کانی باب و باپیرانییت لی نه نا؟) له وه لām دا ده لیئت: {من به هیوا ی نه وه م هه موو خه لکی سهر زهوی حه مدو ستایشی بکات، بۆیه ناوی -موحه مه د- م لی ناوه}.

(۱) ماموستا (عمود الفلکی) خودا لی ی خوش بیئت، به پیئی رۆژژمیری (هه تاوی -شمسی) له میژووی له دايك بوونی پیغه مبهری کۆلیوه ته وه و گه یشتۆته نه و نه غامه ی بۆی روون بیته وه که ریکه وتی (۲۰) ی نیسانی سالی (۵۷۱) ی زاینی یه.

(۲) سالی فیل (عام الفیل) پرو داویکی به ناویانگی تیتدا بووه که له مه ککه دا پروی داوه و عه ره به کانی ش کردو یان ته به روا رو میژوویه ک بۆ خویان. پوخته ی نه م پرو داوه نه ویه پادشایه ک له پادشایانی (حه به شه) که حوکمی یه مه نیشیان له ژێرده ست دا بووه شالاویکی هیئا وه ته سهر -مه ککه- به مه بهستی پرو خاندنی (که عبه) و فیلیکی زۆرو گهرهش له پی شه وه ی سوپا که یان دا بووه. دیا ره عه ره به کان له وه و بهر سوپای وا گهره و سامناکیان نه دیوو. خودای مه زن و بالاده ست بۆ ریزلینان له هاتنی پیغه مبهری چاوه روان کراو بۆ پاراستنی ماله که ی خۆشی (که عبه) نه و سوپا گهره یه ی ته فروترونا کردووه. قورشان نه م به سه رهاته ی له سووره تی (فیل) دا گێراه ته وه. نیدی لهو ساله دا که نه و پرو داوه گهره یه ی تیتدا بووه پیغه مبهری خوداش له دايك بووه.

دایه‌نه‌کانی

له‌و سهرده‌مه‌دا داب ونه‌ریتی عهره‌ب وابوو که دایه‌ن بۆ کۆرپه‌و ساواکانیان راگرن له خه‌لکی گوندنشین و هه‌ر له‌ویش پێ‌یان بسپێرن بۆ‌ه‌خێوکردن‌یان تا‌کو له‌ش ساغ و ته‌ندروست و ورپاو زیره‌ک ده‌رچن. عهره‌ب ده‌یانگوت: (مندالی له‌شاردا به‌خێو‌کراو زه‌ینی پروون ناییت و نازاو دلێر ده‌رناچیت).

یه‌که‌م دایه‌نیش که پیغه‌مبه‌ری له‌خۆگرت و شیرێ پێ‌دا ناوی (ثوبیه) بوو و ماوه‌یه‌کی که‌م لای مایه‌وه.

دوا‌ی نه‌و خاتوو (حلیمه‌ی کچی —أبي ذؤيب السعدية) به‌خێوی کردووه‌و شیرێ پێ‌داوه‌. ئه‌م دایه‌نه‌ش هه‌ژارو که‌م ده‌ست بوو، به‌لام به‌هۆی (محمد—هوه) ﷺ خودا خێرو به‌ره‌که‌تینکی زۆری به‌سه‌ردا رشتوووه‌و مه‌رپه‌کانیشی شیریان زۆر بووه‌و می‌رگ و له‌وه‌رپا‌یه‌کی هێجگار زۆری بۆ په‌خساوه‌و له‌هه‌موو لایه‌نه‌که‌وه‌ بووژاوه‌ته‌وه‌و پیت و به‌ره‌که‌تی ده‌سگیر بووه‌. کاتێک ته‌مه‌نی گه‌شتۆته‌ پێنج سا‌ل گه‌راندویتی یه‌وه‌ بۆ‌لای دایکی. له‌ویش (ام ایمن — برکه‌ الحبشیه)^(۱) دایه‌نی بووه‌.

مردنی دایکی

له‌شه‌شم سا‌لی ته‌مه‌نی دا، دایکی ده‌بیات بۆ سه‌ردانی خا‌لوانی له‌شاری (یه‌سریب) و له‌هه‌مان کات دا سه‌ردانی گۆ‌ری می‌رده‌که‌شی بکات. (نامینه) له‌و سه‌فه‌رده‌دا که‌نیزه‌که‌ی خۆی واته‌: (ام ایمن)، که‌ می‌رده‌که‌ی بۆی هێشتبووه‌و له‌گه‌ڵ خۆی دا ده‌بات و مانگی‌ک له‌وێ ده‌می‌ننه‌وه‌و پاشان ده‌گه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ—مه‌که‌که‌—. به‌لام له‌رێگای نێوان هه‌ردوو شاری (یه‌سریب— و مه‌که‌که‌)و له‌جێگه‌یه‌ک، که‌ به‌ (أبواء) ناوه‌به‌ریت —نامینه— نه‌خۆش ده‌که‌وێت و هینده‌ی پێ‌ناچیت که‌ ده‌مریت و هه‌ر له‌و جێگه‌یه‌ش ده‌نی‌ژریت. پاشان (ام ایمن) ئه‌م منداله‌ هه‌تیوه‌ بۆ دایک و باوکه‌ (محمد) دینیته‌وه‌ بۆ "مه‌که‌که‌".

(۱) به‌راستی له‌م ناوه‌نه‌دا (عبدالله) و (آمنة) و (ثوبیه) و (حلیمه‌ السعدیه) و (ام ایمن)دا چه‌ندین ماناو ده‌لاله‌تی سه‌رسوپه‌هێن به‌دی ده‌کری‌ن. بۆ نمونه‌ له‌ناوی باوکی دا (عبدالله) که‌مانای (به‌نده‌ی خودا ده‌گه‌یه‌نیت) ده‌لاله‌تی یه‌که‌خواپه‌رستی(توحید) هه‌یه‌. له‌ناوی دایکیشی دا (آمنة) ماناو ده‌لاله‌تی دلتیایی(أمان) بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی پیشان ده‌دریت. له‌ناوی یه‌که‌م دایه‌نیشیدا (ثوبیه) مانای پاداشت(ثواب) ده‌رده‌که‌وێت. له‌ناوی دایه‌نه‌ به‌ناوبانگه‌که‌شیدا (حلیمه‌ السعدیه) ماناو ده‌لاله‌ته‌ جوانه‌کانی ئارامی و به‌خته‌وه‌ری په‌نگ ده‌ده‌نه‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌ناوی (ام ایمن)دا ده‌لاله‌ت و هێمای خێرویه‌رکه‌ت ده‌ده‌روشیته‌وه‌.

له‌لای باپیره‌ی و مامی

دوای مردنی دایکی.. (عبدال مطلب) ی باپیره‌ی له‌خۆی ده‌گریت و نهرم و نیانی یه‌کی وه‌های بۆ ده‌نوینیت که له‌وه‌پیتش بۆ هیچ کورپکی خۆی نه‌واندبوو، نه‌ویش له‌به‌ر چهند نیشانه‌یه‌کی جوامیری و په‌وشتبه‌ری که به‌دی کردبون له (محمد) دا.

باپیره‌شی دوای دووسال له‌سه‌ره‌رشتی و به‌خێوکردنی، کۆچی دوایی ده‌کات. ئینجا ده‌که‌وێته لای (ابوطالب) ی مامی و نه‌میش کابرایه‌کی هه‌ژار ده‌بیټ، به‌لام وێپرای نه‌وه‌ش به‌خشنده و دلفراوان و گه‌شین ده‌بیټ و (محمد) ی برازاشی به‌را ده‌یه‌ک خۆش ده‌ویست، که هیچ کورپکی خۆی هینده خۆش نه‌ویستبوو. نه‌ویش هه‌میشه له‌لای مامی یه‌وه ده‌خه‌وت و نه‌گه‌ر مامی بۆ کارێک برۆشتایه له‌گه‌ل خۆی دا ده‌یبرد.

(محمد) له‌ماوه‌ی سالانی منالی ی دا نمونه‌یه‌کی به‌ری چاوتیری و قه‌ناعت و له‌خۆپران بوو و ته‌نانه‌ت دووربوو له‌و جوړه کرداره بچووک و وردانه‌ی که منداڵان خویان پێو ده‌گرن و پێوه‌ی خه‌ریک ده‌بن. (حاله‌تی هه‌تیوی) یش شوینه‌وارینکی قوول و نازاره‌خشی له‌ده‌روونی (محمد) دا جێهێشتبوو، به‌لام دیاره به‌هۆی نه‌و سه‌ره‌رشتیاری به‌ پر سۆزو نه‌وینه‌ی مامی یه‌وه نازاری نه‌و حاله‌ته‌ی له‌سه‌ر سووک بووبوو. هه‌روه‌ک خوداش له‌قورئان دا نه‌و نیعمه‌ته‌ی بیرخستبووه‌وه و فهرموویه‌تی: ﴿أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى﴾.

سه‌فه‌ری بۆ - شام

کاتێک ته‌مه‌نی ده‌گاته -دوازه‌ه‌ سالی- مامی ده‌یه‌وێت بۆ کارینکی بازرگانی بچیت بۆ (شام) و نه‌ویش ته‌مه‌ی زۆر له‌لا ناخۆش ده‌بیټ که به‌ته‌نیا بمینیتته‌وه‌و ماوه‌یه‌ک له‌مامی داپریت. هه‌ر بۆیه‌ش مامی دوای نه‌وه‌ی هه‌ست به‌و حاله‌ته‌ی ده‌کات به‌زه‌یی پی دا دیتته‌وه‌و له‌گه‌ل خۆی دا ده‌بیات.

ئینجا له‌گه‌ل کاروانینکی بازرگانی دا به‌ری ده‌که‌ون و ده‌گه‌نه شاری (بوسرا)^(۱) و له‌وه‌ی راهیبتیک به‌ناوی (بحیرا)^(۲) چاوی به‌ (محمد) ده‌که‌وێت و به‌وردی سه‌رنجی ده‌دات و بۆی

(۱) بوسرا (بصری): ئیستا گوندیکه له‌نیوان (سوریا) و نیمچه‌دورگی عه‌ره‌بی دا.

(۲) (بحیرا): راهیبتیک مەسیحی ی سه‌ر به‌و کۆمه‌له‌ مەسیحی یه‌یه که به‌هۆی بانگه‌واز بۆ (توحید) یه‌ک خواپه‌رستی یه‌وه چه‌وسێترانه‌ته‌وه‌و راهیبه‌کانیشیان په‌نایان بردۆته‌به‌ر که‌ناره‌کانی بیابانی عه‌ره‌بی.

د درده که ویت هم مو شو به لگو نیشانان هی پیغه مبه ریتی ی تیدایه، که له کتیبه نه صرانی یه کانی خویان دا خوندېوویه وه. هر بویه خیرا مامی راده سپریت، که و به وریایی چاودیری و پاریزگاری ی لی بکات تا کو له ده ست جو له که پاریز راوییت. (ابو طالب) یش کار به و راسپارده یی (بحیرا) ی زانای نه صرانی ده کات و به په له ش شم کوره نه و جه وانه دینیت هوه بو "مه کهه".

ناگادار بونی له (جنگی به د کرداران) و (په یمانی فضول)

که ته مهنی ده گاته بیست سال ناگادار و هاو زه مانی جنگی به د کرداره کان (حرب الفجار) ده بیت. شم جنگه له نیوان {تیره ی (قوریش) به هاو په یانه کانیان هوه} و {تیره ی (قهیس) به هاو په یانانیان هوه} رووده دات و له جیگه یه کی نیوان (مه کهه) و (طائف) دا ده بیت که به (نخله) ناوبراوه. بیگومان شم جنگه زور د ژوارو سامناک بووه له بهر نه وه ش که سوکایه تیه کی زوری دهره ق به پیر و زوی موقه ده ساتی نه وسای عه رب له (مه کهه) دا تیا د اکراوه به (جنگی به د کرداران) ناوبراوه. پاشان شو جنگه به ریکه وتنیک کوتایی پی پیتراوه دواي شوهی خه لکیکی زوری تیا د کوزراوه.

جا دواي جنگی به د کرداران هه ندیک که س له پیا و ما قو له مه که یی یه کانی - قوریش - بانگه وازیان بو به ستنی په یانیک کردوه که ناوی په یمانی (فضول) یان لی ناوه تیاي دا په یانیان داوه گهر هر ستم لیکراوینک له - مه کهه دا - ببین و له خه لکی مه کهه بیت یان خه لکی هر جیگه یه کی تریش بیت ده سگریوی ی بکه ن و یارمه تیی بدن له سهر قهره بوو کړنه وهی ستمه که یو گیرانه وهی مافی خوی.

بیگومان (محمد) یش له گهل مامه کانی دا ناماده ی به ستنی شو په یانه بووه و لی ی ناگادار ده بیت. نه ونده ش شو ناماده بوونه ی پی خوش بووه که دهر باره ی شو رژه (له دواي به هره مه ندېوونی به پله و پایه ی پیغه مبه ریتی) فرموویه تی: ((من له گهل مامه کام دا ناماده ی به ستنی په یانیک بووم له مائی (عبدالله - ی کوری - جدعان) که هیندهم پی خوش بوو زور زیاتر له وهی خاوهی حوشتره سوور که له کان^(۱) بوومایه. خو نه گهر هر شو رژه بانگه وازم بو نیسلام پی بکر دایه به ده موه ده هاتن)).

(۱) حوشتره سوور که له کان {هر النعم} بهو حوشتره هره گران و هره چاکانه ده گوترا که لهو رژه دا له لای عه ربه کان به نرختین ولاخ بوون لهو ناو جوړه کانی حوشتره دا.

خوونه ریتی پیش پیغه مبه ریتی

"د" له نټو گله کې دا به نه دېب ترین کهس و راستگوترینیان و دهسپاکترینی هممویان بووه. له هه مروشیان زیاتر دوور بووه له بهدکاری و له وړه فتاره ناهه موارانې که رهوشتی پیاوان له که دار ده کم، نه نانه ت گله کې خوئی ناوی (الأمین) یان لئ ناوه، واته کهسیکی جی ۱ متمانه و دهسپاک و دهم پاک و داوین پاک، چونکه خوداش هه موو سیفه ته بهرزو جوانه کانی تیدا کؤ کرد بووه.

ههروها خودا پیش نهوې په یامی پیغه مبه رایه تی ۱ پی بسپیږت له هه موو تاوان و خراپه یه کی گله کې پاراستبووی و هه موو بت و خواو نه دکانیانی له لای بیترزوو ناشیرین کردبوو تا هیڅه رقی لئ یان ده بووه، که هرگیز ناماده ی هیچ ناهه نگیگ یان جه ژنیکی بته رستان نه ده بوو.

(محمد) ده رباری قوناغه کانی مندالی و نهوجه وانی ۱ خوئی فهرموویه تی: ((من هیچ کاتیک سهوداسه ری کاریک نه بوم لهو کارانه ی که شوینکه وتوانی جاهیلیه ت^(۱) (نه فامی) نه نجامیان ده دا، ته نهها دوو جار نه بیټ که له هه ردوو جاره کهش دا خودا بواری نه دام و پاراستمی. نیدی لهو ته مهنه ی (پیش شه ره فمه ندیم به په یامی خودا) نالووده و هؤگری نهو جزره کردارانه نه بوم ته وه... نهو دوو جار هه که خودا لهو کرداره نه فامی یانه به دووری گرتم و خه ریک بوو نالووده ی یم، نهو هه بوو شهو ټکیان له ناوچه یه کی سهرووی شاری (مه که که) له گهل کوړتیکی نهوجه وانی هاوړیم دا، که پیکه وه ناژله لمان ده له وه پاند پیم گوت: {بی زه حمت چاودیری یه کی تم مه پاندم بویه که تاکو ده چمه وه بؤ (مه که که) و منیش وه نهو گه نجانې نهوئ بؤ خؤم که یف و سه فایه که بکه م}. نهویش داواکه می په سند کردو ټینجا که و ته پرئو له گهل گه یشتنم بؤ شارو نزیک بوونه و هم له یه که مین خانووی (مه که که) دا گویم له ناهه نگیکی به زم و گورانی بوو و پرسیم (نه مه چی یه)؟ پی یان گوتم: {نهو زه ماوه ندی فلان پیاوه که فلانه کچی خواستوه}. منیش به مبه سستی نالووده یم به که یف و سه فایه کی گه نجی و نهوجه وانی دانیشتم، تا گوئ یان لئ بگرم. به لام خودا پرده یه کی وای به سه رگویم دا که خه وم لئ کهوت و به هیچ شتیگ خه برم نه بووه و تا گهرمای خوئی به یانی هه لیساند. ټینجا گه پامه وه بؤلای هاوړئ شوانه که م و لئی پرسیم داخؤ چؤن که یف و سه فایه کم کرد بیټ، منیش هه والی

(۱) جاهیلیه ت: به سه رده می پیش هاتنی نیسلام داده نریت. قورنایش بویه نهو ناوه بؤ داناوه چونکه لهو زه مانده ا گوناوه تاوان زؤر نه نجام ده دراو به ره واشیان داده نا.

راستی ی به سهراته کم بژ گټر پايه وه... جاري دووه مېش، که هر به ته مای کردار ټکی و اېووم و که خوداش پاراستمی، نه وه بو له شهو ټکی تر دا بژ هه مان مه به ست چووموه بژ—مه که— و دووباره خودا خهوی لی خستمه وه نه به ټشت گویم له هیچ ناهه ننگ ټکی نه فامی بیت. ټیدی هه رگیز دواي نه وه به ته مای هیچ کردار ټکی لهو جوړانه نه بو و خه یال م به لای هیچ گونا هټک دا نه برد)).^(۱)

زه واجی له گهڼ — خه دیجه — دا

له تهمه نی (۲۵) سالی دا بژ دووم جار سهره بژ سوریه (شام) ده کات، تهم سهره شی بژ کاریکی بازار گانی ی خاتوو (خه دیجه)^(۲) ی کچی (خوه یلید) ده بیت که هه نټک جار پیاوانی به کری ده گرت، تا بازار گانی ی به پارهو مالیموه بژیکه ن، چونکه خوی پیوه زن بو و خزمه تکاریکی شی به ناوی (میسره) هه بو.

(خه دیجه) بژیه نهو کاره ی به (محمد) سپارد، چونکه بیستبووی مروټیکی ده سپاک و راستگویمو خاوه نی چننن پوه شتی به رزی دیکه شه. لهو سهره دا خزمه تکاره که ی خوی شی له گهڼ دا ناردو هه ردوکیان (واته — محمد — و — میسره) لهو نکرکی بازار گانی یه یان داو له کاری کرین و فروشتن دا قازاغیکی هیجگار زوریان به ده ست هټنا، وجودی خودی (محمد) یش لهو سهره دا بووه هوی خیرو به ره که ټکی نه وه نده زور، که (میسره) ش هه سستی پی کردو سهری سورمابوو و کاتیک هاتنه وه هه موو به سهراته که ی نهو سهره ی بژ (خه دیجه) ی خاتوونی گټر پايه وه^(۳). دپاره — خه دیجه — ش زور سهرسام و خوشحال بوو بهو رهو شته جوان و به رزانسه ی — محمد — شادمانیش بوو بهو قازاغه زوره ی، که لهو بازار گانی یه دا پیدای کردبوو. هه بژیه ش که سیکی نارد بژلای و ناماده یی خوی ده رپری که ناماده یه شووی پی بکات نه گهر داخوازی بکات. لهو کاته ش دا — خه دیجه — تهمه نی گه یشتبوه چل سال. (محمد) یش ناماده یی خوی ده رپری مامی خوی (ابوطالب) ی نارد داوای و نهویش لای کهس وکاری خوازی نیی کردو میړدی پی کرد.

(۱) بروانه: الکامل فی التاریخ — لأبن الأثیر — ج ۲.

(۲) (خه دیجه) ژنیکی دهو له مهنډبووه له خانه واده هه به رزو به رټزه کانی — قوره یش — بووه به چه نندین ناوی وهک (طاهرة) و (سیده قریش) ناسراوه ته نانه ت گه لیک له پیاوانی (قوره یش) داوای زه واجیان لی ده کردو خوازی نییان ده کرد، به لام شووی به که سیان نه ده کرد هه رچنده بیوه نییش بوو.

(۳) هه روه ها گټر پراوه ته وه، که (مهیسره) هه والیکی تری به (خه دیجه) گه یاندوه ده رباری نهو ی له کاتی نیوه رټو تین سهندنی گهرمادا دوو فریشته ی دیوو سیبه ریان بژ (محمد) کردبوو بژ پاراستنی له گهرمای خور.

دادوهریکردنی له بنیات نانهوی - که عبه - دا

(محمد) له تهمه نى سى وپننج سالى دا ده بىټ، كه لافاوېكى توند پرووده دات و كه عبه ش ده گريته وه وه هموو ديواره كانى درزو كه له بهريان تى ده كه وىټ. قورپيشى يه كان به پله ده كه ونه ټيكدانى يه كجاره كى ي (كه عبه) تاكو سهرله نوې به شيويه كى چاكر بنىاتى بنينه وه.

جا دواى ئه وهى هموو لايه كى بنيات ده بنينه وه ده گنه ئه و كارهى كه چوڼ بهرده پشه كه (الحجر الاسود) بخه نوه جيگه كهى خوى. له ممش دا ناته بابى و جياوازي بيروړا ده كه وىټه نيوان سهرانى قورپيشه وه ده رياره ي ئه وهى كاميان بيخه نوه سهرجيگه كى خوى. مش و مړى له سهر تهمه له نيوانيان دا ده گاته ئه و راده يى خهريك بوو ناگرى جهنگيان له نيوان دا هه لگيرسيټ.

له و كاته دا به تهمه نترين پياوى قورپيش (أبو أمية - كورې - مغيرة) هيوريان ده كاته وه و پييان ده لىټ: {كه لو ناكوك مه بن. باشر وايه يه كيك بكه نه دادوهر (حه كه م) ي نيوانتان و باكه سيكى واش بىټ كه به حوكم و دادوهرى كردنه كهى قايل بن}. ئه وانيش ده لىټن: {كارى دادوهرى ده سپيرين به يه كه مين كه س كه دىته لامان} واته له و كه سانه ي ده چنه ژووره وه بولايان له كه عبه دا بو دىتنى بيناى نوئى كه عبه. بينگومان به ويست و ئيراده ي دانايانه ي خواى په روه ردار يه كه م كه سيك كه ده چيټه لايان (محمد) ده بىټ. ئه وانيش دلخوش ده بن و دلنياش ده بن له ته حكيم و دادوهرى كردنى تهم پياوهى كه هه موويان به مړوڅيكي ده سپاك و جىي متمانه و راستگؤو ژيرو زانا ناسپويانه. بويه ده لىټن: {ئوه - محمدى - تهمين و متمانه پي كراوه و ئيمه ش قايلين به دادوهرى كردنى له نيومان دا}.

جا كاتيك مه سه له كهى بو باس ده كهن، ئه وىش خيرا بو چاره سهرى ئه و كيشه يه ي نيوان سهرانى قورپيش كراسه كهى خوى راخست و بهرده كهى خسته سهر و داواى له گه وره كانى قورپيش كرد كه هه ريه كه و گوشه يه كى كراسه كه هه لگريټ و به هه مرويان هه ر چوارلاى ئه و كراسه به رزكه نوه .

ئينجا خويشى بهرده ره شه كه هه لده گريټ و به ده ستي خوى ده بخاته وه سهر جيگه كهى. به م په نگو به و هه لس و كه وته دانايانه يه توانى ي ئه و كيشه ئالوزه ي نيوان سهره كه هوزه كانى قورپيش چاره سه ركات كه خهريك بوو ببيته هوى پروودانى كاره ساتيكي گه وره .

کارکردنی له پيش پيغه مبهريتي دا

"موحه مه د" هيچي واي له ماڼ و کله لوبدل به ميراث بڼ نه مابووه ته نه ابريکي کم نه پيټ. جگه له وهی که به (هه تيوی) يش گه وړه بوو بوو. کاتيک گه يشته نه و ته مه نه ی توانای کارکردنی هديت له گهڼ چنډ برايه کی (شیری) ی دا که (له وه وپيش له ديها ت دا پيکه وه لای دايه ن شيريان خوار دبو) مه پری دله وه پانډو به پيشه ی شوانکاره یی يوه خهريک بوون. دهر باره ی نه م کاره ش فهرموويه: ((هر پيغه مبهريک که خودا ناردوويه تي کاری شوانی کردووه)) هاوه لان لی يان پرسى: {ثايا توش شوانيت کردووه نه ی پيغه مبهري خودا؟} فهرمووی: ((به لي منيش کاری شوانی و مه رله وه پانډم بڼ خه لکی — مه که — ده کرد به چنډ — قيراط^(۱) — يک)).

جگه له م کاری شوانکاره ييه ی که له ته مه نيکی ميړد مندالو نه وجه وانډا پيوه ی خهريک بووه، کاری بازرگان ييشی له تافي لوی دا کردووه و شهريک (هاويه ش) هکشی له و کاره دا (سائبی کورې — ابي السائب) بووه. هه وړه ها — وه ک پيشتر يش باس مان کرد — کاری بازرگانو کړين و فروشتنی به کړی بڼ (خه ديجه) کردووه و دواي نه وه ی سووه به هاوسه رييشی و به پارو سامانی نه و کاری کردووه.

(۱) دهقی عه ره يی فهرموده که: {وَأَنَا رَعَيْتُهَا لِأَهْلِ مَكَّةَ بِالْقَرَارِطِ} .. وشه ی (قراريط) کڼ (جه معی) وشه ی (قيراط) هو مانای نرخی که متر له ديناريک يان چنډ به شی ديناريک ده گه يه نيټ. گوتراو يشه وشه ی (قراريط) ناوی جينگه يه ک بووه له و ناوچه يه ی که ناوه ليان تيدا له وه پانډووه به م پي يه ش مانايه کی تري فهرموده که نه مه يه: {به لي منيش ناوه لم بڼ خه لکی مه که له (قراريط) دله وه پانډ}.

سببه‌ندی دووه‌م

((پێغه‌مبه‌ریتی " محمد "))

(سه‌ره‌تای سرووش بۆ پێغه‌مبه‌ر - بانگه‌وازی نه‌یتی پێغه‌مبه‌ر بۆ ئیسلام -
 ناشکراکردنی بانگه‌واز - "قوریش" به‌رهه‌لستی پێغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن -
 هه‌ره‌شه‌کردن له‌پێغه‌مبه‌ر - چه‌ند هه‌ولێک بۆ فریودانی پێغه‌مبه‌ر .)

سه‌ره‌تای سرووش بۆ پێغه‌مبه‌ر

. کاتێک (محمد) ته‌مه‌نی گه‌یشته‌ چل سالان خودا کردی به‌پێغه‌مبه‌رو وه‌ك مژده‌ده‌رو
 ترسینه‌ریك (بشیرا و نذیرا) ناردی بۆلای خه‌لكی تاكو په‌یامی خودایان پێبگه‌یه‌نیت و پێی
 راستیان بدات و مژده‌ی به‌هه‌شتیان له‌به‌رامبه‌ر ئیمان و كرده‌وه‌ چاكه‌كانیان دا پێبگه‌یه‌نیت و
 به‌ناگری دۆزه‌خیش له‌به‌رامبه‌ر باوه‌ر نه‌هێنان و گو‌مرا‌یی‌دا بیانترسینیت و ئاگا‌داریان بكا‌ته‌وه‌،
 هه‌روه‌ك خوداش لهم باره‌یه‌وه‌ فەرموویه‌تی:

﴿ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَفَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ ...

یه‌که‌م سه‌ره‌تای سرووش (وحی)یش به‌خه‌وییینی راست (الرؤیا الصادقة) ده‌ستی پێ کرد.
 (محمد) هه‌ر جارێک خه‌وتیکی بدیایه‌ وه‌ك خۆی ده‌هاته‌دی.

دوای نه‌وه‌ش ته‌نها‌یی و دووری له‌گه‌له‌که‌ی لا خۆشه‌ویست کرا (واته‌: پێش له‌نه‌ستۆنانی
 ئه‌ركی پێغه‌مبه‌ریتی)، چونکه‌ ده‌یینی نه‌و گه‌له‌ی خۆی له‌ چ سه‌رلێشی‌واوی و گو‌مرا‌یی‌یه‌کی
 ناشکرا‌دان به‌هۆی بته‌رستی و کړنووش بر‌دن‌یان بۆ بته‌کانه‌وه‌. هاوکات بوو له‌گه‌ڵ نزیک
 بوونه‌وه‌ی سرووشی خودادا بۆلای ئه‌م هه‌ز له‌ته‌نها‌یی کردنه‌ی زۆر زیاد ده‌بوو. بۆته‌م خۆ‌دا‌پر‌ان و
 ته‌ن‌یا‌یی‌یه‌شی‌ ئه‌شکه‌وتی (هه‌ر‌اء)ی دیاری ک‌رد‌بوو و چه‌نده‌ها شه‌و خواپه‌رستی ی تی‌دا
 ده‌کرد. ج‌اری‌ وا هه‌بوو ده‌ شه‌و تی‌ای دا ده‌مایه‌وه‌و ج‌اری‌ واش هه‌بوو زی‌ات‌ر له‌مانگێک له‌وێ
 ده‌مایه‌وه‌. خواپه‌رستی‌و به‌ندایه‌تی‌یه‌که‌شی‌ له‌سه‌ر ئایینی (ابراهیم) عليه السلام بوو. بۆ ئه‌م
 مه‌به‌سته‌ش خۆراکی له‌گه‌ڵ خۆی دا ده‌بر‌دو هه‌ر جارێک بۆ لای خێزانه‌که‌ی ده‌گه‌را‌یه‌وه‌ خۆراکی
 تری له‌گه‌ڵ خۆی دا ده‌بر‌د.

بهم رهنه گه لهو نه شکوه ته وه ختی به سهر دهر د تا کو ر ژوئیکیان فریشته ی خودا
(جبریل علیه السلام) به فرموانی خودا گه یشته لایو یه که مین پاسپارده ی پی گه یاندو پی ی فرموو:
(بخوینه: (اقرأ)). نه ویش فرمووی: (من خوینده وار نیم). پیغه مبه ر خو ی له باسی نه م
به سهراته ی دا فرموویه تی: ((تینجا دوی نه وی پی م گوت که من خوینده وار نیم توند
گو شیمی به خو یه وه تا هیژو گوړم تیا نه ماو پاشان به ری دام و پی می فرموو: (بخوینه) منیش
وه لآم دایه وه که: (خوینده وار نیم). دو باره توند به خو یه وه گو شیمیه وه هه تا کو هیژو پرستم
لی براو پاشان به ری دامه وه و فرموانی پی کردمه وه و فرمووی: (بخوینه). منیش وه ک جاری
پیشوتر وه لآم دایه وه که (من خوینده وار نیم). بۆ سۆیهم جار به توندی باوه شی پی م
دا کرده و پاشان به ره لآی کردمه وه و فرمووی:

﴿أَقْرَأْ^(۱) بِاسْمِ رَبِّكَ^(۲) الَّذِي خَلَقَ^(۳) الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ^(۴)﴾
﴿أَقْرَأْ^(۱) وَرَبُّكَ^(۲) الْأَكْرَمُ^(۳)﴾^(۴) الَّذِي عَلَّمَ^(۵) بِالْقَلَمِ^(۶)

تینجا پیغه مبه ر به له و به هه لره زینه وه رو شته وه بۆ مال ه وه به (خه دیجه) ی هاوسه ری
فرموو: (دامپو ش.. دامپو شن: "زملونی، زملونی"، نه وانش دایانپو شی و پالکوت هه تا
نه و ترس و بیم و هه لره زینه ی تیا نه ما، پاشان دهستی کرد به گیرانه وه ی نه و حالته ی به سهریا
هاتبوو بۆ (خه دیجه) و فرمووی: (به راستی ترسم له سهرخۆم هه بوو). (خه دیجه) ش پی ی گوت:
{نا، قه ت ترست له سهرخۆت نه بیت، چونکه قه سه م به خوا هه رگیز خودا که ساس و مه لولت
ناکات، له به رنه وه ی تو په یوه ندی سۆز (صله ی - پرهم) ده گیه نیت و هاتوچۆی که س و کارت و
خه لکی ده که یت و پژیکی زۆر له میوان ده گریت و یارمه تی که سانی خاوه ن مال و منالی زۆر
ده دیت و ده سگریوی ی هه ژاران و نه داران ده که یت و هاوکاری و کۆمه کی خاوه ن هه ق
ده که یت}.

(۱) وشه ی (اقرا) که مانای (بخوینه) ده گیه نیت بانگه وازی که بۆ خویندن و به ده ست هینانی زانست.
له مه شه وه بۆ مان ده رده که ویت که نایینی نیسلام له یه که م ساهه و ختی سه ره لدا یه وه مسۆرکیکی زانستیانه ی
پتوه دیاربووه بۆ نه و هه ش هاتوه که جهل و نه فامی له ناویات و زانست و زانیاری بلاویکاته وه.
(۲) (باسم ربک) هه ش تیشک ده خاته سه ر نه و راستی به ی که وای بیگو مان خویندن و خویندنه وه به ناوی
پیشه وایه کیان بۆ سوودیکی تاییه تیو شه خصی نی یه، به لکو به ناوی خودای خالق و په روهر دگاره ویه. جا
نه گه ر خویندن تنها له پیتناوی خوادایت نه و له هه موو بارودخیک دا سوودمه نده. بهم ره نگه ش نیسلام
له یه که م سه رده می په یدا بوونی یه وه شوینکه وتوانی خستۆ ته سه ر پیگای دسۆزیو یه کلابوونه وه بۆ خودا.
(۳) (وریک الاکرم) نه م تعبی ره نایابه ش به لگیه له سه ر نه و که ده قه خویندراوه که و زانسته ده سته به ر
بووه که تنها له دریای بی پایانی (که رهم) و به خششی خودایی یه ویه. له م نایه ته دا وشه ی (اکرم) که خودا
خۆی پی و سه ف کرده و به لگیه کی تره له سه رنه وه ی که زانست و مه عریفه به نه رخرتین به خشش و خه لاتی
خودایه بۆ مرۆفایه تی.

دوای ئەم ستایشە — خەدیجە — خیرا (محمدی) لەگەڵ خۆی دا برد بۆ مائى ئامۆزایەکی خۆی کەناوی (وەرەقە—ی کورپی —نەوفەل) بوو و لەسەر دەمی جاهیلی دا بووبوو بە (نەسرانی) و لە (ئینجیل) دا شارەزاو زانا بوو. ھەر وھا پیاویکی پیرو بەسالاچوو و کوژیش ببوو. (خەدیجە) پێی گوت: {ئەو کورپی مامی خۆم گوی لەم برازایە خۆت بگرە کە بەسەرھاتیکی زۆر گرنگی خۆیت بۆ دەگێژیتەووە پاشان بزانی چی بەسەردیت و پروداوە کە ی بۆ لێک دەروەه.

(وەرەقە) لێی پرسى: {کورپی بڕام چیت بەسەرھاتووە؟} پێغەمبەریش پروداوە کە خۆی بۆ گێژایەو. ئینجا (وەرەقە) (ھەوائی بوون بە پێغەمبەری خودا) ی پێی گەیانندو پێی گوت: (ئەو پەيامە بەرزەى کەخودا بۆ مووسای ناردە خوارووەو لەپێی (جیبریل) ی فریشتەووە بۆ تۆشی ناردووە، خۆزگە لەو رۆژەدا لاویک دەبووم. خۆزگە زیندوو بوومایە کاتێک گەلە کەت لەسەر گەیانندی ئەو پەيامە شار بەدەرت دەکەن). پێغەمبەر لێی پرسى: (ئەو بەراست ئەوان دەریشم دەکەن؟) پێی گوت: (بەلێ.. ھەر کەسێک کە ھەمان ئەرکی تۆی پێسپێراوە بەر بەرە کانیەکی زۆری کراوە. منیش گەر تا ئەو رۆژە لەژیان دا بمێنم ئەوا بەتەواوەتی پشتگیریت دەکەم)... بەلام ھێندە پێی نەچوو، کە (وەرەقە) مردو سرووش (وحی) یش دوای ماوہیەکی کەم بۆ پێغەمبەر ھات کە پێشتر ماوہی چل رۆژێک دەبوو سرووشی لێ پرا بوو. بەلام دوای ئەو بەردەوام سرووشی بۆ دەھاتە خوارووە.

بانگەوازی ئه‌ینى ی پێغەمبەر بۆ ئیسلام

پاشان پێغەمبەر دەستی کرد بەراپەراندنی ئەو ئەرکەى کەخودا پێی سپاردو بەنھێنی بانگەوازی بۆ خواپەرستی دەکرد تاکو خەلکی ھەموویان پروو بەرووی مەسەلەیکى کت و پەری ی تازە نەبنەووە لەناسەواری ئەو جۆرە کاردانەوانە خۆی بیاریزیت.

یە کەم کەسێش کە باوەری پێی ھێنا ھاوسەرە کەى خۆی (خەدیجە — کچی —خووە یلید) ھەر وھا (علی^(۱) —ی کورپی —ابوطالب) و (عبداللہ —ی کورپی —أبو قحافہ — واتە ئەبویەکر) و

(۱) (علی —ی کورپی —ابوطالب) لەلای (محمد) نیشتەجێ بوو و ھەر ئەو ئەرکی ژیاى دەکیشا، چونکە لەو ماوہیەدا کە (قوریش) تووشی کارەساتێکی بریستی ببوون (ابوطالب) ی مامی پێغەمبەریش دوچارى ھەژاری ببوو و خاوەنى مال و منالێکی زۆریش بوو. جا بۆ سووک کردنی ئەو بارەگرانەى (ابوطالب)، (محمد) چووە لای مامیکی تری کەناوی (عباس) بوو و مەسەلە کەى لەگەڵ دا باس کردو پێی فەرموو: (بێگومان —ابوطالب —ی برات منداڵی زۆری ھەیە تووشی ئەو بارگرانی و تەنگانیە بوو بە پێکەوہ بچین بۆ لای و ئەرکی منالەکانی لەسەر کەم بکەینەو. تۆ منالێکی لێ وەرگروە منیش منالێکی لێ وەرەگرم و ئەرکی بەخێوکردنیان

(زید-ی کوری -حارثه) بو. چند کەسیکی کەمیش لەئەشرف و پیاوماقوولان لەسەرەتادا باوەریان پێهێنا، وەك (عثمان-ی کوری -عفان) و (زیر-ی کوری -عوام) و (عبدالرحمن-ی کوری -عوف) و (عبداللە-ی کوری -مسعود) و (سعد-ی کوری -ابو وقاص) و (طلحە-ی کوری -عبیداللە) و (ابوذر-ی غفاری) و (صهیب-ی ڤۆمی) و ئەوانی دی.

هەموو ئەم بەرپێزانەش بەو پەڕی چاوقایی و قوربانی دانەو موسلمان بوون، بەلام چۆن قوربانی دانێك، ئەوان تووشی نازارو ئەشكەنجەدانی سەختی بێ باوەران و سەرانی قورپەیش دەبوون...

بۆ نمونە لەم بارەیهوه گێڕاوەتەوه (ئەبو جەهل) کە یەكێك بوو لەسەرانی قورپەیش کاتیك بیبێستایە پیاویك موسلمان بوو و گەر ئەو پیاوخواوەنی پەلو پایەو هێژێك بوايە گلەیی و گازاندهیهکی زۆری لێدەکردو شەرمەزاری دەکردو پێی دەگوت: (چۆن وازت لەئاینی باوكت هێناوە کەئەو لەتۆ باشترە... دەبێت بەگەمژەو نەفامت دا بنیێن و بیروپات بەهەڵەو ناشیرین لەقەڵەم دەین و لەو پەلو پایەیهت بجنین)...

خۆ ئەگەر کابرا بازرگانێك بوايە (ئەبو جەهل) پێی دەگوت: (بەرەو لەبازرگانیت دا ناهێڵن و پارەو مالت لەناو دەبین)...

بەلام ئەگەر کابرای تازە موسلمان بوو بێ کەس و بێ دەسلالت و هەزار بوايە لێی دەداو هەڵی دەنا بۆ پاشگەزبوونەوه.^(۱)

لەم بەسەرھاتانەشەوه گەورەترین بەلگە بەدی دەکریت لەسەر ئەوێ کەوا ئیسلام بەشمشیر بڵاوەنەبۆتەوه (وەك ئەوێ هەندێك ناحەزو قین لە دل) ئێد دیعای لەسەر دەکەن. چونکە پیغەمبەری خودا خواوەنی هێژێکی وا نەبوو تاكو ئەو خەلگە ناچارکات بۆ وەرگرتنی ئیسلام، بەلکو بەپێچەوانەوه تەنانت خودی پیغەمبەر و شوێنکەوتوانیشی بەهۆی باوەرە کەیانەوه بەدەست سەرانی قورپەیش چەوسابوونەوه، هەر وەك لەباسەکانی داھاتووش دا زیاتر پروونی دەکەینەوه.

دەکیشین. ئینجا هەردوکیان چوون بۆلای (أبو طالب) و بیروپاکەیان پێراگەیانندو (عباس) کورپێکی (أبو طالب) بردە لای خۆی کە (جعفر) بوو. (محمدیش (علی) گرتهخۆو وەك یەكێك لەمنالەکانی خۆی لای مایەوه و بەختی دەکرد تا ئەو کاتەي خودا (محمد)ی کرد بەپیغەمبەر و شێر (علی)یش یەكێك بوو لەئیماندارە یەكەمەکان. (علی) هەرگیز لەئاینی دا کړنووشی بۆ بێتێک نەبردبوو، هەر بۆیەش بەتێزی (کرم الله وجهه) ستایشی دەکریت.

(۱) (ابن هشام)، ج ۱.

ناشکراکردنی بانگه‌واز

پیغه مبه‌ری خودا ماوه‌ی سی سال به‌نهی‌نی بانگه‌وازی بۆ به‌رنامه‌ی خودا ده‌کرد، نه‌مه‌ش له سه‌ره‌تای ده‌ست پێ‌کردنی سرووشه‌وه بووه هه‌تا ئه‌و کاته‌ی فه‌رمانی خودای بۆ هات له سه‌ر ناشکرا کردنی ناینه‌که‌ی و پێ‌ی فه‌رموو: ﴿فَاصْدَعْ^(۱) بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ الحجر/ ۹۴.. واته: {ئه‌و په‌یامه‌ی ئه‌رکی گه‌یاندنیی پێ سپێ‌راوه ناشکرای که‌و له‌سه‌ر کاری خۆت سوورو به‌رده‌وام به‌و باکت له‌موشریکان و بێ باوه‌ران نه‌بی‌ت}.

پیغه مبه‌ر بۆ به‌جێ هێنانی ئه‌م فه‌رمانه‌ی په‌روه‌ردگاری چوه‌سه‌ر به‌رزایی ی (صفا)^(۲) و هاواری له‌خه‌لکی کردو خه‌لکیش له‌نیۆ خۆیان دا پرسییان (ئه‌وه کی‌یه‌ هاوارده‌کات)؟ گو‌تر (ئه‌وه —محمد—) ئینجا کۆبو‌ونه‌وه (محمد) یه‌که‌ یه‌که‌ رووی کرده هه‌موو هۆزو بنه‌ماله‌کان و فه‌رمووی: {ئهی بنه‌ماله‌ی فلان.. ئهی بنه‌ماله‌ی —عبدالمطلب.. ئهی بنه‌ماله‌ی —عبدمناف—، نایا گه‌ر پێتان بێ‌م (له‌قه‌دپاڵی ئه‌م شاخه‌وه له‌شکرێک ده‌رده‌چیت) باوه‌رم پێ‌ده‌که‌ن؟} گو‌تیان: {هه‌رگیز درۆمان لێ نه‌بیستوویت}. ئینجا په‌یامی خۆی بۆ روون کردنه‌وه و بانگی کردن بۆ پێ‌ی راستی خودا و فه‌رمووی: {من ناگادارتان ده‌که‌مه‌وه له‌سزایه‌کی سه‌ختی خودا گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ته‌تان مێشنه‌وه}. له‌و کاته‌دا (ئهبو له‌ه‌ب) گو‌تی: {ده‌ک سه‌رگه‌ردان بیت.. ئه‌ری بۆ ئه‌مه‌ ئی‌مه‌ت لێ‌ره‌ کۆکرده‌وه}؟ له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌ش فه‌رمایه‌شتی خودا ﴿تَبَسَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ﴾ له‌سووره‌تیکی کورت دا هاته‌خواره‌وه..

پاشان خودا فه‌رمانی به‌پیغه مبه‌ره‌که‌ی داو پێ‌ی فه‌رموو: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ الشعراء/ ۲۱۴-۲۱۵.. واته: {یه‌که‌م جار بانگه‌وازی که‌س و کاره‌ نزیکه‌کانت بکه‌و له‌ ناکامی ناکارو کرداریان بیانترسی‌نه، هه‌روه‌ها نه‌رم و له‌خۆبووردووبه‌ بۆ ئه‌و برواداران‌ه‌ی شو‌ینت که‌وتوون}.

پیغه مبه‌ریش که‌س و کاره‌ نزیکه‌کان و بنه‌ماله‌ی خۆی کۆکرده‌وه و پێ‌ی فه‌رموون: {بێ‌گومان پێش‌ه‌و (راند)^(۳) هه‌ر هۆزو بنه‌ماله‌یه‌ک درۆ له‌گه‌ل که‌س و کاری خۆی دا ناکات. وه‌لا‌ه‌ی ئه‌گه‌ر درۆ له‌گه‌ل هه‌موو خه‌لکی دا بکه‌م درۆ له‌گه‌ل نی‌وه‌دا ناکه‌م. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌موو خه‌لکی فریویده‌م هه‌رگیز نی‌وه‌ فریو ناده‌م. ده‌سا به‌و خودایه‌ی، که‌ جگه‌ له‌خۆی هێچ

(۱) (اصدع) واته: هه‌ق و ناهه‌ق له‌یه‌کتر جیا‌بکه‌ره‌وه: (افرق بین الحق والباطل).

(۲) (صفا): جێ‌گه‌یه‌کی به‌رز له‌چای (ابی قبیس) له‌شاری (مه‌که‌ه).

(۳) (راند) که‌ له‌ده‌قی عه‌ره‌بی فه‌رموده‌که‌دا هاتووه (ان الرائد لا ی‌کذب أهله) مه‌به‌ست له‌و که‌سه‌یه‌ که‌ رێ‌بازیکی دیاری‌کراو له‌به‌رده‌م که‌سانی تردا ناسان ده‌کات.

پەرستراویکی تر نی یه من پیغه مبهری خودام بۆلای ئیوه به تاییه تی و بۆلای هه موو خه لکی دنیا ش به گشتی... قه سه م به خودا ئیوه ده مر ن وه ک چۆن ده خه ون. زیندوو ده کرینه وه وه ک چۆن له خه وه هه لده ست. له سه ر کارو کرده وه تان لی تان ده پر سه رته وه وه له به را مبه ر کاری چا که دا پا دا شتی چا که تان ده در یته وه وه له به را مبه ر کاری خرا په ش دا سزای سه خت ده در یتن. ئیتر یان به هه شتی هه میشه یی، یان دۆزه خی هه میشه یی خانه ی پۆژی دوا یستان ده بی ت. {...

له وه لامی نه وه فه رمایه شته دا که س وکاره نزیکه کانی و بنه ماله که ی به نه رمی له گه لای دا ده وان ته نها (ابو له ب) ی مامی نه بی ت، که توند بوو له گه لیا.

-قور هیش- به ره هه لستی ی پیغه مبه ر ده که ن

له پێش هاتنی ئیسلام دا عه ره به کان به تیان له شوینی (مسجد الحرام) دا ده به رست که چه ند په یکه ریکی له به رد دا تا شرا و بوون و ه یچ سوود و زیانیکیان نه بوو، به لام وێرای نه وه ش له لای قور هیش به بناغه ی ژیان دا ده نران.. (قور هیشه کانی ش پێشه وای هه موو عه ره ب بوون له و سه ره ده مه دا...), عه ره به کان قور بانی یه کانیان پێشکه شی نه و به تانه ده کردو به مه ش به رژه وهندی یه کی ئابووری و سوودیکی کۆمه لایه تی بۆ قور هیش دا بین ده بوو، چونکه قور هیش هه ر خۆیان ئه رکی پاراستنی خانه ی به تکه کانیان ده کیشا و گه ر نه و جو ره ئاینه ش له نا و به چوا به نه و به رژه وهندی یه کانی قور هیش و پێشه وایه تی یه که شیان له ده ست ده چوو.

هه ر بۆیه ش کاری پیغه مبه ری خودا له بلا وکرده وه ی ئایینیکی تازه دا هیجگار سه خت و گران بوو. چونکه پووجه لای و نه شیاوایی دیار ده ی به ته رسته ی نه و به رو با وه رانه ی تری بۆ ده سنی شان ده کردن که پێچه وانه ی تاکو ته نیایی خودای په ره ره دگا ره.

پیغه مبه ر هه ر به مه شه وه نه وه ستا، به لکو شی وایی داب و نه ریه ته کۆمه لایه تی یه کانی شیانی ده ره ده ست. له به ره نه مه ش قور هیشه یی به کان به و ره نگه بۆ (محمد) یان ده روانی که گوایه یاخی به ووه له سیستم و داب و نه ریه ته کانی نه وان لای دا وه هه موو بنه ما ئابووری و کۆمه لایه تی یه کانیان بۆ تیک ده دات. هه ر بۆیه ش به ریار یان دا سوور بین له سه ر به ره هه لسته ی کردنی به توندی تاکو قه واره ی خۆیان به رازین.

پۆژیکیان پیغه مبه ری خودا چوه نیو (مسجد الحرام) وه وه دیستی نه وان کر نووش (سجده) بۆ به تکه کان ده بن، نه ویش هه ولای دا نه هی لیت واکه ن و ئامۆزگاری کردن له سه ر نه وه ی له نایینی باوکیان (ئیره ایم) ده رنه چن، به لام نه وان له وه لام دا گو تیان: (ئیمه بۆیه سوژه بۆ شه م به تانه ده به ین تاکو نزیکمان که نه وه له خودا، هه ره وه خودا ش شه م و ته یه یانی له قورئان دا دیاری

کردووه ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾. پیغه مبهر بوی پروون کړدنه وه، که بېنگومان
نهم په فتاره (هاوېش دانانه بوی نه و خدایه ی که هر گیز نه و بیان لئ په سند ناکات). پاشان
نه و خوږه و شته یانی به کاریکی ناله بارو ناهه موار دانا. نه و انیش ټیکړا بریاریان دا له سره
دژایه تی کردنی و نیدی به شتوازیکی گالته جاري و به سووک سهیر کردن بهر و پرووی وهستان.
همروک خوداش به سره هاته که یان ده گپړتته وه له م فرمایشتانه ی دا ده فرموتیت:

﴿كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوا وَلَا تَحْنِ مَنَاصِرُ ﴿٢﴾ وَعَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ﴿٣﴾ اجْعَلْ آلَآءَ اللَّهِ إِلَهُهَا وَجِدْنَا إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ﴿٤﴾ ص/ ٤-٥٠٠
وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ يَنْخَذُونَكَ إِلَّا هُزُؤًا هَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٥﴾ إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا
عَنِ الْإِهْتِمَاءِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ الفرقان/ ٤١-٤٢.

نهمهش پیغه مبهری خدای دلته نگ ده کردو نازاری ی ددها، خوداش بوی که م کړدنه وه ی
نازارو خه می پیغه مبهر، به م فرمایشتانه دلته وایی ی ده کرد که با نارام بگریت له بهرامبه
شپوازه گالته جاري به کانیان دا، چونکه پیغه مبهراڼی پتیش نه ویش تووشی هه مان حالت بوون:
﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَى مَا كُذِّبُوا وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ نَصَرْنَا﴾ الأنعام/ ٣٤.
که سانی گالته جاري سوو کایه تی پئ که رانیشی له و گه وره پیاو و سهروک هوزانه بوون که
هه رده م بهوتی ناشیرین و جنیو و تیرو تواج بهر په رچی پیغه مبهریان ددهایه وه دهر باره ی
خویشی دهیانگوت گویا نه مه (کاهینیکه) یان شتته، جگه له درو خستنه پالیشی. خوداش
هه میسه پرووی فرمایشتی به م په نگه له پیغه مبهر بوو:

﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ الطور/ ٢٩.

هه ندیک جاري تریش قسمی نابه جئ یان بوی قورثان هه لده به ست و وایان راده گه یانده گویا به
له نه فسانه کانی پیشینانه، هه روک خودا خوئی ناماژه بوی نه و کرداره شیان ده کات:

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِلَآءُكَ أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا
ظُلْمًا وَزُورًا ﴿١﴾ وَقَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْنَىٰ عَلَيْهِ بُكْرَةً
وَاصِيلًا﴾ الفرقان/ ٤-٥.

شپوازیکی تری بهر بهر کانی کردنیان له دژي پیغه مبهری خودا نه و به و داوای چه ندین
موعجزیه یان ده کرد، وه که ته قانده وه ی کانی ویک له زوی دا یان دروست کردنی باخی زور
له دار خورماو تری و پاکیشانی پروبار به نیویان داو هه لقولاندنی ناوی پروبار که لئ یانه وه،

یا خود خستنه خواره‌وی چند هویه کی سزادان له‌ناسمانه‌وه، یان پیشان دانی خوداو مه‌لانیکه‌ته‌کان بۆ سه‌لماندنی راستی و ته‌کانی، یا خود خاوه‌نی خانوویه‌کی دروست کراو له‌ئالتوون بیست، یان به‌ناسمان دا سه‌رکه‌ویت و باوه‌ر به‌سه‌رکه‌وتنه‌کشی نه‌که‌ن هه‌تا‌کو کتییکیان له‌ناسمانه‌وه بۆ بیستنه‌وه تا بیخویننه‌وه.

له‌م باره‌یه‌شه‌وه خودا فرمویه: ﴿۸۹﴾ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ﴿۹۰﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ﴿۹۱﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا ﴿۹۲﴾ أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ﴿۹۳﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ ﴿۹۴﴾ أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُفُيقِكَ حَتَّىٰ تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَّقْرُؤُهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ﴿الْأَسْرَاءُ/ ۹۰-۹۳﴾.

ئه‌مه هه‌ندیک له‌و به‌ره‌ستانه بوو، که ده‌هاتنه‌سه‌ر پێی پیغه‌مه‌به‌ر به‌هزی دژایه‌تی به‌ره‌ره‌کانی گه‌له‌که‌یه‌وه، نه‌ویش زۆر به‌ ئارام و خۆراگر بوو و هه‌ر بانگه‌وازی بۆ‌لای خودا ده‌کردو بیروباوه‌ره‌کانی نه‌وانی به‌نادانی و نه‌فامی داده‌نا به‌هزی په‌رستی نه‌و به‌تانه‌وه‌ی، که هیچ زیان و سوودیکیان نه‌بوو، هه‌روه‌ک خوداش له‌به‌شیکی سرووش و فرمایشته‌کانی دا فرمانی پێ ده‌کرد، که ئه‌م راستی یه‌یان پێ بگه‌یه‌نیت:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَابَا وَكُرَّمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ﴾ ﴿النجم/ ۲۳﴾... ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَّلَوْ كَانُوا عَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ ﴿البقرة/ ۱۷۰﴾... ﴿أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ ﴿الفرقان/ ۴۴﴾.

هه‌ره‌شه‌کردن له‌ پیغه‌مه‌به‌ر

به‌هۆی نه‌وه‌ی پیغه‌مه‌به‌ر خاوه‌نده‌کانی نه‌وانی به‌هستیکی پووجه‌ل و ناشیرین داده‌ناو عه‌قلیه‌تیشیانی به‌نه‌فامی و که‌موده‌نی داده‌نا کۆمه‌لێک له‌گه‌وره‌پیاوانی قوهریش بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ چوونه‌لای (ابوطالب)ی مامی و پێی یان گوت: (ئه‌ی "ئه‌بو تالیب" برازا که‌ت قسه‌ی

(۱) کسفاً: {چند پارچه‌یه‌ک له‌سزا.. چند به‌ش و هویه‌کی نه‌شه‌که‌به‌دان}.

(۲) قبیلًا: {گرتی و زامنی راستی ی ئیددیعا کانت بن}.

(۳) زخرف: {ئالتوون}.

نابه جی ی به خواوهنده کافان گوتووو ئاینه که مانی له که دار کردووو و عه قل و هو شماني به نه فامی و که وده نی داناوو و باب و باپیرانمانی به که سانی گومرا له قه لالم داوه، جا توش یان ده بیئت وای لی بکه سیت ده ست هه لگرت لیمان یاخود ده سبهرداری ببهو هیچ هه قینکت به سهر ههردوولامانهوه نه بیئت، دیاره توش (وهك بزاین) ده سبهرداری نابیت، بۆیه ئیمه له پری ی تۆوه ناگاداری ده که ینه وه)...

(ابوطالب) یش به وتی نهرم و ناسک قسه ی له گهل کردن و به جوانی به پری ی کردن، نه وانیش مائنا وایان لی کردو و رۆشتن. به لام پیغه مبهراڼ له سهر بانگه وازی خو ی بهرده وام بوو هیچ شتیک له وه پاشگهزی نه ده کرده وه و هه رخه ریکی باس کردنی ئایینی خوداو بانگه واز بۆ کردنی بوو. نه مهش زیاتر رقی رهشی قوره یشی بزواندو هه موو سه رهك هۆزو پیاوماقوولانیان کۆبوونه وه و جاریکی تر چوونه وه بۆلای "ابوطالب" و پری یان گوت: (ئه ی "ئه بو تالیب" بیگومان تۆ ته مه نیکت به سه ربردووو و پیاویکی به سالآچوو و خاوه ن پله و پایه ی تاییه تییت له نیومان دا. ئیمه له مه و پیش داوامان لی کردیت کۆتایی به مه سه له ی ئه و برازایهت بیئت و نه هیلیت چی ی دی بۆ ئه و بهرنامه تازه یه بانگمان بکات، به لام تۆ پری ئه وه ت لی نه گرتوه که کۆتایی به و قسه و باسانه ی بیئت. ده سا به خودا ئیمهش چی تر ئارام ناگرین له سهر توانج دان له باب و باپیرانمان و به پو وچه ل دانانی عه قلمان و له که دار کردنی خواوهنده کافان، ئارام ناگرین هه تاکو وازی پری دینیت و لیمانی دوورده خه به وه، یان گهر وانا که سیت ئه و خۆمان به ره نگاری ئه ویش و توش ده بینه وه تا ئه و کاته ی لایه کمان لایه که ی تر له ناو ده بات) ئینجا به جییان هیشت.

(ابوطالب) زۆری پری ناخۆش بوو گهر له گه له که ی دابهریت یان دژایه تی بکه ن. دیاره پییشی خۆش نه بوو، که پیغه مبهراڼ ته سلیم بکات یان سه رده انه ویتیت بۆ داواکانیان. پاشان ناردی به دوا ی داو پری ی گوت: (ئه ی کۆری برام، ئه مپۆ گه ره پیاوانی گه له که ت هاتنه لام و چه ند قسه یه کیان له باره ی تۆوه پری گوتم: (ئینجا ئه و قسانه ی ئه وانی پری گه یاند)) و پری ی گوت (جا توش منیش و خۆیشته به یلله وه و هه ردو کمان پیاوێزه و باریکی و مه خه ره سه رشانم، که نه یتمان).

پیغه مبهراڼ به م وتانه گومانی وابوو، که مامی بیروپایه کی تازه و هه لۆیستییکی تری بهرامبه ری هه بیئت و سازشی له سه رکرد بیئت و هانده ری بیئت له سه رخۆ به ده سته وه دان و وازه یانمان له په یامه که ی. نه مهش به و پری یه ی، که توانای پشتگیری کردنی لاواز بوو بیئت^(۱). هه ر بۆیهش ئه و فهرمووده به ناو بانگ و نه مه ری به مامی فهرموو که هه تا کۆتایی دنیا هه ر به نه مه ری

ده ميټته وه و گوزارشت له (مردن له پيناوای عه قیده و بانگه واز بۆ پهرستنی خودای تاک و ته نیا) دا ده کات، ئه و بانگه وازه ی که هه موو هه ره شه و گوره شه و چه شنه نازاردانیکیش له ناستیا بچوک ده بنه وه، ئه وه بوو پیغه مبهری خودا له وه لآمی و ته کانی مامیدا فهرمووی: (ئه ی مامی خۆم.. وه لآهی نه گهر خۆر بخره نه سهرشانی راستم و، مانگ بخره نه سهرشانی چه پم ته نها بۆ نه وه ی ده ست له م کاره هه لگرم، ده ستی لی هه لئاگرم هه تا خودا سه ری ده خات و ده یچه سپیټ یان له پیناوی دا ده مرم).

به راستی ئه م فهرمووده به ته عیبر له گه وره بی ی ئیمان و به رزی و پیروزیی ده کات کاتیك له قوولایی دل دا جیگر ده بیټ، ئیمانیش وه ک لافاوئیکی هه لچوه و هیه هیزکی سه رزه وی خۆی له به ردا راناگریت.

پیغه مبه ر دوای ئه وه ی له به رده م مامی دا ئاماده بی ته وای بۆ خۆفیدا کردن له ری ی بانگه وازه که ی دا پیشان دا، ئینجا گریاو رویشته. به لآم (ابو طالب) ی مامی بانگی کرده وه و پێ ی گوت: (کوپی برام ئه وه ی پیت خۆشه بیلێ و وه لآهی منیش هه رگیز بۆ هیه شتیک ده سه بردارت نايم و ته سلیم به هیه که سیکت نا که م).

چه ند هه ولێك بۆ فریودانی پیغه مبه ر

رۆژ به رۆژ جه ماوه زیاتر به ده م بانگه وازه ئیسلامی یه که وه ده چوون و سه رانی "قوره یش" یش هه ستیان به م حاله ته کردبوو، هه ر بۆیه ش له نیۆ خۆیان دا کۆبوونه وه و راوژیان له گه ل یه که تر دا کرد ده رباره ی ئه و مه ترسی یه تازه یه ی هه ره شه له بوون و ده سه لاتیان ده کات، له نه نجامی راوژیان دا بیر و رایان هاته سه ر ئه وه ی چه ند پله و پایه و (ئیمتیازات) یك بخره نه به رچاری (محمد) بۆ ئه وه ی فریوی به دن و وازی له بانگه وازه که پێ بیئن.

بۆ ئه م مه به سه ته ش که سیکیان نارد به دوای داو ئه ویش به گورجی چو بۆ لایان چونکه سوور بو له سه ر ئه وه ی به و بۆنه یه و پینمایی یان بکات و په یامی خودایان پێ بگه یه نیټ. هه ر که گه یشته لایان، پێ یان گوت: {ئه ی —محمد— ئیمه ناردمان به دواتا تا گفت و گوټ له گه ل دا بکه ین، بێگومان نه ماندیوه تا ئیستا پیاویك وه ک تۆ ره فتاری کردیټ و ئه و حاله ته ناله به ری به سه ر گه له که ی دا هیناییټ... تۆ جینیۆ پلارت له باو و پیاوان داو ئاینه که مانت له که دار کردو قسه ی ناشیرینت به خوا وه نده کاتمان گوت و عه قلی ئیمه ت به نادانی و نه فامی له قه له م دا. هه رزه ها کۆمه لټ په رته وازه و به ش به ش کردووه. هیه شتیک قیژه ون و ناشیرین نه ماوه که

بۆمانی نه‌هینیت و نیوانی خۆت و ئیمهی پێ تیک نه‌ده‌یت. جا ئیستاش نه‌گهر تۆ ئهم قسه‌و باسانه‌ت بۆ ئه‌وه هیناییت که مال و سامانیکی پێ پیداکه‌یت ئه‌وا ئیمه له‌هه‌موو مال و سامانی خۆمان بۆت کۆ ده‌که‌ینه‌وه تاکو له‌هه‌موومان ده‌وله‌مه‌ندتر بیت. خۆ نه‌گهر مه‌به‌ستت له‌م قسه‌و باسانه‌ ئه‌وه‌یه پایه‌داربیت ئه‌وا ئیمه ده‌تکه‌ین به‌گه‌وره‌و سه‌رداری خۆمان. یان نه‌گهر ئامانج گه‌وره‌ییو پاشایه‌تی بیت ئه‌وا ده‌تکه‌ین به‌پادشای خۆمان. یاخود نه‌گهر له (جن) و له‌شوینکه‌وته‌یی (جن) هه‌ ئهم قسه‌و باسانه وه‌رده‌گریت و له‌ده‌سه‌لاتی خۆت دا نه‌ماوه (جن) زال بوون به‌سه‌رتا ئه‌وا ئیمه پاره‌و پسولیکی زۆرت له‌چاره‌سه‌رکردنی پزیشکی و چاک بوونه‌وه‌دا بۆ خه‌رج ده‌که‌ین تاکو چاکت ده‌که‌ینه‌وه یان گهر چاره‌سه‌ریک بۆ ئهم نه‌خۆشی یه‌ت نه‌بوو چیت لیت نه‌گرین و سه‌رزه‌نشست نه‌که‌ین}.

پیغه‌مبه‌ریش له‌وه‌لامی ئه‌و پێشنیارانه‌یان دا فه‌رموی: {من دوچارى ئه‌و حاڵه‌تانه نیم که‌ئێه ده‌یلتن. من به‌وه‌یامه‌ی بۆ ئێهه هیناوه داواى پاره‌و مالتان لێ ناکه‌م، هه‌روه‌ها نه‌ داواى پله‌وپایه‌تان لێ ده‌که‌م و نه‌پادشایه‌تی و مۆلک و سامان. به‌ئکو خودا منی وه‌ک پیغه‌مبه‌ریک ناردوه‌و بۆ لاتان و په‌یامیکی پێسه‌پاردووم و فه‌رمانی پێکه‌ردووم وه‌ک مژده‌ده‌رو ترسینه‌ریکتان بم و په‌یامی خودای په‌روه‌ردگارتان پێراگه‌یه‌نم و ئامۆژگاریو رێنموونیتان بکه‌م. جا نه‌گهر ئه‌وه‌ی بۆم هیناون په‌سندی ده‌که‌ن و په‌یره‌ویی ده‌که‌ن ئه‌وا مایه‌ی به‌خته‌وه‌ریستان ده‌ییت له‌دنیاو رۆژی دوايش دا، خۆ نه‌گهر په‌تسی ده‌که‌نه‌وه به‌سه‌رما ئه‌وا له‌سه‌ر من پێویسته چاوه‌ڕێ که‌م و ئارام بگرم هه‌تا خودا بریارى خۆی له‌نیوان من و ئێه‌وه‌دا ده‌رده‌کات} (۱).

پاشان بێ باوه‌ره‌کان بۆ به‌رگرتن له‌بانگه‌وازی هه‌ق له‌هه‌ولیکی تریان دا پێشنیاریکی تریان خسته‌پرو، ئه‌وه‌بوو که‌پیغه‌مبه‌ر به‌شداریی عیباده‌تی ئه‌وان بکات، واته: (به‌شداریی به‌ته‌رستی و رێگه‌ چه‌وته‌کانیان بکات) له‌هه‌مبه‌ر ئه‌وه‌دا ئه‌مانیش ماوه‌یه‌ک به‌شداریی خواپه‌رستییو رێپاژه‌که‌ی ئه‌و بکه‌ن.

خوداش له‌وه‌لامی ئه‌و پێشنیاره‌دا ئهم سووره‌ته‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نارد هه‌واوه‌ داواى لێ کرد ئاوا وه‌لامیان بداته‌وه: ﴿قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴿١﴾ لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ تا کۆتایی سووره‌ته‌که‌ ﴿هه‌روه‌ها ئهم نایه‌ته‌شی هه‌ر له‌و باره‌یه‌وه بۆ ناردوه‌وه: ﴿قُلْ اَفَعَبَّرَ اللّٰهُ تٰمُرَوْفٍ اَعْبُدُ اَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾.

جگه له و ههولّه فریوده‌ریسانه‌یان چهند ریتچکه‌یه‌کی تریشیان له‌گه‌ئێ دا گرتە‌بەر، وه‌ك شه‌وه‌ی داوا‌یان لێ ده‌کرد شه‌و ئایه‌تانه له‌قورئان فرامۆش کات، که شه‌وانی پی توورپه‌و زویر ده‌بن و باسی ریتچکه چه‌وته‌که‌یان و سه‌رزه‌نشتی بته‌کانیان و به‌لێنی سزای سه‌خت له‌سه‌ر په‌رستیانی تێدایه‌.

له‌وه‌لامی شه‌م هه‌ولّه پووجه‌له‌شیان دا خودا شه‌م ئایه‌ته‌ی بو پیغه‌مبه‌ر ناردو فرمانی پێ‌کرد که ئاوا وه‌لامیان بداته‌وه‌: ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبْدِلَهُ مِنْ يُلْقَايَ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾...

به ندى سى يه م

((نازاردانى پيښه مېرو برواداران))

(نازاردانى پيښه مېر - نازاردانى برواداران - كؤچ كردن بؤ (حه به شه) -
گمارؤدانى پيښه مېرو برواداران - نه شكه نجه دانى پيښه مېر له (طائف))

نازاردانى پيښه مېر

بى باوه ران كاتيك ديتيان نهوا موسلمانان پؤژ به پؤژ ژماره يان زياد ده كات، ده ستيان كرد به كارى خراپه له دؤژى پيښه مېرو پاشان ته نگ پى هه لجنينى، نهوه بوو كه سانى به دكارو شه رهنگيزيان دهنارد بؤ سووكايه تى پى كردن به خؤى و نهو بروادارانه لى له گه لى دابوون تاكو زيانى كى زؤريان پى بگه يه نن.

ده ربه رى نهو هم مو نازاردان و گه پى كردن و به دكار يانه پيښه مېر فهرموويه تى:
{ به راستى له پيښاوى دينى خواد نازارى كى وها دراوم كه هيچ كه سيك ناوا نازار نه دراوه، هه روه ها به شيويه ك لهو پيښاوه دا توقينراوم، كه هيچ كه سيك ناوا نه ترسيئراوه، هه روه ها ماوه ي وها م به سهردا تى په رپوه كه سى شهو سى پؤژ من و (بيلال)^(۱) خؤراكى كى وامان لانه بووه كه به شى زينده وه ريك بكات ته نها نه وه نده نه بيت كه (بيلال) بؤ هاتوچؤو سه فهر له بن ده ستى ناييت و به شى كى ناتاچى خؤى پى مه يسهر كرديت }^(۲).

بؤ نمونه لهو نازاردانى، كه به پيښه مېر گه يشتوه، جاريكيان (ابو جهل)، كه به كيك بوو له گه وره پياوانى قوره يش به رديكى زلى به ده سته وه گرتبوو، تا بيدات به سهرى پيښه مېر داو بيكوؤيت، بؤ نه م مه به سته ش چاوديرى ي كردوه، تا ده چيته شوئنى نوؤكردن لى له كه عبه داو ده ست به نوؤر ده كات و كاتيك ده چيته سوؤدوه (ابو جهل) خيرا ده يه وىت به رده كه ي پياكيشيت، به لام خدا لهو ساته دا ترس و بيمى كى وها ده خاته دلى (ابو جهل) وه تا واى لى ديت لهو كار ه پاشگه زبيته وه و رهنكى دهم و چاويشى تيك ده چيت و به دل له لرزى يه وه ده گه رپته وه.

(۱) (بيلال) كارگوزار (خادم) تى كى پيښه مېر بووه.
(۲) نه م فهرموده يه له - تحريج سى "ترمذى" و "ابن ماجه" يه.

جاریکی تریشیان (ابو جهل) داوا له پیاوړیک ده کات، که پاشهړوکی نیو سکی خوشتری سهربرپراوی بۆ بیتیت (که به عهده بی پی ډ ده لیتن: فرث جذور)، ټینجا — ابو جهل — نهو هه موو پاشهړوګ و پیسی و پوځلی یه هه لده گریت و دهیدات به سهری پیغه مبهردا، که له حاله تی سوژده دابوو. به لام هیچ که سیک لهو چند موسلماننه که می نهو روزه جورته تی نهو هی ناییت که پاکي بکاته وه لهو شته پیسانه. دیاره نه مهش به هو ی که می ی ژماره یان و ترسانیان له بې باوه په کانی قورپیش، تا له دواپی دا (فاطمه) ی کچی دیت و نهو شته پیسانه ی لی ده کاته وه سهر و پوخساری باوکی پاک ده کاته وه.

جاریکی تریش هه (نهو جهل) له شاخی (صفا) به پیغه مبهرد ده گات و نازاری ده دات به جینوو قسه ی نابه جی بې حورمه تی به په پام و ټاينه که ی ده کات و تیرو تاوچی لی ده دات.^(۱) هه روه ها پوژ ټیکیان پیغه مبهرد ده گه پتسه وه بۆ ماله وه و نه ختیک خو ل و ته پ و توژیش به سهریه وه ده بیت (تومه ز نه مه لهو و پیش هه ندیک که س له نه فام و به دره فتاره کان کرد بووی به سهری دا)، یه کیک له کچه کانی خیرا هه لده سیټ و سهری بۆ ده شوات و ده گری، به لام پیغه مبهرد پی ډ ی ده فهرمویت: (کچم مگر ی، دلنیا به خودا پاریزه ری باو کته).^(۲)

یه کیکی دی لهو که سانه ی که نازاری پیغه مبهریان ده دات (عقبه — کوری — ابو معیط) بوو. نه م کاربایه جاریکیان که پیغه مبهرد له که عبه دا نویژی ده کرد ده چیت کراسه که ی توند له ملی شته ک ده دات و خه ریک بوو بیخنکیټیت هه تا (نه بویه کر) فریای ده که ویت و که مهری (عقبه) راده و هشینیت و له پیغه مبهردی دوورده خاته وه و پیچی ده لیت: {نایا پیاوړیک ده کوژن که ته نها ده لیت (په روه ردگارم (الله) یه) و به لگه ی روون و ناشکراشی له خودای په روه ردگار تانه وه بۆ هینان و}.

هه روه ها له وانه ی که نازاری پیغه مبهریان ده دات (ابو له ب) و (ام جمیل) ی هاوسه ری بوو، (ام جمیل) درک و دالی کوژه کرده وه ده یخسته سهر نهو ریږگه یه ی که پیغه مبهرد پیایدا ده روست.^(۳)

نازاردانی پرواداران

دیاره جگه له خودی پیغه مبهردی خودا نهو پرواداران ی له گه لیشی دا بوون نازاریکی توندو کاریگه ر ده دران، له وانیش: (بیلال — کوری — پهباح) که بنده ی (نومه یه — کوری — خه لاف) بوو. له بهرته وه ی (بیلال) ټیمانی به (محمد) هینابوو (نومه یه) له سهرته مه له کاتی

(1) ابن هشام.

(2) تاریخ الطبری.

(3) ابن هشام.

نیوه پروان و تین سه ندنی گهرمادا (بیلال) ی له سه ریشته پال ده خست له چۆله وانی یهك داو به ردیكی گهوره شی ده خسته سه ر سنگی و پاشان پسی ده گوت: { ههر بهم حالته وه ده مینیتته تا ده مریت یان ده بیت پاشگهز بیتته وه له باوه رهیئانت به (محمد) وه هه ر (لات و عوززا) ^(۱) به رستیت } به لام (بیلال) لهو حالته تی نا ره حه تی یهش دا هه ر ده یگوت: ((اَحَدٌ.. اَحَدٌ)) ^(۲) . واته: { خودا یه كه و تاك و ته نیایه } .

رۆژیکیان (ئه بویه كر) به لایان دا تیده په رپیت و ده لیت: ئه ری - ئومه ییه - تۆ له خوا ناترست كه و لهم هه ژاره ده كهیت و هه تا كه ی نازاری ده دیت؟ { ئومه ییه ده لیت: } تۆ خۆت ئاكار ی ئه م عه بدته تیک داوه، ده هه ر خۆشت رزگاری بكه لهم حالته تی كه ده ییینیت { .

(ئه بویه كر) یهش ئه و به نه دیه (واته - بیلال) ی لی ده كرپته وه و نازادیشی ده كات. خودای مه زن لهم باره یه وه ئه م ئایه ته ی ناردۆته خواره وه:

﴿فَأَنْذَرْتُكَ نَارًا تَلْتَظِي ۝۱۵ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۶ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۷﴾ اللیل/ ۱۴-۱۶ واته: { من ئاگادارم كردوونه وه له ناگرێكی بلیسه دارو كلپه سه ندوو كه هه ر مرۆفی یاخو به ده به ختی تیده كه ویت، ئه و مرۆفه بی باوه رهی كه به رنامه ی خودا و په یامی پیغه مبه ره كه ی به درۆ ده خسته وه و رۆی له گوێرپایه لی كردنی فهرمانه كانی په ره ر دگار وهرده گێرا { .

مه به ست لهم مرۆفه ش (ئومه ییه - ی كۆری - خه له ف-ه). پاشاوه ی ئایه ته كانی ئه م ده قه قورئانی یهش باسی (ئه بویه كر) ده كات و ستایشی رۆلی به خشنده یی و دلقراوانی ی ده كات:

﴿وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتَقَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمٍ تُجْزَى ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ اللیل/ ۱۷-۲۱ . واته: { به لام مرۆفی له خواترس و به ته قوا (ئه وه ی كه خۆی ده پارێزیت له هه ر شتێك كه ده بیته هۆی په ستی توو په یی ی خودا) لهو ئاگره خۆی دوورده خاته وه، ئه ویش به و په نگی له مال و سامانی خۆی له پیتناوی خودا ده به خشیته به مه به ستی چاكسازی و خۆ پاك كردنه وه و خۆپاراستن تهك به مه به ستی رووپامایی و خۆه لئان. چونكه ته نها دلسۆزان و بۆ خوا سولحاوان پاداشتی ئه و كارانه یان ده دریتته وه، واته ئه وانه ی ده یانه ویت به و كاره جوامیرانه یان ته نها خزمه تی رپیزی خودا و هه ولی په زامه ندییی خودا به دن. بێگومان خوداش لی یان رازی ده ییت { .

یه کێکی تر له وانه ی به هۆی ئیسلام بوونیه وه نازار درا (عه مار- ی كۆری- یاسر) و باوکی و دایکی بوون. ئه وه بوو خێلی (بنو مخزوم) له كاتی گهرمای نیوه رۆدا هه ریه كه له (عه مار) و -

(۱) (لات و عوززا) ناوی دووبت كه كافران ده یانپه رست.

(۲) ابن هشام.

ياسرى باوكى و، دايكيشيان پيڭكوه دههينانه دهرهوه و به پرووتى له سهر لمى گهرم و سوروربوه پاليان ده خست تاكو به سهختى شهشكه غجيدان بدن و نازارى زوريان پي بجيژن. ههنديك جار لهو حاله تاندها پيڭهمبهر به لايان دا تى په رده بوو و زياتر له سهر باوه ر هانى دهدان و پى تى ده فهرمون: ((صَبْرًا آل ياسر فَمَوْعِدَكُمْ الْجَنَّةَ))...

(دايكي عهمار) بهو سزا سهخته كوژراو بهم پي يهش يه كه مين شهيد بووه له نيسلام دا. يه كيكي دى له پرواداره نازاردراوه كان (خباى كوپى - ارت) كه بهندهى ژنيكى بى باوه ربوو و ناسنى سورركراوى به پششى دا دههيناو داخى ده كرد تا كافر بيتسهوه، به لام (خه باب) بهمه نيمانى زياتر ده بوو. رۆژيک (خه باب) چوه لاي پيڭهمبهرو باسى سهختى نهو سزايه ي بۆكردو داواى لى كرد كه نزاو دووعاى بۆيكات و چيتر نه نالينيت به دهست نهو سزايه وه. به لام پيڭهمبهر پي فهرمون: {بيگومان پروادارانى پيش نيهو به مشارى ناسن پروانه ته وه و نيسك و گوشت و ماسولكه وه دماره خانه كانى جهسته شيانى گرتوته وه، به لام به وهش له نايانه كيان پاشگهز نه بوونه ته وه. پروادارى وا هه بووه كه مشاره كه خراوه ته سهر ته پلى سهرى و لاشه ي كراوه به دوو كه رته وه كه چى له دينه كى هه لنه گه رپاوه ته وه. خوداش شه دينه ي نيمه به جى ده گه يه نيت هه تا واى لى ديت مروشى سواره (واته شه وهى شه سپ سواره يان سوارپششى ولاخى به رزه بووه) له (صنعاء) وه بۆ (هه زره مهوت - حضرموت) ده روات و جگه له خودا له هيچ كه سيكي دى ناترسيته {^(۱)}.

ههروه ها چهندين موسلمانى تر لهو سهرده مه دا كه وتنه بهر هه موو جوړه سزايه كى وهك ليدان و برسى كردن و تينوو كردن و چهندين جوړه سزاو شهشكه غجيدانى دى و ته نانه ته ههنديك موسلمانى نازاردراو له بهر سهختى نازاره كى نه يتوانيوه به شيويه كى ناسايى دانيشيت له سهر زهوى.

لهو جوړه دوخانهش دا پيڭهمبهرى خودا شهو نايه تانه ي بۆ پرواداران ده خوينه ده كه تاييه ت بوون به جيجگيربوون و خوړاگرتن له سهر شهو جوړه حاله تانه و نازارى سزاي سهختى له سهر سووك ده كردن، ههروهك خودا لهو نايه تانه دا فهرمويه:

﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾ العنكبوت ۲/ ۳. واته: {نايا خه لكى پروادار وا تى ده گهن گهر بلين باوه رمان هيناوه نيت وازيان لى دينريت و تاقي ناكريته وه له سهر شهو

نيماڼی که به هژيوه هه لده سڼگيڼرین و تا راستگؤو درؤزنيان لي جيا بکړي ته وه؟ بينگومان پروادارانې پيش نه مانيشمان تاقی کردؤ ته وه و راستگؤيانان له ناپاک و درؤزنان جودا کردؤ ته وه و خودا هه ردوولای ناساندووه.

هه روها له نايه تيکي تر دا که هه مان چه مک و مانا ده به خشيت و باسي تالي و نارېه حتی و ناخوشي يه کانی سر پرنگای باوه رده کات، فرمويي: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسْتَهْمُ الْأَسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَزُلُّوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ ؕ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ﴾ البقرة/۲۱۴.

کوچ کردن بو "حبه شه"

جا کاتيک پيغه مبهراڼ هه ستي به توندتر بوونی سزاو نه شکه نجه له سر هاهه لانی کرد پی ی فرمويي: {ده توانن ليړه ده رچن و پرؤن بو خاکی "حبه شه" چونکه پادشايه کی لي يه که هيچ که سيک لای نه و چه سواوه نی يو نه و خاکه ش نارچه يه کی هيمنه و له وي ميڼنه وه هه تا کو خودای مه زن ده روويه کی رزگار بوونتان له م حاله ی نيستا ليډه کاته وه}.

نيتر ژماره يه کی ديار له موسلمانان به ره و خاکی (حبه شه) به نايه که يانه وه و له پي ی خوادا هه لاتن که يه که م کؤمه ليان يازده پياوو چوار نافره ت بوون و گهمی (سفينة) يه کيان به کړی گرت بوگه ياندينان. پاشان به دوايان دا موسلمانانې تریش به ره و (حبه شه) کوچيان کرد هه تا له دوايي دا ژماره ی کوچکردووه کان گه يشته هه شتاو سي پياوو هه ژده نافره ت.

سهرانی قوپه يش که هه والی کوچکردنی نه و پرېزه زؤره ی موسلمانان کانيان پي گه يشت خيرا وه فديکيان بو نه و مه سه له يه گه يانده لای پادشای حبه شه (نه جاشی) که (عبدالله - کورې - ابي ربيعه) و (عمر - کورې - عاص) ي تيډابوون و چووبوون بو گيړاندنه وه ی کوچکردووه کان بو (مه که که) تا سر له نوې سزيان بده نه وه.

جا کاتيک وه دی قوپه يش به ديداری (نه جاشی) گه يشت، (عمر - کورې - عاص) پرووی کرده پادشاه و پي ی گوت: {چه ند که سيکی هه رزه و نه فام له لای نيتمه وه پرويان کردؤ ته ولاته که ی تؤ وازيان له نايی گه له که ی خويان هيناوه و په پيره ويی دینه که ی توش ناکه ن. به لکو ناييکی تازه يان داهي ناوه که نه نيتمه و نه توش هيچمان له باره يه وه نه بيستووه. نيتمه ش که سانی گوره و پياو ما قوولمان له باوک و مام و خزم و کهس و کاری خويان له هؤزو تيره کانيانه وه

خستۆته ناویانه وه ناردوو مانن له گه لێان دا تا ههر به وان دا بیانگه پرنیه وه، چونکه ههر نه وان باشر ده زانن که چ عهیب و عاریکی پیوه ناون؟!.

(نه جاشی) دواى بیستنی نهو قسانه یان پای وابوو کارێکی دانایی نی یه گهر نه م کوچکردوانه یان ته سلیم کاته وه پێش نه وه ی گوێ له وانیش بگریته و بزانیته و تهو به لگه یان چى یه. نه وه بوو ناردی به دواى هاوه لانی پیغه مبهردا وهاته نه لای و لێ ی پرسین: {نه رێ چى یه نه م دینه ی که به هۆیه وه وازتان له قوم و کەس و کار هیئاوه وهاته ون بو نه م ولا ته وه که چى په پره وى دینه که ی منیش ناکهن و له وه موو دینه ش په پره وى یه کینکیان ناکهن؟}.

له وه لامى نهو پرسیاره ی (نه جاشی) دا (جعفرى کورێ - ابو طالب) له نیو هاوه لانی دا که وته ناخوتن و گوتی: {به رێژ جه نابی پادشا... ئیمه گه لێکی شوینکه وتوو ی نه فامی بووین، بتمان ده په رست و گوشتى مردوو مان ده خواردو، به دره فتراییمان ده کردو، هیچ په یوه ندی یه کی سۆزو که سایه تییمان نه هی تشبو وه وه خراپه مان دره هقی هاوسێ ده کردو هاوسێ یه تیمان له گه ل یه کدی باش نه بوو... به هیژه کانیشمان بێ هیژه کاغمانیان ده خوارد. ئیمه له سه ر نه م حال ته بووین هه تا خودا پیغه مبه رێکی له خۆمان بۆناردین که ره چه لک و بنه ماله ی ده ناسین و به پیاو یکی راستگو و ده سپاک و داوین پاک ناسرا وه له لامان، نهو بانگی کردووین بۆ نه وه ی که ههر خودای تاک و ته نیا په رستین و به تاک و بێ هاوه لێ دا بنیین واز له وه به ردو بانه ی پیشوومان بێنین که له وه پێش خۆمان و باب ویا پیرانمان له جیاتى خودای مه زن ده مان په رستن... پاشان نه م پیغه مبه ریه ی خودا فه رمانمان پێ ده کات به راستگو یی و به جیگه یان دنی سپارده و به تین کردنی په یوه ندی سۆز (صله - ی - رحم) و چاکه کردن له گه ل هاوسێ دا وازه نسان له کارى حه رام و خوینرێژی. ههروه ها رێگریمان لێ ده کات له به دکاری و قسه ی درۆ بوختان هه لبه ستن و، خواردنی مال و سامانی هه تیوان و، بوختان بۆ ئافره تانی په وشته رز. دیسان فه رمانی پێ کردووین که ههر خودا په رستین و هیچ شتێک نه که یین به هاوه لێ. جگه له مانه ش فه رمانی پێ کردووین به نوێژکردن و زه کات دان و رۆژوو گرتن... (جه عفه ر - هه موو کارو فه رمانه کانی تری بۆ پادشاکه بژارد) و به رده وام بوو له سه ر قسه کانی و گوتی: (ئیمه ش بڕوامان پێی کردوه وه ئیمانمان پێ هیئاوه وه په پره وى ی هه موو نهو فه رمانانه مان کردوه که له لایه ن خودا وه بۆی هاوه وه، ئیدی ههر خودای تاک و ته نیامان ده په رستین و هیچ شتێک ناکه ینه هاوه ل و شه ریکى. ههروه ها نهو شتانه ی که پیغه مبه ر به حه رامی دانا وه له سه رمان ئیمه ش به حه رامان دانا وه توخنی نه که وتووین، ههر شتێکیشى بۆ به حه لال دانابین ئیمه ش به حه لالمان دانا وه په پره ویمان کردوه. له به رامبه ر نه م کرده وه یه مان دا گه له که مان ده سدرێژیمان کردۆته سه رمان و

نازاریان داوین و بهر بهرچی ناینه که مانیان داوه ته وه تا کو له خوا به رستی یه وه بمانگيرنه وه بۆ سهر بته رستی و سهر له نوې ته و شته پیس و نابه جی یانه به حه لال بزانی، که له وه و پيش نه غامان ده دا. جا کاتیک زولم و زوری نه وان گه شته نه بهرچی و به ته واویش ته نگیان پی هه لچنین و هه موو جوړه بهر بهرستیکیان هیئایه سهرچی دینه که مان ناچار بووین ده رچین و بیین بۆ ولاته که ی تز. ^(۱)

له و کاته ش دا سهر ته ای سوور ته ی (مريهم) ی بۆ خوینده وه و ئیت (نه جاشی سی پادشا) گریاو، گوتی: {به راستی نه م دینه و نه دینه ش، که عیسا— هیئاویه تی هه ردوکیان له یه ک تاق و خانه وه ده رچوون}.

ئینجا پروی کرده وه به لای نیتر اوانی قورپیش (عبدالله سی کوری—أبی ربیع) و (عه مر سی کوری—عاص) داو پی ی گوتن: {برون، ده سا به خودا نه مانه تان ته سلیم ناکه مه وه}.

دیاره (نه جاشی) هه ر که له بیرو بیا وه ی ئیسلامی تیگه شته، خیرا زانی ی که نه وه عه قیده به کی راسته و، نه م راستی یه ش له لای که سانی ژيرو خاوه ن عه قلی ساغ په نهان نی یه. هه روه که زانیو ویشی که نه و په یامه ی (محمد) هیئاویه تی بۆ نه و خه لکه له هه مان سهر چاوه وه یه که په یامه که ی (عیسا) شی لیوه ده رچووه.

گه مار و دانی پیغه مبه رو بر واداران

کافرانی—قورپیش— به و هه موو ری و شوین و شیوازی فروفیل و ته فره دانانه یان نه غامیکی وایان ده ست نه که وت و، بهروونی بزیشیان ده رکه وت که گه یاندنی هه ر نازار و نه شکه نه یه که به پیغه مبه رو به بر واداران هیه چ ریگر یک دروست ناکات له به رده م به ده نگه وه هاتنی زیاتری خه لکی بۆ نایینی خوا دا، ئیدی ویستیان به ناشکرا پیغه مبه ر بکوژن.

به لām (ابو طالب) ی مامی، که به و نیازه ی قورپیشی زانی خیل خوی له (بنو عبدالمطلب) کوژد ده وه مه بهرسته که ی تی گه یاندن و داوایشی لی کردن که پیغه مبه ر له دۆلک له دۆله کانی چیا که له ده ره وه ی—مه که که— به شار نه وه، هه روه ها فه رمانی پیکردن، که بیپاریزن له هه ر که سیک له وان ه ی دیانه ویت پیغه مبه ر بکوژن.

ئینجا که قورپیش زانیان نه و هه زه که ی پیغه مبه ر ناهیلن که س ده ستی پی ی بگات بیرو بیا به کی تریان ته به ننی کرد له سه ر نه وه ی نوو سراویک دارپژنه وه و تیای دا ریک بکه ون له سه ر

گه مارۆی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی له‌دژی هۆزی پیغه‌مبه‌ر، که له‌خێڵ و بنه‌ماله‌کانی (بنو هاشم) و (بنو عبدالمطلب) و پرۆادارانێ تر پێک هاتبوون، به‌و په‌نگه‌ی، که ته‌واو به‌رکه‌ناریان که‌ن و بێ به‌شیان که‌ن له‌هر مافیکی نیۆ کۆمه‌ل و ژنیان لێ نه‌خوازن و ژنیشیان پێ نه‌ده‌ن و هیچ که‌ره‌سه‌و پێویستی یه‌کی ژنیان پێ نه‌فرۆشن و هیچ‌یشیان لێ نه‌کرن.

له‌م باره‌یه‌وه‌ پریارنامه‌یه‌کیان له‌ نووسراویک دا به‌نیۆ که‌عه‌به‌دا هه‌لواسی. ئهم نووسراوه‌ش هه‌تا سێ ساڵ کاری پێ کراو به‌دریژایی شه‌و سێ سالی گه‌مارۆیه‌ی کافرانی (قورهبه‌ش) پیغه‌مبه‌رو شوێنکه‌وتوانی له‌هموو مافیکی بێ‌به‌ش کرابوون و به‌ده‌ست ئاسه‌واره‌ تفت و تاله‌کانی‌یه‌وه‌ ده‌یاننالا‌ند، ته‌نانه‌ت گه‌لای دره‌ختیان ده‌خواردو، نزووله‌و گریانێ منداڵه‌کانیشیان به‌هۆی سه‌ختی ی برستی یه‌که‌یانه‌وه‌ له‌دووره‌وه‌ ده‌بێسترا.

ماوه‌ی شه‌و ئابلووقه‌یه‌و درێژی کاته‌ پر له‌ناسۆری یه‌کانیشی گه‌لیک مه‌ینه‌تیو نیش و نازاری به‌سه‌ر ئابلووقه‌دراوان دا هیناو تا کار گه‌یشه‌ شه‌وی نه‌ختیک سۆزو به‌زه‌بی بکه‌ویته‌ دلێ چه‌ند گه‌وره‌پیاویکی قورهبه‌شه‌وه‌و پێنج که‌س له‌گه‌وره‌پیاوانیان داویان کرد چتر کار به‌و بریارنامه‌یه‌ نه‌کری‌ت هه‌رچه‌نده‌ که‌ هیشتا به‌ره‌هه‌ستی یه‌کی توندیش له‌سه‌ر داواکه‌یان هه‌بوو، به‌لام دواچار داواکه‌یان جێبه‌جێ کراو پیغه‌مبه‌رو پرۆاداران هاتنه‌وه‌ بۆ سه‌رخانه‌و مالی خۆیان دوا‌ی شه‌وی نا‌په‌حه‌تی یه‌کی زۆریان به‌ده‌ست شه‌و ته‌نگانه‌یه‌وه‌ چه‌شت.

ئه‌شکه‌ نه‌جهدانی پیغه‌مبه‌ر له‌ -طائف-

دوا‌ی شه‌وی پیغه‌مبه‌ر هه‌ستی به‌و سه‌روکایه‌تی یه‌ زۆره‌ی قورهبه‌ش به‌ بانگه‌وازه‌که‌ی کردبوو، بیری کرده‌وه‌ له‌وه‌ی سه‌ردانی هۆزی (ثقیف) بکات له‌شاری (طائف) بۆشه‌وه‌ی باوه‌ری پێ بێنن و پشتگیری بکه‌ن له‌دژی گه‌له‌که‌ی و یارمه‌تی ی بدن له‌و پێگایه‌دا هه‌تا په‌یامی خودا به‌ته‌واوه‌تی ده‌گه‌یه‌نێت. (ثقیف)یش نزیکترین هۆز بوون له‌هه‌زه‌کانی (مه‌که‌).

پیغه‌مبه‌ر بۆئهم مه‌به‌سته‌ له‌گه‌ل خزمه‌تگوزاریکی دا که‌ (زه‌یدی کورێ -حارثه‌) به‌و پرووی کرده‌ شه‌و ناوچه‌یه‌و چاری که‌وت به‌گه‌وره‌کانیان و داوا‌ی باوه‌ره‌یتان و پشتگیری کردنی له‌و کاره‌دا لێ کردن تا‌کو بتوانێت بانگه‌وازه‌که‌ی به‌جێ بگه‌یه‌نێت.

که‌چی شه‌وان به‌شێوازیکی ناشرین وه‌لامیان دا‌یه‌وه‌، پیغه‌مبه‌ریش هیچ خێرو چاکه‌یه‌کی لێ به‌دی نه‌کردن. به‌لام له‌هه‌مان کات دا ته‌کای شه‌وی لێ کردن که‌ ئهم مه‌سه‌له‌یه‌ بلاونه‌که‌نه‌وه‌و لای که‌س باسی هاتنی پیغه‌مبه‌رو مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌که‌ن تا‌کو قورهبه‌ش پێ ی نه‌زانێت و نازاری توندترین نه‌ده‌ن و تاوانباری نه‌که‌ن به‌وه‌ی گوا‌یه‌ په‌نای برده‌ته‌به‌ر دوژمنانی

ئەوان. كەچى ھۆزى (ثقیف) نەك ھەر بەدەم داواكانیەو نەچوون، بەلكو بەپێچەوانەو كەسانى گەمژەو نەفام و منالانى خۆيانيان لى ھان داو كەوتنە بەردباران كەردنى ھەتا خوین لەبەرى پى دەچۆراپاوە، (زەیدى كۆرى - حارىسە) ى ھاوێل و خزمەتگوزارىشى بېووە قەلغانىك بۆىو خۆى دەخستەبەر ئەو بەردانە تا لەدواى دا خۆيان گەياندە لای درەختى (كەرەم) و لەژێر سېنەرەكەى دا دانىشتن.

لەو ساتە ناسكانەدا ھەر فرمىسكىك لەچاوى پېغەمبەرەو دەرچوبایە يان ھەر خەمىكى دەربپايە تەنھا بۆ خودای تاك و تەنباى بوو، شىرىنترین پاز كەبارى قورسى ئازارى لەسەر سووك كەردايە تەنھا نزاىەكى (تۆبەكارى) بوو، وەك ئەم نزاىەى كەپى ى لەخاوپاراوەتەووە كەسىماى پەرسنگدارى ئەو دىسۆزىيە گەورەپەشى بۆ پەرورەدگارى لىو بەدى دەكەين، ئەوەبوو دواى ئەو ھەموو ئازار چەشتن و ناپەھەتى يانە بەم نزاىەو پرووى كەردە پەرورەدگارى:

{خودايە من ھەر بۆ تۆ سكالای (بى ھىزى) و كەم شارەزایى و (بى دەسەلاتىم لەناست خەلكى دا) دەردەپرەم. ئەم بەرپەھەترىنى بەرەھەمان تۆ خودای چەوساوان و خودای منى، دەسا بەكىم دەسپىرت؟ بەكەسىكى دوورو نەناساوا كە ھەر رقى لىم دەبىتەو؟ يان بەدوژمنىك كە كاروبارى منت خستوتە دەستى؟ بەلام ھىشتا نەگەر تۆ رقىكت لەمن نەبىت و لىم زویر نەبوويت ئەوا ھىچ باكم لەم ئازارو كارەساتانە نى. سەرفرازى و تەندروستى يەكیش لەتۆوہ بىت گەلىك زۆرو فراوانترە بۆمن. پەنا دەگرم بەرۆشنایى پرووى تۆ، كەھەموو تارىكى يەكى بۆ پرووناك بۆتەووە ھەموو كاروبارىكى دنیاو پۆزى دواى ى پى راست كراوەتەو (پەنا دەگرم بەو پۆشنایى پرووى تۆ) لەوہى كەوا توورەبوونت بۆم نازل بىت يان بكەومەبەر رقى و ناپەزايست. من ھەردەم تەكاكەرم تاكو لىم پازى دەبىت، ھىچ ھىزو توانايەكیش نى يە تەنھا لای تۆوہ نەبىت}.^(۱)

ئەو شۆینەى كە لەو كاتەدا پېغەمبەر لى ى دانىشتبوو نزىك بىستانىكى (عەتبە) و (شەبە) بوو كە ھەردووکیان كۆرى (رەبىعە) بوون. ئەم دووپاوە كاتىك پېغەمبەريان لەو ھالەتەدا بىنى دلىان نەرم بوو و كۆرپىكى خزمەتكارى مېردمنداالى خۆيان بانگ كەرد (كەئەویش لەسەر ئاينى - نەسرانى - بوو) و ناوى (عەدداس) بوو و پىيان گوت: (ئەم ھىشووہ تریيە ھەلگەرەو بیدە بەو پیاوہ). ئەویش پى گەياندەو كەپېغەمبەرىش دەستى بۆ ھىشووہ تری كە برد فەرمووى (بسم الله) - بەناوى خدا، لەو كاتەدا (عەدداس) گوتى: (ئەم

وتەيە (واتە — بسم الله) بەزاري خەلکی ئەم ناوچەيەدا نايەت). پيڭەمبەريش لی ی پرسی:
 {ئەي تۆ خەلکی چ ولاتیکی و لەسەر چ دینیکی؟} ئەويش لەوەلام دا گوتی: (من نەسرانییم
 و خەلکی نەینەوا—م). پيڭەمبەريش لەوەسفی ولاتەکەي دا فەرمووی: (تۆ خەلکی شاری
 پیاوێ چاکەکە (یونس—ی کورپی—مەتتی)یت). کورپە نەسرانی یەکەش بەسەر سوپمانەوێ پرسی
 ی: (تۆ چی لەبارەي—یونس—هوە دەزانیت؟) لەو پروووە پيڭەمبەر چەند ئایەتیکی قورئانی
 لەچیرۆکی—یونس—بۆ خویندەوێ. ئیتەر (عەدداس)یش دواي بیستنی ئەو ئایەتانە موسلمان
 بوو.

کاتیک چوووەوێ بۆلای هەردوو کورپەکەي (رەبیعە)ش پی ی گوتن: (هیچ شتیکی لەزەوی دا
 لەو بانگەوازەي ئەو چاکتر نی یە. بەراستی شتیکی وای پی پراگەیاندم کە هیچ کەسیکی
 نایزانیت مەگەر تەنھا پيڭەمبەریکی نەبیئت).

به ندى چوارهم

((پهره سه ندى بانگه وازى ئىسلامى))

(بلا و بوونه وى ئىسلام له نىۆ چەوساو و بىدەسه لاتەكان دا —
شەوهرە وى و بەرزبوونه وە بۆ ئاسمان — سەرەتای بانگه وازى ئىسلام له شارى
"يەسرىب" وە — خەلكى "يەسرىب" پەيمان بە پیغه مبه ر ده دەن.)

بلا و بوونه وى ئىسلام له نىۆ چەوساو و بىدەسه لاتەكان دا

بىگومان زۆرىه ی پرواداران له سەرەتای بانگه وازى ئىسلامى يەو له چینه هەژارو بى
دەسه لاتەكان بوون و پراى ئەو ی ئەگەر چەند كەسێكى هەلگەوتووش لەچینی پیاوماقوولان
باوهریان پەتەینا بێت. باوهری ئەو هەژارانەش له ئىسلام دا پەسندكراو خودا فەرمانى
بە پیغه مبه رەكەى كردبوو دەستى سۆز بەسەریان دا بێت و نامیزی رەحم و خوشەو یستیان
بۆگرتەو و بیروباوهر و پێساكانى ئىسلامیان فێركات.

ئەو بوو پیغه مبه ر كە لە مزگەوت و شوینی خواپەرستی دا دادەنیششت چەندین هاوهرلی
له كەسانى هەژارو بى دەسه لاتى وەك (سوهەبى رۆمى) و (عەمەرسى كورى یاسر) و (سەلمانى
فارسی) و (خەبەبى كورى نەرەت) و... هتد. لەلا دادەنیششت، جگە لەموسڵمانانى تری كەم
دەست و نەدار، لەملاشەو گەورە پیاوانى قورەیش كاتێك سەرئەحمەى ئەو حالەتەیان دەدا بە
(عەمەد)یان دەگوت: (تۆ چۆن قایلیت بەم جۆرە كەسانەى گەلەكەت؟ ئایا لە نىۆمان دا تەنھا
ئەمانە خودا ئىمانى پى بەخشىون؟ ئەى ئایا ئىمە دواى ئەم عەبدو كۆیلانەى خۆمان بكەوین؟
بەرەستى ئىمە شەرم لەخۆمان دەكەین گەر بێینە نىۆ ئەم كور و كۆمەڵەو له گەلەتە دانیشین.
بەلكو دەبێت دەریان كەیت تاكو ئىمە بێن و لەلات دانیشین و پەپەرەو بەرنامەكەت بكەین} .
پیغه مبه ر لەو ئەلامى ئەو داواكارىیان دا فەرمووی: {مەن پرواداران لەلای خۆم دەركا كەم} .
ئینجا گەورە پیاوانى قورەیش بەرپاڵەت نەختێك سازشیان پیشان داو گوتیان: {باشە گەر
دەرىشیان ناكەیت ئەوا كاتێك ئىمە دێینە لات، بەر كەناریان كەو دووریان خەرەو} ...

پیغه مبه ر بەمەبەستى ئەو ی موسڵمان بن خەرىك بوو ئەو داواكارىیان جێبەجێ بكات،
بەلام خودا فەرمانى خۆى لەم ئایەتەدا بۆناردو پى فەرموو: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

بِالْعَدُوِّ وَالْعَاشِي يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٤﴾ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٥﴾ الأنعام/ ٥٢-٥٣..

لەم دەقە قورئانی یەدا خودا پێگەی دەرکردنی ئەو هەژارو چەوساوانە لەپێغەمبەر دەگریت کە بەیانێ ئیوارە یەموو رۆژێک خودای پەروردگاری خۆیان دەپەرستن، پاشان خودا بەرپەرچی ئەو گەورەپیاوانە ی قورەیش (کە تیرو توانجیان دەگرته برواداران) ئاوا دەداتەو کە پروی گفتارو فرمایشتی دەکاتە (محمد) و فرمانی پێ دەکات نابێت بەپێی حسابات و برورای ئەوان بچوولێتەو وەك هەژارەکانیش حسابیان بۆ نەکات، چونکە هەموان بەرپرسن لەبەردەم خواداو هەر کەسەش لەخۆی بەرپرسیارە، جا ئەگەر دەریان کات ئەویش یەکیك دەبێت لەستەمکاران.

لەبەشێکی تری ئەو فرمایشتە ی خودا (بۆ لێکدانەوێ و تەو بیانوی گەورەپیاوانی قورەیش لەوێلامی ئەو پرسیارە خۆپەرستی یەیان دا، کە دەیانگوت: (چۆن خودا ئەو هەژارانە لەنیو ئێمەدا بەئیمان بەهەرمەند دەکات)؟) دەفرمویت: (هەر خودا خۆی دەزانیت کێ بەراستی سوپاسی نیعمەت و بەخششەکانی خودا دەکات و پەرەوکاری بەرنامەکیەتی، چونکە ئایینی ئیسلام یە کسانێ خستۆتە نیوان هەموو چین و توێژەکانی خەلکیەو و گشت دیاردەکی خۆپەسندی، تاییبە ئەندیتی یەکی نابەجێ ی پیاوماقوولان و گەورەپیاوانی هەلۆهەشاندۆتەو... ئیدی هیچ جیاوازی یەك لەنیوان بەندەیک و گەورەکی داو لەنیوان دەولەمەندیك و هەژاریك دا نی یە. بەلکو هەموان لەپێوێ تەرازووی ئیسلام دا وەك یەکن و لێك جودانین تەنها بەباوێرو پارێزکاری و کاری چاکە نەبێت).

هەندیک لە پیاوانی قورەیش هێندە خۆیان دابوو بە دەم ئارەزووی خۆ بەگەورە دانان و خوشوستانی سەرۆکیەتی و پلەوپایەو، کە بەهۆی ئەمانەو بە دەم بانگەوازی ئیسلامەو نەچوون و بەرپەرەکانیان دەکرد. یەکیك لەوان (وەلیدی کورێ -موغیرە) بوو، کە دەیگوت: {ئایا بۆ -محمد- قورئان بێتە خوارەو و منیش کە گەورە و سەرداریکی قورەیشم فرامۆش بکړیم.. ئەو ئایا (ئەبو مەسعود) واتە: (عەمری کورێ -عومەیری سەقەفی) ی گەورە ی هۆزی (سەقیف) فرامۆش بکړیت، ئایا ئەم دوو گەورەیی وەك من و ئەو بەرکەنارین و ئەویش خۆی بکات بە دەمپراستی خەلکی؟!}

به هژي نهم نيدديعاي لوتبه رزي و خو به گه وړه دانانه وه خودا نهم نايه تانه ي ناردو ته خواره وه فمر موبه تي: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيبَيْنِ ^(۱) عَظِيمٍ ۝۳۱ أَهَرُ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّتَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ سُلْخًا ۝۳۲ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ الزخرف/ ۳۱-۳۲..

مدهست و واتای گشتی ی نهم نايه تانه ش نه وه به، که نایا نه وه گه وړه پیاوانه خویان (کاری پیغه مبهريتي) دابه ش ده کهن و به ناره زووی خویان هه لی ده سووړین؟ به لکو ده بیت کاروبار هه مووی به خواستی خودا دابنریت و همر خوداش خو ی نه رکی بژیوی و گوزهرانی خه لکی ی له نه ستوناوه و رزق و پژی و پله و پایه ی زیاتریش به هه ندیک که س ده دات تا کو بیانکات به سهر دارو هاو کارو یاریده ده ری یه کترو پیوستی و کاره کانی یه کدی پرېکه نه وه. به م په نگه ش یارمه تی یه کتر ده دن و کار ب یه کتر ناسان ده کهن له به ده ست هینانی رزق و پژی و ریک خستنی ژیان دا.

پاشان خودا ده فمر موبت: ﴿وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾... به راستی فمر مایشتی کی قه شه نگه و جوانترین مانای دلسوزی و ب خواسولحانی له دوو تو ی خوی دا هه لگرتو وه و له مرؤ ده کات خوی به دوو ر بگریت له شته فريوده ره کانی دنیاو خوی به رزیش بگریت له همر دیارده یه کی سهرنج پاکیش و سهرشیوین...

هه وړه ها نهم فمر مایشته ی خودا دلته وایي و ناسووده ی ی تیدایه ب همر که سیك له وانه ی له هه ندیک نیعمه تی ژیان بی به ش بوون، دلدانه وه ش به م جوړه پرسپارانه یه که نایا ژیان خویشی به خششیکي خودا نی یه و گه رانه وه ش همر بولای خودا نی یه؟ نایا خه لکی له سهر کرده وه کانیان لی یان ناپرسریته وه؟ نیدی مال و سامان و پله و پایه چ نرخیکیان هه یه گه ر بینه هو ی دوو ر خستنه وه ی مرؤ له خودای خالقی؟ بینگومان خو شیی دنیا که مه و همر پژی دوایش باشترو به که لکتره ب همر که سهی له خودا بترسیت و پاریزکاری خوی بیت.

نمونه ی به سهره تاتیکي تر که همر له م پوه وه به زه یی و بایه خی نیسلانمان ب هه ژارو چه وساو ه کان درده خات، نه وه به جاریکیان پیغه مبهري خودا له گهل سهران و گه وړه پیاوانی قورپه ش دا ده دواو ده یو یست په یوه نندیان له گهل دا به هیزکات و بانگیان کات ب نیسلام، له و کاته ش دا که سهر گهرمی قسه و وت ووژ بوو له گهل یان دا، (عبدالله سی کوری - ام مکتوم) - که نابینا بوو و یه کیک بوو له وانه ی زوو موسلمان بوو بوون - چهو بولای پیغه مبهرو نه ویش

(۱) (القریتین) مدهست پی ی هه دوو شاری (مه که که) و (طانیف) ه که نه و دوو زالمی تیدابوون.

له گهرمه ی قسه وباس و ههولتی زۆری پاکیشانی نهو سه رکردانه ی قوره یش دا بوو، لهو ساته دا (عبدالله سی کورپی -ام مکتوم) به پیغه مبهری گوت: {ئهی پیغه مبهری خودا فیرم، که له وهی خودا فیری کردوویت}.

پیغه مبهر لهو ساته وه ختانه دا هینده گوئی له وته کانی نهو کابرا نابینایه نه گرت، که چه ند جارێک پرووی قسه و گفتاریشی تی کردبوو، نه مهش له بهر شه وهی پیغه مبهر به کاریکی زه جمه تی ده بینی گهر لهو کاتانه دا وت وویژی خۆی بېریت و له بهر چاوی گهوره پیاوانی قوره یش وه لامي پیاویکی ناوا بداته وه، چونکه ده ترسا نه وه بیته هۆی سارکردنه وهی دلی نهوان و لی ی تهره بین و جارێکی تر گوئی ی بۆ نه گرن. بۆیه پرووی خۆی له ناست نهو کویره دا گرژکردو پرووی لی وه رگێپراو وه لامي نه دایه وه.

خوداش له سه ره مه سه ره زه نشتی کردو لهم ثایه تانه دا پی ی فرموو:

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝ (۲) وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكِي ۝ (۳) أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَى ۝ (۴) أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝ (۵) فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۝ (۶) وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَبَ ۝ (۷) وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝ (۸) وَهُوَ يَخْشَى ۝ (۹) فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى﴾ عبس/ ۱-۱۰

واته: {پیغه مبهر پرووی گرژ بوو و پرووی وه رگێپرا کاتیکی پیاوه کویره که هاته لای و پرسیاری کاروباری تازه ی دینه که ی لی ده کرد. جا ئهی پیغه مبهر تو چوو زانیت نهو نابینایه له چ حالێک دا بووه بۆیهش هاته لات تاکو خۆی زیاتر پاکژکاته وه له پیسی و چه په لی ی نه فامی و له گوناهان، یان بۆنه وهی په ندو نامۆژگاری زیاتر وه بگریت و نهو نامۆژگاری و پێنمایی یه شت سوودی پی ببه خشییت. به لām نهوانه ی ده وه له مه ندو ده ست رۆیشتون و به سامان و هیزو ده سه لاتیان ده نازن و خۆیان له دینه که ی تو پی لاداره تو ش ههر روو لهوان ده کهیت و قسه یان بۆده کهیت، له کاتیکی دا کهسانی تر به پی ی خۆیان دین بولات و له چینی هه ژارو له خۆبووردانت (وه که نهو پیاوه نابینایه)، که هاته لات و ههولتی فیریوونی زانستی زیاترو پێنمایی زۆرتر ده دات و له خوا ده ترسیت که چی تو ش خۆت زیاتر سه رقال ده کهیت به کهسانی تره وه واز لهو دینیت}.

ئه م گله یی یه ی خودا له پیغه مبه ره که ی گه وه ره ترین به لگه یه له سه ره وه ی که وا قورنان سرووشێک (وحی) ی نیلاهی یه وه له سه ر راستی پیغه مبه رایه تی ی (محمد) یش، چونکه نه گهر (محمد) ته نها یه کیکی له پیاوه گه وه دانا به ناوبانگه کان بوایه بئنه وه ی پیغه مبه ر بوایه و قورنانیش (به پروپاگاندە ی دوژمنانی) کتیبیکی ده سنوس و دانراوی خۆی بوایه شه وای پێگای

له کاتیکیش دا پیغه مېر بۆ جهنگی (توحود) له -مه دینه - ده رچوو بوو، (عبداللہ سی کوری -ام مکتوم)ی له جی ی خزی دانابوو بۆ پیښوئیژی و نیمامت له نویښه کان دا. شهوش کرداریکی جوان بوو لهو ری و شویتانهی که پیغه مېر گرتبونوی یه بهر بۆ نه هیشتن و هه لوه شاندهوهی داب ونهریت و ټیمتيازاتی نابهجی ی پیاوه گه وره کانی نهو سهرده مه.

شەھەرەۋى و بەرزىبونەۋە بۇ ئاسمان

خودای مەزن بۆ تاقیکردنەوی باوەڕی ئیمانداران و بۆ دەرخستنی فەزڵ و بەخششی زیاتری بەسەر پێغه مبه ره که ی دا، چەند ئایەت و نیشانە یه کی گه وه تری پیشانی ئەو پێغه مبه ره ی خۆی داوه و ئەمەش لەو رووداوه ناوازیه ی شه وره یی و به رزکردنەوی بۆ ئاسمان (اسراء و معراج) دایه، ئەوه بوو خودا له پێی مەلانیکه تی خۆیه وه به شه و له (مسجد الحرام ی - مەکه که وه) گه یان دبه (مسجد الأقصى ی قدوس)، که چەندین رووبار و به رووبوم و داها ت

بهره‌گه‌تی خرابووه سهر، هه‌روه‌ك خودا فەرموویه:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ﴾ ^(۱) لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ ^(۲) الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
لَمْ يَرْكَبْنَا حَوْلَهُ، لِنُرِيَهُ، مِّنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿الاسراء/ ۱﴾.

جا کاتیك پیغه‌مبه‌ری خودا (محمد) به‌و خێرای یه‌و به‌و ماوه هێجگار که‌مه‌گه‌یه‌ن‌رایه
(بیت المقدس) له‌وێ (ابراهیم و موسی و عیسا) و چه‌ن‌دین پیغه‌مبه‌ری تری بینێ و پێشنوێژی
بۆ‌کردن و له‌گه‌لیان دا پێکه‌وه‌ سوژده‌یان بۆ خودا برد. پاشان دوو قاپی بۆهات، که‌ قاپیکیان
(مه‌ی) ی تێدابوو و قاپه‌که‌ی تریش (ماس‌ت) ی تێدابوو. پیغه‌مبه‌ری خوداش ده‌ستی برد بۆ
قاپه‌ ماس‌ته‌که‌و لێی خواره‌وه‌، به‌لام قاپه‌ مه‌یه‌که‌ی فەرامۆش کرد. له‌و ساته‌دا مه‌لانیکه‌تی
خودا (جیریل) پێی فەرموو: (ئه‌ی محمد به‌راستی تۆ به‌فیطره‌ت و سرووش‌تی ساغی خو‌ت
پێنمایی کراویت. بێگومان نه‌ت‌وه‌که‌شت هه‌ر ناوا پێنمایی کراون و سرووش‌تیکی ساغیان
هه‌یه‌، هه‌روه‌ها (مه‌ی) یشتان لێ حه‌رام کراوه‌).

پیغه‌مبه‌ر له‌ (بیت المقدس) وه‌ گه‌یه‌ن‌رایه‌ ناسمان و ئه‌مه‌ش به‌ (میعراج) ناوبراوه‌، ئیدی
له‌وێهه‌ پێنج نوێژی له‌شه‌وو پۆژێك دا له‌سه‌ر نه‌ت‌وه‌که‌ی فەرزکرا، پاشان گه‌رایه‌وه‌ (مه‌که‌که‌).
هه‌موو نه‌وانه‌ش ته‌نها له‌یه‌ك شه‌ودابوو.

سه‌رله‌به‌یانی له‌گه‌ل هه‌له‌هاتنی خو‌ردا پیغه‌مبه‌ری خودا هه‌رچی دی بوو له‌وشه‌وه‌دا بۆ
گه‌له‌که‌ی گێڕایه‌وه‌ دوا‌ی ته‌واو‌کردنی باسی پووداوه‌که‌ی، هه‌ندێك که‌س باوه‌ریان پێ کردو
هه‌ندێك که‌سی تریش له‌قه‌ره‌بش به‌درۆیان خسته‌وه‌، چه‌ند که‌سی‌کیش له‌و بڕواداره
سه‌ره‌تایانه‌ی که‌وا باوه‌رپێکی لاوازیان هه‌بوو هه‌لگه‌رانه‌وه‌. هه‌ندێك له‌پیاوانیش خو‌یان گه‌یانه‌
لای (ئه‌بویه‌کر) و یه‌ستیان بزانی بیرو‌رای ئه‌و چۆنه‌ له‌و پووه‌وه‌؟ ئه‌ویش له‌وه‌لامیان دا
گوتی: ﴿مَنْ بَاوَهْرِي پَسِيْ دَه‌كَمْ تَه‌نَه‌ت گه‌ر پوودا‌ی له‌وه‌ گران ترو گرن‌گرتیش
بگێژیت‌وه‌﴾ (ئیدی له‌و پۆژه‌وه‌ (ئه‌بویه‌کر) به‌ (صَدِيق) ناوبرا، واته‌ (باوه‌رکارو دان‌پانه‌رو
به‌راست دان‌ه‌ر)...

(۱) زانیان هه‌ندێك بیرو‌رای لێك جودایان له‌سه‌ر چۆنیه‌تی ئه‌و ئیسرایه‌ (شه‌وره‌ی یه‌) هه‌یه‌، به‌لام زۆریه‌ی
هه‌ره‌زۆریان یه‌ک‌راو هاو‌بروان له‌سه‌ر شه‌وه‌ی، که‌ پیغه‌مبه‌ر به‌جه‌سته‌و گیان شه‌وره‌ی یه‌ به‌رزبو‌نه‌وه‌که‌ی پێ کراوه‌
ژماره‌یه‌کی که‌مینه‌ی زانیانی‌ش وای بۆ ده‌چن گوايه‌ ته‌نها (به‌گیان) شه‌وره‌ویی پێ کراوه‌.

(۲) بعیده... واته‌ به‌ (عه‌دی پیغه‌مبه‌رو به‌نده‌ی خو‌ی).

(۳) وشه‌ی (المسجد) له‌م ئایه‌ته‌دا بێژه (لفظ) یکه‌ که‌ له‌فه‌رمان (فعل) ی (مسجد) وه‌ ده‌رگیراوه‌، چونکه‌
(مسجد) شوێنی (سجوده‌) (واته‌ شوێنی سوژده‌ ب‌ر‌ده‌). کاتیك شه‌وره‌ی یه‌ که‌ش به‌ پیغه‌مبه‌ر کرا له‌و شوێنه‌دا
خانوویه‌که‌ نه‌بوو که‌ به‌ناوی (مسجد الاقصی) وه‌ ناسرا‌بێت، له‌ئایه‌ته‌که‌ش دا بۆیه‌ به‌ (مسجد) ناوبراوه‌ چونکه‌
شوێنی عیباده‌ت و خواپه‌رستی یه‌.

دوای نه وه کافرانی مه ککه ویستیان پیښه مېر تاقی بکه نه وه و له راستی و ناراستی ی رووداوه که بکولنه وه، نه وه بو دوايان لی کرد و هسفیکی (بیت المقدس) یان بزیکات و باسی نه و پیاوړه یان بزیکات که له و شوینده بوون. پیښه مېریش و هسفی جیگه به جیگه ی بۆکردن، له و کاته دا هندیکیان گوتیان (وايه راست ده کات)..

پاشان دوايان لی کرد هه والی نه و کاروانه خوشتره یان پی بدات که به پړیوه یه و له (سووریا) وه دیتوه بۆلایان و، که شت و مه کی بازرگانیانی هه لگرتوه.

پیښه مېریش هه والی نه و کاروانی بازرگانی یه ی خۆیانی پی گیانندن و ژماره کەشی بۆ دیاری کردن و فهرمووی: (فلان پوژ نه و کاروانه له گمځل هه لاهانتی خۆردا به پړی که وتوون و خوشتریکیان له پیښه وه، که په ننگه کی له نیوان پړهش و سپی دایه.)

نه وانیش بهرده وام له چاوه پوانی کردنی کاروانه که دا بسوون، تا له دوايی دا گه یشت و به و جۆرهش بینیان، که پیښه مېر بۆی باس کرد بسوون. که چی سهره پای نه وهش بی باوه پړی و سهره کەشی و نه فامی یه که یان زیاتربو.

سهره تاي بانگه وازی نیسلام له شاری "یه سرب" وه

پیښه مېر که دیتی نه و قورپیش به دهم بانگه وازیوه ناچن و تنه ها چند که سیکی کم نه بیت زوریه یان باوه پناهیتن، دهستی کرد به بانگه واز کردنی نه و هۆزو تیرانه ی که له هه نديک پړی و پړه سم و بونه و موناسه باتی عهره ب دا ده چونه مه ککه. هه نديک له و هۆزو تیرانهش به شپوه یه کی ناشیرین بهرپه رچی بانگه وازه که یان ده دایه وه هه نديکی دیکه شیان به چاکی وه لامیان ده دایه وه.

چند که سیکیش له عهره به کانی (یه سرب)،^(۱) که به دیداری پیښه مېر گه یشتبوون، لی ی پرسین: (نیوه کین؟ نه وانیش گوتیان: (تیمه چند که سیکی له هۆزی -خه زره ج-). ټینجا پیښه مېر لی ی پرسین: {نایا نیوه له هاوپه یمانانی جووله که ن؟} گوتیان: (به لی). ټیر له لای دانیش و پیښه مېریش بانگی کردن بۆلای بهرنامه ی خوداو نایینی نیسلامی بۆ شیکردنه وه و قورځانی بۆ خویندنه وه بۆی روون کردنه وه. نه وانیش دوای بیستنی بانگه وازو باسی قورځان و به یامی نیسلام له نیو خۆیان دا هندیکیان به هه نديکی دیکه یان گوت: {ده سا به خودا چاک

(۱) یه سرب (یشرب) له پیش نیسلام دا به شاری (مه دینه) ده گوترا، به لام دوای کوچ کردنی پیښه مېرو هاوه لانی بۆ نه و شاره و دوای سهره لانی نیسلام، به (مه دینه) ناوبرا واته (شاری پیښه مېر). نه مروش به ناوی شاری پوژن کراو (المدينة المنوره) ناوده بریت.

بزانن ئهم پياوه (واته محمد) ئهو پيغه مبهريه كه جووله كه كان^(١) هه والى هاتنى پىـداون و ئىهوى لى ئاگادار كردوونهوه، جا با پيش ئىهوى نه گهن}. ئينجا وه لاميان بۆ پيغه مبهريه نهوه بوو كهوا ئهوان بر وايان (بهوى ئهو بانگه وازى بۆ كردوون) هيناهو ئهو ئيسلامى بۆى باس كردن لى يان وهر گرتوه. پيشيان گوت: (ئيمه گه ليكمان جيهـشتوه كه هيچ نياز ئىكيان له خراپه و دوژمنايه تى خۆبه خۆى يه كتردا نى يه و هيوادارين خودا بيانگه يه نيـت به تۆ، كاتىك بۆ لايشيان ده گهـر پيـته وه بانگيان ده كه ين بۆلاى ئهم ريبازى تۆ ئهو دينهـى له تۆشان وهر گرتوه ده بـيـت به وانيشى بگهـيهـنـن. جا نه گهر خودا ههـمويانى له سهر كۆيكاته وه و هيدايه تيان بذات ئهوا ئىدى پياوئىكى له تۆ باشترو به هيز تريان تيا نايـت).

ئينجا ئهم چهند كه سهـى (كه له هۆزى (خهـزهـج) بوون، چوونه وه بۆ شارى (يهـسـريـب) و دهـستيان كرد به تىگه ياندنى هۆزه كه يان و باس كردنى ئهـوهـى، كه له پيغه مبهريه وه وهر يان گرتبوو و بانگيان كردن بۆلاى ئيسلام. بۆ به دهـمهـوهـچوونى ئهو بانگه وازهـش ژمارهـيهـكى زۆر باوهـريان هيناهو تهـنانهـت لهـدوايى دا مالىـك نهـمابوو، كه باسى پيغه مبهري خوداى تياـدا نهـكرـيـت و كارلـيـكى ئىـجابى ي له گهـل دا نهـيـت.

خهـلـكى – يهـسـريـب – پهـيمان به پيغه مبهري دهـدن

سالىـك دواى ئهـوهـ و لهـوهـرزى هـجـ دا دوازه پياو لهـخهـلـكى (يهـسـريـب) سهـردانى مهـكهـيان كردو لهـشويـتيـكـيش دا كه به (عهـقهـبه) ناوهـبرـيـت بهـديـدارى پيغه مبهري خودا گهـيـشت و بهـيعهـت (واته پهـيمان) يان پى دا لهـسهـر ئهـوهـى هـيـچ كهـسيـكيان شهـريك و هاوهـل بۆخودا دانهـيـت و

(١) پيش ئهـوهـى خودا پهـيامى خۆى بۆ پيغه مبهريهـكهـى بنـيـرت، هـمـردوو هۆزى (ئهـوس) و (خهـزهـج) و چـهـند تيرهـ بـهـمهـالهـيهـكى جووله كه لهـشارى – يهـسـريـب – دا دهـژيان، زۆر جاريـش شهـروكوشتار لهـنيـوان عهـرهـبهـكان و جووله كه كان دا بهـريـادهـبوو، بهـلام جووله كه كان پيلانيـكى تريان بۆ خۆيان داـرـيـشتـبوو، ئهـوهـبوو راسـتهـوخـز رويهـرووى عهـرهـبهـكان نهـدهـبوـنهـوه، بهـلكو شاگري شهـرو دوژمنايه تيان لهـنيـوان (ئهـوس) و (خهـزهـج) دا ههـلـدهـگرساند. ئهو ناگهـش بهـشـيرهـكهـى كهـلهـى سهـندـبوو تا رۆژ ئىكيان به (يـوم بعـاـث) ناسراوه جـهـنگـيـكى خويـناويى گهـورهـيان لهـنيـوان دا بهـريـابوو و ژمارهـيهـكى زۆر لهـمهـردوولاى تياـدا بوـونه قورباني. دواى ئهـوه لهـنيـوان هـمـردوولا دا هودنهـيهـك ئيمـزاكراو لهـو هودنهـيهـدا (خهـزهـج) پهـيمانى لهـگهـل جووله كه كان دا بهـست و بوـونه هاويهـمانيان. (ئهـوس) پيش پهـمانيان لهـگهـل عهـرهـب دا بهـستبوو. دياره لهـو سهـردهـمهـدا پيـكهـوه ژيانى جووله كه لهـگهـل عهـرهـب داو نزيـكيان لى يانهـوه كارايى يهـكى گيـاني (رۆحـى) ي بۆ سهـر عهـرهـب هـهـبوو، چـونـكه جووله كه كان شويـنـكهـوتـوى كتـيـبى خودا (تهـورات) بوون و بانگهـوازيان بۆ تاكى و تهـنيـايى ي خودا دهـكرد بهـلام شهـرك و هاوهـل بۆ خوادانانى تىكهـلاـرـبوو و بيـدهـشيـان پـتهـوناـبوو. ههـروهـها جووله كه كان عهـرهـبيان بهـوه وريـاو ئاگادار دهـكـردهـوه كه پى يان دهـگـوتـن: (ئىـستا زهـمـانى پهـوانهـكـردنى پيغه مبهريـك هاتـوهـو ئيمـهـش دواى دهـكهـوين و لهـگهـل ئهـودا دهـتانـكوژين وهـك چۆن هـمـردوو گهـلى (عاد) و (نيرهـم) كوژران).

دزی نه کات و زیناو به دره فتاری نه کات و مناله کانی خوی نه کوژیت و کرداریکی ناشیرینی و اش نه کات، که پیچه وانه ی بیرو باوړه کدی بیت وک نه ووی که له خویوه مندالیک بداته پال هاوسه ری، یان هر بوختانیک لهو جوړه بو که سیکی دی بکات، هروها په میانان دا که سیان سه ریچی ی فرمانی پیغه مبهړ له کاری چاک دا نه کمن و هر کاریکی چاکیان پی بسپیژیت جیبه چی ی بکمن. جا هر که سیکیان پابه ندییت بهو په میانامه و (به یعت) وه نهوا به هشتی بوخوی دهسته بهر کردوه، به لام نه گهر هندیکی لی جی به چی بکات نهوا کاروباری له لای خودایه و خوداش به خواستی خوی سزای ددات یان لی ی ده بوریت.

پاشان له سالی داهاتودا (واته سالیك دواي شو په میانامه یه) و هر له هه مان وهرزو مونسه به ی حه ج داو له (به سرب) وه هفتاوسی پیاوو دوو شافرت هاتن بو —مه ککه— و چهند نیراویکیان چوونه لای پیغه مبهړی خوداو نهویش به لینی پی دان، که له کاتی شه وداو له (عقبه) له گه لیان دا دانیشت. فرمانیشی پیکردن که لهو کاته دا به نه یینی بین بولی و کهس پی یان نه زانییت و هیچ خوتوویه که به ناگانه هیتنه وه، تا کو قوریهش بهو کاره یان نه زانییت. نهوانیش دواي تپه ربوونی ماوهی سی یه کی شو به نه یینی چوون بو (عقبه) و له گهل پیغه مبهړی خودا کوپونه وه مامیشی (واته عباسی کوری —عبدالمطلب) که هر له سر دینی قوریهش بو لهوی ناماده بوو. مامی لهو دیداره دا پروی گفتاری کرده ناماده بوان و پی گوتن: (وه زانیوتانه محمد— له نیمه یه و نه شانه یشتوه تا نیستا گه له که ی خومان ده ستیان پی ی بگات، (واته پاراستو ومانه لهو که سانه ی که له سر باوړی خومان نین). نهویش (واته: محمد) سه ربهرزو پاریزراوه له نیو گهل و کهس وکارو ولاتی خوی دا. جا نیو هس نه گهر و له خوتان راده بینن که توانای پابه ندیون به په یانه کهو بهو دینه شه وه هیه که و بانگه وازی کردوون بولی و ده توانن بهرگری ی لی بکمن له وانه ی دژی ده و ستن، نهوا ده ییت نیال و بهر پر سیاریتی ی نهو کاره هه لگرن، خو نه گهر وای ده بینن، که نه توانن به ووه پابه ندین و ده سه رداریی ده بن له هر جوړه یارمه تیو به هاناوه هاتنیک دا دواي نه ووی، که هاتوه بولاتان لیړه، نهوا ده هر له نیستاوه وازی لی بینن چونکه نهو له نیو گهل و ولاتی خوی دا نازادو پاریزراوه).

نهوانیش له وه لامی و ته که ی (عباس) دا گوتیان: (نیمه تیگه یشتین له قسه کانی تو، به لام با پیغه مبهړی خوداش خوی بدویت و به پی ی ویست و داواکاری ی خوی و خودای په وهر دگاری ناراسته مان بکات).

پیغه مبهړیش که و ته ناخوتن و قورثانی بو خویندنه وه و بانگی کردن بولی ریبازی خوداو هانیان له سه ربابه ندی به نیسلا موه و پاشان فرمووی: (به یعت تم پی بدن له سر گو لی گرتن

و گوئی پائی کردم لهه موو حاله تیکی ساغی و ناساغی داو، لهه رمال به خشین بۆ خودا لهه ر حاله تیکی خوشی و ناخوشی داو، لهه ر فرمان به چاکه و ریگرتن له خراپه و، لهه ر حه قبیژی له پئی ی خواداو له وهش دا که لهه ر زه نشستی سه ر زه نشتکارێک نه ترسن و، لهه ر سه ر خستن و پارێزگاری لێ کردم نه گهر داوام لێ کردن، (واته پارێزگاری لێ کردم لهه ر شتی که لهوانه ی کهوا خۆتان و هاوسه رو کوپرو کهس و کارتانی لێ ده پارێزن)، گهر بهم بهیعه ته وه پابه ندبن نهوا ههر بهههشت پاداشته.

نهو خه لکهش بهیعه تیان لهه ر نهو کارانه پئی دا. ئینجا پیغه مبه ری خودا پئی ی فرموی: { له نیو خۆتان دا دوازه ریش سپی و پیاوماقوولم بۆ هه لبژێرن که گه وه ره سه رداری گه له که یان بن }. نهوانیش دوازه پیاوی هه لکه وتوو و لیها توویان له نیو خۆیان دا دیاری کرد. پیغه مبه ریش بهو دوازه پیاوه ی فرموی: (نیوه رازگرو پاسپیراوی سه ر گه له که تانن وه ک چۆن (حهواری یه کان) که فیل و پاسپیراوی (عیسا) بوون، منیش پاسپیراوی که فیل نه ته وه که مم. دوا ی نه م کۆی نه وه یه نهو حه فتاو پینج که سه گه رانه وه بۆ (یه سرب) و به گه رانه وه شیان شایینی ئیسلام به شیوه یه کی هه یجگار گه وه ره فراوان له نیو دانیشته وانی نهو شاره دا بلا و بووه وه.

به ندى پيښه م

((کوچکردنى پيغه مبهراڼ له مه ککه وه بۇ يه سريب))

(پيلان گيران بۇ له ناوېردنى پيغه مبهراڼ - پيغه مبهراڼ له مالى "نه بوبه کر" دا -
 پژگاريوونى پيغه مبهراڼ - گهراڼ به داوى پيغه مبهراڼ - پاريزگارى کردنى خودا له پيغه مبهراڼ -
 گه يشتنى پيغه مبهراڼ بۇ "قبا" - و تاريكى پيغه مبهراڼ - پيغه مبهراڼ له "يه سريب" -
 به ستنى برايه تى له نيوان کوچکاران و پشتيوانان دا)

پيلان گيران بۇ له ناوېردنى پيغه مبهراڼ

داوى شهوى نيسلام له (يه سريب) دا بلا و بوه وه پيغه مبهراڼ داوى له موسلمانان کرد
 (مه ککه) جى پيلان و بچن بۇ (يه سريب) له بهر شهوى نه شکه نجه و سازارى بى باوه پانيان له سره
 زياتر بوو له - مه ککه - دا.

نه وانيش به نه يتنى له شار دهرچوون له ترسى شهوى نه بادا قورپه يش پى يان بزانن گهر
 به ناشکرا دهرچن، تا له داوى دا ژماره يه کى که ميان له (مه ککه) دا لى مابوه وه.

پيغه مبهراڼ داوى کوچکردنى هاوه لانى، هيشتا هر له (مه ککه) دا مابوه وه و چاوه روانى
 فرمانى ريگه دانى خودابو بۇ کوچکردن بهر وه (يه سريب). تا خودا رينمايى کرد، که بهم
 نزايه له خودا بپاريتته وه تا کو هيمنى و نارامى له دهر وونى دا جيگير ييت:

﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا

نَصِيْرًا﴾ (الاسراء/ ۸۰.. واته: (بلى) خودايه بمخمره نيو شوينى کيه وه که بهر زامه ندى يه وه
 بى ترس و نيگه رانى داخلى بيم، له شوينى کيه وه دهر بازم که که به هه مان وره ي ره زامه ندى و
 نارامى يه وه لى دهرچم. ههروه ها خودايه له لای خوتته وه هيرو ده سلا تى کى وام پى بيه خشه که
 پالپشت و سرخهرم ييت بۇ گهيانندن و بلاو کردنه وه نيسلام).

لهو موسلمانان هى، که له مه ککه دا سازارو چه وسانه وه به ندر دى ان چه شتبو که سيان
 له کوچ کردن دوانه که وتن ته نها (علي - كورى - ابوطالب) و (نه بوبه كرى كورى - ابو قحافه)
 نه ييت که له گهل پيغه مبهراڼ مابونه وه. بىگومان (نه بوبه كرى) زورجار داوى مؤله تى

له پيښه مېر ده کړد، که کوچ بکات، به لām پيښه مېر پي ی دغه رموو: {په له مه که به شکم
خودا هاوه لیکت بڼ پیداکات}، ښجا (نه بویه کر) یش به هیواوو نهو هاوه له پيښه مېر بیت و
له گه لئ دا کوچ بکات، هر بویه یش دوو حوشتی زورچاک و شیاو بڼ سه فورو بار هه لگرتنی
کړی و سازی کردن به مېه به سستی خو ناماده کردن بڼ هیجره ت.

قورپه یش زانیان که (عمد) لایه نگر و پشتيوانی هیجگار زوری له (یه سرب) دا بڼ
پیدابوو و زانیان چندی که کسی پروادار له خه لکی (مه که که) به ره و نهوی دهرچوون و به م
رهنگه یش بڼیان دهرکه وتبوو که بهی هیچ گومانیک پيښه مېریش به دویان دا دهرپوات، که
به مانه یان زانی خیرا له خانای راویژکاری (دار الندوة) دا کوڼوونه وو ده ستیان کرد به راویژو
راگورپنه و بڼ گه یشته به پریاریکی تازه له دږی پيښه مېر، نه و به وو هندی که له سهرانی
(قورپه یش) پیښیاری دهر به ده رکردن یان بڼ دانا، هندی کی تریشیان ناماژه یان بڼ ده سگیر کردن و
به ندرک دنی کرد.

به لām (ابوجهل) پیښیاری کوشتنی بڼ دانا به شپوهیه که، که له دواپی دا هوزه که ی
پيښه مېر توانای توله سندنه و یان نه بیت، نه و ه به و رهنگه ی هر هوزیک لویکی به هیژو
خانه دان هه لبریزیت و پاشان هریه که له و لاوانه شمشیرکی تیژو پرندیان بدریته ده ست و
هه موویان پیکه وه (به یه که جار، وه یه که پیاو) به شمشیره کان لئ بدنه و بیکوژن. چونکه
نه گهر ناوا بیکوژن خوینه که ی به سهر هه موو هوزه کانی قورپه یش دا بلاوه بیته وه و هوزه که ی
خویشی ناتوانن توله له و هه موو هوزانه بکه نه وه، به لکو له و حالته دا ناچار دهن به (دیه)^(۱)
پازی بن، که پی یان دهریت.

دواي نه و کوڼوونه و یه یان له (دار الندوة) بلاوه یان لئ کرد و هه موویشیان ریکه وتبوون
له سهر نه و رایه ی (نه بوجهل) سهاره ت به کوشتنی پيښه مېر. به لām خودا (جیریل) ی نارد
بڼ لای پيښه مېر تا نه و هه و له تازه یه ی پی بگه یه نیت و ناگاداری کرده وه له و پیلانه ی
گه له که ی داواشی لئ کرد که با نه و شه و له پیخه فکه ی خو ی دا نه مینیته وه.

پيښه مېر له مالی "نه بویه کر" دا

(عائشه) له م باره یه وه لیت: {پيښه مېری خودا دروست بوو بڼی که له هر تاقیکي
رژډا (سهر له به یانی بوايه یان سهر له ښواره) بجیت بڼ مالی نه بویه کر-. نه و به وو نه و رڼه ی
که موله تی کوچکردنی له مه که وه پی درابو له گهرمای نیوهرژډاو به ناوه راستی خه لکی دا

(۱) (دیه): نرخي خوینی (کوژراوه) که دهریت به که س وکارو خاوه نی کوژراوه که، سا نیت نرخه که
به پاره و دراوبو بیت یان هر که ره سیه کی هاوشپوهی که که س وکاری بکوژ (قاتل) ه که دواي سولخ و
ریکه و تنیک ده یده ن به خاوه نی کوژراو.

هات بۆ لامان. هاتنه کەشی بۆیه له گهرمای نیوه رۆژدا بوو، چونکه لهو ساته دا هیچ که سێک هات و چۆی نه ده کرد.

ئینجا که هات (باوکم - نه بوبه کر) ی بینى و پى ی فهرموو: {ئهو خودا پى ی دام به ده رچوون و کوچ کردن}. (نه بوبه کر) یش گوئی: (که وابوو به هاوړی یه تی ی من) فهرمووی (به هاوړی یه تیت). واته هاوه لته ده بم له مسه فهره دا. ..

هر خودی (عائیشه) ی کچی (نه بوبه کر) له وه سفی ههستی پر جوش و خرۆشى باوکی دا ده لیت: {ده سا به خودا تا ئهو رۆژه نه مدیوو که سێک هینده ی باوکم خوشحال بیت و به راده کی وا، که له خوشی دا بگری، ئه وه بوو دیتم ئهو رۆژه له خوشی دا ده گری. پاشان به پیغه مبهری گوت: (ئه ی پیغه مبهری خودا ئه وه دوو حوشره و بۆ ئهم کاره سازم کردوون). ئینجا پى پيشاندهر (ده لیل) یکی به کرى گرت، که ناوی (عبدالله سی کورپى - اریقط) بوو تا کو پرتنمایى ی رینگاکه یان بکات و پى ی سه فهریان پيشان دات.

رژگار بوونی پیغه مبهراڼ

بۆ جیه جى کردنى ئهو پیلانه پووجه لای که سهرانى قوره یش هۆنیوو یانه وه، له تاریکایی شه ودا چهند لایکی (قوره یش) له به رده رگای مالى پیغه مبهردا کو بوو یونه وه و چاوه پى ی ئه و یان ده کرد، که پیغه مبهراڼ بجه ویت و هه لته به رنه سه ریو بیکوژن.

کاتیک پیغه مبهراڼ به و حالته ی زانی فهرمانی به (علی سی کورپى - ابوطالب) کردو پى ی فهرموو: {تۆ له م پیخه فهم دا بجه وه ئهم کراسه م بده به سه رخۆت داو له ش وده م وچاوتی پى داپۆشه، (که کراسیکی سه وزی - حه زره مه وتی سی خه ت خه ته) و پتیه ی بنوو، بیگو مان تووشی هیچ ئازارو نا په حه تی یه کیش ناییت}. هه روه ها فهرمانی پى کرد که هه ر سپارده و که ره سه یه کی خه لکی لایه پى یان بگه یه نیته وه.

جى باسیشه زۆر کهس له خه لکی (مه که که) سپارده و شت و مه کی گرنگی خو یان له لای پیغه مبهراڼ دا ده نا، چونکه به پیاویکی سه رپاست و ده سپاکیان ناسیوو.

ئینجا پیغه مبهراڼ له مال هاته ده ره وه و خوداش له و کاته دا هه موو لاوه کانی قوره یشی نابینا کردبوو له ئاستیاو نه یانده بینى، پاشان به ره و مالى (نه بوبه کر) رۆشت، تا کو هه ردووکیان پیکه وه کوچ بکه ن. جا که پیکه گه یشتن ریکه وتن له سه رنه وه ی سه ره تا رپوبکه نه ئه شکه وتی (تور) بۆ خو شه شاردا ن تیا ی دا.

بۆ ئاسان کردنی ئەمەش (ئەبویە کر) بەر لە پۆشت فەرمانی بە (عبداللە)ی کورپی کردبوو کە لە نێو خەلکی دا گۆی هەلخات و بە پۆژ گۆی یان لی بگریت، تا بزانییت چی دەبارەیان دەلێن و دواى ئەو بە گەرێتەو بۆ لایان و هەوال و قسەوباسی ئەو پۆژەیانەیی بگەیهنیت.

هەروەها (ئەبویە کر) فەرمانی بە کورپە خزمەتکاری خۆی (عامر)ی کورپی — فەیرە (کردبوو، کە بە پۆژ مەرەکانی بۆ بلسەو پۆشت و ئیوارەش لی یان خورپیت بەرەو لای ئەوان لە ئەشکەوتە کەدا، تاکو لە شیرە کەیان بخۆنەو.

دواى ئەمە لە گەل پیڤە مەبەری خوادا لە دەروازە یەکی بچووکى پشتی خانووە کەیانەو دەرچوون تاکو زیاتر لە بەرچا و ون بن و بەرەو ئەشکەوتە کە پێیان گرتە بەر. ئیدی بەم چەشنە پیڤە مەبەری خودا لە پیلانی کۆشت پزگاری بوو.

هەروەك خوداش لەو بارە یەو فەرموویە: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ^(۱) أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ^(۲) وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ^(۳) وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿۱﴾ الأنفال/۳۰.. واتە: {ئەمى پیڤە مەبەر ئەو کاتە بە یاد پێنەرەو کە بێ باوەرانی قورەیش پیلانیان لە دژی تۆ دە گێڕا و نەخشەیان بۆ تاوانە کانیان دادەنا و هەندێکیان رایان وابوو بت کوژن یا خود دەریە دەرت کەن و لە خاکی خۆت دوورخەنەو، بە لām لە کاتی کدا ئەوان فرۆتیل و تەلە کە بازییان نە نجام دەدا خودا بەرپەرچی فیتل و نەخشە کانیانی دە دا یەو و پووجە لی دە کردنەو، جا ئە گەر ئەوان فیتل بازو نەخشە کێش بن ئەوا خودا لەوان و ریا ترو نەخشە کێش ترە بۆ پرسیوا کردن و پەنجەرۆ کردنیان}.

گەران بە دواى پیڤە مەبەردا

دواى تێپەرپوونی ئەو شەو ی، کە بە تەمای پیلان و نە نجامدانی تاوانە کەیان بوون، بێ باوەرانی — قورەیش — لە گەل خۆرە لاتن و پۆژبوونەو دەا بۆیان دەرکەوت، کە بێ گومان "موحەممەد" لە دەستیان دەرچوو و ئەو کەسە ی لە پیڤە فە کەمى دا نووستبوو (علی)ی کورپی — ابوطالب^(۴) بوو... ئەو هەش رووداویکی سەر سۆرپهێن و کت و پێپی ئەو تۆبۆو کە عەقڵ و هۆشی

(۱) لیشتوک: واتە (بۆ ئەو ی بت بەستەو و بە نەت بکەن).

(۲) یخروجوک: واتە (دەرت بکەن لە — مە کە).

(۳) ویمکر الله: واتە (خوداش نەخشەو پلان دادەنیت بۆ نابێو قەدانی فیتل و پیلانە چەلە کانیان).

(۴) بە راستی لەو شەو دەا خوتنی (علی) — ی کورپی — ابوطالب) لە پیڤە فە ی پیڤە مەبەردا بە جل و بەرگی ئەو شەو بە هەلۆستێکی جوامیری و چاوقایی ی وا دادە نریت، کە ئەو پێی گیانی فیداکاری و دلسۆزی ی بۆ پیڤە مەبەری خودا تێدا ی، چونکە (علی) ژیا نی خۆی خستە مە ترسی یەو لە پێناوی پزگاری بوونی پیڤە مەبەردا.

لئ بړین. که چی به مەش وازیان نه هینا، به لکو خەلاتیکی هیجگار زۆریان دانا بۆ هەر کەسیک بتوانیت بیگیترتەوه بۆلایان و نه هیلتیت دەرچیت، خەلاته کەش بړی سەد حوشتربوو. دیارە کەسانی بەتەماع و هەلپەرستیش بەو خەلاتە زۆرە خرۆشان و لەهەموو لایەکەوه بەدوای پیغه مبهردا دەگهراڼ تاکو هەر کەسە بۆخۆی ئەو خەلاتە دەستگیربیت، ئەوه بوو چەندین شونینیان پشکنی، تا گەیشتنە سەر ئەو چیا یە، کە پەنایان بۆ بردبوو و چوونە بەردەرگای ئەو ئەشکەوتەش، کە چووبوونە ناوی، بەلام قاچیان لەبەردەم دەروازە ی ئەشکەوتە کەدا لادارو نەیانبینن، ئەوێش دیارە هەر بەچاودێری و پارێزگاریی خودابوو. لەو چرکەساتە ناسکانهدا (ئەبویه کر) خەمباربوو بۆ پیغه مبهیری خوداو دەیگوت: {ئەگەر یەکیکیان جی پێ ی ببینیت ئەوا دەماندۆزنەوه}.

پیغه مبهیریش هەستی بەو بێئارامی و نیگهراڼی یە هاوێلە کە ی کردبوو، بۆیە لەوه لامی ئەندیشه کە ی دا فەرمووی: {ئە ی ئەبویه کر چۆن دەروانیت بۆ حالەتی دووکەس، کەخودا سێ هەمیانه؟ واتە بۆ پاراستنیان و چاودێری کردنیان. ئینجا دەروانیت بۆ (ئەبویه کر) کە خەم و دلەراوکی لەدەم وچاوی نیشتبوو و دەبویست نەختیک لەو خەم و پەژارە ی لەسەر سووک کات، (ئەبویه کر) یش پروو دەکاتە پیغه مبهرو دەریت: (دەسا بەخودا بۆ خۆم خەمناک و نیگهراڼ نیسیم، بەلکو دلته نگم لەترسی ئەوێ نەبادا تووشی کارەساتی ناخۆش ببیت)... پیغه مبهیریش لەوه لام دا پێ ی دەفەرمووت: (مەترسە چونکە خودامان لەگەل دا یە).

دەربارە ی ئەو حالەتە ناسک و خەسەسەش خودا فەرموویەتی:

﴿إِلَّا نَضْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا نَظَرْنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة/ ٤٠.

پیغه مبهیری خوداو هاوێلە کە ی لەو ئەشکەوتەدا سێ پۆزیان بەسەربردو بێتیاو پانی قورەیشیش بێتومبێد ببوون لەوه ی بتوانن بیاندۆزنەوه، دوا ی ئەو سێ پۆزەش پێنماکار (دلیل)ە کە یان هاتەوه بۆلایان و هەردوو حوشتە کەشی پێبوو و بەرپێگایەکی ناناساییو نەزانراو داو لەپێی کەنارەوه بردنی بەرو (یەسریب).

ئەم هیجەرە ناوازیە ی پیغه مبهیر لەمانگی (ربیع الأول) دا بوو دوا ی ئەوه ی سیازدە سال بوو پەیا می پیغه مبهیرتیی پێسپێررا بوو و تەمەنیشی لەو کاتەدا پەنجاسی سال بوو.

پاريزگار يکړدنی خودا له پيغه مېهر

يه کيک لهو که سانه ی به دواي پيغه مېهر دا ده گه را بؤ وهرگرتنی خه لات ه که پياويک بوو که ناوی (سراقه) کورې — مالک — کورې (جعشم) بوو که نه ویش له پياويکی کورېه يشی يه وه هه والتيکی لهو باره يه وه پيگه يشتبوو کهوا سي پياوی دیوهو پيکه وه به رهو "يه سريب" دهړوشتن. (سراقه) ش پياويکی زل و که له گه ت بوو و به نازايه تيش ناوی ده رکړدبوو، قه لغانه که ی له بهر کړد بيته وه ی که س پتي بزانييت تاكو دواي (محمد) که ویت و بيگرييت و خه لات ه زوره که ی چنگ که ویت.

نيتر که و ته پري له دووره وه (نه بويه کر) ديتي نهوا پياويکی چه کداری نه سپ سوار به رهو پرويان ديت و خه ريکه نزيک ده بيت هه لييان. نه مه ش نه ختيک بي تارامي کرد. به لام پيغه مېهر ی خودا به ويه پري هيمنی و دلنيايي يه وه هه نگاوی ده ناو هه ميشه له نزاو دوو عا دبوو و دريغی له قورثان خویندنيش نه ده کرد.

جا له کاتيک دا (سراقه) به په له ريگای ده پري، کت وېر نه سپه که ی سر سميکی داو هه ليدايه سر زهوی، به لام جاريکی تر سواي پشتی بووه وه هه ولی دا پييان بگاته وه. هيته ده ی نه مابوو پييان بگات که له نا کاودا نه سپه که ی جاريکی تر هه له نگاوت و هه ر چوار په لی له زهوی دا چه قیو نه ویشی دوور هه لداو چه ک و تفاقه که شی لي تدا مالرا.

له م حالته دا (سراقه) تووشی بي تومیندی بوو و به چاکي بوی ده رک هوت، که نهو له م هه و له ی دا ده سته و سانه و له دلی خویشی دا ده يگوت: (به راستی نيستا — محمد — به م حالته می زانيوه په رده م له سر هه لده ماليت و له کاره که ی خویشی دا سهرده که ویت). هه ر بويه ش به هيمنی و سرکزی يه وه چوو بؤ لايان و داواي له پيغه مېهر کرد که نوو سراويکی تاييه ت به پاراستنی سهر و گيانی پييدات وه ک نيشانه يه کی پشت پي تبه س تراوی نيوانيان. پيغه مېهر ی خوداش فرمانی به (عامر — کورې — فهيره) کرد، که نهو نوو سراوه ی بؤ بنووسيت. نييجا (سراقه) نوو سراوه که ی هه لگرت و به ري ی پيشووی خو ی دا گه رايه وه له ريگاش هه ر که سيکی بدبايه له وانه ی که وه ک خو ی به دواي پيغه مېهر دا ده گه ران و بهو خه لات ه زوره له خسته برابوون، ريگا که ی لي ده گورپين و وای لي ده کردن نه که ونه سر نهو ريگه يه ی که پيغه مېهر و نه بويه کري هاوه لی پي دا دهړوشتن.

له دوايي دا، كه (سراقه) ته واو د لنيابوو و هه والي زاني، كه وا پيغه مېهر به سه لامه تي گه يشته "يه سريب" ده ستی ی کرد به گيرانه وې نهو به سه رها ته ی خو ی بو خه لکی، كه لهو ريگيه دا به سه ري هاتبوو.

گه يشته پيغه مېهر بو "قبا"

هه والي كوچي پيغه مېهر به گه رمي به رگو ی خه لکی يه سريب - كه وتبوو، نهو هبوو سه رله به يانی ی گشت روژنيك له كه ناری شاره وه چاره وړانی ی هاتنی پيغه مېهر يان ده كرد، تا نهو كاته ی گه رمای نيوه روژ تینی ده سه ندو بی هیوا ده بوون له گه يشته و ده گه رانه وه بو نيومال و سه ركاره كانيان.

پيغه مېهر هه شت روژي به گه رمایه کی تونده وه له سه فهدا پی چوو، تا گه يشته جيگه يه ك پی ده گو تریت (قبا)، كه شش ميل له يه سريب دووره. له وې ژماره يه کی زور له شوينكه وتوانی به چه كه كانيانه وه له پيشوازي دابون له ترسی نه وې نه بادا دوژمنان پیي بگن. پيغه مېهر له ميوانداريتی ی (عه مری كورپی - عه وف) دا بوو و پتر له ده روژ لايان مایه وه. لهو ماوه يه ش دا يه كه مين مزگه وتی له ميژووی نیسلام دا بنيات ناو به مزگه وتی (قبا) ناسرا. قورئانیش ناماژه بو نهو مزگه وته ده كات هه روهك له م فهرمايشته ی خودا دايه:

﴿لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ﴾ التوبة/۱۰۸.

پيغه مېهر خویشی به شداری بنيات نانی نهو مزگه وتی له گهل هاوه لانی دا کرد.

وتاريکی پيغه مېهر

پاشان پيغه مېهر (قبا) ی به جی هیشت له روژي هه ينی (جمعه) داو به ره و (يه سريب) كه وته پي شوينكه وتوو و پشتگيري كارانیشی چوار ده وريان دابوو. له كاتی دوايوه روژدا گه يشته شوینی نيسته جی بوونی بنه ماله ی (سالمی كورپی - عه وف) له شيونك دا كه پي ده گو تریت: (شيوی - رانواناء) و له وې نوپژي هه ينی کردو وتاريکی بو دان و تياي دا فهرمووی:

{سوپاس و ستایش بو خودا كه زور سوپاسگوزارم بو ی داوای كوّمك و يارمه تی هه ره لهو ده كم. داوای ليخوشبوون و پينمايی لی ده كم. باوه ري پی ديتم و بی باوه رنام به رامبه ري. دژي نهو كه سه شم كه باوه ري پی ناهيتیت. هه روه ها شایه تی ده دم - به دل و به زمان - كه هيچ

خودا به کی په رستراو نی یه تنهها —الله— نه بیټ و هرهڅو ته نیاو بی هاوه له و شایه تیش دده دم، که —محمد بنده ی خوداو پیغه مبه ریه تی، که بهر یی ی روشن و ثانیی پاست و پوونناکی نیسلام و پندو ناموژگاری یه وه ناردوویه تی بولای خه لکی دوا ی ماویه کی دیار له نارندنی پیغه مبه ران و له که م بوونه وه ی زانست و، له گومرپا بونی خه لکی و، دابرانی په یم له زه مه نیک داو، نزیك بوونه وه له قیامت و، نزیکی له مردن... هر که سینک گوټرپایه لی ی خوداو پیغه مبه ره که ی بکات بهر پاستی ری ی پاستی ده ست که وتووه، هر که سینکیش سه ریچی له فرمانیان بکات نهوا بیگومان سه رلی شیواوو که مته رخمه بووه و ژوریش گومرپا بوه... هروه ها من راتان ده سپرم به له خواترسان و پاریزکاری، چونکه باشتین پاسپارده ی موسلمان بۆ موسلمان نهویه هانی بدات له سه ر کارکردن بۆ روژی دوا یی و فرمانی له سه ر خوا په رستی پی بکات. جا وریابن له وه ی که خودا یتوه ی لی وریا کردو ته وه. نییدی ناموژگاری به که له وه چاکترنی یه... یادو زیکریک له وه باشترنی یه. خوا په رستی و پاریزکاری (تقوی الله) ی نهو که سه ش کاری پی ده کات به ترس و بیم له خوداوه فریا گوزاریکی پاسته قینه ی مه رام و ناما نجه کانتانه له کاروباری روژی دوا یی دا. هر که سینکیش نیوانی خو ی و خودا له نه نیتی و ناشکرادا چاک بکات و تنهها مبه به ستی ره زامه ندیی ی خودا بیټ نهوه بوی ده بیټه به ختیار ی له کو تایی ژبان داو بوی ده بیټه گه نجه نیه که له دوا ی مردن که مروژ له و ساتانه ی دوا ی مردن دا ناتاجی به کرده وه چاکه کانی ژبانی دنیا یه تی. دنا گهر کرده وه چاکه کانی فریای نه که ون نهوا حه زده کات له نیوان خو ی و مردن دا ماویه کی هېجگار دوور هه بوا یه... خوداش ناگادارتان ده کاته وه له خو ی، له سزای خو ی. هروه ها خودا بهر حم و به به زه بیسه له گه له بنده کانی دا. هر نهو خودا یه شه که فهرمایشتی خو ی بهر پاست ده با ته سه رو به لی نیشتی به جده گه یه نیټ و نایشکی نیټ، خودای مه زن و بالاده ست ده فهرمویټ: ﴿مَا يَدُلُّ الْقَوْلُ لَدَىَّ وَمَا أَنَا بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ﴾، جا یتوه ش پاریزکارو له خواتر س بن له ناشکراو په نهانی دا بۆ ناسووده یی ژبانی دنیاو ناخیره تان، چونکه هر که سینک له خواتر س و پاریزکاریټ خوداش گونا هه کانی ده سپرته وه و پاداشتی گه وړه ی دده اته وه... ﴿وَمَنْ يَنْقُ اللَّهُ يَكْفِرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾... له خواترسان مروژی برودار له رق و تووړه یی خودا ده پاریزیټ و سزاو کینه ی لاده بات... هروه ها له خودا ترسان پروی مروژ سپی ده کات و خودا رازی ده کات و پله و پایه ی برودار به رزده کاته وه.

جا ئێوه‌ش ده‌ست بگرن به‌به‌شی خۆتانوه‌وه له‌په‌نای دینی خوادا زیاده‌پۆیی مه‌که‌ن. خودا بێ‌گومان به‌کۆتیه‌که‌ی خۆی فیری کردوون و رێبازی خۆی بۆداناون تاكو راستگۆیان بناسیت و درۆزنانش بناسیت. جا ئێوه‌ش چا‌که‌بکه‌ن وه‌ك چۆن خودا چا‌که‌ی له‌گه‌ڵ دا‌کردوون، دژایه‌تی ی دوژمنانی‌شی بکه‌ن و جیهادی ته‌واویش له‌رێ ی خوادا بکه‌ن ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ خودا خۆی هه‌لیبژاردوون و به‌ (موسلمانان) ناوی بردوون، تا ئیدی هه‌ر که‌سی‌ك له‌ناوچیت به‌هۆی کفر و بێ‌باوه‌ری‌یه‌که‌یه‌وه له‌ناوچیت هه‌ر که‌سی‌کیش بژێ به‌هۆی نی‌مان و خواوێستی‌یه‌که‌یه‌وه بژێ ^(١) ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾. هه‌چ هه‌یزو ده‌سه‌لاتی‌کیش نیه‌ ته‌نها له‌خوداوه نه‌ییت. جا ئێوه‌ش هه‌ر زی‌کروب‌یادی خودا بکه‌ن و زۆریش زی‌کری بکه‌ن، کار بۆ دوا‌ی مردن بکه‌ن، جا هه‌ر که‌سی‌ك نێوانی خۆی و خودا راست کاته‌وه نه‌وا خوداش ده‌ی‌باریزیت له‌ناخۆشی ی نێوان ته‌و که‌سه‌و خه‌لکی، چونکه خودا توانای له‌ناوبردنی خه‌لکی هه‌یه، به‌لام خه‌لکی توانای له‌ناوبردنی ته‌ویان نی‌یه. هه‌روه‌ها چونکه خودا خاوه‌نی خه‌لکی یه‌و هه‌لس و که‌وت له‌کاروباریان دا ده‌کات، به‌لام خه‌لکی تواناو مافی ته‌ویان نی‌یه. هه‌ر هه‌یزو تواناو سه‌روه‌ری یه‌کیش ته‌نها له‌خودای گه‌روه‌و بالا‌ده‌سته‌وه‌یه ^(٢).

پێغه‌مبه‌ر له "یه‌سریب"

پێغه‌مبه‌ر دوا‌ی به‌جێ هێنانی نوێژی هه‌ینی له — قباء —، که‌وته‌وه رێ و به‌رده‌وام بوو له‌پوشتن تا بگاته‌ شاری (یه‌سریب)، له‌وێ خه‌لکی شار هه‌موویان هاتبوونه ده‌روه‌و پێشوازیی پێغه‌مبه‌ریان ده‌کردو هه‌ر، که‌ به‌دی‌یان کرد هاواریان کرد: ((الله أكبر... ته‌وا پێغه‌مبه‌ری خودا هات.. الله أكبر ته‌وا — محمد — هات ﴿ژنان و مندالانیش (بۆ به‌خێره‌اتن کردنی) ته‌م سه‌رووده‌یان ده‌گوته‌وه:

مَنْ ثِيَابُ الْوَدَاعِ

مَا دَعَا لَكَ دَاعٍ

... تا کۆتایی سه‌رووده‌که.

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا

وَجَبَّ الشُّكْرُ عَلَيْنَا

(١) چونکه باوه‌رو نی‌مانداریتی هۆی ژبانی ئاسووده‌و راسته‌قینه‌ن چ له‌دنیاو چ له‌ناخه‌ره‌تیش دا... به‌لام (کفر و بێ‌باوه‌ری) هۆی تیاچوون و سه‌رگه‌ردانی‌ن له‌دنیاو ناخه‌ره‌ت دا.
(٢) (البداية والنهاية) — ابن کثیر — و "تاریخ الطبری".

بېگومان شو پوژدهش پر له شادیو خوځی بو و له ووهیو ښاره که له میژووی خوځی دا پوژي
ناوای به خوځیه و نه دیوو. شو پوژده هره خاوهن مالیک هزی ده کرد پیغه مېر پرووکیاته
ماله که یو داوایان ده کرد میوانیان بیت.

به لام پیغه مېر پای و ابو، که جله وی حوشره که یو به ردا و لی ی گهریت تا به ناره زوی
خوځی له کوځی دا چوک دا ده دات، ښینجا پرووی کرده شو جه ماوهره دل پر له شادیو به پوره شه ی
چوارد هوریا د ابو و پی ی فرموون: {واز له حوشره که بیتن چونکه فرمانی پی کراوه} واته
فرمانی به و پیکراوه که و له شوښنیکي تاییه تی دا چوک دا ده دات و له به رده رگای هره مالیک
بوو ده چنه شو ماله.

حوشره که ش ورده ورده پښه ی بری، تا گه ښته شوښنیک که عهره ب پی ی ده لښ (میرد)،
واته: (شوښنی وشک کردن و هوی خورما) بهرامبر مالی (أبو ایوبی أنصاری) بو و له وځی دا
چوکی دادا. (میرد) که ش مولکی دوو کوږی میژد مندالی هه تیو بو و پیغه مېر نه و
زه وی به ی له سر به رشتیاره که یو شو دوو هه تیوه کړی یه ووه شو مزگه و ته ی تیا دروست کرد که
تا نه مړوش به مزگه و ته ی پیروزی پیغه مېر (الحرم النبوی الشریف) ناسراوه. (دیاره شو
مزگه و ته، تا نه مړو چندين جار دروست کراوه و پهره ی پیدراوه).

جا که حوشره که له وځی دا چوکی دادا، پیغه مېر ی خودا بووه میوانی (أبو ایوبی
انصاری) له ته نشت زه وی به که ووه تا شو کاته ی مزگه و ته که و مالی خوځی لی بنیات ده نریت.
نه ووه بوو ده ست کرا به دروست کردن مزگه و ته که و پیغه مېر خوځی کار ی ده کرد له بنیات
نانی دا تا کو موسلمانانیش هان بدات بز کار کردن، کوچکاران و پشتیوانان (المهاجرون والأنصار)
گشتیان پیکه ووه کاریان ده کردو سرگه رمی بنیات نان و کاری دل سوزانه بوون. پیغه مېریش
به ردی ده کیش له گه لیان دا و به دم کار کردن ښه ووه ده یفرموو:

اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ فَاعْفِرْ لِلْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ

{خودایه هیچ ژیاښکی راسته قینه نی یه ته نها ژیاښی پوژي دوا یی نه بیت، خودایه ببوره
له پشتیوانان و کوچکاران}...

هر ووه ها پیغه مېر مالی خوځی له ته نشت مزگه و ته که ووه بنیات ناو تیای دا نښته جی
بوو. جا کاتیک پیغه مېر ی خودا له ښاره که دا جیگیر بوو، (که هره دوا ی نه ووه به ښاری -
مه دینه - نابرا)، چنه که سیکی نارد به دوا ی شو که سانه دا، که له بهر چنه د هوی که
له مه که که دا مابونه ووه دوا که و تېوون له کوچ کردن، تا بچن بز (مه دینه). هه نديکیان توانیيان

دەرچن وه (عبداللہ— ی کوری —نہ بویه کر) له گهل منالہ کانی باوکی دا.
بی باوه پانی— مه ککه —ش نه یانده هیشت، که موسلمانہ هه ژارو بی دهسه لاتہ کان دەرچن و
کۆچ بکه، به لکو به نديان کردبوون و به چندين شيوهی درندانہش سزاو نه شکه نجہ یان ده دان.

به ستنی برایه تی له نیوان کۆچکاران و پشتیوانان دا

له (یه سرب) میژووی بانگه وازی ئیسلامی به چهند قوناعیکی نوی دهستی پی کرد،
وهك: {قوناعی رینمایی كردن (الهدایة) و {قوناعی ریکخستن (التنظیم) و {قوناعی
سهرکه وتن (النصر)}. لهو شارهداو له سه ره تایی هیجرتها چندين هۆزو تیره ی هه مه جۆری تیدا
ده ژیان، له پيش هه مووشیانوه نهو موسلمانانه ی به دهم بانگه وازه که وه چووبوون و باوه پیان
به په یامه که ی— موحه مده— هینابوو و، پیغه مبه ریش ناوی نابوون (الانصار/ واته پشتیوانان)،
که خه لکی مه دینه بوون (واته — یه سرب) نهو موسلمانانه ش که له مه ککه وه بو (یه سرب)
ده رجووبوون ناوی نابوون (المهاجرون/ واته کۆچکاران). جگه له موسلمانان، جووله که کانیش لهو
شاره دا هه بوون. له گهل نهو بته پرستانه ش که له سه ر شیرک و هاوبه ش بو خوادانان مابونه وه.
جا وێپای نهو دیارده ی فره ره گه زی یه ش له دانیشتونانی— مه دینه— دا رق و کینه یه کی دیرین و
ره گ دا کوتاو له نیوان چهند هۆزو تیره یه ک دا هه بوو، که زۆرجار ده بووه هۆی به ریابونه وه ی
جہنگ و کوشتار له نیوانیان دا. هه ر بۆیه ش نه رکێکی گه وه ی پیغه مبه ری خودا نهو بهو پریو
شوییکی بنه رپه تی بگریته به ر بۆ یه ک خستنی هه موو خواست و هه ست و بیروپایه کی نیو نهو
کۆمه لگه لیک ترازاو به ش به شکراوه.

یه که مین چالاکی ی پیغه مبه ری خودا ریکخستن و دابین کردنی گوزهرانی نهو کۆچکارانه
بوو، که له — مه ککه— وه هاتبوون و که هه ندیکیان لهوی خاوه نی مال و سامان و ژیان خۆش
بوون و به لām هه موو نهو ژیان و گوزهران و مال و سامانه یان جی هیشتبوو و به ناینه که یانه وه
هه لاتبوون.

گرنگترین چاره سه ریش (بۆ یه کتر ناساندنی خه لکی)، که پیغه مبه ر به کاری هینا به ستنی
نهو برایه تی یه بوو له نیوان هه ردوو کۆمه له موسلمانہ که (پشتیوانان و کۆچکاران) دا، نهو بهو
پی ی فرموون: {دوو دوو له پیناوی خوادا بنه برای یه کدی {واته: هه ر برایه ک له کۆچکاران و
هه ر برایه ک له پشتیوانان بنه برای یه کتر... ((تَاخَا فِي اللَّهِ اٰخُوَيْنَ اٰخُوَيْنَ)}. بیگو مان به و
برایه تی یه ئیمانیو ئاینه پره ری یه ش هاوخم و هاوکاری یه کدی بوون له به ره روو بوونه وه ی

بارە گرانەکانی ژیان داو ((تەنانت میراتگری یەکتیش بوون))^(۱) وەك چۆن برایی نیو یەك خیزان میراتگری یەكدی بوون.

ئیدی هەر پشیتیوانیک (واتە هەر ئەنصاری یەکی دانیشتووی -مەدینە-) برایەکی کۆچکاری لە (موهاجیرینی -مەککە) دالەداو لەمالی خۆی دا هواندی یەو و زۆر بەچاکی خزمەتی کرد کە ئەو جۆرە میواندارییە ئەو سەردەمە، تا ئەمڕۆش جی ی سەرسوپمان و تێرمانە.

نۆنە یەکی ئەو حالەتەش: (عبدالرحمن-ی کورپی -عوف) کاتیک هات بۆ -مەدینە- پیغمبەری خودا لەنیوان ئەو و (سعد-ی کورپی -ربیع- ی -انصاری) دا برایەتی دروست کرد، (واتە ئەو دوو کەسە پێکەو دانا وەك چۆن ئەوانیتری دوو دوو کردبوو بەبرای یەکدی). جا (سعد) بە (عبدالرحمن) ی گوت: {برام.. بێگومان من لەهەموو خەلکی مەدینە مال و سامانی زیاتر و خیزانی زۆرترم هەیە، تۆش نیوی ئەو مال و سامانەم هەلگرە بۆخۆت. دووژنیشم هەیەو لەم دوو هاوسەرم یەکتیکیان، (کە کامیان بەباشتر و جوانتری دەبینیت) هەلبۆیترە تا بۆتی تەلەقبەم.

بەلام (عبدالرحمن- ی کورپی -عوف) لەو ئەلامی (سعد) دا گوتی: (خودا پیت و بەرەكەت بڤاتە مال و خیزانتەو... من یەك داواكاریم هەیە ئەویش ئەو یەك رینگای بازارم نیشان دەن تا بچم کاربکەم)... ئینجا رینگای بازارپی نیشان دراو ئەویش دەستی کرد بەکاری کڕپن و فرۆشتن، دواي ماو یەك قازانجی چاکی بەدەست هێناو حال و گۆزەرانى بەرەو باشی پۆشت و توانیشی ئافرەتیک لەپشتیوانان بخوازیت و ژيانى هاوسەری پێکەو بنیت.

خودای پەرورەدگار ستایشی ئەو هەلۆیست و پەوشتە بەزانەى پشتیوانانى کردوو کەچۆن بەتەنگ برا کۆچکارەکانیانەو هاتوون، وەك فەرموویەتی:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْأَيْمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحْجُونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ الحشر/ ۹.. واتە: {ئەوانەش بەراستی زۆر بەئەمەك و راستگۆن

(۱) ئەم جۆرە میراتگری یە لەراستی دا لەئارادابوو هەتا ئەو پۆژەى، کە ئایەتی ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هاتەخوارەو دواي ئەو میرات تەنها بۆ کور و کەس و کارە نزیکەکانی هەر کەسێک بوو لەوانەى کە دەمرن و مال و سامانیان بەمیرات بەجی دەمێتی بۆ کەس و کاریان.

له ئایینی خوادا، که خه لکی مه دینه نه و له وی نیشته چی بوون و ئیمانیاڼ به چاکی و جوامیرانه په پیره وکردو شو کوچکارانه یان خوش دهویت که چونه ته لایان و هیچ هسوودی به کیان پی نابهن و له مال و لانه ی خوین دا هواندیاڼه وه، ههروه ها نه وان (واته پشتیوانان) هه موو برا کوچکاره کان له خوین به چاکترو له پیشت دده نیڼ ته نانه ت گهر خویشیان هه ژارتربن له وان. جا هه ره که سیڅ خوادا به هره مه ندی کردییت به خوگرته وه له چاوچنۆکی و به مال به خشین نهوا بیگومان سه رفرازو سه رکه وتوه .

ههروه ها خوادا له نایه تیکی تر دا ریزوستایشی بو هه موو کوچکاران و پشتیوانان پیکه وه داناوه و مژه دی به هه شتی پی داوڼ که گه وره ترین هیوای نیو دهروونی پرواداران، ههروه که له باره یانه وه ده فرمویت:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَنٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة/ ۱۰۰ .. واته:) نهو ئیمانداره پیشینه ی له کوچکاران و پشتیوانان بوون و نهوانه ش، که به چاکی و چاکه کاری یه وه چ له هاوه لان و چ له (تابعین) و دوا (تابعین) یش شوینکه وتوو ریبازو نه ریتیان بوون، که وتونه بهر ره زامه ندی خوادا رازیش بوون و خوادا له رۆژی دوا ییدا چهن دین باخ و به هه شتی رازاوه ی وه های بو ئاماده کردوون که پروباریان به ژیردا ده روات و به نه مری و به هه میشه یی تیا یان دا ده میننه وه. به راستی نه مه ش سه رکه وتنه هه ره گه وره که یه بۆیان .

پیغه مبهری خوادا بهم برایه تی یه ئایینی یه هه موو دلته کانی به یه که گه یاندو حال و گوزهرانی کوچکاره هه ژاره کانی شی چاک کرد. بیگومان شه وه ش سیمایه کی هیجگار جوان و سه رکه وتوه له سیمایه دیه نه کانی شو هاوسۆزی و خه مخۆزی یه کۆمه لایه تی یه که ئیسلام خستویتی یه نیو دلی شوینکه وتوو و په پیره وکارانی یه وه بو دروست کردنی هاوړیککی و یه کسان ی له نیوان چین و تویره کانی کۆمه ل و پته وکردنی په یوه نندیش له نیوانیان دا.

جا دوا ی نه وه پیغه مبهری خوادا ویستی له گهل جووله که کان دا ریکه وتنیڅ مۆرکات، بو نه م به سه شته په یان نامه یه کی فراوان و ناشکرای له نیوان جووله که کان و موسلمانان دا (به کوچکاران و پشتیوانانه وه) نووسی و تیا ی دا بریارداربوو له سه ر یه کیتی ی ریزی موسلمانان که یه که نه ته وهن، ههروه ها بریارداربوو له سه ر: قه ده غه کردنی کوشتن و، پاراستنی مال و

سامانی خەلکی و، ریزگرتن لەناسایش و سەرودەری ی شارە کە.

پاشان پەیمانێکی دی، کە بەجۆرێک کەکانی دابوو ئەو بێو، کە ئەوان شایینی خۆیان هەبێت وەك چۆن موسڵمانان شایینی خۆیان هەبێ، هەروەها هەر پووداوو پێکدادان و شەڕێکی نێوان دوو کەس یان نێوان چەند کەسیکی سەر بەو دوو کۆمەڵەیە کە پەیماننامە کەیان مۆرکردوو بەرپابوون ئەو چارەسەرە کە دەگەرێت ئەو بۆلای خودای بالادەست و پێغەمبەرە کە ی (محمد)، واتە بەپێی ئایەتی قورئان و پێ و شووین (سوننەت) ی پێغەمبەری خودا چارەسەر بکری.

بێگومان بەهۆی ئەو پەیماننامەیە و بەهۆی چەسپاندنی بڕایەتی ی نێوان موسڵمانەکانیش هێمنی بە ئالی بەسەر شاردن کێشاو موسڵمانان بە ئارامی یەو پەڕەویی ئاینە کەیان دەکردو ئەرك و فەرزەکانیان بەجێ دەگەیان و لەهیچ بەلاو ئازاردانیکیان نەدەترسان.

لله في وودوم

جیهادی پیغمبر لر بی بانگه وازدا

۱- جه نگی گه وره ی به در

۲- جه نگی نوجود

۳- به یماتناری حوره یییه

۴- نامر گانی پیغمبر بر بو یادشاد و سر کره کان

۵- فرخ کردنی مه لکه

۶- کزنار فوزه گانی زیانی پیغمبر

فهرمان کردن به جهاد

"محمد"ی پیغه مېهر سیازده سال له نېټو بې باوه رانی مه ککه دا توو شی چنده ها جوړ له نازارو نه شکه نجه بوو و خوی و هاوه لآن و شوینکه وتوانی به هه موو شیوازیك سازده دران و وږس ده کران.

له و ماوه یدا نایه ته کانی قورئانیش که له لایه ن خوداوه بوی ده هات هر شو و ټرکه ی بۆ پروون ده کړنه وه و هلس و کهوت و مامه له ی له گهل خه لکی دا بۆدیاری ده کړدن، وه که نه م نایه تانه و هاو شیوه کانیا: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدْ لَهُم مَّا لَمْ يَكُنْ لَكُمْ...﴾ ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرُ الْأَوَّلُوا الْعَزِيمُ مِنَ الرُّسُلِ﴾... جا کاتیک زولم و سته می کافران له سهریان توندوتیژتر بوو بوو و گه یشتبووه نه وه ی پیلان له سهر کوشتنی بگیړن (وه که چوڼ پیشت باسما ن کرد) له مه ککه وه کۆچی کرد بۆ - یه سرب - تا بگات به و کۆچکارانه ی که پیشت خوی پړوشتبون.

دوا ی هیجره تی "محمد" و هاوه لانیسی بۆ - یه سرب - هه ندیک له و هاوه لانه ی له - مه ککه - دا مابوونه وه و له بهر چنده هویکه نه یان توناییو و ده رچن که وتبوونه بهر مامه له یه کی توندتری خه لکی - مه ککه - وه، نه گهرچی پیشت به هوی پله و پایه ی (عمد) و گه وره هاوه لانه وه نازاریان که متر ده دراو ته نها تا که تا که یه کی بې باوه ران نازاریان ده دان، به لآم دوا ی هیجره ت نه وانه ی مابوونه وه که وتبوونه بهر هیترش و سوو کایه تی ی تی کرای بې باوه ران و به کۆمه ل نازاریان ده دان و پړژ به پړژ سزای سه ختر ده دران، تا وای لی هات نارامیان لی بړاو زور له خودا پارانه وه دوا ی کۆمه ک و فریا گوزاری به په لیه یان لی ده کرد. ئیدی له و ساته وه خته ناسکانه دا خودا مؤله تی دا به براداران که جهاد بکن و فهرمانی ده رکرد بۆ کۆچکاران و پشتیوانان که به خیرای و ده سبه جی فریای برابراداره چه وساه کانیا ن که ون له - مه ککه - و پرزگاریان که ن له و هه موو زولم و سته مه درنده نه یه ی بې باوه ران، هه روه که فهرموی پی یان:

﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿١١٠﴾ ﴿وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُونَهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة/ ۱۹۰-۱۹۱. واته: {له پیناوی خودا بجه ننگن دژئ نه وانه ی شه و کوشترتان ده که ن،

بہ لآم دەسدریژی مەكەنە سەر كەسانی بێ توانا وەك مندال وپیرو ئافرەت و ئەوانەش كە شەڕخواز نەبۆن. چونكە بێگومان خودا دەسدریژكارانی خۆش ناوێت و سەرخەریان نابێت. ھەروەھا ئێوە ئەى برۆاداران لە ھەر شوێنێك گەیشتن بەو بێ باوەرپەستەمكارانە بیانكوژن و راویان بنێن و دەریان پەڕێنن وەك چۆن ئەوان ئێوەیان دەریەپەند لە شوێنى خۆتان، شەڕو كوشتاریان بكەن تاكو بێ باوەرپەن و بێ باوەرپی و شیرك و گومرایی لەپەشەدێنن، چونكە بەراستی شیرك و ھاوڵە بۆ خوادانان و پاشان ھەموو ئەو سزاو ئەشكەنجەییە كە لەدژی برۆاداران ئەنجامیان دەدا زۆر توندترو کاریگەرترە لەكوشتن}.

ھەروەھا خودا لەو فەرمانە پەرۆزەدا دەفەرموێت: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا﴾ النساء/۷۵. واتە: {ئێدی چ بەربەستێكیان لەبەردەم دا ماوە كە پێتان لێ بگرتێت بۆ كوشتار لەپیناوی خوداو پزگارکردنی ئەو پیاوو ئافرەت و مندالە بێ دەسلالت و ھەزارانەدا، كە كافران پێی ھیجرەتیان پێ نەداون و بەردەوام ئازارو ئەشكەنجەیان دەدەن و ئەوانیش لەخودا دەپاڕێنەووە دەلێن: خودایە دەربازمان كە لەم شاری (مەككە)یە، كە تا ئەو پۆژە لەژێر دەسلالتی بێ باوەرپەن دابوو} كە خەلكەكەى زولمێكى زۆرمان لێ دەكەن، ھەروەھا ئەى خودای پەرورەدگار لەلایەن خۆتەو ھە سەپەرشتیارێكمان بۆ داڤنێ، كە بەتەنگ ھالمانەو ھە پزگارمان كات لەستەمى ئەو خەلكە، ھەر لەلایەن خۆتەو ھە سەرخەرو پشتیوانێكمان بۆدانێ، كە سەرمان خەیت بەھۆیەو ھە بەسەر زالمەن دا}.

ئەم ئایەتانەش ئەو پوون دەكەنەو، كە ھۆكاری پەواکردنى كوشتارەكە دەریەپەندى برۆاداران بوو بەشیوەیەكى ناپەوا لەخاكی خۆیان، ھەروەھا بۆ بەربەرچ دانەوێ سستەم و دەستدریژكاری و سەرخستنی براو خوشكە ھەزارو بێ دەسلالتەكانیان لە -مەككە- داو بەھاناو چوونیان تا لەو ھالەتە سەخت و دژوارە پزگاربن.

بەربەستێكی بازەرگانی لە -قوڕەیش-

قوڕەیشی یەكەن عادیان وابوو كە لەكاری بازەرگانی دا ھەموو داھاتیكى كشتوكاڵی و كەرەسە دەسكردەكانیان لەگەڵ -شام- دا ئال و گۆڕ بكەن. ھات وچۆشیان بۆ (شام) ھەر لەپێگەى -یەسریب- ھەو بوو. پێتەمبەریش وای بەچاك زانى كە یەكێك لەئامرازەكانی

به رهنگار بوونه و هی کافران شه و هیه پښه گه ی باز رگانی ی دهره کییان لی بگریت و دهست بگریت به سهر باز رگانی یه که یان دا، تا بهم په ننگه سزایان بداته ووه و هیزی داراییشیان کهم کاته ووه و شه و هس بیته هویه کی تیشکانیان له بواره کانی تر دا. بۆ شه مبه ستهش چهند هه و لیک دراو هه هه و لیکش به سهر کردایه تی ی پیغه مبه ر خوی بوايه به (غزه) ناو دهره، به لام گهر به سهر کردایه تی ی که سیکی تر بوايه به (سریه) ناو دهره^(١). دیاره له ووه به ر هه ندیک هه و ل درابوو و زور به شیان له پرووی سهر یازی یه ووه سهر که و تنی بۆ نه نوو سرابوو و چهندین که سیشیان تیدا کوژرابوو. به لام ناکامه سیاسی و مه عنه و ی یه کانیان دوور مه و داو کاریگه ریی زوریان هه بوو.

نیسه له به شه ی ژبیانی پیغه مبه رو له م به ندانه ی لی کوژلینه ووه کاغان دا باسی چهند جهنگیک له وانه ده که یان که خودی پیغه مبه رو بر واداران جهادیان تیا دا کردووه و جواترین وینه ی قوربانی دانیان پیشان داوه.. شه قوربانی دانه ی که له سهر بنچینه ی باوه ری به هیتر به خوداو، هه ز کردنی راستگو یانه له گیان به خشین له پیناوی ئاینه که ی داو، به دی هیتانی په زامه ندیی خودا بووه.. له نیو بر وادارانیس دا که سانی خویه ختکاری وا هه بوون که پاده ی راستگو ییو قاره مانیتییان له و هسف کردن به دهره و مه گهر هه ر خودا توانای و هسف کردنیانی هه بیته، وه ده فهرمویته: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رَجُلٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ الأحزاب/ ٢٣.. واته: {له نیو بر واداران دا چهنده ها پیای و هها هه بوون، که راستگو ییوون له و په یانه یان دا، که به خودایان داوه و خورا گریوون له جهنگ و کوشتاردا، یان راستگو ییوون له و (نه زر) انه یان دا که له سهر خزیان فهر ز کردووه و پابه ندبوون پیوه ی له سهر شه و هی، که یان زهر به دوژمنان ده گه یه نن، یان ده کوژرین، جا هه ندیکیان هه ر جهنگ و کوشتاریان کردووه، تا گیانی خویان به خت کردووه، هه ندیکشیان هیشتا له ژیان دا ماون و چاوه پروانی خویه خت کردن له پیناوی خودا... به راستی شه وان هیچیان له په یانی خویان نه گوژیوه و دوو دل و راپانه بوون له به خشین ژیان و گیان به پر یبازی خودای په وهر دگاریان دا}.

(١) شه جهنگ و (غزه) یانه ی که پیغه مبه ر خوی سهر کردایه تی کردوون بیست و هه وت جهنگ بووه. ژماره ی شه (سریه) و پۆل و تیپانهش که ناروونی بۆ جهنگ چل و هه وت (سریه) بوون.. شه جهنگانهش که سهر کردایه تی کردوون: جهنگی: به دری گه وره (البدر الکبری)، جهنگی (توحد)، جهنگی (مطلق)، جهنگی (خندق)، جهنگی (قریظه)، جهنگی (خیمه ر)، فته کردنی (مه که که)، جهنگی (حنین)، جهنگی (طائف)..

به ندى يه كه م

((جهنگى گه وړه ي "به در"))

(له پشت کاروانه کهوه - له دهست دهرچوونی کاروانه که - هه والیرسینی کاروانه که -
موسلمانان له "به در" - خۆسازدان بۆ جهنگ - سهرکهوتنی موسلمانان)

له پشت کاروانه کهوه

پیغه مبه ر زانیبوی کهوا کاروانیکی بازرگانی ی گه وړه ی قوریش له (شام) وه دیتسه وه و بهرته یه بهر وه "مه کهکه". سهر کرده ی کاروانه کهش (تهبو سوفیان) بوو و سی پیاو یان چل پیاویش بۆ پارێزگاری له کاروانه که دانرابوون. پیغه مبه ر به ته مابوو رینگه به م کاروانه بگریت و دهست به سهر کهل و په له کانشیا بگریت تا کو زیانی دارایی به سهرانی (قوریش) بگه یه نیت و داخ بکاته دلاینه وه. بۆ ئهم مه به سته داوای له هاوه لآن کرد له گه لای دا دهرچن بۆ دهست به سهر اگرتنی کاروانه کهو نه وانیش ملکه چی فرمان بوون و سی سده و سیازده پیاو له هاوه لآن ئاماده یان پیشان دا لهو کاره دا. دیاره نه وهش ژماره یه کی باش بوو بۆ رینگه گرتن به کاروانه کهو پیغه مبه ریش نه وهنده یانی لی دیاری کردو رینگه یان بهر وه (به در) گرته بهر، چونکه نهو کاروانانه ی که بهر یه کهی که ناردا له (سووریا) وه ده گه رانه وه بۆ (مه کهکه) به (به در) دا تیده په رین. ماوه ی نیتوان (یه سرب) و (به در) یش پتر له (۱۶۰) کیلومه تر ده بیت. نهو ولاخانه ش، که پی یان بوو بۆ سواربوون دوو نه سپ و هفتا خوشتر بوو و هاوه لآن به نۆره سواری پشتیان ده بوون.

نۆره ی پیغه مبه ریش له گه ل (علی سی کوری - ابو طالب) و (مرشد سی کوری - مرشدی - غنوی) بوو، که به ههرسیکیان یه ک خوشتر یان پی بوو و ههر جاره ی یه کیکیان سوارپشتی ده بوو. واته جاریک پیغه مبه رو جاریکی تر (علی) و جاریکی تریش (مرشد). نهو دوو هاوه له به پیغه مبه ریان گوتبوو: (نیمه به پیاوه له گه لت دا ده رۆین و تۆش ههر خۆت سواری خوشتره که به). به لām پیغه مبه ر نه وه ی په سندنه کرد بوو، به لکو فهرمووی پی یان: {ئیهو له من به هیزترین و منیش وه ک نیه به ته مای پاداشتی خودام و له ئیهو که متر به ته مای نیم} ...
پیغه مبه ر به م نۆره کاری و خۆ جیا نه کردنه وه یه ویستویتی خۆ یه کسان کات له گه ل ههر سهر بازیک له سهر بازانی هیزه که ی دا.

له دهست دهرچوونی کاروانه که

(ئەبو سوفيان) ئەو هەوالەي کەوتەبەر گوي کەوا پينغه مېەر دەرچووه بۆ دەست گرتن بەسەر کاروانه کەدا، بۆيه خيتر يە کيک له پياو کانی نارد بۆلای قورەيشی يەکان له —مەککە— تا لەو هەوالە ناگاداريان کاتەوه. خۆيشی بە کاروانه کەوه لەو ڤينگا ناسايی يەي جارانيان لای داو بەرڤيگايە کي تردا ږۆشت تاكو دەرچن له دەستی ئەوانەي کە بۆسەيان بۆ داناون.

له مەلاشەوه گەورە پياوani قورەيش کەوتنەخۆ بۆ بەهاناوه چوونی کاروانه کەيان. بۆ ئەم مەبەستەش نۆ سەدو پەنجا چە کداریان لەژێر سەرکردايەتي ی گەورە کانيان دا سازکرد کە سەد ئەسپ و حەوت سەد حوشتريشيان پي بوو لە گەل چەك و نازووخەو خۆراکيکی زۆردا.

لە کاتيک دا بەرڤي کەوتبوون نێرراو کەي (ئەبو سوفيان) يان پي گەيشت و هەوالی قوتاربوونی خودی ئەبو سوفيان و کاروانه کەشيان پي دەگەي نيت و پاشان داويان لي دەکات بگەرڤينەوه، (چونکە هيج مەترسی يەك نەماوه). بەلام (ئەبو جەهل) شەيدای جەنگ دەبيت و داوادمە کات کە هەردەبيت بەرەو پيش بڤۆن و بەردەوام بن لە ږۆشتن و هاواردە کات و دەليت: {دەسا بەخواوەندە کاغان ناگەرڤينەوه هەتا دەگەينه (بەدر) و سي ږۆزی لي دەميينەوه و بەکەيفي خۆمان تيارادەبيرين و ناژەلي تيا سەردەبرين و دەخوين و مەي دەخوينەوه و نافره تي کەنيزه و سۆزانی گۆرانی و سەمامان بۆيکات و هەموو عەرەبیش دەرگوباسمان بيستن و ناگاداري ئەم هاتنەمان بن و هەوالی ئەم هينزو سوپايەمان بزانن تاكو هەميشە ليتمان بترسن}...

بيگومان ئەمان بەو لوتبەرزي خۆهەلنانەيان وايان لي هاتبوو کەخودا بيانکات بەپەندو عيبرەت و دەربارەيان بفرمويت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِشَاءَ النَّاسِ﴾ (الأنفال/ ٤٧.. واتە: {هەرگيز نيتوي ئيماندار وەك ئەو کۆمەلە گومرايە نەبن کە لە —مەککە— وه بەسەرکردايەتي —ئەبو جەهل— دەرچوون و بەوپەري بي باکی و خۆهەلنانەوه ڤەفتاريان دەرکرد تاكو لەبەرچاوی خەلک دياربن و وايان وەسف کەن گوايه بەهينزو بەسامن}... هەندیک لەوانەي دواي سوپاکەي —ئەبو جەهل— کەوتبوون دوودل و بي نارام بوون لەو کاره و ئەو بوو چەند کەسيکیان لي گەرايەوه، بەلام هەموو ئەوانی دی لەقورەيش دواي (ئەبو جەهل) کەوتن و ڤينگەيان ڤي تا گەيشتنە دۆلي (بەدر) و لەږۆخی ئەمپەر و دور لەشوينە کە لايان دا.

هه والپرسيني کاروانه که

موسلمانان به پهل بهر وړي کاروانه که ده چوون له ترسي نه وړي نه وړي له ده ستیان ده چیت، نه وړي وړ بهر پيگه يدا ده وړشتن و به هر شويتک دا تي ده پرين هه والي نه وړ کاروانه يان ده پرسى تا گه شتنه شيوى (ذفران) و له وړي لايان دا. هر له وړي هه والي خو سازداني قورپه شيان پي گه يشت که وړ به سويپا يه کي گه وړه وړ له — مه که — ده چوون بو بهر گري کردن له مال و سامانيان. نيدى له وړ ساته وړخته چا وړه وړان نه کړا وړدا موسلمانان باري مه سه له که يان له لا گزړا، چونکه تنه نا له وړدا به ند نه بو که بهر وړي وړي کاروانتي کي بازگاني ده وړست که ژماره ي پيا وړان تيا ي دا کم بيت، به لکو نيستا ده بيت وړه وړي وړي سويپا يه کي گه وړه بينه وړ که که ره سه وړ ناز وړه وړي پيويستي يان بو سازنه کرد وړه.

پيغه مبهريش که وړه وړا وړي کردن له گهل نه وړ سويپا بچک وړه يه وړ هه والي پي دان که وړا خودا سرووشى پي گه يان دو وړ به ليني پي دا وړ که به سه يه کيک له وړ دوانه (کارواني بازگاني يه که، يان سويپا که ي قورپه يش) دا زال دهن.

نينجا پيغه مبهري بو دهر که وړ، که هه نديک که له موسلمانان هزيان ده کرد تنه نا ده ست به سه ر کاروانه که دا بگرن و تنه نا ده سکا لاي نه وړ شيان ده کرد گوايه کاتيک پيغه مبهري دا وړي ده چوونى لي کرد وړان باسي نه گه وړي که وړتنه نيو جهنگ کوشتاره وړي بو نه کرد وړان تا کو نه مانيش که ره سه وړ تفاقى پيويستي بو هه لگرن. به لام خودا گل يه ي له وړ موسلمانان ده کرد له م نايه ته دا پي ي فهرمون: ﴿وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَوَدُّوا أَنْ يُغَيَّرَ

ذَاتِ الشُّوَكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾ الأنفال/۷. واته: {کاتيک خودا به ليني زال بوونتانى به سه ر يه کيک له وړ دوانه (کاروانه که يان سويپا که ي قورپه يش) دا پي ده گه يان دن و نيوش هه نديک تان هه زتان ده کرد، که نه وړي چه کي تيا ني يه (واته کاروانه که تان چنگ که وړت). واته نيوش دا وړي کارى ناسانترتان ده کرد وړ پيتان خو ش نه بو وړي، که ده سه لات و هيزتان بو ده سه ته بهر ده کات له نه سه تو ي بگرن و به م په ننگه ش هه زتان له شه وړ وړو به وړو بوونوه نه بو.

به لام له وړا وړي پيغه مبهريدا (نه بو يه کړ) (عمرى کورپى خطاب) قسه يه کي وړها ماقو وړ وړه وړان کرد که هه مو وړي گوزارشت بو له با وړي قو وړ و ناماده ييشيان بو قوربانى دان دهر پري و له گهل نه مان دا (ميقدا دى کورپى عه ر) يش هه مان هه لويستي پيشان دا وړ گوتى: {نه ي پيغه مبهري خودا په پړه وړي نه وړ سرووشه بکه که خودا پيشانى دا وړت، ده سا به خودا نيوشه وړ

(بنو اسرائیل) نابین کاتیک به (مووسا) ی پیغهمبهران گوت: (برؤ شعی مووسا خۆت و خوداکهت بجهنگن، وا ئیتمهش لیڤه لی ى دانیشتووین)... نهخیر ئیتمه وات پی نالئین، بهلکو دهلئین تۆ خۆت و خوداشت بجهنگن و ئیتمهش لهگهلتان دا دئین و دهجهنگین. سویند بهو خودایه، که بهحق تۆی ناردوو و کردوویتی بهپیغهمبهر نهگهر بمانبهیت بۆ (برک الغماد)^(۱) یش نهوا بهتوندى شان بهشانی تۆ دهجهنگین تاكو دهگهیت بهنامانج}...

پیغهمبهری خوداش پڤزی لهو ههلویتستی ناو نزای خیری بۆکرد. پاشان پرووی کرده شهو پیاوانهی که خهلکی یهسریب-بوون و لهو ئاوردانهوهیهی بهلای شهوان دا شهو دهخوینرایهوه، که بیگومان شهو پهیمانی لهوهوپیش لهوانی وهرگرتبوو لهسهر شهوبوو، که شهوان تهنها لهناوشاردا لایهنگیری دهکن، کهوابیئت نیستاش پیچهوانهی نیوهپۆکی پهیمانمهکیه گهر لهدهرهوی شار شهرپکهن.. بهلام خیرا یهکیک لهو پیاوانهی (یهسریب)، که (سعدی کورپی - معاذی) گهرهی هۆزی (شهوس) بوو پرووی کرده پیغهمبهره گوتی: {بهخودا وا دیاره شهی پیغهمبهری خودا تۆ مهبهستت ئیتمه بیئت}، فهرمووی: (بهلئ)، ئینجا (سعد) گوتی: {بیگومان ئیتمه لهمهوپیش باوهپمان پی هیناویت و پرواشمان پی کردوویت و دانمان بهو پهیمامهش داناه، که هیناوت بهبۆمان و راسته لهسهرتهوهش پهیمان و بهلئیمان پی داویت کهگور بیست و گوپرایهلت بین. جا شهی پیغهمبهری خودا تۆش لهسهر فهرمانی خۆت بهردهوام بهو ئیتمه لهگهلتان، دهسا بهو خودایه، که بهحق روانی کردوویت گهر دهريامان پیشان دهیت و پیای دا برۆیت ئیتمهش پیای دا دهپۆین لهگهلتاو تاکه پیاویک لهئیتمه لیئت دواناکهویت. ئیتمه بیزارنین لهوهی، که سبهینی دهمانگهیهنیت بهدوژمن، چونکه لهجهنگ دا بهئارامین و لهپروبهپروبوونهوهدا راستگۆین، لهخوداش داواکارین تۆ بهئیتمه خۆشحال کات و چاوت پیمان پروون بیئت. جا پشت بهخودا بهستهو لهکاری خۆت دا بههیزو بهرهکهتی خوداوه ههنگاو بنی}.

ئینجا پرووی پیغهمبهر بهو قسانه گهشایهوه و زۆر پی ى دلشادبوو، پاشان فهرمووی: {دهپروون و مژدهتان لی بیئت، چونکه بهراستی خودا بهلئینی سههرکهوتن بهسهر یهکیک لهو دوانه (کاروانه که یان سوپاکه) دای پی گهیندووم... دهسا بهخودا وا خهریکه من بۆ تیاچوونی شهو گهله کافره دهروانم}.

(۱) (برک الغماد): ئەم شوێنە بەپێی وتەی (هه‌مانی) له‌وسهری ولاتی (یه‌مه‌ن) دایه.

موسڵمانان لە - بەدر -

پاشان موسڵمانان کەوتنە پێ و هەر دەروێشتن تا کو گەشتنە ناوچەیەکێ نزیك لە (بەدر) و پێغه مەبریش بەسواری خوشترە کە یەوە بوو کە پیاویکی بەسالاچووی عەرەبی بینی و لەوێوە زانی ی کەوا سوپای قورەیشیان لێ نزیك بۆتەو، بۆیە هەندێك لەھاوێلانێ نارد بۆ زانیکی هەوالیان. ئەوانیش دوو کورپی میێرد مندالی قورەیشیان لەسەر ئاوی (بەدر) دەسگیرکرد لە کاتیك دا لەوێ ئاویان دەخواردەو، پێغه مەبر بەھۆی ئەوانەو جیگە سوپاکە قورەیش و ژمارە سەربازەکانیان بۆ دەرکەوت.

ئینجا موسڵمانەکان لەدۆلی (بەدر) دا بەزین لەسەر ووی دۆلە کەووە دوور لەئاو کەووە کە زەوی یەکی رەق و وشکانی بوو و وایان لێ هات ئاویان لەلا نەما بوو و خەریک بوو وەرەو تینیان کەم دەبوو و هەوێشتا (نەو موسڵمان) یش بوون واتە تازە چوو بوونە نیو ئایینی ئیسلامەو، جگە لەوێ کە شەکتی ماندویتی تەنگی پێ هەلچنیبوون و وایان لێ هات وەنەوێك بەدەن و تۆزێك خەو بیانگریت، دوا ئەمەش بارانیکی بەلێزمەو زۆریان بەسەردا باری و لێ یان خواردەو و خۆیان پێ شۆردو چەند حەوزێکیشیان لێ پێك هێناو جەو نەو قاپ و قاچاغان لێ پرکرد، زەویە کەش بەو ئاوی بارانەو ساف و خۆش بوو و هەموو ئەم حالەتە نوێ یانەش چالاکێ و گور و تیینی خستەو جەستەیان و ئارامی و خۆراگریشی لەدڵ و دەروونیان دا ژیا نەو.

قورئانی پیرۆز ئاماژە بۆ ئەو کۆمەکە چاوەروان نەکراوەیان کردووە بەم فەرمايشە خودا باسی دەکات: ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْغَاسُ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمُ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ (الأنفال/ ۱۱) .. واتە: {لە کاتیك دا هێندە ماندوو بوو بوون کە وەنەوێ خەو دایۆ شیبوون و لێوێ دایوون ئەمەش وەك هێمن کردنەوێک بوو لەخوداوە بۆ ئێوەو پاشان خودا بارانیکی زۆری بەسەردا باراندن تاكو پاكتان کاتەو خۆتان لێ بشۆن و لێ ی بخۆنەو بەمەش هەر وەسەسەو خورپە یەکی شەیتانان لێ دۆور خاتەو کە دەخستە دلتانەو (واتە کە شەیتان وەسەسە ی لەدلتاندا دەکرد بەوێ گواپە لەتینیوتی دا پەڕێشان دەبن و ئاوتان دەست ناکەوێت) هەرەها خودا بەو ئاوە زۆرە بارانە کە دلتانی پرکردەو لەوێوە باوەرو ئومێد بەخودا تاكو جیگیرتان

کات له سهر مه به سته که تان و بوژی و جورشه تی ته و اوتان هه بیته له سهر پرو به پرو بونه وهی دوژمنتان. کاریه گهریی ئه و بارانه بۆ موسلمانان به و رهنهگه بسو که خوداش ناماژی بۆ کردوه. به لآم ئه و بارانه کاریه گهریی و ناسه واری ناله باری بۆ سهر بی باوه ران هه بوو، چونکه لافاوی بارانه که هه موو زهوی یه که ی ژیر شه وانی کرده قورولیتاوو وایان لایهات تی ی دا بچه قن و نه توانن جم و جوول بکه و بچه نه شه وه. به لآم زهوی یه که ی ژیر موسلمانان کان ساف و لوس بوو بووه و چه و به رده کانی ره قتر بوو بونه وه و پی یان تیای دا جیگرو خوشه و بسو و زور به ناسانی توانای جم و جوول و چونه پیشه و یان هه بوو. بۆیه پیغه مبهرو هاوه لانی له پیش بی باوه رده کان دا گه شته لای ناوه که ی (به در) و له نزیکتین سهر چاوه یه وه دانیشتن.

له و کاته دا یه کێک له هاوه لآن، که ناوی (حباب سی کوری - منذر) بوو و به زیره کیو بیرتیژی ناسرابوو به پیغه مبهری گوت: (ئه ری ئه ی پیغه مبهری خودا نایا تۆ به فهرمانی خودا نیته له م جیگه یه دا دانا که بۆمان نه بیته بچه نه پیشتر یان بیینه دواوه، یاخود ئه مه ههر به پای خۆته که له جهنگ دا بیروپا و ته کتیک و بهر بنییت)؟ له وه لآم دا پیغه مبهر فهرمووی: (به لای ته نیا به پای خۆمه و ئه وهش جهنگه و ته کتیک و بیروپای تیا دا و به رده نریت). ئینجا (حباب) گوتی: {که و ابوو ئه ی پیغه مبهری خودا ئه م جیگه یه شیوا نی یه بۆمان، خیرا هه لیان سینه تاکو بچه نه نزیکتین سهر چاوه ی ئا و له سوپای دوژمنه وه له و جیگه یه ی و پاشان هه موو سهر چاوه و بیر ناوه کانی تر کوژکینه وه و دایانپۆشین، دوا ی ئه مهش له سهر ئه م بیر ناوه ی نزیکیان هه وێک دروست که ی و پری که ی له ئا و ئینجا ده ست بکه ی به جهنگ و کوشتاریان، تاکو ههر ئیته ئا و بخۆینه وه و ئه وان ده ستیان نه که ویت و نه خۆنه وه}. ئیتر پیغه مبهر به بیستنی ئه و قسانه فهرمووی: {به راستی بیروپایه کی باشت ده ربی} و خیرا ئه و رایه ی (حباب) ی په سند کردو کاری پی کرد.

لێزه دا جی ی خۆیه تی هه لۆیسته یه که ی له ئاست ئه و کرداره جوانه ی پیغه مبهردا، که به ده م بیروپای (حباب) وه چوو و له مه دا وانه یه کی دیاری بکه ی ده رباره ی ئه وه ی ده بیته بیروپا به پیی پراوێژ کردنی نیو خۆی موسلمانان بیته و سهر کردهش هه رده م ئاتاجی به پراوێژی چاکی کهسانی خاوه ن بیروپای راست هیه. ههر له بهر ئه مه شه خودا فهرمانی به پیغه مبهری خۆی (محمد) کردوه که پراوێژ له گه ل کهسانی وادا بکات، هه روه ک پیی ده فهرمویت: ﴿وَسَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ آل عمران/ ۱۵۹. له لایه کی تره وه بۆ سووربوونی موسلمانان له سه رساغی و سه لامه تی پیغه مبهره که یان، (سه دسی کوری - معاذ) گوتبووی: {ئه ی پیغه مبهری خودا با ئیته که پریتکت بۆ دروست بکه ی تا له ژیر سایه ی دا دانیشیت و لاخیش بۆ سازبکه ی و له لای

خوت بن، ښځا خومان بچين بڼ بهرهو روپوونه وهی دوژمن. جا نه گهر خدا به هيتي کريدن و سهری خستين به سهر دوژمن دا نه وه دياره به حهزو ثاواتي خومان ده گهين، خو نه گهر به پيچه وانه ووبو نهوا خيرا لسهر ولاخي خوت بهو بگه به وانهی، که له گهله که مان به جيمان هيتون، چونکه بيگومان چندين کهس و گهلي تر له دواي نيمه هه و زور له نيمه زياتر توپان خوش دهوت و گهر بشزانن تو تووشی جهنگ دهبيت دوانا کهون ليت و خودا به ووان تو ده پاريتيت و پي و شوين و راويتوت بڼ داده نين و جيهاديش له گهلتا ده کهن...
پيغه مبهراڼ زور سوپاسی شو ريتو ته قدیرهی کردو نزي چاکه ی بؤ کرد. ښځا که پريک لسهر گرديک بڼ پيغه مبهراڼ دروست کرا تا له وپوه سهر پهرشتی و سهر کردايه تی ی جهنگه که بکات.

خوسازدان بڼ جهنگ

جا کاتيک موسلمانان کوپوونه وهو خويان سازده کرد بڼ جهنگ، پيغه مبهراڼی خودا هه ستايه سهر پي و ريزه کانی بڼ پريک خست و فهرمانی پي کردن، که يه کهم جار نه مان ده ست نه کهن به هيتش بردن بڼ سهریان هتا فهرمانيان پي نه کات، خو نه گهر نه ووان هيتريشان هيتا، خيرا تيربارانيان بکهن، هه وره ها پيغه مبهراڼی فهرمانی پي کردن که شمشيره کانيان دهر نه هيتن هتا دوژمنان دين و پي يان ده گهن. ښځا گهراپه وه بڼ شو که پرهی که بويان دروست کردبوو، تا کو له وپوه سهر پهرشتی ی جهنگه که بکات.

سوپای قورپه ش سهر له به يانی له دوله که وه هاتن و پيغه مبهراڼی ههر، که به دبی کردن رووی کرده قاپی ی باره گای خوداو لي ی پاراپه وهو فهرمووی: {خودايه نه وه گهلي قورپه شوهو به فیزو خو بهزل زانينه وه هاتون و به خويان دهنان و دژايه تتي توده کهن و پيغه مبهراڼی که ت به درو ده خنه وه... جا نهی خودای په روه ردگار داوای شو سهر خستنه ت لي ده کهم که به ليت پي داوم... خواهه ههر نه م به يانی يه نه مړو له ناويان به ريت}.

پاشان پيغه مبهراڼی روانی ی بڼ هاوه لانی که ژماره يان پتر له سي سهد کهس^(۱) ده بوو و پروانيش بڼ کافران و موشریکان که ژماره يان هه زار کهس ده بوو و، رووی کرده (قبيله) و فهرمووی: {خودايه شو سهر که وتنه ی به ليت له سهری پي دابووم بوم به جي بگه يه نه... خودايه

(۱) له ده ده عره بی يه که دا ژماره ی موسلمانان به (ثلاثانة و نيف) هاتوه. وشه ی (نيف) يش له زمانه عره بی دا به ژماره ی که ده لين که له ده يک (عقد) زياتريت و له نيوان (۱-۳) داييت، که واته ژماره ی موسلمانان له (۳۱۰-۳۱۴) کهس دا بووه. (وهرگيې)...

نه گهر نهم کۆمه له کهسهی شوینکه وتوانی نیسلام له ناوچن ئیتر تو له سه رهوی ناپه رسترییت}.

پینغه مبه ره دهوام نزای ده کردو داوای کۆمه ک و فریا که وتنی خودای ده کردو لی ی ده پارایه وه هتا کراسه که ی که وته خواره وه (نه بویه کر) به دهستی خۆی بۆی هه لگرته وه پێ ی گوت: {به سه نه ی پینغه مبه ری خودا، تو زۆر زۆرت له خودا داوا کردوه}.

هه ندیک له و ئایه تانه ی ده رباره ی نهم نزایه وه له داوای فریا گوزاری ی خودا وه هاتونه خواره وه، نهم ئایه ته بوو که خودا تیا ی دا فه رمویه:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِيكَ﴾ الأنفال/۹.. واته: {کاتی که داوای کۆمه ک و فریا گوزاریستان له په ره وردگارتان ده کردو خوداش وه لامي داواکاری به کانی دانه وه که وا هه زار مه لانی که تان فریاده خه م، که ده سه ده سه دین و له پیش سوپای موسلمانانه وه و ترس و بیم ده خه نه ده روونی دوژمنانه وه}.

پاشان پینغه مبه ری خودا له ژیر که په ره که ده رچوو و به بازدان و قه له مباز ده رۆشت و قه لغانه که ی به ده سه ته وه گرتبوو و نهم ئایه تانه ی ده خوینده وه که خودا تیا یان دا ده فه رمویت: ﴿سَيَهْرِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ﴿٤٥﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَىٰ وَأَمْرٌ ﴿٤٦﴾ الْقَمَرِ ۖ﴾ واته: {بینگومان نهو بێ باوه رو موشریکانه ده به زن و پاده که ن و پشت هه لده که ن، به لام (رۆژی داوی) واده ی نه وانه، که سزای سه خت ترو گه وه ره تر ده درین، سزای تالتر ده درین که زۆر تونده کاریگه رتره له و سزایه ی تیشکان و به زینی دنیا یان}.

سه ره که وتنی موسلمانان

سه ره تای جه نکه که به زۆر نابازی به کی نیوان شه ش که سی هه ردوولا ده ستی پێ کرد، که هه رسی جه نگا وه ره ده سنیشان کرا وه که ی قو په یشی تیدا کوژاو پاشان سوپای هه ردوولا پێک گه یشت و شه رو کوشتار به ریا بوو، له و ساتانه دا پینغه مبه ری خودا زیاتر به روا دارانی بۆ جه نگ و روو به روو بوونه وه هان ده داو ده یفه رموو: {ده سا به وه ی گیانی (عه مد) ی به ده سه ته هه ر پیاویک له ئیوه کوشتاری نه وان بکات و به نارامی باوه ر به پا داشت و په وایی به که یه وه به نه نگیت و بکوژریت که پرووی له وان بوویت و پشتی تی نه کردبن نه و بێ هیچ گومانیک خودا ده یخاته به هه شته وه}...

یه کێك لهو پروادارانەى كه ئەم وشانەى دەبیست (عمیرى كورپى - الحمام) بوو، كه چه‌ند ده‌نكه خورمایه‌كى له‌چنگ دابوو و خه‌ریكى خواردنیان بوو و به‌لام گوتی: {ئای ئای نه‌رئ به‌راست نیتوانی من و چوونه به‌هه‌شتم ته‌نها شه‌و کاته‌یه، كه شه‌وانه ده‌مكوژن} .. (واته خواردنی شه‌و چه‌ند ده‌نكه خورمایه له‌لای شه‌و ژیا‌نێكى درێژ ده‌بوو)، هه‌ر بۆیه خه‌را ده‌نكه خورماكان فری ده‌دات و شمشیره‌كه‌ى ده‌گرێته ده‌ست و كوشتارى دوژمنان ده‌كات، تاكو ده‌كوژریت.

شه‌وى جى ئاماژه بو‌ كردنیش بی‌ت شه‌ویه پیغه مبه‌رى خودا خویشى به‌شداری ی كوشتاره‌كه‌ى كردووه، هه‌روه‌ك (على) (خودا لى‌ ی رازى بی‌ت) له‌و باره‌یه‌وه گه‌راویتی یه‌وهو گوتویه: {نیمه له‌و رۆژه‌ى جه‌نگى به‌در-دا خۆمان دابوووه پال پیغه مبه‌رى خودا كه‌نزیكترین كه‌س بوو له‌دوژمنه‌وه، هه‌روه‌ها ئازاترین و به‌زه‌برترین كه‌شیش بوو له‌جه‌نگ دا} ...

جا كاتێك ئاگرى جه‌نگ زیاتر كێپه‌ى ده‌سەند پیغه مبه‌رى خودا چنگێك خۆلێ هه‌لگرت و پرووى كرده قورپه‌یش و فه‌رمووی: (پروویان ره‌ش بی‌ت)، پاشان چنگه‌ خۆله‌كه‌ى به‌پروویان دا هه‌لداو فه‌رمانى هه‌رش بردنى به‌هاوه‌لانى كردو شه‌وانیش هه‌لمه‌تى شه‌یرانه‌یان كرده سه‌ریان و له‌نه‌جام دا قورپه‌یش به‌زین و چه‌ندین كه‌س له‌گه‌وره‌پیاوان و جه‌نگاوه‌ره به‌جه‌ربه‌زه‌كانی‌شان كوژران و چه‌ندانی تر له‌پیاو ماقوول و كه‌سه‌دیاره‌كانیان لى‌ به‌دیل گیران ... له‌باره‌ى شه‌و جه‌نگه‌ بۆینه‌وه نابهرابه‌روهه چه‌ندین ئایه‌ت هاتوونه خواره‌وه، كه‌باسى حه‌قیقه‌تى جه‌نگه‌كه‌و كۆمه‌كى خودای په‌روه‌ردگار ده‌كهن، وه‌ك شه‌و ئایه‌ته‌ى، كه‌خودا تیاى دا ده‌فه‌رمویت:

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمٰی﴾ (الأنفال/ ۱۷).

دواى ته‌واوبوونی جه‌نگه‌كه‌ پیغه مبه‌رى خودا فه‌رمانى دا، كه كوژراوانى دوژمن فری‌دێینه ناو بیره‌وه، شه‌وانیش فری‌ یان دانه نیتو بیره‌كه‌وهو پیغه مبه‌ریش له‌سه‌ر ته‌رمه‌كانیان وه‌ستاو له‌و كاته‌دا هاوه‌لانى گوێیان لى‌گرتبوو كه له‌تاریكایی نیوه‌شه‌ودا ده‌یفه‌رموو: {ئه‌ى خه‌لگى نیتو بیره‌كه‌... ئه‌ى - (عتبه‌ى كورپى - ریه‌ه) و (ئه‌ى شه‌بو جه‌هل) و... (ناوى هه‌موو كوژراوانى نیتو بیره‌كه‌ى هه‌تار) پى‌ ده‌فه‌رموون: ئه‌رى ئیوه دیتان خودا شه‌وى به‌لێنى له‌سه‌ر پى‌ دابوون چۆن به‌جى‌ هه‌تار؟، بێگومان منیش دیتم شه‌وى، كه‌خودا به‌راستى به‌لێنى له‌سه‌ر پى‌ دابووم به‌جى‌ گه‌یاند...}

له‌و كاته‌دا موسلمانان به‌ پیغه مبه‌ریان گوت: {ئه‌ى پیغه مبه‌رى خودا! ئایا له‌گه‌ل كه‌سانێكدا ده‌دوێیت، كه ته‌رمه‌كانیان وشك بوونه‌ته‌وه؟}، شه‌ویش له‌وه‌لام دا فه‌رمووی:

{تهوانیش وهك ئیوه گوی یان لیمه وه ئیوه باشر دهزانن چی یان پی ده لیم، به لام ناتوان وه لامم بده نه وه}.

ژماره ی کوژراوانی قوره یش گه یشته بووه هفتا کس و هفتا کس دیکه شیان لی به دیل گیرابوو، جگه له وه ی موسلمانان دهسکه وتیکی هیجگار فره ی ماددیشیان چنگ که وتبوو. به لام ژماره ی کوژراوانی موسلمانان ته نه چواره پیای خۆبه ختکار بوو.

خودا باسی نه وه سهرکه وتنه وه نه نهمه ته ده گمه نه ی بۆ موسلمانان کردووه و پی فهرموون: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ (العمران/ ۱۲۳). واته: (بیگومان ئیوه له بیرتان بیت چۆن خودا له جهنگی به دردا سهری خست له کاتی که دا ئیوه به یه یزو که ژماره کهم چهک و تفاق بوون}.

بۆ سازا کردنی دیله کان قوره یش هه ندیکانی به (فدییه) ی پاره و مال سازا کردو له موسلمانان و هه رگرتنه وه، هه ندیکی تریش له و دیلانه ی که پاره و مالیان نه بوو، تا خۆیانی پی سازا کهن و به لام خۆیندن و نووسینیان ده زانی (واته: که خۆینده واریبون) شه و له به رامبه ر سازا بوونیان دا ده بویه هه ریه که یان ده مندا له مندالانی (مه دینه) فیتری خۆیندن و نووسین بکه ن. نه مه ش (فیدییه) که ی بوو.

له مه شه وه نه وه به چاکی پروون ده بیته وه که (محمد) ی پیغه مبه ری خودا یه که مین که س بووه، که نه خۆینده واری ی قه لاچۆ کردووه وهه وئی ته وای بۆ بلاو کردنه وه ی زانست و خۆینده واری داوه.

نه مه ی پیشوو پوخته یه که بوو له باسی جهنگی (به در)، سه باره ت به دیاری کردنی په ندو ده سه کانی نه جهنگه ش (ان شاء الله) له به ندی (په ندو وانه کان) دا باسیان لیوه ده که یین.

به ندى دووه م

((جهنگى - نوحود -))

(ههولئى قورپه يش بؤ تۆله سەندنه وه له موسلمانان - گهړانه وهى دووړو وه كان -
 پاسپارده كې پيغه مبهري خودا - سر كه وتنى موسلمانان له سره تاي جهنگه كده -
 تيشكانى دواى سر كه وتن - بلاو بوونه وهى ههوالئى كوژرانى پيغه مبهري - موسلمانان
 ريزه كانيان پك ده خه نه وه - موسلمانان كوژراوه كانيان كۆده كنه وه - چنډ ويته يه كى
 پالنه وانيتتى و قوربانى دان - به تين كړنه وهى وړه موسلمانان - قسه وباسى مردن)

ههولئى قورپه يش بؤ تۆله سەندنه وه له موسلمانان

كافرانى قورپه يش ناراميان لئ هه لگيرابوو به هوى شو به زينه سخته و ريسوا بوونه
 له جهنگى به دردا تووشيان ببوو، چونكه په لويه كى شهرمه زارى و هياچوونى وه هيايان
 به ناوچه وانوهه نرابوو كه ههوليان ددها تنها به سر كه وتنيكى گه وړه شو په لويه رېشه له خويان
 كنه وه، واته: جهنگيكى تر هه لگيرسيتن و تياى دا تۆله له موسلمانان بيسيئنه وه.
 بؤ هم مهبه سته ش ده ستيان كړه وه به خو سازدان و ناماده كړدى چهك و تفاق و ناردينى
 نوته رانيان بؤلاى هوزوتيره بئ باوهړه كانى ترى عهرې و بانگ كړدن و كو كړنه وه يان بؤ
 جهنگ. دياره چندين كۆمه ل له هوزره بئ باوهړه كانى عهرې به دهم بانگه شه كه يانه وه چوون.
 هه وړه ها قورپه يش بؤ ميسهركردنى خه رجبى و مه سرووفاتى شو جهنگه هه موو قازانجه كانى شو
 كاروانه بازركانى يه كى كه (ابو سوفيان) له پيش جهنگى (به در) دا هينابوويه وه ته رخان كړد بؤ
 جهنگى داهاتوويان.

بئ باوهړان بهو شيويه توانييان سئ هه زار كه س له ژير سره كړايدتى ي (شه بو سوفيان) دا
 كۆيكه نه وه. كاتيك هم ههواله به پيغه مبهري گه شت، پاورى لى له گهل هاوه لاني دا كړد
 له سرته وهى تايا بؤ مهبه ستى به رپه رچ دانه وهى هه ر هير شيكى تازه له -مه دينه- بيسيئنه وه
 ياخود له شار دهرچن و له دهره وهى شار به رهنكاريان بيه نه وه ؟ بهر وراى (پيغه مبهري خوى) له و
 باره يه وه نه وه بوو كه له شارددا بيسيئنه وه خويانى تيا قايم كهن تاكو نه گهر كافران هير شيان هيتا
 پياوانى موسلمانان تير بارانيان كهن و ژنان و مندالان شيان له سهربانه كانه وه بهر دبارانيان بكه ن.

به لّام ټهو پياوه موسلمانانې که پيشتر ټاماده ې جهنگي (به در) نه بووون (به تايه تيش گهغه کانيان) زور زور هزيان له چوونه دهره وه ې شارده کړدو سووړبون له سر ټهو رايه. ټهو پياوانه ش، که پيشتر به شداري ې جهنگي (به در) يان کړدبوو پشتگيري ټهو رايه ې لاهه کانيان کړد تاكو لای خه لکي به ترسټوك دانه نرين. پيغه مبه ريش له دوايېدا ټهو بېروپايه ې ټهوانې په سند کړدو برياري دهرچون له شاريان دا.

ټينجا پيغه مبه ر نوښي (جمعه) ې له گهل ډاگردن و له وتاريکي ډا پندو ټاموزگاري به گوي ټيان دا دايه وه فهرمانې پي کړدن له سر ټارام گرتن و خوږاگرتن له بهرامبه ر هه ر ټهرکيکي گران و ناره حه ت دا.

دواي نوښ داواي کړد قه لغان و چه کي خوي بو يټنن و فهرمانيشي به بانگدان (آذان) کړد بو دهرچون له شارو بهره وروبوونه وه ې دوژمن. له کاتيک دا هه نديک له پياواني موسلمانان بينييان وا خه لکي ټاماده ې دهرچونن بو جهنگ له نيوخويان دا به يه کتريان گوت: (ټهر ې باشه خو پيغه مبه ري خودا فهرمانې پي دداین که له شارد ا ميټينه وه ې بيگومان هه ر خويشي له کاروبار و خواستي خودا ټاگاداره و، هه ر خويشي له ټاسمانه وه سرووشي بو ديت. خو زگه بگه راپينايه وه ې خويان له مه دا سه رېشک کړد ايه) .. ټينجا هه ر ټهم پياوانه به پيغه مبه ريان گوت: {ټهي پيغه مبه ري خودا با له مه دينه دا ميټينه وه وه ک چو ن يه که م جار فهرمانت به وه پيکردين}، به لّام پيغه مبه ر له وه لاميان دا فهرمووي: {هېچ پيغه مبه ريک بو ې ني يه کاتيک گه له که ې بو جهنگ هان دده ت و پيگه ې دهرچوني بو وروبوونه وه ې دوژمن پي ټدبان، بو ې ني به بگه رپيټه وه ې بيانگي پيټه وه بو ناوشار تا له وي جهنگ له گهل دوژمن ډابکهن، راسته که من پيشتر ټهو قسه يه م بو کړدن و رام و ابو له نيو شارد ا ميټينه وه، به لّام ټيوه هه ر حه زتان له چوونه دهره وه ې شاربوو، جا ټيستاش ده بيت له خودا بترسن و ته قواو پاريز کاريان هه بيت و به ټارام بن له کاتي شهروکوشتاري دوژمن داو، چاوه ري ې فهرمانې تري خودابن و بزائن چ فهرماننيک له نيريت و په پره وي ې لي بکهن و پابه ندين پيوه ې}.

گه رانه وه ې دووړووه کان

پيغه مبه ر له گهل هه زار که س له هاوه لاني دا له شار دهرچون بو بهره نگاربوونه وه ې کافران. به لّام هيشتا هه ر بهرپوه بوون که گوره ې دووړووه کان (عبدالله سي کوري — ابي) به خوي و سي سد که س له وان ه ې له سر هه مان ته رزو ډاب و نه ريتي بوون گه رانه وه، له و روشتنه و له جيهاده که پاشگه زبوونه وه. له و کاته دا يه کيک له موسلمانان کان بانگي کړدن و پي ې گوتن:

{گهلؤ نايأ خودا راپاڼه سپاردوون بهوډى نابيت گهل كه تان و پيغه مبهره كه تان لاوازو بى هيز
 بكن كاتيك دوژمن بهرو پروتان ده بيمتهوه؟} نهوانيش له وه لامي شو موسلماندها گوتيان:
 {گهر بمانزانيايه نيوه شهرو كوشتار ده كه ن جلوهى خومان نه ده دايه ده ست نيوه. لهو باوه رپه ش
 داين كه هيچ شهرو جهنگيك بهرپانايت}. نيتړ كار هك يان زور به گران ده زانىو ته نها پيگه
 گه رانه وه يان هه لپارد. شو موسلمانده ش پى گوتن {خودا دوژمناني خويتان لى به دوور
 بگريت و پلهى جيهادو پرو به پرو بوونه وى دوژمناني خواتان پى نه به خشيت. بهراستى خودا
 هيچ ناتاجيكى به نيوه ومانان نى يه}...

خودا خوښى دهر باره ى شو دوورپاڼه فرمويه: ﴿وَلْيَعْلَمِ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْ
 فَنَتْلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْتَكُمْ هُمْ لِلْكَفْرِ يَوْمِيذٍ
 أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَنِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
 يَكْتُمُونَ﴾ العمران/۱۶۷... واته: {دهبا چاك بزائن نهوانى كاتيك پى يان گوترا (وهڼ له گهل
 نيمه دا كوشتارى موشريك و كافران بكن و له پيناوى خوادا بجهنگن و بهرگرى له خوتان بكن
 گهر ته نها بهو جودى خوښتان بيت وه چو ن نيمه بهرگرى له خومان ده كه ين، ياخود
 له گهل مان دا بيمينه وه ته نها بو شهو زور ديارين و بهسوپايه كى ژماره زورهه ببيزوين و
 دوژمن ليمان بترسيت، بهلام كوشتاريش مه كن و به شدارى جهنگيش مهن)، كه چى نهوان
 تاكه وه لاميكيان نهو بوو، كه گوتيان: (گهر بهراستى بمانزانيايه نيوه به ته مای جهنگن و—
 ياخود شم جهنگه پروكارتيكى حقه تيدايه— يان چاك ريك نه خراوه، نهوا به شداريمان ده كردن.
 بهلام ده شيت له نيوان نيوه موشريكان دا جهنگيش نه قوميت) جا نهوان بهم وه لامه يان با
 چاك بزائن كه دوورپوى ى خوځيان ده رخست و نزيكى ى خوځيان له كافرانوه دهركهوت زياتر
 له وى نزيك له موسلمانان بن، بهلكو دوژمنى موسلمانان. شهو به دهم ده يانگوت له وه وپيش،
 پيچه وانه ى نيازى ناودليان بوو. خوداش همر خوى ده زانيت و ناگاداره كه چى له دليان دايه} .
 لهو كاته دا دوو كؤمه له موسلمانان له وانه تازه هاتبوونه نيو شاينى نيسلامه وه، به
 ديتنى شو رهفتاره نامه ردانه ى (عبداللهى كورپى—أبى) و تاقمه كه ى، تووشى جوړه ترس و
 گومانيك بوون و خهريك بوو هه مان رهفتارى نهوان بنويستن و دوايان كهون، بهلام خودا
 پاراستنى له وه له سر خواستى راست جيگيرى كردن و دهر باره شيان فرمويه تى: ﴿إِذْ هَمَّتْ
 طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ العمران/۱۲۲...
 بهم رهنه گش پيغه مبهري خودا به حهوت سده كه س له هاوه لانى يه وه خوى سازكرد بو
 جهنگ و پرو به پرو بوونه وى سى هزار كه س له دوژمنان.

راسپارده‌کە‌ی پیڤه‌مبه‌ری خودا

موسلمانان به‌پێوه بوون تا گه‌یشتنه‌ یه‌کێک له‌قه‌دپالنه‌کانی چپای "ئوحد" که‌ چپایه‌که‌و ده‌که‌وێته‌ باکووری خۆره‌له‌اتی (یه‌سریب) هه‌و ده‌ پشتیان له‌چپاکه‌بوو کاتیکی لێ ی دانێشتن، له‌وی‌دا پیڤه‌مبه‌ری خودا پێی ی فه‌رموون: {هیچ که‌سیک ده‌ست به‌جه‌نگ نه‌کات هه‌تا فه‌رمانی پێ ده‌که‌م}.

بۆ‌باوه‌رانی‌ش له‌نیۆ ده‌له‌که‌دا مۆلین و چه‌نده‌ها ئافره‌تیشیان له‌گه‌ڵ دابوو تاكو زیاتر هانیان ده‌ن له‌سه‌ر كوشتار، دووسه‌د ئه‌سپیشیان پێ بوو، تا له‌جه‌نگدا به‌کاری بێنن. لای راستی ئه‌سپه‌کان به‌ (خالدی کوری -ولید) سپێررابوو (که‌ ئه‌و هێشتا موسلمان نه‌بووبوو) و لای چه‌پیشی به‌ (عه‌کرمه‌ی کوری -أبو جهل) سپێررابوو.

پیڤه‌مبه‌ری خودا جه‌نگاوه‌ره‌ تیرهاوێژه‌کانی خۆی بانگ کرد، (که‌ ژماره‌یان په‌نجا تیر هاوێژ بوو) و داوای لێ کردن، که‌ له‌ پشت سوپاکه‌ و له‌ سه‌ر قه‌دپالنی چپاکه‌ بێننه‌وه‌ و فه‌رمانی‌شی پێ دان، که‌ له‌هیچ حاڵه‌تیک دا شوێنی خۆیان چۆڵ نه‌که‌ن، سا ئێتر گه‌ر سه‌رکه‌وتوو‌ش بسووبن یان تیشکابن. ئینجا (عه‌بداللهی کوری -جبیر) ی کرد به‌ فه‌رمانده‌یان (به‌ئه‌میریان).

دوای ئه‌مه‌ پیڤه‌مبه‌ری سه‌رکرده‌ی دانا بۆ خولقاندنی پێشپێکی له‌سه‌ر پالنه‌وانیته‌ی له‌نیوان جه‌نگاوه‌ره‌کانی دا شمشیرێکی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و پرووی گفتاری‌شی کرده‌ هاوه‌لان و فه‌رمووی: {کێ ئه‌م شمشیره‌ ده‌گریته‌ و مافی ته‌واوی خۆی پێ ده‌دات؟} (واته‌ کێ له‌چاک به‌کاره‌ینانی دا هه‌قی شیاری خۆی په‌چاوده‌کات).. چه‌ندین که‌س هه‌ستان و به‌لام لێ ی ده‌گرتنه‌وه‌ هه‌تا نۆره‌ گه‌یشته‌ سه‌ر (أبو دُجانَه‌) و گوته‌ی: (مافی ته‌واوی ئه‌م شمشیره‌ چی یه‌ ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خودا؟)، فه‌رمووی: (ئه‌وه‌یه‌ هێنده‌ی له‌دوژمن پێ به‌هیت تاكو خواره‌بێته‌وه‌).

(أبو دُجانَه‌) که‌ به‌ناوی (سماکی کوری -خرشه‌)ش ناسرابوو پیاویکی زۆر نازاو چاونه‌ترس بوو و په‌ڕۆیه‌کی سووری له‌سه‌ر ده‌به‌ست و هه‌ر کاتیکی ئه‌و په‌ڕۆیه‌ی به‌سه‌روه‌ه‌ بوایه‌ خه‌لکی ده‌یانزانی که‌وا ئێتر به‌ره‌و كوشتار ده‌چیت.

(أبو دُجانَه‌) دوای وه‌لامه‌که‌ی پیڤه‌مبه‌ر شمشیره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و په‌ڕۆسووره‌که‌ی (که‌ به‌ په‌ڕۆی مردن) ناوده‌برا ده‌ره‌یناو توند له‌سه‌ری خۆی شه‌ته‌ک داو به‌نیۆ هه‌ردوو پریزه‌که‌دا به‌فیزو به‌خۆنازینه‌وه‌ هه‌نگاوی ده‌ناو خونه‌ره‌یتیشی هه‌ر وابوو که‌ له‌کاتی جه‌نگ دا به‌و فیزو به‌خۆنازینه‌وه‌ به‌روات.

کاتیکی پیڤه‌مبه‌ر دیتی (ئه‌بو دُجانَه‌) به‌و شیوه‌یه‌ ده‌روات، فه‌رمووی: {ئه‌م چه‌شنه‌ ڕۆیشتنه‌ خودا ڕقی لێ‌ده‌بێته‌وه‌، ته‌نها له‌م جۆره‌ جێگه‌یه‌دا نه‌بیت}.

سهرکه وتنی موسلمانان له سهره تاي جهنگه که دا

ههردوو سوپاکه پيک گه یشتن و موسلمانان زور به گورپوون له شه پر داو له لوتکه ی قاره مانیتي و نازایه تی دا بوون. (ابو دجانه) ش وه که جهنگاوه ریکي هه لکه وتوو له شه پر دا دیار بوو و بههر که سیک له بی باوه ران بگه شتایه خیرا دهیکوشت. ههروه ها (حه مزه) ی مامی پیغه مبه ریش له جهنگه که دا رۆلئیکي پالسه وانیتي ی گه وری ده بینسی و دوو که سیشی له هه لگرانی بهی داخی کافران کوشت جگه له کوشتنی چهندان که سی تریان.

له و جهنگه دا کۆیله یه کی (حه بهشی) که ناوی (وه حشی) بوو دانرابوو بۆ چاودیری کردنی وردی (حه مزه)، تاکو بیکوژیت. چونکه نه و عه بده (واته — وه حشی) زور شاره زابوو له ږم هاویشتن داو که م جار هه بوو هه له بکات له و کاره ی داو نیشان نه یکنیکت. خاوه که شی به لئنی نه و ی پی داوو گه ر بتوانیت (حه مزه) بکوژیت نه و نازادی کات و سهر به ست بیت و چی تر بهنده و کۆیله ی نه و نه بیت.

دیاره خاوه نه که ی نه و عه بده که (هیندی ژنی (نه بو سوفیان) بوو ده یویست به وه تۆله ی براو باوک و که س وکاره کانیتری بکاته وه که له جهنگی (به در) دا کوژرابوون. (وه حشی) نه و کاره ی بۆ نه نجام داو به ږمه که ی خۆی —حه مزه— ی پیکاو کوشتی و که وته سهرزه وی. هه لگری بهی داخی موسلمانانیش (مصعبی کوری —عمیر) بوو که ده جهنگا هه تا کوژرا. ئینجا پیغه مبه ری خودا بهی داخی دایه ده ست (علی — کوری —ابو طالب) و پی ی فهرموو: (بهی داخه که به بۆ پی شه وه)، نه ویش چوو ه پی شه وه ده یگوت: {من نه و که سه م که هه موو شتیک تیک ده شکیتیم}.

له و کاته دا (ابو سعدی کوری —ابو طلحه) که هه لگری بهی داخی بی باوه ران بوو به (علی) ی گوت: {ئه ری ئه ی تیک شکیتنه ر نایا ده توانیت به ره و ږوی من بیته وه له زۆران بازی به ک دا}؟ (علی) یش گوتی: (به لئ). ئینجا هه ردوکیان له نئوان ریزی هه ردوولا دا که وته زۆران بازی و شه ره شمشیر و ماوه یه کی خایاندو له دوا یی دا له پشته وه له یه کیان ده دا تا (علی) له نه نجام دا هه لیکوتایه سه ری لی ی داو کوشتی.

دوا ی نه مه هیزی سواره ی بی باوه ران چهن دین جار هی رشیان برده سه ر موسلمانان و هه موو جار یکیش ده شکانه وه به هۆی نه و هه موو تیره وه ی که ناراسته یان ده کرا.

پاشان پیاده‌ی همدوولا پیک گه‌یشت و شه‌رو کوشتار به‌خه‌ستی ده‌ستی پی‌کردو
 ثافره‌تانی قوره‌یشیش سروودی به‌جوش و حماسه‌ت خولتینیان ده‌چری و هانی پی‌اوه گومراو
 موشریکه‌کانیان ده‌دا، به‌لام هه‌موو نه‌و سروودو به‌یت و بالژرانه‌یان سوودیکی نه‌بوو بزیان،
 چونکه موسلمانان سه‌ره‌پای کمی ی ژماره‌شیان به‌وپه‌ری جوامیری و نه‌به‌ردی یه‌وه نارامیان
 گرتبوو و هینه‌دی نه‌برد که کافران هه‌ستیان به‌تیشکان و لاوازی ده‌کرد، بویه خیرا
 پاشه‌کشیان کردو ثافره‌ته‌کانیشیان هاواری وه‌یل و سه‌رگه‌ردانیان بو ده‌کیشان.
 موسلمانان کانیش دوايان که‌وتن بو کوک‌ردنه‌وی ده‌سکه‌وت و که‌ره‌سه جه‌نگی یه‌کانیان.

تیشکانی دواي سه‌رکه‌وتن

کاتیك نه‌و (جه‌نگاره‌ه تیرهاوژانه‌ی، که پیغه‌مبه‌ر له‌سه‌ر قه‌دپالئی چیاکه داینبوون بو
 پاراستنی موسلمانان له‌پشته‌وه) دیتیان نه‌وا حاله‌ته‌که‌یان به‌ره‌و سه‌رکه‌وتن ده‌چیت و کافران
 له‌به‌زین و پاشه‌کشی‌دان هه‌زیان کرد دابه‌زن و نه‌و به‌رزایی یانه به‌جی بیلن، به‌لام
 فه‌رمانه‌که‌یان (واته، عبدالله‌ی کوری -جبر) پی‌ی گوتن: (ئه‌م کاره‌تان سه‌ریچی یه
 له‌فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر). که‌چی هه‌ر سووربوون له‌سه‌ر نه‌و کاره‌و زۆربه‌یان هاتنه‌خواره‌وه بو
 چینه‌وه‌ی ده‌سکه‌وته‌کان ته‌نها ژماره‌یه‌کی که‌میان نه‌ییت، که له‌شوینی خویان جیگیربوون و
 له‌سه‌ر چیاکه‌مانه‌وه.

له‌و ساته‌ش دا (خالد‌ی کوری -وله‌ید) هه‌ستی به‌نه‌مانی نه‌و ته‌گه‌ره‌یه‌ی به‌رده‌میان
 کردو ئیتر هه‌ر، که دیتی ی نه‌وا سه‌رچیاکه‌و دامینی چۆل کراوه خیرا هی‌رش ی برده‌سه‌ر چیاکه‌و
 نه‌و چهند که‌سه‌شی کوشت که له‌سه‌ری مابوون و ئینجا له‌پشته‌وه په‌لاماری موسلمانان کانی دا،
 موسلمانان کانیش کاتیك نه‌و حاله‌ته‌ نااسایی یه‌یان دی تووشی نیگه‌رانیو په‌شوکان بوون و
 هه‌ر ده‌سکه‌وتیکیان هه‌ل‌گرتبوو فری یان داو ریزه‌کانیان تیک چوو و ته‌نانه‌ت وایان لی‌هات
 هه‌ندیکیان له‌یه‌کتریان ده‌دا.

نه‌و هاوه‌لانه‌ش که له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بوون لیک داب‌ان و هه‌ندیکیان به‌ره‌و (مه‌دینه)
 گه‌رانه‌وه چهند که‌سیکیشیان به‌ره‌و سه‌رچیاکه‌و لای گاشه‌به‌رده‌که ده‌روشت.

پیغه‌مبه‌ری خوداش له‌و چرکه‌ساته‌ ناسکانه‌دا بانگی موسلمانان کانی ده‌کردو هاواری
 ده‌کرد: {هۆ به‌نده‌کانی خودا وه‌رنه‌وه ته‌نیشته من.. وه‌رن له‌گه‌ل من دابن}. چهند که‌سیک
 له‌به‌رگری کارانی له‌ده‌وری خپرونه‌وه یه‌کیک له‌وان (ابو طلحه‌ی -أنصاری) بوو که
 پالنه‌وانتیکي که‌م وینه‌بوو و به‌ده‌سپاست و نیشانی‌ک ناسرابوو، له‌و جه‌نگه‌ش دا دووکه‌وان یان

سیانی شکاندبوو و پارێزگاریی له پینگه‌مبه‌ری خوداش ده‌کرد، له‌و ساته‌دا به‌پینگه‌مبه‌ری گوت: {ئهی پینگه‌مبه‌ری خودا باوک و دایکم به‌فیدات بن.. ده‌سا به‌خودا نه‌مرۆ ناهیتلم هیچ نازایه‌ك بتپیتکت. گه‌ردنی خۆم له‌جیاتى گه‌ردنی تو داده‌نیم و خۆم به‌فیدات ده‌که‌م}.

یه‌کینکی تر له‌وانه‌ی ده‌وری پینگه‌مبه‌ری خودایان دا‌بوو (سعدی کوری — ابو وقاص) بوو، که به‌پینگه‌مبه‌ری ده‌گوت: (سعد له‌پیناوتا خۆی له‌ناوده‌بات و باوکم و دایکیشم فیدات بن)... هه‌روه‌ها یه‌کینکی تر له‌و نازاو به‌جهرگانه (سه‌ل — کوری — حنیف) بوو، که له‌تیره‌هاوێژه ناوداره‌کان بوو و هینده‌ی تیر گرتنه‌ کافران تاکو له‌پینگه‌مبه‌ری دوورخستنه‌وه.

یه‌کینکی تریش له‌وان (ابو دجانیه‌ی — أنصاری) بوو، که خۆی کردبووه قه‌لغانیک بۆ پینگه‌مبه‌رو خۆی به‌سهردا چه‌ماندبووه‌وه هه‌رچی تیریکیش ده‌هات به‌رپشتی شه‌و ده‌که‌وت هه‌تا وای لێ‌هات تیریکی زۆر به‌پشتیه‌وه‌بوو.

(زیادی کوری — حارث) یش یه‌کێک بوو له‌وانه‌ی به‌رگریی ی له‌پینگه‌مبه‌ر ده‌کردو له‌و مه‌وقعه‌دا مایه‌وه هه‌تا کوژرا.

هه‌ر له‌و ساتانه‌دا یه‌کێک له‌کافران که (أبی‌سی کوری — خلف) بوو به‌ره‌و لای پینگه‌مبه‌ر هه‌لمه‌تی هیناو ویستی بیکوژیت، جا هه‌ر که لێ‌ی نزیک بووه‌وه خیرا پینگه‌مبه‌ر پرمیککی تی گرت و بووه‌وه‌ی له‌ناوچوونی.

بیگومان له‌و کاته‌دا پینگه‌مبه‌ر خۆی برینداریش ببوو به‌هۆی به‌ردێکه‌وه، که که‌وتبوو به‌سه‌ریاو کاکيله‌یه‌کی دانه‌کانی شکاندبوو و ناوچه‌وانیشی رووشابوو و لێ‌ویشی زامداریبوو و خوین به‌گۆنای دا ده‌هاته‌ خواره‌وه، هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌یفه‌رموو: {چۆن گه‌لێک ئاسووده‌و نازاد ده‌بن که ناوا له‌پینگه‌مبه‌ره‌که‌یان بکه‌ن له‌کاتیک دا شه‌و بانگیان ده‌کات بۆ سه‌ر پێگای راستی خودا}...

له‌و باره‌یه‌شه‌وه خودا شه‌م نایه‌تی ناردنه‌ خواره‌وه، که تیسای دا فه‌رمویه: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ آل عمران/١٢٨... واته: {بۆت نی یه داوای لێ‌بووردنیا بۆ بکه‌یت و هه‌ولێ راست کردنه‌وه‌ی کاروباری تایبه‌تی ی قیامه‌تیان بده‌یت، به‌لکو شه‌و به‌خواستی خودا خۆیه‌تی و گه‌ر بیه‌وێت تۆبه‌یان لێ وهرده‌گریت یاخود سزایان ده‌دات، بیگومان شه‌وانیش سته‌مکارن}.

هه‌روه‌ها پینگه‌مبه‌ر که‌وته چالێکیشه‌وه له‌و چالانه‌ی که (ابو عامر)ی — یراهیب — هه‌لێ که‌ندبوون بۆ شه‌وه‌ی موسلمانانیا تێبکه‌وێت له‌کاتی بێ‌تاگیان دا. (عه‌لی)ی کوری (شه‌بو

تالیب) چوو بۆ دهرهینانه وهیو دهستی پیغه مبهری گرت و (طلحه)ش بهرزی کرده وه تاکو سه ریپیکه وته وه هاته وه دهره وه.

به م پهنگه دواى سه رکه وتنى سه ره تاي جهنگ تيشكان.
خوداش له قورنان دا ئاماژه ی بۆ ئهو تيشكانه ی ئه وان کرد، که به هوى ئیختیلافی نيو خوی
موسلمانانه کان و سه ریپچی کردنیان له فره مانى پیغه مبه ره که یان و هه زکردنى هه ندیکیان
له ده سه که وته کانه وه بوو. هه رو ده فرموویه تی:

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ^(۱) بِإِذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِمَّا بَعَدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا تُحِبُّونَ^(۲) مِنْكُمْ مَنْ
يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ^(۳) لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ
عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ العمران/۱۵۲.

هه ره وه ها خودا وه سفی هه لانتیان له جهنگه که و دوچار بوونیان به و کاره ساته به م چه شه نه
ده کات که ده فره مویت: ﴿إِذْ تَصْعَدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ وَالرُّسُولُ
يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَابِكُمْ فَأَتْبَكُمْ عَمَّا يَغْمُرُ لِكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَى مَا
فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ العمران/۱۵۳.

واته: {کاتیك به پانایی زهوی دا ده پوشتن و له شه پ هه لده هاتن و وه ها تيشکابون، که
لاتان به لای یه کیک دا نه ده کرده وه له وان ی خوڤاگرو دلیرسوون و یارمه تی یه کتان نه ده دان،
پیغه مبه ریش له پشتتانه وه بانگی ده کردن تاکو بگه ریته وه، که ئهو پووی له دوژمنان بوو و
داواى به ره و روویونه وهی دوژمنانی لی ده کردن، به لام خودا خه فه تی تيشکانی پیگه یانندن وه ک
چۆن ئیوه خه فه تی زۆرتان به پیغه مبه ره گه یانده بو به هوى سه ریپچی کردنى فره مانه که یه وه،
خودا خه فه تی تيشکان و له ده ست چوونى ده سه که وته کانی پیگه یانندن و خه فه ت و ئازاری
برینه داری و کوژرانی پی گه یانندن... خوداش هه ر خوی شاره زاو ناگاداری کردارو
نه ریته تانه ...}.

(۱) تحسونهم: واته (ده تانکوشتن).

(۲) أراکم ما تحبون: واته: (ئهو ی پیشان دان که بیتهان خۆش بوو.. که به زینی کافران بوو..).

(۳) ثم صرفکم عنهم: واته (پاشان پووی ئیوه له کوشتاری ئه وان لادا به هوى هه زکردنتان له ده سه که وته کان و تا ئهو
به زینه تان تروش بوو).

بلاو بوونه‌وه‌ی هه‌وایی کورئانی پێغه‌مبه‌ر

پاشان هه‌ر له‌گه‌رمه‌ی شه‌رو کوشتا‌ردا نه‌و هه‌وا له‌نیو موسلمانانه‌کان دا بلاو بووه‌وه گوايه پێغه‌مبه‌ر کورژاوه، به‌م هۆیه‌شه‌وه چه‌ند موسلمانێک چه‌کیان فری داو هه‌ندیکێ تریشیان گوتیان: {خۆزگه‌ که‌سی‌که‌مان بنا‌ردایه‌ بۆلای (عبدالله‌سی کوری -أبي) تا‌کو متمانه‌و سه‌لامه‌تی ی له‌ (نه‌بو سو‌فیان) وه‌ بۆ مسۆگه‌ر کردینه‌یه‌}.

(أنس‌ی کوری -نضر) یه‌ر خه‌نه‌ی لی گرتن و گوتی: {خودایه‌ من داوای لی‌بو‌ردنت لی ده‌که‌م له‌سه‌ر هه‌لوێستی نه‌م هاوه‌لانه‌و خۆیشم به‌دوور ده‌گرم و په‌نات بۆ دینم له‌کاری نه‌و کافرا نه‌}... نینجا (أنس) پرووی کرده‌ نه‌وانه‌ی له‌چوار ده‌وری سوون و پی‌ی گوتن: {دوای پێغه‌مبه‌ر زیاتان بۆ چی یه‌ ؟ ده‌ هه‌ست و خۆتان به‌کوشت ده‌ن له‌سه‌ر نه‌و پێ‌یازه‌ی که‌ نه‌و خۆی له‌پێ‌تا‌ودا‌نا}... نینجا شمشیره‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و که‌وته‌وه‌ شه‌رو کوشتا‌ری کافران و وازی لی نه‌هێنان هه‌تا کورژا.

دوای ته‌وا‌بوونی جه‌نگ دیتیان، که‌ نه‌م هاوه‌له‌ قاره‌مانه‌ پتر له‌هه‌شتا زامی پێ‌وه‌یه‌و هه‌ندیکیان به‌هۆی شمشیره‌وه‌ یان به‌رم به‌ری که‌وته‌وه‌ یاخود له‌تیره‌وه‌ بووه‌.

بی‌گومان ده‌رباره‌ی خا‌و‌بو‌ونه‌وه‌ی هه‌ندیک که‌س له‌جیهادی ری‌ی خودا کاتیک هه‌وایی کورئانی پێغه‌مبه‌ر ده‌بیست چه‌ند ئایه‌تیکی قورئان بۆ پێ‌نمایی کردنی موسلمانان ها‌تو‌نه‌ خوا‌ره‌وه‌ ناگادا‌ریان کردوونه‌وه‌ له‌وه‌ی که‌ ئایینی ئیسلام به‌تا‌که‌ که‌سیکی وه‌ک پێغه‌مبه‌ره‌وه نه‌به‌ستاره‌وه که‌ نه‌گه‌ر هه‌تا نه‌و له‌ژیان دا‌ی‌ت خه‌لکی په‌یره‌ویی بکه‌ن و گه‌ر نه‌ویش (مرد) یان (کورژا) ئیدی واز له‌ئاینه‌که‌ بینن. به‌لکو نه‌م ئایینه‌ ده‌ی‌ت له‌نه‌ستۆ بن‌ریت و خه‌لکی خۆ‌را‌گرو سوورین له‌سه‌ری و هه‌رده‌م به‌رگری لی بکه‌ن، سا ئیتر خودی پێغه‌مبه‌ر مای‌ت یان مر‌د‌ی‌ت. چونکه‌ نه‌م ئاینه‌ بانگه‌وا‌زیکی (شه‌خصی) نه‌بووه، به‌لکو بانگه‌وا‌زه‌ ته‌نها بۆ په‌رستنی خودای تا‌ک و ته‌نیاو شوێنه‌که‌وتنی شه‌رع و پێ‌سا‌که‌ی.. جا ئایا ده‌شیت به‌م‌ردنی (محمد) یان به‌کوشتنی، خێ‌را موسلمانان هه‌لگه‌رپێ‌نه‌وه‌و به‌جنه‌وه‌ سه‌ر کفرو بی‌ با‌وه‌ری؟ بی‌گومان گه‌ر نه‌و ها‌له‌ته‌ش دروست بب‌یت و گه‌ر موسلمانانیش پاشگه‌زیه‌وه‌ نه‌وه‌ دیاره‌ هی‌چ زیانی‌ک به‌خودا ناگات. به‌لام خودا پادا‌شتیکی زۆری نه‌و موسلمانانه‌ ده‌دا‌ته‌وه‌ که‌ به‌نا‌رامی خۆ‌را‌گری‌یه‌وه له‌سه‌ر ئیسلام ده‌میننه‌وه‌و که‌سو‌پاس و شو‌کری نیعه‌مه‌ته‌کانی خودا ده‌که‌ن، به‌تا‌یبه‌تیش نیعه‌مه‌تی گه‌وره‌ی ئیمان و پ‌روا‌دا‌ری‌تی..

نه‌مه‌ی پێ‌شو‌ش پوخته‌ی شیکاری نه‌م ئایه‌ته‌ی قورئانه‌، که‌خودا تیا‌ی دا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ ۚ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ۚ وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ آل عمران/ ١٤٤..

موسلمانان ریزه کانیان ریک ده خه نه وه

خو به کوشت دانی هه ندیک له هاوه لآن له سهر پیغه مبهرو بلاو بوونه وهی هه والی مردنیشی له لایه کی تره وه هزیهک بوو بو دوور که وتنه وهی دوژمن له موسلمانان.

ئینجا پیغه مبهری خوداو نهو جهنگاوه رانهی له چیا که له گه لئی مابوونه وه سهر که وتنه سهر چیا که و گه یشتنه جی نهو گاشه بهردهی، که هه ندیک له هاوه لآن هه لاتبوون بۆلای.

جا یه کهم کهس له وانیهی پیغه مبهری ناسی یه وه (کعبی کوری — مالک) بوو که پر به گهرووی و به دهنگیک بهرز هاواری کرد: (هۆ موسلمانان مژده تان لی بیت نهو پیغه مبهری خودایه)، موسلمانان کان بهو هه واله زور خوشحال بوون و خهم و خه فعتیان له دل دانمه ماو به دیداری پیغه مبهره کیان شادبوونه وه دوا ی نهو ی گومانیان وابو گوايه کورژاوه.

ئینجا نهو سهر که وتنه ی سهره تای جهنگه کیان به بیرخویان هیئیه وه که له دهستیان داو، ههروه ها باسی نهو هاوه لانهیان ده کرد، که کورژابوون.

لهو کاتانهش دا (نهو سوفیان) و ژماره یه که له بی باوه ران بهرو پرویان هاتن و موسلمانان که بینیانن نهو دۆخه ی پیشوویان بیرچوه وه و تاکه نیازو ئامانجیان بهرگری له خو کردیان بوو، پیغه مبهریش فهرمووی: {ئهم جاره نهوان ناتوانن بیته سهر و مانه وه نه مسهرمان لی بگرن}. ده سه جی لهو ساتهش دا (عمری کوری — خطاب) و کۆمه لیک له موهاجیران بهرهنگاریان بوونه وه کوشتاریان کردن تاکو له چیا که کردیانته خواره وه.

دوا ی نه مه ئیتر کافران سوپا که یان کۆکرده وه خو یان سازکرد بۆ گه رانه وه بهرو (مه که که)، له کاتی خو سازدانیان دا (نهو سوفیان) هاواری له سوپای موسلمانان کردو له شوینیک بهرزه وه پی ی گوتن: {واده ی پیگه یشتنه وه مان سالی ناینده یه له به در—}.

پیغه مبهریش یه کی که له هاوه لانی راسپارد که له وه لām دا پی ی بلیت: (به لئی له نیوان ئیتمه و ئیوه دا واده یه کی تره یه). پاشان (نهو سوفیان) و سوپا که ی رۆشتن.

پیغه مبهری خوداش پروی کرده (علی — کوری — ابو طالب) و پی ی فهرموو: {ههسته و دوا یان که وه به په نهانی چاودیریان بکه و بزانه چی ده کهن و به ته مای چین.. نه گهر سواری نه سپه کانیان نه بوون و جلهوی خوشتره کانیان گرتبو نهو دیاره بهرو (مه که که) ده رۆنه وه. خو نه گهر سواری نه سپه کانیان ببوون و خوشتره کانیان لی ده خوپی، نهو مانای وایه بهرو (مه دینه) ده رۆن. ده سا بهو خودایه ی گیانی منی به دهسته نه گهر بهرو (مه دینه) به رۆن نهوا ده که ومه شویتیان و بهرهنگاریان ده به وه و شهرو کوشتاریان ده کهم}.

واته: {ئەگەر تۆلەتەن کردەوهو سزای ئەوانتان دایەوه ئەوا هەر بەقەد تاوانەکی ئەوان سزایان بدەن و تۆلەیان لێ بستیئەوه. خو ئەگەر ئارام بگرن و چاویان لێ بیژشن لەکاتی سەرکەوتن بەسەریان داو هەمان کرداریان بەرامبەر نەکەنەوه ئەوا بیگومان ئەوه بو ئێوه باشتەر و جوانتریشە لەئاکاری تۆلەسەندنەوه و سووکایەتی بیئکردنی تەرمەکانیان. هەرۆه ئەی

پیتغه مېهر نارام بگره له سهر نازارو نه شکمه غچې گه له کت و له سهر نه سووکایه تی یه، که پیتان ده کهن و په ست و خه مناکیش مېه و خوت مه خره هه لویستی خه مېاری و په شیمانی و سینه ته سکی یه و له ناست فروفیل و به دره فتاریی ی نه وان دا. چونکه خودا هر له گه ل ته قواکاران و له خواترسان دایه و له گه ل نه وانه یه که کاری چاک نه نجام ده دن}.

به راستی نه م فرمایشتهش راسپارده و ناموژگاری یه کی کاریگری وهایه، که مروژ بؤ ناستیکی بالا به رزده کاته ووه له خه یال و ناره ووی توله سه ندنه ووه دهییات به ره و لوتکه ی هه واری مروژایه تی. وه ک گیراوه ته ووه دواي هاتنه خواره وې نه م نایه تانه پیتغه مېهر نه پېشته ووه سووکایه تی به تهرمی کوژراوانی دوژمن بکریت.

چهند وینه یه کی پالنه وانیته و قوربانیدان

پیتغه مېهری خودا زور په روژی زانینی هه والی هاوه لانی بو و دهیویست بزانیته چیان به سهراتوه، بویه فرموی: {کی ده توانیت هه والی (سعدی کوری ربیع) م پې بگه یه نیت و سوړاخی بزانیته، که نایا ماوه یان مردوه {؟ یه کی ک له پشتیوانان (انصار) به دم داواک یه ووه چو و گوتی: (نه ی پیتغه مېهری خودا من سوړاخی - سعدت بؤ ده کم).

نینجا چو، تا بگه پیت به دواي داو دیتی له نیو کوژراوان دا که ووه و برینداره و هیشتا نه مردوه و نه ختیک گیانی تیا ماوه له هه ناسه کانی کوتایی ی دایه. لی ی پرسى: (پیتغه مېهری خودا فرمانی پې کردم سوړاخی تو بکه م و بزائم له زیندوه کاندایت یان له مردوه کان)؟ (سعد) گوتی: {من له مردوام و سلوم بگه یه نه به پیتغه مېهری خودا پى ی بلې: (سعدی کوری ربیع - دهیگوت: خودا له سهر نیمه باشتین پاداشتت بداته ووه که هر شایسته ی پاداشتی نه و پیتغه مېهره بیت، که له سهر هه ل دان بؤ نه ته ووه که ی پى ده دریت). هه ووه ها سلوم به گه له کت بگه یه نه (واته به موسلمانان) و پى یان بلې: (سعدی کوری ربیع پى ده گوتن: بیگومان هیچ پاساوکتان نامینیت کاتیک دوژمنان توانای هه لکوتانه سهر پیتغه مېهره که تانیان بؤ دره خسیته و له نیو نیوهش دا هیشتا چوانیک هه بن توانای بینینیان تیدابیت}.

نه و پیاوه نیرواوه ماوه ی نه ما که قسه ی تری له گه ل دا بکات و نیت (سعد) گیانی سپارد. نه ویش هاته ووه بولای پیتغه مېهر و هه والی پې بگه یاند.

به راستی نه م دیمه نهش چه ندین په ندو وانه ی کاریگر ده به خشیته، به تاییه تی له خو شه ویستی و قوربانى دان و مردن له پیناوی بیروباوه د.

دیمه‌نیکي تر له‌م پرووه (ابن اسحاق) گپړاویتي یوه، که (عه‌مری کوری هجوع) که‌وا پیاوړیکي ته‌واو شهل بوو و چوار کورپشی هه‌بوون و له‌نازایه‌تی دا وه‌ک شیر وابوون و له‌گه‌ل پښغه‌مبه‌ردا ناماده‌ی جه‌نگه‌کان ده‌بوون. کاتیک موسلمانان سه‌رقالتي خو‌سازدان بوون بۆ جه‌نگي "نوحود" کوره‌کاني ويستيان به‌ندی بکه‌ن و پيشيان گوتبوو: {خودا له‌تو بووراوه و پاساوی نه‌چوون بۆ جه‌نگت هه‌یه}. شه‌ویش چوو بۆلای پښغه‌مبه‌ری خوداو پی‌ی گوت: {کوره‌کانم ده‌یانه‌ویت به‌ندم بکه‌ن و له‌م روخساره (واته له‌روخساری پښغه‌مبه‌ر) دوورم خنه‌وه و ناهیلن له‌گه‌لت دا درچم بۆ جه‌نگ و کوشاری کافران... ده‌سا به‌خودا من ده‌مه‌ویت به‌م شهل یه‌مه‌وه به‌جه‌ به‌هشت}. پښغه‌مبه‌ریش له‌وه‌لامی دا فهرمووی: {تو هېچ گل‌ه‌ی یه‌کت له‌سر نه‌ماوه خودا عوزری بۆ داناویت و جیهادت له‌سهرنی یه‌}. هه‌روه‌ها پښغه‌مبه‌ر به‌کوره‌کانیشی فهرموو: {بوتان نی یه‌ ری‌ی لی‌بگرن، به‌لکه خودا پله‌ی شه‌هیدبوونی پی‌ی بیه‌خشیت}... ینجا شه‌و پیاوه شهل بۆ جه‌نگ روشت له‌گه‌لیان داو له‌ویش کوژرا.

دیمه‌نیکي دی (که دوا غوونه نی یه) شه‌وه‌بوو ژنیک له‌خیلی (بنو دینار) می‌رده‌که‌ی و براکه‌ی و باوکیشی له‌و جه‌نگه‌دا کوژرابوون، کاتیک هه‌والی شه‌هیده‌کانیان پی‌گه‌یاند، تاکه پرسیاریکي شه‌وه‌بوو گوتی: {ته‌ی پښغه‌مبه‌ری خودا چی به‌سه‌ره‌اتوه؟ له‌وه‌لام دا پی‌یان گوت: (سوپاس بۆ خودا شه‌ی دایکی فلان— شه‌و— وه‌ک تو حه‌زکه‌یت— سه‌لامه‌ته)، ینجا داوای کرد راستی ی شه‌وه به‌ملینن و گوتی: (ده پښغه‌مبه‌رم پیشان به‌دن تا‌کو ببینم). ینتر پیشانی دراو ده‌ستیان بۆ راکیشا که شه‌وه پښغه‌مبه‌ر خویه‌تیو شه‌ویش به‌چاکی بۆی روانی تا بۆی ده‌رکه‌وت خویه‌تی و پاشان گوتی: {کل مصیبة بعدک جلل} - واته: {هه‌ر کاره‌ساتیکم به‌سه‌رییت و هه‌رتو شه‌ی پښغه‌مبه‌ر— تیای دا سه‌لامه‌ت بیت— شه‌وا به‌بجووکی ده‌بینم}... موسلمانان پيشینه‌کان به‌م باوه‌ره به‌رزو قوربانی دانه بی‌وینه‌یه‌وه سه‌رکه‌وتن و له‌ماوه‌یه‌کی که‌می وه‌ک چاره که‌سه‌ده‌یه‌ک دا نیم‌پراتوړیه‌که‌یان بنیات ناو گه‌وره سه‌رداری دنیا‌بوون و پاریزه‌رانی دادو یه‌کسانی بوون.

به‌تین کردنه‌وه‌ی وره‌ی موسلمانان

موسلمانان گه‌رانه‌وه بۆ—مه‌دینه—و خه‌م و په‌ژاره‌یه‌کی زوړیشیان له‌دل دابوو و شه‌و تیش‌کانه‌ی دواي سه‌رکه‌وته‌که‌ی یه‌که‌م جاریشیان له‌هیزو بازووی شکانه‌بوون... له‌و ساته وه‌ختانه‌ش دا سرووشی خودایی یان بۆ هاته‌خواره‌وه خودا به‌و ثایه‌تانه دل‌نه‌وایی ده‌کردن و وره‌ی بۆ به‌تین ده‌کردنه‌وه گیانی نازایه‌تی تی‌دا ده‌یانه‌وه و ناسه‌واری به‌زینه‌که‌شی له‌سر

سووک ده کردن، ههروهک که بهم شیویه پرووی فرمایستی تی کردن:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱۳۸) ﴿إِنْ يَمَسُّكُمْ قَرْحٌ﴾^(۱)
 فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿آل عمران/ ۱۳۹-۱۴۰ واته: {له جیهادو
 پروو به پروو بوونهوهی کافران دا لاواز مهبن و خۆتان بهی هیز دامه نین و، خهم و په ژاره له سهه
 نهو تیشکانه تننگتان پی هه لئه چنیته و چیدی نیگه ران مهبن بۆ کوژراوه کانتان، چونکه
 بیگومان به هوی پشتگیری خوداوه هه ر ئیوه له سهروو نه وانه وه دهبن و له ناکام دا سهرده که ون
 به سهریان دا. خۆ نه گه ر ئیوه له جهنگی -خوحد- دا کوشتاریکی زۆرتان لی کراو زامیکی
 قوول به رۆکی گرتن نهوا هه مان کاره سات به سهه نه وانش دا پیشت له جهنگی (به در) دا هات.
 کاته کانی سهه رکه وتنیش خودا خۆی له نیتوان خه لکی دا دابه شی دهکات و هه ندیک جار
 سهه رکه وتن بۆ نه وانه و پرواداران پی هه لئه سهه نگیتریت و باوه ریان پی ی تاقی ده کریته وه،
 ههروه ها خودا چه ند که سیکتی تی دا به شه هید داده نیت و پله ی شه هید بوون له پیناوی خودایان
 پی ده به خشیته. به لām خودا نه وسته مکارانه ی خۆش ناویت، که به هوی سهه ریچی کردنی
 فره مانه کانی پهروه ر دگاریانه وه سته میان له خۆیان کردووه و خۆیان خستۆته بهر سزای سهختی
 خودا {.

قورشان ناماژه ی بۆهۆکارو حکمه تی نهو تیشکانه کردووه که تاقیکردنه وهی راده و گوری
 باوه ری موسلمانانه و تاقیکردنه وه یانه به و نا په حه تی یه تونده تاکو (مروژی پرواداری راستگو) و
 (مروژی راپارو باوه ر لاواز) ده رکه ون و لیک جیا بکریته وه، ههروهک خودا فره مرویه:

﴿وَلِيَمِصَّ﴾^(۲) ﴿اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمِصَّ الْكُفْرُ﴾ (۱۴۱) ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
 وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ﴾ آل عمران/ ۱۴۱-۱۴۲.

ههروه ها خودا نه وه شی بۆ موسلمانان پروو کردۆته وه که نه وهی تووشیان بووه به سهریان
 دا هاتووه تووشی شوینکه وتوانی پیغه مبه رانی پیشووش بووه به لām له پیناوی خودا دا هه ر
 جیهادیان کردووه و جهنگیون و نهو کاره ساتانه نه بۆته هوی لاوازیونیان و ههست کردنیان به
 بی هیزی و بی ئومیدی و قایل بوون به سهه رشۆری، به لکو پروای ته وایان وابوو که نهو

(۱) قرح: (جرح و قتل): واته (زامداری و کوشتنیش) ده گه یه نیت.

(۲) لیمصص: واته (بۆ نه وهی تاقیان بکاته وه).

کاره ساتی بې ھیڅی و تیشکانانه ی به سهریان دا هاتووه ده گه ږتته وه بڼ که مته رخه می خویان و بڼ گوناوه سهر پتیچی یه کانیان.

بڼیه دواي چه سپاندنی نهو بر وایه یان له خودا پاراونه ته وه که له گوناوه کانیان خوش بیت و له لایه ن خویوه هیڼزو خور اگری و جیگیر بوونیان پی به خشیت. خوداش نزاو پارانه وه ی گیرا کردوون و خپرو به خششی دنیاو ناخیره تیشی پی به خشیون... هه روه که له باره یانه وه فهرموویه:

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّحْنِي قَتَلَ مَعَهُ رَيْثُونَ^(۱) كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا^(۲) وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ^(۳) وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَكَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ^(۴) فَكَانَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ^(۵) وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ آل عمران ۱۴۶-۱۴۸.

قسه و باسی مردن

کاتیک پيغه مبهري خودا له گهل هاوه لانی دا گه یشتنه ناو (مه دینه) گوئی له گریانی موسلمانان و شین و واوه یلیان بوو، که بڼ کوژراوه کانیان ده کرد... پيغه مبهري خویشی به و حاله ته چاوی پرېوو له فرمیتسک و خه مبارېوو بویان، به لام جگه له گریان پری شیوه ن گپړان و شین و واوه یلا کردنی پی نه دان.

له ملاشموه دووړووه کانی (مه دینه) نهو کاره ساتمی موسلمانان یان به هلیکی باش ده زانی بڼ خویان تا پیلانی ژه هراوی داریژن و موسلمانان له پيغه مبهريه کیهان دوورخه نه وه. جووله که کانیش کهوتنه فیل و ته له که بازیو، دووړووی ی نه وانیس له دیارترین شیوه دا ده رکوه ت.

جووله که کان گوتیان (نه گهر نه م کابرایه پيغه مبهري بوايه نه و کافره کان به سهریا زال نه ده بوون و تووشی نه و کاره ساته نه ده بوو. به لام وادیاره نه و به ته مای پاشایه تیو ده سه لاتدارییه). هه لبه ته دووړووه کانیش به هه مان شیواز ده دوان، وه چوون به موسلمانان یان گوتبوو: (نه گهر نیوه گوئی بیستی نیه بوونایه و نه چوونایه ناواتان به سهر دانه ده ات)...

(۱) ریبون: واته (چند کومه لیکي خاوه ن باوه ی).

(۲) ما استکانوا: واته (سهریان بڼ دوژمنان شوږنه کردوه).

قورئانیش ناماژهی بۆ پیلان و وته ژههراوی یه کانیان کردووو خودا فهرموویه تی:
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا
عُزْرَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَٰلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ ۖ وَاللَّهُ يُخَيِّئُ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ آل عمران/۱۵۶.

جا له وه لām دانه وهی شهو ههراوه ریا یه ی، که جو له که وه دوو پرووه کان به ریا یان کردبوو
سرووشی خودایی هاته خواره وه بۆ پیغه مبهرو ها وه لانی و حقیقه تهی مردنی بۆ پروون کردنه وه و
پله ویا یه شه هیدانی له لای پهروه ردگاریان بۆ دیاری کردن تاکو شه و خه م و په ژاره زۆره ی
ناودلیان بره ویتینه وه، چونکه مردنیش کاتی خۆی بۆ دیاری کراوه و نه پیش ده خریت بۆ هیچ
که سیئک و نه دواش ده خریت بۆی.

﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا ۚ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَخَّرْنَا لَشَكْرِكِينَ﴾ آل عمران/۱۴۵. واته:
{هیچ که سیئک بۆی نی یه بریت و مردن به ده ست خۆی بیت ته نها به مؤلّت و فره مانى خودا
نه بیت، خوداش خۆی شه مه ی له تو ماری تایهت به دوا سته کانی ژیا نی خه لکان دا نوو سیوه. جا
هه ر که سیئک خوا زیاری خوشیو نیعه ته کانی دنیا بیت شه و به شی لی ده ده ی و هه ر
که سیئکیش خوا زیاری پاداشتی رۆژی دوا یی بیت و بۆ شه وه و بادت بیگومان پیتی
ده به خشین، خوداش پاداشتی ته و اوو راسته قینه ی شه و به نده بر وادارو سوپاسگوزارانه ده داته وه
که گو یه رایه لای فره مانى جهاد یان کردووو به سه رومال له هه و و جهادی پیتی خودا ابوون}.

ههروه ها قورئان شه و راستی یه شی دوو پات کردۆته وه، که مردن له پیناوی خودا دا هۆیه که بۆ
به ده ست هینانی ره همی خودا و لی خوشبوونی و، بیگومان شه مهش له ده سه که وه ته کانی ژیا نه،
وه ک خودا ده فره مویت: ﴿وَلَكِنْ قُلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لِمَغْفِرَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ
مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ آل عمران/۱۵۷.

پاشان قورئان له باسی حال تهی دوا ی کوژرانی شه و شه هیدانه دا وایان وه سف ده کات که شه وان
زیندوون و له لای خودای خۆیان به رده وام رزق و رۆزیان پێده دریت و شه و ژیا نه به ختیاره ی لای
خوداشیان به شیوه یه ک باس ده کریت که خوشه ویستی شه هیدبوون ده خاته دلانه وه و ترسی
مردنی تیا دا نا هیت، وه ک خودا ده فره مویت:

﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا ۚ بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾ (۳۱) فِرْحَان

بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَیَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ یَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُونَ ﴿۷﴾ یَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا یُضِیعُ أَجْرَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾ آل عمران/ ۱۶۹-۱۷۱

واته: {ئهی موسلمانان وای دانه‌نن که نه‌وانهی له‌پیناوی خوادا کوژراون مردووبن به‌لکو
هر زیندوون و له‌لای په‌روهر دگاریانه‌وه رزق و رۆزیان پسی دبه‌خشریت و به‌باشترین شیوه
باسیان ده‌کړیت و له‌ئاخیره‌ت دا به‌هه‌شتی نه‌پراوه‌یان پسی دهریت، ئینجا شه‌وانیش زور
شادمان و خو‌شحالن به‌و ریزو که‌رامه‌ته به‌ی وینه‌یه‌ی که‌خودا پسی ی خه‌لات کردوون.
دلشادیشن به‌و که‌سانه‌ی که‌دوای شه‌وان خودا پله‌ی شه‌هاده‌تیا پسی دبه‌خشریت و هیچ
نیگه‌رانی و خه‌فته‌تیکشیا له‌سهر مال و سامانی دنیا نی یه‌و په‌رو‌وشی هیچ سامان و پله‌و
پایه‌یه‌کی دنیا نین و شاهی بو ه‌ل‌ئاکی‌شن. هه‌روه‌ها دل‌خو‌شن به‌و هه‌موو نیعمه‌ت و
به‌خشانه‌ی خودا، به‌تایه‌تیش نیعمه‌تی شه‌هیدی و خو‌به‌خت کردن له‌پیناوی سهر‌خستنی
دینی خودا.. جا خوداش بی‌گومان پاداشتی شه‌و بر‌واداران و ناکات، که به‌ده‌م بانگه‌وازی
خودا پيغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه چوون و به‌ته‌واوی خو‌یان یه‌ک لا‌کردۆ‌ته‌وه بو شه‌و نه‌رکه‌ گه‌وره‌و
گرانانه‌ی، که پی‌یان سپی‌تراوه له‌جیهادو روو به‌ روو بو‌ونه‌وی دوژمنانی خودادا}...

* * *

نهم‌ثایه‌تانه‌و هاو‌شیوه‌کانی تریان دوای شه‌و کاره‌ساته‌ی جه‌نگی (توحد) هات‌ونه‌ خواره‌وه
که‌تیش‌کانیان له‌جه‌نگه‌که‌دا خه‌م و خه‌فته‌تیک‌ی ه‌یج‌گار زورو ئاسه‌واریکی قولی ی دل‌ته‌نگی
ی له‌ده‌روونیان دا دروست کرد‌بوو، چ له‌ده‌روونی پيغه‌مبه‌رو چ له‌ده‌روونی هاوه‌ل‌انیشی دا،
نه‌ویش دوای شه‌وی با‌ش‌ترین و چاک‌ترین خو‌شه‌ویستانیان له‌ بر‌واداران له‌ده‌ست چو‌بوو، له‌وانه‌ی
خودا پال‌او‌تبوونی بو شه‌وی، که (شه‌و چیا سهر‌که‌ش و بلنده) دواین نیش‌تگای دنیا‌یان بی‌ت و
با‌وه‌ری ته‌واویشیان به‌و مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌بوو که له‌پیناوی‌دا شه‌هید‌بوون و، په‌زامه‌ندی خوداشیان
بو خو‌یان مسۆ‌گه‌ر‌کرد.

پيغه‌مبه‌ری خودا هه‌میشه‌ یادی ژیان و هه‌لس و که‌وتی شه‌و پال‌ه‌وانانه‌ی ده‌کرده‌وه. کاتیک
له‌دوا‌روژه‌کانی ژیان‌شیا‌بوو و به‌رله‌وه‌ی مال‌ئاوایی له‌دنیا بکات سهر‌دانی گۆره‌کانی شه‌و
پال‌ه‌وانانه‌ی کردو نزی بو‌کردن و بو‌خه‌ل‌کیش له‌باره‌یانه‌وه دواو په‌ندو ئامۆزگاری زیاتری
پی‌گه‌یان‌دن، هه‌روه‌ک (عه‌قه‌به‌سی کوری -عامر) گپ‌راویتی یه‌وه‌و گوتویه: {پيغه‌مبه‌ری خودا
دوای هه‌شت سال نو‌ژی له‌سهر هه‌موو کوژراوانی (توحد) کرده‌وه و هه‌ک نو‌ژیکی مال‌ئاوایش

وابو له زیندوان و له مردوان}، پاشان چووه سهر - مینبر - و فهر مووی :-
 {بیگومان من پیش هه مووتان وا خهریکه مالئاوایی له دنیا بکه من و، شایه تیشم له سهرتان و
 واده مان سهر هه زه که یه^(۱)... چونکه من لهم جیگه یه مهوه بژی دهر و انم... بیگومان من
 سه بارهت به ئیوه ترسم لهوه نی یه تووشی شیرک و هاوهل بۆ خوادانان بن، به لکو ده ترسم باوهش
 به دنیا دا بکه من و پیشپرکی ی له سهر بکه من}....

(عقبه) گوتوویه: (نیت نهوه دوا یین جار بوو پروانم بۆ پیغه مبهری خودا)^(۲)...

چهند جوانه فهرمووده که ی پیغه مبهر!! (ده ترسم باوهش به دنیا دا بکه من و پیشپرکی ی
 له سهر که من)... نهم فهرمووده یه به لگه یه که لهو به لگانه ی، که راستی ی پیغه مبهرایه تی ی
 له چاخه کانی میژووی موسلمانان دا سه لماندوه. نهوه بوو له راستییش دا ترسناکترین به لا، که
 له دوا ی مردنی پیغه مبهر تووشی موسلمانان بوو بیت هه تا نه مرۆ پیشپرکی و کیبه رکی یه
 له سهر دنیا و پله وایه و پیشه وایه تی. ههر نهم پیشپرکی یهش نهوه ده و له ته گهره و فراوانه ی بۆ
 تیک دان که به باوهرو قوربانی دان بنیاتیان نابوو، بهرده و ام، تا نه مرۆش ههر نهوه باوهش
 به دنیا دا کردن و پیشپرکی له سهر دنیا یه شه که بووه ته سیمای دیاری په رته وازه یی و لاوازیان و
 کهوتنه ژیر چه پزکی داگیر که ران و زال بوونی نه ته وه کانی تر به سهریان دا.

(۱) هه زه که / بیگومان نهم هه زه له شته نادیاره کانی پزژی دوا یی یه، به لام وا بی ده بیت شوئینیکی به هه شت بیت.
 (۲) بخاری گیتراویه تیه وه.

بهندي سى يهم

((په پماننامه ی - حوده یییه -))

- (سردانی "مسجد الحرام" - پښتو له سردانه کی پیغه مبهري خودا -
- دان وستان له نیتوان "قوریش" و "پیغه مبهري خودا" - به یعتی (رضوان) -
- په پماننامه ی پښکھان - کاریگری ی په پماننامه که له سرد موسلمانان -
- بهره نجامی په پماننامه ی "حوده یییه")

سهرنجیک :-

پیغه مبهري خودا جگه له جیهادی سهر بازی، جیهادیکی سیاسیشی هه بووه و نه م جیهادهش (وهك نهوی دی) به هاو بایه خی تهواوی هه بووه، گرنه گرتی دهسکهوت و ناکامی نه م جوړه جیهادهش به دی هاتنی نه و فته گه وریه، که (فته ح کردنی مه که) یه و نیسلامی پی به هیژ بو و له دورگی عهره بییش دا بووه تاکه مهنه جی دهسلات و بالادهستی.

فته ح کردنی مه که به کاریکی سیاسی دهستی پی کرد، که خودی پیغه مبهري نه نجامی داو نه و پیری دانایی و حکمته تییدا به کارهینا، کاره سیاسی یه کهش (په پماننامه ی - حوده یییه) بوو، چونکه نیازو نامانجی پیغه مبهري هه رگیز شهرو کوشتار نه بووه، به لکو بلاو کردنه و ی بانگه وازی نیسلامی بووه، به لام نه گهر کاری بلاو کردنه و ی بانگه وازه کهش ری ی لی بگیریه و ناتاج هه به کوشتارو ناچار بوون به خواستی سهر بازی بویه نهوا په نای دهره بهر. هه کاتیکیش دهره تی ناشتی هه بویه په نای بۆ دهره و له کاری سولج و ناشته وایی دا زور کارامه بوو... له م بندهش دا به کورتی باسی (په پماننامه ی - حوده یییه) بۆ خوینهری بهر یز ده کهین و ناماژهش بۆ بهر نه نجام و ناسه واره نایابه کانی ده کهین...

سەردانی "مسجد الحرام"

لەشاری (مەككە)دا —مسجد الحرام— ڕووكەى عەرەبەكان بوو بۆ عیبادەتیان و ھەموو سائیک لەمانگە —حەرامەكان^(۱)— دا ھەجیان تیا دا ھەردو ھەر کەسێک بچواوەتە ناویەو، پارێزراو دەبوو. تەنانت گەر پیاویک لەوێ دا سەرخت ترین دوژمنی خۆی بدیایە جورئەتی ئەوێ نەبوو شمشیرەکەى بەرودا ھەلکێشیت یان خۆنی بریژیت. کەچی قورەیشی یەکان لەو ڕۆژەوێ (محمد) و ھاوێلانی کۆچیان کردبوو بریاریان داو نەھیلن بچنە ناو (مسجد الحرام) ھەو لەئێ ھەموو عەرەبەکانیش دا ئەو مافەیان تەنھا لەموسڵمانان زەوت کردبوو.

بێگومان موسڵمانەکانیش ئەوێان زۆر پێ ناخۆش بوو، چونکە ڕێگرتنیان بوو لە بەجێھێنانی ئەو ئەرکە ئایینیەى لەسەریان ھەرز کرابوو. تا ئەو کاتەش شەش سالا بوو ھێجرەتیان کردبوو و زۆر پەرۆشی زیارەتی (مسجد الحرام) بوون.

ڕۆژێکیان موسڵمانان لەلای پێغەمبەرى خودا کۆبووونەو ئەویش ڕووی تێ کردن و پوختەى خەونیکی ئەو شەوێ خۆی بۆ گێژانەو کە لەخەونى دا ھەوالی پێ درابوو ئەوان بەپارێزراوی یەو دەچنە نێو (مسجد الحرام) ھەو لەکاتیکی دا دەچن کەسەریان تاشیو ھەندیکیشیان قۆیان کورت کردۆتەو بێ ئەوێ لەکەس بترسن.

ئینجا پێغەمبەرى خودا دانیشتوانی (بەسریب) و خەلکی دەورووبەرى لەدێھاتىو دەشتەکی یەکان کۆکردەو تاکو لەگەڵی دا بچن بۆ بەجی ھینانی (عومرە)^(۲) واتە بۆ سەردانی —مسجد الحرام— لە —مەككە— لەھەمان کاتیش دا پێغەمبەر پێشبینی ئەو ئەگەرەشى دەکرد، کە قورەیش لەجەنگێکی دا بەرەو ڕوویان ببنەو یان ڕێیان پێنەدەن بچنە ناو (مسجد الحرام) ھەو. لەوێلامى داواکەى پێغەمبەردا زۆر کەس لەدەشتەکییەکان (الأعراب) ئامادە نەبوون ئەو سەردانەى لەگەڵ دا بکەن و ھەروەك قورئان لەزاری ئەوانەو دەگێژیتەو گوتیان: ﴿شَعَلْنَا أَمْوَالَنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ الفتح/ ۱۱. ھۆکاری راستەقینەى نەچوونی دەشتەکی یەکان

(۱) مانگە حەرامەكان ئەو چوار مانگەبوو کە شەڕکۆشتار تیایان دا حەرام بوو، مانگەکانیش (ذوالقعدة — و — ذوالحجة — و — محرم — و — رجب)ن.

(۲) عومرە (عُمرة) ھەرزى سەرشانى ھەر موسڵمانێکە یەك جار لە تەمەنىدا (فرض عين) کە سێ ڕوكن و قۆناغى تێدايە: (۱) —ئیحرام بەستن — ۲. سوورائەو بەدەورى کەعبەدا — ۳. ھات وچۆی نێوان — صفا — و — مروة —).

له گهل پيغه مبهرو هاوه لانی دا نهو بهوو وایان ده زانی گوايه (محمد) و هاوه لانی هر گیز لهو سه فده ریان ناگه پرینه وو کافران له ناویان د بهن...

هر وړه ک خوداش له م نایه تانه دا ده رباره ریان ده فده رمویت:

﴿ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِأَلْسِنَتِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۱۱﴾ بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَٰلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنًّا السَّوْءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ﴿الفتح/ ۱۱-۱۲...﴾

واته: {نهو خژودا خه رانه ی له ده شته کویه کان بوون و که شهیتان ری ی نه دان له گهل پيغه مبهردا ده رچن پیت ده لئین: (نیمه مال و حال و کارو کاسبی ی پوژانه و کهس و کارو مندال و خیزانغان خه ریکیان کردو وین به خو یانه وهو به هو ی نه وانه وه ناتوانین له گهل تا ده رچین و توش نه ی پيغه مبهرو خودا داوای لیخو شبو وغان له خودا بویه که). به لام نه وان و ته ی زمانیان و نیازی دلیان لیک جودایه، چونکه خژودا خست و نه هاتنیان له گهل تودا به هو ی گومان کردنیانه ویه له سرگرتنی نهو سه فده ر. توش پی یان بلئ: (نه ی کئ ده توانیت پاریزگاری له مال و سامانتان بکات گهر خودا خواستی زیانیک ی بۆتان ه بیئت، کئ ده توانیت شتیکتان بۆ دابین کات گهر خودا لیتان قه دهغه بکات. به لام له راستی دا خودا خو ی ناگادرای نیازو نا کارو کردارتانه و ده زانیت بۆچی له گهل نه هاتن و له سر نه وه لیتان ده پرسیتته وه. نیوه گوماتان و ابوو گوايه ئیدی پيغه مبهرو برواداران هر گیز بۆ -مه دینه - ناگه پرینه وه).

نینجا پيغه مبهرو خودا له گهل کۆچکاران و پشتیوانان و هندی ک لهو عه ربه بانه ی به دهم داوا که یه وه چوو بوون له شار ده رچوون^(۱) و ژماره ریان هزار و چوارسه د کهس بوو و هیچ چه کیکیان پی نه بوو ته نها نهو شم شیرانه نه بیئت که خستبو و یان نه نیو کیلانه کان یانه وه و ناژه له کانی دیاری (اله دی)^(۲) ش بۆ (بیت الحرام) یان له پیش خو یانه وه لی ده خو ری تا کو چ قورپیش و چ هر خه لکیتی دی به چاکی بزنان، که نه وان بۆ سه ردان و زیاره تی مالی خودا ده رچوون نه ک بۆ جه ننگ و کوشتار.

(۱) ده رچوون یان له مانگی (ذوالقعدة) دابوو، که له مانگه هه رامه کان بوو.

(۲) هه دی (اله دی) نهو ناژه له یه که ده کریتته دیاری بۆ (بیت الحرام) سانیتر خوشتر بیت، یان مانگا، یان مه ر، جا پيغه مبهرو خوداش لهو سه ردان ده هفتا خوشتری قه له وی دابوو پیش خو ی. نهو ناژه له نهش دوا ی کزتابی هینانی زیاره ت سه رده بر رین و گوشته کئ به سر هه ژاران دا دابهش ده کریت.

رېځگرتن له سهر دانه کې پيغه مېهری خودا

پيغه مېهر گه شته شوينيك پي ي ده لپن (عسفن) و له وي هه واليكي پي گه شته له مېر نه وي، كهوا قورپه ش هه ستیان به هاتنی كړدوو و پرياريان داوه نه هيلن بچي ته نيو مه ككه و خوشيان سازداوه بؤ جهنگ به سهر كړدايه تي (خاليد سي كوري وه ليد) - كه تا نه و كاته هيشتا موسلمان نه بوو بوو.

پيغه مېهری خودا كاتيك هه والي (خوسازدانی قورپه ش پي جهنگ) پي پراگه يانرا، فېرمووي: (هه ي داخ بؤ قورپه ش چهند شهرانين و شهر و كوشتار بيخي له بن دهره يان و كه چي ناهيلن من و خلكي به يه ك بگه ين.. نايا جگه له خير چي روو ده دات گهر پيگه بدېن چاومان به خلكي بكه وي؟ نه گهر كوشتميان يان تووشی شكستيان كړدين نه و خواستی نه و ان به دي دي و نه و روو ده دات كه ده يان وي. خو نه گهر خوداش سهر رختا به سهر يان دا نه و هه موويان به پاريزراوي و سهر به رزي يوه دپنه نيو نيسلامه وه. دسا به خودا له كړدو كوشی خوم و له جيهاد له گه لپان دا به رده وام ده م و له پيناوي نه و دينه دا تپده كوشم، كه خودا مني به هويوه په وانه كړدوه هه تا نه و كاته ي خودا به ناماغي ده گه يه نيت يان هه تا نه و كاته ي مردن يه خه م پي ده گريت).

پاشان پيغه مېهری خودا له گه ل هه والني دا پيگه يان گوري و لاي راستي پيگه كهيان گرته بهر له نزيك (خوده يييه) و له وي خوشتره كهي پيغه مېهر چوكي داداو خلكه كه گوتيان: (نه و خوشتره كه چوكي دادا)، نه و ش فېرمووي: (نه خير له خويوه دانه نيشتووه به لكو خوداي راگري فيل را يگر تيووه (واته: مه به ستي نه و له شكره ي نه به هديه، كه فيليكي زوري له پيشه وه بوو و به ته ماي دا گير كړدني مه ككه و رووخاندني - كه عبه - بوون به لام خودا له جي يه ك دا بندي كړدن و نه و كارساته به وناوبانگه ي به سهره ينان، كه له ميژوودا تو مار كراوه).

هه روه ها پيغه مېهر فېرمووي: {نه مړ قورپه ش داوي هه ر كاريك لي بكهن، كه مه به ستیان گه ياندني په يوه ندي (صله سي په حم) بيت و بهيلن خزم و كهس و كاري هه ر دوولا به يه كتر شادبن نه و نه و كارانه يان بؤ ناسان ده كين}. پاشان خوشتره كهي به لايه كي تردا لي خوري و خوشتره كه ش هه ستايه وه و كه و ته ري تا گه شته نه و سهری (خوده يييه) و له وي لايان داو خه لكه كه ش زور تينوويان بوو و سكالاي بي ناوي و تينو تپيان لاي پيغه مېهر كړد. نه و ش تيريكي له هه گبه كهي دهره يتاو دايه ده ست پياويك له هه والني و داوي لي كړد نه و تيره بخاته بيركيكي نه و ناوچه يه. نه و ش هه ليدايه ناوي و نيدی ناويكي زوري ليوه هه لقاو ناويكي سازگارو شيرينش بوو و هه موو قاپ و كه ره سه كانيان لي پر كړدو له ده وري قه راغي بيره كه كزبو نه وه.

دانوستان له نيوان قورهيش و پښه مبهري خوادا

له و کاتانه دا، که موسلمانان له و ناوچه يوه لای بيره که لایان دابوو، قورهيشی يه کان چهند نيرراويکيان يه که له دواي يه که په وانه کرد بولای پښه مبهري خوادا هاوه لانی و پرسياړی هوی هاتنه که يان ده کردو گومانيشيان هه بوو له و مبهسته ي پښه مبهرو هاوه لانی هه يانه له و سه فمهدا. پښه مبهري هه والی پي دان که نه و بؤ سهردانی (مسجد الحرام) هاتوه. به لام قورهيش له کاتی هاتنه و هې هر نوينه ريکيان و بيستنی نه و هه والدا که و بؤ زيارت هاتون گومانيان له دل دا دروست ده بووه و باوه ريان نه ده کرد. بؤيه دواچار نوينه ريکی جی ي متمانی ته و او يان نارد که خاوه ن پله يه کی کومه لایه تيش بوو، نه و يش (عروه ي کوري مسعودی ثقفی) ي گه و ه ي خه لکی (طانیف) بوو، که چو و بؤ لای پښه مبهري خوادا پي ي گوت: (نه ي محمد، تو هه موو جوړه خه لکيتک تیکه ل کردوه و به چاک و خراپه وه هيناوتن و به ته مايشيت بييت بولای بنه چه و باوانی خوت و بولای هوژو تيره که ت تا کو به مانه ليکيان بترازيتيت و په رته وازه يان که يت. جا نه و قورهيشيش سوينديان خواردوه له سه رنه وه ي، که نايتت هه رگيز تو به هيزو ده سه لاته وه خوت بکه يت به ناويان دا. ده سا به خوادا و ده بينم که هه موو نه و خه لکه هه مبهري نگی دوات که و تون پشتت به رده دن و ده بن).

له و ي دا خيرا (نه بريه کر) قسه که ي به (عروه) بري و به ربه رچی دايه وه گوتی (نه خير... هه ر نيمه پشتگيري لي ده که ين و به که لکی دين نه و نه و... جا وريابه له گفتارت)...
(عروه) کاتيک قسه ي له گهل پښه مبهري خوادا ده کرد ريشی پښه مبهري ده گرت و (مغيره ي کوري - شعبه) ش به ده ستی دا ده دا هه ر جاريک بيويستايه ريشی بگري.

دواي نه و ناخواتنه ي نيوانيان (عروه) گه رايه وه به ر له گه رانه وه ش تيبيني نه و حاله تانه ي کردبوو، که هاوه لان چون ريز له پښه مبهري ده گرن و کاتيک ده سنويزيک ده گريت خه ريکه له پيشبرکی ي خزمه ت کردنی دا يه کتری له سه ر ده خن و به فزل و عيباده تي به هره مه ند ده بن و کاتيک له گه ليشيا ده و دين ده نگیان له ناستی دا نرم ده که نه وه و زوريش بؤ ناوچه وانی ناروانن، تا پتر ريزو شکوی بؤ دانين.

(عروه)، که گه رايه وه هه موو نه و دياردانه ي هه لس و که وتی نيوان پښه مبهري هاوه له کانی بؤ گيرانه وه گوتی: {نه ي کومه لي قورهيش به خوادا من که چووم بؤ لایان وه که نه و ي (کيسرا) بينم له نيوان مه مله که تي داو - قيسره - بينم له ريزو گه و ريه ي دا. به راستيش هېچ پاشايه کم له نيوان گه له که ي دا وه - محمد - له نيوان هاوه لانی دا نه ديوه}. ديتم گه ليکن له هه موو شتيک دا

ٺه سهرڪرده يه بيان ده پارٽيزن و زور دلسوزن بوى و ناهيلن هرگيز تووشى هيچ ناخوشى يهك بيٽ. جا ٿيو هس بيربڪه نه وهو پاتان چي ده بيت له سهر ٺهو نيازه راسته قينه يه ي، كه خستوتى يه بهرده متان و، كه به راستى بؤ زيارهت ديت. جا ٿيو هس ٺهوهى خراوته بهرچاوتان په سندی بڪهن. منيش له سر ٺهوه ٺاموژگاريتان ده كه م و بهرزه وهندى ٿيو م له لا مبهسته. له گهل ٺه م هس دا من ده ترسم ٿيو به سهر يا زال نه بن}.

لهو کاتهدا سهرانى قورهش گوتيان: (ٺم قسه يه مه كهو واى بؤ مه چؤ، به لام له وه لامى مبهسته كهى دا پريارمان وايه ٺه مسال بيگه پڙيننه وهو با سالى نائنده بيت بؤ زيارهت).

دواى ٺه م پيغه مبهري خودا واى به چاك زانى، كه (عثمان-ى كورى - عفان) وهك نوينه ريكي خوى بنيريت بؤلاى - قورهش - تاكو له نزيكه مه مبهستى هاتنه كهى بگه يه نيت پييان. (عثمان) په يامى پيغه مبهري خوداى به - قورهش - گهياندو كاتيك له وهو ناخاوتنى بووه وه، سهرانى قورهش پى يان گوت: {ٺه گهر تو خوت ده ته ويت به ده وري (بهيت) دا بسورپيٽه وهو - طواف - بكهيت ٺهوا پريت پيٽه دريت و بؤخوت به ده وريا بسورپيٽه}.

(عثمان) گوتى: (من وا ناكم هتا پيغه مبهري خودا به ده وريا نه بسورپيٽه وه) ..

دواى ٺه م وه لامه قورهش يه كان (عثمان) يان لاي خوځيان به نند كرد. به لام ٺه م هه واله به جوړيكي تر له نيو موسلماننه كان دا بلاو كرايه وه كه گوايه قورهش (عثمان)، يان كوشتوه. كاتيك به هه مان جوړيش ٺه م هه واله به پيغه مبهري گيشت، فهرمووى: {ٺه م جيگه يه جى ناهيلن هتا رو به پرويان ده بينه وهو كوشتاريان ده كه مين}.

به يعه تى - رضوان - "به ٿينى ره زامه ند بوونى خودا"

كاتيك بارود وڅه كه بهو باره دا شكايه وه پيغه مبهري خودا هاوه لاني كوكرده وه دواى لى كردن به يعهت و به ٿينى له سهر - مردن - پى بدن له كاتى جهنگ و كوشتارى بى باوه پان دا، ٺهوانيش هه موو ٿيكر - ته نه يه كه سيان نه بيت - به يه دل ٺه م به ٿينه يان پى داو پى و په سمى به يعهت كه شيان له ژير دره ختيك دابوو. پرسيار كرابوو له يه كيك له وانى ٺه م پوژه ناماده ي به يعهت دانه كه ببون: (له سهر چ شتيك به يعهت و به ٿينتان به پيغه مبهري دا بوو له پوژى - حوده ييبيده - ا-؟). ٺه ويش له وه لام دا گوتبووى: (له سهر مردن) ..

له گيترانه وه يه كى ترش دا هاتوه: (ٺهوان به يعهت يان دابوو به پيغه مبهري له سهر ٺهوهى له جهنگ رانه كهن) .. مبهست له م هس خوراگرتن له كوشتاردا بووه هتا سهر كه وتن بهدى ديت

سا نيتړ قوربانيدان همر چړنيك و همر چهنديكيشي بويت و كه سيان هه لئنه يه ت له بهرام بهر
دوژمن دا ته نانه ت گهر تووشی همر نار هه تى و بارگرانى يه كيش بين.

له قورئان دا وه سفى نهم به يعه ته كراوه و ستايشى شو پرواداره پالنه وانانه ش كراوه، كه
به يعه تى -مردن- يان دابو به پيغه مبه ركه ي خويان، هه روه ك خودا له باره يانه وه ده فهر مويت:

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ

السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ الفتح/۱۸... واته: {بيگومان خودا پازى بووه لهو

پرواداراندى به يعه تيان پى داي و ناماده ي به لئنى (ره زامه ندبوونى خودا- بيعة الرضوان) له -

خوده يبييه - بوون له ژير دره خته كه داو ناگادارى نيازه كانى نيو دليانه، كه چهنده راستگوو

نيازيك بوون، له بهرام بهر نه موش داو له پاداشتى شو هه ستى نازايه تى و جواميرى يه

پرواداريتى يه يان دا خوداش هيمنى و دلتيابى و خوراگريى ي زياترى پى به خشين و

له موهوداش بهم زوانه فه تخيكي ديارو سه ركه وتنيكى تازه يان پى خه لات ده كات}.

په يمان نامه ي پيگه اتن

له كاتيك دا موسلمانان له گهر موى ناماده باشى و خوسازدان بو جهنگ دابوون، كت وپر

هه واليكي نوئ يان بو هات له سهر نه وهى، كه -عثمان- نه كوژراوه دواى هه والكه ش هيئندى

نه برد كه -عثمان- خوئشى هاته وه بولايان. بهم هوئيه وه دان وستان له نيوان هه ردوولا دا ده ست

پيكر ايه وه قوره يش نوئينه ريكي خويان نارد بولاى موسلماننه كان كه (سهيل - كورى - عمرو)

بوو تاكو مده رجه كانى پيگه اتن و ريكه وتنيان پى بگه يه نيئت، واته شو جوار مده رجه ي كه قوره يش

دايانا بوون و، نه مانه بوون:

په كه م: پرياردانى هودنه ^(۱) يه كه له نيوان (قوره يش) و (موسلماننه كان) دا بو ماوه ي ده سال.

دووه م: نه گهر كه سيك له قوره يش په ناي برده بهر موسلماننه كان و چوه ناويان لهو

ماوه يه دا، ده بيت موسلماننه كان بيه گه رپننه وه بولاى قوره يش. به لام نه گهر كه سيك

له موسلماننه كان راى كرده ناو قوره يش، نهوا ناييت بيه گه رپننه وه بولاى موسلماننه كان.

(۱) -هودنه - له زمانى عه ربه ي دا بهو ماوه يه دواى وه ستانى جهنگ و ناگريه ست ده گوتريت، كه هه ردو
لايه نى ناكو تياى دا به چهنده مده رجه ك شه روكوشتر پاده گرن و خويان سازه كن بو دان وستان و گف و گوى
تاييه ت به ريكه وتن و به دى هيئانى ناشتى و پړانده وه ي كيته كان. (وه رگير)...

سئ یهه: ده بیټ نهم سالد موسلمانان کان بگه پرتنه وه و زیاره ته که بۆ (مسجد الحرام) و نهرکی (عومره) یان نه بجام نه دن، به لکو سالی ثابنده بیته وه و بجه نیو مه که بۆ ماوه ی ته نها سئ رۆژ، دوا ی نه وه ی قورده یش نه و سئ رۆژه بزیان چۆل ده که و به لام نابیت موسلمانان کان هیچ چه کیکیشیان پی بیت، ته نها نه و شمشی رانه نه بیټ که کرابن به کیلانه کانیان دا.

چوارهم: ههر که سیټک له — غهیری قورده یش — بۆی ههیه بهیته نیو ریزی (حمد) وه گهر خوازیاری نه وه بیټ، ههر که سیټکیش (گهر بیه ویت) بۆی ههیه بهیته نیو ریزی قورده یشه وه. پیغه مبه ریش نه و مهرجانه ی "قورده یش" ی په سندر کرد.

کاریگه ریی په یماننامه که له سه ر موسلمانان

موسلمانان له م په یماننامه یه دا کاریکی قورسی وایان په چاو ده کرد که نه توان شانی بده نه بهر، ههر بۆیه ش تیټکرا ریکه وتن له سه ر نه وه ی له و رووه وه له گهل پیغه مبه ردا بدوین. یه کیټک له و قسانه ش که بزیان کرد نه وه بوو پییان گوت: (نه ی پیغه مبه ری خودا چۆن ده بیټ ئیمه ههر که سیټک له بۆبا وه ران بگه پرتینه وه بۆلای قورده یش کاتیټک دیت بۆلامان و موسلمان ده بیټ که چی له هه مان کات دا گهر که سیټک له ئیمه هه لگه پرتنه وه و بهیته ناو نه وان نه یگه پرتینه وه بۆلامان ؟) ...

له وه لامیان دا پیغه مبه ر فهرمووی: {گهر که سیټک له ئیمه پاشگه زیټته وه و بهیته نیو نه وان وه نه وه بیگومان خودا خۆی دووری خستۆته وه، ههر که سیټکیش له وان بیته نیو ئیمه وه و ئیمه ش بیگه پرتینه وه بۆلایان نه وه خودا ههر ده ربازیکی رزگار بوونی بۆ ده دۆزیته وه}.

به پراستی په نگدانه وه و کارایی نه و په یماننامه یه هینده توندو ناخۆش بوو له لای موسلمانان که (عمری کوری — خطاب) خۆی بگه یه نیته لای (نه بویه کر) و ناره زایی و خه م و نازاری خۆی له سه ر په یماننامه که بۆ ناشکراکات. به لام (نه بویه کر) به هیمنی یه وه پرووی تی کردو پی ی گوت: {نه و خۆی پیغه مبه ری خودایه و سه ریټچی له فرمانی خودا ناکات و ههر خوداش پشتیوان و سه ر خه ریته ی} ... که چی (عومهر) به و وته یه ی (نه بویه کر) قایل نه بوو، به لکو چو بۆلای خودی پیغه مبه رو هه مان وته شی بۆ ده ربیری و خه م و نیگه رانی ی خۆی بۆ باس کرد له سه ر نه و په یماننامه یه ... پیغه مبه ریش پیی فهرموو: {من به نده و پیغه مبه ریی خودام و سه ریټچی له هیچ فرمانیکی ناکه م و خوداش فرمانۆشم ناکات}.

پاشان پیغه مبه ری خودا — (علی — کوری — ابو طالب) ی بانگ کرد بۆ نووسینه وه ی مهرجه کان و فرمانی پی کرد بنووسیټ و ده قی په یماننامه که به م په رنگه داریټیټ: ﴿رَبِّهِ اَللّٰهُ

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿ به‌لام خیرا (سهیل) ی نوێهری قورپه‌ش به‌ره‌لستی ی کرد، که ناییت وای دارپیت و پئی ی گوت: (قورپه‌ش ته‌نها — بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ — ده‌زانیت). له‌و ساته‌دا موسلمانان کانی‌ش هاواریان لی به‌رزبووه‌و به‌و پیداکرته‌ی نوێهره‌که‌ی (قورپه‌ش) توورپه‌بون. به‌لام پیغه‌مبه‌ره‌ی فرمائی به‌ (علی) کرد بنووسیت (بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ) و دوای ئه‌وه‌ش پئی فرموو بنووسیت (ئه‌م نووسراوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که پیغه‌مبه‌ره‌ی خودا سولحی له‌سه‌رکردوه‌ له‌گهل...)، دووباره‌ (سهیل) به‌ره‌لستی له‌سه‌رئه‌وه‌ش کردو گوتی: (گه‌ر بمانزانیایه‌ تو پیغه‌مبه‌ره‌ی خودایت شه‌رو کوشترمان له‌گهل دا نه‌ده‌کردیت و رپه‌گی زیاره‌تی (به‌یت) مان لی نه‌ده‌گرتیت. به‌لکو ده‌بیت له‌جیاتی ئه‌وه‌ ناوی خۆت و باوکت بنووسیت. پیغه‌مبه‌ره‌ش به‌ (عه‌لی) ی فرموو: {ئهی — علی — وشه‌ی (پیغه‌مبه‌ره‌ی خودا — که (رسول الله) بکوژینه‌روه‌}. دیاره‌ (عه‌لی) یش زۆرگران بوو له‌سه‌ری گه‌ر ئه‌و وشه‌یه‌ بکوژینیت‌وه‌. بزیه‌ پیغه‌مبه‌ره‌ی خۆی نووسراوه‌که‌ی لی وه‌رگرت و وشه‌که‌ی (رسول الله) ی به‌ده‌ستی خۆی سه‌ری یه‌وه‌ ئینجا به‌ (عه‌لی) ی فرموو: {بنووسه‌: ئه‌م نووسراوه‌ ئه‌وه‌یه‌، که (محمد — کوری — عبدالله) سولحی له‌سه‌رکردوه‌ له‌گهل (سهیل — کوری — عه‌م) دا...}...

له‌م باره‌یه‌شه‌وه‌ سروس‌ی خودایی هاتۆته‌ خواره‌وه‌ ئه‌و جوړه‌ مامه‌له‌ وه‌لس و که‌وته‌ی (سهیل) ی به‌نا به‌جی داناه‌وه‌ له‌هه‌مان کاتیش دا ستایشی ئه‌و هه‌لۆسته‌ له‌خۆبوردوانه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رو بروادارانیشی تیدا‌کراوه‌، هه‌روه‌ک خودا له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌فرمویت:

﴿ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ ۚ الْحَمِيَّةُ ۚ أَنْهِيَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۚ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى ۚ ﴾ الفتح/۲۶. واته‌: (کاتیک کافران له‌توندره‌وی پیداکرته‌ی کوێرانه‌ی خۆیان دا ئه‌وپه‌ری لوتبه‌رزو خۆبه‌زل زان بوون و نه‌یانده‌هیشت موسلمانان بچه‌ نیو — مسجد الحرام — وه‌، خوداش (ئارامی و دلنایی) ی له‌لایه‌ن خۆیه‌وه‌ بۆ پیغه‌مبه‌رو برواداران ر‌ه‌خساندو فرمانیشی پێدان پابه‌ندین به‌وشه‌ی خوا به‌یه‌ک گرتن (توحید) وه‌ که وشه‌ی حه‌قی (لا اله الا الله محمد رسول الله) یه‌و که بنه‌مای ته‌قوا له‌خواترسانه‌).

دوای نووسینه‌وه‌ی ئه‌و مه‌رجانه‌ که هه‌ردوولا پێوه‌ی پابه‌ندبوون و کاریان پئی ده‌کرد، پیاوێکی موسلمان که‌ناوی (أبا جندل) بوو و له‌وه‌وپیش قورپه‌ش نه‌یه‌هشتبوو هه‌جهرت بکات، په‌نای برده‌ لای موسلمانان و، پیغه‌مبه‌ره‌ش پئی ی فرموو: {ئیه‌ رپه‌که‌وتنه‌نامه‌یه‌ که‌مان له‌گهل ئه‌و قه‌ومه‌دا به‌ستوه‌و په‌یمانیک له‌نیوانمان دایه‌ ناییت بیشکین. جا تۆش بگه‌رپه‌وه‌و ئارام بگه‌ره‌و دلنایه‌ له‌پادا‌شت لای خودا، چونکه‌ بێگومان خودا ده‌ربازی ر‌زگاربوونی بۆ تۆ هه‌موو بێ چاره‌و چه‌وساوانی ئه‌وی داناه‌وه‌}.

دروستی عه قلی هاوسهری پیغه مبه‌ر

دواى ته‌واوبوونى مه‌سه‌له‌ى سولّج و رېكه‌وتننامه‌كه، پيغه‌مبه‌رى خودا فه‌رمانى به‌موسلماننه‌كان كرد كوتايى به (تيحرام-ى عومره) كه‌يان بيئن و سه‌ريان بتاشن و نه‌و ناژه‌لانه‌ى بۆ قوربانى دواى عومره-يان هيئابوو سه‌ربرن.

به‌لام موسلمانان تووشى خه‌م و خه‌فه‌تيكى زۆربوون و ده‌ستيان نه‌ده‌چووه سه‌ر هيچ كارتيك، نه‌مه‌ش واى لى كردبوون ده‌ست نه‌كهن به‌ به‌جى هيئانى نه‌م فه‌رمانه‌ى دواى و واقيان وړمابوو.

له‌و ساته‌وه‌خته ناسك و ده‌سساه‌ش دا پيغه‌مبه‌ر چووه‌وه نيو شويني هه‌وانه‌وه‌ى خوى له‌و چادرده‌دا كه‌بۆى ناماده‌كراوو و يه‌كيك له‌هاوسه‌رانيش (كه -ام سلمه- بوو) له‌گه‌ل خوى دا بردوو. جا كه‌ چووه‌لاى (ام سلمه)، فه‌رموى: (موسلمانان تياچوون. فه‌رمانيان پي‌ده‌كه‌م كه‌چى جيبه‌جى ي ناكهن). (ام سلمه)ش پى ي گوت: (نه‌ى پيغه‌مبه‌رى خودا نايا تو هه‌زده‌كه‌يت نه‌وان تياچن؟ تو خۆت سه‌ره‌تا نه‌و كارانه‌ى فه‌رمانيان پى ده‌كه‌يت جى به‌جى بكه، بړۆ ده‌روه بۆلايان و بى نه‌وه‌ى له‌گه‌ل كه‌سيان دا بدوييت به‌راني قوربانى خۆت سه‌رپړه‌و سه‌رتاشه‌كه‌ت بانگ بكه با سه‌رت بۆ بتاشيت)...

پيغه‌مبه‌رى خودانه‌و رايه‌ى هاوسه‌ره‌كه‌ى به‌چاك زانى و چووه‌ ده‌روه بى نه‌وه‌ى له‌گه‌ل هيچ موسلمانتيك دا بدوييت هه‌تا قوربانى يه‌كه‌ى سه‌رپړى و سه‌رتاشيش بانگ كرد سه‌رى بۆتاشى. موسلمانانيش هه‌ر نه‌وه‌يان لى بينى، خيرا هه‌ستان و قوربانى يه‌كانيان سه‌رپړى و ده‌ستيان كرد به‌سه‌رتاشيش يه‌كه‌ترو ئيدى گرتى پابه‌ندنه‌بوون به‌و فه‌رمانه‌وه له‌ئارادا نه‌ما. به‌م په‌نگه‌ش (ام سلمه) نموونه‌يه‌كى زيندوى له‌راستى ي بيروړاو دووربينى و دروستى عه‌قل پيشان دا.

لابردنى مهرچيكي په يماننامه‌كه

هه‌ر له‌و ماوه‌يه‌ى كار به‌ په‌يماننامه‌كه ده‌كرا، موسلمانتيكى دى له‌لاى قوړه‌يشه‌وه پاى كرد بۆلاى پيغه‌مبه‌ر كه (ابو بصير -عتبه-ى كورى -أسيد) بوو.

قوړه‌يشى يه‌كانيش دووپاويان ناردبوو به‌دواى داو داواى ته‌سليم كړدنه‌وه‌يان ده‌كرد. پيغه‌مبه‌رى خوداش فه‌رمانى به (ابو بصير) كرد له‌گه‌ليان دا بگه‌رپيته‌وه. نه‌ويش له‌گه‌ليان دا

گه‌رپايه‌وه. به‌لام له‌رېگه‌دا کاتيک نزيکی جيگه‌يه‌ک بونوه پټی ده‌گوترا (ذا الحلیفة) په‌لاماری يه‌کيک له‌و دووپاسه‌وانه‌ی داو کوشتی و نه‌وی تريشيان له‌ده‌ستی هه‌لات. به‌م چه‌شنه‌ بۆ دووه‌م جار گه‌رپايه‌وه بۆلای پيغه‌مبه‌رو پټی گوت (بيگومان تۆ به‌په‌يماننامه‌که‌ته‌وه پابه‌ند بوويت و منت بۆلایان گه‌رانده‌وه‌و ئیدی قوره‌يش گله‌بيت لی ناکهن).

به‌لام پيغه‌مبه‌ری خودا فەرمووی: (نه‌خیر، لی‌ره مه‌به، به‌لکو به‌ناره‌زووی خۆت برۆ بۆ جيگه‌يه‌کی دی و له —مه‌دينه‌دا مه‌ميته‌ره‌وه).

ئینجا (ابو بصیر) به‌ره‌و ناوچه‌يه‌کی نزيک له‌رېگه‌ی —شام— که‌وته‌رې که‌ کاروانی بازرگانی قوره‌يشی پيادا تی ده‌په‌ری و له‌وی جيگه‌ربوو. بيگومان چه‌ند موسلمانیکي تريش له‌وانه‌ی له —مه‌که‌ره‌ له‌و ماوه‌يه‌دا هه‌لاتبون له‌و شوينه‌ لایان دا‌بوو. جا هه‌مويان له‌وی به‌يه‌ک گه‌يشتی و (ابو جندل) ی يه‌که‌م په‌نابه‌ری هه‌لاتووش گه‌يشته‌ لایان و هه‌موان پيکه‌وه رېگه‌يان له‌کاروانی بازرگانی قوره‌يش ده‌گرت تا دۆخه‌که‌ گه‌يشته‌ نه‌و پاده‌يه‌ی (قوره‌يش) ناچاربن نوينه‌ريان بنی‌رن بۆلای پيغه‌مبه‌ری خوداو تکای لا‌بردنی نه‌و مه‌رجه‌ی په‌يماننامه‌که‌ی لی‌چکه‌ن و هه‌ردوولا بیسپرنه‌وه به‌تالی که‌نه‌وه، واته‌ نه‌و مه‌رجه‌ی که‌ دووه‌مین خالی په‌يماننامه‌که‌يان بوو و تاييه‌ت بوو به‌گي‌رانه‌وه‌ی هه‌ر موسلمانیک گه‌ر له‌مه‌که‌وه رابکات بۆ —مه‌دينه‌و— یان هه‌ر موسلمانیک پاشگه‌زي‌يته‌وه‌و هه‌لیت بۆ ناو قوره‌يش و له‌مه‌ولا ته‌سليمی بکه‌نه‌وه.

پيغه‌مبه‌ريش نه‌و تکايه‌ی لی په‌سندکردن و به‌م جو‌زه‌ش نه‌و مه‌رجه‌ی سه‌خته‌ی نی‌بو په‌يماننامه‌که‌ هه‌له‌شايه‌وه که‌ بازارێکی توندی به‌موسلمانان گه‌يانبوو.

به‌ره‌نجای په‌يماننامه‌ی —خوده‌بييه‌—

له (مجمع‌ی کوری —حارثة) گي‌رپراوه‌ته‌وه که‌ گوتويه: (به‌شداری ی —خوده‌بييه‌—مان کردو کاتيک نه‌و جيگه‌يه‌مان به‌جی هيشت ديتمان پيغه‌مبه‌ری خودا له‌شوینیک دا، که‌پټی ده‌گوتريت (کراع الغميم) پراوه‌ستاوه‌و خه‌لکی کۆکردۆته‌وه‌و نه‌وه‌ی له‌سرووش (وحی) بۆی هاتبووه‌ خواره‌وه‌ ده‌بخوینده‌وه‌ بۆيان، که‌ نه‌م نايه‌تانه‌بوون:

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۝١ لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝٢ وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا﴾ الفتح/٣-١

واته: {ئيمه —ئه‌ی پيغه‌مبه‌ر— بريارمان دا به —فه‌قی —مه‌که‌— و فه‌قی شوینانی تريش

له داهاتوودا، ئەو فەتەش ڕوون و ئاشکرایە. هەتا خودا بە گشتی لە هەموو شتیکی پێشوو و دوا بێت بپووریت (بێگومان خودا ئەم فەتەو — مغفرة — شی پێکەو بەستۆتەو و مەبەست لە لیخۆشبوونیکی ڕەهای گشتگیو ڕێزانە، چونکە پێغەمبەر پارێزراو بوو لە گوناو سەرپێچی)... هەرەها بۆ ئەوێ خودا بە چەندین سەرکەوتن و فەتە تر نیعمەتی خۆی تەواو کات بۆتان و جێگیرتان کات لە سەر ڕێی راست و، سەرکەوتنیکی بالادەستی و سەر بەرزانه تان پێی بێ خەشیت کە ئاین بە هەموو لایەك دا بۆ کە نەو و هەموو شۆینیکی سەر زەوی بەرووی بەرنامە ی خودا دا بکە نەو (واتە — فەتە بکەن)... {..

کاتیک پێغەمبەر ئەم ئایە تانە ی لەو جێگە یە دا بۆ موسلمانان دەخۆندەو، پیاویك لی ی پرسی: (ئەرێ ئە ی پێغەمبەری خودا ئەمە — فتح — بوو)؟ فەرموی: (بەلی بەو خودایە ی گیانی — محمدی — بە دەستە ئەمە فەتەیکە) ^(١).

بێگومان خۆنەری بەرپزیش سەری سوڤدە مینیت لەم وەسفە ی قورئان کەوا ئەو ڕێکەوتنە ی (حودە بییە) ی بە فەتە ی ڕوون و دیار (الفتح المبين) دادە نیت لە کاتیک دا سوپایە کی وە ک سوپاکە ی موسلمانان هەموویان ئەو ڕێکەوتنە یان بە لاوازی و بێ دەسلاتی و خۆ بە دەستە وە دان لە قەلەم دەدا تەنها یە ک پیاویان نە بێت، کە (نەبوە کر) بوو — خودا لی ی رازی بێت —.

لە دوا بێش دا موسلمانان بەروبوومی ئەو ڕێکەوتنە یان بێنی بۆیان ڕوون بوو وە کە هەر ئەو ڕێگە چارە یە باشتربوو بۆیان و سوودی زۆرو گەورە تریشی لە هەر فەتە یکی پێشوو تر هەبوو بۆیان. بە لکو تەنانەت زیاتر بۆیان دەرکەوت کە دەبوا یە ئەو هودنە یە هەبێت تا کو ڕێگە خۆش بێت لە بەر دەم ئیسلام دا بۆ فەتە ی دلان لە ڕێی قەناعەت پێی هێنان و بە لگە ی سەلمێنەرە وە نە ک هەر لە ڕێی شەرو کوشتارە وە. دەبوا یە هودنە یە ک هەبێت کە ماو یە ک چە ک بخرێتە لاو و بوار بۆ عەقڵە کان بڕە خسیتریت بە شیو یە کی هێمنانە بێر بکە نەو و لە ڕێساو بنە ماکانی ئەم ئایینە نوێ یە شارە زابین و پاشان لە ڕێی قایل بوون و قەناعەت پێی هێنانە وە وەری بگرن نە ک لە ڕێی ترساندن و سام پێدانە وە.

زەمەن هێندە درێژە ی نە کێشا کە ئەوانە ی ئەو سولحە یان بە دل نەبوو هەموو حیکمە تیکی سولحە کە یان لە ڕۆشنترین ڕوالت دا بە دی کرد، ئەمەش تەنها دوا ی دوو سال لە سولحە کەو لە کاتی فەتە کردنی (مە کە) دا.

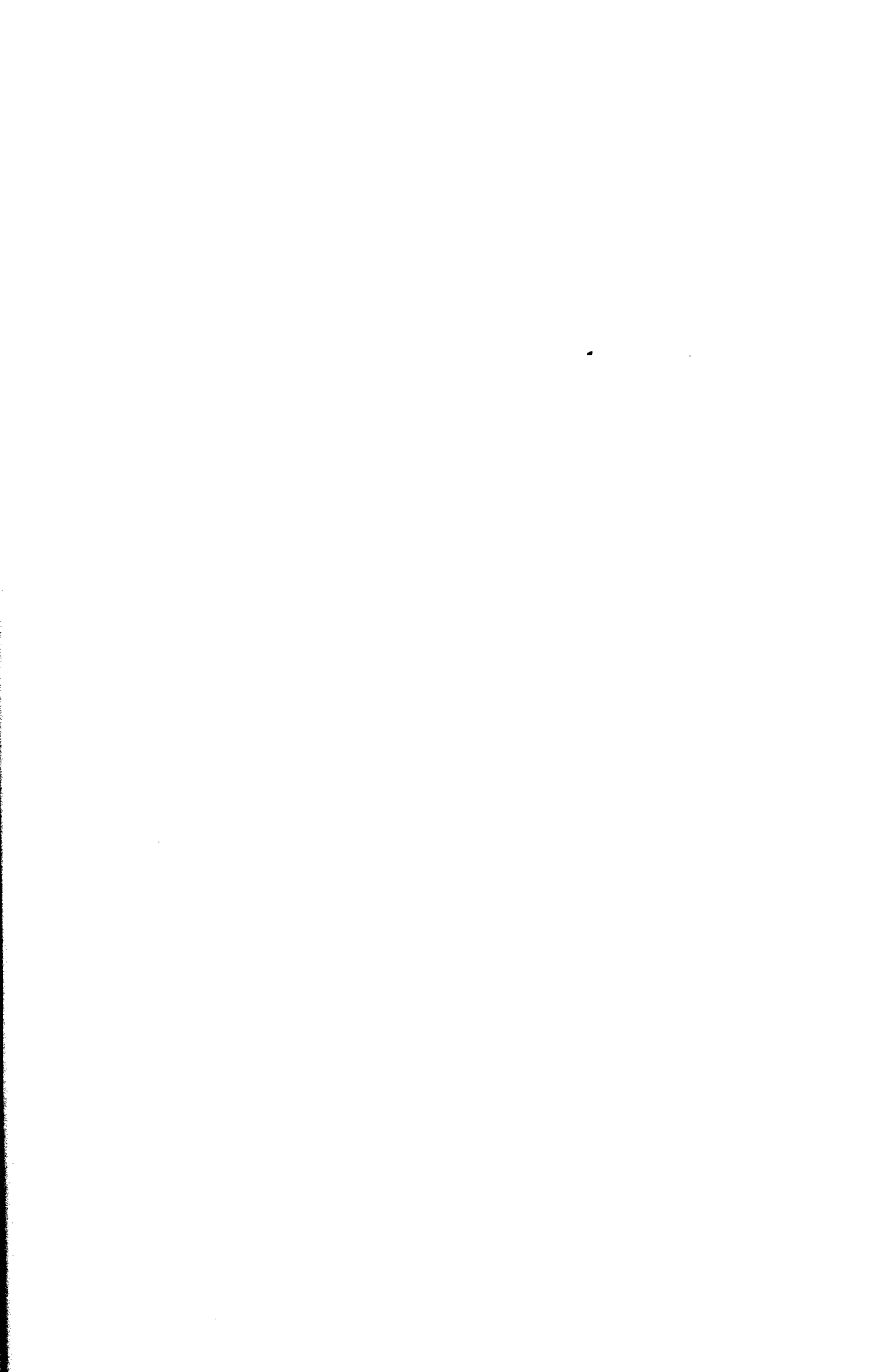
جا یە کێک لەو موسلمانانە ی ئامادە ی ڕێکەوتنە یانە کە ی — حودە بییە — بپوون ئەو ڕوودا وە گرنگە میژووی یەو بەرە نجام و ئاسەوارە کانێ بەم چەشنە وەسف دە کات، کە دە ئیت:

{دواى ئه‌وه‌ى دۆخى -هه‌ودنه‌- و ناگره‌ست داها‌ت و جه‌نگ و شه‌ړو كوشتار راگرږاو ده‌نگى چه‌ك نه‌ماو خه‌لكى له‌يه‌كه‌تر بئ‌خه‌م و پاريزراو بوون و به‌يه‌ك ده‌گه‌شت و خه‌ريكى دان و ستان و ناشته‌وايى بوون و ده‌رباره‌ى ئاكام و ناله‌بارى يه‌كانى كوشتار ده‌دوان و موسلمانانيش زياتر بواريان بۆ په‌خسابوو كه‌په‌يوه‌ندى به‌كه‌س و كارو ه‌وزو تيره‌كانى ترو چين و تويزه جوړبه‌جوړه‌كانى خه‌لكى يه‌وه بكه‌ن و چه‌ندين به‌ره‌مه‌ى شيرينى بۆ ئيسلام و موسلمانان تېدا‌بوو.. ئه‌وه‌بوو هه‌ر كه‌سيكى خاوه‌ن عه‌قل و ژيرى بدويناړايه‌ له‌و ماوه‌يه‌دا خيرا باوه‌ړى ده‌هيناو موسلمان ده‌بوو.

بئ‌گومان له‌و دووساله‌دا ژماره‌ى ئه‌و خه‌لكه‌ى موسلمان ده‌بوون ه‌ينده‌ى ژماره‌ى ئه‌و چه‌ند ساله‌ى پيشوو بوون و ته‌نانه‌ت زياتريش بوون له‌و ژماره‌يه‌ى سالانى تر.. به‌لگه‌ش له‌م پوه‌وه ئه‌وه‌يه كاتيك پيغه‌مبه‌رى خودا بۆ (خوده‌بييه‌) رۆشت هه‌زارو چوارسه‌د كه‌سى له‌گهل دا بوو، به‌لام دواى دووسال له‌رپكه‌وتنه‌كه‌و كاتيك به‌ره‌و فه‌تح كردنى -مه‌كه‌كه‌- رۆيست ده‌هه‌زار كه‌سى له‌گهل دا‌بوو...

له (ابن مسعود) يشه‌وه گيږاوه‌ته‌وه، كه‌ گوتويه‌تى: {ئيوه (فه‌تحى مه‌كه‌كه‌) به‌ فه‌تح- داده‌نين - و ئيمه‌ش رپكه‌وتنه‌نامه‌كه‌ى -خوده‌بييه‌- به‌ فه‌تح- داده‌نين}.

به‌راستى جوړنه‌ت و چاو قايمى ي پيغه‌مبه‌ر له‌به‌جئ ه‌ينان و به‌ستنى ئه‌و جوړه په‌يماننامه‌يه‌داو قايل بوونى به‌و مه‌رجه قورسانه‌ش سه‌ره‌ړاى پى ناخوش‌بوونى زوړبه‌ى هاوه‌لانيش و، وه‌سف و پيناسه‌ى قورثان بۆ ئه‌م سولج و په‌يماننامه‌يه‌ به‌وه‌ى -فه‌تحى- پروون و ديار- له‌كاتيك دا ه‌يشتا نه‌نجامه‌كانى ده‌رنه‌كه‌وتبوون و، پاشان شايه‌تى دانى ئه‌و رۆژانه‌ى دوايى له‌سه‌ر راستى و دروستى ي ئه‌و هه‌نگاوه به‌جوړنه‌ت و چاونه‌ترسانه‌يه‌ى پيغه‌مبه‌ر... هه‌موو نه‌مانه چه‌ندين به‌لگه‌ى به‌هينان له‌سه‌ر راستى ي پيغه‌مبه‌ريتى ي (محمد) و له‌سه‌رنه‌وه‌ى، كه‌ -قورثان- سرووشيكى خودايى يه‌و له‌خوداوه‌ بۆى هاتووه‌.



به ندى چوارهم

((نامه کانی پیغه مبهربو پادشاو سه رکړده کان))

دواى گهړانه وې موسلمانان له (په پماننامه ی - خوده بیبیه) پیغه مبهري خودا وای به چاک زانی که نیدی کاتی نه و هاتووه نه و په یامه ی پتی پړه وانه کړاوه، به سرجه م خه لکی جیهان بگه یه نیت، هه وړه ک خوداش له و باره یه و ده فرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ سبا/ ٢٨ ...

نه وېو پیغه مبهرب چننن نوینه ریکى خوی به چننن نامه یه که و نه نارد بولای نه و پادشایانه ی هوکمی ولاته کانی خویان له و سرده مه دا ده کړدو له نامه کان دا بانگه وازی بولای نیسلام ده کړدو و هه نامه یه کیش به مؤرېک نیمزاکړاېو که تازه دروست کړاېو و پرستې (محمد رسول الله) له سر هه لکه ندرابو.

نامه ی پیغه مبهربو پادشای - پړوم -

پیغه مبهرب نامه یه کی به (دحیه الکلبی) دا بو نیمپراتوری پړومه کان ناردو تیای دا هاتبو: {به ناوی خودای به خشنده ی میهره بان... له - محمد - پیغه مبهري خوداوه، بو - هیرقل - گه وړه ی پړوم - ... سلاو له و که سه ی دواى پړیازی راست ده که ویت. دواى نه مه... من به بانگه وازی نیسلام بانگت ده که م بو سر نه م پړیازه... توش گه ر موسلمان ببیت سه لامه ت و پاریزراو ده ببیت و خودا دوو جار پاداشتت ده داته و. خو نه گه ر به ده م نه م بانگه وازه و نه یه بیت و پروت و هرگیتیت نه و ا گونا ه ی جوتیارانی دپهاته کانت له نه ستودایه، جا وه ک خوداش پیتان ده فرمویت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَمَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَّيْنَاهَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/ ٦٤. (١)

(١) واتای نه م نایه ته له به نديکى داهاتوی نه م به شه دا لیکدراوه ته و.

نامه‌ی پیغهمبهر بؤ پادشای - فارس -

همروه‌ها پیغهمبهر نامه‌یه‌کی به (عبداللہ-سی کوری -حذافه)دا نارد بؤ (کیسراسی کوری -هورمز)ی پادشای فارسه‌کان و تی ی دا هاتبوو: {به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان.. له -محمد-سی پیغهمبهری خوداوه بؤ -کیسراسی گه‌وره‌ی فارس-... سلاو له‌و که‌سه‌ی دواي ری‌بازی راست ده‌که‌ویتی و باوه‌ر به‌خودا پیغهمبهری دینیّت و شایه‌تی به‌دلّ و زمان ده‌دات له‌سهرنه‌وه‌ی که‌هیچ په‌رستراویک نی یه‌ ته‌نھا خودای تاك و ته‌نیای بیّ هاویه‌ش نه‌بیّت و، که -محمد-ش به‌نده‌و پیغهمبهری ثم خودایه‌یه... جا وا من به‌بانگه‌وازی خودا بانگت ده‌که‌م بؤ ثم ری‌بازه، چونکه بی‌گومان من پیغهمبهر و په‌وانه‌کراوی خودام بؤ‌لای سهرجه‌م خه‌لکی ی دنیا تا نه‌و که‌سه‌ی زیندووه‌و له‌ژیان دایه‌ ناگادراو وریا که‌مه‌وه‌و بریاری سزای خوداش له‌سهر کافران جینگیربیّت و شایسته‌ی سزابن... جا تۆش موسلمان ببه‌ تا سه‌لامه‌ت و پاریزراوییت، به‌لام گهر وانه‌که‌یت و نه‌یه‌یته‌ سهر ثم دینه‌ نه‌وا گوناھی هه‌موو ناگرپه‌رستان و جادووگه‌رانت له‌ئه‌ستؤدایه‌}..

نامه‌ی پیغهمبهر بؤ پادشای - حه‌به‌شه -

همروه‌ها پیغهمبهر نامه‌یه‌کی به (جعفر-سی کوری -ابو طالب)دا نارد بؤ پادشای -حبه‌شه-و تییدا هاتبوو: {به‌ناوی خودای به‌خشنده‌ی میهره‌بان، له -محمد-سی پیغهمبهری خوداوه بؤ (نجاشی الأصحم)ی پادشای حبه‌شه.. تۆ موسلمان ببه‌و په‌یره‌ویی ئایینی ئیسلام بکه، منیش سوپاسی خودات له‌سهر ده‌که‌م، خودای (الملك القدوس السلام المؤمن المهيمن)^(١). شایه‌تیش ده‌ده‌م، که -عیسا- له‌خوداوه پۆخی پی‌دراوه‌و ههر به‌و وشه (کلمه‌)یه‌ی خودا خۆی (که‌پیتی فه‌رموو ببه، بووه‌و) له (مه‌ریه‌م-سی کچی پاکیزه‌و داوین پاکه‌وه) له‌دایک بسووه‌و خودای په‌روه‌ردگار له‌پۆخی خۆی دروستی کردووه‌و فووی ژیانی پیّ داکردووه‌و وه‌ک چۆن به‌ده‌ست و فووی خۆی ئاده‌می خه‌لق کرد. همروه‌ها من بانگت ده‌که‌م بؤ‌لای به‌رنامه‌ی خودای تاك و

(١) به‌پی‌ویستم زانی که‌ رافه‌و شیکاری نه‌و ناوه‌ پی‌رۆزانه‌ی خودا به‌تایبه‌تی لهم په‌راویژه‌دا بنووسم: (الملك): واته‌ خاوه‌نی هه‌موو شتیک که‌ توانای هه‌لّس و که‌وت کردنیشی تیاian دا هیه.. (القدوس): واته‌ زۆر پاک و دووره‌ له‌ههر که‌م وکووپریه‌ک.. (السلام): واته‌ سه‌لامه‌ت و پاریزراوه‌ له‌ههر خه‌وش و نه‌نگیه‌ک.. (المؤمن): واته‌ په‌خسینه‌ری باوه‌رو به‌راست دانهری په‌یامی پیغهمبهرانه‌تی به‌هۆی موعجیزه‌ کانه‌وه. (المهيمن): واته‌ خاوه‌نی هه‌رموون و ده‌سه‌لّاته‌ له‌سهر هه‌موو شتیک. (وه‌رگیز).

ته نیای بپه او بهش و بهرده وامی له سهر گوپراهلی کردن و په رستنۍ و په پیره وی کردنی من و باوه پهیانت بهو په یامی که بۆمن هاتوه. چونکه من پیغه مبهری خودام و له گهل شه نامیه دا کوری مام (جعفر) و چهند که سیکم له موسلمانان بولات ناردووه، جا نه گهر (جه عفر) هات بولات دانی پی دانی و باوه پ بهم په یامه بیته له لای و، له خو بو ردو و بهو خوت بهزل مه گره، چونکه من توش و سه ربازه کانیشت بۆ بهرنامه ی خودا بانگ ده کم. جا وا ئیتر من بانگه وازه کم پی گه یاندن و ناموژگاریم کردن. ئیوهش ناموژگاری و پینماییم وه رگرن... سلاو لهو که سهش که دوا ی پتیازی راست ده که ویت}.

ههروه ها پیغه مبهراڼ و اتاو مبهست چهند نامه یه کی تری ناردووه بۆ هه ریه که له (مقه و قس ی گه و ره ی قیبتی یه کان) و — حاکمی میسر — و نه سرانی یه کانی (نه جران) و پادشای (عومان) و — هه موو نهو سه روک و سه رکردانه ی که ولات و میرنشینی یه کانیان نزیک و هاوسی دورگی عه رهب بوون لهو سه رده مه دا.

د ئیابوونی پیغه مبهراڼ له سه رکه وتنی ئیسلام

ئوه ی شایانی سه رنج و تیبینی کردنه ئه وه یه پیغه مبهراڼ له کاتی که دا ئه و نامه ی بۆ ئه و پادشاهو سه روکانه ناردبوو که هیشتا ده سلاتی له ناوچه ی دورگی عه رهبی دا په یدانه کردبوو. بهلام به متمانه کردن و د ئیابوونی ته وای لهو سه رکه وتنه ی که خودای په و ره دگار به لینی پی دابوو و که ئیسلام به سه ر هه موو ئاینه کانی ئه و سه رده مه ی دا سه رده خات گرنگترین هۆکارو پالنه ربوو بۆ له نه ستونانی ئه و نه رکه قورسه. به لینی خوداش له و ئایه ته ی سووره تی (فتح) دا په نگی ده دایه وه که دوا ی ئیمزا کردنی (په یان نامه ی حوده یبیه) هاته خواره وه: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ الفتح/ ٢٨..

بیگومان ئایینی ئیسلام سه رکه وت و گه یشته هه موو ئه و مه مله که ت و میرنشینی یانه ی که پیغه مبهراڼی نوینه رانی خو ی به نامه کانیه وه ناردبوو بۆیان، ههروه ها له ماوه ی چهند ده هیه کی که می دوا ی وه فاتی پیغه مبهری خودا، ئیسلام به سه ر هه موو پتچکه و ئاینه کانی ترده سه رکه وت.. له راستی دا به دی هاتی ئه و به لینه له گه و ره ترینی ئه و به لگانه یه له سه رته وه ی که قورثان سرووشیکی خودای یه و له سه ر راستی ی پیغه مبهری تی (محمد) یش.

ئىسلام بانگه‌وازيكى چاكسازى يه

ئىسلام ئاينىكى جيهانى يه نەك ئاينىكى ناسيونالى و نەتە‌وه‌يى... ئىسلام بۆ چاكسازى يەكى گشتى هاتووہ دواى ئەوہى ئاينەكانى ترى خودا پركران لەبىدعو شتى سەيرو سەمەرە. ھەر بۆيە دەبينىن پىڭغەمبەر لەنامەكەى دا بۆ (ھىرقل)ى پادشاى پۆم بەم ئايەتە قورئانى يە نەركى ئىسلام ديارى دەكات: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا آزْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران/ ۶۴.. واتە: {ئەى پىڭغەمبەر بلى: (ئەى ئەھلى – كىتاب –) واتە: ئەى شۆينكە‌وتوانى تەورات و ئىنجىل)، ئەى جۈولەكەو گاۋرەكان، وەرەن با ھەموومان لەسەر شوشەيەكى دادپەرورەيتى و يەكسانىخواز پرىك كەوين سەبارەت بەوہى شۆينكە‌وتوى يەك خوداى بى ھاوەل و تاك و تەنياين و ھىچ ھاوبەش و شت و مەكىكى ترى بۆ دانەتاشين و كەشيش نەكەين بەگەرورە بەدانەرى ھەرام و ھەلال و نەلئين (عوزيئر)، يان (مەسيح) كۆرى خودايە، خۆ ئەگەر ئەوان – واتە: جۈولەكەو گاۋرەكان بەدەم ئەم بانگە‌وازەتەوہ نەھاتەن و بيسەرى ئامۆزگارى يەكانت نەبوون ئەوا تۆش خۆت و ئەو پڕوادارانەى لەگەلئان پى يان بلىين: (دە ئيتەر خۆتان شايتە بن لەسەرئەوہى، كە ئىئمە موسلمانين و چووينەتە سەر ئەو ئاينەى كە ئىوہى بۆ بانگ دەكەين و كەچى پړوى لى وەرەدەگيئن}.

بەراستى لەم ئايەتەدا بانگە‌وازيك بەدى دەكرىت بۆ شۆينكە‌وتوانى ئاينەكانى تر، كە بە (أهل الكتاب) دادەنرين واتە: (جۈولەكەو مەسيحى يەكان) كە ھەردوو كتيبى (تەورات و ئىنجىل)يان بۆ رەوانەكرايو و، بەلام دەسكارىيان كړدبو و، پرىسا دروستەكانيان شيواندبوو، لەم ئايەتەدا بانگ كراون بۆ يەكخواپەرستى (تەوحيد) كە بىروباوہ پرىكى ھاوبەشى نيوان ھەموو ئاينەكانە، ئەم يەكخواپەرستى يەش وشەيەكى دادپەرورەرى و راستى خوازى يەو، يەكسانىي دەخاتە نيوان پڕوادارانەوہ. ھەر ئەم وشەيەش زامنى پاكر كړنەوہى عەقيدەى ھەموانە لە ئەفسانەو گومرايى، چونكە ھىچ خالق و كړدگار ئىك نى يە تەنھا خودا (الله) نەبيت، مافى خوايتەو (پەرورەدگاريتى)يش جگە لەخودا بۆ ھىچ كەسيكى دى نى يە، سا ئيتەر پادشا بيت يان پىڭغەمبەريك، ياخود زانايەك بيت... ئا ئەمەيە عەقيدەى رەھاو بەربلاوى يەك خواپەرستى كەخەلكى پزگاردەكات لەعيبادەت و پەرستنى يەكدى و رى نادات ھەندىك كەس ھەندىكى دى پەرست و، خويان بەسەر ئەوانى ترە بەرزو پړۆز بگرن، چونكە خەلكى ھەموويان بەندەى خودايەكى تاك و بى ھاوەل و جگە لەو ھىچ پەرستراويكى تريان نى يە.

بهم پړهنگهش عه قیده ی په کخواپه رستی و خوا به یه ک گرتن بۆ رزگار کردنی گرووی به شهر ی
 بووه له ههر کویله یه تی و به ندایه تی یه ک. به ندایه تی کردنیش بۆ یه کتکی دی (له مه خلوقات)
 به هاو به ش بۆ خوادانان له قه لّم دراوه. جا نه گهر (نه هلی کیتاب) به دم نهم بانگه وازه وه هاتین
 نه وه دیاره نه وان له نیسلا م نریک بوونه ته وه، خو نه گهر ملیان به مه نه داییت نه وه پیغه مبهرو
 نه وه پرواداران ه ی شوی نی که وتوون ده بیت به فهرمانی خدا پی یان بلین (ده نیتر خوتان به شایه ت
 بن نه وه نیتمه موسلمانین و به دم نه وه بانگه وازه وه هاتوین) ﴿فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ﴾. چونکه پیغه مبهراڼ ه موویان خوا به یه ک گرو یه کخواپه رست بوون. بۆ غرونه
 له یه که مین بنه مای شهر یه تی - مووسا - دا فهرمایشتی کی خدا هیه (هروه ک له کتیبه کانی
 جووله که ش دا هاتوه) که خدا پی ی فهرمووه: {منی - خودا - په رسترا وتم، ناییت هیچ
 په رستراو ی کی ترت له به رده م ه بیت}.

نه وه (۱۰) پاسپارده ی ش، که هیچ شتیکیان بۆ لی (نسخ) نه کراوه ته وه ناواخن و کروکی
 ههر له سهر یه کخواپه رستی یه، (عیسا) ش ده لیت: {وا تى مه گهن من بۆ دانانی شهر یه تی و
 نایین هاتیم به لکو منیش و پیغه مبهراڼیش بۆ ته و او کردنی په یامی یه کدی هاتوین، من بۆ
 حرام و حه لال دانان نه هاتووم، به لکو بۆ جیبه جی کردنیان}.^(۱)
 له (عهد القدیم) یش دا له - مه سیح - وه دووپاتی نه وه راستی یه کراوه ته وه... (دنا أحد
 الکتابه... فسأله اية الوصايا هي أول الكل؟ أجابه يسوع: ان اول الوصايا كلها، اسمع يا
 اسرائيل: ان الرب الهنا رب واحد).^(۲)

نیستاش با بیینه سهر شیکاری به شی دووه می نایه ته که ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ...﴾، که
 بریار له سهر یه کیتی ی په روه ردگار یتی ی خودا ده دات: ﴿وَلَا يَتَّخِذْ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ
 دُوْنِ اللّٰهِ﴾ قورنات ته فسرو راځی نه م په روه ردگار یتی یه ی خودای به نایه تی کی دی کردوه:
 ﴿اَتَّخَذُواْ اَحْبَارَهُمْ وَرُهْبٰنَهُمْ اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ﴾ التوبه - ۳۱.. واته:
 {جووله که و دیانه کان زانا خواپه رسته خه لوه تچی یه کانیان کردبوون به چنده په روه ردگار یتی
 وه ها بۆ خویان که وه ک خدا گو یړایه لیان ده کردن}.

کاتیک پیغه مبهراڼ نه م نایه تی دوا ی بۆ خه لکی ده خوینده وه، پی ی گوترا: {نه ی

(۱) - متی - (۱۷: ۵).

(۲) - مرقس - (۱۲: ۲۸ - ۲۹).

پینگه مبهري خودا ئەوان (واته جووله كهو ديانه كان) ئەو زاناو راهیبانه یان نەدە پەرست}. ئەویش فەرمووی: (مەگەر هەر ئەو زاناو راهیبانه یان نەبوو كە ئەوێ خۆ بە حەلە لائی دانابوو ئەوان حەرامیان دەكرد بزیان و ئەوێش كە خودا حەرامی كردبوو بە حەلە لایان دادەنا). كەوابوو گوێزایدە ئی كردنی سەرانی ئایینی لە بڕیارە كانیان داو دانانی بڕیارە كانیشیان لە پەلێ ئەو حوكم و فەرمانانەدا، كە خودا بە شەرع و دەستور ناردوونیه خوارووە بۆ خۆیه ستەنەو بە سرووشی خۆدایی یەو، دەرچوونە لە واتا و رۆحی ئاین.

بێگومان هەر ئەو حالەتەش بوو هۆی دەسكاری كردنی ئاین و پەیدا بوونی ناكۆکیو خیلافات لە هەر ئاینێك دا كە وای بە سەر هاتییت.

كارىگەریی نامەكانى پینگە مبهري

با بێینەووە سەرباسی ئەو نامانەى پینگە مبهري ناردبوونی بۆ سەرۆك و پادشایانی ئەو سەردەمەو گەر ئامارەیهك بۆ كارایی نامەكان بكەین دەبینین هەرچەندە ئەگەر سەرکەوتنێكى وایان بەدی نەهێنا بییت، بەلام هەر جۆی بایەخ بوون، بەتایبەتیش كە هەندێك لەو پادشایانەى نامە كانیان پێگەشت بە باشی مامەلەیان لە گەڵ داكردیو، وەك (نەجاشی) ی پادشای - حەبەشە - و، - (مقەوقس) گەورەى قیبطی یەكان - كە ئەم پادشایە، واتە (مقەوقس) دیاری ی بۆ پینگە مبهري ناردو دیاری یەكەش دوو كەنیزەو چەند پۆشاك و ئیستریك بوون.

سەبارەت بە (قەیسەرى رۆم)یش كاتیك نامەكەى پینگە مبهري بە دەست گەشت داوای لە دارو دەستەكەى كرد چەند پیاویكى عەرەبى گەشتیاری ناو ولاتەكەى خۆى بۆ بانگ كەن تاكو دەربارەى پینگە مبهري پرسیاریان لى بكات. ئەوانیش لە ولات دا دەگەران بە دواى خەلكى عەرەب داو، تا دواجار وا رێكەوت (ابو سفیان) كۆرى (حەرب) یان لە شام - دۆزى یەو كە لە گەڵ كۆمەلێك لە خەلكى قورەیش - دا بۆ كارى بازرگانى لەوێ بوون و بانگیان كردن بۆ دیدارى ئیمپراتۆر. ئەوانیش چوونە لای و لى پرسین (كامتان بە رەچەلەك نزیكترن لەو كارابرایە، كە خۆى وا ناساندوووە گوايه پینگە مبهري كەو لە خوداوە رەوانە كراوە)؟ ئەبو سفیان - گوتى: (مەن لە هەموویان نزیكترم لێوێ). قەیسەر پێى گوت: (نزیك بەرەوێم). پاشان لى پرسى: (پەلەو ناستى كۆمەلایەتى و خانەدانى ئەو پیاو لە نواتان دا چۆنە)؟ گوتى: (ئەو لە نێومان دا خاوەنى بنە مالهیه). هەرەها لى پرسى: (تایا بەر لەو هیچ كەسێكى تەرتان ئیددیعای ئەم كارى پینگە مبهريتى یەى بۆ خۆى راگەیانداوە)؟ (ئەبو سفیان) گوتى: (نەخێر). ئینجا

(قهيسەر) گوتی: (نهی نایا ئیوه لهوه وپیش تاوانی درۆکردنتان ده دایه پالتی بهرلهوهی نهم جارِه بۆ خۆی بدات)؟! گوتی: (نهخیز)^(١). دووباره لى ی پرسى: (نهی نایا له باب و باپرانیهوه هیچ مولك و دهسهلاتیكى بۆ بهجى ماوه؟) - ابو سفیان - گوتی: (نهخیز). ئیمپراتۆری رۆم لهپرسیاریکی تری دا گوتی: (نایا له نیتو خهلكی دا گهوره پیاوو دهست پرۆشتوان دواى ریتبازه كهمی كهوتوون، یان ههژارو چهوساوان؟). لهوه لām دا گوتی: (تهنها ههژارو چهوساوه كان). ئینجا پادشا لى پرسى: (نهی نایا نهو ههژارو چهوساوانه ژماره یان زیاد دهكات یان كهم دهكات؟) نهویش گوتی: (لهزیادبوون دان). ئیمپراتۆر^(٢) گوتی: (نایا هیچ كهسیکیان له ناقلیلی دا له دینه كهمی هه لده گه پتیهوه؟) گوتی (نهخیز)... قهيسەر گوتی (نایا محمد نه گهر په یان بدات پیشیلى دهكات؟) گوتی (نهخیز، ئیستاش له نیتوان ئیمه وه دایا په یان نامه یه كه هیهو نازانین چی ی تیدا دهكات؟). پاشان قهيسەر گوتی: (جهنگی نیتوان ئیوه نهوان چۆنهو كام لا به تواناو سهركهوتوون؟) (نهبو سوفیان) گوتی: (جهنگی نیتوانان بهنۆریه جارێك سهركهوتن بۆ ئیمه یه جارێك بۆ نهوانه). قهيسەر گوتی: (- محمد - چ فرمانیكتان پى دهكات؟) گوتی: (پیمان ده لیت: (تهنها خودای تاك و بى هاوهل بهرست و هیچ شتیك مهكهن به هاویهش (شريك) بۆ)، داواى قه دهغه كردنى نهو بتانه شمان لى دهكات، كه باب و باپرانمان په رستوویان، فرمانیشمان پى دهكات بهنویژ كردن و راستگویی و داوین پاکی و رهوشته رزی و په یان بردنه سهرو گه یاندنى سپارده).

گێڕاویشه تهوه كه دواى نهو وت وویژه ئیمپراتۆری رۆمه كان له هه موو نهو وه لām انه وه نهو دهره نجامی دهست كهوتوه كه بیگومان (محمد) به راستی پيغه مبهری خودایه. ههر بۆیهش له دوا وتهی دا به (نهبو سوفیان)ی گوتیوو: (نهو قسانه ی بۆت كردم راست بن، رۆژێك دى نهو پیاوه - (محمد) - ده بیته خاوه و سهرداری نهم جیگه یه ی كه له سهری وه ستاوم).

(١) وا گێڕاوه تهوه، كه (هیرقل) له بهرامبهر نهم وه لām ی دواى دا گوتویهتى (كه وابوو نهو - واته: محمد - نه گهر درۆ له گهل خهلكی دا نهكات چۆن درۆ له گهل خوادا دهكات؟)

(٢) وشه كانی (قهيسەر) ئیمپراتۆر) یه ههر بۆ پادشای رۆمه كان (هیرقل) به كار هینراوه.

بەندى پىنجەم

((فەتەح كەردنى — مەككە —))

("قورەيش" پەيمانەكە دەشكىنن - بەرىختىنى لەشكرىك بەنھىتى بۆ "مەككە" -
لەپىڭادا بەرەو "مەككە" - مۇسلىمان بوونى سەرکردەى "قورەيش" - پىڭمەبەر دەجىتە نىۆ
"مەككە" وە - لىبوردنە گەرەكە - يەكسانى لەنپوان خەلكىدا - ھىمىترىن مەزۇ)

"قورەيش" پەيمانەكە دەشكىنن

لەسالى ھەشتەمى كۆچى (ھىجرى)دا پرووداويكى وا ھاتە ئاراوھ كە ھەلەشانەنەوھى
پەيماننامە كەى (خودەبىيىيە)ى پىويست و شىاوكرودو بەم پىش يەش جاپرى جەنگى لەدژى
قورەيشىش پەواكرەد. پرووداوەكەش بەم شىوھىيە بەرپابوو:

ھۆزى (خزاعە) پەيمانىيان لەگەل پىڭمەبەردا بەستبوو. رۆژىكيان پىاويك لەھۆزى (بنوبىكر)
لەبەرچاوى پىاويكى (خزاعى) قسەى نابەجىى بەشەخسى پىڭمەبەرى خودا دەگوت، ئەويش
(واتە پىاوھ —خزاعى—يەكە) ھەستايە سەرىئو لىى دا، ئىنجا ھۆزى (بنوبىكر) بەپەلە خۆيان
سازدا بۆ تۆلەسەندەنەوھ لە (خزاعە)و برپارى ھەلگىرساندنى جەنگيان لەسەردان. لەملاوھ
قورەيشى يەكانىش بەنھىتى يارمەتىى ئەو ھۆزە شەرانگىزەى (بنوبىكر)يان داو چەندان
جەنگاوەرو چەك و كەرەسەى جەنگىشيان بۆ ناردن و پتر لە (۲۰) پىاوى ھۆزى (خزاعە)ى
ھاوپەيمانى پىڭمەبەريان كوشت. دىيارە تاكە رىڭگە چارەى (خزاعى)يەكانىش ئەوھوو
وھەفدىكيان نارد بۆلاى پىڭمەبەرەو ھەوالى ئەو پرووداويان پىش گەيانەد.

قورەيشى يەكانىش كاتىك بۆيان دەرگەوت ئەو كارەيان پىچەوانەى پەيماننامەى
رىكەوتنەكەيە خىرا سەركردەى خۆيان (ابو سفیان—ى كورى —حرب)يان نارد بۆ (مەدىنە) بۆ
تازەكردنەوھى رىكەوتن لەگەل پىڭمەبەردا و درىۆكردنەوھى ماوھەكەى. ئەويش چووھەلاى
پىڭمەبەرەو دەربارەى ئەو كارە بۆى دەدوا كە قورەيش پىش سىپاردووھە كە رىكەوتننامەكەى
نىوان ھەردوولا تازە بىكرىتەووھە خۆيشى وا دەرەخست گوايە ئاگاي لەو ھەرايەى نىوان
(بنوبىكر)و (خزاعە) نى يەو نەيشىزانىبوو، كە وھەفدى (خزاعە) پىش خۆى گەيشتونە لاي

پیغمبر و هه والی شو ده سدریژی یه قوره شیانی پی گه یاندووه. جا دوا ی نه وهی (ابو سفیان) کوتایی به قسه کانی هینا، پیغمبر لی ی پرسی: {نایا هیچ شتیکی وا پروی داوه که نه وه بخواریت تو بگه یته ئیره؟} نه ویش له وه لام دا نکوولی ی له هه ر پرو داو ویک ده کرد. پیغمبر خیرا پی ی فرموو: {که وابوو نیمه پابه ندین به کات و په یان نامه که ی نیوانا نه وه} ئیتر هیچی دیکه ی بو زیاد نه کرد، مانای ده سته واژه ی شم فرمووده یه پیغمبر هیش ناماژه یه بو نه وهی که نه گهر نه وان په یان نامه که پیشیل بکن نه وا موسلمانان کان مافی هیرش بردنه سهریان هه یه... نه وس (ابو سفیان) بوی ده رکوت که نه وه له ووت وویژه ی دا سه رکه ووتوو نه بووه. هه ر بویه ش خوی گه یانده لای چند پیاوکی دیاری موسلمانان و تکای لی کردن که بچنه لای پیغمبر و داوا ی لی بکن نه وهی، که (ابو سفیان) له پیناوی دا هاتوو بوی جیبه جی بکات، واته نه وه په یان نامه یه نیوانیان بو ماوه یه کی تر دریژو نوی بکریته وه. به لام هیچ که سیک له و پیاوه موسلمانان به ده دم داوا که یه وه نه چوون و نه ویش به ناو میدی گه راپه وه بو - مه کهه -.

به ریخستنی له شکر یک به نه ینی بو - مه کهه -

کار دانه وه هه لویستی پیغمبر هیش له بهرامبر شو ده سدریژی و په یان شکینی یه قوره شیش دا نه وه بوو فرمانی دا به ریخستنی سوپا و کۆکردنه وهی هه موو شو خه لکه موسلمانان که له دپهات و ناوچه کانی ده ورو بهری - مه دینه - دا ده ژیان. به لام باسی نیازو ناماچی له ساز کردن و به ری خستنی نه سوپایه ی بو مه کهه لای کهس نه کرد تا کو شم هه وال به لاونه بیته وه نه با دا قوره شیش پی بزنان و خویان ناماده بکن بو جهنگ. پیغمبر هیش به ته مای جهنگ و کوشتر له - مه کهه - نه بوو و هزی به خوین پرشتنیش نه ده کرد، له بهر نه مهش له خودا پاراپه وه شم نزایه ی له لاکرد: (خودایه هه موو هه وال و نه ینی و دهنگ و باسیکمان له قوره شیش بشاره وه تا کو له ولاتی خویشیان دا پیمان نه زانن و سه رخرمان بیت).

یه کیک له هاوه لانی پیغمبر که ناوی (حاطب سی کوری - ابو بلتعه) بوو و چند کهس و کاریکی نزیک له (مه کهه) دا مابوو و له پیناوی نه وان دا ویستی کاریکی چاک بو قوره شیش نه غام دا تا کو نازاری قوره شیش له سه رکس و کاری هه لگیریت. کاره کهشی نه وه بوو نامه یه کی بو قوره شیش نوو سیبوو ده رباره ی هه والی ده چوونی پیغمبر به سوپایه وه به نه ینی بو لایان له - مه کهه - پاشان نامه که ی دایه ده ست نافر ده تیک، که نه ویش به کری بوی بگه یه نیت. نافر ته کهش نامه که ی لی وهرگرت و له نیو قزی دا شاردی یه وه و که وهری بو گه یاندنی به سه رانی قوره شیش.

به لآم خدای ميهره بان له ناسمانه وه هوالی نهم كهين و بهينه ی به پيغه مبهره كهی گهياند
 دهرياره ی نهو ههوله ناله باره ی (حاطب). پيغه مبهريش ده سبه جي (علي سی كورپی - ابو طالب)
 و (زيری كورپی - عوام) ی به دوا ی نهو نافره تدها ناردو پييشی فرمويون (خيرآ بگه نه وه به و
 نافره ته ی كه - حاطب- ناردويه تی به نامديه كه وه بؤلای قوره يش و وريايان ده كاته وه له و
 نه خشه يه ی كه بهرامبر نهوان گرتو مانه ته بهر.

(علي) و (زير) به په له ده رچوون و گه يشته سهر نهو ريگه يه ی، كه ژنه كهی پيدا ده رږشت و
 له سر رپی ی (مه ككه) گرتيانه وه و نامه كشيان پی بينی و لی يان سنده وه و هيئا يانه وه بؤلای
 پيغه مبهرو نه يانه يشت بيگه يه نيټ به قوره يش.

پيغه مبهريش (حاطب) ی بانگ كړدو لی ی پرسى: (نه ی - حاطب- چي وای لی كړديت نهم
 كار به كه يت)? نه ویش له وه لآم دا گوتی: {نه ی پيغه مبهري خودا سه باره ت به خؤم وه لآله ی
 باوه رپی ته و اوم به خودا و پيغه مبهره كهی هيئا وه خؤم به نيماندار ده زانم.. نه گؤر اوم و نه خؤيشم
 لی گؤر اوه. به لآم كابرايه كم هيچ بنه چهو تيره يه كم نييه، ته نها كورپي كم له گهل خيترانه كم
 له لايان به جي ماوه منيش له پيتناويان دا چا كه يه كي ناوام له گهل قوره يش دا كړد}.

لهو كاته دا (عمر سی كورپی - خطاب) گوتی: (نه ی پيغه مبهري خودا رپم بده ملی به پرېنم
 چونكه نهم كابرايه دووړو ده رچوه).. پيغه مبهريش فرموي: {نه ی - عومر- تو
 چوزانيت وايه، به شكم خودا له رږڅي جهنگي به در-ا رپوي كړديته هاوه له به شدارپوه كانی
 نهو جهنگو پی ی فرمويون: (به ناره زووی خؤتان هه موو شتيك بكن، چونكه وا ليتان
 خؤشبووم)}...

بيگومان (حاطب) يش له وه هاوه له جواميرانه بوو، كه به شداری جهنگي به دريان
 كړدبوو. جا هر دوا ی نهو مه سه له يش خودا دهرياره ی (حاطب) نهم نايه ته ی ناره خواره وه و
 فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾... تا
 كؤتايی ی نايه ته كه، كه نايه تی ژماره (١) ی سووره تی (المتحنة) يه. واته: {نه ی نه وانه ی
 باوه رپان هيئا وه دوژمنی من و دوژمنی خؤتان مه كنه پالېشت و هاوكار و خؤشه ويستی و
 هاوكاريان بو بنوينن}...

پيغه مبهريش به تير او تيني كاروبارو وه رگرتنی پاساو له كابراي به هه له دا چوو وانه يه كي
 كاريگري خستو ته به رچاوی خه لكی، به تاييه تی كاتيک باری راستی و حقيقه تی مه ترسی
 يه كه ی بو روون كړو ته وه نه ویش لهو هه له يه ی خؤی پاشگه ز بووه ته وه.

که چی زۆر کەس لە بەر پرسیان و دەسەڵاتداران کاروباری خۆیان لێ تێکەڵ و پێکەڵ دەبێت و ناتوانن چاوپۆشی لە هەڵە یەکی بچووک بکەن گەر (ئەو کەسە بە هەڵە داچوو) هەر چەندێک پۆلێ گەورەو گرنگیشی گیرابێت.

قورئانیش مەسەلە کە ی بەم فەرمايشتهی خودا پروون کردۆتهوه: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ أَلْسِيَّاتٍ﴾ هود/١١٤. بێگومان پێغه مبه ریش کێشه ی ئەو هاو له به هه له داچوو ی به و ته رازوو هه له سه نگاندو به هۆی (مهینه تباربوونی پێشتری له خزمهت کردنی ئیسلام) و (بهشاریی لهیه که م جیهاد) دا لهو هه له کت و پیری یه ی خوشبوو.

له پڕیگادا به رهو - مه کهه -

پاشان پێغه مبه ر به سه رکراویه تی ده هه زار جهنگاوه ر له ناوه راستی مانگی - په مه زان - دا به رهو - مه کهه - به رێکه وتن. له پڕیگادا مامی خۆی (عباسی کورپی - عبدالمطلبی) پێگه یشت که له گه ل مناله کانی دا هیجهرتی بۆ - مه دینه - ده کرد به مه به ستی مو سه لمان بوون و هه ر له وێش دا چوو هه پال مو سه لمانان.

هه ره وه ها له پڕیگه دا (ابو سفیان - سی کورپی - حارث - سی کورپی - عبدالمطلب) و (عبدالله - سی کورپی - أبي أمیه) به کۆمه لێ مو سه لمانان گه یشتن و ده یانویست چاویان به پێغه مبه ر بکه ویت. ئەم داواکاریه ش به هاوسه ری پێغه مبه ر (ام سلمه) گه یه نرا، که له گه لێ دا بوو لهو سه فه ره دا، ئەویش بۆ ئەو مه به سه ته له گه ل پێغه مبه ردا داوا پێی گوت: {ئەم پێغه مبه ری خودا نامۆزاکهت و پورزازو زاواکهت هاتوون و ده یانه ویت داوا ی لێ بواردنت لێ بکەن}. پێغه مبه ری خودا له وه لامیان دا فەرمووی: {نامه ویت بیانیبنم و هیچ ئاتاجیکم پێی یان نی یه، نامۆزاکه م ئاپرووی پێشیل کردم و پورزاکه شم قسه ی خۆی له - مه کهه - پێی گوتم}.

ئەو قسه یه ش، که پورزاکه ی به رامبه ری کردبووی ئەوه بوو زۆر بێ باکا نه پێی گوتبوو: {وه لله ی باوه رت پێی نا هێنم هه تا په یوه یه ک به رهو ئاسمان هه لئه بڕیو پێی دا سه ره که ویت و منیش بۆت بڕوانم، پاشان کتیبیک و چوار مه لائیکهت بێنیهت خواره وهو شایه تییت بۆ بدهن له سه ر ئەوه ی که خودا په وانه ی کردوویت و کردویتی به پێغه مبه ر}.^(١)

کاتیک (ام سلمه) ئەو وه لامی پێغه مبه ری بهو خزمه نی گه یاند، (ابو سفیان - سی کورپی - حارث - سی کورپی - عبدالمطلب) نامۆزای له وه لام دا گوتی: {وه لله ی یان ده بێت پێغه مبه ر

پێمان پێ بدات بە (چوونەلای و داواى لیبوردن لیکردنى) یاخود دەستى ئەم کۆپرەم دەگرم و سەرى خۆمان هەڵدەگرین و هەر دەڕۆین و دەڕۆین تاكو لەبرسان و لەتینوان دا دەمرین).
جا که ئەم وتەیه بەپێغەمبەر گەیهنرا دلێ نەرم بوو و پێى بەویش و بەهاورپێکەشى دا بچنەلای، ئەوانیش چوونە ژوورەو بەلای و موسڵمان بوون. بەم پێى یەش بۆمان دەردەکەوێت چۆن پێغەمبەرى خودا لەخۆبوردو بوو لەهەڵەوتوانى ئەوانەش بووراهە کەخراپەیان دەرهەق کردوو، ئەم لیبوردنەش بەهەستى ڕەحمت و میهرەبانى یەو بوو.

موسڵمان بونی سەرکردەى — قورەیش —

لەشکرەکەى پێغەمبەر لەڕۆشتن بەردەوام بوو تا گەیشته جێگەىك پێى دەگوتریت (مر الظهران) و لەوێ لایان دا. دیارە ئەم هەوالەش لەقورەیش شارراو بوو و بەجم و جوولێ ئەو لەشکرەیان نەزانیبوو و هیچ هەوالێکیان لەبارەى پێغەمبەرەو پێى نەگەیشتبوو و نەشیان دەزانى پێغەمبەر چى دەکات بەرامبەریان...

لەشەوێك لە شەوانى ئەو ماوەیەش دا (ابو سفیانى كۆپى حرب) کە سەرکردەو پێشەواى قورەیش بوو لەگەڵ (حكیمى كۆپى حزام) و (بذیل كۆپى ورقاء) دا لە—مەكە— دەرچوون بۆ زانینى چەند هەوال و دەنگ و باسیكى تازه. لەپێگاش دا ئاگرێكى ڕۆشنیان بەدى کرد، کە لەوێبەر ئاگرى لەو چەشنەیان لەسەر بازگەکانى موسڵمانانەو بەدى نەکردبوو. بەلام لەهەمان کات دا نەیان دەزانى كێ لەوێ یەو بۆچى ئەو ئاگرانەیان هەلگیرساندوو.

(عباسى) مامى پێغەمبەرىش بۆ قورەیش نیگەرەن بوو و دەترسا لەوێ بەرەنگارى پێغەمبەر بینەووە بەهۆى ئەوەشەو لەناوچن و تەفروتوونا بن. بۆیە خێرا سواری هیستەرەکەى پێغەمبەر بوو و لەسەربازگەى موسڵمانان دەرچوو هەتا کەسیكى وا ببینیت لەوانەى بۆ — مەكە — دەچن و نامەیه كى پێى دابنیریت بۆیان و تىباى دا فەرمانیان پێى بکات کە تازوو دەرچن و بێن بۆلای پێغەمبەر و داواى هیمنى و سەلامەتى خۆیانى لێ بکەن پێش ئەوێ پێغەمبەر بەو لەشکرەووە بەتوندى هەلئەت بەریتە سەریان.

جا کاتێک (عباس) بەرپۆهەو گەیشته بە (ابو سفیان) و هەردوو هاورپێکەى و هەوالێ گەیشتنى سوپا گەرەو بەرفراوانەکەى موسڵمانانى پێراگەیانندن و نامۆزگارى (أبو سفیان) سەرکردەى قورەیشى کرد کە پەنا بباتەبەر پێغەمبەر، چونکە بەو ڕزگارى دەبێت، دیارە (عباس) بەلێتنى ئەوەشى بە (ابو سفیان) دا کە داواى دلنایى و سەلامەتى ی بۆبکات، ئەویش

ئامۆزگاری یه که ی په سندرکردو ئینجا (عباس) دهسه جی (ابو سفیان) ی له دوا ی خۆیه وه سواری هێستهر که ی پیغه مبه ر کردو پیکه وه به ره و سه ربازگه ی موسلمان ه کان به رپیکه وتن.

کاتی که گه یشتنه لای چاده ره که ی پیغه مبه ر، پیغه مبه ر فره مان ی کرد، که (ئه بو سو فیان) بو خیه ته که ی خۆی بیات و سه ر له به یانی ی سه ی نی بیه یتیت بۆلای. ئینجا سه ر له به یانی ی ئه و رۆژه (ئه بو سو فیان) برا بۆلای پیغه مبه رو ئه م وت وویژه له نیوانیان دا هاته کایه وه...

پیغه مبه ر فره مووی: {ئه ی هاوار ئه بو سو فیان، ئه ری کاتی ئه وه نه هاتوه و ربایسته وه و بزانی ت که هیچ په رستراویک نی یه ته نها خدا (الله) نه بی ت}؟

ئه بو سو فیانی ش گو تی: {باوکم و دایکم فیدات بی ت.. چهن د هیمن و به ریزو لی بور دو ویت... من هه رده م ئه وه له ده روونم دا جیگیر بوو گه ر له گه ل خوا دا په رستراویکی تر هه بوا یه ئه و ه یشتا شتیکی لی دوور ده خسته وه}.

دووباره پیغه مبه ر پێ ی فره موو: {ئه ری باشه تۆ ئه ی (ئه بو سو فیان) کاتی ئه وه نه هاتوه و بزانی ت من پیغه مبه ری خودام}؟

ئه ویش گو تی: (باوک و دایکم به فیدات بی ت چهن د له سه رخۆ به ریزو لی بور دو ویت. به لام سه باره ت به مه به خدا ه یشتا شتیکم له دل دا هه رما وه)...

له و ساته دا (عباس) به (ابو سفیان) ی گو ت: {کو ره قو ره سه رت شایه قان بی نه به دل و زمان له سه ر ئه وه ی که هیچ خودایه ک نی یه -الله- نه بی ت و، که -محمد- ی ش به نده و پیغه مبه ری خودایه، شایه قان بی نه، ده نا قه سه م به خدا به م حال ته ی کافیه وه تیا ده چیت}.

ئینجا (ئه بو سو فیان) به راستی شایه قانی هه قی هی ناو موسلمان بو و گو تی: (لا اله الا الله محمد رسول الله).

دوا ی ئه مه -عباس- به پیغه مبه ری گو ت: (ئه ی پیغه مبه ری خدا تۆ خۆ ت زانی ته، که له مه و به ر (ابو سفیان) چ پله و پایه یه کی هه بو وه له چ ئاستیکی به خۆ نازین و گه و ره یی دا بو وه، جا ئی ستاش به ریا ری شتیکی وای بو یده که ده لاله ت له ریزو شانازی یه ک بکات بۆی.

پیغه مبه ریش فره مووی: (به ئی وایه و ئیمه ش به ریا ر ده ده ین هه ر که سی که له خه لکی مه که که به چیت نه یو مالی -ئه بو سو فیان- وه ئه و پارێزرا وه هه ر که سی که ده رگای مالی خۆی دا خات هه ر پارێزرا وه هه ر که سی که یش به چیت نه یو (مسجد الحرام) وه هه ر پارێزرا وه}. واته کاتی که له شکر ی موسلمانان ده چیت نه یو شاری -مه که که- وه هه ر که سی که له دانیشتوانی -مه که که- به ره به ره کانی نه کات و به چیت یه کی که له و سی جی گایانه وه، ئه و پارێزرا وه.

به راستی ئه مه ش گه و ره ترین لی بور دنه و داخۆ چ لی بور دنی که و چ به ریا ریکی دی له مه گه و ره تریت.. ئه بو سو فیانی سه رکر ده ی قو ره یش که ته و او دلی موسلمانانی به رین دار کرد بو و

له جهنگي (نوحود) داو كه همر نهویش هره شهی ریشه كيښكردنی موسلمانانی له خاكي خويان دا ده كړد ئيستا پيغه مبهراڼ لئى خوښ ده بيت و جگه له ودهش همر پريزو پلهی شياری بډ داده نيټ تاكو شانازی پتو بركات، نه مه له كاتيك دا هه موو تكايه كي (نه بو سوفيان) بډ مانه وهی بووه له ژيان داو كه چي پيغه مبهراڼ مافي ژيان و پله و پايش به و دوژمنه به زيوه ددهات.

پيغه مبهراڼ ده چيټه نيو - مه ككه - وه

دانيشتوانی (مه ككه) بينيان نهوا هيزه كانی موسلمانان لييان نزيك ده بنه وه، تا نهو ساتهش هيشتا برياريكي يه كجاريان دهر باره ی كوشتارو بهرنگار بوونه وهی نهو له شكره نه دا بو، ئينجا له ناكادا گوښان له دهنكي (أبو سفيان) ی پيشه وایان بوو، كه پر به گهرووی هاواری ده كړدو پټی ده گوتن: { هو كومه لي قوره يش نهوا (محمد) هات و نيوشه توانای پرويه پروو بوونه وديتان نيه.. همر كه سيك له ئيوه بجيټه نيومالي منهوه نهوه پاريزراووه سلا مته، همر كه سيكيش درگای ماله كهی خوی دا بجات و هيچ جم وجو ليك نه نو نيټ نهویش همر سلا مته، همر كه سيكي ديكهش بجيټه نيو (مسجد الحرام) وه همر سلا مته و پاريزراوه... }

نيدي - مه ككه - چاوه پټی هاتنه ناو وهی موسلمانانی ده كړد، پياوانی قوره يشيش خويان له بشت درگا داخواه كانه وه حه شار دا بو، هه نديكي شيان له - مسجد الحرام - دا خرپوونه وه، چنه توندره وپيكيش همر سوربوون له سر جهنگ و بهرنگار بوونه وهی له شكری موسلمانان. پيغه مبهراڼ له شكره كهی كړدبو به دوويه شهوه " به شيكیانی خستبووه ژير سر كړد ايه تی (خالد سی كوري - وليد) وهوه فهرمانی پيدا بوو له قولي كه وه بجيټه ناو شاره وه كه به (كدي) ناو ده بريټ و چيايه بوو له خوارووی (مه ككه) وه. بهشی دووه می له شكره كهش پيغه مبهراڼ خوی سه پره رشتی ده كړدو له قولي چياي (كداء) وه چوه نيو شاره وه كه نهویش چيايه بوو له سهرووی مه ككه وه.

(خالد) له قولي كهی خويه وه تووشی چنه پياو ليك له هاو په يمانانی قوره يش بوو و بهر بهره كانيان ده كړد و جهنگي له نيوانيان دا پرووی داو له ناكام دا دوو كس له موسلمانان و بيست وهه شت كس لهو بډ باوه رانه كوژرا، به مهش ترسيكي زوريان لئ نيشت و هه موويان به زين و پايان كړد.

به لام پيغه مبهراڼ له قولي كهی خويه وه هيچ بهر هه لستكاريكي تووش نه بوو و سوار پشتی حوشتره كهی ببوو و خوی به سر بهشی پيشه وهی كزيانی سه رپشتی حوشتره كه دا چه ماند بووه وهو

خەریک بوو پریشی بەری دەکەوت، واتە هێندە خۆی دانەواندبوو، کە لەخۆبوردوویی و بێ فیزی و سادەیی ی پێوە دەبینرا، ئەمەش لەملکەچی ی دابوو بۆ ئەو خودایە ی کە ئەو فەتەح و سەرکەوتنە بێ وێنەیی پێ بەخشی و سەر بەرز ی کرد پێ ی.

بێگومان ئەو سادەو ساکاری یە لەپێغەمبەرەو لەکاتی بەدی نھاتی ئەو فەتەحە گەورەییەو لەناوەراستی ئەو سوپا گەورەو بەهێزەدا ڕەفتاریکی بێوێنەییەو غوونە ی لەهیچ فتوحات و سەرکەوتنێکی دیکەدا نی یەو هیچ سەرکردەیک لەو جۆرە کاتانەدا ئەوەندە لەخۆبوردوو و ساکارنەبوو هەرودە لەمیژووش دا دیومانە. خۆ ئەکەر هەر ئەو سادەو ساکاری یە ی پیغەمبەر لەکاتی فەتەحی مەککەدا بەراوردکەین لەکەلە هەموو ئەو هەلویستی بەخۆنازین و خۆ بەزل زانیانە ی، کە سەر جەم فەرماندەو سەرکردە ی لەشکرەکانی تر لەسەرکەوتن و فتوحاتیان دا نواندوویانە ئەوا زیاترو چەندان هێندەش نرخ ی ئەو ڕەوشتە بەرزە ی لەخۆبوردنی پیغەمبەرمان بۆ دەردەکەوێت، لەکاتی ک دا نرخ و بەهای هەر سەرکەوتنێکی دیکە ی گشت فەرماندەیک زۆر کەمتەرە لەناست فەتەح کردنی (مەککە)دا.

جا دوا ی ئەو ی پیغەمبەر بەو شیوەیە دەچێتە نیو شاری (مەککە)و هەر ڕوودەکاتە مائی پیرۆزی خودا (بیت الله الحرام) کەسی سەدو شەست بتی بەچار دەورا دانرابوو. پیغەمبەر داریک بەدەستەو دەگریت و دەست بەشکاندنێان دەکات و لەکاتی شکان و کەوتنی بتهکانیش دا دەیفەرموو: ﴿جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾، کە نایەتییکی قورئانی شە لە سوورەتی (اسراء) داو نایەتی ژمارە (۸۱) ی سوورەتە کە یە.

پاشان پیغەمبەر فەرمانی دا بەشکاندنی هەموو جۆرە بتیکی گەورەو بچووکی قورەیش لەهەر جێ یە ک دا هەبن. ^(۱)

کاری شکاندنی بتهکان کە (قورەیشی یەکان دەیانپەرست) بێ ئەو ی (هەر خودی ئەو بتهانەش توانای بەرگری لەخۆکردنێان بوو بێت)، یان (توانای ئازار گەیاندن بەو کەسە ی

(۱) بێگومان پیغەمبەر هەر تەنھا ئەو بتهانە ی نیو مائی خودای تیک نەشکاند، بەلکۆ لەپنجەم ڕۆژی دوا ی فەتەحی -مەککە- فەرمانی دا هەر جی بت هە یە لەدەورو بەری مەککەش بشکێنن. ئەو دەبوو (خالد-ی کوری - ولید) ی بە سی (۳۰) پیاووە نارد بۆ شکاندنی پەیکەری گەورە ی بتیکی قورەیش، کە ناوی (عوززا) ی لی نرابوو و لەسەر قەدی دارخورمایە ک بوو لەنزیک شاری -مەککە- هەر وها پیغەمبەر (عەمر-ی کوری - عاص) ییشی نارد بۆ شکاندنی بته گەورە کە ی تیرە ی (بنو هذیل)، پەیکەری ئەو بته شیان (سی میل) لەمەککەو دەوروو و شکاندنێان. لەهەمان کات دا (سعدی زید الأشیل) ی بەبیست سوارچاکەو نارد بۆ شکاندنی ئەو بته بەناویانگی کە ناوی (مەنات) ی لی نرابوو و پەیکەرە کە ی لە (مشلل) بوو لەسەر ڕۆخی دەریای سوورو ئەویشیان شکاند.

دهيانشکينيت) بۆ له ريشه هينانی دياردهی بتهپرستی بوو له دورگه ی عه ره ب داو پاشان بۆ بهنبرکردنی پیرۆزییه کهشی له هزری بی باوه ران و هاویهش بۆ خوادانه ران دا.

له دوا ی ئه مه پیغه مبه ر جهوت جار به وشتره که یه وه به دهوری مالی خوادا سوورپایه وه به داره که ی دهستی ئه رکی روکنه کهشی به جی هینا دهستی پی گه یاند. ئینجا دوا ی سوورپانه وه (طواف) که وه به جی هینانی ئه رکه عیبادی یه کانی، بانگی (عثمان ی کوری طلحه) ی کردو کلیلی — که عبه ی لی — وه رگرت. ئیت ده رگا که ی که عبه ی بۆ کرایه وه نوژی تیدا کرد، به لام دیتی ویتنه ی پیغه مبه رانی له سه رکیشراوه و خیرا فره مانی دا، که ئه و جوژه ویتنه و نه خش و نیگاران هس بسرپیتنه وه، هاوه لانیش فره مانه که یان به جی گه یاندو ویتنه کانیان سری یه وه.

لیبورده گه وره که

پاشان پیغه مبه ر له به رده رگای که عبه دا وه ستاو خه لکیش چواره دوریان ته نیوو و، فره رموی: ((لا اله الا الله وحده لا شريك له، صدق وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)).. واته: {هیچ خوادیه نییه ته نها — الله — نه بیّت و، هیچ هاویه شیکی نی یه، به لیتنی خزی برده سه رو بهنده ی خزی سه رخست و هه ر خزیشی هه موو دهسته و کۆمه لانی دوژمنانی به زاند}...

دوا ی ئه مه هه ندیک حوکی شه رعی ی بۆ روون کردنه وه باسی ره چه له کی به نه ره تی ی ئیسلامی بۆ کردن که بونیادی نه ته وه یه کی گه وره ی جیهانی ی له سه ر راگیر ده بیّت و ئه م نه ته وه یه ش به هیچ ره گه زیکی تایبه تی یه وه به ند نی یه، به لکو خاوه نی ئایینیکی حقه. له م نه ته وه یه دا به سامان و پله و پایه خه لکی له یه ک جیانا کریتنه وه که س به هۆی ئه و شتانه وه له که س چاکتر و به ریزتر نی یه، به لکو (به ته قواو خوا به رستی) خه لکی له یه ک جیاده کریتنه وه هه لده سه نگیتنن.

هه ر له م رووه وه پیغه مبه ر به خه لکی قوره یشی فره موو: {ئه ی کۆمه لی قوره یش، ئه و! خوادا لوتبه رزیی نه فامی ی تیدا نه هیشتوون و هه موو ریزو گه وره یی یه کتان بۆ باب و باپیره پیتشینه کانتان ده گپیتنه وه، خه لکی هه موویان له ئاده من و ئاده میش له خۆل دروست کراوه}... پاشان ئه م نایه تی خوادا بۆ خویندنه وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَنُكُمْ﴾ (الحجرات/ ١٣)

دوا ی ئه وه پیغه مبه ر رووی کرده قوره یش، که له خانه ی تاوانبارو گونا هکارو ده سد ریزکار دابوون و چهنده ها جار موسلمانانیان به توندی سزادا بوو له — مه که که — و ئه شکه نه جی

د هروونی و جهسته یی ی سهختیان دابوون و تنانته هه وائی کوشتنی پیغه مبه ریشیان دابوو و جار له دوی جاریش هی ریشیان کړد بوه سر (مه دینه) تا کو زال بن به سهریان داو موسلمانان کان ریشه کیش بکه و، چهن دین که سیشیان لی کوشتبوون. بیگومان به گویره سووک ترین و به به زه یی ترین یاسای توله سندن دهبویه سهری زوربه ی سهر کرده گه وره کانیان به پرتنرایه و هندیکی تریشیان به ندبکرانایه و پاشماوهی خه لکه کهش ملکه چ و ژیرده سته بکرانایه و چهن دین سزای داراییان به سهردا به پرتنرایه، وه ک چۆن نه مړو دوه تانی پیشکه وتوو نهم جوره یاسایانه پیاده ده کهن، یاخود دهبویه هه موو خه لکی قورپه یش دوی له ناوبردن سهر کرده کانیان بکرانایه به کویله وه ک چۆن نه توه دیرینه کانی نهو سهرده مه په نایان بو نهو جوره یاساو نهریتانه دهبرد له کاتی سهرکه وتنیان به سهر نه توهیه کی تر دا.

به لام خو پیغه مبه هر هیچ جوره یاساو پړو شوینیکی توله سیینی ناوای نه گرته بهر، به لکو پرووی گفتاری کرده نهو گه له تاوانباری قورپه یش و لی ی پرسین: {هؤ گه لی قورپه یش... نایا نیوه به پای خوتان وا ده زانن نیستا من چیتان لی ده کهم؟}...

دیاره قورپه یش به ناسانی ده یان زانی که پیغه مبه هر به توندی له گه لیان ناجوولیته وه و توله یان لی ناسییته وه، به لکو به پیچونه وه ته و او دلیابوون له رپه وشتی به رزی پیغه مبه رو هه لئس و که وتی نایاب و بی هاوتای.. ههر بویه ش وه لایان بو پرسیاره که ی پیغه مبه هر نه وه بوو، گوتیان: {نیمه ههر خیرو چاکه ت لی چاوه روان ده کهین... تو برایه کی دلغراوان و له خو بودوویت و، کوری برایه کی به ریزمانیت}.

نیتر لی رده پیغه مبه هر ته و بریاری لیخوشبوونی بو درکاندن. نهو ته و بریاره هره گه وره یه، که به دریوایی میژووی به شری و هه تاهه تایه شایه تی له سهر نهو رپه وشت و هه لئس و که وته بی وینه و بلنده مړویی به ی پیغه مبه هر ده دن، نهو ناکارو رفتهاره ی که خوی پیرازاند بووه، نهو بوو له بریاری لیبودنی دا له قورپه یش پی ی فهرمون: ((اذهَبُوا فَاثْمُ الطَّلَاق)).. واته: {نیتر نیوه هه مووتان نازادن و گهر دنتان نازاد بیت له ههر خراپه و گونا هینک که به رامبه هر نیمه کړدو تانه}.

یه کسان ی له نیوان خه لکیدا

دوی نه مه پیغه مبه هر له مالی خدا (مسجد الحرام) دانیشته و- (علی سی کوری- أبو طالب) که کوری مامی بوو و نزیک ترین که سیش بوو لی ی، چوه لایو پی سی گوت: {نه ی پیغه مبه ری خدا پله و نه رکه کانی (دهرگاوانی) و (ناوگپری) و (خزمه تگوزاری) به کانی مالی خدا) مان بو مه یسهر که}.

به لّام پيغهمبر پي ى چاك نه بوو، كه نهو نهرك و پله بهرزانى خزمه تگوزارى له خاوه نه كانى پيشوويان بسينيتته وهو بيدات به خزم وكهس وكاره نزيكه كانى خوي وهك چوڼ حاكم و كاربه دستايتز له كاتى چونه سر حوكميان دا نهو په فتاره دهنوئين و هرچى خزم و كهسه نزيكه كانپانه ده يانكهن به سهركارو به پيو بهر... دياره پيغهمبرى خوداش زور دووره لهو په فتاره و هر بويهش بهو پيشنياره ي (على) ناموزاو دهسته راستى خوي قايل نه بوو، به لكو فهرمووى: {عثمانى كورى - طلحة} له كوي يهو بوم بانگ كهن، واته: (نهو پياوه ي، كه له ووهيرو له كاتى بالاده ستى ي قورپهش دا ده رگاوانى كه عبه بوو)، كاتيك (عثمانى ده رگاوانى پيشووي) بؤ بانگ كراو گه يشته لاي، پيغهمبر فهرمووى: {نهو كليله كه توه خوت ده رگاوانى كه عبه يت، نه مړوش پوژى چاكه و نه مه كدارى و وه فايه}.

ههروها پيغهمبر بؤ چه سپاندنى يه كسانى نيوان هه موو موسلمانان و ده رخنستنى نهو راستى يه كه هيچ جياوازي يهك له نيوان مړوځى په ش پيست و سپى پيست دا نى يه فهرمانى به (بيلال) ي - بنده ي حبه شى - كرد، كه لهو پوژى فته كړدى - مه كه - دا له سهربانى - كه عبه - بانگ بادت.

بينگومان نه مه ش ريزليناينكى وها گه ووهو بپوينه بوو بؤ (بيلال) كه هه موو موسلماننك شاگه شكه ي پده برود حمزى ده كرد (وه نهو) هه مان ريزى لى بنرايه، چونكه (كه عبه) پيرۆزترينى شونه به هادارو پيرۆزه كانى موسلمانان بوو. هه ر بويهش لهو ساته دا پياويكى قورپهش زور سهرى سورماو به هاورپى يه كى خوي گوت: {نه رى ده بينيت نهو عه بده په شه بؤ كوي سهر كه وت}؟

ههروها (بخارى) له (عروه - كورى - زبير) وه گيتراويتى يه وه، كه له كاتى فته ي - مه كه - دا نافره تيك دزى كړد بوو، كهس وكاره كه شى په نايان برده بووه لاي (اسامه - كورى - زهيد) تاكو هه لويكى بيدات و نه هيليت سزاي دزى كړدنه كه ي بديت. جا كاتيك (اسامه) ش لهو باره يه وه قسه ي له گه ل پيغهمبرى خوادا كرد، پيغهمبر پوى تيك چوو و په ست بوو و فهرمووى: (چوڼ له سر سووك كړدى ياسايهك له ياساكانى خودا قسم له گه ل دا ده كه يت)؟ خيرا (اسامه) ش داواى له پيغهمبر كرد لى ي ببوريت و گوتى: (نه ي پيغهمبرى خودا داواى لپيوردنم له خودا بؤيكه له سر هم هه لوسته ناپاسته).

بؤ سر له نيواره ي نهو پوژهش پيغهمبر و تاريكى لهو رووه وه بؤ خه لكى داو تياى دا دواى سوپاس و ستايشى خودا له سر نه وه ي پي سپارد ووه، فهرمووى: {خه ل كينه، هؤزو نه ته وه كانى پيش نيوه به هؤى نه وه خودا له ناوى بردوون كه نه گهر كه سيكى خانه دان و

پایه‌داریان دزیی بکردایه سزایان نه‌ده‌دا، به‌لام نه‌گهر که‌سیکی ساده و بی‌کس و عه‌شره‌ت دزیی بکردایه سزای ته‌واویان ده‌دا. ده‌سا به‌و خودایه‌ی که گیان و ده‌روونی -محمد-ی له‌ده‌ست دایه نه‌گهر (فاطمه-ی کچی -محمد) دزی بکات نه‌وا ده‌ستی ده‌برم { ... (ده‌ست برپینیش سزای دزه) ... پاشان فرمانی کرد سزای نه‌و نافره‌ته دزه بدریت و ئیدی ده‌ستیان بری، نه‌ویش دوا‌ی نه‌و کاره نابه‌جی‌ی به‌تۆبه‌یه‌کی چاک و ته‌واوی کردو تۆبه‌ی خوی برده‌سهر، دوا‌ی نه‌وه‌ش خوازینینی کراو شوویشی کرد.

بیتگومان ره‌فتار و هه‌لس و که‌وتی به‌رزو مرۆییانه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌پرۆژی فته‌ت کردنی -مه‌که‌که‌دا شوینه‌واریکی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌دلی نه‌و خه‌لکانه‌ی که‌شه‌یدای ره‌وه‌نق و گه‌وره‌یی ئیسلام ببوون و له‌ماناو کرۆکی نه‌وبه‌رنامه‌ جوانه تیگه‌یشتبوون. هه‌ر بۆیه‌ش هاتنه‌له‌ای پیغه‌مبه‌رو به‌یعه‌ت و په‌یمانان له‌سه‌ر ئیسلام پی‌دا. پیغه‌مبه‌ریش په‌یمانی لی وهرگرتن به‌و چه‌شنه‌ی بیسه‌رو گوێرایه‌لی فرمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بن هه‌تا له‌توانایان دا بیت. جاکاتی‌ک پیاوان هه‌موویان به‌یعه‌تیا‌ن پێدا، ئینجا نافره‌تان هاتن و وه‌ک نه‌وان به‌یعه‌تیا‌ن پێدا. له‌و باره‌یه‌شه‌وه سرووشی خودایی له‌م نایه‌تانه‌دا هاته‌خواره‌وه بۆ پیغه‌مبه‌ر که‌خودا فرمانی پی کردبوو و پیتی فرممو: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْقَرِيْنَ بَيْنَ أَيْدِيْهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيْنَكَ فِيْ مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ الممتحنة/١٢.

واته: { نه‌ی پیغه‌مبه‌ر نه‌گهر نافره‌تان هاتنه‌لات بۆ په‌یمان و به‌یعه‌ت پێدان‌ت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ه‌یچ که‌سیکیان شتی‌ک نه‌کات به‌هاوبه‌شی خودا، دزی نه‌کات و، زینا و به‌دروه‌شتی نه‌کات و، مندا‌له‌کانی خوی نه‌کوژیت^(١) و بوختان و درۆ هه‌لبه‌سته‌یت به‌و ره‌نگه‌ی له‌حاله‌تی منال‌بوونی دا مندا‌له‌که‌ بخته‌ پال می‌رده‌که‌ی له‌کاتی‌ک دا گهر له‌و می‌رده‌ی نه‌بووبوو^(٢) و،

(١) له‌سه‌رده‌می جاهیلی دا له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک مندا‌لیان ده‌کوشت، کچیان زینده‌به‌چال ده‌کرد له‌ترسی نه‌وه‌ی گوايه‌ عه‌یب و عاریان به‌سه‌ردا دینیت. کو‌ریشیان له‌ترسی هه‌زاری ده‌کوشت له‌هه‌ندیک جاردا. (وه‌رگێڕ)
(٢) نه‌م جوړه بوختان و درۆ هه‌لبه‌سته‌نه‌ی هه‌ندیک ژن له‌ترسی گیانی خویان بوو، له‌نایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌ (ولا یأتین بیهتان یفترینه بین ایدیهن وأرجلهن) لی‌رده‌ا وشه‌ی (بین ایدیهن وأرجلهن) مه‌به‌ست له‌وه‌یه نه‌و مندا‌له‌ی کاتی‌ک له‌دایک ده‌ییت و ده‌که‌وتیه‌ نیا‌ن هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو پی‌ی دایکه‌که‌یه‌وه می‌ردی دایکه‌که‌ش باوکی نه‌و مندا‌له‌ نی‌یه، واته‌ پیاوێکی تر ده‌ستی تیکه‌ل کردوه‌ له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی داو نه‌و مندا‌له‌ش بووه‌. جا له‌وکاته‌دا ناییت ژنه‌که‌ مندا‌له‌که‌ی بداته‌ پال می‌رده‌که‌ی. ژنه‌کان ده‌بوا‌یه به‌یعه‌ت له‌سه‌ر نه‌وه‌ش بدن. (وه‌رگێڕ)

سهر پيچيش له (نهر و نه هی) په کانی تو نه کهن واته له (کار به چاکه و پيگرتن له خراپه) دا، نه گهر نافرته تانی موسلمان له سهر نهو کاروبارانه به يعه تيان پي دایت نهوا توښ به يعه تيان لي وهر گره و داوای ليخوښبونيان له سهر گونا هه کانی له وه پيشيان بزيکه و خوداش لي يان ده بوريت، پيگومان خودا زور لي بورده وه، به زه ييشی زوره بويان گهر نهوان په يان و به يعه تی خو يان به رته سهر}.

هينمترين مروف

بيگومان پيشتر پښه مبهري خو يني چهنده سيکی که می له پياوان حه لال کردبو و برياری کوشننيانی دابو له وانه ی که به درنده و تاوانکاری خه ترناک ناسرابوون و دژايه تی يه کی توندی موسلمانان يان ده کردو دواييش (له دواي فتهی - مه که که) هه لاتبوون له دهستی و هه نديکیان لي کورايه وه و هه نديکی تريشيان موسلمان بوون و که و تنه بهر لي بوردن پښه مبهري.

له وانه ی که موسلمان بوون و که و تنه بهر ليخوښبون: (هباري کوري - اسود)، بوو نهم پياوه خو ی شاردبو وه، کاتيک پښه مبهري گه يشته نهو شوينه ی که به (جعرا نه) ناوده بریت هاته لای موسلمان بوو و پيشی گوت: (نه ی پښه مبهري خودا بيگومان من له ده ست پام کردو ويستم خوم بگه يغه لای عه جه مه کان و پاشان چاکه و لي بورده يی تو م بير که و ته وه که چهنده به سوزو ميه ربانيت بهرام بهر بهو که سه ی خراپه ی ده ره ق کردو ویت. جا نایا ئيستاش نه ی پښه مبهري خودا ئيمه شوينکه و توی کفرو شيرک نه بووین و دوايی خودا به هو ی توه رينمايی کردین بؤ سهر پي ی راست و رزگاری کردین له تيا چوون؟ جا توښ به چاکي ليمان بپوره)...

پښه مبهريش فهرمو ی: (وا ليت خوښبووم).

هه روه ها يه کيکی تر له وانه ی که و تنه بهر لي بوردن و موسلمان بوون: (صفوان ي کوري - أمية) بوو که هه موو خاکی سهرزه ويی له بهر چاو ته نگ بسو و له خو ی ناو مي تدبوو بوو و ته نانه ت روشت تا خو ی بخاته ده ریاوه، به لام ناموزا که ی خو ی (عمیر ي کوري - وهب) چوو بولای پښه مبهري پي ی گوت: (نه ی پښه مبهري خودا (صفوان ي کوري - أمية) - که که و ره ی تيره که ی خو يه تی -) پای کردوو ده يه ویت خو ی فری بداته ده ریاوه، جا توښ دلتيای که و لي ی بپوره وهک چو ن رهش و سوورت دلتيای کردوو له هه موان بورا ویت}.

پښه مبهريش ده فهرمو ی: (بگه به ناموزا که ت، نهو دلتياکراو پاريزراوه}. ئينجا (عمیر) کوتی: (نه ی پښه مبهري خودا نيشانه يه کم پي بده، تا پيشانی بدهم}. پښه مبهريش ﷺ

میژره که ی خۆی پئی دا، تا کو وه نیشانه یه ک پیشانی (صفوان) ی بدات له سه ر بریاری لیبور دنی پیغه مبه ر لی ی.

(عمیر) خیرا میژره که ی لی وه رگرت و رۆیشت، تا گه یشته وه به (صفوان) و پئی ی گوت: {باوک و دایکم به فیدات بیت دلنیا به من له لای باشتین و چاکه خوازترین و هیمنترین که سه وه هاتووم که چاکترین که سی نیو خه لکی یه و که کوری مامیشته، بینگومان سه ربه رزی بی شه و سه ربه رزی تۆشه و ئابروومه ندی شه و هی تۆشه و—مولک و ده سه لاتی شه و هی تۆشه}، (صفوان) گوتی: (من هه ر لی ی ده ترسم)، —عمیر— دووباره پئی ی گوت: {شه و زۆر هیمنتره له وه ی که تۆ وای لی راده بینیت و زۆر دلقراو و لیبور ده یه} له گه ل شه م قسانه ش دا — عومه ر— میژره که ی پیغه مبه ر ی وه ک نیشانه یه کی دلنیا کردن پیشان دا. ئینجا —صفوان— گه ریا به بۆلای پیغه مبه ر و پئی ی گوت: (شه م پیاوه وای پئی راکه یان دووم که تۆ منت دلنیا کردوه). پیغه مبه ریش فه رمووی: (شه و راست ده کات). ئیتر (صفوان) یش گوتی: (دوومانگ مۆله تم بده). پیغه مبه ر فه رمووی: (ته نانه ت با چوار مانگیش بیت). دوا ی شه وه — صفوان— موسلمان بو و به چاکی په رپه وه ی ئیسلامی ده کرد.

پیاویکی تر له وانه ی که وتنه به ر لیبور دن و تاوانی گه وره شیان شه نجام دابوو، شه و بکوژه ی (حه مزه) ی مامی پیغه مبه ر بوو که ناوی (وه حشی) بوو، شه وه بوو ناوبراو هات بۆلای پیغه مبه ر و موسلمان بوو موسلمان بوو نیشی لی په سندرکا.

جگه له مان، شاعیر (کعبی کوری —زهیر) بوو که هات بۆلای پیغه مبه ر و موسلمان بوو و قه سیده یه کی له ستایش و ریزیلتانی پیغه مبه ردا هۆنی یه وه و تیای دا گوتویه تی:

انبت ان رسول الله أوعدني والعفو عند رسول الله مأمول
مهلاً هداك الذي اعطاك نافلة الـ قرآن فيها مواعظ وتفصيل^(١)

کاتیک له دوا یین دیری دا گوتی:

ان الرسول نور يستضاء به مهند من سیوف الله مسلول^(٢)

ئیت پیغه مبه ریش که واکه ی خۆی دا که ندو پیشکه شی ی کرد وه ک پیخۆشحالی یه ک به و شیعه ی که بۆی خوینده وه.

(١) واته بیستم پیغه مبه ر ی خودا به لئنی لیبور دنی پئی داوم... ئی خۆ بینگومان شه و لیبور دنه له لای نه پیغه مبه ر ی خودا وه چاوه روان کراو جی ی نومی دبوه... تۆ نه ی پیغه مبه ر له سۆزو خۆشه و یستی خۆته وه یه که خودا به به خشش و نیعمه تی قورنان هه موو په ندو ری تۆشوین و شیکاریکی کاروباری بۆ تیا داناوه.
(٢) واته: (بینگومان پیغه مبه ر رووناکی یه که و ری ی پئی رۆشن ده بیته وه... شمشیریکی بۆلای نه له شمشیره کانی خودا و به رووی ناحه زان دا هه لکیشراوه).

بەم ڕەنگە لەفەتح کردنی —مەككە—دا كەسیتی پېغەمبەرمان وەك گەرەترین فەرماندەى میژوو بۆ دەردەكەوت، ئەو فەرماندە نمونەییەى بەدلقراوانى و چاپۆشى و ڕەحەت بۆ ھەموو كەسێك بەرامبەر ناھەزان و دوژمنانى جوولاو و تەو، ئەوانەى بەشیوەیەكى درندانە ئازاریان دەدا و خۆی لایەنگرانیان دەچەوساندەو، كەچى لەھەموویان خۆشبوو.

بێگومان ئارەزوو لەتۆلەسەندنەو و كاردانەو، ڕەفتار بەھەمان جور لەدلى ھەندىك لەھاوەلانىدا ھەبوو. بەلام پېغەمبەر ئەو ئارەزووى تۆلەسەندنەو، ھەم لەدلیان دا دامرکاندەو، لەجیاتى ئەو چاپۆشى و ناشتى و تەبایى لەدلیان دا ناشت.

پېغەمبەرى خودا بەو ئاكارە بەرزەى (چاپۆشى) و (لەدوژمن خۆشبوونە) دەبویست ڕووى راستى ئیسلام پێشان دات كە سەرەپای ئەو شۆرشىكى بەسەر بیروباوە ڕەچەوت و تەقلیدیەكان و سیستەمە شىواوە كۆمەلایەتىەكان دا كردوو، بەلام بەرزو پیرۆزترە لەھەموو ئەو شۆرش و كودەتایانەى لەپەوتى كاروانى بەشەرىدا بەرپاكران. چونكە تاكە نیازى شۆرشى سەرتاپاگیرى ئیسلام یەكخستنى كۆمەلگەى ئینسانى و چاكردنیى بەتین كردنى پەيوەندىەكانى خۆشەویستىە لەنیوان ئەفراو چین و توێژەكانى كۆمەل دا، ئەك قورخ كردنى چەند دەسكەوت و پلەو ئیمتیازاتىك بۆ خودى شۆرشەكەو ھەلسووڕپنەرو شوێنكەوتوانى و پاشان بەیدەست كردنى تەواوى خەلكى لەژێر حوكمى چینیكى حوكم بەدەستى خۆپەرست دا.

بەندی شەشەم

((كۆتا رۆژەکانی ژيانى پېغەمبەر))

(حەجى مائىئاوى - كۆچى دوايى پېغەمبەر)

حەجى مائىئاوى

لە سالى دەى هيجرى دا پېغەمبەر لە مەدينەو دەرچوو بەرەو مەككە بۆ حەج كردن، ئەو هەش لەرۆژى (٢٥)ى مانگى - ذو القعدة-ى ئەو سالىدا بسو و كۆمەلێكى هېجگار زۆرو گەورەى مۆسلمانانىشى لەگەل دابوو، كە لەو هەبەر لەولاتى عەرەب دا ديار دەى سەفەرى ئاوايان بۆ حەج بەخۆو نەديبوو. هەمووشيان بە وەرەو تىنى بروادارى دلى پر لەشەوق و شادییەو دەپۆشت بۆ بەجى هێنانى فەرزى حەج، تا گەيشتنە -مەككە- و لەوى پېغەمبەر سەرمەشقى خەلكى بوو بۆ حەج و فێر كردنى چۆنەتى بەجى هێنانى ئەركە عىبادىيەكانى حەجكردنيان و پيشان دانى رېساو شىوازەكانى ئەو فەرزە گەورەيەيان.

لە (مونا) لەرۆژى دووهمى قوربانى كردنى دا پېغەمبەر وتاریكى گشتى و هەمەلايەنەى بۆ خوێندنەو و تياى دا مافەكانى مەرۆقى ديارى كرد... لێرەش دا چەند پرگەيەكى ئەو وتارە بەناوبانگ و مێژوويیەى پېغەمبەر ديارى دەكەين، ئەو هەبوو فەرمووى:

{ئەى خەلکینه ئایا دەزانن ئێو ئیستا لە چ مانگیك و لە چ رۆژیک دان و لە چ ولایتیکش دان؟} خەلکەكەش گوتیان: {لەرۆژیکى بەحورمەت گیراوو، ولایتیکى بەحورمەت گیراوو، مانگیكى بەحورمەت گیراوداین} ئینجا فەرمووى: {جا ئیتەر خوین و مال و کیانیشتان هەمان حورمەت و رێزى هەبوو هەمووتان سەرومال و خوینتان لەبەكتر حەرەامە وەك حورمەتداریى ئەم رۆژەتان لەم مانگەتان و لەم ولاتەتان دا، تا ئەو رۆژەى بەخودای خۆتان دەگەنەوه}.

پاشان فەرمووى: {گویم لى بگرن و تى بگەن و وریابن لەوێ كە ستم بکەن، ستم نەكەن... مال و سامانى هېچ مەرۆكێكى مۆسلمان بۆ مۆسلمانێكى دى رەوا نى یە تەنها بەقایل بوون و پێخۆشبوونی خۆى نەبێت. جا دواى خۆم پاشگەزمەبنەوه بۆ كفرو مەبنەوه

به کۆمه‌لی کافران و دواایش له ملی یه کتری بدهن. بئگومان شه‌یتان بی ئومیدبووه له‌وه‌ی که موسلمانان وا لی بکات بیه‌رسته، به‌لام ده‌توانیت نیتان تیک بدات. ده‌بیت به‌چاکی بچوولینه‌وه له‌گه‌ل ئافره‌تانیش داو مافی خودا بپاریزن له‌ناستیان دا، چونکه وه‌ک دیل^(١) وان له‌لاتان و تا نه‌مرۆش خاوه‌نی هیچ شتیک نین بۆ خۆیان. به‌لام به‌راستی نه‌وان هه‌قیان له‌سه‌ر نیتو‌ه‌ی پیاوان هه‌یه، دیاره ئیوه‌ش هه‌قتان له‌سه‌ر نه‌وان هه‌یه، وه‌ک نه‌وه‌ی ناییت که‌سیکی‌دی پی بخته‌سه‌ر پیخه‌فتان و ریگه‌ش نه‌دریت به‌و که‌سه‌ی رقتان لی یه‌تی بیته‌ مالتانه‌وه. خۆ نه‌گه‌ر ترس و نیگه‌رانیان له‌سه‌ر پیچی هه‌ندیک له‌ئافره‌تان هه‌بوو نه‌وا ئامۆزگاریان بکه‌ن و ناسه‌واری سه‌ر پیچی خوی نا‌ناساییو نا‌ره‌سه‌نیان بۆ رۆن بکه‌نه‌وه، گه‌ر نه‌وه‌ش سوودی نه‌بوو نه‌وا له‌قوناغیکی تری راست کردنه‌ویان دا پیخه‌فیان لی جیابکه‌نه‌وه له‌گه‌لیان دا مه‌خه‌ون، گه‌ر هه‌ر نه‌وه‌ش سوودی نه‌بوو نه‌وا له‌قوناغیکی دواتردا به‌سووکی لی‌یان بدهن^(٢). به‌لام له‌هه‌موو نه‌و حالت و قوناغانه‌ش دا ده‌بیت خۆراک و پۆشاک پیوستیان به‌باشی بۆداین بکریت و بی‌به‌رگ و بی‌تان نه‌کرین. نیتو‌ه‌ ئافره‌تتان وه‌ک سپارده‌ی خودا له‌نه‌ستۆدایه‌و به‌پاریارو وته‌ی خودا بۆتان هه‌لاک کراون. جا هه‌ر که‌سیک سپارده‌یه‌کی له‌لاییت ده‌بیت بپاریزیت و بیگه‌یه‌نیتسه‌وه به‌و خاوه‌نه‌ی که نه‌وی پی راسپاردوه‌و به‌ده‌ستپاکی داناه‌وه متمانه‌ی پی‌کردوه‌و}...

دوا‌ی نه‌مه پیغه‌مبه‌ری خودا هه‌ردوو ده‌ستی بلاو‌کرده‌وه فهرمو‌ی: {ئایا راسپارده‌ی خودام پی‌نگه‌یاندن؟} پاشان فهرمو‌ی: {نه‌و که‌سه‌ی لی‌ره ئاماده‌بووه با نه‌م راسپاردانه‌م بگه‌یه‌نیت به‌بزه‌کان، چونکه له‌وانه‌یه گه‌یه‌نه‌ریک به‌ختیارتری‌ت له‌گو‌نگرتیک^(٣)}... هه‌روه‌ها فهرمو‌ی: {هۆ خه‌لکینه بئگومان خوداتان یه‌که، باوکیشتان یه‌ک که‌س بووه، که ئاده‌مه — بئگومان پێ‌زوگه‌وره‌یی بۆ هیچ عه‌ره‌بێک له‌سه‌ر که‌سیکی غه‌یری عه‌ره‌ب و بۆ

(١) نه‌مه‌ش ئاماژه‌یه‌که بۆ‌حالی ئافره‌تان له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌لام له‌ژێرسایه‌ی شه‌ریعه‌تی ئیسلامی دا هه‌رگیز ئافره‌تان مامه‌له‌ی دیل و کۆیله‌یان له‌گه‌لدا نه‌کراوه، به‌لکو نه‌و مافه‌ په‌واو ماقوولانه‌ی که به‌ئافره‌تان دراوه له‌ئیسلام دا، تا نه‌مرۆش ئافره‌تانی سه‌ده‌ی بیست و سه‌ده‌ی بیست و یه‌کی زاینیشی لی بی به‌شن ئافره‌تانی عه‌ره‌بیش له‌پیش ئیسلام دا له‌ژیا‌نیکی سه‌رشۆری و کۆیله‌یه‌تی دا‌بوون. ته‌نانه‌ت ئُن له‌دوا‌ی مردنی می‌رده‌که‌ی به‌میرات داده‌نراو ده‌شفرۆشرا وه‌ک چۆن ئاژه‌لان ده‌فرۆشان و که‌مترین مافی له‌سه‌رمی‌رده‌که‌ی نه‌بوو و نه‌یانده‌هیشت به‌و مافانه‌ی خۆی به‌خته‌وه‌ری‌ت و وه‌ک مرۆفیک بۆی.

(٢) سووک لی‌دانی ئافره‌ت نه‌و لی‌دانه‌یه که نازاری پی‌تنگه‌یه‌نریت و له‌شو‌ینه ناسک و ترسناکه‌کانی جه‌سته‌ی نه‌دریت. نه‌م لی‌دانه‌ش بۆ نه‌و جو‌ره ژنانه‌یه که له‌سنووری شه‌رم و پێ‌زی ناسایی ده‌رده‌چن، نه‌ک نه‌و ژنانه‌ی که پێ‌زونا‌پرووی خۆیان ده‌پاریزن.

(٣) (امام احمد) گێ‌راوتی یه‌وه.

که سیکي غهیری عه ره بيش له سهر عه ره بیک و بۆ ره شپي ستيك له سهر سوور پيستيک و بۆ سوور پيستيک ش له سهر ره شپي ستيک نی یه تنها به خوا به رستی و ته قواو له خواترسان نه بیت...
 ئایا پيم گه یاندن؟ هه موو گوتیان: (به لئ... پیغه مبهری خودا گه یاندی)^(١).

(طبرانی) ییش گپراویتی یه وه، که پیغه مبهری خودا له وتاری حه جی مالتاواپی دا فهرموویه تی: {ئایا پیتان بلیم موسلمان کی یه؟ موسلمان نه وه که سه یه که موسلمانان له زمان و دهستی پارێزراوین. نهی پیتان بلیم بروادار کی یه؟ نه وه که سه یه، که جی ی باوه و متمانه ی خه لکی بیت و دلنیا ب له مال و سامان و نه فسیان لی ی. نهی پیتان بلیم کۆچکار (مهاجر) کی یه؟ نه وه که سه یه کۆچی کرد بیت له خراپه و گوناوه وازی لی یان هیئاییت. مرۆفی بروادار خوین و نه فسی حه رامه له برواداران وه حه رام بوونی نه م پۆزه بۆ شه و کوشتار. گوشتی موسلمان حه رامه و نابیت موسلمانێ تر (به غه یبهت کردنی) گوشتی بخوات، (واته نابیت موسلمان غه یبهتی برای موسلمانێ بکات). ههروه ها دهروونی موسلمان حه رامه و نابیت سته می لی بکری و نازار بدریت. نازار دانیشی حه رامه...}

* * *

پیغه مبهری خودا نه و شانیه ئاراسته ی کۆمه لانی ئاماده بووی موسلمانان کرد و نه م و شانیه چهندین ریسای بنچینه یی و گرنگیان له خوگرتبوو که له وه و پيش هیه و تاربیژیک له ولاتی عه ره ب دا نه یدرکاندبوون... له و ریسای بنچینه یی یانه ش:

* قه دهغه کردنی خواردنی مال و سامان به نا ره وایو، قه دهغه کردنی کوشتن و پيشیل کردنی ئابروو و سهروه ری مرۆقه کان، بیکگومان خه لکی له وه و پيش بۆ په یدا کردنی به شی زۆری بۆ یو ییان په نایان ده برده بهر دزی و جهرده یی و کوشتنی کهسانی دی به نا هه ق.

* رزگار کردنی ئافرهت دوا ی نه وه ی له لای عه ره ب و سه رجهم گه لانی نه و ناوچانه به کۆیله داده نرا. رزگار کردنی شیان به پریری راشکاوانه ی پیغه مبهر بوو له سه ره نه وه ی که و ئافره تان حه قیان له سهر پیاوان هه یه و ده بیت پیاوان به چاکی له گه لیان دا ره فتار بکه ن.

* نه وه ی شایانی باسیش بیت هه ر ئیسلام مافی میرا تگیری بۆ ئافره تان چه سپاندو جیگیر کرد دوا ی نه وه ی له و مافه سروشتیه ی خو یان به یه ش کرابوون. ههروه ها ئیسلام مافی سه ره به سته ی پیدان له بهر پۆه بردنی مال و سامانیان داو له په سندر کردنی شایه تی دانیشیان دا. نه مه ش له نێو گهل و نه ته وه کانی نه و سه رده مه دا دانی پیدانه نرابوو.

❖ چه سپاندنی بنه‌مای یه‌کسانی له‌نیوان سه‌رجه‌م تاکه‌کانی کۆمه‌ل و ئه‌فرادی ره‌گه‌زی به‌شهری دا به‌چاونووقان له‌زمان و ره‌نگ و ره‌گه‌زیان و، شوین و پیوه‌ری به‌چاکتردانانی هه‌ندیک که‌س و خه‌لکی له‌هه‌ندیکی تریان به‌پێی سیفه‌ته‌ ده‌روونی یه‌کانی تایبه‌ت به‌ته‌قواو خواپه‌رستی بیت و له‌سه‌ر کاری چاکه‌بیت.

له‌پیش ئیسلامیش دا هیچ که‌سێک ئه‌م بنه‌مایه‌ی نه‌درکاندبوو و نه‌که‌وتبووه سه‌رزاری که‌س، چونکه خه‌لکی به‌پێی ره‌نگ و ره‌گه‌زه‌کانیان هه‌لده‌سه‌نگیتران و له‌یه‌کتر به‌چاکتر داده‌نران. ته‌نانه‌ت ئه‌م ره‌فتاره ناپه‌سنده فه‌یله‌سووفه گه‌وره‌کانیشی گرتبووه‌وه.

بۆ نمونه (ئه‌فلاتون) ده‌یگوت: (من له‌سه‌ر سێ شت سوپاسی خودا ده‌که‌م:

۱- له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌صرۆڤ دروستی کردووم و نه‌یکردووم به‌ناوه‌.

۲- کردوومی به‌ره‌گه‌زی-یۆنانی- و به‌ره‌گه‌زیکێتری دانه‌ناوم.

۳- له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سه‌رده‌می - سوکرات - دا دایناوم)..

♦ جا دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ئه‌رکه به‌ندایه‌تیو خواپه‌رستی یه‌کانی ئه‌و جه‌ه‌ی ته‌واوکرد گه‌رایه‌وه بۆ (مه‌دینه). هه‌ر که‌شاری (مه‌دینه)شی به‌دی کرده‌وه سێ جار بیژه‌ی (الله اکبر)ی گوته‌وه‌و پاشان فه‌رمووی: { لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، آییون، تائبون، عابدون، ساجدون، لربنا حامدون، صدق الله وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده }^(۱).

کۆچی دوايي ی پېغەمبەر

سەرەتای نەخۆشیی و پەرەسەندنی:

پېغەمبەر چەند مانگێك دواي حەجی مائاوايي، هەستی بەتووشبوونی نەخۆشی یەك دەکرد كە وردە وردە ئازارەكانی زیاتر دەبوون و سەرئێشە یەكی توندیان بۆ پەیدادە كرد. جا كاتێك ئێش و ئازار پەرهی سەند پېغەمبەری خودا داواي لەهاوسەرەكانی كرد پێی بدەن لەمالی —عائیشە—دا بکەوێت لەجیاتى ئەوهی وەك نەریتی جارانی لەنیوان مالاانى هاوسەرەكانی دا بگەڕێت. ئەوانیش (خودا لى یان رازی بێت) مۆلەتیان پێ دا.

ئیدی نەخۆشی و ئازارەكانی ئەو نەخۆشی یەي پۆژبەرۆژ توندتر دەبوون لەسەری. لەم بارەیهوه (عبداللە — ی كۆری مسعود) دەلێت: (لەو كاتانەدا چووم بۆلای پېغەمبەر و ئازاریکی توندی لەئەنجامی زۆر ماندوو بوون و نەخۆشی یهوه هەبوو، دەستم لى ی داو پێم گوت: ئەي پېغەمبەری خودا خۆ تۆ ئازاریکی زۆرت هەیه و زۆر ناساغیت). ئەویش فرموی: (بەلێ وایە من وەك هەر پیاویك لەئێوه نەخۆش دەكەوم و ئازارم دەبێت)... ئینجا پێم گوت: (پێگومان تۆ دوو پاداشت هەیه)، فرموی: (بەلێ، بەو خودایەي گيانی منى بەدەسته هەر موسلمانێك لەسەرزەوی دا بۆی و تووشی ئازاری نەخۆشی یەك بێت، یان هەر ئازاریکی دی، ئەوا خودا لەبەرەمبەردا گوناھەكانی دەسپێتەوه وەك چۆن گەلاى درەخت دەوهرێت).

ئەو هەموو ئازارانەش، كە پېغەمبەر لەو نەخۆشی یەي دا چەشتبووی وای لە —عائیشە— ی هاوسەری كردبوو كەنەریتی حەز لەئازار چەشتنی لەدل دا بچەسپێت و لەوبارەیهشەوه بلیت: (هەمیشە حەزم دەكرد چكۆسی و شاگەشكە بەهەر برۆاداریك ببەم لەتوندی و سەختی مردنی دا دواي ئەو توندی یەي لەسەر پېغەمبەری خودا بینیم).

وتاری بۆ موسلمانان:

گەرمی ی تاو دەرەدەكە هێندە لەجەستەي پېغەمبەردا تیینی سەند وای لى هات داواي ئەوه بکات كە ئاویکی زۆری بۆ بهێنن تا خۆی پێی فێنك بکاتەوه... فرموی پێی یان: (حەوت جەوهەندە ئاوم لەئاوی چەند بیرێکی هەمەجۆرەوه پیاداكەن).

(عائیشە) لەم بارەیهوه گوتویەتی: (ئێمەش لەتەشتیکی —حفصە— ی هاوسەری دا دامانیشتاندو ئاوهكەمان بەو شیوهیه كرد بەسەر و لەشیا تا وای لى هات بفرمویت: بەسە، بەسە، چیتەر ئاوم پیاوەكەن). دواي ئەم خۆشتنە پېغەمبەر هەستی بەحەوانەوهیهك دەكردو چالاکی ی بەبەرداهاوە، بۆیه سەری بەست و چووه دەرەوه بۆ نیو خەلكی و پێشنوێژی

بۆکردن، دواى تەواوبوونى نوێژو سەلام دانەوه، چوو سەر مینبەر و دەستی کرد بە وتاردان بۆ خەلکی و سەرەتا داواى لێخۆشبوونی خودای بۆ شەهیدانی جەنگی (ئوحود) کردو بۆیان پاراێهوه. پاشان راسپاردەى خۆى لەمەر پشتیوانان (أنصار) دەرپری و پرووی کردە کۆچکاران (مهاجرین) و فەرمووی:

{ئەى کۆمەڵی کۆچکاران ئێوه لەزیادبوون دان، بەلام پشتیوانان لەسەر ئەو شیوازەى ئەمەرۆ لەسەرى دەروێن لەزیادبوون دا نین. پشتیوانان هەردەم جۆى متمانەى منن و دالەدەرمانن. جا ئێهوش دەبیئت رێژ لەو کارە جوامێری و چاکانەیان بنین و چاکە لەگەڵ چاکە کاریان دا بکەن}.

ئینجا فەرمووی: {بەندەیهک لەبەندەکانى خودا گەر لەنێوان دنیاو بەشى خودا سەرپشک بکریت هەر بەشى لای خۆى هەلبژاردووہ}. لەو کاتەدا (ئەبوبەکر) تێگەیشت و زانى ی مەبەستى پێغەمبەر لەو سەرپشک کردنە خۆیەتى، بۆیە گریا و گوتی: {بەلکو خۆمان و مال و مندالمان دەکەین بەفیدیای تۆ}... پێغەمبەر پێى فەرموو: {لەسەر خۆیە ئەى ئەبوبەکر}، ئینجا پرووی کردوہ موسلمانان و لەبەشیکی تری وتارەکەى دافەرمووی:

{هەر دەرگایەک لە مزگەوتدا هەبە دادەخریئت تەنھا دەرگای -ئەبوبەکر- نەبیئت. چونکە نابینم کەسیکی دى لە (ئەبوبەکر) باشتەر بوویئت لەھاوەلیتی کردنى من داو گەورەترین پۆلى هەببوہ. جا ئەگەر من یەکەمین ھاویری دلسۆز بۆ خۆم دیارى کەم ئەوا هەر -ئەبوبەکر- لەپیش هەموو کەسیک دا دیارى دەکەم. بەلام جارێ هەر (ھاویری یەتى و براىەتى ی نێماندارى) تاکو خودا لای خۆى بەیەکمان دەگەینەنێتەوه}.

پێغەمبەرى خودا سەبارەت بە داھاتووی نەتەوہ کەى لەوہش دەترسا، کە کارى خودا پەرستى یەکەیان ھەندیک خلتەى ھاوہەش بۆ خوادانان (شیرک) ی تێ بکەویئت و خەلکی دلیان بەمەزارو گۆری پێغەمبەران و پیاوچاکانەوہ ببەستن لەجیاتى ئەوہى دڵ و دەروونیان تەنھا بەخوداوە پەییوەست کەن.. هەر بۆیە لەم پرووہشەوہ لەبەشیکی تری وتارەکەى دا فەرمووی: {ھەندیک لەگەلانى پێش ئێوہ گۆرەکانى پێغەمبەران و پیاوچاکانیان دەکردە مزگەوت و شویتنى نوێژتیاکردن. جا ئێوہش نابییئت گۆرەکان بکەنە چەند مزگەوتیک و مزگەوتى لەسەربنیات بنین چونکە من ئەوہتان لێ قەدەغە دەکەم}.

راسپاردنى - ئەبوبەکر - بۆ پێشنوێژى موسلمانان:

لەکاتیک دا پێغەمبەر نەیدەتوانى پێشنوێژى بکات، فەرمووی: {فەرمانم بگەینەن بە - ئەبوبەکر- با ئەو پێشنوێژى یەکە بۆ خەلکی بکات. لەو ساتەدا (عائیشە) ى ھاوسەرى، پۆى گوت: (ئەى پێغەمبەرى خودا -ئەبوبەکر- پیاویکی بەسۆزو دەنگ کزەو زۆریش دەگری

له کاتی قورئان خوێندن دا، به‌لام پێغه مبه‌ر هه‌ر فهرمووی: {فه‌رمانی پێ‌بگه‌یه‌نن به‌چیت پێشنوێژی بۆ خه‌لکی بکات}. (عائیشه) ده‌لێت: (هه‌مان وته‌ی پێشوم پێ‌گوته‌وه‌). ئینجا پێغه مبه‌ر له‌وه‌لامی من دا فهرمووی: (ئێوه‌ی ئافه‌رت زۆر عاطیفی و هه‌ست ناسکن. بپۆن فه‌رمانم بگه‌یه‌نن به‌ئه‌بویه‌که‌ر با خۆی پێشنوێژی یه‌که‌ بۆ موسلمانان بکات).

هه‌ر له‌م باره‌یه‌وه‌ (عائیشه) گوتویه‌تی: {ده‌سا به‌خودامن تا که مه‌به‌ستێکم له‌و وتانه‌م دا بۆ پێغه مبه‌ر نه‌هه‌بوو، که نه‌و به‌رپرسیاریتی یه‌ له‌سه‌ر باوکم (ئه‌بویه‌که‌ر) لایبات و تی‌گه‌یشته‌بوومه‌که‌ خه‌لک هه‌ز نا که‌ن هه‌رگیز که‌س شوینی پێغه مبه‌ر بگه‌یه‌ته‌وه‌، له‌و حا له‌ته‌ش خه‌لکی له‌هه‌ر پووداویکی له‌ناکاوا دا ره‌شبین ده‌بوون پێ‌ی، بۆیه‌ هه‌زم ده‌کرد نه‌وه‌ له‌ ئه‌بویه‌که‌ر دوور که‌وته‌وه‌}.

ئینجا پێغه مبه‌ر هه‌ندێک وه‌زی له‌خۆی دا به‌دی ده‌کرد، که‌ بتوانیت ب‌روات بۆ نوێژ، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ به‌یارمه‌تی دووبیاو گه‌یشته‌ مزگه‌وت، که‌ خۆی له‌سه‌رشانیان راگیر کردبوو. جا که‌ گه‌یشته‌ مزگه‌وت (ئه‌بویه‌که‌ر) سه‌رقالی پێشنوێژی کردن بۆ خه‌لکی بوو، به‌لام ویستی خۆی له‌کاره‌که‌ داواجات، پێغه مبه‌ریش ئاماژه‌ی بۆکرد، که‌ له‌جێگای خۆی دا مینێته‌وه‌. ئینجا چوه‌ ته‌نیشته‌یه‌وه‌ دانیش و نوێژی کرد، (ئه‌بویه‌که‌ر)یش له‌دوا ی پێغه مبه‌ر نوێژی ده‌کرد و خه‌لکیش له‌دوا ی ئه‌بویه‌که‌روه‌ نوێژیان ده‌کرد.

دوا وه‌سیه‌ت:

جا که‌ ورد هه‌رده‌ ژبانی پێغه مبه‌ر به‌ره‌و کۆتایی ده‌چوو، هاوه‌له‌کانی له‌مالی (عائیشه) کۆکرد هه‌و بۆی روانین و سه‌ره‌نجی له‌سه‌ر راگرتن و فرمێسک که‌وته‌ چاوه‌کانی و فهرمووی: {به‌خه‌یرین.. خودا بتانه‌یت.. خودا ره‌هه‌مان پێ‌ بکات... خودا بتانه‌وینێته‌وه‌... خودا بتانپارێزێت.. خودا به‌رزتان بکاته‌وه‌... خودا سه‌رکه‌وتوتان کات. خودا ساغ و سه‌لامه‌تتان کات.. خودا قبوولتان بکات... من وه‌سیه‌ت و پاسپارده‌م بۆ ئێوه‌ ئه‌وه‌یه‌ خودا به‌رست و به‌ته‌قواو پارێزکار بن... له‌خوداش ده‌خوازم ئاگای لیتان بێت و کاروبارتان هه‌لسووړینیت و ئێوه‌ پێ‌ ده‌سپێرم. بێگومان من ترسینه‌ر و مزگێکنی ده‌رم له‌لایه‌ن خوداوه‌ بۆ ئێوه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رپێچی له‌فه‌رمانی خودا ده‌ره‌ق به‌به‌نده‌کانی و ولا ته‌که‌یان نه‌که‌ن. خوداش خۆی به‌ منیش و ئێوه‌شی فهرمووه‌: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ القصص/٨٣..

پاشان وه‌سیه‌تی بۆکردن که‌ چۆن کفنی بۆ بپرن و چۆن بینێژن و هیچ هاوارو شین و رۆژیه‌که‌نه‌کن.

له جابريشهوه گيڙپراوتهوه گوي ى له پيښه مبهري خودابووه له پيش مردنى دا فرموييه: {گوماني باستان به خدا هه بيت}.

پيښه مبهري ده شترسا له ودي، كه له پاش خوي نه ته وه كه ي دواي هه واو ښاره زوو بكهون، دياره نه مېش ده بيته هوي وازه ينان له نويږو خوا په رستي، هه وروها ده ترسا له وېش، كه نه رسته كاني لووتېهرزي و خويه زل دانان به سهر يان دا زال بن، هر بويه ش ديار ترين وه سيه تي له پيش كوي دوايي دا نه وه بو دواي له موسلماننه كان ده كرد، كه پابه ندېن به نويږو كړنه وه به رده وام له نويږو زيكرى خوادېن و شان به شاني نه مېش زور نهرم و نيان و به رده حم بن له گهل كه ساني خرمه تكارو كارگوزارو به بنده دا.

له م باره يوه (انس) - خدا لي ى پازي بيت - ده ليت: {به گشتي راسپارده ي پيښه مبهري خدا بهر له گيان ده رچووني، نه وه بو هر ده يفرموو: ((الصَّلَاةُ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ...))} واته: (به رده وام بن له سهر نويږو كړن و ناگاتان له ژنه كانتان بيت و نهرم و نيان بن له گهل يان دا).

كوټا ساهه كاني ژياني پيښه مبهري:

(نه بويه كر) پيشنويږي يو موسلمانان ده كردو به مېش گوږپايه لي خوي يو فرمانه كه ي پيښه مبهري خدا ده رده بري و له ودا به رده وام بو، تا پوږي دوو شه مېه (واته نه و پوږي پيښه مبهري تياي دا وه فات ده كات)، له و پوږه دا پيښه مبهري په ردي ژورو كه ي لادا، كه ده يرواني به سهر مزگه و ته كه داو موسلماناني بيني له نويږو دابوون و زه رده خه نه يه كه گرتي، موسلماننه كانيش كه ليك دلشاد بوون و ته نانت و ايان لي هات خهريك بو ده ست به نويږو نه كېن له بهر زوري و جوش سندندي شادي له دليان دا به ديتني پيښه مبهري كه يان، ته نانت (نه بويه كر) ويستي خوي دوايخات تاكو بگاته ريزي دواوه بوار يو پيښه مبهري بكا ته وه تاكو پيشنويږي يان يو بكا ت. به لام پيښه مبهري خدا ئېشاره تي بو كړن، كه نويږه كه يان ده ست پي بكهون و په رده كه شي دادايه وه و گه رايه وه سهر پيښه مبهري.

نه وه ش دوا ديدارو چاوپيښه و تني بوو له گهل موسلمانان دا.

كاتيك هستي كرد نه و مردني لي نزيك ده بيته وه نه ختيك ناوي له بهر ده ستي دا دانابوو ده ستي پي ته رده كردو ده يه ينا به سهر گوناي داو ده يفرموو: {ناي خه م و نازاري مردن چهنده گه وريه}، (فاطيمه) ي كچيشي ده يگوت: (هه ي باهر پو چ كار ه ساتي كه ... خه مي تو هه مووي يو من بيت نه ي باه گيان) ... پيښه مبهري خوداش پوي فرموو: (له مړوه خه م و كار ه سات له سهر باوكت ناميني تي)، به لام پيښه مبهري كه بيني (فاطيمه) چهنده بي نارام و دلته نكه

له خوی نزيك كړدووه و سهری خسته ژير قوټی يهوه و ته يه کی به گوی دا چرپاند، فاطيمه ش به و ته يه گريا، پاشان بۆ جاری دووه و ته يه کی تری به گوی دا چرپاندو (فاطيمه) پيگه نی.

(دواي وه فاتي پيغه مبهرا، عائيشه ده ربارهی نه و دوو و ته يه له فاطيمه ی پرسى بوو)، نه ویش گوتبوی: (له يه که م و ته دا که باوکم به گوی ی دا چرپاند م فمرمووی پيڼ که نه و کۆچی دوايی ده کات و منيش گريام. پاشان له دووه و ته يدا هه والی نه و ی پى راگه ياندم که من يه که م که سم له که سه نزيکه کانی که دواي مردنى خوی پى ی ده گم، ئير به و مژده يه پيگه نيم).

ههروه ها (عائيشه) ی هاوسهری له وه سفی کۆتا ساته کانی بهر له وه فاتي پيغه مبهرا د گوتوويه تی: (له بهر ده ستی پيغه مبهرا د قوتوويه ک ناو هه بوو ده ستی تی ده خست و دم وچاوی پى ده سړی و ده يه فرموو: ((في الرفيق الأعلى، في الرفيق الأعلى...)) هه تا گيانی کيشراو وه فاتي کرد.

وه فات کردنيش ی له پړژي دوو شه مه (۱۲) ی ربيع الأول - دا و له ته مه نی (۶۳) سالی دابوو. پيگومان هه ر که سيک به وردی سهرنجی فمرمووه دکانی پيغه مبهرا بدات (له پيش له دنيا ده رچوونی داو له و چرکه ساتانه ی کۆتايی ی دا) به ته واوی قه ناعت به و راستی يه پروونه ديئت، که نه و به راستی و به حق پيغه مبهراي خودا بووه. چونکه وه سيه ت کردنی به نويزو پاريزکاری و له خواترسان و بهرگرتن له به دکاری، له دواين پاسپارده کانی بووه. نه و ساتی په رده ی ژورو ده کشی لاداوو موسلمانانی له نويزه که يان دا بينيوه که نه وانيش هه ستيان به بينيني نه و کردووه، له جوانتريني نه و ديمه نانه بووه که شادی و خوشی ی به ده دروونی گه ياندووه له هه مان کاتيش دا زانيويه تی که کاتی له دنيا ده رچوونی هاتوته پيشه وه.

به لام گريمان گه ر پيغه مبهرا نه بوايوه وه ک خه لکی دی تووشی نه و سهره مهرگه بوايه نه و له و چرکه ساتانه ی دوايی ی دا، که مړو هه ست به نزيك بوونه و ی مردنی ده کات تاکه (هيواو خه م و خه يالتيکی) بير کردنه وه بوو (له که س وکاری خوی به تاييه تی)، که جۆن دواي خوی ده ژين و بير کردنه وه ش بوو له خوشی و ناره زووه کانی دنيا و له و مال و سامان و شت و مه کانه ی به جييان ديئت.

ته نانه ت هه نديک که س له وانه ی که هه ميشه له ژيانيان دا فروفيټيان کردووه له کاتی سهره مهرگ و کۆتاساته ترسناک و به سامه کانی له دنيا ده رچوونيان دا لی يان بينراوه و بيستراوه، که دانيان به هه مو تاوانه کانيان داناوه و خويان له گومرايی بى بهری کردووه.

به لام نه و ی، که خه لکی له (محمد) ی پيغه مبهريان بينيوه له کاتی سهره مهرگ و کۆتاساته کانی به خوا گه يشته وه ی دا پيچه وانه ی نه و حال ته زانراوه ی سهره مهرگی

جادو و گهران و ته‌له که بازان بووه. چونکه خودا هاوسۆزی بووه و پالاوتوویه‌تی بۆ ئهو رِیزه‌ی، که پله‌ی (خلیل)ی پیّ ببه‌خشیت. تاکه هیواو داواکاری ی پیّغه‌مبه‌ر گه‌یشتنه‌وه به‌خودای په‌روه‌ردگاری بوو، که به (رفیق‌الاعلی)ی وه‌سف کردبوو له‌به‌ر ئهو هه‌موو سۆزو ره‌حه‌ت و هاوخه‌می یه‌ی خودا بۆی، ئهو (رفیق‌الاعلی)یه‌ی، که هه‌تا دواه‌ناسه‌ی له‌سه‌ر زمانه‌ی بسوو به‌چاکی ده‌یدرکاند.

بینگومان پیّغه‌مبه‌ری خودا کۆچی دوایی کردو له‌دوای خۆیشتی ئهو به‌رنامه‌یه‌ی بۆ موسلمانان به‌جی هیشت، که (قورئانه‌کی خودا) و (سوننه‌تی خۆی) بوو نه‌گه‌ر موسلمانان په‌یره‌ویی بکه‌ن هه‌رگیز گومراو سه‌رگه‌ردان نابن، هه‌روه‌ها له‌دوای خۆی ئهو هاوه‌له پیّگه‌یشتوو و تیگه‌یشتوانه‌ی به‌جی هیشت، که به‌چاکی ئیسلامیان پروون ده‌کرده‌وه و کاری فته‌ح کردنی شارو ولاتانی تریان پیّ ته‌واوده‌کردو پِیگه‌ راسته‌که‌ی ئیسلامیان به‌جیه‌ان ده‌گه‌یاند.

ئیمه‌ش له‌خودا ده‌پارِئینه‌وه، که خودا پاداشتی (محمد)ی پیّغه‌مبه‌ری بداته‌وه (به‌و پاداشته‌ خیره‌ی، که بۆ پیّغه‌مبه‌رانی دیاری کردوه) له‌سه‌ر ئهو هه‌موو هه‌ول و جیهاده‌ی، که بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی گِیَراویتی. هه‌روه‌ها له‌خودا ده‌پارِئینه‌وه کارمان بۆ مه‌یسه‌رکات له‌په‌یره‌وی کردنی رِیبازه‌ راسته‌که‌ی، تاکو به‌ختیاری و ناسوده‌یی ی دنیاو پۆژی دواشمان ده‌ست که‌ویت..

لله في سبيلهم

موضتيرك لرياني سخي وكونم نديرتي يغم مبرر

۱- لئلا ره برزه B في يغم مبرر

۲- هاوره راني يغم مبرر

۳- چه ندوانه وپ نديك

۴- گوره ي همدوگه وره پياوان

به‌ندی یه‌که‌م

((له‌ناکاره به‌رزه‌کانی پێغه‌مبه‌ر))

("محمد" نمونه‌ی ته‌واو - شیوه‌ی پوخسارو جه‌سته‌ی - له‌خۆبۆردزویی -
 ڕه‌حم و به‌زه‌یی - لێخۆشبوون و له‌سه‌رخۆیی - زوهد و دنیانه‌ویستی -
 خواپه‌رستی و عیباده‌تی - ڕه‌وانبێژی و دانایی)

"محمد" نمونه‌ی ته‌واو

ژیا‌نامه‌ی (محمد) پره‌ له‌ناکاری هه‌ره‌به‌رزى مرۆیی و په‌وشتی نایاب و بێ‌وێنه‌و، هه‌موو
 نه‌و هه‌لوێسته نه‌مرانه‌ش که ناماژه بو‌ خانه‌دانى و گه‌وره‌یی یه‌ په‌سه‌نه‌کەى و خو‌نه‌ریتى
 جوان و دره‌وشاوه‌ی ده‌که‌ن. به‌راستی (نه‌و) هه‌ر خودای په‌روه‌ردگار نه‌ده‌بی پى به‌خشیه‌و
 باشت‌رین ئاداب و هه‌لس و که‌وتیشی فی‌رکردوه‌و پاراستو‌ویشیه‌تى له‌خراپه‌و به‌دکاری یه‌کانى
 نه‌و ژینگه‌یه‌ی تیا‌دا گه‌شه‌ی کردوه‌و، هه‌یچ په‌وشتی‌کی جوان نه‌ما‌بو‌و، که پێغه‌مبه‌ر خا‌وه‌نى
 نه‌بو‌وێت. هه‌موو په‌وشت و په‌فتاری‌کی جوان هه‌ر له‌وه‌و به‌ی‌نراوه‌و زانراوه‌. هه‌ر بۆ‌یه‌ش خودا
 له‌قورئاندا ئا‌وا وه‌سفى په‌وشتمه‌ندى یه‌که‌ى ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ
 عَظِيمٍ﴾ القلم/٤.

به‌م په‌نگه -محمد- نمونه‌ی بالا‌ی پێگه‌یشتوانه‌و کمالی ی مرۆفایه‌تى و، پێشه‌نگی
 هه‌ره‌چاکى موس‌لمانان بو‌وه، خوداش فه‌رمانی پێ‌کردو‌وین که بیکه‌ین به‌ سه‌رمه‌شقی خۆمان
 له‌هه‌موو کارو‌کرداری‌که‌دا هه‌مان په‌فتارو نه‌ریتى نه‌و په‌ی‌ره‌و بیکه‌ین و دوا‌ی ئا‌کارو خه‌سله‌ته‌کانى
 بکه‌وین تا‌کو په‌زامه‌ندى خودامان ده‌ست که‌وێت، هه‌روه‌ک خودا پێمان ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ

كَثِيرًا﴾ الأحزاب / ٢١.

هه‌ر تو‌یژه‌ره‌وه‌و لێ‌کۆلباری‌ک گه‌ر بیه‌وێت له‌و په‌وشته به‌رزانه‌ی پێغه‌مبه‌رى خودا
 بکۆلێتمه‌وه ده‌بێت شه‌ره‌زایی ی ته‌واوی له‌قورئان هه‌بێت و بو‌ نه‌و مه‌به‌سته زیاتر سه‌وود

له قورئان وەر بگریت. چونکه هەر ږهوشتیکی بهرز، که قورئان بانگه وازی په پیره وکردنی کردووه (محمد) پیش هه موو کهس له خوږی دا بهرجهسته و پیاده ی کردووه.

لهم ږووه دایکی ږواداران (عائیشه) که نزیکتین کهس بووه له پیغه مبهروه ده لیت: {ږهوش و ناکاری پیغه مبهری خودا (قورئان) بووه} واته هه موو ږهوشتیکی بهرینمایی قورئان بووه. جگه له قورئانیش، کتیبه ږیره کانی فهرمودهش (أحادیث)^(۱) دهیان هه زار له گفتارو ږهفتاره بهرزه کانی پیغه مبهرو شو وهسیدت و ږاسپاردانه یشیانمان بو ده گیرنهوه، که بانگه واز بو هه موو ږهوش و خوویه کی جوانی ئینسانی ده کهن و هه خودی شو کتیبانه ی له سهر فهرموده کانی نووسراون و دانراون به هیترتین به لگه و گوره ترین شایه تی دانن له سهر پابه ندی و تایبه تمه ندی پیغه مبهرو به نه خلاق ی نمونه یی و بهرزی به شهر ی یوه.

نیمه ش لهم به شهی کتیبه که مان و لهم چهند لاپه ره که مه دا، پوخته یکه له سیفات و ږهوشته بهرزه کانی پیغه مبهرو بو خوینه ران دیاری ده کهین تا کو رینمایی ی ژیان ی لیوه رگرن و له سهر شو شتوازه راست و دروسته ش هه نگاوینین و بهم پی یش بهرزه زامه ندی خودا به خته وه رین.

به لام پیش شووی سیفته و ږهوشته جوانه کانی دیاری بکهین وا چاکه ناماژیه که بو ږوخسارو شتووی جهسته یی پیغه مبهرو بکهین، که هاوه لانی باسیان لیوه کردووه.

شینووی ږوخسارو جهسته ی

پیغه مبهرو له نیو خه لکی دا جوانترین ږوو و ږوخساری هه بوو و هه که سیکیش وه سفی کرد بیت به مانگی شهوی چوارده (شهوی به در) ی چواندووه. ږوخساری سپی و تیکه له بهر نه گیک ی سوور بووه، هه دوو چاوی گوره و گلینه کانی ږهشی توخ بوون، هه روه ها چاوه کانی وه که چاوی کلر ږوکراو ده رکه وتوون بی نه وی کلیشی تی کردبن. پیلووی چاوه کانیشی نه ختیک در ږیوون، بر ږکانیشی در ږیوون و ورده کاری یه کی جوان له هه ردو لای بر ږکانی دا هه بووه، تا نه ملاولای چاوه کانی در ږیوونه ته وه. ناوچه وانی پان بووه لووتی ږیک بووه، ده می فراوان بووه. جوانترین دوو لیوی هه بووه، له نیوان دانه کانی دا ماوه هه بووه، هه ردو ږومه تی کهم گوشت و مام ناوه ندی بوون، مل و گهر دنی له هی هه موو کهس جوان تر بوون، ملی نه کورت بووه نه در ږیووه، سینه ی پان و فراوان بووه، دوو شانی ږیک و دوو پی ی پته و بووه، بالای

(۱) کتیبه کانی فهرموده به کتیبه کانی سونه تیش (کتب السنه) ناوده بریت و گرنگترینان نه مانمن: (صحيح البخاري- صحيح مسلم- ترمذي- نسائي- ابوداود- ابن ماجه- (موطاي- امام مالك) (مسند- امام احمد) ..

بهرز بووه به لām هیڼدهش دريژ نه بووه، که زیاد له پادهی مه لوف بوو بیټ، دیاره هیڼدهش کورته بالا نه بووه، که بالای نرم بیټ.

ورگ و سکی زلی نه بووه، سک و سنگی له ناستی یه کتردا بوون. ههروه ها لهش ولاریشی نه قه لهو بووه نه زۆر لاواز بووه. پشتی راست و گه وړه بووه. له نیوان ههردوو شانی دا نیشانهی پیغه مبه ریتی هه بووه که له لای شانی راستیا بووه، که بریتی بووه له خالیکي په ش به سه ر زه ردا پروانیویه تی و چهند تاله موویه ک دهوری داوه، قژیشی نه لولل بووه نه خاوبووه، به لکو له نیوان نهو دوو جوړه دا بووه گه یشتو ته سه رنیوهی ههردوو گوئی ی، یان سه رنه رمای ی ههردوو گوئیکانی، له پوشت و ههنگاونانیشی دا گورج وگوژل بووه گه ر به پوشتیه پرۆشتیه هیڼده چالاکانه ده پوشت وهک نه وهی به پوشتیه کی سه ره ولیژدا پرۆشتیه. گه ر ناوړی به لایه ک دا بدابایه وه هه مو له شی پیکه وه ده سوړاند. دهنگیکي ساف و زولآلی هه بووه. له خه م و نه ندیشهی نه ترازوو به رده وام دا بووه، هه رده م له بیر کردنه وه تی تفکرین دا بووه. زۆر بی دهنگ بووه بو پیتیستی یه ک نه بیټ قسه ی نه کردوه، هه ر به ناوی خودای گه وړه وه و ته کانی ده ست پوئ کردوه و کوتایی پئی هیناوه. له و ته و ناخوتنی دا به پروونی باسی نیعمه تی خودای کردوه و نیعمه ته کانی به گه وړه و گرنگ دا ناوه و گه ر که میش بوو بیټ به بی بایه خ بوئی نه پروانیوه. نه گه ر تووړه و په ست بوو بیټ پروی به لایه کی تر دا وه ر گیراوه، نه گه ر دلشادیش بوو بیټ چاوی داخستوه، له پیکه نین دا ته نها بزه و زه رده خه نه ی هه بووه. هه ر که سیټک یه که م جار دی بیټی شهرمی لی کردوه و به پیاوړیکي به هه بیته و سه نگی نی ی بینیه. هه ر که سیټکیش تی که لی بوو بیټ و ناسی بیټی خویشی ویستوه. نه وهی وه سفی کرد بیټ هه ر گو توویه تی: (هه ر گیز پیش نه وو دوا ی نهو پیاوی ناوام نه دیوه)...

پیغه مبه ر هه رده م هه زی له بۆن و به رامه ی خوځ بووه له زۆر ترینی کاته کانی دا به کاری هیناوه بۆ به دیدار گه یشتنی مه لانی که ته کان و دانیشقت له گهل موسلمانان و له به ر خه ریک بوونی به زۆریه ی نهو دیدار و کوړو کوړو نه وانه وه هه ر گیز پیاوړی سیری نه ده خوارد. سیریشی به (پاقله ی پیس) ناوده برد.

له خۆبوردوویی ی

سیفه تی له خۆبوردوویی (تواضع) له ژماره یه کی که می نهو حاکم و ده سه لاتدارانده هه یه که جلهوی حوکمیان ده که ویتته ژیره ده ست و حوکمرانی ده که ن، نه خاسه له و زه مه نه رابردوانه ی که لوو ته برزی و گه وړه یی تا که بنه ماو سیمای دیاری حاکمانی سه رزه وی بووه.

(محمد) ی پیغه مبهرو (حاکم به نهمری خودا) ش پیچه وانه ی نهو بنه ماو سیما باوو زانراوانه رفته تاري کردوه... له خوږوردویو خوږه کم گریش له دیارترینی سیفته کانی بووه، یه کیک له نامانجه کانی په یامی خوږی له ناویردنی نهریتی خو بهزل زانین بووه که نهریتیکی ناهه موار بووه له سهرانسهری دنیا دا بلاو بووه.

پیغه مبهرو زورجار له پهنو ناموژگاری یه کانی دا بو نته وه که ی ده یفه رموو: {هر که سیک تو زقالتیک له نهریتی خو بهزل زانی له دل دایت نهوا ناچته به هشت} ^(۱). پیغه مبهرو له ژيانی خوږی دا له وپه پری ساده ساکاریو له خوږوردویو دا بوو. هره وه له ژيان نامه که ی دا باس کراوه که له نیتو کوږو کوږه لیک دا دانیشتایه له کوږتایی و خوارووی مه جلیسه که دا داده نیشته. هره وه له کوږو دانیشتنه کانی دا مانی هره یه که له هاو نشینانی له جیگه و مه و قیغ دا پی دده تا کو هیچ که سیکیان وای دانه نین گوايه نهوی تر له و بهر تره...

جاریکیان پیغه مبهرو، که خوږی دابوو به سهر دارده سته که ی داو ده چوو بولای هندیک له هاو لانیو هر که گه یشته لایان هه موویان هه ستانه سهری (واته له بهری هه ستان). نه ویش فهرمووی: (هه لسته بوم وه چون عجه م و بیانی یه کان بو هندیک که سی تاییه تیایان هه لده ست و به نابه جی به گوره یان ده گرن)، واته زیاد له راده ی پیویست و بو هندیک مبه ست له بهریان هه لده ست و به گوره یان ده گرن...

هر لم باریه وه فهرموویه تی: (زیاده پوهی له مه دح و ستایش کردنی من دا مه که ن وه چون مه سیحی یه کان هیته ستایش عیسا-یان کردو زیاده پویان تیا دا کرد تا کو کردیانه کوږی خودا، بیگومان منیش به نده یه کی خودام، جا که و ابو بلین: به نده و پیغه مبهرو خودا) ^(۲).

هنديک له دیارده کانی له خوږوردویو و پواله ته کانی ساده ساکاری پیغه مبهرو نه وه بوو خوږی پیلوه کانی خوږی ده دوری یه وه و جله کانی پینه ده کرد، له ناو مالیش دا یار مه تی هاوسهری دده او خزمه تی خه لکی ده کرد، گوشتی له گهل هاوسهری دا له ت ده کردو کاروباری تی له گهل دا راده په راند.

له هه موو که سیش زیاتر به شهرم وشکوږوو و زور بو خه لکی نه ده پوانیو سهرنجی له سهر پرووی بهرام بهره که ی رانه ده گرت. به دهم داواکاریو پیویستی هه موو جوړه چین و توږیکی خه لکیه وه ده چوو سا نیت به نده (عبد) بوونایه یان نازاد (حر) بوونایه. له نیتو

(۱) - مسلم - گپراویتی یه وه.

(۲) - بخاری - گپراویتی یه وه.

هاوه لانی دا داده نیشته و تیکه لای هه موویان ده بوو و له دواچینگه ی مه جلیسه کهش دا ستاری ده گرت. هه ر که سیک له گه لای دا دابنیشته بایه یاخود له گه لایا بۆ پتووستی یه که هه لبتایه خۆی راده گرت تاکو نهو که سه پیتی که ویت. هه ر که سیکیش داوای یارمه تی و پیدایستی یه که لای بکر دایه ناو می دی نه ده کردو شتیکی هه ر پی ده به خشی، گه ر نه شیتوانیایه و نه ییوایه شتیکی بۆ دابن کات نهوا به و ته یه کی جوان به ری ی ده کرد.

له رۆژی فه ته ح کردنی مه که که دا پیاوینک به دلته راوکی و شله ژاوی یه وه هاته لای و له به رده می دا هه لده له رزی، به لام پيغه مبه ری خودا پیی گوت: (له سه ر خۆیه و مه ترسه، خۆ من پادشایه ک نیم، من کوری ژنیکی قوره یشم، که گۆشتی وشک بووه وی ده خوارد).

گه ر نهو که سه ی داوای به لگه ی بنه بر (قاطع) له سه ر پيغه مبه ریتی یه که ی ده کات و له م فه رمووده یه ی وردبیته وه (من کوری ژنیکی قوره یشم که گۆشتی وشک بووه وی ده خوارد) نهوا به هیزترین به لگه ی له سه ر راستی پيغه مبه ریتی یه که ی بۆ ده رده که ویت، چونکه فه رمانده یه ک سه رتا پای ولاتیکی که وتبیته ژیره ده ست و هه ر خۆی بوو بیته خاوه نی بریارو ده سه لات و که چی خۆی له هه موو ناوو نازناویکی گه وره ییو ده سه لاتداری دابریت، به راستی جگه له (وه سفی پيغه مبه ریتی) هیچ وه سفیکی تر شایانی نی یه.

رهحم و بهزهیی

نه گه ر به راوردیک به کین له نیوان نهو تاییه ته ندیتی یه جوانانه ی که مرۆ پی ی ناسراوه نهو سیفه ت و ره وشانه ش که خۆی پی رازاندۆته وه نهوا ده بینین هیچ سیفه تیک به قه د (رهحم و بهزهیی ی) چاک و به هادار نی یه.

رهحمه ت و بهزهیی سیفه تیکی دیاری نیسلا مه، خوداش یه کیک له سیفه ته کانی که هه رده م موسلمان پی ی ده پارینه وه لی ی (سیفه تی رهحمه ته) خودا خۆی به رهحم و میهره بانه و له ناوه پیرۆزه کانیشی (الرحمن - الرحیم) هه رمووشیه تی: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾^١ الاعراف/ ١٥٦.

خودا پيغه مبه ره که ی خۆی (عه د) یشی بهو سیفه ته گۆش کردوه و دیارترین ناکاری به سۆزی میهره بانی پی به خشیوه، هه والی نهوی بۆ موسلمانانیش دوویات کردۆته وه و فه رمویه: ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾^٢ التوبة/ ١٢٨.

نعم نایه ته شایه تی دانیکه بۆ پیغه مبه‌ر، که چنده دلته‌نگ و بارگران بووه بۆ ناره‌حه تی و بارگرانی ی موسلمانان و چند سووبووه له‌سەر پینمایی و دلشاد کردنیان و پاشان چهند به‌سۆزو به‌پره‌حمیش بووه بۆیان.

سۆزو به‌زه‌یی ی پیغه مبه‌ر بۆ موسلمانان له‌وه‌دا په‌نگی داوه‌ته‌وه کهشتی زیانبه‌خش و زهره‌رمه‌ندیان لیّ دوورده‌خاته‌وه و شتی سوودبه‌خشیان بۆ دینیت.

نایه‌ته‌که ستایشی پیغه مبه‌ر ده‌کات هه‌روه‌ک ستایشیشه بۆ نه‌و خودایه‌ی که فەرمانه‌په‌وایه‌کی به‌په‌رحم و دلۆفانی دانوه بۆ موسلمانان و به‌هۆی میهره‌بانی و به‌زه‌یی یه‌که‌یه‌وه بیّ نارام و دلته‌نگ ده‌بیّت کاتیک گه‌له‌که‌ی دلته‌نگ و خه‌مبارین و تووشی زهره‌رو زیان بن.

جگه له‌و نایه‌ته، خودای په‌روه‌ردگار وه‌سفیک‌ی په‌رحم و نه‌رم و نیانی پیغه مبه‌ر له‌جی یه‌کی تری قورئان دا ده‌کات و ده‌فه‌رمویتی: ﴿فِيمَا رَحِمَهُ مِنَ اللَّهِ لَئِنْ لَمْ يَأْمُرْ بِالْعَدْلِ وَالْإِيمَانِ لَفَنُفُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ آل عمران/ ۱۵۹... خودای مه‌زن له‌م فەرمايشته‌ش دا ئاوا وه‌سفی پیغه مبه‌ره‌که‌ی ده‌کات که بی‌گومان نه‌و نه‌رم و نیان بووه بۆ گه‌له‌که‌ی، نه‌م نه‌رم و نیانی یه‌ش له‌په‌حه‌تیک‌ی خوداوه‌یه که به‌پیغه مبه‌ره‌که‌ی به‌خشیوه، چونکه گه‌ر تووره‌و مۆن و وشک بوايه له‌گه‌ل خه‌لکی داو هیچ که‌سین له‌گه‌ل‌یا هه‌لی نه‌کردایه‌و، پاشان گه‌ر دلپه‌ق و بیّ په‌رحم و به‌زه‌یی بوايه نه‌وا هه‌موو خه‌لکی رقیان لیّ ی ده‌بووه‌و لیّ ی ده‌ته‌کینه‌وه. به‌لام پیغه مبه‌ر هه‌موو ژیا‌نی یه‌که‌په‌رچه په‌حه‌مت و سۆزو به‌زه‌یی بووه، چ له‌هه‌لس و که‌وتی له‌گه‌ل خه‌لکی داو چ له‌پینمایی یه‌کانی دا بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی...

هه‌ر پیغه مبه‌ر بوو، که به‌م فەرمووده زێڕینه‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی راسپاردوه‌و فەرموویه‌تی: ((ارحموا من في الارض يرحمكم من في السماء))... واته: {ئێوه په‌حه‌م به‌خه‌لکی سه‌ره‌زه‌وی بکه‌ن، نه‌وا خوداش له‌ناسمان دا په‌حه‌متان پێ ده‌کات}، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویتی: ((لا يرحم الله من لا يرحم الناس))... واته {خودا په‌حه‌م به‌و که‌سه ناکات که په‌حه‌م به‌خه‌لکی ناکات}... هه‌روه‌ها پیغه مبه‌ر فەرموویه: ((لا تترع الرحمة الا من شقي))... واته: {په‌حه‌مت ته‌نها له‌ئینسانی گو‌مراو به‌دبه‌خت ده‌سه‌رنه‌ته‌وه}.

په‌رحم و به‌زه‌یی کاتیک به‌پرونی له‌مرۆڤ دا ده‌بینریت که مامه‌له‌ی باش بیّت له‌گه‌ل که‌سانی خواری خۆیه‌وه که له‌خۆی بیّ هه‌یزو توانا‌ترن... سه‌رنج به‌ده مامه‌له‌ی پیغه مبه‌ر له‌گه‌ل کارگوزاران و خزمه‌تکارانی دا چۆن بووه، هه‌روه‌ک یه‌کێک له‌هاوه‌لانی گه‌پراوتی یه‌وه‌و

(۵) - بخاری - گیزاویتی یه وه.

هەر دەربارە ی پەحم کردن بە ئاژەلان، پێغه مەبر دە فەر مویت: { ئافەرە تێک کەوتە بەر سزای خودا لە سەر ئەو ی پشیلە یەکی بەند کردبوو و هیچ خۆراک و خواردنەو یەکی پێنەدابوو و بەرە لاشی نە کردبوو، تا پشیلە کە خۆی لە جێ و جانە وەری سەر زەوی بخوات }^(١).

سەبارەت بە کوشتنی ئاژەلانی زیان بەخش و سەرپرینی مەر و مالا تیش بیگومان نیسلا م پێی داوێ کە ئاژەلی زیانبەخش (وەک سەگی هارو گازگر) بکوژرێن بەلام فەرمانی کردووە کە بەشیوازیکی چاکی شەرعییانە کاری کوشتنەکی نەبم بەدریت، هەر وەها نیسلا م پێی داوێ ئەو ئاژەلانی کە گزشتیان لە لال کراوە سەرپرێن و دەبێت ئەوانیش بەشیوازیکی دروست سەرپرێن، هەر وەک پێغه مەبریش فەر موویەتی: ((ان الله كتب الاحسان على كل شيء فاذا قتلتم فاحسنوا القتله، واذا ذبحتم فاحسنوا الذبحة، وليحد احدكم شفرته وليرح ذبيحته))^(٢)... واتە: { بیگومان خودا فەرمانی بە چاکە کاری لە هەموو شتێک دا کردووە... جا ئەگەر ئاژەلی زیانبەخشان کوشت خێراو بەشیوازی دروست بیکوژن و با زوو گیانی دەرچیت، ئەگەر ئاژەلی لە لال کراویشان سەرپرێ بە چاکی سەری پر و تیغه کەتان تێکەن و جێ و پێی سەرپرێنە کە سازو لەبارییت و چاکە لە گەڵ سەرپرێراوە کەدا بکەن }.

خۆ ئەگەر لە بەر کەمی ی ماوێ نەبوا یە ئەوا چەندەها نمونە بە سەر هاتی ترمان لە مەر بەزەیی هاتنەو ی پێغه مەبر بە لاوازو بێ هیژەکان دا دیاری دەکرد.

لێخۆشبوون و ئەسەر خۆیی

پێغه مەبری خودا هەر دەم خۆی گرتبوو بەدان بە خۆدا گرتن و لێخۆشبوون لە هەر کەسیک هەڵی بەرامبەر کردییت سەرپای ئەو ی توانای تۆڵە کردنەو ی هەبوو. بەم خۆنەریتەش پابەندی تەواوی بە فەرمانەکانی پەر وەردگاریەو لێ دەبینرا، هەر وەک خۆداش فەرمانی پێکردووە فەر موویە: ﴿ خُذِ الْعَقْرَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴾ الأعراف/ ١٩٩... واتە: { ئەو ی پێغه مەبر ئەو پێگاسانای ساکارە ی لێبوردن و بەرنی، کە هیچ ناپەرەتی و ئالۆزی یەکی تی دا نی یەو فەرمان بەو کارە چاکەو جوامێریانە بکە کە خەلکی عورف و نەریتیان پێوە گرتووە، پر و وەرگیرێ لەو کەسە گەمژەو بێ عەقلانە ی کە بەر بەرەکانیان کردوویت }.

(١) - بخاری - و- مسلم - گێڕاویانەتووە.

(٢) - بخاری - گێڕاویتی یەو.

ههروهها له مبهړ ته فسیرو شیکاری ئهم ئایه ته گوتراوه: {واته: ئه ی پیغه مبهړ گهرهات وچۆی ئه و که سانه بکهیت، که پی یان لی بریویت و په یوه نندی سۆز (صله) ی - په حم - بگه یه نییت و، به خشنده و دهست بلاوییت له گهل ئه وانهش دا که بئبه شیان کردوویت و، ببووریت له وانهش که سته میان لی کردوویت، ئه وه مانای وایه تۆ چاوپۆشییت کردووه له و که سه ی سهردانی نه ده کردیت و، چاکه ت کردووه له گهل ئه وه ی بئبه شی ده کردیت و گه مارۆی ده خستیه سهرو، بووراویشیت له وه ی که زولم و سته می لی ده کردیت}.

همه مدیسان هه ر له قورثان دا بۆهاندان له سه ر لیبوره دی، خودا ده فرمویت: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلِيًّا حَمِيمًا﴾ فصلت/ ٣٤.. واته: {چاکه و خراپه، باوهرو هاوهل بۆ خوادانان، وه ک یه ک نین و ناخرینه یه که پله و ئاستی هاوشیوه و هاوتای یه که وه، تۆش به و رپیازه هه ره جوان و جوانه ردی یه له گهل بی باوه ران و خراپه کاران دا ره فتاریکه، که هه میشه چاوپۆشی له نه فام و هه رزه گۆیان بکهیت و به ئارام بیت له گهل ئه وانه ی هه له ت به رامبه ر ده که ن و دووعای خیر بۆ گو مپراو سه رلی تیکدراویان بکهیت و له سه ر ئازارو خراپه یان دان به خۆداگرو هیمن بیت، گه ر ئاوا ره فتار بکهیت له گهل یان دا که باشتین رپیازی سه وداو مامه له یه ئه وای بینگومان دوژمن ده بیت به دۆست و ناحه ز ده بیت به خۆشه و یست و یاخی ده بیت به گو پرایه ل و هه موان ده بنه ئه و هاوړی پارێزگارو نزیکه ی که بایه خ به کاروبارت بده ن}.

له راستی به کرده وهش خودی پیغه مبهړ هه ر ئاوا ره فتاری کردووه و چه ندین ریویات و (نه خبار) هه یه له سه ر نه وه ی که هه موو ئه و سیفه ته قه شه نگ و نایابانه ی تیدا هه بوون. هه روه که له م باره یه وه گپراوه ته وه و گوتوویانه: {هه رگیز پیغه مبهړی خودا تاکه جارێک تۆله ی بۆ نه فسی خۆی له کهس نه کردۆته وه و له سه ر به رژه و نه ندی شه خصی خۆی تووړه و ده مارگرژ نه بووه، به لکو ته نها له و کاتانه دا په ست بووه که یاسایه کی خودا و پیرۆزی یه کی ئیسلام پیشیل کرابییت و، ئیتر تۆله ی له پیشیلکاران کردۆته وه} ^(١).

ههروهها له و په وشته به رزانه ی تر که پیغه مبهړی پێناساوه: خۆراگرتنی بووه له به رده م که سانی نامۆی تووړه و دلرێق دا، هه روه که له م پروه شه وه (أنس) به سه رهاتێکی ده گپێته وه و ده لیت: {من له گهل پیغه مبهردا به رینگادا ده پۆشیتین و نه ویش به رگێکی (نه جران) ی له به ردا بوو، که کراسیکی زۆر زهرو ره ق بوو، له رینگه پسایێکی ده شته کی خۆی گه یانده لای

پيڻغه مبهرو به توندی ٿو ڪراسه زبره ی به سرشان و ملی دا ڀاڪينشاو له ناکام دا ٿو به شه ی
سهرمل و گهر دنی ڀروشانو سوور ڪرده وه، پاشان کابرا به توڙه یی یه وه به پيڻغه مبهري گوت:
(نه ی - محمد - فرمان بده لهو مالهي خودا به شی منیش بدن، که له لای تزیه)،
پيڻغه مبهريش به پيڻکه نينه وه بڙ کابرا ی روانی و سهرنجيکی لی داو پاشان فرمانی دا نه ختيکی
پی بدن}.

به سهرهاتيکی تر، که پيڻغه مبهري ليخوشبونی خوی تيڊا نواندوه وه، که به لگه یه کی
دياريشه له سهر نارامی و له سهرخوی یه بی نمونه که ی، نه وه یه گيڙاويانه ته وه: {جاريکیان
هه شتا پياوی چه کدار له - مه که وه - له ناکاو به په نهانی هه لمه تيان برده سهر پيڻغه مبهري و
هاوه لانی له چياي (تنعيم) وه، تا به يه ک جار بدن به سهریان داو له ناويان بهرن، به لام ههر زو
گشتيان به دليل گيران و شکستيان تروش بوو. پاشان پيڻغه مبهري له هه موويان خوش بوو}.^(۱)
پياويکی تريش که پيڻغه مبهري له وه وپيش زور دلته نگ ڪردبو و گريانديبو و خه فته تيکی
زوريشی به موسلمانان کان دابوو: ٿو عه بده حبه شيه بوو که ناوی ((وه حشی)) بوو، بکوژی
(حه مزه) ی مامی پيڻغه مبهري بوو. (وه حشی) دهر باره ی چوڻيه تی موسلمان بوونی خوی و
گه شتنه لای پيڻغه مبهري ده لیت:

{دواي فته ی ((مه که)) و ((طائف)) له شوينی خوم دهرچوم تا بگه مه لای پيڻغه مبهري
خودا که زور حزم به ديتنی ده ڪرد، کاتيک گه شتمه لای له ناکاويک دا بوو که به وردی سهرنجی
له شي وه ږوخسارم نه دابوو و منیش له به رده میدا وه ستام و شايه قمانی هه قم هينا، ههر که
بينيمی پرسی: (نه ری تز وه حشی - یت)؟ گوتم: (به لی نه ی پيڻغه مبهري خودا)، فرمانوی:
(ده دانيشه و بوم باس بکه چون حه مزه ت کوشت)؟ منیش کاره ساهه کم وه ک خوی بو
گيڙاوه وه کاتيک کوتاييم به قسه کانم هينا زور دلته نگ بوو و فرمانوی: (هه ی مالويران، ون به
له بهرچام با نه تبينم)...

(وه حشی) ههر لهو باره یه وه ده لیت: (تيڊی منیش خوم له پيڻغه مبهري به دورده گرت تا کو
نه مبینیت و به ديتنم دلته نگ نه بیت).

به راستی زور گه وهو گرنگه، پيڻغه مبهري له عه بدنيکی حبه شی ی بی کس و بی عه شره ت
ببوریت که پيشتر بکوژی مامی بووه و، له کاتيک دا هه موو موسلمانانیش تا که نوميدو
خوشه ويسترين کار له لايان ٿوه بوو به چاری خويان کوشتنه وه ی ٿو (عه بده حبه شی یه

بکوږه) بیینن وک چۆن کوشتنی حه مزه یان له ووه ویتش به چاوی خۆیان بینیبوو.
به پراستی نه وه لیبور دنیکه له کاتی تواناو ده سلات دا، نه وه سیفه تیک بوو له و سیفه ته
جوانانه ی پیغه ممبر که (پیروزیی نامانج) و (جوانی ی په فتار) و (سهر که وتن به سهر شاره زوی
ده ورون) ی تی دا دره وشاوه ته وه.

زوه دو دنیا نه ویستی

نه مړۆ دیارترین عاده ت له جیهانی هاوچهر خان دا: ((سووریو نه له سهر دنیا و کهره سه و
خوشی یه هه مه چه شنه کانی)). هه ر نه م سووریو و دنیا په رستی یه شه چه ندین هه را و ناکوکی
له نیوان کۆمه لگه کان و تاکه کانی کۆمه لگه دا ناوه ته وه و مړۆ قیشی وا لی کردو وه هه رده م
له کیشمه کیشی به رده وام و به دوا ی ماده ده دا بیت تاکو به هه ر شتوازیک بیت په یدای کات. به م
پتیه ش دنیا و ماده مړۆ قیان شپرزو ماندوو کردو وه و کردووشیا نه به دیلی خه م و دلته را وکتو
نیدی هه ر به دوا ی به ختیار ی دا ده گه ریت و که چی نایشی دۆزیته وه.

له دیدو تیروانی نیی نیسلام دا نابیت ماده ده به جوړیک باوه شی پیدابکریت که مړۆ بئناگا
بکات له نه رکه بنه رته ی یه کانی به رامبه ر خودای خالقو، به رامبه ر خوشک و برایان
له کۆمه لگه ی نیسانی دا. جا نیتر چه ندیک له کهره سه و شت و مه که جوانه کانی ژیا نی چنگ
که ویتیت و کۆی کردبته وه، به لام سه ر نه جام و چاره نووسی هه ر مردنه و هه ر به جی هیشتنی نه و
که ره سه هه مه جوړه کۆکرا وانه تیی. خوداش مړۆ قی له و چاره نو سه حه قی یه ناگا دار
کردۆ ته وه و پئی فهرمو وه: ﴿اَلْهَکُمُ الْکَاکَرُ ۝۱﴾ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ﴿التکاثر ۱-۲﴾ واته:
{زۆری مال و دنیا و پتیه رکی و کیشمه کیش له سهر دنیا و پتیه نازینی، وای لی کردو و کهره
له په رست و گوپراهی ی خودای دوور خستونه وه، تا کۆتایی به ته مه تتان دیت و ده مرن و
ده چه نیو گوپراهی کانتانه وه و نه و کاته ش ناتوان سوود به خۆتان بگه یه نن}.

بیگومان خودا له مړۆ ده په رستنه وه — محاسبه ی ده کات له سهر نه و هه موو نیعمه ته ی
که تیای دا ده ژی و که نه گه ر بنه هوی نه وه ی خودای خالق له بیر بچیتنه وه، یا خود نه گه ر
به نا په را و به نا هه ق ده ستی که وتن، وک ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ لَنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾.

هه روه ها خودا بانگه واز بو (زوه دو دنیا نه ویستی) ده کات و ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ
عَيْنَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ

وَأَبْقَى طه/١٣١.. واته: {خۆت خەریک مەکه بەسەرئەنج دان و پروانین بۆ ئەو نەعمەت و دەسلەلات و داراییو شت و مەکەیی که بەخشیمانە بەچەندەها کەس لەبێباوەران و لەبەندەکانیتر، چونکە هەموو ئەو نەعمەتە جۆرەجۆرانە زینەت و جوانی ژبانی دنیان و بەزویویو خێزایی تی پەر دەبن و لەناودەچن، ئێمە بۆیە ئاوا نەعمەتمان بەسەردا پڕاندوون تاکو تاقیبیان بکەینەووە هەر خۆیان نەفس و ئاکاری خۆیان بۆ پروون بێتەووە بۆ خەلکی سەرزەمینیش دەرکەوێت کە ئایا ئەوانە سوپاسی خودا دەکەن لەسەر ئەو نەعمەتانە یاخود هەر سێلەو پێ نەزان و بێ باوەر دەرەدەچن، بەلام دلتیابە ئەو بەندە بڕوادر هەر ئەو پزق و پۆزییە خودا بۆ تۆ چاکتر و بەردەوام و نەپراوێه کە بەهەشتی نەمری یە}.

خودای مەزن لەم ئایەتەدا پێغەمبەر یە کە بەیەکە بڕوادرانیش ئاگادار دەکاتەو لەوێ، کە ناییت چاوپێرنە دنیاو هەر هیوای جوانیو شادییەکانی بھوازن و خۆزگە بەهەبوونی ئەو کەرەسەوشت و مەکە هەمە جۆرانە بەرن کە کافران هەیانە، چونکە هەموو ئەو شتانە بۆ تاقی کردنەوێانە، ئەو پێگە راستەش کەخودا بەئیماندارانی بەخشیرەو ئەو پاداشتەش کە لەپۆزی دوایی دا بۆی پاشەکەوت کردوون باشتر و نەپراوێه بۆ ئەوان.

بێگومان ئەم پێسایەش (بانگاشەیی گۆشەگیری) و (فەرامۆش کردنی نامپرازەکانی ژبان) و (پەنابردنەبەر سستی و تەمەلی)یش نی یە، بەلکو مەبەست لەمە قوربانی دان بەو هەموو نەعمەت و خۆشی یانەییە لەپێناوی سەرخستنی هەق و بۆ بەهاناوەچوونی لاوازو چەوساوانە. هەر بۆیەش یەکیک لەو هەسیەتەکانی پێغەمبەری خودا زوهدو دنیانەوێستی بۆه تاکو باری تەماع و سووربوون لەسەر دنیا سووک بکەیت، هەورەک فەرموویە: {ئەگەر لەدنیادا زاھیدو خۆنەوێست بیت ئەوا خوداش خۆشی دەوێت، گەر لەنێو خەلکیش دا ئەوێ ئەوان حەزیان لی یەتی تۆ خوازیاری نەبیت، ئەوا سەرچەمی خەلکی خۆشیان دەوێت} (١).

پێغەمبەری خودا لەژبانییدا نمونەیی زوهدو دنیانەوێستیو پروو وەرگێڕان لەتام و خۆشی یەکانی بۆه. هەر ئەو زوهدەشی، یەکیک لەبەلگەکانی راستی ی پێغەمبەریتی ی بۆه، چونکە دنیا بەهەموو خێرو خۆشیو پلەوپایەییەکیەو خرابووە پرووی (بەتایبەتیش دوا فەقە مەککە) و کەچی لەو شێوازو نەڕیتەیی خۆی لای نەدا، کە لەجۆری بەرگ پۆشین و خۆراک و شت و مەکی ناومالی دا لی ی بێنرابوو. با لەم بارەییە زیاتر گوێ راگرین لە (عائیشە)ی هاوسەری کە چۆن وەسفی ژبانە سادەوساکارەکی پێغەمبەر دەکات، (عائیشە) دەلێت: {ئەو

پيڅه فې که پيڅه مېهرې خودا له سهرې دهنوست له (پيښتهې خوښ کراو) و (تويکلي دار خورما) پيڅه تېبو {^(١)}. هرهو ها ده لیت: (هر چنده نيمه کس وکارو بنه مالې — محمد — بووين، به لام جاري وا هه بووه بو ماوه مانگيکي ره بق ناگر له مالمان دا بو چيشت ليتان نه کراوه تموهو خورا کمان هر ناو خورما بووه) {^(٢)}. ...

ديسان (عائيشه) له پرووه گوتويه: {خانه وادهې (محمد) هتا نهو پژهې کوچي دوايي کردوه دوورژي له سهره که له ناني جو تير نه بوون} {^(٣)}. ...

له (ابن عباس) يشوه گيپراوه ته وه، گوتويه: {پيڅه مېهرې خودا چنده ها شهوي به برسي تي به سهر دهر دو نه خوې و نه مال و مندال و هاوسه ري هيچ خورا کيکي نيوا رهيان شک نه ده برد، زور جار نانه که شيان هرناني جو بوو} {^(٤)}. ...

مه به ست له م پړوايات و قسه وباس و به سهره تانه ش نه وني يه، که له هه مو ژياني دا هر نهو خورا که ساده و وشکانه ي خوار دي ت، به لکو هره وک پړوايه تيش کراوه پيڅه مېهر حه زي له شيريني و هه نگوين بووه خوار دو وشيه تېو، گوشت و سه وزه و ميوه شي خوار دووه، به لام هه نديک جاريش خوې لي بي به ش کردوون و نه يخوا ردوون، نه مهش له پيناوي هه ژاراني نه تموه که ي دا. گهر خورا کيکيشي خوار دي ت هه ر هينده ي لي خوار دووه، که ته نگه تاوي و برسي تي يه که ي بو سووک بکات.

خواپه رستي و عياده تي

پيڅه مېهرې خودا له هه مو کس زياتر به تنگ خواپه رستي و عياده ت کردني خوداوه بووه. خوښه ويستي عياده ت چو بووه نيو قولايي ناخ و دليوه و ته نها و ته نها به خوداوه په يوه ست بوو هر له پيناوي خوداش دا ژياو خوې بو دابن کردو له پيناوي خواش دا مرد.

به کورتي (عياده ت) به شيکي هره گوره و هره دياري قهواره جهسته يي و پژه يه که ي بوو. گه وره ترين سيمای خواپه رستي يه که ي نه و بوو له هه مو حاله تيک دا خو سپر (مسلم) و پرو له خودا بوو، خو سپاردن و پرو له خوا کردني شي له جوان ترين و با شتريني ديارده کاني دينداري و نايين په روه ري ي بوو. خوداش فرمويه: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا وَمَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ حَلِيلًا﴾ النساء/ ۱۲۵.

(۱) - مسلم - و - ترمذي - (اخراج - يان کردوه).

(۲) - مسلم - (اخراج - ي کردوه).

(۳) - ترمذي - (اخراج - ي کردوه).

(۴) - ترمذي - (اخراج - ي کردوه).

لەنێو هەموو کتێبە ناسمانییەکان دا تەنھا ئەم دەقە بێ وێنە نیلاهییه بەدی دەکەین کە ئەویش لەقورئان دایەو (چۆنەتی ڕووکردنە خوداو خۆبەخوداسپاردن) ڕوون دەکاتەووە تیا یادی خودا ڕووی فرمایشت دەکاتە پیڤەمبەری خۆی (محمد) و دەفرمویت: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۳۳) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿الأنعام/۱۶۲-۱۶۳.. واتە: {ئەمێ پیڤەمبەر بلی: هەموو نوێژو عیبادهت و ژيان و مردن تەنھا بۆ خودای پەرورەگاری جیهانیانە، ئەو خودایە هیچ هاوبەش و هاوێشکی نی یەو بەو فرمانم پێ کراوە من بێگومان یەکەمین خۆبەخودا سپێڕام}... واتە یەکەمین ئەو کەسانەم، کە پەڕەویی ئەم رێبازە دەکەن لەئیسلاام بوون و موسلمانیتێی دا.

بەراستی ئەم دەقە نیلاهی یە بێ وێنە هەموو لەخۆپران و دڵسۆزی یەکی بۆخودا تێدایە. هەرەها پیڤەمبەری خودا لەهەموو حال و بارودۆختیکی دا لەخودا دەترساو هەمیشە زیكڕیادی دەکردو داوای لیخۆشبوونی لی دەکردو ڕۆژانە دەیان جار نزای دەکرد. هەرەك خۆی لەم بارەیهووە فرمویەتی: (دەسا بەخودا من ڕۆژانە پتر لەهفتا جار داوای لیخۆشبوون لەخودا دەکەم و تۆبە ی لەلا دەکەم).^(۱)

پیڤەمبەری خودا هەمیشە بەنوێژو ڕۆژووی زیاترو قورئان خوێندن خۆی لەخودا نزیک دەکردەو. بەشەو خواپەرستیو شەونوێژی دەکردو سیازدە ڕکات نوێژی لەشەودا دەکرد^(۲)، هەرەك خودا فرمانی پێ دابوو و پێی فرمۆه: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا﴾ (الاسراء/۷۹... واتە: {ئەمێ پیڤەمبەر، بەشەو داوای خەوتن هەستەو نوێژی زیاده (وەك فەرزێکی زیاتری تاییەت بەخۆت) بکە بۆ ئەوێ خودا بەرز هەلت سەنگینیت و واشت زیندووت کاتەو کە هەموو خەلکی سوپاسی تۆ بکات و لەپلە ی بەرزێ شەفاعەتکاردا دات بنێن}.

پیڤەمبەری خودا لەشەونوێژدا هێندە بەپێتو دەوێستا تا هەردوو پێی دەئاوسان و لەو ڕووهو پێی گوتراو: (ئەمێ پیڤەمبەری خودا تۆ ئاوا لەخۆت دەکەیت و کەچی بێگومان خوداش لەگوناھی یەکەم و دوایت خۆش بوو)^(۳). بەلام پیڤەمبەر لەوێلامی ئەو وتیەدا

(۱) - بخاری - گێڕاوتی یەو.

(۲) - بخاری - و - مسلم - (- اخراج بیان کردووه).

(۳) ناماژیه بۆ نایەتی (لِيُغْفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ) کە خودا تیا دا مژدە ی لێبوردنی لەگوناھی یەکەم و دوا ی (لەهەموو گوناھەکانی) پێ گەیاندووه. دیارە گوناھەکانی پیڤەمبەر شتێکی نەبوو و ئەو گوناھی مژدەکانی دی نەبوون.

فرمويو: (نهی نایا ناییت بهنده یه کی سوپاسگوزاریم له سر نهو به خششه ی خودا)؟! (١)
 سه بارت به پړژوو گرتنی زیاده شی (پړژووی سوننت)، مانگی وا هه بووه (واته له غهیری
 په مېزان) دا تیکرای مانگه که به پړژوو بووه وایان زانیوه هیچی لی ناخوات، له مانگی واش دا
 هه بووه که همر لی خواردوو ووا زانراوه که نایه ویت له هیچ پړژوکیان دا به پړژوو بیت.
 پړژانی دوو شهعمو پېنچ شهعمانیش به پړژوو بووه لهو باره یوه فرمويو: {پړژانی دوو شهعمان و
 پېنچ شهعمان کرده کانی بنده ده خریته بهردهم خودا، منیش همز ده کم که به پړژووم له کاتی
 پیشان دانی کرده وه کام دا}.

همروه ها نهو ی زیاتر جی ی سرنج و لیورد بوونه و بیت له عبادت و به ندایه تی کردنی
 پښه مېرمان نهو پیکه وه گری دانه نوازیه ی نیوان (به رزترین پله کانی خوا به رستی) و (به جی)
 هینانی نرکه کانی سر کردایه تی کردنی نه ته وه که ی بووه. خو نه گهر پښه مېرمانی خودا ته نها
 لهو عابیده ناسایانه بویه که خویان بۆ گۆشه گیری و خه لوه تگیری داده برن و خویان له خه لکی
 دورده خه نهو نهو له کاری به ندایه تی و عبادت دا شتیکی جی ی سرنج و تیرامان به دی
 نه ده کرا.

جا نهو به یه که گه باندنی نیوان {بلندترین پله ی خوا به رستی} و {پا به پاندنی نرکه کانی
 زیان} له دیارترینی سیفه ته کانی پښه مېرمان بووه.

له (انس سی کوری - مالک) وه گپراوه ته وه، گوتویه تی: {سی پیوا هاتن بۆ مالی
 هاوسه رانی پښه مېرمان بۆ نهو ی پرسیار ده باره ی چۆنیه تی عبادت و خوا به رستی پښه مېرمان
 بکه ن. کاتی که بۆیان باس کراو چۆنیه تی نهو خوا به رستی یه یان بۆ پروون کرده وه و دیاربوو که
 به که میان زانیویت. همر بۆیه ش گوتیان: (نهی نیمه له کو یی له ناست پښه مېرمان که خودا
 له گونا ه یه که م و دوا یی خوش بووه). ینجا یه کیکیان گوتی: (من به دریژایی شه وگار تا
 به یانی شه ونویژ ده کم و پشو نادهم). یه کیکی تریشیان گوتی: (من به دریژایی سال هه موو
 پړژیک به پړژووم و هیچ پړژیک لی ناخویم). سی هه میشیان گوتی: (من خنم له ژن
 به دورده گرم و همر گیز ژن ناهیتنم).

دوا ی نهو پښه مېرمانی خودا هاتمه بۆ ماله وه و چاوی پی یان کهوت و قسه کانیانی پی
 گه یه نرابوو و پی فرمون: {نایا نیوه نهو جوره قسانه تان کرده وه؟ ده سا به خودا من که
 له هه مو تان زیاتر له خواترس و پاریزکارم، به لام کاتی که پړژووی سوننت ده گرم پړژی و هه یه
 به پړژووم و، پړژی واش هه یه پړژووی تیدا ناگرم. ههروه ها بۆ شه ونویژیش نویژ ده کم و

پشوشی تیا ددهم و دهخوم، سبهارهت بهژیانی هاوسه‌رییش من ژن دینم و خۆم له‌ژن و هاوسه‌ر دانا‌بیم... جا هه‌ر که‌سیک روو لهم ریساو سوننه‌ته‌ی من وه‌رگێرێت شه‌وه له‌نه‌ته‌وه‌ی من نی یه‌.

رووبه‌ندیکی تری خواپه‌رستی ی پێغه‌مبه‌ر شه‌ویه‌ هه‌میشه‌ دلبه‌سته‌ی خوداو خۆبه‌ندکار به‌خوداوه‌ بووه‌ له‌هه‌موو حال و بارودۆخیک دا هه‌ر بۆلای خودا گه‌راوته‌وه‌. لهم باره‌یه‌وه‌ چه‌ند زیکرێکی له‌حاله‌ته‌ جو‌ربه‌جو‌ره‌کان دا دیاری ده‌که‌ین، که‌ به‌ندایه‌تی ی خۆی بۆ خودا پێشان ده‌دات، بۆ نمونه‌:

* له‌کاتی بیستنی هه‌والێکی خۆش دا فەرموویه‌تی: ((الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات)).^(١)

* له‌کاتی به‌ته‌ما‌بوونی شتی‌ک دا فەرموویه‌تی: {اللهم خِزْ لي واختر لي}.^(٢)

* له‌کاتی نووستن دا فەرموویه‌تی: {اللهم باسمك وضعت جنبي، وباسمك ارفعه}.^(٣)

* له‌کاتی له‌خه‌وه‌ستان دا فەرموویه‌تی: {الحمد لله الذي احيانا بعدما اُمتنا واليه النشور}.^(٤)

* له‌کاتی پۆشینی به‌رگێکی نوێ‌دا فەرموویه‌تی: {الحمد لله الذي رزقني ما اتجمل به في حياتي}.^(٥)

* دوا‌ی نان خواردنیش فەرموویه‌تی: {الحمد لله الذي اطعمنا وسقانا وجعلنا مسلمين}.^(٦)

* له‌کاتی روانینی دا بۆ ئاسمان فەرموویه‌تی: {يا مصرف القلوب ثبت قلبي على طاعتك}.^(٧)

* له‌کاتی له‌مالا‌ ده‌رجوونی‌شی دا فەرموویه‌تی: {بسم الله توكلت على الله ولا حول ولا قوة الا بالله، اللهم اني اعوذ بك ان اضل أو أضل، أو أذل أو أذل، أو أظلم أو أظلم، أو

(١) واته‌: (سویاس بۆ شه‌و خودایه‌ی که‌ به‌نیعمه‌ته‌کانی شه‌و هه‌موو کارێکی چاک سه‌رده‌گریت).

(٢) واته‌: (خودایه‌ خێرو چاکه‌م بۆ دیاری بکه‌و باشت‌رینایم بۆ هه‌لبۆتیه‌).

(٣) خودایه‌ به‌ناوی تۆوه‌ خۆم پالا‌ خستوه‌وه‌ هه‌ر به‌ناوی تۆشه‌وه‌ هه‌له‌ده‌ستمه‌وه‌).

(٤) واته‌: (سویاس بۆ شه‌و خودایه‌ی، که‌ ئێمه‌ی زیندوو‌کرده‌وه‌ دوا‌ی شه‌وه‌ی مراندوبوینی و پۆژی

زیندوو‌کرده‌وه‌ش هه‌ر به‌ده‌ست خۆیه‌تی).

(٥) واته‌: (سویاس بۆ شه‌و خودایه‌ی، که‌ له‌و پۆشاکه‌ی پێ به‌خشی‌م تا خۆمی پێ پێک و پێک که‌م له‌ژیام دا).

(٦) واته‌: (سویاس بۆ شه‌و خودایه‌ی که‌ خۆراک و خواردنه‌وه‌ی پێ داوین و کردوینی به‌موسلمانان).

(٧) واته‌: {خودایه‌ نه‌ی هه‌لگێه‌ره‌وه‌ی دلان دلم له‌سه‌ر (گوێزایه‌لی و به‌ندایه‌تی کردن بۆ تۆ) جێگیرکه‌}.

أَجْهَلُ أَوْ يَجْهَلُ عَلَيَّ} ^(١).

جگه له چندها نزاو دووعای تر، که له کتیبه کانی (سوننه) دا دیاری کراون و به لām نيمه لیږه دا هه هینده مان لی ده سنی شان کرد.

په وانبیزو دانایی

پیغمبره خودا له نيو عمر به کان دا پاراوترین زمانى ئاخواتنى هه بوو و به وشه ی هه مه گرو په ندی دانایانه ده دواو وته کانیشی له بیژیه کی پوون و دهسته واژه ی پرته و دارو پووشنایى به خش دا ده درکاند بئمه و ی خوی تیدا شپزه بکات، یان بۆ وشه یه کی ناسک زۆر له خوی بکات و خوی پى ماندووکات، فهرمووده و وته شیرینه کانیشی زۆر پوون و ئاشکرا بوون و هیچ کهم و زیاده یه کیان تیدانه بووه هه که سیکیش لای دانیشتاوه گوی لی بگرتایه وته کانی له بهرده کرد. هه میسه هه بانگه وازی بۆ هه ق ده کرد، به دانایی و حکمه ت نه بوايه زاری نه ده جوولاند. نه و وته جوانه ی که به شیوازیکی په وانبیزیش بدرکیتريت زووتر ده گاته نیو دلان وه که نه و وته جوانه ی که به بی شیوازی په وانبیزى ده درکیتريت.

به م هویه شه وه پیغمبره کاریه گری یه کی هینده به هیزی له سه ر له که ی هه بووه که هیچ که سیکی دی کاریه گری ئاوی نه بووه.

لیږه ش دا چه ند نمونه یه که له و وته و فهرموودانه ی دیاری ده که ین که سه ره پای کورتیه کانیا ن به لگه ی زمان پاراوی نیشانه ی دانایی و ده لیلی پتیموونین:

◆ {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى} ^(٢). (رواه البخاري ومسلم).

◆ {لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يَحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يَحِبُّ لِنَفْسِهِ} ^(٣). (رواه البخاري ومسلم).

◆ {الدِّينُ النَّصِيحَةُ} ^(٤). (رواه مسلم).

(١) واته: (به ناوی خودا، پشتم به خودا به ست، هیچ هیژو بزووتیتک نی یه تنه نا به یارمه تی خودا نه بیت، خودایه من په نا ده گرم به تۆ له و دی که: (سه ر له خه لگی تیک دم یان سه رم لی تیک بدریت)، (یان خه لگی بچه وسپنمه وه، یاخود بچه وسپنریمه وه)، (یان ستم له خه لگی بکه م یاخود ستمم لی بکريت)، (یان خه لگی که مژه و نادان بکه م یاخود که مژه و نادان بکريم) خودایه له هه مو نه مانه په نات پى ده گرم.

(٢) واته: (کاروباره کان و کرده وه کان به پى نیازه کانه .. پاداشتی کاری هه که سیکیش له قه دهر نیازه که یه تی).

(٣) واته: (کهستان باوهری ناچه سپیت هه تا نه و دی که بۆ خوی پى خۆشه بۆ برا که شی پى خوش بیت).

(٤) واته: (نایین ناموژگاری و پتیمایی یه).

- ◆ { لا إيمان لمن لا أمانة له } .^(١)
- ◆ { كلکم راع وکلکم مسؤول عن رعيته } .^(٢)
- ◆ { اذا لم تستح فاصنع ما شئت } .^(٣) (رواه البخاري).
- ◆ { من حسن اسلام المرء تركه مالا يعنيه } .^(٤) (رواه الترمذي وابن ماجه).
- ◆ { دُع مايريك الى ما لا يريك فان الخير طمانينة وان الشر ريبه } .^(٥) (رواه الترمذي).
- ◆ { خصلتان لا تجتمعان في مؤمن: البخل وسوء الخلق } .^(٦)
- ◆ { اتق الله حيثما كنت واتبع السيئة الحسنة تمحها وخالق الناس بخلق حسن } .^(٧)
- ◆ { آية المنافق ثلاث: إذا حدث كذب، وإذا وعد أخلف، وإذا أؤتمن خان } .^(٨)
- ◆ { رحم الله عبداً قال خيراً فغنم أو سكت فسلم } .^(٩)
- ◆ { انما الصبر عند الصدمة الأولى } .^(١٠)
- ◆ { الغنى غنى النفس } .^(١١)
- ◆ { ذو الوجهين لا يكون عند الله وجهاً } .^(١٢)
- ◆ { لا يلدغ المؤمن من جحر مرتين } .^(١٣)

(١) واته: (نهوئ دهسپاك نه بیئت نیمانیشی نی یه).

(٢) واته: (هه ریه که تان سه ریه رشتیاریتکو هه ریه که شتان بهر پرسن له سه ریه رشتکراوانتان).

(٣) واته: (گهر شهرمت نه کرد هه رچی ناره زووت لی بوو بیهکه).

(٤) واته: (به لگهی موسلمان بوونی که سیتک به چاکی، نهو به واز له مه سه له یه که بیئتیت که په یوه ندیی بهو ده نی یه).

(٥) واته: (نهوئ گومانانت لی یه وازی لی بیته بونهوئ گومانانت لی ی نی یه، چونکه خترو چاکه له دلتیایی دایه و شهرو خرابهش له گومان بردنایه).

(٦) واته: { دوو رهوشی نابه جی ناییت له پروادارا هه بیئت: (چارچنژی بو (به دخویی) }.

(٧) واته: (له هه ر جیه گیه که بوویت له خوابترسه و پارترکاریه، له دواي خرابهش چاکه بکه، چونکه ده سپریتتهو، بهر هفتاری چاکیش له گهل خه لکی دا هه لئس و کهوت بکه).

(٨) واته: (نیشانهی مروئی ناپاک و دووروو سی شته: ١- نه گهر قسه بکات دروی تیا ده کات. ٢- نه گهر به لئین بدات نایباته سه ر. ٣- نه گهر متهمانی یوئکراو به ده سپاک دانرا خیانت ده کات).

(٩) واته: (ره همه تی خودا له بهنده یه کی خودا بیئت که بهو تهی باش و سوو ده مند دهوئیت و پاداشتی ده بیئت، یان که بهنده نگ ده بیئت و له نه نیامی بی دهنگی یه کهی دا ساغ و سه لامهت ده بیئت).

(١٠) واته: (خوږاگرتن له یه که کم خاله تی زانینی کاره سات و له گهر مهی ناخوژی دایه).

(١١) واته: (دهو له مه ندیی، دهو له مه ندییی دهروونه).

(١٢) واته: (نیشانی دووروو له لای خودا پیاوماقوول و پرووسی نی یه).

(١٣) واته: مروئی پروادار دووچار له کونیکه وه پیته نادریت).

◆ {السعيد من وعظ بغيره} ^(١).

◆ {من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم جاره، ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه} ^(٢). (رواه البخاري ومسلم).

◆ {البر حسن الخلق، والأثم ما حاك في نفسك وكرهت أن يطلع عليه الناس} ^(٣). (رواه مسلم).

◆ {من رأى منكم منكراً فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، فإن لم يستطع فبقلبه وذلك أضعف الأيمان} ^(٤). (رواه مسلم).

◆ {أربع من كنَّ فيه كان منافقاً، ومن كانت فيه خصلة منهن كانت فيه خصلة من النفاق حتى يدعها: إذا حدّث كذب، وإذا وعد أخلف وإذا خاصم فجر، وإذا عاهد غدر} ^(٥). (رواه البخاري ومسلم).

خو نه گهر له بهر که می ی ماوهو له ترسی دریژهدان به باسه که نه بوايه نهوا سه دان
فه رمووه دی ترمان لهم باره یوه ده هینا یوه، که نه وپه ری زمان په وانی و شیوازی پښمایي
کور و کاریگه ریان تیدا یوه گهلنک چه مک و واتای قولیش ده به خشن.

(١) واته: (مرؤثي به خته وهر نهو که سه یه که پندو عیبه رت له کهسانی تر وهرده گرتیت).

(٢) واته: (هر که سیک باوه ری به خوداو پوژی دوا یی هیناوه با قسه ی باش بکات یان بی ده نگ بیت، هر که سیکیش باوه ری به خوداو پوژی دوا یی هیناوه با ریژ له هاوسی ی بگرتیت، هر که سیکیش باوه ری به خوداو پوژی دوا یی هیناوه با ریژ له میوانی بگرتیت).

(٣) واته: (چا که کردن نا کاری جوانه، خرابه کردنش نهویه له ده رووتا رنک خرابیت و هونرا بیتت مهو توش حمز نه که یت خه لکی پی ی بزنان).

(٤) واته: (هر که سیک له نپوه به دکاری یه کی بینی با به ده ست و بازو له ناوی به ریت و بیگوریت به چا که گهر به هیژو ده ست و بازووش نه یتوانی، با به زمان بیگوریت، خو نه گهر به زمانیش نه یتوانی با به دل دوی بیت و پشتگیری نه کات هر چه نده نه مهی دوا یی له لاوا ترینی باوه ره ویه).

(٥) چوار دیارده ی ناشرین هدیو له هر که سیک دا هین نهو که سه به دووړو (منافق) داده نرین، گهر که سیک به شیکشی له وانه تیدا بیت نهوا له هر به شیکشی دووړو یی یه تا نهو کاته ی ده ستی لی هله ده گرتیت، چوار دیارده که ی دووړو ویش نه مانن: (١) نه گهر قسه بکات دروی تیا دا ده کات.. (٢) نه گهر به لاین بدات نایا ته سر.. (٣) نه گهر دژایه تی ی له گهل خه لک دا هه بو به دکرداری ده کات.. (٤) نه گهر په یانی ته بابیو دژایه تی به ستیت سته می تی دا ده کات و په یان شکین ده بیت.

به ندى دووه م

((هاوسه راڼى پيغه مبهراڼ))

(ياساى فره ژنى له نيسلام دا - غوڼوى زيندوو له سر داوین پاكي ى پيغه مبهراڼ -
هؤيه كانى فره ژنى له ژيانى پيغه مبهراڼ - پوخته يه له ژيانى هاوسه راڼى پيغه مبهراڼ -
هاوسه راڼى پيغه مبهرو بارگرانى ى ژيان)

ياساى فره ژنى له نيسلام دا

لهم باسه دا دهرباره ى نهو نادوین، كه چوڼ نيسلام نافرته ى رزگار كړدووه چنده مافى پى
داوه لهو مافانه ى، كه نافرته ى سده ى بيسته مېش پى ى نه گيشتبوو، به لكو ليړه دا تنه
باسى فره ژنى ده كه ين له گهل باسى نهو هؤيه هره پيوست و گرنگانه ى كه هانى پيغه مبهراڼ
به ريزيان دا بؤ هينانى چنده ژنيك و پياده كړدى سيستمى فره ژنى ى.
بيگومان فره ژنيش له زوريه ى شريعت و ريساكانى پيشترو له لاي گهلانى ديرين باوو
زانراو بووه. عه ربه كان خويشيان له پيش نيسلام دا له هه مو نه ته وه كانى تر زياتر فره ژنيان
په پره و ده كړد. به لام نيسلام هات و سنووريكى بؤ پياو دانا كه ناييت لى ى دهرچيت، نهو
سنوورى تا چوار ژن له حالته ى هره پيوست و شياوى خو ى داو به چنده مارجيكي گوره و
گرانيش، وه: په چاو كړدى دادگه رى له نيوان هاوسه راڼى داو ريزو به هاهى هيچ كه سيكيان
لهوى تر به زياتر نه زانيت و پاشان دلنيا كړدى ان له هر ستم و زولم ليكر دنيكيان، سا نيت ستم
كړدنه كه له نركى دارايى و مه سره فى ناوما و نيشته گدا ده بيت، يان له چوڼيه تى و چنديتى و
شياو بوونى شوينى نيشته جى كړد داييت، هه روه ها ده بيت به چاكي و به خو شى مامه له
له گهلان دا بكات و خوى به دوور بگريت له هر خوڼه ريتيكي وا، كه بيتته هوى نه بوونى
يه كسانو هاو به شى له نيوان هاوسه راڼى دا.

بيگومان (فره ژنى) شياو زيكى زور پيوستى كومه لايه تى يه بؤ رى گرتن له پياو كه
گونه ى زينا كړد نه بجا نه دات و مندا لاي بى كس و كار (زول) بؤ كومه له بجى نه هيليت.
له بنه رت دا تم ريساى فره ژنى يهش بؤ پاراستنى ژنان دانراوه و پاشان بؤ دامر كاننده و هى
ناره زوى پياوان و، دوايش بؤ پاراستنى هه مو مافيكى ژن و مناله كانى.

نهم ريگه چاره‌ی فره‌ژنی يه‌ش زياتر له‌حاله‌ته ناناسايی يه‌کان دا په‌نای بۆ ده‌بريټ، به‌تاييه‌تی کاتيک گهل ونه‌ته‌وه‌کان له‌دوای جه‌نگ و تياچوونی ژماره‌يه‌کی زۆری پساوان نافره‌تيکی هيچگار زۆريان تيڌا ده‌مينيټه‌وه‌ ژماره‌يان چه‌ندان هيڻده‌ی پياوه‌ ماوه‌کان ده‌بن و هه‌مووشيان بيټه‌ژن و بئ‌ کەس ده‌مينن. جا نه‌گەر هەر پياويکی رزگاربووی جه‌نگ يه‌کيک له‌و بيټه‌ژنانه‌ بخوازيټ نه‌وا بارستايی کاره‌سات و بئ‌ ئوميدی، تا راده‌يه‌کی باش که‌م ده‌کرټه‌وه‌. ياخود جاري وا هه‌يه‌ پياويک ژنه‌که‌ی تووشی نه‌خۆشی يه‌کی هه‌ميشه‌یی ی بئ‌ چاره‌سەر ده‌بيټ و ناتوانيټ پيويستی يه‌کانی مي‌رده‌که‌ی به‌جئ‌بيټيټ، جا نايأ له‌و حاله‌ته‌دا پياوه‌که‌ ته‌لاقی بدات باشته‌ يان ژنيکی تر بيټيټ و هه‌مان ماف و ناتاجی ژنی يه‌که‌ميشی پياريزيټ و هيچ جياوازی يه‌ک نه‌خاته نيوانيانه‌وه‌ ؟!

هه‌روه‌ها پياوی واش هه‌يه‌ ژنه‌که‌ی نه‌زۆکه‌و نه‌ویش بۆيه‌ ژنی هي‌ناوه‌ تاكو مندالی هه‌بيټ، جا نه‌گەر ژنيکی دی به‌ينيټ نه‌وا باشته‌ بۆي به‌و مەرجه‌ی هه‌مان ژنی نه‌زۆکيشی به‌هه‌موو ريزو ماف و نه‌رکيکيه‌وه‌ به‌يټيټه‌وه‌. جگه‌ له‌ چه‌ندان هۆي‌تر که‌ ديارده‌ی فره‌ژنی ده‌سه‌ليټن. بي‌گومان هەر فره‌ژنييه‌که‌ش باشته‌ له‌ته‌لاق دان و گەر نه‌وه‌ ره‌وا نه‌کرايه‌ نه‌وه‌ دياره‌ مەرۆ به‌ ژن و پياويشه‌وه‌ په‌نایان ده‌برده‌ به‌ر کاری نا‌ره‌واو گوناهاکاری.

(محمدی) پيغه‌مبه‌ريش له‌ژيانی دا يازده‌ ژنی له‌حاله‌ت و ناسته‌ جياجياکان دا خواستوه‌و نهم کاره‌ش تنه‌ها په‌يه‌ه‌ست بووه‌ به‌خۆيه‌وه‌و له‌نيټو قوم ونه‌ته‌وه‌که‌شی دا هەر خۆی له‌لايه‌ن خوداوه‌ نه‌و کاره‌ی پئ‌ سپي‌راوه‌ واته‌ (خواستنی يازده‌ ژن).

دياره‌ دوژماني ئيسلام، که‌ هه‌رگيز دريغيان نه‌کردوه‌ له‌ناشيرين کردنی بر‌واداران و شه‌خصی پيغه‌مبه‌رو هيرش کردنه‌ سەر به‌رنامه‌ی خودا، دريغيشيان نه‌کردوه‌ له‌تيرو توانج دانه‌ نه‌و لايه‌نه‌ی ژيان و سيره‌تی پيغه‌مبه‌رو دروست کردنی هه‌راو هوري‌او پر‌وپاگه‌نده‌ له‌سه‌رته‌وه‌ی گوايه‌ (پيغه‌مبه‌ر ژيانی به‌ئاره‌زووبازی بر‌دوه‌ته‌ سه‌رو نه‌مه‌ش هه‌رگيز ناگوغيټ له‌گه‌ل نه‌و شان و شکۆو ريزه‌ گه‌وره‌يه‌ی که‌ ده‌بايه‌ پي‌وه‌ی ده‌رکه‌وتايه‌.

نموونه‌ی زيندوو له‌سه‌ر داوين پاکی ی پيغه‌مبه‌ر

بۆ وه‌لامی پر‌وپاگه‌نده‌ی دوژمنان، که‌ گوايه‌ (پيغه‌مبه‌ری ئيسلام ژيانی به‌ئاره‌زووبازی بر‌دۆته‌سه‌ر) زۆر به‌سانايی ئاماژه‌ بۆ نه‌و نمونه‌ زيندوه‌ی ژيانی ده‌که‌ين و ده‌ليټين: (هەر خودی نه‌و ژيانه‌ی —محمد— له‌منداليه‌وه‌ تا پيری باشته‌رين نمونه‌يه‌، که‌ به‌مەرۆکيکی به‌حه‌ياو داوين پاك ناسرابوو و هيچ که‌سيک لی ی نه‌بينيه‌ که‌ نه‌و پۆژيک له‌ پۆژان له‌هه‌ره‌تی لاوی ی دا خۆی

به دهه ناره زووی جنسی یهوه داییت، ههروه ها لیشی نه بیستراوه که نهو ههزی له به زمی گۆرانی و مهی خواردنه وه مهی بازی و هاوړی یهتی کردنی ئافره تان بوو ییت. ته نانهت هیچ که سیکیش له دوژمنانی سهرده مهی خۆی تۆمه تیکی لهو جوړانه ی نه خستۆته پال، له کاتیک دا نهو دوژمنانه ی زۆر سووربوون له سهر دۆزینه وهی ههر خهوش و شوورهبی یهک تیای دا تا کو زیاتر زلی کهن بۆی و جار بهن له دژی و گومان له دلی خه لکی دا له سهر پیغه مبه ریتی یه که ی دروست کهن.

خاتوو (خه دیجه ی کچی خووه یلیلد):

(خاتوو خه دیجه) یه که مین هاوسه ری پیغه مبه ربوه که خواستویه تیو بیوه ئنیک بوو له ته مه نهی چل سالی دا. به لام ته مه نهی (محمد) - ٢٥ - سال بوو، تا - خه دیجه - ش ما بوو ژنی تری نه هیئا... (خه دیجه) ^(١) پيش هیجرت کۆچی دوا یی کرد... واته له پيش هیجرتیان دا بۆ (یه سرب) که ته مه نهی له شه ست سال زیاتر بووه به لام (محمد) هیشتا ته مه نهی له په نجا سالی نزیک نه بوو بۆوه.

به م رهنگه پیغه مبه ر نزیکه ی بیست و پینچ سالی له گهل (خه دیجه) ی تاکه هاوسه ری دا به سهر برد. سهره رای نه وهش له ولاتی عه ره به کانی نهو سهرده مه دا و باو بوو که پیاو چه ند ئنیکه هه ییت، که چی پیغه مبه ر ژنی تری به سهر (خه دیجه) دا نه هیئا. به م خۆراگرتنه ش په یه وهی داب و نه ریتی خه لکی ی له فره ژنی یه که ی نهو کاته دا نه ده کردو نهو غوونه ساکاره شی به رجه سته ده کرد، که ریشای بنچینه یی له ژیا نی هاوسه ری دا بوونی یه ک ژنه بۆ پیاو له حال ته ئاسایی یه کان دا.

(خه دیجه) له گهل نه وه دا، که به ته مه ن و به سالآچوو بوو، به لام خۆشه و یستترین هاوسه ر بوو لای پیغه مبه رو هه رده م یادو باس و خوا سی (خه دیجه) ی له سهر زمان بوو ته نانهت له لای نهو هاوسه رانه شی باسی ده کرد که دواتر خواست بوونی که نهو وانیش جوړه (غیره) و ده مارگیری یه کیان له دل دا بۆ دروست ده بوو له کاتی باس کردنی (خه دیجه) دا به و راده یه.

(عائیشه) ی هاوسه ری پیغه مبه ر ده لیت: (پیغه مبه ری خودا زۆرجار له کاتی له مال دره چو نی دا هه ر باسی - خه دیجه - ی ده کردو ستایشی باشی ده کرد. رۆژیک له رۆژان له کاتی

(١) خاتوو خه دیجه - خودا لی ی بازی بیت - پيش نه وهی شووبکات به پیغه مبه ر هاوسه ری (عتیق - کوری - عاندی - کوری - عبدالله - کوری - محزوم) بووه کاتیک - عتیق - مردووه (ابو هاله - کوری - زه راره - کوری - نباش التیمی) خواستویتی و پاشان دوا ی نهو ئینجا شووی کردووه به پیغه مبه ر.

باسکردنی دا به جۆړنیک تووشی ده مارگری بووم، که گوتم به پیغه مېهر: (نهری شو همر پیره ژنیک نه بوو که رږشت و خوداش لهو باشتی کرد به هاوسه رت)؟ (عائیشه لیږه دا مېه سستی خوی بووه). پیغه مېهریش په ست بوو و ټینجا گوتی: {نه وه لا، خودا لهو باشتی پی نه داوم، چونکه خه دیچه شو نافرته خړاگره بوو، که له کاتیک دا خه لکی باوه ری پی نه ده هیڼام، شو باوه ری پی هیڼام و له کاتیکش دا خه لکی به درویان ده خسته موه شو برپای به هه موو و ته یه کم ده کردو پاشان له دڅنیک دا که خه لکی کومه ک و یارمه تی یان لی ده گرتمه وه شو به هه موو مال و سامانی خوی دلته وایی ی ده کردم. هه روه ها خودا له وه وه کورپکی پی به خشیم که له هاوسه رانی دوایمه وه کورم نه بووه} (۱).

بیگومان هوکاري شو هه موو خو شه ویستی یه ی پیغه مېهر بو (خه دیچه) له ناره زووبازی یه وه نه بووه، هه روه ک که له جوانیشیه وه یان له بهر گنجی و که م ته مهنی ی (خه دیچه) ش نه بووه، به لکو هوکارو سه چاوه کای (شو خو شه ویستی یه) چاکه خوازی و رهو شته رزی و وه فاداری ی خه دیچه و زوو باوه رهینانیشی به په یامه کای بووه.

هویه کانی فره ژنی له ژیانی پیغه مېهر دا

خو نه گهر هوکارو فاکته ری فره ژنی ی پیغه مېهر له ناره زووی جنسی یه وه سه رچاوه ی بگرتایه شو بیگومان جوانترین کچی دورگه ی عه ره بی ی هه لده بژاردو هه موو هوو تیره کانیش شانازیان پیوه ده کرد، که کچانی خو یانی پی بدن و پییشی رازی ده بوون. به لام شو خو خوازیاری شو جوړه کارانه نه بووه و له هه موو هاوسه ره کانیشی دا ته نها (عائیشه) کچ بوو که خواستی، دنا هه موو هاوسه ره کانی تری پیوه ژن بوون مېه سستی شو لهو فره ژنی یه بو راپه راندنی چنده ها کاروباری (فیترکاری) و (یاسادانان) و (کومه لایه تی) و (سیاسی) بووه.

بو غوونه ویستوویه تی چنده ماموستایه کی ژن پی بگه یه نیت تا کو نافرته تانی تر فیتری حوکمه شهرعی یه کان بکه، نی خو نافرته تانیش نیوه ی کومه لن و له نیسلام دا هه مان نهرک و فرمان که به سه ر پیواو دا دراوه، به سه ر شوانیش دا دراوه. بیگومان لهو سه رده مده زوریه ی نافرته تان شهرمیان ده کرد گهر درباریه چنده مه سه لیه کی تاییه ت به خو یان پرسیار له پیغه مېهر بکه، نه خاسه شو مه سه له و حاله تانه ی، که ته و او په یوه ست به ژنان خو یانه وه وک سووړی مانگانه (حیض) و زه یستانی و له شگرانی (جنابه) و کاروباری تری هاوسه ری و ژن و

(۱) پروانه کتیبی (الأصابة - فی تمیز الصحابة) (ابن حجر).

ميردايه‌تى. له‌به‌رئوه‌ه باشت و ابو و شو پرسيارانه به‌هاوسه‌ره‌كانى بگه‌يه‌نن و نه‌وانيش ئاراسته‌ى پيغه‌مبه‌رى هاوسه‌ريان بگه‌ن و پاشان وه‌لامه‌كانيان به‌ئافره‌تان بگه‌يه‌ننه‌وه.

له‌لايه‌كى تريشه‌وه كاروبارى ياسادانان له‌سه‌ر بنچينه‌ى قورئان و سوننه‌ت بووه. سوننه‌تيش پيگ هاتوو له‌فه‌رمووده‌و كردارو پرياردانى پيغه‌مبه‌ر (قوله و فعله و تقريره). جا ئايا جگه له‌هاوسه‌رانى، كى‌ى تر توانيويه‌تى هه‌لس و كه‌وتى پيغه‌مبه‌ر له‌ناوماڵ دا به‌ره‌فتارو گفتارى‌يه‌وه به‌موسلمانان بگه‌يه‌نيت^(١)؟ نه‌وه‌بوو دواى ماوه‌يه‌ك هه‌ندىك له‌هاوسه‌رانى بوونه چهند مامۆستايه‌كى ليه‌هاتوو و به‌هه‌موو ئه‌مانه‌ت و ده‌سپاكى يه‌كيانه‌وه ياساو رتيبازى پيغه‌مبه‌ريان به‌موسلمانان ده‌گه‌ياند.

هه‌روه‌ها جگه له‌م لايه‌نه‌ش چهندين حيكمه‌تى ديكه له‌كارى هينانى چهند ژنيك له‌ژيانى پيغه‌مبه‌ردا هه‌بووه‌و سوودى به‌كاروبارى ((ياسارپيژى و كۆمه‌لايه‌تى و سياسى)) گه‌ياندوووه‌و له‌كاتى باسكردنى پوخته‌يه‌ك له‌ژيانى هه‌ر يه‌كه له‌هاوسه‌رانى دا ئاماژه‌ى بۆده‌كه‌ين.

(١) يه‌كتيك له‌سه‌رچاوه‌كانى ئه‌م باسه‌مان (محاضرة) يه‌كى مامۆستا (محمد علي الصابوني) يه‌كه له (ندوة المحاضرات لرابطة العالم الاسلامي) له‌سالى (١٩٧١) دا بلاوكراوه‌ته‌وه.

پوخته يهك له ژيانى هاوسه رانى پيغه مبهړ

خاتوو (سوده ی کچی زمعه):

دواى کۆچى دوايى ى (خه ديجه)، پيغه مبهړ خواستويه تى، كه بيوه ژنيك بووه يه كيڅك سو له وانمى كۆچيان كرد بۆ (حه به شه) و به لام ميړده كى^(١) له حه به شه بووه به گاورو هر له ویش مردووه^(٢). ثم ژنهش بى كس و بى سهرپه رشتيار ماوه ته وه و نه گهر بۆلاى خزم و ماله بابى بهاتايه وه (له مه ككه) نه و به زور ناچاران ده كرد له نيسلام پاشگه زبيته وه يان نازاريكى زوريان ده دا. پيغه مبهړش نه وى له خوگر و خواستى بۆته وه و پيژى لى بنيت له سهر راستى و پابنديى به باوه ركه يه وه.

خاتوو (عائيشه ي كچی نه بويه كرى صديق):

كاتيك پيغه مبهړ خوازيښى كردووه، نه و كچيك بووه له تمه نه نى سالى داو خويشى له تمه نه نى په نجاويينج سالى نزيك بۆته وه. هر ته نها (عائيشه) له نيو هه مو هاوسه ركه كنى ترى دا كچ بووه كاتيك داخوازيى كردووه. ثير كه پيغه مبهړ بۆته زاواى (نه بويه كرى) باوكى (عائيشه)، نه وه گه وره ترين خه لات بووه بۆ (نه بويه كرى) له ژيانى دا، هه روه ك چۆن باشتين شيوازيش بووه بۆ بلاوكر دنه وه سوننه و فرمان و حوكمه شرعى يه كان، به تاييه تيش نه و سوننه و حوكمانه، كه په يوه ست بوون به كاروبارى ژيانى نافره تانه وه. چونكه (عائيشه) زيره كترينى دايكانى پرواداران بووه له هه مووشيان زياتر زانستى شرعى له بهر بووه. هر بويهش زور كس له گه وره هاوه لان ده ياره ي هه نديك له و حوكمه شرعى يانه پرسياريان لى ده كرد، كه ئالوزو گران ده بو له سهر يان. پيغه مبهړش شايه تى زانين و له بهر كردنى نه و هه مو زانسته ي بۆ (عائيشه) داوه فمرويه: {خذوا شطر دينكم عن هذه الحمراء}... واته: {نيوه ي فرمان و حوكمه كانى ثابينه كه تان له نافره ته سووركه ليه وهرگرن}.

هه نديك كس له رۆژه لاتناسان (مستشرقين) تير و توانغيان داوه له و ژن و ميړدايه تيه ي نيوان به سالاچوويه ك و كچه عازه بيك، واته نيوان (پيغه مبهړ و عائيشه). به لام هر له نيو بيانيه كان خويان دا كه سانى به ويژدان و دادپه روه و ده لامى درؤو ده له سه و تير و توانجه كانى داونه وه راستيه كه يان پوون كردۆته وه.

(١) ميړده كى (سوده) ناوى (سكران سى كورى عمرو سى كورى عبد شمس) بوو.

(٢) پروانه (تاريخ الطبري) - ج ٢ -.

بؤ غوونه (بودلی) ی روزه لاتناس ده لیت: {عائیشه- وپرای بچوکی و که می ی ته مهنی، به لām نافرته تیکي پيگه یشتوو و بالغ بووه، چونکه نافرته ی عهره ب لهو سهرده م و ژینگه یه دا زوو پيډه گه یشتن و له دوا ی بیست سالی و سهره تای سی سالیانده به ره و پیربوون ده چوون. نهم حالته ی ژن و میتردایه تی یه ش (واته له نیوان پيغه مېهر و عائیشه دا) هه ندیک له میژوونو سانی به خویه وه خریک کردوو و تنها له ده لاقه ی کومه لگه ی هاوچه رخواه بؤی ده روان، بی شهوی به وردی سهرنج له م په وشه بدن، که هه تا نه مړوش له (ناسیا) دا به داب و نهریتیکي کومه لایه تی ماوه ته وه، یان بی شهوی بیربکه نه وه ناگادارین له وهی، که له خوره لاتی - نه وروپا- ش دا نهم داب و نهریته هیه و پیاوی به سالآچووی وا هیه، که هیشتا هاوسره که ی له ته مهنی کي گه نجی ی دایه. ته نانه ت، تا چهند سالی کي که م له مه و بهر له (نیسپانیا) و (پورتوگال) حالته تیکي ناسایی بوو له لای خه لکی. نه مړوش له هه ندیک ناوچه ی دووری شاخوایی ویلایه ته یه کگرتوه کانی نه مریکا دا به دیارده یه کی ناسایی ده یینریت^(۱).

خاتوو (حفصه ی کچی عمری کوری خطاب):

نه ویش بیته ژن بوو کاتیک پيغه مېهر خواستی. میترده که ی (حفصه)^(۲) موسلمانیکي چاک بوو و له جهنگی (به در) دا شهیدبوو، دوا ی شهوی رولیکي گه وری تیا دا گیرابوو. (حفصه) ش پاش شهیدبوونی میترده که ی دوا ی ته و او بوونی ماوه ی (عدة) ی ماته می یه که ی، باوکی (واته عومهر) هزی کرد ماره ی بکات له (ته بویه کر) و بؤ نه و مه سه له یه چووه لای (ته بویه کر)، به لām نه و بډه نگ بوو (واته نه یو یست). پاشان هزی ده کرد بیدات به (عثمان) به تاییه تیش که له و ماوه یه دا هاوسره که ی (عوسمان)، که (رقیه) ی کچی (پيغه مېهر) بوو کؤچی دوا یی کردبوو. به لām (عوسمان) یش نه یو یست و پی ی گوت (جاری له م ماوه یه دا نامه ویت ژن بیستم). نیدی (عمری کوری خطاب) نه و باس و خواسه ی خزی بؤ پيغه مېهری خودا گیرایه وه، نه ویش فهرمووی: {حفصه شوو به پیاوینکی چاکتر له عوسمان ده کات و، (عوسمان) یش نافرته تیکي چاکتر له حفصه ده خوازیت^(۳). دوا ی شهوه پيغه مېهر (حفصه) ی له عومهر خواست و کچه که ی خویشی (ام کلثوم) دا به (عوسمان).^(۴)

(۱) پروانه کتبی (الرسول) ی (بودلی) ص - ۱۲۹ - له ترجمه عهره یی که یه وه.

(۲) میترده که ی (حفصه) ناوی (خنس- کوری- حذافة السهمي) بووه.

(۳) پروانه کتبی (الاصابة فی تمییز الصحابة).

(۴) بهم شپوه یه ش به عه مه لی مانای فهرموده که به دی هات و -حفصه- شوی کرد به پیاوینکی چاکتر له

بەم ڕەنگەش پێغەمبەر هەمان پلە ی خزمایەتیشی بە عەر داو بوو بەزاوای، وەك چۆن ئەو پلەیی بە (ئەبویەك)یش لەوەوپیشت داو. كەوابوو ئەم ژن هینانەو پیاوەكردنی فرەژنی لەم ڕووەوەش بۆ بەتین كردنی پەڕەندییی نێوان خۆی و هاوێلانێ بوو وەك خەلاتێك بۆیان لەسەر بەجێ هێنانی ئەركە قورسەكانی جیهاد لەڕۆی ئیسلام دا. ئەمەش خۆی لەخۆی دا خێكمەتێکی ترو ھۆیکەکی تری فرەژنی بوو لەژانی پێغەمبەردا.

خاتوو (أم حبیبه) واتە (رملە ی کچی ابو سفیان) :

ئەویش ھەر بێوژن بوو کاتێك پێغەمبەر خواستی. مێردەكەشی^(١) لەو موسلمانانە بوو كە كۆچیان كردبوو بۆ (حەبەشە) و (رملە)ش لەگەڵیا كۆچی كردبوو، بەلام ئەویش وەك مێردەكە ی (سوودە) ببوو بەگاور(نصرانی) و ھەوێلێ داو بوو كە ژنەكەشی (رملە) بختە سەر ئەو ئایینە، ئەویش گۆتپرایەلێ ی ناكات و ئارام دەگرێت و لەسەر ئایینەكە ی خۆی (ئیسلام) دەمێنیتەو. دوایی مێردەكە ی لەسەر ئایینی (نەسرانی) و بە (گاوری) دەمریت. کاتێك پێغەمبەر بەو دەزانیت نێرواویکی خۆی بۆلای (نەجاشی) ی پادشای -حەبەشە- ڕەوانە دەكات تاكو ئەو ژنە ی بۆ بچوازی. ئەویش بۆی داوادیەكە و دەبێتە ھاوسەری پێغەمبەر.

ئەو ی بەروونی لەم ژن هینانە ی دا دیاریت ئەو نیازە جوانە ی پێغەمبەرە كە ویستوو یەتی ئەو ژنە خاوەن باوەرە قایل كات و ڕیزی لێ بنیت بەو خواستە ی لەبەرەمبەر خۆراگرتنی و پابەندبوونی بەئیسلامەو. ھەرۆھا بۆ ڕاکیشانی دلی (ابوسفیان) ی باوکیشی بوو كە سەرکردە ی قورەیش بوو تاكو لەڕادە ی دوژمنایەتی یەكە ی كەم كاتەو بەرامبەر بەموسلمانان و سۆزو خۆشەویستی بختەجێ ی.

خاتوو (أم سلمه) واتە (ھندی كچی ابی أمیه) :

لەنێو خەلکی دا ئەم ژنە بەتینترین باوەر و جیهادی ھەبوو، ئەمیش لەگەڵ مێردەكە ی دا كۆچیان كردبوو بۆ (حەبەشە) تاكو بەتاینەكەیانەو لەدەست ئازار و درندەیی ی قورەیشی یەكان دەربازبن، دوا ی ئەو بۆ مەدینەش كۆچی كردووە. لەجەنگی (ئوحود) دا مێردەكە ی (ھیند) كەناو (ابوسلمە ی كور ی عبدالأسد) بوو بەسەختی برینداربوو و بەھۆی ئەو برینەییەو كۆچی

-عوسمان- و ھەرۆھا -عوسمان-یش ئافەرەتێکی چاکتر لە -حفصە- ی هینا، كە كچەكە ی پێغەمبەری خودا بوو (واتە-ام كلثوم) بوو.

(١) مێردەكە ی (رملە) ناوی (عبیداللہ-ی كور ی -جش-ی كور ی -خزیمە) بوو.

دوايي كړدووه. پيغه مبهراڼ هم هاوسره شى كاتيك خواستوه كه بيوه ژنيكي به تهمه من بووه و له ولامى داخوازي يه كه ي پيغه مبهراڼ پي گوتوه: (من ژنيكي به تهمه من و مندا لم زوره و ده بيت به خويان كم و پاشان من نافره تيكي زور ده مارگيرم)... پيغه مبهريش ده فرموي: (من له تو به تهمه من ترم و، مندا له كانيش خدا سپره رشتيان ده كات و درباري نهرتي ده مارگريش له خدا ده پاريمه وه له دلتا نه پي ليټ).^(١)

جا نيا هم جوړه ژن هينانه به مبه ستي خوشي و رابواردن بووه؟ نه خير هرگيز كه سيك نى يه وا بليټ، به لكو هم ژن هينانه به مبه ستي (ريزان له و نافره ته به تهمه منه) و (له نه ستوگر تنى نهركى مندا له كاني) و (قايل كړدى دل و دهر وونى) و (خولات كړدنيش له سر نه و هم مو جيهاد و نارام گرته نى) بووه.

خاتوو (زهينه بى كچى جحش):

پيغه مبهري خدا بويه هم بيوه ژنه شى خواستوه تاكو هه نديك داب ونهرتي سهرده مى نه فامى هه لوه شينيت وه، چونكه (زهينه ب) نافره تيكي قورپه شى و له بنه ماله يه كى گه وروه ناسراو بو و له هه مان كات دا كچى پوري پيغه مبهريش بووه، واته كچى (نومه يه كچى عبدالمطلب) بووه له وروپيش ژنى (زهيدى كورپ حاريسه) بوو. (زهيدى كورپ حارثه) ش بنده (عبد) يك بو له مالى پيغه مبهردا و له لاي خو و (خه ديجه) ي هاوسه رى بووه و به پي داب ونهرته نه فامى يه كه ي نه و سهرده مېش هر كه سيك (يه كيكي دى خاوه نى بوايه و بنده نيو مالىان بوايه) به كورپ (كابراى خاوه ن مالى) داده نرا. هه بويه عه ره به كان (زهيد) يشيان به (زهيدى كورپ محمد) ناوده برد.

خوداى په ورو دگار سهره تا خواستى و ابو (زهينه ب) ي خانه دان و خاوه ن پله وپايه ي ديارى كومه لايه تي بدريټ به (زهيد). نه مېش تا قيكړنه وه ي خدا بووه بو (زهينه ب) بو تي ككشكاندنې هه ستي شانازى به (ده مارگيرى ي تيره پهرستى) و (خوه لنان به بنه ماله و خانه واده ي ناوداره وه) كه ديارده يه كى ناله بارى نيو دورگه ي عه ره بى بوو. نيتر پيغه مبهري خدا له و باره يوه له گهل (زهيد) دا ده دويټ و باسى خواستنى زهينه بى بوذه كات و كاتيك زهينه بيش به وه ده زانيت قايل نايټ و نه و جوړه شوو كړنه رت ده كاته وه به هو ي نه و شانازى كړنه به بنه ماله و پله وپايه ي به رزى كومه لايه تي يوه...

(١) پروانه كتيبى (الأصباة في تمييز الصحابة) د انراوى (ابن حجر).

خوداش لهو باره یه وه نهم فهرمایشته ی خۆی له چه ند نایه تیک دا ده نیریتسه خواره وه ده فهرموت:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (الأحزاب/ ٣٦) واته: {هیچ پیاویکی بروداری وه که براهی زهینه ب (عبدالله ی کوری جحش) و هیچ بروداریکی شافره تیش وه که (زهینه ب) خۆی بۆیان نی یه سهریست بن له فهرمانیک دا، که خوداو پیغه مبه ره که ی برپاریان له سهر دابیت و به ناره زووی خۆیان هه لئس و کهوت کهن، جا ههر که سیک له بروداران (پیاو بیت یان ژن) سهریچی له فرمانه کانی خوداو پیغه مبه ره که ی بکات نه وه بیکومان تووشی گومرایی سه کی ناشکرابوه}... کاتیک نهم نایه تانه هاتنه خواره وه نییدی (زهینه ب) ی برودار ملکه چی فرمانه که ی پیغه مبه ربوو و قایلش بوو بهو شوکرده، به لām هیشتا نیش و نازاری ده روونی له ناخ دا مابوو، چونکه ناچار کرابوو به کاریک، به لām به هۆی نه وه ی هینه ده مارگیریو به خۆنازینی تیره گهریتی تیدابوو، ههروا به ناسانی نهیده توانی به سهرخۆی دا زال بیت.

(زهینه ب) شوی به (زهید) کردو ماوه یه که له گه لی دا ده ژیا، به لām دوایی په یه نیدی ی نیاوان به ره و خرابی و ناتهبایی ده چوو، چونکه هه میسه قسه ی ره قی به میرده بی کس و عه شیرته که ی ده گوت و خۆی به سهردا باده داو شانازی به پله و پایه کۆمه لایه تی به که یه وه ده کرد تا کار گه یشته نه وه ی (زهید) نه توانیت له گه لیا بژی و ناچاروو ته لاقی بدات. ^(١)

دوای نه وه ی (زهینه ب) ته لاق درا خودا فهرمانی به پیغه مبه ره که ی کرد، که (زهینه ب) بخوازیت و بیکات به هاوسهریکی خۆی تاکو نهو بیدعو داب و نه ریته شیواوه ی نه فامی بسپرتیه وه که بیدعه ی به کوردانان (بدعة التبني) بسو، چونکه له وه ویه به پیتی نهو داب و نه ریته کویرانه یه که (زهید) به کوری (محمد) دانرابوو (محمد) بۆی نه بوو هاوسهری ته لاق دراوی (زهید) ماره کاته وه، له به رنه وه ی گوایه (ژنی کوره که ی خۆی ده خوازیتیه وه)، به راستی نهو داب و نه ریتیه ی نهو سای عه ره به کان زۆر نابه جی بوو، جا بۆ ریشه کیش کردنی نهو جوژه داب و نه ریت و بیدعه ناشیرینه ش ده بوايه پیغه مبه ری خودا سهره تا له خۆیه وه ده ست پیکات، تاکو

(١) بیکومان لهو ماوه یه دا که (زهینه ب) زۆر پهستی ده کرد، (زهید) هه ردهم ده چوه لای پیغه مبه رو سکالای حالی خۆی له لاده کردو پیغه مبه ریش هه میسه نامۆزگاری ده کرد که به نامار بیت و هاوسهره که ی به یلته وه، وه که له نایه ته که ش داهاتوه: ﴿وَإِذْ نَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ... تا کۆتایی نایه ته که﴾ - (الأحزاب/ ٣٧) ..

ئەو عەدەتە نەفامی یە هەلۆه‌شێنێتەوێ و پێساکانی ئیسلامیش بەو جۆرە جێگیر و پەڕە و کات،
کە خودا دەیه‌وێت و فەرمانی پێی کردبوو. ^(١)

دیاره‌و گومانیشی تێدا نی یە، کە پێغه‌مبه‌ر له‌به‌رده‌م کاریکی و هەا قورس دا له‌زمان و
قسە و قسە‌لۆکی خە‌لکی نەفام و دوور و وه‌کانیش دە‌ترساو سە‌لی دە‌کرده‌وه له‌وه‌ی پێی ی بلێن:
(ئەو محمد هاوسە‌ری کۆرە‌کە‌ی خۆی دە‌خوازێتەوێ بۆ خۆی). هەر بۆ‌یه‌ش نەختیک سستی ی
دە‌کرد له‌به‌جێ هێنانی کاروباری ئەو ژن هێنانە‌ش دا. له‌به‌ر ئەم سستی یە‌ش خودا گله‌یی ی
لێ‌کردو له‌م فەرماشته‌دا پێی ی فەرمووه: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ
أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ
أَدْعِيَائِهِمْ ^(٢) إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ^(٣)﴾ الأَحْزَاب/٣٧. واتە: {ئە‌وه‌ی
پێغه‌مبه‌ر ئایا تۆ له‌خە‌لکی دە‌ترسیت، بە‌لام خودا هەر خۆی شایسته‌ی ئە‌وه‌یه لێ ی بترسیت و
فەرمانی جێبه‌جێ کە‌یت. جا کاتێک (زە‌ید) ئاتاجە گرنه‌کە‌ی خۆی لێ‌وه‌ ده‌سکه‌وت و ای
لێ‌هات نە‌یه‌وێت و به‌هۆی مامە‌ڵە‌ی توندی زە‌ینه‌به‌وه هاوسە‌ری خۆی (واتە — زە‌ینه‌ب) ی
تە‌لاق دا، ئێمه‌ ب‌پیارمان دا تۆ بب‌خوازیت و کردوومانە به‌هاوسە‌ری تۆ تا‌کو ئیدی هیچ عە‌یب و
شە‌رمە‌زاری یە‌ک نە‌م‌ینێت له‌سه‌ر ئە‌وانە‌ی کە کۆ‌پێ‌تر کراوه به‌کۆ‌پیان به‌پێی ی داب و نە‌ریته
نە‌فامی یە‌کە‌و ئیدی گونا‌ه نە‌بی‌ت له‌سه‌ریان گەر هاوسە‌ره تە‌لاق دراوه‌کانی ئە‌و کۆ‌ره
(به‌کۆ‌ردانراوانە‌ی خۆیان) ماره‌کە‌نە‌وه}.

بێ‌گومان (محمد) ی پێغه‌مبه‌ر، هەر له‌م‌ندالی یه‌وه (زە‌ینه‌ب) ی دە‌ناسی، چون‌که کچی
پووری بوو (واتە کچی خوشکی باوکی بوو) و کە‌سیش بۆی نە‌بوو پێی ی لێ بگ‌رێت گەر
بیویستایه هەر له‌سه‌ره‌تاوه (زە‌ینه‌ب) بۆ خۆی ب‌خوازێت و گەر به‌ته‌مای خوشی و پ‌اساردن و
چێژی دنیایی بوايه لێ ی.

دیاره (زە‌ینه‌ب) یش ئە‌و خا‌لۆ‌زایه‌ی خۆی (واتە محمد) ی له‌هە‌موو بیا‌وێکی‌تر به‌باش‌تر
دە‌زانی. کە‌وابوو چۆن کە‌سی‌ک ئە‌گەر خۆی کچی‌کی خ‌زمی بو‌یت، دا‌وای کات بۆ بیا‌وێکی‌کی ت‌رو

(١) عە‌دەتی جێگیر و پ‌ه‌چاو‌کرا‌ی عە‌ره‌ب تا ئە‌و کاتە‌ش ئە‌وه‌بوو هاوسە‌ری تە‌لاق درا‌وی کە‌سی‌کی
به‌کۆ‌ردانرا‌وی بیا‌وێک بۆی نە‌بوو شو‌ب‌کاته‌وه به‌و بیا‌وه‌ی کە به‌با‌وکی ئە‌و می‌زده‌ی پێش‌و‌ری دانرا‌بوو. (زە‌ید) یش
کۆ‌ری (حاریسه) بو‌وه ئە‌ک کۆ‌ری (محمد) ی پێغه‌مبه‌ر.

(٢) (أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ) واتە: (هاوسە‌رانێ به‌کۆ‌ردانرا‌وانیان).

(٣) (لَقَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا) واتە: (کاتێک تە‌لاق دا‌وه)...

دواییش، که ده بیټ به ژن به تهمای بیټ و بوخویی ماری بکاتهوه؟

بهم پهنکه بزمان دهرده که ویت که نهم ژن هینانه شی (واته خواستنه وهی زهینهب) تنها بو پهره وکردنی فرمانه کهی خودابووه به مهبهستی پووجهل کردنه وهی هندیك داب ونه ریتی نه فامیو بو پاپه پاندنی کردهیی (عه مه لی) یانهی پتساکانی نیسلام بووه تاکو له عه قل وهوشی پرواداران دا رهگ داکوتن.

خاتوو (جوهیرییهی کچی الحارث ی کوری ابوضرار):

پیغه مبهه بویه نهم ژنه شی خواستوه تاکو هوزه کهی پاکیشیت به لای نیسلام داو پاشان نهو سهر به سستی به شیان پتبدات که له دهستیان دابوو، واته (نازادیان کات له دیلی دوی نه وهی له جهنگ دا به زی جوون). چونکه (جوهیرییه) له هوزی (بنو المصطلق) بوو، واته (نهو هوزهی له وهی پیش خویان سازد ابوو بو هیرش برده سهر پیغه مبهه) به سهر کردایه تی سهره که هوزه کهیان (حارث ی کوری ابوضرار) ی باوکی (جوهیرییه).

کاتیک نهم هه واله به پیغه مبهه ده که به نریت، خیرا نهو ده سپیشکه ری ده کات و هیرش ده کاته سهر نهو هوزه له ناوچه کهی خویان دا ده یانبه زینن و ژماره کهی زوریشیان لی به دیل و کویله ده گیریت چ له پیاوانیان و چ له نافرتهان و وه چهو مال و منالیان و سامان و داراییه کی زوریشیان به ده سکهوت ده گیریت.

یه کیک له نافرته کویله کراوه کانش: {خاتوو (جوهیرییه کچی حارث) ی سهره که هوزه که بوو} که کهوتبووه به ردهستی یه کیک له موسلماننه کان (واته بهر نهو موسلماننه کهوتبوو وه کویله و که نیه که).

نهم نافرته ش دهیه ویت به پاره خوی لی رزگارکات و له کویله یه تی نازادییت. بژنهم مه بهسته دیت بولای پیغه مبهه رو پی ده لیت: {نهی پیغه مبهه ری خودا من (جوهیرییه کچی حارث ی کوری ابوضرار) ی گهره ی هوزه که مم. وه که له توش په نهان نی یه دو چاری مهینه تی کویلایه تی بووم و که تو مه ته به ردهستی موسلمانیک که ناوی (ثابتی کوری قیس) وه برپارم داوه له که گئی دا پیک کهوم له سهرکاری نازادبووم (واته: له بهرام بهر چه ردهیه که پاره دا که به کویله گیراوه که دهیدات به خاوه نه کهی)، جا نیستاش هاتووم بولات و داوای یارمه تییو ده سگریو بیت لی ده کهم له کاری نازادبووم دا}.

لیره ش دا حیکمه تی پیغه مبهه به پروونی دهرده که ویت له به ره وهندیی (بنو المصطلق) دا، که له دیارترین و به هیزترینی هوزه کانی عهره ب بوون و به دیل گیرانی نهو هه موو نافرته و

پیاوه‌یان به‌و ژماره‌ زۆری یه‌ش حاله‌تیکی توندو ناخۆشی له‌لای که‌سانی جوامی‌رو ماف خواز ده‌خولقاند، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ گرفتییکی گه‌وره‌ی کۆمه‌لایه‌تی ی ده‌نایه‌وه‌و چاره‌سه‌ریشی هه‌روا ئاسان نه‌بوو.

حیکمه‌تی پینگه‌مبه‌ری خودا به‌ره‌فتاریکی جوان و دروست ده‌رکه‌وت که‌بووه‌ هۆی ئازادبوونی سه‌رجه‌م دیل و به‌کۆیله‌گیراوه‌کان، نه‌وه‌بوو پینگه‌مبه‌ر له‌وه‌لامی قسه‌کانی (جویرییه‌)دا فه‌رمووی: {نایا ده‌ته‌وێت له‌وه‌ش باش‌تر ده‌ست که‌وێت؟ واته‌ (باش‌تر له‌نازادبوونی خۆی به‌ته‌نیا). ئه‌ویش گوتی: {له‌وه‌ باش‌تر چی یه‌ ئه‌ی پینگه‌مبه‌ری خودا؟} فه‌رمووی: {من پێکه‌وتنی ئازادبوونه‌که‌ت له‌ته‌ستۆ ده‌گرم (واته‌ کرێی ئازادی‌یه‌که‌ت بۆ ده‌ده‌م) و ئینجا ده‌ت خوازم}...

ئیدی (جویرییه‌)ش به‌وه‌په‌ری شادی و خۆشحالی‌یه‌وه‌ گوتی: (زۆرباشه‌ ئه‌ی پینگه‌مبه‌ری خودا، منیش ئاماده‌م)...

جا هه‌ر که‌ ئه‌م هه‌واله‌ به‌موسڵمانه‌کان گه‌یشته‌ و بیستیان پینگه‌مبه‌ری خودا (جویرییه‌) کچی حارثی خواستوه‌ گوتیان (که‌وا‌بوو نابێت خزمه‌کانی پینگه‌مبه‌ر به‌به‌نده‌و کۆیله‌ به‌یئینه‌وه‌)، هه‌ر بۆیه‌ش ده‌سه‌جی گشت دیل و گیراوه‌کانی به‌رده‌ستیان به‌پیاو وژن و مندال و مال و سامانیانه‌وه‌ ئازاد کرد.

له‌م باره‌یه‌وه‌ (عائیشه‌) گوتویه‌تی: (پینگه‌مبه‌ری خودا به‌خواستنی ئه‌و ژنه‌ سه‌د خێزانی له‌ (بنو المصطلق) ئازاد کرد. به‌راستی نه‌مدیوه‌ ئافره‌تێک به‌قه‌د (جووه‌یرییه‌) سوودو‌خێرو به‌ره‌که‌تی به‌و راده‌یه‌ بۆه‌ۆزه‌که‌ی خۆی بوو‌ییت).

خاتوو (صفیه‌ی کچی خێی کوری اخطب):

باوکی صفیه‌ گه‌وره‌ی هۆزی بنو‌النضیری سه‌ربه‌خێلی (بنو اسرائیل) بوو. ئه‌م ژنه‌ له‌دوای کوشتنی می‌رده‌که‌ی له‌جه‌نگی (خه‌یبه‌ر)دا به‌دیل ده‌گیریت^(١). پینگه‌مبه‌ریش دوا‌ی ته‌وا‌بوونی جه‌نگ بانگی ده‌کات و پێی فه‌رمو‌یت: {گه‌ر له‌سه‌ر دینی خۆت (که‌ جووله‌که‌ بووه‌) به‌یئینه‌وه‌ ئه‌وا به‌زۆر ناچاره‌ت ناکه‌ین بۆ سه‌ر ئه‌م دینه‌ تازه‌یه‌ی خۆمان. خۆ ته‌گه‌ر با‌وه‌په‌ش به‌یئیت و خودا و پینگه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌لبۆژیت ئه‌وا ده‌تکه‌مه‌ ها‌وسه‌ری خۆم}. ئه‌ویش ده‌لێت: {من هه‌ر خودا و پینگه‌مبه‌ره‌که‌ی هه‌لده‌بۆژیم} واته‌ با‌وه‌ردێنم و موسڵمان ده‌بم. ئینجا پینگه‌مبه‌ریش له‌کۆیلا‌یه‌تی ئازادی کردو خواستی و کرێی ئازاد‌کردنه‌که‌ی بۆکرده‌ ماره‌یی.

(١) می‌رده‌که‌ی (صفیه‌) ناوی (کنانه‌ سی کوری-ربیع سی کوری-ابوالحقیق) بووه‌.

بیگومان پیغهمبر مهرجی لهسەر شهو ژنه داناو شهویش پهسندی کرد. بهم پهنگه خواستنی نهم ژنهش بو پترلیتان و خهلات کردنی ژنه که خوی بووه، چونکه شهو ژنه خانمی هدره گهره هوی هۆزه که ی بووه. نهم هۆزهش سهرسهختترینی دوژمنانی موسلمانان بوون لهو سهرده مه دا. که وابوو پیغهمبر بهم ژن هینانهشی ویستوویهتی شهو هۆزه به لای ئیسلام دا راکیشیت و وانه یه کیان فیرکات لهسەر پینکه وه هه لکردنی ناشیانو به لاهه نانی دوژمنایه تی و ناکوکی.

خاتوو (میمونه ی کچی حارث ی هلالی):

دواین ههوسهری پیغهمبر بووه و بیهوژن بووه کاتیکی خواستویتی و^(١) کاری خواستنه کهشی وه که پترلیتان و پترانییک بووه بو پترلی جوامیرانه ی تیره که ی، که به راستی هدردهم هاوکاری پیغهمبریان کردوو و یارمه تیو پشتگیریان کردوو.

مناله کانی

هه موو مناله کانی پیغهمبر له (خه دیچه ی یه کهم ههوسهری بوون، ته نه ا (ئیهراهم) نه بیته، که له (ماریه ی قیبطی) بووه، مناله کانیشی ته مانده: (قاسم، طیب، طاهر، عبدالله، زینب، رقیه، ام کلثوم، فاطمه). له نیو مناله کانی دا کوره کان هه زوو و به مندالی مردوون، که چه کانیشی شوویان کردوو و مندالیان بووه.

ههوسهرانی پیغهمبرو بارگرانیی ژیان

کوژیایی نهم به نه دهش به دیاری کردنی لایه نیکی شهو ژیان و گوزه رانه دینین، که پیغهمبره ههوسهره کانی تیای دا ژیان، ژیانیک که هه مووی هه نه داریو بارگرانی و بی بهش بوون و دووری له خووشی و ناره زووه کانی دنیا بووه و هه رگیز خویان به دهه ناره زووه کانی دهروون و نه ریتی خۆده وه له مه نه کردن و کوژدنه وهی مال و سامانه وه نه داوه. پیغهمبره ی خودا چه نه ده ها شهو خوی و خیزانی به برسیتی ماونه وه و خواردنی تیواره یان نه بووه و بی شیو سهریان ناوه ته وه، زورجار نانه کهشیان هه له نانی جو بووه.

(١) خاتوو (میمونه) پیشت ههوسهری (ابارهم - ی کوپی - عبدالعزی) بووه.

(عائیشه) ی هوسه‌ری پښغه‌مبه‌ر ده‌لښت: (خانه‌واده‌ی —محمد— بۆ سځ پڙژی له‌سه‌ریه‌ک تیریان له‌نانی جو نه‌خواردوو ه تا نه‌و پڙژی کوچی دواپی کردو به‌خودای خزی گه‌شته‌وه).
خانوه‌کانی هوسه‌رانی پښغه‌مبه‌ر به‌ساده‌ترین شپوه دروست کرابوون، له‌قورپو داری پراره‌وی دارخورما بنیات نرابوون، له‌سه‌رده‌رگا‌کانیشیان چه‌ند په‌رده‌یه‌ک له‌تووکي بزن، یان له‌پیستی حوشر هه‌لو‌اسرابوون، (واته له‌جباتی ده‌رگا).

ناوا بووه دیارده‌و رواله‌ته‌کانی نه‌و ژیان‌ه‌ی که پښغه‌مبه‌ری خوداو هوسه‌رانی به‌سه‌ریان ده‌برد. به‌لام خو نه‌گه‌ر پښغه‌مبه‌ر ئاره‌زووی له‌ژیانی فه‌تازی و باق ویریقی دنیا بک‌ردایه نه‌وا ده‌یتوانی له‌قاپ و پیاله‌ی ئالتوونی دا خۆزاک و خواردنه‌وه‌ی بۆ دابنریت و، گه‌ر خوازپاری کۆشک و ته‌لاریش بوايه نه‌وا به‌ناسانی بۆی بنیات ده‌نراو به‌ته‌نها ئیشاره‌تیک هه‌موو خه‌لکی ده‌خسته خزمه‌تی خۆیه‌وه، به‌تایبه‌تیش دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ولات و ناوچه‌کانی دورگی عه‌ره‌بی دا خه‌لکی هه‌موو که‌وته‌به‌ر سایه‌ی حوکمرانیی نه‌وه‌وه‌و هه‌ر خۆیشی تاکه گه‌وره‌و ده‌سه‌لاتداریان بوو و نه‌و گه‌له‌ش یه‌کپارچه هه‌موویان گو‌یراپه‌لییان ده‌کردو خۆشیان ده‌و‌یست.

بیگومان هوسه‌رانی پښغه‌مبه‌ر به‌وپه‌رپ له‌خۆبوردنه‌وه هاویه‌شی پښغه‌مبه‌ریان ده‌کرد له‌و ژیا‌نی بارگرانیو مه‌حروم بو‌ونه‌دا بی نه‌وه‌ی شاخ و ئۆفیکیان لی بییستریت، یان بیزارین داواکاریان هه‌بی‌ت، ته‌نها نه‌وه‌نده نه‌بی‌ت، که یه‌ک جار مه‌سه‌له‌یه‌کی تایبه‌تیان باس کردوو‌وه قورئانیش وه‌ک به‌سه‌ره‌اتیک تو‌ماری کردوو‌وه بو‌وه‌ته به‌لگه‌نامه‌یه‌کی وه‌لام ده‌ره‌وه‌ی هه‌موو نه‌و تاوان و تو‌مه‌ته هه‌لبه‌ستراوه‌نی که له‌و رووه‌وه دراونه‌ته پالیان.

نه‌وه‌بوو جارنیکیان هوسه‌رانی پښغه‌مبه‌ر (به‌هۆی شانازیو خۆنازینیان به‌وه‌ی که‌وا خه‌زان و خانه‌واده‌ی نه‌ون) سکا‌لایان له‌لای ده‌رپ‌ی له‌سه‌ره‌نه‌وه‌ی بۆچی به‌شی پی‌ویست و ناساییان له‌نه‌مرکی دارایی و شت و مه‌کی ناوما‌ل و پۆشاک بۆداین نه‌کردوون؟! له‌به‌رنه‌مه داوا‌ی زیادکردنی بری خه‌رجی و ئارایشتی نیوما‌ل و که‌ل و په‌لی پی‌ویستریان کرد وه‌ک چۆن ئافه‌ره‌تانی تری خه‌لکی بۆیان دابین کراوه.

وه‌لامی پښغه‌مبه‌ر بۆ نه‌و داواکاری و سکا‌لایه‌یان نه‌وه‌بوو ماوه‌یه‌ک به‌جی ی هیشتن و لی یان زویریو و نه‌هاته‌وه بۆلایان تا‌کو سرووشی خودایی ی له‌م ئایه‌تانه‌دا بۆ هاته‌خواره‌وه خودا نه‌م نه‌خشه‌و پلانه‌ی بۆداناو فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُحِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا فَأَمَّا إِلَيْكَ أَمْتَعَكُنَّ وَأَسْرَعَكُنَّ سَرْعًا جَمِيلًا ۝٢٨ وَلَئِنْ كُنْتُنَّ تُرِذْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْدارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب/ ٢٨-٢٩ .. واته: {نه‌ی پښغه‌مبه‌ر به‌هوسه‌ره‌کانت

بلي: نه گهر نيوه پهروښي ژيانى دنيوا نارهزوو و خوشى يه كانى بوون و حهز له نيغمه ته جوړبه جوړه كانى ده كمن و هوگري جوانى و نيگاره سهرنج راكيشه كانى بوون شو هه رگيز من شو شتانم بڼ نيوه دهست ناكه وټ و ناتوانم شو چه شنه داواكار يانه تان بڼ په سندنو جيبه جى بكم، خو نه گهر هه له سهر نه وه سوورن شو وهرن با مافى خوتان پى بدم و تولاقتان بدم و به جوانى ده سهر دارتان بم. به لام نه گهر خوازيارى په زامه ندى ي خداو مانه وه له گهل پيغه مبه ره كهى و پاداشتي پوژى دوايى (آخړه)^(١) بن شو ده بيت نارام بگرن له سهر شو ژيانى بارگرانى و ده سكورتى يه كه له گهل من دا ده يه نه سهر و نيدى خداش له بهرامبه رى شو نارامى يه دا پاداشتيكى گه ورو نه پراوى له قيامت دا بڼ نافره تانى چا كه كارى نيو خوتان ناماده كړدوه، واته: (شو نافره تانه كه له كارو كړدوه و ژيانيان له گهل من دا به تهمه ك و چا كه خوازو به نارامن).

كاتيك شو دوو نايه ته ي سووره تى (نه خزاب) هاتنه خواره وه، پيغه مبه ر بڼ په پره و كړدى شم فرمانه تازه يى خدا يه كه يه كه به سهر هاوسه رانى دا گه راو سهر تا له عايشه وه ده ستى پى كړدو پى ي فرمانو: {من نه مړم مه سه له يه كه ده خمه به رچاوت توش په له مه كه هه تا پرس وړا به دايك و باوكيشت ده كه يت}، ئينجا هه ردو نايه ته كه ي بڼ خو ينده وه و (عايشه) ش ده سه جى گوتى: {نه رى من له م مه سه له پرونه دا پرس وړا به دايك و باوكم بكم؟ من بيگومان ئيتر هه خداو پيغه مبه ره كه ي و پوژى دواييم ده وټ}. پاشان دواى (عايشه) پيغه مبه ر شو مه سه له يه ي خسته به رچاوى هاوسه ره كانى ترى و نه وانيش هه مان خواستى (عايشه) يان ده رپرو تنه ها خداو پيغه مبه ر و پوژى دوايان هه لپاړد له جياتى دنيوا خوشى و نارهزوو و جوانى يه -كاتى- و به سهر چوه كانى.

جانايا نه وه ژيانى كه سيك بووه كه به دواى نارهزوو و خوتير كړدن و خواستنى چند ژنيك دا ويل بيت به مبه به ستى هه وه س په رستى؟ نايا نه وه نه ريتى پيغه مبه ريك بووه؟ به پراستى هه رگيز كه سيكى دادگهرو به ويژدان قسه ي واى له زار ده رنا چيت گه ر به چاكى و بدم شيويه له و هوكارو پالنه رانه تيگه بشتيت كه پيغه مبه ريان والى كړدوه شو چند ژنه بخوازييت له كاتيك دا تهمه نيشى له په نجا سالى تيپه رى كړدبو و دواى نه وه ش، كه زوريه ي هه ره زورى وه خته كانيشى بڼ ريك خستنى كاروبارى موسلمانان و پښمايى كړدنيان و، بڼ خواپه رستى و عيبادت ته رخان كړدبوو.

(١) ناخبرهت (الآخړه) نم ده قه قورناني يه بهلگه يه كه ي پرونه له سهر نه وه ي كه هه كه سيك خوازيارى بيت ده بيت ريگه ي (بارگرانى و ده سكورتى و خوم حروم كړدن له خوشى يه كانى دنيا) هه لپاړيټ. واته ريگه ي خورتنه وه له دنيا تاكه ريگه ي گه شتنه به پاداشتي پوژى دوايى و به به هشت وه پيغه مبه ريش فرمانويه تى: ((حفت الجنة بالمكاره و حفت النار بالشهوات)).

به ندى سى يه م

((چەند پەندو وانه يەك))

(چەند وانه يەك له هيجره ته وه - چەند وانه يەك له جيهادى پيغه مبهرو پرواداران وه -
ژيانى پيغه مبهرو شايعه تى له سەر راستى ي پيغه مبهريتى ي ده دات -
ناهەنگ گيژان به يادى له دايك بوونى پيغه مبهرو وه)

چەند وانه يەك له هيجره ته وه

هيجره تى پيغه مبهرو نهو پروادارانى له گه لى دابرون له مه كه وه بو يه سريب -
را كردن و ترسنوكى و بى ئوميدى نه بوو، ههروه ها گه شتيكى خو شى و سهيرانكارى ش نه بوو كه
ماوه يەك خو يان له نه ره كه گرانه كانى بانگه وازو نازاردانى قورپه يش دوورخه نه وه تاكو وچا نيك
بدەن... به لكو نهو هيجره ته هيليكى جيا كه ره وهى نيوان (هه قى لاواز كراو) و (هه قى سه ره ست و
شور شگيژ) بوو، كه ده رويشت (بو نيات نانى هيزه كه ي) تاكو ريشه ي سته م و مله وړان له بن
ده ري نييت. لهو هيجره ته دا پيغه مبهرى خوداو پرواداره شو ينكه وتوه كانى به ره ره كانى يه كى
كاراو فيعلى ي نهو ده سه لاته درندانه يى قورپه يشيان كردو به كوچ كردنيان له مه كه وه بو -
يه سريب - نهو نيشتمانى خو يان به جى ده هيشت، كه تيا ي دا پيگه يشتبون و، نهو مال و
سامان و خانوبه ره يشيان جى ده هيشت، كه له ماوه ي ژينى ناره حه تيان دا به ده ستيان
هينابوون... نه مه ش هه مووى له خو يران و خو فيدا كردن بووه بو نهو عه قيد هيه ي كه خو يان له
پيناودا (نه زر) كرد بوو.

له ويش له (يه سريب) پيغه مبهرو سيستميكى نو ي و كو مه لگه يه كى ئيسلامى بنيات ده نييت
كه هه موو جو ره فرق و جيا وازى يه كى تيدا هه لده گيريت و چين وتو يژه كان وه ك يه كيان لى
ديت و دادپه روه رى ي تيدا ده چه سپيت... هه ره له - يه سريب يش دا پيغه مبهرو سوپا ي
ئيسلامى ي له كوچكاران و پشتيوانان (المهاجرين والأنصار) پيك هينا، نهو سوپا يه ي
كه بيو ربا وه رى ئيسلامى ي بلاو كرده وه ده سه لاتى وه حشيانى قورپه يشى ريشه كي ش كردو
بتپه رستيشى له دور گه ي عه ره بى دا له نا وبرد.

هەر بۆیه‌ش هیج‌رەت ڕووداویێکی ترسناک بوو لەمیژووی بانگەوازی ئیسلامی داو شۆڕشیکی جوانمەردی و دلێرانەبوو، چونکە سەرەتایەک بوو بۆ سەرکەوتنی پێغەمبەری خودا لەجەهادی‌دا بۆ گەیاندنێ بانگەواز. یەکیەک لەکارە دانایییەکانی گەورەمان (عمری کۆری - خطاب)یش ئەوەبوو هیج‌رەتی کردە ڕێساو بنچینەی میژووی ئیسلامی و لەم بارەیه‌شەوه گوتوویەتی: {هیج‌رەت هەق و ناھەقی لەیەک جیا کردەوه، جا ئێوەش بیکەن بەبەرەوارو میژووی خۆتان} .. جوانترین هیماو ئاماژەیکیش بۆ واتای هیج‌رەت لەئیسلام داو بۆ ئەنجامدەرانی کارەکش ئەویە (میژووی ئیسلام) ئەو موسلمانانەی بە (پەنابەران) ناوێنەبردووه کە مەدکەیان جێئەشتبوو بەرەو - یەسریب - ئەوان شایستەیی ڕێزو پێزانینی خودابوون کە ستایشی کردوون وەک چۆن ستایشی پشتیوانان (أنصار)یشی کردووه، کە بەویەری سنگ فراوانی و گیانی بڕایەتی ی بێ وێنەوه پێشوازیان لێکردن. وەک خودا خۆی ستایشی هەموویان دەکات و دەفەرموێت: ﴿وَالسَّيِّقُونَ﴾ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ﴿التوبة/ ١٠٠... واتە: {خودا ڕازی بووه لەو کۆچکارە پێشینانەی کە یەکەمین جار هیج‌رەتیان کرد، ڕازی بووه لەو پشتیوان و (أنصار)ەش کە بەو ڕەفتارە بەرزە بێ وێنەیه پێشوازیان کردن و هاوخم و هاوناچارو هاوڕێبازیان بوون، هەروەها خودا ڕازی بووه لەهەموو ئەو کەسانەش کەشوێن پێی ئەو ڕوادارانەیان هەلگرتووه چ لە (تابعین) و (تابعینی تابعین) و سەرچەم ڕۆڵە خواویستەکانی ئەتەوهی ئیسلام، خودا لەهەموویان ڕازی بووه، کە بە (احسان) و چاکەکاری و دڵسۆزی ی تەواوهوه دوا ی ڕێبازی راستی خودا دەکەون و ئەوانیش بەپاداشتی خودا قایل و سەرکەوتوون}.

هیج‌رەت لەڕێبازو نەڕیتی هەموو ئەو موسلمانە چاکسازی خاوانەیه کە خودی کۆچکردنەکە دەکەنە پێگەیه‌کی نوی بانگەوازه‌کیان. لەمیژووش دا باسی هیج‌رەتی باوکی پێغەمبەرمان (ئێبراهیم) کراوه کە بۆ پاراستنی دینه‌کە ی لە -عێراق- هەو بەرەو (شام) هەلا توه دوا ی ئەوهی فارسەکان بەرەبرەکانییه‌کی زۆریان کردووه هەولێ سووتاندنیشیان داوه، هەر لەمیژوودا باسی هیج‌رەتی (موسا)ش کراوه، کە چۆن لە (میسر) هەو خۆی و ئەو ڕوادارانە ی لەگەڵی دابوون کۆچیان کردووه دەر یازبوون لەدەست فیرعەون و سوپاکە ی، هەروەها باسی هیج‌رەتی (عیسا) کراوه لەشاری (بیت لحم) هەو بۆ (ئۆرشەلیم) - واتە بۆ (قودس).

کەوابوو هیج‌رەت سرووشی گەورەترین وانەمان دەخاتە دڵ و دەروونهوه، چ لەپرووی خۆراگرتن لەسەر ناپەحەتی و، چ لەپرووی قوربانی دان و خۆبەخت کردنەوهو، چ لەپرووی جێگیربوون لەسەر بیروباوه‌رو، پاشان لەپرووی متمانه بەسەرکەوتنەوه.

هیجرت و مه رجه کانی

هیجرت چەند مه رج و نه رکێکی گرنکی تێدایه و ده بێت مړۆقی برپاوار جگه له و دهرس و پەندانه ی له مه و پێش دیاریمان کرد په چاویان بکات، وهك: (هه لائن به ره و لای خودا) ^(١) ... هه لاتنیش به ره و لای خودا سه رکه و تنه به سه رماده و هه موو پێداویستییه ماددی و شت و مه که فریوده و سه یرو سه مه ره کانی دا..

هه ر بۆیه ش خودا له مه ر به سه رهاتی هیه رته ی پیغه مبه ره وه فه رموویه:

﴿إِلَّا نَضْرِبْهُ فَلَاحُ نَصْرِهِ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْغَلِيظُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ التوبة/ ٤٠.

واته: {ئەگەر ئێوە یارمەتیی پیغه مبه ره نه ده ن و هیه رته ی له گهل دا نه کن و هه ر باوه ش بکه ن به دنیا و مال و سامان و شت و مه که فریوده ره کانتان دا و یاری ده دان و سه رخستنی فه رامۆش بکه ن، به لām خودا خۆی نه رکێ سه رخستنی له نه ستۆ ناوه و کاری هیه رته تیشی بۆ مه سه رکرد له کاتێک دا خۆی و هاوه له که ی (که نه بویه که ره) له نه شکمه و ته که لایان دا بوو، دوژمنانیش وێرایی زۆری به هێزی و هه رلکو تانه سه ریان و ده ره پانه دنیا ن له (مه که که)، به لām خودا هه رخۆی هه ردوکیانی له و نه شکمه و ته دا پاراست، نه وه بوو پیغه مبه ره به هاوه له که ی راگه یاند که نه ترسیت، چونکه خودا مان له گهل دایه. خوداش هێمنی و دلنیا یی پێ به خشین و دلێ هاوه له که شی هێور کرده و هه متمانە ی سه رکه و تنیشی پێگه یاندن و چه ندین سه ربازی له مه لانی که مته بۆناردن، که پارێزگاریان لێ بکه ن و، هیه چ که سێکی ش توانای بینینی نه و سه ربازانه ی نه بوو. به م چه شنه خودا چاوی مو شریکان و کافرانی له ناستیان دا وه رگێرا و شیرکی هه لته کاندو (بانگاشه و پرپاگه نده ی هاوه ل بۆ خوادانان و بێ باوه ری و گو مراییانی خسته نزمترین ناسته وه) و له چینی هه ره خواروودا سه رنګومی کرد، له به رامبه ردا (وشه و فه رمایشتی خودا و بانگه واز بۆ ئیسلام) ی به رز کرده و هه به یداخی دین و به رو باوه ری خوا په رستی ی به رز شه کانه وه. بێگومان خوداش هه ر خۆی به هێزو دانا یه... به هێزه له کاروباری دا و هیه چ که سیك

(١) سه رچاوه ی نه م با سه کتێبی (القرآن والنبی) ی دکتور (عبدالحلیم محمود) ه.

توانای پروو به پروو بونوهوی نی یه، داناشه لهپشتگیری کردنی برواداران و موجاهیدانی دلسۆزو سهرخستیان دا {.

لهم نایهتهدا خودا وینهی پروودا ویک دهگریت، که تیای دا کافران پیغه مبهه له —مه کهه— ده ده ده کهن و نهویش به په نهانی له تاریکایی شهودا به رهو شاریکی تر ده ده چیت تا لهوئ به نازادی بانگهواز بۆ بهرنامهی خودا و عیبادت بکات. خودا نه مه به سه ره که و تنیک ویناده کات له کاتیک دا پیغه مبهه خۆی و هاوه له هه ده دلسۆزو راستگۆ که شی (نه بویه کر) لهو نه شکوه ته دا خۆیان هه شاردا بوو و کافرانی له هه موو شوینیک ده گه پان به دوا یان دا تاکو به ناشکرا زه فهران پی بهرن و بیانکوژن.

کهوا بوو هیجرت له — دیدوتیروانیی قورشان —دا سه ره که و تنه، چونکه هه لاتنه بۆلای خودا گه رته ناتهت بپیته هۆی مردنیش، هه ره که خوداش خۆی لهم پرووه ده فهرمویت:

﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ (الحج/ ۵۸) ... واته: (نه گه نهو بروادارانی له پیتاوی خودا کۆچیان کردوه، له پێگه کۆچ و هیجرتیان دا بکوژین یان برن نهوا خودا دوا ی مردن و له دنیا ده رجوونیان رزق و پۆزیان هه ره پی ده داو به چاکی پاداشتیان ده داته وه که به هه شتی نه برپاوه یه. بپگومان هه ره خودا خۆی باشتینی پۆزی ده رو پاداشت ده ره وانه).

موسلمانانیش هه میسه فهرمانی هیجرت کردنیان پی کراوه خودا نهو هیجرتیه به {هه لاتن بۆلای خۆی (الفرار الی الله)} ناو بردوه و فهرمویه تی: ﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكَرُمَةٌ نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ (الذاریات/ ۵۰) ... واته: {نه ی برواداران نیوه له ژێردهستی دا مه میننه وه به ناین و بیروباوه ده که تانه وه پاکه ن به ره ولای خودا، چونکه به راستی من ترسینه ریکی لیکه ده ره وه بۆ نیوه}، واته: (له سزای سه ختی خودا وه پاکه ن بۆلای پاداشته که ی).

کۆچ کردنی مرۆفی نیماندار به ره و لای خودا ده پیته هۆی دلنیا یی و هیمنی ی ده روونی و ده سته به رکردنی پشتگیری خودا و ده یخاته بهر سایه ی پارێزگاری و سه ره به رشتیاری ی خۆی ... هه ره بۆیه شه پیغه مبهه ی خودا له نه شکوه ته که دا به هاوه له که ی خۆی (نه بویه کر) ی ده فهرموو: (دلته نگ مبهه، چونکه بپگومان خودا له گه لمان دایه = لا تحزن ان الله معنا).

دیسان هیجرتیه نیماندار بۆلای خودا به لگه ی دلسۆزی و پیشاندانی خۆشه ویستی یه بۆ خودا. نه مه شه به نده به وازه یان لهو کارانه وه ی که خودا پی ی لی گرتوون، هه ره که پیغه مبهه ی خودا ده رباره ی واتیه کی تری هیجرت ده فهرمویت: {موسلمان نهو که سه یه، که

موسلمانان له زمان و دهستی پارێزراوین، موهاجیریش نهو کهسهیه هیجهرهتی لهو کردارو رهفتارانە کردوو کهخودا قهدهغه کردوون}.

ههروهها له مهرج و ئاکاری بهرزی کۆچکردن: (نیازی خاوتین و پوخته کراوه بۆ خزمهتی رێبازه کهی خودا بهتهنها). جا نه گهر نیازه که بۆ نهوه تهرخان و ئاراسته بکریته نهوا هه موو کرده ویه کهی پر له خێرو چاکه ده بن و ههر کرداریکی هیجهرهتی که.

ده نا گهر نیازه که بۆ مه بهستی خزمهت کردنی راسته قینهی رێبازی خودا ئاراسته نه کرابیته نهوا سه ره پای نه وهش کاره کان به پراوته چاک ده رکهون به لام لای خودا په سندن نا کرین..

ههر بۆیهش پیغه مبهراڼ له فرموده به ناوبانگه کهی دا فرمویه: ((اِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَاِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَّا نَوَىٰ. فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهُوَ حَقَّ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ. وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَتَزَوَّجُهَا فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهَا)).

له واتای نه م فرموده یه وه نایینی ئیسلام دژی نهو که سانهیه که ده لێن (کاری خێر ههر خێره ههر بۆ چاکه کاریه)، یان که ده لێن: (کاری خێرو چاکه کردن بۆ قایل کردنی ویژدانه). جا نه گهر کاری خێر له بنه رته وه بۆ خودا نه نجام نه درابیته نهوا هه واو ئاره زووی مرۆقه کان له رێی راست لای ده دن و به ره و خراپه و شێواندن ده بن. چونکه (نیهتی پاک) و (ته به ننی کردنی نیاز ته نها بۆ رێبازی خودا) له گرنگترینی نهو کۆله که پته وانیه که تایینی ئیسلامیان له سه ردامه زراوه.

پیغه مبهراڼی خودا بۆ پوون کردنه وهی بایه خی (نیهت پاک) له دوای فه تحی مه که مه وه فرموده یه کهی له م باره یه وه هیه له دوای نهو فه تحه بی وێنه یه که تیا یه دا ئیسلام و موسلمانان به سه ر دوژمنانیان دا سه رکه وتوون، فرمویه تی: {لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ - أَيِ فَتْحِ مَكَّةَ، وَلَكِنْ جِهَادٌ وَنِيَّةٌ}...

چەند وانه يەك لە جيهادی پيغه مبهرو بپروادارانەوه

ورەى گيان و خوڤاگرى:

هەر كەس يەك بەوردى سەرنج لە هەردوو جەنگى "بەدر" و "نوحود" بەدات هەست بەبوونى وەرەى گيان و ئازايەتى لەدەلى بپرواداران دا دەكات. ئەمەش لە گەرنگرتىنى ھۆيەكانى سەركەوتنيان و خۆپاگرتنيان بسووه لەناخۆشترين حالەتى كوشتاردا. وەرەى گيان و (پروحي مەعنەوى) ئەو راستىيەيە كە فەرماندە گەورەكانى گەل و نەتەووەكانى تريش دانيان پى داناو.

بۆ نموونە (ناپليۆن) گوتوبووەتى: {پيژەى ھيژى مەعنەوى لەمەيدانى كوشتاردا سى ئەوئەندەى ھيژى ماددى يە}. لەجەنگى دووھەى جيهانييش دا (مونتيجمى) جەختى لەسەر گەرنگى و وەرەى گيان و كاريگەريى لەبەدەست ھيئەتى سەركەوتن دا دەكردەو. ئەم سەركەدەيەش هەر لەخۆيەو دانى بەوئەندەناو، بەلكو لەسەر بنچينەيەكى ئاگاداريى تەواوو شارەزايىيەكى زۆريەو لەسەر جەنگ و سەركردايەتى كردنى لەشكەرەكان بەو حەقيقەتە گەيشتووه.

تويژنەو نوێ يە جەنگى يەكانيش سەلماندوويانە، كەجەنگاوەرى ليھاتوو ئەو يە هەردوو ھيژى مەعنەوى ماددى تەدابين.

ھيژى مەعنەويش لەكانگای باوەرەو ھەلدەقوئيت، واتە باوەر بەو دۆزو كيشەيەى كە سەربازە كە لەپيناوى دا دەجەنگيت، جگە لەمتمانە بەخۆكردن و متمانە بەتواناي خویشى، پاشان متمانە كردن بەسەركردەو بەتواناو دانايى سەركردە.

خودای مەزن دواى جەنگى — بەدر — چەند ئايەتيكى ئاردۆتە خواریو و تيبان دا پلەى ھيژى مەعنەوى و پيويستى ئەو جۆرە ھيژەى لەجەنگ دا پروون كەردۆتەو. وەك دەفرمويەت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ الْأَدْبَارَ ۝١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَكَءٌ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَلَبَسَ الْأَمِيرُ ١٥-١٦. واتە: {ئەى ئەوانەى باوەرپان ھيئانە نەگەر پرووبەرووى سوبای كافران بوونەو كاتيك ئەوان بەژمارو ھيژىكى زۆرەو بەرو لاتان دەھاتن

نیووش به پهری نازیه تی و سووربوونه و پووه پرویان ببنه وه و پشتیان تیحه کهن و پامه کهن. چونکه هر که سیك لمو پۆزه دا بگه پیته وه و پشتیان تیپکات (مه گهر بۆ فریوئیلی جهنگیو فریودانی کافران بیت تا وابزانن هه لایت و به لام دوایش بیته وه سهریان، یا خود بۆنه وه ی بگاته لای کۆمه لیک تری نیمانداران و یاریده یان بدات له جهنگ دا) هر که سیك له بهر نه و دووهو یه له جهنگ هه لته یه و خۆراگر نه بیت و بهر په رچی له شکری کافران نه داته وه نه و که ووت بهر توو په یی و رق و کینه ی سه ختی خودا و له پۆزی دوایش دا هر دۆزه خ جیگه ی ده بیت. دۆزه خیش خراپترین چاره نو سه بۆیان}.

خودای مه زن له م ئه م ئایه ته دا هه لاتن له جهنگی قه ده غه کردو وه داوای خۆراگری له بهرام بهر دوژمنان دا ده کات. چونکه هه لاتن له ده ست دوژمن و بهر وه ورو نه بوونه وه ی له و گومانه وه سه ره لده دات که گوایه برواداری به زیو گومانی له به لینی خودا هه بیت سه بهارت به سه رخستنی نه ته وه ی خاوه ن باوه له جهنگ دا. هه ره ها له وه شه وه سه ره لده دات که موسلمان ترسی هه بیت له هر هیزیک له هیزه کانی دوژمن دای گومان کردنی له هیزی خودای خالق. ئه مه ش له م لایه نه وه به جۆریک له جۆره کانی (شیرک و هاو به ش بۆ خوادانان) له قه له م ده دریت و دای نه وه ش ترس و دله پاوکی و لاوازی ده که ویته نیو ریزی جهنگا وه رانه وه ئینجا دوژمنانیش حاله تی نه وانی بۆ ده رده که ویت و ده بیت هۆی کوشتنی موسلمانان.

له راستیش دا دلی مرۆفی خاوه ن باوه ده بیت وه چیاکان پته وو ره گ داکوتا و بیت له سه ر نیمانه که ی به هیه هیزیک سه ره زه ی نه به زیت، چونکه نه و دله په یه سه ته به خودا وه، پاشان مردن و نه جه لیش هر به ده ست خودا خو یه تی و مرۆفی نیماندار بۆی نی یه له ترسی ژبان و گیانی هه ل بیت و تی ی ته قینیت.

دیسان هر له و ئایه تانه ی ده رباره ی ئه م حاله تانه ها تو نه خواره وه بۆ پیغم بهر و برواداران، نه مانه یه، که خودا تیان دا ده فه رمویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٤٥) وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَنفَشِلُوا وَيَذْهَبَ بِحُكْمٍ وَأَصِيرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ (٤٦) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿الأنفال/ ٤٥- ٤٧...﴾

خودای مه زن له و ئایه تانه دا نامه بۆ نه و هۆکاره راسته قینانه ی سه ره که وتن ده کات که له کانگی و ره ی گیان و هیزه مه عنه و ی به کانه وه هه لده قو لین، وه: خۆراگرتن له کاتی

پروبه پروونه‌وی دوژمن داو، یادی خوداو په یوه‌ستی به‌خوداوه که سهرچاوه‌ی هەر هیژنکه له‌وجودداو، گوئی‌پایه‌لی کردنی خوداو پیغه‌مبهره‌که‌ی به‌و چه‌شنه‌ی خویان له‌سهرپیچی به‌دووربگرن و موسلمانان پابه‌ندبن به‌فهرمانه‌کانه‌وهو، پاشان به‌لاوه‌نانی هەر ناکوکی یه‌کی نیوخویان، چونکه ناکوکی و ململانی ی خویه‌خوی یه‌کدی هوکاری شکستی یه، هه‌روه‌ها نارام گرتن له‌سهر باره‌گرانه‌کانی جه‌نگ و، ده‌رچوون بۆکوشتار بی له‌خویایی بوون و لوتبه‌رزوی شانازی به‌هیژو سوپاوه‌و، له‌دواییش دا هەر ته‌نها له‌پیناوی خودادا بجه‌نگیت نه‌ک له‌خۆشه‌ویستی ی ناویانگ و خۆده‌رخستن دا...

خودای مەزن لە نایه‌تیکی دی دا گرنگی ی نارام گرتن ده‌رده‌خات و ده‌فهرمویت:

﴿الْفَن خَفَّ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (الأنفال/ ٦٦)..
 واته: {گەر سەد کەسی خۆراگر لە نێتوێ هەبێت ئەوا دووسەد کەس لە کافران دەبەزێن. گەر هەزار جەنگاوه‌ری خۆراگر بە جەربەزه‌شتان هەبێت ئەوا دوو هەزار جەنگاوه‌ری دوژمن دەبەزێن بە یارمەتی خودا. خوداش هەر لە گەڵ جەنگاوه‌رانی خۆراگری بە نێمان دایه‌و پشتگیریان ده‌کات و سه‌ریان ده‌خات}.

له‌دوایی دا پێیوسته‌هۆیه‌کی زۆر گرنگ بۆ به‌هێزکردنی گیانی مه‌عنه‌وی و وهری پروداداران دیاری بکه‌ین، ئه‌ویش پێیوستی ی باوه‌ربوونی موسلمانه‌ به‌و راستی یه‌ به‌لگه‌نه‌ویسته‌ی که ئه‌گەر له‌پیناوی خودا بکوژیت ئه‌وا نه‌مردووه‌و له‌لای خودای په‌روه‌ردگاری هەر زیندووه‌و خودا پاداشتیکی هیجگار زۆرو گه‌وره‌ی بۆ ئاماده‌کردووه‌، (وه‌ک پێشتر له‌باسی جه‌نگی - ئوحد - دا ئاماژه‌مان بۆکرد).

سهرکه‌وتن له‌خوداوه‌یه‌:

جا نه‌گەر ئه‌و هیژه‌ مه‌عنه‌وی یه‌ی که له‌ (باوه‌ر به‌خوداوه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گریت) و که له‌هەر ته‌ماع و چاوپرینه‌ ده‌سکه‌وتیکی ماددیییش دا بپاوه‌، له‌ئارادابیت ئه‌وا (سهرکه‌وتن له‌خوداوه‌) له‌دیارتیرین و رۆشنترین وینه‌ی دا به‌دی دیت، وه‌ک له‌ - جه‌نگی به‌در - دا ده‌رکه‌وت..
 پێنگومان موسلمانان له‌ - جه‌نگی به‌در - دا ژماره‌یان کم و که‌ره‌سه‌و تفاقیشیان هێنده‌ نه‌بوو، دوژمنه‌کانیشیان ژماره‌یان زۆر بوو و که‌ره‌سه‌و تفاق‌ی ی زۆریشیان پێ بوو.

به‌لام ئه‌وان (واته‌ موسلمانان) بۆ گوئی‌پایه‌لی کردنی پیغه‌مبهره‌که‌یان و به‌رگری له‌ عه‌قیده‌که‌یان جه‌نگین و خوداش له‌قورئان دا به‌وشه‌ی (أذلة) وه‌سف‌ی کردوون، واته‌: (به‌هۆی

که‌می ی ژماره‌و چه‌ک و تفاق‌ی جه‌نگ‌ی یه‌وه موس‌لمانان ب‌ی ه‌یزو لا‌وازی‌بون). دیاره‌ مرۆ‌ف‌یش ته‌نها له‌دۆ‌خی شک‌ستی ی نه‌فس‌ی دا هه‌ست به‌لا‌وازی ده‌کات، خودا فه‌رمو‌ی پ‌ی یان: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ (العمران/١٢٣). واته‌: (ب‌ی‌گومان خودا له‌جه‌نگ‌ی به‌درددا سه‌ری خست‌ی له‌کات‌یک‌دا ئ‌یوه ب‌ی‌ه‌یز بو‌ون)، هه‌روه‌ها موس‌لمان‌ه‌کان پ‌یش‌بین‌ی ی سه‌رکه‌وت‌نیان له‌پ‌رۆ‌ی جه‌نگ‌ی (به‌در)دا نه‌ده‌کرد، به‌ل‌کو د‌وای ئ‌ه‌وه له‌پ‌ی ی مو‌ع‌ج‌یزه‌ی خودای یه‌وه هه‌ستیان پ‌ی کرد که ئ‌ه‌وان سه‌رکه‌وت‌وون، وه‌ک خودا له‌م فه‌رمای‌شته‌ی دا پ‌ی یان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ (الأنفال/٩). واته‌: {کات‌یک ئ‌یوه دا‌وای به‌هانا‌وه هات‌نی خوداتان ده‌کردو خوداش به‌ده‌م دا‌واکه‌تان‌ه‌وه هات و پ‌ی ی را‌گه‌یان‌دن که‌وا هه‌زار مه‌لائ‌یکه‌تی یاری‌ده‌ده‌رو یه‌ک له‌د‌وای یه‌ک ده‌ن‌ی‌رم ب‌ۆ لاتان تا یاری‌ده‌تان به‌دن}...

د‌ی‌سان موس‌لمانان ده‌زان‌ن که ئ‌ه‌وان کات‌یک به‌سه‌ر د‌وژمنان دا سه‌رکه‌وت‌وون ئ‌ه‌و سه‌رکه‌وت‌نه‌یان هه‌ر له‌خودا‌وه بو‌وه نه‌ک ته‌نها به‌ه‌یزی خ‌و‌یان، وه‌ک خوداش ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَلَّمَ نَفْسَهُمْ وَلَكِنْ أَلَّهَ فَنَلَّهْمُ وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ (الأنفال/١٧)... جا مادام مه‌سه‌له‌و ب‌اری راست‌ی نا‌وای‌یت که‌وا‌بو سه‌رکه‌وت‌ن هه‌رده‌ب‌ی‌ت له‌خودا‌وه به‌یارمه‌تی خودای‌یت، وه‌ک خودای با‌ل‌اده‌ست خ‌و‌یش‌ی به‌روونی ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئ‌ه‌م ر‌سته‌یه له‌هه‌رد‌وو ئ‌ایه‌تی ژماره‌ (١٢٦) ی س و‌ر‌ه‌تی (آل عمران) و ژماره‌ (١٠) ی سو‌وره‌تی (الأنفال)دا هه‌یه، واته‌: {سه‌رکه‌وت‌ن ته‌نها له‌خودا‌وه‌یه}. خوداش سه‌رکه‌وت‌ن ته‌نها به‌و که‌سه ده‌به‌خش‌یت که‌خ‌ۆ ب‌ۆ خودا ته‌رخان و یه‌ک‌لا‌کرد‌ۆ‌ته‌وه.

له‌جه‌نگ‌ی (نوح‌ود)دا موس‌لمانان به‌ش‌یوه‌یه‌ک ده‌ستیان به‌جه‌نگ کرد که‌پا‌ه‌ند‌بو‌ون به‌فه‌رمانی خودا و پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه و‌ر‌ده‌و‌رده ن‌ی‌شانه سه‌ره‌تای‌یه‌کان‌ی سه‌رکه‌وت‌نیان ب‌ۆ ده‌رده‌که‌وت.

به‌لام کات‌یک هه‌ند‌یک که‌س له‌موس‌لمانانی سه‌ر‌چ‌یا‌که سه‌ر‌پ‌نج‌یا‌ن له‌فه‌رمانه‌کان‌ی پ‌یغه‌مبه‌ر کردو هات‌نه‌خواره‌وه و نیازو هی‌وایان له‌شه‌رو کوشتاره‌که هاته‌سه‌ر ک‌ۆ‌کرد‌نه‌وه‌ی ده‌سه‌که‌وته ماد‌دی یه‌کان، ئ‌یدی د‌وای سه‌رکه‌وت‌ن تووش‌ی به‌زین و ت‌ی‌ش‌کان بو‌ون.

سەرکه و تنی پیغه مبهەر به لگه یه که له سەر راستی ی پیغه مبهریتی یه که ی:

کاتیک پیش جهنگی به در موسلمانان ده رچووبوون بۆ ده ست گرتن به سەر کاروانه که ی قورپه ییش دا، خۆیان ناماده نه کردبوو بۆ جهنگی گه وره، چونکه وایان زانیبوو به ره و پروی چند پاسه وانیکی کاروانه که ده بنه وه و نه مهش ته نه نا تاجی به چند چه کیکی سووکه تا ده ست به سهریان دا ده گرن. به لām له روه به روه و بونه وه ی سوپایه کی گه وره دا ده بیت ژماره یه کی زۆر له سهر بازو له که ره سه و نازوو خو چهک ناماده بکریت.

پیغه مبهریش له حاله تی زانیسی جهنگی نابه را به ردا فهرمانی کردوه به موسلمانان روه به روه ی سوپاکه ی قورپه ییش بنه وه که بۆ پاراستنی کاروانه که یان ناردبوویان، نه مهش به پشت به ستن به و به لینی سهرکه و تنه ی که خودا پتی گه یاندبوو. خودا فرمویه: ﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَهْلًا لَكُمْ﴾... واته: {کاتیک خودا به لینی یه کی که له و دوانه: (کاروانه که)، یان (تیکشکاندن سوپای قورپه ییش) ی پتی ده گه یاندن}. جا کاتیک یه کی که له و دوانه ش، (که کاروانه که) بوو له ده ستیان ده ره ده چیت، نه واه ره ده بیت به لینی خودا له وه ی تریان دا به دی بیت که سهرکه و تنه به سهر سوپا گه وره که ی قورپه ییش دا. نیتر پیغه مبهریش داوا له هاوه لانی ده کات که به ره و پروی له شکری قورپه ییش بنه وه. دیاره له به را مبه ر داواکاری یه کی ناواش دا هه ندیک له هاوه لان تووشی هه لویستی دوو دلی و دله را و کخی کت و پری بوون و پیغه مبهریش هه ر که به وه ی زانیوه خیرا هیرو نارامی کردونه ته وه.

خۆ نه گه ر پیغه مبه ر به ته و او هه تی دلنیا نه بوایه له راستی نه و به لینه ی که به سرووش پتی گه یه نرابوو نه واهه رگیز نه و له شکه به چوک و که ژماره یه ی تووشی نه و جهنگه نه ده کرد که هیچ نیشانه یه کی سهرکه و تنی تیا دا نه ده بیینی، له به ر نه م هۆیا نه:

یه که م: زیاتر بوونی ژماره ی سهر بازانی نیو سوپاکه ی قورپه ییش، که له پرتی (٣) به را مبه ر (١) دا بوو له ناست سهر بازانی موسلمانان دا. نه مهش به رای پسپۆزانی سهر بازی ژماره یه کی زۆر گه وره نابه را به ره، به تاییه تیش له سه رده می که دا، که شه رو کوشتار ته نه نا به تیرو شمشیر و پم کراوه. ژماره ی موسلمانان ته نه نا (٣١٥) که س بووه ژماره ی بی باوه ره کانیش (٩٥٠) که س بووه.

دووهم: بالاده ستی ی دوژمن له پروی چهک و تفاق و نازوو خه وه که نه مانه ش چه ند هۆکاریکی دیاری سهرکه و تن و یه کلا که ره وه ی جهنگن. کافره کان (٢٠٠) نه سپیان پتی بوو، به لām موسلمانان ته نه نا دوو نه سپیان پتی بوو. که چی و پرای نه و هه مو نابه را به ری یه ش هیشتا وره گیانی نازییه تی ی موسلمانان زۆر به رزو به تین بوو. جا سهرکه ده یه کی شاره زاو

هه لکه وتووی ئاوا سوپاکه ی به رهو جهنگ ببات و دلنیا بیت له سه رکه وتن و بهر له ده ست پیکردنی جهنگ به فرمویت: {مژده تان لی بیت ئیستا واده ی شهو نزیك بۆتهوه، که بۆ له ناوچوونی شهو قهومه برواتم} و پاشان فرموده که ی به دی بیت و موسلمانان بهو شیویه سه رکه ون به سه ر قورپه یش داو ته فروتوونایان بکه ن، شهوا بیگومان له لیکدانه وه ی باری شه خصی شهو فرمانده یه دا هه رده بیت بگوتریت (به راستی و به حقه شهو سه رکرده یه هه ر پیغه مبهریکی خودایه و خودا هه ر خۆی ئاوا پشتگیری ی کردووه (نه صره ت) ی داوه. ^(١)

گه وهره یی قوربانیدان:

پیش به ستنی په یاننامه ی -خوده یییه- گه وهره ترین وینه ی قوربانی دانی موسلمانانان دیت به ره چاو، شهو بهو پیغه مبهرو بهر واداران به شیوازیکی ناشتیخوازان بهر ی که وتبوون بۆ سه ردانی (مسجد الحرام) به لام قورپه یش رینگه ی شهو سه ردانیهان پی نه دان. پیغه مبه ریش (عثمان ی کوری -عفان) ی له لایه ن خۆیه وه نارد بۆلای قورپه یش، که چی قورپه یشی به کان -عثمان یان به ندرکو وهه وهاله که شی وا گه یشت به موسلمانان که گوايه کوژراوه. نی دی پیغه مبه ریش به ته مای کوشتارو رو به رو بوونه وه ی شهو دوژمنه ده سدریژکارانه بوو. داخۆ له وساته وه خته دا راده ی به ده نگه وه هاتنی موسلمانان بۆ شهو هه نگاوه ی پیغه مبه ره که یان چه ند بو بیت؟ له راستی دا شهوان له سه ر مردن په یانیهان پی دا، په یانیهان پی دا که له به رده م دوژمن دا هه لته یه ن ته نانه ت گه ره هه مووشیان مردن.. چه ند گه وهره به رپژه شهو نیمانه ی که ژیان و مردن تیای دا وه که به ک وه ستاوه. بیگومان موسلمانان پیشینه کان بهو نیمانه یانه وه تیکوشاون و هیچ هیزیک ی سه ررووی زهوی نه یه توانیه به پرویهان دا بووه ستیت.. هه ر بۆیه ش چه ندین ولات و مهمله که تیان ئازاد کردووه به سه ریه که له دوای یه کی حاکم و سوپا سه رکوتکه ره کانیهان دا سه رکه وتوون.

جا نه گه ره هه مان باوهرو نیمان له دل ی موسلمانانی شه مرۆش دا به چه سپیت شهوا چی دی له ژیهانی لاوازی و ژیره ده ستیه ی دا نابن، چونکه هیزی گه لان (به ژماره و سه ر ژمیریان) پیوانه نا کریت، به لکو به راده ی باوهرو عه قیده و قوربانی دانیان ده پیوریت.

دیارترین نمونه ی شهم راستی یه ش موسلمانان پیشینه کان و، {له چه رخی نویش دا گه لی

(قیتنام) ه. ^(٢)

(١) له سه رچاوه کانی شهم باسه چه ند وتاریکی بلاو کراوه ی ماموستا (عه د فرید و جدی) به له گوڤاری (آزه ر) دا.

(٢) دیاره من وه که شه مانه تیک شهو په ته یه م کردووه به کوردی، نه که له به رته وه ی هاو پای نو سه رم. (وه رگپ).

گهلی عه‌ره‌بی موسلمان و (هه‌ر گه‌لیکی تری موسلمانیش) نه‌م‌پ‌ۆ ئاتاجیکی هه‌جگار فره‌یان به‌و ئیمانه هه‌یه. جا ئایا ئاماده‌ن بۆ به‌یعت و په‌یمان دان به‌سه‌ر کرده د‌ل‌س‌ۆ‌ز و خواویسته‌کانیان له‌سه‌ر مردن له‌په‌نای سهندنه‌وی خاکیان و بن‌پ‌کردنی شه‌و سه‌رش‌ۆ‌ری و سووکایه‌تی یه‌، که‌په‌یانه‌وه لکاوه؟ یان هه‌ر وه‌ک ده‌شته‌کی یه‌کان (اعراب) پ‌روبیانوو د‌ینه‌وه کاتیک به‌په‌غه‌مبه‌ریان ده‌گوت: (به‌ کاروکاسبی و به‌خه‌پ‌کردنی مال و مندالمانه‌وه خه‌ریک بووین و ناتوانین ب‌په‌ن بۆ جیهاد، تۆش داوای لیخ‌ۆ‌ش‌بو‌غان له‌لای خودا ب‌ۆیکه) = (شغلتننا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا).

له‌پ‌راستیش دا نه‌م‌پ‌ۆ زۆر که‌س سه‌رقالی ده‌ست بلاوی و خه‌رج کردنی پاره‌و پ‌وولی زۆر له‌کاری بنیات نانی کۆشک و ته‌لاری به‌رزداو، له‌سه‌ر کرده‌سه‌ر خۆشی و رابواردنی زیاد له‌پ‌اده‌ی دنیاو هۆگ‌روونی ژیا‌نی که‌م خایه‌نی دنیا‌دا، له‌م به‌اره‌ش دا له‌پ‌ه‌رت‌ه‌وازه‌یی و د‌ژایه‌تی یه‌ک‌تر‌دا ده‌ژین و ململانی له‌سه‌ر دنیا ده‌که‌ن بۆ په‌یدا کردنی ده‌سکه‌وته‌کانی و زه‌وت کردنی ده‌سه‌لات و په‌له‌وپایه‌ تیای دا.

هه‌موو نه‌مانه‌ش جیهادی پ‌ۆ ی‌ پ‌زگ‌ار کردنی خاکی خۆیانیان له‌ب‌یر بردوونه‌وه، که‌ ده‌ب‌وایه له‌واقیع دا هه‌رچی هه‌یانه له‌مال و سامان و په‌له‌وپایه له‌و پ‌ه‌نانه‌دا به‌کاریان ب‌په‌نایه.

ژیا‌نی پ‌ه‌غه‌مبه‌ر شایه‌تی له‌سه‌ر راستی پ‌ه‌غه‌مبه‌ریتی ده‌دات

زۆره‌ی شوینکه‌وتوانی ئاینه‌کانی تر، به‌تایبه‌تی نه‌وانه‌ی به‌ش‌په‌یه‌کی راست له‌ئایینی ئیسلامیان نه‌کۆلیوه‌ته‌وه و هه‌یج شاره‌زایی یه‌کیان له‌ژیا‌ننامه (سیره‌ی) —محمدی— پ‌ه‌غه‌مبه‌ردا نی یه‌ وای بۆ ده‌چ‌ن گوايه‌ قورئان له‌دانان و صیاغه‌ی (محمد) خۆیه‌تی بۆ چه‌ند مه‌به‌ست و ئاره‌زوویه‌کی شه‌خصی به‌که‌سیکی تری نووسیوه‌ته‌وه، که‌ه‌ابوو (به‌گۆیره‌ی شه‌م ب‌ۆ‌چ‌وونه) پ‌ه‌غه‌مبه‌ریش نه‌بووه له‌لایه‌ن خوداوه بۆ پ‌ه‌نمایی گ‌رو‌ی ئاده‌می په‌وانه نه‌ک‌راوه.

به‌لام پ‌ی‌ویسته شه‌وی به‌دوای حه‌قیقه‌ت دا ده‌گه‌ر‌پ‌ت و خوازیاریه‌تی، به‌وردی له‌ ژیا‌ننامه‌ی (محمد) ب‌کۆلیته‌وه و سه‌رنج بدات له‌و هه‌موو پ‌ووداوو به‌سه‌ره‌تانه‌ی ژیا‌نی، نه‌وسا به‌د‌ل‌نایایی یه‌وه ب‌ۆی پ‌وون ده‌ب‌په‌ته‌وه که‌ به‌راستی و به‌ب‌ی‌گومان شه‌و پ‌ه‌غه‌مبه‌ری خودا‌بووه.

هه‌ر می‌ژووی (محمد)یش شه‌و گومانه‌ لاده‌بات که‌ گوايه شه‌و ئیددیعای پ‌ه‌غه‌مبه‌ریتی ی بۆ خۆی به‌د‌ر‌ۆ کردی‌ت، چونکه شه‌و به‌جوانترین په‌وشت و نا‌کاره‌وه ناسرابوو هه‌ر له‌کاتی مندالی یه‌وه، تا با‌ل‌غ بوون و گه‌شه‌کردنی ته‌واوی و به‌ش‌په‌یه‌ک وه‌سفی ده‌ک‌را، که‌خه‌لکی هاوزه‌مانی خۆی ناوی (ال‌امین)یان لی‌ نابوو، واته (ده‌سپاک و سه‌ر‌پ‌است و ج‌ۆی هه‌موو متمانه‌یه‌ک)...

(محمد) تا تهمه نى چل سالى دهرباره ي پيغه مبه ريتي و وهرگرتنى په يامى خودا هيچ باس و خواستك بؤ گله كه ي ناكات. خو نه گهر كابرايه كي بزيسو بى باك بوايه ياخود كه سيكي خوږه سندو به تهماع بوايه نهوا لهو ماوه يه ي پيشووى داو له هره پرتي لاوى دا بوار يكي ده دوزى يه وه بؤ گرته به رى ههركاريك كه موركى بى باكي و گوى نه دان به ناكامه كانى تيدا بوايه. به لام به تهماي هيچ كاروباريكي لهو شيويه نه بووه.

گهر سه رنج له كارو هه لس و كه وتى زوريه ي نهو بى باك و بزوانه ش بدين ده بينن له تهمه نى گه نغى و هره پرتي لاوتى دا ده ستيان به چالاكي خوږدنه پيشه وه و بى نانه سر مه ترسي كردووه. پاشان نه وه ي زياتر شايانى ليورد بوونه وه بيت نه وه يه پيغه مبه رى دواى نه وه ي تهمه نى ده گاته چل سالن هزى له تهنه ي بوه و رووى كردو ته نه شكه وتى (حه ر) و چنده ها شه تياى دا ماوه تهمو به عيبادت و بير كړنه وه و ليورد بوونه وه خهريك بوه، لهو ساتانه ش دا سرووشى له خوداوه بؤ ديت كه له نيئو نه شكه وته كه دايه و تووشى ترس و بيميكى زور ده بيت و ده سه جى ده گه رپته وه بولاى خيزانه كى و به دم هه ل له رزينه وه پى د ده فرموت: {ترسم له سه رخوم هه بووه}، نه م و ته يه ش به لگيه كي ناشكرايه له سه ر راستگويى و دلسوزى و دووربوني له هه ر گومانيك لهو گومانانه ي كه بوى ده هوننه وه له سه رنه وه ي گوايه ئيدد يعاى پيغه مبه ريتى ي به درؤ كردووه. چونكه (محمد) وه سفى حقيقه تيكي كردووه كه به هه ردو وچاوى خوى بينيوه تى و زوريش لى ترساوه و ترس و له رزيكي ته واوى خستو ته دليه وه، به م هويه شه وه تووشى سه رماو سؤ ليه كي جه سته يى بووه له سه رمان دا هينده هه ل له رزيوه كه به هاوسه رو نه فرادى خيزانه كى فرمويه: (دام پوښن، دام پوښن).

به لگيه كي دى لهو به لگانه ي، كه راستى ي پيغه مبه ريتى يه كى ده سه لمينن گه واهي دانه كى (ورقه ي كورې نوفل) ه كه پياويكي شاره زاي (ئينجيل) بووه و كاتيك رووداوى هاتنه خواره وى سرووشى بؤ سه ر (محمد) بيست، گوتى: {نه وه هه مان رپسا و شه ريعة ته، كه خودا بؤ مو سا شى نارد بوو}. (ورقه ي كورې نوفل) نه م قسه يه ي له خو يه نه كردووه به لكو به پى ي ناگادار بونى لهو ژيانه پاك و بى گه ردو سه ر پرستانه يه ي (محمد) يش گوتويه تى، كه هه ردم دووربوه له ناوانگ و خواستنى پله وپايه ي به تال. چونكه (وهرقه) له ناخواتنى (محمد) دا سيمايه كي راسته قينه ي راستگويى ي به دى كردووه نه وه ي ليوه ي بيستوه له كاتى گپړانه وه ي رووداوه كى نه شكه وتى (حه ر) دا گوزار شتيكي پاك و به ريئانه ي دوور له هه ر بير كړنه وه قسه ريكه خستنيكي پيشتر بووه.

پاشان دواى نه وه ي خودا فه رمان به پيغه مبه ر ده كات كه بانگه وازه كى به ناشكرا راگه يه نيت، نه وىش ده چپته سه ر چپاي (صفا) و هه موو رؤ له كانى قورپه يش - بانگ ده كات و

پټيان ده فەرموئیت: {ئایا ئەگەر پټتان بێم ئەوا لەشکرێکی ئەسپ سوار لەقەدپالێ ئەودوی
ئەم شاخەو بەرەولای ئێوە دێن، باوەڕم پێدەکەن}؟ هەموویان دەڵێن: (بەلێ، باوەڕت پێ
دەکەین، چونکە تۆ لای ئێمە هیچ تاوانێکت نی یەو تا ئیستاش وتە درۆمان لێ
نەبێستوویت).

لهوێ دا —محمد— بەوە متمانه بۆ پیغه مەبەریتی یەکە دەستەبەر کردووە کە لەو وپیش
هەردەم بەیداخی راستی و راستگویی ی بەرزکردووەتەو، ژبانی یە کپارچە بەرەمزی
بەرئەتێکی تەواو و پاکژی و بێ گەردیی تەواو وەسف کراوە، هەر ئەم بەرەمزی بەرەشکاوی
بەرەپرچی هەر گومانێک دەداتەووە بە پۆشنی جاری راستی و بێ خەوشیی گفتار و ناخاوتنی
داو.

بۆ جەخت کردنەسەر ئەم راستی یەش، لەم بارەووە کەسیکی وەك مامۆستا (محمد الخضر
حسین) لەوتەیهکی جوانی دا دەڵێت: {ئەگەر —محمد— بەراستگویی یەو ئیددیعای گەیانندی
ئەو پەیمەنی نەکردایە ئەوا کەسانی ژێر تێگەشتوو لەو ماوەدا جارێک نارااستی ی ئەو
بانگەوازی لەکەم و کووری یەك دا هەر بۆدەدەکەوت. چونکە پیغه مەبەری خودا (محمد) بیست
وسێ ساڵ لەنێویان دا بەو بانگەوازیو مایەووە ئەمەش ماوەیهکی درێژە بۆ مۆلتەتی هەر
کەسێک گەر بیویستبایە لەگۆشەو کەناریکەو چاوە بەو بانگەوازیو پەیمەنی دا بگێریتەووە
چاودێری پەتارو هەلس وکەوتەکانی ئەو بانگەوازیو (واتە —محمد—) بکات تاكو
لەسووچیکەو ناسەوارێکی وا کەشف کات کە دەلالەت لەسەر (پێچەوانەبوونی گفتاری لەگەڵ
پەتاری) دا بکات، یان لەسەرئەوێ گوايه شتێک لەبارەي خوداوە باس دەکات، کە خۆی هیچی
لەبارەو نازانیت. بەلگەیهکی شایەتیدەر لەسەر راستی پیغه مەبەریتی یەکە ئەوێ (پەوتی
ژبان) و (ناکارو پەوشتی) پاک و بێگەردبوو لەهەر پەلێهە کە (بانگەوازی پەیمەنەری) ی
ناشیرین بکات.

ئەوانە کە بەتین ترین و قوولترین باوەریان بەو پەیمەنی هێناوە زۆرترین سۆزو
خۆشەویستی و شکۆیان لەدل دا بۆ هەلگرتووە ئەو کەسانەبوون، کە درۆترین ماوەیان لەگەڵ
بەسەردووەو زۆرترین ماوەی شەرفی هاوێتی، یان لەگەڵیا هەبوووە چەند ساتێکی کەم
نەبێت هەرگیز لێ ی دانەپراون. هەرەها کوچکاران و پشتیوانان بەردەوام لەخزمەتی دابوون و
رۆژبەرۆژ ئیمانیان زیاتر بوو.

جا بێگومان —محمد— لەگشت هیواو ئاواتێکی دنیایی دابرابوو (وەک پێشتر
لەژبانی نامەکەدا ئاماژەمان بۆکرد) کاتێک وەفاتی کردووە لەدنیاش دەرچوو هیچ کۆشک و

جا نه گهر له میژوودا باسی هر پیښه وایه که کرایت که چنه که سیکی نړیک و دل سوزی له سر هه مان په فتارو ندریتی خوی هه لېژار دییت بڼه وهی یارمه تیی بدن له به ده ست هیڼانی نامانجه کانی داو نه ختیک هاو به شیشی بن له ده سکه وت و قازانجه دنیایی یه کان دا، به لام نړیکترینی هاو له لانی پیغه مبهرو به تاییه تیش (هاوسرو کهس و کاره کانی) نمونه ی زوه دو پروو وهر گیزان له دنیابوون و هه رده م پرویان له عبادت و خواپه رستی بووه. جا نایا نیت هر چی به لکه به کی له مه به هیتر هه یه له سر راستی ی پیغه مبه ریتی یه که ی؟!

یادکردنوهی رۆژی له دایک بوونی پیغه مبهه به خۆتندنهوهی رهوتی شهو ژبانهی ده بێت که تیای دا باسی (پیشپه وایه تی چاک) و (ناکاری ده سگیزی کردنی هه ژاران) و (نه نجامدانی خێرو چاکه) و (به هیز کردنی په یوهندی (صله) ی رهحم و سۆز) و (بانگه واز بو رێگهی خودا) بکریت، چونکه هه موو شه رهوشت و کرداره نایابانه ناوه رۆکی په یامی (محمدی) بوون.

به لام له شاری (بهیرووت)⁽¹⁾ و- له وانیه له چهند شارێکی تری جیهانی ئیسلامی-یش دا به شهو به که تاهه نگی یادی له دایک بوونی پیغه مبهه ده گیریت که جی ی په زامه ندیی ی خوداو

(١) وهك ئەمانەتتەك ئەم پرەگەيمى دوايى باسەكەم كەردووه بەكوردى، دەنا بەهيج شىۋەيك لەسەر بىروراي نووسەرى كىتەبەكەنەم لەم دىرانەى دوايىدا. (وەرگىت).

(٢) جىي باسە نووسەرى ئەم كىتەبە خەلكى لوبنانە. (وەرگىت)

پيڻغه مېره كې نى يه، چونكه له هه نډېك له و تاهه ننگاندها مېوادى گړدار ده ته قېننه وه و يارى و گولله ي ناگرين به ئاسمان دا هه لډه دهن و دهيان هه زار (ليره)^(١) ي تپدا خه رج ده كهن. نه م كارانه ش له قورئان دا قه ده غه كراون، چونكه به فېرؤدانى مال و سامانه بى شه وهى سوودنيكيان تيا داييت، هه روه ها دروست كردنى مه ترسييشه بؤ خه لكى و وه رس كردنيانه و تيك داني نارامى و حه وانه وه يانه. چونكه ياد كردنه وهى له دايك برونى پيڻغه مېر به ته قاننده وهى مېوادى گړدار و فېشه ك ته قانندن به هه وادا ده بيتته هوى دوور خستنه وهى خه لكى له پرييازى پيڻغه مېر له جياتى شه وهى دلئى خه لكى ي به لادا رابكي شريت.

جا هه تاكه ي حكومت به يى ي پيښمايى يه كى به ريز (موفتى ي ولايت) نابزويت بؤ دانسانى چهنه ياسايه كى توند بؤ ريگرتن له فروشتن و به كارهيئاننى مېوادى ته قه مهنى و ته قه كردن به هه وادا به و بؤ نه يه وه؟

نه ي بؤ چى مامؤستا به ريزه كانى ثاين و پياوماقوول و نوينه راننى گه ربه كه كان له و بؤ نه يه دا ده ست ناكهن به كؤ كرده وهى كؤمه كى دارايى و پاشان له كاروبارى خيرو به رژه وه ندى موسلمانان دا به كارى بينن، وه ك بنيات ناننى مزگه وت و نه خو شخانه و خانه ي به ختو كردنى هه تيوان و په ك كه وته كان؟!

(١) له بهر شه وهى له ده قه عمره بى يه كه دا وشى (ليره) هه بوو ئيمه ش هه روا مان دانايه وه، ليره ش پاره يه كى لوبنانى يه وه ك دراوه كانى (دينار و دؤلار و نمن و ... هتد). (وه رگيږي).

بەندی چوارەم

((گەورەیی هەموو گەورە پیاوان))

بەلگەیهك لەو بەلگە بەهێزانهی ئاماژە بۆ راستی ی پێغەمبەریتی ی (محمد) دەکەن و پاشان ئاماژەش بۆ ئەو راستییە دەکەن کە ئەو خۆی گەورەیی هەموو گەورەپیاوان و دەسلەتداران و پێشەوايانی میژوو، ئەو کارە چاکسازی و ریفۆرمە کۆمەڵایەتی و سیاسییە گەورانهیە کە هەرخۆی (بەیارمەتی خودا) لەدوورگی عەرەبی دا رێکی خست و لەماوەی لەچەند سالیکی کەمیش دا ئەنجامی دان، کەتەنەها بەپێغەمبەرەکان ئەنجام دەدرێن. دەرگەر پێغەمبەر نەبواوە لەوانەییە چەندین سەدەو هەزارە درێژی بخایاندایەو لەپاش گۆرانکارییەکی سەخت و زۆری یەك لەدوای یەكیش بواوەو لەوانەشە ئەگەری سەرگرتنیان کەمیش بواوە. لەو ریفۆرم و کارە چاکسازییە بێ وێنەش، بۆنمونە:

١- یەكخستنی گەلی عەرەب لەو سەردەمەداو بریاردانی لەسەر یەكسانی لەنیوان رۆڵەکانیدا دواي ئەوەی هۆز تیرەکان لەنیو خۆیان دا لەسەر بچووکترین مەسەلە بەگۆیەکی دەچوون و، شانازییان بەبنەمالەو رەچەڵەکەو دەکردو خۆیان بەناوبانگ و نازناووە بەدەدا.

٢- گۆڕینی رەوتی ئاکاری عەرەب بۆ بەرزترین ئاستی رەوشتەندیو جوانترین رێسای ئاداب و هەڵس وکەوت، پاشان بەدیھینانی دادگەری کۆمەڵایەتی دواي ئەوەی کچانیان زیندەبەچال دەکردو بەچاوی سووک و شووبەیی بۆ ئافەرەتیان دەروانیو سلیشیان لەکەمترین بەدکاریو هەووسبازی نەدەکردەو گەر بۆیان بلوایە، هەروەها هیچ مافیکی هەزارو کەم دەستانیان نەدەپاراست.

٣- زال بوونی بەسەر دیاردەیی بێپەرستی داو بنێکردنی، کەچەند سەردەمیکی درێژبوو لەنیو خەڵکی دا باوبوو و ئەو دواي ئەو بۆ یەکتریان بەجی هێشتبوو، لەجۆی ئەو باوەرە شیواو نەبەجی یە (بێپەرستی)یش دا ئاینیکی ئاسمانی ی جێگیرکرد، کە لەسەر بنچینەیی خوا بەیەك گرتن و شەریعەتێك دامەزرابوو، تاكو ژيانی مەرۆ و پەیوەستی ی بەخوداو بەکۆمەڵگەکەشیوە رێك خات، ئیدی مەرۆشی رزگارکرد لەخەشتەو شوێنەواری نەفامیو، لەپشتیو ئەفسانەو شتی پووجە، بەم بێ یەش ئەو کۆمەڵگە نمونەییو ئایالیستەیی لەواقیع دا بەدی هێنا، کە فەیلەسووفەکان لەکلاورژنەیی هزرو خەیاڵیانەو باسیان لێوەدەکرد.

بینگومان تهنه‌ها یه کار (به‌لّی تهنه‌ها یه کار) لهو کاره گه‌وره و نه‌مرانه له‌سهرده‌ستی بیایونیک به‌دی بیټ نه‌وا شایانی گه‌وره‌ترین ناوو نازناو ده‌بیټ و پاشان ده‌بیټه یه‌کیتک له‌نه‌مرانی میژوو.

ئه‌ی باشه ئه‌م هه‌موو کاره گه‌وره و پیرۆزانه‌ی که‌سهرجه‌می هه‌موویان له‌سهرده‌ستی (محمد) ﷺ به‌دی هاتوون چۆن هه‌لسه‌نگیترین و چ وه‌سف و ناوو نازناونیک بۆ ئه‌نجامده‌ره‌که‌یان دابنریت؟ ئیمه‌ لیڤه‌دا و ته‌ی هه‌ندیک له‌زانا به‌ویژدانه‌کانی خۆرشاواو ئه‌دیبه‌ دادپه‌روه‌ره‌کانیان دیاری ده‌که‌ین که‌تییای دا شایه‌تی له‌سهر گه‌وره‌یی پیڤغه‌مبه‌ر ده‌ده‌ن...

(ویل دیوران) ده‌لّیت: {ئه‌گه‌ر باسی گه‌وره‌یی بکه‌ین و سه‌نگی خۆی بۆ دابنریت به‌و چه‌شنه‌ی که‌مرۆفی گه‌وره‌ چ جینگه‌و پله‌یه‌کی له‌ده‌روونی ئاده‌می دا هه‌یه، ده‌بیټ بلّین که‌ — محمد— له‌گه‌وره‌ترینی گه‌وره‌پیاوانی میژوو... چونکه‌ نه‌و ئه‌رکه‌ی له‌ئه‌ستۆنابوو که‌ ناستی رۆحیو ره‌وشتمه‌ندیی گه‌لّیک به‌رزکاته‌وه‌ که‌ له‌که‌ش و ناووه‌ه‌وای گه‌رمه‌سیرو بیابانیتکی وشک دا ده‌زیان و خۆیان خستبووه‌ نێو شه‌وه‌زه‌نگی نا‌ئارامی و گو‌مپایی یه‌وه‌.

—محمد— له‌به‌دی هێسانی نه‌و مه‌به‌ست و نیازهی دا به‌را‌ده‌یه‌کی وا سه‌رکه‌وت که‌هیچ که‌سیکی چاکسازو چاکه‌خواری دی له‌میژووی هه‌موو به‌شه‌ریه‌ت دا پێ ی ناگات و هاوشانی نابیت. که‌م که‌شیش هه‌ن، که‌ جگه‌ له‌و هه‌ندیک هیواو مه‌به‌ستیان به‌دی هێناییت.

هه‌روه‌ها نه‌و (واته‌ محمد) له‌پێی ئایینه‌وه‌ به‌ئامانجی خۆی گه‌یشته، چونکه‌ به‌وپه‌ری سووربوون و هۆگریه‌وه‌ پابه‌ندبوو به‌ئایینه‌وه‌، له‌و رۆژگاره‌ش دا هیچ هێزیک دی وه‌ک (هێزی ئاین) عه‌ره‌بی هان نه‌ده‌دا بۆ گرتنه‌به‌ری نه‌و رێبازه‌ی که‌ نه‌و بۆی هێنان و که‌ گرتیانه‌به‌ر.

پیڤغه‌مبه‌ری ئیسلام توانی ی به‌چیته‌ نێو زه‌ین و ئه‌ندیشه‌یانه‌وه‌و، له‌هه‌موو مه‌ترسی یه‌کانیان و هیواو ئه‌ندیشه‌کانیان تی‌ بگات و به‌گوێره‌و را‌ده‌ی تیگه‌یشتنیان له‌گه‌لّیان دا بدویت.

ولاتی عه‌ره‌بیش له‌کاتی ده‌سپنکرانی بانگه‌وازا دا بیابانیتکی وشک و برینگ بوو و چه‌ند هۆزو تیره‌یه‌کی له‌به‌تبه‌رستان تیدا ده‌ژیا که‌ نمونه‌و هاوشیوه‌یان له‌به‌تبه‌رستی دا که‌م بوو و په‌رته‌وازه‌و لێک جوداو دژ به‌یه‌کیش بوون. به‌لام دوا‌ی هاتنی ئیسلام و پاشان دوا‌ی کۆچی دوا‌یی — محمد —یش بوون به‌نه‌ته‌وه‌یه‌کی یه‌که‌گرتوو و به‌هێز. چونکه‌ —محمد— هه‌موو داب و نه‌ریتیکی ده‌مارگیریی کوێرانه‌و ئه‌فسانه‌و دیاره‌ پووجه‌له‌کانی ریشه‌کیش کردو له‌جێ ی ئایینه‌کانی (یه‌هوودی و نه‌سرانی و نه‌و ئاینه‌ کۆنه‌ی ولاته‌که‌ی دا) ئاینیتکی ئاسان و رۆشن و تۆکه‌می جینگیرکرد، جگه‌ له‌جینگیرکردنی بونیادیکی نه‌خلاق‌ی به‌کۆله‌که‌ پته‌وه‌کانی نازایه‌تی و

سەرپەرزی نەتەواپەتی؛ کە لە ماوەی کەمتر لە چارە کە سەدەیه کیش دا لە سەد جەنگ دا سەرکەوت، شوێنکەوتوانیشی لە ماوەی سەدەیه ک دا گەورەترین دەوڵەتیان لە دنیا دا دامەزراند کە هەتا ئێمە مێژۆش وەک هێزێکی گەورە بە سام لە نیوەی جیهان دا ماوەتەووە و سەنگ و بارستایی خۆی هەیە^(١)...

هەر و هە ئەدی بی فەرەنسای (لامارتین)^(٢) دەلێت: {ئەگەر (ئامانجی گەورە) و (کەرەسە ی سادە) و (دەسکەوتی مەزن) بەو سێ پێوەری هەڵسەنگاندنی بلیمەتی ی مێژۆ دابنرێن، ئیتر کێ دەتوانێت لە سەر (ئاقاری مێژوایەتی) - محمد - بەراورد کات لەگەڵ یەکیەک لە گەورە پیاوانی مێژوودا؟ چونکە گەورەترین پیاو لە مێژوودا بەتەنیا نەیتوانیوە لە یەک سەردەم دا سوپا دروست کات و یاسای پێک و پێک دابنێت و دەوڵەت بنیات بنێت و چەندین ولات و مەملەکتەش ئازاد و یەک خات.

هەندێک لە گەورە پیاوان تەنھا توانای بنیات نانی دەوڵەتێکی ماددییان هەبوو، کە زۆرجار لە پێش مردنی خۆیان دا دەوڵەتەکانیان رووخاون و بەر لەوێ کە شانۆی ژيان بەجێ بێلن بە چاوی خۆیان لە ناوچوونی حوکم و شکستی ئەزموونەکانیان بینیوە.

بەلام (محمد) هەستی ئینسانییەتی ئینسانی بزواندوو، یاسا و شەریعەتی راستی پەڕێوە کردوو و ولات و مەملەکتەکانی لە دەوری کۆکردۆتەووە و هەموو گەلان و حکومەت و ملیۆنە ها کەسی لە سێتێکی قەرەباڵغی گۆی زەوی ی خستۆتە ژێر سایە ی ئەو حوکمە عادیلانەییوە، سەرەڕای ئەوەش مەلەبەندی هەر پەیکەر و بت و خواوەند و ئاین و بیروپاوە عەقیدە یەکێکی نامۆی هەڵە کاندوو و چەندین مێژوای ناوچەکانی تری هوشیار کردۆتەووە...

بەراستی ئەو (واتە محمد) لە سەربەنجینە ی (کتییەک)، کە هەر پێتێکی یاسایەک بوو، نەتەوایەکی گەورە فراوانی وەهای پێک هێنا کە هەموو گەل و تیرە و هۆزێکی لە هەموو چەشنە زمان و پەرەگەزێک لە خۆ گرتبوو. لە دۆل و دەروونی ئەو نەتەوە موسلمانەش دا نەریتی ڕق لێبۆنەوێ و بت و خواوەندە ساختهکانی چاندبوو و وای لێ کردبوون هەردەم پەییوەست بن بەرستنی خودای راستەقینە ی تاک و تەنیاو، ئەو خودایە ی، کە هەر خۆی هەییو و لەویدا یەو ئەگەرچی بە چاوی سەرش نابینرێت بەلام ئاگاداری هەموو شتێکە. بەم مەنەجەش سیمای تاییە قەندێکی زیندووی جوانی بەو نەتەوایە ی خۆی بەخشێوە کە مۆزکی جیاکردنەوێ

(١) پروانە: کتییە (قصة الحضارة) ی (ویل دیورانت). جوزنی (٢) بەرگی (٤)، وەرگیژانی بۆ عەرەبی (محمد بدران).
(٢) (لامارتین) شاعریکی بەناوبانگی پۆمانسی فەرەنسی (١٧٩٠ - ١٨٦٩) چەند دیرانە شیعریکی هەیە، شیعەرەکانیشی بە جۆرێکی شیعری شاعیرانی فەرەنسا دادەنرێت لە سەدە ی نۆزدەهەم دا. هەر و هە ئێمەمیش بوو لە حکومەتی کاتی فەرەنساو لە ساڵی (١٨٤٨) دا وەزیری دەرەو بوو.

له نه ته وه کانی دی بۆ دهسته بهر ده کات. پابه ندبوونی موسلمانانیش بهو عه قیده یه وهی، که بهر په رچی هه ر شتیکی سنوور به زینتی حورمه تی راسته قینه ی نیلاهی ده داته وهو که به توندی دژایه تی ده کات تهو پێزو (فه زله) یه که شوێنکه وتوانی (محمد) ی پێ ده ناسرینه وه.

موعجیزه ی - محمد - له وهش دا دیاره که توانیویه تی سی یه کی گۆی زهوی لهو سهرده مه دا له ژێر به یداخی بیروباوه رپه که ی دا کۆبکاته وه. ته مهش نه که هه ر موعجیزه ی ئینسانێک بێت، به لکو موعجیزه ی تهو بیروباوه رو فیکره یه که په پره ویی کردوه. بێگومان تهو بیروباوه ری خوا به یه که دانانه ی که (محمد) له سهرده مه ی زāl بوون و بالاده ستی ی فیکره ته فسانه ییو بۆش و پووجه له کان دا هینایو بانگه وازی بۆ ده کرد خۆی له خۆی داو له کرۆک و ناواخنی پاک ی دا کاراییو کارلیکی چه سپاندنی ده رده خست، تهویش لهو چرکه ساتانه دا که پێی کهوته ئاخوتن و دواندنی خه لکیو هه ر بهو ناوه رۆکهش سه رکه وت به سه ر هه موو په یکه ره کانی عه قیده ی بته رستی و تێک شکاندنی بته کان دا، تاکو به نوورو رۆشنایی ی تهو گه وه ره پر خێرو به ره که ته سی یه کی قه ره بالغی پر له دانیشتوانی گۆی زهوی رووناک بێته وهو بدره وشیتته وه.

نیدی تاکه (فه یله سووف) و (وتارییژ) و (بیغه مبه ر) و (بنیات نه ری حوکمی یاسا و شه رع) و (جه نگاوه ر) و (بزوینه ری بیر) و (چه سپینه ری تهو عه قیده راسته ی که له سه ر بناغه ی عه قلی ساغ ده وه ستیت و که هیچ وینه و په یکه رو نیگارێک به پیرۆز دانانیت) و (دامه زرینه ری ئیمپراتۆریه تیکی رۆحی له بیست ولات و مه مله که تی سه ر زهوی دا) هه ر ته نیا (محمد) بووه.

جا ته گه ر وردبینه وه له هه موو تهو پێوه رانه ی که بنسچینه یه که بۆ گه وره یی مرۆفایه تی داده نین تهو چ مرۆفیکی دی له (محمد) گه وره تر ده بینین؟! ^(١)....

(١) له کتیی (Mahomet) محمد، به پینووسی (فرانسکو گابریل) - (Franeesco Gabrieli) ی به رپوه به ری په یانگه ی (دیراساتی ئیسلامی) له دانشگای (رۆما) که هاوړی به رپزیشمان مامۆستا (محمد صالح البنداقي) تهو چه ند دتیره ی لهو کتیبه وه بۆ کردبووین به عه ره ییو بهو ته رجه مه وردوړێک وپێکه ی یارمه تی داین. (نووسه ر).

ناوهرۆكى كىتېب

۱۷

۱- پېنئاسەيەكى پېغەمبەرئىتى

هەوالبەرەن و پېغەمبەرەن كىيىن؟ - هەوالبەرەن و راستى ى وجوديان - تايىبەمەندىيەكانى
پېغەمبەرئىتى - فەرمانى پېغەمبەرئىتى - ژمارەى هەوالبەرەن و پېغەمبەرەن - پىتويست بوونى
باوهرەينان بە هەوالبەرەن - پاكي ى پېغەمبەرەن - پېغەمبەرەن پېشەنگى مەرۆفن -
موعجىزەكانى پېغەمبەرەن

۳۷

۲- ئامانجەكانى داستانى پېغەمبەرەن

مەبەست لە چىرۆكى پېغەمبەرەن - مەنەجى قورشان لە چىرۆكەكانىدا - شىوازي
گىرپانەوى چىرۆكى پېغەمبەرەن - رازى دووبارەبوونەوى چىرۆكەكان-جىاوازي نىوان قورشان و
تەورات لە چىرۆكەكانى پېغەمبەرەن دا

۴۳

ئادەم

۴۵

۱- دروست كردنى ئادەم و پىزلىننى

دەرکەوتنى ئادەم- پلەو پایەى ئادەم- پىزلىننى ئادەم - کرنوش بردنى مەلایکەو
سەرکیشى ى ئىبلىس.

۵۱

۲- ئادەم و ئىبلىس

دەرکردنى ئىبلىس لەبەهەشت - خەلق کردنى (هەواء) - فریودانى ئادەم لەلایەن
ئىبلىسەو - هەلەى ئادەم - لىبوردن لە ئادەم و دەرکردنى لەبەهەشت - ئەو بەهەشتەى کە
خودا ئادەمى تیا دانابوو.

۵۹

۳- چەند وانەو پەندىك

پىزلىننى مەرۆ - ئاکامى لووتبەرزى - داوايەك بۆ شكۆمەندىي گيان - ئادەم يەكەم
كەس نەبوو كە نىشتەجى زەوى بووبىت - روانىنى زانست بۆ ماددەى مەرۆ - وانەيەك بۆ
خوپاراستن لەخراپە.

٤- چیرۆکی قابیل و هابیل

٧٧

٨١

ئیدریس

٨١

٥- پیغه مبه ریستی ئیدریس

٨٣

نوح

٨٥

١- چیرۆکی نوح

پهرستنی بت و خواوهنده كان - بانگهواز بۆ لای خودا - خۆیهزل زانیهسی بێ باوه پان -
بهردهوامی (نوح) له سههر بانگهوازه که ی - نکوولتی کوشنده - سکالا له لای خودا -
ئاوه پێتدانه و هیان به لای توانای خودا - هه پشه کردنیان له نوح

٩٥

٢- لافاوه که

نزا کردن له به درۆ خهروان - دروست کردنی کهشتی پرگار بوون - ده سپێ کردنی لافاوه که -
پوودانی لافاوه که - سههرنگووم بوونی کورپه که ی (نوح) - (نوح) داوای پرگار بوونی کورپه که ی
ده کات - کۆتایی هاتنی لافاوه که - دابه زین له کهشتییه که - دۆزینه وه ی چهند شوینه واریکی
لافاوه که له عیراقدا

١٠٥

٣- چهند په ندو وانه یه ک

په وانبیژی قورشان له وه سفی لافاوه که دا - چهند راستی یه کی زانستی ی قورشان -
یه کسانێ له نیوان چینه کان دا - وانه یه ک له هیتی خۆراگری - کوده تا به سههر په یوه ندییه
نادروسته کانی که سایه تی و خزمایه تی دا

١١٧

هود

١٢١

١- چیرۆکی هود

خانوه کانی (عاد) و خواوهنده کانیان - بانگهواز بۆ خودا - به بیر خستنه وه ی به خششه کانی
خودا - وت وێژ له گه ل بت په رستان دا - بانگهوازی که بۆ گه رانه وه - پرگار بوونی باوه رداران و
له ناوچوونی بێ باوه پان

صالح

١٢٩

١٢٩

٢- چيروکی صالح

خانوهه کانی "ئود" و خواوهنده کانين - بانگه واز بؤ خواپهرستی - زياده پړويی کوشنده -
 "ئود" داوای موعجيزه يه ک ده کمن - ته قينه وهی دوژمنايه تی - سه پرینی حوشتره که - پيلان
 دانان بؤ وشتنی "صالح" - له ناوچوونی گه لی سه مود "ئود"

١٣٧

٣- چهند په ند و وانه يه ک

ميانپه وهی له بړيوی دا - بانگه واز بؤ شوړش له دژي زؤردارانی مله وړ - وانه يه ک له بويړی دا
 - ناکامی خو به زل دانان تياچوونه - داوای ليخوشبوون و تويه کردن و شويته واره کانين

١٤٣

ئيراهيم و ئيسماعيل

١٤٥

"ئيراهيم ... باوکی پيغه مبه ران"

١٤٩

١- ئيراهيم - و دياردهی بته پرستی

پينگه يشتنی "ئيراهيم" له خاکی "بابل" دا - "ئيراهيم" وخواوهنده کانی "بابل" - ئيراهيم
 دا وا له باوکی ده کات واز له بته پرستی بيتي - ئيراهيم بته کان تیک ده شکيتيت -
 دادگايی کردنی "ئيراهيم" - فته يکی زانستيانه ی قورئان

١٦١

٢- ئيمانی ئيراهيم

به لگهی (ئيراهيم) له سه ر پووجه لوی فره خواوهندی - به لگه له سه ر په روه ردگاريتی خودای
 تانک و ته نيا - توانای خودا له سه ر زيندوو کردنه وهی مردوان

١٦٧

٣- چيروکی - ئيسماعيل -

کوچ کردنی "ئيراهيم" بؤ ميسر - خودا "ئيسماعيل" به (ئيراهيم) ده به خشيت - کوچ
 کردنی (ئيراهيم) به "ئيسماعيل" ی کورپه وه بؤ دؤلی (مه ککه) - هه لقولانی ئاوی (زمزم) -
 قوربانيدان به "ئيسماعيل" - "ئيراهيم" وهاوسه ره که ی "ئيسماعيل" - "ئيراهيم" و
 "ئيسماعيل" - که عبه بنيات ده نيتن

۱۷۹

۴- له خاسیه ته بهرزه كانی ئیبراهیم

پلهو پایهی "ئیراهیم" - له نزاكانی "ئیراهیم" - "ئیراهیم" موسلمانانی ئاینپهروهه -
به خشندهیی "ئیراهیم"

۱۸۹

۵- چه ند په ندو وانه كه

دلفراوانی "ئیراهیم" - وانه كه له نازایه تی - قوربانی دان به خو و به كور له پیناوی خوادا
- بت په رستی و هاوشیوه كانی

۱۹۷

لوط

۱۹۷

۶- چیرۆکی "لوط"

به د ره فتاریی گه له كهی "لوط" - په یامی "لوط" - فریشته كان له رینگه یان دا بو " "
سه دوم " - فریشته كان له میوانداریی "لوط" دا -- سزای خوادا بو گه له كهی "لوط" "

۲۰۵

۷- چه ند په ندو وانه كه

ئاگادار كرده وه له نیربازی - زیانه ته ندروستی به كانی نیربازی - سزای خوادا بو نیربازان -
به رگری كردن له میوان

۲۱۱

"ئیسحاق" و "یهعقوب"

۲۱۳

۱- چیرۆکی "ئیسحاق" و "یهعقوب"

په مبه ریتی "ئیسحاق" و (یهعقوب) - كورته كه له ژیا نی "ئیسحاق" و "یهعقوب"
- نه وه كان - په مبه ریتی "یوسف"

۲۱۹

"یوسف"

۲۱۹

۲- "یوسف" و فیلی براكانی

خه ونه كهی "یوسف" - پیلان گێر ان له "یوسف" - "یوسف" له بیر ه كه دا -- پرگار كردنی
"یوسف" و فرۆشتنی به وه زیره كهی پادشا

٣- "یوسف" ونه ریتی چه واشه کاریی ژنه که

٢٢٥

ژنه که ی "عزیز" یوسف فریوده دات - یوسف ونا فره ته کان

٤- "یوسف" له زیندان دا

٢٣١

تۆمه تبار کردنی "یوسف" و زیندانی کردنی - "یوسف" بانگه واز بۆ په رستنی خودای
تاک و تنه ها ده کات - "یوسف" خهونی ههردوو هاوه له که ی لیک ده داته وه

٥- یوسف.. وه زیری پادشا

٢٣٥

خهونی پادشا - سهروکی ناوکی شه کان له لای "یوسف" - "یوسف" خهونه که ی پادشا
لیک ده داته وه - لیکۆلینه وه له پیلانه که - پادشا وه زاره تی دارایی به "یوسف" ده سپیری

٦- یوسف و ناسینه وه ی براکانی

٢٤٣

براکانی "یوسف" له میسر - گه رانه وه ی براکان بۆ لای "یهعقوب" ی باوکیان - "یوسف"
"بنیامین" ی برای به بارمه ده گریته - براکانی "یوسف" داوای په حم و به زهیی لى ده که ن

٧- به یه که گه یشتنه وه ی "یهعقوب" و "یوسف"

٢٥٣

"یهعقوب" نیچیری خم و په ژاره - براکان "یوسف" ده ناسنه وه - "یهعقوب" هه وائی
ساغی و سه لامه تی "یوسف" ی پی ده گات - پیک گه یشتنه وه ی پر شه وق و و شادی و..
به دی هاتنی خهونه که ی "یوسف"

٨- چه ند په ند وانه یه که له چیرۆکی - یوسف - وه

٢٦٣

وانه یه که له سه ر باوه ر له "یهعقوب" وه - به لگه له سه ر تاک و ته نیایی خودا -
زیانه کانی تیکه لاوبوونی ههردوو په گه ز - وانه یه که له سه ر داوین پاکى - به ره نجامی نارام گرتن
- سوودی چاکه کردن - نابروومهندی وناکاری جوان - لیبوردن له کاتو. ده سه لاتداریتیدا -
دادگه ریتی باوکان له نیتوان پۆله کانیان دا

شوعه ییب

٢٧٧

١- چیرۆکی شوعه ییب

٢٧٩

گرمپایی خه لکی "مده یه ن" - گالته کردنی گه له که به (شوعه ییب) - هه ره شه کردن
له "شوعه ییب" - له ناوچوونی خه لکی "مده یه ن" - گه لی نیو دارستانی چر "أصحاب الأيكة"

۲- چەند پەندو وانەیکە ۲۸۹

بنەماکانی چاکسازی - کاریگەری نوێژ - هاندان لەسەر دەسپاکی

۲۹۳ ئەیوب

۳- چیرۆکی - ئەیوب - ۲۹۳

مەینەتیی "ئەیوب" - "ئەیوب" لەقورئان دا - سویندەکە "ئەیوب"

۴- چەند وانەیکە لە "ئەیوب" ۵... ۲۹۹

خۆراگرتن لەسەر میەینەتی- پەنابردنە بەر خودا- تیمارکردن- نەرمی لەگەڵ ھاوسەردا

۲۹۹ "ذوالکیفل"

۳۰۳ موسا و هارون

۱- ژياننامەى-موسا-پیش پیڤه مبه ریتی ۳۰۹

بەختی کردنی "موسا" لەکۆشکی شاهانەى "فیرعەون" دا - "موسا" بەهانای (نیسرائیلییکە) ھو دەچیت - کەشف بونی "موسا" و پراکردنی - "موسا" لە خاکی "مەدیەن" - ژنەینانی "موسا"

۲- پیڤه مبه ریتی "موسا" و "هارون" ۳۱۷

سەرەتای پیڤه مبه ریتی - خودا فرمان بە "موسا" دەکات بچیت بۆ لای "فیرعەون" - موسا و هارون پەيامی خودایان دەگەیهنن - وت و وێژیکى نیوان "موسا" و "فیرعەون" دەبارەى پەرورەدگارێتى خودا - "فیرعەون" فرمان دەکات بەبنیات نانی کۆشکێک بۆ سەرکەوتن بۆ ئاسمان.

۳- تیکۆشانى "موسا" و گەلەکەى ۳۲۵

موعجیزەکانى "موسا" و باوەڕهینانى سیحریازەکان-خۆراگرتنى "موسا" و شۆنکەوتوانى-باوەردارێکى بنەمالەى (فیرعەون) ھۆزەکەى بەناگا دیتیتەو-باوەردارەکە بانگەواز بۆ رزگارى دەکات-بەخۆو نازینى فیرعەون.

۳۳۵

۴- چاره‌نووس خړاپی فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی

ئمو کاره‌ساتانه‌ی که‌خودا تووشی‌کردن-دهرچوونی (بنو اسرائیل) و له‌ناوچوونی "فیرعه‌ون" و گه‌له‌که‌ی-چاره‌نووسی هۆزه‌که‌ی "فیرعه‌ون" له‌رژوی دواپی دا

۳۴۳

۵- له‌ریگادا به‌ره‌و خاکی ژوان (ارض الميعاد)

پاشماوه‌ی بته‌رستی له‌نیو (بنو اسرائیل)-دا-نیعمه‌ته‌کانی خودا بۆ (بنو اسرائیل)-واده‌ی دیدارنکی (موسا) له‌گه‌ل خودادا-(بنو اسرائیل) و په‌رستنی گویره‌که-سزادانیکي (بنو اسرائیل) و.. پاشان لی‌بوردنیا-به‌رزکردنه‌وه‌ی چیاکه به‌سهر (بنو اسرائیل)-دا-روو وهرچهرخاندنی (بنو نیسرایل) له‌چوونه نیو خاکی پی‌رژه‌وه-پړی لی وڼ بوونی (بنو اسرائیل).

۳۵۷

۶- چهند په‌ندو وانه‌یه‌ک له‌چیرۆکی "موسا" وه

راست کردنه‌وه‌ی گه‌لان دواي تی‌کچوونیا - ناکامی بی‌باوه‌پری و سته‌مکاری -تۆکمه‌یی و پته‌ویی بی‌روباوه‌پری - سهرکه‌وتنی هه‌ق به‌سهرناهه‌ق دا - نازادی گه‌لان - بانگه‌واز بۆ خه‌بات - له‌پیشه هینانی سته‌م-نازادبوونی باوه‌پداران - دهرچوون له‌ژیر پکیفی داب و نه‌ریت-ناخواتن به‌وته‌ی نهرم - باوه‌په‌ینان له‌پړی عه‌قله‌وه -پووجه‌ل کردنه‌وه‌ی عه‌قیده‌ی میسری‌یه کۆنه‌کان - پی‌رژ راگرتنی خوداو پرتلی‌تانی ته‌واو و شایسته‌ی

۳۷۹

۷- "موسا" و عه‌بده صالحه‌که‌ی خودا

گه‌یشتنی "موسا" به‌عه‌بده صالحه‌که - "موسا" داوای زانست ده‌کات - "موسا" به‌ره‌ه‌لستی عه‌بده صالحه‌که ده‌کات - پا‌زو مه‌به‌ستی عه‌بده صالحه‌که له‌ کرداره‌کانی - چهند وانه‌یه‌ک له‌م چیرۆکه‌وه.

۳۸۷

داود

۳۹۱

۱- "طالوت" و "داود"

به‌زینی (بنو اسرائیل) و سهندنی داره‌مه‌یه‌که‌ش لی‌تیا - (بنو اسرائیل) داوای پادشایه‌ک ده‌که‌ن - بوونی "طالوت" به‌پادشا - نیشانه‌کانی پادشایی "طالوت" - "طالوت" سوپاکه‌ی هه‌لده‌سه‌نگینیت - سهرکه‌وتنی "طالوت" - "داود" و کوشتنی "جالوت" - مردنی "طالوت" و بوونی (داود) به‌پادشا.

۲- پېغەمبەرئىتى - محمد -

۵۱۱

سەرەتاي سىرووش بۆ پېغەمبەر - بانگەوازی نېھنىسى پېغەمبەر بۆ ئىسلام -
ئاشىراکردنى بانگەواز - "قورەيش" بەرھەلىستى پېغەمبەر دەكەن - ھەرەشەکردن
لەپېغەمبەر - چەند ھەولەك بۆ فریودانى پېغەمبەر.

۳- ئازاردانى پېغەمبەر باوەرداران

۵۲۳

ئازاردانى پېغەمبەر - ئازاردانى باوەرداران - كۆچ كۆچ بۆ (حەبەشە) - گەمارۆدانى
پېغەمبەر باوەرداران - ئەشكەنجەدانى پېغەمبەر لە (طائف)

۴- پەرەسەندنى بانگەوازی ئىسلامى

۵۳۳

بلاۋبونەۋە ئىسلام لەنىتو چەساۋە بۆدەسەلاتەكان دا - شەۋرەۋى بەرزبونەۋە بۆ
ئاسان - سەرەتاي بانگەوازی ئىسلام لەشارى "يەسرىب" ۋە - خەلىكى "يەسرىب" پەيمان
بەپېغەمبەر دەدەن.

۵- كۆچكردنى پېغەمبەر لەمەككەۋە بۆ يەسرىب

۵۴۳

پىلان گېران بۆ لەناۋېردنى پېغەمبەر - پېغەمبەر لەمەككەۋە "ئەبۇبەكر" - رزگاربونى
پېغەمبەر - گەران بەدۋاي پېغەمبەردا - پارىزگارىکردنى خودا لەپېغەمبەر - گەيشتنى
پېغەمبەر بۆ "قبا" - وتارىكى پېغەمبەر - پېغەمبەر لە "يەسرىب" - بەستنى براپەتى
لەنىۋان كۆچكاران و پىشتىوانان دا

لايەنى دوۋەم: جىھادى پېغەمبەر لەپىرى بانگەوازدا

۵۵۷

۱- جەنگى گەرەۋى "بەدر"

۵۶۳

لەپشت كاروانەكەۋە - لەدەست دەرچوۋنى كاروانەكە - ھەۋالپرسىنى كاروانەكە -
موسلمانان لە "بەدر" - خۇسازدان بۆ جەنگ - سەرکەۋتنى موسلمانان

۲- جەنگى - ئوحد -

۵۷۳

ھەۋلى قورەيش بۆ تۆلەسەندەۋە لەموسلمانان - گەرەۋەۋى دوۋرپوۋەكان - راسپاردەكەۋى
پېغەمبەرى خودا - سەرکەۋتنى موسلمانان لەسەرەتاي جەنگەكەدا - تىشكانى دۋاي
سەرکەۋتن - بلاۋبونەۋە ھەۋالى كۆژرانى پېغەمبەر - موسلمانان رىزەكانيان رىك دەخەنەۋە

- موسڵمانان کوژراوه‌کانیان کۆدەکەنەوه - چەند وێنەیەکی پالەوانی و قوریانی‌دان - بەتین کردنەوه‌ی ورە‌ی موسڵمانان - قسە‌وباسی مردن

۵۹۱

۳- پەیماننامە‌ی - حودە‌یبییه‌

سەردانی "مسجد الحرام" - ڕێگرتن لەسەردانە‌کە‌ی پێغەمبە‌ری خودا - دان وستان لەنیوان "قورە‌یش" و "پێغەمبە‌ری خودا" - بە‌یعه‌تی (رضوان) - پەیماننامە‌ی پێک‌هاتن - کاریگە‌ریی پەیماننامە‌کە‌ لەسەر موسڵمانان - بە‌ره‌نجامی پەیماننامە‌ی "حودە‌یبییه‌"

۵۹۵

۴- نامە‌کانی پێغەمبەر بۆ پادشاه‌ و سەرکرده‌کان

۶۱۳

۵- فەتح کردنی - مە‌ککه‌ -

"قورە‌یش" پەیمانە‌کە‌ دەشکێنن - بە‌رێ خستنی لەشکرێک بە‌نه‌ینی بۆ "مە‌ککه‌" - لە‌رێگادا بە‌ره‌و "مە‌ککه‌" - موسڵمان بوونی سەرکرده‌ی "قورە‌یش" - پێغەمبەر دە‌چێته‌ نیو "مە‌ککه‌" وه‌ - لی‌بۆردنە‌ گە‌وره‌کە‌ - یە‌کسانی لە‌نیوان خە‌لکی دا - هیمنترین مرؤ‌ف

۶۲۹

۶- کۆتا پۆ‌ژە‌کانی ژێانی پێغەمبەر

حە‌جی مالتاوا‌یی - کۆچی دوا‌یی پێغەمبەر

لایە‌نی سی‌ یە‌م: پوخته‌یه‌ک لە‌ژێانی - شە‌خ‌صی - و - کۆمە‌لایه‌تی -
پێغەمبەر

۶۳۹

۶۴۱

۱- لە‌ناکارە‌ بە‌رزە‌کانی پێغەمبەر

"ع‌مد" نمونە‌ی تە‌واو - شیوه‌ی پ‌وخسارو جە‌سته‌ی - لە‌خۆ‌بۆردووییی - پ‌ه‌حم و بە‌زه‌یی - لی‌خۆ‌ش‌بوون و لە‌سەر‌خۆ‌یی - زو‌ه‌دو دنیا نە‌ویستی - خواپە‌رستی و عیبادە‌تی - پ‌ه‌وانی و دانایی

۶۶۱

۲- هاوسە‌رانی پێغەمبەر

یاسای فرە‌ژنی لە‌ئێ‌سلام دا - نمونە‌ی زیندوو لە‌سەر داوێن پاک‌یی پێغەمبەر - هۆیه‌کانی فرە‌ژنی لە‌ژێانی پێغەمبەر دا - پوخته‌یه‌ک لە‌ژێانی هاوسە‌رانی پێغەمبەر - هاوسە‌رانی پێغەمبەر و بارگرا‌نی ژێان

٦٧٧

٣- چەند پەند و وانەیهك

چەند وانەیهك لەهیجەرەتەوه - چەند وانەیهك لەجیهادی پێغەمبەر و باوە‌پدارانەوه - ژبانی
پێغەمبەر شایەتی لەسەر راستی ی پێغەمبەریتی ی دەدات - ناهەنگ گێڕان بەیادی لەدایك
بوونی پێغەمبەرەوه

٦٩٣

٤- گەرە‌ی هەموو گەرە‌ پیاوان